အမရပူရ

မဟာဂန္ဓာရုံ၊ မဟာနာယကချုပ်ဆရာတော်

အရှင်ကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

၏

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်

မြန်မာဘာသာဋီကာ

ဆရာတော်၏ သက်တော် (၈၀)ပြည့် မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်
ထုတ်ဝေပူဇော်သည်။

သာသနာ - ၂၅၅၆ မြန်မာ - ၁၃၇၄ ခရစ် - ၂၀၁၂

မာတိကာသို့

အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်
လက်ရှိမဟာနာယကချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

မာတိကာသို့

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

မြန်မာဘာသာပြန်

မာတိကာ

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
	၁ - ဒေဝတာသံယုတ်	
	၁ - နဠဝဂ်	
၁။	ဩဃတရဏသုတ် = သံသရာသမုဒ္ဒရာကို မငြိမ်မလှုပ်ကူးခဲ့ပုံ	□
၂။	နိမောက္ခသုတ် = မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ကို သိခြင်း□ခြင်း၏အကြောင်း□	□
၃။	ဥပနီယသုတ် = သတ္တဝါများတို့ အသေမင်းထံ ပို့ဆောင်နေသူ လက်သည်	□
၄။	အစ္စေန္တိသုတ် = သေ□မည့်ဘေးဥပဒ်အ□□သုံးပါး□	□
၅။	ကတိဆိန္ဒသုတ် = □ဩဃမှ လွတ်မြောက်လိုလျှင် ဖြတ်တောက်□မည့် ကြိုး□□□ချောင်း□	□
၆။	ဇာဂရသုတ် = အိပ်သော်လည်း နိုး□နိုးသော်လည်း □အိပ်နေ□ာ□ောက်သူများ□	□
၇။	အပ္ပဋိဝိဒိတသုတ် = အိပ်ပျော်သူနှင့် နိုးသင့်သော အချိန်	□
၈။	သုသမ္မုဋ္ဌသုတ် = မညီမမျှ□ၥ်လောကဥ်□ညီမျှအောင်နေသူများ□	□
၉။	မာနကာမသုတ် = တောကြီး□ထဲဥ်□တစ်ပါး□တည်း□နေရုံမျှဖြင့် □ကိစ္စမပြီးပုံ	□
၁၀။	အရညသုတ် = တစ်ထပ်သာစား□ပါလျက် □□ဟာန်□တော်တို့ အ□□အဆင်း□□ ကြည်လင်ပုံ	□
	၂ - နန္ဒနဝဂ်	
၁။	နန္ဒနသုတ် = နန္ဒ□နဥ်□၂၃ဥ်ကိုပင်□အထင်မကြီး□ထိုက်ပုံ	□
၂။	နန္ဒတိသုတ် = သား□သမီးများ စွာ□ရှိခြင်း□သည်□ကောင်း□မကောင်း□	□
၃။	နတ္ထိပုတ္တသမသုတ် = ချစ်စ□ာအကောင်းဆုံး□ပုနှင့် □အကောင်းဆုံး□ဥစ္စာများ□	□
၄။	ခတ္တိ□သုတ် = အကောင်းဆုံး□□ဂနှင့် □အကောင်းဆုံး□သာ□	□
၅။	သဏမာနသုတ် = တောတောင်ဟိန်းသံသည် □ာ□ာ□ဂြိုမ္မဲ့ မှုပ္ပုဂ္ဂိုလ်□ □မျိုးအတွက် □ထူး□ခြားပုံ	□
၆။	နိဒ္ဒါတန္ဒီသုတ် = မင်္ဂဖိုလ်တ□ာ□ထူး□ကို□လိုသူတို့ □□ စွန့်တိုက်□ ထုတ်□မည့် □□နှ်သူငါ□မျိုး□	□
၇။	ဒုက္ကရသုတ် = စိတ်လေ စိတ်လွင့်ကို □မ□တား□မြစ်နိုင်လျှင် □ဘာ□နှာ□ လုပ်ငန်းနှင့် □□□သေပုံ	□

	သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁	စာမျက်နှာ
	ဟိရိသုတ် = မကောင်းမှုတရားတို့ကို ရှက်နိုင်သူနည်းဖြစ်ပုံ	
	ကုမ္ဘကာသုတ် = တဲကုပ်၊ အိမ်၊ အသိုက်၊ မြေဂူ သော သမီးတွေ့ နက်	
	သမိဒ္ဓိသုတ် = အချိန်ကောင်းတို့ကို အလွန်မခံသင့်ပုံ	

သတ္တိဝဂ်

	သတ္တိသုတ် = လှံစူး ဦးခေါင်းမီးလောင်ခံရသူကဲ့သို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်သတ်ရန်ကြိုးစားသင့်ပုံ	
	ဖုသတိသုတ် = လေညာလွှင့်တင်မြူမှုန့်သွင်းသို့ မကောင်းအကျိုး ပြန်တတ်ပုံ	
	ဇဋာသုတ် = တစ်လိမ်နှစ်လိမ်ဖြေ ပွေလိမ်ရှုပ်သည့်အမျက် ဘုတ်ကဲ့သို့ချည်ခင် နှင့်တူသော တဏှာနှင့် ထိုအရှုပ်ကို ဖြေနိုင်သူ	
	မနောနိဝါရဏသုတ် = စိတ်တိုင်းတို့ စောင့်စည်းချုပ်တည်းသင့်သလော	
	အရဟန္တသုတ် = ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်လည်း "ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ" ဟု သုံးနှုန်းသေးပုံ	
	ပဇ္ဇောတသုတ် = အထွန်းလင်းဆုံး အတောက်ပဆုံး အရောင်အလင်း	
	သရသုတ် = သံသရာ ဩဃအိုင်ကြီး တို့ ပြတ်စဲသည့်နေရာ	
	မဟဒ္ဓနသုတ် = တဏှာ၏ ကျေးကျွန်နှင့် အရှင်သခင်များ	
	စတုစက္ကသုတ် = ညွှန့်ဖွင့်တွင်မှ ရုန်းထွက်နည်း	
	ဧဏိဇင်္ဃသုတ် = ဆင်းရဲမှုကြီးမှ ဘယ်ပုံလွတ်မြောက်နည်း	

သတုလ္လပကာယိကဝဂ်

	သဗ္ဘိသုတ် = ပင်လယ်ခရီး ဖြေလနိုးကြမ်းမိချိန်၌ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်သော သီလ၏ အစွမ်း	
	မစ္ဆရိသုတ် = ဒါနကိုမပြုလုပ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဒါနနှင့် ပေးကမ်းသူတို့ သူသေကောင်းနှင့်တူပုံ	
	သာဓုသုတ် = ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့က ကြောက်သူကိုချီးမွမ်း၍ ချွမ်းသူကိုကဲ့ရဲ့ကြပုံ	
	နသန္တိသုတ် = လောက၌ ဆန်းကြယ်ထူးခြားသော အာရုံတို့သည် ကာမမဟုတ်ကြ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ကာမအစစ်အဘယ် အရာ ဖြစ်သနည်း	
	ဥဇ္ဈာနသညီသုတ် = ပြောဟောနာ ရှုံ့မှုဖြင့် မှာနာ မွှမ်းပစ်ပတ်မဖြစ်သေး	

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁ — စာမျက်နှာ

သ သုတ် = အဖိုးထိုက်တန်အမျိုးမြန်ပစ္စည်းတို့ဖြစ်စောင့်ရှောက်သလို စောင့်ရှောက်ထိုက်သောတရား
သမ သုတ် = သ ကာ ပါးတို့အမြဲဆည်းကပ်လျှင်အပါယ်မကျ
သကလိကသုတ် = မာနကြီးသူ၏သန္တာန်၌ ဥကျော့မှုအစစ်မပို
ပထမပဗ္ဗနိသုတ် = ရှေးကကြောမှုရှိမှုတရားတို့ ခုလက်တွေ့ သိခွင့်ပါပြီ
ပုတိ ပဗ္ဗနိသုတ် = ကံ ပါးလုံးစေသင့်ပုံ

အာ တ္တ

အာ တ္တသုတ် = မီးလောင်စဉ်အမြတ်ထွက်အောင်ကြိုးစား ငင်ပုံ
ကိ သုတ် = ခွန်အား၊ အဆင်း၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်မျက်စိအလင်းတို့ လှူ ကြောက်အောင်လှူ နိနည်း
အန္နသုတ် = ဤဘ ဤ ခုပြုလုပ်ဆည်းပူး ကောင်းမှုအထူးတို့သည် တမလွန်ဘ နောက်လောက၌ထောက်တည်ကိုးစား အား ထော ဖြစ်ပုံ
ဧကမူလသုတ် = သံသ ပင်လ ၌ကြီး ငါး ကမ်းမမြင်လောက် အောင်အနက်အကျ် တ များ
အနောမသုတ် = ဘု ၏ ဂုဏ်တော်များ
အစ္ဆ သုတ် = ညိုညို ညံ့ညံ့ ဆူသံမပါ ညင်သာသော ဂ ထော ကြီး
နေ ပသုတ် = နေ့နေ့ညညအမြဲကုသိုလ် နေသူများ
ဇေတ နသုတ် = ကိလေသာ စင်ကြ ပေ ၌အမျိုးအနွ ထည် ဖြုံ ဥစ္စာကုံလုံပြည့်စုံမှုသည် ဆိုင်မဟုတ်ပုံ
မစ္ဆ သုတ် = နိမ့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျိုးအပြစ်များ
ဃ ကာ သုတ် = ဃ ကာ ပြဟ္မာနှင့်ဘု တို့ မိတ်ဟောင်းဖြစ်ပုံ

ဇ

ဇ သုတ် = အိုသည့်တိုင်အောင်ကောင်းသည့်အ
အဇ သာသုတ် = ပြုလူဆိုးတို့မခိုးမ နိုင်သောဥစ္စာ
မိတ္တသုတ် = ခ သွားစဉ်၊ အိမ်၌နေစဉ်၊ ကိစ္စကြီး ပေ သာစဉ်တို့၌ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းများ
တ္ထုသုတ် = အသက်မွေးမှု၌အလေးပြုမှီခို မည့်အ

	သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁	စာမျက်နှာ
[illegible]	ပဌမဇနသုတ် = တစ်ခဏတွင် [illegible]လေ[illegible]င်[illegible]သမုဒ္ဒ[illegible]ဖြ[illegible]မှာဟိုဘက်[illegible] ကူး[illegible]ကြ်ဖြတ်သန်း[illegible]ပြေးစွမ်းနိုင်သည့်အ[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	[illegible]တိ[illegible] ဇနသုတ် = ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ[illegible]ဖြစ်ပေါ်လာအောင်ပြုသူလက်သည်	[illegible] [illegible]
[illegible]	တတိ[illegible] ဇနသုတ် = ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ[illegible]၏မျိုးနိုအာ[illegible]တာ[illegible]တ[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဥပ္ပထသုတ် = ငြေမဟုတ်ပါဘဲ[illegible]တပ်စွဲသည့်[illegible]ချ[illegible]အညော်ကို[illegible] ဆော[illegible]လျှော်တတ်သည့်အ[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	[illegible]တိ[illegible] သုတ် = သု[illegible]တိလမ်[illegible]နိဗ္ဗာန်နန်း[illegible]ကို[illegible]ည်မှန်း[illegible]ကြိုး[illegible]စား[illegible]သူ[illegible] အတွက်[illegible]အကျိုး[illegible]ဆောင်မည့်အဖော်ကောင်း[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	ကဝိသုတ် = ပါဠိကဗျာ[illegible]ထောတို့၏မျိုး[illegible]တည်[illegible]များ[illegible]	[illegible] [illegible]

[illegible]အ[illegible]

[illegible]	နာမသုတ် = သက်ရှိ[illegible]သက်မဲ့အာ[illegible]လုံး[illegible]နိုင်သည့်အ[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	စိတ္တသုတ် = တစ်လောကလုံး[illegible]ကို[illegible]ခွဲဆောင်နေသည့်တ[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	တဏှာသုတ် = သတ္တဝါ[illegible]များ[illegible]တ[illegible]စ်ပါး[illegible]၏အလိုသို့လိုက်ပါနေကြ[illegible]ပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	သံ[illegible]ဇနသုတ် = တစ်လောကလုံး[illegible]ကို[illegible]သိမ်း[illegible]ကျုံး[illegible]ဖွဲ့ချည်တတ်သောကြိုး[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဗန္ဓနသုတ် = အနှောင်အဖွဲ့အာ[illegible]လုံး[illegible]လွတ်ပြီး[illegible]ဖြစ်အောင်[illegible]ဖြတ်တောက်[illegible] [illegible]မည့်[illegible]တ[illegible]စ်ခု	[illegible] [illegible]
[illegible]	အတ္တဟတသုတ် = သံသ[illegible]ဝ[illegible]သည်များ[illegible]စာ[illegible]နေ[illegible]သည့်[illegible]ကျ်နှင့်[illegible] မပြတ်ထနေသောအခို[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဥဍ္ဍိတသုတ် = ကို[illegible]အကြောင်း[illegible]ကို[illegible]ပြန်မသိ[illegible]အောင်[illegible]ကာထာ[illegible]သူ	[illegible] [illegible]
[illegible]	ပိဟိတသုတ် = ကို[illegible]အကြောင်း[illegible]ကို[illegible]ပြန်ပြောင်[illegible]သိ[illegible]ခွင့်မပေး[illegible]သည့်သူ	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဣစ္ဆာသုတ် = အာ[illegible]လုံး[illegible]အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်အောင်[illegible]သတ်[illegible]မည့်[illegible] တ[illegible]စ်ခု	[illegible] [illegible]
[illegible]	လောကသုတ် = သတ္တဝါ[illegible]တို့[illegible]ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းနှင့်[illegible]ပန်း[illegible]ကြောင်း[illegible]	[illegible] [illegible]

[illegible]ဆေတွာ[illegible]

[illegible]	ဆေတွာသုတ် = အမျက်ကော[illegible]ကို[illegible]နိုင်မှ[illegible]ချမ်း[illegible]သာပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	[illegible]ထသုတ် = မိန်း[illegible]သား[illegible]၏[illegible]ဝင်[illegible]ကြောင်း[illegible]အမှတ်အသား[illegible]	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဝိတ္တသုတ် = သတ္တဝါ[illegible]တိုင်း[illegible]အတွက်[illegible]အကောင်း[illegible]ဆုံး[illegible]အ[illegible]င်[illegible]အနှီးနှင့်[illegible] အကောင်း[illegible]ဆုံး[illegible]အ[illegible]သာ	[illegible] [illegible]

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁ — **စာမျက်နှာ**

□□	□ဋ္ဌိသုတ် = ပေ□ထွက်လာ, ဖြေလျှာကျလာသောအ□ဂတို့တွင်□ အကောင်□ဆုံ□အ□ဂများ□	□□□	□□□
□□	ဘီတာသုတ် = တမလွန်ဘ□□နောက်လောကကိုမကြောက်□□ ကြောင်□□□□□□□□ပါ□	□□□	□□□
□□	နဋ္ဌိ□တိသုတ် = စည်□စိမ်ဥစ္စာမတည်ကြောင်□□အပေါက်အကြာ□□□ပါ□	□□□	□□□
□□	ဏ္ဍသယ□□ သုတ် = ပညာလက်နက်ကိုသို့မြိန်စေတတ်သော□အညစ်အကြေ□	□□□	□□□
□□	ကာမသုတ် = အကျိုးစီးပွာ□လိုလာမြော်မြင်၍မပေ□ပွန့်ထိုက်သောအ□ဂ	□□□	□□□
□□	ပါထေ□ျသုတ် = ကုသိုလ်ပါက္ခာကိုဖွဲ့ထုတ်ပေ□သည့်အ□ဂနှင့်စည်□စိမ်□ ဥစ္စာတို့၏□တည်□ဂ	□□□	□□□
□□□	ပဇ္ဇောတသုတ် = ပျင်□□သူ, လုံ့လ□□သူနှစ်မျိုးလုံ□ကိုကျွေ□မွေ□သူ	□□□	□□□
□□□	အ□ဏာသုတ် = မိဘတို့၏□ိုနိမ့်ကို□□နိုင်သောသာ□သမီ□	□□□	□□□

□□ေ□□ပုတ္တသံ□ုတ်
□□ပဌမ□ဂ်

□□	ပဌမကဿပသုတ် = သစ္စာလေ□လီ□ကောင်□စွာမှီသည့်□□စီသုစရိုက်□ ကိုသာ□ပြောသင့်ပုံ	□□□	□□□
□□	□တိ□ ကဿပသုတ် = လွတ်လပ်မှုတွင်□အကောင်□ဆုံ□လွတ်လပ်မှု	□□□	□□□
□□	မာဃသုတ် = အမျက်ကော□ကိုပ□်နိုင်မှ□ျမ်□သာပုံ	□□□	□□□
□□	မာ□□သုတ် = အလင်□ေ□င်□□□မျို□	□□□	□□□
□□	□ီမလိသုတ် = □ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့□ဆက်လက်၍လုံ့လပြုသင့်မသင့်	□□□	□□□
□□	ကာမ□သုတ် = ခက်ပင်ခက်စေ□မပျက်လေအောင်□□ကျ်ည်မှန်မှန်□ ဖွဲ့သန်သန်ပြုသင့်ပုံ	□□□	□□□
□□	ပဉ္စာလစဏ္ဍာသုတ် = ကျဉ်□မြောင်□□ဂဒ္ဒာနဉ္ဓသော်မှ□ျာန်ကို□ကြပုံ	□□□	□□□
□□	တာ□ နသုတ် = သမန်□ြက်□အကိုင်မတတ်က□□သလို□အနေ□ အထိုင်မတတ်လျှင်□□ဟန်□ဘ□ကလည်□□တတ်ပုံ	□□□	□□□
□□	စန္ဒိမသုတ် = ဘု□ဂ□ြင်တို့သည်□သတ္တာ□ိမှန်သမျှကို□သနာ□သမှု□ ကြောင့်ကြပြုကြသည်	□□□	□□□
□□□	သူ□□ သုတ် = နေနတ်သာ□□ေသာတာပန်ဖြစ်ပုံ	□□□	□□□

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်းအရာ — စာမျက်နှာ

အနာထပိဏ္ဍိက

စန္ဒိမသသုတ် = တောကွေ့တောင်ကွေ့မြစ်အိုင်ကွေ့၌ဖြပ်မွေ့နိုင်သူများ
ပြေ္ဟသုတ် = သေမင်း၏အလိုအကြိုက်သို့မလိုက်ပါသူများ
ပီယလဋ္ဌိသုတ် = အဟတ္တဖိုလ်ကိုလိုလျှင်မြကျင့်ဖွယ်များ
နန္ဒနသုတ် = စိုးပူဆွေးဖိုကြွေးခြင်းအောင်းလုံးကင်းသူ
စန္ဒနသုတ် = သမုဒ္ဒရာကိုအခါမလပ်ကူးဖြတ်ကျော်လွှားနေသူ
ဝါသုတ္တသုတ် = ငလုံစုံပြိမ်သြလောင်ခံသူကဲ့သို့
သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုပယ်သတ်နိုင်ကြိုးစားသင့်ပုံ
သုဗြဟ္မသုတ် = အေးငြိမ်းမှန်ကိုကကောင်မကြံဆောင်ဘဲ
ဆုတောင်းနေရုံမျှဖြင့်ကာမဘုံကမလွတ်နိုင်သေးပုံ
ကကုသုတ် = ငါကိုကြိုက်လို့ကာလာ၊ကာလာလို့ငါကိုလိုက်
ဥတ္တရသုတ် = သတ္တဝါများကိုသေမင်းထံပို့ဆောင်နေသူလက်သည်
အနာထပိဏ္ဍိကသုတ် = အမှန်အဆကောင်းသည့်အကျင့်အာနန္ဒာ

နာနာတိတ္ထိ

သိဝသုတ် = သူတော်ကောင်းတို့နှင့်ပေါင်းသင်းကျိုး
ခေမသုတ် = မိမိပင်မိမိန်သူဖြစ်ပုံနှင့်မြလမ်းလတ်နှဲရိတ်ကျိုး
လှည့်သမားလိုဖြစ်ပုံ
သေရီသုတ် = ကျွန်နှင့်တူသခင်နှင့်တူသောအလှူများ
ဃဋီကာရသုတ် = ဃဋိကာရပြဟ္မာနှင့်ဘုရားရှင်တို့မိတ်ဟောင်းဖြစ်ကြပုံ
ဇန္တုသုတ် = ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောစကာနစ်စာနှင့်တူသောဟန်များ
ရောဟိတဿသုတ် = စကြဝဠာကမ္ဘာလောက၏အဆုံးကိုခြေလျှင်
သွားရဲ့မရောက်နိုင်ပုံ
နန္ဒသုတ် = သေမည့်ဘေးအသုံး
နန္ဒိဝိသာလသုတ် = ညွှန့်တွင်မှရှုန်ထွက်နည်း
သုသိမသုတ် = အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ဂုဏ်ပါ
နာနာတိတ္ထိ သာကသုတ် = တိတ္ထိတပည့်နတ်တို့နှင့်ဘုရားတပည့်
နတ်တို့စကားစစ်ထိုးခြင်း

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁ — စာမျက်နှာ

□□ကောသလသံ□ုတ်

□□ပဌမ□□

□□ □ဟ□သုတ် = ငါ်သော်လည်း□မထိမဲ့မြင်မပြုထိုက်သည်များ□ □□□ □□□
□□ ပု□ိသသုတ်– မိမိ၏အတွင်း□□နှုသူ□□□ေ□ဂက်အကြောင်း□ □□□ □□□
□□ ဇ□ာမ□ဏသုတ် = အမြဲတမ်း□အသစ်စက်စက်ဖြစ်နေသည့်အ□ာ □□□ □□□
□□ ပိ□ သုတ် = □နှသူ့အကြိုက်□လိုက်မိသူ□မလိုက်မိသူများ□ □□□ □□□
□□ အတ္တ□ကွိတသုတ် = ကို□့ ကို□ ကို□လုံခြုံစေသူ□မလုံခြုံစေသူများ□ □□□ □□□
□□ အပ္ပကသုတ် = ကျော့ကွင်း□မိလျက်□မိမှန်း□မသိသူများ□ □□□ □□□
□□ အဍ္ဍက□ဏသုတ် = မြှုံ□မိနေပါလျက်□မိမှန်း□မသိသူများ□ □□□ □□□
□□ မလ္လိကာသုတ် = လောကဥ္□အချစ်ဆုံး□လူ□ာဖွေပုံ □□□ □□□
□□ □ညသုတ် = အဖိုး□နည်း□□နည်းပါး□အလှူ□နကိုစိစစ်ပြပုံ □□□ □□□
□□□ ဗန္ဓနသုတ် = အမြဲဆုံး□□အခိုင်ဆုံး□သောနှောင်ကြိုး□ □□□ □□□

□□□ုတိ□ □□

□□ သတ္တဇ□ိလသုတ် = ပေါင်း□ကြည့်မှအကြောင်း□သိနိုင်ပုံ □□□ □□□
□□ ပဉ္စ□ာဇသုတ် = ကာမ□ဏ်အာရုံငါး□ပါး□တွင်း□အကောင်း□ဆုံး□အာရုံ □□□ □□□
□□ ေ□ဏပါကသုတ် = ရပ်□ည်နပျို□အအိုသက်သာလျက်□အသက်□
□ည်အောင်□အစာစား□သုံး□နည်း□ □□□ □□□
□□ ပဌမသ□ါမသုတ် = မကောင်း□□ဂပြိုင်ဆိုင်မှုဥ္□နှစ်ဘက်စလုံး□□
အရှုံး□ချည်း□သာဖြစ်ပုံ □□□ □□□
□□ □ုတိ□ သ□ါမသုတ် = ကာလ□ပါက်□နောက်ပိုတက်တတ်ပုံ □□□ □□□
□□ မလ္လိကာသုတ် = သာ□ထက်မြတ်သောသမီး□ျာ□ □□□ □□□
□□ အပ္ပမာ□သုတ် = ကောင်း□မှုတ□ာ□အာ□လုံး□၏□လို□င်□ချုပ်တ□ာ□ကာစ်ပါ□ □□□ □□□
□□ ကလျာဏမိတ္တသုတ် = မိတ်ဆွေကောင်း□အ□ေ□ကြီး□ပုံ □□□ □□□
□□ ပဌမအပုတ္တကသုတ် = အသိဉာဏ်□ုံ□မဲ□ုံ□လူနှစ်ဦး□ပစ္စည်း□အသုံး□ချ□တွာခြား□ပုံ □□□ □□□
□□□ □ုတိ□ အပုတ္တကသုတ် = အပ□စေတနာချို့တဲ့မှု၏□အကျိုး□ဆက်များ□ □□□ □□□

□□တတိ□ □□

□□ ပုဂ္ဂ□လသုတ် = ပုဂ္ဂိုလ်□□□မျိုး□□□□စား□ပုံ □□□ □□□
□□ အ□ိ□ကာသုတ် = သတ္တ□ါ□အာ□လုံး□သည်□အို□ထိ□န်□သည်၏□အို□များ□နှင့်တူပုံ □□□ □□□

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်းအ ၁	စာမျက်နှာ
လောကသုတ် = မိမိ၏အတွင်းနှင့်သူသုံး ဂက်အကြောင်း	
ဣသသတ္တသုတ် = အလှူခံကိုခွဲခြား၍လှူန ပုံ	
ပဗ္ဗတူပမသုတ် = လေးဘက်လေးတန်မှကြိတ်ချေနိုင်လိမ့်လာသော တောင်ကြီးတို့ကိုတားဆီးနည်း	

မာ သံ တ်

ပဌမ

တပေါကမ္မသုတ် = သဲသောင်ပြင်၌အသုံးပြုအပ်သောတိုတွဲ့သို့ အကျိုးမများသောအကျင့်များ	
ဟတ္ထိ ဂဇ ဏ္ဏသုတ် = မည်သို့ပြု၍ခြောက်လှန့်စေကာမူ နောက်ဆုံး၌ မာ နတ်ချည်ရှုံးပုံ	
သုဘသုတ် = မည်သို့ပြု၍ခြောက်လှန့်စေကာမူနောက်ဆုံး၌ မာ နတ်ချည်ရှုံးပုံ	
ပဌမမာ ပါသသုတ် = သုံးဆဲ့ တစ်ဘုံအတွင်းမှကျော့ကွင်းများ	
တိ မာ ပါသသုတ် = မာ နတ်၏ကျော့ကွင်းတူသမှုမှလွတ်လပ်ပြီးပုံ	
သပ္ပသုတ် = ချွန်ထက်သည့်လှံမဖြင့် ကိုချိန် သော်လည်းမတုန်လှုပ်ပုံ	
သုပတိသုတ် = ဥပ မ သောကြောင့်စင်ကြ စွာကျိန်စက်ပုံ	
နန္ဒတိသုတ် = သာ သမီများ သည်ကောင်းကောင်း	
ပဌမအာ သုတ် = ဦး ခါင်းမီး လောင်နေသူအလာ ကုသိုလ်အောင် ကြိုး စား ပုံ	
တိ အာ သုတ် = ဦး ခါင်းမီး လောင်ခံ သူအလာ ကုသိုလ်အောင် ကြိုး စား ပုံ	

တိ

ပါသာဏသုတ် = ၀ ကုန်တစ်တောင်လုံး တုန်လှုပ်သော်လည်းမတုန်လှုပ်ပုံ	
ကိန္နုသီဟသုတ် = ဘု ပေါင်တို့ ပါတ်သတ်၌ တင်ပုံ	
သကလိကသုတ် = က ဆိပ်လူ ကြော ရှုနေ သူများဖင်အိပ်နိုင်လျှင် ငါ ဘာ့ကြောင့်မအိပ်နိုင် မည်နည်း ဟု ဟောပုံ	
ပတိရူပသုတ် = ချစ်ဖွ မုန်းဖွ နှစ်သွ မနှော ဟောပုံ	

	သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁	စာမျက်နှာ
[illegible]	မာနသသုတ် ငါးဖြာအာရုံကာမ ကျော့ကွင်းမှလွတ်ပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	ပတ္တသုတ် – မာ စစ်တပ်တို့အထပ်ထပ်ဖွဲ့၍မတွေ့နိုင် တော့သောပုဂ္ဂိုလ်	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဆဖဿာ တနသုတ် = ခြောက်အာရုံလုံးကိုမမုန်းမချစ်လျှင် နေမင်းသဖွယ် တော့တ ပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	ပိဏ္ဍသုတ် = ဘု ကျောင်းဆွမ်းမဘုဉ်းပေ သောနေ့	[illegible] [illegible]
[illegible]	ကဿကသုတ် = ပစ္စည်းလေ အပေါ်၌ပြ၍စွဲစာဟုမသုံးသပ်ပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	သုတ် = ရှေးတောင်ကြီးကိုပင်ဖိုင်နေစေကာမူ မတိမ်းအာ နိုင်သူ	[illegible] [illegible]

[illegible]တတိ

[illegible]	သမ္ဗဟုလသုတ် = ဟန်ဆ သည်အမျှော်ပကင် လက်ငင်အကျိုးဖြစ်ပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	သမိဒ္ဓိသုတ် = မာ နတ်ခြောက်သော်လည်း မကြောက်ကြောင်း	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဂေါဓိကသုတ် = ကွမှမချလွတ်လိုသူသည်အသက်ကိုပင်မခင်တွ ပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	သတ္တ ဿာနုဗန္ဓသုတ် = မာ နတ်စိတ်ပျော့အာ လျှော့ ပုံများ	[illegible] [illegible]
[illegible]	မာ တုသုတ် = မာ နတ်၏သမီးသုံး ဂက်တို့ဘု ကျောင်းကို ဖြာ ဂင်ကြပုံများ	[illegible] [illegible]

[illegible]ဘိက္ခုနီသံ တ်

[illegible]	အာဠဝိကာသုတ် = ငါးဖြာအာရုံကာမ ကတို့ရဲ့တံကျင်နှင့်တူပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	သောမာသုတ် = တ ဖြ ကျာ မမြွေ ကြိုး မှုသာအ ပါပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	ကိသာဂေါတမီသုတ် = သာ သမှုရင်ရှာမှုပြီးဆုံးသည့်မိန်းမ	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဝိဇ ဂသုတ် = အရုပ်ဆောင်သည့်အပုပ်ကောင်ကိုငြီးငွေ့ပြင်း စက်ဆုပ်လှ၏	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဥပ္ပလ ဏ္ဏာသုတ် = မာ နတ်ကခြိမ်းခြောက်သော်လည်း မြွန်း တစ်ပင်မျှပင်မလှုပ်ပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	စာလာသုတ် = ပ သန္ဓေ နေမှုကိုမကြိုက် ခြင်းအကြောင်းများ	[illegible] [illegible]
[illegible]	ဥပစာလာသုတ် = င်စုံ ကသန် တ်ဘုံနတ်နန်းတို့၌ပင်မပျော်နိုင်ပုံ	[illegible] [illegible]
[illegible]	သီသုပစာလာသုတ် = ပါသဏ္ဍအ မပိုသော ဟန်မအကြောင်း	[illegible] [illegible]
[illegible]	သေလာသုတ် = မျိုးစေ့မှအပင်ပေါက်ပုံနှင့်ခန္ဓာစသည်ဖြစ်ပုံများ	[illegible] [illegible]

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁ စာမျက်နှာ

□□□ □ဇိ□ာသုတ် = အတ္တခေ အပ်□သတ္တ□ါ□ြ်မ□ိုး □□□ □□□

□□ မြဟ္မသံ□ုတ်

□□ ပဌမ□ဂ်

□□ မြဟ္မာ□ ဂ စနသုတ် = ကိလေသာထုထဲသောသတ္တ□ါမျာ□နှင့်□သစ္စာတ□ာ□□ မတန်ပုံ □□□ □□□
□□ ဂါ□□သုတ် = ဘု□ာ□ျင်အဆူဆူတို့□ပူတော်ကောင်□တ□ာ□တိုသာ□ အမှီပြု၍နေသည့်အကြောင်□ □□□ □□□
□□ မြဟ္မဒေ□□သုတ် = မတွေ့□သည့်မြဟ္မာကို□မျှော်နေမည့်အစာ□□တွေ့နေ□□ သော□□ဟာန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ□တုသိုလ်တ□ာ□□ဆည်□ပူ□သင့်ပုံ □□□ □□□
□□ ဗကမြဟ္မာသုတ် = မြဟ္မာ့ဘုံ□ြဟ္မာဘ□ထက်□သာလွန်မြင့်မြတ်သော□ တ□ာ□ိုကြောင်□ □□□ □□□
□□ အညတ□မြဟ္မသုတ် = မြဟ္မာ့ဘုံလာနိုင်သည့်□□ဟာန်□ပုဏ္ဏာ□ပိုဟူသော□ အ□ူ နှင့်□သဿတ□ိဋ္ဌိပြုတ်ကြောင်□တ□ာ□ □□□ □□□
□□ မြဟ္မလောကသုတ် = ဘု□ာ□ျင်ထံ□ဆည်□ပ်သင့်ကြောင်□ □□□ □□□
□□ ကောကာလိကသုတ် = □ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏□သီလသိက္ခာကိုမှုထုဇဉ်မျာ□တ□ နှိုင်□ချိန်မ□နိုင်ပုံ □□□ □□□
□□ ကတမော□ကတိဿသုတ် = □ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏□သီလသိက္ခာကိုမှုထုဇဉ်□ မျာ□တ□နှိုင်□ချိန်မ□နိုင်ပုံ □□□ □□□
□□ တုရူမြဟ္မသုတ် = နှုတ်မစောင့်လျှင်□မိမိပါ□ပ်ကပင်□□ာ□ကြီး□သဖွ□ိ □ မိမိကို□ပြန်ခုတ်လှီ□တတ်ပုံ □□□ □□□
□□□ ကောကာလိကသုတ် = ကဲ့□ဲ့ထိုက်သူကို□ချီ□မွမ်□ချီ□မွမ်□ထိုက်သူကို□ ကဲ့□ဲ့ခြင်□ကြောင့်□ပါ□ပ်□□နှ□ာက်ဖြစ်ပုံ □□□ □□□

□□ □တိ□ □ဂ်

□□ သနင်္ကုမာ□သုတ် = အမြတ်ဆုံပုဂ္ဂိုလ်ငြ□နည်□ □□□ □□□
□□ ဒေ□□တ္တသုတ် = လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ□က□စိတ်ထာ□သေ□နုပ်□ပု□ုတ်□ လူညံ့တို့ကို□သတ်တတ်ပုံ □□□ □□□
□□ အန္ဓကဝိန္ဒသုတ် = တောမြိုင်မှီ□၍□တစ်ဦး□တည်□ကျင့်နိုင်သေ□တ□ ပဝိ□သတ်အကြာ□မှာပင်□စိတ်ကိုထိန်□သိမ်□စောင့်ရှောက်၍နေသင့်ပုံ □□□ □□□

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁	စာမျက်နှာ	

အရဏဝိဘင်္ဂသုတ် = သာသနာ့အလင်းဖြစ်ကြောင်းကိုမှီ၍ ပြဿနာမင်းကြားပ်တွေကို နင်းခြင်းသတ်ဖြစ်ဖြူကိုဆီတိုက်ကြောင်း

ပဏိနိဗ္ဗာနသုတ် = ဖြစ်ပေါ်သော မှုအနိစ္စမိုးမြေ့သင့်ကြပုံ

ဗြဟ္မကာသံယုတ်

အပ္ပဟန္တဝဂ်

နန္ဒာနီသုတ် = အမျက်ကောင်းကိုပင် သတ်လျှင်ချမ်းသာပုံ

အက္ကောသကသုတ် = မိမိအပေါ်ခဲ့ချတိုင်းတွက်လာသူကိုခံနည်း

အသုန္ဒရိကသုတ် = သည်းခံခြင်းသည်သာ မုန်းသူကိုအောင်ခြင်းအစစ်ဖြစ်ပုံ

ဗိလင်္ဂိကသုတ် = သူတော်ကောင်းတိုမြင်ကောင်းကြုံမိခြောက်ထိတတ်ပုံ

အဟိံသကသုတ် = အမည်နှင့်လိုက်အောင်နေနိုင်မှ ကျက်နှင့်ပြည့်ပြင်နိုင်ပုံ

ဇဋာသုတ် = တွင်းမြို့ကျက်မြေ့အကျာအရှုပ်ထွေးကိုဖြေရှင်းနည်း

သုဒ္ဓိကသုတ် = စင်ကြယ် သူဖြစ်နိုင်အမျိုးဇာတ်နှင့်မဆိုင်၊ အကျင့်နှင့်သာဆိုင်ပုံ

အဂ္ဂိကသုတ် = ပိဏ္ဍစရိယာအစစ်အတုခွဲချပ်ပုံ

သုန္ဒရိကသုတ် = အလှူခံ ရာ၌ အမျိုးဇာတ်ကိုမမေးဘဲ အကျင့် စသည့် ကျက်ကိုသာ စီစစ်ပုံ

ဗဟုဓိတ္တကသုတ် = အိမ်ရာထောင်လူဘောင်နှင့် ရဟန်းဘဝတို့ ကွာခြားပုံ

ဥပါသကဝဂ်

ကသိဘာရဒွါဇသုတ် = ရဟန်းဘဝနှင့်လယ် သမားဘဝ နှိုင်းယှဉ်ချက်

ဥဒယသုတ် = ထပ်တလဲလဲဖြစ်နေသည့်အရာများနှင့်မဖြစ်သည့်နေရာ

ဒေဝဟိတသုတ် = များဖြတ်ဖွဲ့ဖြိုးအကျိုးကြီးများသည့်အလှူဖြစ်အောင် လှူဒါန်းနည်း

မဟာသာလသုတ် = ကျေးဇူးမသိသောသားသမီးသည်မတောင်ငှေး လောက်မျှအသုံးမကျပုံ

မာနတ္ထဒ္ဓသုတ် = မာနဖြင့်ထောင်လွှားသူမြင်တော်ကာထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်များ

ပစ္စနီကသုတ် = ဆန့်ကျင်တော်ကာ အပေါက်အကြား ရှာလိုသူကား တစ်ဖက်စကားကြောင်းဆိုလာသော်မပိုင်းခြားနိုင်ပုံ

နဝကမ္မိကသုတ် = တောအတွင်းမပျင်းမရိတစ်ပါးတည်းနေနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်း

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ကဋ္ဌဟာရသုတ် = တောအတွင်း၌ ...တင်...နေနိုင်ပုံ	[illegible]
မာတုပေါသကသုတ် = မိဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်းသည် မြင့်မြတ်သော ကုသိုလ်လုပ်ငန်းဖြစ်ပုံ	[illegible]
ဘိက္ခကသုတ် = လုပ်ငန်းချင်းတူသော်လည်း အသက်ရှုဟူပုံ	[illegible]
သင်္ဂါရဝသုတ် = မကောင်းမှုကို ပကတိရေနှင့်ဆေး၍မ... ... ဆေးမရပုံ	[illegible]
ခေါမဒုဿသုတ် = ပညာရှိသူတော်စင်မပါ...က ... မဖြစ်သေးပုံ	[illegible]

...သံယုတ်

နိက္ခန္တသုတ် = တစ်ကြိမ်လျှင်... ... ကျော်တို့ ... နည်း	[illegible]
အရတိသုတ် = ပျော်မပျော် ... ဖြစ်ပုံ	[illegible]
ပေသလသုတ် = မာန၏ဆိုးကျိုး ...	[illegible]
အာနန္ဒသုတ် = ဖြစ်ပေါ်လာသော ... ကိုပယ်သတ်နည်း	[illegible]
သုဘာသိတသုတ် = စကားကောင်း၏အင်္ဂါလေးချက်နှင့် အမြတ်ဆုံးစကား	[illegible]
သာရိပုတ္တသုတ် = အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ...	[illegible]
ပဝါရဏာသုတ် = ဘုရား ... နှင့် ရဟန္တာငါးရာ ...	[illegible]
... တို့ဖြစ်နိုင်ပုံ	[illegible]
ပရောသဟဿသုတ် = အရှင်... ...	[illegible]
ကောဏ္ဍညသုတ် = အရှင်ကောဏ္ဍည၏ ...	[illegible]
မောဂ္ဂလ္လာနသုတ် = အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏ ... တစ်ခု	[illegible]
ဂဂ္ဂရာသုတ် = ဘုရား ... ၏အဆင်း ... သာလွန်ပုံ	[illegible]
...သုတ် = ကဗျာ ... အရှင် ... ကို ... တိုင်းသီကုံး ... သည့် ... အကျဉ်း	[illegible]

...နသံယုတ်

...ကသုတ် = လူဖြစ်သူသည် လူဖြစ်သူ၌ ... ပုံ	[illegible]
ဥပဋ္ဌာနသုတ် = အိပ်ခြင်း ... သင့်ပုံ	[illegible]

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁ — စာမျက်နှာ

ကဿပပဝေါ်တ္တသုတ် = အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲတရားဟောခြင်းသည် အချည်းနှီးဖြစ်တတ်ပုံ
သမ္ဗဟုလသုတ် = ဟန်ဆောင်သည့်အမြဲနေတောအိမ်မဟုတ်
အာနန္ဒသုတ် = ဟန်ဆောင်လျှင်လူများအားအလွဲလွဲစကားပြော၍ အချိန်မဖြုန်းသင့်ပုံ
အနုရုဒ္ဓသုတ် = နတ်သမီးနတ်သားများလည်းမကောင်းတတ်သေး
နာဂဒတ္တသုတ် = စောစောကြီးထွက်ပြီး ညနေမြင့်လွန်မှပြန်မလုပ်သင့်ပုံ
ကုလဃရဏီသုတ် = မိမိအလုပ်ကမှုမှန်လျှင်တဲ့ခြံမှာမကြောက်ပုံ
ဝဇ္ဇိပုတ္တသုတ် = ငါသာသူတို့နတ်ပွဲသုတိတောက်သူကိုဖြတ်နိုင်ကြ သလိုတောထဲတစ်ပါးတည်းကျင့်နေသောဟန်တိုလူအများဖြတ်နိုင်ကြပုံ
သဇ္ဈာယသုတ် = ဟန်ဆောင်မဖြစ်မီတရားပြန်လိုသော်လည်း ဖြစ်ပြီးနောက် မပြန်လိုတော့ပုံ
အကုသလဝိတက္ကသုတ် = အကြံဆိုးများမျိုး၏အကြောင်း
မဇ္ဈန္ဟိကသုတ် = လေတိုက်၍မြည်သောတောဟိန်းသံသည်တရားမြို့မဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုးအဖို့ထူးခြားနေပုံ
ပါကတိန္ဒြိယသုတ် = ရှေးခေတ်ဟန်တော်များနှင့်နောင်ခေတ်ဟန်များ တော်များကွာခြားပုံ
ပန္နတ္တေနသုတ် = လက်ခုနီးဒြပ်အမည်ပြက်ကျသော်လည်းအကြောင်း မထူးလင့်ကစားဖြူဆွတ်သောအနက်ဥမူသာမြီးများမှအမည်ပြက် တစ်ပေါက်ကအကဲဖောက်လုပုံ

ကဿပသံယုတ်

သန္တုဋ္ဌသုတ် = ကိုယ်ရှိန်သူငယ်ရုပ်ခန္ဓာ၏ဖြစ်ပုံအစဉ်
သတ္တနာမသုတ် = မိတ်ဖွဲ့လိုစိတ်ဖြင့်တရားမဟောသင့်မဆုံမသင့်ပုံ
သူစိလောမသုတ် = ဂါထာသောပါဠိသောအနုတ်တမာတို့ဖြစ်ပေါ်ဂဌာန
မဏိဘဒ္ဒသုတ် = သတိရှိမှုဖြင့်ဘေးမှမလွတ်သေးပုံ
သာနုသုတ် = ဟန်သာမဏေတို့လူထွက်လာလျှင်အသက်ရှင်လျက် လည်းသေသည်နှင့်မခြားတော့ပုံ
ပိယင်္ကရသုတ် = ဘီလူးမင်ဖြစ်သော်လည်းတရားတိုပင်နာယူတတ်ပုံ

	သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁	စာမျက်နှာ	
□□	ပုနဗ္ဗသုသုတ် = □ဂ်□ကွ္ခမှလွတ်စေသည့်တ□ဂ□တို□သာ□သမီ□ထက်□ိမို□ ချစ်ထိုက်ပုံ	□□□	□□□
□□	သု□တ္တသုတ် = ကာမ□က်မီ□ုမြ□ိ□□မြ□□သူမှ□ချမ်□ချမ်□သာသာအိပ်စက်□ပုံ	□□□	□□□
□□	ပဌမသုက္ကာသုတ် = တ□ဂ□နှာသူသည်□ခါ□ပြန်□နေခိုက်□တိမ်တိုက်မှကျ□ သော□ကြည်အေး□တို□သောက်သုံး□□သည်နှင့်တူပုံ	□□□	□□□
□□□	□တိ□ သုက္ကာသုတ် = □ဟာန္တာမအော□□ခွမ်□လှူမှုကိုချီ□တျူ□ခြင်□	□□□	□□□
□□□	စီ□ဂသုတ် = □ဟာန္တာမအော□□သက်န်□လှူမှုကိုချီ□တျူ□ခြင်□	□□□	□□□
□□□	အာင္ဂ□ကသုတ် = ဘ□ေ□□ ဥ□သံသ□ဂသမုဒ္ဒ□ဂတို့ကို□တူ□ဖြတ်နည်း□□ ဥစ္စာ,ပြညာ,□က်သတင်□ကျော်ဇောခြင်□တို့ကို□□နိုင်သောနည်း□နှင့်□ မိတ္တဗလတို□တက်□□န်□နည်□လမ်□မျာ□	□□□	□□□

□□□သတ္တသံ□ုတ်
□□ပဌမ□ဂ်

□□	သု□□□သုတ် = အာ□မ□ထုတ်ဘဲ□သုခချမ်□သာကိုမ□နိုင်ပုံ	□□□	□□□
□□	သုသီမသုတ် = အာ□မ□ထုတ်ဘဲ□သုခချမ်□သာကိုမ□နိုင်ပုံ	□□□	□□□
□□	□ဇ္ဂ□သုတ် = □တနာသုံ□ပါ□□က်□အာရုံပြု၍□ကြောက်စိတ်ဖျောက်ပုံ	□□□	□□□
□□	□ေ□ပစိတ္တိသုတ် = မိမိအပေ□□စော်ကာ□လာသူကို□နည်□လမ်□မှန်ဖြင့်□ ခုခံကာကွ□်နည်□	□□□	□□□
□□	သုဘာသိတ□ သုတ် = □ေ□ပစိတ္တိနှင့်သိကြာ□□စကာ□စစ်ထိုးကြပုံ	□□□	□□□
□□	ကုလာ□ကသုတ် = ကို□် လုပ်တိုင်□□ခံ□မည့်သူအပေ□၌□မေတ္တာထာ□၍□ နတ်တို့ရှ□□ကမှ□သိကြာ□မင်□တ□ပြန်နိုင်ပုံ	□□□	□□□
□□	န□ုဒ္ဒိ□ သုတ် = နတ်သိကြာ□□အသူ□ဂတို့လည်□□တိုန်စာဆိုကြပုံ	□□□	□□□
□□	□ေ□ဂစနအသု□န္ဒသုတ် = ပြီမှ□ကောင်□မည့်ကိစ္စကိုပြီ□□အောင်□ သည်□ခံလုပ်ခြင်□သည်□အကောင်□ပြတ်ဆုံ□	□□□	□□□
□□	အ□ညာ□ တနက္ကသိသုတ် = သီလ□□သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏□တို□် နံ့ကို နတ်တို့မ□ွမ်□န်□ကြပုံ	□□□	□□□
□□□	သမုဒ္ဒ□ကသုတ် = မိမိပြုသည့်အမှုအတိုင်□□ကောင်□တျို□□ကောင်□တျို□□ခံစံ□ပုံ	□□□	□□□

သုတ်တော်အမည်နှင့် အကြောင်း အ ၁ | စာမျက်နှာ

ပုတ်

တပသုတ် = သိကြားဖြစ်ကြောင်းအကျင့်ပါ
သက္ကနာမသုတ် = သိကြား၏အမည်မျိုးနှင့်ထိုအမည်များတို ခြင်း၏အကြောင်း
မဟာလိသုတ် = သိကြားအစစ်နှင့်ဖြစ်ကြောင်းကျင့်တ်တို့ကိုပါ တွေ့မြင်ကြောင်းဟောပုံ
လိသုတ် = လူဆင်နှင့်လူချမ်းသာခွဲနည်း
ဂမဏေကသုတ် = မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသည့်အစ်အစစ်ကို ဟောတော်မူပုံ
ဇမာနသုတ် = ကြီးကျ ဖွံ့ဖြိုးအကျိုးပေးနိုင်သည့်အလှူခံနည်း
ဗုန္ဒနာသုတ် = သိကြားနှင့်သဟမ္ပတိဗြဟ္မာတို့၏ဘုရားနှစ်ပုဒ်
ဟာင္ဒနာသုတ် = သိကြားမင်း၏အရိုခိုးခံသူများ
သတ္တာနွှနာသုတ် = သိကြားမင်း၏အရိုခိုးခံသူများ
သံဃနှနာသုတ် = သိကြားမင်း၏အရိုခိုးခံသူများ

တတိ

ဆေတွာသုတ် = အမျက်ကောကိုပယ် နိုင်မှုချမ်းသာပုံ
ဗ္ဗက္ကိသုတ် = သိကြားမင်း၏ခန္တိကိုသိပုံ
သမ္ဗိမာဂသုတ် = တဖြစောင့်သူသည်လှည့်ပတ်ကြောင်းမာဂ အတတ်ကိုမသင် သင့်ပုံ
အစ္စ သုတ် = တောင်ဖြန်ပါလျက်မကျေအောလျှင်လူမိုက်ဖြစ်ပုံနှင့် ပေါသဗ္ဗာတာတောင်ကြီးအကြိတ်ခံသူနှင့်တူပုံ
အက္ကောသုတ် = အမျက်ကောကိုအနိုင် နှိမ်နှံပုံ
မှတ်သားဖွယ် အကွဲစဉ်အညွှန်း

မာတိကာပြီး
သုတ်ပေါင်း သုတ်

ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ၏
ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသသည် ၁၂၉၄-ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ်ဆန်း(၁၄)ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် မန္တလေးတိုင်း၊ စဉ့်ကူးမြို့နယ်၊ ဆီသည်ရွာ၌ ခမည်းတော် ဦးဖေဘ၊ မယ်တော် ဒေါ်မယ်မတို့မှ ဖွားမြင်သော မွေးချင်း (၇)ဦးအနက် ပဉ္စမမြောက်သားရတနာဖြစ်သည်။

၁၃၀၂-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၅)ရက်နေ့တွင် ၇-နှစ်သားအရွယ်၌ ခမည်းတော်+ မယ်တော်များ၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကိုခံယူကာ ဆီသည်ရွာ သီရိမင်္ဂလာကျောင်းတိုက်တွင် ဦးရီးတော် သီရိမင်္ဂလာဆရာတော် ဦးအာစိဏ္ဏကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရှင်သာမဏေဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၃၀၉-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၄)ရက်နေ့၌ အမရပူရမြို့ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်သို့ ဦးရီးဘုန်းတော်ကြီး၏ပို့ဆောင်မှုဖြင့် ရောက်ခဲ့သည်။ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ထံတွင် သင်ရိုးနှင့်အထက်ပိဋကကျမ်းစာများကို ဆက်လက်လေ့လာရင်း မန္တလေးမြို့ ပရိယတ္တိသာသနဟိတအသင်းမှကျင်းပသော သာမဏေစာမေးပွဲကို သုံးဆင့်လုံးအောင်မြင်ခဲ့သည်။ တတိယဆင့်၌ (၁)နံပါတ်မှအောင်မြင်ကာ "**သာသနာလင်္ကာရသာမဏေကျော်**"ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။ ရှင်သာမဏေဘဝ၌ပင် အစိုးရအငယ်တန်း, အလတ်တန်းများကိုလည်း ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၄-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း(၁၅)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မန္တလေးမြို့ ပွဲကုန်းရပ်၊ နန္ဒဝန်သစ်စက်ပိုင်ရှင် ဦးဘတင်+ ဒေါ်မိမိလေး သားသမီးမိသားစုတို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကိုခံယူကာ အဂ္ဂမဟာ-ပဏ္ဍိတ အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ကောဒသမရွှေကျင်သာသနာပိုင် မြောင်းမြဆရာတော်၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ချမ်းအေးဆရာတော်၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ပဌာန်းသိပ္ပံဆရာတော်၊ ကျွန်းကုန်းဆရာတော်၊ လပွတ္တာမြို့ လေးထပ်ကျောင်းဆရာတော်စသော ဆရာတော်ကြီးများက ကမ္မဝါစာဆရာတော်များအဖြစ် ချီးမြှောက်မှုဖြင့် မဟာဂန္ဓာရုံ ခဏ္ဍသိမ်တွင် မြင့်မြတ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ခမည်းတော်+ မယ်တော်များ၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကိုခံယူကာ ဆီသည်ရွာ သီရိမင်္ဂလာကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်တွင် သိက္ခာထပ်မင်္ဂလာပြုခဲ့သည်။

ရဟန်းဝါမရမီပင် အစိုးရပထမကြီးတန်းကိုအောင်မြင်၍၊ ရဟန်း ၁-ဝါတွင် အစိုးရဓမ္မာစရိယတန်းကို ဂုဏ်ထူးကျမ်း သုံးကျမ်းနှင့်တကွ အောင်မြင်သဖြင့် "**သာသနဓဇသိရီပဝရဓမ္မာစရိယ**"ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။ ရဟန်း ၅-ဝါတွင် မန္တလေးမြို့ ပရိယတ္တိသာသနဟိတ သီးခြားစာသင်တန်းအောင်မြင်၍ ၈-ဝါတွင် "**ပရိယတ္တိသာသနဟိတဓမ္မာစရိယ အဘိဝံသ**"ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။

ရဟန်း ၁-ဝါမှစ၍ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီးနှင့်တွဲဖက်၍ စာပေပို့ချမှု ရေးသားမှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။ ဆရာတော်ကြီးက အကြမ်းရေး၍ အချောရေးခဲ့ရသော ကျမ်းစာများမှာ-

၁။ ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ (ပထမတွဲ)၊
၂။ ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ (ဒုတိယတွဲ)၊
၃။ ရူပသိဒ္ဓိဘာသာဋီကာ (ပထမတွဲ)၊
၄။ ရူပသိဒ္ဓိဘာသာဋီကာ (ဒုတိယတွဲ)၊

မာတိကာသို့

၅။ ဗုဒ္ဓဝင်အမေးအဖြေ၊
၆။ ရုပ်စုံဗုဒ္ဓသာသနာဝင်၊
၇။ အခြေပြုမင်္ဂလသုတ် ကျမ်းစာများဖြစ်ကြသည်။

စာပေပို့ချရေးသားမှု၊ ကျောင်းတိုက်အုပ်ချုပ်မှုအပြင် ဆရာတော်ကြီး တရားဟောမလိုက်နိုင်သော အခါ ဆရာတော်၏ကိုယ်စား တရားဓမ္မများဟောကြားပေးခဲ့ရသည်။ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး၏ စီစဉ် ပေးချက်အရ အင်္ဂလိပ်စာနှင့် သက္ကဋကျမ်းစာများကိုလည်း အတော်အသင့် လေ့လာခဲ့သည်။

ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ စာလိုက်ခဲ့ဖူးသော ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်များ

၁။ စဉ့်ကူးမြို့နယ်၊ ဆီသည်ရွာ၊ သီရိမင်္ဂလာကျောင်းဆရာတော် ဦးရီးတော် ဦးအာစိဏ္ဏ၊
၂။ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး၊
၃။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ ချမ်းအေးဈောင် ဆရာတော်ဦးပဒုမ၊
၄။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ ပဌာန်းသိပ္ပံချောင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ပဌာန်းဆရာတော်၊
၅။ မန္တလေးမြို့ ဘုရားကြီးတိုက်၊ ပါဠိတက္ကသိုလ်ကထိက ဆရာတော် ဦးအရိယာဘိဝံသ၊
၆။ မန္တလေးမြို့ ဘုရားကြီးတိုက်၊ တာယာမင်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာဇောတာဘိဝံသ၊
၇။ မန္တလေးမြို့ တောင်သမန်ကျောင်းတိုက်၊ ဆရာတော် ဦးကေသဝါဘိဝံသ၊
၈။ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်၊ ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တာဘိဝံသ၊
၉။ အမရပူရ၊ မဟာဂန္ဓာရုံ ဓမ္မာစရိယစာချ ဆရာတော် ဦးကဝိန္ဒ၊
၁၀။ ။ ။ (ဓမ္မာစရိယ) ဦးစန္ဒောဘာသ၊
၁၁။ ။ ။ (ဓမ္မာစရိယ) ဦးဝရဗုဒ္ဓိ၊
၁၂။ ။ ။ (ဓမ္မာစရိယ) ဦးသြဘာသ၊
၁၃။ ။ ။ (ဓမ္မာစရိယ) ဦးသာရမဏ္ဍ ၊
၁၄။ ။ ။ (ဓမ္မာစရိယ) ဦးပဏ္ဍိတ–တို့ဖြစ်ကြသည်။

ပြုစုခဲ့သောကျမ်းစာများ

၁။ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်မြန်မာဘာသာဋီကာ၊
၂။ စနစ်ပြဓမ္မာစရိယ၊
၃။ သာသနာ့အသက်၊

ဟောစဉ်တရားတော်စာအုပ်များ

၄။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးတရားတော်၊
၅။ ပရိတ်တော်(၁၁)သုတ်ရှင်းတမ်းတရားတော်၊
၆။ တရားပေါင်းချုပ် (ပထမတွဲ)၊
၇။ ။ (ဒုတိယတွဲ)၊
၈။ ။ (တတိယတွဲ)၊
၉။ ။ (စတုတ္ထတွဲ) တို့ဖြစ်ကြသည်။

၁၉၉၃–ခုနှစ်တွင် ထိုင်း၊ သီရိလင်္ကာ၊ အိန္ဒိယ၊ နီပေါ၊ စင်္ကာပူနိုင်ငံ၊ ၁၉၉၆–ခုနှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအခြေစိုက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဖွင့်ပွဲနှင့် သိမ်သမုတ်ပွဲ၊ ၁၉၉၈–ခုနှစ်တွင် မလေးရှားနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံများသို့ သာသနာရေးကိစ္စဖြင့် ကြွရောက်ခဲ့သည်။

အမရပူရမြို့ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်အတွင်း ပညာရေးတာဝန်၊ အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်၊ သံဃာတော်များအတွက် ဆွမ်းပြည့်စုံရေးတို့ကို အားသွန်ခွန်စိုက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရုံသာမက ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသူ ဒကာ,ဒကာမများ ဆန္ဒပြည့်ဝ သဒ္ဓါပသန္န တက်ကြွစေရန်အတွက် တရားဟောပြရသော ဓမ္မကထိက တာဝန်များကိုလည်း ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

မန္တလေးတိုင်း သံဃနာယကအဖွဲ့ဝင်တာဝန်၊ နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်တာဝန်၊ ပရိယတ္တိ ပညာရေးစီမံကိန်းအဖွဲ့ဝင်တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသသည် ၁၃၅၃–ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်သော **"အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ"** ဘွဲ့၊ ၁၃၅၇–ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်သော **"မဟာဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတဓရ"** ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ရရှိတော်မူခဲ့သည်။

ယခုအခါ အမရပူရမြို့ ဘာသာဋီကာကျမ်းပြုအကျော် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး၏ လက်ရာ ခြေရာဖြစ်သော ကျောင်းတိုက်ကြီးကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းတော်မူလျက် မဟာနာယကဆရာတော်ကြီး (၃)ပါးနှင့်အတူ သံဃာတော်(၁၃၀၀)ကျော်တို့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ရင်း သာသနာ့တာဝန်များကို ထမ်း ဆောင်လျက်ရှိသည်။

အမှာ

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် မြန်မာဘာသာဋီကာအမည်ရှိ ဤကျမ်းစာကို ခဲစာလုံးပုံနှိပ်မှုအဖြစ် ၁၃၄၆–ခုနှစ်တွင် ပထမအကြိမ်၊ ၁၃၆၀–ခုနှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထပ်မံမထုတ်ဝေဖြစ်သဖြင့် ကျမ်းစာအုပ်ပြတ်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ အလိုရှိသူ ရဟန်းရှင်လူပုဂ္ဂိုလ်များစွာတို့က မကြာခဏ မေးမြန်းကြပါသည်။

ထိုသို့ပြန်လည်ထုတ်ဝေရန်လိုအပ်နေကြောင်းကို ဥပဋ္ဌာကဖြစ်သူ တပည့်အရှင်ဝဏ္ဏိတသရက လျှောက်ထားသဖြင့် သင့်လျော်သလိုစီစဉ်ရန် တာဝန်ပေးအပ်လိုက်ပါသည်။ မိမိမှာမူ အသက်အရွယ်နှင့် ကျန်းမာရေးအခြေအနေအရ ကွန်ပျူတာစာစီဖြင့် အသစ်ပြန်လည်စီစဉ်သော စာမူများကို ကိုယ်တိုင်စိစစ်နိုင်မှု မပြုနိုင်တော့ပါ။

တပည့်များဖြစ်ကြသော အရှင်ဂါရဝါလင်္ကာရာဘိဝံသ၊ အရှင်ကဝိန္ဒာလင်္ကာရာဘိဝံသတို့ကလည်း ကူညီ၍ ပရု(ဖ်)ဖတ်ပေးခြင်း အကြံဉာဏ်ပေးခြင်းများပြုကြကြောင်း၊ တပည့်ရဟန်းငယ်များဖြစ်ကြသော အရှင်ဒေဝိန္ဒာလင်္ကာရ၊ အရှင်သုမနာလင်္ကာရ၊ အရှင်ပညာဝံသ၊ အရှင်စက္ကိန္ဒ၊ အရှင်ဝန္ဒိတ၊ အရှင်ဝိသုဒ္ဓ၊ ရှင်ဆန္ဒာဓိကတို့က ကွန်ပျူတာစာစီစာရိုက်ပြုကြကြောင်း၊ ပရု(ဖ်)ဖတ်ပြင်ဆင်ကြကြောင်း သိရသဖြင့် ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရပါ၏။

လာမည့် ၁၃၇၄–ခုနှစ်၊ ပြာသိုလတွင် ကျရောက်မည့် မိမိ၏ အသက်(၈၀)ပြည့်မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကုသိုလ်များပြုရာတွင် ဓမ္မစာစောင်တစ်ခု ထုတ်ဝေလှူဒါန်းနိုင်အောင် အရှင်ဝဏ္ဏိတသရနှင့် တပည့်များက စီစဉ်နေကြချိန်တွင် ဤကျမ်းစာအုပ်ထုတ်ဝေနိုင်အောင်ပါဝိုင်းဝန်းစီစဉ်၍ ထိုမွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်ဖြင့်ပင် ထုတ်ဝေကြမည်ဟုလည်း တပည့်များက လျှောက်ထားကြပါ၏။

တပည့်များ၏ ဝိုင်းဝန်းစီစဉ်မှုဖြင့် အလိုရှိသူများ အလွယ်တကူရရှိနိုင်စေရန် တတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေနိုင်ပြီဖြစ်သဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အား ပူဇော်ထားသမျှ မိမိ၏လုပ်အားများတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သော ဤကျမ်းစာသည် လေ့လာမှတ်သားလိုသူတို့အတွက် ကောင်းမြတ်သောအကျိုးကို ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ
မဟာနာယကချုပ်ဆရာတော်
မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်
အမရပူရမြို့

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်
မြန်မာဘာသာဋီကာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁-ဒေဝတာသံယုတ်

၁-နဠဝဂ်
၁-ဩဃတရဏသုတ်

၁။	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ရူပဘုံမှ ဗြဟ္မာတစ်ဦး။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	= သံသရာသမုဒ္ဒရာကို မငြိမ်မလှုပ်ကူးခဲ့ပုံ။

သုတ်တော်ဖြစ်ပေါ်လာပုံ ။ ။ အခါတစ်ပါး၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ကောသလတိုင်းကြီး၏ နေပြည်တော်ဖြစ်သော သာဝတ္ထိမြို့၌ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကုဋေ ၅၄ အကုန်အကျခံ၍ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားအပ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်ယံ အချိန်လောက်၌ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော နတ်

၁-ဩဃတရဏသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

သံယုတ် ။ ။ “သံယုတ္တ” ဟူသော ပါဠိမှ “သံယုတ်” ဟု မြန်မာအခေါ်အဝေါ် ဖြစ်လာ၏။ “ယှဉ်စပ်ရာကျမ်း - ပူးပေါင်းထားရာကျမ်း” ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွက်၏။ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာ သုတ်တော်များနှင့် ထိုသုတ်တော်အစုအပေါင်းများ ယှဉ်စပ်ပူးပေါင်းထားနေသော ပါဠိတော်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဋီကာ။

သဂါထာဝဂ္ဂ ။ ။ သုတ်တော်တိုင်း၌ ဂါထာများချည်းလည်းကောင်း၊ စုဏ္ဏိကို ဂါထာနှင့် ဂါထာများဖြင့် တွဲဖက်ပေါင်းစေ၍လည်းကောင်း ဟောထားတော်မူအပ်သော တရားတော်အစုအပေါင်းကို “သဂါထာဝဂ္ဂ” ဟုခေါ်၏။ ဂါထာ = ဂါထာ၊ သ = ပေါင်းသော၊ ဝဂ္ဂ = တရားတော်အစုအပေါင်း။

ဒေဝတာသံယုတ် ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာများ မေးလျှောက်ခြင်းကြောင့် ဟောတော်မူအပ်သော သုတ် ၈၁ သုတ် တရားတော်များကို “ဒေဝတာသံယုတ်” ဟုခေါ်၏။

ဩဃတရဏသုတ် ။ ။ သံသရာတည်းဟူသော ဩဃ ၄-ပါး အယဉ်မှ ကူးခတ်လွန်မြောက်ပုံကို ဟောအပ်သည့် သုတ်ဖြစ်၍ “ဩဃတရဏသုတ်” ဟုခေါ်၏။ ဩဃ = ဩဃလေးပါး သမုဒ္ဒရာမှ၊ တရဏ = ကူးခတ်လွန်မြောက်ပုံကိုပြသော၊ သုတ် = တရားတော်။

နတ်ဗြဟ္မာတို့ သန်းခေါင်ယံ လာ ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ဘုရားရှင်အထံတော်သို့ဖြစ်စေ၊ ဘုရားရှင်၏ သာဝကများအထံသို့ဖြစ်စေ ဘုရားဖူး၊ တရားနာ၊ ပြဿနာမေးရန် လာကြရာ၌ ညဉ့်အချိန် သန်းခေါင်ယံ၌ လာတတ်ကြ၏။ ထိုသို့ လာတတ်ခြင်းသည် ၎င်းတို့၏ ထုံးစံဖြစ်သတတ်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်၌ ဗြဟ္မာလည်း သန်းခေါင်ယံမှာ လာခြင်းဖြစ်သည်။ ။ အဋ္ဌကထာ။

မာတိကာသို့

သာဝတ္ထိပြည် ... ဂက်သည် ကျောင်းတော်သို့ လာရောက်၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်တော် တစ်ခုလုံးကို မိမိကိုယ်၏ အလွန်ဆန်းကြယ်သော အရောင်တို့ဖြင့် ထွန်းပြောင်ထွန်းလင်းစေကာ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ဘုရားရှင်၏ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပြစ်ခြောက်ပါးကင်းလွတ်သော နေရာ၌ နေပြီးလျှင် ဖုန်းမြတ်စွာကို ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီးနောက် အောက်ပါစကားကို လျှောက်၏။

နတ်သား ။ ။ အရှင်မြတ်ဘုရား ... ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် အဘယ်နည်းဖြင့် ဩဃလေးပါး သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက်အောင် ကူးခတ်လွန်မြောက်တော်မူခဲ့ပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင် ။ ။ ... ကာ နတ်သား ... ငါသည် ... တည်၍လည်း မနေ၊ လုံ့လမပြုဘဲ ... အားထုတ်မှုလည်း မပြုဘဲ ဩဃလေးပါး သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက်အောင် ကူးခတ်လွန်မြောက်ခဲ့ပေ၏။

အမှာ ။ ။ ဤသုတ်တော်လာ နတ်သားဟူသည် ရုပ်ဘုံမှ ပြဟ္မာတစ်ဦးဖြစ်၏။ ထိုပြဟ္မာသည် မာနထက်ခံနှင့် ဘုရားရှင်ထံ လာသူဖြစ်၏။ ငါသည် ... တမဗုဒ္ဓ၏ ဩဃလေးပါးကို လွန်မြောက်

အပြစ်ခြောက်ပါးကင်းသောနေရာ ။ ။ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာရှိသော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးများသည် လေးစားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်သောအခါ—

(၁) ဝေးလွန်းသောအရပ်၊ (၄) မြင့်မောက်သောအရပ်၊
(၂) နီးကပ်လွန်းသောအရပ်၊ (၅) ရှေ့တည့်တည့်အရပ်၊
(၃) လေညာတည့်တည့်အရပ်၊ (၆) နောက်ကျောတည့်တည့်အရပ်၊

ဤအပြစ်မကင်းသောအရပ် ခြောက်ပါးတို့ကို ရှောင်ပြီးလျှင် မနီးမဝေး ... ရှေ့ဖက်မျက်နှာမူရာ ... ခပ်စောင်းစောင်း ကျရာအရပ်၌ နေထိုင်လေ့ရှိကြသည်။ ဤသုတ်တော်လာ ပြဟ္မာလည်း ဖော်ပြအပ်ခဲ့သော အပြစ်ခြောက်ပါးကင်းလွတ်သည့် နေရာ၌ ပင်နေသည်။ (အဋ္ဌကထာ)

အရပ်ခြောက်ပါးနှင့် အပြစ် ။ ။ အထက်တွင် ဖော်ပြအပ်ခဲ့သော အရပ်ခြောက်ပါးတို့တွင်—

(၁) ဝေးလွန်းသောအရပ်၌ နေသူသည် စကားပြောသောအခါ ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော်ပြောဆိုရမည်ဖြစ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊
(၂) နီးလွန်းသောအရပ်၌ နေသူသည် လေးစားထိုက်သူနှင့် မိမိတို့ တိုက်လက်စသည် ထိမိခိုက်မိပွတ်တိုက်မိ ခိုတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
(၃) လေညာ၌ နေသူသည် မိမိကိုယ်မှ မကောင်းသည့် အနံ့အသက်များဖြင့် လေးစားထိုက်သူပုဂ္ဂိုလ်အား နံစော်စေကာ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
(၄) မြင့်မောက်ရာအရပ်၌ နေသူသည် လေးစားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်၌ မရိုသေမလေးစားရာ ရောက်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊
(၅) ရှေ့တည့်တည့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အရပ်၌ နေသူသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်ရှုသောအခါ မျက်စိချင်းချင်း ထိခိုက်မိမတတ် ကြည့်ရှုတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
(၆) နောက်ကျောတည့်တည့်အရပ်၌ နေသူသည် ကြည့်ရှုလိုသောအခါ သမင်လည်ပြန် နောက်သို့လှည့်၍ လှန်၍ ကြည့်ရှုပြောဆိုနေရသောကြောင့်လည်းကောင်း အပြစ်မကင်းကြချေ။ (အဋ္ဌကထာ)

ပြီး ကြောင်း ကိုသိ၍ ဥယျာဉ်လေ့ လာ သူသည် အဘာတွေဖြစ်သည်ဆိုသည်ကိုလည်း သိပြီး ဖြစ်၍ လွန်မြောက်ပုံ လွန်မြောက်နည်း တရားလေ့ မူ့လောက်သာ သိဖို့လိုနေ၏ ထိုနည်း တရားလေ့ ကို လည်း ငါ တမဗ္ဗ အာ မေ့ ကျောက် ၍ တစ်ခွန်း တစ်ပါး လောက်ဟောလျှင် လဟော ငါသိ စ ပြီသည်" ဟု သူ့ကိုယ် သူ အထင်ကြီး လာခဲ့၍ ထို့ကြောင့် သူ့အတွင်း စိတ်ထား ကို အစင်း သာ သိမြင်တော်မူပြီး ဖြစ်သော ဘုရား သည် ထိုမာနကျသွား စေ နှိ ည်သန်တော်မူလျက် ငါ သည် ငြိမ်လည်း မငြိမ်၊ လှုပ်လည်း မလှုပ် မငြိမ်မလှုပ် ကူ၏" ဟူသော အပ်ဟ သက် ကောက်သည့် စကား ကျက်ဖြင့် ဖြေတော်မူလိုက်သည် ပြဟ္မာသည် ထိုအဖြေကျဉ် စကား ကျက် ကြောင့် သူမျှော်လင့်သလို နား မလည်ပဲ အခက်ကြုံ လေတော့သည် ထို့ကြောင့် အောက်ပါ တောင်း ပန်စကား ကို လျှောက်ထား ပြန်သည်

နတ်သား င်တော်မြတ်ဘုရား အဘယ် နည်း ပ်တည်၊ အဘယ် ပုံမကြို မမြိမ်မလှုပ် ဘဲ ဥယျာဉ်လေ့ သံသ တည်ဟူသော သမုဒ္ဒ စခန်းမှ လွတ်လမ်း တော်မူခဲ့ပါသနည်း မငြိမ်မလှုပ် ကူ မြောက်ခဲ့ပုံကို ပည့်တော်မျာ နား လည်အောင် အကျယ် ဟောတော်မူပါဦး ဟူလို

ဥယျာဉ် ဖြာ သံသ သက်ပြီသက်မဲ့ အ တ္တုမျာ ကို လွှမ်းမိုး နှစ်မြှုပ်တတ်သည့် ကြီးမားသော အဟုန်ကို "ဥယျာဉ်" ဟုခေါ်၏ ၍ ကာ ထို အဟုန်နှင့်တူသော တ ပါ ကို "ဥယျာဉ်" ဟုခေါ် သည် ထိုတ ပါ သည် ဟန္တမဖြစ်သေ သော သတ္တ များ ကို သံသ ၌ လွှမ်းမိုးနှစ်မြှုပ်ထား တတ်၍ ထိုဥယျာဉ်တ ပါ တာ

ကာမောဃ ကာမ ဥယျာဉ် = ရူပ သ္ဒ စသော ဖြာ အာရုံ ကာမ ကိုတို့အပေ၌ နှတ်ပြည် ထင်လှူ လူ့ အပါ် ဖြာဟူသော ကာမန် တာတွ စုံမက်နှစ်သက်တတ်သောတဏှာ

ဘဝေါဃ ဘ ဥယျာဉ် = ပြဟ္မာ့ဘ ပြဟ္မာ့ပြည် နှင့် ထိုပြဟ္မာ့ပြည်သို့ ကက်စေတတ်သော ဈာန်တ တို့အပေ၌ ကာတွ စုံမက်နှစ်သက်တတ်သောတဏှာ

ဒိဋ္ဌောဃ ဒိဋ္ဌိ ဥယျာဉ် = ခန္ဓာ ပါ ဈပ်နာမ်တ ကို အပေ၌ အနစ်အမာခံ အတ္တ ၍ စသည်ဖြင့် မာ ငင်စွဲ သော ပါ သော ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိ ပါ ကို သီလက္ခန်ပါဠိတော် ပြဟ္မဇာလသုတ်၌ တွေ့နိုင်၏

အဝိဇ္ဇောဃ အဝိဇ္ဇာ ဥယျာဉ် = သစ္စာလေ့ ပါ အမှန်တ ကို မသိနိုင်မမြင်နိုင်အောင် ကာကွ ဖုံးလွှမ်း တတ်သောမောဟ

ငြိမ်လျှင်မြုပ် လှုပ်လျှင်မျော ဘုရား င်သည် ပြဟ္မာအား ငါသည် ပ်တည်နေလျှင်မြုပ်၍ လှုပ် အား ထုတ် ပြန်လျှင်မျော၏" ဟုဟောတော်မူ၏ ထိုစကား ၌ဆိုလို င်တာ လောက၌ အငြိမ်တ ၊ အလှုပ်တ ၊ မငြိမ်မလှုပ် တ ဟူ၍ အကြောင်း တ သုံးမျိုး သုံး ၏ အကျိုး ၌လည်း အစဉ်အတိုင်း အမြုပ်၊ အမျော၊ အကူ ဟု သုံးမျိုး မြင် ပြီ သည် ထိုတွင် အငြိမ်တ ဟူသည် အကုသိုလ်တ တည် အလှုပ်တ ဟူသည် ငွန္ဒနီသိတ ဘ စည် စိမ် ပြ ငြိမ်ချမ်းသာကို တောင့်တ ည်မှန်၍ပြုအပ်သမျှ လောကီကုသိုလ်မျိုး ဖြစ်၍ မငြိမ်မလှုပ်တ ဟူသည် ငွန္ဒနီသိတ တ မှုလွတ် နှိ ည်သန်၍ပြုလုပ်အပ်သော လောကီကုသိုလ်တ များ တည်

ငြိမ်လျှင်မြုပ်ပုံ လောက၌လူတို့သည် မိမိတို့အမြဲနေထိုင် ဖြစ်သော ကိုက်တာအိမ် ၌ သာ ငြိမ်သက်စွာ နေ နိုင်ကြ၏ တစ် ပ်တစ်ခြာ သူတစ်ပါ တို့အိမ်၌ ညဉ့်သည်အဖြစ်ဖြင့်နေ လျှင် ကိုယ့် အိမ်ကိုယ့် ဌာနသို့ ပြန်ဖို့ နှ ရှ စိတ်စောနေခြင်း ကြောင့် မငြိမ်မသက် လှုပ်လှုပ်နေသကဲ့သို့ဖြစ်၍ လောဘ၊ ဒေါသ မာန်မာနနှင့် ကုသာ၊ မစ္ဆရိ စသော အကုသိုလ်တ သည် အမြဲမပြတ် ကိုယ် နှင့်ထက်ချပ်ပါလာသော သံသ ဖွာ ဖက်တော်များ ဖြစ် ၍ အများ အား ဖြင့် သတ္တ တို့သည် နိရက်အိပ် ထဲ မျက်စိဖွင့်သည့်အချိန်မှစ၍ ည၌ အခါအိပ် ထဲ၌ မျက်စိမှိတ်

ဘု ဂ ိုင် ကာနတ်သာ ငါသည် ဩဃလေ ဖြာ သံသ ဂတည် တူသော သမုဒ္ဒ ဂကိုကူ ကဲ့ ပ်နေလျှင်နစ်မြုပ်သွာ ၏ လုံ မ် ကြို တုတ် အာ ထုတ်လုပ် ဂ ဖြန်သော အခါ မျောပါသွာ ၏ ထိုသို့ ငြိမ်လျှင်မြုပ် လှုပ်လျှင်မျောသောကြောင့် ပ်လည်းမ ပ်တည်၊ ခွန်အာ ိုက်ထုတ် လှုပ်လည်းမလှုပ်ဘဲ ဩဃ ဖြာ သမုဒ္ဒ ဂကို ကူ ခတ်လွန်မြောက်တော်မူ ခဲ့ပေသည်

အမှာ ထိုသို့အနည်း ေ ် ချ၍ ေဟာတော်မူအပ်သောတ ဂ ေတာ်ကို နာ သောအခါ ပြဟ္မာသည် ေကာင်း ွာသဘောပေါက်၍ ေသာတာပတ္တိမ ်ဖိုလ်တ ဂ ထူ သို့ ေ ဂက်လေ၏ ထို့နောက် အလွန်အာ ကျေနပ်မှု ိုလှသဖြင့် ေအာက်ပါ ါထာစကာ ဖြင့် ေလျှာက်ထာ ိ ကျူ လေသည်

နတ်သာ ိ သံ တ ဖ သသာမိ၊ ပြာဟ္မဏံ ဖ ိနိဗ္ဗုတံ
 အပ္ပတိဋ္ဌံ အနာ ု ဟံ၊ တိဏ္ဏံ ေလာကေ ိသတ္တိကံ

လူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တ ါအပေါင်း တူသောလောက ် ငါ ဖြာအာရုံ တာမ ု ကဲ့ဌ အဟုန်ပြင်း လတ် သံလိုက် ဂတ်သို့ ငြိကပ်တတ်သောတဏှာကို ပ်တည်၍လည်းမနေ လုံ မ် ကြို တုတ် အာ ထုတ်လုပ် ဂ မှုလည်းမပြုဘဲ ပ ် ခွါလွန်မြောက် သံသ ဂသမုဒ္ဒ ဂ၏ တစ်ဖက်ကမ်း သို့ ေ ဂက်တော်မူပြီ၍ ကိုလေသာအပူခပ်သိမ်း ေအ ငြိမ်းေတာ်မူပြီ ေသာ ဟန္တာအ ှင်မြတ်ကို ကဿပထွတ်တင် ဘု ဂ ိုင်၏ ိ င်နိဗ္ဗု ူ ပြီးမှ နောက် အထောက်လှမ်း တွ ကြာမြင့်လှသော ခုအခါမှ ေကာင်း ွာအသင့် ုမြင်ခွင့် ေလေစွတကာ

ဤသို့လျှောက်ထာ ကျူ င့်သောစကာ ကို ဘု ဂ ိုင်ကလည်း သဘောတူ လက်ခံတော် မူ၏ ထိုသို့သဘောတူလက်ခံကြောင်း ကို သိ ပြီ ေနာက် နတ်သာ သည် ဘု ဂ ိုင်ကို ို ိ လျက် အရိုအသေပြုကာ ိမိ ပ်ဌာန်ပြန်လေသည်

ဩဃတ ဏာသုတ်ပြီ ၏

အိပ်ပျော်သည့်ကာလတိုင်အောင် ထိုလောဘ,ေဒါသစသော အကုသိုလ်တ ဂ စုဌ်သာ အနေမျာ အဖြစ်မျာ ကြ၏ ထို့ကြောင့် ထိုအကုသိုလ်တ ဂ စုသည် မိမိတို့အမြဲနေထိုင် ဂ အိမ် ေဟာနှင့်တူသည် ထိုသို့အကုသိုလ်တ ဂ စုဌ် နေထိုင်ခြင်း သည် နိဗ္ဗာန်စခန်း ခ ိ လမ်း မှ လွှဲဖ ် တန့် ပ် တည်ငြိမ်နေသည်မည်၏ ထိုသို့အငြိမ်တ ဂ အကု သိုလ်အဖြစ်မျာ လျှင် အပါ ် လေ ပါဌ် နစ်မြုပ်၍ စုပ်ခံ တော့သည်

လှုပ်လျှင်မျောပုံ တစ်ဖန် ဘာ စည်း ိမ် ိပ်ငြိမ်ချမ်း သာကို အာသာခင်မင် လိုချင်တောင့်တ၍ ပြုအပ်သမျှ လောကီကုသိုလ်တို့သည်လည်း သုံး ဆ ့ တစ်ဘုံသံသ ဂစခန်း ဌ် အထက်တန်း မှ ဖြစ်လိုမှု လိုမှုကြောင့် လှုပ်လှုပ် ဂ ဂ ေပြ သွာ နေသည်နှင့် တူ၏ ထိုကုသိုလ်ကြောင့် မြစ်ကိုအလျာ တူ သူပမာ လူ့ပြည်နတ်ဌာန် စုန်ဆန် ပြေ သွာ သံသ ဂဌ် မျောပါ နေကြပြန်သည် မြုပ်သည်နှင့်စာလျှင် သင့်လျော်သလို ိ သော်လည်း မျောဖန်မျာ ၍ လက်ပန် ကျလျှင် အမြုပ်မှာလက်စသတ် မည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအလှုပ်တ ဂ ဋ္ဋနိဿိတ ေလာကီကုသိုလ် မျာ သည်လည်း ိတ်ချလက်ချ အာ ကို သောတ ဂ မျာ ဟုတ်တတ်သေ ချ

မငြိမ်မလှုပ်ကူပုံ ခန္ဓာ နှလက်စသိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်း အေ မြ ဂမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ည်သန်တောင့်တ ပြုအပ်ကြသော ိ ဋ္ဋနိဿိတကုသိုလ်မျိုး သည်သာ မြုပ်လမ်း မျောလမ်း မှ စွက် နိဗ္ဗာန်တည် တူသော ကမ်း တစ်ဖက်သို့ လှမ်း တက်

၂။ နိမောက္ခသုတ်

၂။	ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	=	ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်ယံ အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	နတ်သားတစ်ဦး။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
	တရားခေါင်းစဉ်	=	မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို သိခြင်း, မြင်ခြင်း၏အကြောင်း။

နတ်သား။ ။ အရှင်မြတ်ဘုရား ... ရှင်တော်ဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏ ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့မှ အကြွင်းမဲ့လွတ်မြောက်ကြောင်း မဂ်, အထူးသဖြင့် လွတ်လပ်ကြောင်း ဖိုလ်, ဆင်းရဲကင်းကွဲ၍ ဟူသမျှမှ ကင်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို သိပါသလော ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ ငါ့ ... ကနတ်သား ... ငါသည် သတ္တဝါတို့၏ ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့မှ အလုံးစုံလွတ်မြောက်ကြောင်း မဂ်, အထူးသဖြင့် လွတ်လပ်ကြောင်း ဖိုလ်, ဆင်းရဲကင်းကွဲ၍ ဟူသမျှမှ ကင်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို သိပေ၏။

နတ်သား။ ။ အရှင်မြတ်ဘုရား ... ရှင်တော်ဘုရားသည် အဘယ်နည်း။ အဘယ်ပုံ သိပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ ... ကနတ်သား ... နှစ်သက်တွယ်တာ တဏှာဂုဏ်လောဘအား ... သော ဘဝမှ ... ၏ကုန်ခြင်း, ... မှတ်သားမှု သညာ, အထူးသိမှု ဝိညာဉ်တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့၏ ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့မှ အလုံးစုံလွတ်မြောက်ကြောင်း မဂ်, အထူးသဖြင့် လွတ်လပ်ကြောင်း ဖိုလ်, ဆင်းရဲကင်းကွဲ၍ ဟူသမျှမှ ကင်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ငါသိပေသည်။

နိုင်ကြောင်း ... တရားကောင်း ဖြစ်သည်။ ... ဘုရားသည် ထိုအငြိမ်အလှုပ်တရား ... ပါတို့ပင် ... မငြိမ်မလှုပ်တရား ဖြင့် ဩဃ ... ဖြတ်သန်းကူးတော်မူသော ... ၏ တစ်ဖက်ကမ်း ... လွတ်မြောက်တော်မူခဲ့ပေသည်ဟု ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

ဩဃတရဏသုတ်ပြီး၏။

၂-နိမောက္ခသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

... ကမ္မဘဝ ... ။ ကုသိုလ်စေတနာ ... လောကီကုသိုလ်စေတနာ ... ပေါင်း ... ပါသောစေတနာ ... ကို "ကမ္မဘဝ" ဟုခေါ်သည်။ ထိုကမ္မဘဝကို ပြုလုပ်အားထုတ်မှုမှန်သမျှ၌လည်း တဏှာအခြံအရံပါသည်။ တဏှာ မဖြစ်သေးသမျှ သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာ ... ဖြစ်ပါသည်။ ... သည် ... တဏှာအခြံအရံသော ကမ္မဘဝ ... ကုသိုလ်နှင့်အကုသိုလ် ... ဖြစ်နေသေးသမျှ ... ဂတိ ... ကမ္မဘဝကြောင့် ... ဂတိနှင့်သုဂတိဘဝ များ၌ ... သည် ... နောက်နောက်ဘဝတို့၌ ဖြစ်ရ ... တဏှာအခြံအရံ ကမ္မဘဝ ကုန်မှသာ ... အကြောင်းချုပ်၍ အကျိုးပြတ်သောအားဖြင့် ... ပေမည်။ ထို့ကြောင့် "တဏှာအခြံ ခံရံသော ကမ္မဘဝ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်" ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သညာ, ဝေဒနာ, ဝိညာဉ်တို့၏ကုန်မှု ။ သညာသည် မှတ်သားတတ်၍ ဝေဒနာသည် ခံစားတတ်သည်။ ဝေဒနာ သည် လောကီဘုံ ... အမျိုးမျိုးသော အာရုံကို အဖုံဖုံခံစား ... သောကြောင့် ... တဏှာ ပျော်ပိုက်နိုင်ဖို့ရာ

ထမင်စာ ကဉ္စာင်ကောင်လိုသကဲ့သို့ နာ ခံစာမှု ဉ္ သညာ မှတ်သာမှု အ ကြီ လှ၏ သညာကအမျိုးမျိုးမှတ်ပေ လေလေ နာကခံစာမှုဉ္ အ သာ လေဖြစ်၏ ထို့ကြောင့် သညာသည်လည်း နာမှုတစ်ဆင့် တဏှာတိုင်အောင် အာ ပေ လျက် ၏ ထို နာ သညာတို့သည် သူတို့ချည်းမဖြစ်နိုင်ကြ ညာဉ်ခေ တ်ကိုမှီ၍သာ ဖြစ်ကြ ၏ တ် နေသေ သမျှ နာသညာတို့ဖြစ်ကြမည် နာသညာဖြစ်လျှင် တဏှာကလည်း ဟန္တာမဟုတ် သေ သမျှ ဖြစ်မည် တဏှာဖြစ်နေသမျှ ဘုံဘ မှ လွတ်နိုင်သေ ထို့ကြောင့် ရင် ပါ တို့၏ကုန်ခြင်းကို သတ္တ တို့၏ လွတ်မြောက်ကြောင်းဟူ၍ ဟောတော်မူသည်

ဉပနီ သုတ်

ဟာန ကာလစသော ပါသည် နိမောက္ခသုတ်နှင့်တူ၏
တာ ဂ တော် = သတ္တ များကို သေမင်ထံသို့ ပို့ဆောင်နေသူလက်သည်

နတ်သာ ဉပနီ တိ ီ တမပ္ပမာ ၊
ဇရူပနီတဿ န သန္တိ တာဏာ
တံ ဘ ် မ ဏော ပေက္ခမာနော၊
ပုညာနိ ကာ ိ ဂထ သုခါ ဟာနိ

အ ုင်မြတ်ဘု ဂ လောကလူသာ သတ္တ များ၏အသက်ကို အိုမင်း င့် ော်မှုဇ ဂက စည် မ်ဉ္စာ ဆွညာကွေကွင် အ ုင်သေမင်ထံသို့ အမြဲပို့ဆောင်လျက် နေ၏ သက်တမ်း သည်လည်း နည်း င ် တိုလျှလှ၏ အိုမင်း င့် ော်မှုဇ ဂက သေမင်ထံသို့ အပို့ခံ သူအတွက် မသေဖို့ န် ခုခံကွ ် ကာ အာ တာ ဂ ဟူ၍ ဘာတစ်ခုမျှမ သေ မှုဉ္ ဇ ဂက သေမင်ထံ

တဏှာ၏အကြောင်း င် ပေတည် ထို့ကြောင့် "နာပစ္စ ဂ တဏှာ = ခံစာမှု နာကြောင့် တွ ် တာနှစ်သက်မှု တဏှာဖြစ်သည်" ဟု ဖ စ္စသမုပ္ပါ ဉ္ ဘု ဂ ုင်ဟောတော်မူထာ ၏

နိမောက္ခသုတ်ပြီး၏

ဉပနီ သုတ်ဉ္ သိမှတ်ဖွ ်

ဤသုတ်တော်လာ နတ်သာ တူသည်လည်း ရူပြဗြဟ္မာတစ်ဦး ဖြစ်၏ ထိုပြဗြဟ္မာသည် မိကို ် တိုင်ကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ အလွန်သက်တမ်း ည်စွာ နေ သူဖြစ်၏ အောက်ကာမာ စ နတ်များနှင့် လူသာ တို့၏သက်တမ်း တိုလှပုံကိုလည်း မိုး မိုး ပေါက်တို့ ပေ ပျောက်ဖြစ်နေပုံကဲ့သို့ မြင်နေ သူဖြစ်၏ ထို့ကြောင့် "အောက်ကာမာ စ နတ်များနှင့်လူသာ တို့သည် ျာန်တ ဂ ကိုပွာ များ အာ ထုတ်၍ ဗြဟ္မာ့ပြည် ော်ကာ သက်တမ်း ည်စွာနေကြ မှုကောင်း လေစွ" ဟု တောင့်တမျှော်ထောက်၍ ဘု ဂ ုင်အာ သုတ်တော်လာ ထာဖြင့် လျှောက်ခြင်း ဖြစ်၏

ထိုပြဗြဟ္မာ၏ "ဘုံအတွင်းဉ္ ပြဗြဟ္မာဘုံဘ ကို ခြင်း သည် အထွတ်အထိပ်အကောင်း ဆုံး" ဟု ဆလျက်ထိုတောင့်တချက်ကို ဘု ဂ ုင်က ် ဖျက်၍ မှထွက် ဂနိဗ္ဗာန်ချမ်း သာအထိ သိစေလိုသဖြင့် နောက် ထာဖြင့် ဖြေ င် တာ ဂ ပြတော်မူလိုက်သည် အဋ္ဌကထာ

သို့ဖိုသည်ကိုခံနေ မှု၊ အသက်တမ်း နည်း ငါ တိုလျှုလုမှု၊ အာ တော ဂ မ မှုဟူသောဘေးသုံးပါးတို့ကို ကောင်း ထင်ထင်ရှားရှားမြင်သူသည် ချမ်းသာသည်ပို၍ ဂျာန်တ ဂါးဟူသောကောင်းမှုမျိုးတို့ကို အားကြိုးကြိုးမောက်ထုတ်ပြုလုပ်သင့်လှပါသည်။

ဘုရား ျင်း

ဥပနီ တိ ပ တမပ္ပမာ ၊
ရူပနီတသ န သန္တိ တာဏာ။
တံ ဘ ေ ကော ပေက္ခမာနော၊
လောကာမိသံ ဇဟေ သန္တိပေက္ခော။

အသင်နတ်သား ပြောသည့်အတိုင်း လောကလူသား သတ္တ ါအများ၏ အသက်ကိုအိုမင်း ်င့်ခြင်းမှုဇာ ကော စည် မိ စွာဆွဲသွားကြွေကွင်း အ ်သေမင်းတံသို့ အမြဲပို့ဆောင်လျက်ပါ နေ၏ ကူတို့၏သက်တမ်းမှာလည်း နည်း ငါ တိုလျှု၏ အိုမင်း ်င့်ခြင်းမှုဇာ ကော သေမင်း ထံသို့ အပို့ခံ သူ့အတွက် မသေဖို့ နဲ ခံကွ ါ ကာ အား တော ဂ ဟူ၍ ကာတစ်ခုမျှမ သေ ခြင်း ဇ ကော သေမင်း တံသို့ဖိုသည်ကိုခံနေ မှု၊ အသက်တမ်း တိုလှမှု၊ အာ တော ဂ မ မှုဟူသောဘေးသုံးပါးတို့ကို ကောင်း ထင်ထင်ရှားရှားမြင်သူသည် ကြွအပူ မြုမှုမလိမ်း စင်စစ်အေး ငြိမ်း ရန် မှန်ချမ်းသာကိုလိုလား တောင့်တလျက် လောကီလူတို့နှစ် ခြိုက်မင် တေဘူမက ာလုံသုံးခွင်ကို ခင်မတွ ါ စွန့်ပ ါ နိုင် ၏။

ဥပနီ သုတ်ပြီး၏။

အစွေဒ္ဒသုတ်

ဤနှ၊ တောလစသော ပါ သည် နိမောက္ခသုတ်နှင့်တူ၏။

တ ဂါ တော် = သော မည့်ဘော ် အ ေ ပါ

နတ်သား

အစွေဒ္ဒါ တာလာ ကာ နို တွ်ေ ဂ၊
ေ ဂ ဏာ အနုပုဗ္ဗ ဟန္တိ။
တံ ဘ ေ ကော ပေက္ခမာနော၊
ပုညာနိ ကာ ါ ဂါ ထ သုခါ ဟာနိ။

အ ်မြတ်ဘု ဂါ နက်ချိန်ခါ နေ့ချိန်ခါဟု သူငါသတ်မှတ် အ ပ် သော အချိန်ကာလတို့သည် သတ္တ ါတို့ကို ကျော်လွန်သွား ပါ ကုန်၏ အိုပ်စက်နား နေ အပန် ဖြေ ည်ဥ္စကာလတို့ သည်လည်း သတ္တ ါတို့ကို ကျော်လွှား လွန်မြောက် သေခြင်း ဂါက်သို့ တောက်လျှောက် မဆိုင်း အမြန်စိုင်နှင်၍ နေပါကုန်၏ သုံး ဆ ါ့သုံးနှစ် သင့်အောင်ဆစ်၍ စ်ပိုင်ကြ အ ါ ပါတို့သည်လည်း သတ္တ ါတို့ကို အစဉ်အတိုင်း စွန့်ထား ခဲ့ကြပါကုန်၏ ဤသို့သေဖွ ါ ဘေးသုံး ါ ကို ာက် ါ ထင်ထင်ရှားမြင်သူသည် ချမ်းသာသည်ပို ကောင်းမှုမျိုးတို့ကို အား ကြိုးကြိုးမောက်ထုတ်ပြုလုပ်သင့်လှပါသည်ဘု ဂါ

ဘု□ါ□ျင်□ □အစွေန္တိ□ကာလာ□ကာ□□န္တိ□တ္တိ□ေ□ဂ၊
□□ေ□ဂ□ကာ□အနုပုဗ္ဗ□ဖဟန္တိ□
□ဇတံ□ာ□□မ□□ကော□ပေက္ခမာနော၊
□လောကာမိသံ□ဇဟော□သန္တိပေက္ခော□

□သင်ပြောသည့်အတိုင်း□မှန်ပေသည်နတ်သား□□အချိန်များ□သည်□သတ္တ□ါတို့ကို□စောင့်မနေ□ညဥ့်များ□ကာလည်း□□နေ□□အ□□သုံး□ါ□တို့သည်လည်း□သတ္တ□ါတို့ကို□စွန့်ပစ်ချန်ထား□ကြ□သည်□ဤသို့လျှင်□သေ□မည့်ဘေး□အေ□□သုံး□ါ□တို့□မျက်□ါ□ထင်ထင်□ဆင်ခြင်မိသူသည်□□ကု□အပူမြူမှုမလိမ်□အေးငြိမ်□□မှန်□နိဗ္ဗာန်ချမ်း□ာကို□အာသာတောင့်တလျက်□လောကလူတို့□စ်မြို့ခုံမင်ဘုံသုံး□ခွင်ကို□ခင်မတွယ်□စွန့်ပယ်သင့်လှပေသည်□

အစွေန္တိသုတ်ပြီး□၏□

□□ကတိဆိနွသုတ်

□□ □ဘန၊□ကာလစသော□□□ပါ□သည်□□□နိမောက္ခသုတ်နှင့်တူ၏□
တ□ါ□တ်□ □□ဩဃမှလွတ်မြောက်လိုလျှင်□ဖြတ်တောက်□မည့်□ကြို□□□□ချောင်□□

နတ်သား□□ □ကတိ□ဆိန္ဒေ□ကတိ□ဇဟေ၊□ကတိ□စုတ္တ□ါ□ာ□ေ□□
ကတိ□သ□ါတိဂေါ□ာိက္ခူ၊□ဩဃတိဏ္ဏောတိ□စ္စတိ□

□ဖြတ်မည်ဆိုလျှင်□အဘ□□မျှလောက်သောတ□ါ□တို့ကို□ဖြတ်□ါပါသနည်း□□□စွန့်မည်ဆိုလျှင်□အဘ□□မျှတို့ကို□စွန့်□ါပါသနည်း□□□ပွာ□ာ□မည်ဆိုလျှင်□အဘ□□မျှသောတ□ါ□တို့ကိုအတိုင်း□ထက်အလွန်□ပွာ□ာ□□ါပါသနည်း□□□အဘ□□မျှလောက်သော□ငြိကပ်မှုတို့ကို□လွန်မြောက်သော□ဟန်□တို□ဩဃ□□□ဖြာ□သံသ□ါကို□ကူး□မြောက်ပြီး□သူ"ဟု□ဆိုအပ်ပါသနည်း□ဘု□ါ□□

ဘု□ါ□ျင်□ □□□□□□□□ဉ္စ□ဆိန္ဒေ□ဉ္စ□ဇဟေ၊□ဉ္စ□စုတ္တ□ါ□ာ□ေ□□
□ဉ္စ□သ□ါတိဂေါ□ာိက္ခူ၊□ဩဃတိဏ္ဏောတိ□စ္စတိ□

□ဖြတ်မည်ဆိုလျှင်□□အောက်ကာမန□□ဉ်□ကာတွ□□ဖွဲ့□□ဉ်□သံ□ေ□ဇဉ်ကြိုး□□□မျိုး□တို့ကိုဖြတ်ချိုး□ဖြဖြတ်□ါ၏□□□စွန့်မည်ဆိုလျှင်□□အထက်ရူပ□အရူပဟု□ပြဟ္မာ့ဘုံ□□□ကာတွ□□ဖွဲ့□□ဉ်သံ□ေ□ဇဉ်ကြိုး□□□မျိုး□တို့ကိုဖြတ်ချိုး□ဖြဖြတ်□ါ၏□□□ပွာ□ာ□မည်ဆိုလျှင်□□သ□ါစသော□□□ါ□□သောဣန္ဒြေတို့ကို□အတိုင်း□ထက်အလွန်□ပွာ□ာ□□ါ၏□□□ါ□စသော□□ါ□□ငြိကပ်□ာ□ါ□□ါတ်□□တို့ကိုပယ်□ဖြတ်လွန်မြောက်ပြီး□သော□ဟန်□တို"ဩဃ□□□ဖြာ□သံသ□ါကို□ကူး□မြောက်ပြီး□သူ"ဟူ၍□ဆိုအပ်၏□

□□□ကတိဆိနွသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်□

□□□□ □သံ□ေ□ဇဉ်ကြိုး□ဟု□ဆိုရ□ြသည့်အတိုင်း□ကြိုး□ဖြင့်ချည်နှောင်ထား□သကဲ့သို့□ခိမိကိန်□□ါ□သတ္တ□ါတို့ကိုသံသ□ါ□ါ□မှ□မလွတ်□အောင်□ချည်နှောင်ထား□တတ်သောတ□ါ□တို"သံ□ေ□ဇဉ်"ဟုခေါ်□သည်□

ချဲ့ဦးအံ့ ဖုထုဇဉ်တို့သန္တာန်၌ ကြို ချောင်ပြီး၏ ထိုတွင် ကြို ချောင်များ အောက်ကာမဘုံနှင့် ဆက်သွ ် ၍အခြာ ကြို ချောင်သည် အထက်ပြဟ္မာ့ဘုံများနှင့် ဆက်သွ ် လျက်ပြီး၏ င ်, ကို ဋ္ဌာန်, ဖြုတ္တာ, အသူ ကာ ် ဟူသော အပါ ် လေ ဘုံ, လူ့ဘုံ, နတ်ပြည် ထပ်၊ ပေါင် ဘုံတို့ကို "ကာမဘုံ" ဟုခေ သည်။ ရူပဗြဟ္မာ ဘုံနှင့် အရူပဗြဟ္မာ ဘုံ၊ ပ်ပေါင် ကို "ဗြဟ္မာ့ဘုံ" ဟုခေ သည်။

ကာမဘုံနှင့်ဆက်သွ ် လျက်ပြီးသော ကြို ချောင် ကာ

ကာမ ဂ သံ ေ ဂဇဉ် = ရူပ, သဒ္ဒ, န္ဓ, သာ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာဟု ဂါ ဖြာ အာရုံ ကာမ ုက်၌ ကပ်မက်သော ကဏှာ

ပဋိဃသံ ေ ဂဇဉ် = စိတ်ဆို ခြင် မနှစ်သက်ခြင် မကျေနပ်ခြင် သဘော ေ ါသ

သီလဗ္ဗတပ ဂမာသသံ ေ ဂဇဉ် = "နွား, ခွေ စသည်တို့၏ အလေ့အကျင့်ကိုကျင့်လျှင် ကိုလေသာစင် ကြ ် သံသ ဂမှုလည် လွတ်မြောက်လွ ် ၏" ဟု မှာ င စွာ သုံ သပ်စွဲလမ် ကတ်သော ဋ္ဌိစေတ သိက် နိဗ္ဗာန်တ ဂ ကြောင်နှင့် ဆန့်ကျင်သောအကျင့်

ဋ္ဌိသံ ေ ဂဇဉ် = နံပါတ်လာ သီလဗ္ဗတပ ဂမာသ ဋ္ဌိကိုချန်၍ ကျန် ဋ္ဌိအမျိုမျို

ဝိစိကိစ္ဆာသံ ေ ဂဇဉ် = ဘု ဂ စစ်, တ ဂ စစ်, သံဃာစစ်, သိက္ခာသီလ, ရှေ ဘ , နောက်ဘ , ရှေ့နောက် ပါစုံသောဘ , ကြောင် ကျိုဆက်စပ် ဖြစ်ပျက်ပုံပြ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ် တို့၌ ယုတ်မှဟုတ် ်လာ ယု ု မှာမှု ဝိစိကိစ္ဆာစေတသိက် ၍ ပါ ကို "သြ မ္ဘာ ဝ သံ ေ ဂဇဉ်" ဟုခေ ၏ သြ မ္ဘာ = အောက်ကာမန ် ဖက်၌ က္က = ဖြစ်သော သံ ေ ဂဇဉ် = ကြို များ

အထက်ဗြဟ္မာ့ဘုံများနှင့် ဆက်သွ ် သောကြို ချောင် ကာ

ရူပ ဂ သံ ေ ဂဇဉ် = ရူပစျာန်နှင့် ထိုစျာန်ကြောင့် မည့် ရူပဗြဟ္မာ့ဘုံဘ စိတ်, စေတသိက်, ရုပ် တို့၌ နှစ်သက်မှု ကဏှာ

အရူပ ဂ သံ ေ ဂဇဉ် = အရူပစျာန်နှင့် ထိုစျာန်ကြောင့် မည့် အရူပဗြဟ္မာ့ဘုံဘ စိတ်, စေတသိက် တို့၌ နှစ်သက်မှု ကဏှာ

မာနသံ ေ ဂဇဉ် = "ငါ ငါ" ဟု ထောင်လွှာ ကက်ကြွာ ကတ်သော မာနစေတသိက်

ဥ စ္စသံ ေ ဂဇဉ် = စိတ်မငြိမ်ဘဲ ပျံ့လွင့်နေအောင် ပြုတတ်သော ဥ စ္စစေတသိက်

အဝိဇ္ဇာသံ ေ ဂဇဉ် = သစ္စာလေ ပါ, ရှေ့ဘ , နောက်ဘ , နှစ်ပါစုံသောဘ , ပဋိစ္စသမုပ္ပါ် တို့၌ အပြစ်မမြင် အောင် ဖိတ်ပင်တာ ဆီ ကတ်သော မောဟစေတသိက်

၍ ငါ ပါ ကို "ဥ ဒ္ဓ ဘာ ဝ သံ ေ ဂဇဉ်" ဟုခေ ၏ ဥ ဒ္ဓ ဘာ = အထက်ရူပအရူပဗြဟ္မာ့ဘုံဖက်၌ က္က = ဖြစ်သော သံ ေ ဂဇဉ် = ကြို များ

သ ဒ္ဓါစသောတ္ကန္ဒြေ ပါ

သ ဒ္ဓိန္ဒြေ = ဘု ဂ, တ ဂ, သံဃာနှင့် ကံ, ကံအကျို, မ ် , ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်တို့၌ ုံကြည်မှု

ဝီရိ ိန္ဒြေ = ကုသိုလ်တ ဂ တို့၌ လုံ့လစိုက်မှု

သတိန္ဒြေ = ကောင် သည့်အလုပ်, ကောင် သည့်အာရုံတို့ကို အမှတ် မှု

သမာ ိန္ဒြေ = ကောင် သည့်အလုပ်, ကောင် သည့်အာရုံတို့၌ စိတ်စိုက်နေမှု၊ တည်ကြည်မှု

ပညိန္ဒြေ = ထိုထိုကောင် သောအာရုံတို့၌ သိမှု မိမိဆိုင် ဂ တ ဂ တို့အပေ၌ အစိုး ထိန် သိမ် ချုပ်ကိုင် နိုင်သောတ ဂ ကို "တ္ကန္ဒြေ" ဟုခေ ၏ ပြ အပ်ခဲ့သော သ ဒ္ဓါစသည့် တ ဂ ငါ ပါ တို့သည် ုံကြည်မှု, လုံ့လပြု မှု, အမှတ် မှု, တည်ကြည်မှု, သိမှုတို့၌ သူတို့၏ တွဲဖက် စိတ်, စေတသိက်, ရုပ်တ ဂ များ အပေ၌ အစိုး ပြုကြသည် မိမိအလိုသို့လိုက်ပါစေနိုင်ကြသည်ဟူလို

ဂ စသော ငြိကပ်တ ဂ ပါ ဂ , ေ ါသ, မောဟ, မာန, ဋ္ဌိတို့တည် သံသ ဂ တည် ကူသော ု့သွန်၌ ကပ်နေ ငြိနေ နှစ်နေတတ်သော တ ဂ များ ကူလို

ကတိဆိန္ဒသုတ်ပြီး၏

□□ဇာ□□သုတ်

□□ □ဤာန၊ □ကာလစသော□□□ပါ□သည်□□□နိမောက္ခသုတ်နှင့်တူ၏□
တ□ါ□တော် = □အိပ်သော်လည်း□နို□□နိ□သော်လည်း□အိပ်နေ□ါ□□ါက်သူများ□□

နတ်သာ□□ □□ကတိ□ဇာ□□တံ□သုတ္တာ၊ □ကတိ□သုတ္တေသု□ဇာ□□ါ□
□□ကတိဘိ□□ဇမာ□ေ□တိ၊ □ကတိဘိ□ဖ□ိသုဇ္ဈတိ□

နိ□ကြာ□နေသူတို့အတွက် □အဘ□ ်မျှသောတ□ါ□တို့သည် □အိပ်ပျော်နေသည်မည်ပါကုန်သနည်း□□ □အိပ်ပျော်နေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ □အဘ□ ်မျှသောတ□ါ□တို့သည် □နိ□ကြာ□နေသည်မည်ပါကုန်သနည်း□□□ အဘ□ ်မျှသောတ□ါ□တို့ဖြင့် □ကိလေသာဟူ□မြူအညစ်ကို□□ူ □ါ□ောက်ပါသနည်း□□□ အဘ□ ်မျှသောတ□ါ□တို့ဖြင့် □အောက်ထက်□နိ□ကျင်□စင်ကြ□ ်နိုင်ပါသနည်း□ဘု□ါ□□

ဘု□ါ□ိုင်□ □□ပဉ္စ□ဇာ□□တံ□သုတ္တာ၊ □ပဉ္စ□သုတ္တေသု□ဇာ□□ါ□
□□ပဉ္စဘိ□□ဇမာ□ေ□တိ၊ □ပဉ္စဘိ□ဖ□ိသုဇ္ဈတိ□

သ□ဒ္ဓါစသော□□ကုန္ဒြေငါ□ပါ□ဖြင့် □နိ□ကြာ□နေသူတို့အတွက် □နီ□□ဏာတ□ါ□□ငါ□ပါ□တို့သည်□ အိပ်ပျော်နေသည်တို့မည်၏□□နီ□□ဏာတ□ါ□□ငါ□ပါ□တို့ဖြင့် □အိပ်ပျော်နေသူတို့၌လည်း□□သ□ဒ္ဓါစသော□□ကုန္ဒြေငါ□ပါ□တို့သည် □နိ□ကြာ□နေသည်တို့မည်၏□□နီ□□ဏာတ□ါ□ငါ□ပါ□တို့ဖြင့်ပင် □ကိလေသာဟူ□မြူအညစ်ကို□□ူ □ါ□ောက်၏□□သ□ဒ္ဓါစသော□□ကုန္ဒြေငါ□ပါ□တို့ဖြင့်ပင် □အောက်ထက်□နိ□ကျင်□စင်ကြ□ ်နိုင်သည်□

□□အပ္ပ□□□တသုတ်

□□ □ဤာန၊ □ကာလစသော□□□ပါ□သည်□□□နိမောက္ခသုတ်နှင့်တူ၏□
တ□ါ□တော် = □အိပ်ပျော်သူတို့□နိ□သင့်သောအချိန်□

နတ်သာ□□ □□င□ □သံ□□မွာ□အပ္ပ□□□တာ၊ □ဖ□□ဂ□ေ□သု□နိ□ □ေ□□
□□သုတ္တာ□တေ□နပ္ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ □ကာလော□တေသံ□ဖဗုဇ္ဈိတုံ□

□□ဇာ□□သုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□ ်

□□တသိုလ်တ□ါ□□ချာန်မ□ ်ဖိုလ်များ□ကို□မြစ်တား□ိတ်ဆို့တတ်သောတ□ါ□ကို"နီ□□ဏ"ဟုခေ□၏□□ထိုနီ□□ဏသည် □ငါ□ပါ□ိုး□၏□
ထိုငါ□ပါ□ကား□□□
□□ကာမစ္ဆန္ဒနီ□□ဏ = ကာမ□ုဏ်ကို□လိုချင်နှစ်သက်မှုတဏှာ□
□□ဗျာပါ□နီ□□ဏ = စိတ်ဆိုးမှု, □စိတ်ပျက်မှု, □မကျေနပ်မှု□ေါသ□
□□ထိနမိ□ဒ္ဓနီ□□ဏ = ထိုင်□မှိုင်□မှု□ ပျင်□ိမှု□□ထိနမိ□ဒ္ဓစေတသိက်□
□□ဥ□ဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနီ□□ဏ = စိတ်ပျံ့လွင့်မှု, □နောင်တ□မှု ဥ□ဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စစေတသိက်□
□□□ိစိကိစ္ဆာနီ□□ဏ = ဘု□ါ□စသော□တ္ထု□□□ပါ□တို့၌□□ ုံမှာ□မှု□□ိစိကိစ္ဆာစေတသိက်□

ဇာ□□သုတ်ပြီး၏□

သစ္စာလေ□ါ□မြ္စတ်တ□ါ□ကို□ိုင်□ြာ□ထို□တွင်□□သိမြင်ခြင်□မ□ြ ကြသေ□သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘု□ါ□ျ်ငမ့တစ်ပါ□သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏□□□□□ပါ□သောမိစ္ဆာအ□ု တည်□ာူသော□ါ□တို့၌□ိမိသ ဘောအာ□ြင့်လည်□ကောင်□□သူတစ်ပါ□တို့က□သွ□ဆောင်ပေဟာပြောသောအာ□ြင့်လည်□ကောင်□□ □ု မှာ□ါ□ င်ကြကုန်၏□□ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်□မသိတ□ါ□□ှာ□သောအာ□ြင့်□အိပ်ပျော်နေကြတုန်□ ဖြစ်၍□နို□ြာ□ကြကုန်သေ□□□ဘု□ါ□ပွင့်တော်မူ□ါ□၍အချိန်အခါသည်□□ထိုသို့အိပ်ပျော်နေ ကြသူတို့အတွက်ဖွင့်လင်□နို□ြာ□ဖို့□ါ□အချိန်အခါအထူ□ပေတည်□□

ဘု□ါ□ျ်င□ □□ေ□ သံ□□မ္မာ□သုပ္ပ□□□တာ၊ □□ါ□ေ□သု□န□နီ□ ေ□□
□□တေ□သမ္မုဒ္ဓ□သမ္မ□ညာ၊ □□နွ္တိ□□သမေ□သမံ□

သစ္စာလေ□ါ□မြ္စတ်တ□ါ□ကို□ိုင်□ြာ□ထို□တွင်□□သိမြင်ခြင်□ပြီ□သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါဘု□ါ□မှ□တစ်ပါ□သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏□□□□□ပါ□သောမိစ္ဆာ□အ□ု □ါ□တို့၌□□ု မှာ□ါ□ င်ခြင်□မ□ြ ကြ တော့ကုန်□□ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်□ကောင်□စွာပိုင်ပိုင်□အမှန်ကိုသိမြင်နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍□ည်ီမမျှ ဤလောက၌□ည်ီည်ီမျှမျှ□ပ်ှည့်လည်နိုင်ကြကုန်၏□

အပ္ပ□□□တသုတ်ပြီ□၏□

□□သုသမ္မုဥ္ဓသုတ်

□□□ဤာန၊ □ာလစသော□□□ပါ□သည်□□□နိမောက္ခသုတ်နှင့်တူ၏□
□□□တ□ါ□တော် = □ည်ီမမျှ□ဤလောက၌□ည်ီမျှအောင်နေသူများ□□

နတ်သာ□□ □□ေ□ သံ□□မ္မာ□သုသမ္မုဥ္ဓာ၊ □□ါ□ေ□သု□နီ□ ေ□□
□□သုတ္တာ□တေ□နပ္ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ □ာလော□တေသံ□ဗုဇ္ဈိတုံ□

သစ္စာလေ□ါ□မြ္စတ်တ□ါ□ကို□ိုင်□ြာ□ထို□တွင်□□သိမြင်ခြင်□မ□ြ ကြသေ□□ဖြင့်□လွန်စွာအသိ ဉာဏ်ပျောက်ပျက်ကြကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်□ဘု□ါ□ျ်ငမ့□တစ်ပါ□သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ □□□□ပါ□ သောမိစ္ဆာအ□ု □ါ□တို့၌□□ု မှာ□ါ□ င်ကြကုန်၏□□ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်□မသိတ□ါ□□ှာ□သောအာ□ ဖြင့်□အိပ်ပျော်နေကြတုန်□ဖြစ်၍□နို□ြာ□ကြကုန်သေ□□□ဘု□ါ□ျ်ငပွင့်တော်မူ□ါ□၍အချိန်အခါ သည်□□ထိုသို့□အိပ်ပျော်နေကြသူတို့အတွက်ဖွင့်လင်□နို□ြာ□ဖို့□ါ□အချိန်အခါပေတည်□□

ဘု□ါ□ျ်င□ □□ေ□ သံ□□မ္မာ□အသမ္မုဥ္ဓာ၊ □□ါ□ေ□သု□န□နီ□ ေ□□
□□တေ□သမ္မုဒ္ဓ□သမ္မ□ညာ၊ □□နွ္တိ□□သမေ□သမံ□

သစ္စာလေ□ါ□မြ္စတ်တ□ါ□ကို□ိုင်□ြာ□ထို□တွင်□□သိမြင်ခြင်□ပြီ□သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်□ငါဘု□ါ□ မှ□တစ်ပါ□သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏□□□□□ပါ□သောမိစ္ဆာအ□ု □ါ□တို့၌□□ု မှာ□ါ□ င်ခြင်□မ□ြ ကြတော့□ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်□ကောင်□စွာပိုင်ပိုင်□အမှန်ကိုသိမြင်နိုင်ကြသည်ဖြစ်၍□ည်ီမမျှ□□ဤလောကကြီ□ ၌□ည်ီည်ီမျှမျှ□ပ်ှည့်လည်နိုင်ကြကုန်၏□

သုသမ္မုဥ္ဓသုတ်ပြီ□၏□

မာနကာမသုတ်

ဥာနု၊ စကာလစသော ပါဠိသည် နိမောက္ခသုတ်နှင့်တူ၏။
တပါဌ်တော် = တောကြိုထဲ၌ တစ်ပါးတည်း နေရုံမျှဖြင့် တိုစွမပြီးပုံ

နတ်သား နမာနကာမဿ မောက္ခ ထွိ၊ န မောနမတ္တိ အသမာဟိတဿ ကောအေ ညေ ဟ အမတ္တော၊ န မစ္စု ေ ျသ တာ ေ ျ

ထောင်လွှားတက်ကြွ မာန်မာနကို လိုလားသောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ တည်ကြည်မှုနှင့်စပ်သော ဆုံးမကြောင်း တာ သည် မ ှိနိုင် တည်ကြည်မှုမ ှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ သစ္စာလေးအင်ကို သိမြင်တတ်သော ဉာဏ်ပညာမ ှိနိုင် တောထဲ၌ တစ်ပါးတည်း နေသော်လည်း မေ့လျော့ပေါ့ ဆသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သေမင်း သည် တ္စုထောင်ထား အပ်သော တေဘူမက ၏ကြောင်း၏ ဟိုမှာဖက် ကမ် နိဗ္ဗာန်နန် သို့ မကူး မြောက်နိုင်

ဘုရားရှင် မာန်ံ ပဟာ သုသမာဟိတတ္တော၊
သုစေတသော သဗ္ဗ ိပ္ပမုတ္တော
အကော အ ညေ ဟ အပ္ပမတ္တော၊
ပါ မစ္စု ေ ျသ တာ ေ ျ

ထောင်လွှားတက်ကြွ ပါသောမာန်မာနကို ပယ် ချိုး၍ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်၊ ကောင်းသောဉာဏ်ပညာပါသောစိတ် ှိသည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသောခန္ဓာ အား တနစသည်တို့မှ လွတ်မြောက်ပြီး လျှင် တစ်ပါးတည်း တော၌ မမေ့မလျော့နေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ သေမင်း သည် တ္စုထောင်ထားအပ်သော တေဘူမက ကြောင်း၏ ဟိုမှာဖက်ကမ် နိဗ္ဗာန်နန် သို့ လျှင်စွာ ထုတ်ချောက် ကူး မြောက်နိုင်၏

အ ညသုတ်

ဥာနု၊ စကာလစသော ပါဠိသည် နိမောက္ခသုတ်နှင့်တူ၏။
တပါဌ်တော် = တစ်ထပ်သာစား ပါလျက် ဟန်တော်တို့ အ ေ အဆင်း ကြည်လင်ပုံ

မာနကာမသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

မာန မျိုး လောက၌ အထက်တန်းစား အလတ်တန်းစား အောက်တန်းစား ဟုပုဂ္ဂိုလ် မျိုး ၏ တစ်မျိုးတစ်မျိုး၌ ကေ သေ ျမာန် = ဂုဏ်ထူး ကိုယ်သိန် စည်း စိမ်ဥစ္စာ ပညာအဆင်း စသည်အားဖြင့် တစ်ဖက်ဖက်က သူ့တစ်ပါး ထက် မြတ်၏၊ သာ၏ဟုမှတ်ထင်မာန်မူခြင်း သ ိသမာန် = ထိုဂုဏ်ထူး ကိုယ်သိန် စသည်အားဖြင့် "သင်တို့နှင့်ငါ အတူထူသလဲ၊ အတူတူပဲ" ဟုမှတ်ထင်မာန်မူခြင်း ဟီနမာန် = "သူတို့အောက်ကျ နေကော ငါက အ ေ ကိုက် မှာလဲ၊ ကို ိမ့် ကို စာ တာပဲ" စသည်ဖြင့်မှတ်ထင်မာန်မူခြင်း ၍ သို့ ပါ ပြား သောကြောင့် မာန ပါး ဖြစ်၏။

မာနကာမသုတ်ပြီး၏။

နတ်သာ အ ညေ ပဟ န္တာနံ သန္တာနံ ပြဟ္မစာ နံ
ကဘတ္တံ ဘုဥ္ဇမာနာနံ ကေန ဏ္ဏော ဖသီ တိ

အ င်မြတ်ဘု ဂ တောကြီးမျက်မည်၌နေကြကုန်လျက်မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တော်မူကြကာ ကိလေသာအပူဘေးမှငြိမ်းအေးကြကုန်ပြီးလျှင်နံနက်စာမှတ်တစ်ထပ်စာကိုသာဘုဥ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူကြ ပါလျက် ဟန်တော်အ င်မြတ်တို့၏အ ေအဆင်းသည်အဘ ကြောင့်ကြည်ညိုလောက်ဖွယ် ကင့်တ ကြည်လင်ပါသနည်းဘု ဂ

ဘု ဂ ူင် အတီတံ နာနုသောစန္တိ နပ္ပဇပ္ပန္တိ နာ တံ
ပစ္စုပ္ပန္နေန ဂပေန္တိ တေန ဏ္ဏော ဖသီ တိ
အနာ တပ္ပဇပ္ပ ၊ အတီတဿာနုသောစနာ
ဧတေန ဗာလာ သုဿန္တိ နဠော ဟ တော ုတော

ကနတ်သာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ ဆုံခဲ့ တောင် အတိတ်အကြောင်း တိုလည်းပြန်ပြောင်းကြုံတွေ့ ဆွေးမနေကြ မ ောက်လာသေး နောင်အနာ တ်အ ေ တိုလည်းမျှော်တွေးတောင့်တ ပြောဆို၍မနေကြ ခုလက်ရှေ့ ောက်မျက်မှောက်တွေ့ကြုံ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံဖြင့်သာ င် ဗိမ်အာ မျှတတော်မူကြသည် ထိုသို့အတိတ်ကိုလည်းမပြန်၊ အနာ တ်ကိုလည်းမကြုံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အ ေဖြင့် အေး ဆေ မျှတနိုင်သောကြောင့် ထို ဟန်တော်တို့၏ အ ေအဆင်းသည်ကြည်ညိုလောက်ဖွယ် ကင့်တ ပေသည်

မ ောက်လာသေး အနာ တ်အ ေ ကိုကြုံတွေ့ပြောဆိုနေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ ဆုံခဲ့ တောင် အတိတ်အကြောင်း တိုပြန်ပြောင်းမျှော်တွေး ဆွေးနေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ၍အကြောင်း ပါးကြောင့် ဂဖြင့် တ်ဖြတ်ပြီးလျှင် စာဖျပ်ဖျပ်ပူလောင်နေသောကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ကင်ထား ပ်သောကျူရိုး တို့သည်ခြောက်ကပ်ရှုံ့တွကုန်သကဲ့သို့ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနည်း သူ လူပြိန်း တို့သည် ကြုံလှီသွေ့ခြောက် ကုန်၏

အ ညသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

၍သုတ်တော်၌လာသောနတ်သည် တောအုပ်စောင့်ဘုမ္မစိုးနတ်တစ်ပါးဖြစ်၏ ထိုနတ်သည် တောတောင်အတွင်း၌ ဟန်တော်များ မိမိတို့တ ဂ တိုကြိုး စား အားထုတ်နေထိုင်ကြသည်ကိုလည်း အမြဲတမ်းဖူးတွေ့နေ သူဖြစ်၏ လောကဥ္စကောင်းမွန်၍အ သာ ုလှသည့်အစားအစာများ တိုနေ့စဉ်စားသုံး ကာ ပို ၊ ဖိ ၊ မွေ့ ဂ ၊ ကတ္တီပါတို့ဖြင့်ခင်း နာပြည့်စုံ လေလုံမိုးလုံနေ ဂများ၌ နေထိုင် သူတို့၏ ကို ေကို အဆင်း သာကြည်လင်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည် ခု၍ ဟန်တော်များသည် တွမ်းခံ၍ တ်သမျှအစားအစာများဖြင့်မျှတတော်မူကြ သည် ၊ ချဉ်၊ ငန်၊ ခါး ဂ နှောသော အစားအစာများ တိုဘုဥ်းပေးနေကြ သည် နေ ဂထိုင်ခင်းမှာလည်း ကျိုး တိုကြဲ့တဲ မိုးလေမလုံ အဆောက်အအုံများဖြစ်၏ တစ်ချို့သစ်ပင်အောက်မှာ၊ တစ်ချို့လွင်တီး ခေါင်မှာ ပင် ဤတင်းသုံးနေထိုင်ကြ ၏ ထိုသို့အစားအစာကလည်း ကောင်း နေ ဂထိုင်ခင်းကလည်း မခံ နာ ဘဲလျက် ၍ ဟန်တော်တို့၏မျက်နှာတော်အဆင်းများသည်ကြည်လင်သန့် င်ကြလှပေသည် အကြောင်း ကာ ပေလိမ့်မည် ထိုအကြောင်း တိုဘု ဂ ူင်အား လျှောက်ထား မေးမြန်း စ်မ ဦးမည်ဟုကြံ၍ဘု ဂ ူင်ထံမှောက်သို့ လာ ောက်ကာလျှောက်ခြင်းဖြစ်သည်

အ ညသုတ်ပြီး၏
နင္ဒ မြန်မာပြန်ပြီး၏

နန္ဒနဝဂ်

နန္ဒနသုတ်

ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ	=	နေ့စဉ်တရားဟောတော်မူနေကျ နေ့လည်အချိန်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
နာကြားသူ	=	ရဟန်းတော်များနှင့် လူဝတ်ကြောင်းများ။
တရားတော်	=	နန္ဒနဥယျာဉ်ကိုပင် အထင်မကြီးထိုက်ပုံ။

အခါတစ်ပါး၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ နေ့တစ်နေ့၏ နေ့လည်တရားပွဲ၌ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်များနှင့် တရားနာရန် ရောက်နေကြသော လူဝတ်ကြောင်းပရိသတ်အား အောက်ပါတရားကို ဟောတော်မူ၏။

နန္ဒနဥယျာဉ်ကို အထင်ကြီးသောနတ် ။ ။ အိုရဟန်းတို့ ... ရှေးကာလဖြစ်ပြီးသော အကြောင်းတစ်ခုကို သင်တို့အား ငါဟောမည်။ ရှေးအခါ တာဝတိံသာဘုံသို့ ရောက်လာစနတ်သား တစ်ဦး ရှိသည်။ နတ်အပေါင်းတို့ ခြံရံပျော်မြူးကာ နန္ဒနဥယျာဉ်အတွင်း၌ သူ၏အခြွေအရံနတ်သမီးများနှင့်အတူ နတ်တို့အာရုံ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားကာ ပျော်မြူးလှည့်လည်နေ၏။ ထိုနတ်သည် နတ်တို့စည်းစိမ်ကို လွန်စွာအထင်ကြီး လျက် နှစ်သက်လှသည်ဖြစ်၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ကျူးရင့်ရွတ်ဆို လိုက်သည်။

> န တေ သုခံ ပဇာနန္တိ၊ ယေ န ပဿန္တိ နန္ဒနံ။
> အာဝါသံ နရဒေဝါနံ၊ တိဒသာနံ ယသဿိနံ။

သင်ဖြင့်ပြန် ... ပြတ်ခြံခံစား ... တာဝတိံသာနတ်သကြားတို့ စံစားမွေ့ပျော်ရာ နန္ဒနဥယျာဉ်တော်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်ဖြစ်စေ မမြင်မတွေ့ဖူးသူတို့အတွက်ကား ချမ်းသာစစ် ချမ်းသာမှန်ကို ကောင်းကောင်းတွေ့မြင်ပြီဟု မဆိုနိုင်ချေတကား။

အိုရဟန်းတို့ ထိုနတ်သား ဤသို့ ကြွေးကြော်ဆို၍ ပြောလေသော် အခြား ... ဖြစ်သော နတ်သားတစ်ပါးက ဤသို့ ဆိုပြန်၏။

> န တွံ ဗာလေ ပဇာနာသိ၊ ယထာ အရဟတံ ဝစော။
> အနိစ္စာ သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော။
> ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဝူပသမော သုခေါ။

အိုအမိုက်သား ... လုံးစုံမကြွင်း သင်္ခါရတို့သည် အကြိတ်အခဲ အမြဲမတည်ကြကုန်။ ဖြစ်ပြီးသည့်နောက် ချုပ်ပျောက်ခြင်းသဘော ရှိကုန်၏။ ထိုသို့ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသဘောလက္ခဏာရှိသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာပြီး နောက် မချုပ်ချုပ်ပျောက်ကြကုန်၏။ ဖြစ်ချည်ပျက်ချည် အတည်မကျ ထိုသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းအေးမှု နိဗ္ဗာန်သုခသည် ချမ်းသာစစ် ချမ်းသာမှန် ကောင်းဖြစ်ပေသည်" ဟူ၍ ကိလေသာညစ်ကြေး ကင်းဝေးဖြူစင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ မိန့်ဆိုအပ်သော စကားကို ထိုအရှင်တို့ ဆိုလိုတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် သင်မသိ။ ထိုသို့ သင်၏ မသိမှုကား အလွန်ပင် ဆိုးရွားလှချေ၏တကား။

နန္ဒနသုတ်ပြီး၏။

□□နန္ဒတိသုတ်

□□□　ဌာန　= သာ□တ္ထိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်းတိုက်□
　ကာလ　= ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏သန်းခေါင်ချိန်□
　လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= နတ်သားတစ်ဦး□
　ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= ဘု□□ား□
　တ□တော်　= သား၊ သမီးများရှိခြင်းသည် ကောင်း၊ မကောင်း□

နတ်သား□□　နန္ဒတိ ပုတ္တေဟိ ပုတ္တိမာ၊ □□မာ □□ဟိ တထေ□ နန္ဒတိ□
ဥပ□ဟိ န□သ နန္ဒနာ၊ န□ဟိ သော နန္ဒတိ □ ဂနိရူပ□□

သား သမီးများရှိသူသည် သား သမီးတို့ကြောင့် နှစ်သက်□င်လန်း□□မ်မြောက်□၏□တို့ အတူပင် နွားများရှိသူသည်လည်း□နွားတို့ကြောင့် နှစ်သက်□င်လန်း□□မ်မြောက်□၏□သူ□ ကို□ ပါများပြားစွာတောင်□သတ္တ□အပေါင်းများ၏ ကြော်အာရုံ ကာမ□က်ဟူသော ဥပ□ကြောင့် နှစ်သက်□င်လန်း□□မ်မြောက်ခြင်းဖြစ်၏□ကြော်အာရုံ ကာမ□က်ဟူသော ဥပ□နှင့်မပြည့်စုံသူ လူနုံလူမွဲ□သူဆင်□သည်ကား□နှစ်သက်□င်လန်း□□မ်မြောက်□□□လေတကား□

ဘု□□ား□□□ သောစတိ ပုတ္တေဟိ ပုတ္တိမာ၊
□□ □□မာ □□ဟိ တထေ□ သောစတိ□
□□ ဥပ□ဟိ န□သ သောစနာ၊
□□ န□ဟိ သော သောစတိ □ ဂနိရူပ□□

သား သမီးများရှိသူသည် သား သမီးတို့ကြောင့် ပူဆွေးကြောင့်ကြ□□မ်နည်း□၏□□တို့

□□□□□နန္ဒတိသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

သား သမီးများစွာတွင် အချို့သား သမီးတို့က □□ □ ဂကိုင်တွန်း□ကိုက်ပျို လုပ်ကိုင်၍ ကောက်ပဲ သီးနှံတို့ကို ပြည့်စုံစေကြ၏□အချို့က □□□□ ဖောက်ကား၍□တနာငွေငွေ□□ပွေကြ၏□အချို့ကား□□င်မှုထမ်း သား□□ စားများ□ပြုလုပ်၍□ ဥ□ထားနိုင်□□စားမြို့စားစသော သူများတို့ □ကြ၏□ပွဲလမ်းသဘင်အခမ်းအနားစသည်များ၌ လည်း□□တ်စားဆင်ပြင်ကြည်လင်□င်ပြနေသော သား သမီးတို့ကို တွေ့မြင်နေ□၏□ထိုကြောင့် သား သမီးများစွာ ရှိသော မိဘတို့သည် လွန်စွာနှစ်သက်□င်လန်း□□မ်မြောက်ကြ□ကုန်၏ဟူ၍ □သုတ်တော်လာ နတ်သား□□□ ဆ၏□

ထို့အတူ နွားများစွာရှိသူသည်လည်း□မြောက်များလှစွာသော နွားအုပ်ကြီးတို့ကို ကြည့်ရှုမြင်တွေ့သောကြောင့် လည်း ကောင်း□နွားနို့ နို့□□မ်စသည်တို့ကို သုံးဆောင်□သောကြောင့်လည်း ကောင်း□နှစ်သက်ပျော်မွေ့□၏□ရုပ်ရုံ စသော အာရုံငါး□ ကာမ□က်တ□နှင့်ပြည့်စုံသူသည်လည်း□ထိုကာမ□က်ချမ်းသာကြောင့် ပျော်မွေ့□၏□ထို့ကြောင့် ဤသား သမီးများစွာရှိခြင်း□နွားများစွာရှိခြင်းနှင့် ကြော်အာရုံ ကာမ□က်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် ချမ်းသာပျော်□င် ဖွယ်ချည်းဖြစ်သည်ဟု□ ဆ၏□ထို့ကြောင့် သူ၏အ□ အဆကို ဘု□□ားက သဘောတူလက်ခံလိမ့်မည်ဟုမှတ်ထင်၍ တင်ပြလျှောက်ထားလေသည်□

သို့သော် ဘု□□ားက လက်မခံချေ□လက်မခံရုံမျှမက "ပူပန်စ□□တ္တုတို့ကို□□မ်မြောက်နှစ်သက်ဖွယ်□တ္တုအဖြစ် ဖြင့် ရှုမြင်နေသောသင့်အ□ အဆသည် မမှန်ကန်" ဟု သူ့□□ကို ချေဖျက်သော အားဖြင့် ဖြေတော်မူ၏□သစ်သီး□ တစ်လုံးဖြင့် သစ်သီးတစ်လုံးတို့ ပေါက်ချသကဲ့သို့ သူလျှောက်သည့်□တ္တုများ တို့ပင်□□မ်နည်း ပူဆွေးစ□□အဖြစ်ဖြင့် ပြ၍ ဖြေတော်မူလိုက်သည်□

အတူပင် နွားများ စွာ ပိုင်သူသည်လည်း နွားတို့ကြောင့် ပူဆွေးကြောင်းကြ ခံ နေရသည် ၏ အခါတွင် ပျော်အောင် သတ္တဝါအပေါင်း ၏လည်း ဥပဓိဖြစ်သော အာရုံကာမ ကိလေသာကာမ ဟူသော ဥပဓိတို့ကြောင့် ပူဆွေးကြောင်းကြ ခံ နေရသည် မှုဖြစ်၏၊ ဥပဓိ လေးပါးမှ ကင်းလွတ်သူသည်ကား ပူဆွေးကြောင်းကြ ခံ မနေရသည် တော့ချေ။

၃၊ နန္ဒိပုဏ္ဏသမသုတ်

၃၁။ ကြာနှင့်တကွ လစသော သုံးပါးသည် ရှေးနန္ဒတိသုတ်နှင့်တူ၏။

တဏှာကြောင်း၊ ချစ်ခင်မှုအကောင်းဆုံး ရှုနှင့် အကောင်းဆုံး ဥစ္စာများ။

နတ်သား — နတ္ထိ ပုတ္တသမံ ပေမံ၊ နတ္ထိ ဂေါသမိတံ ဓနံ။
နတ္ထိ သူရိယ သမာ အာဘာ၊ သမုဒ္ဒပရမာ သရာ။

လောကဥ သားသမီးနှင့်တူသော ချစ်ခြင်းသည် မရှိ၊ နွားနှင့်တူသော ပစ္စည်း ဥစ္စာမျိုးသည်လည်း မရှိ၊ နေရောင်နှင့်နှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အရောင်အလင်းသည်လည်း မရှိ၊ အိုင်ဟူသမျှသည် သမုဒ္ဒရာဥ ပြီးဆုံးတော်ခေါင်ဆိုက်ကြကုန်၏၊ အိုင်ဟူသမျှတွင် သမုဒ္ဒရာသည် အကြီးဆုံး ဟူလို။

ဥပဓိ လေးပါး — ဖြစ်တည်ခြင်း၏ အခြေခံကို "ဥပဓိ" ဟုခေါ်၏၊ ထိုဥပဓိသည် လေးပါးရှိ၏၊ ကာမူပဓိ ကာမ ဥပဓိ = လောကဥ ကာမဂုဏ်ကိုအခြေခံအမှီပြု၍ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ချမ်းသာမှုသည် ရှိ၏၊ ထိုချမ်းသာမှု၏ တည်ရာ အခြေခံ ရူပ,သဒ္ဒ စသော ငါးဖြာအာရုံကာမဂုဏ်သည် ကာမူပဓိမည်၏၊ ဥပဓိ = ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ချမ်းသာသုခ၏ တည်ရာအခြေခံအကြောင်း ဖြစ်သော ကာမ = ရူပါရုံစသောလိုချင်စရာအာရုံများ။

ခန္ဓူပဓိ ခန္ဓ ဥပဓိ = လောကဥ အို,နာ,သေမှုစ၍များစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခသည် ရှိ၏၊ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခများသည် ရုပ်နာမ်အစုအဝေး ဖြစ်သော ငါးပါးခန္ဓာကိုမှီ၍ အခြေခံပြု၍ ဖြစ်၏၊ ထိုအို,နာ,သေစသော ဆင်းရဲဒုက္ခအမျိုးမျိုး၏ တည်မှီရာ အခြေခံကို ငါးခန္ဓာသည် "ခန္ဓူပဓိ" မည်၏၊ ဥပဓိ = အိုနာသေစသော ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှ၏ တည်ရာ အခြေခံဖြစ်သော ခန္ဓ = ရုပ်နာမ်အစုအဝေး ငါးပါး ခန္ဓာ။

ကိလေသူပဓိ ကိလေသ ဥပဓိ = ငရဲ,တိရစ္ဆာန်,ပြိတ္တာ,အသူရကာယ် ဟူသော အပါယ် လေးပါးသည် ဆင်းရဲဒုက္ခအတိပြီး၏၊ ထိုအပါယ် ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြုံခြင်းသည် လောဘ ဒေါသစသော ကိလေသာတို့ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်သောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုအပါယ် ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှတို့၏ အကြောင်းအခြေခံ လောဘ ဒေါသစသော ကိလေသာတို့သည် "ကိလေသူပဓိ" မည်၏၊ ဥပဓိ = အပါယ် ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှတို့၏ တည်ရာအခြေခံ ဖြစ်သော ကိလေသ = လောဘ,ဒေါသစသော ကိလေသာများ။

အဘိသင်္ခါရူပဓိ အဘိသင်္ခါရ ဥပဓိ = သံသရာမဖြစ်သေးသမျှ ဘုံဘဝ၌ဖြစ်ပြီးမည်၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝ၌ ဖြစ်နေသေးသမျှ ဘဝနှင့်စပ်သော ဖြစ်ပျက်စသည့် ဒုက္ခကား မချုပ်ငြိမ်းနိုင်သေးချေ၊ ထိုထို ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံ အစုသည် ဆင်းရဲဒုက္ခအစုအဝေး၌ဖြစ်သော ထိုထိုဘုံဘဝသို့ ပို့တတ်သောကြောင့် ဒုက္ခ၏ တည်ရာအခြေခံလက်သည်ပင်ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုထိုဘဝ ဒုက္ခ၏ လက်သည်အကြောင်းရင်း အခြေခံ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံသည် "အဘိသင်္ခါရူပဓိ" မည်၏၊ ဥပဓိ = ဘဝဒုက္ခ၏ တည်ရာအခြေခံဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရ = ပြုလုပ်အားထုတ်မှု ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံများ။

နန္ဒတိသုတ်ပြီး၏။

ဘု ြ ုင် နတ္ထိ အတ္တသမံ ပေမံ၊ နတ္ထိ ညသမံ နံ
နတ္ထိ ညာသမာ အာဘာ၊ ုဋ္ဌိ ေ ဖ မာ သ ါ

ေလာကဥ် မိမိကို ် နှင့်တူသော ချစ်စ ါသည်မ ုိ ကို ့ ကို ် ကိုအချစ်ဆုံး ဆန်စပါ နှင့်တူသော ပစ္စည်း ဥစ္စာမျိုး သည်လည်း မ ုိ ညာအ ောင်နှင့် ုိင် ုဥ်နိုင်သော အလင်း ေ ါင် သည်လည်း မ ုိ အိုင်ဟူသမျှသည် မိုး ေ မိုး ေပါက်ဥ် ဦး ညွှတ်ခေါင်း ဆိုက်ကြ ကုန်၏ မိုး ေ မိုး ေပါက် ုိမှ အိုင်များ ဖြစ်ထွန်း နိုင်သည်ဟူလို

ခတ္တိ သုတ်

ဤာန၊ ကာလစသော ပါ သည် ေ ုနန္ဒတိသုတ်နှင့်တူ၏
တ ါ ေတော် = အကောင်း ဆုံး မ ဂ နှင့် အကောင်း ဆုံး သော

နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်ဥ် သိမှတ်ဖွ ်

နတ်သား အ ု "တောင်း ဆို ပ လုံ ဆို သား ဖစ်ရှိ ုိသည် သား ဆို သမီး ဆို ဖစ်ရှိ မ ုိ" ဟူသည့်အတိုင်း မိမိ ်င် သွေး မှန်လျှင် ကျိုး နေကန် ေနသော်လည်း မိ ဘတို့သည် ချစ်ကြ၏ အသား နက်မှောင် မီး ေသွ ေ ါင် ုိ နေစေကာမူ ေရှုပ်ကလေး ေလို ု ချစ်ခင်ကြ၏ သား သမီး တို့က စွန့်ချလိုက်သော ကျင်ကြီး ကျင်င ် တို့ကိုပင် စန္ဒကူး နံ့သာနှစ် လို သဘောထား နိုင်ကြ၏ ထို့ကြောင့် သား သမီး နှင့်တူသော ချစ်ဖွ ် ါသည် ေလာကမှာမ ုိ ဖစ်သည်ဖြင့် လျှောက် သည်

ထိုပြင် နွ ါ သည် ေလ ် ဂ စိုက်ပျိုး ထွန် က်မှုဥ်လည်း နိုင် ေစ ု နိစည်စလ ် သ ် ဆောင်မှုဥ်လည်း အသုံး ကျ၊ အသား ုနို့စသည်တို့ကိုလည်း စား သုံး ၊ သူ၏အ ေ အရိုး စသည်တို့သည်လည်း ဖိနပ် ကူ ုိ ဂစသော လူ သုံး ပစ္စည်း အဖြစ်ဖြင့် အသုံး ်င်လှသဖြင့် နွ ါ နှင့်တူသော ပစ္စည်း သည်မ ုိ

ကမ္ဘာလောကဥ် ုိ သမျှအလင်း ေ ါင်တို့တွင်လည်း နေ၏အလင်း ေ ါင်သည် မျက်မြင်အား ဖြင့် အထွန်း ေလင် ဆုံး ဖြစ်၏ ကြီး ကျ ် ပါပေ့ဟုဆိုအပ်သော ေ အိုင်ကြီး ဟူသမျှလည်း သမု ဒ္ဒ ါကိုမမီကြဟု ု ဆ၍ လျှောက်ခြင်း ဖြစ်၏

ဘု ြ ုင်ကမူ "ကို ် မချိတော့ အမိသော်လည်း သား ေတော်ခဲ ကမ္ဘာမီး ေလာင် သား ေတောင်ချနင်" ဟူသကဲ့သို့ မည်မျှပင်သား သမီး ကို ချစ်ကြသော်လည်း အသက်ဘေး ကြုံသောအခါဥ်မူ ကို ် ့ အ ေ ကိုသာ သတ္တ ဝါတို့သည် ကြောင့်ကြစိုက်ကြသည် အစား အစာ ုါ ပါ ါအခါဥ် နွ ါ နှင့်တကွ တနာ ငွေ အထွေထွေသော ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ သည် အသက် ်င် ေ ဥ် အနည်း ေ ် မျှ အကျိုး မပြုကြတော့ ထိုပစ္စည်း များ ကို ု ၍ ဆန်စပါ ုိသူတို့ထံသို့သာ ချဉ် ကပ်ကြ ၏ ဆန်စပါ နှင့်လဲလှ ် ကြ ၏ နေအ ောင်သည် အလွန်ပင် ထွန်း ေပြာင်တောက်ပပါပေ၏ သို့သော် ကွယ် နေ လုံ ကို တစ်ပြိုင်နက်မထွန်း ေလင်း မ တောက်ပစေနိုင် တစ်စိတ်တစ် ေ သမျှဥ်သာ အလင်း ေ ါင်ကိုဆောင်နိုင်၏ ထို့ပြင် ပကတိအမိုက်မှောင်ကိုသာလျှင် ပ ် ဖျောက်နိုင်၏ ညာအ ောင်သည်ကာ ကြ ဥာကမ္ဘာလောက ါတ် တစ်သောင်း ကိုပင် တစ်ပြိုင်နက်တည်း အမှောင်ကိုခွင်း ၍ အလင်း ကိုဆောင်နိုင်၏ အတိတ်ဘ အတိတ်ခန္ဓာ၊ အနာ တ်ဘ အနာ တ်၏အကြောင်း အ ါတို့ကို ဖုံး လွှမ်း ကတ်သော အ ိဇ္ဇာအမှောင်ကိုပင် ပ ် ခွင်း၍ ထို ကာလတို့ဥ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော အကြောင်း အ ါတို့ကိုပင် သိမြင်နိုင်အောင် အလင်း ေ ါင်ကို ေဆာင်နိုင်၏

သမု ဒ္ဒ ါနှင့်တကွ အိုင်ဟူသမျှသည် မိုး မ ွ ါက ေလက်တစ်ဆစ်လောက်မျှ ေ ုိ နိမဖြစ်နိုင်ကြတော့ မိုး ကြီး မပြတ် ွ ါသွန်း ဖြန်လျှင်ကာ ေ ကြောင့် ကမ္ဘာပျက်ကိန်း ကြုံသောအခါ အာဘဿ ါဗြဟ္မာ့ဘုံတိုင်အောင်ပင် တစ်ကမ္ဘာလုံး ေ ဖြင့်လွှမ်း ဖုံး နိုင်လေသည် ထို့ကြောင့် အိုင်ဟူသမျှသည် မိုး ေ မိုး ေပါက်သာလျှင် ေလို ်င် ဖြစ်၏ ဤအကြောင်း ကို နတ်သား အား သိစေလိုသောကြောင့် သူ့စကား မှ တစ်မျိုး လွှဲ၍ဖြေတော်မူသည်

နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်ပြီး ၏

နတ်သာ ခတ္တိ ေ ဂ ပ ်သေဌ္ဌော၊ ဖလီဗ ေဌ စတုပ္ပ ်
ကောမာ သေဋ္ဌာ ဘာ ဂန်၊ ဂ ဖ ုတ္တာန မုဗ္ဗဇော

အခြေ ချောင် သူအပေါင်တို့တွင် မြင်းသည်အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏ အခြေ ချောင် သူ အပေါင်တွင် နွားလားဥသဘသည်အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏ မ ဂတို့တွင်နန ် နို့အပျိုဘဖြင့် ဆောင် လက်ထပ်အပ်သောမ ဂသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏ သာ သမီးတို့တွင် ေ ဦး ွား မွေးဖွား သောသားသည်အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏

ဘု ု ုင် သမ္ဗုဋ္ဌ ပ ်သေဋ္ဌော အာဇာနိ ေ ဂ စ တုပ္ပ ်
သုဿူသာ သေဋ္ဌာ ဘာ ဂန်၊ ဂ ဖ ုတ္တာနမဿဝေ

အခြေ ချောင် သူအပေါင်တွင် ဘု ု င်သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏ အခြေလေးချောင် သူအပေါင်တွင် ဆင်မြင်းစသောအာဇာနည်သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏ မ ဂတို့တွင် ပြော စကား ကို လေ ား နာ သောမ ဂသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏ သာ သမီးတို့တွင် ဘတို့ ဆုံးမ စကား ကို လေ ား လိုက်နာသော သာ သမီးသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏

သဏှမာနသုတ်

ဥာန၊ ကာလစသော ပါ သည် ေ ုနန္ဒတိသုတ်နှင့်တူ၏
တ ဂ တော် ေတာတောင်ဟိန် သံသည် ာ ု/ မဲ့ပု ္ဂလ မျိုးအတွက် ထူ ား ဖို

နတ်သာ ငှိတေ မ ္ဗုနိကေ ာ ာလေ၊ သန္တိသီ ေ သုဖ က္ခိသု
သဏှာတေ မြ ပ ာ သဲ့ ား ဘာ ် ဖ ဘာတိမ်

မွန် ည့်ပု ုန် ေ က်လာချိန်၌ မျာ ွားသောင် သောင် က်အပေါင်လ ည် သစ်ခေါင်း သစ်ခြုံတို့၌ ငြိမ်သက်စွာခိုလှုံလျက် အပန် ဖြေနာ နေချိန် ် တောအုပ်ကြီးသည် ကြောက်

ခတ္တိ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

အမုန်စင်စစ် ဘု ု င်သည် အခြေ ချောင် ချောင်နှင့် အခြေမျာ ွား သော သတ္တ အား လုံး တို့ထက်မြတ်တော်မူ၏ သို့သော် ဘု ဖြစ်တော်မူချိန်၌ကား ခြေ ချောင်နှင့် ခြေမျာ ွား သူတို့ထက်မြတ်သော အတန် အစား ဖြစ်သည့် အခြေ ချောင် သူလူတို့တွင်သာ ဖြစ်ရှိ ထုံး ၏ ထို့ကြောင့် "အခြေ ချောင် သူ တို့တွင် အမြတ်ဆုံး" ဟု ဆိုလိုက်လျှင် ာျန် "ခြေ ချောင်နှင့် အခြေမျာ ွား သူတို့ထက် မြတ်သည်" ဟူသော စကား မ ာ ဆိုပြီး သာ ဖြစ်တော့၏

အပျို ဘ ဖြင့် လက်ထပ်အပ်သည်ဖြစ်စေ, ကြိမ်လက်ထပ်အပ်သည်ဖြစ်စေ, အဆင် လှသည်ဖြစ်စေ, မလှသည်ဖြစ်စေ ာ ာ သဖြင့် ဆုံးမပြောကြား သော ခင်ပွန်း သည်၏စကား ကို နာ လေ ား သောမ ဂ သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏

သာ သမီး သည်လည်း အကြီးမြင်ဖြစ်စေကာမူ သာ ဦး စ နေ မီ လိုမွေးလျှင် ကောင်းမြတ်သည်ဟုမဆိုနိုင် ာ မ နောက်ပိတ်ခွေ နောက်ဆုံးမွေးစေကာမူ ဘတို့၏မကောင်း ဖြစ်တာ ၍ ကောင်း ာ ည္ွန်ကြား သည်ကို လေ ား လိုက်နာသော သာ သမီး တို့ အမြတ်ဆုံး ဟု ဆိုလိုက်လေသည်

ခတ္တိ သုတ်ပြီး၏

ထိပ်လန့်ဖွ အသွ သွ သော တာတောင်ဟိန်သံကို ပြုသကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏ ထိုတောတောင်ဟိန်သံသည် တာပည့်တော်မှာ ကြောက်လန့်ဖွ အသွင် ထင်လာပါသည်အ ှင်ဘု ။

ဘု ှင် ငှိတေ ဖျှနိကေ တာလေ၊ သန္နိသီ သု ကွိသု
သဏတေ ပြှဟာ ည်၊ သာ တိ တာတိ

မွန် တည့်ပူ န် ကလာချိန်၌ မျာ စွာသောင် သောင် ့ကအပေါင် လည် သစ်ခေါင် သစ်ခြုံ တို့၌ ငြိမ်သက်စွာခိုလှုံလျက် အပန် ဖြေနာ နေချိန် တာအုပ်ကြီး သည် ကြောက်ထိတ်လန့်ဖွ အသွ သွ သော တာတောင်ဟိန်သံကို ပြုသကဲ့သို့ဖြစ်၏ ထိုသို့ တာတောင်ဟိန် ချိန်၌ တာမွှာန်နေ့လုံး သွင် လျက် တာစ်ပါ တည် ထိုင်နေ ခြင်း သည် ဘု ၏ အတွက် အလွန်မွေ့လျော်ဖွ အသွင် ထင်လာပေသည်နတ်သာ ။

– နိပ္ဒတန္ဒီသုတ်

ဟှာန၊ တာလစသော ပါ သည် ှနန္ဒတိသုတ်နှင့်တူ၏ ။

တ ေတ် = ဖိုလ်တ ထူ ကို လိုသူတို့ စွန့်တိုက်ထုတ် မည့် နံသူငါ မျို ။

နတ်သာ နိပ္ဒ တန္ဒီ ဇမ္ဘိတာ၊ အ တီ ာတ္တသမ္မ
ဧတေန ပ္ပကာသတိ၊ အ မဂ္ဂေါ ကွ ကိန်

အိပ်ခြင်း ပျင် ခြင်း ကိုး လက်ဆန့်တန် ခြင်း တာ အလုပ်၌ မမွေ့လျော်မပျော်ပိုက်ခြင်း ထမင်း ဆီ စ်ခြင်း ဟူသော ဤညစ်ညူး ကြောင် ဘော နံအပေါင် ကြောင့် ဤလောက၌ သူသူငါငါ သတ္တ တို့၏သန္တာန်၌ အ မ တ သည် ထင် ှ ဖြစ်ပေ လာနိုင်ပါဘု ။

ဘု ှင် နိ တာန္ဒီ ဇမ္ဘိတံ၊ အ တီ ာတ္တသမ္မ
ေ နန် ဏာမေတွာ၊ အ မဂ္ဂေ သုဇ္ဈတိ

အိပ်ခြင်း ပျင် ခြင်း ကိုး လက်ဆန့်တန် ခြင်း တာ အလုပ်၌ မမွေ့လျော်မပျော်ပိုက်ခြင်း ထမင်း ဆီ စ်ခြင်း ဟူသော ဤညစ်ညူး ကြောင် ဘော နံအပေါင် ကို လှုပ် ှ တာက်ကြွ မ နှင့်တကွဖြစ်သော ဖြင့် ကို သန္တာန်မှ အမြန်နှင်ထုတ်နိုင်ခြင်း ကြောင့် အ မ တ သည် အထူ ပေ လွင် စင်ကြ နိုင်၏

နိပ္ဒတန္ဒီသုတ်ပြီး၏

သဏမာနသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

ဤသုတ်လာနတ်သာ သည် ပညာနုံ့သူဖြစ်သတတ် အဖော်အပေါင်နှင့်မှနေတတ်သူဖြစ်၏ မွန် မတ်မတ်တည့်ချိန် ဆိတ်ငြိမ်နေသောအခါ တာ ပြောဖော်ပြောဖက်, အတူနေဖော်နေဖက် အပေါင် အသင် ကိုမ သဖြင့် ပျင် ငြီ ငွေ့လျက် ကြောက်စိတ် င်လာ၏ ထိုအကြောင် ကို ဘု ှင်အာ လျှောက်ထာ ခြင်း ဖြစ်သည်

သဏမာနသုတ်ပြီး၏

□□ □ုက္က□သုတ်

□□□ ဟ္ဂာန၊ ကာလစသော □□ ပါသည် ရှေ□နွတိသုတ်နှင့်တူ၏□
တ□ါ □တော် = စိတ်လေစိတ်လွင့်ကို □တော□ ဖြစ်နိုင်လျှင် □ဘာ□ နာလုပ်ငန်နှင့် ဒေ□□ သ□ို□

နတ်သား□ □ုက္က□ □ တ္တိတိကွ္ခ၊ အ□ဗျွတ္တေန □ □ သာမည်□
ဗဟူဟိ □ တ္တ □ သမ္မာ □ ၊ □ တ္တ □ လော□ □ သီ□ □ တိ□

မထက်မြက်သူ □ လူပျင်း □ လူထိုင်း □ လူရိုင်း □ လူနံ့သည် အ□□ မ□ တိုင်အောင်သော □ ဟန် □ □ □ ကို ဖြူနိုင်ခဲပါ၏□ □ သည် □ ဖွ□ များ □ ကိုလည်း □ သည် □ နိုင်ခဲပါ၏□ □ သည် □ လည် □ ခံနိုင်ပါ□ □ အကြောင်း အ□□ မ□ တိုင်အောင်သော □ ဟန် □ □ □ ကို □ ကျင့်ကြံကြိုး □ တ် □ အား □ ထုတ် □ □ □ လူဖျင်း □ လူထိုင်း □ လူရိုင်း □ လူနံ့သည် □□□ ပျော့ □ အား □ လျော့ဆုတ်နစ်၏ □ ထို □ ဟန် □ □ □ □ □ လုံ့လ □□ တို့ဖြင့် အား □ ထုတ်မှုတို့မှာပင် □ နှောင့် □ □ က်ဆီ □ □ ဘော □ နတို့သည် □ များ □ ပါကုန်၏ □ အ□ င်ဘု□ □

ဘု□ □ □□ □ ကတိဟံ □ □ □ □ သာမည်၊ □ တ္တံ □ □ □ □ □ □
ပ □ □ □ □ □ သီ □ □ □ □ သက်ပွါနံ □ □ သာနု □ □

အာရုံအများ □ လှည့်လည်သွား □ လျက် □ □ ကျက်စား □ နေသော □ စိတ်လေစိတ်လွင့်ကို □ သတိ □ □ ကောင်း □ □ ထား □ □ တော □ ဖြစ်နိုင်ခဲ့လျှင် □ □ □ နစ်ဘ□ လ □ □ □ က်လောက်ကျ□ □ □ လေသာ ခပ်သိမ်း □ လွန်ငြိမ် □ □ □ သည့် □ ဟန် □ □ စစ် □ ဖြစ်ဖို့အကြောင်း □ ကောင်း □ သော □ □ နာအလုပ်ကို လုံ့လ □ □ သန် □ အသင့်မှန်အောင် □ ကျင့်ကြံကြိုး □ တ် □ အား □ ထုတ်နိုင်ပါပေတော့အံ့နည်း □
ကာမဗျာပါ □ □ □ ဟိံသာဟု □ □ တ်မာသုံး □ □ အကြံအစည်တို့၏ □ အလိုအကြိုက်ကို □ က်မိုက် မှာ □ □ လိုက်စာ □ နေသူသည် □ သွာ □ □ ထိုင်လျော□ □ လို□ □ ပြောင်း □ □ အကြောင်း □ အား □ လျော့စွာ က္က □□ □ ပုထ်တိုင် □ □ □ □ နာအလုပ်မှ □ ဆုတ်ကာဆုတ်ကာ □ နစ်မြုပ်၍နေ□ □ □

ကုမ္မော □ □ အ□ □ နိ □ သကေ □ ပါလေ၊
သမော □ ဟံ □ □ ကွ္ခ □ နော □ □ တက္ကေ□
အနိဿိတော □ အ □ □ မဟေ □ □ □ နော၊
ပ□ □ ဗ္ဗုတော □ ပ □ □ □ □ □ □ □

ကုန် □ □ သွာ □ □ □ လိပ်သတ္တ □ □ သည် □ □ ခေါင်း □ လက်ခြေ □ □ ထွေသော □ □ တို့ကို □ မိလိပ်ခွံ တည် □ □ □ သော □ □ က်၌ □ ကောင်း □ □ သွင် □ □ □ လျက် □ □ နေသူ □ မြေ□ ခွေ □ □ □ နှိပ်စက်ခွင့်အပေါက်အ လမ်း □ □ □ ကွ□ သကဲ့သို့ □ □ အတူ □ □ ဟန် □ သည် □ စိတ်၌ဖြစ်ပေ□ လာသော □ □ ကာမဗျာပါ □ □ □ ဟိံ □ သာဟု □ □ တ်မာသုံး □ □ အကြံအစည်တို့ကို □ မိမိ၏ကမ္မဋ္ဌာန် □ အာရုံတည် □ □ □ သော □ လိပ်ခွံ၌ □ သိမ်း□ ဆည် □ လျက် □ □ နေသူဖြစ်သောမာ□ □ □ □ နှိပ်စက်ခွင့် □ အပေါက်အလမ်း □ □ □ ကွ□ □ □ ၏ □ □ တဘူ မက □ ရုပ်နာမ်သ□ □ □ တို့၌ □ □ □ □ □ □ □ တို့ဖြင့်မမှီ □ သူတစ်ပါ □ □ တို့ကိုလည်း □ □ ည□ ည်ဖန် □ □ နှိပ်စက် ကိလေသာဟူ □ အပူခပ်သိမ်း □ □ □ အ □ ငြိမ်း □ □ □ ဖြစ်၍ □ စစ်စုံတစ် □ □ □ က်ကိုမျှ □ □ စွပ်စွဲ □ □ ကဲ့ □ □ တော့□

□ ုက္က □ သုတ်ပြီး □ □ ၏□

□□ဟိရီသုတ်

□□□ □ဍာန၊ □ကာလစသော □□□ပါ □သည့် □ေ□နန္ဒတိသုတ်နှင့်တူ၏ □□
တ□ာ□တော် = □မကောင်းမှုတ□ာ□ကို □□ □ာ□နိုင်သူနည်း□ါ□ို□

နတ်သာ□□ □ဟိရီနိသေ□ော□ဖုရိ□သော၊ □ကောစိ□လောကသ္မိံ □ိဇ္ဇတိ□
□ေ□ ဂန်နိန္ဒံ □အပဗော□တိ၊ □အသေ□ာ□ာ□ြေ□ ကသာမိ□□

အာဇာနည်မြင်း □ကောင်း □သည် □□ကြိမ်ဖြင့် □အရိုက်, □အတို့ကိုမခံ၊ □ကြိမ် □င့်ရုံမျှဖြင့် □သွာ□□ မည်ကို □သိသကဲ့သို့ □ထို့အတူ □ကဲ့ □□ဖွ□ ကိုပ□ □ာ□လျက် □ကဲ့ □မ□ခံ□ □အောင်နေလျက် □ဟိရီဖြင့် မကောင်းမှုတ□ာ□ကို □□ □ာ□ □တာ□ □မြစ်နိုင်သော □တစ်စုံတစ်□ေ□ ဂက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် □လောကဌ် □ိနိုင်ပါသလော □ဘု□ာ□□□

ဘု□ာ□ျင်□ □ဟိရီနိသေ□ာ□ တာန□ □ဂ၊ □□ □စ □န္တိ □သ □ိ □သတာ□
အန္တံ □ု□ကွ္ခဿ □ပ္ပု□ ၂ □စ □န္တိ □ိ □သမေ □သမံ□

အခါခပ်သိမ်း □□မိမိသန္တာန်ဌ် □ဟိရီ□ သောသတိ □ိကြကုန်လျက် □ု□ကွ္ခအာ□လုံး□၏ □ချုပ်ဆုံး □□ာသို့ □ော□ကြပြီး □လျှင် မညီမမျှ □ဖြစ်သောလောကဌ် □ညီညွတ်စွာကျင့်နိုင်ကြကုန်သော □ဟိရီဖြင့်မကောင်းမှု တ□ာ□ကို □□ □ာ□နိုင်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာ□□လောကဌ် □အနည်း □အပါ □သာ□ိကုန်၏□

□ဤသုတ်တော်လာ နတ်သာ□မ □အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ □ကာ□□ □ိ သော်လည်း □□အနည်း □အပါ □သာ □ိ သည် □□ထို့ကြောင့် "တန□ ဂ" ဟု□ဖြေတော်မူ၏□□

ဟိရီသုတ်ပြီး□၏□

□□ကုဋိကာသုတ်

□□□ □ဍာန၊ □ကာလစသော □□□ပါ □သည့် □ေ□နန္ဒတိသုတ်နှင့်တူ၏ □□
တ□ာ□တော် = □ကဲကုပ်၊ □အမိ၊ □အသိုက်၊ □မ□ ဂ□ □သာ □သမီး □တွန်□ က်□

နတ်သာ□□ □ကစ္စိ□တေ □ကုဋိကာ နတ္ထိ၊ □ကစ္စိ နတ္ထိ □ကုလာ□ကာ□
ကစ္စိ □သန္တာနကာ နတ္ထိ၊ □ကစ္စိ □မုတ္တောသိ □ဗန္ဓနာ□

အသို့ပါနည်း □□□□အ□င့်မှာ □ကဲကုပ်မ□ိပါသလော □□အသိုက်အအုံလည်း □□မ□ိပါသလော □□အ□င့်မှာ ပတ်ချာကွန်□ က် □အမြေ□အ□ က်တို့လည်း □□မ□ိပါကုန်သလော □□အသို့ပါနည်း □□အ□င်သည် အနှောင်အဖွဲ့မှ □လွတ်သူဟုတ်ပါ၏လော□

ဘု□ာ□ျင်□ □တ□ □မ□ကုဋိကာ နတ္ထိ၊ □တ□ နတ္ထိ □ကုလာ□ကာ□
တ□ □သန္တာနကာ နတ္ထိ၊ □တ□ □မုတ္တောမှိ □ဗန္ဓနာ□

အမှန်စင်စစ် □ငါ့မှာ □ကဲကုပ်သည် □မ□ိ တော့ □□အသိုက်အအုံလည်း □□မ□ိ တော့ □□ပတ်ချာကွန်□ က် အမြေ□အ□ က်တို့လည်း □□မ□ိ တော့ □□အမှန်စင်စစ် □ငါသည် □အနှောင်အဖွဲ့မှ □လွတ်ပြီး □သူဖြစ်၏□

နတ်သား။ ကိန္တာဟံ တုပိကံ ပြုမိ၊ ကိံ တေ ပြုမိ တုလာ ကံ။
ကိံ တေ သန္တာနကံ ပြုမိ၊ ကိန္တာဟံ ပြုမိ ဇန္နန်။

တပည့်တော်သည် အရှင့်အား အဘယ်ကို တဲကုပ်ဟုဆို၍ မေးပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်မေး လိုသည့် တဲကုပ်ဆိုသည်ကို အရှင်သည် ပိုင်မိသိပါ၏လောဟူလို။ အဘယ်ကို အသိုက် အအုံဟုဆို၍ တပည့်တော်က အရှင့်အား မေးပါသနည်း။ အဘယ်ကို မိတ်ချာကွန်ယက် အမြွေ အနွယ်ဟုဆို၍ မေးသည်ဟု မှတ်ထင်သနည်း။ အဘယ်ကို အနှောင်အဖွဲ့ဟု ဆိုလိုသည် ထင်ပါသနည်း။

ဘုရားရှင်။ မာတရံ တုပိကံ ပြူသိ၊ ဘရိယံ ပြူသိ တုလာ ကံ။
ပုတ္တေ သန္တာနကေ ပြူသိ၊ တဏှံ မေ ပြူသိ ဇန္နန်။

အမိကို တဲကုပ်ဟုဆို၍ သင်မေး၏။ မယားကို အသိုက်အအုံပြုလုပ်၍ သင်မေး၏။ သားသမီး တို့ကို မိတ်ချာကွန်ယက် အမြွေအနွယ်တို့ပြုလုပ်၍ သင်မေး၏။ တဏှာကို အနှောင်အဖွဲ့ပြု လုပ်၍ ငါ့အား သင်မေး၏။

နတ်သား။ သာဟု တေ တုပိကာ နတ္ထိ၊ သာဟု နတ္ထိ တုလာ ကာ။
သာဟု သန္တာနကာ နတ္ထိ၊ သာဟု မုတ္တောသိ ဇန္နနာ။

အရှင့်မှာ အမိဟူသော ကိန်းအောင်းရာ တဲကုပ်မရှိသည်ကား ကောင်းလှပါပေ၏။ မယားဟူသော အသိုက်အအုံမရှိသည်လည်း ကောင်းလှပါပေ၏။ သားသမီးတည်းဟူသော မိတ်ချာ ကွန်ယက် အမြွေအနွယ်တို့ မရှိခြင်းသည်လည်း ကောင်းလှပါကုန်၏။ အရှင်သည် တဏှာ တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှလည်း ကောင်းစွာလွတ်မြောက်တော်မူပါပေပြီဘုရား။

ဤကုဋိကာသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဤသုတ်တော်လာ နတ်သားသည် လူ့သက်တမ်း ပါတို့အတွက် လ၊ . . . လတိုင်တိုင် အမိဝမ်း၌ ကိန်းအောင်းနေ ခဲ့ကြသောကြောင့် အမိကို ကိန်းအောင်းရာ တဲကုပ်ပြုလုပ်၍လည်း ကောင်း၊ ငယ်တို့သည် တစ်နေ့လုံး ကျက်စား သွားလာကြပြီး ညဉ့်အခါ၌ မိမိအသိုက်အအုံသို့ ပြန်ကြ၍ ကြက်ငှက်တို့သည် ကျက်ဖက် မျှားစွာတို့လည်း ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်ပြီး နောက် ညဉ့်အချိန် ကြက်ကား မိန်းမ၏ ထံသို့ ကပ်ရောက်ကြသောကြောင့် မယားကို အသိုက်အအုံပြုလုပ်၍လည်း ကောင်း၊ အမျိုးအစဉ်အဆက်ကို မပြတ်အောင် မြွေ၊ နွယ်ဆက်နွယ် တတ်သောကြောင့် သားသမီးများ တို့ကို မိတ်ချာကွန်ယက် အမြွေအနွယ်များ ပြုလုပ်၍လည်း ကောင်း၊ တဏှာကို အနှောင်အဖွဲ့ပြုလုပ်၍ လည်းကောင်း ပြဿနာကို မေးခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသို့နှုတ်လုံးတော ဖြင့် မေးသည်ကို ပင်ဘုရားရှင်ကလည်း သိတော်မူသဖြင့် ပြတ်ပြတ် ဂါထာဖြင့် ဖြေတော်မူ၏။ ထိုသို့ မဆိုင်မိတွေ့ဖြေလိုက်လျှင် နတ်သားက "ဤလောကနတ်သည် ငါမေးလိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို သိ၍ ဖြေလေသလော၊ သို့မဟုတ် မိမိသန္တာန်၌ ဖြေဆိုနိုင်မည့် အဓိပ္ပာယ်အတွက် သို့ ပြောလာလေသလော" ဟု မှာသံသယဖြစ်သောကြောင့် တတိယ ဂါထာဖြင့် ဆက်၍လျှောက်ပြန်သည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်၏ စတုတ္ထ ဂါထာအဖြေကို ကြားသောအခါ မိမိမေးလိုရင်း နှလုံးသွင်းကိုပင် ဘုရားရှင်က သိ၍ ဖြေပြောကြောင်းကို နားလည်သွားကာ မိမိ၏ အလိုသို့ ပြည့်သဖြင့် ထိုမိမိသဘောကြောင်းကို ပဉ္စမ ဂါထာဖြင့် လျှောက်ထား၍ နေရာပြန်နတ်ဌာန်ပြန်လေသတည်း။

ကုဋိကာသုတ်ပြီး၏။

သမိဒ္ဓိသုတ်

ဌာန	=	ဂဇပြုပ်မြို့ တပေါဒါရုံကျောင်း တိုက်
ကာလ	=	နံနက်စောစောအချိန်
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုမ္မစိုး နတ်သမီး
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	အ ှင်သမိဒ္ဓိနှင့် ဘု ဂ ှင်
တ ဂ တော်	=	အချိန်ကောင်း ကို အလွန်မခံသင့်ပုံ

အ ှင်သမိဒ္ဓိနှင့် နတ်သမီး အခါတစ်ပါး၌ မု ဓမြတ်စွာသည် ဂဇပြုပ်မြို့ တပေါဒါရုံကျောင်း တိုက်၌ သီတင်း သုံး တော်မူ၏ ထိုအခါ အ ှင်သမိဒ္ဓိသည် နံနက် စောစောအချိန် အိပ် ဂမှထ၍ ချိုး ြင် ာ တပေါဒါမြစ်သို့ ကြွတော်မူ၏ တပေါဒါမြစ်၌ သုံး သပ်တော်မူပြီး နောက် သင်းဖိုင်ကိုသာ တ်လျက် ကေသီ မ န် သ ပ် လက်မှကိုင်ကာ ကို ပေမှ မျာ ခြောက်သွာ စေ န် ခေတ္တ ပ်နေတော်မူ၏ ထိုအခါ ဘုမ္မစိုးနတ်သမီး တစ် ဂက်သည် ဖစ္စ္ဆမ လွန်ပြီး သော နံနက်စောစော၌ သူ့ကို ောင်, တ်စာ တန်ဆာ ောင်တို့ဖြင့် တပေါဒါရုံကျောင်း တိုက်ကို ထွန်း လင်း စေလျက် အ ှင် သမိဒ္ဓိထံသို့ ချဉ်း ပ်ပြီး လျှင် ကောင်း င်မှနေ၍ ဤ ထာဖြင့် ဤသို့ ကာ ဆို၏

နတ်သမီး အဘုတွာ ဘိက္ခုသိ ဘိက္ခုု န ကိ ဘုတ္တာန ဘိက္ခုသိ
ဘုတ္တာန ဘိက္ခု ဘိက္ခုသု၊ ာ တံ ကာလော ဉပစ္စ

အို ဟန် သင်သည် လောကီအာရုံ ကာမ ုဏ်ကို မခံစား သေ ဘဲ ဆွမ်း ခံ သော ဟန် အကျင့်ကို ကျင့်ဘိ၏ လောကီအာရုံ ကာမ ုဏ်ကို မခံစား သေ ဘဲ ဆွမ်း ခံ သော ဟန် အကျင့်ကို မကျင့်လေနှင့်ဦး အို ဟန် လောကီအာရုံ ကာမ ုဏ်ကို ခံစား ပြီး မှ ဆွမ်း ခံ သော ဟန် အကျင့်ကို ကျင့်ပါလေလော့ လောကီအာရုံ ကာမ ုဏ်ကို ခံစား ဖို့ န်အချိန်အခါသည် ပျို မြစ်နုန ူ သေ သောသင့်ကို ကျော်လွန်၍မသွား ပါစေနှင့်

သမိဒ္ဓိသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

တပေါဒါရုံတိုက် ပူစီး ဆင်း နေသောမြစ်ကို "တပေါဒါမြစ်" ဟုခေ၏ တပ = ပူနွေး သော ဉ = ေ တပ ဉ မှ ဉ ကို ြ ပြု၍ တပေါဒါဖြစ်သည် ထိုတပေါဒါမြစ်၏အနီး၌ တည်ထား အပ်သော ကျောင်း တိုက်ဖြစ်သောကြောင့် တပေါဒါရုံကျောင်း တိုက်ဟုတွင်သည်

အ ှင်သမိဒ္ဓိ ကို ခန္ဓာအချို အဆက်ကျ၍ ပြည့်ဖြိုး လှပသောကြောင့် "သမိဒ္ဓိ" ဟုတွင်သည် သမိဒ္ဓိ= ပြည့်ဖြိုး လှပသောကို ခန္ဓာ ိုသူ ထိုအ ှင်သမိဒ္ဓိသည် နံနက်စောစောထ၍ အတောင် ှည်သော စကြံ၌ လှူ လာခေါက်ပြန် စင်္ကြံလျှောက်ကာ တ ဂ နှုလုံး သွင်း၏ ထိုအခါ သူတို့ထုံး စံ အတိုင်း မကြာမီပင် တစ်ကို လုံ ချွေးမျာ ှ စိုနေ၏ ထို့ကြောင့် ချိုး န် တပေါဒါမြစ်သို့ဆင်း ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်

နတ်သမီး လာခြင်း န ိုက ခန္ဓာကို အချို အဆက်ကျ၍ ပြည့်ဖြိုး လှပသည့်ပြင် နံနက်စောစော တ ဂ နှုလုံး သွင်း တ ြင်း ကြောင့်လည်း စိတ်ကြည်လင်ရှုပ်လန်း လျက် ိုနေ၏ တစ်ဖန် ချိုး ပြီး ဖြစ်ပြန်သောကြောင့်လည်း မျက်နှာတော်မှာ ပု မှုန်၍မ နိုင်လောက်အောင် င်း ပ၍နေလေသည် ကို ခန္ဓာမှာလည်း ကြည်လင် န် စိုလျက် နေ၏ ထိုသို့ ကြည်လင်လှပနေသည်ကိုမြင် သော တောအုပ်စောင့် ဘုမ္မစိုးနတ်သမီး သည် အ ှင်သမိဒ္ဓိအပေ၌ ချစ်ခင်စိတ်ကို မျိုသိပ်၍မထား နိုင် ှ သောကြောင့် "အဘုတွာ ဘိက္ခုသိ ဘိက္ခု" စသော စကာ ကို ဆိုလာလေသည်

အ ုင်သမိ ္ဓ ကာလံ ြေ ါဟံ န ဇာနာမိ၊ ဆန္ဓော တာလောန ိသတိ
တသ္မာ အဘုတ္တာ ကိက္ခာမိ၊ မာ မံ တာလော ဉပစ္စ ါ

အိုနတ်သမီး ါသည် သေ မည့်အချိန်အခါကို ာ ် အချိန်သေ မည်ဟု အတိအကျ မသိပါ သေ မည့်အချိန်အခါသည် ဖုံ တွ ် အပ်သည်ဖြစ်၍ မပေ ထင်ပါ ထို့ကြောင့် လောကီ အာရုံ တာမ ုက်ကို မခံစား တော့ဘဲ ဆွမ် ခံ သော ဟန် အကျင့်ကို အသေမဦး မီ ကျင့်ပေ ၏ ငါ့ကို ဟန် တ က ကျင့်ဖို့ န် အချိန်အခါကောင်း သည် ကျော်လွန်၍မသွား ါစေနှင့်

လက်တွေ့ကိုပ ် ၍ ထိုအခါ ဘုမ္မစို နတ်သမီး သည် ကောင်း တင်မှသက်ဆင်
မျက်ကွ ် ကိုမမျှော်ပါနှင့် လျက် မြေပေ ၌တည်ကာ အ ုင်သမိ ္ဓကို ၍သို့ပြောဆိုပြန်
၏ အို ဟန် သင်သည် င ် ပါသေ လျက် ဟန် ပြုခဲ့သူ တည် သင်သည်နပျိုပါသေ ၏ ိတုံ အ ောင် နက်မှောင်သော ဆံလည် ိုသူဖြစ်၏ ထမ အ ွ ် ဟုဆိုအပ်သော အ ွ ် ကောင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသူဖြစ်၏ အို ဟန် သင်သည် လောကီအာရုံ တာမ ုက်တို့ ၌ မမြူး ပျော်မခံစား ဖူး သေ ါ လူ့ကာမ ုက်အာရုံတို့ကို ခံစား ါဦး မျက်မှောက်ထင် ှ ခံစား သော လူ့ကာမ ုက်ချမ် သာကို ပ ် စွန့်၍ မျက်ကွ ် ဖြစ်သော မ ောက်လာသေး မမြင် သေး သည့် နတ်ပြည်အာရုံ အကြွေ တာမ ုက်ဆီသို့ မျှော်တွေ ၍ မပြေ သွား ကျင့်ကြံပါနှင့်

ုကွ္ခတွေ့စုံ ကာမ ုက် ထိုအခါ အ ုင်သမိ ္ဓက အောက်ပါအတိုင်း ပြောဟော၏ အို နတ်သမီး ါသည် မျက်မှောက်ထင် ှ ခံစား သော လူ့ကာမ ုက်ကို အာသာဆန္ဒ မျှော်တွေ တောင့်တနေသည်မဟုတ်ပါ မမြင် သေး သော နတ်ပြည်အာရုံ တာမ ုက်ကိုပင် ပ ် စွန့်၍ ခုချက်ချင်း လက်ငင်း မည့် လောကုတ္တ ာ တ ာ ဆီသို့သာ ကျင့်ကြံအား ထုတ်လျက် ပြေ သွား နေပါ၏ အိုနတ်သမီး မှန်လှပေ၏ အလို ိုအပ်သည့် ခဏ ၌ ချက်ချင်း အကျိုး သည် မဟုတ်ဘဲ ပြုပြင်စီ င်ပြီး နောက် ကာလကြာမှ အကျိုး ောက်သဖြင့် "ကာလိက" ဟုဆိုအပ် ကုန်သော လူ့နတ်တို့အာရုံ တာမ ုက်ဟူသမျှတို့သည် များ သောဆင်း ငြိုငြင်ပင်ပန်း မှု ိုကုန်၏

ကာလံန ဇာနာမိ အ ုင်သမိ ္ဓ၏ ထမဆုံး အဖြေ ါထာ၌ "ကာလံန ဇာနာမိ = သေ မည့်အချိန်ကိုမသိ" ဟု ပါ၏ မှန်၏၊ သတ္တ ါတိုင်း မသိသော အချက်ငါး ချက် ိုသည် ၎င်း တို့မှာ

ဇီ ိတ = အသက် မည်သည့်အသက်အ ွ ် ၌ သေ မည်ကိုမသိခြင်း
ဗျာ ိ = အနာ ော ါ မည်သည့်အနာ ော ါဖြင့် သေ မည်ကိုမသိခြင်း
ကာလ = အချိန် နံနက်၊ နေ့လည်၊ ညဉ့် မည်သည့်အချိန် သေ မည်ကို မသိခြင်း
ေ ဟနိက္ခေပန = အလောင်း ချ ာ ဌာန ာထဲ၊ မြို့ထဲ၊ တောထဲ၊ တောင်ပေ၊ တောင်အောက်၊ ချောက် ကမ် ါး၊ မြစ်၊ သမု ္ဒ ာ မည်သည့်နေ ာ၌ အလောင်း စ်ချခံ မည်ကို မသိခြင်း
တိ = ောက် မည့်ဘ လူ့ဘ ၊ နတ်ဘ ၊ တိ စ္ဆာန်ဘ စသည်တွင် မည်သည့်ဘ ောက် မည်ကို မသိခြင်း များ တည်း

ဆောင် အသက်၊ အနာ၊ အချိန်အခါ၊ စွန့် ာ လာ တိ
တွေက်ပိုင် ြား ၍ ငါး ါး အများ လူမသိ

ဤကာမ ု က်တို႔၌ အပြစ်သည်များ ရှ၏ ဤလောကတွင် တ ခြသည်ကာ ပ်အပ်ထင်ထင် ကို တိုင်သိမြင်ထိုက်၏ စိတ်ကလေ စာစ်ခုမှမခြား ချက်ချင်း လက်ငင်း အကျိုးပေး၏ လိုက်ခဲ့ စမ်း ပါ, ရှုလည့်စမ်း ပါ ကျင့်ကြည့်စမ်း ပါ ဟု စွာဖိတ်ခေါ်ထိုက်၏ ကို တွင်ကပ်စွဲ အမြဲ တစေဆောင်ထား ထိုက်၏ ပညာ ု အပေါင်း အ ဂ သူတော်ကောင်း တို႔သည် ကို စီကို င သိထိုက် ခံစား ထိုက်၏ ဤသို႔ ငါတို႔ဆ ဘု ျင်က ကရဏာ ေ ့ထား ဟောကြား အပ်ပါ ကုန်ပြီ

နတ်သမီး အမေး အို ဟန် ချက်ချင်း မ အကြောင်း စုံမှ သည့် လူနတ်အာရုံ ကာမ ု က် တို႔ကို များ သောဆင်း ခြင်း, များ သောပြင်ပင်ပန်း ခြင်း ကုန်၏ဟု သင်တို႔ဆ စေသတ္တာ က အ နည်း အ ပုံ ဟောထား အပ်ပါကုန်သနည်း ဤ ငါ ဖြာအာရုံ ကာမ ု က်တို႔၌ အဘ သို႔ အပြစ်များ ပါသနည်း ဤလောကတွင် တ တိုလည်း အဘ သို႔ ပ်အပ်ထင်ထင် ကို တိုင် သိမြင်ထိုက်ပါသနည်း ချက်ချင်း လက်ငင်း အကျိုး ပုံသည်လည်း အဘ သို႔ပါနည်း လာပါ, လိုက်ခဲ့ပါ, ရှုလည့်စမ်း ပါဟု ဖိတ်ခေါ်ထိုက်သည်မှာလည်း အဘ ့ ကြောင့်ပါ နည်း အဘ ့ ကြောင့် ကို တွင်ကပ်စွဲ အမြဲဆောင်ထား ထိုက်ပါသနည်း ပညာ ု အပေါင်း အ ဂ သူတော်ကောင်း တို႔သာ သိထိုက်ခံစား ထိုက်သည်ဆိုသည်မှာလည်း အဘ ့ ကြောင့်ပါ နည်း ဤသို႔ နတ်သမီး မေး လေသည်

ငါ င သေ နတ်သမီး အိုနတ်သမီး ငါသည် ဟန် ပြုသစ်စသာဖြစ်ပါ၏ မကြာမီကမှ သာသနာတော်သို႔ င် ောက်လာသူဖြစ်ပါသည် ထို႔ကြောင့် ငါသည် သင့်အား အကျ တ င့် င် လင်း ဖြေဆိုခြင်း ငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ ပ ဇော်အထူး ကိုခံတော်မူထိုက်၍ အလုံးစုံ သောတ တို႔ကို ကို တော်တိုင်သာ မချွတ်မလွဲ သိမြင်တော်မူပြီး သော ဘု ျင်သည် ဤ ဂ ပြုဟ်မြို့ စာပေါ ု ရုံကျောင်း ထိုက်မှာပင် သီတင်း သုံး တော်မူပါသည် ထိုဘု ျင် ထံသွား၍ မေး လျှောက်ပါချေ ဘု ျင်ဖြေဆိုသည့်အတိုင်း ထိုတ တော်ကို မှတ်သား ဆောင် ွက်ပါလေဟု အ င်သမိ ္ဒ ကပြန်ပြော၏

တန်ခိုးနည်း နတ် ထံမကပ်နိုင် အို ဟန် အသင် ဟန် ည္ထန်ပြအပ်သော ထိုဘု ျင်ထံ သို႔ အကျွန်ုပ်တို႔လိုနတ်များ ချဉ်းကပ်ဖို႔မလွ ကူပါ အကျွန်ုပ်တို႔မှတစ်ပါး တန်ခိုး ကြီး အခြံ အ များ ရှိသော နတ်မင်း ကြီး တို႔သည် အမြဲမပြတ် ထိုဘု ျင်ကို နေအပ်ပါသည် အက ၍ အ င်ဘု သည် ဘု ျင်ထံ ဤပြဿနာကို မေး လျှောက်ပေးနိုင်မည်ဆိုလျှင် တပည့်တော်မများ လည်း တ   နာ န် လာလိုကြပါကုန်၏ဟု နတ်သမီး ပြန်၍လျှောက်၏

အ င်သမိ ္ဒ နတ် မ ထိုအခါ အ င်သမိ ္ဒ သည် "ကောင်းပြီ" ဟု နံ၍ ဘု ျင် တပ်အပ်မသိ　　ထံသို႔သွား ပြီး လျှင် အစမှစ၍ ထိုနတ်သမီး တ နာ န် ဘု ျင်ထံလာမည်ဆိုသည်အထိ သူနှင့်နတ်သမီး တို႔ ပြောပုံဆိုပုံ စကား အလုံးစုံကို ဘု ျင်အား လျှောက်၏ ထို႔နောက် ဆက်လက်၍ "အ င်မြတ်ဘု အက ၍ ထိုနတ်သမီး၏ 'တ နာ န် တပည့်တော်မများ လည်း လာပါမည်' ဟူသော စကား သာ မှန်ကန်ခဲ့ပါလျှင် ခုအခါ ထိုနတ်သမီး သည် ဤ အနီး အပါးမှာ ောက်နေ ပါ၏" ဟု လျှောက်၏

နတ်သမီးအသံပြုခြင်း အ ုင်သမိဋ္ဌသည် ဘု ဂ ုင်အော ထိုသို့လျှောက်နေစဉ် ဘုမ္မစို နတ်သမီးသည် "အို ဟန် ပြဿနာမေးမြည်ကို မေ တော်မူပါ ပြဿနာမေး ဂ ုသည်ကို မေ လျှောက်တော်မူပါ တပည့်တော်မ ဤအ ပ်သို့ ဂောက်လာပါပြီ" ဟု အသံပေး တော လျှောက် ၏

နတ်သမီးအော ထိုအခါ ဘု ဂ ုင်သည် ထိုနတ်သမီး အော ဂါထာများဖြင့် အောက် **ဘု ဂ ုင်၏မေးခွန်း** ပါတ ဂ ကို ဟောတော်မူ၏

အကျွ ျသည်နှော သတ္တာ၊ အကျွ ျသို့ မ တိဋ္ဌတာ
အကျွ ံ ျအပ ဋ္ဌာ ၊ ဂ မာ နှိ မစ္စုနော

များ ပြော လုစ္စာ သတ္တ ဂ တို့သည် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တ ဂ ကို့ဌ ဂ ကျွ မိန် မ စသော အာ ဖြင့် မှတ်ထင်ခြင်း ကြကုန်၏ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တ ဂ အပေါင်း ဂ စသော ၊ ပ်ပါ သော အခြင်း အ ဂ တို့ဖြင့်လည်း ခွဲမှီတည် နေကြကုန်၏ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တ ဂ ကို သုံးပါး သော ပ ဋ္ဌာတို့ဖြင့် ပိုင်း ခြား ၍မသိခြင်း ကြောင့် သေမင်း၏အလိုသို့ လိုက်ပါနေကြ ကုန်၏

အကျွ ျဌ ပ ဋ္ဌာ ၊ အကျွာတာ ံ န ည တိ
တံ ကိ တာသ န ဟောတီတိ၊ နန်း ရွှ န တာသ အတ္တိ

ဟန္တာပု ဂ္ဂိုလ်သည် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တ ဂ ကို သုံးပါး သောပ ဋ္ဌာဖြင့် ပိုင်း ခြား တာသိပြီး၍ "တိဿ, တ္တ" စသည် အာ ဖြင့် ပြောပြစ ဂ ပု ဂ္ဂိုလ်သတ္တ ဂ ကို မသိမမြင်မမှတ်ထင်တော့ ထို ဟန္တာပု ဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဌ တ္တ, ဌ စသည်သောင်း ပြောင်း ဖြစ်တင်ပြောဆိုကြောင်း ကိုလေသာ အပေါင်း လည်း မ ုတော့ အိုနတ်သမီး ထိုဟောတော်မူအပ်ခဲ့သည့် သဘော ုသည့် ဟန္တာ ပု ဂ္ဂိုလ်မျိုး ကို သိမြင်ဖူး လျှင် သိမြင်ဖူး ကြောင်း, မသိမြင်ဖူး လျှင် မသိမြင်ဖူး ကြောင်း လျှောက်စမ် ပါလော

နတ်သမီး ုင်တော်မြတ်ဘု ဂ တပည့်တော်မသည် အကျဉ်း အော ဖြင့် ုင်တော်မြတ်ဘု ဂ ဟောကြား တော်မူအပ်သော ဤစကား ပ်၏ အနက်အ ဋ္ဌပ္ပာ ် ကို အကျ ် အော ဖြင့် မသိပါ တပည့်တော်မများ သိနိုင်လောက်အောင် အကျ ် တ ်င့် ုင် လင် ဟောကြား တော်မူပါ န် တောင်း ပန်လျှောက်ထား ့ပါသည် အ ုင်ဘု ဂ

ပ ဋ္ဌာ ပါ "အကျွ ျဌ ပ ဋ္ဌာ = ဟန္တာပု ဂ္ဂိုလ်သည် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တ ဂ ဌ သုံးပါး သော ပ ဋ္ဌာ ဖြင့် ပိုင်း ခြား တာသိ၍" ဟူ ဂ ဌ ပ ဋ္ဌာသုံး ပါး တော

ဉာတပ ဋ္ဌာ = ဤရုပ်အပေါင်း တာ ရုပက္ခန္ဓာ၊ နာကာ နာက္ခန္ဓာ၊ သညာကာ သညာက္ခန္ဓာ၊ တျန်စေ တသိက် ကာ သင်္ခါ က္ခန္ဓာ၊ စိတ်သည် ညာဏက္ခန္ဓာတည် ဤသည်တို့ကာ ထိုခန္ဓာ ငါးပါး တို့၏ လက္ခဏ, သ, ပစ္စုပဌာန်, ပ ဌာန်တို့တည် ပိုင်း ခြား ၍သိခြင်း

တီ ဏပ ဋ္ဌာ = ခန္ဓာငါးပါး တို့ကို အနိစ္စစသည်အာ ဖြင့်လည်း ကောင်း, အနာ ဂ ါစသည်အာ ဖြင့်လည်း ကောင်း ရှုပွား လွန်မြောက်၍သိခြင်း

ပဟာနပ ဋ္ဌာ = ဤသို့ပွား များ၍ ခန္ဓာငါးပါး တို့အပေ ဌ ပ်မက်တွ ် တာတတ်သော ဆန္ဒ ဂ ကို အ ဟတ္တ မ် ဖြင့် အပြီး သတ်ပ ် ၍သိခြင်း

ဘု[ ]ား[ ]ိုင်[ ] [ ]သမော[ ]သေသီ[ ] [ ]နိဟီနော၊
[ ]ဂ[ ]ညတိ[ ]သော[ ]ထ[ ]တန[ ]
တီသု[ ]ာသု[ ]အာ[ ]ကမ္ပမာနော၊
သမော[ ]သေသီတိ[ ]တသ[ ]ဟောတိ[ ]

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် "ငါသည် [ ]သူတို့နှင့်တန်[ ]ူသူတည်း [ ]သို့မဟုတ် [ ]ထူ[ ]ာသာလွန်သူ တည်း [ ]သို့မဟုတ် [ ]နိမ့်ကျသူတည်း" [ ]သို့[ ]ာနဖြင့်[ ]တ်ထင်တိုင်[ ]ာနေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုမှတ်ထင်တိုင်[ ]ာတတ်သော[ ]ာနကြောင့် [ ]ထူ[ ]ာ်သိန်[ ]ည်[ ]စသည်တို့ဖြင့် [ ] တစ်ပါးပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် [ ]ိ[ ]ား၏။ [ ]ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား [ ]ဟီန, [ ]သ[ ], [ ]သေ[ ]ဟူသော သုံး[ ]သောမာနကြောင့် [ ]တုန်လှုပ်တော့။ ထို[ ]ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ "တူသူ, [ ]ထူ[ ]ာသာလွန် သူ, နိမ့်ကျသူဟု" မှတ်ထင်မှု[ ]တော့။ အိုနတ်သမီး၊ [ ]ဟောအပ်ခဲ့သော [ ]ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို သိမြင်ဖူး[ ]ျှင် [ ]သိမြင်ဖူးကြောင်း [ ]လျှောက်စမ်း[ ]ာ [ ]

နတ်သမီး[ ]သိသော[ ] [ ]င်တော်မြတ်ဘု[ ]ား [ ]ခ[ ]နောက်ထပ်[ ]ဟောတော်မူအပ်သော တ[ ]ား[ ]အကျဉ်း[ ]ချုပ်၏ [ ]အနက်အ[ ]ပွား[ ]အကျ[ ]ကိုလည်း [ ]ပည့်တော်မများ[ ]သိသော[ ]ါ [ ] တပည့်တော်မများ[ ]သိနိုင်လောက်အောင် [ ]ထပ်၍တစ်ဖန်[ ]အကျ[ ]င်[ ]ဟောပြတော်မူပါ [ ] တောင်[ ]န်လျှောက်ထား[ ]ပါသည် [ ]အ[ ]င်ဘု[ ]ား [ ]

ဘု[ ]ား[ ]ိုင်[ ] [ ]ပဟာသိ[ ]သင်္[ ]န[ ]ာနမဇ္ဈ[ ]၊
အစ္ဆေစ္ဆိ[ ]တဏှံ[ ]က္က[ ]နာမရူပေ [ ]
တံ[ ]ိန္န[ ]န္ထံ[ ]အနိဃံ[ ]နိ[ ]ာသံ၊
ပ[ ] သမာနာ[ ]နာဓိ[ ]မံ [ ]
[ ]မနုဿာ[ ]က္က[ ]တု[ ]၊
သဂ္ဂေသု[ ]သဗ္ဗနိ[ ]သနေသု [ ]

[ ]ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် "တပ်မက်သူ, [ ]ပြစ်မှာ[ ]သူ, [ ]တွေ[ ]သူ" စသော[ ]အခေါ်အ[ ]မှုကို ပ[ ]စွန့်ပြီး [ ]ပါ[ ]အပြား[ ]ာန်မာနတ[ ]ား[ ]သို့လည်း [ ]ကပ်[ ]ာက်တော့ [ ]ရုပ်နာမ် [ ]ဖြာ အပေ၌ [ ]တွ[ ]တာမှု[ ]ာဏှာ[ ]တ်ကိုလည်း [ ]အမြစ်ပြတ်ပ[ ]သတ်လေပြီ [ ]ထုံး[ ]နှောင်ဖွဲ့ချည် လေ[ ]သော[ ]န္တ[ ]ား[ ]ကိုလည်း [ ]ဖြတ်ပြီ[ ]ဖြစ်၍ [ ]ဆင်[ ]ကွမ[ ]အာသာတောင့်တမှု[ ]တော့ သော[ ]ထို[ ]ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို [ ]နိဗ္ဗာန်စံပြီ[ ]သည်မှနောက်၌ [ ]တန်ခိုး[ ]ကြီး[ ]နတ်ပြဟ္မာများနှင့် လူသား[ ]တို့သည် [ ]လူတို့နေထိုင်[ ]ား[ ]ဗြဟ္မာ[ ]ဘုံ[ ]ဘာန[ ]လောက၌ဖြစ်စေ, နေ[ ] [ ]ဌ[ ]ဖုံ[ ]ုံနေကြ[ ]

န[ ]ာနမဇ္ဈ[ ] [ ]ပါ[ ]သောမာနကို "[ ]ာန" ဟုခေါ်၏။ [ ]ခွဲ့ ဦး[ ]ဖော[ ]လောက၌ပုဂ္ဂိုလ်သည် [ ]အောက်တန်း, အလတ်တန်း, အထက်တန်း[ ]ား[ ]သုံး[ ]ျိုး[ ]၏။ ထိုတွင်[ ]တစ်မျိုး[ ]တစ်မျိုး၌ [ ]ဟီနမာန်, [ ]သ[ ]သမာန်, [ ]သေ[ ]မာန် [ ]မျိုး[ ]ဖြစ်နိုင်၏။ "[ ]သူတို့အောက်[ ]ကျ[ ]ာက်နေကော[ ]ဖြစ်[ ]မှာလဲ။ [ ]ကို[ ]မှ[ ]ကို[ ]စာ [ ]တာပဲ" စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပုံမှာ[ ]ဟီနမာန်တည်း။ "[ ]သူနဲ့ငါ[ ]ာထူ[ ]သ[ ]လဲ" စသည်ဖြင့်[ ]ဖြစ်ပုံမှာ[ ]သ[ ]သမာန်တည်း။ "[ ]ငါက[ ]ိုင်[ ]တို့ထက် သာလွန်ထူ[ ]ာသည်" စသည်ဖြင့်[ ]ဖြစ်ပုံမှာ[ ]သေ[ ]မာန်တည်း။ [ ]ပုဂ္ဂိုလ် [ ]မျိုး[ ]ကို[ ]၍မာန် [ ]မျိုးဖြင့်မြှောက်က [ ]မျိုး[ ]ဖြစ်၏။ [ ]မာနကာမသုတ်၌လည်း[ ]ဆိုပြီ [ ]

ဟိုအောက်လောကဌ်ဖြစ်စေ, နတ်မြို့ခြောက်လီ ပြဟ္မာ့ပြည်တို့ဌ်ဖြစ်စေ နေ အာလုံး သိမ် ကျုံ ဖွေကြပါသော်လည်း မတွေ့နိုင်တော့ချေ။ ဆိုနတ်သမီး ဤ ဟောအပ်ခဲ့သော သဘော ှိသည့် ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို သိမြင်ဖူးလျှင် လျှောက်တင်စမ်း လော

နတ်သမီး ။ ငတော်မြတ်ဘု ာပည့်တော်မသည် ခု င်တော်မြတ်ဘု ဟော ကြာ တော်မူအပ်သော ာ တော်၏ အကျ အ ပွ ကို ဤသို့ အောက်ဌ် လျှောက်အပ် လတ္တံ့သည့်အတိုင်း နာ လည်ပါ၏။

> ပါပံ နေ ာ ါ စသော မနသာ၊
> ကာငေ န ကိဥ္စန သဗ္ဗလောကေ။
> ကာမေ ဟာ သတိမာ သမ္ပဇာနော၊
> ကြံ န သေ ထ အနတ္တသံဟိတံ။

မည်သည့်နေ ၊ မည်သည့်အချိန်၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တ ဌ်ဖြစ်စေ တို အလုပ်၊ နှုတ် အပြော၊ စိတ်နှလုံးအကြံဖြင့် ကောင်းမှုမှန်က အနည်း မျှကိုပင် မပြုလုပ်၊ မပြောဆို၊ မကြံမိ စေ ၏ အမြဲမပြတ် သတိချပ်လျက် ပညာအဆင်အခြင် သမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံ ၏ ာအာရုံ ကာမ က်တို့ကို စွန့်ပြီ လျှင် အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ် ဉ်သော ဆင် ကြောင်း ာ တို မမှီ ဤသို့ နာ လည်ပါသည်ဘု ထိုသို့ လျှောက်ပြီးနောက် နတ်သမီးသည် မိမိ ဌာန ပြန်လေသတည်း။

သမိဒ္ဓိသုတ်ပြီး၏။
ခုမြောက် နန္ဒန မြန်မာပြန်ပြီး၏။

သတ္တိ

သတ္တိသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်။
	ကာလ	= ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏သန် ခေါင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= နတ်သာ တစ်ဦး
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု င်။
	တ တော်	= င် လုံ စူ ထိပ်ဦး လောင်ခံ သူကဲ့သို့ သက္ကာ ဋ္ဌိကို ပ သတ် နိုကြိုး ာ သင့်ပုံ။

နတ်သာ ။ သတ္တိ ဂ ဩမဋ္ဌော၊ ဍ မာနော မတ္ထကေ။
ာ မ ပ္ပဟာနာ ၊ သတော ကိဗ္ဗ ဇေ။

လုံဖြင့်အထိ ခံ သူသည် ထိုလုံ့ကိုနတ်ပစ် နိုန်နှင့် ထိုလုံ က် ကို ဆေ ာသ န် အမြန်

ကြို တော အင ကြီ တော ၍ ပြုလုပ်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း ဦး ခေါင်း မီး လောင်ခံ သူသည်
ထို မီး ကို ငြိမ်း ဖို့ နှ အမြန်ကြိုးပမ်း အား စွမ် ထုတ်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း ထို့အတူ သံသ ဂ
ဘ သ္သတ်မှု လွတ်ဖို့ သည် မျှော် ဟာန် တော်သည် ငါ ဖြာ အာရုံ ကာမ က် ၌ စုံမက်မက် နှစ်သက်
တွ တာ ကာမတဏှာကို ပျင်းစွာဆတ်ဆတ် အ ုင် သတ်ဖို့ မပြတ်စိတ်စွဲ သတိမြဲလျက် အား
ခဲပြင် ထန် ကျင့်ကြံကြိုး ကုတ် အား ထုတ် ဂ၏

ဘု ဂ ျုင်   သတ္တိ ဂ ြ မဍ္ဍော၊ ျ မာနော ဓတ္တကေ
သက္ကာ ငြ ပ္ပဟာနာ ၊ သတော အိက္ခု ဖ ဗ္ဗဇေ

လုံဖြင့်အထိုးခံ သူသည် ထိုလုံကိုနုတ်ပစ် နှ်နှင့် ထိုလုံ ကျ် ဂကို ဆေ ကုသ န် အမြန်
ကြို တော အင ကြီ တော ၍ ပြုလုပ်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း ဦး ခေါင်း မီး အလောင်ခံ သူသည်
ထို မီး ကိုငြိမ်း ဖို့ နှ အမြန်ကြိုးပမ်း အား စွမ် ထုတ်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း ထို့အတူ သံသ ဂ
ဘ သ္သတ်မှု လွတ်ဖို့ သည် မျှော် ဟာန် တော်သည် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တ ဂ ၌ အမျာ သူနဲ ငါသူပဲဟု
ထင်လွဲစွဲ ငြိ သက္ကာ ငြ ကို ကြွင် မထ ား စွန့်ပ ျ ဖို့ ကြို ကာ စိတ်စွဲ သတိမြဲလျက် အား
ပြင် ထန် ကျင့်ကြံအား ထုတ် ဂ၏

သတ္တိသုတ်ပြီး၏

ဖုသတိသုတ်

ဥာန၊ ကာလစသော ပါ သည် ဖြ သတ္တိသုတ်နှင့်တူ၏
တ ဂ တော် = လေညာလွှင့်တင် မြူမှုန်သွင်သို့ ကောင်း အကျို ကျ် ပြန်တတ်ပုံ

နတ်သာ   နာဖုသန္တံ ဖုသတိ စ၊ ဖုသန္တဉ္စ တတော ဖုသေ
တသ္မာ ဖုသန္တံ ဖုသတိ၊ အပ္ပ ုဋ္ဌပ ေ ါသိနံ

ကံကိုမတွေ့ထိသော အား ထုတ်သော ပု ဂ္ဂိုလ်ကို ကံက တစ်နည် ကံ၏အကျို ကာ
ပြန်၍မတွေ့ထိ ကံကိုတွေ့ထိ အား ထုတ် သူကိုသာ ထိုသို့ တွေ့ ထိ အား ထုတ် သည့်အတွက်
ကံက တစ်နည် ကံ၏အကျို ကာ ပြန်၍တွေ့ထိ၏ ထို့ကြောင့် မပြစ်မှာ ထိုက်သူကို ပြစ်မှာ
သော မကောင်း ကံကို တွေ့ထိ အား ထုတ် သူကို မကောင်း ကံက တစ်နည် မကောင်း
ကံ၏အကျို ကာ ပြန်၍တွေ့ထိ၏

ဘု ဂ ျုင်   ေ ဂ အပ္ပ ုဋ္ဌ သ န သ ု သတိ၊
သု္ဓ သ ပေါသ သ အန ဏ သ
တမေ ာလံ စ္စေတိ ပံ၊
သုခုမော ဇော ဖ ဂ တံ နိတ္တော

အကြင်လူမိုက်သည် မပြစ်မှာ ထိုက်သော သန့် ုင် စင်ကြ ၍ ကိလေသာအညစ်အကြေ
မ ုသော ဟန္တာပု ဂ္ဂိုလ်ကို ပြစ်မှာ ၏ သိမ်မွေ့သော မြူမှုန်သည် လေညာသို့ ပစ်လွှင့်အပ်သော်

ပစ်လွှင့်သူထံသို့သာ ပြန်၍ကပ်ငြောက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုပြစ်မှာ သူလူမိုက်၏ ကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံသည် သူ့အထံသို့သာ ပြန်၍ကပ်ငြောက်၏

ဖုသတိသုတ်ပြီး၏

ဇ ာသုတ်

ဤာန၊ ကာလစသော ပါသည် ရှေ့သုတ္တိသုတ်နှင့်တူ၏
တ ာ တော် = တစ်လိမ်နှစ်လိမ် ပွေလိမ်ရှုပ်သည့် အမ ် ဘုတ်ကဲ့ သူ့ချည် ခင်နှင့် တူသောတ ာ နှင့် ထိုအရှုပ်ကို ျင် နိုင်သူ

နတ်သာ အန္တောဇ ာ ဗဟိဇ ာ၊ ဇ ာ ဇ ိတာ ဇာ
တံ ာံ ေ ါတမ ပုစ္ဆာမိ၊ ကော ္ကမံ ိ ဇ ေ ဇ ံ
အန္တ ် တော် ေ ါတမဟု နာမမည်တွင် ျင်ပင်မြတ်ဘု ာ ကို ် တွက်ကို ် တာ ကို ် ဥစ္စာနှင့် ကို ် ပါချီတုပ် အကြင်တဏှာတည်း တူသော အတွင်း အရှုပ်နှင့် သူ့တွက်သူ့တာ သူ့ဥစ္စာနှင့် သူ့ပါချီတုပ် အကြင်တဏှာတည်း တူသော အပြင်အရှုပ်သည် လောကဌ ိ နေပါ သည် အတွင်း အပ ကင် အောင်ပြင် ပြချုပ်တာ ထိုတဏှာအရှုပ်တ ာ သည်ပင် ျာ ြာ စွာတောင် သတ္တ ါအပေါင်း ကို ာ တိုင်ဌ ိ ် တုပ်မွှေ့ရှုပ်စေအပ်ပါပြီ ထို့ကြောင့် အ ျင့်ကို မေ လျှာက် ့ ပါ၏ အဘ ် သူသည် လိမ်ပွေ ျ က်မြေ ၍တဏှာအရှုပ်အထွေး ကို ပွေမရှုပ် အခြေပြုတ်အောင် ဖြေဖြုတ်နိုင် ာပါသနည်း ဘု ာ

ဘု ာ ျင် သီလေ တိဌာ နေ ာ သပညော၊ စိတ္တံ ညဉ္စ ဘာ ံ
အာတာပီ နိပကော ဘိက္ခု၊ သော ္ကမံ ိ ဇ ေ ဇ ံ
ကမ္မဇပ ိ သန် ်ကိုဉာဏ်လည်း ျ ၍ ကိလေသာသူပုန် န်ကို ဖူပန်စေတတ် ိ ာတ် လည်း ိ ပြီ လျှင် ်ကျက်သော ပါ ိ ဟာ ိ ကပညာနှင့်ပြည့်စုံသော အိနှာသေ ိ သံသ ာဘော ကို လ လ ်ပင် အစဉ်ရှုလေ့ ို သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိက္ခာသီလ၌ ကျင့်ကြံသောအာ ာ ာ

ဇ ာသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ဘု ာ ျင်၏ အဖြေ ယထမ ါထာ၌ ဆိုလို ်

တော ျင်း လိုသော ် ဂကျ်ာ သည် မြေပေ၌ မြဲမြံစွာ ်တည်၍ ဖိဖိစီးစီး ကျက်စွာ သွေး တာ အပ်သော ာ လက် နက်ဖြင့် ကြီး ာ ရှုပ်ပွေနေသော တောချုံကို ခုတ်ထွင် ျင်း လင်း နိုင်သကဲ့သို့ အမျိုးကောင်း သာ သမီး သည်လည်း လုံခြုံစွာစောင့်ထိန်း သောအာ ဖြင့် သီလမြေပေ၌ ာ ာ မြတ်မတ် ်တည်ကာ သမာ ိ သွေး ကျောက်၌ ဖိဖိစီးစီး သွေး တာ အပ်သော ိ ပဿနာပညာလက်နက်ကို အချက်ကျကျ ပါ ိ ဟာ ိ ကဉာဏ်လက်ဖြင့် ကိုင်မြှောက်ချီပြီ လျှင် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ပေ လာသမျှသော တဏှာတည်း တူသော တောချုံရှုပ်ကို အမြစ်ပြုတ်အောင် ခုတ်ထွင် ျင်း လင်း နိုင်သည် ဟူလို

ပါ ိ ဟာ ိ ကပညာ ထိုထိုကိစ္စကြီး ် အသွ ် သွ ် ကို သူ့အချိန်သူ့အခါနှင့် သင့်အောင် ွက်ဆောင်နိုင်စွမ်း သောပညာကို "ပါ ိ ဟာ ိ ကပညာ" ဟုခေါ်၏

□ပ်တည်လျက်□သမာ□စိတ်နှင့်□□ပဿနာပညာကို□အဆင့်ဆင့်ပွား□များ□စေခဲ့လျှင်□လိမ်ပွေ□ု က်မြေ□□□ဤတဏှာအရှုပ်အထွေး□တို့□အမြစ်အခြေမှပြုတ်အောင်□ဖြေဖြုတ်နိုင်ပေသည်□

ေ□ သံ□□ာေ□□စ□ေ□သောစ□အ□ဏ္ဍစ□□□ာဇိတာ□
ဒိဏ္ဏာသ□□အ□ဟန္တော□တေသံ□□ဇ□တာ□ဋာ□

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သန္တာန်၌□ာပ်မက်မှု = □ာ□,□စိတ်ဆိုးစိတ်ပျက်မှု = ေ□သ,□မသိမှု = အ□ဏ္ဍတို့သည်□တင်□ပြုတ်ကုန်ပြီ□□အာသေ□ကုန်ခန်း□□□ဟန္တာဖြစ်တော်မူကြကုန်ပြီ□□ထို□ဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်ကာ□□တွင်□ဖ□ု က်မြေ□□ဏှာအရှုပ်အထွေး□တို့မှချုပ□ ခွင်□□ဖြေ□င်□□ပြီးဖြစ်ကုန်၏□

□ တ္တ□နာမဥ္စ□ရူပဥ္စ□အသေသံ□ပရုဇ္ဈတိ□
ပ□ယံ□ရူပသညာ□စ□□တွေ့သာ□ဆိဇ္ဇတေ□ဋာ□

အကြင်အသခ်တ□နိဗ္ဗာန□ာတ်□တ□ာ□□ြတ်၌□နာမ်ရုပ်□□□ပါ□သည်လည်း□ကောင်း□ဖဋိဃ□တ္တုပဥ္စာရုံတို့၏□ထိခိုက်ခြင်း□ကြောင့်□ဖြစ်ပေ□□သော□ာမဘာ□သညာသည်လည်း□ကောင်း□ရူပဘာ□သညာနှင့်□အရူပဘာ□သညာသည်လည်း□ကောင်း□□အကြွင်း□မဲ့ချုပ်၏□□အသခ်တ□နိဗ္ဗာန□ာတ်ဤတ□ာ□□ြတ်၌□တွင်□ဖ□ု က်မြေ□□ဤတဏှာအရှုပ်အထွေး□သည်□တင်□ပြုတ်ချုပ်ငြိမ်း၏□

□□မနောနိ□□ဏကသုတ်

□□□　□ဗ္ဗာန□တာလစသော□□□ပါ□သည်□ေ□ ှသတ္တိသုတ်နှင့်တူ၏□□
တ□ာ□တော်□= □ဖိတ်တိုင်□တိုစောင့်စည်း□ချုပ်တည်□သင့်သလော□

နတ်သာ□□　□□□□□□□□ □ တော□□ တော□မနော□နိ□□ေ□၊
န□□ကွ□မေတိ□နံ□တာတော□တာတော□
သ□သဗ္ဗတော□မနော□နိ□□ေ□၊
သ□သဗ္ဗတော□□ကွ□□မုစ္စတိ□

ကာမဘာ□သညာ□ □□□အဆင်ရှုပါရုံနှင့်□□စကွ□ပသော□□မျက်စိအကြည် □ာတ်တို့□တိုက်ဆုံမှုကြောင့်□စကွ□□သာဝ်□မြင်စိတ်□ဖြစ်ပေ□သာ၏□□ထို့အတူ□အသံသဒ္ဒါရုံနှင့်□□သောတပသာ□□နား□အကြည်□ာတ်,□အနံ့□န္ဓာရုံနှင့်□□ဃာနပသာ□□နှာခေါင်း□အကြည်□ာတ်,□□သာရုံနှင့်□□ဇိ□ပသာ□□လျှာအကြည်□ာတ်,□အတွေ့ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံနှင့်□□ကာ□ပသာ□□ကို□ အကြည်□ာတ်တို့□တိုက်ဆုံမှုကြောင့်□တြာ□စိတ်,□နံစိတ်,□လျက်စိတ်,□ထိစိတ်တို့ဖြစ်ပေ□□ကြ၏□□ထို့နောက်အာရုံ၏□အကောင်း□အဆိုး□အာ□လျော်စွာ□လောဘ,□ေ□သစသည့်□တုသိုလ်□အကုသိုလ်စသည်တို့□ဖြစ်ကြ၏□□ထိုသို့အာရုံငါး□ပါး□နှင့်□အခံ□ာတ်□ဣ္ဍာရုပ်ငါး□ပါး□တို့□တိုက်ခိုက်မှုကိုစွဲ၍□ဖြစ်ပေ□သမျှစိတ်များ□သည်□တာမာ□စ□□□လူ့ဘုံ,နတ်ဘုံအပါ□ လေ□ဘုံဟူသောကာမန□ မှ□ဖိတ်များ□ဖြစ်သောကြောင့်□“ကာမဘာ□သညာ” ဟု□ဟောတော်မူသည်□□သညာကို□ခေါင်း□ဆောင်တင်၍□ဆိုထား□သော်လည်း□□တ်စေတသိက်အား□လုံး□ကို□□ု □မည်ဖြစ်၏□

ရူပဘာ□သညာ□အရူပဘာ□သညာ□□□□□□ရူပဗြဟ္မာ,□အရူပဗြဟ္မာများ□သန္တာန်၌□ဖြစ်သောစိတ်များ□ကိုပင်□ ရူပဘာ□သညာ,□အရူပဘာ□သညာ” ဟုခေ□သည်□□ပါဠိတော်၌□ရူပဘာ□သညာသာ□တိုက်ရိုက်လာသော်လည်း□□ပွ□ □က်သောနည်း□အား□ဖြင့်□အရူပဘာ□သညာများ□ကိုလည်း□□ု နိုင်သည်□

ဇ□ာသုတ်ပြီး၏□

အကြင်အကြင် အကောင်အဆို အမျိုးမျိုးသောအာရုံမှ စိတ်ကိုတားမြစ်နိုင်ငြားအံ့ ထိုသို့ တားမြစ်နိုင်ခြင်းကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့ ဆင် ကြွ မရောက်လာတော့ ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသောအာရုံမှ စိတ်ကိုတားမြစ်နိုင်သူ့ အထံသို့ ဆင် ကြွသည် မရောက်လာတော့ဟူ လို အလုံးစုံသောအာရုံမှ စိတ်ကိုတားမြစ်ချုပ်တည်းနိုင်သူသည်ကား ကြွအားလုံးမှ လွတ် မြောက်နိုင်လေတော့သည်

ဘုဂါထျုံး နသဗ္ဗတော မနောနိ ဝေ၊
နမနောသံ တတ္တမာ တံ
 တော တောစ ပေကံ၊
တတောတတော မနောနိ ဝေ

ဆင်ပြောသလို ကောင်းဆိုးမခွဲ အမြဲသုံး အလုံးစုံသောအာရုံမှ စိတ်ကိုတားမြစ်ထား မည်မဟုတ် စောင့်စည်းခြင်း သဘောသို့ ရောက်သောစိတ်ကို မတားမြစ် ကောင်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံတ မှသာ စိတ်ကိုတားမြစ်ချုပ်တည်း၏

အ ဟန္တသုတ်

 ဤာန၊ တာကာလ စသော ပါသည် ရှ့်သတ္တိသုတ်နှင့်တူ၏
တဂါတ် = ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်လည်း ငါ ၍ ဥစ္စာ”ဟု ဆုံနှုန်း သမံ

နတ်သာ ဂဟောတိ ဘိက္ခု အ ဟံ တာ
ခီဏာသဝေါ အန္တိမ ဟ ၀
အဟံ ဒီတိပိ သော ဂ
မမံ န္တိပိ သော ဂ

ပြသင့်ပြုထိုက်သော ကိစ္စကို ပြုပြီးဖြစ်၍ အာသဝေါကုန်ခန်း ဟန္တာဖြစ်ပြီးသော ဤ ဘ မှနောက်ဆုံး ဝပ်၍ဖြစ်ဖွ မိုတော့သဖြင့် အဆုံး ကို ကိုဆောင်သူ ဟန်တ် သည် ငါပြော၏”ဟုလည်း ကောင်း “ငါ့ဥစ္စာကို ပြောကြကုန်၏”ဟုလည်း ကောင်း ပြောဆိုသုံး နှုန်း ပါ သေ သလာ ဘု ဂ

မနောနိ ကာသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

ဤသုတ်လာနတ်သား၏ အ ကာ ကုသိုလ်စိတ်ပဲဖြစ်ဖြစ်, အကုသိုလ်စိတ်ပဲဖြစ်ဖြစ် မည်သည့်စိတ်ကို ဖြစ်စေ တားမြစ်ချုပ်တည်း မည်၊ ထိုမှသာ ဆင် ကြွဟူသမျှမှ ချုလွတ်ကင်းမည်”ဟူ၍ဖြစ်၏ ဘု ကမူ “စိတ်သည် တားမြစ်ချုပ်တည်း ထိုက်သောစိတ်, မတားမြစ်ဘဲ မျှ မျှ သင့်သောစိတ်ဟု နှစ်မျိုး သည် ထိုတွင် “ဂနကို ပြုအံ့, သီလကိုစောင့်ရောက်အံ့” စသည်ဖြင့်ဖြစ်သော စိတ်မြတ်စိတ်ကောင်း ကို မတားမြစ်ထိုက်သည့်ပြင် ပွားများ ထိုက် ကို တက်စေထိုက်၏ သူ့ အသက်သတ်ခြင်း သူ့ဥစ္စာခိုးခြင်း” စသော မကောင်းစိတ်ကိုသာ တားမြစ် မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်

မနောနိ ကာသုတ် ပြီး၏

ဘု ါ ျင် ေ ဂါေဟာတိ ဘိက္ခု အ ယာံ တာတာ
သီဇကာသေ ြ အန္တမ ေ ဟ ါ
အဟံ မီတိပိ ေသာ ေ ျ
မမံ န္တိတိပိ ေသာ ေ ျ
လောကေ သမညံ တုသလော တွာ၊
ေ ဟာ မတ္တေန ေသာ ေ ဟ ေ ျ

ပြည့်ပြည့်ထိုက်သော မ ်ကိစ္စကို ပြုပြီး ဖြစ်၍ အာသ ေ ကုန်ခန်း ဟန္တာ ဖြစ်ပြီး ေသာ အဆုံး စွန်သော ကို ်ကို ဆောင်သူ ဟန် ဖြစ်သော်လည်း ငါ ေပြာ၏၊ ငါ့ ဥစ္စာ ကို ေပြာကြကုန်၏” စသည်ဖြင့် ေပြာဆိုသုံး နှုန်း ေသ ၏ ခန္ဓာ စသည်တို့၌ ကျွမ်း ကျင်သော ထို ဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကဝေါဟာ အခေါ်အဝေါ် တို့ကို နား လည်သော ကြောင့် ငါ ပဲ သူ ပဲ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ စွဲမ ပါ ခေ ရုံ မျှ ဖြင့်သာ သုံး စွဲ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်၏

နတ်သာ ေ ဂါေဟာတိ ဘိက္ခု အ ယာံ တာတာ
သီဇကာသေ ြ အန္တမ ေ ဟ ါ
မာန် နု ေခါ ေသာ ဥပ မ္မ ဘိက္ခု၊
အဟံ မီတိပိ ေသာ ေ ျ
မမံ န္တိတိပိ ေသာ ေ ျ

ပြည့်ပြည့်ထိုက်သော မ ်ကိစ္စကို ပြုပြီး ဖြစ်၍ အာသ ေ ကုန်ခန်း ဟန္တာ ဖြစ်ပြီး ေသာ အဆုံး စွန်သော တို ်ကို ဆောင်သူ ဟန် ေတာ်သည် မာနကို မှီ၍ ငါ ပြော၏၊ ငါ့ ဥစ္စာ ကို ေပြာကြကုန်၏” ဟူ၍ မျာ ေပြာဆိုသုံး နှုန်း ပါသေ လာ ဘု ါ

ဘု ါ ျင် ပဟီနမာနဿ န သန္တိ န္ထာ၊
ပူပိတာ မာန န္တဿ သဗ္ဗေ
သ တိ တ္တော ညတံ သုမေ ေ၊
အဟံ မီတိပိ ေသာ ေ ျ
မမံ န္တိတိပိ ေသာ ေ ျ၊
လောကေ သမညံ တုသလော တွာ
ေ ဟာ မတ္တေန ေသာ ေ ဟ ေ ျ

ထောင်လွှာ မှုမာနတ ါ တို ် ျ ပြီး ေသာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ ထုံး ဖွဲ့ တတ်သော န္ထ တ ါ

အ ဟန္တသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ဤသုတ်တော်လာ နတ်သာ တာ တောအုပ်စောင့် နတ်တစ်ပါ ဖြစ်၏ သူသည် တောမှာ နေကြသော ဟန် တော် အ ်မြတ်တို့၏ ငါ စား ်၊ ငါ ထိုင် ်၊ ငါ့ သပိတ်၊ ငါ့ သင်္ကန်း” စသည်ဖြင့် အချင်း ချင်း ပြောဆိုသည်တို့ကို ကြာ ၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဟန္တာ များ ဖြစ်ကြ၏” ဟု ငါ ထင်၏ ဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဤသို့ ငါ ပြော၏၊ ငါ့ ဥစ္စာ” စသည့် အသုံး အနှုန်း များ ကို သုံး နှုန်း ေသ လေ ဟု တွေ တာ ကာ ဘု ါ ်ထံ လာ၍ လျှောက် ခြင်း ဖြစ်၏

တို့မ ိုတော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထောင်လွှာ မှုမာနနှင့် ထုံ ဖွဲ့မှု န္တအာ လုံ ကို ချေမှုန် ဖျက်ဆီး အပ်ကုန်ပြီ ကောင်း သောပညာ ိုသည့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မှတ်ထင်သိမြင်မှု ကို လွန်မြောက်ပြီ သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကငါ ဟာ အခေအေ ကို ကျွမ် ကျင်နာ လည်သည်ဖြစ်၍ "ငါပြော၏၊ ငါ့ဥစ္စာကို ပြောကြကုန်၏" ဟူ၍ကာ ခေ ပြောဆိုရိုးမျှဖြင့် ပြောဆိုသုံးနှုန် သေ ၏

အ ဟန္တသုတ်ပြီး၏

ပဇ္ဇောတသုတ်

ဂ္ဂာနုဂ္ဂကာလစသော ပါ သည် ဂ္ဂ ုသတ္တိသုတ်နှင့်တူ၏
တ ဂ ေတာ် = အထွန် လင် အတောက်ပဆုံ အ ေဂ်အလင်

နတ်သာ ကတိ လောကသ္မိံ ပဇ္ဇောတာ ဟိ လောကေ ပကာသတိ၊
ဘ ွန္တံ ပုဋ္ဌုမာ မ္ဗု ကထံ ကနေမ တံ ပ

လောကကြီး ကို တောက်ပြောင်ထွန် လင် စေတတ်သော အ ေဂ်အလင် တို့ကာ အဘ ် မျှ ပိုပါကုန်သနည်း ဘုရ ား င်တော်ဘုရ ထံ ေမ လျှောက် န် ေက်လာကြသော ပည့်တော် များ သည် ထိုအ ေဂ်အလင် အကြောင်း ကို အဘ ် သို့ သိကြ မှတ်သာ ကြ ပါအံ့နည်း ဘုရ

ဘုရ ား င် စတ္တာ ေ လောကေ ပဇ္ဇောတာ၊ ပဉ္စမေတ္ထ န ိဇ္ဇတိ
ဒိ ါ ပတိ အာ ိစ္စော၊ တ္တိမာဘာတိ စန္ဒိမာ
အထ အ ိ ိ ိ တ္တိံ ကတ္ထ ကတ္ထ ပကာသတိ
သမ္ဗုဒ္ဓေ ပတံ သေဋ္ဌော၊ သော အာဘာ အနုတ္တ ဂ

လောက၌ အ ေဂ်အလင် လေ မျိုး ိ၏ ၎လေမျိုးမှ တစ်ပါ ငါ ခု မြောက် အ ေဂ်အ လင် ဟူ၍ကာ မ ိုတော့ နေမင် သည် နေ့အခါ၌ ထွန် လင် တောက်ပ၏ လမင် သည် ည့် အခါ၌ ထွန် လင် တောက်ပ၏ မီး သည် နေ့ ေည့်ပါ ထိုထိုထွန် သို ဂအ ပ်၌ ထွန် လင် တောက်ပ၏ ထွန် လင် တောက်ပသောအ ေဂ်တို့တွင် ဘုရ ား င်တည် ဟူသော အ ေဂ် အလင် သည် အမြတ်ဆုံ ဖြစ်၏ ၎ဘုရ ား င်တည် ဟူသော အ ေဂ်အလင် သည် အသာဆုံ အ ေဂ်အလင် ဖြစ်၏

ပဇ္ဇောတသုတ်ပြီး၏

သ သုတ်

ဂ္ဂာနုဂ္ဂကာလစသော ပါ သည် ဂ္ဂ ုသတ္တိသုတ်နှင့်တူ၏
တ ဂ ေတာ် = သံသ ဂ ေအိုင်ကြီး ကို့ ပ်စဲသည့်နေ ဂ

နတ်သာ ကုတော သ ဂ နိ တ္တန္တိ၊ ကတ္ထ ဋ္ဋံ န တ္တတိ
ကတ္ထ နာမဉ္စ ရူပဉ္စ၊ အသေသံ ဥပရုဇ္ဈတိ

သံသ ာတည် ကူသော အိုင်တို့သည် အဘ ်အ ပ်မှ ဆုတ်နစ်ပါကုန်သနည်း ပ်မတည် မတ်ပတ်လည်တတ်သော တ ာ သည်လည်း အဘ ်အ ပ်၌ မလည်ဘဲ ပ်တန့်ပါသနည်း နာမ်ရုပ် ပါ သည်လည်း အဘ ်အ ပ်၌ အကြွင်းမဲ့ နောက်ထပ်မဖြစ်ဘဲ ချုပ်စဲပါသနည်း ဘု ာ

ဘု ာ ျင် တ္တ အာပေါ စ ဖထဝီ တေဇော ဝေ ဂန် တိ
အတော သ ာ နိ တ္တန္တိ တ္တေ ုံနု တ္တတိ
တ္တေ နာမဉ္စ ရူပဉ္စ အသေသံ ဥပရုဇ္ဈတိ

အသခ်တ နိဗ္ဗာန ာတ် အကြောင်တ ာ မြတ်၌ ဖထဝီ အာပေါ, တေဇော, ဝေ ဂဟူသည့် ာတ်ကြီး လေ ပါ သည် မထောက်တည်နိုင် အသခ်တ နိဗ္ဗာန ာတ် ထိုတ ာ မြတ်မှ သံသ ာ တည် ကူသော အိုင်ကြီး တို့သည် ဆုတ်နစ်ကုန်၏ ပ်မတည် မတ်ပတ်လည်တတ်သော တ ာ လည် ၍ နိဗ္ဗာန်၌ မလည်နိုင်တော့ နာမ်ရုပ် ပါ သည်လည်း ၍ နိဗ္ဗာန်၌ အကြွင်းမဲ့ နောက်ထပ်မဖြစ်ဘဲ ချုပ်စဲ၏

သ သုတ်ပြီး၏

မဟာ နသုတ်

ဤာန၊ ကာလစသော ပါ သည် ုသတ္တသုတ်နှင့်တူ၏
တ ာ တော် = ကာဗျာ၏ ကျေ ၍ ုန်နှင့် အ ုင်သခင်များ

နတ်သာ မဟာ နာ မဟာဘော ၊ ဌ ႏွောပိ တ္တိ ဂ
အညမညာဘိ ရှုန္တိ ကာမေသု အနလင်္ကတာ
တေသု ဥသုက္ကဇာတေသု ၊ ာ သောတာနုသာ သု
ကေ ကာကုံ ဖဇဟိံသု ၊ တေ လောကသ္မိံ အနုသုကာ

မြေ ်မြုပ်ထား များ သောဥစ္စာလည်း ကြကုန်, တွင်း ဖသုံ ဆောင်များ မြောင်လုစွာ စည် စိမ်ဥစ္စာလည်း ကြကုန်သော ကိုင် င်ပြည် င် ဘု င်များ ဖြစ်ကြပါကုန်လျက်လည်း ဖြာ အာရုံ ကာမ ုဏ်တို့၌ တော်လောက်ပြီအောင့်အဲ၍ ဝ ်င့် တင် ခြင်း မ ကြပါကုန် အချင်း ချင်း တစ်ဦး ၏ဥစ္စာကို တစ်ဦး ကာ လွန်စွာတပ်မက် တောင့်တကြပါကုန်၏

ဘ ေ အ ဉ်ကို အစဉ်လျှောက်နေကြသော စိုမ်း သူတို့သည် ထိုကဲ့သို့ တစ်ဦး ဥစ္စာ တစ်ဦး တပ်မက်ပြုလုပ် အား ထုတ်နေကြစဉ် ၍ လောက၌ အဘ ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုသို့ ဆို ာ ကာဗျာတ ာ ကုံ ်ုာ နေကြပါကုန်သနည်း အဘ ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လောက၌ တပ်မက်ပြုလုပ် အား မထုတ်ကြပါကုန်သနည်း ဘု ာ

ဘု ာ ျင် တ္တာ အ ံ ဖဗ္ဗဇိတာ၊ ကိတ္တာ ပုတ္တံ ဖသုံ ိ
ဟိတွာ ာ ဥ္စ သဥ္စ အာ ရှုဥ္စ ာ ဇိ
ခီဏာသ အာ ဟန္တော၊ တေ လောကသ္မိံ အနုသုကာ

အိမ်ရာတည်ထောင်သူတို့ဘောင်ကိုလည်းကောင်း၊ အသက်တမျှချစ်ခင်ကြသည့် သားသမီးတစ်ဖြာ သမီးသားတနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆွဲနှောင်တောင်းမွေ့မြူထားအပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စွန့်နိုင်ကြကုန်သော စာပ်မက်မှုရာဂ၊ အမျက်ထွက်မှုဒေါသကို ပယ်ချိုနိုင်ကြကုန်သော သစ္စာလေးတန်ကို မမြင်နိုင်ကြောင်းကာ အဝိဇ္ဇာကို စင်စွာ စေနိုင်ကုန်သော အာသဝေါကုန်ခန်း ဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် လောက၌ စာပ်စွဲပြုလုပ်ခြင်းအား မထုတ်ကြတော့ကုန်။

မဟာနာမသုတ်ပြီး၏။

စတုစက္ကသုတ်

ဤှာန၊ စာကလစသော ပါဠိသည် ရှေ့သုတ္တိသုတ်နှင့်တူ၏။
တရားတော် = ဖြူစင်သန့်ရှင်းတွင်မှ ရှုန်းထွက်နည်း။

နတ်သား။ စတုစက္ကံနဝဒွါရံ ပုဏ္ဏံလောဘေန သံယုတံ။
ပင်္ကဇာတံ မဟာဝီရ ကထံ ယာတ္တာ ဘဝိဿတိ။

မြတ်သောလုံ့လဝီရိယတော်မူသော အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် သွား၊ ရပ်၊ လျောင်း၊ ထိုင်လေးဆိုင်သော ဣရိယာပုထ်တည်းဟူသော စက်ရှိပါ၏။ ပေါက်ကိုးပေါက်အမာ လည်းရှိပါ၏။ မစင်မကြယ်ဖြင့် ပြည့်နေပါ၏။ စာပ်မက်ခင်မင်လိုချင်မှုလောဘနှင့် လည်းယှဉ်နေပါ၏။ အမိဝမ်းတိုက်တည်းဟူသော ညွန်၌လည်းဖြစ်ပါ၏။ ဤသို့သဘောရှိသော ခန္ဓာကိုယ်မှ အဘယ်နည်းဖြင့် ကျွတ်လွတ်ထွက်မြောက်နိုင်ပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ဆေတွာ နန္ဒိံ ဝရတ္တဉ္စ၊ ဣစ္ဆာလောဘဉ္စ ပါပကံ။
သမူလံ တဏှံ အဗ္ဗုယှ၊ ဧဝံ ယာတ္တာ ဘဝိဿတိ။

ခိုက်ရန်မတဲ့ နှင်ပြုဖွဲ့တတ်သော ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမှကျန်ကြွင်း ခပင်းများစွာ ကိလေသာဟူသော ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ မမြီလိုချင်တောင့်တမှု ဣစ္ဆာကိုလည်းကောင်း၊ ယုတ်ညံ့ လောဘကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာဟူ မူလအမြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ချိုးဖျက်ပယ်နုတ်နိုင်သည် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဤမှ ကျွတ်လွတ်မြောက်နိုင်သတည်း။

စတုစက္ကသုတ်ပြီး၏။

ဧဏိဇင်္ဃသုတ်

ဤှာန၊ စာကလစသော ပါဠိသည် ရှေ့သုတ္တိသုတ်နှင့်တူ၏။
တရားတော် = ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှမှ ချလွတ်မြောက်နည်း။

နတ်သား　　ဇေကိဇယ် ကိုသံ အပ္ပဟာ အလောလုပ်
　　သီဟံ ေကစ နာ ကာမေသု အနပေက္ခိနံ
　　ဥပသင်္ကမ္မ ပုစ္ဆာမ ကထံ ုက္ခာ ပမုစ္စတိ

ဇေကီမည်သော သား ကောင်၏ခြေကဲ့သို့ နို င် သော သလုံး လည် ုံတော်မူသော၊ အလွန် လည် မ ဖြိုး တော်မူသော၊ ထကြွလုံ့လ လည် ုံတော်မူသော၊ အစာအာဟာ ကို ချင့်ချင့် ချိန်ချိန် ဘုဥ် ပေ တော်မူလေ့ ုံတော်မူသော၊ ဆွမ်း သင်္ကန်း ကျောင်း ဆေး လေ ပ်သော ပစ္စည် တို့အပေ၌ မက်မောတွ တာခြင်း လည် ုံတော်မမူသော၊ တစ်စီး တည် လှည့်လည်ကျက် စား သော ခြင်္သေ့မင်း ကဲ့သို့လည်း ကောင်း ဆင်ပြောင်ကြီး ကဲ့သို့လည်း ကောင်း တစ်ပါး တည် သာ လှည့်လည်တော်မူသော၊ ငါး ဖြာအာရုံ ကာမ ုဏ်တို့၌ အာသာတပ်မက် င့်ကွက်ခြင်း ုံတော် မမူသော ုင်တော်မြတ်ဘု ဂ ထံသို့ တပည့်တော်များ ချဉ်း ကပ်လျက် မေ လိုပါကုန်၏ အဘ နည်း ဖြင့် ဆင် ုက္ခ တူသမျှမှ ချလွတ်မြောက်နိုင်ပါသနည်း ဘု ဂ

ဘု ဂ ုင်　　ပဉ္စကာမ ုဏာ လောကေ၊ မနောဆဋ္ဌာ ပ ေ ိတာ
　　ဧတ္ထ ဆန္ဒံ ဂေဇေတွာ၊ ေ ုက္ခာ ပမုစ္စတိ

လောက၌ မနမည်တွင် စိတ်လျှင် ခုမြောက် ုံကုန်သော ငါး ဖြာအာရုံ ကာမ ုဏ်တို့ကို ထင် ဂ ဆတ်ဆတ် အသိအမှတ်ပြုအပ်ကုန်ပြီ ဤ နာမ်ရုပ် ဖြာ ခန္ဓာအပေ၌ လိုချင် တွ တာ ဆန္ဒတဏှာကို ပ ခွင် ဖြတ်တောက်နိုင်ခဲ့လျှင် ဆင် ုက္ခ တူသမျှမှ ချလွတ် မြောက်နိုင်သတည်း

ဇေကိဇယ်သုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

ဤသုတ်တော်၌ ဘု ဂ ုင်သည် မနောဆဋ္ဌာ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် စိတ်နာမ်တ ဂ ကို ပြတော်မူ င် ဖြစ်၏ ပဉ္စ ကာမ ုဏာ ပါဌ်ဖြင့် အာရုံငါး ပါး ပ ဂ နတော ၍ ရုပ်တ ဂ အာ လုံ ကို သိမ် ကျုံးပြတော်မူလို င် ဖြစ်၏ ဤသို့ပြ လိုက်သဖြင့် ရုပ်နာမ် ပါ လုံ ကို သိမ် ူ ပြီ ဖြစ်တော့သည်

ဇေကိဇယ်သုတ်ပြီး၏
ခုမြောက် သတ္တ မြန်မာပြန်ပြီး၏

သတုလ္လပကာယိက ၁

၁ သဗ္ဗိသုတ်

၅၆	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်
	ကာလ	= ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သတုလ္လပကာယိကနတ်များ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်
	တရားတော်	= ဖြင်လ ခ လေနီကြမ်းမြိချိန်၌ သေကာ်နှင့်ငါး သီလ၏အစွမ်း

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း အပ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ "သတုလ္လပကာယိကာ" အမည်ရှိသော နတ်များစွာတို့သည် ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန်းခေါင်အချိန် ဘုရားရှင်ထံသို့ သူ တို့တင်ပြလျှောက်လိုသည်များကို လျှောက်ထားရန် ရောက်လာကြ၏။ ထိုနောက် အောက်ပါ အတိုင်း လျှောက်ကြသည်။

နတ်သားတစ်ပါး ၁ သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။ သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သေယော ဟောတိ န ပါပိယော။

သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင် သွားအတူ၊ စားအတူ၊ အနေအတူ၊ လျက်အတူ၊ မကွေ ပေါင်း သင်းနေထိုင်ရာ၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင် မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းအမှုကိုပြု ရာ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဟောပြောပြသဆိုဆုံးမအပ်သော တရားစကားတို့ကို နာ၍ သိ ကျင့်ကြံခြင်းကြောင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ပိုလာသာဖြစ်၏။ ဆုတ်ညံ့သိမ်ဖျင်းမှု မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်တည်း။

အခြားနတ်သားတစ်ပါး ၂ သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။ သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ ပညာ လဗ္ဘတိ နာညတော။

သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင် သွားအတူ၊ စားအတူ၊ အနေအတူ၊ လျက်အတူ၊ မကွေ ပေါင်း သင်းနေထိုင်ရာ၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင် မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းအမှုကို ပြု ရာ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဟောပြောပြသဆိုဆုံးမအပ်သော တရားစကားတို့ကို နာ၍ သိ ကျင့်ကြံခြင်းကြောင့် အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာကို ရနိုင်၏။ အခြား သူ လူမိုက်တို့နှင့်ပေါင်းသင်းခြင်းကြောင့် အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာကို မ ရနိုင်သောကြောင့် တည်း။

အခြားနတ်သားတစ်ပါး ၃ သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။ သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သောကမဇ္ဈေ န သောစတိ။

သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင် သွားအတူ၊ စားအတူ၊ အနေအတူ၊ လျက်အတူ၊ မကွေ ပေါင်း သင်းနေထိုင်ရာ၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင် မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းအမှုကိုပြု

ရ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဟောပြောပြသ ဆိုဆုံးမအပ်သော တရားစကားကို နားလည်သိ၍ ကျင့်ကြံခြင်းကြောင့် မိန်းမနည်းတူ ဆွေမျိုး ဆွေဖွားတို့၏ အလယ်မှာ ဖြစ်စေ၊ မိန်းမနည်းတူ ဆွေမျိုးကြွေ နေသူတို့၏ အလယ်မှာ ဖြစ်စေ ကောက်နေ သော်လည်း မိန်းမနည်းတူ ဆွေမျိုးမဖြစ် တရားဖြင့် ဖြေဖျောက်နိုင်သောကြောင့်တည်း။

အခြားနတ်သားတစ်ပါး။ (သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ ဉာတိမဇ္ဈေ ဝိရောစတိ။)

သူတော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင် သွား အတူ၊ စား အတူ၊ အနေ တူ လျက် အတူမကွေ ပေါင်း သင်းနေ ထိုင်ရာ၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင် မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း အမှုကို ပြုရာ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဟောပြောပြသ ဆိုဆုံးမအပ်သော တရားစကားကို နားလည်သိ၍ ကျင့်ကြံခြင်းကြောင့် ဆွေမျိုးတို့၏ အလယ်၌ ထွန်းလင်း တောက်ပ နိုင်သောကြောင့်တည်း။

အခြားနတ်သားတစ်ပါး။ (သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သတ္တာ တိဋ္ဌန္တိ သာတတံ။)

သဗ္ဘိသုတ် ဒီပနီမှတ်ဖွယ်

သတုလ္လပကာယိက။ သူတော်ကောင်းတို့၏ သဒ္ဓါ၊ သုတ၊ စာဂ၊ သီလတရားတို့ကို ဆောက်တည်သော အားဖြင့် ချီးမွမ်းတတ်ဆိုကြခြင်းကြောင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်လာကြသော နတ်တို့ကို သတုလ္လပကာယိကနတ်များဟု ခေါ် သည်။ သတ = သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားတို့ကို၊ ဥလ္လပ = ဆောက်တည်သောအားဖြင့် ချီးမွမ်းတတ်ဆိုမှုကြောင့်၊ ကာယိက = နတ်ပြည်သို့ ရောက်လာကြကုန်သော နတ်အပေါင်း။

ပျော်ဘွယ်ရာ အတိတ်လမ်း။ ကုန်သည်တစ်စုသည် စပ်တူ အရောင်းအဝယ်ပြုကြရန် လှေကြီး တစ်စင်းဖြင့် သမုဒ္ဒရာ၌ ခရီးနှင်လာကြ၏။ ထိုသူတို့၏ လှေကြီး၌ လှေသူကြီး၊ လှေသမားများ စသည် စုစုပေါင်း လူ ၇၀၀ ခန့် ကျော်ပါဝင်၏။ လှေကြီးသည် လေအဟုန်နှင့် အဆင်သင့်နေသဖြင့် သမုဒ္ဒရာ ပြင်၌ တဝိုက်ဝိုက် ပြေးလျက်ရှိ၏။

ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြီ။ ထိုသို့ ခရီးထွက်လာခဲ့ကြ၍ ၇ ရက်ကျော်ကာ ၇ ရက်မြောက်သို့ ရောက်သောနေ့ဖြစ်၏။ ထို ၇ ရက်မြောက်နေ့ကား ကုန်သည်တစ်စုအတွက် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျရာနေ့ ပင်တည်း။ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြင်းထန်သော လေနီကြမ်းသည် ကျရောက်လာတော့၏။ အိမ်လုံးတောင်လုံး မျှ ပမာဏရှိသော လှိုင်းလုံးကြီးများ လည်း ထလာကုန်တော့၏။ လှိုင်းများ လှေကို ရိုက်ခတ်မှုကြောင့် လှေကြီး အတွင်းသို့ ရေများ ဝင်ရောက်လာကုန်၏။ လှေကြီးကား အိုးတည်နစ်တော့ဖြည်းဖြည်း နစ်လေပြီ။ လှေပေါ် တွင် ရှိကြွေသော ကုန်သည်တို့ဖြင့် ပွက်ပွက်ညံနေလေသည်။ မိမိတို့ အားကိုးအားထားပြုထားကြသော နတ်များ အားလုံးကို လှမ်း၍ တောင်းပန်သံ တို့သည်လည်း ဆူညံလျက်ရှိ၏။

ထူးခြားသော လူတစ်ယောက်။ ထိုသို့ လှေကြီးတစ်စင်းလုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဆူပွက်နေသော်လည်း ကုန်သည်တစ်ဦးကား မူ လှေကြီးတစ်နေရာ၌ တင်ပျဉ်ဖွဲ့ခွေလျက် ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေသည်။ ထိုသူသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတစ် ယောက်ဖြစ်၏။ ခရီးထွက်ခါနီး၌ ပတ္တနိဂုံတော်များကို နေအိမ်သို့ ပင့်၍ ဆွမ်းကပ်ခဲ့၏။ သင်္ကန်းစသော လှူဖွယ်များကို လည်း ကပ်လှူ၍ သရဏဂုံ လှူဒါန်းခဲ့သေး၏။ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ငါးပါးသီလကိုလည်း ခံယူ ဆောက်တည်ခဲ့သည်။ ယနေ့ အထိလည်း ထိုသရဏဂုံနှင့် သီလကို မကျိုးမပျက်အောင် ဆက်လက်စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့၏။ ထိုသူသည် စင်ကြယ် သော သူ့သီလနှင့် သရဏဂုံကို ဆင်ခြင်ကြည့်၏။ အားကိုး၏။ ထို့ကြောင့် သရဏဂုံနှင့် သီလကို ဆင်ခြင်ခြင်းကာ လာမည့် ဘေးကို ပြေ တွေ့နေခြင်း ဖြစ်၏။

သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်သွားအတူ,စားအတူ,အနေတူလျက်အတူမကွေပေါင်းသင်း နေထိုင်ရာ၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းအမှုကိုပြုရာ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဟောပြောပြသဆိုဆုံးမအပ်သော တရား စကားတို့ကိုနာ၍ သိ၍ကျင့်ကြံခြင်းကြောင့်သူသူငါငါသတ္တဝါတို့သည်လူ့ဂုဏ်နတ်ဗြဟ္မာနိဗ္ဗာန် အထိကောင်းသော တိသို့ရောက်နိုင်ကြသောကြောင့်တည်း။

အခြားနတ်သားတစ်ပါး သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သတ္တာ တိဋ္ဌန္တိ သာတတံ။

သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်သွားအတူ,စားအတူ,အနေတူလျက်အတူမကွေပေါင်း သင်း နေထိုင်ရာ၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းအမှုကိုပြု ရာ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဟောပြောပြသဆိုဆုံးမအပ်သော တရားစကားတို့ကိုနာ၍ သိ၍ကျင့်ကြံခြင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့သည် အမြဲမပြတ်ချမ်းသာစွာ တည်နေကုန်သောကြောင့်တည်း။

သူတို့ ကြပုံ လေ့ပေါ်အခြားလူများသည် အားတို့ ကမ္ဘာမဲ့စွာဖြင့်လူလာခေါက်ပြန် တိုမှသည်မှသွားလာ နေကြ ထိုဗုဒ္ဓတာသာလူထုလူဆန်အနီ သို့ အုံရောက်လာကြ၏။ တည်ကြည်ငြိမ်သက်စွာ တင်တင် ထိုင်နေနိုင်ခြင်းမှာ အားတို့ ရှိ၍သာဖြစ်ကြောင်းတို့ မိကြ၏။ ထိုအားတို့အား တရားကိုသူတို့အားလည်းပေး၍ ဖြစ်နိုင်လျှင်ပေး နိုင်တောင်းပန်ကြ၏။ တို့လျှောက်ကြ၏။

သကာနှင့် ငါ ါသီလခံ ကြပုံ ထိုအခါ ထိုဗုဒ္ဓတာသာဥပါသကာသည် ထိုလူ ခန့်ကို စီ စုဖွဲ့လိုက်၏။ ထို့နောက် ပထမအစု ကိုသ ကာနှင့်ငါ ါသီလကိုပေး၏။ လေ့ကြီးတာ အုံ တည်နစ် နစ်နေဆဲဖြစ်၏။ ထိုလူ ကိုသ ကာသီလပေးပြီးချိန်၌ သူတို့၏ခြေဖမိုးများပေါ်သို့ပင် ကျော်နေပြီဖြစ်၏။ တိ အုပ်စု အားပေးပြီးချိန်မှာ ခစ်သို့ ဆိုက်နေလေပြီ။ တတိ အုပ်စုအားပေးပြီးချိန်၌ပေါင်း စတုတ္ထအုပ်စုအားပေးပြီးချိန်၌ချက် ပဥ္စမအုပ်စုအားပေးပြီးချိန်၌ သာ ဖြတ် ဆဋ္ဌအုပ်စုအားပေးပြီးချိန်၌လည်းပင် သတ္တမအုပ်စုအားပေးပြီးချိန်၌ကား ါ စပ်တွင်သို့ပင် တ န် များ ကုန်ပြီဖြစ်၏။

တာ တိံသာသို့ အားလုံးတို့သီလပေးပြီးချိန်၌ ထိုဗုဒ္ဓတာသာဥပါသကာက "အမောင်တို့ သင်တို့ကျွန်ုပ်တို့မှာ ခုအခါ အားတို့အား တရား ဟူ၍အခြား ဘာမျှမ ိတော့ သင်တို့၏ မကြာမီကမှ ဆောက်တည်ထားအပ်သော သီလကိုသာ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်း၍ အားတို့လျက်နေကြပေတော့" ဟုသတိပေး၏။ အားလုံးသောလူများသည် မိမိ သီလကိုသာ ဆင်ခြင်နေကြ၏။ ထိုသို့ သေဘေး၏အနီး တပ်၌ အပ်သော သီလကုသိုလ်စေတနာ၏အစွမ်းကြောင့် သေပြီးနောက် အားလုံး တာ တိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြလေသည်။

ဘုရ ျင်ထံတော်သို့ ထိုသို့ တာ တိံသာသို့ရောက်ပြီးနောက် သူတို့၏အတိတ်ဖြစ်စဉ်ကို ပြန်လည်၍ မြင်ကြသော ထိုနတ်များသည် သူတို့၏ ကျေးဇူး ျင်ဥပါသကာနတ်ကို သတိ ကြ၏။ သူနှင့်ပေါင်းသင်း သဖြင့် သော ချမ်းသာကိုလည်း ျင် ျင် လင်းလင်း ြင်သိကြ၏။ သူတို့ကျေးဇူး ျင်၏ ကျက်ကို ချီးမွမ်းပြောဆိုလိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် အားလုံးစုရုံး၍ ဘုရ ျင်ထံမှောက်သို့ ရောက်လာကြကာ အသီးသီး မိမိထင်မြင်ချက်ကို လျှောက်ကြ လေသည်။

ကျော်နေရာ၌ တတိ နတ်သား၏လျှောက်ထားအပ်သော ထာတွင် "မ်နည်းမှုဆွေဖွ ်ရ အဖြာဖြာတို့၏ အလ ်၌ မ်မြနည်း" ဟူသော စကားနှင့်စပ်၍ အဋ္ဌကထာလာ မန္တလကတော်မလ္လိကာ ္တုကိုမှတ်သားထိုက် ၏။

ဘ သူအကောင်းဆုံးပါလဲ ထိုသို့ မိမိထင်မြင်ချက်အသီးသီးကို ဘု ၏ အား လျှောက်ထားကြပြီး နောက်နတ်သားတစ် ဂက်က "အ ဘု ခုပြောဆိုလျှောက်ထားကြသော နတ်သား ဂက်တို့တွင်အဘ နတ်သား၏စကားသည်အမှန်ကန်ဆုံး အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသနည်းဘု "ဟု မေးလျှောက်၏

အားလုံးကောင်းပါ၏သို့သော် ထိုအခါဘု က "သင်တို့အားလုံး၏စကားများ သည်သူ့နည်းနှင့်သူ့ဟန်မှန်ကန်သည်ချည်းဖြစ်ပေ၏ သို့သော်ဖို၍မှန်ကန်ပြည့်စုံသော စကားကိုလည်း မှတ်သားနာကြလေဦး" ဟုမိန့်တော်မူ၍အောက်ပါတ ကိုဟောတော် မူ၏

စစ်သူကြီးတော်မလ္လိကာ

ဗန္ဓုလနှင့်သားများ သာ တ္တိပြည့် ဘု ကောသလမင်း၏စစ်သူကြီးဗန္ဓုလဟူ၍ ၏ ဗန္ဓုလ ကတော်မှာမလ္လိကာအမျိုးသမီးဖြစ်၏ သား ဂက်ျချည်း အမြွှာပူ ကြိမ်မွေးဖွားထားသဖြင့် အားလုံး ဂက်ရှိသည် သားများ လျက်ဘု င့်ထံအခစား င်သော စစ်သူကြီးဗန္ဓုလမှာ ကြ ပေါင်းသော လကဲ့သို့ တကျက်သ ှိလှပေ၏

အမှန်တ ဖက် တည်ခြင်း တစ်ခါသော တ ရုံ၌ အမှုမှန်ပါလျက်ရှုံးနိမ့်လာသူတို့နှင့် ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးတို့တွေ့ဆုံမိကြ၏ အမှုရှုံးလာသူတို့သည်ဗန္ဓုလအား ိုတိုင်တမ်းကြ၏ တ သူကြီးများ လာဘ်စားမှု၊ မတ အမှုစီ င်ပုံတို့ကိုလည်း ဖွင့်ဟပြောပြကြ၏ ထို့ကြောင့်မဟုတ်လျှင်မခံတတ်သော ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးက အမှု ကိုပြန်လည်စစ်ဆေးစေ၍ အမှန်တ ဖက်က တ သဖြင့် အနိုင် နိုင်စီမံပေးလိုက်၏ ကောသလဘု င်သည် ဤအကြောင်းကိုသိသွားသောအခါ တ သူကြီးများကို ရာထူးမှဖြုတ်လိုက်၏ ထိုနေရာ၌ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကိုပင် ခန့်အပ်လိုက်လေသည် သို့သော် ရာထူးချခံ သောတ သူကြီးနှင့်သူတို့၏အသိုင်းအဝိုင်းများ တမှုမကျေနပ် ကြတော့ချေ ၍သို့ဖြင့်ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးအပေ အကွက်ကောင်းကိုချောင်းလျက်ရှိကြ၏

ကုန်တိုက်ကြပြီ ကောသလမင်းသည်သ လွန်ကဲ စညာနည်း သူဖြစ်၍ ပြောလျှင် လွ ၏ "ဗန္ဓုလ သည်သူ့သားများနှင့်အတူ နန်း ထီးဖြုံလု နကြံစည်နေပြီ" ဟူ၍ ကုန်တိုက်ကြ၏ ကျ ကျ တစ်မျိုး တိုကိုတစ်ဖုံသံတော်ဦးတင်ကြ၏ သစ်ငုတ်ပင်လျှင်ခုတ်တိုက်ပါများလျှင် သည့်နည်းတူ နောက်ဆုံး၌ ကောသ လမဟာ ဇာသည် ကုန်းသမားတို့၏စကားကို ကြည်လာကာ သား ဂက်နှင့်တကွ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကို ဖျောက်ဖျက်ပစ် နိုင်စီမံတော့၏

န ခြားသူပုန် န စပ်န ခြား၌ ဘု င်နှင့်ကုန်းသမားအမတ်များ၏စီမံစေလွှတ်အပ်သောလူများက သူပုန်ထတမ် တစားကြ၏ "ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးနှင့်တကွ သား ဂက်တို့ကိုသူပုန်ကိုနှိပ်ကွပ် မည်" ဟု အမိန့်စာချွန်တော် ကျလာလေပြီ အမိန့်ကိုအမြဲတမ်းလေးစားလွှားနာခံဆောင် က်လေ့ ိုသော စစ်သူကြီးက အချိန်မဆိုင်းခဲ့ပါ န စပ်သို့ က်လေပြီ သူပုန်တို့ကား ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက်တစ် ဂက်မှမရှိကြတော့ န မြေအေးချမ်းပြီဖြစ်၍ ဗန္ဓုလနှင့်သား ဂက်တို့တပ်ခေါက်၍ပြန်ခဲ့ကြသည် လမ်းခရီ တစ် က်အ က် ခေတ္တတပ်စခန်း ထောက်နေကြ၏

လုပ်ကြံခံ ရပြီ ဘု င်နှင့်ကုန်းအမတ်များ ကြိုတင်စီမံထားချက်အတိုင်း သူပုန် ဂင်ဆောင်ထားကြ သော လူကလိန်ခြံုတို့က သူပုန်ဘေးတင်း ပြီးဖြစ်၍ စိတ်အေးလက်အေး လမ်းခရီ၌ အနား နေကြသော သားအဖ ဂက်ကိုအလစ် င်ဖမ်း၍ အဆုံးစီ င်လိုက်ကြလေသည်

မလ္လိကာနှင့်တ နံနက်စောစောကပင် ဗန္ဓုလကတော်မလ္လိကာမှာ အလုပ်များနေခဲ့၏ နေ့အ င်သာ ပုတ္တ အမှူ ိုသော သံဃာတော်များကိုဆွမ်းတပ်ဖို့ပင့်လျှောက်ထားသောနေ့ဖြစ်၏ သံဃာများ ကြွလာကြလေပြီ

သဗ္ဗိ သမာသေထ၊ သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထ ံ
သတံ သ မ္မမညာ ၊ သဗ္ဗ ကွ္ခာ မုစ္စတိ

သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင် သွာ အတူ,စာ အတူ အနေတူလျက် အတူမကွေ ပေါင်း သင်း နေထိုင် ၏ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင် မိတ်ဖွဲ့ပေါင်း သင်း ဆက်ဆံခြင်း အမှု ကိုပြု ၏ အဘ ့ ကြောင့်ဆိုသော် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဟောပြောပြသ ဆိုဆုံးမ အပ် သော တ ကာ တိုနာ ,သိ ကျင့်ကြံ ခြင်းကြောင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မ ်လာဖြစ်မှု, အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာတိုး မှု, မ်မြနည် မှု, ဆွေမျိုး အလ ် တင့်တ ် မှု, သု တိသို့ ကေ်မှု,အမြဲမပြတ် ချမ်းသာစွာ နေ မှုမျှသာမက အလုံးစုံသော ုက္ခမှ မုချကေန် အမြန်ပင် လွတ်မြောက်နိုင်သောကြောင့်တည်း

အာ လုံး သဘောတူကြခြင်း ဘု ုင်၏ တိုမိန့်တော်မူချက်ကို ကြ်လာသော နတ်သာ အာ လုံး တ သဘောကျကျေနပ်နှစ်သက်လက်ခံကြ၏ ထို့နောက် ဘု ုင်ကို ရှိသေစွာ ုနို ကြပြီး၍ မိမိတို့နတ်ဌာန် ပြန်ကြလေသတည်း

အစီအစဉ်တကျနေ ချပြီးနောက် မိမိအိမ်သူမများနှင့်အတူ ဆွမ်း တပ်နေ၏ ထိုအခိုက် နန်းတော်မှ အ ကြီး သော တတစ်စောင်ပို့လာသည် “ဗန္ဓုလနှင့် သာ ေ ဂက်တို့ လမ်းခုလတ်တွင် သူပုန်တို့၏လုပ်ကြံမှုကြောင့် ကျဆုံး ကြကုန်ပြီ”ဖြစ်ကြောင်း ေ တာ သောစာဖြစ်၏

ဆွမ်းကျွေးမပျက်သည့်မလ္လိကာ ထိုစာကို သေချာစွာ တစ်ခေါက်ဖတ်ကြည့်၏ “အို ဖြစ်လာသမျှ ပျက်ကြ သည်ချည်းပါလို့ ဘု တ ဟောထား တာပဲ သူတို့လဲ ပုတ်ထဲက ပဲတွေပဲဟာ လမ်းသွား မှာပေါ့”ဟု တ ဖြင့် ဖြေလိုက်၏ သောကမဖြစ်ပါ မျက် ည်မကျပါ သူ့ဆွမ်းကျွေးပွဲကြီး ကိုသာ ကောင်းမွန်စွာပြီး ဖို့ စီမံကွပ်ကဲနေ၏ ထိုအခိုက် အိမ်စေမတစ်ေ ဂက်သည် ထောပတ်အိုး ကို ချီမလာ င် လုတ်တိုက်၍ ကျကွဲ၏ ထိုကို တ်ဆိုမိမည်စိုး၍ ကုသိုလ်ပြုစဉ်အကုသိုလ်အဖြစ်မခံ နှိ အ ုင်သာ ပုတ္တ ကကြိုတင်တ ပြတော်မူ၏ ထိုအခါ မလ္လိကာက သူ့ခါကြား တွင်ညှပ်ထား သော စာစောက ကိုထုတ်ပြ၍ “တပည့်တော်မသည် ခင်ပွန်း သည် နှင့် သာ ေ ဂက် အသတ်ခံ သည်ကိုပင် မတုန်လှုပ်ခဲ့ပါ ဤထောပတ်အိုး တော်တဆကွဲသည်ကိုကာ ဆိုဖွ ် ကမ ုပါ”ဟု လျှောက်လိုက်လေသတည်း

အ မုတ္တကသာမဏေ တ္ထု

စတုတ္ထမြောက်နတ်သာ ၏ လျှောက်ထား အပ်သော“ဆွေမျိုးတို့၏အလ ်ဌ တင့်တ ် နိုင်၏”ဟူသော ကာ နှင့်စပ်၍ အဌကထာ ဌလာသော အ မုတ္တကသာမဏေ၏ တ္ထုကိုလည်း မှတ်သာ ထိုက်၏

နိ သာ တို့နှင့်တွေ့ခြင်း အ မုတ္တကသာမဏေဆိုသည်မှာ သံကိစ္စထေ ်၏တူတော်သူတည်း ထိုသံကိစ္စ ထေ ်ဆိုသည်မှာလည်း အ ုင်သာ ပုတ္တ ၏ တပည့် င်ဖြစ်၏ နှစ်သာ တပင် ဟန္တာဖြစ်ခဲ့သူတည်း ထို သံကိစ္စထေ ်သည် တူတော်သူ င်အ မုတ္တကကို ဟန် ခံပေ နှ် အသက်ကို မြ နှ်စိစစ်ကြည့်သည် တို င် သည် သူ့အသက်ကို သူကောင်းကောင်း မမှတ်မိ ထို့ကြောင့် အသက်ကိုမေ နှ် သူ၏အစ်မ ု ှ သို့ကြွ၍ ဆွမ်း ခံ င်၏ အစ်မဖြစ်သူက အိမ်ထဲသို့ပင့်၍ ဆွမ်း တပ်၏ ဆွမ်း တို့စ္စပြီး သောအခါ သူ ဟန် ခံ တော့မည်ဖြစ်၍ အသက် ကို ည်မျှ ုပြီဖြစ်ကြောင်း အစ်မအာ မေ ၏ အစ်မကလည်း မသိ၊ “အမေသာ သိပါလိမ့်မည်”ဟု လျှောက်၏

ထို့ကြောင့် မိဘများ ိုဂ ပ်ပွဂ်သို့ သပိတ်လွ ် ကာ တစ်ပါ တည် ထွက်ခွါလာခဲ့၏ လမ်းခ ီ အကြား ုိ တော အုပ်သို့ င်မိလျှင် အသင့်စောင့်နေကြသော နို သာ တို့က ဖမ်းဆီးကြသည် သူတို့ ဤတောအုပ်၌ ိုသည်ကို လူသိမည်စိုး၍ တို င်ကို လက်စဖျောက်ပစ်ဖို့ ကြံကြသည် လွှတ်ပစ်လိုက်ဖို့ ပြောသူကလည်း ပြောကြ၏

အလျှောက်ကောင်း၍ အထောင်လွတ် ကို င်သည် ဟန္တာမဖြစ်သေး သော သေက္ခဘ ဖြင့် မသေ လိုသေး ထို့ကြောင့် သူခိုးကြီး အား ပြပမာပြ၍ လွှတ် န်တောင်း ပန်၏ "အို ကာကြီး တောမြိုင်တစ်ခုမှာ မုဆို တစ်ေ ဂက်သည် ထောင်ချောက်ချထောင်ထား သည် ထိုထောင်ချောက်၌ ုန်သူင ် ကိုသာမိ၍ ထို ုန်ကို သတ်လိုက်လေသည် ုန်သူင ် သေသည်ကို သိ သော အခြား သမင် ် စသော သာ ကောင်ကြီးများ သည် အ ပ်တစ်ပါ သို့ ပြောင်း ွှ ထွက်သွား ကြကုန်၏ မုဆို သည် မစား လောက်မသောက်လောက် ုန်ကလေး လောက် မျှဖြင့် ကျေနပ် လေ၏ ုန်င ် ကိုသတ်မိသဖြင့် သာ သမီး နှင့် ဇနီးမ ဂ ဆွေမျိုးများ ပါ စားနိုင်သောက်နိုင် လောက်သည့် သာ ကောင်ကြီးများမှ ဆုံးရှုံး တော့သည်

ထို့အတူ တို င့်ကိုသတ်လျှင် "ဤတော၌ ဟန် သာမဏေကိုပင် သတ်တတ်သည်" ဟု သိကြ၍ လူသူလေ ပါ ခ ီ သွား များ မလာကြလျှင် သင်တို့အဖို့ မစ္စည်း ဉစ္စာ ဆုတ် ုတ်မှုဖြစ်ပါလိမ့်မည် ထို့ကြောင့် တို င်ကိုလွှတ်ပါ" ဟု ပြောဆိုတောင်း ပန်လေသည်

ကတိပေး ခြင်း ထိုအခါ နို သူအကြီးအကဲလည်း သဘောပေါက်နား လည်၍ ကို င်ကို လွှတ်လိုက်၏ သို့သော် "ဤတောအုပ်၌ နို သူတို့ ိုကြောင်း တို မည်သူ့အား မျှ မပြောပါ" ဟု ကတိပြုစေ၍ လွှတ်လိုက်သည်

မိဘကိုပင်မပြော ကို င်သည် မိဘ ဂ်သို့ ထွက်ခွါလာခဲ့ ဂ သမီး ုိဂ ဂ်သို့ လာနေကြသော မိဘများနှင့် လမ်းခ ီ အကြား၌ ဆုံမိသည် ထို့ကြောင့် မိဘဆွေမျိုးများနှင့်အတူ အစ်မ ုိဂ ဂ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည် သို့သော် ကို င်သည် ကတိကိုထိန်း သိမ်း သောအား ဖြင့် တောအုပ်အတွင်း နို သာ ဂ ြတို့ ိုကြောင်း မိဘနှစ်ပါ တို့ပင် တိုတို တိတ်တိတ် ကြိတ်၍ပြောမထား ချေ

မ ် တော်ကို င်တီး၍ ငိုု တောအုပ်သို့ င်မိလျှင်ပင် နို သာ တို့၏ ဖမ်းဆီး လု ကပ် နှိပ်စက်မှုကို ံကြ လေတော့၏ မ ် တော်သည် မထိန်းနိုင် ုဂ သဖြင့် င်ဘတ်ကို တီး တာတီး တာ ငိုကြွေး ုဂ လေသည် တောအုပ် အတွင်း၌ နို သာ တို့ ိုကြောင်း တို မိဘများ တိုပင် ပြောဖော်မ သော သာ တို င်အတွက် ဖို၍ မ်းနည်း ဖက်လက် ဖြစ်ကာ ငိုကြွေး ုဂ လေသည်

နို သာ ငါ ဂ ဟန္တာဖြစ်ခြင်း မ ် တော်၏ ပြောဆိုငိုကြွေး သံကို ကြား သောအခါ နို သာ ကြီး သည် အကျိုးအကြောင်း တို မေး လေသည် ထိုအခါ တို င်၏ မ ် တော် ခမည်း တော် သီးအကိုမောင်နှမများ ချည်း ဖြစ်သည်ကို သိ ၏ ခမည်း တော် မ ် တော်များ တိုပင် တောအုပ်အတွင်း၌ နို သာ တို့ ိုကြောင်း တို မပြောဘဲ သစ္စာ ကတိ ိုလုသော တို င်အပေ၌ ကြည်ညိုသွား ၏ ထို့ကြောင့် အား လုံး တို ပြန်လွှတ်သည့်ပြင် သူတို့ကို ် တိုင်လည်း သံ ကာ င်အ ိမုတ္တကနှင့်အတူ င် ဟန် ပြု န် လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည် ထို့နောက် ဘု ဂ င်ထံ ောက်၍ င် ဟန် ပြုကြပြီး လျှင် အ ိမုတ္တကထေ ၏ ဩ ် ကြောင့်ပင် ဟန္တာဖြစ်ကြသည် ဤသို့လျှင် အ ိမုတ္တက သာမဏေသည် သစ္စာကတိ ိုမှုစသော သူတော်ကောင်း တ ဂ ကြောင့် ဆွေမျိုးအလ ် ၌ အလွန်တင့်တ ် လေ သတည်

သမ္ဗိသုတ်ပြီး၏

မစ္ဆ ိသုတ်

ဤာန၊ တာလစသော ပါသည် သမ္ဘိသုတ်နှင့်တူ၏

တ ါ တော် = ိနကိုမပြုလုပ်ခြင်း၏အကြောင်း င်း ပါနှင့် ိန
မ ိသူတို့ သူသေကောင်နှင့်တူပုံ

နတ်သာ စာစ်ဥ်

မစ္ဆေ ါ စ ဖမာ ိ စ၊ ဝ ိန်း န ိ တိ
ပုည်း အာကခ်မာနေန၊ ဝ ျ ဟောတိ ိ ဇာနတာ

မပေ က်လို နှ်မြော နိုတိုခြင်း ကြောင့်လည်း ကောင် နမှု နမော့ မ့လျှော့ပေါ့ဆ သတိမ ခြင်း ကြောင့်လည်း ကောင်း ၍အကြောင်း ပါ ကြောင့် စွန့်ကြဲပေ တမ် လှူ ိန် မှုကို မပြုမိ အပ်ပါ စေတနာသုံး တန် ပေ တန်အကျိုး ကောင် မှုကုသိုလ်မျိုး တို လိုလာ သည်ဖြစ်၍ ိန အကျိုး ို ရိုး တုသိမြင် ညာ င်သည်ကာ စွန့်ကြဲပေ တမ် လှူ ိန် တိုက် လှူ ိန် သင့်လှတော့၏

အခြာ နတ်သာ စာစ်ဥ်

သေ ဘီတော န ိတိ မစ္ဆ ိ
တ ေ ိ တော ဘ ံ
ဇိယစ္ဆာ စ ဖိပါသာ စ၊ သ ဘာ တိ မစ္ဆ ိ
တမေ တာလံ ဖုသတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ဖ မိုံ စ

မပေ က်လို နှ်မြော နိုတိုသူသည် အကြင်မ ိုဆင် မွဲတေခြင်း တုသော ဘေ မှ ကြောက် သောကြောင့် သူတစ်ပါး အာ မပေ လှူ သူကြောက်သော မ ိုဆင် မွဲတေခြင်း တုသော ထိုဘေ သည်ပင် သူ၏အထံသို့ ါက်လာထိတွေ့၏ မပေ က်လို နှ်မြော နိုတိုသူသည် အကြင်မွတ်သိပ်ဆာလောင်မည့်ဘေ မှ ကြောက်၏ ထိုဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုဘေ သည်ပင် မျက်မြင်ကြုံ ၍လောက၌လည်း ကောင်း အနာ တ်ဘ နောက်လောက၌လည်း ကောင်း မပေ လှူလိုသော ထိုလူမိုက်ကို ါက်လာထိတွေ့၏

တသ္မာ ိနေ ျ မစ္ဆေ ံ ရွှာ ိန်း လာဘိဘူ
ပုညာနိ ဖ လောကသ္မိံ၊ တိဋ္ဌာ ဟောန္တိ ါဏိနံ

ထို့ကြောင့် ချမ် သာလိုလာ အမျို သာ အမျို သမီ သည် မပေ က်လို နှ်မြော နိုတိုမှု မစ္ဆေ ကိုပ ံ ဖျောက်၍မစ္ဆေ နှ်လေ သစ်အကြေ တို ဆေ ကြောလွှမ်မိုး အနိုင်စိုး ပြီး လျှင် စွန့်ကြဲပေ တမ် လှူ ိန် မှုကို တတ်စွမ် သမျှ ပြုလုပ် ၏ တိုက်တွန် သင့်၏၊ ၍ဘ ၍ ခု ပြုလုပ်ဆည်းပူ ကောင်း မှုအထူ တို့သည် အနာ တ်ဘ နောက်နောက်ကာလ၌ ကောင်း မှု င် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ထောက်တည်ကို ရာ အာ ထာ ါအစစ် ကေန်ပင်ဖြစ်ကုန်၏

အခြာ နတ်သာ စာစ်ဥ်

တေ တေသု န ိ န္တိ၊ ဖ န္တာနံ သဟဗ္ဗဇံ
အပ္ပသ္မိံ ေ ဖ ေ န္တိ၊ သေ မော သနန္တနော

အတူတကွ ခရီ သွာ ကြသူတို့သည် ခရီ သွာ ဖော်ချင် တို့အာ အနည် ငံ မျှသော ိက္ခာကို ပင်ခွဲခြမ် ငှ၍ ပေ ကြကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ အစမထင် သံသ ါခရီ ခွင်ကို သွာ ကြကုန်

သောသူတို့သည်လည်း သံသ ဂါ သွာ အချင်းချင်းတို့အား မိမိတို့၏ ကျွာပစ္စည်း အနည်း ကိုပင် ခွဲခြမ်းမျှတ ပေးတော်မကြကုန်၏ ထိုသို့ သံသ ဂါ သွာ အချင်းချင်း ပေးတော်မခြင်း အလေ့ သူတို့ကို အသက်ပင် င်သော်လည်း ပေးလှူလေ့မ သည့်အတွက် "သူသေ" တု ခေါ်ဆိုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အလ ၌ "မသေသူများ" ဟုတင်စား ခေါ် အပ်ပါကုန်၏ ဤ သဘောတ ါသည် ေ တိုးတိုးလာ မွတာပင်ဖြစ်ပါသည်

အပ္ပသ္မေကေ ပ ေ န္တိ ဗဟုနေကေ န ိစ္ဆေ
အပ္ပသ္မာ ကဒ္ဓိဏာ န္နာ သဟသေသန သမံမိတာ

လောက၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အနည်း သောပစ္စည်း တွ္တသော သော်လည်း စွန့်ကြ ပေးတော်မ လှူ န်ကြကုန်၏ အချို့တို့ကမူ ပစ္စည်း ဥစ္စာများ စွာကုံလုံပြည့်စုံပါလျက် မပေးမလှူ ကြ အနည်း သောပစ္စည်း တွ္တမှ ဖန်ခွဲခြမ်း လှူ န် အပ်သောအလှူကို နစေတနာက မွန်မြတ်လှသဖြင့် အလှူတစ်ထောင်နှင့် ညီမျှ၏ဟု နိုင်းဆအပ်၏

အခြားနတ်သားတစ်ဦး ုဒ္ဓ မာနာန်ုက္က တမ္ပတုဗ္ဗတံ
အသန္တော န္နာနုကုဗ္ဗန္တိ သတံ မ္မော န္ဒ ေဂ

ပေးလှူနိုင်ခဲသောပစ္စည်းတို့ကို ပေးလှူသူတို့၏ လှူ န်မှုများတို့လည်း ကောင်း ပြုလုပ်နိုင်ခဲ သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်သူတို့၏ အလုပ်များတို့လည်း ကောင်း သူတော်မဟုတ်သူ ုတ်တို့သည် အတုအပြိုင်မပြုနိုင်ကြကုန် မှန်လှ၏ သူတော်ကောင်းတို့၏တ ါသို့ အစဉ် တစိုက် လိုက်နိုင်ခဲ၏ သူတော်သူမြတ်တို့၏အလုပ်ကို အတုလိုက်၍ပြုကျင့်သူမှာ နည်း ါ လှ ၏ ါ လှ၏ဟုလို

တသ္မာ သတဥ္စ အသတံ နာနာ ဟောတိ တော တိ
အသန္တော န ၀ န္တိ သန္တော သဂ္ဂပ ါ နာ

ထို့ကြောင့် သူတော်သူမြတ်တို့နှင့် လူ ုတ်လူညံ့တို့၏ ဤလူ့ဘ ကိုကျော်လွန်ပြီး နောက် လာ ါက် မည့် တိသည် မတူထူး ား ကွဲပြား၏ မှန်၏ သူတော်မဟုတ် လူ ုတ်လူညံ့ တို့သည် ချမ်းသာကင်းတွာ အပါ ်လေး ါသို့ ါက်ကြ ကုန်၏ သူတော်သူမြတ်တို့သည် ကာ လူ့ ့နတ်ထံနိဗ္ဗာန်အထိလဲလျောင်း ါ ကြပေကုန်၏

ဘ ် သူအကောင်းဆုံးပါလဲ ထိုသို့ မိမိတို့ထင်မြင်ချက်အသီးသီးတို့ကို ဘု ါ ုင်အား လျှောက် ထားကြပြီး နောက် နတ်သားတစ်ေ ဂက်က "အ ုင်မြတ်ဘု ါ ခုလျှောက်ထားကြသောနတ် သားလေ ေဂက်တို့တွင် အဘ ် နတ်သား၏ စကားသည် အမှန်ကန်ဆုံး အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသနည်း ဘု ါ" ဟု မေးလျှောက်၏

အားလုံးကောင်းပါ၏ သို့သော် ထိုအခါ ဘု ါ ုင်က "သင်တို့အားလုံး၏ စကားများ သည် သူ့နည်းနှင့်သူ့ဟန် မှန်ကန်သည်ချည်း ဖြစ်၏ သို့သော် ဖို၍မှန်ကန်ပြည့်စုံသော င့် စကားတို့လည်း မှတ်သား ုကြဦး" ဟုမိန့်တော်မူ၍ အောက်ပါတ ါတို့ကို ဟောတော်မူ၏

မ္မံစေ ေဂပိသမုဋ္ဌကံစေ၊
ဂိဌ္ဌ ေပါသံ မပ္ပကာသို့
သတံသဟာသာနံသဟာသ ဂဝိနံ၊
ကလမ္ပိနာ့ဿန္တိ ထာဝိသဿ တေ

အကြောင်းသူသည် သာမ ဂကိုလည်း ကောင်း လုပ်ကျွေး မွ မြူ၏ မိမိ၏ အနည်ငယ် သာဝိသော ပစ္စည်း တ္ထုမှပင် ေဖန်ခွဲခြမ် လှူဒါန်းမှုကိုလည်း ပြုလုပ်၏ ကောက်နယ် တလင်း န် ကိုသုတ်သင်ခြင်း၊ ကောက်ရိုး ကို ထောင် တုခြင်း သည်၏အစွမ် ကြောင့် အပ်သော ပစ္စည်း ဖြင့် လှူဒါန်းမှုဟူသော သမုဋ္ဌကအလှူကိုလည်း ပြုကျင့်ပေ လှူလျက် ကုသလကမ္မပထ တ ဂ ဖြတ် ပါ ကို ေလ ပြုလုပ် ကျင့်ကြံအာ တုတ်၏ တစ်ထောင်တစ်ထောင်ပေ လှူ လေ့ဝိုကုန်သော လူပေါင်း တစ်သိန်း၏ စုစုပေါင်း ကုေ တန်အလှူကြီး တို့သည်ပင် ဖြဆို အပ်ခဲ့သော သဘောဝိုသည့် သမုဋ္ဌကအလှူကို ေပ လှူသူ၏ အစိတ်တစ် ဂစိတ်၍ တစ်စိတ် သောအဖို့ကိုမျှ မမီနိုင်ကြကုန်

အကြောင်း ကိုမေ သည့်နတ် ထိုသို့ ဘု ဂ ျင်က ဟောတော်မူအပ်သော် နတ်သာ တစ် ေ ဂက်သည် ဘု ဂ ျင်အာ အောက်ပါစကာ ဖြင့် ေမ မြန် လျှောက်ထာ၏

ကေနေသ သော ဝိပုလော မဟ ဂ္ဂတော၊
သမေန ဝိန္နသသ န် အ္ဘ ႕မေတိ
ကထံသတံသဟာသာနံသဟာသ ဂဝိနံ၊
ကလမ္ပိနာ့ဿန္တိ ထာဝိသဿ တေ

ဤအနည်ငယ် သာပေ လှူမှုဟူသော သမုဋ္ဌကအလှူသည် အဘ ကြောင့် ပြန့်ပြော ကြီ ကျယ်ခြင်း သို့ ေဂက် ပါသနည်း သင့်သောအကြောင်း ဖြင့် ေပ လှူအပ်သောအလှူ၏ တန်ဖိုး ကို အဘ ကြောင့် မမီပါသနည်း တစ်ထောင်တစ်ထောင်ပေ လှူလေ့ဝိုကုန်သော လူပေါင်း တစ်သိန်း၏ စုစုပေါင်း ကုေ တန်အလှူကြီး သည် အဘ ကြောင့် ထိုသမုဋ္ဌက အလှူကို ေပ လှူသူ၏ အစိတ်တစ် ဂစိတ်၍ တစ်စိတ်ကိုမျှ မမီ ပါသနည်း ဘု ဂ

ထိုအခါ ဘု ဂ ျင်က အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ဟောကြာ တော်မူ၏

န္တိ ဟေကေ ဝိသမေ နိဝိဌာ၊
ဆေတွာ ဝိတွာ အထ သောစ ဝိတွာ
သာ ကဉ္စဏာ အဿမုခါ သ ဟ္မာ၊
သမေန ဝိန္နသသ န် အ္ဘ ႕မေတိ
ဧ သတံသဟာသာနံသဟာသ ဂဝိနံ၊
ကလမ္ပိနာ့ဿန္တိ ထာဝိသဿ တေ

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မသင့်လျော်သော ကိုယ် အလုပ်,နှုတ်အပြော,မနောအကြံ၌တည်ကုန် လျက် သတ္တဝါတို့ကို ဖြတ်တောက်ခုတ်စဉ်းမှု,သတ်ဖြတ်မှု, မ်နှိပ်စက်မှုဆွေ ငိုကြွေ မှုတို့ကို

ဖြစ်စေကာ ပေ လှူကြကုန်၏ သူတစ်ပါးတို့ မျက် ည်ကြီး ် ကျကြ ၊ အသည်း ခဲ ှက်ခံကြ သော ထိုပေး လှူမှုမျိုးသည် တ ါ သောအာ ဖြင့် ပေး လှူအပ်သောအလှူ၏ တန်ဖိုးတို့ မမီနိုင် ၍ အကြောင်း ကြောင့် တစ်ထောင်တစ်ထောင်ပေ လှူလေ့ ိုသူ လူတစ်သိန်း တို့၏ စုစုပေါင်း ကုဋေ တန်အလှူကြီးသည် ထိုသမုဋ္ဌကအလှူကို ပေး လှူသူ၏ အစိတ်တစ် ါစိတ်၍ တစ်စိတ်ကိုမျှ မမီနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်

သာ ုသုတ်

　　　ဓာန ၊ တာလစသော ပါ သည် ုံ သမ္ဗိသုတ်နှင့်တူ၏ ၍သုတ်လာ နတ်သာ များ သည် ဘု ါ ုင် ု တော်မှောက် ် ဉ် ိန် တျူ င့်သောအာ ဖြင့် လျှောက် ထာ ကြခြင်း သာ တူ၏

　　　 တ ါ တော်　　= ဖြည့် ာ ုသူတော်ကောင်း တို့က ကြောက်သူကို ချို မွှမ် ၍ ၊ စွမ် သူကို တဲ့ ့ကြပုံ

နတ်သာ တစ်ပါး　　　သာ ု ခါ ာ ိသ ိနံ
　　　မစ္ဆေ ါ ဓ ဖမာ ိ စ ၊ ေ ိ ိနံ န ိ တိ
　　　ပုညံ အာကင်္ခမာနေန ၊ ေ ံ ု ဟောတိ ိ ဇာနတာ

ုင်တော်မြတ်ဘု ါ စွန့်ကြဲပေ တမ် လှူ ိန်မှုသည် ကောင်း မြတ်သည်သာဖြစ်ပါ၏ သို့သော် မပေ က်လို န်မြော န်တိုခြင်း ကြောင့်လည်း ကောင်း နမှု နမော့ မေ့လျော့ပေါ့ဆ သတိမ ခြင်း ကြောင့်လည်း ကောင်း ၍အကြောင်း ပါ ကြောင့် စွန့်ကြဲပေ တမ် လှူ ိန်မှုကို မပြုမိအပ်ပါ စေတနာသုံး တန် ပေ တန်အကျိုး ကောင်းမှုမျိုး တို့ ဆိုလာ သည်ဖြစ်၍ ိနအကျိုး ုရှိ တုသိမြင် ဖြည့် ာ ုင်သည်ကာ စွန့်ကြဲပေ တမ် လှူ ိန် သင့် လှူ ိန် ထိုက်လှပါပေ၏

မစ္ဆ ိသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ိနမ့်သူနှင့် သူသေ တတိ ြောက် လျှောက်သောနတ်သာ ၏ စကာ ် “ပေ လှူလေ့မ ိသည့်အတွက် သူသေဟု ခေ ဆိုအပ်သောသူကို” ဟု ါ၌ သေပြီ သောမသာလောင်း သည် သူ ့ပတ် န် တျင်၌ များ စွာသောပစ္စည်း တို့ကို န် ၍ ထာ အပ်သော်လည်း “၎ပစ္စည်း တာ ၍ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်၊ ထိုပစ္စည်း တာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက်” စသည်ဖြင့် ဖန်ခွဲခြမ်း ၍ လှူ ိန်မှုကို မပြုနိုင်တော့ ထို့အတူ ပေ လှူလိုစိတ်မ ိသူသည်လည်း သူ့အိမ်သူ့ပတ် န် ကျင်၌ ဥစ္စာများ စွာ ိပါသော်လည်း စွန့်ကြဲပေ တမ် လှူ ိန် လေ့မ ို သက်မဲ့နှင့်သက် ိသာ ကွာခြာ သည် မပေ လှူ ပုံချင် တာ သေသူမသာလောင်း နှင့် မခြာ နာ တော့ ထို့ကြောင့် “မပေ လှူသူများ တို သူသေများ နှင့်တူ၏” ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်

သမုဋ္ဌကအလှူ သမုဋ္ဌကအလှူဟူသည် တောင်သူလ ် သမာ တို့၏ ကောက်စပါး တို့ကိုန ် န် တလင်း န် ကို သုတ်သင်ခြင်း၊ ကောက်လှိုင်း ကောက်ရိုး တို့ကို ထုရိုက်နင်းန ် ခြင်း၊ ကောက်န ် တလင်း လ ် ဂကွင် တို့၌ တံမြက်စည်း လှည်း ခြင်း၊ ကောက်သင်း ကောက်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် အပ်သောပစ္စည်း ဖြင့် ိ လ ် ကူလီ လုပ်ခြင်း၊ ကောက်သင်း ကောက်ခြင်း တို့ကြောင့် အပ်သောပစ္စည်း ဖြင့် လှူ ိန် အပ်သောအလှူမျိုး တည်

မစ္ဆ ိသုတ်ပြီး ၏

အခြားနတ်သားတစ်ပါး သော ... ခေါ် ... ဝီသ ... န်း၊
အပိ စ အပ္ပကသ္မိံ ... သာဟု ... နံ ...
အပ္ပသ္မေကေ ... ပ ... န္တိ၊
ဗဟုနေကေ န ... ...
အပ္ပသ္မာ ... က္ခိဏာ ... နွာ၊
သဟဿေန ... သမံ မိတာ ...

...င်တော်မြတ်ဘုရား ... စွန့်ကြဲပေးတမ်း ... လှူဒါန်း ... ခြင်းသည် ကောင်း ... မြတ်လှုပါပေ၏ ... သို့သော်
အနည်း ... သော ... ပစ္စည်း ... တ္တူထဲမှ ... ဖန်ခွဲခြမ်း ... လှူဒါန်း ... ခြင်းသည် ပို၍ကောင်း ... မြတ်လှု
ပါသည် ... လောက၌ ... အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပစ္စည်း ... တ္တူ အနည်း ... မျှသာ ... သော်လည်း ... ပေး ... လှူ
ကြကုန်၏ ... အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကမူ ပစ္စည်း ... စ္စာ များ ... စွာကုံလုံ ... ပြည့်စုံသော်လည်း ... မပေး မလှူကြကုန် ...
အနည်း ... သော ... ပစ္စည်း ... တ္တူထဲက ... ဖန်ခွဲခြမ်း ... လှူဒါန်း အပ်သောအလှူကို ... ဒါနစေတနာက
မွန်မြတ်လှုသဖြင့် ... အလှူတစ်ထောင်နှင့်ညီမျှ၏ဟု ... နှိုင်း ... ဆအပ်ပါ၏ ...

အခြားနတ်သားတစ်ပါး သော ... ခေါ် ... ဝီသ ... န်း၊
အပ္ပကသ္မိံ ... သာဟု ... နံ ...
အပိ စ ... သ ... ပိ ... သာဟု ... နံ ...
ဒါနဉ္စ ... ဓမ္မ ... သမာနမာဟု ...
အပ္ပါပိ ... သန္တာ ... ဗဟုကေ ... နန္တိ ...
အပ္ပမ္ပိ ... စေ ... သ ... ဒ္ဓ ... ဟာနော ... ဒိတိ ...
တေနေ ... သော ... ဟောတိ ... သုခီ ... တ္တ ...

...င်တော်မြတ်ဘုရား ... စွန့်ကြဲပေးတမ်း ... လှူဒါန်း ... ခြင်းသည် ကောင်း ... မြတ်လှုပါ၏ ... အနည်း ...
သော ... ပစ္စည်း ... တ္တူထဲကပင် ... ဖန်ခွဲခြမ်း ... လှူဒါန်း မှုသည်လည်း ... ကောင်း ... မြတ်လှုပါပေ၏ ... သို့သော်
... ကံနှင့်ကံအကျိုး ... ကို ... ယုံကြည်ချက်သ ... ဒ္ဓါ ... တ်ခံဖြင့် ... ပေး ... တမ်း ... လှူဒါန်း မှုသည် ပို၍ကောင်း ... မြတ်
လှုပါပေ၏ ...

သာ ... သုတ်၌ ... သိမှတ်ဖွယ်

... အလှူပေး ... ခြင်းနှင့် ... စစ်ထိုး ... ခြင်း ... နံပါတ်မြောက် ... လျှောက်ထား ... သောနတ်သား ... ၏ ... စကားတွင် "အလှူ
ပေး ... ခြင်းနှင့် ... စစ်ထို ... ခြင်း ... သည်တူ၏" ဟူသောစကား ... သည်ပါ၏ ... တူပုံကား ... အသက်သေ ... မည်ကိုကြောက်သူသည်
စစ်မတိုက် ... တို့အတူ ... ပစ္စည်း ... ကုန်မည်ကို ... ကြောက်သူသည်လည်း ... မလှူ ... မပေး ... "စစ်လည်း ... တိုက်မည်၊ ... အသက်ကို
လည်း ... စောင့်ရှောက်မည်" ဟု ... ဖြ ... ... ခွပြောသူသည်လည်း ... စစ်မတိုက် ... အသက်ကိုပ ... နမထား ... "ဖြတ်
လိုဖြတ် ... သတ်လိုသတ်ပစေ၊ ... အောင်နိုင်မှုကိုသာ ... အ ... တော့မည်" ဟု ... ပြောသူသည်သာ ... စစ်တိုက် ... ၏ ... တို့အတူ
"စည်း ... စိမ်ဥစ္စာကိုလည်း ... မကုန်အောင် ... စောင့်ရှောက်အံ့၊ ... အလှူလည်း ... ပေး ... အံ့" ဟု ... ပြောသူသည် ... အလှူပေး ... လေ့မ ...
ပစ္စည်း ... ဥစ္စာအပေ ... ၌ ... တွ ... တာမှုကို ... ဖ ... ရှ၍ "လှူဒါန်း ... ပေး ... တမ်း ... တော့အံ့" ဟု ... ပြောဆိုအား ... ထုတ်သူသည်သာ ... ပေး ... လှူ
တတ်၏ ... ၍ပါဠိတော်ကို ... သည့် ... ရှုပင် ...

"မချမ်းသာ ... လောကလူတွင်၊ ... အလှူပေး ... ခြင်း ... စစ်ထိုး ... ခြင်း ... တာ ... မ ... င် ... တူမျှ ... ဟူကုန်စွတည့်၊ ... အလောဘဟိတ်၊
ကြောက်ထိတ်ကင်း ... စွာ၊ ... စွန့်ကြဲ ... ၌၊ ... သ ... ဒ္ဓါ ... သူ ... ဇိုလ်ထုခွဲလျက်၊ ... စစ်ကဲ ... လှံ့လအထူ ... ခေါင်ကြူး ... သာ ...
ဗိုလ်မှူး ... ဘက်၊ ... ဆုတ်မလှန်ပဲ၊ ... စိတ်သန်ခိုင်ကျန် ... မှန် ... လော့" ဟု ... ယ ... လင်္ကာ ... ၌ ... မိန့်လည်း
ဆရာတော်ဘုရား ... တာ ... သာ ... ခဲ့လေသည် ...

အလှူပေးခြင်းနှင့် စစ်တိုက်ခြင်းသည် သဘောသွားတူ၏ဟု ပြသာ ၍ အဆက်ဆက်တို့ မိန့်မြွက်ခဲ့ကြပါကုန်၏။ စစ်ပွဲ၌ ပင့်တက်ကြွ ၍ သူတို့သည် မိမိတို့ဖက်က အနည်း ငယ် မျှသာ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း တစ်ဖက် နှိုသူများစွာသောလူတို့ကို အောင်နိုင်တတ်ကြကုန်၏။ ၌ အတူ ကြည်မှုသ စသည်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အနည်း ငယ် ကိုပင် လှူ ါန် စေဦးတော့၊ ထိုသို့ အနည်း ငယ် လှူ ါန်မှု ကြောင့် တမလွန်ဘ နောက်လောက၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် များ မြတ် ဖွံ့ဖြိုး နေ၏ အကျိုး တို့ စားလျက် ချမ်း သာနိုင်ပါသည်။

အခြားနတ်သားတစ်ပါး　　သာ ု ခေါ် ကာ ိသ ါနဲ့၊
အပ္ပကာသ္မိမ္ပိ သာဟု ါနဲ့၊
သ ဓ ပိ သာဟု ါနဲ့၊
အပိစ မွလ သာပိ သာဟု ါနဲ့၊

ဂ မွလ သ ါတိ ါနဲ့၊
ဥဒ္ဓာန ဂ တသ စန္တုံ၊
အတိက္ကမ္မ သော တ ကိ မသ၊
ဗှာနိ ဂှာနာနိ ဥပေတိ စေ့စွာ၊

ုင်တော်မြတ်ဘု ၊ လှူ ါန် ခြင်းသည် ကောင်း မြတ်လှပါ၏။ အနည်း ငယ် သော ပစ္စည်း ထဲကပင် ဖ ဖန်ခွဲခြမ်း လှူ ါန် နိုင်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း မြတ်လှပါ၏။ တာနှင့်ကံ အကျိုး တို့ ကြည် တတ်သော သ ဂ တ် အခြေခံဖြင့် လှူ ါန် ခြင်း လည်း ကောင်း မြတ်ပါ၏။ ထိုသို့သော တ ဂ သဖြင့် အပ်သော ပစ္စည်း တို့ တ ဂ တူ သိမြင် အ ဂ အ ုင် အာ လှူ ါန် ခြင်းသည် ပို၍ ကောင်း မြတ်လှပါ၏။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထကြွလုံ့လ ကြောင့် အပ်၊ တ ဂ သဖြင့် ဂှာဖွေ ထား အပ်သော ပစ္စည်း တို့ တ ဂ တူ သိမြင် အ ဂ အ ုင် အာ လေ တ ကြည်ဖြူ ပေ လှူ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မမင်းဖိုင်အပ် ငါ အထပ်ထပ်ကို ကျော်ဖြတ်လွန်မြောက်၍ နတ်ဘုံတစ်လျှောက်သို့ ကပ် ောက်နိုင်ပေသည်။

ထိုပြင် စစ်ပွဲ၌ စွမ်းသတ္တိ သူသည် မိမိတို့က အင်အား နည်း သော်လည်း စွမ်းမဲ့ သူ အမြောက်အမြား တို့ပင် အောင်မြင်နိုင်၏။ ထို့အတူ ကြည်ချက်သ တ ဂ အာ ထုတ်မှု စသည်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် အနည်း ငယ် သော အလှူပင်ဖြစ်သော်လည်း မပေ ကိုလို န်မြော န်တိုတတ်သော မစ္ဆေ နဲ့ မပေ ချင် မစွန့်ချင် စွန့်လှူ မည့် ပစ္စည်း တို့ သိမ်ဖက်ထား ချင်တတ်သော လောဘ ဂ တ်တို့ကို မြောက်မြား စွာပင်ဖြစ်စေ အောင်မြင်နိုင်နိုင်း ဖြစ်၏။ ၍နေ ၌ မှပ အဌကထာလာ ကောသာ က အပေ ူတစ်ထည်သာ သော ပုဏ္ဏား တ္ထုကို မှတ်သား ထိုက်၏။

ကောသာ ကပုဏ္ဏား တ္ထု

အိမ်တွင်းဖြန် သည့် လင်မ ဂ　　ကု ဂ ုင်လက်ထက်တော် ၌ သာ တ္ထိမြို့၌ လူဆင်း ပုဏ္ဏား နီ မောင်နှံတို့ နေထိုင်ကြ၏။ တ်မှာ တစ်ထည်စီ သော်လည်း အပေ ူမှာမူ ဂ က်လုံး အတွက် တစ်ထည်သာ ၍၏ ပင်ပုဏ္ဏား ွှာ ဂ လာ ဂ ၍ အပေ ူကို တ်ရုံသွား လျှင် နီ သည်ပုဏ္ဏေ သည် အိမ်တွင်း ပုန်း လုပ်နေ ၏။ ထို့အတူ နီ သည် အပြင်ထွက်ပြန်လျှင်လည်း ပွန် သည်မှာ အိမ်မှထွက်၍မဖြစ်။

အခြာနိတ်သာတစ်ပါ သာ ခေါ မာဝိသ ဂါနံ၊ အပ္ပကသ္မိမ္ပိ သာဟု ဂါနံ
သ ် ပ်ီ သာဟု ဂါနံ၊ မ္မလ ္ဍ သာပိ သာဟု ဂါနံ
အပိ စ ်ိစေ ျ ဂါနမ္ပိ သာဟု ဂါနံ
ီစေ ျ ဂါနံ သု တပ္ပသတ္တံ၊
ငေ ကို္ခကေ ျဂက္က နိ လောကေ
တေသု ို္မာနိ ဟပ္ဖလာနိ၊
ဗီဇာနိ ုတ္တာနိ ထာ သုခေတ္တေ

ုင်တော်မြတ်ဘုုရ လှျုုိနါန်း ခြင်းသည် ကောင်းမြတ်ပါ၏ အနည်ငယ် သောပစ္စည်း ထွေ ထဲကပင် ဖေန်ခွဲခြမ် လှျုိန်းနိုင်ခြင်းလည်း ကောင်းမြတ်ပါ၏ တံနှင့်ကံအကျိုးတို့ ကြည် တတ်သော သ ္ဓါတ်အခြေခံဖြင့် လှျုိန်းခြင်းလည်း ကောင်းမြတ်ပါ၏ တာဂ သဖြင့် အပ် သောပစ္စည်းကို တာဂ တူ သိမြင် အပ် ဂအင်းအာ လှျုိန်းခြင်းလည်း ကောင်းမြတ်ပါ၏ သို့သော် အလှျု တ္တု အလှျုခံပု္ဂိုလ်ကို စိစစ်ရွေးချယ် ၍ လှျုိန်းခြင်းသည် ပို၍ကောင်းမြတ်လှ ပါသည်

အလှျု တ္တု အလှျုခံပု္ဂိုလ်ကို စိစစ်ရွေးချယ် ၍ လှျုိန်းခြင်းကို ဘုုရ ုင်အဆူဆူ ချီးမွမ်း တော်မူအပ်ပြီ လယ် ဂမြေကောင်းဌ် စိုက်ပျိုးကြဲချအပ်သော မျိုးစေ့တို့သည် အောင်မြင်ဖွံ့ဖြိုး များမြတ်သော အကျိုးိုကုန်သကဲ့သို့ ၍သက်ိုလောက ယ် သီလသမာဓိ ုက်အပေါင်းိုတော် မူကြသော အလှျုခံပု္ဂိုလ်တို့အား လှျုိန်း ခြင်းတို့သည် ကြီးကျယ် ဖွံ့ဖြိုး များမြတ်သော အကျိုး ိုကုန်၏

တဂ ဖွဲ့နှင့် သူတို့နှစ်ဦး တစ်ခါသော် နိမ့်ဗှာန်ဆော်ကမြို့တွင် ဒ္ဒိလှည့်လည်ကာ "ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်တော် ယ် နေ့တဂ ဖွဲ့ိုကြောင်း၊ တာဂ နာ ု န်ကြွ ောက်နိုင်ကြကြောင်း" နိုးဆော်သွားသည် သူတို့နှစ်ဦးသည် အများနည်း တူ တာဂ တော်ကို နာ ု လိုကြ ၏ သို့သော် သူတို့သည် ဘုုရ သွာ ကျောင်း တက် တ်မပျက် ့ ဥ်နှဲ့ လက်တွဲအတူတူ သွာနိုင်သူများ မဟုတ် ကြ ထို့ကြောင့် နေ့အချိန်၌ အာ ခွဲ့သူမိန်းမ သာ နီးသည်ကို တာဂ နာဖို့ လွှတ်လိုက် ၏ ခင်ပွန်း သည်ဖြစ်သူကမူ ည၌ တဂ ဖွဲ့မှာမှ တစ်ထည်သာ ိုသော အပေ ြုံကိုခြုံလျက် တာဂ နာ ထွက်ခဲ့ သည်

စစ်ထို ပြီ တာဂ ဖွဲ့ကာ စလေပြီ သူတကာလို အချိန်မရွေး တာဂ နာထွက်နိုင်ခွင့် မ ို သောကြောင့် နာ သည့်အခိုက် ဖို၍စိတ်စိုက် သည် ကြည်လည်ကြည်၊ မြည်လည်မြည်၊ ဖီလည်ဖီသည့်ပြင် လေနက်ချိုမြ လှသည့် ဘုုရ ုင်၏အသံတော်သည် ၊ဏ္ဏာ ၏နာ အတွင်း သို့ တစ်လုံးချင်း တစ်ပိုင်ချင်း င်လျက် ိုနေသည် တဂ တော်ကိုနာ သည်မှာ စိမ့်၍စိမ့်၍ သိမ့်၍သိမ့်၍နေ၏ ိ တိဟုန်တက်တို့၍ တစ်ကိုယ် လုံး တဖြိုးဖြိုး တဖျပ်ဖျပ် ဖြစ်နေသည် တာဂ တော်ကိုကြည်ညို ကမူ တာဂ တော်သခင် ဘုုရ ုင်အား တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် ပူဇော်လှျုိန်း လိုစိတ် သည် တ ိုပ်ိုပ်ဖြစ်ပေ လာတော့၏

သို့သော် သူ့မှာလှျုစ ဂပစ္စည်း ပါသူမဟုတ် လှျုဖွယ် ပစ္စည်း တို့ ကြည့်သည် အပေ ြုံမှလွဲ၍ လှျုန်ပစ္စည်း ကိုမတွေ့ "ကဲ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ၍ အပေ ြုံကိုပဲ လှျုတော့မည်" ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် သို့သော် သို့သော် နှစ်ငေ ဂက်လုံး အတွက်မှ တစ်ထည်သာ ိုသည် တစ်ထည်မ ိုက အပြင်ထွက်ဖို့ခက်ချေတော့မည် "အို မလှျု တာဘဲ ကောင်းပါတ ယ် လေ" အလောဘနှင့် လောဘစစ်သည်တို့ ၊ဏ္ဏာ ၏ခန္ဓာပဋ္ဌကစစ်မြေပြင်တွင် သူနိုင်ငါနိုင် အပြိုင်တိုက်ကြလေပြီ

အခြားနတ်သားတစ်ပါး သော ခေါ်ကော်သ ဂြိန်း၊
အပ္ပကသို့မွိသောဟု ဂြိန်း
သ ပိသောဟု ဂြိန်း၊
မွလ သောပိသောဟု ဂြိန်း
ဝိစေ ဂြိန်မွိသောဟု ဂြိန်း၊
အပိစ ဖါဗောသုပိသော သံ မော

ေ ဂဖါဏာဘူတာနိ အဟေဌ ခ၊
ပရူပ ဂြိန် တာဂေ ဖါပံ
ဘီရုံ ဖ သံသန္တိ ဝ တိ ကာတ္တသူ၊
ဘ ဂ ဖ သန္တော တာဂေ ဖါပံ

အ င်မြတ်ဘု ဂ လှုါန် ခြင်း အနည်း ေ သောပစ္စည်း တ္တုထဲကပင် ေ ဖန်ခွဲခြမ်း လှုါန် ခြင်း ကံနှင့်ကံအကျိုး ကို ကြည်သော သ ဂတ်အခြေခံဖြင့်လှုါန် ခြင်း တာ ဂ သဖြင့် ဂဖွေ့ထား အပ်သောပစ္စည်း ကို တာ ဂ ထု သိမြင်း အ ဂ အ င်အာ လှုါန် ခြင်း အလှု တ္တု အလှုခံတို့ကို စိစစ်ငွေ ချ ၍ လှုါန် ခြင်း များ သည် သူ့နည်း နှင့်သူ့ဟန်ဖြင့် ကောင်း ကြ သည်ချည် ဖြစ်ပါ၏

ပညာ သူတော်ကောင်း သည် တွက်သက် င်သက် သောသတ္တ ဝါတို့ကို ညှဥ် ဆဲဘဲ သူ တစ်ပါး တို့ စွပ်စွဲကဲ့ မည်မှ ကြောက်ခြင်း ကြောင့် ကောင်း မှုကိုလည်း ပြု ကောင်း မှု ကြောက်တတ်သူကို ညာ သူတော်ကောင်း တို့က ချီးမွမ်း ကြကုန်၏ ကောင်း မှုကိုပြုခြင်း င့်သူကို သူတော်ကောင်း တို့က ချီးမွမ်း ကြ န်၏၊ သူတော်စင်တို့သည် သူတစ်ပါး တို့ စွပ်စွဲ ကဲ့ မည့်ဘေး မှ ကြောက်ခြင်း ကြောင့် ကောင်း မှုကိုမပြုကြ

ဘ သူ့အကောင်း ဆုံးဖြစ်ပါလဲ ထိုသို့ မိမိတို့ထင်မြင်ချက်များ ကို ဘု ဂ င်အာ လျှောက် ထား ကြပြီး နောက် နတ်သား တစ် ေဂ က်က “ ခုလျှောက်ထား အပ်သော တ ဂ ပ်တို့တွင် အဘ နတ်သား ၏စကား သည် အမှန်ဆုံး အကောင်း ဆုံး ဖြစ်ပါသနည်း ဘု ဂ ”ဟု မေ လျှောက် ၏

အောင်ပြီ အောင်ပြီ ထိုသို့လျှင် “လှုတော့အံ့၊ မလှုတာဘဲကောင်း ပါတ လေ”ဟု အလောဘ ဂြိနစ် သည်များနှင့် လောဘမစွေ့ မလှုလိုမပေ လို့မှု စစ်တပ်တို့ သူဆုတ်ငါတက် ဘတပြန်ကျာ တပြန် ရှုံ ချီတစ်ခါ နိုင်ချီ တစ်လှည့်ဖြင့် စစ်ထို နေ င် ပင် ည့်ဦ သန် ခေါင် တို့ ကျော်လွန်၍ စ္စိမ မို သောက် သို့တိုင်လေပြီ “အင် ငါ့သန္တာန်မှာ ပေ လှုလိုစိတ်ကလေ ကာ မစွေ့ ပုန်ကန် သူပုန် န်ကြောင့် နာလံမထူနိုင်အောင် ချေပြီ ဘ သံသ ဂကပါလာသော ၍မစွေ့ စိတ်ကြောင့်ပင် ပေ ကမ် လှုါန် ခဲ့မိသဖြင့် ခုဘ မှာ လူ့လုံ လှု မွဲတေ သည့်အဖြစ်နှင့်ကြုံနေ သည် သူ့ကိုသာ ငါဆက်၍လက်ခံထား ခဲ့လျှင် ဘ အတန်တန် နာလံမထူနိုင်အောင် ချေဦ တော့မည် ကဲ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောင်ခါလာနောင်ခါစေ့မြဲ၊ လှုတော့မည်”ဟု ဆုံး ဖြတ်ချက်ချ၍ အပေ ခြုံထည်ကလေ ကို သေချာစွာခေါက်ကာ ဘု ဂ င်၏ခြေတော် င် ဖြို၍လှုါန် လိုက်၏ ထိုသို့ လှုါန် ပြီး နောက် မ် ပြောက် မ် သာဖြစ်လွန် လှုသဖြင့် “အောင်ပြီ အောင်ပြီ”ဟု သံကုန်ဟစ်ကြွေ လိုက်လေသည်

အာ□လုံ□ကောင်□ပါ□၏ □သို့သော်□□□□ ထိုအခါ □ာ□ုဂ□□ုင်က "သင်တို့အာ□လုံ□၏ □စကာ□ များ□ သည် □ သူ့နည်□နှင့်သူ့ဟန် □မှန်ကန်သည်ချည်□ ဖြစ်ပေ၏ □ □သို့သော် ငါ၏ပြည့်စုံမှန်ကန်သော□ စကာ□ကိုလည်□ □မှတ်သာ□□□ကြလေဦ□"ဟု □မိန့်တော်မူ၍ □ အောက်ပါ□ာ□ာကို □ဟောကြာ□ တော်မူ၏□

သ□□□ဝ□ □□နံ □ဟု□ာ□ သတ္တံ၊
□□နာ□ □ခါ□ မ္မပ□□□ သေ□ ဂျ□
ပုဗ္ဗေ□ □ဝ□ □ပ္ပတ□□□ □ သန္တော၊
နိဗ္ဗာနမေ□ ရှူ□ မုံ □ သပညာ□

ကံ,ကံ၏အကျိုး□ကို□ ကြည်တတ်သောသ□□□ာတ်ဖြင့် □ လူ□□နေ□ခြင်□ကို □ အမျာ□ဆုံ□ □ချိမ်□ အေ□ ချိမ်□ □ဝိုက်၏ □ □သို့သော်လည်□ □ လူ□□နေ□မှု □□နထက် နိဗ္ဗာန်တ□ာ□ သည်သာ □ အထူ□ ချိမ်□ အေ□ မြတ်လှပေ၏ □ အဘ□ ကြောင့်ဆိုသော် □ □□□□ လည်□ □ကောင်□ □ ထိုထက် □□□တ□ သော □□□ □ လည်□ကောင်□ □ ပညာ□□သူတော်ကောင်□ အဆက်ဆက်တို့သည် နိဗ္ဗာန်သို့သာ လျှင် □ □သွာ□ တော် မူကြကုန်ပြီ□

□□နေ □ သန္တိသုတ်

□□□ ဤ□□နေ□ □ကာလစသော □□□□ ပါ □ သည် □ □သမ္ဘိသုတ်နှင့်တူ၏ □

တ□ာ□ တော် = လောကဒ္ဓ □ ဆန်□ □ကြ□ ထူ□ ပြာ□ အစာ□ □ □သော □ကာမ □ □ကာ်အာရုံတို့ သည် □ □ကာမအစစ်မဟုတ်ကြ □ □သို့ဖြစ်လျှင် □ကာမအစစ် □ အဘ□ အ□ာ ဖြစ်သနည်□ □

နတ်သာ□ □□□□□□□□□□□□□ န □ သန္တိ □ကာမာ □နေ ဇေသုနိစ္စာ၊
သန္တိ □ကာမနိ□ ဂနိ □ □ သု□ □ □□ □
□□ သု□ □မတ္တော □ အပုနာ□ □မန်၊
အနာ□ သ္တာ ပု□ □သော □စ္စု□□ □ ဂျ□

အောင်သံလန့်သည့် □ကောသလမင်□□□□□ ထိုညဉ့်တ□ာ□ ဖွဲ့ □ □ □ သာ□ □ ထို ပြည့်□ုင် □ ာ□ □ ကောသလမင် □ သည် □ □ကာ□ ာ□နော လျက် □ □၏ □ "အောင်ပြီ □ အောင်ပြီ"ဟူသော အသံမျိုး□ သည် □ မင်□ □□ □ ာဇ တို့အတွက် □ နော □ □ ခက်၍ □ အထိတ်တလန့် ဖြစ်စေသော □ အသံမျိုး ဖြစ်၏ □ □ထို့ကြောင့် □ မင်□ ချင်□ တို့အာ□ □ အကြောင်□ ကို □မ □ □ မြန် □ □စမ် □ စစ် ဆေ□ စေ သည် □ □ အဖြစ်မှန် ကို □ □ သိ □ လေပြီ□ □ ကောသလမဟာ□ ာဇ သည် အံ့ □ □ ခြင်□ ,□ သနာ □ □ ခြင်□ များ□ □ ကြွ ဖြစ်မိ သည် □ □ ပုဏ္ဏာ□ အပေ□ □ များ □ □ ကြွ လည်□ ကြည်ညိုမိသည် □ □ ထို့ကြောင့် □ အ □ □ တ် အစုံပေါင်□ များ □ □ ကြွ ကို ပုဏ္ဏာ□ အာ□ □ □ ပေ□ □ လှူ သည် □ □ ပုဏ္ဏာ□ □ သည် □ □ တိုင်□ □ တိုင်□ သော အ□□တ်များ □ ကို □ ာ□ ုဂ□ □ ုင်အာ□ □ □ ာစ်ဆင့် လှူ၏ □ □ နောက်ဆုံ□ ၌ မူ □ ဆင်လေ □ □ ,□ မြင်□ □ လေ □ □ ,□ □ ငွေလေ □ □ ထောင်, အမျိုး□ သမီ□ □ လေ□ □ □ ဂက်,□ ကျွန်မလေ□ □ □ ဂက်,□ ကျွန်ထီ□ □ လေ□ □ □ ဂက်,□ □ □ ာ လေ□ □ ာ တို့ကို □ ဆုတော်လာဘ်တော်အဖြစ် ဖြင့် □ ချီ□ မြှင့်ခံ□ □ □ လေသတည်□ □ □ □ အကျ□ □ ကို □ □ မ္မပ □ အဋ္ဌကထာ၊ □ ပါ□ □ □ စုဋ္ဌကသာ□ ကမြာ□ ပ္မကျ□ □ ထူ□ ဌ □ ရှုပါ □ □

သာ□ □ သုတ်ပြီ□ □၏□

သုသုငါငါ□သတ္တ□ါတို့ထံ၌□ပြောင်□လဲ□မြဲတည်သော□ကာမ□က်တို့ဟူ၍□မ□ိကြကုန်□ ဤလောက၌□နှစ်သက်ဖွ□် ဖြစ်□ဖြာအာရုံ□ကာမ□က်တို့ကား□□ကြကုန်၏□□ ငင်□ကာမ□က်တို့ အပေ၌□နောင်ဖွဲ့□ စိမ့်□သောစိတ်□ိုသူသည်□သေခြင်း□၏တည်□ဖြစ်သော□တေဘူမက□□□ကြွ မှ□ကျွတ်လွတ်ထွက်မြောက်ကာ□တစ်ခါ□ကျ်လျှင်□နောက်ထပ်ပြန်လာ□မဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့□ကော်နိုင်ပါ□

ဘု□□ျိုင်□　□ဆန္ဒဇံ□အဃံ□ဆန္ဒဇံ□ကြွ့□ဆန္ဒ□ိနယ□ဂ□အဃ□ိနယ□ဂ□

အဃ□ိနယ□ဂ□ကြွ□ိနယ□ဂ□

ခန္ဓာငါး□□ရုပ်နာမ်တ□□သည်□တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်□၏□ဆင်□□ကြွဟူသမျှသည်လည်း□ တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်□၏□တဏှာဆန္ဒကို□ပ□်သတ်နိုင်လျှင်□ခန္ဓာငါး□□တို□ပ□်နိုင်၏□ ဆင်□□ကြွဟူသမျှကိုလည်း□□ပ□်ဖျောက်နိုင်၏□

နဲ□တေ□ကာမာ□ ဂနို□စိတြာနိ□လောကေ၊
သင်္ကပ္ပ□ဂေါ□ုရိ□ိသဿ□ကာမော□
တိဋ္ဌန္တိ□စိတြာနိ□တထေ□□လောကေ၊
အထေတ္ထ□ိ□□ိန□ န္တိ□ဆန္ဒံ□

လောက၌□ဆန်□ကြ□်သောအာရုံတို့သည်□ကာမအစစ်မဟုတ်ကုန်□□သတ္တ□ါသန္တာန်၌ဖြစ် သော□ကြံစည်တတ်သော□□သည်သာ□ကာမအစစ်ဖြစ်၏□မှန်၏□ဆန်□ကြ□်သော□အာရုံတို့ သည်□ပူတို့သဘာ□□ဆန်□ကြ□်သည့်အတိုင်း□□လောက၌တည်□ိုနေကြကုန်၏□□ို့သော်□ညာ□ို တို့ကမူ□ထိုဆန်□ကြ□်သောအာရုံတို့အပေ၌□တဏှာဆန္ဒကို□ပ□်သတ်နိုင်ကြကုန်၏□□ထိုသို့ ပ□်သတ်နိုင်သဖြင့်□ဆန်□ကြ□်သောအာရုံတို့အပေ၌ပင်□ကာမ□ာိုချင်မက်မောမှု□မဖြစ်တော့ ဟူလို□□

ကော□□ဇဟေ□□ိပ္ပဇဟေ□ျ□မာနံ၊
သံ□ဂေဇနံ□သဗ္ဗမတိက္ကမေ□ျ□
တံ□နာမရူပသ္မိမသဇ္ဇမာနံ၊
အကိဉ္စနံ□နာနုပတန္တိ□□ကြွာ□

အမျက်ထွက်မှု = ကောပ၊□ထောင်လွှာ□မှု = မာနကို□ပ□်စွန့်□၏□□သံ□ဂဇဉ်ငြိတွ□်မှု□မှန် သမျှကိုလည်း□□ပ□်ဖြတ်ကျော်လွန်□၏□□နာမ်ရုပ်□□□ပါ□အပေါင်၌□ငြိကပ်တော့ဘဲ□ကြောင့်ကြ တုန်လှုပ်မှုမ□ိုတော့သော□ိုဂ္ဂိုလ်ထံသို့□□ကြွဟူသမျှ□ကျ□ကျ်တော့ချေ□

ပဟာသိ□သင်္ခ□□ိမာနမဇ္ဈ□ါ၊
အစ္ဆေစ္ဆိ□ကဏှံ□က္က□နာမရူပေ□
တံ□ဆိန္န□န္ထံ□အနိဃံ□နိ□ါသံ၊
ပ□ိဂေ□သမာနာ□နာဇ္ဈ□မံု□
ဂေ□ါ□နုဿာ□က္က□□□ိ□တုံ□□၊
သဂ္ဂေသု□□□သဗ္ဗနိဂေ□သနေသု□

ထိုဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် "တပ်မက်သူ, ပြစ်မှားသူ, တွေဝေသူ" စသောအခြေအနေမျိုးမှုကို ပယ်စွန့်နိုင်ပြီ။ ။ ပါအပြား များနမာနတရားတို့လည်း မကပ်ရောက်တော့။ ။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ အပေါင်းတွင် တာမှုတဏှာဂတ်ကိုလည်း အမြစ်ပြတ်ပယ် သတ်လေပြီ။ ထုံနှောင်ဖွဲ့ချည်လေ လီသောသံယောဇဉ်တရားတို့ကိုလည်း ဖြတ်ပြီးဖြစ်၍ဆင်းရဲကင်းမှု။ ။ အာသာတောင့်တမှုမရှိတော့သော ထိုဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည်မှနောက်၌ တန်ခိုးကြီးမားနတ်ပြဟ္မာများနှင့် လူသား တို့သည် လူတို့နေထိုင်ရာ မြို့ရွာဒေသ၌လောက၌ဖြစ်စေ, နတ်ဘုံဌာန ဖုံဖုံနေကြရာကိုအောက် လောက၌ဖြစ်စေ, နတ်မြို့ခြောက်လီ ပြဟ္မာပြည်တို့၌ဖြစ်စေ နေရာအားလုံး သိမ်းကျုံး၍ရှာဖွေ ကြသော်လည်း မတွေ့နိုင်တော့ချေ။ ။ ဂါထာသည် သမိဒ္ဓိသုတ်၊ တာပိုင်း ။ ။ ၌လည်း ပါခဲ့၏။

အရှင်မောဃရာဇ ။ တံခွန်တိုနှာ ဘုံကျွန်ုပ်ကာထာ ဝိမုတ္တံ၊
ဝေ ။ ဝန်သားကွာ ။ ။ ဘောက် ။
နရုတ္တမံအတ္တစရန်ရာနံ၊
ဝေ ။ ဘုံနမသည်န္တိ ဖသံသိ ဂဝေတ ။

ဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ။ ကိလေသာအားလုံးမှ လွတ်မြောက်ပြီးသော ထိုဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို နတ်လူတို့သည် ။ ၍လူ့လောကနှင့် တစ်ပါးသောလောကတို့၌ မတွေ့မြင်နိုင်အံ့။ လူတို့ထက် မြင့်မြတ်တော်မူ၍ လူတို့အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်တော်မူသော ထိုဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှိခိုးကြသူနတ် လူတို့ကို ချီးမွမ်းထိုက်ပါကုန်သလား ။ ။ မှာမှု ။ မတွေ့တော့သူကို ရှိခိုးကာအကျိုးရှိ ပါသေး ။ လားဟုလို ။

ဘုရားမိန့် ။ ။ ပသံသိ ဂဝေတပိ ။ ။ ကျွန်ုပ်
ဝေ ။ ဘုံနမသည်န္တိ တာထာ ဝိမုတ္တံ ။
အညာ ။ ။ မ္မံ ဝိစိကိစ္ဆံ ပဟာ ။၊
သ ။ တိ ဂဝေတပိ ။ ။ ကျွန်ုပ်

အို ။ ဟန် ။ ။ ဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ။ ကိလေသာအားလုံးမှ လွတ်မြောက်ပြီးသော ဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှိခိုးကြသူနတ်လူတို့ကို ။ မှုချ ချီးမွမ်းထိုက်ကုန်သည်သာ ။ အို ။ ဟန် ။ ။ ချီးမွမ်းထိုက် ရုံသာမဟုတ်သေး ။ ။ ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှိခိုးသူ ထိုနတ်လူတို့သည် သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိမြင် ၍ ။ မှာမှု ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်စွန့်ပြီး လျှင် ကြိုးကပ်တတ်သောတဏှာကိုပင် လွန်မြောက်နိုင်ကြ ကုန်၏။

မှတ်ချက် ။ ။ မိုးထိမှုနိုသာ ။ နှင့် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ မြို့ မြန်မာပြန်တို့၌ "တံခွန်စေ" စသော ဂါထာကို အရှင်မောဃရာဇက နတ်သားအား မေး၍ "ပသံသိ ဂဝေတပိ" စသော ဂါထာကို နတ်သားက အရှင်မောဃရာဇအား ဖြေသည်ဟု ပြ ။၏။

နသန္တိသုတ်ပြီး၏။

၁၊ ဥဗ္ဗာနသညီသုတ်

၃၉။	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်ယံ အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကဲ့ရဲ့လို၍လာသောနတ်များ။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	= ပြောဟောနာရုံမျှဖြင့် မှာန် မှုပ ပတ်မဖြစ်သေး။

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်အပေါ် ပြစ်တင်ရှုတ်ချလိုသော နတ်တစ်စုသည် ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်ယံ လောက် ဘုရားရှင်ထံ ရောက်လာကြ၏။ သူများနည်းတူ မြေမှာမနေဘဲ ကောင်းကင်မှာ ရပ်တည်ကြလျက် နတ်သားတစ်ယောက်က အောက်ပါအတိုင်း ပြစ်တင်လျှောက်၏။

နတ်သား။   အညထာသန္တမတ္တာနံ၊ အညထာ ပဝေဒယေ။ နိကစ္စ ကိတဝဿေဝ၊ ဘုတ္တံ ထေယျေန တဿ တံ။ ယံ ဟိ ကယိရာ တံ ဟိ ဝဒေ၊ ယံ န ကယိရာ န တံ ဝဒေ။ အကရောန္တံ ဘာသမာနံ၊ ပရိဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် လုပ်တော့တစ်ခြား ပြောတော့တစ်မျိုးဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သူတစ်ပါးတို့လှူဒါန်းသည့် ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးစွဲမှုသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ငါးမုဆိုးကဲ့သို့ ကောက်ကျစ်လိမ်ညာ၍ သုံးစွဲခြင်းမည်ဖြစ်၏။ မှန်၏၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်သလိုသာ သူတစ်ပါးအား ပြောသင့်၏၊ ကိုယ်တိုင်မလုပ်သည်ကို သူတစ်ပါးအား မပြောသင့်။ ကိုယ်တိုင်မလုပ်ဘဲ လုပ်သလိုလို ပြောဆိုသူကို အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာရှိသူတို့က ပိုင်းခြား ကန်စင် သိမြင်ကြကုန်၏။

ဘုရားရှင်။   န ဝေ ဣဒံ ဘာသိတမတ္တေန၊ ဧကန္တသဝနေန ဝါ။ အနုက္ကမိတဝေ သက္ကာ၊ ယာယံ ပဋိပဒါ ဒဠှာ။ ယာယ မုစ္စန္တိ ဓီရာ၊ ဈာယိနော မာရဗန္ဓနာ။ န ဝေ ဓီရာ ပကုဗ္ဗန္တိ၊ ဝိဒိတွာ လောကပရိယာယံ။ အညာယ နိဗ္ဗုတာ ဓီရာ၊ တိဏ္ဏာ လောကေ ဝိသတ္တိကံ။

၁၊ ဥဗ္ဗာနသညီသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

အထင်မှားသည့်နတ်များ။   ဤသုတ်တော်လာ နတ်များသည် ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အထင်မှားနေကြ၏။ "ဘုန်းကြီးတမသည် ပွဲသက္ကာသက်နှင့် ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ သောဆွမ်းသစ်ပင်တည်ဖူးသောကျောင်း နားကျောင်း ငယ်ဝေတည်ဖူးသောဆေးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာမိရောင့်ရဲမှုကို ချီးကျူးသည်ဆို၏၊ ထို့သော် သူကိုယ်တိုင်ကမူ ကောင်းပေ့ နူးညံ့ညက်ညောပေ့ဆိုသော ပတ္တုဂျက်တိုင်း ခေါ်မတိုင် ဖြစ်သင်္ကန်းများကို ဝတ်ရုံ၏၊ ဘုရင်မင်းများနှင့်တန်းတူ အစာအစာမျိုးတို့မှ သုံးဆောင်စားသောက်၏" နတ်ဗိမာန်တမျှကျက်သရေရှိလှသော ကျောင်း၌ သာနာကောင်းမွန်သော အိပ်ရာနေရာတို့မှာ နေထိုင်ကျိန်းစက်၏။ ထေပတ်၊ ဆီဦး၊ ပျားသကာစသော ဆေးတို့ကို

အကြွင်း မ္မာန မ္မပ ပတ် အကျင့်မြတ်သည် မြဲနိုင်သောသဘော ၏ င် အကျင့်ဖြင့်ပင် ပညာ သူတော်ကောင်း တို့သည် စူ စိုက်စွာရှုကြကုန်လျက် မာ မင်း ၏အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ကြကုန်၏ ဤ မ္မာန မ္မပ ပတ် အကျင့်မြတ်ကို ပြောဟောကာမျှ, နှာ ရုံမျှဖြင့် သက် င်ကျင့်ကြံ နိ မဖြစ်နိုင်

ပညာ တို့သည် သ ၏ လောက၏ အဖြစ်အပျက်ကို သိပြီ ဖြစ်၍ သစ္စာလေး ပါး မြတ်တ ကို ပိုင် ခြား တုန်စင် သိမြင်ပြီ လျှင် တိုလေသာအပူမီး ငြိမ်း အေး ငြိ တုန်ပြီ လောက ် ငါ ဖြွာ အာရုံ တာမ ကျော်၌ အဟုန်ပြင်း လတ် သံလိုက် ဂတ်သို့ ကြိုကပ်တတ်သောတဏှာကို ် ခွာလွန်မြောက်တော်မူကြကုန်ပြီ ထိုကဲ့သို့သော ပညာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စင်စစ်ကေန် အမှန်ပင် ငှက်မုဆို တဲ့သို့ မပြုမလုပ်ကြတော့ကုန် ငါတို့သည် ဤငှက်မုဆို တဲ့သို့ မပြုလုပ်မပြောဆိုကုန် ဟုလို

မြေသို့ဆင်း၍ ပ်စင် တောင်းပန် ထိုသို့ ဘု ဂ ုင်က မိန့်တော်မူသောအခါ ထိုနတ်တို့သည် မြေပေ သက်ဆင်း တည်နေကြပြီ လျှင် ဘု ဂ ုင်၏ခြေတော်တို့ကို ဦး ခေါင်း ဖြင့်ပျပ် ပ် ၍ ဤသို့တောင်း ပန်ကြ၏ “ တပည့်တော်တို့၏ မိုက်မဲတွေ မလိမ္မာသည့်အလျောက် တပည့်တော်တို့အပေ၌ အပြစ်များ ဂက်လာပါကုန်ပြီ မိုက်မဲတွေ မလိမ္မာသော တပည့်တော်တို့သည် ဘု ဂ ုင်ကိုပင် ထိခိုက်ပြောဆိုထိုက်၏ဟု မှတ်ထင်မိခဲ့ပါကုန်ပြီ တပည့်တော်တို့၏ ထိုလွန်ကျူး မိသောအပြစ်များ တို နှောင်ခါစောင့်စည်း ဖို့ နိ အပြစ်အနေအား ဖြင့် လက်ခံခွင့်လွှတ်တော်မူပါ”

ဘု ဂ ုင်အပြုံးနှင့် နတ်တို့၏အထင်လွဲချက် ထိုသို့ နတ်တို့က မြေသို့သက်ဆင်း၍ တောင်း ပန်စကာ လျှောက်ထား ကြသောအခါ ဘု ဂ ုင်သည် ပြုံး တော်မူလိုက်၏ လက်ခံခွင့်လွှတ်သည် မလွှတ်သည်ကို မိန့်တော်မမူဘဲ ထိုသို့ပြုံး တော်မူသည်ကို မြင် သော နတ်တို့သည် ဘု ဂ ုင်သည် ငါတို့အပေ စိတ်ဆို ၏ဟု မှတ်ထင်ကာ ပို၍ကဲ့ ရှုတ်ချလိုစိတ်များ ဖြစ်လာလျက် ကောင်း တင်သို့ တစ်ဖန်ပြန်တက်ကြပြီ လျှင် နတ်သာ တစ် ဂက်က ဤသို့ ပြောဆိုကဲ့ ၏

နတ်သာ   အစ္စ ် ေ သ နိ္တိနံ၊ ေ ဂ စေ န ဖ ကျတိ
ကောပန္တ ဟေ ေ ါသ ရ၊ သ ေ ံ ဖ မုဥ္စတိ

ပြောဆို နိ ချ တောင်း ပန်သူတို့၏အပြစ်ကို လက်မခံဘဲ ေ ါသအတွင်း ဖြင့် နိုင်ငြိုးဖွဲ့ကာ အပြစ်ကိုအလေ ရပြုနေသူသည် န်ဟူသမျှကို မိမိအပေ၌ စွပ်ထား သူသာဖြစ်၏

သုံ ဆောင်၏ နေ့စဉ် တစ်နေ့လုံး လောက် လူသူပ သတ်အပေါင်း အား တ ဂ ဟော၏ အပြောတစ်မျိုး အလုပ်တစ်ခြား ဖြစ်၏” ဤသို့ အထင်မှား နေကြ၏ ထို့ကြောင့် ထိုအချက်တို့ကို ပြစ်တင်ရှုတ်ချ နိ လာကြသောနတ်များ ဖြစ်သည်

ငှက်မုဆို လို ငှက်မုဆို သည် သစ်ကိုင်း သစ်ခက်တို့ကို သူ့ကို ် ပေ၌ လွှမ်း အုပ်၍ ချုံပုတ်လိုလုပ်၍ ထိုင်နေ၏ ချုံပုတ်ထင်၍ အနီး သို့ကပ် ဂက်လာသော ငှ ါင်း ,ခါစသောငှက်တို့ကို သတ်ဖြတ်၍ သာ ကျွေးမှု, မ ဂ ကျွေ မှုကိုပြု၏ ဤငှက်မုဆို ၏ လိမ်လည်လှည့်ဖြား ခြင်း မျိုး တဲ့သို့ပင် ဟန် ေ ါတမသည်လည်း လူအပေါင်း တို လိမ်

ဘု ဂ ုုင် အစ္စ ေ ဂ စေ န ဗ ွေ ထ ေနာ စီ ဂ ပ တံ သိ ဂ
ေ ဂနိ န စ သမ္မေ ံ ျ ေကနီ တုသလောသိ ဂ

မဆင်မခြင် အဆောတလျင်ပြုခြင် သ္မမ် မို ကျူ လွှန်ခြင် မ ိုလျှင်, ကင် တ္တ ပြစ်မှာ မှု အပြစ်ဟူသည် မ ိုလျှင်, န်ဟူသမျှတို့ မငြိမ် ကုန်လျှင် အဘ ် အကြောင် ကြောင့် လိမ္မာသူ ိုနိုင်တော့အံ့နည်း

နတ်သာ ကသ္မစ္စ ဂ န ဗ ွ္တီ တသ န္တ္တိ အပါ တံ
ကောန် သမ္မောဟမာပါ ိ ကော စ ိ ေ ဂ သ ိ သတော

အဘ ် ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ မဆင်မခြင် အဆောတလျင်ပြုခြင် သ္မမ် မို ကျူ လွှန်ခြင် တို့ မ ိုကုန်သနည်း အဘ ် သူသည် အပြစ်ကင် သနည်း ပြင် စ္စ္တတွေ ေခြင် သို့ မ ေ ဂက်သူကား အဘ ် သူနည်း အဘ ် သူသည် အခါခပ်သိမ် သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ညာ ဖြစ်နိုင်သနည်း

ဘု ဂ ုုင် တထာ တသ ဗု သ, သမ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော
တသစ္စ ဂ န ဗ ွ္တီ တသ န္တ္တိ အပါ တံ
သောန် သမ္မောဟမာပါ ိ သော ိ ေ ဂ သ ိ သတော

ေ ုံ ေ ုံ ေသာ ဘု ဂ ုင်တို့နည်း ကူ ကျင့်ကြံကြိ တုတ် အာ ထုတ်သောအား ဖြင့် ကြွလာတော်မူလျက် သတ္တ ိ အာ လုံ အပေ ဌ် သနာ စောင့်ရှောက်လေ့ ိုတော်မူသော မြတ်စွာဘု ဂ ၏ သန္တာန်၌ မဆင်မခြင် အဆောတလျင်ပြုခြင် သ္မမ် မို ကျူ လွှန်ခြင် တို့ မ ိုတော့ ထိုမြတ်စွာဘု ဂ မှာ အပြစ်လည်း ကင်၏ ပြင် စ္စ္တတွေ ေခြင် လည်း မ ို ထိုမြတ်စွာဘု ဂ သည်သာ အခါခပ်သိမ် သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ညာ ိုအစစ်ဖြစ်၏

အစ္စ ံ ေ သ နိ္တနံ, ေ ဂ စေ န ဗ ိ ကျေတိ
ကောပန္တ ေ ဂ ေ ိ သ ရ, သ ေ ံ ဗ ိ မုဥ္စတိ
တံ ေ ံ နာဘိနန္ဒာမိ, ဗ ိ ဂ္ဂကျာမိ ေ ိ စ္စ ံ

တောင် ဖ န် န်ချ ေပြာဆိုအပ်သူတို့၏အပြစ်ကို လက်မခံဘဲ ေ ိ သအတွင် ခံဖြင့် နိုင်ငြို ဖွဲ့ကာ အပြစ်ကိုအလေ ရုပြုနေသူသည် န်ဟူသမျှကို မိမိအပေ ဌ် စွပ်ထာ သူဖြစ်၏ ထိုအဖြစ်မျိုးကို ငါဘု ဂ နှစ်သက်တော်မမူ ထို့ကြောင့် သင်တို့၏အပြစ်ကို လက်ခံပေ၏

လည်လှည့်ဖြာ ဓာ ေသာက်နေ၏ဟု ူ ဆကြသည်

ပုံ ေတော်မူခြင် နတ်မျာ ကာ ပ ထမအကြိမ် ေတာင် ဖ န်ကြသောအခါ ဘု ဂ ုင်က ပုံ ေတော်မူ၏ ထိုသို့ပုံ တော်မူခြင် သည် နတ်မျာ ၏စိတ်ထာ မမှန်ကန်သေ သည်ကို သိတော်မူသောကြောင့်ဖြစ်၏ မှန်၏ နတ်မျာ သည် သဘာ အတိုင် ဘု ဂ ုင်အပေ ဌ် ပိမိုလေ စာ ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် ေတာင် ဖ န်ကြသည်မဟုတ် ဘု ဂ ုင်ကို သူလိုကို ် လို သာမညသဘောထာ ၍ တ်ကျေ တ်ကုန် ေတာင် ဖ န်ကြခြင် သာဖြစ်သည်

ဥဒ္ဓါနသညီသုတ်ပြီး၏

သဂ္ဂါသုတ်

ဤာန၊ တာလစသော ပါသည် ေ့သမ္ဗိသုတ်နှင့်တူ၏
　　တဂါ တော်　=　အဖိုးထိုက်တန် အမျိုးမြန်ပစ္စည်း တို စောင့်ရှောက်သလို စောင့်ရှောက်
　　　　　ထိုက်သောတဂါ

နတ်သားစကားစပ်ပါ　သဂ္ဂါ တိ ဂဖုဂ်သသ ဟောတိ၊
　　နောစေ အသသ ဂ္ဂ်ံ အ တိဌတိ
　　သော စ တိတ္တိ စ တာတွသသ ဟောတိ၊
　　သဂ္ဂ စ သော စ္ဆတိ သ ိံ ဂ်ဟာ

ုံကြည်မှု သဂ္ဂါတဂါ သည် လူ့ ူနတ်ထံ နိဗ္ဗာန်အထိ ေ ာက်ပို့လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အဖော်ကောင်းဖြစ်၏ ုံကြည်ချက်မပိုမှု၌ မသက်ရောက်ခဲ့လျှင် ုံကြည်မှုသဂ္ဂါဂါတ်နှင့်ပြည့်စုံလျှင် သဂ္ဂါတဂါ ကောင်း အဖော်အပေါင်း ိုသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြံ့အ နှင့် အကျော်အစော အချီးမွမ်းခံ မှု သည် ဖြစ်ပေ လာ၏ သေပြီးသည့်နောက်၌လည်း သု တိသို့ ောက် ၏

နတ်သားစကားစပ်ပါ　ကော ဇဟော ိပ္ပဇဟော ျမာနံ၊
　　သံ ေ ဂဇနံ သဗ္ဗမတိက္ကမေ ျ
　　တံ နာမရူပသ္မိမသဇ္ဇမာနံ၊
　　အကိဉ္စနံ နာနုပတန္တိ သ ၏

အမျက်ထွက်မှု = ကော ထောင်လွှာမှု = မာနတို့ကို ပ ် စွန့် ၏ သံ ေ ဂဇဉ်ငြိတွ ် မှု မှန်သမျှကိုလည်း ပ ် စွန့်ဖြတ်တောက် ၏ နာမ်ရုပ် ပါ အပေ၌ ငြိကပ်မှုမ ိုကြောင့်ကြ တန်လှုပ်မှုမ ိုတော့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ာ စသာ ငါ ဖါ သော အငြိအကပ်တဂါ တို့သည် မကျ ောက်မငြိကပ်နိုင်ကုန်တော့ ဤ ါထာသည် အမှတ် သုတ်၌လည်း ဖါခဲ့၏ အငြိအကပ် တဂါ ငါ ဖါ တိုလည်း ကတိဆိန္နသုတ်၌ ေ ခဲ့ပြီ

ဘုဂါ ျင　ပမာ မနု ုဥ္ဆန္တိ၊ ာလာ မွေ ိနော ဇနာ
　　အပ္ပမာ ဥ္စ မေ ဂါ ိ နံ သေဋ္ဌံ ကွတိ
　　မာ ပမာ မနု ု ဌေထ၊ မာ ကာမ တိသန္ထ ံ
　　အပ္ပမတ္တော တိ ျော နှော၊ ပပ္ပေါတိ ပ မံ သုခံ

မိုက်မဲည့်ဖျင်း အသိအလိမ္မာကင်း သူ လူပြိန် တို့သည် မေ့လျော့ပေါ့ဆ နေထိုင်ကြကြောင်း မကောင်း သော အကုသိုလ်အလုပ်ကို ပြုလုပ်အား ထုတ်ကြကုန်၏ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ ိုသူသည်ကား မမေ့လျော့ မပေါ့ဆကြောင်း ကောင်းမြတ်သောသတိကို အဖိုးထိုက်တန် အမျိုး မှန်သောပစ္စည်း တို စောင့်ရှောက်သိမ်း ဆည်း သလို စောင့်ရှောက်၏

မေ့လျော့ပေါ့ဆ နေထိုင်ကြကြောင်း မကောင်း သောအကုသိုလ်အလုပ်ကို အား မထုတ်ကြ ကုန်လင့် ကာမ ာက်၌ ပျော်ပိုက်မွေ့လျော်မှုကို အား မထုတ်ကြကုန်လင့် မှန်၏ မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆ သတိတဂါ ိုသူသည် ရူ ိုက်စွာရှုဆင်ခြင်လျက် အထွတ်အမြတ် အ ဟာတ္တဖိုလ် ချမ်းသာသို့ ေ ာက် ိုနိုင်၏

သဂ္ဂါသုတ်ပြီး၏

သမ သုတ်

ဌာန = ကပိလ ဝတ္ထုမြို့အနီး မဟာ န်တော
လျှောက်သူ = သုဒ္ဓါ သဗြဟ္မာ ဦး
တ ြတ် = သံ ကာ ပါ ကို အမြဲဆည် ကပ်လျှင် အပါ ် မကျ

ဌာနနှင့် ပဝိသတ် အခါတစ်ပါ ဘုရားမြတ်စွာသည် သက္ကတိုင်း ကပိလ ဝတ္ထုနေပြည်တော် ် မဟာ န်တော ၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏ ယာကီ င်မင်းသား ဘာ မှ ဟာန် ပြု၍ ဟန္တာ ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြသော ဟန္တာ ငါး ာသည်လည်း ထိုကျောင်း၌ ပင် သီတင်းသုံး တော်မူကြ၏ လောက တ် စကြ ဋာ ခုမှ န်တ်ဗြဟ္မာ အများစုသည် ဘု ာ င်နှင့် ဟန် သံဃာ တော်တို့ကို ဖူးမြော် င် ာ ါ န ာ ထိုမဟာ န်တောအုပ်ကြီး၌ စု ကြ ်ပို့နေကြ၏

သုဒ္ဓါ သဗြဟ္မာ ဦး ထိုအခါ သုဒ္ဓါ သဘုံ၌ ဗြဟ္မာကြီး ဦး တို့သည် မဟာ န်တော ၌ ဘု ာ င်နှင့် ဟန္တာငါး ာ အပြင် စကြ ဋာ ခုမှ န်တ်ဗြဟ္မာများ လည်း ပို့နေကြသည် ငါတို့လည်း မဟာ န်တောသို့သွား၍ ဘု ာ င်အား ထာ အသီးသီး ဖြင့် တ်ဆိုလျှောက်ထာ ကြ လျှင် ကောင်း ပေမည်" ဟု ကြံစည်တိုင်ပင်ကြလျက် လက်တစ်ကွေး ခန့် သို့မဟုတ် လက် တစ်ဆန့်ခန့် မျှလောက်ကြာသောအချိန်အတွင်း မှာပင် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ဘု ာ င်ထံတော်မှောက် သို့ ာ က်လာကြလေသည် ထို့နောက် အောက်ပါအတိုင်း ထာ အသီးသီး ဖြင့် လျှောက်ထာ ကြ၏

ပထမဗြဟ္မာ မဟာသမ ေ ဝ န သ္မိံ ေ ကာ ဝ သမာ တာ
အာ တမ္ဟာ မံ မ္ဟသမ ိံ ကို္ခတာ ေ အပ ာ ဇိတသံဃံ

မဟာ န်တောအုပ်ကြီး တွင် ကြီး စွာသောအစည်းအဝေး ကြီး ဖြစ်နေပါ၏ စကြ ဋာတစ် သောင်းမှ န်တ်ဗြဟ္မာအပေါင်း လည်း ညီညာဖြဖြ ာ က်လာကြပါကုန်၏ တပည့်တော်များ လည်း ကိုလေသာဟူ န်သူတို့က မအောင်အပ် မအောင်နိုင်ကုန်တော့သော ဟန် သံဃာ တော်အပေါင်း ကို ဖူးမြင် န် လာ ာ က်ကြပါကုန်၏ဘု ာ

ဒုတိ ဗြဟ္မာ တတြ ဘိက္ခ ေ သမာ ဟံသု၊
စိတ္တမတ္တနော ဇုကံ အကံသု
သာ ထိ န္ဒြိယာနိ ေဟတ္တာ၊
ဏ္ဍိ ဂန္တိ ကၡ္တိ ပဏ္ဍိတာ

အစည်းအဝေး ကြီး၌ တော်မူကြသော ဟန် တော်ငါး ာ တို့သည် မိမိတို့စိတ်ကို တည် ကြည်စေလျက် ဖြောင့်မတ်အောင် ပြုထား ကြပါကုန်၏ ထား ခွဲ ပြင်များ သည် ထမ်းပိုးကို ညီစွာ သွားနေစဉ် မြမောင်းနှင်း တဲ ကြိုး ကို ကိုင်ရုံသာကိုင်၍ လိုက်ပါနေသော ထား ထိန်း တဲ့သို့ ပညာ ဟန် တော်တို့သည်လည်း စက္ခုစသော ပါး သောဣန္ဒြေတို့ကို လုံခြုံပြီး ဖြစ်နေသဖြင့် များ စွာကြောင့်ကြမစိုက် တဲ စောင့်ထိန်း သည်ဆိုရုံမျှ စောင့်ထိန်း၍ နေနိုင်ကြပါကုန်၏ ထို ဟန် တော်တို့ကို ဖူးမြော် န် တပည့်တော်များ ာ က်လာကြပါကုန်သည်ဘု ာ

တတိ□ မြဟ္မာ□ □ဆေတ္တာ□ီလံ□ဆေတ္တာ□လီယံ၊□က္ကန္ဒီလံ□ီဟစ္စ□နေဇာ□
တေ□ဝ□ဋ္ဌ□သု□ဒ္ဓ□□မလာ၊□က္ခုမတာ□သု□န္တာ□သုသုနာ□ါ□

စက္ခု□ါ□ါ□သခင်□ဘု□ါ□ုင်သည်□သွန်သင်ဟောပြ□ကောင်□စွာဆုံး□အပ်ကုန်သောနိုန□်မြစ် ပျို□ထို□ဟန္တာအ□ုင်ကလေ□တို့သည်□ါ□,ဝေါသ,မောဟတည်□ဟူသော□ကြောင့်တံသင်နှင့် တံခါ□ဟျည်မင်□ကုပ်□ံခါ□တိုင်ဝတ်တို့ကို□ါ□်နုတ်ဖြုတ်တောက်ကြကုန်လျက်□သစ်ကြေ□တင် လွန်သန့်စင်အောင်□နေထိုင်ကြပါကုန်၏□□ထိုအ□ုင်ကောင်□တို့ကို□ူ□မြော်ဖို့□နှ□တပည့်တော် များ□□ါက်လာကြပါကုန်သည်ဘု□ါ□□

စတုတ္ထမြဟ္မာ□ □ဝေ□ □ကေစိ□ု□ဒ္ဓ□သ□ဏံ□□တာသေ၊
န□တေ□□မိ□သန္တိ□အပါ□ ဘူမိ□
ပဟာ□ □ာနုသံ□ဒေ□ဟံ၊
ဝေ□□ကာ□ □ပ□ိပူ□ေဿန္တိ□

ဘု□ါ□ုင်ကို□ဆင်□□ပါ□ ဖျောက်□ချမ်□သာ□ေါက်အောင်□စောင့်ရှောက်ကွ□်ကာ□တို□တာ□ □ါ"ဟု□ဆည်□တပ်မှု□ပြုကြသူတို့သည်ကာ□□သုခကင်□စွာ□ပါ□် လေ□□ာသို့□ရောက်ကြ□တော့ ကုန်□□လူ့ကို□် ခန္ဓာကိုစွန့်ပြီ□သည့်နောက်၌□နတ်ပြည်□ေါက်ကြ□ပါကုန်၏ဘု□ါ□□

□□သကလိကသုတ်

□□□	ဌာန	= □ါဇဂြိုဟ်မြို့□ဒ္ဒကုစ္ဆိမိ□□ါ□န်တော□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= □သတုလ္လပကာ□ိ□ကနတ်များ□□
	တ□ါ□တော်	= □ာနကြီ□သူ၏သန္တာန်၌□□ ဥ်ကျေ□မှုအစစ်မ□ှ□

□□□သမ□ သုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်

သာကီ□င်□ဟန်□□□□□နှင့်□□□□□၍သုတ်တော်သည်□□သန်ကာ□် □ဟာ□□ပါဠိတော်၌□အကျ□်လာ၏□ထို၌
မဟာသမ□ သုတ် "မဟာသမ□ သုတ်တော်"ဟူ၍□ထင်□ါ□၏□□ဘု□ါ□ုင်သည်□သာ□တ္တိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်တော်ကြီ□တို□အလှူခံပြီ□၍□ထို၌ပင်□ခေတ္တာသီတင်□သုံး□တော်မူခိုက်ဖြစ်၏□□ထိုအချိန်□□် ဆွေတော်မျို□တော်များ□ဖြစ်ကြသော□□ကောလိ□ နှင့်□တပိလ□တ္တုပြည်သာ□□ပါ□် သမာ□တို့၏□ါ□ဟိနီမြစ်□ေါကို အ□ေ□တည့်□ါမှစ၍□□□ပြည်ထောင်ချင်□□စ်ခင်□ပွဲကြီ□ဖြစ်ပေ□လာ၏□□စ်ထို□လုနီ□□□ထိုပွဲကြီ□သို့□အချိန်မီကြွ၍ ဘု□ါ□ုင်က□သံ□ညြ□□ပေ□သဖြင့်□ငြိမ်□အေ□ခဲ့၏□

သတိုံသံ□□□ကြသော□□□ပြည်ထောင်သာ□□ဆွေတော်မျို□တော်များ□သည်□ဘု□ါ□ုင်အာ□□ကျေ□ူ□ဆပ်သော အနေဖြင့်□တစ်ပြည်ထောင်လျှင်□□□□□စီသော□သာကီ□င်မင်□သီမင်□သာ□တို့ကို□□ဟန်□ပြုစေခဲ့ကြ၏□□ဘု□ါ□ုင် သည်□ထို□ဟန်□□□□□နှင့်အတူ□တပိလ□တ္တု□ဟာ□န်တော□□် □ီတင်□သုံး□နေတော်မူ၏□□ိုသော်□ထို□ဟန်□တော် □□□□□တို့သည်□မိ□တို့စိတ်ပါ၍□သာသနာ့ဘောင်□င်ခဲ့သူများ□□မဟုတ်ကြသည့်အာ□လျော်စွာ□အများ□အာ□ဖြင့် သာသနာတော်၌□ပျော်မွေ့ကြချေ□□ထိုအကြောင်□တို့သိတော်မူသော□ဘု□ါ□ုင်သည်□ထို□ဟန်□တော်တို့ကိုခေ၍ ဟိမ□န္တာအနီ□□ကုဏာလအိုင်ကြီ□သို့ကြွတော်မူကာ□တ□ါ□ပြ□သဖြင့်□အာ□လုံ□□ဟန္တာဖြစ်ကြ၏□□ထို□ဟန္တာဖြစ်သစ်စ □ဟန်□□□□□နှင့်အတူ□ဟာ□န်တောသို့ပြန်□ေါက်ချိန်□□် □၍သုတ်တော်လာ□□ထာများ□တို□ွတ်ဖတ်လျှောက် ထာ□ကြသည့်မြဟ္မာများ□□ါက်လာကြခြင်□ဖြစ်သည်□

သမ□ သုတ်ပြီ□၏□

ခြေတော်၌ကျောက်လွှာထိခိုက်　အခါတစ်ပါး၌ ဖု မြတ်စွာသည် ဂဇပြုဟ်မြို့အနီး သမင် စသော သာကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေး ဖြစ်သော မ ကုစ္ဆိမည်သော ဥ ျာဉ်၌ သီတင်း သုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဘု ျင်၏ခြေတော်ကို ျင်ေ တ် လှိမ့်ချလိုက်သော ကျောက်တုံး ကြီး မှ ကွဲပဲ့လွင့်စင်၍ထွက်လာသော ကျောက်လွှာဖြင့် ထိခိုက်မိ၏။

ထိခိုက် က်သည် ခံတော်မူ　ထိုသို့ ထိခိုက်မိခြင်းကြောင့် ဘု ျင်၏ကို တော်၌ အလွန် ပြင်း ြ လှ ုလုသည့် ခါ စပ်သောအ သာအလာ နစ်မြို့ဖွ ေ နာများ သည် ဖြစ်ပေ၍လာ ကုန်၏။ သို့သော် ထိုေ နာများ ကို ဘု ျင်သည် သတိသမ္ပဇဉ် မပြတ် ျ ဉ်တော်မူလျက် မပင်မပန် ဖင် သည် ခံတော်မူ၏။ သည် ခံတော်မူ င် ထပ် လွှာ ခေါက်ထား အိပ်သော သင်္ကန်း ကြီး ကိုခင်း၍ ထိုအခင်း ပေ၌ လက် ဂနံ့တောင် စောင်း ကာ ခြေသေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်း မျိုးဖြင့် ကျိန်း စက်တော်မူ၏။ အောက်ခံ လက် ဂခြေတော်၌ အပေ မှ လက် ခြေတော်ကို အနည်း ငယ် လွန်အောင်ထား၍ သတိသမ္ပဇဉ်တ လက်မလွှတ်ဘဲ ကျိန်း စက်တော်မူ၏။

သတုလ္လပကာ ကာနတ်များလာကြခြင်း　ထိုသို့ ကျိန်း စက်တော်မူစဉ် ည ဦးသန်း ခေါင် လောက်တွင် သတုလ္လပကာ ကာနတ်များ လာ ောက်ဖူး မြော်ကြကုန်၏။ ထိခိုက်မှု က် ပြင်း ထန်လှသော်လည်း မျက်နှာတော်မှာ သို့ မြိန်း သိုညစ်ခြင်း မ ို ကြည်လင်မြဲကြည်လင် အသ ေ ို့မြဲ ို့နေသည်ကို ဖူး မြော်ကြ သော ထိုနတ်တို့သည် အောက်ပါအတိုင်း ဥ ါန်း ကျူး၍ ချီး ကျူး ကြလေသည်။

နတ်တစ်ပါး　ဘု ျင်သည် ဆင်ပြောင်ကြီး အလား စွမ်း အား သတ္တိ ို ပါပေစွတကား။ ထိုသို့ စွမ်း အား သတ္တိ ို တော်မူခြင်းကြောင့်ပင် ကို တော်၌ဖြစ်ပေ လာသမျှသော လွန်မင်း ပြင်း ြ စူ ှ ထက်မြက်လှသည့်ပြင်း ခါ စပ်သောအ သာအလာ နစ်မြို့ဖွ ေ နာများ ကို သတိသမ္ပ ဇဉ် အမြဲ ျ ဉ်တော်မူကာ မပင်မပန် ဖင် သည် ခံတော်မူနိုင်ပါပေ၏။

သကလိကသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

နိ ဒါ ် ကြျမ ကုစ္ဆိဥ ျာဉ်နှင့်တကွ မြတ် န်း ကျင်တောအတွင်း၌ သမင်, ,ချေ ,စိုင်,ဆတ်စသော သာ ဖြက်အပေါင်း တို့ မည်သူမျှ ဖစ်ခတ်ဖမ်း ဆီး ခြင်း မ ြ စေ ”ဟု ဘု ု င့်အမိန့်ဖြင့် သာ ဖြက်တို့အား ဘေးမဲ့ပေး တောဖြစ်သောကြောင့် မိ ”ဟု ခေါ်တွင်သည်။ = သာ ဖြက်တို့ကို = ဘေးမဲ့ပေး တော။

မ ကုစ္ဆိဥ ျာဉ်　 ကြျမ ကုစ္ဆိဥ ျာဉ်သည် ဂဇပြုဟ်မြို့၏အနီး၌တည် ိုသည်။ အဇာတသတ်မင်း မ ို သန္ဓေ တည်နေစဉ်မ ်တော်မိဖု ကြီးသည် “မွေး လာလျှင်အဖကိုသတ်မည့်သား” ဟု အဟောထွက်သဖြင့် ၍ဥ ျာဉ် သို့လာ၍ မ်း တိုနိုင်နယ် စေလျက် ကို န်ဖျက်ချခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအကြောင်း ကိုစိမ့်သာ တု င်သိသွား ကာ တာ မြစ်သောကြောင့် မအောင်မြင်ခဲ့။ ထိုသို့ မ်း မြိုက်ကို နိုင်နယ် ဖျက်ဆီးမှုကို အစွဲပြု၍ ထိုနေ သည် မ ကုစ္ဆိ ဥ ျာဉ်ဟု ခေါ်တွင်သည်။ ကုစ္ဆိ = မ်း မြိုက်ကို မ = နိုင်နယ် သည့်နေ ။

ဘု ျင်ခြေတော်၌ကျောက်လွှာထိ　ဘု ျင်၏ခြေတော်၌ကျောက်လွှာထိခိုက်မိခြင်း သည် မတော်တဆ ဖြစ်သည့်ကိစ္စမဟုတ်။ အ င်ေ တ်၏ လုပ်ကြံမှုကြောင့် ထိခိုက်ခြင်း ကာသည်။ ျင် ဖွဲ့ အ င်ေ တ်သည် ဘု ျင်ထံ ဟန် ပြုပြီး နောက် မကြာမီပင် ေျ ေျ အဆက်ဆက်က နိုင် ကတ်ခံ၏ လုံ့ဆော်မှုကြောင့် ဘု ျင်အပေ၌ မနာလိုစိတ်, မုန်း တီး စိတ်, ျက်တု ျက်ပြိုင်ပြုလိုစိတ်များ င်လာခဲ့သည်။ အကျိုး အကြောင်း

နတ်တစ်ပါး ဘုရားသည် ဆြေသ့ေမင် ကဲ့သို့ တင်ပါပေစွတကား။
နတ်တစ်ပါး ဘုရားသည် ကြောင် ကျိုးနှစ်တန် လမ်းမှန်ကို ဖြန်သိမြင်သော အာဇာနည်ပီသပါပေစွတကား။
နတ်တစ်ပါး ဘုရားသည် ဆောင်နှာ လ္လာနိုးသဘနှင့် တူပေစွတကား။
နတ်တစ်ပါး ဘုရားသည် နိဆောင်နှာ လ္လာနှင့် တူပေစွတကား။
နတ်တစ်ပါး ဘုရားသည် အလွန် ဥကျေး တော်မူပါပေစွတကား။
နတ်တစ်ပါး ဘုရား၏ ကောင်းစွာပွား များ တာ အပ်သော သမာဓိနှင့် ကိလေသာ ခပ်သိမ်းမှ အေးငြိမ်းလွတ်မြောက်သော စိတ်တော်ကို သတိပြု၍ ကြည့်ရှုလိုက်စမ်းပါလော့။ အလွန်ညွတ်ကိုင် တတ်သော တဏှာလည်းမရှိ။ ဆုတ်နစ်ဖဲခွါတတ်သော ငါ်သလည်း မပါ။ လုံ့လပင် ဂ ကြောင့်ကြစိုက်၍ ကိလေသာတို့ကို တားမြစ်နေ ခြင်းလည်း မရှိ။ အလိုလို ကိလေသာကင်းနေသည်ဟူလို။ ၍ကဲ့သို့ စွမ်းအားသတ္တိ ငှဲခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ အလွန် ဥကျေးသည့် နိဆောင်အာဇာနည် နိသဘပုဂ္ဂိုလ်ထူး ကို ကျော်လွန်ပြစ်မှား ထိုက်၏ဟု မှတ် ထင်သူအတွက်မှာ အသိဉာဏ်မဲ့ မြိုက်မဲမှုကိုထား၍ အခြား ကာတစ်ခုမျှ အဖြေ ၍မ နိုင်ပါ တကား။ လုပ်ကြံသူ အ ငြ တ်ကိုစောင်း၍ ၍ စကားများ ကိုဆိုသည်။

ပဉ္စဂါ သတံ သမံ,
တပသီ ဗြာဟ္မဏာ စ ံ၊
စိတ္တဉ္စ နေသံ န သမ္မာ မုတ္တံ၊
ဟီနတ္တရူပါ န ပါ ံမာ တေ။

က္ကရု, ဂ ဇု, သာမ, အာထဗ္ဗဏ, ဣတိဟာသဟူသော ဗေ င်ငါးပုံတို့ကို ဆောင်ကုန်သော ပုဏ္ဏား တို့သည် အနှစ်တစ် ရာပတ်လုံး အကျင့်ကိုမီးလျက် ကျင့်ကြသော်လည်း သူတို့၏စိတ် သည် ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာမလွတ်။ ထိုပုဏ္ဏား တို့သည် အကျိုးစီးတူမှ ဂ တ်လျော့သော သဘော ကုန်သည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော တစ်ဖက်ကမ်း သို့ မတက်လှမ်းနိုင်ကြချေ။

အဆိုအကောင်း ကို ကောင်းစွာ ချေမသိ ရာသေ သော အာဇာတသတ်မင်းသား အိမ်ရှေ့စံကလေး ကိုတာနိနိုးပြု၍ လာဘ်လာဘပေါ်များ အောင်လည်း ကြံဆောင်ခဲ့သည်။

သံဃာကိုသွေးခွဲဖို့တောင်း ဘုရားရှင် ကဇဗြဟ်မြို့ ဥ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနိုက်ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့သော အခါ ဘုရားရှင်သည် မင်း, သူဌေး, ပုဏ္ဏားနှင့် တန်များ ပါ င်သော ပရိသတ်ကြီးအား တ ရားဟောတော်မူလျက်ရှိ၏။ တရားဟောအပြီး၌ အ ငြ တ်သည် မတ်တတ်ထလျက် လက်အုပ်ချီကာ ခုအခါ င်တော် ဘုရားသည် အ တော် ငိုညှောင်းပါပြီ။ ကြောင့်ကြမဲ့ ကတိချမ်းသာစွာ သမာပတ်ချမ်းသာကို စံစား တာသာ နေတော်မူ သင့်ပါပြီ။ တန်းသံဃာကို ပည့်တော်များအား လွှဲအပ်တော်မူပါ။ ပည့်တော်များ ဆက်လက်ဆောင် က်ပါမည်” ဟု လျှောက်၏။

တံတွေးစား ဘုရားရှင်သည် ၍သို့မတောင်းဆိုနိုင်။ ကြိမ်တိုင်တိုင် ကာမြစ်တော်မူ၏။ အ ငြ တ်က လည်း ကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်မြဲလျှောက်သည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က " တ်။ သင့်ထက်အဆင့်အတန်း ပေါ် အ ည်အချင်းပါ အား လုံး သာလွန်သည့် သာရိပုတ္တ ရာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကိုပင် ပါသည်။ တန်းသံဃာကို မလွှဲ

တဏှာဓိပန္နာ ဝတသီလဗဒ္ဓါ၊
လူခံ တပံ ဝဿသတံ စရန္တာ။
စိတ္တဉ္စ နေသံ န သမ္မာ ဝိမုတ္တံ၊
ဟီနတ္ထရူပါ န ပါရင်္ဂမာ တေ။

တဏှာ၏ အလွှမ်းမိုးကို ခံကြရ၍ နွား ခွေးတို့၏ အကျင့်အလေ့မျိုးဖြင့် အဖွဲ့အနှောင်ခံနေကြသော ထိုသူတို့သည် ခေါင်းခေါင်းပါးပါး အကျင့်ကို အနှစ်တစ်ရာကြာအောင် ကျင့်ဆောင်ကုန်သော်လည်း ထိုသူတို့၏ စိတ်သည် ကိလေသာမှ ကောင်းစွာ မလွတ်နိုင်၊ ထိုသူတို့သည် အကျိုးစီးပွားမှ ယုတ်လျော့သော သဘောရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တစ်ဖက်ကမ်းသို့ မတက်လှမ်းနိုင်ကြချေ။

န မာနကာမဿ ဒမော ဣဓတ္ထိ၊
န မောနမတ္ထိ အသမာဟိတဿ။
ဧကော အရညေ ဝိဟရံ ပမတ္တော၊
န မစ္စုဓေယျဿ တရေယျ ပါရံ။

ဤလောက၌ ထောင်လွှားလိုသူ၏ သန္တာန်၌ ယဉ်ကျေမှုသည် မရှိ၊ တည်ကြည်ခြင်း မရှိသူ၏ သန္တာန်၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိမြင်မှု မရှိနိုင်၊ တောတွင်း၌ တစ်ယောက်တည်း နေသော်လည်း မေ့လျော့ပေါ့ဆသူသည် သေမင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်သော သံသရာ၏ ဟိုမှာဖက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ မလှမ်းမပေါက်နိုင်။

အိပ်သလော၊ သင့်လို ယုတ်ညံ့သည့် သူများ တံတွေးပေါက် ကောက်စားနေသူ အဘယ်မှာ အိပ်နိုင်လိမ့်မည်နည်း"ဟု မိန့်လိုက်လေသည်။ မတရားသောနည်းဖြင့် ရအပ်သော ပစ္စည်း လာဘ်လာဘတို့ကို အရိယာသူတော်စင်တို့သည် တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်တော်မူကြ၏။ ထိုပစ္စည်းမျိုးကို စားသုံးနေသဖြင့် "တံတွေးပေါက်စား"ဟု မိန့်တော်မူသည်။

လုပ်ကြံမှုများ ။ ။ ထိုအခါမှစ၍ အရှင်ဒေဝဒတ်သည် အနာပေါ်တုတ်ကျဖြစ်ကာ ဘုရားရှင်ကို အမျိုးမျိုး လုပ်ကြံရန် စီမံလေတော့သည်။ အဇာတသတ်နှင့် ပေါင်း၍ လေးသည်တော်တို့ကို စေလွှတ်ကာ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို လုပ်ကြံခဲ့၏။ ထိုသို့သော် စေလွှတ်လိုက်သမျှ လေးသမားတို့သည် ဘုရားရှင်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မည့်အစား ဘုရားရှင် တရားတော်ကြောင့် အားလုံး သောတာပန်တည်ကာ ဥပါသကာ ဖြစ်ကုန်သည်။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို အရက်တိုက်ထားသော နာဠာဂီရိဆင်ဖြင့် ထိုးသတ်နိုင်ရန်လည်း စီမံလုပ်ကြံခဲ့၏။ ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာဓာတ်တော်ကြောင့် ဆင်ကြီးသည် အမူးပြေ၍ ဘုရားရှင် ခြေတော်မှောက်၌ ဦးထောက် ဝပ်စင်းခဲ့သည်။

သူတစ်ပါးတို့ကို နိုင်းသည်မှာ မသေချာသဖြင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ထိပ်သို့ ကိုယ်တိုင်တက်၍ ကြီးစွာသော ကျောက်တုံးကြီး တစ်လုံးကို လှိမ့်ချရန် အဆင်သင့် မောင်းဆင်ပြုလုပ်၍ စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ ဘုရားရှင်သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေရှိ တောင်အရိပ်ထိုးရာ၌ စင်္ကြံ ကြွတော်မူနေ၏။ ဆင်ပြောင်ငါးစီး အားမာန်ကြီးသော အရှင်ဒေဝဒတ်သည် သူတစ်ဦးတည်း မနိုင်အထုံ စီမံထားသော ကျောက်တုံးကို ဘုရားရှင်အပေါ် ရှိန်လျက် လှိမ့်ချလိုက်၏။ ဘုရားရှင်တို့သည် သူတစ်ပါး လုံ့လပယောဂဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရိုး မရှိကြ။ ထို့ကြောင့် တောင်ထွတ်နှစ်ခုသည် ရုတ်တရက် ပူးပေါင်း၍ ထိုကျောက်တုံးကို ခံထားလိုက်ကြ၏။ တောင်ထွတ်နှစ်ခုနှင့် တိုက်၍ ကျလာသော ကျောက်တုံးတို့

မာနံ ပဟာယ သုသမာဟိတတ္တော၊
သုစေတသော သဗ္ဗဓိ ဝိပ္ပမုတ္တော။
ဧကော အရညေ ဝိဟရံ အပ္ပမတ္တော၊
သ မစ္စုဓေယျဿ တရေယျ ပါရန္တိ။

ထောင်လွှားမှုကိုပယ်၍ တည်ကြည်ကောင်းမွန်သော စိတ်ရှိလျက် ခန္ဓာ, အာယတန စသည်တို့၌ ငြိတွယ်မကပ် လွတ်လပ်သူသည် တစ်ပါးတည်း တော၌ မမေ့မလျော့နေခဲ့လျှင် သေမင်းတည်ရာ ခန္ဓာ၏ ဟိုမှာဖက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်သို့ အမှန်လှမ်း ရောက်နိုင်လေသည်။

နောက်ဆုံး ဂါထာသည် ရှေ့ မာနကာမသုတ်၌လည်း လာခဲ့ပြီ။

ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက်နာကျင် ကျောက်တုံးမှ ကျောက်လွှာတစ်ခုသည် ကွဲထွက်လွင့်စင်လျက် ဘုရားရှင်၏ခြေတော်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်မိလေသည်။ ပုဆိန်ဖြင့် အပေါက်ခံရသကဲ့သို့ ခြေတော်သည် အတွင်း၌ သာလျှင် သွေးစိမ်း တည်၍ သွေးချည်ဥသွားလေသည်။ ဘုရားရှင်သည် သူတစ်ပါးတို့ မဖျက်ဆီးအပ် မဖျက်ဆီးနိုင်သော ကိုယ် တော်ရှိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူတစ်ပါးတို့ လုံ့လပယောဂဖြင့် ကိုယ်ပေါ်ပြေပြတ်၍ သွေးယိုစီးခြင်း သွေးထွက်ခြင်း မည်သည် မရှိပေ။

မဒ္ဒကုစ္ဆိဥယျာဉ်သို့ ။ ။ အရှင်ဒေဝဒတ်၏ ဘုရားရှင်အပေါ် လုပ်ကြံမှုကို တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် ကြားကြားသိကြရသော ရဟန်းလူပါ များစွာသောသူတို့သည် ဝိုင်းအုံစုပေါင်း ရောက်လာကြ၏။ ဘုရားရှင်အား ကူညီဖေးမ ပြုစုကြ၏။ ထို့နောက် လုံခြုံမှုမရှိလှသော ထိုနေရာမှ လုံခြုံမှု အတော်အတန် ပြည့်စုံသော မဒ္ဒကုစ္ဆိဥယျာဉ်သို့ ဘုရားရှင်ကို ထမ်းစင်ဖြင့် ထမ်း၍ ကာ ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ကြသည်။ ဤသည်တို့ကို ရည်ညွှန်း၍ သုတ်တော်အစ၌ "ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ကို ကျောက်လွှာဖြင့် ထိခိုက်မိ၏" စသည်ဖြင့် သဂါထာ နာတင်ထေရ်တို့က မိန့်မြွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အိပ်ခြင်း ၄ မျိုး ။ ။ "ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းမျိုးဖြင့် ကျိန်းစက်တော်မူ၏" ဟူသော စကားနှင့်စပ်၍ အိပ်ခြင်း ၄ မျိုးတို့ကို မှတ်သားထိုက်၏။

၁။ ကာမဘောဂီသေယျ = ကာမဂုဏ်ခံစားသူတို့၏ အိပ်ခြင်း။ အများအားဖြင့် ကာမဘောဂီတို့သည် လက်ယာနံတောင်းစောင်း၍ အိပ်တတ်ကြ၏။

၂။ ပေတသေယျ = ပြိတ္တာတို့၏ အိပ်ခြင်း။ များသောအားဖြင့် ပြိတ္တာတို့သည် ပက်လက်အိပ်တတ်ကြ၏။ အသားအသွေးနည်းပါးသဖြင့် တစ်ဖက်ဖက်သို့စောင်း၍ မအိပ်နိုင်ကြ။

၃။ သီဟသေယျ = ခြင်္သေ့မင်းတို့၏ အိပ်ခြင်း။ အများအားဖြင့် ခြင်္သေ့မင်းတို့သည် အမြီးကိုပေါင်ကြား ခု ကြား၌ သွင်းထား၍ လက်ဝဲနံတောင်းစောင်း၍ အိပ်ကြ၏။ ရှေ့လက် ၂ ခု၊ နောက်ခြေ ၂ ခုတို့၏ နေရာအနေအထားကို မှတ်၍ အိပ်၏။ နိုးသည့်အခါ၌လည်း မည့်သည့်အခါမျှ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာဖြင့် မနိုးကြ။ နိုးလာလျှင်လာခြင်း ခေါင်းကိုထောင်၍ မိမိအိပ်စဉ်က ထားအပ်သော လက်ခြေတို့ နေရာပျက် မပျက်ကိုကြည့်၏။ နေရာပျက်နေလျှင် မထတော့ဘဲ ပြန်လှဲ၍ အိပ်၏။ နေရာမပျက်မှသာ ကောင်းစွာထ၍ ကိုယ်ကို ခါတွက်စံပယ် စေကာ ၃ ကြိမ်မျှ ခြင်္သေ့ဟောက်သံကို ဟောက်ပြီးလျှင် ကျက်စားရာ အရပ်သို့ သွားလေ့ရှိကြသည်။

၄။ တထာဂတသေယျ = ဘုရားရှင်တို့၏ ကျိန်းစက်ခြင်း။ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားထားနေခြင်းကိုပင် ဘုရားရှင်တို့၏ ကျိန်းစက်ခြင်းဟု ဆိုသည်။

သကလိကသုတ်ပြီး၏။

ပဌမပဖ္ဖုန္နိ ါတုသုတ်

ဌာန	= ေ သာလီမြို့ မဟာ ုန်တော၊ ကူ ါ သာလာကျောင်း
ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန် ခေါင် အချိန်
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဖဖ္ဖုန်နတ်မင်း၏ သမီး တော် ကောကန ါ နတ်သမီး
ကာ ါ တော်	= ေ ု ကာကြာ ဖူးရှု မျှ ကာ ါ ကို ခုလက်တွေ့သိခွင့် ပါပြီ

ကောကန ါ နတ်သမီး အခါတစ်ပါး မုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ေ သာလီမြို့အနီး မဟာ ုန်တော ကူ ါ သာလာမည်သောကျောင်း၌ သီတင်းသုံး တော်မူ၏။ ထိုအခါ ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန် ခေါင်အချိန်လောက် ပဖ္ဖုန်နတ်မင်း၏ သမီး တော်ဖြစ်သော ကောကန ါ အမည် ည့် နတ်သမီး သည် ဘု ါ ုင်ထံမှောက် အဖူး အမြော် ောက်၏ ဘု ါ ုင်ကို ရှိသေစွာ ုခို ပြီး နောက် အောက်ပါ ါထာတို့ဖြင့် လျှောက်၏။

နတ်သမီး ေ သာလိ နေ ိ ဟ ုန္တံ၊ အ ဂ္ဂ သတ္တာသ သမ္မုဒ္ဓံ
ကောကန ါ ဟမသ္မိ အဘိ န္ဒေ၊ ကောကန ါ ဖဖ္ဖုန္နသ ိ တာ

တပည့်တော်မသည် ကောကန ါ မည်သူဖြစ်ပါ၏အ ု င်ဘု ါ ပဖ္ဖုန်နတ်မင်း၏သမီးဖြစ် သော တပည့်တော်မ ကောကန ါ သည် ေ သာလီမြို့အနီး မဟာ ုန်တော၌ သီတင်းသုံး နေ တော်မူသော သတ္တ ါ ခပင် တို့ ပ်စင်ဦး ိုက် ါသခင် ဘု ါ ုင်ကို ရှိသေညွတ်ကျိုး လက်စုံ မို၍ ုခိ ကာန်တော့ပါ၏ အ ု င်ဘု ါ

သုတမေ ဖု ေ အာသိ၊ မ္မော စက္ခုမတာနုဗုဒ္ဓေါ
သာဟံ ါနိ သက္ခိ ကာနာမိ၊ မုနိနော ေ သ တော သု တာသ

"စက္ခုငါး ပါ သခင် ဘု ါ ုင်သည် သစ္စာလေး ပါး မြတ် တ ါ ကို လျော်စွာ သိတော်မူအပ်ပြီ" ဟူ၍ ေ ု ေ ု ကာ ကာစ်ဆင့်စကာ ကြား အပ်ခဲ့ဖူး ပါသည်။ ထိုတပည့်တော်မသည် ခုအခါ၌မူ မုနိထွတ်တင် ု င်တော်မြတ်ဘု ါ ကာ ဟောကြား တော်မူသောကြောင့် ု င်တော်မြတ်ဘု ါ ၏ တ ါ တော်ကို ကိုယ်တိုင်လက် ောက် မျက်မှောက်ထင်ထင် သိမြင် ပါပြီဘု ါ

ေ ကေစိ အ ိ မ္မံ၊ ဟန္တာ စ န္တိ ုမ္မေ ါ
ဥပေန္တိ ေ ါရုံ ဃော ံ စိ တ္တံ ုကံ့ အနုဘ န္တိ

ပညာမဲ့သူ လူခပ်သိမ်း တို့သည် ဖြူစင်မြင့်မြတ် အ ိ ဂ တို့သိအပ်သော ကာ ါ တော်ကို ကဲ့ ရှုတ်ချ၍ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ ပညာမဲ့သူ ထိုလူပြိန် တို့သည် ကြမ်း ကြုတ်လှစွာ ေ ါရု မည်သော ဂ ါသို့ ောက်ကြ လျက် ည်ကြာနစ်,လ ု က္ခအဖုံဖုံ ခံစား ကြ ကုန်၏။

ေ စ ေခါ အ ိ ေ မ္မေ၊ ခန္တိ ဂ ဥပသမေန ဥပေတာ
ပဟာ ာနုသံ ေ ဟံ၊ ေ ကာ စ ိ ပူ ေသန္တိ

အ ိ ဂတို့သိအပ် သစ္စာလေး ပါး ကာ ါ တော်မြတ်တို့ကို နှစ်သက်လက်ခံခြင်း နှင့်လည်း

ကောင်းကင်ဘက်သို့ တက်ရ ဘုန်းတန်ခိုးလေသလဲဟု အပူခပ်သိမ်းငြိမ်းအေးစေရာ၊ ဖြေပြောင်းနိုင်လည်း ကောင်းကြပြည့်စုံကြသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည် ကာမစသည်ကိုဖြေသင်လျက် ခန္ဓာကိုဖယ်၍ ခွဲစွန့်ချပြီးနောက် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြပါကုန်၏။

ပဌမပဇ္ဇုန္နဓီတုသုတ်ပြီး၏။

၁၀-ပဇ္ဇုန္နဓီတုသုတ်

ဟောကြားရာဌာန	= ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော၊ ကူဋာဂါရသာလာကျောင်း။
ဟောကြားကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ပဇ္ဇုန်နတ်မင်း၏သမီးတော် စူဠကောကနဒါနတ်သမီး။
ဂါထာတော်	= ဂါထာသုံးပုဒ်၊ လင်္ကာလုံးစေသင့်ပုံ။

စူဠကောကနဒါနတ်သမီး။ ။အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီမြို့အနီး မဟာဝုန်တော၌ ကူဋာဂါရသာလာမည်သော ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါ ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်၌ အချိန်လောက်၌ ပဇ္ဇုန္နနတ်မင်း၏သမီးတော်ဖြစ်သော စူဠကောကနဒါအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည် ဘုရားရှင်ထံမှောက် အဖူးအမြော်ရောက်၏။ ဘုရားရှင်ကိုရှိခိုးပြီးနောက် အောက်ပါဂါထာတို့ဖြင့် လျှောက်၏။

နတ်သမီး။ ။ဝိဇ္ဇုပဘာသဝဏ္ဏာ၊ ကောကနဒါ ပဇ္ဇုန္နဿ ဓီတာ။
ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ နမဿမာနာ၊ ဂါထာစိမာ အတ္ထဝတီ အဘာသိ။

ပဇ္ဇုန္နနတ်မင်း၏သမီးဖြစ်သော လျှပ်စစ်အရောင်ကဲ့သို့ တွန်ပြောင်ပန်းလင်းတင့်တယ်သော အဆင်းရှိသော ကောကနဒါမည်သူမသည် ဘုရားရှင်နှင့် တရားတော်ကို ရှိခိုးလိုသည်ဖြစ်၍ ဤမဟာဝုန်တောသို့ လာပါ၏။ ထိုနတ်သမီးသည် အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဤဂါထာတို့ကိုလည်း ရွတ်ဆိုလျှောက်ပါ၏။

ဗဟုနာပိ ခေါ ဓမ္မံ ဝိဘဇေယျံ ပရိယာယေန တာဒိသော ဓမ္မော။
သံခိတ္တမတ္ထံ လပယိဿာမိ၊ ယာဝတာ မေ မနသာ ပရိယတ္တံ။

ထိုမဟာကောကနဒါနတ်သမီး လျှောက်ထားအပ်သော ဂါထာတော်ကို ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဝေဖန်လိုပါ၏။ ဂါထာတော်သည် ထိုသို့ဝေဖန်အပ်သော အဝေဖန်ခံနိုင်သော သဘောလည်းရှိပါသည်။ ကိုယ်တော်မစိတ်ဖြင့် လေ့လာဝေဖန်သင်ယူအပ်သမျှကို အကျဉ်းမျှသာ အကျဉ်းချုံ၍ ဆိုနိုင်လောက်ကိုဝေဖန် လျှောက်ပါမည်။

ပါပံ န ကယိရာ ဝစသာ မနသာ၊
ကာယေန ဝါ ကိဉ္စန သဗ္ဗလောကေ။
ကာမေ ပဟာယ သတိမာ သမ္ပဇာနော၊
ဒုက္ခံ န သေဝေထ အနတ္ထသံဟိတံ။

မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တ အ တ္တုအပေ ဖြစ်စေ ကို အလုပ်, နှုတ်အပြော, မနော အကြံ ျသုံး ာန်ဖြင့် ကောင်း မှုမှန်က အနည်း င် မှုကိုပင် ပြုလုပ်, ပြောဆို, ကြံစည်မိ စေ အမြဲမပြတ် သတိချုပ်လျက် ပညာအဆင်ခြင် သမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံ ၏ ငါ ဖြာအာရုံ ကာမ ုက်တို့ကို စွန့်၍ အကျိုး ဖွာ နှင့်မစပ် ဉ်သော ဆင် ကြောင်း ာ တို့ မှီ

ုတိ ပဏ္ဍုန္နတုသုတ်ပြီး၏

ခုမြောက် သတုလ္လပကာ က မြန်မာပြန်ပြီး၏

အာပတ္တိ

အာပတ္တိသုတ်

	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= နတ်သားတစ်ပါး
	တရားတော်	= မီးလောင်စဉ်အမြတ်ထွက်အောင် ကြိုးစားရန်ပုံ

နတ်သားလာခြင်း အခါတစ်ပါး၌ မုန့်မြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်လောက်၌ နတ်သားတစ်ပါး လာရောက်၍ အောက်ပါဂါထာတို့ဖြင့် ဘုရားအား လျှောက်၏။

နေအိမ်မီးလောင် ပမာဆောင် အာပတ္တိသ္မိံ အာဂါရသ္မိံ၊ နီဟတိ ဘာဇနံ။
တံ တဿ ဟောတိ အတ္ထာယ၊ နော စ ယံ တတ္ထ ဍယှတိ။
ဧဝံ အာပတ္တကော လောကော၊ ဇရာယ မရဏေန စ။
နီဟရေထေဝ ဒါနေန၊ ဒိန္နံ ဟောတိ သုနီဟတံ။

ဤ၌ လောကအတွင်း၌ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မိမိတို့ နေထိုင်ရာဖြစ်သော တိုက်တာအိမ်ရာကို အလုံ့တပြောင်ပြောင် မီးလောင်ခဲ့စဉ် အိုးခွက်ပုစနင့်ငွေကျအောင် များလှသိမီး အကြင် ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ခုကို မီးလောင်ကွင်းတွင်းအတွင်း၌ ဆွဲငင်ပိုင်ပိုင် အပြင်ထုတ်နိုင်၏။ မီးနှင့် ဝေးပြီး၍ ထိုသို့ အပြင်ထုတ်နိုင်သော ပစ္စည်းသည်သာ အိမ်ရှင်ကို ပိုင်ဆိုင်စွဲနိုင်သည့် ပစ္စည်းဖြစ်၏။ မဆွဲငင်မထုတ်နိုင်သော ပစ္စည်းကား မီးလောင်စာသာဖြစ်တော့၏။

ထို့အတူပင် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ ဟူသော သဘောကလည်း လိမ်ထားအပ်သော ဤခန္ဓာအိမ်ကို ဇရာ, မရဏစသော မီးကြီးတို့ တစ်တန်တို့နှင့်မစဲ အမြဲတောက်လောင်နေ၏။ ထိုသို့လောင်နေစဉ် စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းခဲ့ခြင်း မြတ်သော ဒါနဖြင့် တို့၏ ပိုင်ဥစ္စာသို့ ပြောင်းလဲ လိုက်ရ၏။ ဖန်ခွဲခြမ်းလှူဒါန်းပြီးသော မျက်ကားသို့ တွက်တာတို၏ ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သဖြင့် ကောင်းစွာထုတ်အပ်သည်မည်ပါတော့၏။

ဒိန္နံ သုခဖလံ ဟောတိ၊ နာဒိန္နံ ဟောတိ တံ တထာ။
စောရာ ဟရန္တိ ရာဇာနော၊ အဂ္ဂိ ဍဟတိ နဿတိ။

စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းလိုကြောင်း ကောင်းမြတ်သော စေတနာသည် များမြတ်ဖွံ့ဖြိုးချမ်းသာသော အကျိုးကိုဆောင်၏။ မလှူဒါန်းမူကား ထိုနည်းတူစွာ ချမ်းသာသော အကျိုးကို မပေး။ ကမ်းမလှူ မကျွန်သိမ်းထားသော ပစ္စည်းများကို ခိုးသူ ဓားပြတို့ကသော်လည်း လုယူ တိုက်ခိုက် ဘတ်ကြကုန်၏။ ဘုရင် မင်းအုပ်ချုပ်သူတို့ကသော်လည်း နိုင်ထက်စီးနင်း သိမ်းယူခြင်း ပြုတတ်ကြကုန်၏။ မီးလောင်စာသော်လည်း ဖြစ်တတ်၏။ ထားသည့်နေရာ ကာလကြာသဖြင့် ပျက်စီးသော်လည်း ပျက်စီးတတ်၏။

အထ အန္တေန ဇေဟတိ၊ သ ိ သပ ိ ဟုံ
တေ သာ မေ ါ ိ ာ ုဋ္ဌေ ထ ထ
 တ္တ ာ ုတ္တ ာ ထာနသာ ိ
အနိန္ဒိတော သ ုမုပေတိ ာန်

ထိုသို့ မိန့် မင် ိ သ ူမ မဖျက် အနောင့်အ ကျ်ကင် ၍ ကျန်ကြွင် နေခဲ့ပါလျှင်လည်း ခန္ဓာပြတ်ကြွေ သေ သောအခါ၌ သိုမို သိမ် တော စွည် ပျာနှင့်အတူ အလွန်ချစ်ခင် မိမိကို ကိုပင် မလွှဲသာလွှဲသာ ခွဲခွါစွန့်ပစ်ခဲ့ တော့၏ ၎ ၍ သို့ထုံ ဖြစ်ပျက်ဟန်ကို အမှန်သိမြင် ပညာ ှင်သည်ကာ ကို တိုင်လည်း သုံ ာ သူတစ်ပါ အာ လည်း ပေ လှု ၏ ကို တိုင်လည်း သုံ ာ သူတစ်ပါ တို့အာ လည်း ပေ လှုမှုကြောင့် ပညာ ှိသူတော်ကောင် တို့၏ နှစ်ထောင် အာ အချီးမွမ် ခံ သည့်ပြင် ကောင် မှု၏အာနသောက်အလျော က် ါန ှင်တို့၏တည်နေ လူ့ပြည်နတ်ပြည်သို့ပင် ေ ကျ် ပါသည်ဘု

အာ ိတ္တသုတ်ပြီး၏

ကိ သုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင် တိုက်
	ကာလ	=	ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန် ခေါင် အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	နတ်သာ တစ်ဦ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု
	တ တော်	=	ခွန်အာ အဆင် ချမ် သာခြင်နှင့် မျက်စိအလင် ကို လှု ကျ်အောင် လှု ိန် နည်

နတ်သာ 　ကိ ေ ဖလ ေ ဟောတိ၊ ကိ ေ ဟောတိ ဏ္ဏ ေ
ကိ ေ သုခ ေ ဟောတိ၊ ကိ ေ ဟောတိ က္ခု ေ
ကော သဗ္ဗ ေ ဟောတိ၊ တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော

 ှင်တော်မြတ်ဘု အဘ   အ ကိုပေ လှုသူသည် ခွန်အာ ကို ပေ လှု   ကျ်ပါ သနည် အဆင် ကို လှု   ကျ်အောင် အဘ ပစ္စည် ကို ပေ လှု ပါမည်နည် အဘ တ္တကို ပေ လှုသူသည် ချမ် သာသုခကို လှု   ကျ်ပါသနည် အဘ ဥစ္စာကို ပေ လှု သူသည် မျက်စိကို လှု   ကျ်၍ အဘ အ တ္တမျို ကို ပေ လှုသူသည် အလုံ ကို လှု   ကျ်ပါသနည် တပည့်တော်၏ အမေ ကာ ကို သနာ သောအာ ဖြင့် ဖြေကြာ တော်မူ ပါဘု

ဘု ှင် 　အန္န ေ ဖလ ေ ဟောတိ၊ တ္ထ ေ ဟောတိ ဏ္ဏ ေ
 ါန ေ သုခ ေ ဟောတိ၊ ပ ေ ဟောတိ က္ခု ေ

သော စ သဗ္ဗဒဒေါ ဟောတိ၊ ယော ဒဒါတိ ဥပဿယံ။
အမတံဒဒေါ စ သော ဟောတိ၊ ယော ဓမ္မမနုသာသတိ။

(၃-၄) အိုနတ်သား ... အစာ အစာကိုပေးလှူသူသည် ခွန်အားကို လှူရာရောက်၏၊ အဝတ်အထည်ကိုပေးလှူသူသည် ရုပ်ရည်အဆင်းကို လှူဒါန်းရာရောက်၏၊ ယာဉ်ကိုပေးလှူသူသည် ချမ်းသာသုခကို လှူရာရောက်၏၊ ဆီမီးတန်ဆောင် အရောင်အလင်းကိုပေးလှူသူသည် မျက်စိကို လှူရာရောက်၏၊ ဇရပ်,တန်ဆောင်း အိမ်,ကျောင်းစသည်ကိုပေးလှူသူသည် ကာ အလုံးစုံကို လှူရာရောက်၏၊ ... ပေစာ ... သနာကို သချာပို့ချ ဟောပြောဆုံးမသူသည် ကာ ဆင်... ကင်းပြတ် အမြိုက် ... ကို ပေးလှူသည်မည်ပေ၏။

ကိံဒဒသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်ရာ

အစာအလှူနှင့်ခွန်အား ... အာ ခွန်ဗလနှင့် ပြည့်စုံသူပင်ဖြစ်စေ တစ်ရက်,နှစ်ရက်မျှ အစာမစားဘဲ လျှင် နေရမှု မထနိုင်တော့အောင် အားအင်ကုန်ခန်း ... တတ်၏၊ အားနည်းနေသူပင်ဖြစ်လင့်စေကာ အစာကောင်း စား သောက်လျှင် ကြည်လင် ... အားအင်တို့ ရှိလာနိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် အစာ အစာအလှူသည် ခွန်အားကိုလည်း လှူရာရောက်၏။

အဝတ်အလှူနှင့်အဆင်း ... အဆင်းလှသူပင်ဖြစ်စေကာမူ အဝတ်လုံ ... မပါခဲ့လျှင်လည်း ကောင်း ... သို့မဟုတ် စုတ်ပြတ်ညစ်ထေးသော အဝတ်များကို ဝတ်ဆင်နေလျှင်လည်းကောင်း အဆင်းမလှ အကြည့်ရ အရုပ်ဆိုးသွားတတ်၏၊ ကောင်းမြတ်သင့်လျော်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျှင်ကား "တောင်မှာ အကွပ်,လူမှာအဝတ်" ဆိုသည့်အတိုင်း လှပတင့်တယ် ရှုချင်ဖွယ် ဖြစ်ကာ ... သောကျက်သရေကို ဆောင် နိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် အဝတ်အလှူသည် ရုပ်ရည်အဆင်းကိုလည်း လှူရာရောက်၏။

ယာဉ်အလှူနှင့်ချမ်းသာ ... သွားလိုရာ ခရီး၌ အကူအညီပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြသော ... စီး,ဖိနပ်,တောင်ဝှေး ... ကား, ... ထား,လှေ,သင်္ဘော,လေယာဉ် စသည်များကို ယာဉ်ဟုခေါ်၏၊ ... ကုလာထိုင်,ထိုင်ခုံ ဆိုဖာစသည်များလည်း ယာဉ် စာရင်းတွင်ပါဝင်၏၊ ထိုပစ္စည်းများ ... ကား,... ထား,သင်္ဘော,လေယာဉ်လက်မှတ်လှူမှုအပါအဝင် လှူဒါန်းခြင်းသည် ... ဂနဒါန = ယာဉ်လှူသည်မည်၏၊ လမ်းတွင် လမ်းပြင်မှု,လမ်းခင်းမှု,လှေကား,စောင်းတန်း ပြုလုပ်မှု,တံတား ဆောက်မှုများလည်း ... ဂနဒါနပင်တည်း၊ ... ခရီး၌ လိုအပ်သည့်အထက်ပါပစ္စည်း ... ယာဉ်များ မပါလျှင် ခရီး သွား ... သူမှာ လွန်စွာပင်ပန်း ဆင်းရဲမှုဖြစ်၏၊ ထိုယာဉ်တို့၏ အကူအညီကို လျှင်ကား ... လိုရာပြီးမြောက် ... ချမ်းသာလှ၏၊ ထို့ကြောင့် ယာဉ်အလှူသည် ချမ်းသာသုခကိုလည်း လှူရာရောက်သည်။

မီးအလှူနှင့်မျက်စိ ... မျက်စိအမြင် ... သူတို့သည်ပင် အလင်း ... ကင်းသည့် မှောင်အတွင်း၌ သွားလာလုပ် ကိုင်လျှင် မျက်စိ ... ကွင်း ... အလင်း ... သူအလား ... အမှားမှား အယွင်းယွင်း ဖြစ်ကြ၏၊ ဆီမီး, ... ဓာတ်မီး စသော အလင်း ... ကို အား ... မှသာလျှင် အမြင်ပေါက်၍ စိတ်နှောက်ကိုယ်ပါ ... လုပ်လို ... ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြ၏၊ ထို့ ကြောင့် မီးအလှူသည် မျက်စိကိုလည်း လှူရာရောက်သည်။

အဆောက်အအုံအလှူနှင့်သဗ္ဗ ... ဆွမ်းခံလှည့်လည် ... ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ, ... ထိုထိုကိစ္စဖြင့် ခရီးသွား ... ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်စေ အားအင်ကုန်ခန်း ... ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု ဖြစ်တတ်၏၊ ခရီးမှပြန်ရောက်၍ အေးမြကြည်လင်သော ... ကောင်းတို့ ... သောက်ချိုးပြီး နောက် ဇရပ်,တန်ဆောင်း အိမ်,ကျောင်းစသည်၌ ဝင်၍ အနား ... လိုက်လျှင် အပန်းပြေ၍ အားအင်တွေလည်း ... ကိုလာနိုင်သည်၊ ဤကား အဆောက်အအုံကြောင့် အားအင်ကို ... ပုံဖြစ်၏။

အပြင်၌လှည့်လည်သွားလာ ... သူမှာ နေပူလေပူနှင့်မြူမှုန်တို့ကြောင့် အရေအဆင်း ... ညှိုးနွမ်း ဖောက်ပြန်၏၊ အဆောက်အအုံအတွင်း၌ ... ဝင်၍ တစ်ခဏမျှ အပန်းဖြေ၍ နား နေအိပ်စက်လျှင်ကား ရုပ်ရည်ကြည်လင်လာ၏၊ ဤကား အဆောက်အအုံကြောင့် အရေအဆင်း လှပတင့်တယ်လာခြင်း ဖြစ်၏။

□□ အနှသုတ်

□□□ ဌာန = သာ□တ္ထိမြို့ဇေတ□န်ကျောင်းတိုက်□
ကာလ = ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏သန်းခေါင်အချိန်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = နတ်သားတစ်ဦး□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရား□□င်□
တရားစိတ် = ဤဘ□ဤ□ ခုပြုလုပ်ဆည်းပူး□ကောင်းမှုအထူးတို့သည် တမလွန်ဘ□နောက်လောက၌ထောက်တည်ကိုးရာ□□အား□ ထား□ရာဖြစ်ပုံ□

နတ်သား□□□□□□□□□□□ အနှမေ□ဘိနန္ဒတိ၊ ဉဘာ□ ဓ□□မာနသာ□
အထ□ကော□ရမ□သော□□ ကွော□□ အနှံ ရာဘိနန္ဒတိ□

□ုပေါက်နတ်ပါ□□□ဖြာသောသူတို့သည် အစာကိုမုတ်□လေ□□င်သောပစ္စည်းတို့ကိုပင်လိုချင် မျှော်ဆ□တောင့်တကြရုံဖြစ်ပါကုန်၏□□ထိုသို့တောင့်တကြစမြဲဖြစ်ပါလျက် အစာကိုမုတ်□လေ□ □င်သောပစ္စည်းတို့မတောင့်တမ□လိုချင်သော□သတ္တ□ကာ□□အဘ□□ မှာ□□နိုင်ပါအံ့နည်း ဘုရား□□ စား□တ်,နေ□□နှင့်ကျန်မာ□□အတွက်ဆေး□□□ဤလေ□ါးတို့သတ္တ□တိုင်းလိုလားတောင့် တကြပါသည်ဟူလို□□□[အနှန္တိ အနှသည်ပိတောစတုမ္ဗိပေါပိစ္စ□ ဂါ□□ကာ]

ထိုထိုကိစ္စအား□လျော်စွာ အပြင်၌သွား□လာနေထိုင်□သူ၌ဆူ□ပြောင့်ခလုတ်တို့မှူ□တိုက်မိ၏□□ချွ,ကင်း□သော အဆိပ်ပြင်□သတ္တ□တို့၏အကိုက်အခဲကိုလည်း□□□တတ်၏□□□□အစိုး□နေပူအခြောက်ဘ□ဖြင့်လည်း□နေထိုင်□တတ်၏□ □ပြ□သူခိုး□□ုသူဆိုး□□ုသွမ်းတို့ကလည်း□အလွ□ တကူ□မ်း□ လု□ ကိန်ိုင်စက်နိုင်၏□□အဆောက်အအုံအတွင်း၌ တံခါးတို့ပိတ်ကျ□□ချွာပိတ်၍နေသူမှာ အထက်ပြဆိုအပ်ခဲ့သော ဘေး□□န်တို့ကင်း၍ချမ်း□သာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံနိုင်၏□□□ □□□ ကျမ်း□□န်း□သင်အံ့ပို့ချ□ဟာပြော□သူ၌လည်း□ သမာ□□၍ချမ်း□သာလှပေ၏□□ဤကာ□□အဆောက်အအုံကြောင့်ချမ်း□သာ ခြင်း□သုခကို□□နိုင်ပုံတည်း□□

အပြင်၌ခ□□သွား□လာလုပ်ကိုင်□သူမှာ□ချွေး□များထွက်တတ်၏□□မျက်စိများ□□လေပူနေပူ□□ုမှုန်တို့ကြောင့်ဖိန်စပ် စပ်ဖြစ်နေတတ်၏□□အဆောက်အအုံအတွင်း၌□ခေတ္တမျှဖြစ်စေ အနား□□ အိပ်စက်ထိုင်နေ□□လျှင်မျက်စိများကြည် လင်လာ၏□□ဤကာ□□အဆောက်အအုံကြောင့်မျက်စိအား□တို□□နိုင်ပုံတည်း□□ထို့ကြောင့်"အဆောက်အအုံအလှူသည် အား□ခွန်,အဆင်း□ပေး□သောအလှုံပစ္စည်းကိုလှူ□ပေါက်သည်"ဟု□ဟောတော်မူသည်□

မီးအလှူနှင့်အမတ□□□□□စားပေပို့ချ□သင်ပြမှု,အမေ□ဖွစ္စာကို□□င်းလင်း□ဖြကြားမှု,တမ္မဌာန်□ား□ား□ပေးမှု,□သွန်သင် ဆုံးမ□နည်း□ပေး□သွန်ပြမှုကား□□သံသ□□□□မီး□လွှတ်□ားလွှတ်ကြောင်း□□ပမ်း□ကောင်းတို့ပြနေသည်ဖြစ်သောကြောင့် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို□ပေး□လှူ□ပေါက်သည်□□အလှူဟူသမျှတွင်လည်း□□ဤ□မ္မ□န=တ□ား□အလှူသည်သာ□အသာဆုံး□ အမြတ်ဆုံးဖြစ်□□မ္မပ□ငြင်တော်စာကျာ□□□သက္ကပဉ္စ□တ္တု□□နာ□□□□□□ထား□□□□□၌

သဗ္ဗ□န်□□မ္မ□န်ဇိနာတိ၊ သဗ္ဗ□သံ□□မ္မ□သော ဇိနာတိ□
သဗ္ဗ□တိ□□မ္မ□တိ ဇိနာတိ၊ တဏှက္ခ□ ဂါသဗ္ဗ□ကွံ ဇိနာတိ□ ဟု□ဟောတော်မူ၏□

တ□ား□အလှူသည်အလှူဟူသမျှကို□အောင်နိုင်၏□□အလှူဟူသမျှတွင် အသာဆုံးဖြစ်၏□□တ□ား□အ□သာသည် အ□သာဟူသမျှကို□အောင်နိုင်၏□□အ□သာဟူသမျှတွင် အသာဆုံးဖြစ်၏□□တ□ား□ဖြင့်မွေ့လျော်မှုသည်□မွေ့လျော်မှု ဟူသမျှကို□အောင်နိုင်၏□□မွေ့လျော်မှုဟူသမျှတွင် အသာဆုံးဖြစ်၏□□တဏှာကုန်□ားနိဗ္ဗာန်တ□ား□သည်ကား□□ဆင်□□ □ကွဲဟူသမျှကို□အောင်နိုင်၏□□ဆင်□□□ကွဲဟူသမျှတို့ထက်□ာသာမြတ်မွန်□ာဖက်လွန်၏ဟူလို□□

ကိ□□သုတ်ပြီး၏□

ဘုဂျင် ေ န်ဋ္ဌိသဂ္ဂ ၊ပ်သန္နေန စေတသာ
တမေအန္နံဘဇတိ၊အသ္မိံလောကေ ဖ မှိံစ

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အစာကိုမှတ် လေပ်သောပစ္စည်းကိုကြည်ချက်သဂ္ဂတဂ ကြည်လင်သန့်င်သည့်စိတ်ထားဖြင့်တတ်အာသမျှပေလှူကြကုန်၏ စ္စုပ်,တမလွန်နှစ် တန်သောဘဂ္ဂအလှူင်ခေဆိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံသို့သာသူတို့ပေလှူအပ်သည့်ပစ္စည်းနှင့် အလာတူလေပ်သောပစ္စည်းသည်အဆင့်တူအဆတိုဖြင့်အကျိုးပြန်သည့်ပမာတပ်င် ဆိုက်ေက်လာ၏

တသ္မာနေ ျစ္ဆေ ဍ္ဎဂါန်းလာဘိဘူ
ပုညာနိ လောကသ္မိံ၊တိဋ္ဌာဟောန္တိကိန်း

ထို့ကြောင့် ချမ်းသာလိုလာ အမျိုးသာ အမျိုးသမီးသည် ပေက်လိုနှမြောန်တိုမှုကို ပ ဖျောက်၍စ္ဆေ န်လေ့ယ်စ်အကြေတိုဆကြောလှမ်မို အနိုင်စိုလျက်ွန်းကြဲပေ ကမ်လှူဒါန်မှုကို တတ်စွမ်းသမျှ ပြုရ၏ တိုက်တွန်းသင့်၏ ဤဘ ဤ ခုပြုလုပ် ဆည်မှုကောင်းမှုအထူတို့သည်အနာတ်ဘနောက်နောင်လောကဋ္ဌကောင်းမှုင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့အတွက်ထောက်တည်ကိုအာထာအစစ်အမှန်ပင်ဖြစ်ကြပေကုန်၏

ဤအဖြေဂါထာဖြင့်ဘုဂျင်သည်နတ်သာ၏မေလျှောက်အပ်သောစကားကို လက်ခံသဘောတူတော်မူသည် "အိုနတ်သာသင်ပြောသည့်အတိုင်းမှန်ပေ၏ လောကဋ္ဌ စာ,တ်,နေ့,ဆေကျ်လေဖါသောပစ္စည်းသည် အခေ ကြီးပေ၏" ဟုဆိုလိုသည် ဆင္ဌ ဘာသာပြန်ဋ္ဌမှုဂါထာလုံးနတ်သာ၏စကားဟု ဆ၍ပြန်ဆို၏ သို့သော်လာလတ္တံ့သော ေ ပုတ္တသံ တ်၊နာနာတိတ္တို ငါ သေ ဋီသုတ်ဋ္ဌ ဖုံ့တစ်ဂါထာသည်နတ်သာ၏စကား ဖြစ်၍နောက်ဂါထာမှာဘုဂျင်၏အဖြေစကားဖြစ်ကြောင်း ၍သိသာထင်ရှ လတ္တံ့

အန္နသုတ်ပြီး၏

ကေမ္ဗုလသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ဇေတ နကျောင်းတိုက်
	ကာလ	= ည့်တစ်ည့်၏သန် ခေါင်အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= နတ်သာတစ်ဦး
	တဂ တော်	= သံသဂပင်လ ဋ္ဌကြီး ငါ မ်မြင်လောက်အောင် အနက်,အကျ တဂ မျာ

နတ်သာ ကေမ္ဗုလံဂ ဋ္ဌ၊ကိမလံဗ္ဗုပတ္တ
သမုဒ္ဒ ဂ္ဂ သာဋ္ဌ၊ ါတာလံ အတဋီတ္တာသိ

တပ်မက်တွ တာ တဏှာလျှင်မြစ်ဖျာခံဂ သော၊သသတ,ဥစ္ဆေ နစ်ထွေဋ္ဌ လှည့်

လည်းရာ ကြီး လည်း သော၊ ပြေ သေမောဟ နှင့်လေ့ အညစ်အကြေး သုံးခုလည်း သော၊ ဖြာအာရုံ တာမ ကျ န် ပြန့် အကျ လည်း သော၊ အာ တနှ ဆ နှစ် ချ လည်း သော ထောက်တည်ရာမ နက်ရှိုင်း လှသည့် သမုဒ္ဒရာ ခေဆို သံသရာ ပင်လ ကြီးတို့ မှ နိထွက်တင် ဘုရား င်သည် စစ်ဖက်ကမ် ရာ ကို တူ မြောက်တော်မူခဲ့လေပြီတကား။

ကေမုလသုတ်ပြီး၏။

၁၀။ အနောမသုတ်

၁၀၀	ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	နတ်သားတစ်ဦး။
	ဟောကြားတော်	=	ဘုရားရှင်၏ ဂါထာတော်များ။

နတ်သား။ ။ အနောမနာမံ နိပုဏတ္ထဒဿိံ၊
ပညာဒဒံ ကာမာလယေ အသတ္တံ၊
တံ ပဿထ သဗ္ဗဝိဒုံ သုမေဓံ၊
အရိယေ ပထေ ကမမာနံ မဟေသိန္တိ။

ဘုရားရှင်သည် အပေါင်း ဂုဏ်အင်္ဂါကြောင့် စင်ကြယ်သဖြင့် ခေတ္တရွင်စာရာ များစွာသော နာမည်ရှိတော်မူ၏။ ခိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်အခဲကိုလည်း ဖေါ်ခွဲမြင်သိတော်မူနိုင်၏။ လောကုတ္တရာ တိုင်အောင် အသိကိုဆောင်သည့် ခြာန်ဆောင်ပမာ အသိပညာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်၏။ ငြိကပ်ဖွယ် ရာဇ ဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်၌လည်း ဘွယ် တာထိစပ် ငြိကပ်တော်မမူ။ သိစရာမှန်က မကျန် အောင် ဆုံ စုံလင်အကုန် သိမြင်တော်မူ၏။ ကောင်းမြတ်ကျစ်လစ် အဆီအနှစ် ပြည်ပညာ လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဘုရားစတောင်း ရှေ့ ရှေ့သော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ လမ်းကြောင်း ကိုမှီ၍ ခြေ ဆက်တော်မူလာ၏။ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးတို့ကို ဆည်းပူးရှာဖွေ တော်မူ၏။ မှန်နိထွက်တင် ထိုဘုရားရှင်ကို ကြည်လင်ကော်ဖြော်ရှု မြော်လိုက်ကြကုန်လော့။

အနောမသုတ်ပြီး၏။

၁၁။ အစ္ဆရာသုတ်

၁၀၁	ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	နတ်သားတစ်ဦးနှင့် နတ်သမီး။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
	ဟောကြားတော်	=	ညှိုးညို့ညည်းညူ သံမပါ သည်သာသော ဂါထာတော်ကြီး။

နတ်သား။ ။ (အစ္ဆရာဂဏသင်္ဃုဋ္ဌံ၊ ပိသာစဂဏသေဝိတံ။
ဝနံ တံ မောဟနံ နာမ၊ ကထံ ယာတြာ ဘဝိဿတိ။)

ဘုန်းတော်မြတ်ဘုရား၊ နန္ဒဝန်ဟုခေါ်တွင်သော ဥယျာဉ်ကြီးသည် နတ်သမီးအပေါင်းတို့၏ သီဆို တီးမှုတ်သံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော်ဆူညံလျက်ရှိနေဖြစ်ပါ၏။ မြေဘုတ်ဘီလူး နတ်ရုပ်မတို့သည် အမြဲမပြတ် သွားလာကျင်လည်ထွက်အပ်ရာလည်း ဖြစ်ပါ၏။ နန္ဒဝန်ဆိုပြော ထိုတောကြီးသည် ဝင်လာသူတို့ကို မူးဝေ၍ စိတ်တွေဝေစေပါ၏။ ဘုတ်မတို့ပျော်စံ နန္ဒဝန်ဆိုပြော ထိုဥယျာဉ်တောကြီးမှ အဘယ်နည်းဖြင့် လွတ်မြောက်နိုင်ပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ (ဥဇုကော နာမ သော မဂ္ဂေါ၊ အဘယာ နာမ သာ ဒိသာ။
ရထော အကူဇနော နာမ၊ ဓမ္မစက္ကေဟိ သံယုတော။)

အိုနတ်သား၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ဖြာ ထိုအဋ္ဌင်္ဂိကလမ်းမကြီးသည် မှားယွင်းကောက်ကွေ့ခြင်းမရှိ သည်မထောင့် ဖြောင့်ဖြူးသောလမ်းမကြီးပေတည်း။ အသံမြည်ခြင်းမရှိ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ထိုအရပ်သည်လည်း လုံခြုံစိတ်ချရသော ဘေးကင်းသောအရပ်မည်ပေ၏။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၌တည်ထားသည်လည်း ညံသံမြည်သံမပါသော ရထားပေတည်း။ ကိုယ်စေတသိက်ပါ ဖြူကြောတရား ၂ ပါး ဟူသောစက်ဘီးလည်း တပ်ထားအပ်၏။

ဟိရီ တဿ အပါလမ္ဗော၊ သတျဿ ပရိဝါရဏံ။
ဓမ္မာဟံ သာရထိံ ဗြူမိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိပုရေဇဝံ။

အစ္ဆရာသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

သမဏနတ်သား။ ။ ဤသုတ်တော်လာ နတ်သားသည် ရဟန်းဘဝဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်ရင်း စုတေ၍ နတ်ပြည်သို့ရောက်လာသူဖြစ်၏။ ရဟန်းဘဝမှ ရောက်လာသော နတ်သားဖြစ်၍ "သမဏနတ်သား" ဟုလည်း ခေါ်တွင်၏။ [illegible] ဤ ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်မှာပင် ရဟန်းတစ်ပါးသည် တောကျောင်း၌ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်း၍ တရားအလုပ်လွန်စွာ အားထုတ်၏။ တရားအလုပ်ကို ကြိုးပမ်းအားထုတ်သူတို့အတွက် ခေတ္တအပန်းဖြေနိုင်ရန် ညဉ့်သန်ခေါင်ယံ ကိုဘုရားရှင်က အိပ်ချိန်အဖြစ်ဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူထား၏။

လေဖြတ်၍စုတေ။ ။ ဤရဟန်းတော်ကား ထိုခွင့်ပြုထားအပ်သော အိပ်ချိန်ကလေးကိုပင် အလွတ်မထား ကြိုးစားအားထုတ်လေ၏။ တစ်ရက်မက တစ်လမဟုတ် အိပ်ချိန်နှင့် ချိန်မထား လွန်စွာအားထုတ်သော အခါ အိပ်ရေး ပျက်၍ အစာလည်း လျော့လာတော့၏။ အိပ်၍ အစာအာဟာရ လုံလောက်အောင်မရှိသော အခါ လေပူများထကုန်တော့၏။ ထိုလေပူလေသင်တုန်း၏ နှိပ်စက်မှုကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရင်း ပျံလွန်တော်မူရှာသည်။

နတ်သမီးတို့ဝိုင်းအုံချော့မြူ။ ။ ပါဠိဘာသာမြင့်သန်သေသဖြင့် တရားထူးတရားမရှာ ထိုသို့သော် စုတေပြီးနောက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ မိမာန်တွင်း နတ်သားကို စောင့်စားနေခဲ့ကြသော နတ်သမီးများစွာတို့သည် နတ်သားသစ်ထံရောက်လာစုပြုံဝိုင်းအုံကြ၏။ သီချင်းဆိုသူကဆို, တီးသူကတီး, ကသူကလျက် ဆူညံပျော်မြူးကြ၏။

ရဟန်းအသွင်သူ့စိတ်ထင်။ ။ နတ်သမီးများက ထိုသို့ဝိုင်းအုံဖျော်ဖြေချော့မြူကြသော်လည်း သူကား မလှုပ်သေး။ စကျွန်ငြိမ်ချ၍နေ၏။ သူ့ကိုယ် သူစုတေလာမှန်းလည်း မသိသေး။ တရားအားထုတ်ဆဲ ရဟန်းဘဝဟုပင် မှတ်ထင်နေ သေး၏။ နတ်သမီးများကို "ကျောင်းကြည့်လာကြသော ဒကာမတွေ" ဟုသာ အမှတ်ပြု၍ ကောင်းစွာပင် မကြည့်ရှုချေ။

ဟိပိ ့ညြတွင် ပ်သောတ ါသည်မ ့် စ်ပါ တိုထော ြဒ္ဓငြမ်ဆွဲကိုင် တိုင်ပင်ဖြစ် ၏ ကောင်းသည့်အာရုံ ့ထုံမပြတ် အမှတ် တတ်သောသတိသည် အနာ တွပ်အဖုံ ဖြစ်၏ ပိပသနာ သမ္မာပိဋ္ဌ ြေ ့သွာ ိုသော လောကုတ္တ ါတ ါတို ထော မျှ တူ၍ ငါဘု ါ ဟောတော်မူ၏

သ ဓတာပိသံ ဂနံ တ္တုတ္တိ ဂဖိုပိသာသ
သ ဓတေနာ ဂနေန နိဗ္ဗာနသေ သန္တိကေ

ဆိုအပ်ခဲ့တုံ ကပေါင်စိုလင် ၍ ဂ ် မျိုးတိုမိုင်စို ပေတောင်း န် မ ေ ဂက် ဂမ်ဟုမည် သူမဆို ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည် ထို ဂ ် ဖြင့်ပင်နိဗ္ဗာန်ခေါ်အပ် ဘ တင် ါအ ပ်သို့ဆက်ဆက် မသွေ ေ ောက်နိုင်ပေ၏

နငေါပသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္တိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်
	ကာလ	= ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန် ခေါင်အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= နတ်သာ တစ်ဦး
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ါ ်င်
	တ ါ တော်	= နေ့နေ့ညည အမြဲကုသိုလ် နေသူများ

နတ်သာ 　 ကေသံ ်ဂါ ဝ ္တော ဝ သ ါဖုညံ ဝ ဓုတိ
မ္မဋ္ဌာ သီလသမ္ပန္နာ ကေ ဇနာ သဂ္ဂဂါမိနော

 ့င်တော်မြတ်ဘု ါ အဘ ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ နေ့ငေါည့်ပါ အခါခပ်သိမ် ကောင်းမှုအကျိုး ပွား တိုး ကုန်သနည်း အဘ ်လိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကုသိုလ် မ္မဋ္ဌ အမြဲတည်ကြ၍ သီလနှင့် ပြည့်စုံကြပါသနည်း လူ့ ါနတ်ထံ ောက် န်သော ျာသူတို့ကာ အဘ ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ပါနည်း ဘု ါ

ဘု ါ ်င် 　 အာ ါမ ေပါ နငေါပါ ဓ ဇနာ သေတုကာ ကာ
ပပ ဌ ပါန ဌ ့ ္တို ဉပသာသ ်

ကို ်လုံ ပေမှန်တောင်ပြမှု ကွ ောက် ါ နတ်သမီးတို့က သူ့ဘ ဖြစ်ဟန်ကို အမျိုးမျိုး ပြောဆိုကြသော်လည်း သူကအငေ မလုပ်ပါ ကျမ်မှောင်ကုတ်တုန် ပ်ဖြစ်၏ ကြံ ါမ ကြသောနတ်သမီးတို့သည် ကို ်လုံ ပေ မှန်တစ်ချပ်ကို သူ့ ေဌ ထောင်၍ပြကြ၏ မှန်တွင်ပေ ထင်လာသော သူ့ရုပ်သွင်ကိုမြင်ကာမှ အဖြစ်မှန်ကိုသိကာ စိတ် ကွ ောက် ါတော့၏ ေ္တော်ဆိပ်ဘွဲ့ထူး တို သွတ်ခူ မည်ကြံလျက် စစ်ပွဲသို့ထွက်ခဲ့သော စစ်သူကြီးသည် ဆန်လက်တစ်ဆုပ်စာမျှ အဖို အခ သကဲ့သို့ အ ဟတ္တဖိုလ် ္တော်ဆိပ်ကိုမှန် ၍ ဟန် တ ါ ကြိ ား ့ ါ နတ်ပြည်ချမ်းသာ ဆန်တစ်ဆုပ်စာကိုသာ လေခြင်း ာ တ်မချမ်းမသာဖြစ် ါ၏

ဘု ါ ်င်ထံတော်သို့ ထိုကြောင့် ိမိဗိမာန်သို့ပင် မ ်င်သေ ဲ "နန္ဒ နိုဥ ဂ ်အပါအ ်င် ၍နတ်ပြည်လောကမှ တွက်မြောက် န်အကြောင်း နည်း မ်ကောင်းတို မေ လျှောက်အံ့" ဟုကြံ၍ သုတ်တော်အစဥ္ဌလာသည့်အတိုင်း ဘု ါ ်င်ထံမှောက် အ ောက်လာခဲ့သည်

အစ္ဆ ါသုတ်ပြီး၏

တေသံ ါ စ တ္တော စ၊ သ ါ ပ္ပည့် ပ မုတိ
မ္မဒ္ဒာ သီလသမ္ပန္နာ၊ တေ ဇနာ သဂ္ဂ ါမိနော

အိုနတ်သား သစ်သီး ဥ ျဉ်ပန်း ဥ ျဉ်ကို စိုက်ပျိုး ကြသူများသည်လည်းကောင်း၊ ခ ါ သွား တို့ နိုနာ စ ပ ကူးမြို့ ခိုးစွာအော ပြု အ ပ်ခမည့် တော သစ်ပင်တို့ကို စိုက်ပျိုး ပြီး သူများသည်လည်းကောင်း၊ ချောင်း မြောင်း မြောက်အသွား အလာခက်သည့်နေရာ၌ တန်သင်း၊ ကန်ပေါင် မြောင်း ပေါင်,တံတား ကူး တို့လှေ,ဖောင် သဘော်များ ကို ချထား စီစဉ် ထွင်ပြီး သူများသည်လည်းကောင်း၊ သောက်ရေ အိုး စင် ကြည်လင်သန့်ရှင်း ရေ တွင်း၊ ရေကန် စီမံပြုလုပ် အာ ုတ်ကြို မ် ပြီးသူများသည်လည်းကောင်း၊ ရပ်,တန်ဆောင်း အိမ်,ကျောင်း တို့ကို ဆောက်လုပ်ပြီး သူများသည်လည်းကောင်း၊ နေ့နေ့ညည အမြဲကုသိုလ် ကြသူတို့မည်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကုသိုလ် မ္မ၌ အမြဲတည်လျက် သီလနှင့်ပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍ လူ့ နတ်ထံ နိမ္မာန်အထိ ြ က် ိုနိုင်ပေကုန်၏။ အမြဲကုသိုလ် ဟုဆိုသော်လည်း အကုသိုလ်ဆိုင် ကို ကြံစည်,ပြောဆို လုပ်ကိုင်နေစဉ်နှင့် အိပ်ပျော်နေစဉ်၌ကား မ နိုင်ချေ။ မိမိကုသိုလ်ကို ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့ သတိ သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မိမိပြုလုပ်ထား အပ်သော ဥ ျဉ်, သစ်ပင်စသည်ကို မြင်တိုင်း မြင်တိုင်း၌လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်တ ား တို့ ပွား သည်ဟုမှတ်။

နဝ ပသုတ်ပြီး၏။

ဇေတ နသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်။
	ကာလ	=	ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန် ခေါင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	အနာထပိဏ်နတ်သား။
	တ ား တော်	=	ကိလေသာစင်ကြ ် ငြ်း အမျိုးအနွ ် ထည် ါမှု, ဥစ္စာကုံလုံ ပြည့်စုံမှုသည် လိုပ်ငံမဟုတ်ပုံ။

နတ်သား ကြ ိ ါ တိ တံ ဇေတ န်း၊ ဣသိသင်္ဃနိသေ ိတံ။
အာ ုတ္ထံ မ္မ ာဇေန၊ ီတိသဉ္ဇနနံ မမ။

၎င်းဇေတ န်ခေါ်ကျောင်းတိုက်တော်ကြီးသည် ဟန် တော်အပေါင်း သူတော်ကောင်း တို့ ကိန်း အောင်းမပြတ် အမြဲမှီ အပ် ာလည်း ဖြစ်ပါ၏။ သုံး လူ့ထွတ်ထား တ ား မင်း ဘု ား သည် အမြဲမပြတ် တိန်း ပ်သီတင်း သုံး တော်မူ ာလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းကျောင်းတိုက်တော် ကြီးသည် တပည့်တော်၏နှစ်သက် ွင်လန်း မ်း မြောက်မှုကို ဖြစ်စေပါသည်ဘု ား။

ကမ္မံ ိဇ္ဇာ စ မ္မော စ၊ သီလံ ီ ိတမုတ္တမံ။
ဧတေန မစ္စာ သုဇ္ဈန္တိ၊ န ေ ါတ္တေန နေန ါ။

ကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း ကောင်း ကောင်း သောအသိ အကြံ့, မှန်ကန်သောအာ ုတ်မှု, အမှတ် မှု, ာည်ကြည်မှုတို့ကြောင့်လည်း ကောင်း ကောင်း စွာပြောဆိုလုပ်ကိုင်၍ သန့် င် သော အသက်မွေးမှုတို့ကြောင့်လည်း ကောင်း ဆိုအပ်ခဲ့တောင် ၍မဂ္ဂင် စ်ပါ ာ ါ အပေါင်း ကြောင့်သာ ကိလေသည်စ်ထေ အပြစ်ဘေးမှ ကောင်း စင်ကြ နိုင်ပါ၏ အမျိုးအနွ စ်သည် ပြင့်မြတ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း ဥစ္စာကုံလုံ ပြည့်စုံကြွ သောကြောင့်လည်း ကောင်း ကိလေသာညစ်အကြေး မှ ကောင်း စင်ကြ နိုင်သည်မဟုတ်ပါကုန်

တသ္မာ ကို ဖ လ္လိုတော ပေါသော၊ သမ္ပဿံ အတ္တမတ္တနော
ဂ နိသော ိ စ်နေ မို၊ ိ ာတ္တ ိ သုဇ္ဈတိ

ထို့ကြောင့် မိမိစီးပွား လိုလား မြော်မြင် သူတော်စင်သည် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တ ား ကို အသင့် အာ ဖြင့် ရှုပွား ဆင်ခြင် ၏ စိမ် မြော်မြင် ၍ကဲ့သို့ဆင်ခြင်လသော် အာ ိ ဂမှန် ကို ပိုင် ညာ်ဖြင့် ကန်သိအပ် လ ပ်သောသစ္စာတို့၌ တွ ေ မှုကင်း၍ သန့် င် နိုင်ပါသည်ဘု ါ

သာ ိပုတ္တော ပည္ဉာ ၊ သီလေန ဥပသမေန စ
ဂ ပိ ါ ိ တော ဘိကျွ တော ပ မော သိ ဂ

ဇေတ နသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

၍နေ ၌ ဥပ ိ ပလ္လာသပါဠိတော် အနာထပိဏ္ဍိကော ိ သုတ်လာ အနာထပိဏ်နတ်သာ အကြောင်း ကို အကျဉ်း ချုပ်သိထိုက်၏

အနာထပိဏ်မကျန်း မာ သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း ကိုက်ကြီး ၏ကျောင်း ကာ အနာထပိဏ်သူဌေး သည် တစ်နေ့လျှင် ခေါက် ဘု ား ကျောင်း တော်သို့မှန်မှန် ောက်မြဲဖြစ်၏ အခါတစ်ပါး၌ မှု ပြင်း ထန်စွာ မကျန်း မာသဖြင့် ကျောင်း သို့မလာနိုင်တော့ ကျောင်း သို့ ေ ာက်သည်မှာ ကြာလာသဖြင့် ဂ ်ကျွ ာ စ် ဂ ်ကို ကျောင်း သို့စေလွှတ်၍ မိမိကို စာ ဘု ား င်ကို မှု မြော်ကန်တော့စေ၏ မကျန်း မာကြောင်း ကိုလည်း အလျှောက်ခိုင်း ၏ အ င်သာ ိပုတ္တ ာကိုလည်း သနား စောင့်ရှောက် ၍ မြှောက်သောအာ ဖြင့် အိမ်သို့ကြွလာတော်မူ နိုး အပင့်ခိုင်း လိုက်၏

အနာထပိဏ်မျက် ည်ကျ အ င်သာ ိပုတ္တ ာသည် အ င်အာနန္ဒာနှင့်အတူ အနာထပိဏ်သူဌေး အိမ်သို့ ကြွ လာတော်မူ၏ ေ ါ အခြေအနေကို မေ မြန်း စိမ် ကြည့်သောအခါ ေ ါ မှာလွန်နေပြီဖြစ်၍ မကြာမီစုတေ တော့ မည်ကို သိ ၏ ထို့ကြောင့် လေ နက်သောသတိပေ ာ ါ စကာ ကို ဟောတော်မူ၏ ာ ါ ဆုံ သောအခါ အနာထ ပိဏ်သူဌေး သည် မ်နည်း လွန် သဖြင့် ငို ၏ အ င်အာနန္ဒာက သေ မည်မှကြောက်သောကြောင့် ငိုသည်ထင် သဖြင့် သတိပေ စကာ ပြောကြာ း၏ "တပည့်တော်သည် ာစ်သက်ပတ်လုံး ဘု ား င်နှင့်တကွ မထေ ကြီး များ ထံ ချဉ်း ာပ်ခဲ့ပါသော်လည်း ၍ နေ့တ ာ လောက် လေ နက်သောတ ား ကို မနာ ူ ခဲ့ ဖူး သဖြင့် မ်နည်း ၍ မျက် ည်ကျပါသည်" ဟု လျှောက်၏

အ င်သာ ိပုတ္တ ာဖြေ င် အမှန်စင်စစ် ဘု ား င်နှင့်တကွ သာ ကကြီး များ ပါ ၍မျှလေ နက်သောတ ား ကို မဟောမဟုတ် အကြိမ်များ စွာ ဟောခဲ့ကြ၏ သို့သော် လူ တ်ကြောင်ပ ိ သတ်၌ ဟောခဲ၏ ဟန် ပ ိ သတ်၌သာ အဟောများ ၏ ထို့ပြင် ၍သူဌေး အတွက် သီး သန့် ည် ် ၍လည်း ၍မျှစုံလင်လေ နက်သောတ ား ကို မဟော ခဲ့ကြ နဖက်၌အာ သန်သော အနာထပိဏ်သူဌေး အတွက် နနှင့်စပ်သော ာ ါ စကာ ကိုသာ အများ အာ ဖြင့် ဟောခဲ့ကြ၏ ၍အကြောင်း များ ကို အ င်သာ ိပုတ္တ ာက င် ပြ တော်မူ သည်

ထိုဟန်တော်အပေါင်းတွင် အနိုင်သာဋီပုတ္တကသည်သာလျှင် ပညာအားဖြင့်လည်း ကောင်း သီလအားဖြင့်လည်းကောင်း ကိလေသာငြိမ်းအေးမှုအားဖြင့်လည်းကောင်း အသာဆုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါ၏။ နိဗ္ဗာန်မြို့နန်းတစ်ဖက်ကမ်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်စံတော်မူသမျှ ဟန် အပေါင်းတွင်လည်း ဤအနိုင်သာဋီပုတ္တကသည်သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၉။ မစ္ဆရိသုတ်

၄၉။	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= နတ်များ။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	= ဝန်တိုမှုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျိုးအပြစ်များ။

နတ်သား။ [ဂါထာ] ယေ ဓ မစ္ဆရိနော လောကေ၊ ကဒရိယာ ပရိဘာသကာ။
အညေသံ ဒဒမာနာနံ၊ အန္တရာယကရာ နရာ။
ကီဒိသော တေသံ ဝိပါကော၊ သမ္ပရာယော စ ကီဒိသော။
ဘဂဝန္တံ ပုဋ္ဌုမာဂမ္မ၊ ကထံ ဇာနေမု တံ မယံ။

ဤလောက၌ အချို့သူတို့သည် နှမြောဝန်တိုမပေးလှူလိုကြကုန်၏၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်း ဘေးတိုပြ၍ ငြိမ်းခြောက်တတ်ကြကုန်၏၊ ပေးလှူကြသူ အခြားလူတို့၏ လှူမှုဝန်မှုကို လည်း အနှောင့်အယှက်ပြုတတ်ကုန်၏၊ ထိုကဲ့သို့သောသူတို့၏ အကျိုးသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ထိုသူတို့၏ တမလွန်ဘဝကိုလည်း အဘယ်သို့ ရှုမှတ်အပ်ပါသနည်း၊ ထိုရှင်တော် မြတ်ဘုရားထံမှ လျှောက်ထားလာကြပါကုန်၏၊ ထိုအကြောင်းကို ဟောပြတော်မူမှ မည်ကဲ့သို့ မှတ်သားရပါမည်နည်း ဘုရား။

အနာထပိဏ်နတ်သား။ ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရား စံတော်မူပြီးနောက် အနိုင်သာဋီပုတ္တကနှင့် အနိုင်အာနန္ဒာတို့သည် ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွတော်မူကြ၏၊ အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း မကြာမီပင် တရားတော်ကိုအာရုံပြု၍ အနိစ္စရောက်လေသည်၊ အနိစ္စရောက်ပြီးနောက် တုသိတာနတ်ပြည်သို့ရောက်၏၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤစည်းစိမ်ကို ဘုံဗိမာန်တို့ကို ရလေသနည်းဟု ဆင်ခြင်သောအခါ ဘုရားသုံးပါးနှင့်စပ်သော အတိတ်ဘဝ အဖြစ်အပျက်ကို မြင်၏၊ နောက်ဆုံး အနိုင်သာဋီပုတ္တက ဟောတော်မူသော တရားတော်အထိ သတိရ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်လာ အကြောင်းအရာ များကို လျှောက်ထားရန် ဘုရားထံသို့ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်၊ အကျယ်ကို ဥပရိပဏ္ဏာသ အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒ သုတ်ဘာသာပြန်၌ ရှုပါ။

ဇေတဝနသုတ်ပြီး၏။

ဘု ပြင်　　ငေ မစ္ဆ ပိ နော လောကေ ကာ ပိ ဂါဖ ပိ တာသကာ
အညေသံ မာနာနံ အန္တ ဂ ကဂ နဂ
နိ စ ကိ စ္စာနင ဂန်း မလောကံ ဥပပဇ္ဇင
သစေ နိ န္တ န်နုသယတ္တာ လိ ြ ော ငေ တု လေ
စောင္ဂ စ္ဆေ ာ တီ နိ ဘ္ဘာ တ္တ ကိ ္ဆေန လဗ္ဘတိ
ပ တော အာသီသ ငေ ဘ လာ ကာမ္ဘိ တေသံ န် လဗ္ဘတိ
ပိ ြေ မြွေသ ပိ ပါ ကော သမ္ပ ဂ ငေ ဓ ုဂ္ဂတိ

ဤလောကဌ် နိမ်ြော န်တို မပေ လှုလိုကြကုန်သော အလှုခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း ဘ ကို ပြ၍ နိမ်ခြောက်တတ်ကြကုန်သော ပေ လှုတတ်သူ အခြာ လူတို့၏ အန္တ ကိုလည်း ပြု တတ်ကြကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျိ ပုံကာ ငင် တိ စ္စာန့် တ္တာဘ သို့ ဂက် တတ် ၏ လူ့ဘ ကို ပြန်လှုင်လည်း လူဆင် မျိုး ဖြစ် တတ်၏ အ တ်အစာ ဂ ါ တတ်၏ ရှုပ,သ္ဒ သည်ဖုံ ဖုံ ါ အာရုံအတွေ့ဖြင့် ပျော်မွေ့ မှုလည်း ည် လှ ၏ ကို ,နုတ်,စိတ်ပါ ၍ သုံ ြော ဌ် ကောင် စွာ င်လန် ချမ်မြွေ့မှုလည်း မ တတ်ကြ ကံဉာဏ်နံမွဲ ဆိုလူဆင် တို့မှာ သူတစ်ပါ တို့ထံမှ ပစ္စည်း စ္စာကို အာသာခင်ခင် လိုချင်တောင့်တကြသော်လည်း မ တတ်ကြ ဤကာ မျက်မှောက်ဘ ဌ် အပ်သောအကျိ ည် တ မလွန်လောကဌ်လည်း ကောင် သောဘ သို့ ဂက် ၏

နတ်သာ　　ကြ္ကတိဟေတံ ပိ ဏနာမ အည ပုစ္စာမ ငါတမ
ငေ လ ္ဂ န်နုသယတ္တာ ည ု ိ တမစ္ဆ ဂ
ဗုဇ္ဇ ဖ သန္နာ မြွေ ါ သံယေ ဓ ကိမ္ဗ
ကီ ပိ သော တေသံ ပိ ပါ ကော သမ္ပ ဂ ငေ ဂါ ကီ ပိ သော
ဘ န္တံ ဗုဇ္ဈမာ မ္မ ကာထံ ဏနေမု တံ ြ

ုင်တော်မြတ်ဘု မပေ လှုတတ်သူတို့၏ အကျိ ပုံ အလုံ စုံကို သိ ပါပြီ တ ပည့် တော်များ သည် အခြာ ပြဿနာတစ်ဖုံကိုလည်း မေ လိုပါကုန်သေ ၏ ဤလောကဌ် အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကောင် ထောက်မ လူ့ဘ ကို ကြသည့်အလျောက် ဘုန် တောင် ဂစကာ အတောင် လာလျှင် ကောင် စွာနစ်ခြိုက် အလိုက်သိစွာ ပေ လှုတတ်ပါကုန်၏ မပေ က်လို နမြော န်တိုမှုလည်း တင်ကြပါ၏ ဖ မွသံ ယထင် ဂ တနာသုံ ါ ဌ် လေ ကြည်ညို မျာ စွာရှိသေခြင် ကြပါကုန်၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျိ ဟန်နှင့် တမလွန်ဘ ကို သိလိုပါကုန် ၏အ င်ဘု

ဘု ပြင်　　ငေ လ ္ဂ န်နုသယတ္တာ ည ု ိ တမစ္ဆ ဂ
ဗုဇ္ဇ ဖ သန္နာ မြွေ ါ သံယေ ဓ ကိမ္ဗ
တေ သ ဂ္ဂ ကာသန္တိ တ္တ တေ ဥပပဇ္ဇင

သစေမြန္တိမြနသတ္တံ၊ အမေ့အဇ ေ တုလေ
စောဋ်မိစ္ဆော တိဒ်ဒ္ဒ၊ တ္တာကိစ္စေန လမ္ဘတိ
ပ သမ္မတေသု ဘောေ သု၊ သ တ္တိ ေမာ ေ
ပ္ပေ မ္မေသ ပါကောၚ၊ သမ္ပ ေ စ သုဂ္ဂတိ

ဤလောက၌ စံကောင်းထောက်မလူ့ဘ ကို ကြသည့်အလျောက်ဘုန်းတောင် ဂစ ကာ အတောင် ဟာလျှင် ကောင်း စွာနှစ်ခြိုက် အလိုက်သိစွာပေ ပျူတတ်ကြကုန်သော၊ နှမြော နှတိုမှုကင်းကြကုန်သော၊ တနာသုံးပါး၌ လေးစားကြည်ညိုမျှစွာရှိသေခြင်းကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျိုးပုံကား သေလွန်ပြီး နောက်သူတို့ ေ က် သောနတ်ပြည်၌ တို ေ ေ ဖြိုး ဖြိုး တန်ခိုးတွက်တွက် တ်စားတန်ဆာ နေ ဗိမာန် ေ ေ ၚ်လျှံပြောင် ်း အများထက်သာလွန် ခြင်း ကုန်၏။ လူ့ဘုံလူ့ဘ ေ က် ပြန်လျှင်လည်း ဥစ္စာပြည့်ဖြိုး ကြ ် သောအမျိုး၌ဖြစ် ၏၊ အ တ်အစာ ပေါ်များတုံလုံပြည့်စုံကြ၏။ ရုပ,သ ဒ္ဓ၊ သည်ဖုံဖုံ ၏ အာရုံအတွေ့ဖြင့် ပျော် မွေ့ မှုလည်းများလှ၏။ တို ် ,နတ်,စိတ်ပါ ဤသုံးဖြာ၌ ကောင်းစွာ ၚ်လန် ်းမြောက်ကြ ကုန်၏။ ဤကာ ဤဖက်ဘ အပ်သောအကျိုးတည်း။ တမလွန်လောကနောက်ဘ ၌လည်း သု တိသို့ ေ က်ကြ ကုန်၏။

မစ္ဆ ပ်သုတ်ပြီး၏။

ယ ဋ္ဌိ ဋီကာ သုတ်

၈၁။	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန် ခေါင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ယ ဋ္ဌိကာ ပြဟ္မာ။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ၚ်။
	တ ေတ်	= ယ ဋ္ဌိကာ ပြဟ္မာနှင့် ဘု ၚ်တို့ ေ စိတ်ဟောင်းဖြစ်ပုံ။

ယ ဋ္ဌိကာ။ အ ပ်ဟုံ ပပန္နသော၊ မုတ္တာ သတ္တ ကိစ္စ ေ
ေ ေသပ ဋ္ဌိကိဒ္ဒ္ဓဇာ၊ ကိဏ္ဏာ လောကေ သတ္တိကံ။

ၚ်တော်မြတ်ဘု ဟန် တော် ပါ တို့သည် အ ဋ္ဌိဟာပြဟ္မာ့ဘုံသို့ ေ က်လာကြ ပါကုန်၏။ ေ က်၍ မကြာမီပင် တိလေသာခပ်သိမ်းမှ ၚ်ငြိမ်းလွတ်မြောက်ကြပါကုန်၏။ ေ ေ သတို့လည်း တုန်ကြပါကုန်ပြီ။ လောက၌ အဟုန်ပြင်းလှတ် သံလိုက် တ်သို့ ငြိကပ်တွ ် တာ တာမတဏှာကိုလည်း လွန်မြောက်ကြပါကုန်ပြီဘု ။

ဘု ၚ်း။ ကေ စ တေ အတရုံ ကံ၊ မစ္စုဓေ ့ သုဒ္ဒ္တာ
ကေ တိတွာ မာနသံ ေ ဟုံ၊ မ္ဗ ေ ဂ ဥပစ္စ ံ

အိုမြဟ္မာ ႆ င်သေမင် သည် ကျော့ကွင် အလာ ထောင်ထာ အပ်သော၊ ကျော်လွန်ကူ မြောက် နိုလည် ာက်ခဲလှသော ိလေသာဟူ နိ ထူဆူပြော ြွ် နတော်ကြီ ိုမလှျော့သော ဖွဲ ြိခိုင်သောစိတ် ကတ် ြင့် ူ ြတ်ကျော်လွန်သွာ သူတို့ကာ အာဘ ႆ သူတို့နည်
အောက်ကာ မန ႆ ချည်တွ ႆ တုပ်ဖွဲ့ကြောင် ါ ချောင် သော သံ ေ ဂဇဉ်ကြိုး ိုဖြင့် မှတ်အပ်သည့် လူ ပ်လူ ာ လူ့ခန္ဓာကိုလည် ကောင် အထက်ရူပ အရူပန ႆ ချည်တွ ႆ တုပ်ဖွဲ့ကြောင် ါ ချောင် သော သံ ေ ဂဇဉ်ကြိုး ို့ဖြင့်မှတ်အပ်သည့် ြဟ္မာ ပ်ကိုလည် ကောင် ကျော်ဖြတ်လွန်မြောက် သွာ သူတို့ကာ အာဘ ႆ သူတို့နည်

ယ ိကာ　　ဥပကော လ ဏ္ဍာ ၊ ပုက္ကုသာတိ တေ ာ ေ ဂ
ဘဒ္ဒိ ေ ဂ ခဏ္ဍာ ေ ါ ၊ ာဟု ိ့ သီ ိ ေ ဂ
တော ိတ္တာ ာနသံ ေ ဟံ၊ ိ မ္မ ေ ဂံ ဥပစ္စုံ

ှင်တော်မြတ်ဘု ာ ႆ အောက်ကာမန ႆ ငြိတွ ႆ တုပ်ချည်ကြောင် ါ ချောင် သော သံ ေ ဂဇဉ်ကြိုး ိုဖြင့် မှတ်အပ်သည့် လူ ပ်လူ ာ လူ့ခန္ဓာကိုလည် ကောင် အထက်ရူပ အရူပန ႆ ချည်တွ ႆ တုပ်ဖွဲ့ကြောင် ါ ချောင် သောသံ ေ ဂဇဉ်ကြိုး ို့ဖြင့်မှတ်အပ်သည့် ြဟ္မာ ပ်ကိုလည် ကောင် ကျော်ဖြတ်လွန်မြောက်သွာ သူ ဟန် တော် ပါ ိုကာ ႆ အ ှင်ဥပက, အ ှင်ပလ ဏ္ဍ, အ ှင်ပုက္ကုသာတိ, အ ှင်ဘဒ္ဒိ ,အ ှင်ခဏ္ဍ ေ , အ ှင် ဗာဟု ိ ့နှင့် အ ှင်သီ ိ တို့ဖြစ်ကြပါသည်ဘု ာ

ဘု ာ ှင်　　ကုသလီ ာကာသသီ တေသံ၊ ာ ပါသပ္ပဟာ ိ နံ
ကဿ တေ မ္မမညာ ၊ အစ္ဆိ ံ ာ ဗန္ဓနံ

အိုမြဟ္မာ ႆ သင်သည် ာ မင် ကျော့ကွင် ို ပ ႆ ှင် ြတ်တောက်ခြင် ကြကုန်သော ထို ဟန် တော် နစ်ဖော်တို့၏ အပြစ်ကင် လတ် ကောင် ြတ်သည့် ုက်ကို အာရုံတမ် မြန် ပြောဆိုချီ မွမ်၏ ထို ဟန် တော် နစ်ဖော်တို့သည် အာဘ ႆ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ာ ာ မ္မ ညြ ါ ကို သိ ကျင့် လိုက်နာ ခြင် ကြောင့် ာ ႆ နှောင်ကို လွတ်အောင်ရန် ြတ်နိုင်ကြကုန်သနည်

ဘု ာ ှင်　　န အညတြ ာ တာ၊ နာညတြ ာ သာသနာ
 သဿ တေ မ္မမညာ ၊ အစ္ဆိ ံ ာ ဗန္ဓနံ

ှင်တော်မြတ်ဘု ာ ႆ ထို ဟန် တော် နစ်ဖော်တို့သည် ှင်တော်မြတ်ဘု ာ နှင့် တွေ့ဆုံ ှင်တော်မြတ်ဘု ာ ၏ အဆုံ အမညြ ါ ကို နာ ၊ သိ ကျင့်ကြံ ခြင် ကြောင့်သာ ာ ႆ နှောင်ကို လွတ်အောင်ရန် ြတ်နိုင်ကြပါကုန်သည်ဘု ာ

 တ္ထ နာမဥ္စ ရူပဥ္စ၊ အသေသံ ဥပရုဇ္ဈတိ
တံ တေ မ္မံ ဣ ညာ ၊ အစ္ဆိ ံ ာ ဗန္ဓနံ

အသ ်တ ာတ် အကြွင်မြတ်သောနိဗ္ဗာန်၌ နာမ်ရုပ်နှစ်ဖြာ ါ ခန္ဓာသည် အကြွင် မ ို သန္တိ ာတ်ကိန် ၍ ချုပ်ငြိမ်၏ ထို ဟန် တော် နစ်ဖော်တို့သည် ှင်တော်ဘု ာ ၏ ဤသာသနာ တော်၌ပင် ထိုသန္တိ ာတ်ကိန် ချုပ်ငြိမ် ာမှန် ြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ကောန်ပိုင်ပိုင် သိမြင်နိုင်ခြင် ကြောင့် ဘ ႆ နှောင်ကို လွတ်အောင်ရန် ြတ်နိုင်ကြပါကုန်သည်ဘု ာ

ဘုရားပျိုး
ဏ္ဍီ ဘာသသီ ဂဓံ၊ မ္ဘိဇာနံ သု မ္ဘု
ကဿ တွံ မွမညာ ၊ ဂစံ ဘာသသိ ၡြ ၀သံ

အိုမြတ်ဗ္ဗာ သင်သည် သိမ်မွေ့နက်နဲ သာမာန်လူတို့ အလွန်သိနိုင်ခဲသော စကား ကို လျှောက်ထားပြောဆို၏ အဘ ပု္ဂိုလ်၏ ဏ ဘ မ္မ ညြ ဂ ကို နာ ့သိ ကျင့်ကြံ သဖြင့် ဤမျှနက်နဲ သိနိုင်ခဲသောစကား ကို ့ ့စာ စာ လျှောက်ထား နိုင်သနည်း

ဘုရားပျိုး
ကုမ္ဘကာ ေဟ ဖုေ အာသိ၊ ေ ကဋ္ဋိ ဃ ဋီက ေဟ
မာတာပေတ္တိဘ ေဟ အာသိ၊ တာဿပဿ ဉပါသကော

ဟင်တော်မြတ်ဘုရား တပည့်တော်သည် ေ အခါက ေ ကဋ္ဋိ ဂ တွင် "ဃ ဋီကာ" မည်သော အိုး ထိန်း သည်ဖြစ်ခဲ့ဖူး ၏ မိဘနှစ်ပါး အ ေ တာ လျက် လေ စာ သမျှ ပြုစုလုပ်ကျွေ တတ်သူဖြစ်၍ ကဿပထွတ်တင် ဘုရား ှင်၏ သွန်သင်ဆုံးမ ညြဂ ကို လုံ လိုက်နာသည့် ဉပါသကာတစ်ေ ဂက်လည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား

ဘုရားပျိုး
ဝ တော မေထုနာ မွာ၊ ဗြဟ္မစာ ဂီ နိ ဂမိသော
အဟု ဂ တေ သ ဂ မေ ေ ဤ၊ အဟု ဂ တေ ဖုေ သခါ

ဂ ပြောထုံးနှစ်ဦး လူတို့ အ ချင်းမျှ ပြုလုပ်ကြသည့် မေထုနမည်ဆန်း ယစ်ညမ်း သော အကျင့်မှလည်း ေ ကင်ကြဉ်ခဲ့ပါ၏ တာမာမိသ လုံး မစပ် ဖြူစင်မြင့်မြတ်သော အကျင့် ဂတ် လည်း ှိခဲ့ပါ၏* ှင်တော်မြတ်ဘုရားနှင့် တစ် ဂတည်း မြေ အတူနေခဲ့ဖူး၍ သွာ လာ တူပေါင် ှင်တော်မြတ်၏ မိတ်ဆွေဟောင်း လည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား
* ဤစကား ဖြင့် အနာ ဂါမ်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း နိ ခံသည် အဋ္ဌကထာ

ဘုရားပျိုး
သောဟမေတေ စ ဇာနာမိ၊ မုတ္တေ သတ္တ ဘိက္ခ ဝေ ဂ
ဂ ဝေ သပ ဂီကို္ခ ဏော၊ တိဏ္ဏော လောကေ ဝ သတ္တိကံ

ထိုတပည့်တော်သည် ကိလေသာခပ်သိမ်း ကင်ငြိမ်း လွတ်မြောက်တော်မူကြလျက် ဂ ေ သ စ သည်ကုန်ခန်း၍ ဖြိုက်ပ်တွ ် တာ ကာမတဏှာကို ် ခွာလွန်မြောက်တော်မူကြသော ထို ဟန် တော် နှစ်ဖော်တို့ကို သိပါ၏ဘုရား

ဘုရားပျိုး
ဧ ေ မေတံ တာ ဂ အာသိ၊ ထာ ဘာသတိ ဘာ ဂ္ဂ
ကုမ္ဘကာ ေဟ ဖုေ အာသိ၊ ေ ကဋ္ဋိ ဃ ဋီက ေဟ
မာတာပေတ္တိဘ ေဟ အာသိ၊ တာဿပဿ ဉပါသကော

အို ထိန်း သည်ဖြစ်ဖူး သည့် အိုဃဋီကာ ဗြဟ္မာ ခုလျှောက်အပ်သမျှ စကား အာ လုံး သည် လျှောက်တိုင်း မှ သွေ မှန်လှပေ၏ သင်သည် ေ တာ ေ ကဋ္ဋိ ဂ တွင် ဃ ဋီကာ မည် သော အိုး ထိန်း သည်ဖြစ်ဖူး ပေ၏ မိဘနှစ်ပါး အ ေ တာ လျက် လေ စာ သမျှ ပြုစုလုပ်ကျွေး ခဲ့၍ ကဿပထွတ်တင် ဘုရား ှင်၏ သွန်သင်ဆုံးမ ညြဂ ကို လုံ လိုက်နာ ဉပါသကာတစ်ေ ဂက် လည်း ဖြစ်ခဲ့ပေသည်

ိ တော မေထုနာ မ္မာ၊ ပြုဟ္မစာ ိန္နိ ိဂမိသော
အဟု ိ မေ သ ိမေ ဉ၊ အဟု ိ မေဖု သခါ

မေထုန်အကျင့်မှ ေ ှာင်ကြဉ်၍ ကာမာမိသ လုံ မစပ် ဖြူစင်မြင့်မြတ်သော အကျင့် ဂတ်လည်း ိ ခဲ့ပေ၏ ငါဘုရား နှင့် တစ် ူ ဂတည် မြေ အတူနေခဲ့ဖူး၍ သွ ာ လာတူပေါင်း ငါဘုရား၏ မိတ်ဆွေဟောင်း လည်း ဖြစ်ခဲ့ပေသည်

သ ိ နာတင်ထေ ိမျာ ေ မေတံဖု ဂဏာနံ၊ သဟာ ဂန့် အဟု သ ိမော
ဥဘိန္နံ ဘာ ိတတ္တာနံ၊ သ ိ န္တိမ ဂ ိနံ

ဤသို့လျှင် အ ိ မ ိတ ဂ တို မျာ မျာ တုန်ပြီး ဖြစ်၍ နောက်ဆုံး ဘ ဖြစ်တော်မူကြသည့် ပြင် သွ ာ လာတူပေါင်း မိတ်ဆွေဟောင်း ဖြစ်တော်မူကြသော ဘုရား ိုင်နှင့် ယ ိကာ ဗြဟ္မာ နှစ်ဖြာသော ဖု ိလ်ထူ တို့၏ ဥ်ပူ ဆုံဆည်း ခြင်း သည် တစ် ါ အခါက ဖြစ်ခဲ့ဖူး သတည်း ဤနောက်ဆုံး ထာကာ သ ိ နာတင်ထေ ိ တို့၏ မှတ်ချက်တည်း အဋ္ဌကထာ

ယ ိကာ သုတ်ပြီး၏
ခုမြောက် အာဝိတ္တ မြန်မာပြန်ပြီး၏

□□ဇ□ဂ□□

□□ဇ□ဂသုတ်

□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့ □ဇေတ□န်ကျောင်း□တိုက်□
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ □သန်း□ခေါင်အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= နတ်သား□တစ်ဦး□□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု□ဂ□□င်□
	တ□ဂ□ေတ်	= အိုသည့်တိုင်အောင် □ေကာင်း□သည့်အ□ဂ□

နတ်သား□□ □ကိံသု□□ ဂ□□ဇ□ဂ□သာ□ု□ကိံသု□သာ□ု□ပတိဋ္ဌိတံ□
ကိံသု□န□ဂနံ□□တနံ၊□ကိံသု□စော□ေဟိ□□ဟာ□ိ□□

ဇ□ဂညှဉ်း၍□အိုမင်း□□င့်□ေ□ာ်သည့်တိုင်အောင် □□တ်ဆင်ခြ□် သ□တင့်တ□် လှပစေသော အ□ဂကာ□□အဘ□် အ□ဂပါနည်း□ဘု□ဂ□□အဘ□် အ□ဂသည် □မိမိသန္တာန်၌□မြဲမြံခိုင်ခံ့□အ□□ည်ကြံ့၍□တည်တံ့လျှင်ကောင်း□ပါသနည်း□ဘု□ဂ□□□□□□ဘုံ□သနစ်စုန်သွ□□ာ□သတ္တ□ါတို့မှာ□ေ□ဂက်□ဂဘ□□ေအာက်မကျအောင် □ေထာက်မမြှင့်တောင်□□ကောင်း□မြတ်ကျစ်လစ်□နှစ်သက်စေသော □တနာကာ□□အဘ□် □တနာပါနည်း□ဘု□ဂ□□□□ ု တ်မာညစ်ဆို□□သူခို□□ဂ□မြတို့သည် □အိမ်လုံ□မွှေနှောက်□ထက်အောက်မလပ်□လူကိုပင်သတ်လည်း□□မကပ်မပါ□ဆောင်□ု နိုင်သောဥစ္စာကား□ အဘ□် ဥစ္စာဖြစ်ပါသနည်း□ဘု□ဂ□□

ဘု□ဂ□□င်□ □သီလံ□□ ဂ□□ဇ□ဂ□သာ□ု□သ□္ဓါ□သာ□ု□ပတိဋ္ဌိတာ□
ပညာ□န□ဂနံ□□တနံ၊□ပုညံ□စော□ေဟိ□□ဟာ□ိ□□

ဇ□ဂညှဉ်း၍□အိုမင်း□□ဂကာလတိုင်အောင် □□တ်ဆင်ခြ□် သ□တင့်တ□် လှပစေသောအ□ဂကာ□□သီလတန်ဆာပေတည်း□□□□တနာသုံး□တန်□တံ,ကံအကျိုး□တို□မြတ်နိုး□ကျေနပ်□ခ□်ဖိုလ်တိုင်အောင်သော□သ□္ဓါ□ဂတ်သည် □မိမိသန္တာန်၌□မြဲမြံခိုင်ခံ့□အ□□ည်ကြံ့၍□တည်တံ့လျှင်အကောင်း□ဆုံး□တည်း□□□အ□ဂ□ဂ၌□ေကာင်း□စွာခွဲခြမ်း□□သိစွမ်း□နိုင်သောပညာသည်□□□□ဘုံသွ□□သတ္တ□ါများ□အတွက် □ေ□ဂက်□ဂဘ□□ေအာက်မကျအောင် □ေထာက်မမြှင့်တောင်□□ကောင်း□မြတ်ကျစ်လစ်အဆီအနှစ်□တနာပေတည်း□□□□ ု တ်မာညစ်ဆို□□ိ□သူမျိုး□တို့□ဖျက်ချိုးဖူး□တပ်□လူကိုသတ်လည်း□မကပ်မပါ□ဆောင်□ု နိုင်သောဥစ္စာသည်ကား□□သ□□ါ□င်□ခံ□ပင်ကိုဉာဏ်ဖြင့်□မှန်မှန်နေ့စဉ်□ဖြူပြင်တောင်□ဆု□ေကာင်း□မှုထိုထို□မြတ်ကုသိုလ်ပင်တည်း□□

□□ဇ□ဂသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်

သီလတန်ဆာ□□□□ပုလဲ,ဥဿဖ□ ဂ□□ပတ္တမြား,□□ငွေ□အထွေထွေသော□အဆင်တန်ဆာတို့သည်□ပျိုမြစ်နုန□် င□် □□် စဉ်၌သာ□တင့်တ□် စေနိုင်ကြ၏□□□တ်တွ□ □ င်□□ ု □အမ□် အိုကြီး□တပုတီ,□နာ□ေတာင်□□သောင်□ေပြောင်□ေထွေထွေ□□□,ငွေစသော□အဆင်တန်ဆာတို့ကို□□တ်ဆင်လာခဲ့လျှင် "အို□□□အဖွား□ကြီး□တာ□သူင□် ပြန်ဟန်တူပြီ၊□□ ခုအထိတောင်□ရှု□ချင်နမ်း□ချင်တုန်□ှ□သေ□သည်" စသည်ဖြင့်□ကဲ့□ဲ့သ□ြုပ်□စကား□တင်□ဆိုခံ□မည်မုချဖြစ်၏□□သီလအဆင်တန်ဆာသည်ကား□□င□် စဉ်လည်း□တင့်တ□် □အလ□် အလတ်လည်း□ရှုမငြီး□□အ□ □် ကြီး□သူလည်း□လိုက်ဖက်သဖြင့်□တစ်သက်လုံး□□တ်ဆင်၍□တင့်တ□် စေနိုင်ပေသည်□

ဇ□ဂသုတ်ပြီး□၏□

□□အဇ□သာသုတ်

□□□　□ဤာန၊□ကာလစသော□□□ပါ□သည်□□□ဇ□ဂသုတ်နှင့်တူ□၏□□

တ□ဂ□တော်　= □□ဂ□ပြုလူဆို□တို့□ခို□□ူနိုင်သောဥစ္စာ□

နတ်သာ□□　　□ကိံသု□အဇ□သာ□သာ□ု□ကိံသု□သာ□ု□အ၀ိဋ္ဌတံ□
ကိံသု□နေ□ဂနံ□□တနံ၊□ကိံသု□စောေ□ဟျုဟာ၀ိ□ံ□

ဆွေ□မြဲ့ပောင်□ြင်□□ပျက်စီ□ြင်□ရှို□မှ□ကောင်□သောတ□ဂ□ကာ□□အဘ□ၤ တ□ဂ□ဖါနည်□ ဘု□ဂ□□□မိမိစိတ်အစဉ်၌□အမြဲတည်□ိုလျှင်□ကောင်□သောတ□ဂ□ကာ□□အဘ□ၤ တ□ဂ□ဖါနည်□ ဘု□ဂ□□□သတ္တ□ါတို့အတွက်□□တနာအစစ်ကာ□□အဘ□ၤ □တနာပါနည်□ဘု□ဂ□□□□ု တ်မာည်စ် ဆို□□နိ□သူမျို□တို့□ဖျက်ချိုမှု□ကာပ်□လူကိုသတ်လည်□□မကပ်မပါ□ဆောင်□ူနိုင်သောဥစ္စာကာ□ အဘ□ၤ ဥစ္စာပါနည်□ဘု□ဂ□□

ဘု□ဂ□□ျိုင်□　　□သီလံ□အဇ□သာ□သာ□ု□သ□ဒ္ဓါ□သာ□ု□အ၀ိဋ္ဌတာ□
ပညာ□နေ□ဂနံ□□တနံ၊□ပုညံ□စောေ□ဟျုဟာ၀ိ□ံ□

ဆွေ□မြဲ့ပောင်□ြင်□□ပျက်စီ□ြင်□ရှို□မှ□ကောင်□သောတ□ဂ□ကာ□□သီလတည်□□□မိမိစိတ် အစဉ်၌□အမြဲတည်□ိုမှ□ကောင်□သောတ□ဂ□ကာ□□□တနာသုံ□ကာန်□ကံ,ကံ၏အကျို□□မြဲတ်နို□ ကျေနပ်□မ□ဖိုလ်တိုင်အောင်သော□သ□ဒ္ဓါ□ဂတ်တည်□□□သတ္တ□ါတို့အတွက်□□တနာအစစ်ကာ□ ပညာတည်□□□□နို□သူတို့□ဆောင်□ူနိုင်သောဥစ္စာကာ□□ကောင်□မှုကုသိုလ်တည်□ကူသောဥစ္စာ တည်□□□□ဤသုတ်သည်□ရှု့ဇ□ဂသုတ်နှင့်□သဘောသွာ□ျာ□အတူဖြစ်၏□□

အဇ□သာသုတ်ပြီ□၏□

□□မိတ္တသုတ်

□□□　□ဤာန၊□ကာလစသော□□□ပါ□သည်□□□□ဇ□ဂသုတ်နှင့်တူ□၏□□

တ□ဂ□တော်　= ခ□□သွာ□စဉ်,□အိမ်၌နေစဉ်,□ကိစ္စကြီ□ငယ် ပေ□လာစဉ်တို့၌□အဆွေ ခင်ပွန်□ကောင်□မျာ□□

နတ်သာ□□　　□ကိံသု□ဖ□သတော□မိတ္တံ၊□ကိံသု□မိတ္တံ□သကေ□သေ□□
ကိံ□မိတ္တံ□အတ္ထဇာတဿ၊□ကိံ□မိတ္တံ□သမ္ပ□ဂ□ိကံ□

နေ□ဂစည်□မိမိ□ကို□ ပိပ်ငြိမ်ကို□ကစ်ချိန်ခဏဖဲ□ရှဲ၍ခ□□သွာ□နေ□သူအတွက်□အဆွေခင်ပွန်□ ကာ□□အဘ□ၤ သူဖြစ်ပါသနည်□ဘု□ဂ□□□အမြဲနေ□ဂ□မိမိအိမ်□ေ□ဟာ၌□အဘ□ၤ သူသည်□နေ့စဉ် အဆွေခင်ပွန်□ကောင်□ဖြစ်ပါသနည်□ဘု□ဂ□□□□ကိစ္စကြီ□ငယ် □အသွ□ၤ သွ□ၤ လုပ်စ□ဂ□ဖြစ်ပေ□လာ သူအတွက်□အဆွေခင်ပွန်□ကောင်□ကာ□□အဘ□ၤ သူဖြစ်ပါသနည်□ဘု□ဂ□□□ကမလွန်ဘ□□နောက် လောကအတွက်ကာ□□အဘ□ၤ သူသည်□အဆွေခင်ပွန်□ဖြစ်ပါသနည်□ဘု□ဂ□□

ဘု ပျိုင်   သတ္တော ဖ သတော စိတ္တံ ဓာတာ စိတ္တံ သကေ ဟ
သဟာ ေ ဂ အတ္တဇာတသ ဖော ဟာတိ စိတ္တံ မုနပ္ပနံ
သ ံ ကတာနိ ပုညာနိ တံ စိတ္တံ သမ္ဘ ံ ကံ

နေ စည်းစိမ် တို ံ ပြီမ်ကို တစ်ချိန်ခဏ ခွဲချ ၍ သွား နေ သူအတွက် အဆွေခင်ပွန်း ကာ အ ကြ ကူညီဖော် သည့် အတူသွား ဖက် အဖော်အပေါင်း တည် အမြဲနေ မိမိ ပေ ဟာ ၌ နေစဉ် အဆွေခင်ပွန်း တာ ကိစ္စအတန်တန် အနွံ့နာခံ ၍ စီမံပြုပြင် ခင်ပေတည် ကိစ္စကြီး ံ အသွ ံ သွ ံ လုပ်စ ဖြစ်ပေ လာသူအတွက် အဆွေခင်ပွန်း တာ အကျိုးစီးပွား လိုလာ ပေါင်း သင် ပု ံ ချင် တည် မိမိပေါင်းစု တို ံ တိုင်ပြုအပ်သည့် ကောင်းမှုထိုထို ဖြတ် ကုသိုလ်တို့ကာ တာမလွန်ဘ နောက်လောကအတွက် အဆွေခင်ပွန်း ကောင်း ပေတည်

မိတ္တသုတ်

ဘာနဲ တာလစသော ပါ သည် ဇ သုတ်နှင့်တူ၏
  တ ကော   = အသက်မွေးမှု၌ အလေ့ပြုမှီခို မည့်အ

နတ်သား   ကိံသု တ္တ နေသသာနံ ကိံသု ဖ မော သခါ
ကိံသု ဘူတာ ဥပဇီ္ဓ တ္တ ဓ ကာ ထ သသိတာ

လောကီဘုံသား လူအများ တို့ အာ တ မြဆောက်တည် အ ညိမျော်လင့် စ ကာ အဘ ံ သူပါနည် ဘု ချစ်ခင်ပေါင်း သင် ၍ လောကအတွင်း၌ အ တ ၍ လေ့ စာ တွျမ်း ချစ်ခင်ပေါင်း သင် ထိုက်သော အဆွေခင်ပွန်း တာ အဘ ံ သူပါနည် ဘု မြေနှင့်ဆက်စပ် အ ပ ၌မှီ ၍ အသက် ည်နေကြသူတို့၏ အသက်မွေးမှု၌ အ ပြုမှီခိုထိုက်သည့် အ ကာ အဘ ံ အ ဖြစ်ပါသနည် ဘု

ဘု ပျိုင်   ပုတ္တာ တ္တ နေသသာနံ ဘာ ဂ စ ဖ မော သခါ
၌ ဘူတာ ဥပဇီ္ဓ တ္တ ဓ ကာ ထ သသိတာ

လောကီဘုံသား လူအများ တို့ အာ တ ထောက်တည် အ ညိမျော်လင့် စ ကာ ရှု၍မငြိ သာ သမီ တို့တည် အ တ ၍ လေ့ စာ တွျမ်း ချစ်ခင်ပေါင်း သင် ထိုက်သော အဆွေခင်

မိတ္တသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ံ

ခ အတူသွား လာဖက်ဖြစ်သော်လည်း တစ်ဦး တစ်ဦး ကူညီဖေး စောင့်ရှောက်ဖော်မ လူသည် မိတ်ဆွေစစ် မဟုတ်ချေ အ ပေ ပျင် ဖေ ဖော်ကူဖက် အချက်ချက်၌ သွက်လက်စွာ ကူညီစောင့်ရှောက်တတ်သူသည်သာ မိတ်ဆွေစစ်ဖြစ်၏ အိမ်၌နေစဉ် ံ ကြီး ံ အသွ ံ သွ ံ ကိစ္စ ဖြစ်ပေ ကြလျှင် ကျင် ံ ကျင်ကြီး အသီ သီ သော ၌စဖွ ံ ကိုပင် ၌စ မထင် နွေကူနိုင်သာနစ်အသွင် သဘောထား လျက် ပြုစုစောင့်ရှောက်တတ်သူကာ မိခင်ဖြစ်၏ ထို့ကြောင့် "အိမ်၌နေသူအတွက် အဆွေခင်ပွန်း ကို ခင်ဖြစ်၏" ဟု ဟာတော်မူသည် အတတ်ပညာ ငွေအသပြာတို့ နေသာတုန်း သချာဖြုန်းမှု လုံ လုံ လုပ်မည့် ကိစ္စမျိုးတို့ ဆုတ်သာမနစ်သာ ဖြစ်ပေ လာသောအခါ ကို ံ အာ နှတ်အာ စွာအာ တို့ဖြင့် တတ်အာ သမျှ မြဆောင် ွက်တတ်သော သူ ံ ချင် သည်သာ စိတ်ဆွေ စစ်မည်၏ သ ည်အ က်သောက်စာ လောင်း တာစာ မှုပြု အခါတို့၌ သူ ံ ချင် တာ စိတ်ဆွေစစ်မဟုတ်ချေ

မိတ္တသုတ်ပြီး၏

ပွန်ကောင်းစွာ အိမ်သူသက်ထားရှိနိုင်ခြင်း ဂုဏ်ပင်တည်း။ မြဲ၌ဆက်စပ်အား ပင်မှီအသက်ရှည်နေကြသည့် သူ၏အသက်မွေးမှု၌ အခြေပြုမှီခိုထိုက်သည့်အကြောင်းကား ချိန်မှန်မိုးဖြိုးခြင်း ဖြစ်ပါ ကြောင်း တည်း။

ပဌမဇနသုတ်

၅၅။ ကြာနု တောလစသော ... ပါသည်။ ... ဇနသုတ်နှင့်တူ၏။

တကြိမ်တော် = တစ်ခဏအတွင်း လေစင်းသမုဒ္ဒရာ၌ မှာပဟိုဖက်တူ ကုက်ဖြတ် သန်း ပြွှမ်းနိုင်သည့်အဟ

နတ်သာ။ ကိံသုနေတိဖုပိသံ၊ ကိံသုတာသသ ကတိ၊
ကိံသုသံသာ မာပါဒိ ကိံသုတာသမြဟဗ္ဗာ ။

အဘာ တဟာသည့်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကို ဖြစ်အောင်ပြုလုပ်နေပါသနည်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏ သန္တာန်၌ တစ်မဟုတ်အတွင်း တစ်ခဏချင်းဖြင့်လေစင်းသမုဒ္ဒရာ၌ မှာပဟိုဖက်တူ ကုက်ဖြတ် သန်း ပြွှမ်းနိုင်သောအကြောင်းကား အဘာ အကြပါနည်း။ အစဉ်မပြတ်ခြား ဟတ်သို့လှည့်ပတ် ဖန်ဖန်သံသရာသို့ ကျက်နေသူကား အသူပါနည်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအတွက် ထိတ်လန့်ဖွယ် ကြီးကျယ်လှစွာသောဘေးဘာ အဘာ ဘေးပါနည်း ဘုရား။

ဘုရား။ တဏှာနေတိဖုပိသံ၊ စိတ္တမသသ ကတိ၊
သတ္တော သံသာ မာပါဒိ ဒုက္ခမသသ မြဟဗ္ဗာ ။

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဖြစ်ပေလာအောင်သေချာမြဲ တ်ပြုလုပ်နေသူကား တွေ့ကြာအာရုံပေါင်းဆုံ တွ တာတတ်သည့် တဏှာကပ်ပင်တည်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏သန္တာန်၌ တစ်မဟုတ်အတွင်း တစ်ခဏချင်းဖြင့်လေစင်းသမုဒ္ဒရာ၌ မှာပဟိုဖက်တူ ကုက်ဖြတ်သန်း ပြွှမ်းနိုင်သည့်အကြောင်း ကား အာရုံတွေ့တိုင်း ပြေးခုန်စိုင်းသည့် မျောက်ရိုင်းသွင်စိတ်ပြောဉ်ပင်တည်း။ အစဉ်မပြတ် ခြား ဟတ်သို့လှည့်ပတ်ဖန်ဖန်သံသရာ ခါ စိုး အပြီး ကျက်ရှိနေသူကား ပြမ်းမြွေ မပြ စိုက်စိုက် ကိုကြိုက်သည့်သတ္တဝါတည်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအတွက် ထိတ်လန့်ဖွယ် ကြီးလှစွာသောဘေးဘာ များစွာသောင်းသောင်းဆင် ဒုက္ခအပေါင်းပေတည်း။

ပဌမဇနသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယဇနသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

သက်ဂု ပိုဂ္ဂိုလ်းအိုမင်းမစွမ်းသောအခါ ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖော်သောကြောင့် သားသမီးတို့ကို "အားထား ထောက်တည်စရာ" ဟုမဟောတော်မူ၏။ ဂုဏ်ကို ကား တစ်ပါးတို့အား ပြောထိုက်သည့်အထူးလျှို့ဝှက်ချက် တို့ကိုပင်ပြောသင့်ပြောထိုက်သောကြောင့် "အဆွေခင်ပွန်း" ဟုဖြစ်ဆိုတော်မူသည်။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ုတိ ဖနသုတ်

ဌာနပ္ပါကာလစသော ပါသည် ဖဂသုတ်နှင့်တူ၏
တဂတော် ။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဖြစ်ပေါ်လာအောင်ပြုသူလက်သည်

နတ်သာ ကိုသုဖနေတိုပုပ္ပါသံ၊ကိုသုတာသဿ ဂတိ
ကိုသုသံသာမာပါ ကိုသွာနဖ ပ္ပါမုစ္စတိ

အဘ တဂသည်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကိုဖြစ်အောင်ပြုလုပ်နေပါသနည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏သန္တာန်၌တစ်မဟုတ်အတွင်း တစ်ခဏချင်းဖြင်လေးစင်သမုဂဉ်မှာဟိုဖက်ကူ ကဖြတ်သန် ပြေးစွမ်းနိုင်သောအဂကာ အဘ အဂပါနည်း အစဉ်မပြတ်ခြာ ဟတ်သို့လှည့်ပတ်ဖန်ဖန်သံသဂသို့ကျေက်နေသူကာ အဘ သူပါနည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမလွတ်မြောက်သေ သည့်အဂကာ အဘ အဂပါနည်းဘုဂ

ဘုဂပြုင် တကျာဖနေတိုပုပ္ပါသံ၊စိတ္တမသဿ ဂတိ
သတ္တောသံသာမာပါ ကွာနဖ ပ္ပါမုစ္စတိ

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဖြစ်ပေါ်လာအောင်သချာမ တ်ပြုလုပ်နေသူကာ တွေ့ဂအာရုံပေါ်င်ဆုံ တွ တာတတ်သည့်တကျာဂတ်ပင်တည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏သန္တာန်၌တစ်မဟုတ်အတွင်း တစ်ခဏချင်းဖြင်လေးစင်သမုဂဉ်မှာဟိုဖက်ကူ ကဖြတ်သန် ပြေးစွမ်းနိုင်သည့်အဂ ကာ အာရုံတွေ့တိုင် ပြေးနိုင်စိုင်သည့်မျောက်ရိုင်းအသွင်စိတ်ညာဉ်ပင်တည် အစဉ်မပြတ် ခြာ ဟတ်သို့လှည့်ပတ်ဖန်ဖန်သံသဂခ ကိုအပြီးဂက်၍နေသူကာ မြစ် နွ မပ စိုက်စိုက် ကိုကြိုက်သည့်သတ္တဝါတည် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမလွတ်မြောက်သေသည့်အဂကာ မပြတ် သံသဂ ဆင်ပင်တည်

ုတိ ဖနသုတ်ပြီး၏

တတိ ဖနသုတ်

ဌာနပ္ပါကာလစသော ပါသည် ဖဂသုတ်နှင့်တူ၏
တဂတော် ။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏မှီခိုအာတာ ဂတဂ

နတ်သာ ကိုသုဖနေတိုပုပ္ပါသံ၊ကိုသုတာသဿ ဂတိ
ကိုသုသံသာမာပါ ကိုသုတာသဿဖဂ နံ

အဘ တဂသည်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကိုဖြစ်အောင်ပြုလုပ်နေပါသနည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏ သန္တာန်၌တစ်မဟုတ်အတွင်း တစ်ခဏချင်းဖြင်လေးစင်သမုဂဉ်မှာဟိုဖက်ကူ က ဖြတ်သန် ပြေးစွမ်းနိုင်သောအဂကာ အဘ အဂပါနည်း အစဉ်မပြတ်ခြာ ဟတ်သို့ လှည့်ပတ်ဖန်ဖန်သံသဂသို့ကျေက်နေသူကာ အဘ သူပါနည်း အဘ အဂသည် ထို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏မှီခိုအာတာ ဂဖြစ်ပါသနည်းဘုဂ

ဘုရားဖြေ။　　□တဏှာ ဇနေတိ ပုရိသံ၊ စိတ္တမဿ □ိ□ာ□တိ□
သတ္တော သံသာ□မာပါဒိ၊ ကမ္မံ တဿ ပ□ာ□နံ□

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် □သေချာမ□ု□တ်□ြုလုပ်နေသူကား □တွ□အာရုံ □ပေါင်း□ဆုံ တွ□် တာတတ်သည့် □တဏှာ □တ်ပင်တည်း□ □ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏ သန္တာန်၌ □စ်မှုတ်အတွင်□ တစ်ခဏချင်း ဖြင်□လေ□င်□သမှု□□□ □၍မှာဟိုဖက်□ု□□ ကျက်ဖြတ်သန်း□ပြေ□နိုင်သည့် အ□ ကာ□ အာရုံတွေ့တိုင်း□ပြေးနိုင်□သည့် □မျောက်ရိုင်း အသွင်□စိတ်ပညာဉ်ပင်တည်း□ အစဉ်မပြတ် ခြာ□ဟာတ်သို့ □ပ်ည့်ပတ်ဖန်ဖန် သံသ□ခ□□တို□အပြီး□ ကျက်၍နေသူကား □□ မြစ်□ မ□ □စိုက်စိုက်□ ကိုကြိုက်သည့် သတ္တဝါတည်း□ မိမိပေါင်း□ ကို□ တိုင်ပြုသည့် ကောင်းမှု မကောင်းမှု □တံ□ □သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏ ကောင်း□ဆိုးနှစ်တန် ကျိုးပေးမှာန်ကြောင့် □ ဖန်ပိုင်□ြား□ □ိုခိုအား□ထား□ □ဖြစ်၏□

တတိ□ ဇနသုတ်ပြီး၏□

□□ဥပ္ပထသုတ်

□□□　　□ဿနာ၊ □ကာလစသော □□ပါ □သည် □□ဇ□ သုတ်နှင့်တူ၏□
　　တ□ □တ်　　= □ မဟုတ်ပါဘဲ □ာပ်စွဲသည့်ချော်အညော်ကို □ဆ □လျှော်တတ် သည့်အ□ □

နတ်သား။　　□ကိံသု ဥပ္ပထော အက္ခာတော၊ ကိံသု □တ္တိန္ဒိ□က္ခ□ေ□ □
ကိံ မလံ □ြဟ္မစ□ိ□ဿ၊ ကိံ သိနာနမနော□ကံ□

ခ□□ဖြောင့် □လမ်း အကောက်ဟု □ဆိုအပ်သည့်အ□ကား□ အဘ□ အ□ပါနည်း□ အဘ□ တ□ □သည် ည္ဆ့,နေ့တို့၌ □ာ □ □ကုန်ခန်း □ါသနည်း□ ဖြူစင်ဖြောင့်မတ် အကျင့်မြတ်အတွက် သိမ်ဖျင်း □ုန်မှေ့ □အညစ်အကြေး □ား□ အဘ□ အ□ပါနည်း□ □မဟုတ်ပါဘဲ လျက် □ပ်စွဲသည့် ချော်အညော်ကို □ဆ □လျှော်တတ်သည့် □အ□ □တ္တုကား□ အဘ□ အ□ □တ္တုပါနည်း □ဘု□ □

ဘုရားဖြေ။　　□□ဂေါ ဥပ္ပထော အက္ခာတော၊ □ေ□ □တ္တိန္ဒိ□က္ခ□ေ□ □
ဣတ္ထီ မလံ □ြဟ္မစ□ိ□ဿ၊ □တ္ထာ□ □သဇ္ဇတေ ပ□ာ□
တပေါ စ □ြဟ္မစ□ိ□ဉ္စ၊ တံ သိနာနမနော□ကံ□

အာရုံအ□ပ်□ပ်၌ □ငြိကပ်တွ□် တာ □တဏှာ □ □ကို □သ□□တိလမ်း □နိဗ္ဗာန်နန်း□သို့ □ည်မှန်း□သူ အတွက် □ ခ□□ဖြောင့် □လမ်း အကောက်ဟူ၍ □ဆိုအပ်၏□ □ပထမနှင့် □ ,တတစ်သွ□် အ□ သုံ□ါသည် □များ□ာသောည့်,နေ့တို့၌ □ာ □ □ကုန်ခန်း၏□ ဖြူစင်ဖြောင့်မတ် □အကျင့်မြတ် အတွက် □သိမ်ဖျင်း □ုန်မှေ့ □အညစ်အကြေး □ား□ □နဲ □တည်□ □မှန်၏၊ □များ□ာသောင်□သောင်□ ဖိုသတ္တဝါ အပေါင်း□သည် □၍ မိန်း□တို့ အပေ၌ □အပြစ်မမြင် အစဉ်ကပ်လျက် □အဖြတ်ခက်အောင် တပ်မက်ငြိတွ□် နေတတ်၏ □ကိလေသာအမှိုက် □ဖြင့်တိုက်သို့ □လောင်မြိုက်ပူပန် □ပြင်း□ထန်

သော အကျင့်သည်လည်း ကောင်း ဂ ပြောထူ နှစ်ဦးသူတို့ အ ု ချင်းမျှ ဆက်ဆံကြသဖြင့် မေထုနခေ ရှိ အမှုမျိုးတို ဖြစ်ချိ ေ ှ ာင် ှ ာ ဖ ် ထာ ကြောင်း အကျင့်သည်လည်း ကောင်း မ ပ ဟုတ်ပါဘဲ ကာပ်စွဲသည့်ချေး အညော်ကို ဆေ လျှော်တတ်သည့်အ ဂမည်ပေ၏

ပုတိ သုတ်

ဤှာနေ တာလစသော ပါ သည် ဇ ဂသုတ်နှင့်တူ၏

တ ဂ တော် = သု တိလမ် နိဗ္ဗာန်နန် တို ည်မှန် ကြို စာ သူအတွက် အကျိ ဆောင်မည့်အဖော်ကောင်း

နတ်သာ ကိံသု ုတိ ဂဖုဝ်သသ ဟောတိ၊ ကိံသု စေနံ ဖ သာသတိ
ကိသ တာဘိ တော စွော၊ သမ္ဗု ကွာ ဖမုစ္စတိ

သု တိလမ် နိဗ္ဗာန်နန် တို ည်မှန် ကြို တုတ် အာ ထုတ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အဖက်ဖက်မှ အချက်ကြအောင် အကျိ ဆောင်မည့် အဖော်ကောင်း ာ အဘ ် သူပါနည်း ပ ် သင့် ု သင့်နိုင် ချင့်ညှန်ပြ ဆိုဆုံ မ သူကာ အဘ ် သူပါနည်း အဘ ် ဥမွေ့လျော် အဘ ် ဥပျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလုံ စုံသော ုက္ခမှ ချွလွတ်မြောက်ပါသနည်း ဘု ဂ

ဘု ဂ ျင်း သဒ္ဓ ုတိ ဂဖုဝ်သသ ဟောတိ၊ ပညာ စေနံ ဖ သာသတိ
နိဗ္ဗာနာဘိ တော စွော၊ သမ္ဗု ကွာ ဖမုစ္စတိ

သု တိလမ် နိဗ္ဗာန်နန် တို ည်မှန် ကြို တုတ် အာ ထုတ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အဖက်ဖက်မှ အချက်ကျအောင် အကျိ ဆောင်သည့် အဖော်ကောင်း ာ တနာသုံ ာန် ကံ,ကံအကျိ မြတ်နို ကျေနပ် မ ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ုံကြည်တတ်သော သဒ္ဓ ဂတ်တည်း ပ ် သင့် ု သင့်နိုင် ချင့်ညှန်ပြ ဆိုဆုံ မ သူကာ ဤာနာဗျာန ကောသလ္လမှ စ၍ဆက်ပွာ သမထ,ဝိပဿနာ

ဥပ္ပထသုတ်ဥ သိမှတ်ဖွ ်

မိန် မ အညစ်အကြေ တ်စာ ာန်ဆာ ဂ္ဂ ဂတို့ဥ ငြိကပ်စွန် ထင်နေသော အညစ်အကြေ တို ဗဟိ ္ဒ အပြင်အညစ်အကြေ ဟုခေ၏ ထိုအပြင်အညစ်အကြေ တို သပ်ပြာကြမ် သပ်ပြာနုစသည်တို့ဖြင့် တိုက်ချွတ် ပွတ်ဆေ န် လွ ် ကူ၏ မိန် မ ဟူသော အညစ်အကြေ ကြောင့် သစ်ထေ သည့် အတွင်း စိတ်ချေး အညော်ကို ဆေ လျှော်ဖို့အချက်မှာကာ လွန်စွာခက်လှ၏ ထို့ကြောင့် မာတု ဂါမတို့ကို မြှဟ္မစ ဝ် မြတ်သောအကျင့် ၏ အညစ်အကြေ ဟု ဟောတော်မူသည် မိန် မ ဟုသာမန်ဆိုသော်လည်း မြှဟ္မစ ဝ် အန္တ ဂ ် ကို ပြုတတ်သည့် မိန် မ ကိုသာ ဆိုလိုသည်ဟု ဋီကာဖွင့်၏

မှတ်ချက် လို င် ပ ဂနနည် အာ ဖြင့် ေ ဂဏ်ျာ မျာ တို အ ဋီကထာ ၍ ဟောတော်မူအပ်သော ာ ဂ ဖြစ် သောကြောင့် မာတု ဂါမသည် မြှဟ္မစ ဝ် မြတ်သောအကျင့် ၏ အန္တ ဂ ် ဟု ဟောတော်မူသည် မြှဟ္မစ ဝ် ကိုကျင့်သော အမျိုး သမီး မျာ အတွက် ေ ဂဏ်ျာ သတ္တ ဂါ မျာ လည်း အန္တ ဂ ် ပင်တည်း

ဥပ္ပထသုတ်ပြီး ၏

တိုင်အောင်သောပညာတရားတည်း။ ရုပ်နာမ်ဆူဆူ အပူခပ်သိမ်းကုန်ငြိမ်း၍ ကမ္မန္တ်ဖြတ်နိဗ္ဗာန်၌ အမှန်မွေ့လျော်၊ အပျော်ကြီးပျော်နိုင်သူသည်ကား၊ အလုံးစုံကွမ့်မချ လွတ်မြောက်နိုင်ပေသတည်း။

အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ဖြန်ခွဲခြမ်း သိစွမ်းနိုင်သောပညာကို "ဌာနာဌာနကောသလ္လပညာ" ဟုခေါ်၏။

တတိယ သုတ်ပြီး၏။

ကပိသုတ်

ဖြန့်ကာလစသော ပါသည်။ ဇ သုတ်နှင့်တူ၏။

တရားတော် = ပါဠိကဗျာဂါထာတို့၏မှီရာတည်ရာများ။

နတ်သား။ ကိံသုနိ ဒါနံ ဂါထာနံ၊ ကိံသု တာသံ ဥဇ္ဇနံ။ ကိံသု သန္နိဿိတာ ဂါထာ၊ ကိံသု ဂါထာနမာသယော။

ပါဠိကဗျာဂါထာတို့၏အကြောင်းကား အဘယ်အရာပါနည်း။ အဘယ်အရာသည် ဂါထာတို့ကိုဖြစ်စေတတ်ပါသနည်း။ ဂါထာတို့သည် အဘယ်ကိုမှီပါကုန်သနည်း။ အဘယ်သူသည် ဂါထာတို့၏တည်ရာဖြစ်ပါသနည်းဟု။

ဘုရားရှင်။ ဆန္ဒော နိဒါနံ ဂါထာနံ၊ အက္ခရာ တာသံ ဥဇ္ဇနံ။ နာမသန္နိဿိတာ ဂါထာ၊ ကဝိ ဂါထာနမာသယော။

တက္ကစသောဆန္ဒ သည် ဂါထာတို့၏အကြောင်းတည်း။ အက္ခရာတို့သည် ဂါထာတို့ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဂါထာတို့သည် နာမည်ပညတ်ကိုမှီကုန်၏။ ဂါထာတို့၏တည်ရာကား ကဗျာတတ်သိပညာရှိတည်း။

ကပိသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဂါထာ၏မှီရာတည်ရာ။ ဂါထာစီကုံးတတ်သူ ဆန္ဒကိုလေ့လာ၏။ ကခစသော အက္ခရာများကိုပေါင်းလျှင် "ပဒ" ခေါ်ဖြစ်၏။ ထိုပုဒ်တို့ကိုပေါင်းသီကုံးတော်မှန်လျှင် ဂါထာဖြစ်၏။ ဂါထာသီကုံးဖွဲ့ဆိုလျှင် သမုဒ္ဒ, မဟာပထဝီစသည်ဖြင့် အမည်များကိုအမှီပြု၍ဖွဲ့ဆို၏။ ထိုဂါထာများကိုသီကုံးဖွဲ့နွဲ့သူများကား ဂါထာကဗျာဖွဲ့နည်း စည်းကမ်းဥပဒေ၌ကျွမ်းကျင်သည့်ပညာရှင်များပင်ဖြစ်သည်ဟူလို။

ကပိသုတ်ပြီး၏။

ခုမြောက်ဇ[illegible]မြန်မာပြန်ပြီး၏။

၇။ အဒ္ဓဝဂ်

၁။ နာမသုတ်

၆၁။ ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ = ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = နတ်သားတစ်ဦး။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်။
တရားဖော် = သက်ရှိသက်မဲ့အားလုံးတို့၌ နှံ့သည့်အရာ။

နတ်သား။ ကိံသု သဗ္ဗံ အဒ္ဓဘဝိ၊ ကိသ္မာ ဘိယျော န ဝိဇ္ဇတိ။
ကိဿဿ ဧကဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗေဝ ဝသမနွဂူ။

အဘယ်အရာသည် သက်ရှိသက်မဲ့ ကြွင်းမဲ့ ဥဿုံ အလုံးစုံကို လွှမ်းမိုး၍ လျှင် အစဉ်ကျရောက်ပါသနည်း၊ ထို့ထက် ထင်ပေါ်လွှမ်းဖိ ကျော်ကျယ်ပြန့်မှု မရှိတော့သည့်တရားကား အဘယ်အရာပါနည်း၊ သက်ရှိသက်မဲ့ ကြွင်းမဲ့ ဥဿုံ အလုံးစုံတို့သည် တစ်ခုဟုဆိုအပ် အဘယ်တရား၏ အလိုသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပါ၍ နေကြရပါကုန်သနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ နာမံ သဗ္ဗံ အဒ္ဓဘဝိ၊ နာမာ ဘိယျော န ဝိဇ္ဇတိ။
နာမဿ ဧကဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗေဝ ဝသမနွဂူ။

တိဿ၊ ဗြဟ္မဒတ္တ စသည် သတ်မှတ်အပ်သော နာမည်ပညတ်သည် အလုံးစုံများလှသော ဝတ္ထုသင်္ခါရကို လွှမ်းမိုး၍ လျှင် အစဉ်ကျရောက်၏၊ သက်ရှိသက်မဲ့အရာ ဝတ္ထုအားလုံးကို ခေါ်ဝေါ်ရာ၌ နာမည်ပညတ်မှ မလွတ်ကြဟူလို၊ နာမည်ပညတ်ထက် ကျော်ပြန့်သောတရားသည် မရှိတော့၊ သက်ရှိသက်မဲ့ ကြွင်းမဲ့ ဥဿုံ အလုံးစုံတို့သည် နာမည်ပညတ်ဟုဆိုအပ် တစ်ခုသောတရား၏ အလိုသို့ အစဉ်တစိုက်သာ လိုက်ပါ၍ နေကြကုန်၏။

နာမသုတ်ပြီး၏။

၂။ စိတ္တသုတ်

၆၂။ ဌာန၊ ကာလ စသော ... ပါသည် ... နာမသုတ်နှင့်တူ၏။
တရားဖော် = တစ်လောကလုံးကို ဆွဲဆောင်နေသည့်တရား။

နတ်သား။ ကေနဿု နီယတိ လောကော၊ ကေနဿု ပရိကဿတိ။
ကိဿဿ ဧကဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗေဝ ဝသမနွဂူ။

တစ်လောကလုံးကို အသိမ်းကျုံး၍ ဆွဲဆောင်နေသည့်တရားကား အဘယ်တရားပါနည်း၊ သူ၏ သြဇာအာဏာ လိုရာသို့ လိုက်ပါလာအောင် ဆွဲဆောင်ငင်ယူတတ်သည့်တရားကား အဘယ်တရားပါနည်း၊ သက်ရှိသက်မဲ့ ကြွင်းမဲ့ ဥဿုံ အလုံးစုံတို့သည် တစ်ခုဟုဆိုအပ် အဘယ်တရား၏ အလိုသို့ အစဉ်တစိုက်သာ လိုက်ပါ၍ နေကြရပါကုန်သနည်း ဘုရား။

မာတိကာသို့

ဘု ြား   စိတ္တေန နီ တိ လောကော၊ စိတ္တေန ပ ိ ကဿတိ၊
စိတ္တဿ ဧကဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗေဝ သမန္ဂူ။

တစ်လောကလုံး သိမ်းကျုံး ှ ဆောင်နေသည့်တ ြား စိတ်ပင်တည်း သူ၏ဩဇာသူ့လို သို့ လိုက်ပါလာအောင် ဆွဲဆောင် ငင်တတ်သည့် ဓာ ြား ဆိုသည်လည်း စိတ်ပင်တည်း ကြင်ုသက်မဲ့ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံတို့သည် စိတ်ဟုခေါ်ဆို ကာစ်ခုသောတ ြား၏ အလိုသို့ အစဉ်တစိုက်သာ လိုက်ပါ၍နေကြ ကုန်သတည်း။

မှတ်ချက်   ဤသုတ်၌ "စိတ်ဆွဲဆောင် ပါနေကြ သည်" ဟူသောစကားမှာ ကိလေသာအာသဝေါ မကုန်ခန်း သေး သူတို့ကို ရည် ၍ သည်။ အာသဝေါကုန်ခန်း ဟန္တာ အ ှင်မြတ်တို့ကား စိတ်၏လို သို့ လိုက်ပါတော်မမူကြတော့ကုန်။

စိတ္တသုတ်ပြီး၏။

တဏှာသုတ်

ဤအ ဏှာန၊ ကာလစသော ပါ သည် နာမသုတ်နှင့်တူ၏။

တ ြား တော်   =   သတ္တဝါ များ ကာ ြား တစ်ပါး၏ အလိုသို့ လိုက်ပါနေကြ ပုံ။

နတ်သား   ကေနဿု နီ တိ လောကော၊ ကေနဿု ပ ိ ကဿတိ၊
ကိဿဿု ဧကဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗေဝ သမန္ဂူ။

တစ်လောကလုံး ကို သိမ်းကျုံး ှ ဆောင်နေသည့်တ ြား ကား အဘ တ ြား ါနည်း၊ သူ၏ဩဇာ သူ့လို သို့ လိုက်ပါလာအောင် ဆွဲဆောင်ငင် တတ်သည့်တ ြား ကား အဘ တ ြား ါနည်း၊ သက်ုသက်မဲ့ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံတို့သည် တစ်ခုဟုဆို အဘ တ ြား၏ အလိုသို့ အစဉ်တစိုက်သာ လိုက်ပါ၍နေကြ ပါကုန်သနည်း ဘု ြား။

ဘု ြား   တဏှာ နီ တိ လောကော၊ တဏှာ ပ ိ ကဿတိ၊
တဏှာ ဧကဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗေဝ သမန္ဂူ။

တစ်လောကလုံး ကို သိမ်းကျုံး ှ ဆောင်နေသည့်တ ြား ကား တဏှာပင်တည်း၊ သူ၏ဩဇာ သူ့လို သို့ လိုက်ပါလာအောင် ဆွဲဆောင် ငင်တတ်သည့် ဓာ ြား ဆိုသည်လည်း တဏှာပင်တည်း၊ သက်ုသက်မဲ့ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံတို့သည် တဏှာဟုဆို ကာစ်ခုသောတ ြား၏ အလိုသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပါ၍နေကြ ကုန်သတည်း။

မှတ်ချက်   ဤသုတ်တော်၌လည်း ကိလေသာအာသဝေါကုန်ခန်း ဟန္တာအ ှင်မြတ်တို့သည် တဏှာ၏အလိုသို့ မလိုက်ပါကြဟု ခြွင်းချက်ကိုသိ ၏။

တဏှာသုတ်ပြီး၏။

သံဧ ဂဇနသုတ်

ဓာန္န တာလစသော ပါသည် နာမသုတ်နှင့်တူ၏

တာ ဂ တော် = တစ်လောကလုံ တို သိမ်းကျုံးဖွဲ့ချည်တတ်သောကြို

နတ်သား ကိ°သု သံဧ ဂဇနော လောကော၊ ကိ°သု တာသ ိစာ ဂုကံ
ကိသသသု ိပ္ပဟာနေန၊ နိဗ္ဗာနံ ကုတိ ုစ္စတိ

တစ်လောကလုံ သိမ်း ကျုံးဖွဲ့ချည်တတ်သောအ ဂကာ အဘာ ် အ ဂပါနည် ထိုလောက အတွက် ဟိုမှာဖက်သည်အာရုံ ဆန်စုန်သွာ လာကြောင်း ခြေအပေါင်း တာ အဘာ ် အ ဂပါ နည် အဘာ ် ဂတ်ကို အကြွင်း မဲ့ပ ် သတ်နိုင်ခြင်း ကြောင့် နောင်ကြို တာင် ပြတ် နိဗ္ဗာန အငြိမ် ဂတ်သည်ဖြစ်၏ဟု ဆိုအပ်ပါသနည် ဘု ဂ

ဘု ဂ ျင် နန္ဒီသံဧ ဂဇနော လောကော၊ ိတက္ကာသ ိစာ ဂုကံ
တဏှာ ိပ္ပဟာနေန၊ နိဗ္ဗာနံ ကုတိ ုစ္စတိ

တစ်လောကလုံ သိမ်း ကျုံးဖွဲ့ချည်တတ်သောအ ဂကာ နန္ဒီမည်သောကြို တာည် ထို လောကအတွက် ဟိုမှာဖက်သည်အာရုံ ဆန်စုန်သွာ လာကြောင်း ခြေအပေါင်း တာ အာရုံ အလီလီ ကြံစည်ထွေပြာ ိတက်တ ဂ ပေတည် တဏှာ ဂတ်ကို အကြွင်း မဲ့ပ ် သတ်နိုင် ခြင်း ကြောင့် နောင်ကြို တာင် ပြတ် နိဗ္ဗာန အငြိမ် ဂတ်သည်ဖြစ်၏ဟု၍ ဆိုအပ်သတည်

ထိုထိုအာရုံ၌ နှစ်သက်တွ ် တာတတ်သောတဏှာကို နန္ဒီဟုခေ သည် သတ္တ ါတို့သည် အာရုံတစ်ခုပြီး တစ်ခု ဆက်၍ဆက်၍ စိတ်ကူ နေကြ၏ ထိုစိတ်ကူ သမျှသည် ိတက်၏ သတ္တိတည် ထို့ကြောင့် ိတက်ကို ဟိုအာရုံမှ သည်အာရုံ ကူ သွာ ကြောင်း ဖြစ်၍ ခြေထောက် ဟု ဟောတော်မူ၏

စကာ ဖုံ ငှက်တို့မှာ ဖျံ ်င်ေသ လူတို့မှာ ကြံ ်င်ေသ
သံဧ ဂဇနသုတ်ပြီး ၏

ဗန္ဓနသုတ်

ဓာန္န တာလစသော ပါသည် နာမသုတ်နှင့်တူ၏

တာ ဂ တော် = အနှောင်အဖွဲ့ အာ လုံ မှ လွတ်ပြီး ဖြစ်အောင် ဖြတ်တောက် မည့် တာ ဂ တာစ်ခု

နတ်သား ကိ°သု သမ္ဗန္ဓနော လောကော၊ ကိ°သု တာသ ိစာ ဂုကံ
ကိသသသု ိပ္ပဟာနေန၊ သဗ္ဗံ ဆိန္ဒတိ ဗန္ဓနံ

တစ်လောကလုံ ကို သိမ်း ကျုံးဖွဲ့ချည်တတ်သောအ ဂကာ အဘာ ် အ ဂပါနည် ထို လောကအတွက် ဟိုမှာဖက်သည်အာရုံ ဆန်စုန်သွာ လာကြောင်း ခြေအပေါင်း တာ အဘာ ် အ ဂပါနည် အဘာ ် ဂတ်ကို အကြွင်း မဲ့သတ်ဖြတ်ခြင်း ကြောင့် အနှောင်အဖွဲ့အာ လုံ သိမ်း ကျုံးဖြတ်တောက်ပြီး ဖြစ်ပါသနည် ဘု ဂ

မာတိကာသို့

ဘု ပ ုင် နန္ဒိသမ္မန္တနော လောကော၊ တက္ကာသ စာ ကာံ
တဏှာ ပ္ပဟာနေန၊ သမ္ဗုံ သိန္ဒတိ ဗန္ဓနံ

တစ်လောကလုံးကို သိမ်းကျုံး ဖွဲ့ချည်တတ်သောအ ကာ နန္ဒီမည်သော တဏှာ အနှောင်အဖွဲ့တည်း ထိုလောကအတွက် ကိုမှာဖက်သည် အာရုံဆန်းစန်းသွား လာကြောင်း ခြေအပေါင်းကား အာရုံအလီလီကြံစည်ထွေပြား တက်တ ပေတည်း တဏှာ တ်ကိုအကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်နိုင်ခဲ့လျှင် အနှောင်အဖွဲ့အားလုံးကို သိမ်းကျုံးဖြတ်တောက်ပြီး ဖြစ်တော့၏

ဗန္ဓနသုတ်ပြီး၏

အတ္တဟတသုတ်

    ဤာန၊ ကာလစသော ပါသည် နာမသုတ်နှင့်တူ၏
တ တ် = သံသ ခ သွား လောကသားတို့ခံစားနေ သောမြား ကျန်နှင့် သတ္တ တို့သန္တာန်မှ အမြဲတမ်း နေသောအခို

နတ်သား ကေနဿုဗ္ဘာဟတော လောကော၊ ကေနဿု တော
ကေန သလ္လေန ဩ့တိဏ္ဏော၊ ကိဿ ပါ တော သ

လောကအလုံးစုံကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်သူကား အဘ သူပါနည်း သတ္တ ခပင်း လူတစ်သင်းကို သေမင်း ထံသို့ ကျ်ဖို့တန်းတန်း ပူ တပ်နေသူကား အဘ သူပါနည်း သံသ ခ သွား လောကသားသည် အဘ မြား ကျ်ခံနေ ပါသနည်း သတ္တ တို့သန္တာန်၌ အလှုံ့ဖိုကြွ အခို နေသည်ကား အဘ အ ပါနည်း ဘု

ဘု ပ ုင် မစ္စုနာဗ္ဘာဟတော လောကော၊ တော
တဏှာသလ္လေန ဩ့တိဏ္ဏော၊ ကြစ္ဆာ ပါ တော သ

လောကအလုံးစုံကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်နေသူကား သေမင်းတည်း သတ္တ ခပင်း လူတစ်သင်းတို့ သေမင်း ထံသို့ ကျ်ဖို့တန်းတန်း ပူ တပ်နေသူကား အိုခြင်း တည်း သံသ ခ သွား လောကသားသည် တဏှာမြား ကျ်ကို အဖန်ဖန်ခံနေ ၏ သတ္တ တို့၏သန္တာန်၌ အလှုံ့ဖိုကြွ အခို နေသည်ကား အသစ်ထိုထို လိုမှုကြ္ဆာတည်း

အတ္တဟတသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဘုံလောကအတွင်း၌ အ ုင်သေမင်းမှလွတ်ကင်း သော သေမင်း နှိပ်စက်နိုင်သော နေ ဟူ၍မ ိ
ထို့ကြောင့်

နအန္တလိက္ခေ န သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ န ပဗ္ဗတာနံ ိ ိ သ
န ိဇ္ဇတေ သော ဓ တိပ္ပ သော၊ တြ ဋ္ဌိတံ နပ္ပသဟေ ျမစ္စု

ဟင် လင် ဟင် အထက်ကောင်း ကင်သို့တက်သွား တက်သွား၊ သမုဒ္ဒ အလ ပြာသ ကြီး တည်၍ပဲ နေနေ၊ တောင်ခေါင် တောင်ကြား င်သွား၍ပဲပုန်း ပုန်း အ ုင်သေမင်း၏နှိပ်စက်ခြင်း ခံ သောမြေအ ပ်သည် လောကတစ်ခုလုံး၌ ိုရှိ ထုံး မဟုတ်ဟူ၍ မူပ ပ ိ သုပ္ပဗုဒ္ဓ တ္ထု၌ ဘု ပ ုင်ဟောတော်မူ၏

သေမင်း ထံသို့ ကျ်အောင်း အမြဲပူ င် ြ ဆို့ပိတ် နှိပ်စက်နေသူကား ခေ အိုမင်း င့် မှုတည်း နေ့တ် ပြဟ္မာဖြစ်ခိုက်မှာမူ လူတွေလောက် အသား အ တွန့်တွဲခြင်း မျက်စိမှုံ့ နား ပိုင်း ကိုင်၊ သွား ကြွေခြင်း ထင် ပ သို့သော် င့် ပြောင်းလွဲမှု ကာ ို သည်သာ ထို့ကြောင့် ဘ ဒ္ဒတ်၌ ဘု အလောင်း တော်က

□□ဥဒ္ဒိတသုတ်

□□□ □ဤာန္၊□ကာလစသော□□□ပါ□သည်□□□နာမသုတ်နှင့်တူ၏□□

တ□ဂ□တော် = ကိစ္စဆို□ကောင်□□ကို□့ အကြောင်□ကို□ြန်ပြောင်□သိ□□□ခွင့်မပေ□ သည့်နှ□် □ကာကွ□် ဆို့ပိတ်တတ်သောသူ□

နတ်သာ□□□□□□□□□□□□□□□ ကေနသသု□ဉဒ္ဒိတော□လောကော၊
ကေနသသု□စ□□□တော□
ကေနသသု□ဓိဟိတော□လောကော၊
ကိသ္မိံ□လောကော□တိဋ္ဌိတော□

အဘ□် တ□ဂ□သည်□သတ္တ□အပေါင်□ကို□□□□အာရုံသံချိတ်၌ □ဆွဲချိတ်ထာ□ပါသနည်□□ သတ္တ□သန္တာန်၌□ြံ□ပူ□ကပ်နေသည်ကာ□□အဘ□် တ□ဂ□ပါနည်□□အတိတ်ဘ□□ဖြစ်ခဲ့□သည့် ကိစ္စဆို□ကောင်□□ကို□့ အကြောင်□ကို□ြန်ပြောင်□သိ□□□ခွင့်မပေ□သည့်နှ□် □ကာကွ□် ပိတ်ဆို့ တတ်သူကာ□□အဘ□် သူပါနည်□□မျာ□စွာသောင်□ပြောင်□□သတ္တ□အပေါင်□ကို့၏□အမြဲမကွာ□ကည် နေ□ဂကာ□□အဘ□် ပါနည်□ဘု□ဂ□□

□□□န□ိ□နွ္တိ□□ ထာပိ□နသသာ၊
□တ္တေသု□□လိ□ □ဂန□ဟာန္တိ□

"နတ်ပြဟ္မာတွေဟာ□လူတွေအိုသလိုတော့□အိုကြဘူ□□□လူအိုပုံမျိုး□တော့□အိုဘူ□□□သူတို့ကို□် မျာ□ပေမှာ အသာ□အ□□တွန့်တွဲမှုမျာ□မ□ိုကြ"ဟု□□□ ဘ□မင်□သမီ□ကို□ပြောခဲ့သည်□

သတ္တ□တို့သည်□ဏှာမကုန်သမျှ□အသစ်အသစ်□□ူလိုမှု□အမြဲ□ိုနေကြ၏□"□□လေလိုလေ□အိုတစ္ဆေ"ဟူသကဲ့ သို့□တော်လောက်ပြီ□အောင့်အည်□၍□□ဂင့်□တင်□ကိမ်မှုမ□ိုနိုင်ကြ□□တစ်ခု□ပြီ□သောအခါ□□□ခုလိုချင်သည်၊□□□ ခု□ပြန်လျှင်□□□ခုလိုချင်လာပြန်သည်□□လိုချင်သလောက်□ပြီ□ြန်တော့လည်□□အသစ်သစ်လိုချင်ပြန်သည်□□ကို□့ဖို့ ပြည့်စုံလျှင်□သာဖို့,သမီ□ဖို့□ဆွေဖို့,မျိုးဖို့စသည်ဖြင့်□လိုချင်၍မဆုံ□နိုင်ကြ□□ထို့ကြောင့်□လိုချင်မှုအခို□သည်□သတ္တ□တို့ သန္တာန်၌□အမြဲတမ်□□ကလူလူထွက်နေသကဲ့သို့ဖြစ်သည်□

အတ္တဟတသုတ်ပြီ□၏□

□□□ဥဒ္ဒိတသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်

မျာ□စွာသောသတ္တ□တို့၏□မျက်စိသည်□□ရူပါရုံ□အဆင်□□ဂတ်တည်□ဟူသောချိတ်၌□ဏှာကြို□ဖြင့်□ထို□သို ချိတ်ဆွဲထာ□ြင်□ကိုခံနေ□၏□□ရူပါရုံဟူသမျှကို□ကြည့်ဘဲမနေနိုင်အောင်□ဏှာကဆွဲဆောင်ပြုလုပ်ထာ□သည်ဟူ လို□□ထို့အတူ□နာ□,နှာခေါင်□,လျှာ,ကို□် ,စိတ်တို့သည်လည်□□အသံ,အနံ့,အ□သာ,အတွေ့အထိ,□တွံတွေ□စိတ်ကူ□ဖွ□် □ဂ□အာရုံတည်□ဟူသော□သံချိတ်မျာ□၌□အမြဲပင်□ဏှာကြို□ဖြင့်□ထို□သို□ချိတ်ဆွဲထာ□ြင်□ကိုခံနေကြ□၏□□နာ□မထောင် ဘဲ□မနမ်□ရှူဘဲ□မစာ□ဘဲ□မတွေ့ထိဘဲ□စိတ်မကူ□ဘဲ□မနေနိုင်အောင်□ဏှာက□ပြုလုပ်ထာ□သည်ဟူလို□

ဤဘ□မှ□ရှေ□နာ□၌□ကပ်လျက်တည်□ိုခဲ့သော□မိမိ၏ဘ□သည်□အနီ□ကလေ□သာဖြစ်၏□□စုတိနှင့်ပ□ိသန္ဓေ စိတ်အနေဖြင့်တွက်ဆလျှင်□စိတ်ကလေ□တစ်စိတ်မျှသာကွာခြာ□၏□□ထို့သော်□သေခါနီ□၌□ြင်□ထန်စွာခံစာ□□□သော □ုက္ခ□□□နာ□ဆင်□□မှု□က်□ကြောင့်□အနီ□ကလေ□သာဖြစ်သော□မိမိ၏အ□□ကို့ကို□မတွေ□မသိနိုင်ကြတော့□ သေခြင်□က□ဂ□ကာ□ပိတ်ဆို့ကာကွ□် လိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်သွာ□၏ဟူလို□

ဘု□□□□　　□တဏှာ□ ဥဒ္ဒိတောလောကော၊ ဇရာ□ □ □တော။
　　မစ္စုနာ ပိဟိတောလောကော၊ ဒုက္ခေလောကော ပတိဋ္ဌိတော။

□□အာရုံသံချိတ်၌ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ ဆွဲချိတ်ထားသည်ကား တဏှာတည်း။ သတ္တဝါသန္တာန်၌ ပြွမ်းကပ်နေသည်ကား ဇရာ□ □ □တည်း။ အတိတ်ဘဝ ဖြစ်ခဲ့သည့် ကိစ္စဆိုင်ကောင်း□ အကြောင်းတို့ ပြန်ပြောင်းသိခြင်းမပေးသည့်နည်း ကာကွယ် ပိတ်ဆို့တတ်သူကား သေမင်းတည်း။ များစွာသော ပြောင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အမြဲမကွာ တည်နေရာကား ဆင်းရဲဒုက္ခသက်သက်ပင်တည်း။

□□ပိဟိတသုတ်

□□□　□ဂါနှ၊ တကာလစသော□ ပါသည်။ □နာမသုတ်နှင့်တူ၏။
　　တ□ဆိတ် = ကိစ္စဆိုင်ကောင်း□ အကြောင်းတို့ ပြန်ပြောင်းသိခြင်းမပေး သည့်သူ။

နတ်သား□　　□ကေနဿု ပိဟိတောလောကော၊
　　ကိသ္မိံလောကော ပတိဋ္ဌိတော။
　　ကေနဿု ဥဒ္ဒိတောလောကော၊
　　ကေနဿု □ □တော။

အတိတ်ဘဝ ဖြစ်ခဲ့သည့် ကိစ္စဆိုင်ကောင်း□ အကြောင်းတို့ ပြန်ပြောင်းသိခြင်းမပေး သည့်နည်း ကာကွယ် ဆို့ပိတ်တတ်သူကား အဘယ်သူပါနည်း။ များစွာသော သောင်း သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ အမြဲမပြတ်တည်နေရာအရပ်ကား အဘယ်အရပ်ပါနည်း။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ □□အာရုံသံချိတ်၌ ဖွဲ့ချည်ဆွဲချိတ်တတ်သူကား အဘယ်သူပါနည်း။ သတ္တဝါသန္တာန် ပြွမ်းကပ်နေသည်ကား အဘယ်အရာပါနည်း ဘုရား။

ဘု□□□□　　□မစ္စုနာ ပိဟိတောလောကော၊
　　ဒုက္ခေလောကော ပတိဋ္ဌိတော။
　　တဏှာ□ ဥဒ္ဒိတောလောကော၊
　　ဇရာ□ □ □တော။

အတိတ်ဘဝ ဖြစ်ခဲ့သည့် ကိစ္စဆိုင်ကောင်း□ အကြောင်းတို့ ပြန်ပြောင်းသိခြင်းမပေး သည့်နည်း ကာကွယ် ဆို့ပိတ်တတ်သူကား သေမင်းတည်း။ သတ္တဝါအပေါင်းသည် ဆင်းရဲ၌သာ မဖက်

"သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ = အချုပ်မှာ ငါးပါးခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည်ပင် ဒုက္ခတည်း။ ဒုက္ခအစုအဝေးသာတည်း" ဟု မြတ်စွာ ဘုရား ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ သတ္တဝါတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်နေသမျှ ဒုက္ခတန်းလန်းသာဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် "သတ္တဝါတို့၏ အမြဲတည်နေရာကား ဆင်းရဲဒုက္ခတည်း" ဟု ဟောတော်မူသည်။

ဥဒ္ဒိတသုတ်ပြီး၏။

ဆင် ကွ သက်သက်ဒ္ဓ တည်နေ ၏ အာရုံသံချိတ်ဒ္ဓ သတ္တ ါအပေါင်း ကို ခွဲချိတ်တတ် သူကာ ကျာတည် သတ္တ ါသန္တာန်ဒ္ဓ ပူ ပ်နေသူကာ ခေ မိုမင် ငံ မှုတည် ဤသုတ်သည် ဂ္ဂီတသုတ်နှင့်တူ၏ နောက်အစဉ် အနည်း ထူ သည် ပိဟိတသုတ်ပြီး၏

ကုစ္ဆာသုတ်

နာမသုတ်နှင့်တူ၏ = အာ လုံ အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်အောင် သတ် မည့်တ တစ်ခု

နတ်သား ကေနသုစ္ဆိတီ လောကော ကိုသ န ဂ မုစ္စတိ ကိသသ ပ္ပဟာနေန သဗ္ဗံ ဆိန္ဒတိ ဗန္ဓနံ

တစ်လောကလုံး ကို သိမ်း ချည်တုပ်တတ်သော တ တာ အဘ တ ပါနည် အဘ တ ဆို ကို ချိ ဖြောက်လွှင့်နိုင်လျှင် လောက တွင် မှ လွတ်ကင်းနိုင်ပါသနည် အဘ တ်ကို အကြွင်းမဲ့ သတ်ခြင်း ကြောင့် အနှောင်အဖွဲ့အားလုံး ကို သိမ်း ကျုံ ဖြတ် တောက်ပြီး ဖြစ်ပါသနည်း ဘု

ဘု ပြ ကုစ္ဆာ ဗ ဖွ တီ လောကော ကုစ္ဆာ န ဂ မုစ္စတိ ကုစ္ဆာ ပ္ပဟာနေန သဗ္ဗံ ဆိန္ဒတိ ဗန္ဓနံ

တစ်လောကလုံး ကို သိမ်း ကျုံ ချည်တုပ်တတ်သော တ တာ လိုချင်မှုကုစ္ဆာတည် ထိုလို ချင်မှုကုစ္ဆာတ ကို ဖြောက်လွှင့်နိုင်လျှင် လောက အတွင်း မှ လွတ်ကင်းနိုင်၏ ထိုအလိုအာသာကုစ္ဆာ တ်ကို အကြွင်းမဲ့ သတ်ခြင်း ကြောင့် အနှောင်အဖွဲ့အား လုံး ကို သိမ်း ကျုံ ဖြတ်တောက်ပြီး ဖြစ်တော့၏

ကုစ္ဆာသုတ်ပြီး၏

လောကသုတ်

နာမသုတ်နှင့်တူ၏ တ တော် = သတ္တ ါအပေါင်း ဖြစ်ပေ လာကြောင်း တ နှင့် သတ္တ ါတို့ ချိ ညို့နှောင် ပန် ကြောင်း တ

နတ်သား ကိသ္မိံ လောကော သမုပ္ပန္နော ကိသ္မိံ ကုဗ္ဗတိ သန္ထ ံ ကိသ လောကော ဒ ပါ ိ ကိသ္မိံ လောကော ဟညတိ

အဘ အ ဖြစ်ပေ လာလျှင် များ စွာသောင်း သောင်း သတ္တ ါအပေါင်း တို့ အကြောင်း အား လျော်စွာ ဖြစ်လာ ပါသနည် များ လှစွာတောင် ထိုသတ္တ ါအပေါင်း သည် အဘ အ ဒ္ဓ စွဲလန်း ပြင်း ပေါင်း ဖော်ခြင်း ကို ပြုပါသနည် အဘ အ ကိုစွဲမှီ၍ သတ္တလောကဟူသော

အမည်သညာ ဖြစ်ပေ၍လာ ပါသနည်း ထိုသတ္တ ါအပေါင်း သည် အဘ ်အ ကြောင့် မချိုညို့နွှမ်း ပင်ပန်း ပါသနည်း ဘု ။

ဘု ျင် ဆသု လောကော သမုပ္ပန္နော၊ ဆသု ကုဗ္ဗတိ သန္ထ ံ ဆန္နမေ ဉပါ ၊ ဆသု လောကော ဟညတိ

အဇ္ဈတ္တိကအာ တန ပါ တို့ ဖြစ်ပွာ ပေ ပါက်လာသည့် သော် သတ္တလောကဖြစ်ပေ လာ၏ မျာ စွာသောင် သောင်း ထိုသတ္တ ါအပေါင်း သည် အဇ္ဈတ္တိကအာ တန ပါ တို့ကိုပင် စွဲမှီ၍ သတ္တလောကဟူသောအမည်သညာ ဖြစ်ပေ၍လာ၏ ထိုသတ္တ ါအပေါင်း သည် ၍ အဇ္ဈတ္တိကအာ တန ပါ တို့ကြောင့်ပင် ချိုညို့နွှမ်း ပင်ပန်း ၏

လောကသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

အဇ္ဈတ္တိကအာ တန ပါ သတ္တ ါ၏ခန္ဓာကို ် ် ရုပ်မျာ စွာ သော်လည်း အခြာ ရုပ်တို့ထက် သတ္တ ါ အာ ကျေးဇူးမျာ လှ၍အသုံး ကျသောရုပ်ငါး ပါး တို့ အဇ္ဈတ္တိက အတွင်း ရုပ်ဟုခေ ၏ ထို အတွင်း ရုပ်ငါး ပါး တို့ပင် ဆိုင် စိတ်,စေတသိက် နာမ် တ တို့၏ ဖြစ်ပေ လာဖို့ အကြောင်း င် အခြေခံဖြစ်သောကြောင့် အာ တနဟု လည်း ခေ ၏ ထိုရုပ်အဇ္ဈတ္တိကအာ တန ပါ တာ

စက္ခု တန = စက္ခုပသာ ရုပ်ဟူသောအာ တန မျက်စိအကြည်ရုပ်ပါလာသောကြောင့် မြင်စိတ် မျာ ဖြစ်ပေ လာ ၏

သောတ တန = သောတပသာ ရုပ်ဟူသောအာ တန နာ အကြည် တ်ပါလာသောကြောင့်သာ ကြာ စိတ်,နာ ူ စိတ်မျာ ဖြစ်ခွင့် ကြ၏

ဃာန တန = ဃာနပသာ ရုပ်ဟူသောအာ တန နှာခေါင်း အကြည် တ်ပါ ိုသောကြောင့်သာ အနံ့ ကိုရှူရှိုက်ကြောင်း စိတ်မျာ ဖြစ်ခွင့် ၏

ဇိ ှ တန = ဇိ ှပသာ ရုပ်ဟူသောအာ တန လျှာအကြည်ရုပ်ပါ ိုသောကြောင့်သာ အ သာ ကိုသိစိတ် ဖြစ်ခွင့် ၏

ကာ ာ တန = ကာ ပသာ ရုပ်ဟူသောအာ တန ကို ် အကြည် တ်မပျက်စီး သောကြောင့်သာ အတွေ့အထိကိုသိသောစိတ်မျာ ဖြစ်ကြ ၏

ထိုကျေးဇူးမျာ သော ရုပ်အာ တန ပါ နှင့် ခန္ဓာကို ် ၌မပါလျှင်မပြီး အ ကြီး ဆုံး စိတ် နာမ် တ ဟူ သော နာ တနကိုပေါင်း တ အဇ္ဈတ္တိကအာ တန ပါ ဖြစ်၏

သတ္တ ါတိုင်း ၌ ၍ ပါ သည် အ ကြီး လှ၏ ၍ ပါ ၌လည်း အလွန်အစွဲအလမ်း ကြီး ကြ၏ ၍ ပါ တို့ မပြည့်စုံမှုကြောင့် သို့မဟုတ် ပြည့်စုံပြီး နောက် ဖောက်ပြန်ပျက်စီး ခြင်း ပျက်စီး တော့မည်ဟုသိ ခြင်း ကြောင့် ချိုညို့နွှမ်း ပင်ပန်း ၏ဟူလို

လောကသုတ်ပြီး ၏

ခုမြောက် အ မြန်မာပြန်ပြီး ၏

မာတိကာသို့

၈။ ဆေတွာဝဂ်

၁။ ဆေတွာသုတ်

၇၁။ ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ = ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = နတ်သားတစ်ပါး။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်။
တရားစကား = အမျက်ကောင်းကိုပယ်နိုင်မှု ချမ်းသာပုံ။

နတ်သား။ ။ ကိံသု ဆေတွာ သုခံ သေတိ၊ ကိံသု ဆေတွာ န သောစတိ။
ကိဿဿ ဧကဓမ္မဿ၊ ဝဓံ ရောစေသိ ဂေါတမ။

ဂေါတမနွယ်ဖွား မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်မြတ် ... အဘယ်တရားမျိုးကို ဖြတ်ချိုသတ်ညှဉ်း၍ ... စိတ်နှစ်ဖြာ ကြည်သာရွှင်လန်း ချမ်းသာစွာ နေရပါသနည်း။ ... အဘယ်တစ်ခုသော တရားကို ပယ်ရှား သတ်ညှဉ်း ... နိုင်ခြင်းကို ရှင်တော်ဘုရား ... လိုလားနှစ်သက်တော်မူပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ ကောဓံ ဆေတွာ သုခံ သေတိ၊ ကောဓံ ဆေတွာ န သောစတိ။
ကောဓဿ ဝိသမူလဿ၊ မဓုရဂ္ဂဿ ဒေဝတေ။
ဝဓံ အရိယာ ပသံသန္တိ၊ တဉှိ ဆေတွာ န သောစတိ။

အိုနတ်သား ... အသက်စည်းစိမ် ... ကောင်းမကောင်းသော ကောဓတရားကို ဖြတ်ချိုသတ်ညှဉ်း ... စိတ်နှစ်ဖြာ ကြည်သာရွှင်လန်း ချမ်းသာစွာ နေ၏ ... အဆိပ်ပမာ ... ဖြစ်ပွားဖို့ အကြောင်း ... တုန့်ပြန်မသွေ ... ချမ်းသာဟူသော အဆုံးရှိသော ကောဓတရားကို ... ပယ်ရှား သတ်ညှဉ်းပယ်ခြင်းကို ... ဂုဏ်ကျေးဇူးရှင် သူတော်ကောင်းတို့ ... ချီးမွမ်းတော်မူကြကုန်၏။ ... ကြောင့်နည်းဟူမူ ... ထို ... ကောဓတရားကို ပယ်ရှား သတ်ညှဉ်းပယ်ဖြတ်တောက်နိုင်ခြင်းကြောင့် ... နေသောကြောင့်တည်း။

၇၁။ ဆေတွာသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

(၁) အမျက်ထွက်မှု၊ မကျေနပ်မှု၊ သည်းမခံနိုင်မှု၊ ... ကောဓ၏ အစွမ်းသတ္တိများတည်း။ ... ကောဓကြောင့် ... အသက်ကိုပင် ... ကြောင်းကြံသည် အထိဖြစ်နိုင်၏။ ... စည်းစိမ်များလည်း ... ဆုံးရှုံးတတ်၏။

(၂) အဆိပ်သည် အလိုမရှိအပ်သောကြောင့် ... တစ်မျိုးတည်း။ ... ထိုအဆိပ်နှင့်တူသော ... အမျိုးမျိုးသည်

ထသုတ်

ဤာန၊ စကာလစသော ပါသည် ဆေတွာသုတ်နှင့်တူ၏
တ ာစေတ်　= ဓိန် သော၏ ထင် ှာ ကြောင်း အမှတ်အသား

နတ်သား　ကိံသု ထသေသ ဖညာဏံ၊ ကိံသု ဖညာဏမင်္ဂနော
ကိံသု ဌသေသ ဖညာဏံ၊ ကိံသု ဖညာဏမိတ္တိ ဂ

ထာ အတွက် လူအများတို့ ထင် ှာ သိ အသိပေ သကဲ့သို့ဖြစ်သော အမှတ်အသားတော အဘ ် အ ာပါနည် အဘ ် အ ာသည် ဒိ ို မ ု သိဖို့အကြောင်း ကောင်း သောအမှတ်အသားဖြစ်ပါသနည် တိုင် ပြည်ခရိုင် နိုင်ငံချင် အော ကွဲပြာဖို့အမှတ်အသားတော အဘ ် အ ာပါနည် မိန် အပေါင် ၏ ထင် ှာ ကြောင်း အမှတ်အသားတော အဘ ် အ ာပါနည် ဘု ာ

ဘု ာ ပြင်　ဇော ထသေသ ဖညာဏံ၊ ူမော ဖညာဏမင်္ဂနော
ာဇာ ဌသေသ ဖညာဏံ၊ ဘတ္တာ ဖညာဏမိတ္တိ ဂ

ထာ အတွက် လူအများတို့ ထင် ှာ သိ အသိပေ သကဲ့သို့ဖြစ်သော အမှတ်အသားတော တံခွန်အလံတည် ိ ိသည် ဒိ ို မ ု သိဖို့အကြောင်း ကောင်း သောအမှတ်အသားတည် တိုင် ပြည်ခရိုင် နိုင်ငံချင် အော ကွဲပြာ အောင် ခွဲခြားဖို့အမှတ်အသားတော မင် တည် လင် ေ ဂက်ျာ သည် မိန် အပေါင် ၏ ထင် ှာ ကြောင်း အမှတ်အသားတည်

ကော ကြောင့်ဖြစ်ပေ၏ ထို့ကြောင့် "သမူလကော = အဆိပ်ပမာ ကွများ ွာ၏ အကြောင်း င် အခြေခံဖြစ် သော ကော" ဟု ဖြာတော်မူ၏

မိမိကိုစိတ်ဆိုး သူကို ပြန်၍စိတ်ဆို လိုက် ဆဲသူကို ပြန်၍ဆဲလိုက် ရိုက်နက်ထို ခုတ်သူကို ပြန်၍ရိုက် နက်ထို ခုတ်လိုက် သောအခါ ကျေနပ်မှု သခဖြစ်တတ်၏ ထို့ကြောင့် မ ု မ ု အ = လက်စာ ချေလိုက် မှု သဘောကျသာ ဂကျေနပ်မှု သုခလျှင် အပြီး သတ် အဆုံး ှ သောကော ဟု ဖြာတော်မူ၏

ဆေတွာသုတ်ပြီး၏

ထသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ကြီး မား လှစွာသော စစ်ပွဲကြီး များ၌ တံခွန်အလံကိုကြည့်၍ "ဤအလံကာ မည်သည့်မင်း၏ ထာ မှု အလံ တည်" စသည်ဖြင့် မှတ်သား ကြ သိကြ၏
အခိုးထနေသည်ကို မြင် သဖြင့် အ ေ မှုနေ၍ ပင် မီးရှိကြောင်းတို့ သိကြ၏
တိုင်၊ ခရိုင်၊ နိုင်ငံ၌ လည်း စောဋနိုင်ငံ၊ ပိဏ္ဍာနိုင်ငံ အနော် ထာနိုင်ငံ၊ ဘု ှင့်နောင်နိုင်ငံ စသည်ဖြင့် မင်းတို့ အစွဲပြု၍ ခွဲခြား ကြ၏
ကြာမင်း ၏ သမီးတော်ပင်ဖြစ်စေကာမူ "မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်၏ဇနီး" စသည်ဖြင့် လင် ေ ဂက်ျာ တို့ အကြောင်း ပြု၍ သာ ထင် ှာ ၏

ထသုတ်ပြီး၏

□□□ိတ္တသုတ်

□□□ □ဤာန္၊□တာလစသော□□□ပါ□သည်□□□ဆေတ္တာသုတ်နှင့်တူ၏□□
□တ□ါ□တော် = သတ္တ□ါတိုင်□အတွက်□အကောင်□ဆုံ□အ□င်□အနီ□ဥစ္စာနှင့်
အကောင်□ဆုံ□အ□သာ□

နတ်သာ□□ □ကိံသူ□□ိတ္တံ□ုိ□သသ□သေ၌၊
ကိံသု□သုစိဏ္ဏော□သုခမာ□ဟတိ□
ကိံသု□တ□□□သာ□ုတ□□□သာနံ၊
ကထံဇီ□ိ□ီ□ိ□တမာဟု□သေဋ္ဌံ□

ဤ၌လောက□ါတ်တစ်ခွင်□ုံအပြင်၌□ုဂ္ဂိုလ်တိုင်□အတွက်□အကောင်□မြတ်ဆုံ□□အ□င်□အနီ□ဥစ္စာကာ□□အဘ□ ဥစ္စာပါနည်□□□□အဘ□ အ□ါသည်□ကောင်□စွာမပြုတ်□အလေ့အလာပြုအပ်သော်□စင်ကြ□ သန့်□င်□□ချမ်□သာခြင်□ကို□ပေ□ဆောင်ပါသနည်□□□အ□သာဟူသမျှတို့တွင် အကောင်□ဆုံ□အ□သာကာ□□အဘ□ အ□သာပါနည်□□□အသက်မွေ□မှုပြုသူတို့တွင်□အဘ□ နည်□အဘ□ အမှုဖြင့်□အသက်မွေ□□မ်□ကျောင်□ပြုသူကို□သင့်မြတ်လျော်ကန်□အတော်တန်ဆုံ□ဟူ၍ဘု□ါ□စတောင်□□သူတော်ကောင်□တို့□နှစ်ထောင်□အာ□□□ချီ□မွမ်□မြိန့်ဆိုတော်မူကြပါကုန်သနည်□ဘု□ါ□□

ဘု□ါ□□င်□ □သဒ္ဓ□□□ိတ္တံ□ုိ□သသ□သေဋ္ဌံ၊
□မ္မော□သုစိဏ္ဏော□သုခမာ□ဟတိ□
သစ္စံ□တ□□□သာ□ုတ□□□သာနံ၊
ပညာဇီ□ိ□ီ□ိ□တမာဟု□သေဋ္ဌံ□

ဤ၌လောက□ါတ်တစ်ခွင်□ုံအပြင်၌□ုဂ္ဂိုလ်တိုင်□အတွက်□အကောင်□မြတ်ဆုံ□□အ□င်□အနီ□ဥစ္စာကာ□□□တနာသုံ□တန်,□တံ,ကံအကျိုး□မြတ်နို□ကျနပ်□မ်□ဖိုလ်တိုင်အောင်ဆောင်နိုင်သော□ုံကြည်မှုသဒ္ဓါ□ါတ်တည်□□□သုစရိုက်□□□□ပါ□မြတ်တ□ါ□သည်□ကောင်□စွာမပြုတ်□အလေ့အလာပြုအပ်သော်□စင်ကြ□ သန့်□င်□□ချမ်□သာခြင်□ကို□ပေ□ဆောင်၏□□အ□သာဟူသမျှတို့တွင် အမှန်စင်စစ်□အကောင်□ဆုံ□ဖြစ်သောအ□သာကာ□□သစ္စာစကာ□တည်□□□အသက်မွေ□မှုပြုသူတို့တွင်□ပညာဖြင့်အသက်မွေ□သူကို□□သင့်မြတ်လျော်ကန်□အတော်တန်ဆုံ□ဟူ၍ဘု□ါ□စတောင်□သူတော်ကောင်□တို့က□နှစ်ထောင်□အာ□□□ချီ□မွမ်□မြိန့်ဆိုကြကုန်၏□

□□□ိတ္တသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□

□□□ငွေ□ငွေစသော□ဥစ္စာတို့သည်□ရင်□တို့ကို□အ□င်□အနီ□ပြုလုပ်ခဲ့လျှင်□ငွေ□ငွေစသော□လောကီဥစ္စာတို့ကိုသာ□စေတတ်ကြကုန်၏□□သဒ္ဓါ□□ုံကြည်မှု□ဥစ္စာကို□အ□င်□အနီ□ပြုလုပ်လျှင်ကာ□□ထိုသဒ္ဓါဥစ္စာအ□င်□ခံ၍□ပြုလုပ်အာ□ထုတ်အပ်သော□□ါန,□သီလ,□ဘာ□နာ□ကုသိုလ်ကောင်□မှုကြောင့်□□ါထု□□ကျာ်သိန်□စည်□စိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်□□နိုင်၏□နတ်ပြည်□□□ထပ်□ဖြဟ္မာ□ပ်တို့သို့လည်□□□ါက်နိုင်၏□□နောက်ဆုံ□၌□အမတ□ါတ်□မြတ်လှစွာသော□နိဗ္ဗာန်ကိုပင်မျက်□ါ□ထင်ထင်□သိမြင်နိုင်သည်□□ထို့ကြောင့်□အ□င်□အနီ□ဥစ္စာတို့တွင်□သဒ္ဓါဥစ္စာသည်□အမြတ်ဆုံ□□အသာဆုံ□ဖြစ်၏□

ုဋ္ဌသုတ်

  ဂျာနု တောကာလစသော ပါသည် ဆေတွာသုတ်နှင့်တူ၏
  တ   တော် = ပေထွက်လာလျှောကျလာသောအ တို့တွင်အကောင်ဆုံးအ များ

နတ်သာ   ကိ်သုဉပ္ပတတံသေဥ္ဓ၊ ကိ်သုနိပတတံ
    ကိ်သု ဖ ဇမာနာနံ၊ ကိ်သု ဖ တံ

အထက်သို့ပေထွက် တို တက်လာသောအ တို့တွင်အဘ အ သည်အကောင်ဆုံး ဖြစ်ပါသနည်း။ အောက်သို့သက်ကာလျှောကျသောအ တို့တွင်အဘ အ သည်အကောင်ဆုံးဖြစ်ပါသနည်း။ အဘ သူသည်ခြေဖြင့်သွားလာ များ ပြား စွာသောသူတို့တွင် အမြတ်ဆုံး အသာဆုံး ဖြစ်ပါသနည်း။ တူ ထွေဆန် ပြား ပြောကြား တတ်သူတို့တွင်အဘ သူသည် အသာဆုံးဖြစ်ပါသနည်း ဟု ။

  ကျ၍အမေးပြဿနာကို ကြား သောအခါ အနီး၌ တ   နှာ င် က်နေသောနတ်သာ တစ်ေ ဂက်သည်အောက်ပါအတိုင်း ကြား ဖြတ်၍ဖြေဆို၏။

ကြား ဖြတ်နတ်သာ   ဗီဇံ ဉပ္ပတတံသေဥ္ဓ၊ ုဋ္ဌ နိပတတံ
    ဂါ ေ ဖ ဇမာနာနံ၊ ပုတ္တော ဖ တံ ေ

ကြဲချစိုက်ပျိုး စ်စေ့မျိုးသည် အထက်သို့ပေထွက် တို တက်လာသောအ တို့တွင် မျိုး စေ့အောင်လျှင်သတ္တ အပေါင်း၏အကျိုး ကို ဆောင် က်သောကြောင့် အကောင်ဆုံး ဖြစ်၏။ မိုး မိုး ပါက်သည် အောက်သို့သက်ကာလျှောကျလာသောအ တို့တွင်   ဂ

ချို့,ချဉ်,စပ်,ဖန် အငန်,အခါး တူသော အ သာ ပါ တို့သည်တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တွဲ ဥပေါင်းစပ်သော်လည်း ကောင်း သို့မဟုတ် အဆာစသည် ထည့်သွင်းလောင်းခတ်အပ်မှသော်လည်းကောင်း နှစ်သက်ဖွ အ သာကို ဖြစ်စေတတ်ကြ၏။ “လွှန်ဘေ တန်ဆေ”ဟူသည့်အတိုင်း ကောင်းကောင်း သဖြင့် လိုအပ်သည်ထက် ဖို၍စာ မိလျှင်လည်းကောင်း တ သင့်သည်ထက်ပို၍ တ မိလျှင်လည်းကောင်း ဘ ဉ ပါ အန္တ   ကိုပင် ဖြစ်စေတတ် ကြသေ၏။ သစ္စာအ သာကာ မြည်သည့်အဆာမှု   ကူစွက်ဖက် ခြင်း မ ု ပကတိပင်ကိုကောင်း ဖြစ်၏။ မြည်မှု လောက်များ များ မြည်မှုပင်ကြာကြာ အန္တ   ကို မဖြစ်စေတတ်။ ကြာလေကောင်းလေ ဟောင်းလေသစ်လေ ပင်ဖြစ်၏။ ထိုသစ္စာအ သာ၌တည်ခဲ့လျှင် ဟုန်အလျဉ် တ သွင်သွင်တ   နေသည့်မြစ်ကြီး တို ပင် ဟုန် တုန့်ပြန် အထက်သို့ဆန်စေနိုင်၏။ ပြင်း ထန်ညစ်ဆို အဆိပ်မျိုး တို ပင် ဖျက်ချိုးဆီး တ လျှောကျပျက်ပြားစေနိုင် ၏။   င်လုံ့ပြောင်ညီ တောက်ကြီး တို့ကိုသော်လည်း တ ဆီး ငြိမ်းဖျောက်ကွက်ကွင်းလွှင့်ပျောက်စေနိုင်၏။ မသွန်မဖြို ခေါင်နေသည့်မိုး ကိုသော်ပင် ပ်ခွင် မျက်နှာ အုံ့ကာညိုမှိုင်း ဆိုင်း ကာ   ချစေနိုင်၏။

  မဟာကပ္ပိန တ္တူ မ္မပ အဋ္ဌကထာလာ ကို ထောက်ပါ
  တကဏှ ပါ နဇာတ်တော်ကို ထောက်ပါ
  ပ တ်ကြီး ဋ္ဌသုတ်လာအလောင်းတော်ငုံး မင်း တ္တနှင့်အသီတိနိပါတ်၊ မဟာသုတသောမဇာတ်တို့ကို ထောက်ပါ
  ဒါ မင်းပ တ်တော်လာမစ္ဆ ဇာတ်ကို ထောက်ပါ

ပိ္တသုတ်ပြီး၏

သစ်ပင်စိမ်းပြင်လန်းဆန်းကြောင်းဖြစ်၍ အကောင်းဆိုတည်း။ ကမ္ဘာမြေပြင်ခြောက်ကျင်သွား လာများသတ္တဝါတို့တွင်နွားတို့သည် ထောပတ်စသည်ပေးတတ်သောကြောင့် အသာဆုံး အကောင်းဆုံးတည်း။ ထူထွေဆန်းပြား ပြောကြားတတ်သူတို့တွင် သာသမီးသည် ဘိတို့၏ အကျိုးစီးပွားတို့ကိုမပျက်ပြားအောင်ပြောဆိုတတ်သဖြင့် အကောင်းမြတ်ဆုံးတည်း။

ဘုရားပြင်း ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သော သေဋ္ဌော ဒေဝမာနုသေ။

အထက်သို့ပေါ်ထွက်တိုးတက်လာသောအရာတို့တွင် လေးပါးသောမင်္ဂလာ ဥဖက်ပါလာ ညာဏ်ဝိဇ္ဇာသည် ဆိုင်ရာညစ်ဆိုး အကုသိုလ်မျိုးတို့ကိုဖျက်ချိုးတတ်ဖြစ်သဖြင့် အကောင်းမြတ် ဆုံးတည်း။ အောက်သို့သက်ကာလျှောကျလာသောအရာတို့တွင် မြစ်တ်မာအဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာ၏လျှောကျခြင်းသည် အကောင်းဆုံးတည်း။ ခြေဖြင့်သွားသူ နပ်သိမ်းသူတို့တွင် အ ဂုစ်ဖော်သံဃာတော်သည် အမြင့်မြတ်ဆုံး အသာဆုံးတည်း။ ဘုရားပြင်းသည် ထူထွေဆန်းပြား ဟောကြားတတ်သူတို့တွင် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးတည်း။

ဘီတာသုတ်

ဤကား နတ်ကာလစသော ပါသည်။ ဆေတွာသုတ်နှင့်တူ၏။
တရားတော် = တမလွန်ဘဝ နောက်လောကကိုမကြောက် ကြောင်းတရားလေးပါး

နတ်သား။ ကိံသူ ဓ ဘီတာ ဇနတာ အနေကာ၊
မဂ္ဂေါ စနေကာ တနုပ္ပဝုတ္တော၊
ပုစ္ဆာမိ တံ ဂေါတမ ဘူရိပညာ၊
ကိသ္မိံ ဌိတော ပရလောကံ န ဘာယေ။

နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းမဂ္ဂင်ကိုအကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောတော်ဘုရား ဟော ထားတော်မူအပ်ပါပြီ။ သို့ပါလျက်များစွာသောသတ္တဝါသူအပေါင်းသည်အဘယ်ကိုကြောက် ခြင်းကြောင့် ပါ။ များစွာအ မျှားတို့ မှာပါသနည်း ဘုရား၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သောပညာ

ငြိသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်

ပ္ပ လေသစာပလှည့်လည်ကြွလာတော်မူသော အ ဂံသံဃာတော်အပေါင်းတို့ မြင်ကြည်ညိုရုံဖြင့်ပင်သူ တော်စင်တို့မှာ စိတ်ကြည်လင်ချမ်းသာကြ၏။ ထူပါန်မှု ၊ သီလဆောက်တည်မှုပြုလျှင်ကား စွပ္ပန်ဆံသ ရား ဖြာအကျိုးပုံမှာဆိုဖွယ် ရမည်။ ထို့ကြောင့်ခြေဖြင့်သွားလာသူတို့တွင် အ ဂံသံဃာတော်ကိုအသာ ဆုံး အမြတ်ဆုံးဟု ဟောတော်မူ၏။

ဘုရားပြင်းဟောပြောလျှင်တစ်ကြိမ်ဟောပြောရုံဖြင့်ပင် သိန်းပေါင်းများစွာသတ္တဝါတို့ နိဗ္ဗာန ရာတ်အမြိုက်ပင်သို့ ခိုကပ်ပင်စံနိုင်သောကြောင့်ဟောပြောသူတို့တွင် ဘုရားပြင်းသည်အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးတည်း။

ငြိသုတ်ပြီး၏။

ိုတော်မူသည့် ုင်တော်မြတ်ဘု ထိုအကြောင်းကို တပည့်တော် မေ လျှောက်ပါ၏ အဘ တ ဖြတ်သူသည် မလွန်ဘ နောက်လောကကိုကြောက် ပါသနည်းဘု

ဘု ုင် စံ နှ ဂ သမ္မာ၊
ကာ နပါနိ အကုဗ္ဗမာနော
ဗဟွန္နပါနံ သ မာ သန္တော၊
သ မု သံ ဘာ သျ
ဧတေသု မွေသု ဌိတော တူသု၊
မွေ ဌိတော လောကံ န ဘာ

ကိုး အလုပ်,နှုတ်အပြော,စိတ်အကြံကို ဖြောင့်မှန်ကောင်းမွန်စွာထား၍ အပါး ောက်ကြောင်း ကောင်းမှုတ ကို ပြုရောင် လျက် ,သောက်ဖွယ်များ ပြည့်စုံ ကုံလုံထူပြော အိမ် တည်ထောင်လူ့ဘောင်လူ့လောက၌နေသူသည်

တနာသုံး ,ကံအကျိုး မြတ်နိုး ကျေနပ် ဖိုလ်နိမ္မာန်တိုင်အောင် ကြည် တတ်သော သ တ်

ကောင်း သန့်ပြုတိုင်း သို့နူ ညံ့ပျော့ပျောင်း မှု

ဖန်ခွဲခြမ်း ဗျု နို သံ ဘာ

ဘုန် တောင် ၈ကာ အတောင် လာလျှင် ကောင်း ဖျတ်လတ် အလိုက်သိစွာပေး ျ တတ် ခြင်း သျ

လေ မျိုး အပြား သဘောတ ကိုနှင့်ပြည့်စုံခဲ့လျှင် မ္မ ဖြတ်သူ ဖြစ်သော ကြောင့် မလွန်ဘ နောက်လောကကို မချမသွေ ကြောက် တော့ချေ

ဘီတာသုတ်ပြီး၏

နိ တ်သုတ်

		ဘူနာ၊ ကာလစသော ပါ သည် ဆေတ္တာသုတ်နှင့်တူ၏ တ တော် ည် ဥစ္စာမတည်ကြောင်း အပေါက်အကြာ ပါ

နတ်သာ	ကိ နိ တိ ကိ နိ တိ၊ ကိ သု ပ္ပထောတိ စ္စတိ
ကိ သု မ္မာနံ ပ ပန္တော၊ ကိ သု တ္တိဠ္ဌိ က္ခ
ကိ လံ ပြဟ္မစ သ၊ ကိ သိနာနမနော ကံ

ကတိ လောကသ္မိံ ဆိဒ္ဒါနိ၊ တ္တ တ္တံ နိ တိ
ဘ န္တံ ဟု မာ မွ၊ ကထံ နေမု ကံ

ုင်တော်မြတ်ဘုရား လောကဌ် အဘ ် အဂ်ာသည် ဆွေမြတ်၍ အဘ ် အဂ်ာ ကာ မဆွေမြတ်ပါသနည်း အဘ ် လမ်ကို သွဖည်မဖြောင့်လမ် အကောက်ဟုဆိုအပ် ပါသနည်း အာထုတ်ကြီ တ ကုသိုလ်တ ဂ်ာ တို့အတွက် ဘ နိကာ အဘ ် တ ဂ်ာ ပါနည်း အဘ ် အဂ်ာသည် ည့်နေ့တို့၌ကုန်ပါသနည်း ဖြူစင်ဖြောင့်မတ် မြင့်မြတ်သောအကျင့် အတွက် သိမ်ဖျင်မှိန်မှေ့ အညစ်အကြေ တာ အဘ ် အဂ်ာပါနည်း မဟုတ်ပါဘဲလျက် ကပ်စွဲသည့်ချေ အညှော်ကို ဆ လျှော် ကြောင်း ကောင်း သောအဂ်ာ တ္တုကာ အဘ ် အဂ်ာ ပါနည်း

စည် မ်ဉစ္စာ တနှာတို့ ကောင်း မတည် အလီလီကျပျောက်စေသည့် အကွဲအပေါက် တို့ကာ အဘ ် မှုများ ပြာ ကြကုန်သနည်း ဘုရား ုင်တော်မြတ်ဘုရား ကို မ နိ လာ ောက် ကြပါကုန်သည် ထိုထိုအကြောင်း ကို ပည့်တော်များ အဘ ် ကဲ့သို့ မှတ်သာ နာ လည်ကြ ပါကုန်မည်နည်း ဘုရား

ဘု ဂ်ာ ျင် ရှုပ် နီ တိ စွာနံ၊ နာမဝေ ါတ္တံ န နီ တိ
ဂ် ေ ါ ဉပ္ပထောတိ ုစ္စတိ
လောဘော မ္မာနံ ပ ိပန္တော၊ ေ ဂ တ္တိန္ဒို ကွ ေ ဂ
ဣတ္တိ လံ ပြဟ္မစ ိ သ၊ တ္တော ် သဇ္ဇတေ ဇ
တပေါ ပြဟ္မစ ိ ဥ၊ တံ သိနာနမနော ကံ

သတ္တ ါတို့၏ရုပ်သည် ဆွေမြတ်၏ အမည်နှင့်အန ် ကာ မဆွေမြတ် အာရုံ အ ပ် ပ်၌ ငြိကပ်တွ ် တာ ကျာ ဂ် ကို သု တိလမ် နိမ္မာန်လမ် အတွက် သွဖည်ကွေ့ ကောက် မဖြောင့်သောလမ် ဟူ၍ ပညာ ုင်အဆူဆူတို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြကုန်၏ လိုချင်မက်မော သည့်လောဘသည် အာထုတ်ကြီ တ ကုသိုလ်တ ဂ်ာ တို့အတွက် နှောက် ျ က်တာ ဆီ ဘ နိုကြီ တည် ပထမနှင့် ု တတစ်သွ ် အ ္ ် သုံ ပ် သည် များ စွာသောည့်နေ့တို့၌ တ ွေ့ ွေ့ကုန်ခန် ၏ မိန် မသည် ဖြူစင်ဖြောင့်မတ် အကျင့်မြတ်အတွက် ညို့ နွမ်ံ စ်မြေ့ အညစ် အကြေ ဖြစ်၏ မှန်၏၊ များ စွာသောင် သောင် ုိသတ္တ ါ အပေါင် သည် ၍မိန် မတို့အပေ၌ အပြစ်မမြင် ဆင်ခြင်ဘဲ အစဉ်ကပ်လျက် အဖြတ်ခက်အောင် တပ်မက်ငြိတွ ် နေတတ်၏ ကိလေသာအမှိုက် မီ ဖြင့်တိုက်သို့ လောက်မြိုက်ပူပန် ပြင် ထန်သောအကျင့်သည်လည် ကောင် ဂ် ပြောထူ နှစ်ဦ သူတို့ အ ု ချင် မျှ ဆက်ဆံကြသဖြင့် မေထုနခေ ရှိ အမှုမျိုး ကို ဖြတ်ချို ှင် ှ ် ထာ ကြောင် အကျင့်သည်လည် ကောင် မဟုတ်ပါဘဲ ကပ်စွဲသည့် ချေ အညှော်ကို ဆ လျှော် ကြောင် ကောင် မြတ်သော အ ဂ်ာ တ္တုမည်၏

ဆ လောကသ္မိံ သိ ါန္နိ၊ တ္တ ိ တ္တံ န တိဌတိ
အာလသျ္ဍ ပမာဝေ ါ ၊ အနုဋ္ဌာနံ အသံ မော
နိ ါ တာန္ဒိ စ တေ ဆိဋ္ဌေ သမ္ဗသော တံ ိ ဇ္ဇေ

လောကဌ□စည်□မ်ဥစ္စာ□□တနာတို့□ကောင်□စ္စာမတည်□အလီလီကျပျောက်ကြောင်□□အကွဲအပေါက်တို့ကာ□□

□□ပျင်□□ခြင်□
□□မေ့လျော့ပေါ့ဆခြင်□
□□ထကြွလုံ့လ□□□ မ□ုခြင်□
□□မစောင့်စည်□ခြင်□
□□အအိပ်ကြူ□ခြင်□
□□မမွေ့လျော်ခြင်□□

ဤ□□□ပါ□တို့တည်□□ဤအကွဲအပေါက်□□□ပါ□တို့ကို□ကြွင်□မဲ့□ပိတ်ဆို့သုတ်သင်□ပျောင်ကြဉ်□ရာ၏□

နန်□□တိသုတ်□ပြီ□၏□

□□ကူသ□□ သုတ်

□□□　□ဤကြာနာ□တာလစသော□□□ပါ□သည်□□□ဆေတွာသုတ်နှင့်တူ၏□□ တ□ရာ□တော်□□□= □ပညာလက်နက်ကို□သို့□မှန်စေတတ်သော□အညစ်အကြေ□□

နတ်သာ□□　□ကိုံသု□ကူသ□□ □လောကေ□ကိုံသု□ဘာဏ္ဍာနမုတ္တမံ□
ကိုံသု□သတ္တမလံ□လောကေ□ကိုံသု□လောကသ္မိမဗ္ဗု□□
ကိုံသု□တာ□□□□□□□□တာ□□□□န□ကောဖိ□□ဂ□
ကိုံသု□နပ္ပနာ□ □အဘိနန္ဒန္တိ□ကြွတာ□

လောကဌ□အစို□□ခြင်□ဟူသည်□အဘ□ အ□ရာမျိုး□□နည်□□ဥစ္စာဘဏ္ဍာတို့တွင်□အကောင်□မြတ်ဆုံ□ဘဏ္ဍာကာ□□အဘ□ ပါနည်□□□ပညာလက်နက်၏□အညစ်အကြေ□တာ□□အဘ□ အ□ရာပါနည်□□အဘ□ အ□ရာသည်□လောကဌ□ဘော□□နမည်ပါသနည်□□

အဘ□ သူ့ကို□စ္စည်□ဥစ္စာဆောင်□နေသည်ကို□□သိမြင်လျှင်□□တာ□□စ်ကြ၍□အဘ□ သူကိုကာ□□□စ္စည်□ဥစ္စာကိုဆောင်□နေပါလျက်□မတာ□□စ်သည့်အပြင်□ချစ်ခင်ပင်ချစ်ခင်ကြပါသနည်□□ထပ်ကာထပ်ကာ□မိမိတို့အထံသို့လာသော□အဘ□ သူကို□ပညာ□□သူတော်ကောင်□တို့ကနှစ်ထောင်□အာ□□□□သာကြပါကုန်သနည်□ဘု□ရာ□□

ဘု□ရာ□□ဉ်□　□□သော□ကူသ□□ □လောကေ□ကူတ္တိ□ဘာဏ္ဍာနမုတ္တမံ□
ကောဓော□သတ္တမလံ□လောကေ□စော□ရာ□လောကသ္မိမဗ္ဗု□□
စော□□တာ□□□□□□□□တာ□□□□သမဏောဖိ□□ဂ□
သမဏံ□နပ္ပနာ□ □အဘိနန္ဒန္တိ□ကြွတာ□

လောကဥ္စ အစိုး ခြင်း ဟူသည် မိမိအလိုသို့ သူတစ်ပါးတို့ကို လိုက်ပါစေနိုင်ခြင်း တည်း။ စစ်နည်း အာဏာ ခြင်း တည်း။ ကမ္ဘာတို့တွင် အကောင်မြတ်ဆုံး ကမ္ဘာကား မိန် မတည်း။ အမျက်ထွက်မှုကော သည် ပညာလက်နက်၏ အညစ်အကြေး တည်း။ ရိုသူတို့သည် လောကဥ္စ ဘော နှိတို့တည်း။

နိုးသူကို မစ္စည်းစွာ ဆောင် ခို က်နေသည်ကို သိမြင်လျှင် တော မြစ် ဖမ်းဆီး ကြကုန်၏။ ဟန်တော်ကိုကား မစ္စည်းစွာကို အလှူခံသောအားဖြင့် ဆောင် သွားဖါလျှက် မတော် မြစ်သည့် အပြင် ချစ်ခင်ပင်ချစ်ခင် မြတ်နိုး ကြသေး၏။ ထိုသူတော်စင် ဟန်တော်ကို မိမိတို့အထံ သို့ ထပ်ကာထပ်ကာ ကြွလာသည်ကို ပညာရှိ သူတော်ကောင်း တို့က နှစ်ထောင်း အား မြောက်ကြကုန်၏။

ကာမသုတ်

၁၂၉ ဘုရား ဟောလစ်သော ပါသည်။ ဆောတ္တသုတ်နှင့်တူ၏။ တ ဂါ တော် ၏ အကျိုးစီးပွား လိုလား မြော်မြင်၍ မပေးစွန့်ထိုက်သောအဂါ

နတ်သား။ ကိမ္ပတ္တကာမောန္ ပေ တိ မစ္စောန္ ပ စွဲ စ ဇေ၊ ကိံသု မုဉ္စေ လျှောက်ဖြစ်ပိုက်ံ န ဖါ မောစေ။

အကျိုးစီးပွား လိုလား မြော်မြင်သူသည် မပေးသင့်မပေးထိုက်သော အဂါကား အဘ ပါ နည်း။ အဘ အဂါကို မစွန့်လွှတ်ထိုက်ပါသနည်း။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သဖြင့် ကောင်းမြတ်သော အဘ အဂါကို ဖွင့်လွှတ်ထိုက်ပါသနည်း။ ကြမ်းကြုတ် တ်မာ အဘ အဂါကို မလွှတ် ထိုက်ပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရား မိန့်။ အတ္တာနံ န ပေ ပေ ပေပါသော၊ အတ္တာနံ န ပ စွဲ စ ဇေ၊ ဝါစံ မုဉ္စေ လျှောက်ဖြစ်ပိုက္ခ န ဖါ မောစေ။

ဘုရား အလောင်းတော်တို့ကို ချန်ထား၍ အခြားသော ဂက်ျာ သည် မိမိကို ကို ကျွန်အ လို့ငှာ သူတစ်ပါးအား မပေးလှူ ရာ၊ သစ်,ကျွဲ စသာ သား များ၏ အစာအလို့ငှာလည်း မစွန့် ရာ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သဖြင့် ကောင်းမြတ်သော စကားကို ဖွင့်လွှတ်ပြောဆို ရာ၏။ ကြမ်းတမ်း တ်မာ သော စကားကို မဆိုမပြော မဖွင့်လွှတ် ရာ။

ကာမသုတ်ပြီး၏။

ကူသ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

မိန်မဘက္ကာသည် အခြားသော ဘက္ကာများ ကဲ့သို့ စွန့်လွှတ်လဲလှယ် ၍ လှ စကောင်းသော ဘက္ကာ မဟုတ်သော ကြောင့် အကောင်မြတ်ဆုံးသော ဘက္ကာဖြစ် သည်။ စစ်နည်း ကြမင်, ဘုရား အလောင်း စသော ပညာရှိ သူတော်ကောင်း တို့၏ စိတ်ဝင်ဖြစ်ထွန်း ရာ ဘက္ကာ ဖြစ်သောကြောင့် အမွန်မြတ်ဆုံး ဘက္ကာဟု မိန့် ဟာတော်မူသည်။

ကူသ သုတ်ပြီး၏။

ပါထေ ျသုတ်

　　ဤဂုန၊ ကာလစသော ပါ သည် ဆေတ္တာသုတ်နှင့်တူ၏
　　တ ဂ တ်　= ကုသိုလ် က္ခာကိုဖွဲ့ထုပ်ပေ သည့်အ ဂနှင့် ည် မ်ဥစ္စာတို့၏
　　　　　　　တည် ဂ

နတ်သာ　　ကိံသုစန္ဒတိ ထေ ုံ ကိံသု ဘော နမာသင ဂ
　　　　　　ကိံသုန ံ ဖ ကေသတိ၊ ကိံသု လောကသ္မိ ဒ္ဓုဟံ
　　　　　　ကိသ္မိံ ဖ မ္မ ဖုထူ သတ္တာ၊ သေန သကုဏီ ထာ

အဘာ တ ဂ သည် ကုသိုလ် က္ခာကိုဖွဲ့ထုပ်ပေ သနည်း ည် မ်ဥစ္စာတို့၏ တည် ဂ ကာ အဘာ အ ဂပါနည်း အဘာ တ ဂ သည် များ များ တောင် သတ္တ အပေါင် ကို ဆွဲငင်ထာ သနည်း လောကဥ္စ နှင့်လွှတ်နိုင်ခဲ့သောအ ဂကာ အဘာ အ ဂပါနည်း မှုဆိုကျော့ကွင် သက်ဆင် မိသောငှက်မသည် ထိုကျော့ကွင် ဖြင့်ဖွဲ့ငြိတုပ်နှောင်ခြင် သကဲ့သို့ များ များ လှစ္စာ သတ္တ တို့သည် အဘာ ကျော့ကွင် ဖြင့်ဖွဲ့ငြိတုပ်နှောင်ခြင် နေကြ ပါကုန်သနည်း ဘု ဂ

ဘု ဂ ျင်　　သ မ္မ စန္ဒတိ ထေ ုံ သ ဘော နမာသင ဂ
　　　　　　ကြ္တစ္ဆာန ံ ဖ ကေသတိ၊ ကြ္တစ္ဆာ လောကသ္မိ ဒ္ဓုဟာ
　　　　　　ကြ္တစ္ဆာဗ မ္မ ဖုထူ သတ္တာ၊ သေန သကုဏီ ထာ

တနာသံ တန် ကံ,ကံအကျို မြတ်နို ကျေနပ် ဖိုလ်နိမ္မာန်တိုင်အောင် ကြည်သော သ ဂတ်သည် ကုသိုလ် က္ခာကိုဖွဲ့ထုပ်ပေ ပေ၏ ည် မ်ဥစ္စာတို့၏တည် ဂကာ အစိ ခြင် ဟူသော အသ ပင်တည် အလိုအာသာသည် များ များ တောင် သတ္တ အပေါင် ကို ဆွဲငင်ထာ ၏ လောကဥ္စ ထိုအလိုအာသာကိုပင် နှင့်လွှတ်နိုင်ခဲ့၏ မှုဆို ကျော့ကွင် သက်ဆင် မိသောငှက်မသည် ထိုကျော့ကွင် ဖြင့်ဖွဲ့ငြိတုပ်နှောင်ခြင် သလို များ များ လှစ္စာ သတ္တ တို့သည်လည် အလိုအာသာဟူသောကျော့ကွင် ဖြင့်ဖွဲ့ငြိတုပ်နှောင်ခြင် နေကြ ကုန်၏

ပါထေ ျသုတ်ဌ သိမှတ်ဖွ

ကု ဂ ဂ သံ ယာ သုံ သော တနာတော်ကိုလည် ကောင် ကောင် မှုမကောင် မှုကြောင့် ကောင် ကျို ဆို ကျို စ်ပေ ံကိုလည် ကောင် ဖိုလ်နိမ္မာန်တ ဂ ထု တို့ ို တိုလည် ကောင် ကြည်တတ်သောတ ဂ ကို သ "ဟုခေ ၏ ထို ကြည်ချက်သ မ္မ န သီလ ဘာ နာကုသိုလ်အလုပ်များ ကို ကြို ကာ အာ ထုတ်ပြု လုပ်၏ ထို့ကြောင့် သ မ္မ သည် ကုသိုလ် က္ခာအထုပ်ကိုဖွဲ့ထုပ်ပေ ၏"ဟု ဟာတော်မူသည်

အစိ မှု အာဏာ အ နိပါ ကို ဂ္ဂ ေနေ ဂဌ သ အသ ဟုဆို၏ ထိုအစိ မှု အသ သူထံသို့ တန် တစ်မျို မှုတစ်တန် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာမှစ၍ ည် မ်ဥစ္စာတို့သည် ကိ လာတတ်ကုန်၏ ထို့ကြောင့် "အသ ကို ည် မ်တို့၏တည် ဂ"ဟု ဟာတော်မူသည်

ပါထေ ျသုတ်ပြီ ၏

၈၀။ ပဇ္ဇောတသုတ်

၈၀။ ဒွါရနှင့်ကာလစသော ... ပါသည်။ ... ဆောက္ကာသုတ်နှင့်တူ၏။
တစ်ခါ နတ် = ပျင်းရိသူ၊ လုံ့လရှိသူ ... မျိုးလုံးတို့ကို ကျွေးမွေးသူ။

နတ်သား။ ။ ကိံသု လောကသ္မိ ပဇ္ဇောတော၊
ကိံသု လောကသ္မိ ဇာဂရော။
ကိံသု ကမ္မေ သဇီဝါနံ၊
ကိမဿ ဣရိယာပထော။

လောက၌ အမှောင်အလင်း အစစ်ကား အဘယ် အရာပါနည်း။ အဘယ် တရားသည် နိုးကြားကြောင်း ဖြစ်ပါသနည်း။ လယ် ... လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးကြသူတို့အတွက် မိတ်ဆွေကား အဘယ် သူပါနည်း။ ထိုလယ် ... လုပ်သူလူအပေါင်းအတွက် အသက်မွေး ... ကျောင်းမှုကား အဘယ် အရာပါနည်း။

ကိံသု အလသံ အနုလသဉ္စ၊ မာတာ ပုတ္တံ ဝ ပေါသတိ။
ကိံ ဘူတာ ဥပဇီဝန္တိ၊ ဂါဝေါ ဗဟိကာ ဝိယ ထဝိ ... သိတာ။

မိခင်သည် သားသမီးတို့ကို ကျွေးမွေးသကဲ့သို့ ပျင်းရိသူကိုလည်းကောင်း၊ မပျင်းမရိ လုံ့လရှိသူကိုလည်းကောင်း ... နှစ်ဦးလုံးတို့ကို ... မွေး ကျွေးသူကား အဘယ် သူပါနည်း။ မြေပေ၌ဖြစ်ပွား သတ္တဝါများတို့သည် အဘယ် ကိုမှီ၍ အသက်မွေး ကြပါကုန်သနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ ပညာ လောကသ္မိ ပဇ္ဇောတော၊
သတိ လောကသ္မိ ဇာဂရော။
ဂါဝေါ ကမ္မေ သဇီဝါနံ၊
သီတဿ ဣရိယာပထော။

လောက၌ ပညာသည် အမှောင်အလင်း အစစ်တည်း။ သတိ တရားသည် နိုးကြားကြောင်း တရားဖြစ်၏။ လယ် ... လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေး ကျောင်းသူတို့၏ မိတ်ဆွေကား နွားတို့တည်း။ ထွန် ... ထက်စိုက်ပျိုးခြင်းသည် ထိုလူအပေါင်း၏ အသက်မွေး ... ကျောင်းမှုတည်း။

ဥဒ္ဒံ အလသံ အနုလသဉ္စ၊ မာတာ ပုတ္တံ ဝ ပေါသတိ။
ဝုဋ္ဌိ ဘူတာ ဥပဇီဝန္တိ၊ ယေ ပါဏာ ပထဝိ ... သိတာ။

မိခင်သည် သားသမီးတို့ကို ကျွေးမွေးသကဲ့သို့ ပျင်းရိသူကိုလည်းကောင်း၊ မပျင်းမရိ လုံ့လရှိသူကိုလည်းကောင်း ... ကျွေးမွေးသူကား မိုး ... မိုးပေါက်တည်း။ မြေပေ၌ဖြစ်ပွား ... သတ္တဝါများတို့သည် မိုး ... မိုးပေါက်ကိုမှီ၍ အသက်မွေး ကြ ... ကုန်၏။

ပဇ္ဇောတသုတ်ပြီး၏။

အ ကာသုတ်

 ဝှာန ကာလစသော ပါ သည် ဆေတ္တာသုတ်နှင့်တူ၏
တ ပါ တော် = မိဘတို့၏ ရှိမှုကို နိုင်သောသာ မီ

နတ်သာ ကေသူ အ ကာ လောကေ ကေသံ သိတံ န သတိ
ကေ ကုစ္ဆိ ဝ ဇန္တိ ကေသံ ဘောဇိ သိ သ

ဤလောက၌ဖိုကြွေပြည်တမ် န်နေသည် ကြောင်း ကောင်း စ်ဆို က စသောတ
မျိုးတို့ စိုးစဉ်မှုမကျန်ကြွင်း ကင် ုင်သူတို့ကာ အဘ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါနည် အဘ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏သန္တာန်၌ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသောသီလသည်မပျက်မစဲအမြဲတည်ပါသနည် အလိုအာသာ
တဏှာဆန္ဒကို တစ်နည် ခန္ဓာငါး ရုပ်နာမ်တ တို့ ပိုင်း ခြား ကုန်စင် သိမြင်သူတို့ကာ
အဘ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါနည် အဘ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်အမြဲတမ် တဏှာ၏ကျွန်ဘ မှ တော်လုန်
လွတ်မြောက်ကြပါကုန်သနည်ဘု

ကိံသု ကတ ဖိတ ဘာတ န္တိ န် ဖတိဋ္ဌိတံ
ကိံသု ကု ဇာတိဟိနံ အဘ ငြ္တိ ခတ္တိ ဂ

အကျင့်သီလ၌တည်သော အဘ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ အမိအဖ အစ်ကိုတို့က ရှိ ကြ ပါကုန်
သနည် ဤလောက၌အမျိုး ဇာတ်နိမ့်ကျသော်လည် အမျိုးမြင့်မြတ် ခတ္တိ ဇာတ်ရှိသူတို့၏
ရှိ ပ်ချမှုကိုခံ သူကာ အဘ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပါနည်ဘု

ဘု ုင် သမဏီ အ ကာ လောကေ သမဏာနံ သိတံ န သတိ
သမဏာ ကုစ္ဆိ ဝ ဇန္တိ သမဏာနံ ဘောဇိ သိ သ

ဤလောက၌ဖိုကြွေပြည်တမ် န်နေသည် ကြောင်း ကောင်း စ်ဆို က စသောတ
မျိုးတို့ စိုးစဉ်မှုမကျန်ကြွင်း ကင် ုင်သူတို့ကာ အာသ ကုန်ခန် ဟန္တာတို့တည် ဆို ဟန္တာ
ဟန် တော်တို့၏သန္တာန်၌ကျင့်သုံးအပ်ပြီး သီလသည်မပျက်မစဲအမြဲတည်၏ အလိုအာသာ
တဏှာဆန္ဒကို တစ်နည် ခန္ဓာငါး ရုပ်နာမ်တ တို့ ပိုင်း ခြား ကုန်စင် သိမြင်သူတို့ကာ
ကလျာဏပုထုဇဉ် သေက္ခအ ုင်တို့နှင့်တကွ ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တည် တဏှာ၏ကျွန်ဘ မှ
အမြဲတမ် တော်လုန်လွတ်မြောက်ကြသူတို့ကာ အာသ ကင် ကွာ ဟန္တာအ ုင်တို့တည်

သမဏံ ကတ ဖိတ ဘာတ န္တိ န် ဖတိဋ္ဌိတံ
သမဏီ ဇာတိဟိနံ အဘ ငြ္တိ ခတ္တိ ဂ

အကျင့်သီလ၌တည်သော ဟန် တော်ကို အမိအဖ အစ်ကိုတို့ကပင် ဦး ကင် ပ်ချ ရှိ ကြ
ကုန်၏ အမျိုး ဇာတ်နိမ့်ကျသော်လည် အမျိုးမြင့်မြတ် ခတ္တိ ဇာတ်ရှိသူတို့၏ ရှိ ပ်ချမှုကို
ခံ သူကာ ထိုသီလအ ုင် ဟန် တော်ပင်တည်

၁၁။ အလင်္ကာသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ကလျာဏပုထုဇဉ်သည် လောကီပညာဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ အရဟတ္တ မဂ္ဂဉာဏ်တိုင်အောင်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လောကီလောကုတ္တရာ ပညာတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အလိုအာသာ တဏှာဆန္ဒ ... စာစ်နည်း ... နှင်ပါ ... ရုပ်နာမ်တရား တို့ကို ပိုင်းခြား ... တုန်စင်း သိမြင်တော်မူကြသည်။ ... ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ပိုင်းခြား၍ သိမြင်ပြီး ဖြစ်၏။

အလင်္ကာသုတ်ပြီး၏။

... ခုမြောက် ဆေတ္တာ ... မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ပျော့ဦး စွာသော ... တာသံ့ ... တ်မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ပုတ္တသံ တ်

ပဌမ

ပဌမကဿပသုတ်

ဌာန	=	သာ တ္တိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်
ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန် ခေါင် အချိန်
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ကဿပမည်သောနတ်သား
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ရား
တ ရားတော်	=	သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာမှီသည့် စီသုစရိုက်ကိုသာ ပြော သင့်ပုံ

ကဿပနတ်သားလာခြင်း အခါတစ်ပါး၌ မု မြတ်စွာသည် ကောသလတိုင်း၏နေပြည်တော် သာ တ္တိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကုဋေ အကုန်အကျခံ၍ စီမံဆောက်လုပ်လှူ ဒါန်းအပ်သော ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏ ထိုအခါ ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန် ခေါင် အချိန် ကဿပအမည် ရှိသော နတ်သား တစ်ပါးသည် ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်တော်တစ် န်လုံးကို သူ၏အ တ်တန်ဆာအရောင်,ကိုယ် အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ထွန်းလင်းစေကာ ဘု ရား အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လျက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်အပြစ် ကင်းစွာသောနေ ရာ၌ နေပြီးလျှင် ရှိသေစွာ ရှိခိုး ပြီး နောက် ဤသို့လျှောက်၏

ကဿပနတ်သား အ ှင်မြတ်ဘု ရား ရှင်တော်ဘု ရားသည် ဟန်ဖြစ်ပုံ အမျိုးအစား ကိုသာ ဟောပြတော်မူ၏ ဟန်အပေါင်းအတွက် ဆုံးမကြောင်းစကားကိုကား ဟောပြတော်မမူပါ

သိဖွ ်မှတ်ဖွ ်

ပုတ္တသံ တ် တာသ ၌အ အမျိုးအနွ ်အမည်အားဖြင့်မထင် ရားသောနတ်များကိုအများအားဖြင့် ၏ ပုတ္တသ ၌အ ကား အမျိုးအနွ ်အမည်အားဖြင့်ထင် ရားသောနတ်များကို ၏ ထို့ကြောင့် အများအားဖြင့် အမျိုးအနွ ်အမည်အားဖြင့်မထင် ရားသောနတ်များ၏လျှောက်ထားချက်နှင့်စပ်သောသံ တ် ပါဠိတော်ကို ၌ " တာသံ တ်" ဟုအမည်တပ်ခဲ့၍ "ကဿပ,မာဃ" စသည်ဖြင့်အမျိုးအနွ ်အမည်အား ဖြင့်ထင် ရားသောနတ်များနှင့်စပ်သော ရားတော်များကိုကား ဤ၌ " ပုတ္တသံ တ်" ဟူ၍မှည့်ခေါ်ထား လေသည်

ပဌမကဿပသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ဘု ရား ှင်သည် မြောက် ကျ်တော်မူသောအခါ တ ဝိသာနတ်ပြည် အဘိ မ္မာတ ရားကို ဟောတော်မူ၏ ထိုအဘိ မ္မာတ ရားတို့တွင် တင် ပါဠိတော်တ ရား ဌာန တင်ကို ဟောတော်မူသောအခါ "ဥတ်ကမ္မ စာဖြင့် သမုတ်ခြင်းကြောင့်လည်း ကွ ဟန်ဖြစ်၏ န်ခံခြင်းကြောင့်လည်း ကွ ဖြစ်၏" စသည် ဖြင့် ဟန်ဖြစ်ပုံ ဟန်အ သို့ ကျ်နိုင်ပုံ အမျိုးအစားကိုလည်း ကောင်း ဟန်ဖြစ်ပြီး သူတို့သည် ကာမမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း နေက္ခမ္မ တက်စသည်ကိုသာကြံစည်သင့်ကြံစည်ထိုက်၏ ကာမ တက်စသည်ကိုမကြံစည်

ဘု ါ ျုင် တာသပ စိုသို့ဖြစ်လျှင် ဤ ဟန် အပေါင်း အတွက် အဆုံး အမစကာ ပ်ကို သင်၏ဉာဏ်မှာသာ ထင်စွာပြုလေလော့ အဆုံး အမစကာ တစ် ပ်ကို သင်ကပဲ ထုတ်ဖော် လိုက်စမ်းပါတော့ဟူလို

နတ်သာ သုဘာသိတသ ပိကွေထ၊ သမဏူပါသနသ စ
ကောသနသ စ ဟော၊ စိတ္တ ူပသမသ စ

ဟန် ဖြစ်သူသည် သစ္စာလေး ကောင်းစွာမှီသည့် စီသုစရိုက်ကိုသာ ပြောဆိုမ တ် ကျင့်ကြံအား ထုတ် ၏ ဟန် တော်ပေါင်း အ င်ကောင်းတို့ စောင်းမိုက်စိုက် တပ် ောက် ထိုက်သည့် ိုက်မြိုက်မှာ ပြော တာမ္မဒ္ဒာန် တ ါ ကိုလည်း ကြို တ မ တ် ကျင့်ကြံအား ထုတ် ၏ မြို့ တွန်းသံ ဆူညံဘဲ ပူသံတိတ်ချိန် စိတ်ငြိမ်သောနေ က်ဌ အဖော်မမှီ တစ်ပါ တည် နေခြင်း ကိုလည်း ကောင်း ထိုသို့နေပြီး၍ သမာပတ် စ်ပါ အစွမ်း အား ဖြင့် စိတ်ထား ငြိမ်သက် မလှုပ် ကြ်ခြင်း ကိုလည်း ကောင်း ကျင့်ကြံကြိုးစားတတ် အား ထုတ် ၏

သ ါမြို့ ဘာသာပြန်နှင့် မိုး ထိမူနိသ တို့ဌ "ဟော" နေ ါ "တော" ဟု ၏ "တစ်နေ ါတည်ဌ်လည်း မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍" ဟု ဘာသာပြန်ကြ ၏

ဤသို့ ကာသပနတ်သာ သည် ဟန် တော်များ အတွက် အဆုံး အမစကာ တစ် ပ်ကို သူ့ စိတ်မှာ သည့်အတိုင်း ထုတ်ဖော်လျှောက်ထား လေသည် ထိုလျှောက်ထားချက်ကို ဘု ါ င်ကလည်း သဘောတူလက်ခံတော်မူ၏ ထိုသို့ သဘောတူလက်ခံကြောင်း ကိုသိ သော ကာသပနတ်သာ သည် မ်း ာ င်ပျစွာ ဘု ါ ျုင်ကိုအရိုအသေပြုပြီး၍ သူ့နေ ါ ဘုံဗိမာန် သို့ ပြန်သွား လေသတည်

သင့်မြကြံစည်ထိုက်"စသည်ဖြင့် ဟန် တို့အတွက် အဆုံး အမသြ ါ ကိုလည်း ကောင်း ဝိုလင်စွာ ဟောတော်မူ၏ သို့သော် ဤကာသပနတ်သာ သည် ဟန် ဖြစ်ပုံအမျိုးအစားနှင့်စပ်သော တ ါ တော်ကိုသာ အခြာနတ်တို့ထံမှ တစ်ဆင့်ကြား သိခဲ့ ၏ ဟန် တို့အတွက် အဆုံး အမသြ ါ နှင့်စပ်သောတ ါ ကို က မကြား မသိခဲ့ ါ ထို့ ကြောင့် "ထိုအဆုံး အမသြ ါ ကို ဘု ါ ျုင်မဟော သေ "ဟု အထင် ောက်၍ ဤသုတ်အစဌ ဆိုအပ်ခဲ့သည့် အတိုင်း မ လျှောက်လေသည်

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘု ါ ျုင်အား ပြဿနာကိုမေးလို၏ ဗုဒ္ဓညဏဉာဏ်တော်နှင့် နီး နော၍ကာ ပြောဆို နိုင်စွမ်းမ ါ အချို့ကာ နီး နောပြောဆိုနိုင်စွမ်း ါ၏ သို့သော် ပြဿနာမမေး လို အချို့ကာ မျိုးလုံး ကိုပင် မပြုနိုင် ထိုပုဂ္ဂိုလ် မျိုး စားလုံး အတွက် ဘု ါ ျုင်တို့သည် ဤသုတ်တော်လာ ကာသပနတ်သာ အား တာ နှ် ပေး ကဲ့သို့ သင့်ဉာဏ်မှာသာ ထင်ပါစေလော့"ဟူသော စကား မျိုး ဖြင့် တာ နှ်ပေး တော်မူကြ ရိုး မဟုတ်

ပြဿနာလည်း မေး လို, နီး နောပြောဆိုနိုင်စွမ်း လည်း ါ သူမျိုး ကိုသာ တာ နှ်ပေး တော်မူတတ်ကြ၏ ဤ သုတ်လာ နတ်သာ တာ မျိုးလုံး စွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးအစား ဖြစ်၏ ထို့ကြောင့် ဘု ါ ျုင်က တာ နှ် ပေး တော်မူ၍ နတ်သာ ၏ တင်ပြလျှောက်ထား ချက်အဆုံး ဌ် သဘောတူလက်ခံတော်မူလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်

ပဌမကာသပသုတ်ပြီး ၏

□□ု တိ□ ကဿပသုတ်

□□□ ဌာန၊ ကာလစသော □□ပါ ည် ပဌမကဿပသုတ်နှင့်တူ၏□□
တ□ါ ေတာ် = လွတ်လပ်မှုတွင် အကောင်း ဆုံး လွတ်လပ်မှု□

ကဿပနတ်သား□ □ဘိက္ခု သိ□ ဂါ ာ □ မှ တ္တစိတ္တော၊
အာကင်္ခေ ဧ ာ □□ သာနုပတ္တိ□
လောကဿ တွာ ာ □□ ဗ္ဗ□ ဥ၊
သုစေတသော အနိဿိတော ာ □နိသံသော□

□ဟန် ေတာ်သည် အာ□ဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုး□ိုလိုသူ အာ□ဟတ္တဖိုလ်ကို မျှော်ကိုး တောင့် တ□လိုသူဖြစ်ခဲ့လျှင် အာ□မ္မဏူပနိဇ္ဈာန်, လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်တို့ဖြင့် အဖန်ဖန်ရှုဆင်ခြင်လေ့ □ သူဖြစ်□၏ □ကမ္မဌာန် အား ထုတ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေ ာသော လွတ်မြောက်မှုမျိုး ဖြင့် ကိလေသာ မှ လွတ်မြောက်သော စိတ် □သူဖြစ်□၏ □□ သ□□လောက၏ အဖြစ်အပျက်ကို ကွက်ကွက် ထင်ထင် သိမြင်နိုင်သူဖြစ်□၏ □စိတ်ကိုဖြောင့်မတ်ကောင်းမွန်အောင်ထား လျက် တစ်စုံတစ်ခု သောအာရုံ၌မျှ တဏှာ □ဋ္ဌိတို့ဖြင့် မငြိကပ်မစွဲ□ □ □

□□မာဃသုတ်

□□□ ဌာန = သာ□တ္ထိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်း တိုက်□
ကာလ = ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်း ခေါင် □ အချိန်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = မာဃအမည် □ သည့် သိကြား မင်း□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□ □ င်□
တ□ါ ေတာ် = အမျက်ကော□ကိုပ□ နိုင်မှု ချမ်း သာပုံ□

မာဃနတ်သား□ □ကိံသု ဆေတွာ သုခံ သေတိ၊ ကိံသု ဆေတွာ န □သောစတိ□
ကိဿဿု □ ကေ□မ္မဿ၊ □□□ေ □စေသိ □ □တမ□

□□□ု တိ□ ကဿပသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

□□□ အာ□မ္မဏူပနိဇ္ဈာန်ဟူသည် သမထကမ္မဌာန် ကို ပွါ း များ မှုဖြစ်၍ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဟူသည်ကား □□ပဿနာ ကမ္မဌာန် ပွါ း များ မှုတည်း □□□ အာ□မ္မဏ = ကသိုဏ်းအစ □သော အာရုံကို □ဥပနိဇ္ဈာန = ကပ်□က်ရှုဆင်ခြင်မှု□ လက္ခဏ = အနိစ္စစသော လက္ခဏာကို □ဥပနိဇ္ဈာန = ကပ်□က်ရှုဆင်ခြင်မှု □□□ အချုပ်မှာ သမထ, □ပဿနာ □□ ဖြာသော ဘာ□နာကို ပွါ း များ □□မည်ဟု ဆိုလိုသည်□

□□□ ကမ္မဌာန် တစ်မျိုးမျိုး ကို □နှလုံး သွင်း နေသော အခါ စိတ်သည် □ကိလေသာတို့မှ ခေတ္တခဏမျှပင်ဖြစ်စေ လွတ်မြောက်၍နေ၏ □ငြိကပ်ဖွ□ □၌ မငြိကပ် □စိတ်ပျက်စိတ်ဆိုး □၌လည်း စိတ်မဆိုး စိတ်မပျက် □□ ါတကာ ကို ထောင်လွှား မှုစသည်လည်း □□င်း နေ၏ □ထိုသို့နေခြင်း ကို ကမ္မဌာန် အား ထုတ်မှုကြောင့် အပ်သော "စိတ်၏လွတ် လပ်ခြင်း" ဟု ဆိုသည်□

□ု တိ□ ကဿပသုတ်ပြီး၏□

ေါ်တမန္တ ် ဖွာ ်ူင်တော်မြတ်ဘုရ ုတ်မာညစ်ဆို အဘ ် တ ရမျိုးတို့ဖြတ်ချို့ သတ်ညှဉ် ပ ် ှ ူ ်င်လင်နိုင်ခြင်း ုလတ်သော်ကို ် စိတ်နှစ်ဖြာ ကြည်သာ ှင်လန် ချမ်းသာစွာ နေ ပါသနည်း မ်နည်းဖူပင် အစဉ်ကင်း ဖ အေးမြစွာနေ ပါသနည်း ုတ်မာဆို ှ အဘ ် တစ်ခုတည်းသောတ ရကိုပ ် ှ သတ်ညှဉ် စွန့်လွှတ်နိုင်ခြင်းကို ူင်တော်ဘုရ လိုလားနှစ်သက်တော်မူပါသနည်း ဘုရ

ဘု ရ ူင် ကော ်ဆေတွာ သုခံ သေတိ၊ ကော ် ဆေတွာ န သောစတိ
ကော သ ိ သမူလသ၊ မ ု ဂွသ တြဘူ
အ ိ ဂ ဖသံသန္တိ၊ တံ ကို ဆေတွာ န သောစတိ

အိုသိကြာ အသက်စည်းစိမ်း ုက်သိန်ပျက်ပြုန် ကုန်ဆုံး ကြောင်း မကောင်းသော ကော တရ ကို ဖြတ်ချို့သတ်ညှဉ် ပ ် ှ ူ ်င်လင်နိုင်ခြင်း ုလတ်သော်ကို ် စိတ်နှစ်ဖြာ ကြည်သာ ှင်လန် ချမ်းသာစွာလည်း နေ ၏ မ်နည်းဖူပင် အစဉ်ကင်းဖ လွန်စွာလည်း အေး မြ၏ အဆိပ်ပမာ လွန်စွာဆို ှ ကွ္ခမျာ တို့ ဖြစ်ပွာ ဖို့ နှ အခြေခံအကြောင်း ်င်လည်း ဖြစ်သော တုန့်ပြန်မသွေ လက်စား ချေ မှု စိတ်ကျေနပ်ဘိ ချမ်းသာဟူသောအဆုံး လည်း ုသော ကော တရ ကို မိမိသန္တာန်၌ မဖြစ်ပွာ အောင် ပ ် ှ သတ်ညှဉ် စွန့်ပ ် ခြင်းကို အ ိ ဂ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ နှစ်ထောင်း အာ ချီးမွမ်း တော်မူကြကုန်၏ အဘ ် ကြောင့်နည်းဟူမူ ုတ်မာဆို ှ ထိုကော တရ ကိုပ ် ှ သတ်ညှဉ် စွန့်ပ ် ဖြတ်တောက်နိုင်ခြင်း ုမှ မ်နည်းဖူပင် အစဉ်ကင်းဖ အေးမြစွာနေ သောကြောင့်တည်း

(ဤသုတ်တော် ဘာသာပြန်နှင့် အလာတူကို အ ိပွာ ် ူ်င်လင်ချက်ကိုပါ ေ တာ သံ ုတ်၊ ဆေတွာ ါ ဆေတွာသုတ်၌လည်း တွေ့နိုင်သည်)

မာဃသုတ်ပြီး၏

မာ သုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိပြို့ ဇေတ နကျောင်းတိုက်
	ကာလ	=	ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန် ခေါင် ် အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	မာ နတ်သာ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရ ူင်
	တရ တော်	=	အလင်း ေ ်င် မျိုး

မာ နတ်သာ ကတိ လောကသ္မိံ ဖ ဇ္ဇောတာ၊
ေ ဟိ လောကော ဖကာသတိ
ဘ န္တံ ုဋ္ဌုမာ မ္မ၊
ကထံ ဇာနေမု တံ မ ်

လောကကြီး၌ အမိုက်မှောင်ပျံ့နှံ့ခြင်း၊ တောက်ပြောင်ထွန်းလင်းစေတတ်သော အရောင် အလင်းတို့ကား အဘယ်မျှရှိပါကုန်သနည်း ဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရား၏ထံသို့ မေးမြန်းရောက်လာ ကြသော နတ်ပရိသတ်တော်များသည် တောက်ပြောင်ပြင်းထန်စွာ ထိုအရောင်အလင်း၏ အကြောင်းကို အဘယ်သို့ သိကြမှတ်သားကြရပါအံ့နည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ စတ္တာရော လောကေ ပဇ္ဇောတာ၊ ပဉ္စမေတ္ထ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော၊ ရတ္တိမာဘာတိ စန္ဒိမာ။
အထ အဂ္ဂိ ဒိဝါရတ္တိံ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပကာသတိ။
သမ္ဗုဒ္ဓေါ တပတံ သေဋ္ဌော၊ ဧသာ အာဘာ အနုတ္တရာ။

လောကကြီး၌ အမိုက်မှောင်ပျံ့နှံ့ခြင်း၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေတတ်သော အရာတို့ကား လေးမျိုး ရှိကုန်၏။ ငါးမျိုးမြောက် အရောင်အလင်းဟူ၍ကား မရှိတော့။ ထိုလေးမျိုးကား နေ့အခါ၌ သာ ထွန်းလင်းတောက်ပသော နေမင်း၊ ညဉ့်အခါ၌ သာ တောက်ပ ထွန်းလင်းနိုင်သော လမင်း၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ ထိုထိုသို့ ထွန်းသည့်နေရာ၌ ထွန်းလင်း တောက်ပသော မီးနှင့် ထွန်းတောက်ပြောင်အလင်းရောင်ဟူသမျှတို့တွင် အသာဆုံး၊ အမြတ် ဆုံးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော အရောင်အလင်းတို့တည်း။

(ဤသုတ်တော်မျိုးသည် ဓမ္မပဒ၊ သံယုတ်၊ ၁၊ သတ္တိဝဂ်၊ ၁၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၌လည်း ပါခဲ့ပြီ) မာဃသုတ်ပြီး၏။

၁၀။ ဂြိမလိသုတ်

၁၁၃။ ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ = ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်ယံ အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဂြိမလိနတ်သား။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်။
တရားတော် = ဗြာဟ္မဏပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆက်လက်၍ လုံ့လပြုသင့်မသင့်။

ဂြိမလိနတ်သား။ ။ ဒိဝါ စ ရတ္တော မေတံ ဗြာဟ္မဏော နေန၊ ပဟာနံ အကိလာသုနာ။ ကာမာနံ ဝိပ္ပဟာနေနေ၊ နနံ တေနာသီသတေ အာဝံ။

ငါ မြတ်စွာအရှင်ဘုရား ကာမဂုဏ်တို့ကို ဖြစ်ခင်မတွယ် စွန့်ပယ်ပြီးသော ဗြာဟ္မဏပုဂ္ဂိုလ်သည် နေ့ညတို့ ဆုတ်ဆိုင်းခြင်းမရှိ တဲလုံ့လဝီရိယ ကို ဆက်လက်ကြိုးစားတော်မူ ပြုလုပ်သင့်ပြုလုပ်ထိုက်၏။ ထိုသို့သော လုံ့လပြုခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ကားအစစ်စုံတစ်ခုသော အရာကိုမျှ မတောင့် တသင့်ပါ။

ဘုရားရှင်။ ။ နတ္ထိ ကိစ္စံ ဗြာဟ္မဏဿ၊
ကတကိစ္စော ဟိ ဗြာဟ္မဏော။
ယာဝ န ဂါဓံ လဘတိ နဒီသု၊
အာယူဟတိ သဗ္ဗဂတ္တေဘိ ဇန္တု။

□ါ□ွ□လ□ွ်ိန□ထလေ□ဖြိတော□မ□ □ ၇၊
နာ□ု ဟတီ□ါ□□တော□တိ□သော□□

အို□ါမလိနတ်သာ□□□အာသ□ေါကုန်ခန်□□ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ□ြဖွ□ ်ကိစ္စမ□ိတော့□အဘ□ ်ကြောင့်ဆိုသော်□□ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်□ြဖွ□ ်ကိစ္စမှန်သမျှကို□တစ်စမကြွင်□□င်□လင်□ြုလုပ်ပြီ□ ဖြစ်သောကြောင့်တည်□□အို□ါမလိနတ်သာ□□□ါဥပမာဖြင့်□ဟာမည်□□ပုဂ္ဂိုလ်တစ်□ေ ဇက်သည်□မြစ်ကိုဖြတ်ကူ□□ှ□□ ်□မြစ်ထဲ၌□ထောက်စ□ှမီ□စ□ှမ□ေသေ□သမျှ□တစ်ကို□ ်လုံ□□ွန်အာ□ ဖြင့်□လှုပ်□ှ□တူ□□ က်□□၏□□ထောက်တည်မို□ှကို□၍□တစ်ဖက်ကမ်□□တုန်□မြေထက်သို့□□ှက်ပြီ□□နောက်၌ကာ□□ွန်အာ□ိုက်ထုတ်□လှုပ်□ှ□တူ□□ က်ခြင်□□မပြု□တော့သကဲ့သို့တည်□□

သေ့ုပမာ□□ါမလိ□ြာဟ္မဏာသ၊
ခီဏာသ□သ□နိ□ပကာသ□ဈာ□ ်နော□
ပပ္ပု□ ျ□ကတိမ□ဏာသ□အန္တံ၊
နာ□ု ဟတီ□ါ□□တော□တိ□သော□

□ါမလိနတ်သာ□□□၏ ဤဟောတော်မူအပ်ခဲ့သော□ဥပမာစကာ□သည်□ကောင်□မှမှန်သမျှကို ရှို့မြိုက်ပြီ□ြဖစ်သော□□င့်ကျက်သောပညာ□ိုသော□အာသ□ေါကုန်ခန်□□ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ဥပမာတည်□□မှန်၏□ထို□ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်□ပ□ါသန္ဓေတည်နေ□ခြင်□□အို□ခြင်□□နာ□ခြင်□ သေ□ခြင်□ဆင်□□ုက္ခအပေါင်□၏□အဆုံ□သို့□ှက်ပြီ□ြဖစ်၍□တမ်□တစ်ဖက်သို့□□ှက်ပြီ□□ကာ□ လှုံ့လကြို□တုတ်□အာ□ထုတ်ဖွ□ ်မလိုတော့□

□□ကာမ□သုတ်

□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်□
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏□သန်□ခေါင်□ ်အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကာမ□နတ်သာ□□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု□ှ□□င်□
	တ□ှ□တော်	= ခက်ပင်ခက်စေ□ပျက်လေအောင်□□က်□ှည်မှန်မှန် ဖွဲသန်သန်ပြုသင့်ပုံ□

□□□ါမလိသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□ ်

ဤသုတ်တော်လာ□□ါမလိနတ်သာ□တာ□□ပုံ့လ□□□ ကို□ှိ□တျ□□လေ့□ိုသောနတ်သာ□ြဖစ်၏□ထို့ကြောင့်□သူ့ အလိုမှာ□□ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ□သည်□ိမှ□အာသ□ေါကုန်ပြီဖြစ်၍□ြပြုလုပ်အာ□ထုတ်ဖွ□ ်မ□ိတော့ဟု□မှတ်□ု သင့်□ အာ□ထုတ်မှု□□□ ကို□ဆက်လက်၍□ြပြုပြု□မည်ဟူ၍ဖြစ်၏□

ထိုအ□ု အဆကိုမြ□ ်တော်မူလို၍□ဘု□ှ□□င်က "နတ္ထိ□တိစ္စံ" အစ□ိုသောစကာ□□န်တော်မူ၏□□ဘု□ှ□□င်သည် အခြာ□နေ□ှတို့၌□□□ ၏အပြစ်ကို□ဟာလေ့မ□ိ□□ုက်ကိုသာ□ဟောတော်မူလေ့□ို၏□□ဤ၌ကာ□□နတ်သာ□၏□အ□ု အဆကိုမြ□ ်တော်မူလိုသောကြောင့်သာ□ဤသို့ဟောတော်မူသည်□

□ါမလိသုတ်ပြီ□၏□

ကာမ နုတ်သာ ုင်တော်မြတ်ဘု ာ ဟန် ာ ာ ကို ကြို ာ အာ ထုတ် ခြင်း သည့် ခဲ ဥ် လုပ် ၏ အလွန့်အလွန်ပင် ခဲ ဥ် လုပ် ၏ ဘု ာ

ဘု ာ ုင်　　ုက္က ပိ ာ ေ န္တိ၊ သေခါ သီလသမာဟိတာ
ဋ္ဌိတတ္တာ အနု ေ ပေတသ၊ တုဋ္ဌိ ဟောတိ သုခါ ဟာ

ကာမ နုတ်သာ သီလနှင့်ပြည့်စုံကြကုန်လျက် သီလကိုဖြူစင်သန့် ုင် အောင် ဖြည့် ကျင့်ကြကုန်လျက် တည်ကြည်သောသဘော ကြကုန်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား ခဲ ဥ် လုပ်ပါသည်ဆိုသော ဟန် ာ ာ ကိုပင် မလျော့သောဖွဲ့ မြဲမြံသောသတိဖြင့် မတွန့်မ ဆုတ် အာ ထုတ်ကြကုန်၏ မှန်၏၊ အိမ် ာမထောင် ဟန် ဘောင်သို့ ကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သမ္မုပစ္စ ဖြင့် အာ ကျေနပ် နှစ်သက်တတ်ခြင်း ကူသော တုဋ္ဌိသည် ကို စိတ် နှစ်ဖြာ ချမ်း သာကိုဆောင် က်နိုင်၏

ကာမ နုတ်သာ ုင်တော်မြတ်ဘု ာ သမ္မုပစ္စ ဖြင့် အာ ကျေနပ် နှစ်သက် တတ်ခြင်း ကူသော တုဋ္ဌိတ ာ ကိုလည်း နိုင်ခဲပါ၏ဘု ာ ဖို့မလွ ပါဘု ာ

ဘု ာ ုင်　　ုလ္လဘံ ပိ လဘန္တိ၊ စိတ္တ ူပသမေ တာ
ေ သံ ဒိ တ္တော ၊ ဘာ နာ တော နော

ကာမ နုတ်သာ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်သည် ကိလေသာဟူ အပူခပ်သိမ် အေ ငြိမ် ကြောင်း ဘာ နာအလုပ်၌ နေ့ ညဉ့်ပါ အခါမပြတ် မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်တတ်၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် စိတ်၏ငြိမ် အေ ကြောင်း ဘာ နာအလုပ်၌ မွေ့လျော်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ နိုင်ခဲသော တုဋ္ဌိကိုပင် ငြိမ်ငြင်း ပင်မပန် ချမ်း သာလွ ကူ နိုင်ကြကုန်၏

ကာမ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

ကာမ နုတ်သာ ၍ ကာမ နုတ်သာ ာ တသပဘု ာ ုင်လက်ထက်တော်တွန် ာ ဟန် တစ်ပါ ဖြစ်ခဲ့၏ နှစ်ပေါင်းမျာ စွာ ကြာညောင်း အောင် ဟန် ာ ာ ကြို ာ အာ ထုတ်ခဲ့သော်လည်း ကိလေသာထုထဲမှ ၊ ကတ်ခံအားနည်းမှုကြောင့် တစ်မ တစ်ဖိုလ်မျှ အထမမြောက်ခဲ့ သို့သော် တော ြီး နောက် နတ်ပြည်သို့ ောက်ခဲ့သည် ၍ ကဲ့သို့ သူကို တွေ့ ဖြစ်သော ဟန် ာ ာ ကြို ာ အာ ထုတ် မှု၏ မလွ ကူပုံကို ဘု ာ ုင်အား လျှောက်ထား န် ာက်လာခြင်း ဖြစ်သည်

သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် သောတာပတ္တိမ ဖိုလ်၊ သကဒါ မိမ ဖိုလ်၊ အနာ ါမိမ ဖိုလ်၊ အ ဟတ္တမ ဖိုလ်တည် ဟူသော ာ ာ တုမျာ သို့ ာက် သောပုဂ္ဂိုလ် ေ ဂ်က် အ အတွက်အားဖြင့် တု ေ ကု ာ မျာ မြာ ဖါသော် လည်း တု ာ ပေါင်း ထာ လှုင်အမျိုးအစာ အား ဖြင့် ပါ တို့ကို အ ဂ ဖြူစင်မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျာ တုခေ ၏ ထို ေ ဂ်က်တွင် ပုဂ္ဂိုလ် ေ ဂ်က်တို့ကို ကျင့်ကြံကြို တုတ် အာ ထုတ်ဖွ ကိစ္စ မြီး ကြသေး သဖြင့် ကျင့်ဆဲ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ် ေ ဂ်က်ဟူ၍ခေ သည်

ဟန် တော်တို့သည် သစ်ပင်၊တော၊တောင် ဂိုက်၊ချောင်စသည်တို့၌သာ ာ ာ သဖြင့်ပျော်မွေ့ သီတင်း သုံး လေ့ သောကြောင့် ဟန် ာ ကိုအနု ိမ် မို သူတို့၏ဘ ဟုခေ သည် ဆင့် ကျောင်း ကြီး ပ မျာ နေ သော်လည်း ကို ပိုင်ဟူ၍ မထား နောက်နောက်သီတင်း ကြီး လာလျှင် နေ ာမှုဖ ပေကြ သောကြောင့် အနု ိမ် မို ဟုပင် ဆို သည်

ကာမ□နုတ်သာ□□□□□ုင်တော်မြတ်ဘု□ာ□□□□□စိတ်ကို□ကာမ္ဗဗ္ဗာန်□အာရုံ၌□□အလွန်ခဲ□ ၌□□ပြင့် ကောင်□ွာထာ□အပ်ပါ၏□□□□□ထာ□ဖို့မလွ□ ကူလှပါဘု□ာ□□

ဘု□ာ□ျင်□ □ုသြသမာ□ဟံ□□ါပိ□သမာ□ဟုန္တိ□ကွုနိ္ဒ□ု ပသမေ□□တာ□
တေ□ဆေတွာ□စွုနော□ကလံ□အာ□□ ဂ□□□ွန္တိ□တာမ□□

ကာမ□နုတ်သာ□□□□□အကြင်အ□□ ဂပု□ဂ္ဂိုလ်တို့သည်□စက္ခုစသာ□□□□ပါ□သာက္ကန္ဒြေတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်း၌□မွေ့လျော်ကြကုန်၏□□ထိုအ□□ ဂပု□ဂ္ဂိုလ်တို့သည်□ကာမ္ဗဗ္ဗာန်□အာရုံ၌□ကောင်□ွာ ထာ□နိုင်ခဲသောစိတ်ကိုလည်□□ကြို□ာ□၍□ထာ□ကြကုန်၏□□ထိုသို့ကြို□ာ□ထာ□သမင်□၏□ကိလေ သာတည်□ဟူသောပိုက်ကွန်ကိုဖြတ်တောက်ဖျက်ဆီး၍□နိဗ္ဗာန်နန်□ပြိုင်□ခန်□ိုင်အောင်□လှမ်□ နိုင်ကြပေကုန်၏□

ကာမ□နုတ်သာ□□□□□ုင်တော်မြတ်ဘု□ာ□□□□□နိဗ္ဗာန်□ကောက်ကြောင်□□ကျ်□မ□ဂ္ဂင်တည်□ဟူသော လမ်□ကောင်□ကို□ခံ□ ၌□□ပြင့်သွာ□အပ်ပါ၏□□□ဘော□□□နိုထွေပြာ□အဆီ□အတာ□များ□ပြင့်□သွာ□ □မည့်ခ□□□လမ်□သည်□ကြမ်□တမ်□သွေဖည်□မညီညွတ်ပါဘု□ာ□□

ဘု□ာ□ျင်□ □ု□ဂ္ဂမေ□□သမေ□□ါပိ□အာ□□ ဂ□□□ွန္တိ□တာမ□□
အနု□□ ဂ□□သမေ□ငွေ□□ပတန္တိ□အာ□သိ□ာ□
အ□□ ဂန်□သမော□ငွေ□အာ□□ ဂ□တ်□□သမေ□သမာ□

ကာမ□နုတ်သာ□□□□□အ□□ ဂပု□ဂ္ဂိုလ်တို့သည်□သွာ□နိုင်ခဲသောခ□□၌လည်□ကောင်□□မညီ မညွတ်သောခ□□၌လည်□ကောင်□□သွာ□နိုင်ကြကုန်၏□□အ□□ ဂမှတစ်ပါ□□ပုထုဇဉ်အများတို့သည် ကာ□□မညီမညွတ်သော□မ□ဂ္ဂင်လမ်□၌ဖြိုး□စောက်ပြောင်ပြန်□ကျွမ်□လန်ကျဆုံ□ကုန်၏□□အ□□ ဂ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏□မ□ဂ္ဂင်လမ်□ခ□□သည်□ဖြောင့်ဖြူ□သီညွတ်၏□□မှန်၏□အာ□□ ဂပု□ဂ္ဂိုလ်တို့သည်□မညီ မညွတ်သော□သတ္တ□ါအပေါင်□၌□သီညွတ်ကြသူတို့ဖြစ်ပေကုန်၏□

ကာမ□သုတ်ပြီ□၏□

□□ပဉ္စာလစဏ္ဍာသုတ်

□□□ ဌာန = သာ□တ္တိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်□
ကာလ = ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏□သန်□ခေါင်□ အချိန်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ပဉ္စာလစဏ္ဍနတ်သာ□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□ာ□ျင်□
တ□ာ□တော် = ကျဉ်□မြောင်□□ကဗ္ဗာနဉ်သော်မှ□ဈာန်ကို□ကြပုံ□

ပဉ္စာလစဏ္ဍနတ်သာ□□□□□□□□□သမ္ဗာ□□□တ□သြကာသံ□အာ□ိန္ဒ□ာ□ူ□မေ□သော□
□ ဂ□ဈာနမဗုဇ္ဈိ□ုဒ္ဓေ□□ပ□□လီနနိသဘော□မုနိ□

ကြီ□မြတ်သောပညာ□ိုတော်မူသော□သစ္စာလေ□ပါ□□မြတ်တ□ာ□ကို□ိုင်□ြာ□ကုန်စင်□သိမြင်

တော်မူပြီးသော နကင်သည့်အတွက် မြတ်တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် ရှာန်
တ ကို သိမြင် တော်မူပြီ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် နီ ဏာတ တို့ဖြင့် ကျဉ် မြောင်
အ ပ်၌ ရှာန်တည်ဖူသော ပ်တည် ကို စင်စစ် တော်မူပါပေပြီဘုရား

ဘုရား ိုင် သမ္မာ ပါ ိ နွှန္တိ မ္မံ နိမ္မာနပတ္တိ ဂ
ေ သတိ စ္စလတ္ထံသု၊ သမ္မာ တေ သုသမာဟိတာ

ပဉ္စာလစဏ္ဍနတ်သား အကြင် ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရုပ်နာမ်ဆူဆူ အပူခပ်သိမ်း အေ
ငြိမ်း မုန် နိမ္မာန်ကို ခြင် ပသသနာပညာ, မ ပညာနှင့်တကွဖြစ်သော သတိကို ကြကုန်
ပြီ ထိုအ ဂပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကောင်း စွာတည်ကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ နီ ဏာတို့ဖြင့် ကျဉ်
မြောင် သောဌာန၌သော်မှလည်း ရှာန်တည်ဖူသောတည် ကို နိုင်ကြပေကုန်၏

တာ နသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်
	ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန် ခေါင် အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ရှုံးလှူ့ဘ တုန် တ စ္စွာအ ကို ကို တိုင်စတင် တီထွင်စွဲ ခဲ့ဖူး သော တာ နမည်သောနတ်သား

ပဉ္စာလစဏ္ဍသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

ပဉ္စာလစဏ္ဍနတ်သား ဤနတ်သား တာ နတ်ဘ မ ောက်မီ ေ ဘ တစ်ခု၌ ပထမစျာန်ကို သော
ေ ဂ တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့၏ ထိုဘ မှစုတေပြီးနောက် ပထမစျာန်ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ောက်၏ ထိုဗြဟ္မာဘ ၌ ရှာန်ချမ်းသာ
ကိုခံစား တာ ကြာ ညိ်စွာနေခဲ့၏ ထိုမှစုတေပြီးနောက် ခုပဉ္စာလစဏ္ဍနတ်သား ဘ သို့ ောက်ခဲ့သည် ယူ ခဲ့
ခံစားခဲ့ဖူးသော ပထမစျာန်ကို ဘုရား ုင် ခံစားနိုင်သည်ကိုလည်း သိ၏ ထိုသို့ပထမစျာန်ချမ်းသာကို ခံစားနိုင်ခြင်
ဟူသော ကျေးဇူးဖြင့် ဘုရား ိုင်ကိုချီး ကျူးလိုသောကြောင့် ဤ "သမ္မာ တ" အစချီသော ထာကိုလျှောက်သည်

ုဇနာ သန် သိန် အစောက် သော ဖြင့် မိုး တောင်မင်း တိုထောက်ဆကမုန်ညင်းစေ့ကလေးသည်
ဘာလောက်မျှမကြီး တ ျ ထိုအတူ အဆုံး အပိုင်း အခြား မ သော ဘုရား ကျေးတော်တို့နှင့်နှိုင်း စာက ဤရုပါ စ
ပထမစျာန်ကလေးသည် မုန်ညင်းစေ့ပမာသာဖြစ်၏ ဤအ ပ ာ မျိုး သက် ်သောစကားဖြင့် ဖြေတော်မူလိုရကား
"သမ္မာ ပါ နွှန္တိ" စသည်ဖြင့် ဘုရား ိုင်က မိန့်တော်မူသည်

မှတ်ချက် ဤပဉ္စာလစဏ္ဍနတ်သား မေ လျှောက်အပ်သော ထာသည် အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်၊ န ကနိပါတ်၊
ပဥ္စမ ၌လည်း လာ၏ ထို၌

သမ္မာ တံ သြကာသံ၊ အ ဂ္ဂ ဘူ မေ သော
ေ ဂ စျာနမဗုဇ္ဈိ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပ လီနနိသဘော မုနိ

ဟု ပါဠိတော်ပါ၍ သည် ရင်း အဌကထာ၌လည်း "ပ လီနနိသဘော" ကို "ဇေဘာ သေန ပ လီနော စေ
ဥတ္တမဌေနနိသဘော စ" ဟုဖွင့်၏ ထိုအဖွင့်အလို ပ လီနနိသဘောကို "အပေါင်း အဖော်ကိလေသာတို့မှ ခွဲ၍
သင့် ကောင်း မြတ် တစ်ခုတည်း သောအာရုံအ ပ်၌ ငြိကပ်တော်မူ မြင့်မြတ်လည်း မြင့်မြတ်တော်မူသော" ဟု
ဘာသာပြန် ပေမည်

ပဉ္စာလစဏ္ဍသုတ်ပြီး၏

တစ်ဆင့်ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□ား□□င်□
တ□ာ□တော်	=	သမန်□□ြက်□အကိုင်မတတ်က□□သလို□□အနေအထိုင် မတတ်လျှင်□□င်□ဟန်□ာ□ကလည်□□□တတ်ပုံ□

တာ□ နနတ်သာ□□□□ ဆိန္ဒ□သောတံ□□□က္ကမ္မ□□ကာမေ□□နု□□ြာဟ္မဏာ□
နပ္ပဟာ□ □မုနိ□ကာမေ□□နေကတ္တာမုပပဇ္ဇတိ□

□င်တော်မြတ်ဘု□ား□□□□ုံ□မ်□ကြို□ာတ်□□ြုလုပ်လျက်□ာ□□□□ာသွင်သွင်□□□င်လာတတ် သည့်□ာဏျာ□□အလျဉ်□ာတ်ကို□□တ်တောက်ဆို့ပိတ်တော်မူပါ□□□တ္တုကိလေသာ□နှစ်ဖြာသော ကာမတ□ာ□ာကို့ကိုလည်□□နှတ်ပ□ □င်□လင်□တော်မူပါ□□□□ကိုက်တွန်□သင့်လှပါ၏□□□ဟန်□သည် □တ္တုကိလေသာ□နှစ်ဖြာသောကာမတ□ာ□ာကို့ကို□မပ□ မစွန့်လျှင်□ာစ်ခုတည်□သောအာရုံ□သဘော□□သည့်□ဆိုင်□ာအာရုံတစ်ခုအပေ□□သာ□ာည်ကြည်စူ□စိုက်စွာ□ရှုနိုင်သည့်စျာန်ကို မ□နိုင်ပါ□

ကယ□ □ာ□စေ□ာ□□ာထေနံ□□□ဠ္ဌမေနံ□□□က္ကမေ□
သိထိလော□ာ□□□ပ္ပမာဇော□ာဝိ□□ျာ□အာကိ□တေ□□ဇံ□

ဤလုံ့လ□□□ ကိုပြုမည်ဆိုလျှင်□လျော့စေဘဲ□အာ□၍ပြု□ာပါ၏□□မြဲမြံမြံ□သန်သန် ပြု□ာ၏□မှန်၏□လျော့လျော့ပေ့ါပေ့ါ□ြုလုပ်အပ်သော□□ဟန်□□သာမဏော□အဖြစ်သည်□ကိလေ သာဟူ□□ြူအပေါင်□ကို□သွန်□လောင်□□ာ□ောက်ပါ၏□

အကတံ□□က္က□□သေ□□ျာ□□စ္စာ□ာပတိ□□က္က□□
ကတဥ္စ□သုကတံ□သေ□□ျာ□□ □ာတ္ဘာ□နာနုတပ္ပတိ□

မကောင်□မှုမှန်သမျှသည်□မပြုမိသော်သာ□ကောင်□□တ်ပါ၏□□မကောင်□မှုသည်□နောင်တ တစ်ဖန်□ူပန်□တတ်၏□□ကောင်□မှုသည်ကာ□□ြုမိမှသာ□ကောင်□□တ်၏□□□ င်□ကောင်□မှုကာ□ ပြုလုပ်ပြီ□နောက်□□မ်□မြောက်□ပါ၏□

□□□ာ□ နသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□

□□□□ာ□ နနတ်သာ□□□ ဤနတ်သာ□သည်□□□လပ္ပုဖြစ်စဉ်တုန်□ာ□မိစ္ဆာအ□□□သူတည်□□သူများ၏နောက် လိုက်မှုမဟုတ်ဘဲအ□□□□ကို□လက်ဦ□တင်□ာ□ထွင်စွဲ□သုတည်□□သို့သော်□ာမ္မ□□□ကောင်□မှုမကောင်□မှုကိုပြု က□ကောင်□ကျိုဆို□ကျိုကိုခံ□သည်ဟူသောအ□□□သူ□ဖြစ်၏□□ထို့ကြောင့်□လှူ□□န်□မှ□□နကိုပြုခဲ့၏□□နိုကို□□ မဲ့တို့အတွက်□ာ□□တ်,နေ□သုံ□ထွေကို□ာတ်နိုင်သမျှ□ာ□နံ□□□တ်တည်ထာ□ခဲ့၏□□□တွင်□□ကန်တို့ကို တူ□ဖော်လှူ□□န်□ခဲ့၏□□ိုမှတစ်ပါ□□များ□စွာသောကုသိုလ်ကောင်□မှုတို့ကိုလည်□□ြုခဲ့၏□□ိုကုသိုလ်ကြောင့်ပင်□သပြီ□ နောက်□တ်ပြည်သို့□ောက်ခဲ့သည်□□တ်ဖြစ်ပြီ□နောက်၌□မု□မြတ်စွာသာသနာတော်၏□□□ဆင်□□မှ□ာက□ လွတ် မြောက်အောင်□ာတ်ဆောင်နိုင်စွမ်□□သတ္တိ□ုံကို□လုံလောက်စွာ□နာ□လည်သဘောပေါက်နေခဲ့၏□□ိုသို့□သဘော ပေါက်နာ□လည်သည့်အလျောက်□မု□၏အဆုံ□အမ□သာသနာ□တော်နှင့်လည်□သင့်လျော်,□□□ နှင့်လည်□ပ်ဆိုင်□ာ □ထာများ□ကို□လာ□ောက်လျှောက်ထာ□□င်□ဖြစ်လေသည်□

ဤနတ်ကိုထောက်၍□မု□ဘာသာ□င်မဟုတ်သော်လည်□□ကုသိုလ်ကောင်□မှုကိုမမေ့က□နတ်□ာသု□တိကို □□နိုင်၏ဟု□သိ□ာ၏□□

ကုသော□□ ထာ□□ုဟိတောၤ□တ္ထမေ□နုကန္တတိ□
သာမည□□ုပ္ပ□မဌ္ဌ□န္ခ□□ ဂ□ ပကမှတိ□

သမန်□ြက်သည်□အကိုင်မတတ်လျှင်□ကိုင်သည့်လက်ကိုပင်□ဖြတ်တောက်□ွ□တတ်၏□ ထို့အတူ□□ဟန်□ဘ□□သည်□အနေအထိုင်မတတ်□မသုံး□ပ်တတ်လျှင်□ျမ်□သာကင်□□□□□□□□သို့ ဆွဲငင်ပို့ဆောင်တတ်၏□

□ံ □ကိဋ္ဌ□□သိထိလံ□တမ္မံ□သံကိလိဋ္ဌဉ္စ□□ံ □□တံ□
သင်္ကဿ□□ြပ္ပဟ္မစ□□ံ □န□တံ□ဟောတိ□မဟပ္ပလံ□

လျော့လျော့ပေါ့ပေါ့ပြုအပ်သော□အမှုမှန်သမျှသည်လည်း□ကောင်း□□ညစ်ညစ်နွမ်းနွမ်း□ပြု အပ်သော□အကျင့်သည်လည်း□ကောင်း□□□ံ မှာ□သံသ□ ဖြင့်□အောက်မေ့သိမှတ်□တွေး□တင်အပ် သော□ဗြဟ္မစ□□ အကျင့်သည်လည်း□ကောင်း□□ထိုအလုံး□စုံသည်□ကြီး□ကျ□ ဖွံ့ဖြိုး□□ား□ြတ်သော အကျိုး□မ□ုပါချေ။

□ဤ□စကား□ကို□လျှောက်ပြီး□နောက်□တာ□ နနတ်သား□သည်□ဘု□ား□□င်ကို□ရှိသေစွာ□ခို□ ပြီး□လျှင်□အရိုအသေပြုပြီး□လျှင်"□ထို□နေ□ာ၌ပင်□ကွ□ ပျောက်လေသည်□□

□ဟန်□တို့အား□□တစ်ဆင့်ဟောတော်မူပုံ□□□□□ထိုညဥ့်လွန်မြောက်□နောက်တစ်□က်သို့□ောက် သောအခါ□ဘု□ား□□င်သည်□□ဟန်□တော်တို့အား□□တာ□ နနတ်သား□□လျှောက်ထား□အပ်သော □ါထာစကား□တို့ကိုပင်□တပ်မံဟောတော်မူ၏□□ထို့နောက်□ဆက်လက်၍လည်း□□"□ဟန်□တို့ တာ□ နနတ်သား□၏□□ါထာစကား□တို့ကို□သင်□ူကြကုန်လော့□□တစ်ဆင့်ပို့ချကြကုန်လော့□ အဆက်ဆက်လည်း□□ဆောင်□က်မှတ်သား□ကြကုန်လော့□□တာ□ နနတ်သား□၏□□ါထာစကား□ တို့သည်□အကျိုး□ိ□□□နှင့်စပ်သွ□ ကုန်၏□□အ□□ မ□တည်□ဟူသော□အကျင့်မြတ်၏□□ှ□သွား□ဖြစ် ကုန်၏"ဟု□တိုက်တွန်း□တော်မူ၏□

တာ□ နသုတ်ပြီး□၏□

□□စန္ဒိမသုတ်

□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်း□တိုက်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= လနတ်သား□□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု□ား□□င်□
	တ□ား□တော်	= ဘု□ား□□င်တို့သည်□သတ္တ□ါမှန်သမျှကို□သနား□သမှု ကြောင့်ကြပြုကြသည်□

လ□ကို□□ာဟုအသု□ိန်ဖမ်း□□□□□ဗု□ြမြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်း□တိုက်၌ သီတင်း□သုံး□နေတော်မူ၏□□ထိုအခါ□ညဥ့်တစ်ညဥ့်□□ □□လနတ်သား□သည်□□ာဟုအသု□ိန်၏ ဖမ်း□တ□□င်း□ကိုခံ□၏□□ထိုသို့အဖမ်း□ခံ□□သောအခါ□လနတ်သား□သည်□ဘု□ား□□င်ကို□သတိ□□အာရုံ ပြုလျက်□တမ်း□တတိုင်တည်သောအား□ဖြင့်□အောက်ပါ□ါထာကို□□တ်ဆို၏□

နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝီရတ္ထု၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗဓိ။
သမ္ဗာဓပဋိပန္နောသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝါတိ။

ကြီးမြတ်သောလုံ့လဝီရိယရှိသော သခင်ဘုရားရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ ဘုရားရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား တပည့်တော်၏ ကိုးကွယ်ရှိခိုးခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဘုရားရှင်တော်ဘုရားသည် ခန္ဓာ,အာယတန,ဓာတ်,သမုပ္ပါဒ်ဟူသော ကျဉ်းကျပ်ရာဌာနအပေါင်းမှ ကောင်းစွာမချွတ် ကျွတ်လွတ်တော်မူပါပေပြီ၊ တပည့်တော်သည်ကား ကျဉ်းမြောင်းကျပ်တည်းသော ရာဟုအသုရိန်၏ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံနေရပါ၏၊ ဘုရားရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် တပည့်တော်၏ ကိုးကွယ်ပုန်းအောင်းရာ လဲလျောင်းရာ အစစ်ဖြစ်တော်မူပါဘုရား။

ရာဟုကို ဘုရားရှင်တရားဟော ။ ။ သူရိယနတ်သား၏ တမ်းတလျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည် သူရိယနတ်သားကို အကြောင်းပြု၍ သူရိယနတ်သားအတွက် ရာဟုအသုရိန်ကို အောက်ပါဂါထာစကားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူ၏။

တထာဂတံ အရဟန္တံ၊ သူရိယော သရဏံ ဂတော။
ရာဟု ပမုဉ္စ သူရိယံ၊ ဗုဒ္ဓါ လောကာနုကမ္ပကာ။

အို ရာဟုအသုရိန်၊ သူရိယနတ်သားသည် ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော ဘုရားရှင်ကို မှီခိုအားထားရာကိုးကွယ်ရာ ရောက်ရှိလေပြီ၊ ထိုကြောင့် ရာဟုအသုရိန်၊ သင်သည် သူရိယနတ်သားကို လွှတ်လိုက်ပါလော့၊ ဘုရားရှင်တို့မည်သည် လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါများကို သနားသမှုကြောင့် ကြပြု၍ ရှုစိုက်တော်မူကြကုန်၏။

ဝေပစိတ္တိနှင့် ရာဟုအသုရိန် ။ ။ ဘုရားရှင်က ထိုကဲ့သို့ မေတ္တာ ရပ်ခံ၍ စကား မိန့်ကြားတော်မူသောအခါ ရာဟုအသုရိန်သည် သူရိယနတ်သားကို ဖမ်းထားရာမှ လွှတ်လိုက်ပြီး လျှင် ခပ်သုတ်သုတ်ခပ်ပြာပြာ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကြီးထံ ရောက်သို့သွား၍ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် ရစ်ရစ်တဖျဉ်းဖျဉ်း ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထလျက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်ရာ တစ်ခုသော အရပ်၌ တည်နေ၏၊ ထိုသို့ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက် ရုတ်တိုက်ကရိုက်အနေအခြေ ပျက်ကာ ရပ်တည်လာသော ရာဟုအသုရိန်ကို ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကြီးသည် အောက်ပါဂါထာဖြင့် မေးမြန်းစုံစမ်း၏။

ဝေပစိတ္တိ ။ ကိံ နု သန္တရမာနောဝ၊ ရာဟု ပမုဉ္စသိ သူရိယံ။
သံဝိဂ္ဂရူပေါ အာဂမ္မ၊ ကိံ နု ဘီတောဝ တိဋ္ဌသီတိ။

အို ရာဟုအသုရိန်၊ အဘယ့်ကြောင့် မကြာမတင် ဆောဆောလျင်လျင်ပင် သူရိယနတ်သားကို ဖမ်းထားရာမှ လွှတ်ခဲ့သနည်း၊ လွှတ်ခဲ့ပြီးရာ၌ ယခုအခါ၌လည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ ကျွန်ုပ်ထံလာ၍ အဘယ် အရာ အဘယ်ဘေးမှ ကြောက်သွေးသကဲ့သို့ ရပ်လာတည်နေသနည်း။

ရာဟုအသုရိန်အဖြေ ။ ။ သတ္တဓာ မေ ဖလေ မုဒ္ဓါ၊ ဇီဝန္တော န သုခံ လဘေ။
ဗုဒ္ဓဂါထာဘိဂီတောမှိ၊ နော စေ မုဉ္စေယျ သူရိယံ။

အရှင် ဝေပစိတ္တိအသုရိန်၊ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားမြတ်စွာက ဂါထာ ရွတ်ဆို ပြောကြားခံရသူ ဖြစ်နေပါ၏၊ သူရိယနတ်သားကို အကယ်၍ မလွှတ်ဘဲထားခဲ့ပါမူ ကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်းသည် ...

စိတ် မြှ ကွဲသွာ ပါ၏ အသက်မသေ ်နေခဲ့ပြန်လျှင်လည်း တို စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ ခြင်း ကို အလျှင် မြ ေတွ ာမ နိုင်တော့ ပါ

ပါထာ၌ မုဋ္ဌ ထာဘိဘီတော ဟုဝိုလျှင် "အကျွန်ုပ်သည် ဘု ါ မြတ်စွာ၏ ပါထာတို့မှ ကြောက်ရွံ့လှုပါသည်" ဟု ပြန်ပါ

စန္ဒိမသုတ်ပြီး၏

သူ သုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း ကိုက်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= နေနတ်သာ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ါ ျင်
	တ ါ တော်	= နေနတ်သာ သောတာပန်ဖြစ်ပုံ

နေကို ါဟုအသူ ်နှဖမ် မု မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း ကိုက်၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ၏ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ နေနတ်သာ သည် ါဟုအသူ ်နှဖမ်း ဆီး ခြင်း ကိုခံ ၏ ထိုသို့အဖမ်းခံ သော နေနတ်သာ သည် ဘု ါ ျင်ကို သတိ အာရုံပြုလျက် တမ်း တတိုင် တည်သောအား ဖြင့် အောက်ပါ ပါထာကို ွတ်ဆို၏

နေနတ်သာ နမော တေ ဗုဒ္ဓ တ္ထု ပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗ
သမ္ဗာ ပ ပန္နော သို့ တဿ မေ သ ဏံ ဘ

ကို မြတ်သော လုံ့လ သခင် ်တော်မြတ်ဘု ါ ျင်တော်မြတ်ဘု ါ အာ တပည့် တော်၏ တိုင်းသွတ်ရိုကျို လက်စုံမို ၍ ်နို ခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း ျင်တော်မြတ်ဘု ါ သည် ခန္ဓာ,အာ တန, ါတ်သမုပ္ပါ် ဟု ကျဉ်း ကျပ် ါဌာနအပေါင်းမှ ကောင်း စွာမချွတ် လွှတ် တော်မူပါပေပြီ တပည့်တော်သည်ကာ ကျဉ်း မြောင်း ကျပ်တည် ါဟုအသူ ်နှ၏ဖမ်း ဆီး ခြင်း ကို ခံနေ ပါ၏ ျင်တော်ဘု ါ သည် တပည့်တော်၏ ကိုးကွ ပုန် အောင် လဲလျှောင်း ါ အစစ် ဖြစ်တော်မူပါဘု ါ

ါဟုကို ဘု ါ ျင်တ ါ ဟော နေနတ်သာ ၏ တမ်း တလျှောက်ထာ ါ ထိုအခါ၌ ဘု ါ ျင်သည် နေနတ်သာ ကို အကြောင်း ပြု၍ နေနတ်သာ အတွက် ါဟုအသူ ်နှကို အောက်ပါ ပါထာစကာ ဖြင့် မိန့်ကြာ တော်မူ၏

တထာ တံ အ ဟန္တံ သူ ေ ဂ သ ဏံ တော
ါဟု သူ ိ ဗမုဥ္စဿ ဗုဒ္ဓ လောကာနုကမ္ပကာ

အို ါဟုအသူ ်နှ နေနတ်သာ သည် မှုဇော်အထူ ကိုခံတော်မူထိုက်သော ဘု ါ ျင် ကို မှီခိုအား ထာ ကို ော ါဟူ၍ မှီ ဆည် ကပ်သိမှတ်၏ ါဟုအသူ ်နှ သင်သည် နေဗိမာန်ကို လွှတ်လိုက်ပါလော့ ဘု ါ ျင်တို့မည်သည် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တ ါမှန်သမျှကို သနာ သမှု ကြောင့်ကြပြု၍ ရစိုက်တော်မူကြကုန်၏

ဂါအန္တကာ စာမသိဘက်ကြီး
စနော မဏ္ဍလ ဂုတ္တေဇော
မာ ဟု ဇီ မန္တလိက္ခ
ပဇံမံ ဟု မုဋ္ဌ သူ

နေနတ်သာ သော အကြင်နေမိမာန်သည် ကျွန်းစ်ကွင် ၏ မြင်ခြင်း ကိုပြုတတ်သော အမိုက်မှောင် အလင်းအလင်းဖြင့် ဖြိုးကြွ စောင့်တ သည့်ဟန် နီး သော သဏ္ဍာန်ရှိ၏ ကပ်ပျံသောတန်ခိုးလည်း ၏ အို ဟုအသူ ရိန် အကာ ပင် ကောင်း ကင်ဦ ာမှာ တ်တစ်ခွင်အကျုံး သည်ပိုမ ကျ ပြေ သွာ နေသော နေမိမာန်ကို မျိုပါနှင့် အိုဟုအသူရိန် ပါဘုရား ၏သားတော်ဖြစ်သူ ထိုသောတာပန်နေနတ်သား ကို သာကြည်နူး သွတ် ခုပင်လွှတ်လိုက်ပါလော့

ပစိတ္တိနှင့် ဟုအသူရိန် ဘုရား ကပ ထိုကဲ့သို့ မေတ္တာ ခံစကာ မိန့်ကြာ တော်မူ သောအခါ ဟုအသူရိန်သည် နေမိမာန်ကိုဖမ်း ကာ မှ လွှတ်လိုက်ပြီး လျှင် ပ်သုတ်သုတ် ခပ်ပြာပြာ ပစိတ္တိအသူရိန်ကြီး ဟုသို့သွာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် ရတ်ရတ်တဖျဉ်ဖျဉ် ကြက်သီး မွေးညင်း ထလျက် သင့်တင့်လျောက်ပတ် စ်ခုသောအ ပ်၌တည်နေ၏ ထိုသို့ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက် တိုက်ကရိုက်အနေ အခြေပျက်ကာ ပ်တည်လာသော ဟုအသူရိန်ကို ပစိတ္တိအသူရိန်ကြီး သည် အောက်ပါ ထာဖြင့် မေးမြန်း စ်မ ၏

ပစိတ္တိ ကိုနေ သန္တ မာနော ဟု သူရိ မုဋ္ဌ သိ
သံ ရူပေါ် အာ မ္ဘ ကို နေ ဘီတော တိဋ္ဌသိ

အိုဟုအသူရိန် အဘ ကြောင့်ကြာမတင် ဆာဆောလျှင်လျှင်ပင် နေမိမာန်ကို ဖမ်း ကာ မှ လွှတ်ခဲ့သနည်း လွှတ်ခဲ့ပြီး ခုအခါ၌လည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ တွေ့နိုင် ထံလာ၍ အဘ အ အဘ ဘေးမှ ကြောက်သွေ့ ကာ ပ်လာတည်နေသနည်း

သူရိ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဟုသည် နေကိုမျိုနိုင်သလော နေမိမာန်သည် အာ နီ ဖန ၏ ထိုမျှကြီး သော နေမိမာန်ကို ဟုအာ မမျိုပါနှင့်" ဟု ဘုရား ကမိန့်တော်မူ ဟုက မျိုနိုင်ပါသလာ ဟုမေးဖွ သည် ၌နေ ဌ မျိုနိုင်မမျိုနိုင် ဖြေဆိုမီ ဟုအသူရိန်၏ပမာဏကို သိသင့်၏ ဟုအသူရိန်၏အ ပ်သည် ဖနာ မြင့် ၏ လက်ရုံ ဖက်တို့၏အကြာ သည် ဖနာ ည်၏ င်သာ ၏အပြန့်အကျ မှာ ဖနာ ၏ ဦးခေါင်း သည် ဖနာ ၌ နဖူး သည် ဖနာ ကျ ၏ မျက်ခုံး ခုတို့၏ကြာ အ ပ်သည် ဖနာ ကျ ၏ ပါးစပ်အလျာ အာ ဖြင့် ဖနာ ည်ကျ ၍ နှာခေါင်း သည် ဖနာ ည်သွ ၏ ပါးစပ်သည် ဖနာ နက်ရှိုင်း ၍ လက်ဖဝါး ခြေဖဝါး မျာ သည် ဖနာ စီ ပြန့်ကျ ကြ၏ လက်ချောင်း အဆစ်မျာ သည် စ်ခုနှင့်တစ်ခု ဖနာ စီ ည်လျာ တွင် ၏ ဟုအသူရိန်၏အတိုင်းအတာကို သိ သောအခါ ဖနာ အလျာ ၌ နက်ရှိုင်း ကျ နေ သော ဟု၏ပါးစပ်ပေါက်ဖြင့် ဖနာ မျှသာ သောနေနှင့် ဖနာ သောလတို့ကို မမျိုနိုင်စ အကြောင်းမ တော့ဟုမှတ် နိုင်တော့သည်

ဂဟုအသူ ိန် သတ္တ ဂ မေ လေ မု ေ နေ္တာ နဲ သု ံ လ ဘော
ဗု ဂ ိ ထာဘိ ိ တောမှိ ေ နာ ေစ မု ြွေ ေ သု ိ ။

အ ုင် ေ ပစိတ္တိအသူ ိန် ကျွန်ုပ်သည် ဘု ဂ မြတ်စွာက ဂ ထာ တ်ဆို ပြောကြား ံ သူ ဖြစ်နေပါ၏ ကျွန်ုပ်သည် နေဗိမာန်ကို အက ၍မျာ မလွတ်ဘဲထာ ခဲ့ ြ ာ ဗုံ ကျွန်ုပ်၏ ဦး ေ ခါင် သည် စိတ် မြွာ တွဲသွာ ပါ၏ အသက်မသေ ၚ်နေပြန်ခဲ့လျှင်လည်း ကို စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ် သာခြင် ကို အလျှင် ေ တွ နိုင်တော့ ပါ၏

ဘာ့ကြောင့် လ,နေကို ဂဟုဖမ်း တမ္ဘာ့မိတ်ဆွေ လနှင့်နေတို့သည် ကျွန် သူ ကျွန် သာ တို့၏အကျိုး ကို သည်ပို ေ ဆောင် က်လျက် အာကာ ေ ဟင် တင့်တ တောက်ကြွ တစ်သွာ တည် သွာ နေခဲ့ကြသည် ထိုကဲ့သို့ င့် ဖြိုးကြွ တင့်တ တောက်ကြွ သွာ နေကြသည်တို့ကို မရှုစိမ့်မရှုနိုင် ရှုချင်ဖြစ်လာသောအခါ ဂဟုအသူ ိန်ကြီး သည် တစ်ခါတစ် နေနှင့်လကို အနှောင့်အ ကျ်ပေ လာတတ်လေသည်

ပါ ေစ်တွင် တစ်ဖြာ လက်မှာတစ်ဖုံ ဂဟုအသူ ိန်ကြီး သည် တစ်ခါတစ် လ,နေတို့သွာ ဂ လမ်း ှ ေ မှုဆီး ကြိုး၍ပါ ေစ်ကိုဟလျက် စောင့်နေတတ်၏ ထိုအခါ လာလမ်း အတိုင်း အ ုန်ပြင် စွာပျေ လာသော လ,နေတို့သည် ဂဟုအသူ ိန်၏ပါ ေစ်အတွင် သို့ သက်ဆင် ကြတော့သည် ု ဗနာ နက်ရှိုင် သည့် ချောက်ကမ် ပါ ြွတ် ကြီး အတွင် သက်ဆင် တျ ေ က် သကဲ့သို့ဖြစ်၏ ဗိမာန်စောင့်နတ်တို့သည် သေ မည့်ဘေး မှ ကြောက်လန့်အော် ဟစ် ြည်တမ် ကြကုန်သည် ဂဟုသည် တစ်ခါတစ် လ,နေတို့ကို လက်ဖြင့်သာ အုပ်ဖုံ ထာ တတ်၍ တစ်ခါတစ် ှ မူ မ ေ စ့်၏အောက်၌ ပျောက်လုမတတ် သွင် သွင်ပ်ဖိနှိပ်ထာ တတ်သည် တစ်ခါတစ် လျှာဖြင့်လိပ်၍မွတ်နှိပ် ချပ်ချ ထာ တတ်ပြီ တစ်ခါတစ် ှ မူ ပါ စောင်အတွင် သွတ်သွင် ထာ တတ်ပြန်သည် သို့သော် လ,နေတို့၏ အဟုန်ကိုကာ တန့်ထာ ဆွဲငင်ခြင် ငှာ မစွမ် နိုင် ဂ တို့ကြောင့် လ,နေတို့၏ ပြေ နေသည့်အ ုန်အဟုန်အတိုင်း လိုက်၍ ပြေ င် သွာ င် သာ အနှောင့်အ ကျ်ပြုနိုင်သည်

မှတ်ချက် လ,နေတို့ကို အသူ ိန်ဖမ်းမှုနှင့်စပ်၍ ကာ၌ "အပ ဘာ ေ ဖန တတ္တပိ တာလေန တာလံ ဂဟု ဂ ပ်ဟော ဟောတီတိ ္တိ" = နောက်အခါ၌လည်း ထိုလ,နေဗိမာန် ဖန် ခါ ဂဟုဖမ် ခြင် ဖြစ်တတ် သည်ဟု ပြောဆိုရိုးပြုကြကုန်၏" ဟူ၍ ္တိ ဂ = ပြောရိုး ဆိုစဉ် ဂ ကို ဖော်ပြထာ ၏ သို့သော် ခုခေတ် သိပ္ပံနည် ဗေ င်နက္ခတ်နည် တို့ဖြင့် "မည်သည့်နှစ်, လ, နေ့ က်၌ နေကြတ်မည်၊ လကြတ်မည်" ဟု မှန်ကန်အောင် တွက်ချက်၍ နေသော နေကြတ်, လကြတ်ခြင်မျာ ၏ ထိုနေ,လကြတ်ခြင် ဖြစ်တိုင် ၍ ဂဟုအသူ ိန်၏ ဖမ်းဆီး နှောင့် ကျ်မှုဟု ု ဆ မည်ဟူ၍ကာ တာမှာမပါလာပါချေ

သူ သုတ်ပြီ ၏
ပဌမ မြန်မာပြန်ပြီး ၏

မာတိကာသို့

အနာထပိဏ္ဍိက ဒ်

စန္ဒိမသသုတ်

ဌာန = သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်
ကာလ = ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန် ခေါင်အချိန်
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = စန္ဒိမသမည်သောနတ်သား
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု ဂါ ျင်
တ ဂါ တော် = တောကြွေ့ တောင်ကြွေ့ မြစ်အိုင်ကြွေ့ ၌ ပျော်မွေ့နိုင်သူများ

စန္ဒိမသနတ်သား တေ တိ သောတ္ထိ မိသန္တိ တာရွှေ ါမကသေ ဂါ
စျာနာနိ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ကော ိ နိပကာ သတာ

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိသန္တာန်၌ စျာန်တ ဂါ တို ရှုပွား ပြည့်စုံစေကုန်လျက် အာရုံများ စွာ ဖော်ပေါင်း ခြံ၍ သင့် ဂကောင်း မြတ် တစ်ခုသောအာရုံ ပ်၌ ငြိကပ်တည်ကြည်ကြကုန်၏ ဘာ နာအတွက် င့်ကျက်သောပညာလည် ိုကုန်၏ ဘု ဂါ စတုံ ကောင်း အာရုံ ဂ် ပြတ် အထုံ သတိနှင့်လည်း ပြည့်စုံကြကုန်၏ ဆိုအပ်သည့် ုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်သာ မှုက်,ခြင်မသန် တောကြွေ့ တောင်ကြွေ့ မြစ်ကြွေ့စခန်း ၌ ငြိမ် ချမ် ပျော်ွှင် သော သမင် တို့ကဲ့သို့ တို ဂ် စိတ် ဖြာ ချမ် သာပိုင်ပိုင် နေနိုင်ကြပါလိမ့်မည်ဘု ဂါ

ဘု ဂါ ျင် တေ တိ ပါ မိသန္တိ ဆေတ္တာ ာလံ အမ္ဗုဇော
စျာနာနိ ဥပသမ္ပဇ္ဇ အပ္ပမတ္တာ ကာဍ္ဍဟာ

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိသန္တာန်၌ စျာန်တ ဂါ တို ရှုပွား ပြည့်စုံစေကြကုန်၏ မမေ့ မလျော့ မပေ့ါမဆ သတိတ ဂါ လက်ကိုင်ထား ပျက် များ ပြား လှစွာ ကိလေသာဟူ မြူအညစ်ကို စွန့်ပစ်နိုင်ကုန်၏ ဆိုအပ်သည့် ုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကြသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ ဆီ တာဖြန့်ကျက် ပိုက်ကွန် က်ကို ဖောက်ဖျက်လွတ်ကင် ချမ် သာခြင် သို့ ဂက်သောငါ တဲ့သို့ ကိလေသာ ပိုက်ကွန်ကို အာ သွန်ဖောက်ဖျက်ကာ နိဗ္ဗာန်မြို့နန် တစ်ဖက်ကမ် သို့ တက်လှမ် လွတ်မြောက် နိုင်ကြကုန်သတည်

စန္ဒိမသသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ဂ်

ဤသုတ်လာနတ်သာ သည် မြတ်ဗုဒ္ဓပြည်ကိုနိဗ္ဗာန်ဟု ခွဲ ု သူဖြစ်၏ ထို့ကြောင့် မြတ်ဗုဒ္ဓပြည် ဂက်ကြောင်း စျာန်တ ဂါ တို ထာ သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မြတ်ဗုဒ္ဓပြည် ဂက်ကာ အဆုံ စွန်ချမ် သာကို တွေ့သည်ဟု ည်ွ ဂ် ၍ ဤ ါထာစကာ တို လျှောက်ခြင် ဖြစ်၏ ထိုနတ်သာ ၏ မှာ ွ င် နေသောနှလုံ သွင် တို ျင် လင် မိန့်ကြာ တော်မူ လိုသောကြောင့် ဘု ဂါ ျင်က နောက်၌လာသောအဖြေ ါထာကို မိန့်မြွက်တော်မူသည် ထို ါထာ၌ ဆိုလိုသည်မှာ "သင်လျှောက်သလို စျာန်တ ဂါ တို ကာမျှဖြင့် စင်စစ်အေ ငြိမ် သောနိဗ္ဗာန်ချမ် သာကိုမ နိုင်သေ စျာန်တ ဂါ နှင့် ပြည့်စုံသည့်ပြင် မမေ့မလျော့သော သတိနှင့်ပြည့်စုံကာ ကိလေသာပိုက်ကွန်ကို ဖောက်ဖျက်နိုင်မှ နိဗ္ဗာန်ချမ် သာကို မုချ နိုင်သည်"ဟူလို

စန္ဒိမသသုတ်ပြီ ၏

□□ဝေ□လ္လာ့သုတ်

□□□	ဌာန	=	သာ□တ္ထိမြို့ ဇေတဝ□န်ကျောင်းတိုက်□
	ကာလ	=	ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ □သန်ခေါင်□ အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဝေ□လ္လာ့မည်သောနတ်သား□□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□ား□ှင်□
	တ□ား□တော်	=	သေမင်း၏အလိုအကြိုက်သို့ □လိုက်ပါသူများ□□

ဝေ□လ္လာ့နတ်သား□□ □သုခိတာ□□တေ□နုဇာ၊ □သု□တာံ□□ ရုပါသိ□ □
□ ဥ္ဍိ□ □ါတမသာသနေ၊ □အပ္ပမတ္တာ□နု□သိက္ခရေ□□

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် □ှင်တော်မြတ်၏သာသနာ၌ □ယုံ့လကြို□ာတ် □အာ□ုတ်ကြကုန်၏□ မမေ့မလျော့ □ပေါ့မစာ□□သတိတ□ား□□လက်ကိုင်ထား□ကြကုန်လျက် □သီလ, □သမာဓိ, □ပညာဟု သိက္ခာသုံး□□ပ်□အကျင့်မြတ်ကို □ပြတ်ပျော်မွေ့□ကျင့်လေ့□ိုကုန်၏□□ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် □ှင်တော်မြတ်ကို □သည်□ာပ်□ခြင်း□ကြောင့် □င်စစ်ကေန်□အမှန်ချမ်□သာကြပါကုန်၏ဘု□ား□□

ဘု□ား□ှင်□ □ေ□ □မ□ု□တ္တော□သိဋ္ဌပ□ေ□□အနုသိက္ခန္တိ□ျာ□ိ နော□
ကာလေ□တေ□အပ္ပမဇ္ဇန္တာ၊ □နမစ္စု□သ□ါ□သိ□ု □

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် □ါဘု□ား□သည် □ဟောကြား□ြသ□ဆုံး□အပ်သောတ□ား□အစုဋ္ဌ□ကျင့်ကြံ့ကြို□ာတ်□အာ□ုတ်ကြကုန်၏□□ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် □သင့်လျော်သောအခါ၌ □ကိုလေသာအမိုက်□ီ□ဖြင့်တိုက်သို့ □ြိုက်နိုင်ကြကုန်လျက် □မမေ့မလျော့ □ပေါ့မစာ□□သတိတ□ား□□လက်ကိုင်ထား□ကြကုန်၏□□ထို့ကြောင့် □ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် □သုံ□ဆ□ ့ တစ်ဘုံ□လွှမ်□ြိုးနိမ်နင်□□ှင်သေမင်□၏□သတ်ညှင်□ထိုထို□အလိုအကြိုက်သို့ □လိုက်ပါကြတော့ကုန်□

ဝေ□လ္လာ့သုတ်ပြီး၏□

□□□ီဃလင်္ဂသုတ်

□□□	ဌာန	=	□ာဇဂြိုဟ်မြို့ □ေ□ဠု□န်ကျောင်းတိုက်□
	ကာလ	=	ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ □သန်ခေါင်အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	□ီဃလင်္ဂမည်သောနတ်သား□□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□ား□ှင်□
	တ□ား□တော်	=	အ□ဟာတ္တဖိုလ်ကိုလိုလျှင် □ပြုကျင့်ဖွ□ မျာ□□

□ီဃလင်္ဂနတ်သား□□ □ဘိက္ခု□သိ□ ဂ□ျာ□ □□မုတ္တစိတ္တော၊
အာကင်္ခေ□စေ□တာ□□ သာနုပတ္တိံ□
လောကဿ□ဉတွာ□ဉ□□ ဗ္ဗ□ ဥ္ဍ၊
သုစေတသော□အနိဿိတော□တာ□ါနိသံသော□

□□ဤ□ါထာ၏ □မြန်မာပြန်နှင့်အ□ိပ္ပာ□ ကို ဤ□ေ□□ပုတ္တသံ□ုတ်၊ □□□□ုတိ□ ကဿပသုတ်၌ □ြန်ကြည့်ပါ□□

□ီဃလင်္ဂသုတ်ပြီး၏□

နန္ဒနသုတ်

ဌာန	=	ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ	=	ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	နန္ဒနမည်သော နတ်သား။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
တရားတော်	=	စိုးရိမ်ပူဆွေး ကြေကွဲခြင်း အားလုံးကင်းသူ။

နန္ဒနနတ်။ ပုစ္ဆာမိ တံ ဂေါတမ ဘူရိပည၊
အနာဝဋံ ဘဂဝတော ဉာဏဒဿနံ။
ကထံဝိဓံ သီလဝန္တံ ဝဒန္တိ၊
ကထံဝိဓံ ပညဝန္တံ ဝဒန္တိ။
ကထံဝိဓော ဒုက္ခမတိစ္စ ဣရိယတိ၊
ကထံဝိဓံ ဒေဝတာ ပူဇယန္တိ။

မြေကြီးအထုနှင့်တကွ များပြားကြီးသော ပညာရှိတော်မူသော ဂေါတမနွယ်ဖွား ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ ရှင်တော်ဘုရားကို လျှောက်ထားမေးမြန်းလိုပါ၏။ ရှင်တော်ဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ပညာတော်ကို ဆို့ကာပိတ်ခုတွန်းတုဆီးတားဖျက်ရှားနိုင်သော အရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိပါ။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို သီလရှိသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပညာရှိသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ကျော်လွန်၍ ကောင်းစွာ မသေဆုံးနေနိုင်သူဟူ၍လည်းကောင်း ပြောဆိုညွှန်ပြချီးမွမ်းကြပါကုန်သနည်း။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဖန်ဖန်မျိုးနုံ့သာ စိုလင်စွာဖြင့် ပြဟ္မာလူနတ်အပေါင်းတို့ လေးမြတ်ကော်ရော် ပူဇော်ကြပါကုန်သနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ယော သီလဝါ ပညဝါ ဘာဝိတတ္တော၊
သမာဟိတော ဈာနရတော သတီမာ။
သဗ္ဗဿ သောကာ ဝိဂတာ ပဟီနာ၊
ခီဏာသဝေါ အန္တိမဒေဟဓာရီ။

တထာဝိဓံ သီလဝန္တံ ဝဒန္တိ၊
တထာဝိဓံ ပညဝန္တံ ဝဒန္တိ။
တထာဝိဓော ဒုက္ခမတိစ္စ ဣရိယတိ၊
တထာဝိဓံ ဒေဝတာ ပူဇယန္တိ။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာကုံလုံ သီလပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဝိပဿနာ ပွားများ တိုးတက်အောင် ကျက်စေအပ်ပြီးသော ကိုယ်စိတ်လည်း ရှိ၏။ ကိုယ်နှင့်စိတ်ကို ငြိမ်နိုင်နိုင်ရုံ အတန်တန်လေ့ကျက်တိုးတက်အောင် ပြုပြီးသူဖြစ်၏။ ဖောက်ပြန်လော်လည်မှုတည်ကြည်မှုများကို ပြုပြီးဖြစ်၏။ ဈာန်၌မွေ့လျော်နှစ်ခြိုက်ပျော်၏။ ကောင်းသည့် အာရုံ၌ မပြတ်ထုံထားအပ်သော သတိရှိ၏။ စိုးရိမ်ပူဆွေး ကြေကွဲခြင်း အားလုံး ကင်းအောင် ပယ်ရှင်း။

ပြီဖြစ်၏ အာသပေါကုန်ခန် ဟန္တာဖြစ်ပြီ၍ ဘ သည် နောက်ဆုံး ဘ ဖြစ်၏

ဆိုအပ်ခဲ့တုံ သဘော က်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်မျိုး တို လောကီလောကုတ္တ ခါ နှစ်ဖြာ ကုံလုံ သီလပညာနှင့်ပြည့်စုံသူဟူ၍လည်း ကောင်း ကွဲမျာ တ စွန့်ခွါ၍ ကောင်း တ မသွေ နေနိုင်သူဟူ၍လည်း ကောင်း ပြောဆိုညွှန်ပြ မြွမ် ကြကုန်၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး တိုပင် နှ မျို နှံ့သာ စုံလင်စွာဖြင့် ပြဟ္မာလူနတ် အ ပ် ပ်တို့ လေ ဖြတ်ကော် ခ ဖူ ဇော်ကြကုန်၏

နန္ဒနသုတ်ပြီး၏

စန္ဒနသုတ်

	ဌာန	= ဇေတဝန်ကျောင်း ကိုက်
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန် ခေါင်အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= စန္ဒနမည်သောနတ်သာ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု
	တ တော်	= သမုဒ္ဒ ကို အခါမလပ် တူ ဖြတ်ကျော်လွှာ နေသူ

စန္ဒနနတ်　ကထံသု တ တ သြဃံ တ္တိန္ဒြိ မတန္ဒြိတော
အပ္ပတိဋ္ဌေ အနာလမ္ဗေ ကော မ္ဘီ နေ သီ တိ

င်တော်မြတ်ဘု နေ့ ညဉ့်ပါ အခါမပြတ်ဘဲ ပျင် လုံ့လ သည်ဖြစ်၍ သြဃ လေ ဖြာ သံသ တည် ဟူသောသမုဒ္ဒ ကို ကူ ဖြတ်ကျော်လွှာ နေသူကား အဘ ပုဂ္ဂိုလ် မျိုး နည်း ထိုသို့ကူ ဘ အောက်အဖို့မှာ ထောက်မှီ လည်း အထက်အဖို့ က် တွ ဆွဲကိုင်စ လည်း ပကတိနက်ကျ သံသ တည် ဟူသောပင်လ ဌ နစ်မမြုပ် သူကား အဘ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး နည်း ဘု

ဘု　သဗ္ဗ သီလသမ္ပန္နော၊ ပညဝါ သုသမာဟိတော
အာ ဒေ ဂ ဟိတတ္တော၊ သြဃံ တ တိ တ္တ
တော ကာမသညာ ရူပသံယောဇနာတိ
နန္ဒီ ပ ကျွီဏော၊ သော မ္ဘီ နေ သီ တိ

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခါခပ်သိမ်း မိသီလကို ထိန် သိမ် စောင့် ကျက်၏ ဖြစ်ပျက်နှစ် တန် ရုပ်နှင့်နာမ်ကို အမှန်မြင်တတ်သည့် ပဿနာဉာဏ်အမြင် တ်လည်း ၏ ကောင် သည့်အာရုံ စွဲထုံမပြတ် တည်ကြည်သောစိတ် တ်လည်း ၏ တ အလုပ် အာ တ်ကြိ ပမ် အစွမ် နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏ တို နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ က် က် နိဗ္ဗာန် သို့စေလွှတ်ထာ အပ်သောစိတ်လည်း ၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သူငါခပဲ ကူ မြောက်နိုင်ခဲသော သြဃလေ ဖြာ သံသ တည် ဟူသော သမုဒ္ဒ ကို အခါမလပ် တူ ဖြတ်ကျော်လွှာ နေသူတည်း

ထိုသို့ တူ ဖြတ်ကျော်လွှာ နေသူသည်ပင် အောက်ကာမန တ တွ ဖွဲ့ ဉ် သံ ဂ ဇဉ်ကြိ ငါ မျိုး တို့ကို ဖြတ်ချို ဖြဖြုတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍လည်း ကောင်း အထက်ရူပ အရူပစုံ

ပြဟ္မာ့ဘုံ ... စားတွ ... ဖွဲ့ ... ဥ် ... ဂဇဉ်ကြီး ... မျိုးတို့ကို ... ဖြတ်ချ ... ဖြေဖြတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ လည်း ... ကောင်း ... အ ... ၌ တွ ... တာနှစ်သက်စွာပ်မက်ငြိကပ် ... တ်ကိုအမြစ်ပြတ်ပ ... နိုင်ပြီးလျှင်အလွန်နက်ကျ ... သ ... တည်ဖူးသောပင်လ ... သောအခါမျှမနစ်မြုပ် ... သူဖြစ်လေတော့၏။

အမှာ။ ... အောက်ကာမဘုံနှင့် ... ထိုဘုံ၌ချည်တွ ... နှောင်ဖွဲ့တတ်သော ... ဂဇဉ်, အထက်ရူပအရူပဘုံတို့၌ချည်တွ ... နှောင်ဖွဲ့တတ်သော ... ဂဇဉ်တို့ကို ... တာသံ ... တ်၊ နဋ္ဌ ... ကတိဆိန္ဒသုတ်၌ အကျ ... ခဲ့ပြီ။

စန္ဒနသုတ်ပြီး၏။

... ဒါသု ... တ္တသုတ်

၁၅၄	ဌာန	=	... ဇပြဲ ... ဟ်မြို့ ... ဋ္ဌ ... န်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ ... သန်းခေါင် ... အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	... ဒါသု ... တ္တမည်သောနတ်သား ...
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ...
	တ ... စေတ်	=	... လုံးစုံ ... လောင်ခံ ... သူကဲ့သို့ သက္ကာ ... ကို ... သတ် ... ကြိုး ... သင့်ပုံ။

... ဒါသု ... တ္တနတ်။ ... သတ္တိ ... ဂ ... မြေ ... မာနော ... တ္တကေ ... ကာမ ... ပ္ပဟာနာ ... ၊ သတော ... ကျ ... ဗ္ဗဇေ။

ဘု ... ... သတ္တိ ... ဂ ... မြေ ... မာနော ... တ္တကေ ... သက္ကာ ... ပဟာနာ ... ၊ သတော ... ကျ ... ဗ္ဗဇေ။

... ၌သုတ် ... ထာမြန်မာပြန်ကို ... တာသံ ... တ်၊ သတ္တိ ... သတ္တိသုတ်၌ ... န်ကြည့်ပါ။

... ဒါသု ... တ္တသုတ်ပြီး၏။

... သုဗြဟ္မသုတ်

၁၅၅	ဌာန	=	... ဇပြဲ ... ဟ်မြို့ ... ဋ္ဌ ... န်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ ... သန်းခေါင် ... အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သုဗြဟ္မမည်သောနတ်သား ...
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ...
	တ ... စေတ်	=	အေ ... န်ဗ္ဗာန်ကိုစွာက ... အောင် ... ကြဲဆောင်ဘဲ ... ဂင် ... ဂင်မှာမှာ ... ဆုတောင်းစေတ ... ရှိမှုဖြင့် အပါ ... လေ ... အိုနာသေ ... ဘေးမှ ... လွတ်နိုင်သေ ... ။

သုမြဟ္မနတ် နိစ္စံ ဥတြဿမိ စိတ္တံ၊ နိစ္စံ ဥဗ္ဗိဂ္ဂ မနော
အနုပ္ပန္နေသု ကိစ္စေသု၊ အထော ဥပ္ပတိတေသု စ
သစေ အတ္ထိ အနုတြဿံ၊ တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော

ိုင်တော်မြတ်ဘုရား ခုမှထောက် က်မြောက်၌ ေ ဂက် မည့်အ ကြ္ခာဘေးတို့ ကြောင့်လည်း ေကာင်း မကြာမီက စုတေကြ၍ လာ င်ျ ၁ ၊ဂသောနတ်သမီး တို့၏အ ကြံတွေ မ်နေည် ဖြစ်ပေပြီး ဘေ ုကြ္ခာတို့ကြောင့်လည်း ေကာင်း တပည့်တော်၏စိတ်သည် အမြဲတမ်း တဖျပ်ဖျပ် ထိတ်လန့်ကြောက် ွ့နေပါသည်ဘုရား မထိတ်လန့်မကြောက် ွ့ကြောင်း တ ၈ ေကာင်း ိုခဲ့လျှင် တပည့်တော်အား သနား သဖြင့် ချို့ ွ့်ဖြင့်ဟောကြား ေတာ်မူပါဘုရား

 သ ဂမြို့ဘာသာပြန်၌ “အနုပ္ပန္နေသု ကိစ္စေသု၊ အထော ဥပ္ပတ္တိတေသု စ” ဟူသောပါဠိ ကို ျ၍ “မဖြစ်ပေ သေ သော ကိစ္စတို့ကြောင့်လည်း ေကာင်း တို့အတူ ဖြစ်ပေပြီး သော ကိစ္စ တို့ကြောင့်လည်း ေကာင်း” ဟု မြန်မာပြန်လေသည်

သုမြဟ္မသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

သုမြဟ္မနတ်သား တွ္တု ၍နတ်သား သည် ဘု ဂ ုင်ထံမလာမီက တာ တိံသာနတ်ပြည် ်နတ်သမီး တစ် ထောင်နှင့်အတူ နန္ဒ နဲ့ဥ ျာဉ်သို့ ဥ ျာဉ်ကစား န် ထွက်လာခဲ့သူဖြစ်၏ ဥ ျာဉ်တွင် ် မင်းလ ် ကသစ်ပင် အောက်၌ ခင်းကျင်း ထား အပ်သော ပန်း တမှလာနေ ဂ၌ ထိုင်နေသည် သူ့အခြံအ နတ်သမီးများ တွင် ၊ ဂသော နတ်သမီး တို့သည် ပန်း ပင်များ ပေ တက်၍ သီချင်း တကြော်ကြော်ဖြင့် ပန်း ခူး င် ပျော်မြူး နေကြ၏ ကျန်၊ ဂ တို့ကမူ အောက်သို့ ဂက်လာသမျှပန်း တို့ကို သီသူသီ၊ တုံ သူကုံ ဖြင့် တရုန်းရုန်း တပြုံးပြုံး နေကြသည် သူ့အာ သီဆိုတီးမှုတ်လျက် တပြဖျော်ဖြေသူတို့ကလည်း ဖျော်ဖြေနေကြ၏ သီပြီ၊ ကုံ ပြီး ပန်း များ တို့ ဆင်ပေ သူက လည်း ပေ နေကြသည်

ရုတ်တ က်သီချင်း သံတိတ် ထိုသို့ ပျော်တပြုံးပြုံး မော်မဆုံ နေကြစဉ် သစ်ပင်ပေ နတ်သမီး ၊ ဂ တို့၏အသံအား လုံး သည် ရုတ်တ က် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား ၏ ပန်း ဖွင့်များ လည်း အောက်သို့တစ်ပွင့်မျှကျ မလာတော့ ထိုနတ်သမီး ၊ ဂတို့သည် ေ အကုသိုလ်ကံဆိုး တ ရုတ်တ က် င် ဂက်ဖြတ်ချို နိုပ်စက်လိုက် သောကြောင့် ထိုနတ်ပြည်မှစုတေ၍ အ ီစိ င် ်သို့ ကျ ဂက်သွား ကြသည်

သုမြဟ္မနတ်သား ထိတ်လန့် ရုတ်တ က် ဆူဆူညံညံ သစ်ပင်ပေ မှ အသံများ တိတ်သွား သဖြင့် သုမြဟ္မ နတ်သား သည် ဂဖွေစုံစမ်း ထောက်လှမ်း ကြည့်ရှု၏ ထိုအခါ နတ်ပြည်မှစုတေ၍ အ ီစိ င် ်၌ ကြီး စွာသော ကြ္ခာကို ခံစား နေကြ သည်ကို မြင် လေသည် သူတို့၏သက်တမ်း ကုန်ခန်း သွား ဖို့ကို သတိပြုကြည့်ရှု င် မိမိနှင့်တကွ ကျန် စ်သူနတ်သမီး ၊ ဂတို့၏သက်တမ်း ကုန်ခန်း တော့မည့်အ ကိုလည်း တပြေ တည် မြင်လာလေသည် နေ့မှထောက် က်မြောက်၌ မိမိတို့လည်း ေ နတ်သမီး ၊ ဂတို့အတူ ၍နတ်ပြည်မှစုတေ၍ ထိုအ ီစိ င် ်သို့ပင် ကျ ဂက် တော့မည့်အကြောင်း တို့ မြင်လာသည် ထို့ကြောင့် သွား လေသူတို့ ခံစား နေ သော ကြ္ခာအ ၊ မိမိနှင့်ကျန် စ်သူတို့၏တွေ့ကြုံ မည့်ဘေးတို့ကိုတွေး၍ လွန်မင်း ပြင်း ပျစွာ ထိတ်လန့်ကြောက် ွ့မှုဖြစ်နေလေသည်

ဘု ဂ ုင်အထံသို့ ထိုသို့ တထိတ်ထိတ်တလန့်လန့် နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေ ဂသော သုမြဟ္မနတ်သား သည် “၍တွေ့ကြုံ မည့်ဘေး မှ တ ် တင်ထုတ်ဆောင်နိုင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကား ဘု ဂ ုင်မှတစ်ပါး မ ိုနိုင်တော့” ဟု သဘော ပေါက်ကာ ဘု ဂ ုင် ဂသို့ နတ်သမီး ၊ ဂနှင့်အတူ အမြန်လာ ဂက်၍ အထက်ပါ ထာတို့ကို လျှောက်လေ သည်

ဘု ဂ ုင်ဟောတော်မူသည့် ထာ၏လို င် ဘု ဂ ုင်သည် သုမြဟ္မနတ်သား အား “နာညတြ ဗောဇ္ဈာ တပသာ” စသော ထာကို ဟောတော်မူ၏ ထို ထာစကား၌ ဗောဇ္ဈင် ပါ ွာ များ မှုကို ထမပြုလုပ် မည်ကဲ့သို့

ဘုကျင်း နာညတြ ဗောဇ္ဈာ တာပသာ၊ နာညတြိန္ဒြိ သံ ကြ
နာညတြ သဗ္ဗနိသဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ သာမိ ကိနံ

အိုနတ်သာ သစ္စာလေ အင် အမှန်မြင်ဖို့ ဗောဇ္ဈင် ပါ မြတ်တ ကို မိမိသန္တာန်၌ မှန်မှန်မပွား ကြည်ဖ ထာ သမျှသာဖြင့် အပါ် လေ ဖြာ အိုနာသေ ကွဲဘေဖြင့် ကြီ လေ တောင် သတ္တ ဒါအပေါင် တို့၏ ချမ် သာ ကြောင် ကောင် သောတ ကို ကြည့် ရှုဆင်ခြင် ဘု တွေ့မြင်တော်မမူပေ အ တ်အစာ မပလ္လာ ကဲ တ င့်သန် အသင့် မှန်အောင် ကျင့်ကြံကြိုး တ် အာ တ်မှုကို မပြုကြည် နေ့ က်ငွေ လျက် တွေ တွေ ခ်ါရှိနေသမျှသာဖြင့် ကုန္ဒြေ ပါ ပေါက်ကြာ အောင် ထောက်ထာ ရ စောင့်စည်မှုကို အပြုမ သတိမထာ ကြည်ဖ ၍နေသမျှဖြင့် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သံသ ကို မှန်စွာမ ကြံကာ လျက် စွန့် အမှန် အနိဗ္ဗာန်ကို တက အောင်မကြံဆောင်ပဲ ဂင် ဂင်မှာ ဆု တောင် ရာ လောက်မျှသာဖြင့် အပါ် လေ ဖြာ အိုနာသေ ကွဲဘေဖြင့် ကြီ လေ တောင် သတ္တ ဒါအပေါင် တို့၏ ချမ် သာ ကြောင် ကောင် သော တ ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင် ဘု တွေ့မြင်တော်မမူ ပေ

ဟောတော်မူထာ သော်လည် အမှန်ဆိုလို င် မှာ ကုန္ဒြေ သံ မှစတင်၍ ကျင့်စဉ်ကို မည်ဖြစ်၏ ဆိုလိုသည်မှာ ခု အသင်နတ်သာနှင့်တကွ နတ်သမီ ကတို့ တွေ့ကြုံ တော့မည့် သေခြင် ဘေ အပါ် တိဘေ ကြီမှာ နှင့်တကွ သံသ ဘေ ဟူသမျှသည် သံသ ခ ွာ သတ္တ ဒါအများ တို့ မလွဲမသွေ တွေ့ကြ မည့်ဘေ ကြီမှာ သာ ဖြစ်ချေသည် ထိုဘေ ကြီ တွေမှ လွတ်ကင် ချမ် သာလိုလျှင်

 လူ တ်ကြောင်ဖြစ်လျှင် လူ တ်ကြောင်သီလ၊ င် ဟန် ဖြစ်လျှင်လည် င် ဟန် သီလဟူသော ဆိုင် သီလကို လုံခြုံအောင် ထိန် သိမ် စောင့် ကျက် မည်
 စက္ခုစသာ ပါ သောကုန္ဒြေတို့ကို စောင့်ထိန် မည် မျက်စိပေါက်က မြင်မြင်လေသမျှ ကြည့်ရှုလေ သမျှ၌ လောဘ ေါသ ချစ်ခြင် မုန် ခြင် ပါ မဖြစ်ပွာ အောင် အစဉ်သတိထာ၍ ထိန် ချုပ် မည် ထို့အတူ နာ, နှာ, လျှာ, ကို ,စိတ်တို့၌လည် ထိန် သိမ် နိုင် မည်
 အ တ်အစာ စသည်များ၌ ပလ္လာ လှာ လော်လော်လည်လည်မ ိုစေဘဲ သမျှဖြင့်မျှတတင် တိမ်နိုင် ခြင် တာပ က်, သန္တုဋ္ဌိ က်နှင့်လည် ပြည့်စုံ မည်
 ထိုပြအပ်ခဲ့သော က် အ ည်အချင် များနှင့် ပြည့်စုံပြီ လျှင် ဆိတ်ငြိမ် သို့ကပ် င်ပြီ တာ ပသသနာနှင့် တကွ ဗောဇ္ဈင် ပါ တာ နာတ ကို ကြိုး တာ မ တ် အာ တ်ပွာ များ သောအခါ
 ရုပ်နာမ်ဆူဆူ အပူခပ်သိမ် အငြိမ် မှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ကန်မြင်တတ်သည့် အ မ တ်ကို ဆတ်ဆတ်ပိုင်ပိုင် ုနိုင်ပေသည်

ဤကဲ့သို့ ကွ ခပ်သိမ် ချုပ်ပြတ်ငြိမ် ၍ တ်သိမ် မှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို နိုလမ် ကြောင် ဖြစ်သော သီလ စောင့်ထိန် မှုအစ ဗောဇ္ဈင်တ ပွာ များမှုအဆုံ ကျင့်စဉ်အာ လုံ ကို သုံ သပ်ကြို တာ မပွာ များ ကဲ ရင် သွေ ဖည်၍ နေသမျှသာဖြင့် သင်နှင့်ထပ်တူ နတ်လူပြဟ္မာ သတ္တ ဒါဟူသမျှတို့အတွက် အစစ်အမှန် ချမ် သာမည့်အချက် ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် ဘု မြင်တော်မမူချေ

သောတာပန်တည် ဤ ဂါထာနှင့်တကွ သစ္စာလေ ါ နှင့်စပ်ဆိုင်သော တ တော်တို့ကို နာကြာ သည့်အဆုံ၌ သုပြဟ္မနတ်သာနှင့်တကွ နတ်သမီ က တို့သည် စိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှု ပျောက်ကင် ရှိမှုမက သောတာပတ္တိမ ဖိုလ် တ ဝ ကိုပင် ကြ၍ ကျ ကမည့်အပါ် ဘေမှ ကင် လွတ်မြောက်ကြလေသည်

သုပြဟ္မသုတ်ပြီ၏

ကကု သုတ်

	ဂြာန	= သာကေတမြို့ မြစိမ် ညိုတော
	တာလ	= ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန် ခေါင် အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= တာကု မည်သောနတ်သား
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ါ ျင်
	တ ါ တော်	= ကိုကြိုက်လို့ တာဏှာလာ၊ တာဏှာလာလို့ ကိုလိုက်

မြစိမ်ညိုတော အခါတစ်ပါး၌ ဘု ါ ျင်သည် သာကေတမြို့၏အနီး သာ ါက်အပေါင်းအော ဘေမြ့ပေ ာဂြာနဖြစ်သော မြ တနာ၏ ်ညိုသောအဆင်းတဲ့သို့စိမ်းစိမ်းညို့ညို့စိုစိုမိုင်မှိုင် အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင်သစ်ပင်တို့ ိုသောကြောင့် မြစိမ်ညိုမည်သောတောအုပ် ီတင်သုံး တော်မူ၏ ထိုအခါ ညဥ့်၏သန် ခေါင် အချိန်လောက် တာကု မည်သောမြဟ္မာသည် မြ စိမ်ညိုတစ်တောလုံး ကို အ ောင်အဆင်းတို့ဖြင့် ပြောင် ်ဖြာလက်စေကာ ဘု ါ ျင် ိုတော် မူ ါသို့ လာ၏ ဘု ါ ျင်အနီးသို့ ါက်သောအခါ ရိုသေစွာ ှိုးပြီး နောက် အောက်ပါစကား ကိုလျှောက်၏

ကကု အိုအ ျင် ဟန် နှစ်သက်ပြ ်လန် မ်မြောက်ပါ၏လော

ဘု ါ ျင် ါ ကာမြဟ္မာ မြတ်နိုး စုံမက်နှစ်သက်ဖွယ် ါ အာဘ ်တစ်စုံတစ်ခုသော အ ါကို ၍ ါသည် နှစ်သက်ပြ ်လန် မ်မြောက် မည်နည်း

ကကု အိုအ ျင် ဟန် ထိုသို့ နှစ်သက် မှုမ ိုလျှင် မ်နည်းပူဆွေး ိတ်မအေး ခြင်းဖြစ်နေပါသလား

ဘု ါ ျင် ါ ကာမြဟ္မာ မြတ်နိုး စုံမက်နှစ်သက်ဖွယ် ါ အာဘ ်တစ်စုံတစ်ခုသော အ ါ၏ပျက်စီး ို ်ဆုံးရှုံးသွားခြင်းကြောင့် ါသည် မ်နည်းပူဆွေး ိတ်မ အေးဖြစ် မည်နည်း

ကိ မ် နာတီတိ အတွေး ဟုဖွင့်သော ီကာအလိုမူ

ငါ့ကိုဘ ် သူက အောင်နိုင်သွားခြင်းကြောင့် ါ အာဘ ်သူမှ ါကရှုံး ိုက်ခြင်းကြောင့် မ်နည်းပူဆွေး ိတ်မအေးဖြစ် မည်နည်း ဟု မြန်မာပြန် မည်

ကကု အိုအ ျင် ဟန် ထိုသို့ဖြစ်လျှင်အ ျင့်မှာ မ်နည်း မ် သာမ ိုတော့ပါသလော

ဘု ါ ျင် ါ ကာမြဟ္မာ သင်လျှောက်သည့်အတိုင်းဖြင်တည် မ ိုတော့ဟုလို

ကကု ကစ္စိ တွံ အနဃော ဘိက္ခု၊ တစ္စိ နန္ဒီ န ိဇ္ဇတိ
ကစ္စိ တံ ကေမာသီနံ၊ အ တီ နာဘိကီ တိ

အိုအ ျင် ဟန် အ ျင့်မှာ မ်နည်းမှုဆင် လည်းမ ို မ်သာမှုချမ်းသာလည်း မဖက် ခဲ့လျှင် တစ်ပါးတည်း နေလေ့ ိုသောအ ျင့်ကို တစ်ဦးတည်း နေသူတို့တွေ့ကြုံလေ့ ိုသော မမွေ့လျော်မပျော်ပိုက်ခြင်း ါ ျင် ဋ္ဌ ငွ့်ခြင်းသည် လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်ပါသလော
ါထာ၏အထက် ပါ ကို ီကာ၏အာဘော်ကျပြန်သည်

ဘု ဂ မျိုင် အနယော ေ အပဟံ က္ခ၊ အထော နန္ဒီ နေ ဝ္ဓတိ
အထော မ် ေကမာသီနံ၊ အ တိ နာဘိကိ တိ

အိုကကု ပြဟ္မာ င်စစ်ကေန် အမှန်အာ ဖြင့် ငါ့မှာ မ် နည် မှုဆင် ုက္ခလည် တင် ၏ နစ်သက် မ် ေမြာက်မှုချမ် သာလည် မ ု တိုမှတစ်ပါ တစ်ဦး တည် ေနလေ့ ု သော င့်ါကို တစ်ေ ဂက်တည် နေလေ့ ု သောသူတို့မှာ ဖြစ်လေ့ ု သော မမွေ့လျော် မပျော်ပိုက်မှု ါ ပျင် ငြီ ငွေ့မှုသည် မလွှမ် မို မနှိပ်စက်နိုင်

ကကု ကထံ တွံ အနယော ဘိက္ခု၊ တထံ နန္ဒီ နေ ဝ္ဓတိ
ကထံ တံ ေကမာသီနံ၊ အ တိ နာဘိကိ တိ

အ ုင် ဟန် အ ုင့်မှာ အဘ ်ကြောင့် မ် နည် မ် သာ တင် တွာနေပါသနည် တစ်ပါ တည် နေလေ့ ု သောအ ုင့်ကို အဘ ်ကြောင့် ပျင် ငြီ ငွေ့မှုသည် မလွှမ် မို မနှိပ်စက်နိုင်ပါသနည်

ဘု ဂ မျိုင် အဃဇာတဿ ေ နန္ဒီ၊ နန္ဒီဇာတဿ ေ အဃံ
အနန္ဒီ အနယော ဘိက္ခု၊ ေ ဲ ဇာနာဟိ အာ ုသော

အို ါ ကာမြဟ္မာ ် ုက္ခကို ုက္ခမထင် ကျင်လည်ပျော်အောင် ် ကြိုက်သတ္တ ါ အပေါင် ၏သန္တာန်၌သာ မြတ်နိုး စုံမက် နှစ်သက်တွ ် တာ တဏှာ ဂ သည် မှုချစင်စစ် ေကန် ဖြစ်၏ မြတ်နိုး စုံမက် နှစ်သက်တွ ် တာ တဏှာ ဂ မကင် သူ၏သန္တာန်သို့ပင်လျှင် မတွေ့ လိုလည် ေ ုင်လွှဲမ ် ဆင် ုက္ခသည် မှုချအသော့ ေ ကျက်လာတော့၏ ါဘု ဂ ၏ သန္တာန် မှာမူကာ နှစ်သက်တွ ် တာ တဏှာ ဂ နှင့် ဆင် ုက္ခ တူသမျှကို မှုချသွေ့ဖည် အမြစ်ပြတ် စွန့်ပ ် အပ်ပြီ ဖြစ်၏ ထိုသို့ချစ်,မုန်း နှစ်သွ ် အမြစ်မတွ ် အောင် စွန့်ပ ် အပ်ပြီ ဖြစ်သော ကြောင့်ပင် အဖော်မမှီ တစ်ပါ တည် နေလေ့ ု သောင့်ါကိုပျင် ငြီ ငွေ့မှုသည် မလွှမ် မို မနှိပ် စက်နိုင်တော့ ၍ဆိုအပ်ခဲ့တုံ အလုံ စုံကို အာရုံထင်လင် ဉာဏ်၌ ုင် ေအောင် တွင် ေဖာက် မှတ်သာ ေလတော့

ကကု သုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ကကု မြဟ္မာ ၍ကကု မြဟ္မာသည် လူ့ဘ တုန် က ေကောသလမြို့သာ ကကု အမည် ုသူ အမျိုးသာ တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏ အ ုင်မော ဂ္ဂလ္လာန်၏ အလုပ်အကျွေ ါ ကာ၏သာ ဖြစ်၍ေ ် ွ ် စဉ်ကပင် မ ထေ ၏အထံ၌ နေထိုင်ကာ တ ဂ ဘာ နာအလုပ် အာ ထုတ်ခဲ့သူဖြစ်သည် ေလာကီစျာန်တ ဂ မျာ တိုလည် သူဖြစ်၏ ေသလွန် ပြီ ေနာက်ရှုပမြဟ္မာဘုံသို့ေ ောက်ကာ ထိုဘုံ၌လည် "ကကု မြဟ္မာ" ဟူ၍ပင် တွင်လေသည်

ည် ွ ် ချက် တု ဂ မျိုင်ထံလာ၍ မြဲသနာမေ ဂ၌ သူ၏ ည် ွ ် ချက်မှာ "အ ုင် ဟန် နှစ်သက် င်လန် မ် ေမြာက် မ် သာ ုပါ၏လော" ဟု ါကမေ မည် "နှစ်သက် င်လန် မ် ေမြာက်ပါ၏" ဟု သူကဖြေလျှင် "သေ့ ဟန် တို့မှာ နှစ်သက်မှုသည် အညစ်အကြေ တစ်မျိုမ ဟုတ်ပါလော" ဟု အပြစ်တင်လိုက်မည်ဟူ၍ဖြစ်၏ ထို ည် ွ ် ချက်အတိုင် ဖင် "အ ုင် ဟန် နှစ်သက် င်လန် ပါ၏လော" ဟု ေမ ခြင် ဖြစ်သည်

ကကု စိ သံ တ ဖသာမိ၊ ပြောဟ္မဏံ ဖ ိန္နိဗ္ဗုတံ
အနန္ဒီ အနယံ ဒိကျွံ၊ တိဏ္ဏံ လောကေ ိသတ္တိကံ

ကိလေသာအညစ်မ နောင်မဖြစ်အောင် ငြိပစ်ပ ် မျှောတော်မူပြီး ထသော၊ ကိလေသာဟူ အပူ ခပ်သိမ်း လည်း ငြိမ်း အေး တော်မူပြီး ထသော၊ နှစ်သက်တွ ် တာ ကာ ကျာ ဂ လည်း ကင်း ဖ တော် မူပြီး ထသော၊ ထပ်ပြန်တလဲလဲ ်ဆင် မှုလည်း ပြတ်စဲကင်း လွတ်တော်မူပြီး ထသော၊ သုသူငါ ငါ သတ္တ ါ ၏သန္တာန်၌ ငါ ဖြာအာရုံ ကာမ ုက်အပေ ် အဟုန်ပြင်း လတ် သံလိုက် ဂတ်သို့ ငြိကပ်တတ်သောတဏှာကို ကောင်း စွာလွှန်မြောက်တော်မူပြီး ထသော အာသဝေါကုန် စင် ဟန္တာအ ှင်မြတ်ကို က်,လတွက်ချင့် ကြာမြင့်လှမှ ဖူး တွေ့ ခွင့် လေစွတကာ

ဥတ္တ သုတ်

	ဌာန	=	ဂဇပြုပ်မြို့ ငြုနိကျောင်း တိုက်
	ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန် ခေါင်း ် အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဥတ္တ မည်သောနတ်သား
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ဂ ှင်

ကျ သုတ်မြန်မာပြန်ကို တာသံ ုတ်၊ နင္ဂ ိ ဥပနီ သုတ်၌ ပြန်ကြည့်ပါ ကျ၌ ဥတ္တ နတ်သားနှင့် ဘု ဂ ှင်တို့ မ ဖြကြသည်သာ ထူး သည်

ဥတ္တ သုတ်ပြီး ၏

ဘု ဂ ှင်၏အမြစ်ဖြတ်အဖြေ "မြတ်နိုး စုံမက် နှစ်သက်ဖွ ် ဂ အဘ ် တစ်ခုသော ဥစ္စာကို ၍ နှစ်သက် မည်နည်း" ဟု ဘု ဂ ှင်က ဖြေဆိုခြင်း သည် အမြစ်ဖြတ်ဖြေဆိုခြင်း ဖြစ်၏ လောက၌ နှစ်သက် ှင်လန် ခြင်း ဟူ သည် နှစ်သက်စုံမက်ဖွ ် ဂ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့ ,ကြုံ ံစာ သောကြောင့်သာ ဖြစ်ရှိ ၏ ငါ့မှာ နှစ်သက် ခြင်း ဖြစ် အောင် မြတ်နိုး စုံမက် နှစ်သက်စ ဂပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ခုမျှ မ ,မ ို အဘ ် မျှကောင်း မွန်သော ပစ္စည်း အပေ မှာမျှ ငါက နှစ်သက်စ ဂဟူ၍မ ူ ဆတော့ "မြင်မြင်သမျှ ိ သမျှ သမျှ လောကီအ ဂ တ္တုတို့သည် ရုပ်နာမ် မ္မ သ ၏ အစု အနိစ္စ, ုက္ခ, အနတ္တတ ဂ အစုချည်း ဖြစ်ကြသည်" ဟု ငါက သိမြင်ပြီး ဖြစ်၏ ထိုသို့ ူ ဆ သိမြင်ထာ သောငါ့မှာ အဘ ် မှာ နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်တော့အံ့နည်း နှစ်သက်ခြင်း ၏အကြောင်း င်မူလ နှစ်သက်စ ဂ ပစ္စည်း ပင် မ ို တော့ ဂ အဘ ် မှာ နှစ်သက်တော့အံ့နည်း ဟူလို

မ္မင်လျှင် ညို့ သလာ "နှစ်သက်ခြင်း မ ို" ဟု ဘု ဂ ှင်က ဖြေတော်မူသောအခါ "နှစ်သက် ှင်လန် မ်း မြောက်မှုမ ိုလျှင် မ်း နည်း ပူဆွေး စိတ်မအေး မှုဖြစ်နေ မည်" ဟု ကာကု ပြဟ္မာက စဉ် ာ ပြန်၏ "ထိုသို့ မ်း နည်း ပူဆွေး စိတ်မအေး မှုသည်လည်း သေ့ ဟန် တို့အတွက် အညစ်အကြေ တစ်မျိုး ပင်ဖြစ်သည် ထိုအညစ်အကြေ ဖြစ်မှုဖြင့်ပင် အပြစ်တင်ဦး အံ့" ဟုကြံ့ကာ "ထိုသို့ နှစ်သက်မှုမဖြစ်လျှင် မ်း နည်း နေ ပါသလာ" ဟု လျှောက်ပြန်သည်

အမြစ်ဖြတ်အဖြေ လောက၌ မ်း နည်း ပူဆွေး စိတ်မအေး ခြင်း ဖြစ်မှုသည် နှစ်သက်ဖွ ် ဂ တစ်စုံတစ် ဂ ၏ ပျက်စီး ု ွ င် ဆုံး ရှုံး ခြင်း ကြောင့်သာ ဖြစ်ရှိ တည် နှစ်သက်ဖွ ် ဂ တစ်စုံတစ် ဂဟူ၍မျှမ ို သော မည်သည့်အ ဂ အပေ ၌မျှ နှစ်သက်စ ဂဟူ၍ သဘောမထာ တော့သော ငါ့မှာ နှစ်သက်စ ဂဟု ူ ဆပြီး ထို ပစ္စည်း ၏ ပျက်စီး ဆုံး ရှုံး ခြင်း ကြောင့်သာဖြစ် မည့် မ်း နည်း ခြင်း သည် အဘ ် မှာဖြစ်တော့အံ့နည်း ဟု သိစေ လို၍ "ငါ့မှာ အဘ ် နှစ်သက်စ ဂပစ္စည်း ပျက်စီး ဆုံး ရှုံး ၍ မ်း နည်း မည်နည်း" ဟု ဖြေတော်မူသည်

ကကု သုတ်ပြီး ၏

၁၀။ အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်

၁၀၁။	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= ညဉ့်တစ်ညဉ့်၏ သန်းခေါင်ယံ အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အနာထပိဏ္ဍိကနတ်သား။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	= အမှန်အဆကောင်းသည့် အရှင်အာနန္ဒာ။

အနာထပိဏ္ဍိကနတ်သား ။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ခါ ဇေတဝန်၌ နေတော်မူစဉ် ဖြစ်ပေသည်။

ဤသုတ်၌ လျှောက်အပ်သော ဂါထာ ၅-ဂါထာနှင့် ၎င်းတို့၏ မြန်မာပြန်ကို ဒေဝတာသံယုတ်၊ အာဝိုတ္တဝဂ်၊ ၈-ဇေတဝနသုတ်၌ ပြန်ကြည့်ပါ။ ဤစကားများကို လျှောက်ထားပြီးနောက် အနာထပိဏ်နတ်သားသည် ဘုရားရှင်ကို ရှိသေစွာ ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြုကာ ထိုနေရာ၌ပင် ကွယ်ပျောက်လေသည်။

ပြန်ကြားတော်မူပုံ (ဟောတော်မူ) ။ ။ ထိုညဉ့် လွန်မြောက်ပြီးနောက် တစ်ရက်သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်သည် အနာထပိဏ်နတ်သား လျှောက်အပ်သော တရားစကားတို့ကိုပင် ပြန်ကြားဟောတော်မူ၏။ ထိုသို့သော် အနာထပိဏ်နတ်သားဟုကား အမည်မဖော်ဘဲ "မထင်မရှားနတ်သားတစ်ပါး လျှောက်သည်"ဟူ၍သာ မိန့်တော်မူသည်။

အရှင်အာနန္ဒာ၏ အမှန် ။ ။ ဘုရားရှင်၏ တရားစကား ပြီးဆုံးသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် လက်အုပ်ချီကာ "ရှင်တော်မြတ်ဘုရား မနေ့ညဉ့်က လာရောက်လျှောက်ထားသော ထိုမထင်ရှားသော နတ်သားဟူသည်မှာ အနာထပိဏ်နတ်သား ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော ဘုရား၊ အဘယ့်ကြောင့် တပည့်တော် ဤကဲ့သို့ မှန်းဆ၍ မေးနိုင်ပါသနည်းဆိုသော် အနာထပိဏ် သူကြွယ်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာအပေါ်၌ အလွန်ကြည်ညိုသူ အထူးသဖြင့် ကွယ်လွန်ခါနီး၌ ဟောအပ်သော တရားကြောင့် အလွန်ကြည်ညိုသွားပါသည် ဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်ကို မေး လျှောက်၏။

သင့်မှန်းဆချက်မှန်၏ ။ ။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က အရှင်အာနန္ဒာအား ချီးကျူး၍ အောက်ပါ စကားကို မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒာ ... တော်ပေစွ၊ တော်ပေစွ၊ မှန်းဆကြံစည်၍ သိထိုက်သည့် အရာ၌ သင်သည် သင့်လျော်အောင် မှန်းဆနိုင်ပေစွ၊ မှန်ပေသည်၊ အာနန္ဒာ ... မနေ့ညဉ့်က နတ်သားသည် အနာထပိဏ်နတ်သားပင် ဖြစ်သည်။ အနာထပိဏ်နတ်သား၏ အကြောင်း အရာ အကျဉ်းချုပ်ကို ဒေဝတာသံယုတ်၊ အာဝိုတ္တဝဂ်၊ ၈-ဇေတဝနသုတ် မြန်မာပြန်၌ ရှုပါ။

အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်ပြီး၏။

၂-ခုမြောက် အနာထပိဏ္ဍိကဝဂ် မြန်မာပြန်ပြီး၏။

□□နာနာတိတ္ထိ□ □၆

□□သိ□သုတ်

□□□□　ဌာန　= သာ□တ္ထိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်း□တိုက်□
ကာလ　= ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏□သန်□ခေါင်□ အချိန်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= သိ□မည်သောနတ်သား□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= ဘု□ား□□င်□
တ□ား□တော်　= သုတော်ကောင်း□တို့နှင့်□ပေါင်း□သင်း□□ကျိုး□□

□ဤသိ□သုတ်မြန်မာပြန်သည်□□□□တာသံ□ုတ်၊□သတုလ္လပကာ□ိ က□□□□□□သဗ္ဘိသုတ်နှင့်□အာ□ုံ□တူ၏□□ဆိုဥ္□နတ်အများ□ကလျှောက်ခြင်းနှင့် ဤဥ္□သိ□နတ်သား□တစ်ဦး□တည်း□ လျှောက်ထား□ခြင်း□သာ□တူ□သည်□□

သိ□သုတ်ပြီး၏□

□□ခေမသုတ်

□□□□　ဌာန　= သာ□တ္ထိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်း□တိုက်□
ကာလ　= ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏□သန်□ခေါင်□ အချိန်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= ခေမမည်သောနတ်သား□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= ဘု□ား□□င်□
တ□ား□တော်　= မိမိကို□ သည်ပင်□မိမိ၏□န်သူဖြစ်□ပုံနှင့်□လှည်း□□င်ရှိ□ကျိုး□သူ□လှည်း□သမား□ျိုး□သို့□နှမ်း□ဥ္□ပြုပန်□ပုံများ□□

ခေမနတ်သား□□　□စ□န္တိ□ာလာ□မြေ□၊ အမိတ္တေနေ□အတ္တနာ□
ကရောန္တာ□ါပကံ□ာမ္မံ□□ □ဟောတိ□က□ုကပ္ဖလံ□

အသိအလိမ္မာ□ဉာဏ်ပညာကင်□□လူအလူဖျင်□တို့သည်□စပ်ပူပြင်း□စွာ□ခံသာသောအကျိုး□ကိုပေ□တတ်သည့်□□ □တ်မာညစ်ကျူ□ကောင်း□မှုကို□ပြုလုပ်ကြကုန်လျက်□ကောင်း□ဆို□ညစ်□န်သူကဲ့သို့ဖြစ်သော□မိမိကို□ ဖြင့်ပင်□တိုထိုဤဤ□လှည့်လည်ကျူ□ကာ□သွား□လာလုပ်ကိုင်၍နေကြကုန်၏□

နှ□တံ□ာမ္မံ□ကတံ□သာ□ု□□ □ကတ္တာ□အနုတပ္ပတိ□
□ သသ□အသုမုခေါ□ေ□ု□ □□ပါကံ□ဖ□□သေ□တိ□

နောင်တတစ်ဖန်ပူပန်□ကြောင်း□□မကောင်း□သောအမှုကို□ပြုလုပ်ခြင်း□သည်သာ□ကောင်း□၏□□ျခဲ့မိမှာ□□ □င်အမှု၏အကျိုး□ကာ□ာ□ကိုမျက်□ည်ကြီး□ □ အသွ□ သွ□ ကျ□စီ□□ညည်း□လျက်ခံစား□□တတ်၏□

တဒ္ဓ တမ္ဗံ ကတံ ဒေဝါ၊ ပါဋိ ကာတွာ နာနုတပ္ပတိ။
သ ဟိ တီ တော သုမနော၊ ဝိပါကံ ပဋိသေ ဝတိ။

နောင်တတစ်ဖန်မပူပန်ကြောင်း၊ ကောင်းမြတ်သောအမှုကိုကား ပြုလုပ်ခြင်းသည်သာ ကောင်း၏။ ထိုကုသိုလ်ကို ပြုထားခဲ့ပြီးသော် ထိုကောင်းမှု၏အကျိုးဝိပါကကို နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် နှလုံးရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍ ခံစားရ၏။

ပဋိကစ္စေဝ တံ ကယိရာ၊ ယံ ဇညာ ဟိတမတ္တနော။
န သာကဋိကစိန္တာယ၊ မန္တာ ဓီရော ပရက္ကမေ။

ကြောင်းကျိုးမြော်မြင်သော ပညာရှိသည် မိမိအတွက် ကောင်းကျိုးရှိမည်သော ထိုအလုပ်ကို ရှေးမဆွကပင် ကြိုတင်အောက်မေ့၍ အကောင်းမြတ်သောအစီအမံဖြင့် ဆောင်ရွက်ရာ၏။ လှည်းမောင်းသူကဲ့သို့ လှည်းသမားမျိုး၏ နွမ်းလျှို့ပူပန်ခြင်းကဲ့သို့ မဖြစ်စေဘဲ ကြိုတင်စဉ်းစားလုပ်ကိုင်ရာ၏။ လှည်းသမားမျိုး၏ နွမ်းလျှို့ပူပန်ပုံကို နောက်ဂါထာဖြင့် ဆက်၍လျှောက်လိမ့်မည်။

ယထာ သာကဋိကော မဋ္ဌံ၊ သမံ ဟိတွာ မဟာပထံ။
ဝိသမံ မဂ္ဂမာရုယှ၊ အက္ခစ္ဆိန္နော ဈာယတိ။

လမ်းပြည့်တင်ထားသော လှည်းကိုမောင်းနှင်သည့် လှည်းသမားသည် ညီညာပြန့်ပြူးသော လမ်းမကြီးကို ရှောင်လွှဲ၍ မညီမညာ ချိုင့်ခွက်ကြမ်းသော လမ်းဆိုးကို လိုက်လျှောက်ဖြင့် ဆက်၍မောင်းလေသော် ဝင်ရိုးကျိုးပြတ်ကာ လှည်းနှင့်တကွ စီးပွားဆုံးရှုံး၍ ပူပန်ဖြစ်ပုံဟန်ကဲ့သို့။

ဧဝံ ဓမ္မာ အပက္ကမ္မ၊ အဓမ္မမနုဝတ္တိယ။
မန္ဒော မစ္စုမုခံ ပတ္တော၊ အက္ခစ္ဆိန္နောဝ ဈာယတိ။

ပမာဒ တရားဖြင့် ဖြောင့်မတ်သောလမ်း မှလွဲ၍ မဟုတ်သောလမ်းကို လိုက်သွားသဖြင့် ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေမင်း၏ ခံတွင်းသို့ ရောက်သော် လှည်းဝင်ရိုးကျိုးသော လှည်းသမားကဲ့သို့ နွမ်းလျှို့ပူပန် ရလေ၏။

ခေမသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဤသုတ်လာ နတ်၏လျှောက်လိုရင်းမှာ အသိဉာဏ်နည်းပါးသော လှည်းမောင်းသမားသည် လမ်းဆိုးလမ်းကောင်းကို မခွဲခြားတတ်သောကြောင့် လမ်းကောင်းလမ်းမှန်ကိုဖယ်ရှား၍ ချိုင့်ခွက်များပြားသော လမ်းဆိုးဖြင့် လှည်းကိုမောင်းလေရာ လှည်းဝင်ရိုးသည် ထက်ပိုင်းပြတ်ကျိုးလေ၏။ ကျိုးသည့်လှည်းဝင်ရိုးကိုလည်း တစ်ဖန်ပြန်လည်ပြုပြင်နိုင်စွမ်းမရှိသဖြင့် ဝမ်းနည်းပူဆွေးလျက် ရှိရသကဲ့သို့ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားလမ်းမှန်ကို ကျော်လွန်သွေဖည်၍ မသူတော်တို့၏ တရားကို လိုက်၍ အကုသိုလ်များကို အားထုတ်ပြုကျင့်ကျူးလွန်ပြီး နောက်သေပေါက်သော် နောက်ကာလကျမှ "မှားခဲ့ပြီ မှားလေပြီတကား" ဟု ပြင်ဆင်ရန်မရတော့၍ ဝမ်းနည်းမှုကြီးကို ခံလေတော့သည်ဟူလို။

ခေမသုတ်ပြီး၏။

သေ ီသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နိကျောင်း တိုက်
	ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏ သန် ခေါင်း အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သေ ီမည်သောနတ်သာ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ရ ှင်
	တ ရ တော်	=	ကျွန်နှင့်တူ, သခင်နှင့်တူသောအလျှုများ

သေ ီနတ်သာ အန္နမေ ဘိနန္ဒန္တိ၊ ဘ ေ မ မာနုသာ
အထ ကော နာမ သော ကွေ့၊ အန္နံ နာဘိနန္ဒတိ

ဘု ရ ှင် ေ န်ဒ္ဓါ သ ဒ္ဓါ ၊ ပ္ပသန္နေန စေတသာ
တမေ အန္နံ ဘဇတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပ မှိ စ
တသ္မာ နေ ျ စ္ဆေ ့ ရှာ နံ လာဘိဘူ
ပုညာနိ ပ လောကသ္မိံ ပတိဋ္ဌာ ဟောန္တိ ပါဏိနံ

ဤနတ်သာ ၏အမေ ထာနှင့် ဘု ရ ှင်၏အဖြေ ထာမြန်မာပြန်ကို တာသံ ုတ်၊ အာ ဏ္ဏ အန္နသုတ်၌ ပြန်ရှုပါ

သူဇာတ်ကြောင်း လှန် ထောက်ခံသည့်နတ် ဘု ရ ှင်က ဤ ထာအဖြေစကား များ ကို ဟောတော်မူပြီး သောအခါ နတ်သာ သည် အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်၏ ှင်တော်မြတ် ဘု ရ အ ှင်မြတ်ဘု ရ ခုဟောတော်မူအပ်သော အဖြေစကား များ သည် လက်ဖြောက် ခတ်တီ အံ့ချီး ထိုက်အောင် မဖြစ်ဖူး မြ တူ ကဲ့လှအောင် ကောင်းမှန်ပါပေသည်ဘု ရ တပည့် တော်ကို ် တိုင်ပင် ေ ု တ သီ မည်သော ဘု င်တစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ပါသည် အလှု၏ အ ှင်သခင် အဖြစ်ဖြင့် စွန့်ကြဲပေ တ မ်လှု န် လေ့ ှိသည့် အပြင် သူ တစ်ပါး တို့အား လှုမှု, တန်း မှု၏ ကျေးဇူး တို့ အထူ ပြောဟော ဆုံး မ လေ့ ှိသူလည်း ဖြစ်ပါ၏ဘု ရ တပည့်တော်သည် နေပြည်တော် ရ ရ မြို့၏ အ င်အထွက် တံခါး ကြီး ပေါက်တို့၌ အလှုရုံမဏ္ဍပ်ကြီး များ တို့ ဆောက်လုပ်စေကာ သေ့ ဟန် , ပ ဗိုဏ်များ, ဖုဏ္ဏား များ, ဆိုကို ရ မွဲ အာ တ ရ မွဲ လှုဆင် များ, ခ ီသွား ဧည့်သည်များ, တောင် မ်း စ သောက်သူများ အား စွန့်ကြဲပေ တ မ်လှု န် ခဲ့ပါ သည်ဘု ရ

သေ ီသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ် ်

အလှု၏အ ှင်သခင် ဤသုတ်တော်လာ သေ ီနတ်သာ ၏စကား တွင် ် "အလှု၏အ ှင်သခင်အဖြစ်ဖြင့် လှုခဲ့ပါသည်" ဟူသောစကား နှင့်စပ်၍ "သ န သဟာ န သာမီ န" ဟူသော အလှုသုံး မျိုး တို့ မှတ်သာ ထိုက်၏ ထိုတွင်

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ေ ဂ ကက်သည် မိမိကို ် တိုင်က အကောင်း အမွန်ကိုသုံး စွဲ၏ သူ တစ်ပါး တို့အား ပေ လှုသော အခါ၌မူ အညံ့စား တိုသာပေ လှု၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှု န မျိုး တို့ ကောင်း မွန်သော လှုဖွ ် တ္တူ ပစ္စည်း စု အပေ ၌ တွ ် တာတတ်သော တဏှာအ ှင်သခင်၏ ကျေးကျွန်အဖြစ်ဖြင့် တဏှာ၏အမိန့်ကို မ လွန်ဆန် ုံ့သူအဖြစ်ဖြင့် လှု ခြင်း ကြောင့် "သ န = ကျွန်အလှု" ဟုခေ ၏

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ေ ဂ ကက်သည် မိမိသုံး စွဲသည့်ပစ္စည်း မျိုး တို့ပင် သူ တစ်ပါး တို့အား လှု၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှု န မျိုး တို တာန် တူ ည်တူသဘောထား ၍လှုခြင်း ကြောင့် "သဟာ န = သဟာ ် ချင်း သူငယ် ် ချင်း န" ဟုခေ ၏

မောင်မမျာတလည်လျှလို တပည့်တော်သည် ထိုကဲ့သို့ အလှူကြီး ကိုစီစဉ်၍ ပေးလှူလာခဲ့ ဂ တပည့်တော်၏မောင်မအပေါင်း သည် တပည့်တော်ထံလာ၍ " ခုအခါ အ ုင်မင် မြတ်ချည် သာ အလှူပေးနေ ပါ၏ ကျွန်တော်မျိုးမတို့မှာကာ အလှူ ါနမဲ့ဖြစ်နေကြပါသည် အိုအ ုင်မင် မြတ် တောင်းပန်ကြပါကုန်၏ အ ုင်မင်မြတ်ကို အမှီပြု၍ ကျွန်တော်မျိုးမတို့ သည်လည်း အလှူ ါနပြုလိုကြပါကုန်၏" ဟု အ ေ ဆိုလာကြပါကုန်သည်ဘု ဂ ထိုအခါ တပည့်တော်သည် "ငါသည် တို ် တိုင်လည်း လှူ ါန် နေ၏ လှူ ါန်မှု၏ က်ကျေးဇူး တို့ကို လည်း ကျူး ပြောဆိုလေ့ ှိသူဖြစ်၏ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် "အလှူ ါနပြုလိုကြပါကုန်သည်" ဆိုသူတို့ကို အဘ ် သို့ ပြော တော့အံ့နည်း ခွင့်မပြုလျှင်မကောင်း တော့"ဟုကြံ၍ ထမြို့ တော်တံခါး ပေါက်၌ အလှူ ါနပြုခွင့်ကို မောင်မအပေါင်း အာ ပေးလိုက် ပါသည်ဘု ဂ တပည့်တော်၏အလှူကို ထိုပထမတံခါးမှ ရတ်သိမ်းလိုက် ပါသည်ဘု ဂ

သူတို့သူတို့ကလည်း ထို့နောက် မောင်မမျာနည်းတူ တပည့်တော်၏ လက်အောက်ခံ မြို့စာ န ် စာ မင်းမျာ တလည်း ကောင်း တပ်မတော်ကလည်း ကောင်း ပုဏ္ဏာမျာ အပါအ င် သူဌေး သူကြွ ် ကုန်သည်, လ ် လုပ်တို့ကလည်း ကောင်း အသီး သီး လှူခွင့်တောင်းခံလာ ကြပါကုန်သည် ထို့ကြောင့် တျွန်တံခါး ပေါက်ကိုလည်း ၎င်းတို့အာ အသီး သီး ခွဲ ေ ပေး၍ လှူ ါန်ခွင့်ပြုလိုက် ပါသည်ဘု ဂ

ဖနပုံမျာမျာ ြေ ၍လှူ ထိုသို့ တံခါး ပေါက်လုံး ပေးလိုက် သောအခါ တပည့်တော်၏ အလှူမဏ္ဍပ်မျာ၌ ကြောင့်ကြစိုက်၍ ဆောင် က်နေကြသော မင်းချင်းတို့က "အ ုင်မင်မြတ် အ ုင်မင်မြတ်အတွက် ခုအခါ အလှူ ါနကို မပြု တော့ပါ"ဟု သံတော်ဦး တင်ကြပါသည် ထိုအခါ တပည့်တော်သည် "အမောင်တို့ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မြို့တော်၏အပြင်အပ ဖနပုံ ကျေး ဂတို့ မှ မည့်အခွန်ဘဏ္ဍာတော်တို့တွင် တစ် က်ကိုသာ နန်း တော်အတွင်း ေ တိုက်တော်သို့ သွင်း ကြကုန်လော့ ကျွန်တစ် က်ကို ထိုထိုဖနပုံ ကျေး ဂအသီး သီး၌ပင် သေ့ ဟန် ့ ပါဇီမျိုးဝ်မျာ ပုဏ္ဏာမျာ ိုကို ဂမဲ့သူဆင်း မျာ ခ ီသွာ ည့်သည်မျာ တောင်း မ်း တ သောက်သူမျာ အာ စွန့်ကြဲပေး တမ်း လှူ ါန် ကြကုန်လော့"ဟု ပြောဆိုစီမံ၍ လှူ ါန် စေခဲ့ပါသည်ဘု ဂ

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ေ ဂက်သည် မိမိကို ် တိုင်က သင့်လျော်ရုံပစ္စည်း ဖြင့် မျှတ ေ ာင့် ၏ သူတစ်ပါး တို့အာ မှု အကောင်း အမွန်ကိုသာ လှူ၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှူ ါနမျိုး တို့ ကောင်းမွန်သည့်ပစ္စည်း တ္တု အစုစုအပေ တွ ် တာ တတ်သောတဏှာ ဂတ်ကို အောင်နိုင်သူ လွှမ်း မိုး နိုင်သူ အ ုင်သခင်အဖြစ်ဖြင့် လှူခြင်း ကြောင့် "သာမီ ါန = အ ုင်သခင် ါန"ဟုခေ ၏ ဤသုံး မျိုး တွင် ဤသုတ်လာ သိ ီမင်း ၏အလှူသည် "သာမီ ါန" မျိုး ဖြစ်သည်ဟုဆိုလို သည်

ေ ခေတ်အလှူနှင့် ခုခေတ်အလှူ ဤသုတ်တော်လာ သိ ီမင်း ၏အလှူကဲ့သို့ ေ ု ေ ု သော သူတော် စင်တို့၏ အလှူ ါန ် အလှူခံအဖြစ်ဖြင့် သတ်မှတ်လှူ ါန် ခြင်းခံ သူတို့သည် အလှူခံစာမျာ သက်သက်ဖြစ်ကြ သော သေ့, ဟန် ့ ပါဇီမျိုးဝ်မျာ ပုဏ္ဏာမျာ ိုကို ဂမဲ့ အာ တို ဂမဲ့ လူဆင်း မျာ ခ ီသွာ ည့်သည်မျာ တောင်း မ်း တ သောက်သူမျာ သာဖြစ်ကြသည် ခုခေတ် ် အလှူအတန် ပြု ဂ၌က အမျာ အာ ဖြင့် စိန်တွဲလဲ, ေ တွဲလဲနှင့် ၎င်း ပြောင်ထိန်လက်သော တကာ ဖိုင် ုင်ကြီး မျာ ထ ် ါခန့်ညာ သော တိုက်တာအိမ် ဂ ပိုင် ုင်မျာ သစ်လွင်တောက်ပြောင်သော အ တ်အစာမျာ တို တ်နိုင်ဆင်နိုင်သူမျာ တို ဖိတ်မန်၍ ကျွေး မွေး လှူ

အကျိုးကို မပိုင်းခြားနိုင်ပါ င်တော်မြတ်ဘုရား တပည့်တော်သည် သိမြင်ပါ ဖြင့် အနှစ် စ်သောင်း ကာလပတ်လုံး သည် ပြုလုပ် အာ ထုတ် အပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ် တ ား တို့၏ အကျိုး င် အကျိုးဆက်ကို မပိုင်းခြား နိုင်ပါ “ကောင်းမှုသည် ဤမျှသာ” ဟု လည်းကောင်း “ကောင်းမှုအကျိုးဆက်သည် ဤမျှလောက်သာ” ဟုလည်းကောင်း “နတ်ပြည် သု တိ၌ ဤ၍ဤမျှသာ တည်နေ မည်” ဟုလည်းကောင်း အပိုင်းအခြား မြင် ပြု၍မ နိုင်ပါ ထို့ကြောင့် င်တော်ဘုရား၏ ” စသောတ ား တော်သည် အံ့သြဘနန် ထူးဆန်းမှန်ကန်လှပါပေသည်ဘုရား

ယ ီကာ သုတ်

ဤယ ီကာ သုတ်တော် မြန်မာပြန်ကိုဖ တာသံ ုတ်၊ အာ ိတ္တ ယ ီ ကာ သုတ်၌ ပြန်ရှုပါ အာ ုံ တူ၏

ယ ီကာ သုတ်ပြီး၏

ဇစ္စန္ဓသုတ်

	ဌာန	= ကောသလတိုင်း ဟိမ န္တာတောင်ခြေ ိုကျောင်း
	ကာလ	= က်ဥပုသ်နေ့
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဇစ္စန္ဓမည်သောနတ်
	တ ားတော်	= ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ဂ္ဂ စာ စာနှင့်တူသော ဟန်များ

ဟန်နှင့်မတူသော ဟန်များ အခါတစ်ပါး၌ ဟန်များစွာတို့သည် ဘုရား င်ထံမှ ကမ္မဌာန် ခဲ့ကြပြီး၍ ကောသလတိုင်း ဟိမ န္တာတောင်နံပါး ်တော ကျောင်း၌ နေကြကုန်၏ ဘုရား င်ထံမှ ကမ္မဌာန် ခဲ့ကြသော်လည်း ကမ္မဌာန်ကို အာ ထုတ်ကြဘဲ ထို ဟန်တို့၏စိတ်များသည် တောင်တောင်ဤဤ တွေးစည်ပျံ့လွင့်နေကုန်၏ အနှစ်မပါ လာ အချည်း အထီးတည်း တက်ကြွသော ကျူပင်အလား မာန်ထောင်နေကြကုန်၏ သပိတ်၊ သင်္ကန်း အဆန်း ကြ အသာ လွတ်ခြ လု ဆင်သ လော်လည်သောစိတ်လည်း ကြကုန် ၏ အပြောအဆို ချိုသာသိမ်မွေ့ ဥ ကျေ သည့် အလေ့လည်းမ ိုကြ အကျိုးအပေါက် ကော် တတ် ား ား ဲဖွာသောစကား ိုသာပြောဆိုနေတတ်ကြကုန်၏ သတိမေ့လျော့ ပေါ့ဆကုန် ၏ ညာအဆင်အခြင် သမ္ပဇဉ်ဖြင့် ဘက် ဥ်မှုလည်းမ ိုကြ ထို ဟန်တို့၏စိတ်များသည် တည်ကြည်မှုကင်း၍မ ်မတည် ချာချာလည်နေကုန်၏ စောင့်စည်းမှုမ ို လူ တ်ကြောင်း တုန် ကကဲ့သို့ ကတိက္ကန္ဒြေအတိုင်း ဖြစ်ကြကုန်၏

နှ လေ့ ိုကြသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့သည် သူတို့အိမ်၌လည်း ခုအလှူ၌ ကျွေးမွေး လှူ နှ သောပစ္စည်းမျိုးကို လိုလေသေး ို နိုင်ကြသူများဖြစ်၍ အကျိုးမထူး လှူ အလှူရှင်ကသူတို့အား ကား ျင် အ တ်တန်ဆာချင် မသိမသာပြိုင် အောင်ပြုလုပ်ပေးသကဲ့သို့သာ ဖြစ်နေတတ်သဖြင့် စဥ်း သင့်ကြသည်

သေ ီသုတ်ပြီး၏

ငြ လက်ကိုဖော်၍နောက်ကိုကော် ထိုကဲ့သို့ ဟန်ဆောင်တော်မျာ မေ့လျော့ပေါ့ဆ နေထိုင်ကြ ၏ အခါတစ်ပါး က်မြောက်ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့၌ဥပုသ်ပြု ၍ သိမ်အတွင်း၌စု ဝေး ချိန် ၌ ဗြဟ္မမည်သောနတ်သား သည် ထိုသိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ဟန်ဆောင်တော်တို့အား အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထား ဖြစ်တင်၏။

သုခဇီဝိနော ပုဒေ အာသုံ၊ ဘိက္ခူ ဂေါတမသာ ကာ။
အနိစ္ဆာ ပိဏ္ဍမေသနာ၊ အနိစ္ဆာ သ နာသနံ။
လောကေ အနိစ္စတံ ဥတ္တွာ၊ ကြ ခဿန္တံ အကံသု တေ။

ငြ အခါကာလ သမ ၌ ဂေါတမနွ ် ဖွာ မြတ်ဘုရား၏ တပည့်သာ ဖြစ်သော ဟန် တော်တို့သည် သမှု ပစ္စ ဖြင့် အား ကျေနပ် လွ ် ကူစွာ မွေ့ မြူအပ်ကြောင်း ကောင်း သောအသက်မွေး ခြင်း ကြကုန်၏။ သမှုဖြင့် စာင်း ဓိမ်ကြသည်ဟုလို တောင့်တောင့် တတ မ ကြကုန်ဘဲ ဝိုင်း သာ ပြည်သူ တြသည် ပြု ပ် ငင်လန် အ ပေ ပေအနေ နေ သော ဘေဇ ဆွမ်း တိုလည်း ကောင်း ဆောက်လုပ်လှု ါန် အခန်း ခန်း အဖြာဖြာ ကျောင်း အိပ် ၏ နေ ၏ကို လည်း ကောင်း မို့ မွျတ သုံးစွဲနေထိုင်ကြကုန်၏။ ထို ဟန် တော်တို့သည် ရုပ်နာမ်သခၤါ တ၌ လောက၌ ဖြစ်ကပျက်ပြန်မမြဲဟန်အချက်ကို တွက်ကွက်ထင်ထင် သိမြင်တော်မူကြပြီး၍အပူ

ဗြဟ္မသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဗြဟ္မနတ်သား ၌နတ်သား သည် သူတော်ကောင်း စိတ် သော နတ်သား တစ်ပါး ဖြစ်၏။ ၌သုတ်တော်၌လာ သော ဟန် တော်တို့သည် မူလက ကမ္မဋ္ဌာန် တ ၏ ထံ တ ထုတ် န် ည် ် ၍ ဘု ၏ ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန် ကို ခဲ့ကြ၏။ လူသူမနီး ဟိမ န္တာတောင်တန်း ကြီး၏အခြေသို့ပင် ကြွ ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် နောက်ပိုင်း၌ ကမ္မဋ္ဌာန် လက်လွှတ်ကာ မေ့မေ့လျော့လျော့ နေထိုင်ကြကုန်၏။ ထိုအခြင်း အ ၏ကို သိမြင်သော ဗြဟ္မနတ်သား သည် သတိ ပေ ဓိုက်တွန် န် သူတို့ထံသို့လာ၍ အထက်ပါ စကာ တို့ဖြင့် လျှောက်ထား သတိပေး ခြင်း ဖြစ်၏။

ဥပုသ်နေ့ကို ခြင်း ထိုသို့ သတိပေး ဓိုက်တွန် ၏၌လည်း အသီး သီး တစ်ပါး စီတစ်ပါး စီနေ ၏၌ လျှောက် နေ လျှင် ခေါ် မ ပေါက် အကျိုးမပေါက်နိုင်။ အား လုံးစု ဝေ ချိန်၌ လျှောက် မှ လို ၏ ပြီး မြောက်နိုင်မည်ဟုကြံ ၍ အား လုံးစု ဝေ ချိန် ဥပုသ်နေ့ ် လာရောက်လျှောက်ထား ခြင်း ဖြစ်သည်။

ငြ လက်ကိုဖော်၍နောက်ကိုကော် ထိုသို့ လျှောက် ၏၌လည်း သူတော်စင် ဟန် တော်တို့၏ ကျင့်ကြံ နေထိုင်သွာ ပုံ မွမ်း ဖွ ် ၏ က်တို့ကို ဦး စွာ ထုတ်ဖော်လျှောက်ထား ပိုက် မှ ခုအခါ မတော်မတ ၏ ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြကုန်သော ဟန် တော်မျာ ၏အပြစ်သည် ပို၍ပေ လွင်မည်ဟုကြံ၍ သူတော်စင် ဟန် တော်တို့၏ ကိုကို ဦး စွာလျှောက်ထား ခြင်း ဖြစ်၏။ သူ၏ဆိုလို ် အကျဉ်း ချုပ်မှာ

ဘု ၏ ၏တပည့်သား တ ဟန် တော်မျာ သည် ဆွမ်း သင်္ကန်း ကျောင်း ဆေး ပစ္စည်း လေး ပါး တို့၌ သမှုဖြင့် မှုတတင်း ဓိမ်တော်မူကြကုန်၏။ တောင့်တောင့်တတဖြင့် ပစ္စည်း လေး ပါး တို မို့ နေကြဘဲ ဓိမ် တို့ ဟန် တ ၏ တိုသာ ကြို ဘာ ထုတ်ကာ သုံးသ ၏ ကြ ၏အဆုံး နိဗ္ဗာန်ဟူသော သန္တိ ဓိတ်တုံ တို ပြတ် သုံး သွာ တော်မူနိုင်ကြပါကုန်ပြီ။ ခုအ ်ဘု ၏ တို့မှာကာ ပစ္စည်း လေး ပါး တို မတ ၏ မို့ အလိုကြွ ွဲစွာ ကြီး သထက်ကြီး နေကြကုန်၏။ ကောက်ကျစ်စဉ်း လဲသော ွာသူကြီး တို့ကဲ့သို့ ဝိုင်း သာ ပြည်သူတို့အပေ ၌ ပစ္စည်း လေး ပါး တို အနိုင်အထက် ပ်စက်ကလူ ပ်မိညာသော အာ ဖြင့် လု စာ သောက်နေ သကဲ့သို့ ဖြစ်နေကုန်၏ဟုဆိုလို သည်။ စဉ်း လဲသော ွာသူကြီး သည် လူထုအပေ မတ ၏ ပ်စက်၍ အခွန်အတုပ် သလို ဟန် ဟုတ်ဘဲ ဟန် အထင်ဖြင့် လှူအပ်သမှုပစ္စည်း မျာ တို သုံး စာ နေခြင်း သည်လည်း စဉ်း လဲကောက်ကျစ်နေခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။

ပြတ်သည်□□□□ကွ၏အဆုံးကိုပြုတော်မမူနိုင်ကြကုန်ပြီ□

□ပြေါ်သံ□တတ္တ□အတ္တာနံ□□မေ□□မဂ္ဂကာ□□ □
ဘုတ္တ□ဘုတ္တ□နိပဇ္ဇန္တိ□□□□□ပြေသုမူစ္ဆိတာ□
သဃ်သ□အဥ္စလိ□တတ္တ□တ္တ□ေကစ္စေ□□□မဟံ□
အပ□□အနာထာ□တေ□□ ထာ□ပေတာ□တထေ□□တေ□

တပည့်တော်သည် သံဃာတော်အပေါင်းအား□□လက်အုပ်ချီမိုး□□နိုမှုကိုပြု၍□□နေ□ဒွ အချို့သော□ဟန်□တော်တို့အား□□လျှောက်လိုပါ၏□□□ပ□ ကျေ□□□ဒွ□ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော □သူကြီး□တို့သည်□တသော□တောင်သူအပေါင်း□တို့အနိုင်အထက်နှိပ်စက်ဖိစီး□တား□ကောနို□□ အခန်□ခန်□သော□ဖွ□ သောက်ဖွ□ တို့ကို□ပ□ဆောင်စေလျှက်□သုံးစွဲစား□သောက်ကုန်သကဲ့ သို့အချို့□ဟန်□တော်တို့သည်□ဘု□□□င်စက်ဆုပ်□အလွန်သေ□ပ်သည့်အ□တ်တမာ□လ□□ ပစ္စည်း□□ဖွေနည်း□ဖြင့်□□□□□သောက်နေကြကုန်၏□□တ□□□□၍□လာသောပစ္စည်း□တို့ကို သုံး□ဆောင်စား□သောက်ပြီ□နောက်ဌလည်း□□သူတစ်ပါး□တို့၏သမီး□□□ သေ□သောဇနီး□တို့အပေ□ ဌ□□မှာ□ကြုံးဆ□တွေ□မိန်□မောကြကုန်လျက်□ခြပစ်လက်ပစ်□□ပ်စက်နေကြကုန်၏□□သူသေ ကောင်တို့ကို□ဆွမျိုး□တို့က□သုသာန်တစ□သချိုင်□□ဌ□စွန့်ပစ်ကြကုန်သကဲ့သို့□ထိုဆိုအပ်ခဲ့သော □ဟန်□တို့ကိုလည်း□□ပဇ္ဈာ□ တို့က□ကြည့်ရှုဆုံး□မ□ပြုကြဘဲစွန့်ပစ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍□အား□ ထာ□တို့ကို□ □ အမှီအတွ□ လည်း□□□ကြကုန်□

ဧ□ □ခါ□မတ္တာ□□ဟ□ဏ္ဍိ□တေ□မ□သနာ□ □ဘာသိတံ□
ဧ□ □အပ္ပမတ္တာ□□ဟ□ဏ္ဍိ□နမော□တေသံ□တ□ဓေါမဟံ□

□□ ခုလျှောက်အပ်သောစကား□တို့□□မေ့လျော့ပေါ့ဆ□နေထိုင်ကြသော□ဟန်□တော်တို့ကို □ည်ညွှန်□၍□တပည့်တော်လျှောက်ပါသည်□□မေ့မလျော့□ပေါ့မတန်□ကျင့်ကြံနေထိုင်တော်မူ ကြသောအ□ှင်ကောင်□တို့အား□တား□□တပည့်တော်□□နိုမှုပြုပါ၏ဘု□□□

ဇန္တုသုတ်ပြီး□၏□

□□ဓေါဟိတသသုတ်

□□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□နိကျောင်း□တိုက်□
	ကာလ	= ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏□သန်□ခေါင်□ အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဓေါဟိတသသမည်သောနတ်□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု□□□င်□
	တ□□တော်	= စကြ□ဠာ□တမ္ဘာလောက၏အဆုံး□ကို□ခြေလျင်သွာ□ ၍□ ေ□က်နိုင်ပုံ□

ဓေါဟိတသသနတ်သား□□□□င်တော်မြတ်ဘု□□□□□အကြင်ကမ္ဘာ□အကြင်စကြ□ဠာဌ□□ပ်သန္ဓေ လည်း□နေ□□အိုနာသေမှုလည်း□□□□သေပြီ□သည့်နောက်□ဘ□သစ်တခုသို့□ကပ်ေ□က်□မှု

လည်းမဟုတ်။ ဤလောက၏အဆုံးဖြစ်သောထိုကမ္ဘာ့ထိုစကြဝဠာအပ်မျိုးတို့ကိုခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့် သိခွင့်မြင်ခွင့်ရောက်နိုင်ခွင့်ရှိပါသလောဘုရား။

ဘုရားပြန် ။ ။ ကာနတ်သား... ပဉ္စလ္လေ ... အိုနာသေ ... တ်မြင်ဖြစ်တင်ရောက်ရာ၍ လောက၏ အဆုံး ထိုကမ္ဘာ ထိုစကြဝဠာအပ်မျိုးတို့ကိုခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်သိခွင့်မြင်ခွင့်ရောက်နိုင်ခွင့် မရှိချေ။

ရောဟိတဿနတ်သား ။ ။ မြတ်စွာဘုရား ...စကားတော်မြတ်ဘုရား။ အံ့ဩဘနန်း... ထူးဆန်းလှပါပေသည် ဘုရား။ "ထိုကမ္ဘာ ထိုအပ်မျိုးတို့ကိုခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်သိခွင့်မြင်ခွင့်ရောက်နိုင်ခွင့်မရှိ" ဟူသော မြတ်စွာဘုရား၏စကားသည်အလွန်မှန်လှပါပေသည်ဘုရား။ အဘယ့်ကြောင့် "မှန်လှ ပါပေသည်" ဟုထောက်ခံ၍လျှောက်နိုင်ပါသနည်းဆိုသော်။

ပြောမပြီးကြုံလို့သိ ။ ။ အရှင်ဘုရား ... တပည့်တော်သည် ... သူကြီး ... တစ်ဦး၏ သားဖြစ်ခဲ့၍ ရောဟိတဿမည်သော ... သေ့ဘ...ဖြစ်၍နေခဲ့ဖူးပါသည်။ မြေလျှိုးမိုးပျံ ... ကျော်ဆန်အဘိညာဉ်တန်ခိုး နှင့်လည်း ပြည့်စုံခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်၏တန်ခိုးဖြင့်သွားစွမ်းနိုင်သောအလျင်အဟုန်မှာ အလွန်မြန်ဆန်လှပါသည်။ ဥပမာပေး၍လျှောက်ပါလျှင် ... လမျာ ... လေးအတတ်ကို ကောင်းစွာသင်ယူ တတ်မြောက်ထားပြီးသောအလေ့အကျင့်လည်းရှိ၊ လက်တွေ့လည်းများလှ၍ လက်လည်းအလွန်ဖြောင့်သော လေးသည်တော်အကျော်အမော်တို့၏ပညာပြိုင်ပွဲ ... ဆိုတံ ဆိပ် ... ကြီးလှသည်ဖြစ်သောလေးသမားကျော်တစ်ဦး၏ မပင်မပန်း ... သော လွှားကူစွာ ပစ်လွှတ် အပ်သောမြားသည် ထန်းလုံး ... တစ်ခုကိုဖြတ်သန်းသွား ... ၏ ... မြား၏ ... ထန်းလုံး ... ကိုဖြတ် ကျော်ချိန်လောက်ကလေးအတွင်းမှာပင် ... တစ်စက္ကန့်လောက်အချိန်ကလေးမှာပင်ဟူလို ... တပည့် တော်သည် စကြဝဠာကမ္ဘာတစ်ခုကိုကျော်လွှားနိုင်ပါသည်။ ... အရှေ့သမုဒ္ဒရာနှင့် ... အနောက် သမုဒ္ဒရာ ... ကွာ ... လောက် ... တပည့်တော်၏ခြေတစ်လှမ်းတစ်လှမ်း၏အကွာအဝေးလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

လောကအဆုံးသို့ ။ ။ ထိုမျှလောက်အဟုန်နှင့်ပြည့်စုံသောတပည့်တော်သည် "ငါသည် စကြဝဠာ ... ကမ္ဘာလောကကြီး၏အဆုံးသို့ခြေလျင်အရောက်သွားမည်" ဟုကြံစည်မိပါသည်။ အကြံဖြစ်သည့်အတိုင်း ... မဆိုင်းမတွပင်အထက်တွင်လျှောက်ထားခဲ့သောခြေလှမ်းမျိုး အဟုန် အမြန်မျိုးဖြင့် စကြဝဠာကမ္ဘာလောက၏အဆုံးကိုရောက် ... ခရီးထွက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုနည်းဖြင့် ခရီးသွားခဲ့သောတပည့်တော်သည် စားချိန်သောက်ချိန်၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ကိစ္စပြုချိန်၊ မပင်ပန်း နွမ်းနယ်မှုကိုဖြေဖျောက်ဖို့ အနားယူ ... ချိန်များတို့ကိုထား၍ ကျန်အချိန်များ၌ အနှစ်တစ်ရာလုံးလုံး အမြဲတမ်းသွားနေခဲ့ပါသည်။ ... သို့သော် လောက၏အဆုံးသို့ မရောက်တော့ဘဲ အကြား၌ပင် သေခဲ့ ... ပါသည်။ ထို့ကြောင့် "ပဉ္စလ္လေ ... အိုနာသေ ... တ်မြင်ဖြစ်တင်ရောက်ရာ လောက၏အဆုံး ထိုကမ္ဘာမျိုးတို့ကိုခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်သိခွင့်မြင်ခွင့်ရောက်ခွင့်မရှိ" ဟူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် အံ့ဩဘနန်း ... ထူးဆန်းလှစွာမှန်လှပါပေသည်ဘုရား။

လောကမဆုံးလျှင်ဒုက္ခမတုံး ။ ။ ကာနတ်သား ... လောက၏အဆုံးသို့ခြေလျင်သွားခြင်း ဖြင့်မရောက်နိုင် ... လောက၏အဆုံးသို့မရောက်မချင်းလည်း ... ဒုက္ခ၏အဆုံးကိုပြုနိုင်၏ဟူ၍

ငါဟောတော်မမူ လောက၏အဆုံးသို့ ေဟက်မှ ကြ၏အဆုံးကိုလည်း တွေ့မည်ဟူလို

လောကနှင့်လောကအဆုံး မှာလဲ သို့သော် ငါဆိုလိုသည့် လောကနှင့်လောက၏ အဆုံး မှာ သနည်းဟုမေးလျှင် စိတ် ညာဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော အလျာ စ်လံ အနံ တစ်ထွာမျှသာ သော ၍ခန္ဓာကာ အတွင်း၌သာလျှင် လောကကိုလည်းကောင်း ထိုလောက ကိုဖြစ်တီ သူလက်သည်ကိုလည်း ကောင်း ထိုလောက၏အဆုံးနှင့် ထိုအဆုံးသို့ ေဟက်အောင် သွားဖို့သွားဟန် နည်း လမ်းအကျင့်ကိုလည်း ကောင်း ဘုရား သတ်မှတ်၍ ပြည တ်တော်မူသည်

မနေနုန ဖတ္တဗ္ဗော၊ လောကဿန္တော ကု စန
နစ အပ္ပတွာ လောကန္တံ၊ ကြာ အတ္တိ မောစနံ

လောက၏အဆုံးသို့ ခြေလျင်သွား၍ ဖြင့် သော အခါမျှ ေဟက်နိုင် ထိုလောက၏ အဆုံးသို့ ေဟက်ဘဲလည်း ဆင် ကြမှ ချလွတ်မြောက်နိုင်သည်ဟူ၍မ

တသ္မာ ဟ လောက ူ သုမေဓော၊
လောကန္တူ သိတဗြဟ္မစရိယော ဂ
လောကဿ အန္တံ သမိတာ ဝိ ဉတွာ၊
နာသီသတိ လောကမိမံ ပ ဉ္စ

ထို့ကြောင့် လောကအကြောင်း ကိုသိပြီး သော လောက၏အဆုံးသို့လည်း ေဟက်ပြီး သော၊ အ မ ဂတ် အကျင့်မြတ်ကိုလည်း ကျင့်ပြီး သော၊ မကောင်းမှုမှန်သမျှလည်း သူ့သန္တာန်၌ ငြိမ်း ပြီး သော အဆီအနစ် ပညာအစစ် သော သူတော်ကောင်း သည် လောကအဆုံး ကို သိပြီး ဖြစ်၍ ၍ဘက်ဘ ပစ္စုပ္ပန်လောကကိုလည်း ကောင်း မလွန်ဘ နောက်နောက်လောကကို လည်း ကောင်း တောင့်တ ခင်မင် လိုချင်တော့

ေဟဟိတသသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

လောကနှင့်လောက ၍သုတ်တော်၌ ေဟဟိတဿနတ်သား သြကာသလောက သတ္တ တို့၏တည် နေ ကမ္ဘာလောက ကို ည် ၍မေး ဘု ကမှု သူ့အာ နောက်ပိုင်း သစ္စာ ပါ ဖြင့် ချုပ်ကာ ဟောတော်မူလို၍ ချုပ်နာမ် မှုဟူသော သ လောကကို ည် ၍ ဖြေတော်မူသည် ထို့ကြောင့် လောကချင်း အသံတူသော်လည်း အနက်အ ပြာ ဟူသောအဆံကာ မတူချေ

လောကအဆုံး ဂဗ္ဘာန "အလျာ စ်လံ အနံတစ်ထွာမျှသာ သည့် ၍ခန္ဓာကာ အတွင်း၌သာ လောက စသော ပါ ကို ဘု သတ်မှတ်ပညတ်တော်မူ၏" ဟူ ၌

ခန္ဓာငါး ချုပ်နာမ်တ ဟူသော ကြသစ္စာကို "လောက" ဟုလည်း ကောင်း

ထို ကြသစ္စာ၏အကြောင်း တဏှာ = သမု သစ္စာကို "လောကကိုဖြစ်တီ သူလက်သည်" ဟုလည်း ကောင်း

ထို ကြနှင့် ကြဖြစ်ကြောင်း အား လုံး ချုပ်သည့် အေး ငြိမ်း နိ ေ သစ္စာ = နိမ္မာန်တ ကို "လော က၏အဆုံး" ဟုလည်း ကောင်း

ထိုနိမ္မာန် ေဟက်ကြောင်း သစ္စာကို "လောကအဆုံးသို့ ေဟက်အောင် သွားဖို့သွားဟန် နည်း လမ်းအကျင့်" ဟုလည်း ကောင်း ည် ချက်ထား ၍ ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်

၍ ပါ လုံး သည် အလျာ စ်လံ၊ အနံတစ်ထွာမျှသာ သော ၍ခန္ဓာကာ အတွင်း၌ပင် သည် အပြင် ဗဟိဒ္ဓ၌ လိုက်၍ နေ မည်မဟုတ်ပါဟူလို

ေဟဟိတသသုတ်ပြီး၏

နန္ဒသုတ်

ဤသုတ်သည် တာသံ တ်၊နင္ဂ ၊ အစ္ဆေန္တိသုတ်နှင့်အောဖလုံးတူ၏။ ဤ၌ နန္ဒနတ်သာဓိတာမြေမ၏ဘု ျင်ကာဖြေခြင်းသည်သာထူး၏။

နန္ဒသုတ်ပြီး၏။

နန္ဒိဝိသာလသုတ်

ဤသုတ်သည် တာသံ တ်၊သတ္တိ ၊ စတုစက္ကသုတ်နှင့်အောဖလုံးတူ၏။ ဤ၌ နန္ဒိဝိသာလနတ်သာဓိတာမြေမ၏ဘု ျင်ကာဖြေခြင်းသည်သာထူး၏။

နန္ဒိဝိသာလသုတ်ပြီး၏။

သုသိမသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= နေ့အချိန်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ျင်။
	နာ သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အ ျင်အာနန္ဒာ၊ သုသိမနတ်သားနှင့်ရင်း၏အခြံအရံ နတ်ပ သတ်။
	တ ဓတော်	= အ ျင်သာရိပုတ္တ၏ ကျင့် ပါ။

အခါတစ်ပါး၌ ဘု ျင်သည်အနီးသို့ရောက်လာသောအ ျင်အာနန္ဒာကိုအောက်ပါစကား ကိုမေးတော်မူ၏။

ဘု ျင် ။ အာနန္ဒာ သင်၏စိတ်၌လည်း သာရိပုတ္တ အပေါ်နှစ်သက်ကြည်ညိုခြင်းဖြစ် ၏လော။

အ ျင်အာနန္ဒာ ။ ျင်တော်မြတ်ဘု မိုက်မဲသူ၊ မုန်းနေသူ၊ မှုန်ထူးတွေဝေသူ၊ စိတ် ဖောက်ပြန်ရူးသွပ်နေသူမှလွဲ၍ အဘ ် ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်း၏စိတ်၌ အ ျင်သာရိပုတ္တ အပေါ်နှစ် သက်ကြည်ညိုခြင်းမဖြစ်ဘဲ ပါအံ့နည်း ဘု ။

ဤသို့ကြည်ညိုနှစ်သက်ခြင်းသည်လည်း အကြောင်းမဲ့မဟုတ်ပါ။ အဘ ် ကြောင့်ဆိုသော်

အ ျင်သာရိပုတ္တသည် တို့ကြောင်းမြင်သိသော ပညာရှိသူဖြစ်ပါ၏။

ကြီးကျ ် သောပညာလည်း ှိသူဖြစ်ပါ၏။

မြေကြီးတုသဖွ ် ပြန့်ကျ ် သောပညာလည်း ှိသူဖြစ်ပါ၏။

္ဂင်သောပညာလည်း ှိသူဖြစ်ပါ၏။

လျင်သောပညာလည်း ှိသူဖြစ်ပါ၏။

ထက်သောပညာလည်း ှိသူဖြစ်ပါ၏။

နက်နက်နဲနဲ ခက်အခဲကို ဖျက်ခွဲနိုင်သောပညာလည်း ရှိသူဖြစ်ပါ၏။
အလို မွက်ဆို လည်း မ ိ သူဖြစ်ပါ၏။
သမ္မုဓိစ္စ ဖြင့် အား ကျေနပ် တင် တိမ် ောင့် တတ်သူလည်း ဖြစ်ပါ၏။
အပေါင်းအဖော် တိလေသာတို့မှဖဲခွါ ပြီး ေကာသုံး ဖြာကို သူလည်း ဖြစ်ပါ၏။
ေ နေ့ာခြင်း ၏ ဖြာ တင် တွာသူလည်း ဖြစ်ပါ၏။
ကောင်း သည့်လုပ်ငန်း ဦ ပြင် ဖြင် ထန်ထန် ခွဲလုံ့လသန်သူလည်း ဖြစ်ပါ၏။
သူတစ်ပါး တို့အပြစ်ကိုမြင်လျှင် သွန်သင်ပြောပြ ဆိုဆုံးမ တတ်သူလည်း ဖြစ်ပါ၏။
သူတစ်ပါး တို့က မိမိချွတ် ့ င်း ချက်ကို ညွှန်ပြပြောဆိုပြန်လျှင်လည်း လေ လေ တာ တာ လက်ခံတတ်သူလည်း ဖြစ်ပါ၏။
သူတစ်ပါး တို့အား ုက်အပြစ်ကိုပြညွှန်း ၍ ကောင်း သည့်လုပ်ငန်း ဦ တိုက်တွန်း နိုး ဆော် တတ်သူလည်း ဖြစ်ပါ၏။
အ ုတ်တ ုတ်ည့်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ကို ဖြစ်တာ ပြွပြဲ တဲ့ ့လေ့ ှိသူလည်း ဖြစ်ပါ၏။

သုသိမသုတ်ဦး သိမှတ်ဖွယ်

ဤသုတ်ကို အား ထုတ်ခြင်း ၏ ည့် ွယ် ချက် ဘု ုင်သည် ဤသုသိမသုတ်တော်ကို ထုတ်ဖော်ဟော တော်မူခြင်း သည် အ ုင်သာ ိပုတ္တ ၏ ထင် ှ ာ တ်မှန်သော ုက်သတင်း တို့ကိုဖို၍ပေ ထွင်စေလိုတော်မူသော ကြောင့် ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် "အာနန္ဒာ သင်၏စိတ်ဦး လည်း" ဟူ ဦး "လည်း လဲ" ဟု မေ တော်မူခြင်း ဖြင့် "သာ ိပုတ္တ အပေ ါ လည်း ကျေနပ်တော်မူ၏ ကျိုပ်သော မဟာသာ ကကြီး များ တလည်း အား ကြ၏ တစ်လောကလုံး တလည်း ကြည်ညို၏" ဟု အ ိပ္ပာ ်ကို သိစေသည်။

ေ ကာသုံး ဖြာ အပေါင်းအဖော်တို့မှ ခွဲခွါ၍ သင့်လျော် ဦး တစ်ပါး တည်း နေ လေ့ ှိခြင်း = ကာ ိ ေ က
တစ်ပါး တည်း နေသော်လည်း ကာမ ုက်အ ေ ကြံတွေ မှု မုန်း သူတို့ကိုအာရုံပြု၍ သုံ့င်း ဆဲ ုန်း သတ်ဖြတ် နှိုက်ကြံနေမှုများ ဖြင့်နေလျှင် စိတ္တ ိ ေ ကမဖြစ် ထိုသို့ မနေခြင်း ဖြင့် အပ်သော တိလေသာတို့မှ ေ တွာ မှု = စိတ္တ ိ ေ က
ရုပ်နာမ် မှု သင်္ခါ တို့မှ စိတ်ကိုရုပ်သိမ်း ၍ သင်္ခါ ချုပ် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍နေခြင်း ဟူသော = ဥပ ိ ိ ေ ကတည်း

ေ နေ့ာခြင်း ၏ ဖြာ

သဿနသံသဂ္ဂ = မင်း များ ၊ မင်း ၏အမတ်ကြီး များ ၊ တိတ္ထိဆ ကြီး များ ၊ တိတ္ထိဆ ကြီး တို့၏တပည့် များ ၊ သာသနာတော်ကိုကြည်ညိုမှီခိုဆည်း တပ်တတ်သော ဥပါသကာ ဥပါသိကာမ များ ၊ ဟန် ေ ဂက်ျ ၊ ဟန်း မိန်း မများ နှင့် ချစ်ကျွမ်း တ င်း တွေ့ချင်မြင်ချင်ခြင်း ဟူသော ဆက်ဆံ ေ နေ့ာမှု

သ နသံသဂ္ဂ = အကျွမ်း တ င်း ချစ်ခင်သောအား ဖြင့် ထိုဆိုအပ်ခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ် ှစ်မျိုး တို့၏ ပြောသံ ဆိုသံကို နား ထောင်လိုခြင်း ၊ နား ခံခြင်း ဟူသော ဆက်ဆံ ေ နေ့ာမှု

သမုလ္လပနသံသဂ္ဂ = ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အကျွမ်း တ င်း ချစ်ခင်သောအား ဖြင့် ထိုထို ဤ ဤ စကား ပြောကြာ ခြင်း ဖြင့် ဆက်ဆံ ေ နေ့ာမှု

ပ ိဘော သံသဂ္ဂ = ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အကျွမ်း တ င်း ချစ်ခင်သောအား ဖြင့် အတူတကွ သုံး ဆောင်သုံး စွဲ ခြင်း ဟူသော ဆက်ဆံ ေ နေ့ာမှု

ကာ သံသဂ္ဂ = ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အကျွမ်း တ င်း ချစ်ခင်သောအား ဖြင့် ကို ် လက်နှီး နော ဆက်ဆံ ေ ုက်မှုတည်း

ထို့ကြောင့် မိုက်မဲသူ, မုန် နေသူ, နေမူနေထူ တွေ သူ, စိတ်ဖောက်ပြန်ရူး သွပ်နေသူမှလွဲ၍ အဘ ် ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်း ၏စိတ်၌ အ င်သာ ပုတ္တ ၏အပေ နှစ်သက်ကြည်ညိုခြင်း မဖြစ်ဘဲ ပါ အံ့နည်း ဘု ။

ဘု င်ထောက်ခံ မုန်ပေသည်အာနန္ဒာ ဟုတ်ပေသည်အာနန္ဒာ သင်လျှောက်သည့်အတိုင်း ဖြင် သာ ပုတ္တ ၏အပေ ၌ မကြည်ညိုမနှစ်သက်သူသည် မ သလောက်ဖြစ်သည် ထို့ပြင် သင်လျှောက်အပ်သည့် ပါ သော က်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံပေသည် လက်သည် တွင် အတွင် စကာ တို့သည် ပါဠိတော်၌လာသော ဘု ၏မိန့်တော်မူချက်များ ကို ချုံ၍ အ ပ္ပာ ် ကိုသာ ကာ ပြန်ဆိုထား ချက်များ ဖြစ်သည်

သုသိမနတ်ကလည်း ထောက်ခံ ထိုသို့ အ င်သာ ပုတ္တ ၏ က်ကို ပြောဆိုအပ်စဉ် သုသိမမည်သောနတ်သား သည် အခြံအ ံ နတ်များနှင့်အတူ ဘု င်ထံသို့ က်လာ၍ ဘု င်ကို ရှိသေစွာ ခို ပြီး နောက် အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ပြန်၏

"အ င်မြတ်ဘု အ င်အာနန္ဒာနှင့် င်တော်ဘု တို့၏ အ င်သာ ပုတ္တ နှင့်စပ်၍ ပြောဆိုအပ်သော က်သတင်း တူသမျှသည် မှန်ကန်လှပါသည်ဘု ပည့်တော်ကို ် တိုင်လည်း သိပါ၏ ပည့်တော် က် က်ခဲ့သမျှနတ်အစည်း အ နတ်ပ သတ်များ၌လည်း အ င်သာ ပုတ္တ ၏ က်သတင်း သည် ၍ဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း များ စွာပျံ့သင်း၍နေပါသည် ဘု " ၍ ၌လည်း ဆိုလို င်း အ ပ္ပာ ် ကိုသာချုပ်၍ မြန်မာပြန်ထား သည်

မြောက် သော ကို ် င်ဖြာ ထိုသို့အ င်သာ ပုတ္တ ၏ က်တော်ကို ထုတ်ဖော်ချီ ကျူး ပြောဆိုအပ်သော် သုသိမနတ်၏ နောက်ပါအခြံအ ံ နတ်ပ သတ်သည် နာကြား သည့် က်စကား အတွက် နှစ်သက်အား န် တိဖြန် ၍ င်လန် မ် မြောက်ခြင်း ဖြစ်ကာ ပြို ပြောင်ပြောင် အမျိုးမျိုး သောအ င်အလင် တို့ကို င် င်လက်လက် ထွက်ဖြာစေလေသည်

ဥပမာပုံဆို အဘ ် ကဲ့သို့နည်း ဟူမူ တပ်၍နေငြာ ကျောက်ပြုတ်များ ကို ကောင်း စွာ ပြေပြစ်အောင်ပြုပြင်ထား အပ်သော အ င်အ လွှန်စွာတောက်ကြွ စ်မြောင့် အမျိုး ကောင်ပတ္တမြား ကြောင်မျက်ငွ သည် ကမ္ဗလာနီပေ ၌ တင်ထား အပ်သော် င်စုံ ကျ်သန် အဆန် တကြ ် တင့်တ ် တောက်ပသကဲ့သို့လည်း ကောင်း

ပန် ထိမ်ပညာအ ် ၌ တတ်မြောက်ကျွမ်း ကျင်ပြီး သော ပန် ထိမ်သည်၏သား သည် ဖို မီး ရှူး ၌ ကောင်း စွာကျိုအပ် အညစ်အကြေး တို့ကို မှုတ်ထုတ်သန့် င် အပ်သဖြင့် အ ည် မ် သကဲ့သို့ဖြစ်နေသော တစ်နိက္ခ ဇမ္ဗူ စ် သည် ကမ္ဗလာနီပေ ၌ တင်ထား အပ်သော် င် င် စက်စက် င်လျှံထွက်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း

ပ နိဗ္ဗာန်စံချိန်စောင့် ဟန္တာအ င်မြတ်တို့သည် သေ ခြင်း ကိုနှစ်သက်မှုလည်း မပြု အသက် င်နေ မှုကိုလည်း မတောင့်တ နေ့စာ လခစား အလုပ်သမား သည် အချိန်ကုန်မှုကို စောင့်သကဲ့သို့ ပ နိဗ္ဗာန်ပြု န် အချိန်ကိုကာ တောင့်တရှုမျှော်တော်မူကြသည် ထိုကို ည် ် ၍ ဘု င်က "ကာလံ ကခ်တိ သု န္တော = ပ နိဗ္ဗာန် င်စံဖို့ အချိန်အခါကို စောင့်နေသည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏

တန်ဆောင်မုန်းကာလသ အခါ ် ဟိမ်တိုက်ကင်းစင် တုတ်ချင်းပေါက်သော မိုး ကောင်းကင်၌ သည့်ကာလမိုးသောက် ် ် ထွက်ပေလာသော သောက်ရှူကြယ်သည် အရောင်ပြိုးပြက်ကလက်လက်ထွန်းပသကဲ့သို့၊ အရောင် င်း င်းကလင်းလင်းတောက်ပသကဲ့ သို့၊ ရောင်စုံကူ ကျ က်ပြိုးပြိုးပြက်တင့်တ ် သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊

တန်ဆောင်မုန်းကာလသ အခါ ် ဟိမ်တိုက်ကင်းစင် တုတ်ချင်းပေါက်သော မိုး ကောင်းကင်၌ ရောင်ခြည်တစ်ထောင်အလင်းကိုဆောင်သည့်ထွန်းပြောင်ထိန် င်းသူရိ ဂ ုင်နေမင်းသည် အဇ ါနဘံကောင်းကင် ် သို့ ရှမာမာကက်သွာပြီး လျှင်ကောင်းကင် တစ်ပိုက် ုသမှုအမှောင်တိုက်ကိုစိုက်စိုက်ဖြိုခွင်း ရောင် ုန်းလင်းသကဲ့သို့၊ ုန်း ပြိုးပြက်က လက်လက်တောက်ပသကဲ့သို့၊ အမိုက်ပ ် ဖျောက် အလင်းရောင်အောင်ထွန်းတောက်တင့် တ ် သကဲ့သို့လည်းကောင်း

ထိုနည်းတူစွာ သုသိမနတ်၏ အခြွေအ ံနတ်ပ ိသတ်သည် နှစ်သက်အာ န်း ီတိဖြန့်၍ ှင်လန် မ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ကာ ပြိုးပြိုးပြောင်ပြောင်အမျိုးမျိုးသော အရောင်အလင်းတို့ကို င်း င်းလက်လက်ဖြာထွက်စေလေသည်။

ဘုရား ုင်းထံမှဆု ထိုအခါ သုသိမနတ်သားသည် အ ုင်သာရိပုတ္တ ာကို ည်ရွှ ် ၍ ဘုရား ုင်ရှေ့တော်မှောက်၌ အောက်ပါ ါထာဖြင့် ချီးကျူး လျှောက်ထားပြန်သည်။

ပဏ္ဍိတောတိ သမညာတော၊ သာရိပုတ္တော အကောဓနော။
အပ္ပိစ္ဆော သောရတော တော နွော၊ သတ္ထု ဏ္ဏာဘတော ကြသိ။

ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ပညာရှိဟူ၍ အားလုံး၏ အညီအညွတ် အသိအမှတ်ပြုခြင်းကိုခံ ူ သော၊ ေါသကင်းကွာ မေတ္တာဖြင့်သာနေလေ့ရှိသော၊ အလို မွှက်လည်းမရှိ ကောင်းသည့် လေ့၌ ပျော်မွေ့စင်စင် အလုံးစုံ ဥ်ကျေတော်မူပြီးသော အ ုင်သာရိပုတ္တ ာ သည်ဘာတင့်ဆန်း ဟန်တော်သည် ဘုရား ုင်၏ ထုတ်ဖော်ချီးမွမ်း ဆုလာဘ်ဆန်းကို လျှမ်းလျှမ်းကြည်ဖြူ တော် မူလေပြီတကား။

အချိန်ကိုစောင့် ထိုအခါ ဘုရား ုင်ကလည်း အ ုင်သာရိပုတ္တ ာကိုပင် ည်ညွှန်း၍ သုသိမ နတ်သားကို အောက်ပါ ါထာဖြင့် ပြန်လည်မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ပဏ္ဍိတောတိ သမညာတော၊ သာရိပုတ္တော အကောဓနော။
အပ္ပိစ္ဆော သောရတော တော နွော၊ ကာလံ ကာ်ခ်တိ သု နွော။

ကြောင်းကျိုးမြင်သိ သဘာ ပညာရှိဟူ၍ အားလုံး က အညီအညွတ် အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံ ူ သော၊ ေါသကင်းကွာ မေတ္တာဖြင့်သာနေလေ့ရှိ၍ အလို မွှက်မရှိ ကောင်းသည့်အလေ့၌ ပျော်မွေ့စင်စင် အလုံးစုံလည်း ဥ်ကျေပြီးသော သာရိပုတ္တ ာ သည်ဘာတင့်ဆန်း ၍ ဟန် သည် မင်းခ ေ ဂကျ်ာ လခစာ သည် လခထုတ်ဖို့ ာ အချိန်အခါကို စောင့်သကဲ့သို့ ပ ိနိဗ္ဗာန် င်စံဖို့ ာ အချိန်အခါကို ကောင်းစွာမသွေ စောင့်နေပေသတည်း။

သုသိမသုတ်ပြီး၏။

□□□နာနာတိတ္ထိ□ သာ□ကသုတ်

□□□□	ဌာန	=	□ဂဇ[ပြ]ပ်မြို့[ဇေ]□[ဋ္ဌ]□န်ကျောင်း[တိုက်]□
	ကာလ	=	ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏[သ]န်[ခေါ]င်□ အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	တိတ္ထိဆ□ာကြီး[အ]သီး[သီး]၏[တ]ာပည့်များ[ဖြ]စ်ခဲ့ဖူး[သော] အသမ,[သ]ဟာလိစသော[န]တ်သား□□□□□ေ□ ဂက်□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□ာ□□ှင်□
	တ□ာ[တော်]	=	တိတ္ထိဆ□ာကြီး[တ]ို့၏[တ]ာပည့်နတ်များနှင့်[ဘ]ု□ာ□□ှင်၏ တပည့်နတ်တို့[စ]ကာ[ပြ]စ်ထို[ခြ]င်း□□

ဘု□ာ□□ှင်သည်□□□ဂဇ[ပြ]ပ်မြို့[ဇေ]□[ဋ္ဌ]□န်ကျောင်း[တိုက်]၌[သ]ီတင်း[သုံ]း[တော်]မူ၏□□အခါတစ်ပါ□□ညဥ့်တစ်ညဥ့်၏[သ]န်[ခေါ]င်□ အချိန်□□ [တ]ိတ္ထိဆ□ာကြီး[အ]သီး[သီး][တ]ို့၏[တ]ာပည့်[ဖ]စ်ခဲ့ဖူး□ကြသော[အ]သမမည်သောနတ်သား,[သ]ဟာလိ,[နိ]က,[အ]ာကော□က,[ဓေ]□□ဗ္ဗိ,[မ]ာဏ□□ိမ်□မည်သော[န]တ်သား□□□□ေ□ ဂက်တို့သည်[ဘ]ု□ာ□□ှင်ထံလာ၍[ဘ]ု□ာ□□ှင်ကို□ှိခိုး[ပြီ]း[နော]က်အောက်ပါစကာ[တ]ို့ကို[အ]သီး[သီး][လ]ျှောက်ကြ၏□

အသမနတ်□□□□□သူ့ဆ□ာဖြစ်ခဲ့ဖူး[သော]ပူ□ဏကဿပဆ□ာကြီး[တ]ို□□ည်[ပ္ပ]□ လျက်[ဘ]ု□ာ□□ှင်□ှေ့တော်မှောက်၌[အ]အောက်ပါစကာ[တ]ိုလျှောက်၏□□

> ဣ□□[ဆ]ိ[န္ဒိ]တမာ□ိတေ၊[တ]ာတဇာနီသု[တ]ဿပေါ□
> န[ပ]ါပံ[သ]မနုပဿတိ၊[ပု]ညံ□□□[ဓ]န[အ]တ္တနော□
> သ[ဒ္ဓ]□□□ိဿာသမာစိက္ခိ၊[သ]တ္ထာ[အ]ာ□ဟတိ[မ]ာနနံ□

ဤလောက၌ပူ□ဏကဿပမည်တွင်[သ]ကျွန်ုပ်တို့၏[ဘ]ု□ာ[သ]ခင်သည်□□[သ]တ္တ□ါတစ်စုံတစ်[ယော]က်၏□[လ]ျက်စိ,နာ,နှ[ာ]အ□ိ[ဂ]ြေလက်တို့ကို[ဖြ]တ်ခြင်း၌လည်[ကော]င်း□[ဖြ]တ်ရုံတွင်မ□ပ်အသေသတ်ခြင်း၌လည်[ကော]င်း□[သ]ူ့ဥ[စ္စ]ာ[ခ]ဲပုတ်ခတ်ခြင်း,[ဥ]စ္စာပျက်ပြုန်း□[ဆုံ]း[ရှုံ]း[စေ]ခြင်း၌လည်□ကောင်း□□[ထ]ိုအမှုတို့ကို[တ]ျူး[လ]ွန်သူ[မ]ိမိအတွက်[မ]ကောင်းမှုဟူ၍လည်□[မ]ရှုမြင်၊[ကော]င်းမှုဟူ၍လည်□[မ]သုံး[သ]ပ်□□[ကော]င်းမှု,မကောင်းမှု၏အကျိုး[မ]□ှိဟူလို□□[ထ]ိုကဲ့သို့[ကော]င်းမှု,မကောင်းမှုအကျိုး□□ှိ[မ]ဟုတ်ဟု[ဟော]လေ့□ှိသော[ထ]ိုဘု□ာ[သ]ခင်သည်□□[သ]ူ[ေ]ကို□ ပါ□□[မှ]ာ[ပြ]ာ[စွ]ာတောင်□□[သ]တ္တ□ါ[အ]ပေါင်း[တ]ို့၏□[ယ]ုံ[ကြ]စ်စ်ကေန်[အ]မှန်သက်သာ□ာကို[ဟော]ကြာ□□ာ[ေ]က်ပေ၏□[ထ]ို့ကြောင့်□□အကျွန်ုပ်တို့ဆ□ာအ□ှင်[ဘ]ု□ာ[သ]ခင်သည်[လ]ူနတ်ပြဟ္မာ[သ]တ္တ□ါတို့၏[မြ]တ်နို□ကော်[ေ]□[ခ]ူဇော်မှုကို[ခ]ံ[ယ]ူမသွေ[ခ]ံ□□ ထိုက်ပါပေ၏□

□□□နာနာတိတ္ထိ□ သာ□ကသုတ်၌[သိ]မှတ်ဖွ□ □

အညတိတ္ထိ□ လည်□□နတ်ပြည်[ေ]□ာက်□□□□ဤသုတ်လာနတ်တို့တွင်[မ]ာဏ□□ိမ်□ နတ်တစ်ပါ[သ]ာလျှင်[ဗုဒ္ဓ]ဘာသာပါ၏□□ကျန်ငါ[ပါ]□[မှာ]ပူ□ဏကဿပစသော[ဆ]□ာကြီး[မှ]ာ[တ]၏[တ]ာပည့်များ[ဖြ]စ်ကြ၏□□[သို့]သော်[တ]ံ,[ကံ]၏အကျိုး[တ]ို□ ကြည်ကြသူများ[ဖြ]စ်သည်□□[ထ]ို့ကြောင့်□□□နစသောကောင်းမှုများ[တ]ိုပြု၍[န]တ်ပြည်၌ဖြစ်ကြသည်□

မာတိကာသို့

သဟာလိနတ် ။ ထိုအခါ သဟလိနတ်သာ သည် သူ့ဆ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော မက္ခလိဂေါသာလကို ညွှ ၍ ဘု ရှင်၏ထံတော်မှောက်၌ အောက်ပါစကားကို လျှောက်၏ -

တပေါဇိဂုစ္ဆာ သုသံ တတွော၊
ဝါစံ ပဟာ ကလဟံ နေန
သမောသ ဇ္ဇာ တော သစ္စ
န တိ န ာ ံ ကာ ာ တိ ါပံ

မက္ခလိဂေါသာလမည်တွင် ကျွန်ုပ်၏ဘု သခင်သည် နန္ဒာကို ကိုမင်ပန် ကြောင်း အကျင့်ဖြင့်လည်း ကောင်း မကောင်းမှုအ တ် ကို ှ ကက်ဆုပ်ခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း ကောင်း စွာဆိုပိတ်အပ်သော အတ္တ ၏ သူ၏အတ္တကို ဖော်ပြပါအကျင့် မျိုးဖြင့် မကောင်း မှုမန်သမှုမှ ဆိုပိတ်ဆီး ကာ လုံးခြုံအောင်ထား သည်ဟူလို များပြော စွာတောင် လူအပေါင်း နှင့်လည်း ငြင်း ခုံ သည့်စကားကို မည်သည့်အခါမျှမပြောကြား ချွတ် င် ဖောက်ပြန် ဟတ် မမှန်ပြောဆိုခြင်းမှလည်း ကြဉ်၏ တော်တည့်လျော်ကန် အမှန်ကိုသာ ပြောဆိုလေ့ ၏ လို င် တုတ်၍ အချုပ်ကိုဆို လျှင် ကျွန်ုပ်တို့အ င် မက္ခလိဂေါသာလသခင်သည် ဆိုအပ်ခဲ့တုံ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပြုကေန် အမှန်ပင်ဖြစ် ပါသတည်း။

နိကနတ် ။ ထိုအခါ နိကမည်သော နတ်သာ သည် သူ့ဆ ဖြစ်ခဲ့သော နိ ဏ္ဍနာ ပုတ္တကို ညွှ ၍ ဘု ရှင်၏ထံတော်မှောက်၌ အောက်ပါစကားကို လျှောက်၏ -

ဇေဂုစ္ဆီ နိပကော ဘိက္ခု တု ဂမသုသံ တော
ဒိဋ္ဌံ သုတဉ္စ အာစိက္ခံ၊ န တိ န ကိမ္ဗိသီ သိ ဂ

နိ ဏ္ဍနာ ပုတ္တမည်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘု သခင်သည် မကောင်းမှုအ တ်တ ကို ပ ှ က်ဆုပ်လေ့ ၏ သီလစောင့်မှု စည်စု ကြီး တုမြင့်လျက် ငွ့ကျက်သော ပညာလည်း ၏ သူစောင့်စည် နေကျ ပါ သော ကာ အစုကိုလည်း မကျိုးမပေါက် မည့်ပျေက်အောင် ကောင်း စွာစောင့်ေ ာက်၏ မြင်အပ်သမျှအာရုံ အလုံးစုံကိုလည်း ကောင်း ကြာ အပ်သမျှအာရုံ အလုံးစုံကိုလည်း ကောင်း ဆ ာစား ချန် ဖန်ပြောဟောတတ်၏ ကျွန်ုပ် တို့အ င် နိ ဏ္ဍနာ ပုတ္တသခင်သည် စင်စစ်မကောင်းမှု သူ ဖြစ် ပါ ကာ ပါ အစုကို အပြွ ၌ရှုပါ။

ဘု ကျေမှုတမှတ်ထင် ။ သို့သော် သူတို့နတ်ပြည်သို့ က်လာခြင်း သည် သူတို့ဆိုင် ဘု များ ကို ကြည်ညိုမှုကြောင့် က်လာကြသည်ဟု င် တို့ကို တိုင် ဆကြသည် ထို့ကြောင့် သူတို့ဆ ဘု များ၏ က်ကျေးမှုကို ချီး ကျူး ပြောဆိုကြမည်ဟု ကြံ၍ ဘု ရှင်ထံသို့ လာကြခြင်း တည်း။

ပါ သောတ အစု ။ နိ ဏ္ဍနာ ပုတ္တဆ ကြီး အထူး စောင့်စည် သော ကာ အစု ပါ သည်။

။ သဗ္ဗ တ	=	အေး အိမ် ဟူသမျှကို သုံးစွဲခြင်းမှ ှ င်ကြဉ်မှု အေး အိမ် ၌ အသက် ကောင်း အတ္တ ၏ဟု ဆ၍ ှ င်ကြဉ်ခြင်းဖြစ်သည်။
။ သဗ္ဗ တ	=	မိုစ္ဆာတာသာ င်တို့ ပြုပသ်စောင့်သကဲ့သို့ မကောင်းမှုမှ အနည်း ကာလအပိုင်း အခြား အားဖြင့် ှ င်ကြဉ်မှု

အာကောဋကနတ်။ ထိုအခါ အာကောဋကမည်သောနတ်သည် တိတ္ထိဆရာကြီး အသီးအသီးတို့ကို ချီးမွမ်း၍ ဘုရားရှင်၏ထံတော်မှောက်၌ အောက်ပါစကားကို လျှောက်၏။

ကကုဓော ကာတိယာ ဂနော နိဂဏ္ဌော၊
ပူရဏ ကဿပ မက္ခလိ ဂေါသာလ၊
သာသနာ သတ္တာ သာမညပ္ပတ္တာ၊
န ကိရ တေ သပ္ပုရိသေဟိ ဒူရေ။

အရှင်ပကုဓကစ္စာယန, အရှင်နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ, အရှင်မက္ခလိဂေါသာလ, အရှင်ပူရဏကဿပဟူကုန်သော ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့သည် အရှင်ကိုစတင်တည်ထောင်ကြကုန်သော ဆရာသခင်များဖြစ်ကြကုန်၏။ ရဟန်းတရား၌လည်း အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သည် သူတော်ကောင်းတို့မှ မဝေးကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သူတော်ကောင်းကြီးများ ဖြစ်ကြ၏ဟူလို။

မြေခွေးနှင့်ခြင်္သေ့မဖြစ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အာကောဋကနတ်သား၏ စကားကို အောက်ပါဂါထာစကားဖြင့် တုန့်ပြန်ပြောဆို၏။

သဟာစရိတေန ဆဝေါ သိဂါလော၊
န ကောတ္ထုကော သီဟသမော ကဒါစိ။
နဂ္ဂေါ မုသာဝါဒီ ဂဏဿ သတ္တာ၊
သင်္ကဿရာစာရော န သတံ သရိက္ခော။

ခြင်္သေ့ဟောက်သံနှင့်အတူ အတုတတ်ကာမျှဖြင့် မညီညွတ်သော မြေခွေးဖိုသည် ဘယ်သောအခါမှ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် အလားတူခြင်းတစ်စုံတစ်ခုမျှ ဖြစ်ရိုးမရှိ။ ဂိုဏ်းဆရာကြီးဆိုသူ အပေါင်းသည် အဝတ်မစည်း အချည်းနှီး နေလေ့ရှိ၏။ မဟုတ်မမှန် လိမ်ကြံပြောဟောလေ့ရှိ၏။ ... မှာ တွေ ... သဘောမနှစ်မြို့ဖွယ် အသွင်သဏ္ဌာန် သောအကျင့်လည်း ရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည် ... သူတော်ကောင်း အစစ်အမှန်တို့နှင့် ... သောအခါမျှ ... တူ ... မဖြစ်နိုင်ချေ။

သီဟာစရိတေန ... သီဟနာဒေန သီဟ ... သကဘာမတွေနဟူသော ... စကား ... ကို ထောက်၍ ... တော်နိသျ ... ပြင်သည့်မှုအတိုင်း ... ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

... သမ္ဘာဝိတ = ... တင်ဆောက်တည်၍ ... ကောင်းမှုတို့ကို လုပ်ခါချခြင်း ... ကောင်းမှုကို အကြွင်းမဲ့ ဆွေမြေ့ သွား အောင် လုပ်ခါချခြင်း အမှု။
... သမ္ဘာဝိတဗ္ဗ = ... လွန်မင်း ... ကျင့်၍ ... လေသာ ကုန်ခြင်း ... ဖြစ်ခြင်း ... ကောင်း မှုကံမှန်သမျှ ... ကုန်ခြင်း အမှုတည်း။

မာ ်နတ်ပူ ် ထိုအခါ မာ ်နတ်သည် ဗ္ဗာ ်နတ်သာ တိုပူ ်၍ ဘု ာ ျ်ထံတော် မှောက်၌ ဤအောက်ပါ ါထာကို လျှောက်စေ၏ -

တပေါ် ဗ္ဗာ အော ုတ္တာ ါလ ်
ရူပေ နိ ်ဗ္ဗာသေ၊ လောကာဘိနန္ဒိနော
တေ သမ္မာနုသာသန္တိ၊ လောကာ ာတိ ဂ

ပကု ့ကစ္စာ နစသာ ဆ ကြီး များ တို့သည် ခန္ဓာကို ် ပင်ပန်း ကြောင်း အကျင့်ဖြင့် မကောင်းမှုအ ုတ်တ ာ တိုပ ် ၊ စက်ဆုပ်ခြင်း၌ ငွန်စွာကြိုးစားတ် အာ ထုတ်ကြကုန်၏။ ဆတ္တာသည့်၊ အစာ၊ အ ်တ်၊ အနေတို့မှ တောင်း ခံတိက်ခြင်း ဟူသောအကျင့်ကို စောင့်စည် ကုန် လျက် ရူပါရုံ၌ ကျော ်ဒြ တို့ဖြင့် သက် ်ကြကုန်၏။ နတ်ပြည်လောကကိုလည်း တောင့်တနှစ် သက်ကြကုန်၏။ ထိုဆ ကြီး တို့သည် စင်စစ်ကေန်း အမှန်အား ဖြင့် ာမလွန်ဘ နောက်ကာလ အကျိုး ကောင်း စွာပုံသေ ဆုံး မသွန်သင်၍နေကြသူတို့ပါပေတည်း။

ငါး စာတပ်ဆင် မျှား ချိတ်သွင် ဗ္ဗာ ်နတ်သာ ၏ တိတ္ထိဆ ကြီး တို့အပေ၌ ခုပင် အပြစ်ပြော၊ ခုပင် ချီး ကျူး ကာ တိုဆိုနေပြန် ာ ထိုအခါ၌ ဘု ာ ျ်သည် "ဤချီး ကျူး နေသူကား ဗ္ဗာ ်နတ်၏ ပကတိသဘောမဟုတ်၊ မာ ်နတ်ပူ ်နေ၏" ဟု သိတော်မူ၍ မာ ်နတ်ကို အောက်ပါ ါထာဖြင့် ပြန်၍မိန့်တော်မူသည်။

ကေစိ ရူပါ္က ်တု ် ၊ န္တလိက္ခသို့ ဘာသ ဏ္ဏာ
သဗ္ဗေ တေ တေ နမုစိပ္ပသတ္တာ၊ အာမိသံ စ္စ ာနံ ှ ိတ္တာ

ဒိုမာ ်နတ် လူတို့နေ ာ မြို့ ာဟုန ၍လောက၌လည်းကောင်း၊ နေ ါ ဥ္ဒုန် ဖုံဖုံနေကြ ဟိုအောက်လောက၌လည်းကောင်း အမှတ်မ ် ကွင်းမဲ့ဥသုံးအလုံ ိုသော အဆင် တို့ ်ကုန် ၏ အာကာ ောင်း ထက်ကောင်း တာင်၌လည်း လနေတို့၏ တပ်နှစ်သက်ဖွ ် ဆည် တ ောင် သက်တန့် ောင်နှင့်တူသော အဆင် တို့သည် ်ကုန်၏ အသင်မာ ်နတ် ချီး မွမ်း ပြောဆိုအပ် ကုန်သော ထိုအဆင် အာ လုံး တို့သည် ဌ ကျက်စာ ၏ အပေါင်း တိုဖမ်း ဆီး သတ်ဖြတ်ခြင်း ာ ငါး မျှား ချိတ်၌တပ်ထာ ၏ စာ၏အလာ သတ္တာ ါ အပေါင်း တိုသတ်ခြင်း ာချထာ အပ်သော အစာ တို့သာလျှင်တည်း။

မာဏ ိမိ နတ် ထိုအခါ မာဏ ါမိ မည်သောနတ်သာ သည် ဘု ာ ျ် ်ကို ည်ညွှန် လျက် ဘု ာ ျ်၏ထံတော်မှောက်၌ပင် အောက်ပါ ါထာ စကာ တို့ကို လျှောက်၏ -

ပုလော ာဇ ဟီ ဂန်း၊ သေဗ္ဗော စ္စတိ
သေတော ဘိမ တံ သေဗ္ဗော၊ အာ စ္စော အာယ ါမိနံ

မြို့ ာဇ ြိုဟ် ကာ ခိုည်မှိုင် ါ ဆိုင် သော တောင်ကြီး တို့တွင် ပုလ္လတောင်ကို အထွတ် အမြတ်တောင်ဟူ၍ဆိုအပ်၏ တိမ ္က သညာမည်ဟီ တောင်တန်း ကြီး တို့တွင် ကေလာသ မည်သော တောင်တန်း ကြီး တိုအထွတ်အမြတ်ဟု ခ ဆိုအပ်၏ အာကာ ောင်း ထက်ကောင်း

ကင်ဥ္စ အလျင်တွက်တွက် သွားနေသော အ ဂ်ါတို့တွင် နေကင်ဂြိုလ်နှင့်ပြင် ှင်နေမင်းကို အထွတ်အမြတ်ဟု အသိအမှတ်ပြုအပ်၏။

သမုဒ္ဒေါ ဥပ နံ သေဌော၊ နက္ခတ္တာနဉ္စ စန္ဒိမာ။
သင်ေကာသေသ လောကဿ၊ မုဒ္ဓေါ အဂ္ဂေါ ဗုဒ္ဓတိ။

ေလှုံ့ဖွေ ဖြိုင် မြစ်ချောင်းအိုင်တို့တွင် မဟာသမုဒ္ဒရာ သညာခေမိုး အိုင်တော်ကြီးကို အထွတ်အမြတ်ဟု အသိအမှတ်ပြုအပ်၏။ ေကင်လုံ့ဖျတ်ဖျတ် နက္ခတ်တာရာတို့တွင် ေကင်ဂြိုလ် အေမြွစန္ဒာလကို အထွတ်အမြတ်ဟု အသိအမှတ်ပြုအပ်၏။ လူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တဝါနှင့် တကွသော သိမ်းကျုံး တစ်လောကလုံးတွင်ကား မုန်းထွတ်တင်သော ဘုရားရှင်ကိုသာလျှင် ကုမနိုင်ပြိုင်လျှင်ရှုံး အထွတ်ဆုံး အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ဆိုအပ်ပါသတည်း။

ဤနတ်သား ကား ဘုရားရှင်ကိုဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးမှုဆုံးသူတည်း။

နာနာတိတ္ထိယ သာကကသုတ်ပြီး၏။
ခုမြောက် နာနာတိတ္ထိယ ပြီးပြီ။
ခုမြောက် ေ ပုတ္တသံယုတ်မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ကောသလသံယုတ်

(ကောသလမင်းနှင့်စပ်၍ ဟောထားအပ်သောသုတ်တော်များ)

ပဌမဝဂ်

ဒဟရသုတ်

	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= နေ့အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကောသလမင်း။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	ဟောကြောင်း	= အသက်အရွယ် ငယ်သေးပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် အရှင်ဂေါတမသည် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟု ဝန်ခံနိုင်ပါသနည်းဟု ကောသလမင်း လျှောက်ခြင်း။
	တရားတော်	= ငယ်သော်လည်း မထီမဲ့မြင် မပြုထိုက်သည်များ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟု ဝန်ခံသလော ။ ။ အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ကောသလတိုင်းကြီးအရှင် ဘုရင်ကောသလသည် ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လာ၏။ ချဉ်းကပ်လာပြီးနောက် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ နှုတ်ဆက်စကားတို့ကို ပြောဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါစကားတို့ကို မေးလျှောက်၏။ ။ နေရာ၌ ဘုရားရှင်ကို ... ပ်ချမှုမပြုသည်ကို သတိထားခဲ့ပါ။ ... မနိုးခြင်း၏အကြောင်းကို သိမှတ်ဖွယ် အခန်း၌တွေ့ရလတ္တံ့။

ဘုရင် ။ ။ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း ... ကို ... ကို အမြတ်ဆုံး သမ္ဗောဓိကို ထိုးထွင်း သိမြင်ထားသော ဘုရားဟု ဝန်ခံပါသလော။

ဘုရားရှင် ။ ။ မဟာရာဇ ... အမြတ်ဆုံး သမ္ဗောဓိကို ထိုးထွင်း သိမြင်ပြီးသူဟု ပြောမည်ဆိုလျှင် ငါ့ကိုပြောမှ ကောင်းမွန်မှန်ကန်စွာ ပြောရာရောက်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ငါသည် အမြတ်ဆုံး သမ္ဗောဓိကို ထိုးထွင်း သိမြင်ပြီးသူ အစစ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဘုရင် ။ ။ အရှင်ဂေါတမ ... တပည့်တော်သည် ပူရဏကဿပ, မက္ခလိဂေါသာလ, နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ, သဉ္စယ ဗေလဋ္ဌပုတ္တ, ပကုဓကစ္စာယန, အဇိတကေသကမ္ဗလဟူသော ဆရာကြီး ... တို့ကိုလည်း "အမြတ်ဆုံး သမ္ဗောဓိကို ထိုးထွင်း သိမြင်ပြီးသူများဟူ၍ ဝန်ခံကြပါသလော" ဟု မေးခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် ... သာမညမဟုတ်ကြပါ။ နောက်လိုက်နောက်ပါ သံဃာများစွာ ရှိကြကုန်၏။ ... ဆရာကြီးများလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ... တစ်ရှိ၌ ... ကျော်ကြားပြီးသူများလည်း ဖြစ်ကြ၏။ များစွာသော ... သူအပေါင်းတို့လည်း "ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်း"

ပုဂ္ဂိုလ်တော်ကြီးများ”ဟု အညီအညွတ် အသိအမှတ်ပြုထား အပ်သူ လက်ခံထား အပ်သူများ လည်း ဖြစ်ကြ၏

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တို့သည်ပင် တပည့်တော်၏ မေ မြန်း ခြင်း ကို နံ သောအခါ “အမြတ်ဆုံး သမ္မော ကို ထို တွင် သိမြင်ပြီး သူများ”ဟူ၍ နမခံကြပါ ထိုသို့ အသက်အ ကြီး င့်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တို့ကသော်မှ နမခံပါဘဲလျက် ပျိုမျစ်နုန င င သေ သော ဟန် ာ ောက်ခါစသာလည်း ဖြစ်သော အ င်ဝေါတမက အဘ ကြောင့် နခံ ပါသနည်း

င င ကလေ တု အ စိုက်လျှင်
ဘော ဆိုက်တတ်သည့် မျိုး

ဘု ား ှင် မဟာ ာဇ ၍ဆိုအပ်လတ့်သော မျိုး တို့ကို င င သာဟု နလုံး ပြု၍ ရုမထင် မထီမဲ့မြင်မပြုထိုက်၊ မလွှမ်း မိုး မဆန့်ကျင်ထိုက်ကုန်

မင်း မျိုး မင်း ဇာတ် ိသူကို င င ကလေ သာဟု ရုမထင် မထီမဲ့မြင် မပြုထိုက်၊ မလွှမ်း မိုး မဆန့်ကျင်ထိုက်

အဆိပ်ပြင်း ာန်သော မြွေမျိုး တို့လည်း င င ကလေ သာဟု ရုမထင် မထီမဲ့မြင် မပြုထိုက်၊ မလွှမ်း မိုး မဆန့်ကျင်ထိုက်

မီး တို့လည်း အနည်း င ကလေ သာဟု ရုမထင် မထီမဲ့မြင် မပြုထိုက်၊ မလွှမ်း မိုး မဆန့်ကျင်ထိုက်

ဟန်း တို့လည်း င င ကလေ သာဟု ရုမထင် မထီမဲ့မြင် မပြုထိုက်၊ မလွှမ်း မိုး မဆန့်ကျင်ထိုက်

ဘု ား ှင်သည် ၍သို့ အကျဉ်း ချုပ်အား ဖြင့် င သည်ဟု အထင်မသေ စိုက်သည့် အ ပါ တို့ ဟောတော်မူ၏ ထို့နောက် အကြောင်း နှင့်တကွ အနည်း င ချဲ့ထွင်၍လည်း အောက် ပါဂါထာစကာ ပ်များ တို့ ဟောတော်မူပြန်သည်

မင်း ခတ္တိ ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ အဘိဇာတံ သသီနံ
“ ဟာ ော”တိ နော ဇာနေ ျ၊ န နံ ဖ ိဘ ေ နေ ော

ကြောင်း တျိုး မြော်မြင် ပညာ ှင်သည် ခတ္တိ ,ဗြာဟ္မဏ, သ, သုဒ္ဒ ဟု အမျိုး ပါ ိ ာတွင် ဗြာဟ္မဏစသော အမျိုး ဇာတ် ပါ တို့ထက် မြင့်မြတ်သာလွန်သော ခတ္တိ ဇာတ်

ဟာ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဗု နှင့်ကောသလမင်း ၍သုတ်တော်လာ လျှောက်ထား ဖွ များ တို့ မေ မြန်း လျှောက်ထား န် လာခြင်း သည် ကောသလမင်း ၏ ဗု ထံသို့ ပထမဆုံး လာခြင်း ဖြစ်၏ ဘု ား ှင်ကလည်း ဗု ဖြစ်တော်မူပြီး နောက် ဗြ ောက် သာ တ္တိမြို့ ဌ ဆိုတော်မူ၏ ထိုစဉ် ောက်လာခြင်း ဖြစ်နိုင်၏ ကောသလမင်း သည် သ ်တ ာ အာ တာ ိုပါ၏ ပညာအာ တာ ပ ို ာ ူ ဏကဿပစသော ထိုထိုဆ ာကြီး တို့သော်မှ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အဖြစ်ကို မ နိုင်ပါဘဲ နုန င င သေ သော ဟန် ဖြစ် စ င်ဝေါတမသည် အဘ ကြောင့် နိုင်အံ့နည်း ဟု အတွေး ပေါက်၍ ၍သုတ်လာပြဿနာများ တို့ မေ လျှောက် န်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ထိုသို့ မာန ာတ်ခံဖြင့် အပြစ်တင် စစ် ဆေ န် ည် ချက်ဖြင့်လာသောကြောင့်ပင် ဘု ား ှင်ကို ို ိုး ပ်ချမှုမပြုဘဲ နှုတ်ဆက်စကာ တို့သာ ဆိုလေ သည်

မွန်ပြီးသူ, အခြံအရံ အကျော်အစောနှင့်လည်း ပြည့်စုံသူ, မင်းမျိုးဖြစ်ပြီးသူ မင်းသားကို "ငယ်ငယ် ကလေးသာ" ဟု မထီမဲ့မြင် မမှတ်ထင်ရာ၊ မလွှမ်းမိုး မဆန့်ကျင်မိစေရာ။

အကြောင်းအဘယ်သို့နည်း။ ။ ဌာနံ ဟိ သော မနုဇိန္ဒော၊
ရဇ္ဇံ လဒ္ဓါန ခတ္တိယော။
သော ကုဒ္ဓေါ ရာဇဒဏ္ဍေန၊
တသ္မိံ ပက္ကမတေ ဘုသံ။
တသ္မာ တံ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊
ရက္ခံ ဇီဝိတမတ္တနော။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် — မင်းဖြစ်ပြီးသော ထိုမင်းသားကလေးသည် နောင်အခါ၌ ထီးနန်းကို အုပ်စိုးမင်းလုပ်ရသည်ဖြစ်၍ အစိုးရ၍ အာဏာပြနိုင်သည်ဖြစ်သော် မိမိအပေါ် မောက်ကျော်လွှမ်းမိုးပြုခဲ့သည့် အပြစ်တို့ကို ကွက်ကွက်ထင်ထင် သိမြင်မှတ်မှတ် ရှိ၍ ငြိုးဖွဲ့လျက် ထိုမထီမဲ့မြင် ဆန့်ကျင်ခဲ့သူ၏အပေါ်၌ ရာဇဒဏ်ဖြင့် ပြင်းထန်လေးလံစွာ အရေးယူ လုံ့လပြုတတ်လှ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိအသက်ကို ငဲ့ကွက်စောင့်ရှောက်သူသည် ထိုမင်းဖြစ်ပြီးသူ မင်းသားအပေါ်၌ မထီမဲ့မြင် လွှမ်းမိုးဆန့်ကျင်သည့်အမှုကို မပြုဆင်ခြင်ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

မြွေ — ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ ရညေ၊ ယတ္ထ ပဿေ ဘုဇင်္ဂမံ။
"ဒဟရော"တိ နာတိမညေယျ၊ န နံ ပရိဘဝေ နရော။

ကြောင်းကျိုးမြော်မြင် ပညာရှိသည့် လူတို့နေရာ မြို့ရွာဟူသော အရပ်ဒေသ၌ ဖြစ်စေ၊ မြို့ရွာမစပ်

ထင်ရှားသည့် ဘုရား [ ]ပါ။ "စကြာမှာရာ၊ ဘုရားမှာထောင်၊ ကမ္ဘာမှာသိန်း" ဟူသည်နှင့်အညီ စကြာမင်းပေါ်တော့မည်ဖြစ်သောအခါ ၎င်းမပေါ်မီ အနှစ်တစ်ရာလောက်ကကြိုတင်၍ "စကြာမင်းပေါ်လိမ့်မည်" စသော ကောလာဟလသတင်း ဖြစ်တတ်၏။ ထို့အတူ ဘုရားအစစ်ပွင့်တော့မည်ဖြစ်လျှင် အနှစ်တစ်ထောင်လောက်ကကြိုတင်၍လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးတော့မည်ဖြစ်သောအခါ အနှစ်တစ်သိန်းလောက်ကကြိုတင်၍လည်းကောင်း ကောလာဟလသတင်း ဖြစ်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓရှင်တော်ပွင့်တော်မမူမီကပင် "ဘုရားပွင့်လိမ့်မည်" ဟူသော ကောလာဟလသတင်းလည်း ကမ္ဘာလောကဓာတ်အတွင်း၌ တသင်းသင်း ပျံ့လျက်ရှိ၏။ ထိုသတင်းကို အမှီပြု၍ ထိုအရပ်ဤအရပ်မှ ဘုရားများလည်း ပေါ်ထွက်ငါ အပြိုင်အဆိုင် ပေါ်လာကြသည်။ ထိုဘုရားဆိုသူတို့တွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှား အကျော်ကြားဆုံးနှင့် နောက်လိုက်နောက်ပါ အများဆုံး ဘုရားများမှာ ပူရဏကဿပ စသော ဆရာကြီးခြောက်ပါးတို့ပင်တည်း။ ကောသလမဟာရာဇာသည် ထိုထင်ရှားသော ဘုရားများကိုလည်း တစ်ချိန်ကနန်းတော်သို့ပင့်၍ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဟုတ်, မဟုတ်ကို စမ်းသပ်ထုတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သူတို့ကလည်း သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟု ဝန်မခံကြ။ သာသတ္ထိမြို့သို့ ဗုဒ္ဓကြွလာတော်မူလာသော အခါ၌လည်း "ငါကမေးမြန်း စစ်ဆေးစစ်လျှင် ရှေ့ကဘုရားများ ကဲ့သို့ပင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟု ဝန်မခံဘဲ နောက်သို့ ဆုတ်၍ ဆုတ်သွားလိမ့်မည်" အထင်ဖြင့် ဗုဒ္ဓကိုမေးမြန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ခတ္တိယ မာနနှင့်တကွ အတွင်းဝယ် ဘဝင်ခံ၍သော သဘောအတွင်း အကျက်ကို ဖေဖန်ကုန်စင် သိမြင်တော်မူသော ဗုဒ္ဓက "သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ" ဆိုသော စကားလုံးကို၎င်းအတွက် သာသုံးသင့်သည် စသော ဟောတော်စကားတို့ကို ထွက်ကြားတော်မူသည်။

ဤသုတ်တော်လာ အထင်မသေးထိုက်သည့် လေးမျိုးတို့သည် ပွင့်၍ပင် "မင်းနှင့်မာန်၊ ထွေဆန်တစ်သီး၊ မြွေနှင့်မီးကို၊ မကြီးငယ်ဟု၊ နှလုံးပြု၍၊ ရှုမထင်၊ မဆန့်ကျင်နှင့်" စသည်ဖြင့် နီတိပျို့၌ ဆိုခဲ့သည်။

တောတောင်အပ်ဌ်ဖြစ်စေမည်သည့်အပ်ဌ်မဆိုမြေကိုတွေ့ကြုံလျှင် ငါ ငါ ကလေး သာ”ဟုမထီမဲ့မြင်မမှတ်ထင်ပါ၊လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်မှုကိုမပြုပါ။ အဘ ကြောင့်နည်းဟူမူ။

အကြောင်းပြကား။ ဥစ္စာ စေဟိ ဣ ကျော့ဟိ၊ ဥ ပေါ ပ တိ တေဇသီ သောအာသဝ ေသ ာလံ၊ နေ နောဂါ ဧ ေက ဂါ တသ္မာ ာံ ဖ ဗွေ ျ ကွံ ဗီ တမတ္တနော

ပြင်းထန်သည့်အဆိပ်ဆိုနှင့်ဟနန်ခိုသတ္တိစွမ်းသည့်သောမြွေမျိုးသည်ဘာကျက်အလို့ဂှာ လှည့်လည်ပါ ၊ လွ ် ကူချမ်းသာနှ်အလို့ဂှာ ေမြွေ,မြက်လျှော့စသောအမျိုးမျိုးသော ပုံသဏ္ဌာန်တို့ဖြင့်ထိုကြဲမပြတ်လှည့်လည်သွားလာနေတတ်၏။ ထိုမြွေသည်တစ်ခါတစ်ပ်ြ အနီးသို့ရောက်၍မိမိကိုမထီမဲ့မြင်ဆန့်ကျင်လွှမ်းမိုးလာသူမသိနားမလည်သည့်သူကိုအဆိပ် ကိုသွင်းလျက်ပြင်းထန်စွာကိုက်ခဲတတ်၏။ ထို့ကြောင့်မိမိအသက်ကိုစောင့်ကွက်စောင့်ရှောက် သူသည်ထိုမြွေအပေါ်၌မထီမဲ့မြင်လွှမ်းမိုးဆန့်ကျင်သည့်အမှုကိုမပြုဆင်ခြင်ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

မီး။ ပဟူတဘက္ခံ ာလိနံ၊ ဖ ကံ ာကျ တ္တနိ “ ဟ ေ”တိနာ ာနေ ျ နံ နံ ဖ ဘ ေနေ ေ

ကြောင်ကျိုးမြော်မြင်ပညာရှင်သည် သူမလောင်နိုင်သည့်အပါ တ္တုပဟူ၍မရှိ အလုံးစုံကို လောင်ကျွမ်းနိုင်သည့်အတွက် များသောလောင်ကျွမ်းဖွယ် ါမီး လောင်စာရှိသော ညီညီဖြိုး ပြက်အလျှံအရှိန်လည်းထွက်သော သူလောင်သည့်လမ်းအနက်ရောင်လွှမ်းသဖြင့် မည်း နက်သောသွားလမ်းလည်းရှိသောမီးကို“အနည်းငယ် ကလေးသာ”ဟုမထီမဲ့မြင်မမှတ်ထင်ရာ ထိုမီးကိုမတောက်တခေါက်မဖြစ်စလောက်ကလေးဟုအလေးမပြု။ ရုမထင်မလွှမ်းမိုးမဆန့် ကျင်ရာ

အကြောင်းပြကား။ လဒ္ဓါ ဟိ သော ဥပါဒါနံ၊ မဟာ ာတွာန ဖ ကော သောအာသဝ ေပ ာလံ၊ နေ နောဂါ ဧ ေက ဂါ တသ္မာ ာံ ဖ ဗွေ ျ ကွံ ဗီ တမတ္တနော

အဘ ့ကြောင့်နည်းဟူမူ။ မကြီးမကျ ် အနည်းငယ် သော ထိုမီးကလေးသည်ပင်သူနှင့် တန်ရာမီးလောင်စာကိုရခဲ့သည်ရှိသော်တစ်ခါတစ်ပ်ြမြို့ရွာကျွတ်အောင်ညီညီပြောင်ပြောင် လောင်နိုင်သောမီးကြီးအဖြစ်သို့ပင်ရောက်နိုင်၍မထီမဲ့မြင်ပြုသူထိုသည့်လူကိုပါလွှန်စွာထိ ခိုက်လောင်မြိုက်တတ်၏။ ထို့ကြောင့်မိမိအသက်ကိုစောင့်ကွက်စောင့်ရှောက်သူသည်မကြီး မကျ ် အနည်းငယ် သောထိုမီးကိုပင်မထီမဲ့မြင်အမှုကိုမပြုရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

ဟန်။ နံ ဂ္ဂှ ဟတိ၊ ဖ ကော ာကျ တ္တနိ ဇာ န္တိ ာတ္တ ဖ ေဟာ၊ အဟော တ္တာနမစ္စ ေ

သူလောင်ရာလမ်းအနက်ရောင်လွှမ်းသဖြင့် မည်းနက်သောသွားလမ်းရှိသော၊ဖြူအောင် ဘာမှမကျန်အောင် လောင်တတ်သောမီးသည် အကြင်တောကိုလောင်မြိုက်၏။ ထိုတော

□□ မီ□အလောင်ခံ□သည့်□မြက်စသောသစ်ပင်တို့သည်□နေ့ညဥ့်များစွာ□ကုန်လွန်ကြသောအခါ ဥ□စာစ်ဖန်နောက်ထပ်□ပေါက်လာတတ်ကုန်သေး၏□

□ ဥ□ခါ□သီလသမ္ပန္နော□ဘိက္ခု□□ဟာတိ□တေဇသာ□
န□တသံ□ဖုတ္တာ□ဖသေ□□ါ□□ ဂ□□ုန္နေ□□□နံ□
အနပစ္စာ□အ□□ ဂ□□□ာလ□တ္တူ□ဘ□□ဗ္ဘ□တေ□

အကျင့်သီလ□အာစာ□နှင့်ပြည့်စုံသော□□ဟန်□တော်သည်□□မိမိ၏□သီလ□ုန်စော်□အာနုဘော် မီ□ဖြင့်□မထီမဲ့မြင်□ဆန့်ကျင်လွှမ်းမိုး□သူ□အကြင်လူကို□လောင်မြိုက်၏□□□□ာက□□မလောင်မြိုက် သော်လည်း□□လောင်မြိုက်သကဲ့သို့□ကင်စာ□ပြောဆိုခြင်း□ဖြစ်သည်□□□ထိုသီလ□ုန်စော်□အာနုဘော် မီ□ဖြင့်□ညီ□ညီ□ပြောင်ပြောင်□အလောင်ခံ□သူ၏ကာ□□သာ□သမီ□အခြွေအ□□အတန်တန်တို့သည် လည်း□ကောင်း□□စွာဆင်မြင်□□ာစ်သင်□တွဲနှ□□ကြ□□က်စသောတိ□စ္ဆာန်အမျာ□တို့သည်လည်း□ ကောင်း□မဖြစ်ထွန်းသို့မြိုန်□သေ□သိမ်ပျက်စီး□ကုန်၏□□အမွေခံအမွေစာ□□ထိုက်သင့်သူများ□တို့သည် လည်း□□စွာနစ်အမွေကို□မ□□ာတ်ကြတော့ချေ□သီလချစ်ခင်□သူတော်စင်□ဟန်□အပေ□ှာ□မထီမဲ့ မြင်□ဆန့်ကျင်လွှမ်းမိုး□□ထိုသူမျိုး□တို့သည်□သာ□သမီ□အခြွေအ□□အမွေခံမဲ့မွဲ□ဆင်□□ကုန်လျက် လည်ဆစ်ပန်□အိုး□□ပြတ်ကျိုး□လေပြီ□သဖြင့်□အ□ွက်အသီ□အညွှန့်အခက်တို့ဖြင့်□လွှန့်တက်စည်ပင် ခြင်း□မ□ုနိုင်တော့သော□ထန်□ဖင်ငုတ်တိုတို့ကဲ့သို့□ဖြစ်တတ်ကြကုန်၏□

တသ္မာ□ဟိ□ဖက္ကိတောဝ□ပေါသော□သမ္ပဿံ□အတ္ထမတ္တနော□
ဘုဇ□□မံ□ါ□□ကဥ္စ□ခတ္တိ□ ဥ□□ သဿီနံ□
ဘိက္ခုဥ□သီလသမ္ပန္နံ□သမ္မ□□□□သမာစ□□

ထိုသို့ဆို□ကျိုး□□အမျိုးမျိုး□တို့□ုရှိ□□လေ့□ကြုံတွေ့□တတ်လေသောကြောင့်□မိမိအကျိုးစီး□ပွာ□ကို လိုလာ□မြော်မြင်□သူတော်စင်သည်□မြွေနှင့်မီး□အပေ□ှာလည်း□ကောင်း□□အခြံအ□□အကျော်အစော နှင့်ပြည့်စုံသော□မင်□မျိုး□မင်□□ာတ်□ုသူအပေ□ှာလည်း□ကောင်း□□သီလချစ်ခင်□သူတော်စင်□ဟန်□ အပေ□ှာလည်း□ကောင်း□□ကျိုး□ပြစ်နစ်အင်□မြော်မြင်□□ဖန်□မှန်ကန်စွာသာကျင့်□ာ၏□□မထီမဲ့မြင် မလွှမ်းမိုး□□မဆန့်ကျင်မိစေ□ာ□□

ကောသလမဟာ□ာဇာ□□မ်□မြောက်စွာလျှောက်ပုံ

ဤသို့□ဖု□□မြတ်စွာမိန့်တော်မူပြီ□သောအခါ□ဖသေနဒီ□ကောသလမင်□သည်□ဘု□ာ□□ုင်အာ□ လျှောက်ထာ□သည်မှာ□□□အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်□□ကောင်း□ါပေသည်ဘု□ာ□□□အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်း□ါပေသည်ဘု□ာ□□□□မ်□မြောက်လှသောကြောင့်□နှစ်ကြိမ်လျှောက်သည်□□

□င်တော်ဘု□ာ□□□ပမာလျှောက်□ှင်□မှောက်ထာ□သောအိုး□ကို□လှန်၍ပြလိုက်သကဲ့သို့ □ာ□ာ□တော်ကို□ပေ□ွှင်ထင်□ာ□အောင်□ပြအပ်ပါပေသည်ဘု□ာ□□□မြက်သစ်□ွက်စသည်ဖြင့် ဖုံး□ထာ□အပ်သောအ□ာ□တ္တုကိုဖွင့်၍ပြလိုက်သကဲ့သို့□□ာ□ာ□တော်ကိုဖွင့်ဖော်ဟောကြာ□အပ် ပါပေသည်ဘု□ာ□□□မျက်စိလည်လမ်□မှာ□နေသူအာ□□လမ်□မှန်ကိုပြသကဲ့သို့□□□သေ့□ဟန်□တို့ သည်□အသက်အ□□□ကြီ□မာ□□အခြံအ□□များ၍□နာမည်ကျော်ကြာ□မှုသာ□လေ□ာ□ထိုက်သည်ဟု

ထင်မှတ်စွဲမှားသော တရားပည့်တော်အား၊ ပင်ပင်ပန်းပန်း သော်လည်း၊ အကျင့်သီလအားစားနှင့်ပြည့်စုံလျှင် မထီမဲ့မြင်မပြုထိုက်ကြောင်း၊ ထင်ရှားရှိသေထိုက်ကြောင်း၊ လေးလေးနက်နက်ကိုညွှန်ပြတော်မူပါပေသည်ဘုရား။ မျက်စိကောင်းသောသူတို့မြင်နိုင်စေတော့ဟု ဆီမီးဆောင်ထားရာ၌ အမှောင်ထဲ၌ မီးထွန်းပြသကဲ့သို့၊ မှားယွင်းစွာအပေါ်ဖြင့်သာ ဘောမှန်ကိုမသိရ၍ အမှောင်အတိဖြစ်နေသောတရားပည့်တော်အား၊ နည်းလမ်းတော်တန်သော ဘောမှန်ကိုကြားဖန်တိတိ သိမြင်ဖို့ရန် တရားတော် တည်းဟူသော မီးကိုနည်းမျိုးစုံ ဂန်းအသွယ်သွယ် တို့ဖြင့် ထွန်းပြတော်မူပါပေသည်ဘုရား။

ကောသလမင်း သရဏဂုံ ခံယူပုံ

ဤသို့လျှောက်ပြီးလျှင် ဆက်လက်၍ သရဏဂုံ တည်ရာ သုံးပါးတို့ကိုထွေ့ ကြောင်း လျှောက်ပြန်သည်မှာ ထိုမင်းတော်မြတ်ဘုရား၊ ဤထိုကဲ့သို့ တရားတော်ကိုနာရသည် ဖြစ်သော တရားပည့်တော်သည် မင်းတော်မြတ်ဘုရားကိုလည်း ကောင်း၊ မင်းတော်မြတ်ဘုရား၏ တရားတော်ကိုလည်း ကောင်း၊ အရိယာ သံဃာတော်ကိုလည်း ကောင်း၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဘာက်ဖြင့်အသိအမှတ်ပြုပါ၏။ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏။ မင်းတော်မြတ်ဘုရားသည် ယနေ့ကာတော်ကို၊ နေ့မှစ၍ အသက်ကိုအပ်နှင်းလျက် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သူဟုဆို လောက်အောင် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဥပါသကာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ချ၍ပြန်လေ၏။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

၂။ ပုရိသသုတ်

[illegible]	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= နေ့အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကောသလမင်း။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	= မိမိ၏ အတွင်း၌ နေ့သူသုံးမျိုး ဂုဏ်အကြောင်း။

(**အမှာ**။ ။ ဤသုတ်တော်လာပြဿနာများတို့ဖြေ၍ မည်နိုင်လာသောအခါ၌ မူ၍ ပထမ သုတ်တရားတော်ကြောင့် သရဏဂုံတည်ပြီးဖြစ်သော ကောသလမင်းသည် ဘုရားရှင်ကိုရှိခိုး၍ ချပြီးမှသာ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သည့်နေရာ၌ ထိုင်သည်။)

ကောသလမင်း။ ။ မင်းတော်မြတ်ဘုရား၊ အဘယ် မျှလောက်ကုန်သော တရားဆိုတို့သည် သူသူငါငါသတ္တဝါအပေါင်း၏ ကိုယ်တွင်း သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေခဲ့သည်ရှိသော် စီးပွားမဲ့တည့် ကဲ့အကျိုးမဲ့ခြင်းငှာ၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ မှုချဖြစ်ခြင်းငှာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ မချမ်းသာခြင်းငှာ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ မဟာရာဇာ၊ အရာ၌ ထွေ တာငြိကပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာ လောဘ၊ စိတ်ဆိုးစိတ်ပျက် အမျက်ထွက်မကျေနပ်နိုင်ဖြစ်တတ်ပြစ်မှားတတ်သော ဒေါသ၊

မေ့မူ□တွေ□□မိုက်မဲထုံဖျင်□စေသော□မောဟ□ကြ၍သို့သုံး□ါ□□တ□ဂ်□ဆို□တို့သည်□သူသူငါငါ သတ္တ□□အပေါင်□၏□ကို□တွင်□သန္တာန်၌□ဖြစ်ပေ□ခဲ့သည်□ုံသော်□စီပွာ□မတည့်□တဲ့□□အကျိုး□မဲ့ ခြင်□တ,□ထင်□□ုက္ခ□ချဖြစ်ခြင်□တ,□ကို□စိတ်နှစ်□ြာ□ချမ်□သာခြင်□တ□ြဖစ်ပါကုန်၏□ □ထို့နောက်□အောက်ပါ□□ထာကိုလည်□□ဆက်လက်ဟောတော်မူ၏□□

လောဘော□ဒ□□သော□စ□မောဟော□စ□ုပ□ိသံ□ါ□ပစေတသံ□
ဟိံသန္တိ□အတ္တသမ္ဘူတာ□တစသာ□□□သမ္ဖလံ□

□အခွန်အခေါက်ဟူသော□အနှစ်□ုံသော□□□ဖင်,ကျူပင်,□ုက်ပျောပင်□ကို□သူ့အသီး□ပင်လျှင် ဖြစ်သော□□□သီး,□ကျူသီး,□□ုက်ပျောသီး□□ကာ□ြန်၍မလွဲ□သျှဉ်□ခဲသတ်ဖြတ်သကဲ့သို့□မိမိသန္တာန် အမှန်ဖြစ်ပွာ□□လောဘ,□ေါသ,မောဟတ□ဂ်□တို့သည်□□ုတ်မာညစ်ဆို□□စိတ်မျိုး□ုံတောင်□ သတ္တ□□အပေါင်□ကို□ြန်၍မလွဲ□□သျှဉ်□ခဲသတ်ဖြတ်□နှိပ်စက်တတ်ကုန်၏□
ပု□ိသသုတ်□ြီး၏□

□□ဇ□ဂ်မ□ကသုတ်

□□□□　ဌာန　= သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်□
ကာလ　= နေ့အချိန်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= ကောသလမင်□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= ဘု□ဂ်□ုင်□
တ□ဂ်□တော်　= အမြဲတမ်□□အသစ်စက်စက်ဖြစ်နေသည့်အ□ဂ်□

ကောသလမင်□□　□ုင်တော်မြတ်ဘု□ဂ်□□□ကတိပ□ိသနေ့□တည်နေဖြစ်ပေ□လာသော□သတ္တ□□ အတွက်□အို□ခြင်,□သေ□ခြင်□မှ□လွတ်ကင်□ြင်□မည်သည်□ုံနိုင်ပါသလာ□ဘု□ဂ်□□

ဘု□ဂ်□ုင်□　□□□□မဟာ□ဂ်ဇာ□□□ကတိပ□ိသနေ့□တည်နေဖြစ်ပေ□လာသော□သတ္တ□□အတွက် အို□ခြင်,□သေ□ခြင်□မှ□လွတ်ကင်□ြင်□မည်သည်□ုံရို□မဟုတ်□□မဟာ□ဂ်ဇာ□□□လူ့လောက□□ ထည်□ါနံ့ပြာ□□အထက်တန်□လွှာမျာ□ြဖစ်ကြကုန်သော□□နစည်□စီမံ□ုံငြိမ်ချမ်□သာ□မျာ□စွာ သောဥစ္စာနှစ်တို့ဖြင့်□ကြွ□□ကြကုန်သော□□အိုနာသေ□□□□ုက္ခဘေ□ကို□ေ□ငွေပေ□တာ□တာ□ ဆီ□ခို့ပိတ်၍□စကောင်□လျှင်□ပေ□နိုင်စွန့်နိုင်လောက်အောင်ပင်□ပါမျာ□သောဥစ္စာနှစ်□ုံကြကုန် သော□င်□ပုဏ္ဏာ□သူကြွ□□တို့သော်မှလည်□□အိုခြင်,□သေခြင်□မှ□လွတ်ကင်□ြင်□မည်သည်□မ□ုံ ချေ□□မဟာ□ဂ်ဇာ□□□ကျင့်သုံးဖွ□□ဂ်□အကျင့်သိက္ခာတို့ကို□ကျင့်ပြီ□တုန်သော□ပြည့်ပြုထိုက်သော မ□ဂ်ကိစ္စကို□အဆုံ□သတ်ပြုပြီ□ကြကုန်သော□□ကြ၍ဘ□သည်□နောက်ဆုံ□ထမ်□□ုက်ခြင်□ြဖစ်၍ နောက်နောင်ဘ□တို့၌□ခန္ဓာ□န်ကို□ထမ်□ဆောင်□တော့မည်မဟုတ်သဖြင့်□□ခန္ဓာ□န်ထပ်ကြီ□ကို ချထာ□ြီ□ဖြစ်ကုန်ကြသော□□အ□ဟတ္တဖိုလ်တည်□ဟူသော□အထွတ်အထိပ်အကျိုး□သို့လည်□ □ောက်ကြကုန်ပြီ□သော□□ာ□ကိုနှောင်ဖွဲ့ချည်တုပ်ကြောင်□□သံ□ေ□ဇဉ်ကြိုးမျာ□တိုလည်□□ြတ်ချို□ ကုန်ပြီ□သော□□ာက်ဖြင့်ထင်ထင်□မြင်သင့်သည့်တ□ဂ်□တို□ကောင်□စွာသိမြင်၍□ကိလေသာခပ်

သိမ်မွေ့လှပ်သွတ်ငြိမ်းစေ့ကုန်ပြီးဖြစ်သော အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏သော်မှလည်း နောက်ဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်သည် ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိသေး၏၊ စွန့်ပစ်ခံရခြင်းသဘော ရှိသေး၏။ ထို့နောက် အောက်ပါဂါထာကို ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူ၏-

ဇီရန္တိ ဝေ ရာဇရထာ သုစိတ္တာ၊ အထော သရီရမ္ပိ ဇရံ ဥပေတိ။
သတဉ္စ ဓမ္မော န ဇရံ ဥပေတိ၊ သန္တော ဟဝေ သဗ္ဘိ ပဝေဒယန္တီတိ။

ငွေ၊ ရွှေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားဖြင့် ခြယ်လှယ်၍ အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော မင်း၏ ရထားတော်တို့သည်လည်း မင်းစစ်မှုချ ဆွေးမြေ့ဟောင်း အိုမင်းပျက်စီးကုန်၏။ ထို့အတူပင် သက်ရှိဟုဆို၍ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း ဆွေးမြေ့ဟောင်း အိုမင်း၏။ သူတော်အများ ဟောမိန့်ကြသည့် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တရားသည်ကား အဘယ်အချိန်ဘယ်နှစ်ဝယ် အဘယ်သူ့ခေတ်မှာ မဆို ဆွေးမြေ့ဟောင်း အိုမင်းခြင်း မရှိချေ။ တရားအကျင့် အဆင့်ဆင့်ဖြင့် အမြင့်ကိုမြင်သူတော်စင်တို့သည် ခန္ဓာကင်းပ အလင်းရသည့် အမတတရား တည်းဟူ၏ နိဗ္ဗာန်တရားကို မှုချမှန်စွာ ရှိသည်သာဟု သေချာထုတ်ဖော်ဟောမိန့်တော်မူကြကုန်၏။

ရာဇရထသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

များစွာသောဥစ္စာနှစ် ရှိသူ- များစွာသောဥစ္စာနှစ် ရှိကြသောမင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူကြွယ် များ ဟုတ်၍သုတ်တော်တွင် ဆို၏။ ထိုတွင် များစွာသောဥစ္စာနှစ် ရှိသောမင်းများကို "ခတ္တိယ မဟာသာလ" ဟုခေါ်၏။ ထို့အတူ ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ် တို့ကိုလည်း "ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ" ဟုခေါ်၏။ မဟာ = များစွာသော၊ သာလ = ဥစ္စာ ရှိသူ၊ ထိုသုံးမျိုးတို့၏ မဟာသာလဟူသောနာမည်ကို ခံယူနိုင်လောက်အောင် ပြည့်စုံသင့်သည့် ဥစ္စာအင်အားမှာ-

□။ ခတ္တိယ မဟာသာလတို့သည် အနည်းဆုံးအားဖြင့် □□□ မြှုပ်နှံထားနိုင်ကြ၍ ငွေကျပ်တင်း □□ အမ္ဗဏ □□□ ကို နေ့စဉ်အမြဲ သုံးစွဲနိုင်ကြ၏။

□။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလတို့သည် အနည်းဆုံးအားဖြင့် □□□ မြှုပ်နှံထားနိုင်ကြ၍ ငွေကျပ် □□ တင်း နေ့စဉ် သုံးစွဲနိုင်ကြ၏။

□။ ဂဟပတိမဟာသာလတို့သည်လည်း အနည်းဆုံးအားဖြင့် □□□ မြှုပ်နှံထားနိုင်ကြ၍ ငွေကျပ် □□ တင်းမျှ နေ့စဉ်သုံးစွဲနိုင်ကြ၏။

မှတ်ချက်- □□□ နေ့စဉ်သုံးစွဲငွေကိုပြရာ၌ □ ခုဖော်ပြခဲ့သည့် ဂဏန်းတို့သည် သမ္မောဟ□ ဝိနောဒနီအဋ္ဌကထာနှင့် ပပဉ္စသူဒနီ□မဋ္ဌကထာတို့၌ လာသည့်အတိုင်း ဖော်ပြထားသော အဘိဓာန်နိဿယသစ်လာ ဂဏန်းအတိုင်း ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌မူ "တဏ္ဍုလပါကဟာပဏကုမ္ဘ၊ □ မုဂ္ဂပါကဟာပဏကုမ္ဘ၊ ပါကဟာပဏကုမ္ဘ" ဟုလာ၏။ ကျပ်ငွေ □□ အိုး၊ □□ အိုးခွဲ၊ □□ အိုးဟု မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူကြွယ်တို့ နေ့စဉ်သုံးစွဲနိုင်သည့်ငွေကို အစဉ်အတိုင်း ဆို၏။ ထိုတွင် □□ အိုးသည် ငွေမည်မျှဝင်သနည်းဟု မေးဖွယ် ရှိပြန်ရာ၌ သံယုတ်ဋီကာ၌ "ကုမ္ဘံ နာမ □□ သအမ္ဗဏာနီတိ □ န္တိ = ငွေကျပ် □□ အိုးဟူသည် □□□ အမ္ဗဏ □□ ဆံ့တင်ရှိ၏ဟု ဆိုကြသည်" ဟူ၍ ဖွင့်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ခတ္တိယ အတွက် □□ အိုး□တင်း □□□ ဟုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏတို့အတွက် □□ အိုးခွဲ □□□ တင်း ဟုလည်းကောင်း၊ ဂဟပတိတို့အတွက် □□ အိုး □□□ တင်းဟုလည်းကောင်း မှတ်ရာ၏။

ရာဇရထသုတ်ပြီး၏။

...ဝ... သုတ်

.... ဤ[ှ]နိ[ုန်]... ကာလစသော ... ပါသည် ... ပုပ္ပိသသုတ်နှင့်တူ၏။
တ[ဂ]...တ် = ... နှသူ့အကြိုက်လိုက်မိသူ,မလိုက်မိသူများ။

ကောသလမင်း ... မင်းတော်မြတ်ဘုရား ... မကြာမီကာလဆီက ...ပည့်တော်သည် ...စိတ် ... ငြိမ် ... အ ... ၌ ... တစ်ဦးတည်း ... ကိန်းနေစဉ် ဤ[သို့]လျှော့ကျက်အပ်လတ့်သည့်အတိုင်း ...စဉ်းစား... တွေး... ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ —

"အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိကိုယ်ကိုချစ်၍ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိကိုယ်ကိုမချစ်လေသနည်း" ဤသို့ ... စဉ်းစား... တွေး... ချက်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ စဉ်းစားမိပြန်သည်မှာ —

ကိုယ်အလုပ်,နှုတ်အပြော,မနောအကြံ ဤ သုံးတန်တို့ဖြင့် ... ကောင်းမှုစရိုက်ကို ... ကျင့်ကြံ ... ကျူးလွန်နေကြသူတို့သည် မိမိကိုယ်ကို မချစ်သူတို့ပင်တည်း။ ထိုသူတို့သည် "ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုချစ်ပါကုန်၏" ဟု ... ပြောဆိုကောင်း ပြောဆိုကြပေမည်။ သို့သော် အမှန်စင်စစ် ထိုသူတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ... ချစ် ... မကောင်း ... နေကြကုန်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ... နှသူတစ်ယောက်က မိမိအပေါ်၌ ... ကေန်ပြုလုပ်မည်ဖြစ်သော အကျိုး ... အလုပ်မှန်သမျှကို ထိုစရိုက်သမားတို့သည် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မိမိ၏အပေါ်၌ ပြုလုပ်မိ ... နေကြသောကြောင့်တည်း။

ကိုယ်အလုပ်,နှုတ်အပြော,မနောအကြံ ဤ သုံးတန်တို့ဖြင့် ကောင်းမှုသုစရိုက်ကို ... ကြိုးစား အား ... ပြုလုပ်နေကြသူတို့သည်ကား ... မိမိကိုယ်ကို ချစ်သူတို့ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့သည် "ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို မချစ်ပါ" ဟု ပြောဆိုကြ ... သော်လည်း အမှန်စင်စစ် ချစ်သူတို့ပင်ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အကျိုး ... လိုလား ... သော မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က မိမိအပေါ်၌ ... ကေန်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးမည့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ... လာမှန်သမျှကို ထိုသုစရိုက်သူတော်စင်တို့သည် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မိမိ၏အတွက် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် ... နေသောကြောင့်တည်း။ ဤသို့ စဉ်းစားမိပါသည်ဘုရား။

ဘုရားရှင် — ... မဟာရာဇာ ... မင်း၏စဉ်းစားတွေးချက်သည် မှန်ကန်လှပေ၏။ မင်း၏ မြော်မြင် ... ဆချက်သည် ... သင့်တော်လှပေ၏။ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် ကောသလမင်း လျှောက်ထားခဲ့သော စဉ်းစားတွေးချက်တို့ကိုပင် ထောက်ခံသောအားဖြင့် ထပ်မံ၍ ဟောကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် အောက်ပါ ... ထာစကားတို့ကိုလည်း ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူသည်။

အတ္တာနဉ္စေ ပိယံ ဇညာ၊ န နံ ပါပေန သံယုဇေ။
န ဟိ တံ သုလဘံ ဟောတိ၊ သုခံ ဒုက္ကဋကာရိနာ။

ဘ... ဖန်ခါ ... သံသရာမှ စ၍ ... ပါဟုစွဲဆိုမိ ... မိမိကိုယ်ကို ... ဖြစ်တင်မမှန်။ အချစ်ခင်ဆုံး ... နာလည်း ထား ... လျှင် ထိုမိမိကိုယ်ကို မကောင်းမှုစရိုက်၌ နှစ်ခြိုက်မွေ့လျော်မပျော်ပိုက်စေမ ... ဥ်စေရာ။

အဘိဇ္ဈာကြောင့်ဆိုသော် မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို နှစ်ခြိုက်ပျော်မွေ့၍ လွန်ကျူးလေ့ရှိသူသည် မိမိ မြင်လိုတွေ့ကြုံလိုသည့် ထိုထိုသုခ ဟူသမျှကို မချမ်းမသာ ဖို့နိမ့်မလွန် ကူလေတော့သော ကြောင့်တည်း။

အန္တကေနာပိ ပန္နသ္သ၊ ဇဟတော မာနုသံ ဘဝံ။
ကိံ ဟိ တဿ သကံ ဟောတိ၊ ကိဉ္စ အာဒါယ ဂစ္ဆတိ။
ကိဉ္စဿ အနုဂံ ဟောတိ၊ ဆာယာဝ အနပါယိနီ။

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ လွှမ်းခြုံနိမ်နင်း ပြင်းသေမင်း၏ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းခံရသည်ဖြစ်၍ လူ့ကိုယ် လူ့ဘဝကို စွန့်ရသောသူ၏အတွက် အမျှမဆိုင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာကား အဘယ်ဥစ္စာနည်း။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာတကာတို့တွင် အဘယ်အရာကို ယူဆောင်ခေါ်ဆောင်၍သွားနိုင်သနည်း။ အရိပ်သည် သွားသူနောက်သို့ ကောက်ကောက်မသွေ လိုက်ပါလေသကဲ့သို့ ဘဝတစ်ပါးပြောင်း သွား၍ သူ၏နောက်သို့ ဘဝသံသရာ အစဉ်ပါအောင် မကွာစိုက်စိုက် လိုက်ပါလာသည့်အရာကား အဘယ်အရာနည်း။

ဥဘော ပုညဉ္စ ပါပဉ္စ၊ ယံ မစ္စော ကုရုတေ ဣဓ။
တံ ဟိ တဿ သကံ ဟောတိ၊ တဉ္စ အာဒါယ ဂစ္ဆတိ။
တဉ္စဿ အနုဂံ ဟောတိ၊ ဆာယာဝ အနပါယိနီ။

ဤဖက်ဘဝ၌ လောက၌နေ့ညတန်တန် ကိုယ် တိုင်ပေါင်းစု ပြုထားအပ်သော ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံနှစ်မျိုးသည်သာ၊ လူ့ကိုယ် လူ့ဘဝကို စွန့်ရသူအတွက် ထိုနှစ်မျိုးသောကံသည် အမျှမဆိုင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်၏။ ထိုဥစ္စာကိုသာ ယူဆောင်၍သွား၏။ ထိုနှစ်မျိုးသော ကံသည်ပင် အရိပ်ပမာ မိမိသွားရာသို့ အစဉ်လိုက်ပါ၏။

တသ္မာ ကရေယျ ကလျာဏံ၊ နိစယံ သမ္ပရာယိကံ။
ပုညာနိ ပရလောကသ္မိံ၊ ပတိဋ္ဌာ ဟောန္တိ ပါဏိနံ။

ကောင်းမှုမကောင်းမှု နှစ်ခုသာ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်၍ သွားလေရာရာ လိုက်ပါနိုင်သော ကြောင့် ကာမလွန်စခန်း ဘုံကြီးသွားရန် ဖြစ်သောကောင်းမှုကို စည်းပုံစုဆောင်သောအားဖြင့် ကောင်းမှုထိုထို မြတ်ကုသိုလ်ကို နေ့ညဉ့်မှန်စွာ ပြုကျင့်အားထုတ်ရာ၏။ ကိုက်တွန်းသင့်၏။ ဤဘဝ၌ ပြုလုပ်ဆည်းပူး ကောင်းမှုအထူးတို့သည် အနာဂတ်ဘဝ နောက်လောက၌ ကောင်းမှုရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ထောက်တည်ကိုးကွယ်ရာ အစစ်အမှန်ပင်ဖြစ်ကြပေ ကုန်၏။

ပိယ သုတ်ပြီး၏။

အတ္တကိ္ခတသုတ်

ကြာနာ စကာလစသော ပါသည် ပုပ္ပသသုတ်နှင့်တူ၏
တက်စတော် = ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံခြုံစေသူ, မလုံခြုံစေသူများ

ကောသလမင်း ။ ။ မင်းတော်မြတ်ဘုရား၊ မကြာမီကာလဆီက တပည့်တော်သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ တစ်ဦးတည်း ကိန်းအောက်နေစဉ် ဤသို့လျှောက်အပ်လတ့်သည့်အတိုင်း စဉ်းစားတွေ့ ခေါ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ

"အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံခြုံအောင်စောင့်ရှောက်ကြ၍ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မစောင့်ရှောက်ကြလေသနည်း" ဟု ဤသို့ ဥပါဒီ စဉ်းစားတွေ့ ခေါ်ချက်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ စဉ်းစားပြန်သည်မှာ

ကိုယ်အလုပ်, နှုတ်အပြော, မနောအကြံ ၌သုံးတန်တို့ဖြင့် မကောင်းမှုစရိုက်ကို နှစ်ခြိုက်ပျော်မွေ့ ကျူးလွန်ကျင့်နေကြသူတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မစောင့်ရှောက်သူတို့ပင်တည်း။ ထိုသူတို့ကို ဆင်, မြင်း, ရထား, ခြေလျင်အားဖြင့် လေးပါးသော တပ်တို့က အမြဲမပြတ် စောင့်ကြပ်နေစေကာမူ အမှန်စင်စစ် ထိုသူတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မလုံခြုံစေသူတို့ပင်မည်ကြ၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ ထိုဆိုအပ်ခဲ့သော ဆင်, မြင်း, ရထား, ခြေလျင်အားဖြင့် လေးပါးသော တပ်အစောင့်အကြပ်တို့သည် အပြင်ဗဟိဒ္ဓ ကိုသာ ခုခံဆီးတားနိုင်ကြ၏။ အတွင်း စိတ်ကိန် မကောင်းမှုသုစရိုက် ကိုလေသာတည်းဟူသော သူပုန်ကိုကား တွန်းလှန်ဆီးတား မနိုင်သော အတွင်းအစောင့်အရှောက်မျိုး မဟုတ်ကြသောကြောင့်တည်း။

ကိုယ်အလုပ်, နှုတ်အပြော, မနောအကြံ ၌သုံးတန်တို့ဖြင့် ကောင်းမှုသုစရိုက်တရားတို့ကို ကြိုးစားအားထုတ်ပြုလုပ်နေကြသူတို့သည်ကား ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သူတို့မည်ပေ၏။ ထိုသူတို့ကို ဆင်, မြင်း, ရထား, ခြေလျင်အားဖြင့် လေးပါးသော တပ်တို့က မစောင့်ကြပ်ငြားသော်လည်း ထိုသူတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံခြုံစေသူတို့ပင်မည်ပေ၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ ထိုသူတို့ ကြိုးစားအားထုတ်ပြုလုပ်နေသော သုစရိုက်တရားသည် အတွင်းစိတ် ကိန် ပုန်ကန် ကိလေသာသူပုန်ကို တွန်းလှန်ဆီးတား နိုင်သော အတွင်းအစောင့်အရှောက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဤသို့ စဉ်းစားမိပါသည်ဘုရား။

ဘုရားရှင် ။ ။ မဟာရာဇာ၊ သင်၏ စဉ်းစားတွေ့ ခေါ်ချက်သည် မှန်ကန်လှပေ၏။ သင်၏ မြော်မြင်ဆချက်သည် သင့်တော်လှပေ၏။ ဤသို့ မိန့်ဆိုတော်မူပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် ကောသလမင်း၏ စဉ်းစားတွေ့ ခေါ်ချက်တို့ကိုပင် ထောက်ခံသော အားဖြင့် ထပ်မံဟောကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် အောက်ပါ ဂါထာစကားတို့ကိုလည်း ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူသည်။

ကာယေန သံဝရော သာဓု သာဓု ဝါစာယ သံဝရော
မနသာ သံဝရော သာဓု သာဓု သဗ္ဗတ္ထ သံဝရော
သဗ္ဗတ္ထ သံဝုတော လဇ္ဇီ၊ ရက္ခိတောတိ ပဝုစ္စတိ

သက်သတ်,ခိုမှုဖြစ်ကာမေသုဟုခံသုံးရသောကာ ကံ စရိုက်တို့မှဖြစ်ကိုင် အာဖြင့်မပြုအောင့်အသည်။ စောင့်စည်းခြင်းသည်ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာကိုဖြစ်စေတတ်သဖြင့်ကောင်းမြတ်၏။ လုသည့်စာ နှိတိုက်ဖိုက်မိုက်ကန်ကန် နှတ်ကြမ်းလေခြင်း ပြိန်ဖျင်းစကား လေ ပါသောစီ စရိုက်တို့မှနှုတ်အပြောအာဖြင့်မပြုအောင့်အသည်။ စောင့်စည်းခြင်းသည်ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာကိုဖြစ်စေတတ်သဖြင့်ကောင်းမြတ်၏။ သူ့ဥစ္စာမှန်မတက်ကြံ၍ဖောက်ပြန်သေကြေပျက်စေလိုကြ။ အ မှာဖျာဟုခံသုံးရသောမနော စရိုက်တို့မှစိတ်မနောအာဖြင့်မပြုအောင့်အသည်။ စောင့်စည်းခြင်းသည်ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာကိုဖြစ်စေတတ်သဖြင့်ကောင်းမြတ်၏။ အပါယ် လေပါသို့ကျသွားလောက်အောင်ကြမ်းတမ်းသော်လည်း။ အကုသိုလ်ဟူသမျှကောင်းကျိုးကိုသာ စေတတ်သဖြင့် အကုသိုလ်အစုစုမှလုံး ပြောင်စင်အောင် ကြဉ်အောင့်အသည်။ စောင့်စည်းခြင်းသည် ခုဘေးခနှောင်အေးမြစေတတ်သဖြင့်ကောင်းမြတ်လှသည်သာတည်း။ အကြမ်းအနုအကုသိုလ်အစုစုမှ ကြဉ်အောင့်အသည်စောင့်စည်းထိန်းချုပ်လေ့ရှိသောလဇ္ဇီသူတော်ကောင်းတို့ကိုင်ကိုယ်ကိုလုံခြုံအောင်စောင့် ကက်သူ" ဟူ၍သူတော်စင်အထူးတို့ကာချီးကျူးပြောဆိုအပ်၏။ လဇ္ဇီဟူသည်မျက်မှောက်မျက်ကွယ်မခြား ကောင်းမှုအကုသိုလ်တို့ကိုပြုမည်မှ က်ခြင်း လန့်ခြင်းရှိသူတည်း။

အတ္တကွိတသုတ်ပြီး၏။

၉။ အပွကသုတ်

၁၁၂။ ကြာနဲ့ကာလစသော ပါသည်။ ပုဒ်သသုတ်နှင့်တူ၏။
တကြိမ်တော် = ကျော့ကွင်းဖြိုလျက်စီမှန်မသိသူများ။

ကောသလမင်း။ ကြာင်တော်မြတ်ဘုရား။ မကြာမီကာလဆီကတပည့်တော်သည်ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌တစ်ဦးတည်းကြက်နေစဉ်ဤ၍လျှောက်အပ်လတ့်သည့်အတိုင်းစဉ်းစားတွေးခေါ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ။

လောကဉ်ကောင်းလည်းကောင်းမွန်မျာလည်းများပြားသောစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုသည်ပိုသော်မာန်မာနဖြင့်မ စ်မူကြသော၊ တဏှာမလွတ်သတိမချွတ်ကြသော၊ ကြာအာရုံကာမ က်တို့၌လွန်စွာနှစ်သက်မပစ်က်အောင်တပ်မက်တွယ်တာခြင်းသို့မ က်ကြသော၊ မိမိမှတစ်ပါးသတ္တဝါများအပေါ်၌ဖောက်ပြန်ကျင့်မှာကြသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ၁။ လောကင်မြောက်တိုင်မြောက်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်အနည်းသာရှိကြကုန်၏။ စင်စစ်မှုဆိုအပ်ခဲ့သည့်ကောင်းမွန်များပြားသောစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုခံ့လျှင်မာန်ဟုန်တက်ကြွ ကာ လက်လွတ်သတိချွတ်ကာ ကြာအာရုံကာမ က်တို့အပေါ်၌လွန်မင်းစွာပြင်းပြတွယ်တာခြင်းသို့ က်ကြပြီးလျှင်သတ္တဝါတို့အပေါ်၌ဖောက်ပြန်ကျင့်မှာသူတို့သာ များကုန်၏။ ဤသို့စဉ်းစားတွေးခေါ်ချက်ဖြစ်ပါသည်အရှင်ဘုရား။

ဘု□ါ□ြုင်□ □□□မဟာ□ဇ□□□သင်၏စဉ်□ာ□တွ□ေချက်သည်□မှန်ကန်လှပေ၏□□သင်၏ မြော်မြင်□ ဆချက်သည်□သင့်တော်လှ၏□□ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး□နောက်□ဘု□ါ□ြုင်သည်□ကောသ လမင်း□၏□စဉ်□ာ□တွ□ေချက်ကိုပင်□ထောက်ခံသောအာ□ဖြင့်□ထပ်မံဟောကြာ□တော်မူ၏□ ထို့နောက်□အောက်ပါ□ထာစကာ□ကိုလည်း□ဆက်လက်၍မိန့်မြွက်တော်မူသည်□□

သာ□တ္တာ□ကာမဘောဂေ□သု၊□□□ကာမေသုမုစ္ဆိတာ□
အတိသာ□န□ဗုဇ္ဈန္တိ၊ မိ□□ကူ□□ဩဍ္ဍိတံ□
ပစ္ဆာသံ□ကု□ကံ□ဟောတိ၊□ပါကောက□ိသ□□ပကော□

□နိုင်ငံတောဖျာ□□ကျက်စာ□ပျော်□ွင်□သာ□သမင်တို့သည်□တောမြိုင်တစ်ရို□□တောမုဆိုး□ကို့ မြှုပ်လှျို□ချသွင်□□ထောင်ထာ□အပ်သောညွှတ်ကျော့ကွင်း□ကို□မြင်မသိ□ကျော့ကွင်း□၌မိကြကုန် သကဲ့သို့ ထို့အတူ□အမြင်ဉာဏ်နည်း□ပါ□□ပုထုဇဉ်လူသာ□ကို့သည်□□သုံး□ဆ□ တစ်ဘုံ□□□မြိုင် တစ်ရို□၌□မာ□မင်□ကည်□ဟူသောမုဆိုး□သည်□မြှုပ်လှျို□ချထာ□□ငါ□ဖြာ□အာရုံ□ကာမ□ဏ်စည်း□စိမ် တည်□ဟူသော□ကျော့ကွင်း□အများ၌□မွေ့လျော်ပျော်□ွင်ဖြစ်ပြီး□တပ်မက်မိုင်မိ□ျ်□ြီနေကြကုန်လျက်□မိမိ၏ ကျူ□လွန်ပြစ်□ကျော့ကွင်း□မိနေသည်၏အဖြစ်ကို□သိမမြင်ကြကုန်□□ကျော့ကွင်း□မိလျက်□မိမှန်□ မသိ□မောဟဖိသူ□ထိုလူတို့၏အပေ၌□ါ□စပ်သည့်အ□သာ□မာအလာ□□ဆို□ကျို□ကာ□ါ□သည် မခြာ□ဆက်ဆက်□နောက်ပို□ကက်၍လာ၏□မှန်၏၊ငါ□ဖြာ□အာရုံ□ကာမ□ဏ်□ စိမ့်မူ၍□လွန်ကျူး□ြစ် မှန်သမျှ၏□မုချတွေ့ကြုံ□မည့်အကျို□ကာ□ါ□သည်□ကေန်ပင်□ဆို□□□□ တ်ည့်လှချေသည်တကာ□□

ဥပမာ□ဥပမေ□ျ□နိုင်□□□ ဥ်ချက်

□□□ သာ□သမင်နှင့်□ဉာဏ်အမြင်နည်း□သူလူသာ□□

□□□ ကျော့ကွင်းနှင့်□ငါ□ဖြာ□အာရုံ□ကာမ□ဏ်□

□□□ ကျော့ကွင်း□မိနေခြင်းနှင့်□ငါ□ဖြာ□အာရုံ□ကာမ□ဏ်၌□□ စိမ့်မူ□နေခြင်း□□

□□□ ကျော့ကွင်း၌□အမိခံ□ခြင်း□ကြောင့်□မုဆို□၏ညှဉ်□မ်□နှိပ်စက်□သတ်ဖြတ်မှုခံ□ခြင်း□နှင့် ကာမ□ဏ်၌□ စိမ့်မူ၍□မပြုသင့်၊မပြုထိုက်သည်တို့ကို□ကျူ□လွန်ပြုလုပ်မိကာ□ဉ်စ္စာ□ဏ်, ကြိမ်□ဏ်,ထောင်□ဏ်စသော□မင်□□ဏ်သင့်ခြင်း□□အပါယ်လေး□ပါ□ကို့၌□□ကျ□ရောက် □ခြင်း□□

အပွကသုတ်ပြီး□၏□

□□အဍ္ဍက□ကာသုတ်

□□□□　　□ှာန၊□ကာလစသော□□□ပါ□သည်□□□□ပုဝ်□သသုတ်နှင့်တူ၏□
　　တ□ါ□တော်　　= □မြို့□ိနေပါလျက်□ိမှန်□မသိသူများ□□

ကောသလမင်း□□ □□□□□□င်တော်မြတ်ဘု□ါ□□□များ□ကြာ□ိ□ကာလဆီ□ကပည့်တော်သည် တ□ါ□ဆုံ□ဖြတ်□ါ□ကာ□ါ□ရုံ၌□ရုံ□ထိုင်နေစဉ်□ဉ်စ္စာစည်း□စိမ်□□ပြည့်မိချမ်း□သာမျာ□စွာသော□ဉ်စ္စာနှစ် တို့နှင့်□ပြည့်စုံကြကုန်သော၊□တွင်□သုံ□ဆောင်□မျာ□□မြောင်သောပ□ဘော□တို့နှင့်□ပြည့်□ကုံလုံ

ကြကုန်သော၊ နေ့စဉ်အမြဲသုံးဆောင်ဖို့ရာ ငွေစသောဥစ္စာများစွာရှိကြကုန်သော၊ ကျီ ဘဏ္ဍာတိုက်ပြည့်အောင်သို
လှောင်သိမ်းထားအပ်များသော ဥစ္စာစပါး ကောက်ပဲသီးနှံရှိကြကုန်သော မင်းသား၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး၊
သူကြွယ် များတို့ ငါးပါးသော အာရုံကာမဂုဏ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန်မမှန်
မကန်ပြောဆိုနေကြသည်တို့ကို မြင်တွေ့ပါသည်ဘုရား။ ထိုသို့မြင်တွေ့သော တပည့်
တော်မှာ “ယခု နေ့ကစ၍ တရားရုံး၌ တရားဆုံးဖြတ်မှုအလုပ်ဖြင့် ငါ့အား အကျိုးမရှိတော့
မလုပ်လိုတော့ပြီ၊ မျက်နှာချိုပျိုမြစ် ဝိဋူဋဘသေနာပတိကိုသာ ဤကိစ္စ ဤဌာနကို လွှဲအပ်
တော့မည်”ဟု အကြံဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဘုရားမိန့်တော်မူချက် — ‘မဟာရာဇ’ ခသင်လျှောက်အပ်သည့်စကားသည် မှန်ကန်လှပေ၏။
သင်လျှောက်အပ်သည့်အတိုင်း မင်းလျှင် ဥစ္စာစည်းစိမ် ကြီးပွားချမ်းသာများစွာသော ဥစ္စာနှစ်တို့နှင့်
ပြည့်စုံကြကုန်သော၊ ကွင်းမြေသုံးဆောင်ဖို့ရာ များမြောင်လှစွာသော ပစ္စည်းဘောဂတို့နှင့် ပြည့်စုံကုံလုံကြ
ကုန်သော၊ နေ့စဉ်အမြဲသုံးဆောင်ဖို့ရာ ငွေစသော ဥစ္စာများစွာရှိကြကုန်သော၊ ကျီ ဘဏ္ဍာတိုက်ပြည့်အောင်
သိုလှောင်သိမ်းထားအပ်များသော ဥစ္စာစပါး ကောက်ပဲသီးနှံများရှိကြကုန်သော မင်းသား၊ ပုဏ္ဏား၊
သူဌေး၊ သူကြွယ် ဆိုသူများသည်ပင် ငါးပါးသော အာရုံကာမဂုဏ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ချွတ်
ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်မကန်ပြောဆိုမှုသည် ကြာရှည်လေမြင့်စွာ ထိုသူတို့၏ အကျိုးစီးပွားမဲ့
ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ဖို့ရာသာဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် အောက်ပါဂါထာကို
လည်း ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူသည်။

> သာရတ္တာ ကာမဘောဂေသု၊ ဂိဒ္ဓါ ကာမေသု မုစ္ဆိတာ။
> အတိသာရံ န ဗုဇ္ဈန္တိ၊ မစ္ဆာ ခိပ္ပံဝ ဩဍ္ဍိတံ။
> ပစ္ဆာသံ ကဋုကံ ဟောတိ၊ ဗာလာ ဟိဿ ပါပကော။

ရေ၌ကျက်စားသော ငါးအများတို့သည် ငါးမိတို့ကိုဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ရန် ချထားအပ်သော မြှုံးကို
မမြင်မသိ မြှုံး၌မိကြကုန်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဉာဏ်အမြင်နည်းပါး၍ ပုထုဇဉ်လူသားတို့သည်
သုံးဆောင်ဖို့ တစ်ဘုံတည်းဟူသော မြစ်ချောင်းတွင် အတန်တန်ချထားအပ်သော ငါးပါးအာရုံ
ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော ထောင်မြှုံးတို့၌ အပြစ်မမြင်ဘဲ စွဲလန်းတိုင်ကြီး၍ မိနေပါကုန်လျက် မိမိ၏
ကျူးလွန်ပြစ်မှား မိနေသည်၏ အဖြစ်ကို မသိမမြင်ကြကုန်။ မြှုံးမိလျက် မိမှန်းမသိ မောဟဖိသူ
ထိုလူတို့၏ အပေ၌ ပြုခါ ပြစ်သည့် အကုသိုလ်ကံ မာအလား ထိုအကျိုးတရားသည် မခြားဆက်ဆက်
နောက်ပိုတက်၍လာ၏။ မှန်၏၊ ငါးပါးသော အာရုံကာမဂုဏ်ကို စံမှု ကျူးလွန်ကျူးပြစ်မှန်သမျှ၏ မုချ
တွေ့ကြုံရမည့် အကျိုးတရားသည် ကောင်းပင်ဆိုးဝါး ဆိုးတည့် လှချေသည်တကား။

ဤသုတ်၌ ဥပမာ၊ ဥပမေယျနှိုင်းယှဉ်ချက်မှာ —

(က) ငါးနှင့် ဉာဏ်အမြင်နည်းသူလူသား။
(ခ) မြှုံးနှင့် ငါးပါးသော အာရုံကာမဂုဏ်။
(ဂ) မြှုံး၌မိခြင်းနှင့် ငါးပါးသော အာရုံကာမဂုဏ်၌ မူမှု စံခြင်းဟူသော ပြုသုတ်မှုထူး၏ အကျန်
ကာ ပြုသုတ်နှင့်တူ၏။

ဤသုတ်တော်လာ တ ါ မျိုး တိုပင် ည် ် ၍
အနိစ္စ အနိစ္စနှင့်၊ ဘိဇ္ဇန တစ်ဆိတ်ကမှ မမြင်လို
ုက္ခ ုက္ခနှင့်၊ နှုတ်ကသာ ဆိုလို့ငြီးမိတော့
လူ့စည် စိမ် တနာငွေ့ငွေ့နှင့်၊ ခါတလေ ါ်တွေတွေ မိတော့၊
အော တော့မလိုလို
အနတ္တ အနတ္တနှင့်၊ ပါ စပ်ကသာဆို၊ ကို ့ ကို ် ပါကလာ
ထင်ချက်က ် ကွာ၊ ဂဉ်စကြာ ဘ ် လိုသုံ သော်လဲ
တ်ကြောင်ကို လွတ်အောင်မှ ရှန် နိုင်ပ့ါမလာ ဖြူ မိတဲ့ငါ ဟု ညာ ု တစ်ဦ တ ဖွဲ့
ခဲ့သည် ဘိဇ္ဇန – ပျက်စီ ခြင်
အဋ္ဌက ကာသုတ်ပြီ ၏

မလ္လိကာသုတ်

	ကျာန၊ တကာလစသော ပါ သည် ပု ိ သသုတ်နှင့်တူ၏
	တ ါ တော် = လောကဥ် အချစ်ဆုံ လူ ါဖွေပုံ

ကောသလနှင့်မလ္လိကာ အခါတစ်ပါဥ် ကောသလမဟာ ါဇာသည် မလ္လိကာမိဖု ါ နှင့် အတူ ကောင် မြှတ်သော ပြာသာ ်အထက်ထပ်ဥ်နေစဉ် မလ္လိကာမိဖု ါ အာ အောက်ပါ မေ ခွန် ကို မေ ၏ “မလ္လိကာ သင့်မှာ မိမိကို ် ထက်ပို၍ ချစ်ခင်မြတ်နို အပ်သူ တစ်စုံတစ် ေ ဂက်သောလူ ှိသေ သလာ” သင်သည် လောကမှာ အဘ ် သူ့ကို အချစ်ဆုံ လဲဟုလို

မလ္လိကာ အ ှင်မင် မြတ် ဘု ါ ကျွန်မမှာ မိမိကို ် ထက်ပို၍ ချစ်ခင်မြတ်နို အပ်သူ တစ်စုံ တစ်ေ ဂက်သောလူမ ှိပါ ထိုအဖြေကို ကြာ သော ကောသလမင် သည် မျက်နှာညှို၍ အလိုမကျဖြစ်သွာ ၏ ထိုအခါ မလ္လိကာက ဆက်၍ သူ့အာ မေ လိုက်၏ အ ှင်မင် မြတ်မှာ ကော မိမိကို ် ထက်ပို၍ ချစ်ခင်မြတ်နို အပ်သူ တစ်စုံတစ်ေ ဂက်သောလူ ှိပါသေ သလာ

ကောသလမင် မလ္လိကာ ငါ့မှာလည် မိမိကို ် ထက်ပို၍ ချစ်ခင်မြတ်နို အပ်သူ တစ်စုံ တစ်ေ ဂက်သောလူမ ှိပါ

မလ္လိကာသုတ်ဥ် သိမှတ်ဖွ ်

ပန် သည်မလေ မလ္လိကာ မလ္လိကာမိဖု ါ သည် မူလက ဆင် ဲသောပန် ေ ါင် သမာ ၏ သမီ ဖြစ် သည် ိဘကပန် သည်ဖြစ်သည့်အာ လျော်စွာ သမီ တလေ မလ္လိကာလည် ေ ျဥ်ပန် ေ ါင် သူကလေ ဖြစ် ါ သည် တစ်နေ့ဥ်မူ ေ ါင် ေ ါပန် မျာ စောစောကုန်သွာ သဖြင့် ေ ျမှသူ့အတွက် နံနက်စာမုန့်ကို ် ကာ မိမိတို့ ပန် ခြံကျမှ တ တော့မည်ဟုကြံ၍ မြို့အစွန်ဖျာ ှိ သူတို့၏ပန် ခြံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်

ဘု ါ ှင်၏အပြုံ ထိုသို့ပြန်လာစဉ် ဘု ါ ှင်ကို နောက်ပါ ဟန် သံဃာမျာ နှင့်အတူ သာ တ္ထိမြို့သို့ ဆွမ် ခံကြွလာတော်မူသည်ကို မြို့အစွန်တစ်နေ ါဥ် ဖူ တွေ့ သည် ဘု ါ ှင်နှင့် နောက်ပါသံဃာတော်မျာ အပေ ဥ် ကြည်ညိုစိတ်သ ဒ္ဓါ တ ါ တဖွာဖွာ ဖြစ်ပေ လာသောကြောင့် မိမိအတွက် ် လာခဲ့သောမုန့်ကို ဘု ါ ှင်အာ

ဘုရားကျောင်းထံသို့ ထိုသို့ အချင်းချင်း မမြန်ပြောဆိုပြီး နောက် ကောသလမင်းသည် ဘုရားကျောင်းထံသို့လာခဲ့၏ ဘုရားကျောင်းထံမှောက် ောက်သောအခါ မလ္လိကာမိဖုရားနှင့် မိမိတို့အချင်းချင်း မမြန်ဖြေဆိုခဲ့ကြသည့် စကားအလုံးစုံကို ဘုရားကျောင်းအား လျှောက်၏ ထိုအခါ ဘုရားကျောင်းသည် ကောသလမဟာရာဇာလျှောက်အပ်သည့် စကား၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ထိုခဏ အောက်ပါဥဒါန်းစကားကို ကျူးရင့်တော်မူ၏

သဗ္ဗာ သာ အနုပရိ မ္မ စေတသာ၊ နေ ရွှဇ္ဈာ တ မတ္တနာ ကွစိ
ဧဝံ ပိယော ပုထု အတ္တာ ပရေသံ၊ တသ္မာ န ဟိံသေ ပ မတ္တကာမော

အောက်ထက် န်ကျင်ကမ္ဘာမြေပြင် စကြဝဠာတစ်ခွင်လုံးသို့ စိတ်မှန်အား ဖြင့် အစဉ်လှည့် ပတ်အထပ်ထပ် ရှာဖွေကြောသော်လည်း မိမိသည့်အ ပ်ဥ္မျှ မိမိကိုယ် ထက် ပို၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုး အပ်သူကို မတွေ့မနိုင်ချေ မိမိကိုယ် ကိုမိမိအချစ်ဆုံးဖြစ်ကိုယ် တိုင်နှလုံးသွင်းသည်နှင့်အတူပင် မိမိမှတစ်ပါး များစွာသောသတ္တဝါတို့သည်လည်း သူတို့၏ကိုယ်ကို သူတို့အချစ်မြတ်နိုးဆုံးဖြစ် သိမှတ်အပ်၏ ထို့ကြောင့် ကိုယ် ကျိုးစီးပွား လိုလားသူသည် မိမိမှတစ်ပါး အခြားသူကို ကိုယ် ချင်းစာတရား လက်ကိုင်ထားလျက် နှိပ်စက်ဆိုးသွမ်း ညှဉ်းပန်းမှုကိုမပြုရာ

လောင်းလှူလိုက်၏ နောက်ပါသံဃာတော်များအားလုံးအတွက် မလောင်းလှူနိုင်သော်လည်း ဘုရားတစ်ပါး အတွက်မူ မျှတတော်မူနိုင်လောက်စရာပို၏ဟုလည်း စိတ်ကူး၏ ဘုရားကျောင်းသည် ထိုမုန့်ကိုအလှူခံပြီးနောက် ထိုနေရာအနီး ဥ္မပင်ထိုင်၍ဘုဉ်းပေးတော်မူလိုသည့်အခြင်းအရာကိုပြ၏ ထိုကိုယ်မိသောအရှင်အာနန္ဒာက သင်္ကန်း နေရာထိုင်ကိုခင်းပေး၏ ဘုရားကျောင်းသည် ထိုနေရာ၌ပင်ထိုင်ကာ မုန့်ကိုဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ ပါးစပ်ဆေးတော်မူပြီး နောက် ပြုံးတော်မူ၏

နေ့ပင်အဂ္ဂမဟေသီဖြစ်လိမ့်မည် ဘုရားကျောင်းတို့မည်သည် အကြောင်းမဲ့ ပြုံးတော်မူရိုးမရှိကြ ကောင်းကျိုး ဆိုးပြစ် တစ်ခုခုကို မြင်၍သာ ပြုံးတော်မူလေ့ရှိကြ၏ ထိုအကြောင်းကို သိပြီးဖြစ်သည့်ပြင် ပြုံးတော်မူပုံကိုပါ မြင်လိုက် သော အရှင်အာနန္ဒာက "ဤမုန့်လှူသူမကလေး အတွက် မည်သို့သောအကျိုးအပြစ်များ ဖြစ်ခွင့်ရှိပါ သနည်းဘုရား" ဟုလျှောက်ထား မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်၏ "အာနန္ဒာ ဤကလေးမသည် ထာ တအတွက် နေ့အဖို့ဆွမ်းဦး အလှူကိုဆက်သန်သောသဒ္ဓါတရား ဖြင့်လှူဒါန်း၏ ထို့ကြောင့် နေ့ပင်ဤကလေးမသည် ကောသလမင်း၏ အဂ္ဂမဟေသီမိဖုရားကြီး တစ်ပါးဖြစ်လိမ့်မည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏

တူ စစ်ပွဲ ရာဇဂြိုဟ်မြို့နှင့် သာ တ္ထိမြို့၏နယ် နိမိတ်ကြား ကာသိအမည်ရှိသည့် ွာကြီးတစ် ွာရှိ၏ ထို ွာမှ တစ်နှစ်လျှင် အခွန်ဘဏ္ဍာတော် သိန်း သိန်း ရှိဖြစ်၏ ထို ွာကြီးကို သူပိုင်ငါပိုင် ငြင်းခုံရာမှစ၍ သာ တ္ထိပြည့်ရှင် ကောသလမင်းနှင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် အဇာတသတ်တို့ မကြာမကြာစစ်ခင်းလေ့ရှိကြ သည် တစ်ခါတစ် သူကနိုင်၍ တစ်ခါတစ်ခါ ါကနိုင်ခဲ့၏ အမှန်မှာ တူ နှစ်ဦး၏စစ်ပွဲသာဖြစ်၏ အဇာတသတ် မင်းဟူသည်မှာ ကောသလမင်း၏နှမတော် ဒေဝီမိဖုရား၏သား ဖြစ်သည် ခုရိဆဲ ကောသလမင်း၏ခမည်း တော်မဟာကောသလမင်းက သူ့သမီး ဒေဝီမင်းသမီးကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်စဉ်က လက်ဖွဲ့ ပစ္စည်းအဖြစ်ဖြင့် ဤ ွာကြီးကိုပေးခဲ့၏ အဇာတသတ်မင်းက သူ့ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရကို ဖမ်းဆီး ကင်း၍သတ်ရာမှ ဒေ ဝီမိဖုရားကြီးလည်း စိတ္တဖြင့်ပင်နတ် ွာစံ တော်ကုန်ခဲ့၏ ထို ွာကြီးကို ကောသလမင်းက "ငါ့နှမပစ္စည်း" ဟု သဘောပိုက်၍ ပြန် လို၏ အဇာတသတ်မင်းကလည်း "ငါ့မယ် တော်ပစ္စည်း ငါ့ပစ္စည်းကသည်" ဟုဆို၍ မပေးလို သို့ဖြင့် မကြာမကြာ ွာလုစစ်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲနေခြင်းဖြစ်၏ ဤအကြောင်း အကျယ် ကိုနောက်လာမည့် ပဌမသ မသုတ်၌လည်း တွေ့ လတ္တံ့

[illegible] ညသုတ်

[illegible]	ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	=	နံနက်ဆွမ်းခံပြန်ချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဆွမ်းခံပြန်လာသော ရဟန်းတော်များ။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
	ဟောကြောင်း	=	ကောသလမင်း၏ နှလုံးဆိတ်စသော သတ္တဂါထာတို့ကို သတ်ဖြတ်၍ ဖိနတ်ပူဇော်ရန် စီစဉ်ထားမှု။
	တရားတော်	=	အဖိုနည်း ရန်ပါ၊ အလှူပြန်ကိုစိစစ်ပြပုံ။

စစ်ရှုံး၍ပြန်သော ကောသလမင်းနှင့် ပန်းသည်မ မလ္လိကာ ။ တစ်ခါသော် ကောသလမင်းသည် ဘုရားတော်အဇာတသတ်နှင့် ထိုးရာအတွက်ပင် စစ်တိုက်ကြရာမှ စစ်ရှုံးသဖြင့် တပ်တော်နှင့်ကွဲကာ တစ်ယောက်တည်း မြို့တော်သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်လာခဲ့၏။ နောက်လိုက်လာမည့် မိမိတပ်တော်များကိုစောင့်ရင်း မြို့ပြင်ဘက်ရှိ မလ္လိကာတို့ပန်းခြံတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့၏။ ထိုထင်မရှား အခြံမပါ တစ်ဦးတည်း ရောက်လာသော ကောသလမင်းကို သာမန်ညှော်သည်အထင်ဖြင့်ပင် မလ္လိကာပန်းသည်မလေးက နည့်ခတ်စောင့်ကို ကျွေးပွန်စွာပြုစုလိုက်၏။ ထိုသို့ဖြူစင်သောစေတနာဖြင့် ဆွေးရာ ကျွေးပွန်စွာ ပြုစုလိုက်ပုံကို အားရ ကျေနပ်ခြင်းရှိလှသောကြောင့် ကျေးဇူးကိုတုံ့ဆပ်သောအားဖြင့် ကောသလမင်းသည် နန်းတွင်းသို့ပြန်ရောက်သောအခါ မလ္လိကာပန်းသည်မလေးကို ခေါ်စေကာ ဘုရင်ကိုမှန်လှူသောနေ့၌ပင် အဂ္ဂမဟေသီမိဖုရားကြီး တစ်ပါးအဖြစ် အရာထား၍ သနားချီးမြှင့်လိုက်လေသည်။

မှန်ချက်နှင့် နှမ်းတွက်မကိုက် ။ အခါတစ်ပါး၌ ကောသလမဟာရာဇာသည် စဉ်းစားမိ၏။ "ဤမလ္လိကာမိဖုရားသည် မူလက ဆင်းရဲသော ပန်းသည်မကလေး တစ်ဦးဖြစ်၏။ ထိုဆင်းရဲသူမကလေးကို ငါက ဤမျှကြီးကျယ်သော အဂ္ဂမဟေသီ ဘွဲ့စည်း စိမ်ကြီးကို ပေးအပ်ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ငါက "မလ္လိကာ၊ သင်မည်သူ့ကို အချစ်ဆုံးနည်း"ဟု မေးလျှင် ကေန်မုချပင် "မောင်တော့်ကို အချစ်ဆုံးပါ"ဟု ဖြေရာပေလိမ့်မည်။ သူမက တစ်ဖန်ပြန်၍ "မောင်တော်ကော မည်သူ့ကို အချစ်ဆုံးပါနည်း"ဟု မေးလျှင် "နှမတော်ကို အချစ်ဆုံး"ဟု ငါက ပြန်၍ဖြေမည်။ ဤနည်းဖြင့် ငါတို့နှစ်ဦး၏ မေတ္တာကြိုးသည် တိုး၍ခိုင်လိမ့်မည်၊ မေတ္တာပန်းသည် ပို၍လန်းလိမ့်မည်"စသည်ဖြင့် မျှော်လင့်ကာ "မလ္လိကာ၊ သင့်ကိုယ်ထက်ပို၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သူ ရှိသေးသလော"စသော စကားတို့ကို မေးမြန်းလိုက်၏။ မလ္လိကာကား ယုံသူမဟုတ်၊ တနာသုံးပါးကို အမြဲမပြတ်ဆည်းကပ်လေ့ရှိသူဖြစ်၏။ အမြော်အမြင်ပညာလည်းရှိသူဖြစ်၏။ ဤကိစ္စ၌ ဘုရင်၏အလိုလိုက်၍ အကြိုက်ကို မဖြေဆိုထိုက်၊ မှန်သဘာဝတုံ့စံကျအောင် ဖြေမှသင့်မည်ဟုကြံ၍ "မိမိကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးပါ"ဟု ဖြေလိုက်၏။ ကောသလမဟာရာဇာမှာကား မှန်ချက်နှင့် နှမ်းတွက်မကိုက်သဖြင့် အောင့်သက်သက်မျက်နှာအိုရ၍ အလိုမကျတော့ချေ။ ထိုအပိပ်အကဲကို ဖြတ်ခနဲမြင်လိုက်သော မလ္လိကာက "မောင်တော်ကော ကိုယ့်ကိုယ်ထက်ပို၍ ချစ်အပ်သောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူရှိပါသေးသလော"ဟု သူ့စကားနှင့်သူ့အား မလှုပ်နိုင်အောင် ဘက်ပြန်၍ ချည်၍မေးလိုက်သည်။

ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ။ ထိုသို့ အမေးခံလိုက်ရသော ကောသလမဟာရာဇာသည် မှန်သဘာဝတုံ့စံမှ သွေဖည်၍ တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဖြေဆိုရန်မှာ မဖြစ်နိုင်တော့သဖြင့် "မောင်တော်သည်လည်း မိမိကိုယ်ထက်ပို၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သူ မရှိပါ"ဟု ဖြေလိုက်ရလေသည်။ ထို့နောက် မိမိတို့ အချင်းချင်း မေးဖြေပုံများကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားလိုသဖြင့် ကျောင်းတော်သို့ လာရောက်၍ ဖါဠိတော်မြန်မာပြန်လာသည့်အတိုင်း လျှောက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။

မလ္လိကာသုတ်ပြီး၏။

ကောသလမင်းကြီး၏ ယဇ်ကြီး။ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ သာဝတ္ထိပြည့်ရှင် ဘုရင် ကောသလသည် ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ပွဲကျင်းပရန် စီစဉ်ပြင်ဆင်ထား၏။ နွားလားဥသဘငါးရာ၊ နွားထီးငါးရာ၊ နွားမငါးရာ၊ ဆိတ်ငါးရာ၊ သိုးငါးရာတို့ကို သတ်ဖြတ် ယဇ်ပူဇော်ရန် ယဇ်ပူဇော်ရာဌာနသို့ ယဇ်တိုင်တို့၌ အသီးသီး နှောင်ဖွဲ့ချည်တုပ်နှောင်ထား၏။ ကျွန်အစေအပါး အမှုထမ်း အလုပ်သမားများသည်လည်း "သူ့ဒဏ်ဆန်စာ ကြောက်ရွံ့မှု" ဟူသည်နှင့် အညီ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် ကျသင့်မည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့် စိတ်မပါဘဲ လျက် မျက်ရည်ကျလျက် ယဇ်နှင့်ဆိုင်ရာ ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နေကြရကုန်၏။

ဆွမ်းခံဝင်သော ရဟန်းတော်များ။ ။ ထိုသို့ အကြီးအကျယ် စီစဉ်ထားသည့် ယဇ်ပွဲကြီး ကိုလည်းကောင်း၊ ထို ယဇ်နှင့်ဆိုင်ရာကိစ္စများကို စိတ်မပါဘဲ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေကြသော ကျွန်အစေ အပါး အမှုထမ်း အလုပ်သမားတို့ကိုလည်းကောင်း ဆွမ်းခံကြွလာသော ရဟန်းတော်များ တွေ့မြင် တွေ့သွားကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းတော်တို့သည် ဆွမ်းခံပြန်၍ ကျောင်းသို့ရောက်သောအခါ ၌ အကြောင်းအရာများကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြလေသည်။

၁၂၀။ ညသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ရှပ်သွင်ကျော့ရှင်း ထိုလုလင်။ ။ ကောသလမဟာရာဇာသည် ထုံးစံအတိုင်း နှစ်စဉ်ကျင်းပနေကျ နက္ခတ်သဘင်နေ့၌ နန်းတော်စီး၍ ပြည်ကြီး သာဝတ္ထိကို လှည့်လည်ရှုစားတော်မူသည်။ တစ်နေ့ ရတစ်ခါ ပြင်ကွက်သို့ ရောက်သော အခါ အိမ်တစ်အိမ်မှ လေသာတံခါးကိုဖွင့်၍ ဘုရင်ကို ဖူးမြင်ကြည့်ရှုနေသော အမျိုးသမီး တစ်ဦး ကို တွေ့မြင်၏။ သူ့ရှပ်သွင် ကျော့ကျော့ရှင်း ကြောင့် ဘုရင်၏စိတ်တွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ လှိုင်းတို့သည် ဖြိုင်ဖြိုင် ဖြိုင် ဟောဟော ဟသောသော ဖြစ်ပေ၍ လာကုန်၏။ အချစ်စိတ်, စွဲလန်းစိတ်, ... လိုစိတ်တို့ကို မျိုသိပ်၍မထား နိုင်တော့သော ကောသလဘုရင်သည် မြို့သို့ ခရီးဆက်၍ မနှင်လိုတော့ဘဲ ထိုနေရာ ထိုပြင်တွင် သမုပ်စည်တော်သံ မကြားဘဲ နန်းဖြူသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

အသာမိကော သာမိကောလို့ စစ်ကြောမေးမြန်း ဆုံတောက်လှမ်း။ ။ နန်းမဘုံပေသို့ ပြန်ရောက်လေ သော် လူယုံတော်တစ်ယောက်ကို အထောက်တော်လွှတ်လိုက်သည်။ ရှပ်သွင်ကျော့ရှင်း ထိုလုလင်မှာ ပိုင်ဆိုင် သူ ခင်ပွန်းသည်ရှိ မရှိ သိဖို့အတွက် မေးမြန်း စုံစမ်းစေသည်။ "ပိုင်ဆိုင်သူမရှိပါစေနှင့်" ဟုလည်း ကြိတ်၍ဆု တောင်းနေမိပေလိမ့်မည်။ "ဟောဟိုဈေးဆိုင်မှာထိုင်၍ ဈေးရောင်းနေသူသည် ကျွန်မချစ်လင်ပင်ဖြစ်ပါသည်" ဟု ထိုလုလင်က အထောက်တော်အား ပြန်ပြောဆိုလိုက်သည်။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရင်ကောသလအား အထောက်တော်က မူရင်းအတိုင်း သံတော်ဦးတင်လိုက်၏။

အတင်းအကျပ်ခစားစေခြင်း။ ။ ဘုရင်ကောသလသည် ကြံရမည့်အဆုံး ထိုခင်ပွန်းသည်ဆိုသူ ဈေး သည်ယောက်ျားကို နန်းတော်သို့ ချက်ချင်းဆင့်ခေါ်လိုက်၏။ ရောက်လာသောအခါ ဘုရင့်ကိုယ်ရံတော်အလုပ် အကျွေး ၎င်းတို့ကို ပေးလေသည်။ "ကျွန်တော်မျိုးသည် မင်းခစား အမှုတော်ထမ်းကို မကျွမ်းကျင်ပါ" ဟု အခါခါ လျှောက်တင်ငြင်းဆိုသော်လည်း "အို မင်းခစားအတတ်ဆိုတာ သင်ယူလို့တာမျိုးမှတ်လို့" ဟု ၎င်းတို့ အတင်း အကြပ်ပင် ပေးအပ်လေတော့သည်။ လေးမြား၊ လှံ၊ ဓားကိုလည်း တစ်ပါတည်း အပ်နှင်း၍ ကိုယ်ရံတော်တပ်တွင် သို့ သွတ်သွင်းထားလိုက်လေသည်။

ကြာနီနှင့် မြေဖြူ ရှာ ဆက်ပါတဲ့။ ။ ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမပါ ရုတ်တရက်ချက်ချင်း ကိုယ်ရံတော် ၎င်းတို့ အပ်နှံခြင်း ခံရသော ထိုယောက်ျားသည် အချိန်ကုန်အောင် နန်းတော်တွင် ဘုရင့်အနီး အပါးမှာပင် စိတ်မပါဘဲ နေရ၏။ ညနေရောက်၍ သူများတကာ ရုံးဆင်းပြီး အလုပ်ဆင်း အိမ်ပြန်ချိန်၌ ရောက်၍ အိမ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုသို့သော် အိမ်ရောက်၍

ဘုရားနှင့် ရဟန္တာများ မကြွသည့် အလှူပွဲ ။ ။ ထိုသို့ ရဟန်းတော်များ လှည့်လည်ဆွမ်းခံ၍ ကြွလျှောက်ထားကြသော အခါ ဘုရားရှင်သည် အောက်ပါ ဂါထာတို့ဖြင့် ချီးကျူးမြဲ ... ၄-မျိုးနှင့် ဘုရား ရဟန္တာများ အလှူခံကြွ မကြွသည့် ... အလှူပွဲများကို ခွဲခြား၍ ဟောကြားတော်မူ၏။

အသဿမေဓံ ပုရိသမေဓံ၊ သမ္မာပါသံ ဝါဇပေယျံ နိရဂ္ဂဠံ။
မဟာရမ္ဘာ မဟာယညာ၊ န တေ ဟောန္တိ မဟပ္ဖလာ။

မြင်းတို့ကိုသတ်ဖြတ်၍ ... ပူဇော်မှုဟူသော အဿမေဓ ... ၏လည်း ... ဂိုဏ်းတို့ကိုသတ်ဖြတ် ၍ ... ပူဇော်မှုဟူသော ပုရိသမေဓ ... ထမ်းပိုးတုတ်ကိုပစ်ချ၍ ကျရာအရပ်၌ သတ်ဖြတ် ကာ ... ပူဇော်မှုဟူသော သမ္မာပါသ ... ၏ ... တောပတ်တင်လဲ စသည်သောက်၍ သတ်ဖြတ် ... ပူဇော်မှုဟူသော ဝါဇပေယျ ... ၏ တံခါးရွက်တို့ကို မပိတ်ဘဲ ... ပူဇော်မှုဟူသော နိရဂ္ဂဠ ... ၏ ... ကြီးတို့သည် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ဖွယ် အသွယ်သွယ် အစားစားကြီး ကျယ် များပြား ကုန်၏။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ဖွယ် ကြီးကျယ် ပါကုန်သော်လည်း ကြီးကျယ် ဖွံ့ဖြိုး များမြတ် သောအကျိုးကား မရှိကြကုန်။

ဖင်ပူအောင်မျှ ထိုင်မနေဘဲ သေမီးဘုရင့်အမိန့်တော်ဖြင့် အထောက်အခေဖြေ ဆက်လာပြန်သဖြင့် နန်းတော်သို့ ပြန်လိုက်ခဲ့ရသည်။ နန်းတော်သို့ရောက်သောအခါ အောက်ပါအမိန့်ကို နားခံရတော့၏။ "မင်းနှင့် ဂါကျာဖိုးသည် သက်ဦးဆံပိုင် အုပ်စိုးသခင်ဘုရင်၏အမိန့်စကားကို တသွေမတိမ်း လိုက်နာထမ်းရွက်ရမည့်တာဝန်ရှိချေသည်။ ထို့ကြောင့် ကြည်သာ၍ ထွန်းနေပြည်တော်မှ တစ်ယူဇနာမျှဝေးကွာသော အရပ်၌ ပင်မင်းမြတ်၏ ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ကန်တော်ရှိသည်။ ထိုကန်မှ မြေဝါနှင့်ကြာနီပန်းတို့ကို နေ့ချက်ချင်း ဆောင်နှင်ဆက်သရမည်။ နေ့ပင် အချိန်မီပြန်မရောက်က မင်းဖြစ်မင်း ... ကြီးလေးလိမ့်မည်" ဟူ၍ ဖြစ်သတည်း။

သေဘောကြုံလို့ ဗေဒါနှင့်ခိုလှုံ ။ ။ ထို ဂါကျာဖိုးလည်း မည်သို့မျှပြန်၍ စောကတက်ခွင့်မရှိသည့်ပြင် မင်းဖြစ် မင်း ... သင့်မည့်အရေးကြောင့် ခတ်သုတ်သုတ်ခတ်ပြေးပြေးရေကန်ရှိရာသို့ ထွက်သွားရှာသည်။ ထိုဂါကျာ မြို့မှထွက်သွားလေ့ပြီးသောအချိန် ... ကောသလမင်းသည် သူ၏မြို့တံခါးမှူးကိုခေါ်၍ "နေ့ညနေစောစော ကတည်းက တံခါးများကိုပိတ်ကြရမည်။ မည်သူမျှအရေးကြီးသူကိုမျှ တံခါးဖွင့်မပေးနှင့်။ "မင်း၏ တမန်၊ အိမ်ရှေ့မင်းသား ၏တမန်တော်ပါ" ဟု ပြောဆိုသူများကိုပင် ဖွင့်မပေးနှင့်" ဟု အမိန့်ထုတ်ထားလိုက်သည်။ သေဘောကြောင့် အပြေး အလွှားသွားခဲ့ရှာသော ထိုဂါကျာသည် မြေဝါနှင့်ကြာနီပန်းတို့ အချိန်မီ ယူ၍ ပြန်လာခဲ့ရာ မြို့တံခါးပိတ်ပြီ ကာစဉ်ပင်ဖြစ်တော်သာ ... တံခါးသို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့၏။ သို့သော် တံခါးမှူးတို့က တံခါးဖွင့်ပေးရန်ငြင်းဆန်လိုက် ကြသည်။ ... နံမြင်၍ ... ချုံထွင်ကြောင်းကို ... ပင်မိသိရှိနေပြီဖြစ်သော ထိုဂါကျာသည် ပြင်းထန်စွာတုန်လှုပ် စိတ်ပူကာ ရောက်ရှိလေသည်။ နောက်ဆုံး၌ သေဘောကြုံတော့မည့်အရေးကြောင့် မုဒ္ဒိုင်တော်မြတ်နှင့် ရဟန်း တော်များ၏အရပ်ကို အားကိုးတကြီး နှိုး၍ ... အပြင် ... ဗေဒါ ... ကျောင်းတိုက်သို့လာ၍ ခိုလှုံနေလေသည်။

ထချည်တစ်လီ ထိုင်ချည်တစ်လှည့် ။ ။ ထို့ပြင် ဂါလုလှတို့ ... ဖက်သို့မ ... သူကိုမှ အတင်းသိမ်းပိုက်ချင်နေသော ကောသလမင်းမှာ တဏှာမီး အပူရှိတ်ကြောင့် တလှုပ်လှုပ်ပူအိုက်သလိုဖြစ်၍နေကာ ထိုည၌ အဖို့၌ စက်တော်ခေ၍ ပျော်ပါနိုင်ဘဲ ဖြစ်၍နေလေသည်။ ထချည်တစ်ခါ ထိုင်ချည်တစ်လှည့် ဟိုနေ့သည်စောင်းဖြင့် ညည့်နက်သန်းခေါင်သို့ တိုင်ခဲ့၏။ သန်းခေါင် ... ဖလောင်ဆန်အောင် တောင်ပံနက်လျက် သြောင်ကန်ကြက်များဖြင့် တွန်လေ၏။ ဇွေပဟို စည်မောင်းခင်မှုလည်း ... ချက်ကျ စည်တော်ရိုက်ဆော်၍လည်း ... ထင်လေပြီ။ သို့သော်လည်း ဘုရင် ကောသလမှာ တစ်မှိတ်ကလေးမျှမှ စက်၍မပျော်ဘဲ ရှိလေသည်။

သေသော ... နှ ... အသံ ... ခု ။ ။ ကာမရာဂမီးအပူ ... ဖြင့် လောင်ဟပ်ခြင်းခံနေရ၍ နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေသော ကောသလဘုရင်သည် သန်းခေါင်လွန်သောအချိန်ကျမှ သာလျှင် အိပ်ချင်အားကြီးလှသဖြင့် တစ်

အဖေဋ္ဌကာ□ြ□ဂ်ေ□ဂ်ြ□၊□□□ါ□ တ္တ□ြာညေ□□
န□ြာံ□သမ□ဂ္ဂတာ□□ ညံ၊□ဥပ□ န္တိ□မဟေသိနော□

ဆိတ်,သို□ကျွဲ,နွား□အမျိုးမျိုး□အစာ□ြာ□သော□သတ္တ□ါတို့ကို□သတ်ဖြတ်ကြ□ါဖြစ်သော ထို□ ဇ်ပူဇော်ပွဲမျိုး□သို့□လမ်းမှန်အသင့်□ျင့်တော်မူပြီး□ကြတောင်□□□ကု□ါ□အစ□ိုသော□အ□ိ□ ဂ သူတော်ကောင်း□ြတို့သည်□အာ□ပေ□ချိ□မြှောက်□ကြွ□ောက်တော်မမူကြကုန်□

ေ□ ြ□□ ညာ□ိ□ါ□မ္ဘာ၊□□ ဇန္တိ□အနုကုလံ□သ□ါ□
အဖေဋ္ဌကာ□ြ□ဂ်ေ□ဂ်ြ□၊□□□ါ□နေတ္တ□ြာညေ□□
ဇတာံ□သမ□ဂ္ဂတာ□□ ညံ၊□ဥပ□ န္တိ□မဟေသိနော□

အကြင်နို့စ္စဘတ်ဆွမ်း□□လှူ□ါန်း□မှုစသော□ ဇ်တို့သည်ကာ□□ျုလုပ်ဆောင်□ွက်ဖွ□ ်ကိစ္စ□ကြီး□ ကျ□ ်ကုန်□□မျိုး□ိုး□စဉ်ဆက်□ပြတ်ကြိုး□မ်း□□လှူ□ါန်း□ိုင်ကုန်၏□□ဆိတ်,သို□ကျွဲ,နွား□□အမျိုးမျိုး□ အစာ□ြာ□သော□သတ္တ□ါတို့ကိုလည်း□□ညှဉ်း□ဆဲသတ်ဖြတ်□ခြင်း□□ိ□□နို့စ္စဘတ်ဆွမ်း□□လှူ□ါန်း□ခ□ိ□ ဤအနုကုလ□ ဇ်မျိုး□သို့ကား□□လမ်းမှန်အသင့်□ျင့်ပြီး□ကြတောင်□□ကု□ါ□အစ□ိုသော□အ□ိ□ ဂ သူတော်ကောင်း□ြတို့သည်□အာ□ပေ□ချိ□မြှောက်□ကြွ□ောက်တော်မူကြကုန်၏□

နေ□ါ၌□ိုင်နေ□င်□င်□မျောက်အိပ်မျောက်နိုး□အအိပ်မျိုးဖြင့်□အိပ်ပျော်သလိုလိုဖြစ်သွား□လေသည်□□ထိုအခိုက်□သူ၏ နား□တွင်□သို့□ာစ်လုံး□ျင်□□င်□ောက်လာသော□ကြောက်လန့်ဖွ□ ်□ါ□အသံနက်ကြီး□လေမျိုး□ကြောင့်□လန့်၍နိုး□လာ တော့၏□အသံလာ□ါအ□ပ်ကိုလည်း□မိမိနန်း□တော်၏□အောက်ဖက်ကျကျအနီး□အ□ပ်ဆီကကဲ့သို့ပင်□ထင်လိုက်□၏□ ကြား□□သောအသံများ□ာ“သ□□သော□န□□ု”ဟူ၍ဖြစ်၏□□□မ္ဘပ□အဋ္ဌကထာ၌ကား□အများ□သိနေကြသည့်အတိုင်း□ □ု□သ□န□သော□ာဟူ၍ပင်ဖွင့်ဆို၏□□

သူဋ္ဌေး□သား□□□□ေ□ ဂက်အသံ□ □ထိုကြား□လိုက်□သောအသံများမှာ□နွှေးပနန္ဒမည်သော□လောဟကုမ္ဘီ□င□၌ ငါ□ခံနေကြ□သော□သူဋ္ဌေး□သား□ဖြစ်ခဲ့ဖူး□ကြသည့်□င□သား□□□□ေ□ ဂက်တို့၏□အော်ဟစ်သံဖြစ်၏□□ကဿပဘု□ါ□ □ု□င်လက်ထက်တော်၌□ဗာ□ါဏသီမြို့□□□ ်□ပစ္စည်း□ဥစ္စာပေါများ□ကြွ□ ် □သော□သူဋ္ဌေး□သူ□င ်ချင်း□□□ဦး□ြ□ိ□ခဲ့ဖူး၏□ ထိုသူတို့သည်□သူတစ်ပါး□ြတို့၏□သမီး□ျိုးများနှင့်□ေ□ ်□□ ်ချော်မော်သေ□သောဇနီး□များ□ြတို□ဥစ္စာငွေကြေး□များ□ွာပေး၍ အကြိမ်ကြိမ်ကျူး□လွန်ဖောက်ပြား□ာ□ဖျက်ဆီး□ခဲ့ကြသည်□□ထိုသူတို့□သေလွန်သောအခါ□လောဟကုမ္ဘီ□င□သို့□ကျ □ောက်ကြကုန်၏□□သံ□ည်ပွက်ထို□□လောဟကုမ္ဘီ□င□အိုး၌□ခံနေ□စဉ်□အောက်သို့မြုပ်သွား□□ါ□□ ်□အနှစ်သုံး□သောင်း□ ကြာမှ□အိုး□၏□အောက်ပြင်သို့□ောက်၏□□အထက်သို့□ပြန်ပေ□ါ၌လည်း□□ထို့အတူ□အနှစ်သုံး□သောင်း□င်ကြာ၏□□ကောသ လမင်း□ကြား□□သော□ထိုည၌လည်း□□အထက်သို့ပြန်ပေ□လာသော□ထို□င□သား□□□□ဦး□ြတို့သည်□မိမိတို့ပြောလိုသော စကား□များ□ကို□အလုံး□စုံမပြောသာဘဲ□အစတစ်လုံး□စီကိုသာ□ပြောနိုင်ပြီး□□ပြန်၍မြုပ်သွား□ကြခြင်း□ဖြစ်သည်□□□သူတို့ပြော လို□င်□□အပြည့်စုံကို□နောက်နား□၌□ဘု□ါ□□ု□င်က□ကောသလဘု□င်အား□□ဖြေ□ု□င်□ဟောကြား□သောအခါ□သိ□လတ္တံ့□□

ပု□ောဟိတ်ကြီး□၏□နိမိတ်ဖတ်သံ□ □□ထိုအသံနက်ကြီးများ□ကို□ကြား□□ပြီး□သည့်နောက်၌□ကောသလမင်း□သည် မှုလစိတ်မငြိမ်မှုအပေ□တွင်□ထိတ်လန့်ကြောက်□ွံ့မှုပိုလာကာ□သာ၍ပင်□အိပ်မ□တော့ချေ□□ဤနည်း□ဖြင့်□မိုး□စင်စင် လင်း□ခဲ့လေပြီ□□နံနက်လင်း၍□နန်း□တွင်း□သို့ပု□ောဟိတ်ပုဏ္ဏား□□အခစား□□င်လာသောအခါ□ည၌ကဖြစ်ပုံ□အလုံး□စုံကို ပြောပြ၏□□ဤ□အတွက်□မည်သို့သော□ကောင်း□ကျိုးဆိုး□ြစ်□ဖြစ်ခွင့်□ိုသည်ကိုလည်း□□မေး□မြန်း□စုံစမ်း□၏□□ပု□ောဟိတ် ပုဏ္ဏား□သည်□ကောင်း□ကျိုး□ဆိုး□ြစ်□မည်သို့ဖြစ်မည်ဟု□မသိသော်လည်း□□“မသိပါ”ဟု□လျှောက်တင်ခဲ့သော်□မိမိသိက္ခာ ကျမည့်အ□□ကြောင့်လည်း□ကောင်း□□ဤကိစ္စကို□အမှီပြု၍□မိမိတို့ပုဏ္ဏား□များ□အတွက်□ာ□သာသောက်သာ□အခွင့် အလမ်း□သာအောင်□စီမံလိုသောကြောင့်လည်း□ကောင်း□□“အ□ု□င်မင်း□မြတ်□□□ဤ□ပုဗ္ဗနိမိတ်ဆို□ကြောင့်□အကျိုး□□ု တ်စ□ါ

တော် ဇေထမြေမာ ဂ ဖြေသော သောမြေဟပ္ပလော
တော်ကြ ဇမာနသဿမြေသေ ဂ မြဟောတိန ပြ ဂ
သောမြ ပုလောမြဟောတိ ဖြသိ မြ တော

ထို့ကြောင့် လိမ္မာမြော်မြင် သူတော်စင်သည် နိစ္စဘတ်ဆွမ် လှူ ါန် ခေရို ၍အနုကုလ ဇမျိုးကို ကြီး ပြုလုပ် အာထုတ်လှူ ါန် ၏ ၍ ဇသည် ကြီး ကျ ဖွံ့ဖြိုး များ မြတ်သော အကျိုး လည်း ၏ ၍အနုကုလ ဇမျိုးကိုပူဇော်လှူ ါန် သူအတွက် ခုလည်း ဘ ခ နောင် လည်း အေ ြ၍ တော ည် ကို ကြောင်းသာဖြစ်ပေ၏ ခုလည်း ဆို နောင်လည်း ဆိုဖို့ အကျိုး စေ ဆုတ် တ်ကြောင်း တော မြ ဖြစ်နိုင်ချေ ထို့ပြင် ၍ အနုကုလ ဇသည် အစဉ်ဆက် နွ ပြ နှံ့ကျ သော ဇလည်း ဖြစ်၏ ိုင် ဂစောင့်ကြပ် နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တို့သည်လည်း အာ နှစ်လို ကြည် ညို ချီးမွမ်း ကြကုန်၏

ဖြာသော အချက်ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် ၍နှ တော်မျိုးစိတ်တွင် မြင်လာပါသည်”ဟု သံတော်ဦး တင်လိုက်လေ သည်

တြာချေ မည့် ဇကြီး ထိုအခါ ကောသလမဟာ ဂ ဇာသည် ရ၍ထိတ်လန့်ကြောက် လာကာ “ဆ ဂ အဘ ဆိုတ မျိုး များ ကျ ောက်နိုင်ပါသနည်း”ဟု မေ၏ “အ င်မင်း ြ မြတ် တိုင်း ပြည်၏အန္တ ဂ သော်လည်း ဖြစ်ပါမည် အ င်မင်း ကြီး၏ အသက်အန္တ ဂ သော်လည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည် သို့မဟုတ် လျှင် မိ သည် သော်လည်း အကြီး အကျ ခေါင်ပါလိမ့်မည်”ဟု လျှောက်တင်၏ “အဘ နည်း အဘ ပံ့ဖြင့် ၍အန္တ ဂ နှ မှာ မှ တင် ငြိမ်း တွတ်မြောက်နိုင်ပါမည်နည်း”ဟု မေးသော အခါ အခြားမဖြေ ကြ များနှင့် တိုင်ပင်နီး နော ပြီးနောက် “အ င်မင်း ကြီး ၍ကိုစွကင် ငြိမ်း ပြေပျောက် နှ ဥပဥ္စသတ ဇကြီး တို ပူဇော်ပသ လိမ့်မည်ဟု လျှောက်တင်လေသည် ဥ ပဥ္စသတ ဇဟုသည် ၏ ခစီ ခစီ သော တ္တ များ၏ အုပ်စုပေါင်း ခုတို့၏ လည်းချောင်း ေသွ ဖြင့် ဇပူ ဇော်မှုတည် ထို့ကြောင့် ပါ ဦး တော်အစဥ္စ လာသည့် အတိုင်း ဥ ပဥ္စသတ ဇကြီး ကို ပူဇော်ပသ နှ ကောသလမင်း သည် အမိန့် ထုတ်၍ စီစဉ်ထား ခြင်း ဖြစ်၏

မလ္လိကာလာပြီ ထိုသို့ ဇကြီး ပူဇော် နှ စီမံ ပြင်ဆင်နေကြောင်း တို ကြား သိ သော မလ္လိကာမိဖု ဂ သည် ကောသလဘု င်ထံ အစ စာ င်လာခဲ့၏ ဖြစ်ပျက်ပုံ အလုံး စုံကို သိ သော အခါ ၍ပြဿနာကို တုတ်မှန်တိုင်း င်လင်း ဖြေဆိုနိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘု ဂ င်သာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သံတော်ဦး တင်၍ ကောသလဘု င်ကို ဘု ဂ င် ထံသို့ သွား၍ လျှောက်ထား နှ အကြံပေး လေသည်

ဘု ဂ င်ထံသို့ ထိုအခါ မှ မြတ်စွာကို သတိ ကာ ကောသလမင်း သည် ဘု ဂ င်ထံသို့ ောက်လာ၏ ောက်လာပြီး နောက် သည့် ဥကြား သော အသံကြီး မျိုး အကြောင်း တို လျှောက်သည် ပုဏ္ဏာ များ တ ၍ကိုစ္စ အတွက် ဇကြီး ပူဇော် နှ စီမံကြ၍ သူတို့ အဆိုအတိုင်း ပြင်ဆင် ကြောင်း တိုလည်း လျှောက်၏ ထိုအခါ

ဘု ဂ င် မဟာ ဂဇာ အဘ သို့သော အသံတို့ကို သင်ကြား သနည်း

ဘု င် ုဒ္ဒ စွာ “သ”ဟူသော အသံကို ကြား ပါသည်ဘု ဂ

ဘု ဂ င် အထက်ဥ ဖော်ပြခဲ့ပြီး သော သူဌေးသား ဦး ၏ အတ္တပ္ပတ်ကို ဟောတော်မူပြီး နောက် မဟာ ဂဇာ ထိုင် သား သူဌေးသား ဂ က်တို့တွင် ထမဆုံး ပုသည် သူပြောလိုသည့် ကာ အပြည့် အစုံကို ပြောချိန်မ ခင် အောက်သို့ ပြန်၍မြုပ်သွား ခြင်း ကြောင့် ၍ “သ”ဟူသော စကား တစ်လုံး တိုသာ ပြောသွား နိုင် ခြင်း ဖြစ်သည် သူပြောလိုသည့် ကာ အပြည့် အစုံမှာ

သဋ္ဌိ သဿသဟဿာနိ ပုဏ္ဏာနိ သဗ္ဗသော
နိ ပစ္စမာနာနံ ကာ အန္တော ဘ ဿတိ

လောဟကုမ္ဘီသံ ည်ပွက်ထို ကျင် အိုဌ ပြုပ်ချည်တစ်ခါပေါ်ချည်တစ်ချက်ဖြင့်တကျက်နေခဲ့ကြ သောငါတို့မှာ အနှစ်ခြောက်သောင်းဖြင့်ကြာညောင်ခဲ့ကြကုန်ပြီ နှစ်,လစစ်တွက် ာ နေ့ဘ က်ကျမှငါတို့ခံစာ ၍ ကွ မျာ သည်လွင့်ပါတုန်သည် အဆုံသို့ ောက်ပါတော့အံ့နည်းဟူ၍ဖြစ်သည်

ကောသလမင်း တိ အသံ "သော" ဟူသောစကာလုံး၏ဆိုလို င်အကျ် ကာ အဘ် သို့ပါနည်းဘု

ဘု ပျင်း တိ လူလည်း ပထမလူနည်း ဟူသူပြောလိုသမျှကိုမပြောနိုင် ဘဲ "သော" တစ်လုံးကိုသာ အော်ဟစ်ပြောဆိုပြီးနောက်အောက်သို့ပြန်၍ပြုပ်သွာ ခြင်းဖြစ်သည် သူ့စကာ အပြည့်အစုံမှာ

သောဟံ နူန ကူတော နွှာ ဂန် လ ုန ာနသိ
ညှုသီလသမ္ပန္နော တာဟာမိ တုသလံဖဟုံ

လောဟကုမ္ဘီသံ ည်ပွက်ထို ကျင် အိုဌ အမျိုးမျိုး ကွကိုခံ၍နေ သောထိုငါသည် ကျင် မှလွတ်မြောက် လူ့ဘုံလူ့ဘ သို့မျာ ောက်ခဲ့ပါမူ ုန်တောင် ဂစကာ အတောင်လာလျှင်ကောင်းစွာနှစ်ခြိုက် အလိုက်သိစွာ ပေလှုတတ်သူလည်းဖြစ်အောင်,သီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသူလည်းဖြစ်အောင် ကို ကို ကိုဆောက် တည်၍အမျိုးမျိုးအစာ ာ တုသိုလ်တ တို ကြီ ာမ တ်ပြုလုပ်ပါတော့မည်ဟူ၍ဖြစ်သည်

ကောသလမင်း တတိ အသံ "န" ဟူသောစကာလုံး၏အ ပ္ပါ် ကာ အဘ် သို့ဖြစ်ပါသနည်းဘု

ဘု ပျင်း တ၍တတိ လူ၏ပြောဆိုလို င်းစကာ အပြည့်အစုံမှာ

နတ္ထိအန္တော တုတော အန္တော နေ အန္တော ပ ိသတိ
တ ာ ိ ကတံ ပါ ံ မမ တု ဥ ာ ိသ

လောဟကုမ္ဘီသံ ည်ပွက်ထို ကျင် အိုဌ အမျိုးမျိုး ကွကိုခံစာ နေကြ သောငါတို့အတွက် ကွကုန်သည် ပြီဆုံ လွတ်မြောက်ချိန်ကာ မျှော်လေ ာမ ိနိုင် ဂင်တကာ ာ် သောအခါမှ အဆုံ ကိုမြင် ပါအံ့နည်း ကွအဆုံ ကို လုံ လုံ မမြင်မတွေ့နိုင်အောင်ပင် ပါတော့၏ အိုအချင်း တို့ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကွမဆုံ နိုင်သည် မှာလည်း အဆန်းမဟုတ်တော့ အဘ် ကြောင့်ဆိုသော်မော်မော်ကြွာ ကြွာ သူဌေး သာ ဖြစ် ထိုစဉ်အခါတုန် ာ သင်တို့ကျွန်ုပ်တို့ ူင်မြူးမိုက်မူ အထူ တူ အပြာ ြာ ကောင်းမှုကိုပြုမိခဲ့ကြပေသည်တကာ

ကောသလမင်း တုတ္ထအသံ "ု" ဟူသောစကာလုံး၏အကျ် အ ပ္ပါ် ကို သိလိုလှပါသေ သည်ဘု

ဘု ပျင်း တုတ္ထလူ၏ပြောဆိုလို င်း ာ

ဒ္ဒိ တမဇ္ဇိ မှာ သန္တေန မှသေ
ဒ္ဓမာနေသု ဘော သု ိ ံ နာကမှ အတ္တနော

အိုအချင်း တို့ ကျွန်ုပ်တို့တစ်စု အသက်မွေးမှု မှာ င်း ြင် ကြီ မှာ င် ခဲ့မိကုန်ပြီ စွည်းဥစ္စာမျာ စွာကုံလုံ ပြည့်စုံပါလျက် န့်ကြဲပေ ာမ် လှု ိန် သမူမပြုမိခဲ့ကြ ဥစ္စာစည်း ိမ် ပ်ငြိမ်ချမ်း သာ ကြွ် ပါလျက် မိမိအတွက် အချက်ကျကျ ို ိမည့် ာမ် ကျွန် သောင်ကို ာမ် ဆောင်သိမ် မပြုမိခဲ့ကြကုန်တကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကိုပင် ာမ် ကျွန် သောင်ဟု ာင်စာ ၍ဆိုထား သည်

မဟာ ဇ ခုဟောပြအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်းဖြင်လျှင် ထိုင် သာ ဦ တို့သည် သူတို့ပြောလို စကာ အပြည့်အစုံကိုမပြောနိုင်ဘဲ တစ်လုံ ိသာ ပြောဆိုနိုင်ကာ ထိုလောဟကုမ္ဘီင ဌ ပြုပ်သွာ ကြ ခြင်းဖြစ်သည် ၍ အသံကိုကြာ ခြင်းကြောင့် သင့်အတွက် ကို က်မှု,ပျက်စီ မှု တစ်ခုမျှမ နိုင်ချေ မစဉ် မစာ ပု ဏ္ဏာ တို့စကာ ကို နာ င်၍ပြုလုပ်စီစဉ်ထား အပ်သော ၍မှုမျာ ြာ သောသာ ကောင်တို့ကို သတ်ဖြတ်ပြီ ဇ်နတ်ပူဇော်မှုကြောင့် သာ ခုပစ္စက္ခ ၍ဘ ဌပင်အရှုံ့ချခံ ခြင်း သောဘေးနှင့် မလွန်သံသ ဌ င် သောဘေး တို့သည် သင့်မှာ မုချ ကျ ောက်နိုင်ချေသည်

ကောသလမင်း ကု ာ ပည့်တော်မျာ အမြင်မှန်ကို ပါပြီ ကု ာ ာ တော်ကိုလည်း လွန်စွာကြည်ညို

လုပါသည်။ ဝိပူဇော် နှ စီစဉ်ထား အပ်သည့် သာ ကောင်အား လုံး တို လွှတ်ပါ၏။ ရင် တို့အတွက် အသက်ကို လှူပါ၏။ ပွဲ တုပ်ချည်နှောင် ထိုသာ ကောင်အပေါင်းသည် စိမ်း စိုစုစု မြက်သစ် ကိုန ကလေးများ တိုလည်း ချမ်း သာ စွာစား ကြပါစေကုန်။ အေး မြ ကြည်ချို သောက် ေတို့ကိုလည်း နစ်လို့ င်ပျ သောက်သုံး ကြပါစေကုန်။ ဖြည်း ဖြည်း ညင်း ညင်း တသင်း သင်း သွေး လေနုအေး သည်လည်း ထိုသတ္တဝါ တို့၏ တို ကာ ကို တ မြ မြ တဖြူ ဖြူ နူ သည့်စွာ တဖျတ်ဖျတ် တိုက်ခတ်ပါစေကုန်သတည်း။ ဤသို့ လျှောက်ပြီး လျှင် သူ၏ မင်း ချင်း ဂ ကျ်ာ တို့ကို စေလွှတ်၍ ထို ဝိပူဇော် နှ စီစဉ်ထား အပ်သော သာ ကောင်အပေါင်း တို လွှတ်ငြိမ်း ချမ်း သာခွင့် ပြုလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် အောက်ပါစကား တို ဆက်၍လျှောက်ပြန်၏။

ကောသလမင်း ။ ။ င်တော်မြတ်ဘု ။ ။ တပည့်တော်စကား စ်ပ်သဖြင့် ထပ်၍တစ်ဖုံ လျှောက်လိုပါကုန်၏။ တစ်ညဥ့်ဟူသည်မှာ သုံး ။ သာ ုရှိ ဖြစ်ပါလျက် ။ မန်နေ့ညဉ့်အချိန်သည် အိပ်၍မပျော်သော ကာတော်မှာ နစ်ညဥ့်,သုံး ညဥ့် တစ်ခုတည်း ပေါင်း ထား သကဲ့သို့ထင် အောင် ည်ကြာလှပါသည်ဘု ။

ထိုအခါ စာစောက အသက်ဘေး ကြောင့် ဘု ု င်အထံတော်သို့ ပြေ လာခိုလှုံနေသော ဂ ကျ်ာ သည် လည်း ကောသလဘု င် ဘု ု င်ထံလာ ောက်၍ လျှောက်ကတည်း က မနီ မ ေ မှ နှ ာ တွင့်နေခဲ့၏။ ဘု ု င်၏ ဖြေ ု င်းချက်များနှင့် ကောသလမဟာ ဇာ၏ သဘောပေါက်နား လည်သွာ ပုံများ တို ကြာ ။ မြင်း ကာ ။ မ်း အသာ ကြီး သာ၍ နေ ု ာသည်။ ။ ခုတစ်ဖန် ကောသလမင်း တ အိပ်မပျော်သောသူ့အဖို့ တစ်ညဥ့်သည်ပင် နှစ်ညဉ့်စာ လောက် ည်ကြာသည်ဟု ထင်မိပါကြောင်း လျှောက်သံကို ကြာ ။ သောအခါ မိမိကို ် တိုင် မြေ ညက်နှင့် ပ ု မ္မာ ကြာနီကို ု နှ်သွာ စဉ်က တစ် ု ဇနာခ ၏ ေ ာက်နိုင်ခဲ့ပုံကို လျှောက်လိုသဖြင့် ။

စျေ သည် ေ ဂ ကျ်ာ ။ ။ င်တော်မြတ်ဘု ။ ။ တစ် ု ဇနာဟူသည်မှာ လေ ။ ု တ်မျှသာဖြစ်ပါလျက် မနေ့က ဘု င်၏အမိန့်အ မြေ ညက်နှင့် ပ ု မ္မာကြာနီကို ု နှ မ် လာကန်သို့ အ ေ တ ကြီး သွာ ။ သော တပည့်တော်မှာ တစ် ု ဇနာခ သည် နှစ် ု ဇနာစာမျှ ည်ကြာလှသည်ဟု ထင်မိပါသည်ဘု ။

ဘု ု င် ။ ။ ယာ ဇာ တော ။ တ္တိ၊ ယံ သန္တဿ ဂဇနံ။
ယော ဇာလာန သံသာ ော၊ သ မ္မံ အ ဇာနတံ။

ထိုဤ တက် ကြာ့စည်ချက်ကြောင့် အိပ်စက်ပျော်ကင်း နိုး နေခြင်း ုံ သူအတွက် သုံး ။ တာမျှ ညဥ့်ကာလသည် ဆဆင့်တည်း ကြာ ည်လှလေ၏။ ော က်လိုဇောဖြင့် တ သောသောလှမ် ခ ဖန် သူအတွက် ။ ။ တ်သာ တစ် ု ဇနာခ သည်လည်း နောက်သို့တုန့်ဆွဲ ော က်နိုင်ခဲလှချေ၏။ သူတော်ကောင်း တ ။ လေ တ မမူ မသိသူ လူမိုက်တို့အတွက်ကား ။ ။ သုံး ဆ ့ တစ်ဘုံ ဆန်စုန် ။ ။ သံသ ကြီး သည် အပြီး မသတ် တ ပတ်လည်လည် ဆုံ နိုင်အောင် ည်ကြာလှချေသည်တကား ။

မှတ်ချက် ။ ။ ဤ ထာ၏ နောက် ။ ပါ မှာ ငေါ် သာ တို့ကို ည် ် ၍ ဟောတော်မူ၏။ ဤ ထာ၏အဆုံး ၌ ထိုစျေ သည် ေ ဂ ကျ်ာ သည် သောတာပတ္တိမ ် ဖိုလ်တ ။ တူ တို ။ ု လေသည်။

အသာမေ စသော ဝိကြီ များ

ဤသုတ်တော်၌ လာသော ပုဏ္ဏား တို့စီမံအပ်သော ဝိကြီး ။ ပါ သည် ေ ု ေ ု မင်း များ လက်ထက်၌ တ ။ သဖြင့် စီမံထား အပ်သော ဝိကြီး များ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ နောက်ပိုင်း ကြာကာကမင်း လက်ထက်မှစ၍ ပုဏ္ဏား တို့က ပြောင်း ပြန်လုပ်ကာ မိမိတို့လို ဆွဲ၍ ပြုပြင်ပြောင်း လဲလိုက်ကြသောကြောင့် ဆိုး ွ ာ သော ဝိကြီး များ ဖြစ်ကြ သည် ု င် ဦး အံ့ ။

ေ ု တ ကာလက **သဿမေ** ။ ။ **ဝိ** ။ တ ူ သည် မိမိတို့လ ် ဂထွက်ပစ္စည်း များ တွင် ဆ ် ဖို့ တစ်ဖို့ကို ဘု င် အား ။ အခွန်ဆက်သ ပူဇော် ခြင်း တို ခ ေ ခဲ့၏။ ဥပမာ ။ စ ပါ ။ တင်း ။ လျှင် ။ တင်း တို မင်း အား အုပ်ချုပ်စီမံခ ပ ။ ခြင်း သဘောပင်ဖြစ်၏။ နောက်အခါ၌ မူ ကောက်စပါး ဟော "သဿ" ကို "အဿ" ဟု ပြင်၍ မြင်း စ သောသာ ကောင်တို့ကို သတ်ဖြတ်၍ ။ ဝိနတ်ပူဇော်မှုအသွင်သို့ ပုဏ္ဏား တို့က ပြုပြင်ပြောင်း လဲလိုက်ကြလေသည်။ ထို့အတူ တျန် ။ ။ ပါ တို့၌ လည်း ပြုပြင်ပြောင်း လွှဲခဲ့ကြ၏။

ဗန္ဓနသုတ်

ဌာန = သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်
ကာလ = နံနက်ဆွမ်းခံပြန်ချိန်
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဆွမ်းခံပြန်လာသော ဟန်းတော်များ
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရား ှင်
ဟော ကြောင်း = ကောသလမင်းတရား လူပေါင်းများစွာကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်မှု
တရားတော် = အမြဲဆုံး အခိုင်ဆုံး သောနှောင်ကြိုး

နန်းတွင်း လူဖမ်းပွဲ မှတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ကောသလမင်း သည် နန်း တွင်း၌ အမှုထမ်း သူ လူပေါင်း များစွာတို့ကို ဖမ်းဆီး၏။ ဖမ်းဆီးပြီး နောက် အချို့ကို နှောင်ကြိုးတို့ဖြင့် တုပ်၏။ အချို့ကို ထိပ်တုံးခတ်၏။ အချို့ကို သံခြေကျဉ်းတို့ဖြင့် ချုပ်နှောင်၏။

မုဒ္ဒိသမေ ၌ = မင်းမှုထမ်း သာ လခစား အထူး သဖြင့် စစ်မှုထမ်းတို့အား လတစ်ကြိမ် လစာ ဂ်ကျွာ ထုတ်ပေးမှု ။ ေဂ်ျာတို့ကိုသတ်ဖြတ်၍ လည်ချောင်း သွေး ဖြင့် ဇ်နတ်ပူဇော်မှု နောက်
သမ္မာပါသ ၌ = အ င်အနှီး မ ိုသော အ ေကြာင်း အ ် လုပ်လိုသူ တောင်သူ ဂသမာ တို့အား အတို မ ိုတဲ သုံးနှစ်အထိ အမတော်ကြေး ငွေ တစ်ထောင်,နှစ်ထောင်စသည်ကို ဘုရင့်ဘဏ္ဍာတိုက်မှ ထုတ်၍ ချေး မှု ။
ထမ်းပိုး တျည် တိုပစ်၍ ထိုထမ်းပိုး တျည် တျာ အ ်၌ အ ် အတား ပြု လုပ်ကာ ပူဇော်ပသဖွ ် တို့ဖြင့် ဇ်နတ်ပူဇော်မှု နောက်
ဂါစာပေ ၂ ၌ = အဘအ ွ ် အဘ၊ အမိအ ွ ် အမိ၊ ဦး ည်း လေး အေ ၊ အ ီ စသည်ဖြင့်လည်း ကောင်း ် ွ ် သူတို့ကိုလည်း ညီ၊ ညီမ၊ တူ၊ တူမစသည်ဖြင့်လည်း ကောင်း ချစ်ခင်ဖွ ် ဂ ချိုသာသိမ်မွေ့သော စကား တို့ဖြင့် ခေ ပြောဆိုဆက်ဆံမှု ။
ဂါဇပေ ၂ = ထောပတ်ကို သောက်၍ သောက်၍ ပူဇော်ပသဖွ ် တို့ဖြင့် ဇ်နတ်ပူဇော်မှု နောက်
နိ ဂ္ဂဠ ၌ = အထက်ပါ မျိုးဖြင့် ချီး မြှောက်စောင့် ောက်မှုကိုခံ ု သော တိုင်းပြည်သည် ဥစ္စာစပါး ပေါများ၏ ေ ာင် ် သူများ ဖြင့် စည်ကား၏ ိုသော ဂ ပြကင်း ှင်း၏ တို ် စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာ၏ ညဉ့်နေ့မ ွေ အိမ်တံခါး တို့ကို မပိတ်ဘဲပင် နေလိုကနေနိုင်ကြ၏ ထိုကဲ့သို့ တံခါး ကြီး တံခါး ် အသွ ် သွ ် တို့ကို မပိတ်ဘဲ စိတ်ချလက်ချ ချမ်းသာစွာနေနိုင်လောက်အောင် စောင့် ောက်ခံ မှု ။
ထို ဇ်ပူဇော်ပွဲ တျင်း သောအခါ မိမိတို့၏ အဖိုးထိုက်အဖိုး တန် ဘဏ္ဍာဥစ္စာများ ထော ဂ တိုက်တာကျီကျ တို့၏ တံခါး များ မှာ မိမိတို့လက်ထဲ၌ မ ိုတော့ မိမိတို့မပိုင်ဆိုင်တော့ မိမိတို့၌ ိုသမျှ ဥစ္စာနှစ်များ တို့ သို ှက်သိမ်း သည် ထော ခွင့်မ တဲ အားလုံး တို့ အုပ်ချုပ်သူတို့ တောင်း သမျှ ထုတ်ဆောင်ပေးကြ ၏ ထိုသို့ ဘဏ္ဍာဥစ္စာနှစ်ထော ဂ တိုက်တာတို့၏ တံခါး များ တို့ အစိုး သူတို့ အလို ိုသလို ဖွင့်ပိတ်မှုကို ပြုနိုင်၍ ဥစ္စာ ှင်ဖြစ်သူတို့လက်ထဲ၌ မ ိုခြင်း တို့ နိ ဂ္ဂဠ တံခါး မ ို တံခါး မပိုင်သော ဇ်ဟု ခုအခါ သမုတ်ထော ကြသည် နောက်

ညသုတ်ပြီး၏

ဆွမ်းခံ င်ပြဟန်တော်များ ထိုသို့ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်မှုများကို သာ တ္ထိမြို့တွင်သို့ဆွမ်းခံ ကြွလာသောဟန်တော်များသည်မြင်တွေ့ကြ၍သိသွားကြကုန်၏ထိုဟန်တော်တို့သည် ဆွမ်းခံပြန်သောအခါ၌အကြောင်းအရာများကိုဘုရားအားလျှောက်ထားကြလေသည်

တုပ်နှောင်ပုံ ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည့်နှောင်ကြိုး

ထိုအခါဘုရားသည်ဤအကြောင်းကိုသိတော်မူ၍မြဲခိုင်မမြဲခိုင်သောနှောင်ကြိုး မျိုးကိုခွဲခြားဟောပြတော်မူသောအားဖြင့် ထိုအချိန်မှာပင်အောက်ပါ ထာတို့ကိုမြွက်ဆို တော်မူ၏

နတံ င့်ဇန္ဒနမာဟု ရံ သံ ရုဇံ ဗ္ဗဇ္ဇ
သာ တ္တ တ္တာဖကိုကုလ္လာလေသု ပုတ္တေသု ါသု
စတံ င့်ဇန္ဒနမာဟု ြယာ ဒိထိလံ ပ္ပမုဥ္စ
စေမ္ပိဆေတွာန ဗ္ဗဇန္တိ အနပေက္ခိနော ကာမသုခံ ဟာ

သံကြေ သတ္တုအစုစုဖြင့်ပြုလုပ်ကြိတ်ကြိတ်လက်ထိပ်,သံခြေကျဉ်းစသောအနှောင်အဖွဲ့ ကိုလည်းကောင်း တုံးတိုင်သစ် များအပြားဖြင့်အစားစားပြုလုပ်အချုပ်ထောင်ထိတ်တုံး စသောအနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်းကောင်းမြက်လျှော်အနှန်ဆံအတန်တန်ဖြင့်ခိုင်နှစ်စစ်ကျစ် ထားကြိုးအနှောင်ဖွဲ့မျိုးကိုလည်းကောင်း ထိုဆိုအပ်ခဲ့သောအနှောင်အဖွဲ့အားလုံးကိုမဖြတ် ဖျက်နိုင်မြဲခိုင်သောအနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍ဤလောကဘုံ၌သမ်းသိမြင်ပြသာနင်တို့ကမဆိုမမိန့် ကြကုန်

ဇန္ဒနသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်

ဖမ်းခြင်းအကြောင်း ကောသလမင်း၏ထောင့်စံမြောင့်ပါသောနန်းစဉ်ပုတ္တများတနာတစ်လုံး၏ အခါတစ်ပါး၌ထိုပုတ္တများတနာသည်ပျောက်ဆုံးသွားလေသည် နန်းဆောင်ချိန် တ်ဆင်နှိုတောင်သော အခါထားနေ မှုပျောက်ဆုံးသွားကြောင်းသံတော်ဦးတင်ကြ၏အစောင့်အရှောက်တွေအမြဲနေသော ကြောင့်အပြင်လူလာ၍မခိုးနိုင်ကြန်းတွင်းလူတို့သာခိုးမည်ဟုကောသလမင်းစစ်ဆေး၏ထို့ကြောင့်နန်းတွင်း၌ အမှုထမ်းသူအားလုံးလိုလိုကိုပင်ဖမ်းဆီးစုံစမ်းစစ်ဆေးမြန်း၏မောင်းမမိသံများပင်အစစ်အဆေးခံကြ သည်

အုပ်အာနန္ဒာ၏အစီအမံ ဤကိစ္စမဖြစ်ပေမီကစောစောဆီကပင်ကောသလမင်းကဘုရားထံလျှောက် ထားတောင်းပန်ချက်အရနန်းတွင်းသူမိဖုရားမောင်းမမိသံများအားတရားဟောနိုင်ဖို့ပေပို့ချ အုပ်အာနန္ဒာ သည်နေ့စဉ်လိုလိုပင်နန်းတွင်းသို့ကြွတော်မူလာ၏ထိုနေ့၌လည်းထုံးစံအတိုင်းအချိန်ကျ၍ကြွလာတော်မူသော အုပ်အာနန္ဒာသည်မောင်းမများမှတစ်ဆင့်ဤကိစ္စကိုသိတော်မူသည်မသင်္ကာသူမှန်သမျှတို့ကိုဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်စစ်ဆေးသော်လည်းပုတ္တများကိုမတွေ့နိုင်သေးကြောင်းကိုလည်းသိတော်မူ၏ထို့ကြောင့်ကောသလမင်း အားအောက်ပါအတိုင်းမိန့်အကြံပေးတော်မူသည်

နန်းပြင်မှ အိုးစည် နန်းတော်ပြင်ကွက်လပ်ပြည့်အိုးစည်စဉ့်အိုးကြီးတစ်လုံးကိုတည် ထားစေ၏ထိုအိုးကြီးကိုဖုတ်လည်မှအကာအကန့်လန့်ကာများလည်းကာထား၏လူတစ်ယောက်င်သာရုံ ပေါက်တစ်ပေါက်သာပါစေသည်ထို့နောက်နန်းတွင်း၌အမှုထမ်းသူအားလုံးကိုခေါ်၍ခေါင်းနှင့်တကွကိုယ် အထက်ပိုင်းကိုဖြူသည်ဖြင့်ခြုံစေပြီးလျှင်လန့်ကာတွင်းသို့တစ်ဦးစီဝင်ကာ အိုးစည်ကြီးထဲ၌လက်နှိုက်ပြီး မှပြန်ထွက်လာစေသည်

ပတ္တမြားနားတောင်း၊ ဝေါင်မောင်း၊ ဖြာဖြာ ကျောက်မျက် ရတနာစသော ဥစ္စာတို့၌လည်း ကောင်း၊ ချစ်၍မငြီးနိုင်သော သားသမီးတို့၌လည်းကောင်း၊ အသက်ထားရာ ဇနီးမယားတို့၌လည်းကောင်း၊ အလွန်အမင်း စွဲလမ်းတပ်မက်ခြင်းဟူသော အကြင်တွယ်တာငြိကွက်မှု တဏှာသည်ရှိ၏၊ ဤ တွယ်တာငြိကွက်မှု မခွါနိုင်သော တဏှာအနှောင်အဖွဲ့ကိုသာလျှင် မဖြုတ်ဖျက်နိုင် အလွန်ခံ့ ခိုင်သော အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တုပ်နှောင်ပုံလျော့ရဲသော်လည်း ဖြုတ်နိုင်ခဲသော အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အပါယ်ငရဲနက်ထဲသို့ ဆွဲ၍ချတတ်သော အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဤ၌ လောကဘုံ ထွန်းပြုံ သိမြင် ပညာရှင်တို့က ဧကန်စစ်မသွေ မိန့်ဆိုကြလေကုန် ၏။ ဤလောကအကြောင်း၊ ဤမှုအကြောင်းတို့ကို ကောင်းကောင်းသိမြင် ပညာရှင်တို့သည်ကား၊ အဖြုတ်ခက်အဖြေခက် အဖက်ဖက်ဆို၍ ဤအနှောင်ဖွဲ့မျိုးတို့ကိုပင် ဖြုတ်ချိုးဖြေဖြုတ်တော်မူကြ ကုန်လျက်၊ ငဲ့ဖြော အာရုံ ကာမသုက်ချမ်းသာကို အာသာမတွယ် စွန့်ပယ်တော်မူကြကုန်ပြီးလျှင် ဘယ် အခါကိုမျှ တွယ်တာနှစ်သက် ငဲ့ကွက်ခြင်း အလျင်းမရှိကြကုန်ဘဲ သံသရာဘေး ထောင်မှ လွတ်အောင်ရန် ထွက်တော်မူကြကုန်၏။

ပြန်တွေ့ပြီ။ ။ နန်းစဉ်ပတ္တမြားကို ခိုးယူထားမိသူသည် စဉ်စား၍ ဘုရင့်ဘဏ္ဍာတော်ကို ခိုးချန်လည်း မလွယ် ကူ၊ တိုင် တိုင်သုံးစွဲ၍လည်း အများသိပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မဖြစ်နိုင်၊ အများလည်း မသိရ၊ မှာလည်း ဘေးမဲ့ အောင် ၍ အိုးစည် ကြီးထဲသို့ ပြန်ထည့်ခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်တော့သည်၊ ၍သို့စဉ်းစားမိသည့်အတိုင်းပင် အိမ်သို့ပြန်၍ ပတ္တမြားကို ယူ လာပြီးလျှင် မိမိအလှည့်ကျရောက်သောအခါ အိုးစည်ထဲသို့ ထည့်ထားခဲ့လေ သည်။ အားလုံးလူကုန်၍ အိုးစည်မှ ရေကို သွန်၍ကြည့်ရှုသောအခါ နန်းစဉ်ပတ္တမြားကို ပြန်တွေ့လေတော့သည်။

ဘုရားရှင်အား လျှောက်။ ။ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အစီအမံကြောင့် ပျောက်ဆုံးနေသော နန်းစဉ်ပတ္တမြား ရတနာကြီး ကို ပြန်ရကြောင်း သတင်းသည် နန်းတော်တွင်း မှစ၍ သာဝတ္ထိနေပြည်တော်အတွင်း ပျံ့သင်းလျက် ရှိ၏။ စကားအံ့တ ညပြောဆိုချီးမွမ်းကြ၏။ မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူကြသော ရဟန်းတော်တို့သည်လည်း ၊ ကာများမှ တစ်ဆင့် ၍ သတင်းကို သိကြ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆွမ်းခံပြန်ရောက်သောအခါ ပတ္တမြား ပျောက်ဆုံးမှု၊ လူအများ အဖမ်းအဆီးခံကြ ပုံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အစီအမံကြောင့် ပြန်တွေ့ပုံ၊ လူအများ တို့ စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ ပုံတို့ကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ကြလေသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ပါဠိတော်မြန်မာပြန်၌လာသော “နဟ တံ ဒဠှံ ဗန္ဓနမာဟု ဓီရာ” စသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုဟောမိန့်တော်မူသည်။

ဗန္ဓနသုတ်ပြီး၏။

ပဌမဝဂ်မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ုတ်

သတ္တဇပိလသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ုဗ္ဗာရုံကျောင်း တိုက်
	ကာလ	= ညနေချမ်း အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကောသလမဟာ ာဇာ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ာ ုင်
	ဟော ကြောင်း	= နိ ဏ္ဍာ၊ အစေလက၊ ကေသာ က၊ သေ့ပ ိုဇ တို့ကိုညွှန်ပြ၍ ၍ပုဂ္ဂိုလ်များ လည် ဟန္တာများ ပင်ဖြစ်ကြပါသည်ဟု ကောသလမင်း ာ လျှောက်ထား ြင်
	တ ာ တော်	= ပေါင်း ကြည့်မှု အကြောင်း သိနိုင်ပုံ

ဗု အနီး မှထ၍ သေ့ပ ိုဇတို့ကို ဦး ည္ဟတ်သည့်မင်း

အခါတစ်ပါ၌ ဗု မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ၊ ၊ မာတာအမည် သော သာခါသည် ကု အကုန်အကျခံကာ ဆောက်လုပ်လှူ ြန် အပ်သော ုဗ္ဗာရုံကျောင်း တိုက် ၊ မာတာ၏ပြာသာ ၌ သီတင်း သုံး တော်မူ၏ ထိုသို့ သီတင်း သုံး တော်မူစဉ် တစ်နေ့ ၊ ဗု မြတ်စွာသည် ညနေချမ်း အချိန်၌ ကို ၊ တော်တစ်ပါး တည် ကိန်း အောင် တော်မူ ာမှ ထတော်မူခဲ့၍ ပြာသာ တံခါးမှခ်အနီး ခင်း တာ အပ်သောနေ ာ၌ ထိုင်နေတော်မူသည် ကောသလမင်း သည် လည် ာု ာ ုင်၏အနီး၌ ထိုင်နေခိုက်ဖြစ်၏ ထိုအချိန် ၊ သေ့ ပါ၊ နိ ဏ္ဍ ိုက် သာ တက္ကတွန် ေ ဂက်, အစေလက ိုက် သာ တက္ကတွန် ေ ဂက်, ေကသာ က ိုက် သာ တက္ကတွန် ေ ဂက်, ပ ိုဇအသွင် ပုဂ္ဂိုလ် ေ ဂက်တို့သည် ဘု ာ ုင်နှင့် ကောသလမင်း တို့ ထိုင်နေ ာ မနီး မ ေ လမ်း မှ ဖြတ်သန်း၍ မြို့တွင်း သို့ င်သွား ကြကုန်၏ ၎င်း တို့၏ ခံပင်မှတ်ဆိတ်နှင့် ချိုင်း မွေး များ သည်လည်း ကောင်း လက်သည်း ခြေသည်း များ သည် လည်း ကောင်း မဖြတ်မ ိတ် မပြုမပြင် သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ ည်လျာ ရှုပ်ထွေး နေကုန်၏ သေ့ တက္ကတွန် ပ ိုဇတို့၏ အသုံးအဆောင်ပ ိက္ခ ာတို့ကိုလည်း သ ၊ ဆောင်ထမ်း ိုး သွား ကြကုန်၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မြင်သောအခါ ကောသလမင်း သည် ဘု ာ ုင်အနီး မှထ၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့ဖက်သို့လှည့်ကာ လက် ဂဖက် ုတိုမြှော်ထောက်၊ လက်အုပ်ချီမြှောက်ကာ “ ာဇာဟံ အနွေ ပသေန ိ ကောသလော = အ ှင်မြတ်တို့ တပည့်တော်သည် ပသေန ိ ကောသလမင်း ဖြ တည်” ဟု ကြိမ် ကျ ၊ စွာအော်၍လျှောက်၏

လူဆို လူကောင်း ပေါင်း မှသိ ထို သေ့ တက္ကတွန် ပ ိုဇတို့အား မိမိနာမည်ကို လျှောက် ထား အရိုအသေပြုပြီး နောက် ကောသလမင်း သည် ဘု ာ ုင်ဖက်သို့ပြန်လှည့်ထိုင်ကာ “ ခု မြို့တွင်း သို့ ကြွသွား ကြသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ သည် ၍လောက၌ ဟန္တာဖြစ်ပြီးနှင့် ဟန္တာဖြစ် န် ကျင့်ကြံနေကြသူများ တွင် ပါ င်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ပင် ဖြစ်ကြပါသည်ဘု ာ ” ဟုလျှောက်၏

ဘုရှင် မဟာဇာ ၏ ဖြာအာရုံကာမ က်ကိုခံစာလေ့ သော, သာသမီ တို့ဖြင့် ကျပ်တည်ကျဉ်မြောင်းသည့် အိပ်ရာနေရာ၌ နေကြ သော, ကာသိတိုင်ပြည်ဖြစ် စန္ဒကူနံ့ကို သုံးစွဲလေ့ သော, ပန်းနံ့သာတို့ကို လိမ်းကျံခြ လု လေ့ သော, ငွေပိုက်ဆံကို ကိုင်ခံသာ ဂလေ့ သော သင်ကဲ့သို့သော လူ တ်ကြောင်းတစ်ဦး စ်ငေ ဂက်က "ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား အာသ ေါကုန်ပြီ ဟန္တာအ င်ကြီ တို့တည်း ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ဟန္တာဖြစ် န်အပြင်အထန် ကျင့်ကြံကြို တ်အာ ပုတ်နေသူတို့တည်း" ဟု အဟုတ်အမှန် ဖန်တိတိသိဖို့ နိမ်ခဲ ဥ လှ၏

မဟာဇာ သူ၌သီလ မ ဆိုသည့်အကြောင်း ကို ပေါင်းသင်ဆက်ဆံကြည့်မှသာ သိနိုင်သည် ထိုသို့သိသည်ဆို ၌လည်း ကြာ ည်စွာပေါင်း ကြည့်မှသာ သိနိုင်သည် ကြာ ည်စွာ ပေါင်းသင်နေသော်လည်း နှလုံး သွင် ရပြုမှသာ သိနိုင်သည် နှလုံး သွင် ရပြုသည်ဆိုသော် ငြား လည်း အသိပညာ အလိမ္မာဉာဏ် သူမှသာ သိနိုင်သည်

မဟာဇာ သူ၌စင်ကြ မှု မ ကို အတူတကွနီ နေ၍ပြောဆိုကြည့်မှသာ သိနိုင်သည် ထိုသို့သိသည်ဆို ၌လည်း ခေတ္တခဏပြောဆို ရုံမျှဖြင့် မသိနိုင် နှလုံး သွင် ရစိုက်မှု မ လျှင်လည်း မသိနိုင် အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာမ သူသည်လည်း မသိနိုင်

မဟာဇာ သူ၏ဉာဏ် ည်ဉာဏ်စွမ် မ ကို ဘေးအန္တ ာ အသွ သွ ပေ ား အခါတို့၌ သိနိုင်သည် ထိုသို့သိနိုင်သည်ဆို ၌လည်း ကြာမြင့်မှသာ သိနိုင်သည် နှလုံး သွင် ရစိုက်မှသာ သိနိုင်သည် အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာ သူသည်သာ သိနိုင်သည်

မဟာဇာ သူ၏အသိပညာ မ ကို ဆွေ နွေ စုံစမ် ထောက်လှမ်းကြည့်မှသာ သိနိုင်သည် ထိုသို့သိသည်ဆို ၌လည်း ကြာမြင့်မှသာ သိနိုင်သည် နှလုံး သွင် ရစိုက်မှသာ သိနိုင်သည် အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာ သူသည်သာ သိနိုင်သည်

ကောသလမင်း အံ့ဩစ ကောင်းလှပါပေစွ ဘုရား မဖြစ်စဖူ ထူးဆန်းလှပါပေစွ ဘုရား ခု ဘုရား င်မိန့်တော်မူအပ်သမျှ ကား တော်အား လုံး သည် အလွန်မှန်ကန်လှပါသည် ဘုရား မကြာမီက ၌ အနီးမှ ဖြတ်သွား ကြကုန်သော သေ့နိ ဏ္ဍ, အစေလက, ကေသာ ကတက္က တွန်မျာ နှင့် ပ ဗိုဇ်တို့သည် တပည့်တော်၏ မင်းချင်း ဂက်ျ သူလျှိုစုံထောက်မျာ ဖြစ်ကြ ပါသည် ဘုရား သူတို့သည် နေ ပ ် ပ ် အသွ သွ ကို ထောက်လှမ်းစုံစမ် ပြီး ၍ ပြန်လာ ကြပါကုန်သည် ထိုမင်းချင်း ဂက်ျ သူလျှိုမျာ တို့က ထောက်လှမ်းစုံစမ်း တွေ့ အစီ င်ခံချက်ကိုမူ တည်၍ တပည့်တော်သည် နောက်မှလိုက်ကာ စီစဉ်ဆုံးဖြတ်ပြီး စီ ေ ပါသည် ဘုရား တပည့်တော်က သူတို့အား ဤကဲ့သို့ အရိုအသေပေမှုကို မပြုလိုက်လျှင် သူတို့သိသမျှ လျှို့ က်ချက်မျာ တို့ စိတ်ကောက်၍ အကုန်ဖွင့်ဟ အစီ င်မခံဘဲ ချန်ထာ တတ်ပါကုန်၏ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်က သူတို့အား မိမိနာမည်ကို ကြွေ ကြော်၍ အရိုအသေပေ ပါသည် ခုအချိန် လောက်၌မူ ထိုသူလျှိုဆိုသူ မင်းချင်း ဂက်ျ တို့သည် အသီ သီ သူတို့နေအိမ်မျာ သို့ပြန် ောက်၍ မျှမှုန်အညစ်အကြေ တို့ ဆေ ကြော သုတ်သင်ပြီး လှပ ကောင်း ွာ ေ ဖြိုး ကြ ကုန်လျက် ခြေသည် လက်သည်နှင့်မုတ်ဆိတ်ကျင်စွ တို့ကို တ်ပ ဖြတ်တောက်ကြကုန်

လျက် မွေ့မျော်နေ့သော ကောင်းစွာလိမ်ကျံခြင်း သကြကုန်လျက် သန့်ရှင်းဖြူစင်သော အကွက်ကို ကွက်ကြကုန်လျက် ဖနီးမြ ဂါသမီးသာတို့နှင့်အတူ ငါးဖြာအာရုံကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံ ကုံလုံကုန်သည်ဖြစ်၍ မြူးထူးမွေ့လျော်ပျော်နေကြပါကုန်လိမ့်မည်ဘုရား။

ဤအကျိုးအကြောင်းကို သိတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ထိုအချိန်၌ အောက်ပါဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုတော်မူသည်။

ဘုရားရှင်။ နယ်ကွ္ကာရူပေန နေ ဥသုဇာနော၊ နယ်သသေတ္တေ ကတ္တ ေသနေန။
သုသညတာနံ တတိယ ဥ္ဓနေန၊ အသညတာ လောကမိမံ ဓမ္မ။

အသွင်ပုံပန်း သဏ္ဍာန်မျှဖြင့် လူတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို သိဖို့မလွယ်၊ ချေးခေတ္တခဏ မြင်တွေ့ကာမျှဖြင့် အကျွမ်းဝင်ထိုက်ပါ၊ ဘုန်းလုပေ၏။ တိုး နှုတ်နှလုံးတုံး လုံးတိုးစောင့် သုံးသူမျိုး တိုလူညံ့တို့က ပင်ထိုသုံး ထွေလုံးစောင့်သုံး ဖြူစင်သူတော်စင်တို့၏ အသွင်အပြင် ဘဏ္ဍာပဝိက္ခါ အပေါင်းဖြင့် ဤလောကကြီးကို ပြန်ဆောင်ညာပါလျှင် လှည့်လည်သွားလာ၍ နေတတ်ကြကုန်၏။

ပတိရူပကော မတ္တိကာကုဏ္ဍလော၊
လောဟမုမာသော အသုဝဏ္ဏဆန္နော။
စရန္တိ လောကေ ပရိဝါရဆန္နာ၊
အန္တော အသုဒ္ဓါ ဗဟိ သောဘမာနာ။

ဤလောကကြီး၌ အချို့သူတို့သည် မြေနှင့်တောင်နှင့်တူသော မြေနားတောင်တွဲသို့လည်း ကောင်း၊ ကြေးသည်စိမ်ထား၍ ဂျက်တန်ကြေးပြာ ကြေးဝါ၏ အတုကဲ့သို့လည်းကောင်း အတွင်း၌မူ ကား မစင်ကြယ် အပြင်ပ၌ တင့်တင့်တယ်တယ် ဟန်ဖန်တီး၍ ကုန်လျက် အခြံအရံတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း ကာ လှည့်လည်သွားလာနေကြကုန်၏။

ပျော်စကားစုံတစ်ခု = ဆန်ကိုဆန်ကောင်း ထောင်းမှသိ။
ခွေးဆိုခွေးကောင်း မောင်းမှသိ။
လူဆိုလူကောင်း ပေါင်းမှသိ။

သတ္တဇဋိလသုတ်ပြီး၏။

ပဉ္စဂါဇသုတ်

[illegible]	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= နေ့အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကောသလမင်း အမှူးရှိသော မင်း ငါးပါး။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်နှင့် စန္ဒနငါ်လိကဉပါသကာ။
	ဟောကြောင်း	= ကောသလမင်း အမှူးရှိသော မင်းငါးပါးတို့ ကာမဂုဏ်အာရုံငါးပါးတွင် အဘယ် အာရုံ အသာဆုံးနည်း။ ဟု ပြောဆိုကာ အငြင်းအခုံဖြစ်ခြင်း။
	တရားစိတ်	= ကာမဂုဏ်အာရုံငါးပါးတွင် အကောင်းဆုံးအာရုံ။

အာရုံ ပါး ပါး၍ အင်္ဂါငြင်အနှံ ပြည့်စုံ မြတ်စွာသည် ဘော တ္တိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်အခါ တစ်ပါး၌ ကောသလမင်းအမှူးပြုသော မင်းတို့ ပါးတို့သည် အကြောင်းအရာလျှောက်စွာနန်းတော်၌ စည်းဝေး မိုး ဂါမဂုဏ် ငါးပါးဖြာ အာရုံကာမဂုဏ်နှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း အချေအတင်ပြောဆိုငြင်းခုံကြလေသည်။

မင်းတစ်ပါး ။ ငါးဖြာအာရုံကာမဂုဏ်တို့တွင် အဘယ် အာရုံသည် အသာဆုံး အကောင်းဆုံးဖြစ်သနည်း။

မင်းတစ်ပါး ။ ရူပါရုံအဆင်းလှပတ်သည်။ မြင်ရုံမျှဖြင့်ပင် အားငယ်ဟ ဒေ အမြဲစေသောကြောင့် အသာဆုံး အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။

မင်းတစ်ပါး ။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ အသံသဒ္ဒါရုံသည်သာ ကြား သူအားလုံးတို့ကို မိမိတို့ချွဲဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသောကြောင့် အသာဆုံးဖြစ်ပါသည်။

မင်းတစ်ပါး ။ အို မဟုတ်နိုင်တာဘဲ။ နံ့သာထုံလှိုင် မွှေးကြိုင်မှုလောက် စိတ်ကိုချမ်းသာကြည်နူးစေသည့်အဂါမရှိသောကြောင့် အမွှေးအကြိုင်နံ့သာမျိုးသည်သာ အကောင်းဆုံးလို့ ဆိုချင်ပါသည်။

မင်းတစ်ပါး ။ မင်းကြီးတို့ပြောစကားများ အမှားချည်းဖြစ်သည်။ ချို,ချဉ်,စပ်,ဖန်,အငန်, အခါး အရသာ ပါးသည်သာ စား ပြီး ငံ စား ချင် ဖြစ်လောက်အောင် ကောင်းလှသောကြောင့် အသာဆုံးလို့ ဆိုထိုက်ပါသည်။

မင်းတစ်ပါး ။ မင်းကြီးတို့ တို သန် ဂါ တို ပြောကြသော်လည်း အားလုံး မင်မှာ သည် လောက၌ အတွေ့အထိ အာရုံလောက် စမ်း စား နိုင်သော အဂါမရှိသောကြောင့် အတွေ့အထိဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်သာ အကောင်းဆုံး အသာဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ကောသလမင်း ။ ကဲကဲ အကြည်တော်တို့ ကျွန်ုပ်တို့တွင် စည်းသူကမျှ စည်းသူ့ကို မိမိဖက်ပါအောင် မဆွဲဆောင်နိုင်ကြ ကို နည်းနှင့်ကို ဟန်မြန်သည်ချည်း ထင်ကြသည်။ အကြည်တော်တို့ လာသွားကြစို့။ ဘုရားရှင်အား ၍အကြောင်းတို့ လျှောက်ထားမေးမြန်းချေကြစို့။ ဘုရားရှင်ဖြေဆိုတော်မူသည့် အတိုင်း မင်းကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားကြပါစို့။

မင်းများ ။ ကောင်းပါပြီ အကြည်တော် ထိုနောက် မင်း ပါး လုံး ဘုရားရှင်ထံ ရောက်လာကြ၏။ ရောက်လာပြီးနောက်

ကောသလမင်း ။ သူတို့ ဦး ပြောဆိုဆွေးနွေးခဲ့သောအကြောင်းအရာ အားလုံးတို့ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား ပြီးလျှင် အရှင်မြတ်ဘုရား ငါးဖြာအာရုံကာမဂုဏ်တို့တွင် အဘယ် အာရုံသည် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင် ။ မဟာရာဇာ ငါးဖြာအာရုံကာမဂုဏ်တို့တွင် ကိုယ် ထင်ခတင်ဒြန်းမှုသကဲ့သို့ မိမိစိတ်ကြိုက် တိုက်ညီသောအာရုံသည် မိမိအတွက် အကောင်းဆုံး အသာဆုံး ဟူ၍ ငါဘုရား ဟောတော်မူသည် မှန်ပေသည်၊ မဟာ

ဇ ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဂက်က နှစ်ခြိုက်၍ ကြိုက်နေသောရူပါရုံ အဆင် တို့ကိုပင် အခြာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဂက်က မုန်း အသွင် မြင်နေတတ်ပေသည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဂက်တည် သည်ပင် မိမိစိတ်ကြိုက် နှစ်ခြိုက်စ စိတ်အလိုပြည့်စ အဆင် အာရုံတစ်ခုကို တွေ့နေ သည်ဆိုကြစို့ ထို့ထက် အလွန်ကိုလည်း မတွေ့မမြင်မလိုချင်သေ ထိုအခိုက် ထိုပုဂ္ဂိုလ် အတွက် ထိုအဆင် အာရုံသည် အကောင်းဆုံး အသာဆုံး ဖြစ်တော့သည် သ, နွ, သ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌လည်း နည်း အတူချည်း ည်

မင်း ကောင်းမြတ်လှပါပေသည်ဘု

စန္ဒနင်္ဂလိကဥပါသကာ ထိုသို့ ပါနှင့် ဘု င်တို့ မေ နေ လျှောက်ထား ဟာ ကြာ နေချိန် စန္ဒနင်္ဂလိကမည်သော ဥပါသကာတစ် ဂက်သည် ထိုတ နော ပ သတ်၌ စောစောကပင်ထိုင်နေ၏ ဘု င်၏ အဖြေတ ပြီး သောအခါ ထိုဥပါသကာသည် နေ မှ ထ၍ ဘု င်အား လက်အုပ်ချီကာ " င်တော်မြတ်ဘု တပည့်တော်၏ဉာဏ်၌ ခု အခိုက်ထင်လာသော ထာစကား ကို တ်ဆိုလျှောက်ထား လိုပါသည်ဘု တ်ဆိုခွင့်ပြု တော်မူပါဘု " ဟု လျှောက်၏ ဘု င်ကလည်း လျှောက်ထားခွင့်ပြုတော်မူ၏ ထိုအခါ အောက်ပါ ထာဖြင့် တ်ဆိုချီမွမ်း၏

ပ မ်း ထာ ကောကန သု န္ဒံ၊
ပါတော သိ ဂ ဖုလ္လမ တ န္ဒံ
အ သံ သ သ ဝေ ဂ စမာနံ၊
တပန္တမာ စ္စမိ န္တလိက္ခေ

နံ့အော ကြိုင် မွှေးပျံ့လှိုင်သော ကောကန နော မတင့်ဆန် ပ မှာကြာ နီပန်း သည် အရုဏ် င်လင် ပလာချည် ၍ ဆီ နွင် မော န်းနက်စောစောအချိန်၌ ဖတ်လည်းစွင့်စွင့် ကာ ပွင့်သည်ဖြစ်၍ ကောင် နံ့ သင်ပျံ့ကြိုင်လှိုင်သကဲ့သို့ အ ဟ တာ စ ဥသုံ ဏ်တော် နံ့

ပဋ္ဌာဇသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

စန္ဒနင်္ဂလိကဥပါသကာ ဘာ့ကြောင့်ချီ ကျူး ၍ဥပါသကာသည် င် ပါနှင့် ဘု င် တို့၏ ကျက်သ ချင် ကွာခြားပုံများ ကိုနှိုင် ဥ၍ကြည့်နေ မှ ၍ သို့သိမြင်လာသည် မင် ပါ သည် ပ တ္တမြာ နာ တောင် င်မောင် ဖြာဖြာ ပြို ပြို ပြက်ပြက် တနာတို့ကို တ်ဆင်လာကြ၏ နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါ နိ ကာ ခစာ အခြံအ များ လည်း သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါလာ၏ အ တ်တန်ဆာ ဏ် အခြံအ ဏ် အစို မှူ ဏ်တို့ဖြင့် လွန်စွာ တင့်တ တောက်ပြောင်ထ ကြပေကုန်၏ ထို့သော် ဘု င်ထံမှောက်သို့ က်လာသောအခါ၌ ကာ ဆီမီး အ င်သည် င် နှပ င် နေ့လ ခင်း၌ မထွန်း လင်း တောက်ပနိုင် တော့သကဲ့သို့လည်း ကောင်း ပိုးစုန် ကြူး သည် င် န် င် င် င်နေမင်း ထွက်လာ အခါ၌ အသာငုတ်လျှိုး င်နွမ်း သို့ ၍ တန်ခိုးမှိန် လေသကဲ့သို့လည်း ကောင်း တောက်မည့် မိ ကျီး သည် အ ကြည်လင် မိုး စင်ဖြင့် အလျှင်ဆန် ဆန် သွန်းဖျန်း သဖြင့် မ နိုင် မ နိုင်သည့် ငြိ င်သိမ်သိမ် တန်ခိုးမှိန် သကဲ့သို့လည်း ကောင်း ထိုမင်း တို့၏ အသ များ သည် ဘု င်အထံပါး၌ ပျက်ပြား ပျောက်ကွ လုမတတ် နေချေ၏ ဘု င်၏ အသ တော်များ ကာမူ ဖူး၍မ နိုင်လောက်အောင် တောက်ပြောင်တင့်တ နေ၏ ထိုအခြင်း အ ကို မြင်တွေ့ သောကြောင့် ပါဋ္ဌိတော်လာ ထာဖြင့် ချီ ကျူး န် ပ တာန်ဉာဏ် ထင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်

တို့ဖြင့် ဘ မဆန့် ပျံ့နှံ့ကြိုင်လှိုင်တော်မူသော အာကာ ဟောင်ထက်ကောင်တင်၍ လွှင်လွှင် တောက်ထွန်း သူ ‌ နေစက် န် သည့် န် န် အိအိ ကျက်သ လှသကဲ့သို့ ‌ ခေါင်စုံ ကွန့်မြူ လျက် အထူ တင့်တ သပ္ပါ တော်မူသော မုနိထွတ်တင် ဘု ကို လေ မြတ် ကော် ဖူး မြော်လိုက်စမ်ပါလော့

အပေ ြံ့သက်န် ပေလှူ န် ထိုအခါ မ် မြောက် မ် သာ ကြလှသော ကောသလမင်း အမှူ သော မင် ပါ တို့သည် စန္ဒန လိကဥပါသကာအာ အပေ ြံ့ ထည်တို့ကို ပေ လှူကြကုန်၏ ထိုအပေ ြံ့ ထည်ကို စန္ဒန လိကဥပါသကာသည် ဘု အာ တစ်ဆင့် လှူ န် ပူဇော်လိုက်လေသတည်း

စဥ္စ ဇသုတ်ပြီး၏

ေ ဿဓပါကသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်
	ကာလ	= နေ့လ အချိန်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု
	ဟော ကြောင်း	= ကောသလမင်း၏ ဆန်တစ်စိတ်ချက်ပွဲတော်တည် ကာ အီမသာဖြစ်ခြင်း
	တ တော်	= ရုပ် ည့်နှပျို အအိုသက်သာလျက် အသက် ည် အောင် အစာစာ သုံးနည်း

ဗိုက်လေး အသက်ရှူကြပ်သည့် ကောသလမင်း ဗု မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န် ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏ ကောသလမင်း သည် နေ့စဥ် ဆန်တစ်စိတ်ချက်နှင့် ထိုထမင်းနှင့်လိုက်ဖက်သော ဟင်း လျာတို့ကို ပွဲတော်တည်လေ့ ရှိ၏ အခါတစ်ပါး၌မူ ကော သလမင်း သည် ပွဲတော်တည်ပြီး လျှင်ပြီးခြင်း ဘု အထံတော်သို့ ကက်လာ၏ မျော သော အာ ဖြင့် ပွဲတော်တည်ပြီး နောက် နန် တော်၌ပင် ခေတ္တခဏအနား ပြီးမှ ဘု ထံ သည် ကပ်လေ့ ရှိ၏ ထိုနေ့၌ကား ပွဲတော်တည်ပြီး လျှင်ပြီးခြင်း ဘု အာ သည် ကပ် န်လာသည် ဟူလို ပွဲတော်တည်ပြီး ဖြစ်သော ကောသလမင်း သည် ဘု အနီး၌ ဗိုက်လေ လှသော ကြောင့် အသက်ရှူပြင်း ပြင်း ဖြင့် အင်း အင်း အသံမြည်ကာ အီမသာဖြစ်၍နေ၏

လူပိန်ဆေး ထိုအခြင်း အ ကို သိမြင်တော်မူသောဘု သည် ကောသလမင်း အား သတိပေး ဆုံး မတော်မူသောအာ ဖြင့် ထိုအချိန်၌ အောက်ပါ ထာကို တ်ဆိုတော်မူ၏

မနုဇဿ သ သတီမတော၊ မတ္တံ နတော လ ဘောဇနေ
တနုကဿ ဘ န္တိ ေ နာ၊ သဏိကံ ိ တိ အာ ပါလ

အ က၌ အခါခပ်သိမ်း သတိနှင့်ပြည့်စုံ၍ မိမိ၌ လာသော ဖွ သောက်ဖွ အသွ သွ ၌လည်း “လွန်ဘေး တန်ဆေး”တွေ့၍ထိထိ အတိုင်း အ ည်ပမာဏကို သိလေ့ ရှိသော

ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အထူးသဖြင့် အစာနှင့်စပ်၍ အနုပ်နုပ်သောကြောင့် နာတို့သည် အဖြစ်နည်းပါ၏ ကနဲ့၏ သုံးဆောင်စားသောက်အပ်သမျှ အစာအာဟာရသည်လည်း အသက်ကိုစောင့်ရှောက်သည့် အနေရှောက်ကာ ဖြည့်သည် တွေ့ကြေကျက်၏။ တစ်နည်း အစာအာဟာရ၌ အတိုင်းအတာ ပမာဏကိုသိကာ ချင့်ချင့်ချိန်ချိန်စားသုံးလေ့ရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် အသက်ကိုကြာရှည်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ ဖြည်းဖြည်းသာ အိုမင်းနိုင်ပေ၏။

သုဒဿနလုလင် ။ ။ ဘုရားရှင်က ထိုဂါထာတရားကို မြွက်ဆိုတော်မူချိန်၌ သုဒဿနမည်သောလုလင်သည် ကောသလမင်း၏ ကိုယ်တော်အဖြစ်ဖြင့် သနံလျက်ကိုကိုင်လျက် နောက်ဖက်အနီး အပါး၌ တည်ရှိနေ၏။ ကောသလမင်းသည် ထိုသုဒဿနလုလင်အား "အမောင်သုဒဿန ဤဂါထာကိုတွန်းပါသည်။ ခုဘုရားရှင်ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာကိုဘုရားရှင်ထံမှ သင်ယူ၍ ငါပွဲတော်တည်တိုင်း ပွဲတော်တည်တိုင်း သတိပေးမြွက်ဆိုပါလော့။ သင့်အား တစ်နေ့လျှင် ကျပ်တစ်ရာ လစာတိုးပေးပါမည်" ဟု ပြော၏။ သုဒဿနလုလင်သည် "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုဂါထာကို ဘုရားရှင်အထံမှ သင်ယူကာ ပွဲတော်တည်ချိန်တိုင်း အနီးမှနေ၍ သတိပေး မြွက်ဆို၏။

နှစ်တန်အကျိုး သယ်ပိုးတော်မူ ။ ။ ထိုဂါထာမြွက်ဆိုသံကိုကြား သောအခါ ကောသလမင်းသည် တစ်နေ့လျှင် ထမင်းတစ်လုတ်စာခန့်မျှ လျှော့၍လျှော့၍ စားလေသည်။ ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်နည်းနည်း နည်းနည်း လျှော့လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ တစ်စလယ် ခန့်မျှသာ ပွဲတော်တည်တော့၏။ တစ်စလယ် ချက်ထမင်းသည် အားအလယ် အလတ်ဖြစ်၍ ဂျက်ရာ တစ်ခေါက်အတွက် ပုံမှန်အစာဖြစ်၏။ တစ်စလယ် ချက်သာ စားတော့ကြောင်း ထိုကြားသိတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ သုဒဿနလုလင်သည်လည်း ထိုတစ်စလယ် ချက်သာ စားတော့သည့်နေ့မှစ၍ ဂါထာမြွက်ဆိုမှုကို ရပ်တန့်လိုက်တော့၏။ ထိုမှနောက်၌ ကောသလမင်းသည် မိမိခန္ဓာကိုယ်ကိုသုံးသပ်ကြည့်သောအခါ အလွန်ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဖြစ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ပျော်ရှုပျော် အချိုးအဆက်ကျနေသည်ကိုလည်းကောင်း သိရ၍ "သတ္တဝါများတို့ အင်္ဂါသာ ကဲ့သို့ သနားကြင်နာတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ငါ၏အတွက် ပစ္စုပ္ပန်၊ သံပရာယ်နှစ်တန်အကျိုးကို သယ်ပိုး ရွက်ဆောင်တော်မူပါပေသည်တကား" ဟု မြွက်ဆိုင်ကျူး၍ အထူးကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်လေသတည်း။

<u>ဒေါဏပါကသုတ်ပြီး၏။</u>

၁၀။ ပဌမသင်္ဂါမသုတ်

၁၂၅။	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= နံနက်ဆွမ်းခံပြန်ချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဆွမ်းခံပြန်လာသော ရဟန်းတော်များ။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	ဟောကြောင်း	= အဇာတသတ်မင်းနှင့် ကောသလမင်းတို့ စစ်ခင်းခြင်း။

တဏှာဝေတော် = လောဘဒေါသစသည်အခြေခံ၍ ပြိုင်ဆိုင်မှုမှန်သမျှ၌ နိုင်သူဘက်ကရှုံးသူပါ အရှုံးချည်းသာဖြစ်ပုံ။

မင်းနှစ်ပါး၏စစ်ပွဲ။ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် အခါတစ်ပါး၌ ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်အဇာတသတ်သည် ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ ခြေလျင်အားဖြင့် လေးပါးသော စစ်အင်္ဂါကို ကောင်းစွာဖွဲ့စည်းပြီးလျှင် ပသေနဒီကောသလမင်း ကို စစ်ထိုးခြင်းငှာ ကာသိရွာကြီးသို့ ချီတက်လာ၏။ ထို့အကြောင်းကို ကြားသိရသော ကောသ လမင်းသည်လည်း စစ်အင်္ဂါလေးပါးကို ပြင်ဆင်စုရုံး၍ တားဆီးခံတိုက်ခိုက်ရန် ကာသိရွာကြီးသို့ ချီတက်၏။ ထိုသို့လျှင် မင်းနှစ်ပါးတို့သည် တစ်နှစ်လျှင် အခွန်ဘဏ္ဍာတော် တစ်သိန်းထွက် သော ကာသိရွာကြီးအတွက် အသူပိုင်ငါပိုင် အပြိုင်ကြ၍ စစ်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲကြလေသည်။ ထိုစစ်ပွဲ၌ ကောသလမင်းသည် စစ်ရှုံးသဖြင့် တပ်တော်များကို ဆုတ်စေကာ နေပြည်တော်သာဝတ္ထိသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ပဌမသင်္ဂါမသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

တူရီးစစ်ပွဲ။ ။ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ကောသလတိုင်းကြီးကို အုပ်ချုပ်နေသော ကောသလမင်း၏ ခမည်းတော်ကား မဟာကောသလမင်းတည်း။ ထိုမဟာကောသလမင်းသည် သမီးတော် ဝေဒေဟီမင်းသမီးအား မဂဓ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်နေသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်စဉ်က နှစ်စဉ်အခွန်ဘဏ္ဍာ တော် တစ်သိန်းထွက်သော ကာသိရွာကြီးကို လက်ဖွဲ့ခဲ့၏။ ထိုရွာကြီးမှာ ကာသိတိုင်းနှင့် မဂဓတိုင်းတို့၏ နယ်စပ်အနီး၌ တည်ရှိ၍ ကာသိတိုင်းအတွင်း၌ ပါဝင်၏။ ထိုဝေဒေဟီမိဖုရားမှ အဇာတသတ်ကို ဖွားမြင်သည်။ အဇာတသတ်မင်း သားသည် ခမည်းတော်ဗိမ္ဗိသာရကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လိုက်၏။ မယ်တော်ဝေဒေဟီမိဖုရားသည်လည်း ထိုကိစ္စ နှင့်စပ်၍ နှလုံးစိတ် ဝမ်းမချမ်းသာမှုကြောင့် ပင်နတ်ရွာစံခဲ့ရသည်။ ထိုအခါ ကောသလမင်းသည် "မိမိခမည်းတော် ၏ပစ္စည်း မိမိနှမတော်၏ပစ္စည်းသည် သူတို့မရှိသောအခါ ငါ့ပစ္စည်းသာဖြစ်ထိုက်သည်" ဟု ကြံ၍ တရားစွဲဆို တောင်းခံလေသည်။ အဇာတသတ်မင်းကလည်း "ငါ့မယ်တော်၏ပစ္စည်းသည် မယ်တော်မရှိလျှင် သားဖြစ်သူ ငါ့ပစ္စည်းသာဖြစ်ထိုက်၏" ဟု ပြန်လည်ပြောဆို၏။ ထိုသို့လျှင် တူရီးမင်းနှစ်ပါးတို့သည် ထိုရွာကြီးအတွက် စစ်ပွဲကြီး များဆင်နွှဲသည်အထိ ဖြစ်ပွားကြီးကျယ်လာကြစေကုန်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ ဝေဒေဟီမိဖုရား ဟူသောအမည်သည် ပညာအဆင်အခြင်သမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ရအပ်သောအမည်ဖြစ်သည်။ ဝိဒေဟတိုင်း၌ မွေးဖွားသောကြောင့် "ဝေဒေဟီ" ဟု ခေါ်တွင်သည်မဟုတ်။ ဤ အကြောင်းကို ဤသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ "ဝေဒေဟီတိ ပဏ္ဍိတာဓိဝစနမေတံ = ဝေဒေဟီဟူသောအမည်သည် ပညာ အဆင်အခြင်သမ္ပဇဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည့်အတွက် ရအပ်သောအမည်ဖြစ်၏" ဟု ဖွင့်၍ ဤသုတ်ဋီကာ၌လည်း "ဝေဒေန ဉာဏေန ဤဟတိ [illegible] တီတိ ဝေဒေဟီ = ပညာဉာဏ်ဖြင့် အားထုတ်တတ်၏၊ အရာရာ၌ သွားလာလုပ်ကိုင်နေထိုင် တတ်သောကြောင့် 'ဝေဒေဟီ' မည်၏" ဟု ဖွင့်လေသည်။ ထို့ပြင် ဤမင်းသမီးသည် မဟာကောသလမင်း၏သမီး ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်လက်ထက် ကောသလမင်း၏ နှမတော်ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို "မဟာကောသလရာဇာ ကိရ ဗိမ္ဗိသာရဿ [illegible] သတသဟဿုဋ္ဌာနကော ကာသိဂါမော [illegible] = မဟာ ကောသလမင်းသည် သမီးတော် ဝေဒေဟီမင်းသမီးကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ပေးစဉ်က ကာသိတိုင်း မဂဓတိုင်း တို့၏အကြား နှစ်စဉ်အခွန်ဘဏ္ဍာ တစ်သိန်းထွက်သော ကာသိရွာကြီးကို လက်ဖွဲ့ခဲ့သည်" ဟူသော အဋ္ဌကထာ စကားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ "ကောသလရာဇဘဂိနီ အဇာတသတ္တုနော မာတာ = ကောသလမင်း၏နှမတော်ဖြစ်၍ အဇာတသတ်မင်း၏ မယ်တော်တည်း" ဟူသော ဋီကာစကားဖြင့်လည်း ကောင်း သိသာ၏။

နိုင်သူ နှပ်ာ ရှုံ သူကာမြဲ 　ဤကဲ့သို့စစ်ထိုကြပုံ ကောသလမင်းစစ်ရှုံး၍ပြန်လာ ပုံကို သာ တ္ထိမြို့တွင် သို့ဆွမ်းခံကြွလာသော ဟန် တော်များ ဆွမ်းခံပြန် ကော်သောအခါ ာ ု ုင်အာ လျှောက်၏ ထိုအခါ ာ ု ုင်သည် "အို ဟန်းတို့ ဟီမိဖု ၏သာ ဖြစ်သော မ တိုင် ုင် ာ ုင်အဇာတသတ်သည် တ်စသော မိတ်ဆွေ တ် သူတည်း ည့်ဖျင် သော အဖော် သူတည်း ုတ်ညံ့သော မိတ်ဆွေအဖော်တို့၌ သွတ် ုင် ကိုင် ရှိုင် သူတည်း ပသေနဒိ ကောသလမင်း ာ သာ ပုတ္တ စသော မိတ်ဆွေကောင်း အဖော်ကောင်း သူ ဖြစ်၏ မိတ်ဆွေကောင်း အဖော်ကောင်း၌ သွတ် ုင် ကိုင် ရှိုင် သူဖြစ်၏ နေ့သာလျှင် ခု တစ်ကြိမ်သာလျှင် ကောသလမင် သည် စစ်ရှုံး သည်ဖြစ်၍ စစ်ညှိုးတာမျှ ုပင်သောက ုက္ခ ကော် လိမ့်မည်"ဟု

ဇ ံ ေ ံ ဖသ တိ၊ ုက္ခံ သေတိ ဖ ဇိတော
ဥပသန္တော သုခံ သေတိ၊ တွာ ဇ ပ ဇ ံ

အောင်နိုင်သူကား နှပ်ာ ာတ်၏ ရှုံး ပြန်သူကား မမှာ မုချ ဆင် ၏ ကိုလေသာဟူ အပူခပ်သိမ်း အေ ငြိမ်း ငြိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား အနိုင်အရှုံး နှစ်မျိုးလုံး ကို လုံး စွန့်ပ ် နိုင် သည်ဖြစ်၍ ရှုံးနိုင်မ ု အမြဲတမ်း ချမ်း သာစွာ ကိန်း လေတော့၏

ုတိ　သ မသုတ်

　 ဤာန၊ ာလစသော ပါ သည် ေ ုပ္ပ၄မသ မသုတ်အတိုင်း ဖင်တည်း

တ ေတော်　　= ာလ ပါက် နောက်ပို ာက်တတ်ပုံ

အဇာတသတ်ကို လက် ဖမ်း ု မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နှင်ကျောင်း ကိုက်၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ၏ အခါတစ်ပါး၌ အဇာတသတ်မင်း သည် ကောသလမင်း ကို စစ်ထို န်

ဝါ နွ ို ုင်စီ ်င ေ သာ သော "ဇပြု ဟ်ပြည်နှင့် ေ ဥ နှ်ကျောင်း တော်" အုပ် ာမျက်နှာ ၌ အောက်ပါအတိုင်း ေ သာ ာ လေသည်

မိမ္မိသာ မင်း သည် ကောသလတိုင်း သာ တ္ထိပြည် ပသေနဒိ ကောသလမင်း၏နမတော် ကောသလ နှင့် အကြောင်း ဆက်ခဲ့သောအား ဖြင့် ကောသလတိုင်းနှင့် အညီအညွတ် မဟာမိတ်ဖြစ်ခဲ့သည့်ပြင် ိုမင်း သမီး အပိုင်စာ သော ကောသလတိုင်း၏ လက်အောက်ခံ ာသိတိုင်း ာ ာဏသီပြည်မှ အခွန်အတုပ်များ ကိုပါ သဖြင့် မ တိုင် မှာ ိုမို၍ အင်အား ကောင်း လာခဲ့ပေသည် ိုမှတစ်ပါး မ္ဗိသာ မင်း ကြီး သည် ခုအခါ မ ုပ်နှ ် အပါ အ င် မ တိုင် အ ုင် ာ ုင်မင်း မြတ်၏သမီး တော် ခေမာမင်း သမီး ကိုလည်း ကောင်း ေ သာလီပြည် လိစ္ဆ မင်း တို့ ထံမှ ဆက်သသော မင်း သမီး စ်ပါး ကိုလည်း ကောင်း ိဖု ေမြှောက်ခဲ့ရုံမက ေ ဟာတိုင် ုင် ာ ုင်မင်း မြတ်၏ သမီး တော်ကိုလည်း ေ ဟီအမည်ဖြင့် မိဖု ေခါင်ကြီး င်မြှောက်တော်မူခဲ့လေသည် င် သို့သောမိဖု တို့မှ သာ ေ ဂက်ဖွား မြင်ခဲ့ အဇာတသတ်မင်း သာ သည် အကြီး ဆုံး ဖြစ်ပေ၏ ဥ္စကျမ်း နှ်များ အလိုအား ဖြင့် အဇာတသတ်မင်း သာ ကို ေ ဟာတိုင်း သူ ိဖု ေခါင်ကြီး ေ ဟီမှ ဖွား မြင်ကြောင်း ေ ် စဥ်ကာလတွင် ေ ဟာပုတ္တတွင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြကြလေသည်

ပ၄မသ မသုတ်ပြီ ၏

ဆင်,မြင်,ထော ခြေလျင်အာဖြင့် ပါသောစစ်အင်္ဂါကိုပြင်ဆင်ကာ ကာသိ ကြီး သို့ပင် ချီတက်နှင့်၏ မင်နှစ်ပါးတို့သည် ကာသိ ကြီး အတွက် သူနိုင်ငါနိုင် အပြိုင်ကြ၍ တိ အကြိမ် စစ်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲတိုက်ခိုက်ကြလေသည် ၍ တိ အကြိမ်၌ကာ ကောသလမင်း စစ်နိုင်၍ အဇာတသတ်မင်း ရှုံးလေ၏ ရှုံး မှုမက ကောသလမင်း သည် အဇာတသတ်မင်း ကို လက် ပင် ဖမ်း နိုင်လေသည်

ပစ္စည်း လှူလွှတ် ထိုသို့ အဇာတသတ်မင်း ကို လက် ဖမ်းမိသောအခါ ကောသလမင်း သည် စဉ် စားမိ၏ ၍ အဇာတသတ်မင်း သည် မပြစ်မှား ထိုက်သောင့်အား ပြစ်မှား သည်ကား မှန်၏ သို့သော်လည်း ၍ အဇာတသတ်သည် ငါ၏တူတော်တည်း ထို့ကြောင့် မသတ်တော့ ဘဲ ပစ္စည်း အား လုံး ကို သိမ်း ၍ လူကိုလွှတ်လိုက် လျှင်ကောင်းမည်” ဟု စဉ် စားမိ၏ ထိုသို့ စဉ် စားမိသည့်အတိုင်း မင်း အဇာတသတ်၏ ဆင်,မြင်,ထော ခြေလျင်တပ်များ ကို သိမ်း ၍ အဇာတသတ်မင်း ကို မသတ်တော့ဘဲ ပြန်၍လွှတ်လိုက်လေသည်

အတုံ့အလှည့် တာပ်ဖွဲ့ဖန်ဖန် ၍ အကြောင်း အ များ ကို ဆွမ်း ကြွလာသော ဟန် တော် များ ကြား သိကာ ဘု ပြင်း အား လျှောက်ကြ၏ ထိုအခါ ဘု ပြင်း သည် အောက်ပါ ဂါထာ များ ကို ဟောတော်မူသည်

ဝိလုမ္ပတေ ဖုဝ်သော၊ ဂ သဿုပကပ္ပတိ
ဂါ စသေ ဝိလုမ္ပန္တိ၊ သော ဝိလုတ္တော ဝိလုပ္ပတိ

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယေ ဂက်သည် အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး သူ့သန္တာန်၌ လွှမ်းမိုး ဖျက်ဆီး မှုကို ပြုနိုင်စွမ်း ၏ ထိုသို့ လွှမ်းမိုးဖျက်ဆီးမှု ပြုနိုင်စွမ်း နေသမျှ သူတစ်ပါး ကို အနိုင်အထက် လု ကဖျက်ဆီး နေတတ်သေး သည်သာ အကြင်အခါ၌ အခြား သူတို့သည် အနိုင်အထက် လု ကဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်း လာကုန်၏ ထိုအခါ ထမက သူတစ်ပါး ကို အနိုင်အထက် လု က ဖျက်ဆီးခဲ့သူသည် သူတစ်ပါး ၏ ပြန်၍လု ကဖျက်ဆီးမှုကို ခံ တော့၏

ဌာနံ တိ မညတိ ဓာလော၊ ဂ ပါပံ န ပစ္စတိ
ဂါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ကွဲ နိ စ္ဆတိ

လူမိုက်သည် မိမိပြုလုပ်ထား အပ်သော မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံက အခွင့်မဟန် အချိန် မတန်၍ မကောင်း ကျိုး မပေး သေးမီ “ငါလုပ်အပ်သည့်အလုပ်သည် နည်း မှန်လမ်းမှန်ပင်တည်း” ဟု မှတ်ထင် ဆတတ်၏ မကောင်းမှုအချိန်တန်၍ င့်သန့်ဖွာ မကောင်း ကျိုး တို့ကို ပေး အခါ၌ကား ကို “စိတ်နှစ်ဖြာ လွန်စွာနွမ်းညှိုး ဆင်း ကွဲအမျိုးမျိုးနှင့် တို လေတော့၏

ဟန္တာ လဘတိ ဟန္တာ ဇေတာ လဘတေ ဇ
အက္ကောသကော စ အက္ကောသံ၊ ဂ သေတာ စ ဂ သကော
အထ ကမ္မ ဝိဋ္ဋေန၊ သော ဝိလုတ္တော ဝိလုပ္ပတိ

သူတစ်ပါး ကို ညှဉ်း ဆဲသတ်ဖြတ်တတ်သူသည် မိမိကိုညှဉ်း ဆဲသတ်ဖြတ်တတ်သူကို မုချ မသွေ တွေ့ကြုံ လေ၏ သူတစ်ပါး အပေါ် လွှမ်းကျော်အောင်နိုင်သူသည် မိမိအပေါ် လွှမ်းကျော်

အောင်နိုင်သူကို မုချမသွေ □တွေ့ကြုံ□လေ၏ □သူတစ်ပါး □ကို □ခဲ □□ကိုင် □တွာတတ်သူသည် □မိမိကို □တစ်ဖန်ပြန်၍ □ခဲ □□ကိုင် □တွာတတ်သူကို မုချမသွေ □တွေ့ကြုံ□လေ၏ □သူတစ်ပါး □အား □ချုပ်ချ□ စော်ကာ □တတ်သူသည် □မိမိအား □ပြန်၍ □ချုပ်ချ□ စော်ကာ □သူကို မုချမသွေ □တွေ့ကြုံ□လေ၏ □ထို့အတူ □အနိုင်အထက် □လု□ ကိဖျက်ဆီး □အပ်သောကံ၏ □ပါက်လည်သဖြင့် □ထမက သူတစ်ပါး □အား □အနိုင်အထက် □လု□ ကိဖျက်ဆီး □သူသည် □သူတစ်ပါး □တစ်ဖန်ပြန်၍ □အနိုင်အထက် □လု□ ကိဖျက်ဆီး □မှုကို □ခံ□လေသတည်း □

□ုတိ□ သ□မသုတ် □ပြီး □၏ □

□□မလ္လိကာသုတ်

□□□□	ဌာန	= သာ□ထ္တိမြို့ □ဇေတ□န်ကျောင်း □ကိုက် □
	ကာလ	= နေ့လ□ အချိန် □
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု□□ါ □င် □
	ဟော□ကြောင်း	= မလ္လိကာမိဖု□ □□ သမီး □□ တနာဖွား □ မြင်ကြောင်း □ကြား□ □၍ □ကောသလမင်း □စိတ်မချမ်း □သာမှု □
	တ□ □တော်	= သာ □ထက်မြတ်သော □သမီး မျာ□

သမီး □ွား □၍ □မျက်နှာပျက် □□□□ □□ ဖု□ မြတ်စွာသည် □သာ□ထ္တိမြို့ □ဇေတ□န်ကျောင်း □ကိုက်၌ □သီတင်း □သုံး □နေတော်မူ၏ □ကောသလဘု□င်သည် □သာဖွား □ခါနီး □ဖြစ်သော □မလ္လိကာမိဖု□ □အတွက် သာဖွား □ခန်း □အဆောင်တော်ကို □သုတ်သင် □ုင်း □လင်း □စေကာ □အစောင့်အ□ှောက်မျာ□ □လုံလောက်အောင် □စီစဉ်ပေး □ပြီး □နောက် □ဘု□ □ုင်ထံသို့ □သည် □ကပ်ပူဇော် □နိ□ □ ကြ□က်လာ၏ □ကြာမီပင်နန်း □တော်မှ □မင်း □ချင်း □တစ် □ ဂ□က်လိုက်လာကာ "မလ္လိကာမိဖု□ □□ သမီး □□ တနာကလေး □ဖွား □မြင်ကြောင်း" □ကောသလမင်း □၏ □နား □အနီး □ကပ်၍ □ခတ်တိုး □ကို □သံတော်ဦး □တင်လိုက်၏ □ထိုသို့ □သမီး □ကလေး □ဖွား □ကြောင်း □ကို □ကြား□ □သောကောသလမင်း □သည် □မ □မြောက် □မ □သာမဖြစ်ဘဲ □□ မျက်နှာအို □အလိုမကျ □ဖြစ်သွား □လေသည် □

ဘု□ □ုင်သည် □ကောသလမင်း □အလိုမကျ □မျက်နှာမလှဖြစ်သွား □သည်ကို □သိတော်မူသောကြောင့် □ထိုအချိန်၌ □အောက်ပါ □ါထာတို့ကို □မိန့်တော်မူ၏ □

သာ □ထက်မြတ်သော □သမီး □□□□ ဣတ္ထီပိ □ကိ□ ကေစ္စိ □ ဂါ□ သေ□ ဂ□ ပေါသ □ နာ□ ပ□ □မေ □ ါ □ နီ □ သီလ □ တီ၊ □ သသုဧ□ □ ပတိဗ္ဗတာ □

□ကာတော်မင်း □မြတ် □□ အသိအလိမ္မာ □ာဏ်ပညာ □ ိုသော၊ □အကျင့်သီလ □အာစာ□ နှင့်လည်း □ပြည့်စုံသော၊ □ ဂ□က္ခမကိုနတ်ကဲ့သို့ ရိုသေလေး □စား □တတ်သော၊ □ကျွ □မွေး □သုတ်သင် □မိမိလင်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုး □လေ့ □ ိုသော □အချို့သောသမီး □မိန်း □မသည် □အသိအလိမ္မာ □ာဏ်ပညာမထွား □သော သား □ □ ဂက်□ ထက် □သာလွန်မွန်မြတ်၏ □ထို့ကြောင့် □သမီး □မိန်း □ကလေး □ဖြစ်သော်လည်း □အထင်မသေး □ဘဲ □□ ကောင်းမွန်စွာ □ကျွ □မွေး □စောင့် □ှောက်လေလော့ □

ဇာနည်သာမြွတ်□ □□□□□□□□ တသော□□ဂါထာ□ တိ□ပါသော၊
မွေ့ဖွာစာတတ်၏ သူ□□□ဟာတိ□□သမ္ပတိ□
တာ□သာ□ဿဘ□□ဂါဖုတ္တော၊
□ဇ္ဇမ္ပိ□နုသာသတိ□

ထိုဆိုအပ်ခဲ့သော□အကျင့်သီလ□အာစာ□□□က်□အလုံးစုံနှင့်ပြည့်စုံသော၊□မ□□ဂါ□ကောင်□ မ□ဂါ□မြတ်ခေ□ဆိုအပ်သော□သမီ□မ်နံ□မျိုးမြ□အကြောင်းသို့သော□သာ□□ ဂါကျိုး□သည်□မွေ့ဖွာ□□ဖြစ် ထွန်း၏□□ထိုသာ□□ ဂါကျိုး□မျိုး□သည်□အ□□□□□□ကာတင့်တ□□ ၍□□□င့်ခြင်□□သည်□တတ်၏□ အ□□ပ်မျက်နှာ□ဘြဇာပေ□ထင်□အ□□သခင်လည်□ဖြစ်တတ်၏□တစ်နိုင်ငံလုံး□□ဒိမ်□စုံ□ တုန်စင် ဆုံ□သွန်သင်နိုင်သူပင်□ဖြစ်တတ်ပေ၏□

□□အပွမာ□သုတ်

□□□□ ဌာန □= သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□□န်ကျောင်း□တိုက်□
ကာလ □= နေ့လ□□ အချိန်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် □= ကောသလမင်□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် □= ဘု□□□င်□
တ□□□တော် □= ကောင်းမှုတ□□□အာ□လုံး□၏□လို□င်□ချုပ်တ□□ □တစ်ပါ□□

အကြောင်း□တစ်မျိုး□□□□ကျိုး□တွက်ပါသလာ□□ □□□□စု□မြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□□န် ကျောင်း□တိုက်၌□သီတင်း□သုံး□နေတော်မူ၏□□ကောသလမင်□သည်□ထုံး□စံအတိုင်း□□နေ့လ□□ အချိန်၌ တ□□□ရော□န်□□□က်လာ၏□□ထိုနောက်□□အောက်ပါပြဿနာကို□မေ□လျှောက်သည်□

ကောသလမင်□□ □ပစ္စုပ်,တမလွန်□□□တန်အကျိုး□တို□သ□□ ပိုု□ဆောင်□□က်နိုင်သော□တစ်ခု တည်□□သော□အကြောင်း□□□□□□ပါသလာ□ဘု□□□

ဘု□□□င်□ □□□□□□□□ ပေသည်□□မ□ဟာ□□ဇာ□

ကောသလမင်□□ □အဘ□□ တ□□□ဖါနည်□ဘု□□□

□□□မလ္လိကာသုတ်□သိမှတ်ဖွ□□

ဘာ့ကြောင့်အလိုမကျ□ □သမီ□တော်ကလေ□□ဖွာ□မြင်ကြောင်□တို□သံတော်ဦး□တင်သောအခါ□□ကောသလမင်□ သည်□အဘ□□ ကြောင့်□အလိုမကျ□သနည်□□ကောသလမင်□သည်□မလ္လိကာကို□ဝင်□□သောပန်□သည်မကလေ□ဘ□ မ□တော်ကောက်၍□မိဖု□□စည်□စိမ်ကြီး□ဖြင့်□ချီ□မြှောက်ထာ□၏□□အက□□ ၍□သာ□□ဂါကျိုး□ကလေ□□ဖွာ□မြင်ခဲ့လျှင် ပိုမို၍□ကြီ□□□□ သော□ချီ□မြှောက်မစမှုကို□ပြုနိုင်၏□□ ခုမူ□သမီ□မ်နံ□ကလေ□ဖွာ□မြင်သဖြင့်□ထိုအခွင့်အ□□မြ ဆုံ□ရှုံ□□လေပြီ□□ဝိုအ□□တို□တွေ□မီသောကြောင့်□ကောသလမင်□သည်□မြ□မျက်နှာအိုအလိုမကျ□ဖြစ်□□ရှာလေသည်□

မလ္လိကာသုတ်ပြီ□၏□

ဘု ဂ ျိုင် အပ္ပမာ = မမေ့မလျော့ မပေ့ါမဆကြောင်း ကောင်း ဖြတ်သော သတိတ ဂ ဖြစ်သည် မဟာ ဂဇ ဥပမာအား ဖြင့် ကုန်းနေသတ္တ ါ မြောက်များစွာတို့၏ ခြေ ဂအမျိုးမျိုးတွင် ဆင်ခြေ ဂသည် အကြီးဆုံး ဖြစ်၏ အားလုံးသော ခြေ ဂဟူသမျှသည် ဆင်ခြေ ဂ၌ အကျုံး င် ကြ ကုန်၏ ထို့အတူ ငါဘု ဂ ဟောကြား အပ်သမျှ တ ဂ အားလုံးသည် အပ္ပမာ ၌ အကျုံး င်ကြ၏ အပ္ပမာ တ ဂ ကို လို င်း အချုပ်တ ဂ ဟူ၍ဆိုအပ်၏ ဤ အပ္ပမာ တ ဂ စ်ပါ တည် ပင် စစ္စုပ်,တမလွန် နှစ်တန်အကျိုး ကို သ ် ပို့ ကဲ်ဆောင်နိုင်ပေသည်

ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး နောက် အောက်ပါ ါထာတို့ကိုလည်း ဆက်လက်ဟောတော်မူ၏

အာ ု အ ော ါ ကွာံ သ ုဥ္စာကုလီနတံ
 တိ ေ ဂ ထ္တ နွေနံ ဥဥ္ဓာ ဂ အပ ဂပ ဂ

အသက် ှည်ခြင်း ကိုလည်း ကောင်း အနာ ေ ါကင်းခြင်း ကိုလည်း ကောင်း အဆင်း လှခြင်း ကိုလည်း ကောင်း နတ်ပြည်ကိုလည်း ကောင်း အမျိုး မြတ်ခြင်း ကိုလည်း ကောင်း ဤသို့အား ဖြင့် အဆင့်ဆင့်မွန်မြတ်ကုန်သော မွေ့လျော်ဖွ ် တို့ကို လိုလား တောင့်တသူသည် အပ္ပမာ = မမေ့မလျော့ မပေ့ါမစား သတိတ ဂ ကို လေ စား နှစ်ခြိုက် ပြုလုပ်ထိုက်၏

အပ္ပမာ ံ သံသန္တိ ပုညကြို ဂသု ဣတ္တိတာ
အပ္ပမတ္တော ဥဘော အတ္ထေ အ ါ ကျာတိ ဣတ္တိတော
ိဋ္ဌေ မ္မေ စ ေ ဂ အတ္ထော ေ ဂ တ္ထော သမ္ပ ဂ ါ ကော
အတ္ထာဘိသမ ဂ ေ ော ဣတ္တိတောတိ ုစ္စတိ

အပ္ပမာ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ပုညကြိ တ္ထု ပါ ကောင်း သောအကျိုး ဂ ိ ဖွာ ချမ်း သာများ၏ တည် ဂအကြောင်း ဖြစ်၍ လူကောင်း သူကောင်း တို့သည် နှစ်ထောင် အား ပြုလုပ်သင့်ပြုလုပ်ထိုက်လှသော ကောင်း မှု ပါ ကိုပုညကြိ တ္ထု ပါ တုခေ၏ ပုည = ကောင်း မှု ကြိ = ပြုလုပ်ထိုက် တ္ထု = ကောင်း ကျိုး ဂ တို့၏ တည် ဂ အကြောင်း ထို ပါ ကား

ါန = စွန့်ကြဲပေ ကမ် လှူ ါန်းမှု
သီလ = လူ တ်ကြောင်းဖြစ်လျှင် ပါ, ပါ သော သီလ, ိုင်း ဟန် ဖြစ်လျှင် ိုင်း ဟန် ဆိုင် ဂ သီလ တို့ကို စောင့်ထိန်းမှု
ဘာ နာ = သမထ, ိပဿနာဘာ နာပွာ များ မှု ကမ္မဋ္ဌာန်း အား ထုတ်မှု
အပစာ န = ရိုသေထိုက် လေ စား ထိုက်သူတို့ကို ရိုသေလေ စား မှု
ေ ဂ ေစ္စ = သူတစ်ပါး တို့၏ ကုသိုလ်ကိစ္စ၌ ိုင်း န်း ကူညီမှု
ပတ္တိ ါန = မိမိ၏ကုသိုလ်ကောင်း မှုအဖို့ကို အမျှပေး ေ မှု
ပတ္တာနုမော န = သူတစ်ပါး ၏ အမျှ ေ လျှင် မ်း မြောက်စွာ သာ ုခေါ်မှု
မ္မဿ န = တ ဂ နာမှု, တ ဂ စာပေသင် ူမှု,တ ဂ စာပေဖတ်ရှုလေ့လာမှု
မ္မ ေသနာ = ပစ္စည်း လာဘ်နှင့် အကျော်အစောကိုမငဲ့ဘဲ တ ဂ ဟောမှု,စာပေပို့ချမှု,ကျမ်း စာ ေ သာမှု
ိဋ္ဌုဇုကမ္မ = အ ူ ကိုဖြောင့်မှန်အောင် ပြုလုပ်မှု ကံ,ကံအကျိုးမှစ၍ မ ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ံ ကြည် ချက် ှစွာဖြင့် အ ူ ကိုဖြူစင်ဖြောင့်မှန်အောင် ူမှု

မာတိကာသို့

ါနသီလ စသည်စုစု ပါ သော ပညာကြိ တွဲတို့ ၌မမေ့မလျော့သူကိုပညာ သူတော်ကောင်းတို့ကနှစ်ထောင်းအော ချို မြွမ်ကြကုန်၏ ချို မြွမ်ထိုက်လှ၏၊ မမေ့မလျော့ မပေ့ါမဆ သောပညာ သူတော်ကောင်းသည်သာ ဖြစ်ပ်,တမလွန် နှစ်တန်သောအကျိုးတို့ကိုကောင်းစွာ ပိုင်ပိုင် ူ နိုင်၏ ထိုသို့ဖြစ်ပ်,တမလွန်အကျိုးနှစ်တန်ကိုကေန်ပိုင်ပိုင် ူနိုင်ခြင်းကြောင့်ပင် ပညာ သူတော်ကောင်းတို့ပြ ပဏ္ဍိတ်”ဟူ၍ခေ ပညတ်သမုတ်အပ်ပေသတည်း

အပ္ပမာ သုတ်ပြီး၏

ကလျာဏမိတ္တသုတ်

ဌာန = သာ ထ္တိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်

ကာလ = နေ့လ အချိန်

လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ကောသလမင်း

ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု ား

တ ားတော် = မိတ်ဆွေကောင်းအ ကြီး

မိတ်ဆွေကောင်း သွာကျွာတ မု မြတ်စွာသည် သာ ထ္တိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏ ကောသလမင်းသည် ထုံးစံအတိုင်းနေ့လ အချိန် ား နှ ကြ်လာ၏ က်လာပြီးနောက်အောက်ပါစကားတို့ကိုဘု ားအား လျှောက်၏

ကောသလမင်း ဘု ား သည်မ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် မ္မကွန်ဟု တန်သောတ ားတော် မြတ်ကိုကြာ နှ ရုံမှုဖြင့်ပင် ကိုလေသာအပူစင်၍ကျင့်လျှင်မူကာ ချမ်းသာ၊ ကျင့်ပြီးသော အခါ၌လည်း လွန်စွာငြိမ်းချမ်း နိဗ္ဗာန်နန်နှင့်စခန်းသင့်အောင်မှန်လင့် ည့် ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေသည် ထိုသို့ဟောအပ်သောတ ားတော်သည် မိတ်ဆွေကောင်း သူ အဖော်ကောင်း သူ မိတ်ဆွေကောင်း အဖော်ကောင်း၌ ည္သတ် ိုင်တိုင်ရှိုင်းသူအတွက် သာကောင်းစွာဟောအပ် ား ၏ မိတ်ကောင်းဆွေဖော်မ သူမိတ်ဆွေကောင်း၌ပေါင်း သင်း ည္သတ် ိုင် ကိုင်ရှိုင်းမှုမ သူအတွက်ကာ သွာကျွာတ = ကောင်းစွာဟောအပ်သည် မမည်နိုင်ချေ”ဟုစာပည့်တော်တစ် ဂကိတည် စိတ်ငြိမ် ား၌နေစဉ်ကြ၍စဉ်စား တွေ့ခေ ချက်ဖြစ်ပါသည်ဘု ား

ဘု ား မှန်ပေသည်မဟာ ဇာ၊ သင့်လျော်ပေသည်မဟာ ဇာ

တ ားတော်ကို ငါဘု ား ကောင်းစွာဟောထားအပ်ပေပြီ သို့သော် မိတ်ကောင်းဆွေ ဖော် သူမိတ်ဆွေကောင်း၌ပေါင်းသင်း ည္သတ် ိုင် တိုင်ရှိုင်းသူအတွက်သာ သွာကျွာတ = ကောင်းစွာဟောအပ် ား၍ ကလျာဏမိတ္တမ သူအတွက်ကာ သွာကျွာတဟုမဆိုအပ် သကဲ့သို့ဖြစ်၏

မဟာ ဇာ တစ်ခါတုန်း ငါသည် သက္ကတိုင်း သာကီ င်မင်းတို့၏န ကမည် သောနိုဂုံး၌ သီတင်းသုံးနေခိုက်ဖြစ်၏

ထိုစဉ်က အာနန္ဒာသည် ထံသို့လာ၍ လျှောက်သည်မှာ မိတ်ဆွေကောင်း အဖော်ကောင်း ှိမှု၊ မိတ်ဆွေကောင်း အဖော်ကောင်း ှိ ပေါင်း သင်း ဆွတ် ုင် ကိုင်း ှိုင်း မှုသည် အာ မ တ ကို မှုအတွက် ကိစ္စတစ် က်ပြီး သော ဖြစ်နေပါသည်ဘု

ဤသို့ အာနန္ဒာက ် အာ လျှောက်သောအခါ အောက်ပါအတိုင်း ကြ ပြန်၍မိန့်ဆိုခဲ့၏ "အာနန္ဒာ မိတ်ဆွေကောင်း ှိမှု မိတ်ဖော်ကောင်း ှိ ပေါင်း သင်း ဆွတ် ုင် ကိုင်း ှိုင်း မှုသည် အ မ တ ကို မှုအတွက် ကိစ္စတစ် က်ပြီး သော ဖြစ်နေ၏ဟူ၍ မပြောလေနှင့်။ ဤသို့ မ ု ဆလေနှင့် အာနန္ဒာ စင်စစ်မှုကား မိတ်ကောင်း ဖော်ကောင်း ှိမှု မိတ်ဖော်ကောင်း ှိ ပေါင်း သင်း ဆွတ် ုင် ကိုင်း ှိုင်း မှုသည် အာ မ မှု၏ အပြည့်အစုံဖြစ်သောအကြောင်း ပေတည်

အာနန္ဒာ မိတ်ကောင်း ဖော်ကောင်း ှိသော မိတ်ဖော်ကောင်း ှိ ဆွတ် ုင် ကိုင်း ှိုင်း သော ဟန် အတွက်သာ ဖြူစင်မြင့်မြတ်၍ အ ှ စ်ဖုံ ပြည့်စုံသောအ မ ကို မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုနိုင်ခြင်း ဟူသောအကျိုး ကို မှုချဆတ်ဆတ် အလို ှိ အပ်၏

အာနန္ဒာ မိတ်ဖော်ကောင်း ှိသော ဟန် သည် အဘ ် သို့လျှင် ဖြူစင်မြင့်မြတ်၍ အ ှ စ်ဖုံ ပြည့်စုံသောအ မ ကို ဖြစ်စေသနည်း ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာ ပြုနိုင်သနည်း ဟူမူ

အာနန္ဒာ တ က သဖြင့်ဆုံ မ က ါဘု ၏ ဤသာသနာတော်၌ ဟန် သည် ေ က ဖြာ ဆိတ်ငြိမ် ကကိုမှီသော, ါက ဖြာ က ကင်း ကကိုမှီသော, ိ ေ ဖြာ က ချုပ် ကကိုမှီသော, ကိလေသာတို့ကို စွန့်လွှတ်ခြင်း ဟူသော ပ စ္စာ ေ ေ ဿ , နိဗ္ဗာန်သို့ ပြေ င်ခြင်း ဟူသော ပကွန္ဒနေ ေ ဿ ပါ ၌မှီသော အမြင်မှန်သမ္မာ ၌ ကို မိမိသန္တာန်၌ င့်သန်ဖြစ်ပွား စေ၏ ထို့အတူ မှန်ကန်သောအကြံ သမ္မာသင်္ကပ္ပ, မှန်ကန်သောစကား သမ္မာ ါစာ, မှန်ကန်သောအလုပ် သမ္မာကမ္မန္တ, မှန်ကန်သောအသက်မွေးမှု သမ္မာအာဇီ , မှန်ကန်သောအား ထုတ်မှု သမ္မာ ါ ါမ, မှန်ကန်သောအမှတ် မှု သမ္မာသတိ, မှန်ကန်သောတည်ကြည်မှု သမ္မာသမာ ကို မိမိသန္တာန်၌ င့်သန်ဖြစ်ပွား စေ၏

ကလျာဏမိတ္တသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ေ က ဖြာ ကုသိုလ်တ က တို့ကို ဖြစ်တား ဆို့ပိတ်တတ်သော နီ ဏတ က နှင့် စိတ်ကို ညစ်ညှုးမှုပန်စေတတ်သော ကိလေသာတို့မှ ကင်း ဆိတ်ခြင်း သဘောကို "ေ က" ဟု ခေ ၏ ထို ေ ကသည်

တ ေ က = ပြုအပ်ခဲ့သော နီ ဏတ က ကိလေသာများမှ တစ်ခဏမျှ ကင်း ဆိတ်ခြင်း ဟူသော ပဿနာတ က

ကွမ္ဘန ေ က = ထိုထို နီ ဏနှင့် ကိလေသာတို့မှ အတော်ကြာကြာ ပ ် ခွါကင်း ဆိတ်ခြင်း ဟူသော လောကီစျာန်တ က

သမုစ္ဆေ ေ က = ထိုထို နီ ဏနှင့် ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်ပ ် ှင်း ကင်း ဆိတ်ခြင်း ဟူသော မ တ က

အာနန္ဒာ□□□□ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်းမြင်မိတ်ဖော်ကောင်းနှင့်ပေါင်းသင်း□□ခြင်း□သော □ဟန်□သည်□ဖြူစင်မြင့်မြတ်၍အ□□ု□စ်ဖုံနှင့်ပြည့်စုံသောအ□□ မ□ကို□မိသန္တာန်၌□အမှန် ဖြစ်ပွား□စေနိုင်၏□

အာနန္ဒာ□□□မိတ်ကောင်း□□မှု,အဖော်ကောင်း□□မှု,မိတ်ဖော်ကောင်း၌□ပေါင်းသင်း□ဉွတ်□ိုင်□ ကိုင်ရှိုင်းမှုသည်□အ□□ မ□ကို□မှု၏□အပြည့်အစုံဖြစ်သော□အကြောင်း□ဖြစ်ပုံကိုဤသို့ဆိုအပ် ခဲ့သော□မိတ်ဖော်ကောင်း□သော□ဟန်□၏□အ□□ု□စ်ပါ□အ□□ မ□တ□□ကို□မိသန္တာန်၌□□င့် သန်ဖြစ်ပွား□စေနိုင်ခြင်းဟူသော□အကြောင်း□ဖြင့်လည်း□□သိအပ်သိနိုင်ပေ၏□

အာနန္ဒာ□□□ငါဘု□□တည်းဟူသော□မိတ်ဆွေကောင်းကို□ပေါင်းသင်း□□ခြင်း□ကြောင့်□□ သန္ဓေတည်နေ□ခြင်း□□အဖြစ်□သဘော□ကြသော□သတ္တ□တို့သည်□□□သန္ဓေတည်နေ□ခြင်း□ ဆင်□□□ကွ□မှ□မှု□ချွတ်မြောက်ကြကုန်၏□□□□င့်□ဟ်အိုမင်း□□ဆွေ□မြေ့ခြင်း□သဘော□ကြသော သတ္တ□တို့သည်□□င့်□ဟ်အိုမင်း□□ဆင်□□ခြင်း□□ကွ□မှ□မှု□ချွတ်မြောက်ကြကုန်၏□□□ဆ□□ခြောက်ဖြာ ဘော□□□တို့ဖြင့်□နာ□ခြင်း□သဘော□ကြသော□သတ္တ□တို့သည်□နာ□ခြင်း□ဆင်□□□ကွ□မှ□မှု□ချ ွတ်မြောက်ကြကုန်၏□စည်း□မ်ဥစ္စာ□ဆွေညာကွေကွင်း□□သေ□ခြင်း□သဘော□ကြသော□သတ္တ □□တို့သည်□သေခြင်း□ဆင်□□□ကွ□မှ□ချွတ်မြောက်ကြကုန်၏□□□မ်နည်းမှုဆွေ□□ငိုကြွေ□□ခြင်း□ ကို□□ စိတ်နှစ်ဖြာ□ချမ်းသာခြင်း□သက်ကြီးရှိုက်ငင်မြင်ပန်□ခြင်း□သဘော□ကြသော□သတ္တ□တို့ သည်□□မ်နည်းမှုစသော□ဆင်□□□ကွဟူသမျှမှ□မှု□ချွတ်မြောက်ကြကုန်၏□

အာနန္ဒာ□□□မိတ်ကောင်း□□မှု,အဖော်ကောင်း□□မှု,မိတ်ဖော်ကောင်း၌□ပေါင်းသင်း□ဉွတ်□ိုင်□ ကိုင်ရှိုင်းမှုသည်□အ□□ မ□ကို□မှု၏□အပြည့်အစုံဖြစ်သော□အကြောင်း□ဖြစ်ပုံကို□ကိုမှီ၍အိုနာ သေ□□□□ကွ□ဘေးမှ□သတ္တ□တို့တင်□□ချွတ်မြောက်□ခြင်းဟူသော□ဤ□အကြောင်း□ဖြင့်လည်း□ သိအပ်သိနိုင်ပေ၏□□ဤသို့□အာနန္ဒာကို□တစ်ခါက□ငါဘု□□□ဟောခဲ့ဖူးသည်□

□□ ပ□ပွ□သ□□□□ကြ = ထိုထိုနီ□□ကာနှင့်□တိလေသာတို့၏□အ□□မ်□တင်□ဆိတ်ခြင်းဟူသော□ဖို□လ်တ□□□
□□ နိသ□□ကာ□□□ကြ = ထိုထိုနီ□□ကာနှင့်□တိလေသာတို့မှ□ပုံ□□ချွတ်မြောက်□တင်□ဆိတ်ခြင်း□ကြောင့်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တ□□ဟူ၍□□□ပါ□၏□

ထိုတွင်□ဤသုတ်တော်၌□သမ္မာ□□စသည်ကိုပွား□□□□□ မ□နှင့်□ ဉ်သော□သမ္မာ□□စသည်ဖြစ်ခြင်း□ကြောင့် တ□□□သမုစ္ဆေ□နှင့်နိသ□□ကာ□□□ကတို့ကိုသာ□အလို□□အပ်၏□

□င်□□အံ့□ □□တလျာဏမိတ္တ□□သော□□ဟန်□တော်သည်□အ□□ မ□ကို□□နိ□□ာ□နာအလုပ်ကို□□□မ်□အာ□တုတ် □ဥ်□မ□မပေ□□□ုံ□င်□ရုပ်နာမ်တ□□တို့ကို□အနိစ္စစသော□လက္ခဏာသို့တင်၍ပွား၏□□ထိုသို့□မ□၏□ေ□ုံ□င်□□ာ□သမျှ သည်□□ပသသနာခေ□သော□တ□□□□□□ကတည်း□□တ□□နာဉာဏ်□င့်ကျက်၍□အ□□ မ□ကို□သောအခိုက်၌ကာ□ သမုစ္ဆေ□□□□ကနှင့်နိသ□□ကာ□□□ကဖြစ်၏□□□မ□□သည်□နိဗ္ဗာန်ကို□အာရုံပြု၍ဖြစ်□သောကြောင့်□မ□□ဖြစ်ပေ□သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက်□နိသ□□ကာ□□□ကလည်း□ဖြစ်တော့သည်ဟူလို□□

□□□□□□□ဖြာနှင့်နိ□ကြ□□□□ဖြာ□□□□□□ □မှကင်း□ခြင်းကို□□□□ ဟုခေ၍□□□၏□ချုပ်ခြင်းကိုနိ□□ ဟုခေ□သည်□ ထို□□□,နိ□□တို့သည်လည်း□□□□ကနည်းဟူ□□□ပါ□ပြာ၍ဤ၌□□□ပါ□ကိုသာ□အလို□□အပ်သည်□□အ□ပွါ□ အကျ□ ကို□□□ကအတိုင်း□သိပါ□

မဟာ ဂဇာ ထို့ကြောင့် သင်သည်လည်း "ငါသည် မိတ်ဆွေကောင်း ိုသူ, အဖော်ကောင်း ိုသူ, မိတ်ဖော်ကောင်း ဒြ ပေါင်း သင်း သွတ် ုိင် ကိုင် ရှိုင် သူဖြစ်အံ့" ဟု ကျင့်ကြံကြိုး ကုတ် အား ထုတ်သင့်၏

သင်မှီနေ မည့် တ ဂ ကစ်ပါ မဟာ ဂဇာ သင်သည် သင့်ကို ်တိုင် မိတ်ကောင်း ိုသူ, အဖော်ကောင်း ိုသူ, မိတ်ဖော်ကောင်း ဒြ ပေါင်း သင်း သွတ် ုိင် ကိုင် ရှိုင် သူဖြစ်အောင် ပြု လုပ်ပြီး နောက် ဖြူစင်မြင့်မား အကျိုး ကိုပေး တတ်သည့် ကုသိုလ်တ ဂ တို့ ဒြ မမေ့မလျော့ မပေါ့ မဆကြောင်း ကောင်း မြတ်သောသတိတ ဂ ကို လက်ကိုင်ထား ၍ နေထိုက်၏

နောက်နှာ တစ်သိုက် အဖြောင့်လိုက် မဟာ ဂဇာ သင်က ထိုကဲ့သို့ မိတ်ဖော်ကောင်း ဒြ ပေါင်း သင်း သွတ် ုိင် ကိုင် ရှိုင် ပြီး လျှင် မမေ့မလျော့နေလတ်သော် သင်၏ နောက်လိုက် မောင်း မ အပေါင်း ကလည်း "ငါတို့၏ကျေးဇူး ျှင် ဘု င်မင် မြတ်သည် မမေ့မလျော့ကြောင်း ကောင်း မြတ်သော အပ္ပမာ တ ဂ ကို လက်ကိုင်ထား ၍ မမေ့မလျော့နေ၏ ငါတို့လည်း မမေ့ မလျော့ကြောင်း ကောင်း မြတ်သော အပ္ပမာ တ ဂ ကို လက်ကိုင်ထား ၍ မမေ့မလျော့ပင် နေကြ ကုန်စို့" ဟု စိတ်တူကို ် မှု ကိုင်ပင်ကြကာ မမေ့မလျော့နေကြကုန်လတ္တံ့ ထို့အတူ သင်၏လက် အောက်ခံမင် စော်ဘွာ များ, သင်၏တပ်မတော်များ, သင်၏နိုင်ငံန ် ပ ် ကျေး ွာ နေပု ်ဒြ နေသူများ သည်လည်း အသီးအသီး ကောင်း ကုလိုက်ကာ မမေ့မလျော့ဘဲသာ နေကြကုန်လတ္တံ့

ကို ် လည်း လုံခြုံ သူ လည်း လုံ မဟာ ဂဇာ ဤ နည်း ဖြင့် အပ္ပမာ တ ဂ လက်ကိုင် ထား ၍ မမေ့မလျော့နေသောသင့်မှာ ကို ့ ကို ် ကိုလည်း လုံခြုံစေအပ် စောင့်ရှောက်အပ်ပြီး ဖြစ်လိမ့်မည် မောင်း မ အပေါင်း သည်လည်း လုံခြုံစေအပ် စောင့်ရှောက်အပ်ပြီး ဖြစ်လိမ့်မည် သင်၏ဘဏ္ဍာ တိုက်တာကျီကျများ လည်း လုံခြုံစေအပ် စောင့်ရှောက်အပ်ပြီး ဖြစ်လိမ့်မည်

ဤသို့ ဟောတော်မူပြီး နောက် ဘု ဂ ျှင်သည် အောက်ပါ ါထာတို့ကိုလည်း ဆက်၍ဟော တော်မူ၏

ဘောဂေ ပတ္ထ မာနေန, ဥဠာရေ အပ ဂပ ေ
အပ္ပမာ ံ ပသံသန္တိ, ပုညကြိ ဂသု ပဏ္ဍိတာ
အပ္ပမတ္တော ဥဘော အတ္ထေ, အ ိ ဂဏှာတိ ပဏ္ဍိတော

ိဋ္ဌေ မေ့ စ ေ ဂ အတ္ထော, ေ ဂ စတ္ထော သမ္ပ ဂ ိ ကော
အတ္ထာဘိသမ ဂ ိ ေ ဂ, ပဏ္ဍိတောတိ ပ ုစ္စတိ

ပေါ်ဿ ဂ ပါ ကိလေသာတို့ကို စွန့်လွှတ်ခြင်း ကို "ပေါ်ဿ ဂ" ဟုခေ ၏ ထိုပေါ်ဿ ဂ သည် ပ ိစ္စာ ပေါ်ဿ ဂ, ပက္ခန္ဒနပေါ်ဿ ဂ ဟု ပါ ျိုး ၏ ထိုတွင် ိပဿနာမဂ်များ ခိုက်နှင့် မ ် ကို ခိုက် ပ ိစ္စာ ပေါ်ဿ ဂ ဟု ခေ ၏ ိပဿနာမဂ်များ စဉ် ် ခေတ္တခဏမျှ ကိလေသာတို့ကို စွန့်လွှတ်ထား ၏ မ ် ကို ဂဒြကာ လုံး စွန့်လွှတ် သည် ထို ိပဿနာကိုပင် နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်နေပုံ အခြင်း အ ဂ အား ဖြင့်လည်း ကောင်း မ ် ကိုလည်း နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောအား ဖြင့်လည်း ကောင်း ပြေး ှင်သောသဘော ိုသောကြောင့် ပက္ခန္ဒနပေါ်ဿ ဂ ဟုခေ သည်

အဆင့်ဆင့်မွန်မြတ်သထက်မွန်မြတ်ကုန်သော စည်းစိမ်တို့ကို တောင့်တသူသည် မမေ့မလျော့ မပေါ့ဆကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သတိတရားကို ကြိုးစား၍ အားထုတ်ပြုလုပ်ထိုက်၏။

(ကျန် [illegible] ဂါထာ၏မြန်မာပြန်ကို [illegible] အပ္ပမာဒသုတ်၌ ကြည့်ရှုပါ။)

ကလျာဏမိတ္တသုတ်ပြီး၏။

၉။ ပဌမအပုတ္တကသုတ်

[illegible]

ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ	=	နေ့လယ်ခေါင်ခေါင်အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ကောသလမင်း။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
ဟောကြောင်း	=	ငွေ [illegible] သိန်း [illegible] ကြွယ်ဝ၍ သားသမီးအမွေခံမရှိသော သာဝတ္ထိမြို့သူဌေးကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာအားလုံး မင်းဘဏ္ဍာတော်အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းယူခံရခြင်း။
တရားတော်	=	အသိဉာဏ်ရှိသူ မရှိသူ [illegible] ဦးတို့၏ ပစ္စည်းများကို အသုံးချနည်း ကွာခြားမှု။

သန်းကြွယ်သူဌေးနှင့် ဆန်ကွဲထမင်း ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ အခါတစ်ပါး၌ ကောသလမင်းသည် ခါတိုင်း တရားနာလာနေကျ ဆွမ်းခံပြန်, ဆွမ်းစားပြီးစ, နေ့လည်အချိန်မျိုးမဟုတ်ဘဲ အလွန်နေမြင့်သော နေ့လည်ခေါင်ခေါင်အချိန်၌ ဘုရားရှင်အထံသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုအခါ ။

ဘုရားရှင်။ ။ မဟာရာဇ ။ ။ ခု နေ့လယ်ခေါင်ခေါင်ကြီးအချိန်၌ အဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့သနည်း။

ကောသလမင်း။ ။ ။ နေ့ သာဝတ္ထိမြို့၌ သူကြွယ်သူဌေးတစ်ဦး ကွယ်လွန်ပါသည်ဘုရား။ သူ့မှာ သားထောက်သမီးခံ အမွေခံမည့်သူ မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် အမွေစား အမွေခံ မရှိသောသူ၏ ဥစ္စာနစ်များကို မင်းဘဏ္ဍာတော်အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းယူကာ နန်းတော်သို့ ပို့ဆောင်ပြီး နောက် ခု ကျွန်ုပ်အရပ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ထိုဥစ္စာများတွင် ရွှေချည်းသက်သက်ပင် သိန်း [illegible] ရှိပါသည်ဘုရား။ ငွေအရေအတွက်ကား အဘယ်မျှဟု ပြောပြနိုင်စရာပင် မရှိလောက်အောင် များပြားလှပါသည်ဘုရား။ ။ အဋ္ဌကထာဖွင့်အလိုမူ ငွေအသပြာချည်းသက်သက်ပင် သိန်း [illegible] ကြွယ်ဝပါသည်။ အရုပ်တံဆိပ် ခတ်နှိပ်အပ်ပြီးသော ရွှေ,ငွေ,ကြေးနီ စသည်၏ အရေအတွက်ကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း ဘုရားဟု ပြန်နိုင်သည်။ ထိုသူဌေးသည် ဤမျှဥစ္စာကြွယ်ဝပါလျက်လည်း [illegible] ဟင်းနှင့် ဆန်ကွဲ

ထမင်းကိုသာ စားလေ့ရှိပါ၏၊ အဝတ်ကိုလည်း ... ဖြစ်သော ... လွှာ ... စိပ်ချုပ်အပ်သော ပိုက်ဆံ လျှော်အဝတ်ကိုသာ ဝတ်လေ့ရှိပါ၏၊ ယာဉ်ကိုလည်း ... သစ်ရွက်ထီးကိုဆောင်၍ လျက် ... အိုကလေးဖြင့်သာ သွားလေ့ရှိပါ၏ဘုရား။

ကိုယ်တိုင်လည်း မစားပြီ၊ သူ့ကိုလည်း မပေးပါ

ဘုရားပြင်။ ။ မဟာရာဇ ... ခုတင်လျှောက်အပ်သော စကားများသည် ... ဉာဏ်ပညာ ... မရှိသော ... လူအညံ့စားသည် ... သင့်၍ ... လင်နေသော်လည်း ... ကိုယ်ကိုလည်း ချမ်းသာစေ ... မှုမရှိပေ။ ... တို့ကိုလည်း ... ချမ်းသာစေ ... ရုပ်သူ ... အလုပ်သမား ... သူဆင်းရဲတို့ကိုလည်း ... ဖြစ်စေ ... သူတော်ကောင်းတို့အား ... ဘုံတစ်လွှာ ... နိုင်သောနတ်ပြည်ကောင်းကျိုး ... စီပွားဖြစ်သော ... ကိုဖြစ်စေနိုင်သော အရှင်တို့ ... ဆုံး ... တို့ကို ... သီလကောင်းမှု အစုစုကိုလည်း ... မပြုလုပ် ... မသိချေ။

နန်းသူငယ်တန်ဆောက်ဆိုကုန်ခန်း ... ကိုယ်တိုင်လည်း မစားပြီ၊ သူ့ကိုလည်း မပေးပါ ... ကိုမှုဖြစ်နေသော ... ဥစ္စာတို့ကို ... အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်သူတို့ကသော်လည်း ... ဘဏ္ဍာအဖြစ်ဖြင့် သိမ်း ... တတ်ကုန်၏၊ ... သူခိုး လူဆိုးတို့ ... အဖျက်အဆီး သော်လည်း ... တတ်ကုန်၏၊ ... ကြီး လောင်သင့်၍ ... ပါ၍ အဖျက်အဆီး သော်လည်း ... တတ်ကုန်၏၊ ... ကြီး ... ရှူမ်းလှမ်း ... မှုကိုသော်လည်း ... တတ်ကုန်၏၊ ... မိုက်သမီး ... မွေခံဆိုတို့၏ အမျိုးမျိုး ... စက်၍ အဖျက်အဆီးတို့ကိုသော်လည်း ... တတ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ ... ဥစ္စာတို့သည် ... နန်းသူငယ်တန်ဆောက်ဆုံနောင့် ... ဖျက်ဆီး မှုကြောင့် မသုံးစွဲ ... ကုန်ခန်းကြ ... ကုန်၏။

ကျွဲသတော လယ်ဖြစ်ကန်နှင့် ။ ... မဟာရာဇ ... ဥပမာအားဖြင့် လူသူမပေါက် ... ကျွဲသတို့စောင့်ရှောက်နေသော တောနက်ကြီးအလယ်၌ ... ကန်ကြီးတစ်ခုရှိသည်၊ ... သည် အလွန်ကြည်လင်အေးမြ၍ ... သောက်သုံး ... နိုင်သည်၊ ... သာချိုမြိန်ကောင်းမြတ်၍ ... လေတိုက် ခတ်၍ ... ခွပ်သော အခါ ... တဖျတ်ဖျတ်အသံပေး ... ဖြူဖွေးသော ... လည်းရှိ၏၊ အလွန်သာ ... ပြန့်ပြူးသော ဆိပ်ကမ်း ... လည်းရှိ၏၊ ... စိတ်ကြည်နူးမှုကိုလည်း ... ဖြစ်စေနိုင်စွမ်းရှိ၏၊ ... ထိုကန်မှ ... လူအပေါင်းတို့သည် ... သွယ်ဖြင့် ... ခွင့်လည်း မ ... တ်သိပ်ပြေဖျောက်ဖို့ သောက်လည်း မသောက် ... ကိုက်နွမ်း ... ဖြင့် ... ခွင့်လည်း မရ ... အကြောင်းအား လျော်စွာ သုံးဖို့အခွင့်အလမ်းတို့လည်း ... မ နိုင် ... နောက်ဆုံး၌ ထိုကန် သည် လူအပေါင်းတို့ သုံးစွဲ ... ခြင်းမရှိဘဲ ပင်ကုန်ခန်း ခြောက်သွေ့သွားတော့၏၊ မဟာရာဇ ... ဉာဏ်ပညာနည်းပါး ... လူအညံ့စားတို့၌ ဖြည့်စုံပေါ်များ ... ဥစ္စာများသည် ထိုကန်မှ ... နှင့်မ ခြား ... အလားတူဖြစ်တော့သည်။

ကိုင်္ ကျွိုးသူ့ကျွိုး ကျွိုးရှုလုံ ကြောင်းကျိုးမြော်မြင်သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား မြန်မြတ်ကုန်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ုတံလည်း ထောက်မျက်မောက်၌လည်း ကြိုး ၍ ကို ပွား ပိုင်ပိုင် လက်ကိုင် သည် ိုသော် မိကိုင် ကိုလည်း ချမ်းသာပွားကို ပြည့်ဖြိုးစေ၏ မိဘ သာ သမီး နီး မ ဂ လုပ်သာကိုင်သူ ဆွေတူ ောင်း ပေါင်းအသင်းတို့ကိုပါ ချမ်းသာပွားကို ပြည့်ဖြိုးစေ၏ သံသ ာစခန်း အထက်တန်း ာက်ကြောင်း ကောင်းမှုကုသိုလ်ဟူသမျှကိုလည်း ဖြူစင်မြင့်မြတ် အကျင့် ာတ်ိုသူ အလှူခံစာ ဟန် ပုဏ္ဏားတို့၏အထံ၌ သည် ဖူ ပြုလုပ် လွန်စွာအား တုတ်၏ ထိုသို့အချက်ပိုင်ပိုင် သူ့နေ ာနှင့်သူ သုံးစွဲနိုင်ခြင်းကြောင့် ထိုသူတော်စင် ၏ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို နီသူငါမျိုးတို့ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက် နှောင့် ျက်ခွင့်မ တော့ ၍နည်းဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာတို့သည် ကောင်းစွာသုံး ဆောင်အပ် ာ ောက်၍ အချည်းနှီး ကုန်ခန်း ာမ ောက် တော့ချေ

မြို့ ့ာအနီး ် ေ ကန်နှ ် မဟာ ာဇာ ဥပမာအားဖြင့် မြို့နှင့် ့ာတို့၏အနီး ေ ကန်ကြီး တစ်ခု ိုသည် ေ သည် အလွန်ကြည်လင်အေးမြ၏ အ သာချိုမြိန်ကောင်းမြတ်၏ လေတိုက်ခတ်၍ လှိုင်းခွပ်သောအခါ ဖျတ်ဖျတ်အသံပေး ဖြူဖွေးသော ေလည်း ို၏ သာ ဂ ပြန့်ပြူးသော ဆိပ်ကမ်းလည်း ို၏ စိတ်နှလုံးကိုလည်း ူကျူးနှစ်သက်စေနိုင်၏ ထို ေကန်မှ ေကိုလူအပေါင်းသည် အိုးခွက်ကြီး ေ ် အသွ ် သွ ်ဖြင့် ခပ်သ ် ူနိုင်၏ မွတ်သိပ်မှုပြေ ပျောက်အောင် သောက်လည်း သောက်နိုင်၏ ပူအိုက်နွမ်း ည့်လျှင် ချိုးလည်း ချိုးနိုင်၏ အ ကြောင်းအား လျော်စွာ သုံးစွဲ ာ အခွင့်အလမ်းဟူသမျှကိုလည်း ို၏ ၍သို့လျှင် ထို ေသည် အများလူတို့သုံးစွဲဖို့အခွင့်ထူး ဖြင့် ကျေ ူ ပေ၏ အချည်းနှီး ကုန်ခန်း သည်ဟု မဆို မဟာ ာဇာ ကြောင်းကျိုးမြော်မြင်သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပြည့်စုံနေသော ပစ္စည်းဥစ္စာသည် မြို့ ့ာ အနီး မှ ထို ေကန်ကြီးနှင့်တူပေသည်

> အမနုဿဌာနေ ဥ ကံ သီတံ၊
> တ ပေ ျမာန်း ပ ိသော သမေတိ
> ေ န်း ကာပုိ သော လဘိတ္ွာ၊
> နေ တ္တနာ ဘုဥ္စတိ နော ိတိ

လူသူမနီး တောမြိုင်ကြီး အတွင်း၌ ကြည်လင်အေးမြသော ေ ိုသော ေ ကန်သည် မသောက်မသုံး ဘဲ အလိုလိုပင် သွေ့ခြောက်ကုန်ခန်း သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဥာဏ်မြင်နည်း ပါ လူအ ည့်စာ သည် ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော်ငြား လည်း ကို ် တိုင်လည်း မသုံးစွဲ၊ သူတစ်ပါးတို့အား လည်း မပေးလှူချေ အလိုလိုပင် ကုန်ခန်း သကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူလို

> ဝိ ော စ ိ ည္ ျအ ိ မွ ဘော ေ၊
> သော ဘုဥ္စတိ ကိစ္စကေ ော စ ေ ပဟာတိ
> သော ဉာတိသံဃံ နိ သဘော ဘ ိတွာ၊
> အနိန္ဒိတော သ ဂ္ဂမုပေတိ ဌာနံ

ကြောင်းကိုမြော်မြင်ညာ ုင်သူတော်ကောင်းသည်ကာ စည်မိပ်ဥစ္စာဖွေ ုလတ် သော်ကို တိုင်လည်းသုံးဆောင်ခံစား၏ ပြုသင့်သမျှစွန့်ကြဲပေးမ်ဆွေ ူ န်မှုကုသိုလ်စု ကိုလည်းပြု၏ မြင့်မြတ်သောထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည်ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုကျွေးမွေးစောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့မှုကိုလည်းပြု၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည်ဤဘဝ၌လည်းသူတော်ကောင်းတို့နှစ်ထောင် အာ အချီးမွမ်းခံ ၍ ာမလွန်ဘ နောက်လောက၌လည်းနတ်ပြ ာနတ်ပ်သို့ ာပ်ရောက် လေ၏

ပဌမအပုတ္တကသုတ်ပြီး၏

ုတိ အပုတ္တကသုတ်

တ ေတာ် = အပ စေတနာချို့တဲ့မှု၏အကျိုးဆက်များ

ဤသုတ်တော်၌ပဌမအပုတ္တကသုတ်တော်လာစကားများတွင်ကောသလမင်း ၎င်းသူဌေး၏အစားအ တ်နှင့် ၎င်းအကြောင်းလျှောက်သည့်အထိစကားများတူ၏ ဤသုတ်လာသူဌေးမှ ချည် သိန် ကြွ မှုသာ သုတ်မှထူး၏ ထို့ နောက် ုဂ ုင်ကဆက်လက်ဟောတော်မူ၏

သူ၏ အကြောင်းများ

ဘု ုင် မဟာ ဇ ခု သင်လျှောက်အပ်သောအကြောင်းအ သည်မှန်ကန်ပေ ၏ ခု ကွ လွန်သောထိုသူဌေးသည် တသူကြွ တစ်ဦးဖြစ်စဉ် သိခီမည် သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါအ ုင်မြတ်အား ွမ်လောင်းလှူခဲ့ဖူး၏ လောင်းလှူပြီးနောက်၌ဤပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား လောင်းလှူမည့်အစား မ်မှာ သော ွန်အမှုလုပ်သမားတို့ကိုကျွေးလိုက် ခြင်း ကောင်းမြတ်ပေ ၏ဟုအပ စေတနာဖောက်ပြန်ပျက်စီးခဲ့ဖူး၏ အမွေခံကိစ္စအတွက်ကြောင့် လည်း မိအစ်ကို၏သား လေကိုသတ်ဖြတ်ခဲ့ဖူး၏

အကြောင်းနှင့်အကျိုး ပုံများ မဟာ ဇ ထိုကဲ့သို့ သိခီမည်သောအ ုင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား ွမ်လောင်းလှူခဲ့ဖူးခြင်းကြောင့် ကြိမ်တိုင်တိုင်နတ်ပြည်လောကသို့ ကဲခဲ့၏ ထိုကုသိုလ်အကြွင်းကြောင့်ပင်ဤသာ တ္ထိမြို့၌သူဌေးစည်း မ်ကို ကြိမ်တိုင်တိုင် ခဲ့သည် ပေလှူပြီးနောက်အပ စေတနာချို့ခဲ့ခြင်းကြောင့်သူဌေးစည်းစိမ်ကြီးကို ထော ါလျက်မွန် မြတ်သောအစားအစာကို လိုစိတ်မ ုံ ကောင်းမြတ်သောအ တ်ကိုလည်း တ်ဆင် န် စိတ်မညွတ် တောက်ပြောင်သစ်လွင်သော ၎င်ကိုလည်း စီ သွ န့်,ခံစား န် စိတ်မညွတ် ဘဲ ု သည် အစ်ကို၏သား မိတူ ကိုအမွေကိစ္စဖြင့်သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်နှစ်ပေါင်းများ စွာ ၌ ဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် ခုနောက်ဆုံး သင်တွေ့ကြုံ သောသူဌေး တိုင်အောင်သာ ထောက်သမီးခံ အခြံအ ချို့တဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်

မဟာရောရုဝသို့ မဟာကဇ ခုအခါ ထိုသူဌေးမှာ ကောင်းမှုအဟောင်းလည်း ကုန်လေပြီ၊ နောက်ထပ်အသစ်ကောင်းမှုအထူးလည်း မဆည်းပူးအပ်၊ ထို့ကြောင့် ထိုသူဌေးသည် ခုအခါ မဟာရောရုဝငရဲ၌ ကျရောက်ရှာလေပြီ။

ကောသလမင်း ခု ထိုသူဌေးသည် မဟာရောရုဝငရဲ၌ ကျရောက်သွားခြင်းသည် အမှန်ပါပဲလား ဘုရား။

ဘုရားရှင် မှန်ပေသည် မဟာကဇ ခု ထိုသူဌေးသည် မဟာရောရုဝငရဲသို့ ကျရောက်သွားလေပြီ၊ ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် အောက်ပါ ဂါထာများကို ဟောတော်မူ၏။

သံ နံ ဇတံ ကတရူပံ၊ ပ ယာံ ပါ တွိ ကိဋ္ဌ

ါသာ ကာမ္မက ဂ ပေသသာ၊ သသ အနုဇိ နော

သမ္ပံ နော ါ န္တမ္ပံ၊ သမ္ပံ နိက္ခိပ္ပ မိနံ

ဘာ တစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားသူသည် ဥစ္စာ,စပါး၊ ငွေများနှင့် များပြားနှစ်ခြိုက်သိမ်း ပိုက်သိုမှီးစုစည်းထားသမျှကိုလည်း ကောင်း၊ ထိုမိမိကို မှီခိုသမှုအသက်မွေးမ်းကျောင်းကြ သောအမှုလုပ်သမားကျွန်အစေခံများကိုလည်း ကောင်း၊ ထိုအလုံးစုံကို ဆောင်၍မသွားနိုင် အမှန်စင်စစ် ထိုအလုံးစုံသည် စွန့်ပစ်ထားခဲ့ခြင်းသဘောသာ ချေ၏။

ုတိ အပုတ္တကသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်

အပ စေတနာချိုခဲ့ပုံတွေ့ ၍သုတ်တော်လာသူဌေးသည် တလည်း သူဌေးဖြစ်ခဲ့ဖူး၏ သို့သော် တနာ သုံး နှင့်စပ်၍လှူဒါန်းလေ့မရှိ တစ်နေ့သော် နံနက်စောစော၌ ကောင်းသောက်ဖွယ် တို့ကိုစားသောက်ပြီး နောက်သွားများကိုပွတ်တိုက်ဆေးကြောင်း ခါ မုခ်အနီး၌ထိုင်နေ၏ ထိုစဉ် တ သိဒ်ီမည်သောပစ္စေက ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်သည် အိမ်တံခါးပေါက်၌ဆွမ်း ်တော်မူလာ၏ ခင် က်များကလည်း ၍သို့ ဆွမ်း လောင်းလှေ့ရှိ သောအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓကိုဖူးမြင်နေကျဖြစ်၏ သို့သော်လှူဒါန်း နှ စိတ်မျှမကူခဲ့ဖူးချေ ထိုနေ့၌မူ မိမိလည်း စာသောက်ပြီး ဖြစ်၍လှူလိုစိတ်ပေလာ၏ ထို့ကြောင့် မိမိ၏ဇနီးကိုခေါ်၍ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓအား ဆွမ်းလောင်း လှူဒါန်းမှာထားခဲ့ကာ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် အပြင်သို့ထွက်သွားလေသည်။

သူဌေးကတော်လည်း ခါတိုင်း နေ့တို့၌ ၍ကဲ့သို့ အလှူမခိုင်းဖူး နေ့မှ တူတူ ကြောကြော နိုင်းပေသည်ဟု စဉ်း စာကာမှုလကလည်း ကြည်ညိုလှသည့် အာလျှော်စွာ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓကို အိမ်တွင်းသို့ပင့်လျက်အလွန် နူးညံ့သောသလေဆွမ်းနှင့် မွန်မြတ်သောဟင်းလျာတို့ကို စီမံလောင်းလှူလေသည် သပိတ်၏အပြင်ပ၌လည်း မွှေးကြိုင်သောနံ့သာတို့ဖြင့် ထုံမွှမ်း၍ ကြည်ခြင်း ဖြင့် ရှိသေစွာ ချကာလှူဒါန်း၏ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ လည်း ထိုဆွမ်းကို နမာ နတောင်၌ ကျန် ်သောအခြားပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့အားလည်း တစ်ဆင့်လှူဒါန်းမည်ဟု ကြံ တော်မူ၍ အနုမောဒနာ ဆွမ်း ကိုဟောတော်မူပြီး နောက် အိမ်ပေါက်သို့ ထွက်ကြွတော်မူလာ၏ ထိုအချိန်၌ သူဌေးသည် ကိစ္စပြီး၍ အပြင်မှ အိမ်သို့ပြန်လာ၊ အိမ်ပေါက်၌ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓနှင့်တွေ့ ပြန်လေသည် "တပည့် တော် အရှင်ဘုရားအား ဆွမ်းလောင်းလှူဒါန်းမှာခဲ့ပါသည် ခဲ့ပါ၏လား" ဟုလျှောက်၏ "ခဲ့ပါ၏ ကာ" ဟု ဖြေသောအခါ သပိတ်ကိုဖွင့်လှစ်စေ၍ ကြည့်၏ ဆွမ်းနှင့်ဆွမ်းဟင်း၏ အလွန်မွှေးကြိုင်သောအနံ့သည် သူဌေး၏ နှာခေါင်း၌ ထိခိုက်တိုင်လာ၏ ထိုအခါ "၍မျှကောင်းမွန်သောအစာအဟာ ကို အိမ် ကျွေးကျွန် အလုပ် သမားတို့ကို ကျွေးမွေးလိုက်သည်က ကောင်းပေ၏ မိမိအပေးသည့်သည့်ကျေးဇူးမျှမရှိသော ၍ ဟန်းအား ပေးခြင်းသည် အချည်းနှီးသာဖြစ်တော့သည်" ဟု အပ စေတနာ ချိုမိ၊ ရှာလေသည်။

ဥ္စကာေဂတိကာေ နု၊စာ ဉ္စေစတသာ
တံဖိုကိာသသသကံေပာတိ၊ကာဥ္စ္ဗအာ ရ္စတိ
တဥ္စသသအနုေပာတိ၊သတ ဂ အနုပါနိ

ထိုဘ တစ်ပါသို့ေပြာင်သွာသူအတွက် ကို အလုပ်,နှုတ်အေပြာ,မေနာအကြံ ၍ သုံကန်ဖြင့်ေနည့်ဖန်ဖန် ကို တိုင်ပေါင်စုပြုထာအပ်သမျှ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကံသည် သာအမျာမဆိုင် ကို ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်၏ ထိုကံတည်ဟူေသာဥစ္စာကိုသာ ူ၍သွာ၏ ထိုကံ နှစ်မျိုသည်သာအ ပ်ပမာမိမိသွာ ါသို့အစဉ်လိုက်ပါ၏

တသွာ ကာ ျကာလျာဂကံ၊ နိစ သမ္ပ ကံ
ပုညာနိ ဖ လောကသ္မိံ၊ ဖတိဋ္ဌာေဟာန္တိ ပါဏိနံ

ကောင်မှု,မကောင်မှုကံထိုနှစ်တန်သာအမှန်စိုက်စိုက်မိမိသွာေလ ေလိုက်ပါနိုင်ေသာ ကြောင့် ကာမလွန်စခန် ဋ္ဌ ကြီ ပွာ လမ် ဖြစ်ေသာ ကောင်မှုကံကိုသာ ေနည့်မှန်စွာ ဆည်ပူ ပြုလုပ် ၏ တိုက်တွန် သင့်၏ ၍ဘ ၍ ခု ပြုလုပ်ဆည်ပူ ေကောင်မှုအထူ ကို့သည် အနာ တ်ဘ ေနာက်လောကဌ ေကောင်မှု င်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ေထောက်တည်ကို ာ အာ ထာ ါအစစ် အမှန်ပင်ဖြစ်ကြပေကုန်၏

မိမိတူကိုသတ်ခဲ့ခြင်

ထိုသူဌေမှာအစ်ကိုသူဌေ ကာစ်ေ ဂက်၏ ပစ္စည်ဥစ္စာမျာ ကို ေ ဖန်ခွဲခြမ်မှုမပြု ေသမီပင်အစ်ကိုသည် ကွ လွန်သွာ၏ ကျန်ပစ္စည်မျာ ကို ထိန် သိမ် ပြီ ဖြစ် နု အစ်ကို၏မ ဂ မိမိ ကိုပင်ဆက်လက်၍ သူက သိမ်ဖိုက်ခဲ့၏ အစ်ကိုတွင်သာ ေ ကလေ ကာစ်ေ ဂက်လည် ကျန်ခဲ့သည် ထိုကလေ ေ ကို ကလေ ကို့ ဘာသာဘာ လမ် ဥ္ဌကစာေနစဉ် အခြာသူတို့က "၍ပစ္စည်မျာ သည် သင်၏ပစ္စည်မျာ ကာည် ၍ကျေ ကျွန်တို့ကာ သင်ပိုင်ဆိုင်သူတို့တည်" စသည်ဖြင့် ကို ကို ကို ေသွ ထို စကာ ေပြာဆိုကြ၏ ထိုတစ်ဆင့်စကာ ကြာ သိ သည့်အတိုင် ပင်ကလေ သည် သူ၏ဘထွေ ဋ္ဌ "၍ပစ္စည်မျာ ကာ ၏ပစ္စည် ကာည် ၍ကျေ ကျွန်တို့ကာ ပိုင်ဆိုင်သူတို့တည်" စသည်ဖြင့် ေပြာလေ့ ၏ ထိုစကာ ကို ကြာ ဖန်မျာ ေသာဘထွေ လုပ်သူသည် "၍အ င င ကပင် ၍စကာ မျိုေပြာနေက ကြီလျှင်ခက်တော့မည်" ဟု ကြံကာ ကာစ်နေ့ဌ ေတာသို့ လှည့် ပတ်ဖြာ ေ ဂင် ေခ ပင်သွာ ပြီ လျှင် သတ်ဖြတ်ဖျောက်ဖျက်လိုက်လေသည်

ုတိ အပုတ္တကသုတ်ပြီ၏
ုတိ မြန်မာပြန်ပြီ၏

□□တတိ□ □□

□□ပုဂ္ဂလသုတ်

□□□□ ဌာန	=	သာ□တ္ထိမြို့ဇေတ□န်ကျောင်းတိုက်□
ကာလ	=	နေ့လ□ အချိန်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□ား□င်□
တ□ား□တ်	=	ပုဂ္ဂိုလ်□□မျိုး□□စားပုံ□

ပုဂ္ဂိုလ်□□မျိုး□ □□ဘု□ား□င်သည် သာ□တ္ထိမြို့ဇေတ□န်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏□ ကောသလမင်းသည် □ထုံးစံအတိုင်း □တ□ား□ာ□ု နေ့ကျအချိန်တွင် ကျောင်းတော်သို့ □ောက်လာ၏□ □ဘု□ား□င်က အောက်ပါတ□ားကို ဟောတော်မူ၏□

မဟာ□ာဇ□ □လောက၌ ပုဂ္ဂိုလ်□□မျိုး□□စားရှိသည် □ထို□□မျိုးတို့ကား□□

□□တမောတမပ□ာ□ နော = □ ခုလည်း မှောင် နောင်လည်း မှောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်□

□□တမောဇောတိပ□ာ□ နော = □ ခုမှောင်၍ နောင်လင်းမည့်ပုဂ္ဂိုလ်□

□□ဇောတိတမပ□ာ□ နော = □ ခုလင်း၍ နောင်၌မှောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်□

□□ဇောတိဇောတိပ□ာ□ နော = □ ခုလည်းလင်း နောင်လည်းလင်းမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များတည်း□

□□□ပုဂ္ဂိုလ်□ □မဟာ□ာဇ□□ ခုလည်းမှောင် နောင်လည်းမှောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် □လောက၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် □ဆင်း□ဲ့တော□ □ောစာ□သောက် □ငြိုငြင်ငြင်□ အသက်□င်□သော □န်□လ္လာမျိုး□န်□□ တောင်□□ကိ□သမားမျိုး□မုဆိုး□ံငါမျိုး□သား□န□ သမား□□ထော□ပ်သမားမျိုး□ပန်းမှိုက်သွန်မျိုးစသော နိမ့်ကျသောအမျိုး၌ မွေး□ာ□ကြီး□ြင်□□၏□ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်ကြည့်ခက်၍ □ိတ်ပျက်စ□ာကောင်းလောက်အောင် □ုပ်ဆိုး၏□ □ုက္ကွဖြစ်၏□ အနာ□ော□ါလည်း□များ□၏□ □မျက်စိ□□ကွင်□ အလင်း□ သူ□သော်လည်းကောင်း□ □လက်ကောက်နေသူသော်လည်းကောင်း□ ခြေခွင်နေသူသော်လည်းကောင်း□ □ာစ်ပိုင်းသေနေသူသော်လည်း□ကောင်း□ ဖြစ်၏□ □ား□ွ□ သောက်ဖွ□ ကိုလည်းကောင်း□ □တ်စား□ာန်ဆာနှင့်□ိ□ွာ□□ ပ□ိန်□ စသော□□ ဂ်ကိုလည်းကောင်း□ လိမ်□ာုံထုံ□မ်း□ နံ့သာပန်းစသည်ကိုလည်းကောင်း□ အိပ်□ာ နေ□ာ□ အဖြာဖြာ□လျှပ်စစ်လျှပ်စီး□ဆီမီး□ည်ှထွန်းဖို့□ာ□ဆီစသည်ကိုလည်းကောင်း□ လေ့မ□ှ□ □ခေါင်းခေါင်း□ါး□ါး□ ဖြစ်၏□

အမျိုးလည်းနိမ့်ကျ၊ □ုပ်အဆင်းလည်း မလှ၊ အနာ□ော□ါလည်း□များ□ လာဘ်လာဘလည်း□□ာ□ါးလှသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် □သက်သတ်၊ခိုးမှု□ာမေသုဟု□□ခသော□ာ□ □ုစရိုက်ကို ပြုကျင့်လေ့□၏□ □လှည့်စား□န်တိုက်□ကိုက်မိုက်ကန်□ာန်□□တ်ကြမ်း□ လ□ဝ်□□ပိုန်ဖျင်စကာ□ □ပါ□သော□ □ီ□ုစရိုက်တ□ားကိုလည်း□ပြောင်□ာ□ □ဗျူ□စွာမှန်မ□တ□ားကြံ့နှင့် ဖောက်ပြန်သော ကြေမြုက်စေလိုကြ□ အ□ု□မှာမှု□□ခသောမနော□ုစရိုက်ကိုလည်း□လက်မလွှတ်□

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် □၌နည်းအား□ြင့် □ုစရိုက်□□□ပါ□ာ□ာ□အ□ု□တ်ကို□ြုလုပ်ကျူး□လွန်ခြင်း□ ကြောင့် သေသည်မှနောက်၌ ငြ□၊တိ□စ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူ□ကာ□ အပါ□ လေ□□သို့ သာ□ကျ□ောက်□လေ၏□

မဟာ ဂဇ ဥပမာအာ ဖြင့်ဆို သော် ဂဏ်ဂျ တစ် ဂဏ်သည် အမိုက်တိုက်တစ်ခုမှ အမိုက်တိုက်တစ်ခုသို့ ကူ ပြောင်း သကဲ့သို့၊ အမှောင်တစ်ခုမှ အမှောင်တစ်ခုသို့ ပြောင်း သကဲ့ သို့၊ သွေ ကို့ဖြင့် ညစ်ပေနေသောအ ပ်တစ်ခုမှ သွေ ကို့ဖြင့် ညစ်ပေနေသောအ ပ်တစ်ခုကို သွာ သကဲ့သို့ ဤဥပမာအတူပင် ဆိုအပ်ခဲ့သော ၄မပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ပုံကို သိ ဂ၏

မဟာ ဂဇ ခုလည်း မှောင် နောင်လည်း မှောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဤဆိုခဲ့ပြီး သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး တည်

ပုဂ္ဂိုလ်　မဟာ ဂဇ ခုမှောင်၍ နောင်လင်း မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဤလောက၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိမ့်ကျသောအမျိုး၌ဖြစ် ရုပ်အဆင်းဖုံသဏ္ဌာန်လည်း မလှ၊ တ်နေ နှင့် ကျုန် မာ ချို့တဲ့လှသော်လည်း သက်သတ်,ခို မူ ကာမေသုဟု ခုသော တ စရိုက် မှ ေ ျာင် ဂ၏ သုည့်ဖြာ နံ်တိုက် မိုက်မိုက်ကန် ကန် နတ်ကြမ် လေခြင်း ပြိန်ဖျင် ကော ပါ သော ီ စရိုက်မှ ေ ျာင်ကြဉ်၏ သူ့ဥစ္စာမှန် မတ ဂ ကြံနှင့် ဖောက်ပြန်သေကြေ ဖျက် စေလိုကြာ အ မှာ မူ ခုသော မနော စရိုက်ကိုလည်း မဖြစ်အောင်စောင့်ထိန် ၏ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤနည်းဖြင့် သုစရိုက် ပါ တ်တ ဂ ကို ကြို ာ အာ ထုတ် ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် သေသည်မှနောက်၌ လူ့ ဂနတ်ထံ ချမ် သာစံလျက် နိဗ္ဗာန်တိုင်ထိ သု တိသို့ ာပ် ောက် ၏

မဟာ ဂဇ ဥပမာအာ ဖြင့်ဆို သော် ဂဏ်ဂျ တစ် ဂဏ်သည် မြေပေ မှ ပလ္လင် ခုတင်,ထိုင်ခုံ ေပ သို့တက် ဂ၏ ပလ္လင် ခုတင်,ထိုင်ခုံ ေပ မှ တစ်ဆင့် မြင်း ကျောက်ကုန် သို့ တက် ဂ၏ မြင်း ကျောက်ကုန် မှ ဆင်ကျောက်ကုန် သို့ တစ်ဆင့်တက် ဂ၏ တစ်ဖန် ဆင် ၏ကျောက်ကုန် မှ ပြာသာ် ထက်သို့ တက် ဂ၏ ဤသို့ နိမ့် ဂမှ တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် မြင့် ဂသို့ တက် ဂသကဲ့သို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော တိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ပုံကို သိ ဂ၏

မဟာ ဂဇ ခုမှောင်၍ နောင်လင်း မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး တည်

ပုဂ္ဂိုလ်　မဟာ ဂဇ ခုလင်း၍ နောင်၌မှောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဤလောက၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြွ ် ချမ် သာ မျာ စွာသောဥစ္စာ သော၊ အသုံး အဆောင် မျာ ပြောင်ပြည့် စုံသော၊ ငွေကျောက်သံ မောက်လုံ့ဖြိုကြွ ် သော၊ ပဲ,ဆန်,စပါ ပေါမျာ ပြည့်တင် သော မင်း မျိုး သို့မဟုတ် ပုဏ္ဏာ မျိုး သို့မဟုတ် သူကြွ ် မျိုး ဟုဆိုအပ်သော မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌ မွေ ဖွာ ကြီး ပြင်း ၏

အလွန်အဆင် လှ၏ တမင်လာ၍ပင် ကြည့်ရှု လောက်အောင် ချောမော၏ သူ့ကိုမြင် ကြည့်နေ သူမှန်သမျှ၏ စိတ်ဘ င်ကြည်နူ မှုကို ဖြစ်စေနိုင်စွမ် ၏ အဆင်း၏ အလွန် အမင် နူ ညံ့ချောမော ညက်ညောခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏ ာ ဖွ ် သောက်ဖွ ် အသွ ် သွ ် ကိုလည်း ကောင် တ်စာ ကန်ဆာ ဂကိုလည်း ကောင် ီ သွာ ဂ ိနှပ်စသော ၁၃ အမျိုးမျိုး ကိုလည်း ကောင် လိမ် ကျံ့ထုံမွှမ် နံ့သာပန် သည်ကိုလည်း ကောင် အိပ် ဂနေ ဂ အဖြာဖြာနှင့် ဆီမီး ညှို့ထွန် ဖို့ ဂ ဆီစသည်ကိုလည်း ကောင် မပင်မပန် ချမ် သာလွ ် ကူ လေ့ ၏

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤကဲ့သို့ ရှေးကံအခွင့် အကြောင်းသင့်၍ အမျိုးလည်း မြတ်၊ ရုပ်အဆင်းလည်း တင့်တယ်လည်း ချော၊ ပစ္စည်းဥစ္စာပေါပါသော်လည်း သက်သတ်, ခိုးမှုကာမေသုဟု ကာယဒုစရိုက်, မုသာ ပိသုဏ စသော ဝစီဒုစရိုက်, ကျင့်ကြံ၍ လှည့်ဖြား၊ နှိပ်စက် မိုက်မိုက်ကန်ကန် လုပ်တတ်၊ ကြမ်းကြုတ်လေခြင်းပြင်, ဖျင်၍ ထင်ရှားစွာ လွန်ကျူးသော အကုသိုလ်ဒုစရိုက်မှုလည်း ပြုလုပ်ပြန်၏။ သူ့ဥစ္စာမှန်လျှင် မတရားသဖြင့် ဖောက်ပြန်သော်လည်း ကြံစည်ပြီး ယူလိုသော ပညာမဲ့သူ၊ အနာဂတ် ဘဝနောင်ခါ ဆိုးကျိုးရှိမည်ကို မမြင်သော ဒုစရိုက်ကိုလည်း လက်မလွှတ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသို့လျှင် ဒုစရိုက်ကို ပြုလုပ်ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် သေသည်မှနောက်၌ ငရဲ, တိရစ္ဆာန်, ပြိတ္တာ, အသူရကာယ် အပါယ်လေးပါးသို့သာ ကျရောက်လေသည်။

မဟာရာဇာ၊ ဥပမာအားဖြင့် ဆိုသော် မြေမှ တက်၍ တစ်မြေ တက်သည် မြင်းစီး ကျောက်ကုန်းသို့လည်းကောင်း၊ ကျောက်ကုန်းမှ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့လည်းကောင်း၊ မြင်းကျောက်ကုန်းမှ ပလ္လင်ခုံတင်, ထိုင်ခုံသို့လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်ခုံတင်, ထိုင်ခုံမှ မြေပေါ်သို့လည်းကောင်း၊ အဆင့်ဆင့် ဆင်းသက်သကဲ့သို့ ဤဥပမာအတူ ဆိုအပ်ခဲ့သော ဤတတိယ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ပုံကို သိရာ၏။

မဟာရာဇာ၊ ခုလင်း၍ နောင်၌မှောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတည်း။

ပုဂ္ဂိုလ် ၊ မဟာရာဇာ၊ ခုလည်းလင်း နောင်လည်းလင်းမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဤလောက၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမျိုးလည်း မြင့်မြတ်၏၊ ရုပ်ရည်လည်း ချောမော၏၊ ပစ္စည်းဥစ္စာလည်း ပေါ၏၊ စားသောက်နေထိုင် ကျန်းမာရေးတို့လည်း လိုလေသေးမရှိ ပြည့်စုံ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေးကံအဟုန်နှင့် အစုံသင့်၍ ကိုယ်တင့်ပြည့်ဖြိုးသည့်အား လျော်စွာ သုစရိုက်ကို ပြုကြည် ကောင်းမှု၏ သုစရိုက်တရားတို့ကို နှစ်လိုအားရ၍ ကြိုးပမ်းပြုလုပ်၏။

မဟာရာဇာ၊ ဥပမာအားဖြင့် ဆိုသော် မြေမှ တက်၍ တစ်မြေ တက်သည် ပလ္လင်ခုံတင်, ထိုင်ခုံ တစ်ခုမှ ပလ္လင်ခုံတင်, ထိုင်ခုံ တစ်ခုသို့ ရွှေ့ပြောင်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မြင်းကျောက်ကုန်းမှ မြင်းကျောက်ကုန်းချင်း၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ ဆင်ကျောက်ကုန်းချင်း၊ ပြာသာဒ်မှ ပြာသာဒ်ချင်း ရွှေ့ပြောင်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဤဥပမာအတူ ဆိုအပ်ခဲ့သော စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ပုံကို သိရာ၏။

မဟာရာဇာ၊ ခုလည်းလင်း နောင်လည်းလင်းမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတည်း။

ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည် ကောသလမင်းအား ပုဂ္ဂိုလ် လေးမျိုး တို့ကို အကျယ် ခွဲခြား ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် ထို လေးမျိုးတို့ပင် အကျဉ်းချုပ်၍ အောက်ပါဂါထာတို့ကို ဟောပြတော်မူပြန်၏။

၁။ ခုလည်းမှောင် နောင်လည်းမှောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်

ဒလိဒ္ဒေါ ပုရိသော ရာဇ၊ အဿဒ္ဓေါ ဟောတိ မစ္ဆရီ။

ကဒရိယော ပါပသင်္ကပ္ပေါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အနာဒရော။

မဟာရာဇ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ဥစ္စာမဲ့မွဲ၍ အလွန်ဆင်းရဲ၏၊ စေတနာသုံးတန်ပါး၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုး ဝိပါကသဒ္ဓါ မရှိ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော တရားမျိုးကို မြတ်နိုးကျေနပ်ခြင်း ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါတရားတော်မရှိ၍ မပေးကမ်းလိုသော စိတ်တို့၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းကြောင့် စိတ်မာညစ်ဆိုး၍ အကြံအစည်မျိုး ရှိ၏၊ ကံဆိုး၍ ဖောက်ပြန်မမှန်ကန်သော အယူရှိ၏၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုမရှိ ထိုက်သူ ရှိသေထိုက်သူဟူ၍ မထား၊ ရှိသေမှုကိုလည်း သူသာဖိုလ်ထား၏။

သမဏေ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ အညေ ဝါပိ ဝနိဗ္ဗကေ။
အက္ကောသတိ ပရိဘာသတိ၊ နတ္ထိကော ဟောတိ ရောသကော။

ဖြူစင်မြင့်မြတ်အကျင့်ရှိ တရားဖြင့်မပြတ်နေကြသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အလှူခံစား အခြားသော ဘုန်းတော်ကြီး ဂစကာတို့ကိုလည်းကောင်း ဆဲရေးတိုင်တွာ၏၊ တော၍ နှိပ်စက်ခြောက်မောင်း၏၊ ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို မယုံကြည်သူ ဖြစ်၏၊ မချုပ်ချယ် စော်ကား ထိပါးတတ်၏။

ဒဒမာနံ နိဝါရေတိ၊ ယာစမာနာန ဘောဇနံ။
တာဒိသော ပုရိသော ရာဇ၊ မီယမာနော ဇနာဓိပ။
ဥပေတိ နိရယံ ဃောရံ၊ တမောတမပရာယနော။

ဘောဇဉ်အစာကို တောင်းခံလာသူ အလှူခံတို့အား ပေးလှူဖို့ အလှူရှင်လည်း စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်း လေ့ရှိသူကို တားမြစ်ဆို့ပိတ်တတ်၏၊ မဟာရာဇ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် သေသည်ရှိသော် ကြမ်းကြုတ်ကြက်စက်နှိပ်စက်ခြင်း များပြားသော ကြောက်မက်ဖွယ် ငရဲသို့သာ ကပ်ရောက်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ကို ယခုလည်းမှောင် နောင်လည်းမှောင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟူ၍ ခေါ်အပ်၏။

၂။ ယခုမှောင် နောင်လင်းမည့်ပုဂ္ဂိုလ်

ဣဓ စေပိ ပုရိသော ရာဇ၊ သဒ္ဓေါ ဟောတိ အမစ္ဆရီ။
ဒဒါတိ သေဋ္ဌသင်္ကပ္ပေါ၊ အဗျဂ္ဂမနသော နရော။

မဟာရာဇ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ဥစ္စာမဲ့မွဲ၍ ဆင်းရဲသော်လည်း စေတနာသုံးတန်ပါး၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုး ဝိပါကသဒ္ဓါ မရှိ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော တရားမျိုးကို မြတ်နိုးကျေနပ်ခြင်း ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါတရားရှိ၏၊ မိမိတတ်စွမ်းသမျှ နှမြောမတွန့်ဘဲ စွန့်လှူဒါန်းလေ့ရှိ၏၊ ကောင်းမွန်လျောက်ပတ် မြင့်မြတ်သော အကြံအစည်ရှိ၏၊ ရှိရှိသမျှ ခန့်ခန့် တည်တံ့သော စိတ်လည်းရှိ၏။

သမဏေ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ အညေ ဝါပိ ဝနိဗ္ဗကေ။
ဥဋ္ဌာယ အဘိဝါဒေတိ၊ သမစရိယာယ သိက္ခတိ။

ဖြူစင်မြင့်မြတ်အကျင့်ရှိ တရားဖြင့်မပြတ်နေကြသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အလှူခံစား အခြားသော ဘုန်းတော်ကြီး ဂစကာတို့ကိုလည်းကောင်း နေရာမှထ၍ ရှိသေစွာ ပျပ်ဝပ် ဖိတ်မံပြောဆိုတတ်၏၊ ညီညီမျှမျှ ကျင့်၏။

မာနံ န ါ ေတိ၊ ဂစမာနာန ဘောဇနံ
တာ သော ဖု သော ဂဇ၊ မိ မာနော ရနာ ပ
ဥပေတိ တိ ဂ္ဂာနံ၊ တာမောဇောတိပ ဂ နော

ဘောဇဉ်အစာကို တောင် လာသူ အလှူခံတို့အာ သ ငလန် စွန့်ကြဲပေ တာမ် လှူ ါန် သူကို တာ ဖြစ်ဆိုပိတ်လေ့မ ါ ဟာ ဂဇ တိုဆိုအပ်ခဲ့သော ပု ဂ္ဂလ်မျိုး ည် သေသည် ါ သော် ကောင်းမှု င်တို့ ငမြို့ခိုလှုံ နတ်တို့ဘုံသို့ တာပ် ောက် ၏ ထိုပုဂ္ဂလ်မျိုး တို ခုမှောင်၍ နောင်လင်မည့်ပုဂ္ဂလ်မျိုးဟူ၍ ဆိုအပ်၏

ခုလင်၍ နောင်ဥမှောင်မည့်ပုဂ္ဂလ်

အမှော စေ ဖု သော ဂဇ၊ အသ ေဟာတိ စ္ဆ
က ါ ဂ ဖ ပသက်ပွေ၊ မိစ္ဆာ ဋ္ဌိ အနာ ေ

မဟာ ဂဇ ပုဂ္ဂလ်တစ် ဂက်သည် စွည် စွာ ချမ် သာကြ ၏ ထိုသော် တနာ သုံး ာန် ကံ,ကံအကျိုး ပ သနာ မ ါ,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သောတ ဂ မျိုး ဋ္ဌိ ဖြ တ်နို ကျနပ် ကြည်မှုသ ဂ ှတ်မ ါ ပေ က်လို သ န်တို့၏ နှမ်ြာစေ နြ၏ တ်မာညစ်ဆို အကြံ အစည်မျိုး ၏ မှာ င်ဖောက်ပြန် မှန်ကန်သောအ ုါ ၏ လေ တာ ထိုက်ရှိသေထိုက်သူ ဟူ၍ ထာ သူ့ကို သူသာ ဖိုလ်ထာ ၏

သမဏော ဗြာဟ္မဏော ါပိ၊ အညေ ါပိ နို ဗ္ဗကေ
အက္ကောသတိ ဖ ါ ဘာသတိ၊ နတ္ထိကော ေဟာတိ ေ ဂသကော

ဖြူစင်မြင့်မြတ် အကျင့် ဂတ်ဖြင့် မပြတ်နေ ြာ ဟန် ပုဏ္ဏာ တို့ကိုလည် ကောင် အလှူ ခံစာ အခြာ သော ာန် တောင် ဂစကာတို့ကိုလည် ကောင် ဆဲ ေ တိုင် တွာတတ်၏ ဘော နပြ ထောက် ခြိမ် ခြောက်မောင် ၏ ကံနှင့်ကံအကျိုး တို ုါ ရှိ ဟု သူမ ု ချုပ်ချ စော်ကာ တိုပါ တာတ်၏

မာနံ နိ ါ ေတိ၊ ဂစမာနာန ဘောဇနံ
တာ သော ဖု သော ဂဇ၊ မိ မာနော ရနာ ပ
ဥပေတိ နိ ယော ါ ဇောတိတမပ ဂ နော

ဘောဇဉ်အစာ တောင် လာသူ အလှူခံတို့အာ သ ငလန် စွန့်ကြဲပေ တာမ် လှူ ါန် လေ့ ါ သူကို တာ ဖြစ်ဆိုပိတ်တတ်၏ မဟာ ဂဇ တိုဆိုအပ်ခဲ့သော ပု ဂ္ဂလ်မျိုး ည် သေသည် ါ သော် ကြမ် ကြုတ် က်စက် န က်ခမြန် ချမ် သာကင် ဂ ဂ ဂသို့သာ တာပ် ောက် ၏ ထိုပုဂ္ဂလ်မျိုး တို ခုလင်၍ နောက်ဥမှောင်မည့်ပုဂ္ဂလ်ဟု ခေါ အပ်၏

ခုလည် လင် နောင်လည် လင်မည့်ပုဂ္ဂလ်

အမှော စေ ဖု သော ဂဇ၊ သ ေဟာတိ အမစ္ဆ
ါ တိ သေဌသက်ပွေ၊ အဗျ ဂ္ဂမနသော န ေ

မဟာ□ဇာ□□□ပု□ုလ်တစ်□ေ□ဂက်သည်မြစ္စည်□ဉ်စွာလည်း□ချမ်□သာကြွ□ □၏□□□တနာသုံ□ တန်□ကံ,ကံအကျိုး□□ပသဿနာ□မ□ိ,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သောတ□ကမ်းမြို့□မြတ်နိ□ကျေနပ် □ုံကြည်မှုသ□ိ□ကတ်□ို၏□□န်ပြောမတွန်□ပေးစွန့်လှူ□ြိန်□ဖလ့□ို၏□ကောင်းမွန်လျှောက်ပတ်ခြင်း မြတ်သောအကြံအစည်□ို၏□ရိုရိုး□ခန့်ခန့်□တည်တံ့သောစိတ်□ို၏□

သမဏော□ြာဟ္မဏော□□ိပိ၊ အညေ□□ိပိ□□နိဗ္ဗကေ□
ဥဋ္ဌာ□ □အဘိ□ိ□ေ□တိ၊ □သမစ□ိ□ □ဂ□ □သိက္ခတိ□

ဖြူစင်မြင့်မြတ်□အကျင့်□ကတ်ဖြင့်မပြတ်နေကြ□□□ဟန်□ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း□ကောင်း□အလှူ ခံစား□□အခြား□သော□ဘုန်□တောင်□□ ဂစကာတို့ကိုလည်း□ကောင်း□နေ□ကမှထ၍ရိုသေစွာ□ ရှုပျ□ ပ်□စိတ်မံပြောဆိုတတ်၏□□ညီညီမျှမျှကျင့်၏□

□□မာနံ□န□□ိ□ေ□တိ၊□□ ဂစမာနာန□ဘောဇနံ□
တာ□ိသော□ပု□ိ□သော□□ဇ□□ိ□ မာနော□နော□ိပ□
ဥပေတိ□တိ□ိ□ □ဌာနံ၊ □ဇောတိဇောတိပ□ □ နော□

ဘောဇဉ်အစာကို□တောင်□လာသူ□အလှူခံတို့အား□□သ□□□င်လန်□စွန့်ကြဲပေး□တမ်□လှူ□ြိန်□ သူကို□တာ□မြစ်ဆိုပိတ်လှေ့မ□□□မဟာ□ဇာ□□□ထိုဆိုအပ်ခဲ့သော□ပု□ုလ်မျိုး□သည်□သေသည့်□ သော်□ကောင်းမှု□ုင်တို့□□င်မြှုံခိုလှုံ□နတ်တို့ဘုံသို့□တာပ်□ောက်□၏□□ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး□ို□□ ခုလည်□ လင်□□နောင်လည်း□လင်မြည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး□ဟု□ခေါ်□ဆိုအပ်သတည်□□

ဤပုဂ္ဂိုလ်□□□မျိုး□ို□ည်□□ ၍□□□

□□ အမိုက်ကလာ၊ □အမိုက်□□၊ □သွာ□□သူလဲ□တစ်□ေ□ဂက်ပဲ□
□□ အမိုက်ကလာ၊ □အလင်□□၊ □သွာ□□သူလဲ□တစ်□ေ□ဂက်ပဲ□
□□ အလင်□တလာ၊ □အမိုက်□□၊ □သွာ□□သူလဲ□တစ်□ေ□ဂက်ပဲ□
□□ အလင်□တလာ၊ □အလင်□□၊ □သွာ□□သူလဲ□တစ်□ေ□ဂက်ပဲ□

ဟု□ □ဆ□ကတော်ကြီးများ□□လင်္ကာစပ်ဆိုတော်မူခဲ့ကြသည်□

ပုဂ္ဂလသုတ်□ြီး၏□

□□အ□ိ၂ကာသုတ်

□□□□ ဌာန = သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်း□တိုက်□
ကာလ = နေ့လ□ ခေါ်ခေါ်အချိန်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ကောသလမင်□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□□□င်□
ဟော□ကြောင်□ = ကောသလမင်□တ□သူ၏အဘွား□တ□ လွန်သည်ကို□လဲ □ ၍□□ိုင်လျှင်□ဆင်မြင်□□တနာ□အဖြာဖြာတို့ဖြင့်□လဲ□ လိုကြောင်း□လျှောက်ခြင်□□
တ□□တော် = သတ္တ□အား□လုံ□သည်□အို□ထိန်□သည်၏အိုများနှင့်တူပုံ□

ကောသလမင်း၏ ဘွားကွယ်လွန်ကျော်

၁၃၃။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ကောသလမင်းသည် နေ့လယ် ခေါင်ခေါင်၌ ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်လာ၏။

ဘုရားရှင်။ ။ မဟာရာဇာ ... ခုနေ့လည်ခေါင်ခေါင်ကြီး၌ အဘယ် အရပ်မှ လာခဲ့သနည်း။

ကောသလမင်း။ ။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ အမိအရာ၌ထား၍ ရေလောင်းသမှု ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့သော အဘွားသည် ရင့်ရော်အိုမင်း၍ စစ်ဆွဲမအပ်သော အတွင်း၌ ကျရောက်နေပြီဖြစ်၍ ယနေ့ကွယ်လွန်ပါ သည်ဘုရား။ အဘွားသည် အမျိုးဇာတ်အားဖြင့် မြင့်မြတ်ပါသည်။ မင်း ... ဆက်, ... ဆက် မှီသဖြင့် များစွာကြာစွာ နေသွားပါ၏။ အသက်မှာ ... ပြည့်ပါပြီ။ တပည့်တော်သည် အဘွားကို အလွန်ချစ်ခင်မြတ်နိုးပါ၏။ အကယ်၍ အဘွား၏သေခြင်းကို ဆင်ကြီးရတနာ မဆင်းရဲစေသော ဘဲပင် အဖိုးတစ်သိန်း ထိုက်တန်၍ အဖိုးတစ်သိန်းမက ထိုက်တန်သော ဆင်ကြီးရတနာဖြင့် ... ဂ တို့ဖြင့် ထပ်မံပြုပြင် တန်ဆာဆင်ထားအပ်သော ဆင်ရတနာ၊ သို့မဟုတ် မြင်းရတနာတို့နှင့် လဲလှယ်၍ ရနိုင်ပါလျှင် မချလဲလှယ်ပါသည်ဘုရား။ အခွန်ဘဏ္ဍာတော် တစ်သိန်းထွက်သော ရွာဆု, သို့မဟုတ် ဇနပုဒ်နယ် ဆုတို့ဖြင့် လဲလှယ်၍ မှ ... မည်ဆိုလျှင်လည်း လဲလှယ်ပါသည်ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ မဟာရာဇာ ... ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေ ခြင်းသဘော ရှိကုန်၏။ သေခြင်းသဘောသည် ထိုသူတို့၏ အဆုံးသတ်ခရီး တည်း။ ... ၍ သေ ခြင်းသဘောကို လွန်ဆန်နိုင်သူဟူ၍ မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ၍ လောက၌ မပေါ်ပေါက် ချေ။

ကောသလမင်း။ ။ မှန်လှပါပေသည်ဘုရား ... ခုတော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ် သော စကားတော်သည် လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီး လောက်အောင် မှန်လှပါပေသည်ဘုရား။ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းလှအောင် မှန်လှပါပေသည်ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ မဟာရာဇာ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုသော် အိုးထိန်းသည် အိုးလုပ်သမား များ အိုး များပြုကြသည်။ အချို့မှာ မီးမဖုတ်ရသေး မကျက်သေးသော အိုးများ ဖြစ်၏။ အချို့ကား ဖုတ်ပြီး ကျက်ပြီး ဖြစ်၏။ ကြီး ကြီး ငယ် ငယ် ကျက်,မကျက် အသွယ်သွယ် သော ထိုအိုး အားလုံးသည် ကွဲပျက်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ကွဲပျက်ခြင်းသည် ထိုအိုးအားလုံး၏ ခရီးဆုံးဖြစ်၏။ ကွဲပျက်ခြင်း သဘောကို ထိုအိုး အားလုံး မလွန်မြောက်နိုင်။ ၍ အတူပင် ဖြစ်လာသမျှ သတ္တဝါ အားလုံး သေဆုံး ခြင်း သဘောရှိ၏။ သေဆုံးခြင်းသည် ထိုသူတို့၏ အဆုံးသတ်ခရီးတည်း။ သေဆုံးခြင်း သဘော ကို လွန်ဆန်ကျော်လွှားနိုင်သူ တစ်ယောက်တစ်ယောက်မျှ မပေါ်ပေါက်ချေ။

ထို့နောက် အောက်ပါဂါထာတို့ကိုလည်း ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူ၏။

သဗ္ဗေ သတ္တာ မရိဿန္တိ၊ မရဏန္တံ ဟိ ဇီဝိတံ။
ယထာကမ္မံ ဂမိဿန္တိ၊ ပုညပါပဖလူပဂါ။
နိရယံ ပါပကမ္မန္တာ၊ ပုညကမ္မာ စ သုဂ္ဂတိံ။

ဥစ္စာ ိမ့် ုက်ဘွဲ့ ့မ ကေ့,မလှရုပ်သွင် ငြ စဉ်မဟူ ကြီး သူမခြော အလုံးစုံသောသတ္တ ိမျာ တို့သည် ုက်ထူ တွေကိုစွန့်ပစ် အချစ်တွေကိုခွဲခွါ ဥစ္စာတွေကိုပါ ကွေကွင် ၍ သေ ခြင် သဘောသို့ ကျက်ကြကုန်လတ့ံ ထိုစကာ ကို မှုချဆိုသင့်၏ အသက် ှင်နေခြင် ၏ ကိန် သေပေါက်စခန် ကာ သေ ခြင် ဟူသော ခ ိဆုံ ဖြစ်၏ ကောင် ကျိုဆို ကျို အမျိုမျို တို့ တို လှို ကပ် င်ကုန်လျက် မိမိကံအလျောက် သံသ ခ ိဆက်၍ လျောက်ကြကုန်လတ့ံ မကောင် မှုအကုသိုလ် ထိုထိုပွာ စီ ကုံ့ဗာလကြီ တို့သည် ချမ် သာကင် ဂ ငြ ဂ သို့ ကျက်ကြ ကုန်၏ ကောင် မှုကုသိုလ် ထိုထိုစုဆောင် ပညာ ိသူတော်ကောင် တို့သည်ကာ ကုံ့ ဂနတ် ထံ ချမ် သာစံလျက် နိဗ္ဗာန်အထိ ကောင် သော တိသို့ ကျက် ိကြ ကုန်၏

တသ္မာ ကာ ေ ျ ကလျာဏံ၊ နိစ ံ သမ္ပ ဂ ိကံ
ပုညာနိ ဖ လောကသ္မိံ၊ ပတိဋ္ဌာ ဟောန္တိ ပါဏိနံ

ကောင် မှု,မကောင် မှုကံ ထို တန်ကြောင့် ကောင် ဟန်ဆို ဖြစ် ၍ ဆစ်တို့ စနစ် ပုံသေ ဖြစ်နိုင်လေသောကြောင့် ဘမလွန်စခန် ၌ ကောင် လမ် အဖုံဖုံ ပြည့်စုံစေရ ကုသိုလ် တ ဂ မျို ကိုသာ မှန်စွာနေ့စဉ် ပြုပြင်အာ ထုတ် ဂ၏ ကိုက်တွန် သင့်၏ ၍ဘ ၍ ခု ပြုလုပ်ဆည် ပူ ကောင် မှုအထူ တို့သည် အနှာ တ်ဘ နောက်လောက၌ ကောင် မှု င်ပုဂ္ဂိုလ် တို့အတွက် ထောက်တည်ကို ကာ အာ တ ဂ အစစ်အမှန်ပင် ဖြစ်ကြပေကုန်၏

ဆောင် ငါနှင့် ွ ြ တူ၊ ငါ့အောက်လူ၊ ကြီ သူ သေကြမျာ ေလှပြီ
ခဏာမစဲ၊ အိုစမြဲ၊ ကို ြ လည် လဲ သေဖက်နီ ခဲ့ပြီ
မသေ မီ၊ ပါ မီ၊ ငါသည်ဖြည့်မှ သင့်တော့မည် ကျေ့ရူ ှင်ဆ ဂတော်
အ ်ျကာသုတ်ပြီ ၏

လောကသုတ်

၍သုတ်သည် ကောသလသံ ုတ်၊ ပဌမ ပု ိသသုတ်နှင့်တူပြီ ထို၌ "ပု ိသသ" ဟောသည်နှင့် ၍၌ "လောကဿ" ဟု ဟောသည်သာထူ ၏

လောကသုတ်ပြီ ၏

ကသသတ္တသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင် ကိုက်
	ကာလ	= နေ့လ ြ အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကောသလမင်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ဂ င်
	ဟော ကြောင်	= ဘ ြ ပုဂ္ဂိုလ်မျို၌ ပေ လှုထိုက်ပါသနည် ဟု ကောသလမင် လျှောက်ခြင်
	တ ဂ တော်	= အလှုခံကို ွေ ချ ြ ၍ လှု ိန် ပုံ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ကောသလမင်းသည် တစ်ခါသော် နေ့ နေကျအချိန်တွင် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လာပြီး နောက်အောက်ပါစကားကို လျှောက်၏။

ကောသလမင်း။ ။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌ အလှူကိုပေးလှူထိုက်ပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ မိမိစိတ်၌ နှစ်ခြိုက်ကြည်ညိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအား ပေးလှူရာ၏။

ကောသလမင်း။ ။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ ပေးလှူခြင်းသည် ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုးများမြတ်သော အကျိုးရှိပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ မဟာရာဇ၊ "အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌ အလှူကိုပေးလှူထိုက်သနည်း" ဟူသောအမေးနှင့် "အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌ ပေးလှူခြင်းသည် ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုးများမြတ်သော အကျိုးရှိပါသနည်း" ဟူသောအမေးတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကွဲပြား၍ လွန်စွာခြားနားကြသည်။ ယင်းတို့ခြားနားမှုကို အသင်သတိပြုလေ။ ယခုအခါ နောက်နောက်မေးခွန်း၏ အဖြေကို ဟောပေအံ့။

သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား လှူခြင်းသည် သီလမရှိသူအား လှူခြင်းထက် ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုး များမြတ်သောအကျိုးရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ဤကိစ္စ၌ အသင့်ကိုပင်ပြန်၍ မေးဦးမည်။ အသင်ကြိုက်သလို ဖြေနိုင်၏။ ယခု မေးအပ်လတ့်သောအကြောင်းကို အသင်အဘယ်ကဲ့သို့ ထင်မြင်ယူဆသနည်း။ အသင်မင်းကြီးမှာ ယခုအခါ စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲ ဆင်နွှဲတိုက်ခိုက်ရန် ဖြစ်နေပြီဆိုကြစို့၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကိုလည်း အသင့်ပင် တပ်လှန့်စုစည်း နေပြီဆိုကြစို့။

ဣဿတ္တသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဤသုတ်တော်လာ ကောသလမင်း၏ "အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌ အလှူကိုပေးလှူထိုက်ပါသနည်း" စသောမေးခွန်းမှာ အကြောင်းအဖြစ်အပျက်ရှိ၍ မေးအပ်သောမေးခွန်းဖြစ်သည်။ ရှင်းဦးအံ့။

စစ်မှန်သောတရား မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော လမ်းစဉ်ကျင့်စဉ်များကြောင့် ဘုရားရှင်နှင့် တပည့်သံဃာများ၏ ကျော်သတင်းသည် တစ်မဟုတ်ချင်း နေ့တစ်နေ့ထက် ဖြန့်သင်းဖြန့်သင်း၍ လာ၏။ ထိုအခါ ပြိုင်းအပြည့်အချင်းထက် ဖိုမိုအောင်လုပ်ကြံထားသော ကျော်သတင်းတို့ဖြင့် တန်ခိုးထွားနေခဲ့သော သာသနာပ တိတ္ထိဆရာကြီးများနှင့် တပည့်များမှာ တန်ခိုးမှိန်၍ တဖြည်းဖြည်း လေသဆိမ်း၍ လာခဲ့လေသည်။ သူတို့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေကြသူများမှ တဖြည်းဖြည်း ဗုဒ္ဓအထံတော်မှောက်သို့ ရောက်၍ ရောက်၍ လာလေကုန်ပြီ။

ထိုအခါ တိတ္ထိဆရာ တပည့်တစ်စုတို့သည် ဗုဒ္ဓနှင့် တပည့်သံဃာများအပေါ် အမနာပ မလိုတမာ ဆိုလာကြသည်။ "ရဟန်းဂေါတမက သူနှင့် သူ့သာဝကတွေကိုသာ ပေးလှူထိုက်တယ်၊ သူတို့ကိုသာ လှူမှ အကျိုးကြီးကြီးမားမား ရနိုင်တယ်လို့ ပြောဟောနေတယ်။ သူတို့လည်း ဆွမ်းခံလှည့်လည်စား၏။ ငါတို့လည်း ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ အလှူခံစား၏။ ဤကဲ့သို့ အလှူခံစား အချင်းချင်း၊ ယခုကဲ့သို့ ပြောဆိုခြင်းသည် သင့်လျော်ပါသလော" စသည်စသည်ဖြင့် မဟုတ်တမ်းတရားတို့ကို သူတို့ဆိုင်ရာ ဒကာ ဒကာမများအား ပြောဟောကြလေသည်။

ထိုသတင်းသည် တဖြည်းဖြည်း တစ်မြို့လုံး တစ်နယ်လုံး ပြန့်၍ မင်း၏နားတိုင်အောင် ရောက်လာသည်။ ထိုအခါ ကောသလမင်းသည် ဘုရားရှင်က ဤကဲ့သို့ ပြောဟောသည်ဆိုသည်မှာ မဟုတ်တန်ရာ။

ထိုအချိန်၌ နှစ်ပြည်လမျှ ဝေလေအတတ်ကို ကောင်းစွာသင်ယူ တတ်မြောက်ထားပြီး မဟုတ်သော, အလေ့အကျင့်လည်းမရှိ လက်တွေ့လည်းမပါသဖြင့် လက်လည်း မဖြောင့်သော, လေးသည်တော် အကျော်အမော်တို့၏ ပညာပြိုင်ပွဲပြပွဲ၌ ကျက်ထူအဲ့ထူ ဆုတံဆိပ်လည်း မရ ဖူးသော, ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်တတ်သော, တကယ့် အငေါ်၌ မပြ နိုင်သော စိတ်ကူးလေ့ရှိသော မင်းတတ်ရှိသူ လုလင်၊ သို့မဟုတ် ပုဏ္ဏား လုလင်၊ သို့မဟုတ် သူကြွယ်မျိုး လုလင်၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသားမျိုး လုလင်တစ်ယောက် သင့်ထံသို့ စစ်မှုထမ်းရန် ရောက်လာအံ့၊ ထိုလုလင်ကို သင်မင်းကြီးသည် လခပိုက်ဆံပေး၍ လက်ခံမွေးမြူမည်လော၊ ထိုလုလင်မျိုးကို သင်အလိုရှိ မည်လော။

ကောသလမင်း။ ။ ထိုလုလင်မျိုးကို အပည့်တော် လက်မခံနိုင်ပါဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ အကယ်၍ ဝေလေအတတ်ကို ကောင်းစွာတတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်သော, လက် လည်း အလွန်ဖြောင့်သော, ပြိုင်ပွဲပြပွဲ၌ ကျက်ထူအဲ့ထူ ဆုတံဆိပ်လည်း ရတတ်ခူဖူးသော, သတ္တိ အင်အား စွမ်းပကာနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော လုလင်တစ်ယောက် ယောက် သင့်ထံသို့ ရောက်လာ လျှင် သင်လက်ခံမည်လော။

ကောသလမင်း။ ။ ၎င်းလုလင်မျိုးကိုကား အပည့်တော် လက်ခံပါမည်ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ မဟာရာဇ၊ ၎င်းဆိုအပ်ခဲ့သည့် ဥပမာအတူပင်၊ ဇာတ်နိမ့်ဇာတ်မြင့်မဟူ မည်သည့်အမျိုးမှထွက်၍ ရဟန်းပြုသူပင်ဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါငါးချက်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်၍ အင်္ဂါငါးပါး ပြည့် စုံလုံလောက်သူဖြစ်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌ လှူဒါန်းခြင်းသည် ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုးများပြတ်သော အကျိုး ရှိပေသည်။

ပယ်ဖျက်အပ်သော အင်္ဂါ ငါးချက်ဟူသည်-

၁။ ကာမစ္ဆန္ဒ = ငါးပြားအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ လွန်စွာလိုလား နှစ်သက်တပ်မက်တတ် သောတရား။

၂။ ဗျာပါဒ = စိတ်ပျက်စိတ်ဆိုး အမျိုးမျိုးဖြစ်သော မကျေနပ်မှုသဘောဟူသော ဒေါသ။

၃။ ထိနမိဒ္ဓ = ထိုင်းထိုင်း မှိုင်းမှိုင်း ဖြစ်ခြင်းသဘောဟူသော ထိနမိဒ္ဓ။

၄။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ = စိတ်လွင့်စိတ်ပျံ့ မတည်တံ့ခြင်းနှင့် နောင်တတစ်ဖန်ပူပန်ခြင်းသ ဘောဟူသော ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ။

သို့သော် ငါကဲ့သို့ အာဏာရှိသူက အတင်းအဓမ္မ "၎င်းစကားကို မပြော" ဟု တားမြစ်လျှင် ဖို၍ပင် တိုးတိုးတိုးတိုးဖြင့် အနိုင်ကျင့်သည်ဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ တစ်ချိန်ချိန်၌ ဘုရားရှင်ထံတော်၌ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် အားလုံး ဗုဒ္ဓ ဘာသာဟုတ်သူရော မဟုတ်သူပါ စုမိချိန်မှာမှ ၎င်းပြဿနာကို ကျေလည်အောင် ဖြေရှင်း တော့မည်" ဟု ကြံ၍ အခွင့်ကို စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်။

ယခု ၎င်းသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်ချိန်သည်ကား ထိုစောင့်စားခဲ့သော အခွင့်အချိန် အခါပင် ဖြစ်တော့သည်။ ကောသလမင်း၊ ၎င်းသုတ်တော်လာ ပြဿနာကို မမေးလျှောက်ချိန်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဟုတ်သူရော မဟုတ်သူတွေပါ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ဘုရားကျောင်းတော်၌ စုဝေးမိချိန်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အားလုံး ကြားနာသဘောပေါက်နိုင်စေရန် ပရိသတ်စုံချိန်၌ ကောသလမင်းက သုတ်တော်လာစကားများဖြင့် ဘုရားရှင်အား မေးလျှောက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စိကိစ္ဆာ = တနာသုံး ပါးနှင့် အစစ်အမှန်နှင့် အကျင့်မှန် မှ ဘ နေ နောက် စပ် ထောက်ကြောင်း ဖြစ်ရှိ ခဲ့ အပ်ပါ စွ သမုပ္ပါ တို့အပေ ၌ သို့လော သို့လော တွေ တောမ ကြည့်မှု စိကိစ္ဆာတို့ဖြစ်ကြ၏။

ပြည့်စုံ မည့် အ တန်ဟူသည်ကား

အသေက္ခသီလက္ခန္ဓ = အာသ ေကင် ကွာ ဟန္တာအ ၚ်မြတ်တို့၏ သီလအစုနှင့် ပြည့်စုံခြင်း
အသေက္ခသမာ က္ခန္ဓ = ဟန္တာအ ၚ်မြတ်တို့၏ သမာ အစုနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
အသေက္ခပညာက္ခန္ဓ = ဟန္တာအ ၚ်မြတ်တို့၏ ပညာအစုနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
အသေက္ခ မုတ္တိက္ခန္ဓ = ဟန္တာအ ၚ်မြတ်တို့၏ အ ဟတ္တဖိုလ်တ နှင့်ပြည့်စုံခြင်း
အသေက္ခ မုတ္တိဉာဏ သနက္ခန္ဓ = ဟန္တာအ ၚ်မြတ်တို့၏ အ ဟတ္တဖိုလ်ကိုသိမြင် ဆင်ခြင်သုံး သပ်နိုင်သော စွ ေက္ခဏာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းတို့တည်း။

ဤသို့အကျ အာ ဖြင့် ဟောကြာ တော်မူပြီး နောက် ဘု ၚ်သည် အောက်ပါ ထာတို့ ကိုလည်း ဆက်လက်၍ ဟောကြာ တော်မူ၏။

ဣသတ္တံ လ ဉ္စ၊ သို့ ဇ္ဇထ ဓာဏ
တံ ္ဘတ္တော ဘ ေ ဏ နေ ဘသု တိပစ္စ ဂ

စစ်ပွဲကြီး စစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲလိုသော မင်း သည် လေး မြော အတတ် ကာမ် ခတ်ကျွမ် ကျင် စွမ် အင်သတ္တိ သူ လုလင်ပျိုမျို တိုသာလျှင် လေခ က္ခာ ကောင်း စွာပေ၍ မွေး မြူ ၏ အမျိုး ဖြင့်မြတ် အထက်တန် တတ် သူပင် ဖြစ်စေကာမူ သူ သတ္တိ စွမ် မ သူကို အ တော မွေး မြူ ။

တထေ ခန္တိသော စွံ၊ မ္မာ သို့ တိဋ္ဌိတာ
အ ပုတ္တိ မေ ဟိ နဇစ္စမ္ပိ ပူဇ ေ

ပမာထာ တို့ အတူသာလျှင် သည် ခြင်း ခန္တိတ နှင့် ကေန်စင်စစ် ကောင်း သည့်အဖြစ် ၌ မွေ့လျော်ကြောင်း အ ဟတ္တဖိုလ်တည်း တူသော ကောင်း သည် ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌ ကေန်တည် ၏ အသီအနှစ် ပညာစစ် သော အ ဂတို့ထုံ ဖြစ်ပုံဖြစ်ဟန် သော ထိုပုဂ္ဂိုလ် မျို ကို အမျိုးနှင့်ဇာတ် မြင့်မြတ်သော်လည်း လေ မြတ်ကော် ပူဇော် ၏။

ကာ ေ အသသမေ မ္မေ၊ သေ ဏ္ဍ ဟသုတေ
ပပဥ္စ နေ ကာ ၊ ေ သက်မနာနိ စ

နလုံး မွေ့လျော် ပျော်ဖွ ကောင် တုန်သော အကြံ အင အသွ သွ သော ကျောင်း သင်္ခမ် တို့ကို သ ပြုဒါန် ဆောက်လုပ်လှူ ၏ ဆောက်လုပ်အပ်ပြီး ကျောင်း အသီ သီ ၌လည်း တ်နှင့် ပ ပတ်တွင် ကျွမ် ကျင်သောအာ မျာ သောသုတ သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို စာပေပို့ချ ဖြ ၍ နေ့ညပုံသေ သီတင် သုံး စေ ၏ လူ သူမနီ မ သော တောကြီး မျိုး၌

□ေ□တွင်□ေ□ကန်□□စစ်တန်□ြော်မြင်□□အိုး□င်စသည်ကိုလည်း□□ကူ□ဖော်ဆောက်လုပ်□ကြ်ု□အာ□ ထုတ်၍□□ု တ်□စေ□ကြည်ထာ□လျှ□ိန်□လ□ာ၏□□အသွာ□အလာခက်သည့်□ည္စွန်ဗွက်အိုင်ပြတ် မညီမညွတ်သောအ□ပ်စသည်မျိုး□□ကံတာ□,□ကြ်း□ကန်ဘောင်,ကန်သင်း□□မြဖို့ညှိခြင်း□စသည် တို့ကိုလည်း□□သ□□င်လန်း□□ပြုလုပ်လျှ□ိန်း□□ာ၏□

အနှံ□ပါနံ□ခါ□နီ□ ၊□□တ္ထသေနာသနာနိ□စ□
□ေ□□ ျ□ဥဖုဘူတေသု၊□□ပ္ပသန္နေန□စေတသာ□

စိတ်နေစိတ်ထား□□ရှိ□သာ□ဖြူလွှင်□သူတော်စင်ဖြစ်ကြသော□ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား□□နံနက်အခါ□စာ□ သောက်□ာသည့်□□သာချိုချဉ်□ခဲဖွ□ ဘောဇဉ်ကိုလည်း□ကောင်း□□ည□ချမ်းအခါ□သုံး□ဆောင်□ာသည့် အဖျော်□ မကာကိုလည်း□ကောင်း□□သင်္ကန်း□ပ□ိကျွ□ာ□အိပ်□ာနေ□ာတို့ကိုလည်း□ကောင်း□□အထူး□ ကြည်လင်□သ□□င်သောစိတ်ဖြင့်□သာသနာတည်မှု□အ□ှည်ရှု၍□□ရစိုက်ကာ□ပေ□လှူ□ာ၏□

□ ထာ□ကိ□မယောဟာ□ကန□ ၊□□ဋ္ဌမာလီ□သတက္ကကု□
ထလံ□နီ□နွဥ□ပု□ေ□တိ၊□အဘိ□သံ□□သုန္ဒ□□

□ု□ု□ု□ု□□စဉ်ချွန်□သံ□ှိသော□လျှပ်စစ်နွ□ ပန်□ကိုး□ကြံက်သန်□ြင်□ှိသော□□ာထောင်မကာ လုပလိန်ကွန့်□ကိမ်တွန့်တိမ်လိပ်လည်း□ှိသောမိုး□ကြီး□သည်□စာစ်မြေပြင်လုံး□□သိမ်□ကျုံ□ကွမ်□ိုး□ □ာဖြိုး□သွန်ချသည်□ှိသော်□မောက်မောက်စူစူ□ကုန်□ကမူအ□ပ်ကိုလည်း□ကောင်း□□ချိုင့်□ှမ်□ြတ် ပြတ်□နိမ့်သောအ□ပ်ကိုလည်း□ကောင်း□□□□အလျဉ်□ာတ်ဖြင့်□လျှပ်လျှပ်□ေ□ေ□□ြည့်စေသကဲ့သို့

တထေ□□သ□ှ□□သုတ□၊□အဘိသင်္ချ□ဘောဇနံ□
□နိဗ္ဗကေ□ကပ္ပ□ တိ၊□အန္ပေါနေန□ကွ္ကိတော□

ပမာဆိုမှု□ထို့အတူပင်□□ ကြည်လေး□ြွတ်□သ□□ာတ်□ှိသော□အကြာ□အမြင်□ျာ□ဖျင်ပြည့် စုံသော□ကြောင်□ကျိုး□ြော်မြင်□ပညာ□ှင်သူတော်ကောင်□သည်□ဘ□ကောင်□သောက်ဖွ□ အသွ□ သွ□ သောဘောဇဉ်ကို□ကောင်□စွာပြုပြင်□စီ□င်ပြီး၍□ဘုန်□တောင်□□ ဂစကာ□□ာက်လာသသူ အလှူခံတို့ကို□□သာချိုချဉ်□ဘောဇဉ်တစ်ဖြာ□အဖျော်□ မကာဖြင့်□ကောင်□စွာမသွေ□□ာင့်□ကင်□ တိမ်စေ၏□

အာမော□မာနော□ပကိ□ေ□တိ၊□□ထ□□ထာတိ□ဘာသတိ□
တံ□ကိသ□□□ဋ္ဌိတံ□ပဟာတိ၊□□□သေ□□□ပ□သ□တော□
သာ□ုည□ာ□ာ□□ပုလာ၊□□ကာ□□အဘိ□သ□တိ□

ပီတိလွှမ်□မောက်□လွန်စွာ□မ်□မြောက်သောစိတ်□ှိသည်ဖြစ်၍□ကြဲဖြန့်သည့်အနေ□လွတ်လွတ် ကျွတ်ကျွတ်လှူ□ိန်□လ၏□□ပေ□ကြကုန်□လှူကြကုန်ဟုလည်း□□မ်□မြောက်နှစ်လို□အခါခါ တိုက်တွန်□ပြောဆို၏□□ယင်□ကန်စွာ□ာဖြိုး□□သွန်□ချသောမို□၏□□ု□ု□ု□ု□□စဉ်ချွန်□ြည့်ကြို□ သံကဲ့သို့□ထိုအလှူ□ှင်ပုဂ္ဂိုလ်၏နှစ်လိုသောအာ□□“ပေ□ကြကုန်□လှူကြကုန်”ဟူသောစကား□သည် မို□သာ□စဉ်ချွန်□ြင်□ပင်ဖြစ်တော့၏□□ပြန့်ပြောစည်ပင်□ထိုကောင်□မှုတည်□ဟူသော□□အလျဉ်သည်

ကြည်င်လှုါန်ပေမာမ်တတ်သည့်ထိုထိုအလှုူင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမ်စိုလွှမ်မိုးဂ္ဂါဖြိုလေသ
တည်။
မိမိ၏ကောင်မှုကိုအာရုံပြုလျက်ဖိတိလိုင်ာက်၍နှစ်သက်ကြည်နူး၍နေခြင်းကိုပင်
"ဂ္ဂါဖြိုမ်စိုသည်" ဟုာင်စာသုံးနှုန်းတော်သည်။

ဂ္ဂသဝတ္ထုသုတ်ပြီ၏

ပဗ္ဗတူပမသုတ်

၁၃၆	ဌာန	= သာတ္ထိမြို့ဇေတန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= နေ့လယ်ခေါင်ခေါင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကောသလမင်း။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	ဟောကြောင်း	= ကောသလမင်း၏မိမိကိုလုပ်ကြံန်စုရုံးမှန်အောင်နေသောအန္တန်တောတွင်သူပုန်တို့ကိုတပ်ဖြင့်ဝိုင်းမ်၍တံကျင်ထိုးတောသတ်ခြင်း။
	တရားတော်	= အပ်မျက်နှာမှမိမိကိုကြိတ်ချေန်လိမ့်၍လာသောတောင်ကြီးတို့ကိုတာဆီးခုခံနည်း။

ဗုမြတ်စွာသည်သာတ္ထိမြို့ဇေတန်ကျောင်းတိုက်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ကောသလမင်းသည်နေ့လယ်ခေါင်ခေါင်အချိန်၌ကျောင်းတော်သို့ရောက်လာ၏။ ထိုအခါဘုရားရှင်က အောက်ပါစကားတို့ဖြင့်မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားရှင်။ မဟာရာဇ ခုနေ့လယ်ခေါင်ခေါင်ကြီး၌အဘယ်အရပ်မှလာခဲ့သနည်း။

ကောသလမင်း။ င်တော်မြတ်ဘုရား အဘိသိက်ခံပြီးဖြစ်ကြကုန်သော, အာဏာမာန်ဖြင့် စ်မူကြကုန်သော, ါဖြာအာရုံတာမက်တို့၌နှစ်ခြိုက်စွဲမက်ပစ်က်အောင်တပ်မက် တွယ်တာတဏှာ၏နိုပ်စက်ခြင်းကိုခံနေကြကုန်သော, ပြည်ပြန်ပယ်အသွယ်သွယ်နှံ့ အာဏာပြန့်ပြီးဖြစ်ကြကုန်သော, ပျန်လုံးစွာအင်ပါဝတစ်ခုလုံးကိုသိမ်ကျုံးအောင်နိုင် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မင်းလုပ်၍နေကြကုန်သောမြေပိုင်သအစိုမင်းတို့၏ပြုလုပ်ဆောင်ဖွယ် အသွယ်သွယ်သောမင်းကိစ္စတို့သည်ရှိပါကုန်၏။ ခုအခါတပည့်မှာသည်လည်းထိုပြု လုပ်ဆောင်ဖွယ်အသွယ်သွယ်တို့ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်အာထုတ်၍လာခဲ့ပါသည်ဘုရား။

ကောသလမင်းသည်သူလုပ်ခဲ့သောသူပုန်ဖမ်းပွဲ, တံကျင်လျှိုသတ်ပွဲကြီးကိုတိုက်ရိုက်မ လျှောက်ဘဲဖုံးဖိ၍ရိုးရွှဲလျှောက်သည်။

ဘုရားရှင်။ မဟာရာဇ ခုဟောအပ်လတ့်သောစကားကိုသင်အဘယ်ကဲ့သို့ထင်မြင် ယူဆသနည်း။ သင်၏လူယုံတော်ယောက်တစ်ယောက်သည်အရှေ့အရပ်မှသင့်ထံသို့

ေဟက်လာသည် ဆိုကြစို့၊ ထိုသူက သင့်ကို "မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုး တိုက်တွန် ပါ စေ၊ ကျွန်တော်မျိုး အရှေ့အရပ်မှ လာခဲ့ပါသည်၊ ထိုအရှေ့အရပ်၌ ကောင်းကင်ထိလုနီးနီး တောင်ကြီးတစ်ခုကို လူသူတိ ္ဆာန် သမျှတသင်းတိုကို ဖိနှင်းကြိတ်ချေ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ချေလျက် ၍ အရပ်ဆီသို့ လိမ့်ကာလိမ့်ကာ လာနေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ ပါသည်၊ ထိုကိစ္စအတွက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သမျှအငေ တိုမနေ မြန်စွာ ပြုလုပ်စီမံတော်မူပါ" ဟု သံတော်ဦးတင်၏။

ထို့အတူပင် အနောက်အရပ်, တောင်အရပ်, မြောက်အရပ်တို့မှ သင်၏လူ ုံ တော်ေ ဂက်ျ အသီးသီး တလည်း ထိုအနောက်အရပ်, တောင်အရပ်, မြောက်အရပ်တို့မှ တောင်ကြီးများသည် သတ္တ ါတို့ကို မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ကြိတ်ချေ လိမ့်ကာလိမ့်ကာလာနေကြောင်း တို သံတော်ဦးတင်ကြ၏။

မဟာ ဂဇ လူ့အဖြစ် လူ့ဘ မည်သည်ကို ခဲလှသည်ဖြစ်၍ လူတွေကုန်ခန်း လောက်အောင် ကြမ်း တမ်း လှသော ထိုဘေးကြီး မျိုး ဖြစ်လာလတ်သော် သင်သည် အဘ ် အမှု တိစ္စစုကို ပြုမည်နည်း။

ကောသလမင်း ထိုကဲ့သို့ ကြမ်း တမ်း လှ ကြီး မား လှသော ဘေးကြီး မျိုး ဖြစ်ပေ လာလျှင် တပည့်တော်များအဖို့ တ ဂ တျင့်မှု, အညီအမျှကျင့်မှု, ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဆတက်ထမ်းပိုး ကြိုး တား အား ထုတ်ပြုလုပ်မှုမှလွဲ၍ အခြား ပြုဖွ ် မ ုနိုင်တော့ပါဘု ဂ။

ဘု ဂ ုင် မဟာ ဂဇ သင် ကာတော်အား ါဘု ဂ ပြောပြ သိစေတော်မူမည်၊ သတိပေး မည်ဟုလို မဟာ ဂဇ သင့်ကို ခု အိုခြင်း ဇ ဂ နှင့် သေခြင်း မ ကာ ဟူသော တောင်ကြီး သည် ဖိစီး လွှမ်းမိုး ၍လာပြီ၊ သင်သည် ထိုဇ ဂမ ကာတောင်ကြီး သည် ဖိစီး လွှမ်းမိုး လာ ဂ၌ အဘ ် အမှုကိစ္စကိုပြုမည်နည်း။

ပဗ္ဗတူပမသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ကောသလမင်း ၏ သူပုန်ဖမ်း ြွ

အန္ဓ ုန်တောနှင့်သူပုန် ါ ဂ ကောသလမင်း သည် တစ်နေ့လျှင် ကြိမ် ဘု ဂ ုင်ထံမှောက်သို့ ဆည် ကပ် န် ေဟက်လေ့ ုံ၏၊ တစ်ခါတစ်ခါ ထို့ထက်ပင် အကြိမ်များစွာ ကျောင်း တော်သို့ ေဟက်လာ ဂ၌ လိုက်ပါစောင့်ကြပ်သော တို ် ံ တော်တပ်သည် နည် သည်လည် ုံ၏၊ များ သည်လည် ုံ၏၊ တစ်ခါသော် ကောသလမင်း နှင့် မကျေမလည်ဖြစ်ထား သော န ် စာ တစ်ဦး သည် ဘု ဂ ုင်ထံသို့ ဆည် တပ်တ ဂ နော န်လာသော ကောသလမင်း ကိုလုပ်ကြံ၍ ထီး နန်း တိုလု ု န်အကြံဖြင့် သူပုန်တပ်သား ါ ဂ ခန့်ကို စုရုံး တ အန္ဓ ုန်တောတွင် ၌ ပုန်း အောင်း နေလေသည်။

သူပုန် ါ ဂ တံကျင်လျှိုခြင်း မင်း ဆိုသူများ သည် အများ အား ဖြင့် ဘုန် တံ ုံ သူများ ဖြစ်ကြ၏၊ ထို့ကြောင့် ၍ကဲ့သို့ လုပ်ကြံ န် စုရုံး ပုန်း အောင်း နေသူများ ထဲမှပင် သူပုန်တပ်သား တစ်ေ ဂက်သည် တိတ်တဆိတ်ထွက်ပြေ လာကာ ကောသလမင်း အား ၍ လုပ်ကြံမည့်အမှုကိစ္စအကြောင်း တို သတင်း ပေ သံတော်ဦး တင်၏၊ ၍ အကြောင်း တိုသိ သော ကောသလမင်း သည် တပ်တော်ဖြင့် ထိုအန္ဓ ုန်တောကို ုင်း ၍ သူပုန်တို့ကို ဖမ်း ၏၊ ထို့နောက် အန္ဓ ုန်တောမှ မြို့တော်သာ တ္တိတံခါး တိုင်အောင် လမ်း ၏ဘေး နှစ်ဖက်တို့၌ အချင်း ချင်း မြင်နိုင်လောက်အောင် နီး တပ်စွာ တံကျင်တို့ကို စိုက်နှက်စေ၍ ဖမ်း မိ သမျှ သူပုန်တို့ကို ထိုတံကျင်တို့၌ လျှိုထား တား ထိတ်လန့်စေလေသည်။ အန္ဓ န = အန္ဓ ုန်တောသည် သာ တ္တိမြို့တော်၏ တောင်ဖက် တစ် ါ ုတ်မျှေ သော အရပ်၌ တည် ုံ၏၊ ဘိက္ခုနီသံ ုတ်၊ သုတ်ဖွင့်အဌကထာတို့၌ အကျ ် သိ လတ့်။

ကောသလမင်း ဓ ာမ ဏာဟူသောတောင်ကြီး ဖိစီးလွှမ်းမိုးလာသည် သော် တပည့်တော်များအဖို့ တ ာ တျင့်မှု, အညီအမျှကျင့်မှု တုသိုလ်ကောင်းမှုကိုဆတက်ထမ်းမိုး ကြိုး တာ အာ ထုတ် ပြုလုပ်မှုမှလွဲ၍ အခြား ပြုဖွ ် မ နိုင်တော့ပါဘု ာ

အ ှင်မြတ်ဘု ာ အဘိသိက်ခံပြီး ဖြစ်ကြကုန်သော, အာဏာမာန်ဖြင့် စ်မူ ကြကုန်သော, ငါး ဖြာအာရုံ တာမ ုဏ်တို့၌ နှစ်ခြိုက်စွဲမက် မပေစ် က်အောင် တပ်မက်တွ ် တာ တာဏာ ာ နှိပ်စက်ခြင်း တိုခံနေကြ ကုန်သော, နေပု န ် ပ ် အသွ ် သွ ် နှံ့ အာဏာပြန့်ပြီး ဖြစ်ကြကုန်သော, တျ ် န လှစွာ အင်ပါ ဂတစ်ခုလုံး တို သိမ်း တျုံ အောင်နိုင် စိုးပိုင်အုပ်ချုပ် မင်း လုပ်နေကြကုန်သော တပည့်တော်တို့ မင်း ဆိုသူများ မှာ ဆင်တပ်ဖြင့် တိုက်ခိုက် သည့် စစ်ပွဲကြီး များ, မြင်း တပ်ဖြင့် တိုက်ခိုက် သည့် စစ်ပွဲကြီး များ, ထား တပ်ဖြင့် တိုက်ခိုက် သည့် စစ်ပွဲကြီး များ, ခြေလျင်တပ်ဖြင့် တိုက်ခိုက် သည့် စစ်ပွဲကြီး များ သည် ကြပါကုန်၏

ထိုသို့ ဆင်, မြင်း, ထား ခြေလျင်အာ ဖြင့် လေ ပါး လေ မျိုး သော စစ်ပွဲကြီး တို့ကို အနိုင် အောင် စစ်ထိုးနိုင်ကြသော မင်း တို့၏သော်မှုလည်း ဓ ာမ ဏာဟူသောတောင်ကြီး ဖိစီး လွှမ်း မိုး လာသည် သော် တ ာ တျင့်ခြင်း, တုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်းမှလွဲ၍ အခြား သော အာ ထာ စ ာ ထောက်တည်စ ာဟူ၍ မ ပါဘု ာ

ထိုမှတစ်ပါး ကာတော်တို့ တိုင်း ပြည်အုပ်ချုပ် မင်း လုပ်သူများ မှာ အတိုင်ပင်ခံ ပညာ အမတ်ကြီး များ ကြပါကုန်၏ ထိုအမတ်ကြီး တို့၏ အတိုင်အပင် အကြံအစည်ဖြင့် တာစ်ဖက်မှ င်ဆိုင်လာသော န်သူတို့ကိုပင် တကွဲတပြား ပျက်ပြား စေနိုင်ကြပါကုန်၏ ထိုမျှအ ည်အချင်း သော အမတ်ကြီး တို့၏သော်မှုလည်း ဓ ာမ ဏာတောင်ကြီး ဖိစီး လွှမ်း မိုး လာသည် သော် တ ာ တျင့်ခြင်း, တုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်းမှလွဲ၍ အခြား သောအာ ထာ စ ာ ထောက်တည်စ ာ ဟူ၍ မ ပါဘု ာ

ထို့ပြင် ကာတော်တို့ မင်း မျိုး အိမ်များ၌ မြေ ် မြှုပ်ထား အပ် သော အိပ်စသည်၌ထည့်၍ ထုပ်, လှော်ကျောက်စသည်တို့၌ ချိတ်ဆွဲထား အပ်ကုန်သော ွှ, ငွေ, ကျောက်, သံ အဖိုး တန် တနာတို့လည်း များ ပြား စွာ ကြပါသည် ထို ွှ, ငွေ, ကျောက်, သံ အတန်တန်သော ဥစ္စာတို့ဖြင့် မိမိတို့ င်ဆိုင်နေ သော န်သူတို့ကိုပင် တံစိုး လာဘ်ပေး၍ ဖြ ား ဂင်း သွေး ဆောင်နိုင်စွမ်း ပါကုန်၏ ထိုမျှ ဥစ္စာပစ္စည်း တုံလုံပြည့်စုံကြသော မင်း တို့၏သော်မှုလည်း ဓ ာမ ဏာတောင်ကြီး ဖိစီး လွှမ်း မိုး လာသည် သော် တ ာ တျင့်ခြင်း, တုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်းမှလွဲ၍ အခြား သော အာ ထာ စ ာ, ထောက်တည်စ ာဟူ၍ မ ပါဘု ာ

သွ ် ိုက်တ ာ တော် ကောသလမင်း ၏ ဤကဲ့သို့ က်စက်စွာ ပြုလုပ်သည့်အကြောင်း တို ဘု ာ င်လည်း သိတော်မူ၏ ထိုသို့သိတော်မူသော်လည်း ကျောင်း တော်သို့ လာ ောက်သော ကောသလမင်း တို တိုက်ရိုက်ပောတော်မူလျှင် ပျက်နှာပျက်၍ အ ုက် ကာ တ ာ တော်၌ ကောင်း စွာအာရုံမစိုက်နိုင်မည့်အ ကြောင့် သွ ် ကာ ိုက်ကာဖြင့်သာ ဘု ာ င်က ဤသုတ်လာတ ာ တို ဟောတော်မူသည်

ဘု ဂ ျင် မဟာ ဂ ဇ ခုသင်လျှောက်အပ်ပြီ သောစကာ အာ လုံ သည် မလွဲကေန် မှန်လှပေ၏ ဆိုတိုင် မ ု တ် ဟုတ်လှပေ၏

မဟာ ဂ ဇ မည်သူမဆို ဤ ဇ ဂ မ ဏာတောင်ကြီ ဖိစီ လွှမ် မိုး လာသည် ိ သော် ဟ ဂ ကျင့်ခြင်း အညီအမျှကျင့်ခြင်း တုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်း မှလွဲ၍ မှီခိုအာ ထာ ကို ဟ လောက်သော ဟစ်စုံတစ်ခု အာဘ ်ပြုဖွ ် ို တော့မည်နည်

ဤသို့ အကျ ် တ ်င့်အာ ဖြင့် ဟောကြာ တော်မူပြီ နောက် အောက်ပါ ါ ထာတို့ကိုလည်း ဆက်လက်ဟောကြာ တော်မူ၏

ထာပိ သေလာ ိ ပုလာ၊ နဘံ အာဟစ္စ ဖဗ္ဗတာ
သမန္တာနုပ ိ ဂ ျ နိပ္ပေါ်ထေန္တော စတု ိ သာ

မိုး ထိလုနီး နီ ကြီ ကျ ် ပြန့်ပြောသော ကျောက်တောင်ကြီ တို့သည် ပတ်လည် နှံ ကျင် လေ င် ခွင်မှ မျှ ဖြင်ဖိုလ်ချေ သတ္တ ါ တွေကို ကြိတ်ချေညက်ညက် ဖိစီ လွှမ် မိုး လျက် ပြြက်ပြက်တုန် တုန် ဟ ျ ျ လိမ့်ကာ လာကုန် ဂ သကဲ့သို့

ဧ ဇ ဂ စ မစ္စု စ၊ အ ိ တ္တန္တိ ဖါ ဏိနေ
ခတ္တိဧ ြာဟ္မဏေ သေ၊ သုဋ္ဌေ စဏ္ဍာလပုက္ကုသေ
န ကိဉ္စိ ဖ ိ ဇ္ဇေတိ၊ သဗ္ဗမေ ါဘိမဒ္ဒတိ

ပမာဆိုမူ ထို့အတူပင် အိုခြင်း သေခြင်း ဇ ဂ မ ဏာဟူသော တောင်မင် ကြီ တို့သည် သံ ဆ ်ႇ တစ်ဘုံစစ်တွင် သက်ဆင် ဂ က်လာ သတ္တ ါ ဟူသမျှတို့ကို မှုချမသွေ ဖိစီ လွှမ် မိုး ကြ လေကုန်၏ မင် နှင့်ပုဏ္ဏာ ဆင် သာ၊ သူကြွ ် ပန် မျိုက်သ ်၊ စဏ္ဍာလ မည်သူမျှမချန် ခြွင် ပင် ဉ သံု အလုံ ကို အကုန်နှိပ်မွှေ ဖိစီ နိုင် န ် လေ၏

န တတ္ထ တတ္တီနံ ဘူမိ၊ န ထာနံ န ဖတ္တိ ဂ
န စာပိ မန္တ ု ဋ္ဌေန၊ သက္ကာ ဇေတုံ နေန

ဇ ဂ မ ဏာတောင်ကြီ ထိုကဲ့သို့ ဖိစီ နှိပ်မွှေ ကြိတ်ချေ ဂ ဥ ပြန်လည်ခုခံ တွန် လှန်နိုင် န် အင ် ဆင်၊ မြင်း ထာ ခြေလျင်အာ ဖြင့် လေ ပါ သော စစ်သည်သူ ကောင် တို့၏ အ ဂ မဟုတ်ချေ ပညာ ှ င်တို့၏ အတိုင်အပင် အကြံအစည်မှုဖြင့်လည် ကောင် ေ ၊ ငွေ၊ ကျောက်၊ သံ မောက်လှုံ့လာဘ်ထို ကံစို ပေ ခြင် ဖြင့်လည် ကောင် ဇ ဂ မ ဏာတောင်ကြီ ကို ကြုံဆီ ခုခံ တွန် လှန်အောင်နိုင်ဖို့စခန် သည် ဟတ်နိုင်ကောင် သော အခွင့်အလမ် မဟုတ်ချေ

တသ္မာ ဟိ ဖဏ္ဍိတော ပေါသော၊ သမ္ပဿံ အတ္ထမတ္တနော
ဗုဒ္ဓေ မ္မေ စ သံဃေ စ၊ ဓိ ဂ သ ္ဒ နိ သေ

ထို့ကြောင့် မိမိ၏အကျိုစီ ပွာ ကို လိုလာ မြော်မြင် သူတော်စင်ပညာ ှ သည် ဗုဒ္ဓ၊ မ္မ၊ သံဃ ထင် ှ ဂ တနာသုံ ပါ အပေ ၌ ုကြည်လေ ဖြတ် သဒ္ဓ ဂ တ်ကို မပြတ်ပုံသေ သွင် ထာ လေ ဂ ၏

ေဂမ္မဝိတာေန၊ဂါစာ ဉစေတသာ
ကကေန်ဝသံသန္တိ၊ပေစ္စသင္ဂေမော တိ

ကြောင်တျိုမြော်မြင်အကြင်သူတော်စင်သည် ကို အလုပ်,နှုတ်အပြော,မနောအကြံ ဤသုံတန်ဖြင့် မှန်မှန်ညဥ့်နေ့ အမြတ်တ တိုကျင့်လေ့ ၏ ထိုသူတော်စင် ညာ င်ကို ခုပစ္စက္ခ ဤဘ ဌပင်လျှင်ဖြူစင်ဖြောင့်မတ် ိတ် တ် တောင် သူတော်ကောင် တို့က နှစ်ထောင်အာ ချိမ့်မြ ကြကုန်၏ တမလွန်ဘ နောက်ကာလ၌လည် မွန်မြတ်အာရုံ လွှမ်ဝတုံပြည့်လျှမ် သူပြည်,နတ်ပြည်စခန်၌ င်လန်မသွေ မ်မြောက် ပေသတည်

ပဗ္ဗတူပမသုတ်ပြီး၏
တတိ မြန်မာပြန်ပြီး၏
ခုမြောက် ကောသလသံ တ်မြန်မာပြန်ပြီး၏

၄။ မာရသံယုတ်

(မာရ်နတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောအပ်သောတရားတော်များ)

၁။ ပဌမဝဂ်

၁။ တပေါကမ္မသုတ်

[illegible]	ဌာန	=	ဥရုဝေလတော၊ နေရဉ္ဇရာမြစ်ကမ်း၊ ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်၏အနီးအောက်။
	ကာလ	=	ဘုရားဖြစ်တော်မူခါစအချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	မာရ်နတ်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	=	သဲသောင်ပြင်၌အသုံးပြုအပ်သော ထိုး၊ တက်တို့သို့ အကျိုးမများသောအကျင့်များ။

လွတ်မြောက်ပေပြီ။ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးခါစဖြစ်၍ ဥရုဝေလတောအနီး၊ နေရဉ္ဇရာမြစ်ကမ်း၊ ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်အောက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းနေတော်မူသော ဘုရားရှင်မှာ "ငါသည် ထိုပြုနိုင်ခဲ ကျင့်နိုင်ခဲသော၊ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်သုံးခဲ့သော ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်မျိုးမှ မုချလွတ်မြောက်ပေပြီ၊ အကျိုးစီးပွားလာလှာမျှမတို့ ထိုဒုက္ကရစရိယာအကျင့်မျိုးမှ မုချလွတ်မြောက်ပေပြီ၊ ကောင်းလေစွ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုလည်း တိုင်းသိစွမ်းနိုင်လတ် သမ္ဗောဓိဉာဏ်တော်ရတ်ကို ဆတ်ဆတ်ကိုင်ပိုင် နိုင်ခဲ့ပေပြီ၊ ဗောဓိလေခပင် အညစ်အကြေးတစ်သင်မှုလည်း အလျှင်လွတ်မြောက်ခဲ့ပေပြီ"ဟု အကြံဖြစ်တော်မူ၏။

မာရ်နတ်။ ။ ထိုအခါ သူတစ်ပါးတို့ကို အယုတ်တမာအမှု၌ ပြုအောင်ပြည့်နှင့် တိုက်တွန်းတတ်သော မာရ်နတ်သည် ဘုရားရှင်၏စိတ်အကြံကို သိ၍ ဘုရားရှင်ထံမှောက်သို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး လျှင်အောက်ပါစကားတို့လျှောက်၏။

တပေါကမ္မာ အပက္ကမ္မ၊ မေန သုဇ္ဈန္တိ မာဏဝါ။

အသုဒ္ဓေါ မညသိ သုဒ္ဓေါ၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ အပရဒ္ဓေါ။

သူသူငါငါ သတ္တဝါတို့သည် အပူတပြင်းအားထုတ်ပြုကျင့်ခြင်းမှ ကွေကွင်းရှောင်ဖယ်ကြ သဖြင့် မစင်ကြယ်ကြကုန်။ အို ... ရဟန်း ... သင်သည် ထိုအပူတပြင်း အားထုတ်ပြုကျင့်ခြင်းမှ ကွေကွင်းရှောင်ဖယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်ပါဘဲလျက် စင်ကြယ်၏ဟု မှတ်ထင်နေဘိ၏၊ သင်သည် စင်ကြယ်နိုင်လမ်းကြောင်းမှ ကောင်းကောင်းကြီး ချွတ်လွဲခဲ့လေပြီ တကား။

ဘုရားရှင်။ ။ ထိုအသံကိုကြားသောအခါ ဘုရားရှင်သည် "ဤသူကား မာရ်နတ်တည်း"ဟု

သိတော်မူ၍ အောက်ပါဂါထာတို့ဖြင့် မာ နတ်ကို တုံ့ပြန် တ်ဆိုတော်မူ၏

အနတ္တသံဟိတံ ဘ တ္တာ၊ ကိဥ္စ အမ ာ တပံ
သမ္ဗန္ဓနတ္ထာ ပဟံ ဟောတိ၊ ဖိ ဂပိတ္တံ မ္ဗန္

နတ်တို့ဘုံနန်း မျက်မှန်ပြူကျင့်အပ်သောကြောင့် အမ မည်သော အပူတပြင်းကျင့် သည့် အတ္တကိလမထာနု ဂ အကျင့်ဟူသမျှကို အကျိုးစီးပွား အ ပ်နှင့် ထုံ ပင်မစပ်သ ဟု ဉာဏ် ထင်လင်း သိမြင်တော်မူခြင်းကြောင့် အလျှင်စွန့်ပ တော်မူခဲ့ပေ၏ မှန်၏၊ အတ္တကိလမထာနု ဂ အကျင့်ဟူသမျှသည် ကြည်တုန်ခါ ခါ သဲသောင်ပြင်အ ပ်၌ တက်နှင့်ထို သည့် အကျိုးမဲ့များသကဲ့သို့ မည်သူတစ်စုံတစ် ဂက်မျှ အကျိုးစီးပွားကို ဖြစ်ပွား အောင် ဆောင် က်နိုင်ချေ နှ ကို ကို ည့်မြန် ကြောင့် အကျင့်ဟူသမျှကို "အတ္တကိလမထာနု ဂ အကျင့်" ဟုခေ၏

သီလံ သမာဓိ ပညဉ္စ၊ မဂ္ဂံ ဗောဓာ ဘာ
ပတ္တောသ္မိ ပ မံ သုဒ္ဓိ၊ နိဟတော တွမသိ အန္တက

ဖြူစင်မြင့်မြတ် အ ဂမ ဂတ်ကို ဆိတ်ဆိတ်ကို ပိုင် သိနိုင် နိုင်ခြင်း အကျိုး ၏ သည် သီလ, သမာဓိ, ပညာဟု သိက္ခာသုံးမျိုးတို့ ပွား တို့ စေခဲ့ ကျင့်ကြံကြိုး တ် အား ထုတ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ တူ တဲမြင့်မြတ် အလွန်စင်ကြ သည့် ဂတ်ကို မပြတ်ကို ပိုင် နိုင် ဂက်နိုင်ခဲ့ပေပြီ အိုမာ နတ် ငါ့ကို အနိုင် တ် ဉ်ပြိုင်လည်း အနိုင်မ သင်ရှုံး လေပြီတကား

အလိမ်ပြေပြ မာ နတ်ကွ ထိုသို့ ဘု ား င်ကဖိနှိန့်တော်မူသောအခါ အကျိုးလို သူ တစ်စုံတစ် ဂက်သော ပူအသွင်ဖန်ဆင်း၍ လာ ဂက်လျှောက်နေသော မာ နတ်သည် "ဘု ား င်သည် ငါ့ကို မာ နတ်မှန် သိလေပြီတကား" ဟု အ ဂင်ဆောင်ပေသော ကြောင့် စိတ်မချမ်းသာဖြစ်ကာ ထိုနေ ာမှာပင် ကွ ပျောက်လေ၏

တပေါကမ္မသုတ် ပြီး၏

ဟတ္ထိ ာဇ က္ကသုတ်

	ဍာန	=	ဥရုဝေလ ာ အနီး နေ ဥ ာ မြစ်ကမ်း ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်
	ကာလ	=	ည့် အချိန်
	ဟောသည့် ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ား င်
	ဟော ကြောင်း	=	မာ နတ်က ဆင်ကြီးအသွင်ဖြင့် ဘု ား င်ကို ခြောက်လှန့်ခြင်း
	တ ား တော်	=	မည်သို့ပြု၍ ခြောက်လှန့်စေကာမူ အဆုံး၌ မာ နတ် ရှုံး ပုံ

ညဥ့်မိုက်မိုမြှောင်□လွှင်တီ□ခါင်□ □□□ □ိုး□မြတ်စွာသည်□ဘု□ါ□ဖြစ်တော်မူပြီ□ါစဖြစ်၍ ဥရု□ေလ□ါအနီး□□နေ□ဇ္ဇ□ါမြစ်ကမ်း□ဆိတ်ကျောင်း□ညောင်ပင်□□□ □သီတင်း□သုံး□နေတော်မူ၏□ ထိုအခါ□ဘု□ါ□ျင်သည်□တစ်နေ့၌□ညဥ့်မိုက်မှောင်မှောင်□□□ □လွှင်တီ□ခါင်၌□တစ်ပါ□တည်း□ တ□ါ□နှလုံး□သွင်း□တာ□ထိုင်နေတော်မူ၏□□မိုး□သည်လည်း□□တဖြောက်ဖြောက်ကျလျက်□ုံ၏□

ထိုမြည်တကဲကဲ□ဆင်မဲမဲ□ □□□ ထိုသို့□တစ်ပါ□တည်း□□ထိုင်နေတော်မူစဥ်□သူတစ်ပါ□တို့ကို အ□ုတ်တမာအမှု၌□ပြုအောင်ပြည့်□□□တိုက်တွန်း□တတ်သောမာ□နတ်သည်□ဘု□ါ□ျင်၏ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း□ကြက်သီး□မွေး□ညင်း□ထခြင်း□တို့□ဖြစ်စေ□န်□□ည်သန်၍□ဆင်ကြီး□□ဂင် ဆောင်ကာ□ဘု□ါ□ျင်ထိုင်နေ□ါသို့□□ရှုလာ၏□အလွန်မည်□နက်ညိုမှောင်သော□အဆင်ရှိသော ကျောက်တုန်□တဲ့သို့□ဆင်မင်း□၏ဦး□ခါင်း□သည်□သို့မည်□နက်ချိပ်၏□□ဖြူဖွေး□သော□ငွေချောင်း□ မျာ□တဲ့သို့□ထိုဆင်မင်း□၏အစွ□ ်နှစ်ချောင်း□တို့သည်□ဖွေး□ဖွေး□ဖြူ၏□□ကြီး□စွာသော□ထွန်တုံး□တဲ့သို့ ထိုဆင်မင်း□၏နှာမောင်း□သည်□ကြီး□တုံ□ှည်သွ□ ်၏□

ပုံဟန်အမျိုး□မျိုး□□အကျိုး□မဲ့□ □□□ ထိုအခါ□ဘု□ါ□ျင်သည်"□ဤသူကာ□မာ□နတ်တည်း□"ဟု သိတော်မူ၍□အောက်ပါ□ါ□ထာဖြင့်□မာ□နတ်ကို□ွတ်ဆိုဟောမိန့်တော်မူ၏□

သံသ□□□သမ□ွန်း□□ကျွံ□တတွာ□သုဘာသုဘံ□
အလံ□တေ□တေန□ါပိမ□နှိဟတောမှ□မသိ□အန္တက□

အိုမာ□နတ်□□□သင်သည်□ဝါဘု□ါ□ျင်□တင်ကြိုမြမ်□□တမ္ဗ□ာန်□အလုပ်□အာ□တုတ်ကျင့်သုံး□ □□နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး□□ပုည့်လည်သွာ□လာ□ထပ်ခါခါပင်□ကောင်□ကောင်□ဆိုး□ဆိုး□အမျိုး□မျိုး□ဟန် ပုံသဏ္ဍာန်ကို□အတန်တန်ဖန်ဆင်း□□ပြုပြင်စီ□င်ခြင်း□ဖြင့်□ဝါ၏အထံသို့လာခဲ့လှလေပြီ□□အိုမာ□ နတ်□□□ထိုသို့ပုံဟန်□သဏ္ဍာန်အခင်း□ခင်း□တို့□ပြုလုပ်ခြင်း□မျာ□□ဖြင့်□တစုံ□တစ်□သင့်မှာအကျိုး□မဲ့□□ အိုမာ□နတ်□□□မည်မျှ□င်ဆိုင်□ဝါ့ကိုပြိုင်လည်း□□မနိုင်နောက်ဆုံး□□သင်သာလျှင်□ရှုံး□ခဲ့သည်တကာ□□

အလိမ်ပြေပြ□ ်မာ□နတ်ကွ□ ်□ □□□ ထိုသို့□ဘု□ါ□ျင်ကမိန့်တော်မူသောအခါ"□ဘု□ါ□ျင် သည်□ဝါ့ကို□□မာ□နတ်မှန်း□□□သိလေပြီတကာ□"ဟု□အ□ေ□ဂင်ဆောင်မှုပေ□သောကြောင့်□မနိုင် ပြတ်ရှုံး□□စိတ်ညှိုး□ငြိုး□၍□အပူလုံး□ကြွ□ ်□ထိုနေ□ါမှာပင်□တွ□ ်ပျောက်လေ၏□

ဟတ္ထိ□ါဇ□ဏ္ဏသုတ်ပြီး□၏□

□□သုဘသုတ်

□□□□ □□□ ဤသုတ်တော်သည်□ရှေ့□ဟတ္ထိ□ါဇသုတ်တော်နှင့်တူ၏□□ရှေ့□သုတ်၌□ဆင်မင်း□ပုံဟန် သဏ္ဍာန်ပြ၍□ခြောက်လှန့်၏□□ဤသုတ်၌ကာ□□ဘု□ါ□ျင်၏□မနီး□မ□ေး□အ□ပ်□□□ □တင့်တ□ ် မတင့်တ□ ်အသွ□ ်သွ□ ်သော□အ□ောင်အဆင်းတို့ကို□□ပြုလုပ်၍ပြခြင်း□သာ□ထူး□ခြာ□၏□□ထို့ပြင် ဤသုတ်၌□တူ□သည့်□ါ□ထာနှင့်□မြန်မာပြန်ကာ□□□

ေ□ □□တာ□ေ□နု□□စ□ ၊□နသာ□□သုသံ□□တာ□
နု□တေ□မာ□□သာနု□၊နု□တေ□မာ□□ဿ□□ဋ္ဌုပ္ပုံ□

"အိုမာဂ်နတ် ကို ် အလုပ်, နှုတ်အပြော, မနောအကြံ ဤသုံးပါးနဖြောင့်စင်၍ စောင့်စည်းလိုခြင်း ဖြိုးသူတို့သည်ကား သင်မာဂ်နတ်၏ အလိုအကြိုက်ကို ဘ ် သောအခါမျှမလိုက်မပါကြကုန် ထိုသူတော်ကောင်တို့သည် သင်မာဂ်နတ်၏အမိန့်သံကို နာခံလေ့ရှိ ကြပည့်မျာ မဟုတ်ကြကုန်"ဟူ၍ ဖြစ်၏။

သုဘာသုတ်ပြီး၏။

ပဌမမာ ပါသသုတ်

ဌာန = ဗာ ဏသီမြို့အနီး က္ကသိပတနမိ ဂ ဝန်တော

ကာလ = ဘုရားဖြစ်တော်မူစ ပဌမ ဂါတွင်းအချိန်

လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = မာဂ်နတ်

ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရား ျင်

တရားတော် = ဘုံအတွင်းမှ ကျော့ကွင်းမှ

ဂါ၏ ဖြေ ပ နှင့် ကြပါ ဗိုလ်မြတ်စွာသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူစအခါ ် ဗာ ဏသီမြို့အနီး က္ကသိပတနမိ ဂ ဝန်တော ် သီတင်းသုံးတော်မူ၏ ထိုအခါ ဘုရား ျင်သည် ဟန် တော်တို့အား အောက်ပါအတိုင်း ဆုံးမတော်မူ၏

ဘိက္ခုတို့ ငါသည် အပြုဟုတ်မှန်ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို သင့်တင့်လျော်ကန်စွာတော်မှန်အောင် နှလုံးသွင်းရှုပွားနိုင်ခြင်းကြောင့် အထွတ်အမြတ်လွတ်လပ်သည့်ဝိမုတ္တိကို လက်ပိုင်ပိုင်နိုင်ခဲ့ပေပြီ ဘုရားဖြစ်၍ထင်ထင်သိမြင်လက်ငင်းမျက်မှောက်ပြုနိုင်ခဲ့ပေပြီ ဘိက္ခုတို့ သင်တို့လည်း အပြုဟုတ်မှန်ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို သင့်တင့်လျော်ကန်စွာတော်မှန်အောင်ရှုပွား နှလုံးသွင်းခြင်းအားဖြင့် အထွတ်အမြတ်လွတ်လပ်သည့်ဝိမုတ္တိကို လက်ပိုင်ပိုင်နိုင်ငင်နိုင် အောင်ကြိုးစား ကြကုန်လော့ ဘုရား၍ထင်ထင်သိမြင်လက်ငင်းမျက်မှောက်ပြုနိုင်သူ တွေဖြစ်ကြကုန်လော့

မာဂ်နတ်လာပြီ ထိုသို့ဆုံးမ၍ဆိုတိုက်တွန်းတော်မူသည်ကို ကြားသိသောမာဂ်နတ်သည် ဤဗုဒ္ဓ ဂါတမသည် မိမိကို ် တိုင်း ဝါ ် တွင်မှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်ရုံမျှဖြင့် အားမ သေး ဘဲ သူတစ်ပါးတို့ကိုပါ သူ၏နောက်သို့လိုက်ပါလာအောင် သွေးဆောင်တိုက်တွန်းနေပြန်ချေပြီ ထိုကားမြန်ဆို့ပိတ်ဦးမှ တော်တော့မည်ဟုကြံ၍ ဘုရား ျင်၏အနီးအပါးသို့ လာ ငင်ကာ အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် ပြောဆိုခြိမ်းခြောက်၏

မာဂ်နတ် ဗဒ္ဓေါသိမာ ပါသေန၊ ဝေ ဒိဗ္ဗာ ဝေ စ မာနုသာ
မာ ဗန္ဓနဗဒ္ဓေါသိ၊ န မေ သမဏ မောက္ခသိ

အို ဟန် လူ့ ပ်နတ် ့ ကျ ဂါ ဖြာအာရုံကာမ ကျက်ဟုအဟုန်ထန်ပြင်းမာဂ်ကျော့ကွင်းဖြင့် တခင်းလပ် သင့်ကိုထောင်ထားအပ်ပြီ ထွံ့နှောင်ဖမ်းမိထားပြီ ဖြစ်၏ အို ဟန် သင်သည် အဟုန်ထန်ပြင်း ကျွန်ုပ်၏မာဂ်ကျော့ကွင်းမှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်

ဘု ုင် 　မုတ္တာဟံ မာ ပါသေနႈ ဗ္ဗာ စ ာနသာ
မာ ဗန္ဓနမုတ္တောမို နိုဟတော တွမသိ အန္တက

အိုမာ နတ် ကူ္ပ နတ် ဂါ ဖြာအာရုံ ကာမ ဏ်ဟု အစုံဖြန့်ခင် သင့်ကျော့ကွင်း မှ အ ုင်ဖြတ်ပြတ် ငါလွတ်လပ်ပြီ ဖြစ်၏ အိုမာ နတ် ကျော့ကွင်းအထပ်ထပ် သင်ထောင် အပ်လည်း လွတ်လပ်စိုဖိုင် ငါကာ သင့်ကို နိုင်ခဲ့လေပြီတကား

မနိုင်ရှုံ၍ည့ိုးချုံးမပျောက်ကွ ် ထိုသို့ ဘု ုင်ကမိန့်တော်မူသောအခါ မာ နတ် သည် "ဟန် ဖ ါတမသည် ငါ့ကိုမာ နတ်မှန် လည်း သိ၏ ငါ၏ကျော့ကွင်းမှလည်း ကာ ် ပင် လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်လေပြီ" ဟုမနိုင်ပြတ်ရှုံး စိတ်ည့ိုးချုံး၍ အပူလုံး ကြွ ် ထိုနေရာမှာ ပင် ပျောက်ကွ ် လေသတည်း

ပဌမမာ ပါသသုတ်ပြီး၏

ုတိ မာ ပါသသုတ်

	ဌာန	= ဗာ ာဏသီမြို့အနီး ဣသိပတနမိ ုန်တော
	ကာလ	= ဘု ဖြစ်တော်မူစ ပဌမ ါဆို၍ ကျွတ်ချိန် ဌ
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မာ နတ်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ုင်
	တ ာ တော်	= မာ နတ်၏ကျော့ကွင်း ကူသမျှမှလွတ်လပ်ပြီ မို

သာသနာပြု ဖစေလွှတ်တော်မူပုံ မုဒ္ဓမြတ်စွာသည် မ္မစကြာတ ာ ဒီ ကို ဟောတော်မူပြီး နောက် ာ ာဏသီမြို့အနီး ဣသိပတနမိ ုန်တော် ဌ ပဌမ ါကပ်တော်မူ၏ ပဌမ ါကျွတ် သောအခါ ဟန် တော်တို့အား အောက်ပါစကား ကို မိန့်တော်မူ၏

ဘိက္ခုတို့ ငါသည် လူ နတ်ပါ ငါ ဖြာအာရုံ ကာမ ဏ်ဟု အဟုန်ထန်ပြင်း အလုံးစုံသော မာ ကျော့ကွင်း တို့မှ လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်တော်မူပြီ ထိုအတူ သင်တို့လည်း လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်ပြီ ဖြစ်ကြကုန်၏

ဘိက္ခုတို့ မျာ စွာသောလူအပေါင်း ၏ စီးပွား ချမ်း သာအလို့ငှာ ကမ္ဘာလောကကို သနား စောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ခြင်း ငှာ နတ်လူပြဟ္မာသတ္တ ါတို့၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ ထိုထို၌ ၍ လှည့်လည်ကာ သာသနာပြုကြကုန်လော့ တစ်ကြောင်း တည်း သောခ ီးဖြင့်ကာ တစ်ပေါင်း တည် ပါမသွား ကြကုန်လင့်

စ, လ ်, အဆုံး ပေါင်း ရှိမြင့်မြတ် တ ာ ဂါ တ်ကို နှ ် ပ်တခွင် သွန်သင်ဟောပြကြကုန် လော့ အနက်သ ဒ္ဒါ အ ပ္ပါ ် ပါကုံလုံပြည့်စုံစွင့်စွင့် မြတ်သောသာသနာ့အကျင့်ကို မလစ်ဖွင့်ဟ ပြသကြကုန်လော့ က ,ပေါ်သ မောဟမြူလုံး အနည်း ငယ် သာအုပ်ဖုံး၍ ရှု ထက်မြက်သော ပညာမျက်လုံ ရှိသော သတ္တ ါတို့ ရှိကြပေကုန်၏ မနာမကြာ သဖြင့် တ ာ မှ ဆုတ် ုတ်နေ

ကြွေးကြကုန်၏။ ဟောပြောပြသဆုံးမလျှင် မချုပ်ငြိမ်းသိဖွယ် နှောင့်ယှက်လွင့်သူတွေ ကြွေးကြပါလိမ့်မည်။ ငါဘုရားလည်း ဝစီရေးလေတောင်းသေနာနှိုးသို့ စကားဟောတော်မူမှ နှိုးကြွတော်မူပေအံ့။

မာရ်နတ်လာပြီ။ ထိုသို့ ဟန်ဆောင်တော် ... ကျိုပ်တို့ကို သာသနာပြုစေလွှတ်၍ တိုက်တော်တိုင်လည်း ကြွမည့်အကြောင်းကို မိန့်တော်မူသောအခါ မာရ်နတ်သည် ကျေ၍ မုန်းပါတမသည့်သူ့သာ ကြကြပည့် ... တို့ကို "တစ်ကြောင်းတည်း ခရီး တစ်ပေါင်းတည်း မသွားကြနှင့်" စသည်ဖြင့် ကြိုကြိုကျဉ်းကျဉ်း စစ်ပွဲကြီး တစ်ခု တပ်ထွက်ဖို့အမိန့်ပေးသည့်နှယ် စီစဉ်နေလေသည်။ သူတစ်ပါးတည်း ဟောပြောနေသည်ကိုပင် ငါ၏စိတ်နှလုံး ညှိုးချုံးလှပြီဖြစ်ရာ၊ ခုအခါ များစွာသော ဟန်တို့ ဟောပြောလျှင် အဘယ်ပြောဆိုဖွယ် ရှိတော့မည်နည်း။ ဘာမြစ်ဆို့ပိတ်ရတော့အံ့ဟု တွေးကာ ဘုရားရှင်အနီးအပါးသို့ ချဉ်းကပ်လာကာ အောက်ပါဂါထာဖြင့် ခြိမ်းခြောက်လေသည်။

မာရ်နတ်။ ... ဗဒ္ဓေါသိ သဗ္ဗပါသေဟိ၊ ယေ ဒိဗ္ဗာ ယေ စ မာနုသာ။
မဟာဗန္ဓနဗဒ္ဓေါသိ၊ န မေ သမဏ မောက္ခသိ။

အို ... ဟန် ... လူ့ ... ပ်နတ် ... ငါ၏ ဖြားအာရုံ ကာမ ... ကျ်ဟု အဟုန်ထန်ပြင်း အလုံးစုံသော မာရ်ကျော့ကွင်းဖြင့် ခင်မလပ်သင့်ကိုထောင်ထားအပ်ပြီး ဖွဲ့နှောင်ဖမ်းမိထားပြီး ဖြစ်၏။ အို ... ဟန် ... သင်သည် အဟုန်ထန်ပြင်း အလုံးစုံသော မာရ်ကျော့ကွင်းမှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

ဘုရားရှင်။ ... မုတ္တာဟံ သဗ္ဗပါသေဟိ၊ ယေ ဒိဗ္ဗာ ယေ စ မာနုသာ။
မဟာဗန္ဓနမုတ္တောမှိ၊ နိဟတော တွမသိ အန္တက။

အိုမာရ်နတ် ... လူ့ ... ပ်နတ် ... ငါ ဖြားအာရုံ ကာမ ... ကျ်ဟု အစုံဖြန့်ခင်း သင့်ကျော့ကွင်းမှ အလျှင်ပြတ်ပြတ် ငါလွတ်လပ်ပြီး ဖြစ်၏။ အိုမာရ်နတ် ... ကျော့ကွင်း အထပ်ထပ် သင်ထောင်အပ်လည်း လွတ်လပ်စိုးမိုး ငါကား သင့်ကို နိုင်ခဲ့လေပြီတကား။

ဘုရားရှင်၏ ထိုစကားကို ကြား သောမာရ်နတ်သည် မနိုင်ပြတ်ရှုံး စိတ်ညှိုးချုံး၍ အပူလုံးကြွင်း ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်ကွယ်လေသတည်း။

[ပဉ္စမ] မာရပါသသုတ်ပြီး၏။

... သပ္ပသုတ်

...	ဌာန	=	ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	=	ညဥ့်အချိန်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
	ဟောကြောင်း	=	မာရ်နတ်က မြွေကြီးအသွင်ဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ခြောက်လှန့်ခြင်း။
	တရားတော်	=	ချွန်ထက်သည့်လုံမဖြင့် ... ကိုချိန်ရွယ်သော်လည်း မတုန်လှုပ်ပုံ။

ညဥ့်မိုက်မိုမှောင်လွင်တီခေါင် ုမြတ်စွာသည် ဂဇပြုပ်မြို့ ၌ နှင့်နက်တို့အာ ဘောမှဲ့ပေ၍ အစာကျွေ ကာဥ ၂ဥ် ၌ တည်ဆောက်လှုပြန်အပ်သောငြူနကျောင်း တော်၌ သီတင်းသုံး တော်မူ၏ ထိုသို့ သီတင်းသုံး တော်မူစဉ် တစ်နေ့၌ ဘု ဂ ုင်သည် ညဥ့် မိုက်မိုမှောင် ၌ လွင်တီခေါင်၌ တစ်ပါ တည် တ ဂ နှလုံး သွင်း တ ထိုင်နေတော်မူ၏ ုိုး သည် လည် တဖြောက်ဖြောက်ကျလျက် ို၏

ရှုရှု ုေ မြွေမင်ကြီ ထိုသို့ တစ်ပါ တည် ထိုင်နေတော်မူစဉ် သူတစ်ပါ တို့ကို အ ုတ်တမာအမှု၌ဖြုအောင်ပြည့်ွန် တိုက်တွန် တတ်သောမာ နတ်သည် ဘု ဂ ုင်၏ကြောက် လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း ကြက်သီ မွေ သင် ထခြင် တိုဖြစ်စေ နြ ည်သန်၍ မြွေမင်ကြီအ ေဂင် ဆောင်ကာ ဘု ဂ ုင် ုဂသို့ ေ ုရှုလာ၏ ၎ သစ်တုံ ကြီ တစ်ခုလုံ ကို ထွင်၍ပြုလုပ်အပ်သော ပိန် ေကာလှေကြီ တဲ့သို့ ထိုမြွေမင် ၏ကိုယ် လုံးသည် ကြီ တျ ၌ ည်လျှာ ၏ ထိုမြွေမင် ၏ပါ ပျဉ် သည် ေသ ည်ပြုလုပ်သူတို့၏မုန့်မှုန့်ကိုဖြန့်လှန် ဂဖျာကြီ တဲ့သို့ ဖြန့်ကာ ကြီ မာ ၏ ထို မြွေမင် ၏မျက်စိနှစ်ကွင်း တို့သည် ေကာသလမင် ၏အသုံးအဆောင် တ စက်ဘီ မာဏ ို ခွက်ကြီ တို့ကဲ့သို့ ဖြု တျ ၌ လင်လင် တ င် ၎င်ေတာက်ပ၏ တ ျ ု တ ျ ျ ုိ သည် ထန်စွာချွန် ေသာအခါ တပြောင်ပြောင်တ င် ၎င် လျှပ်စီ လင် သကဲ့သို့ ထိုမြွေမင် ၏ခံတွင်းမှ လျှာသည် ၎င် ၎င်လက်လက် အခါခါထွက်၏ ပန် ဖ်သမာ တို့၏ဖာ ဖိုပြွန် မှ တရှုရှု တ ို ို အသံကြီ တဲ့သို့ ထိုမြွေမင် ၏နှာမှုတ်သံကြီ သည် တရှုရှု တ ို ို ဖြည်၏

ထိုသို့ ေကြောက်လန့်စေ န် ည်သန်ခြောက်လှန့်သော်လည်း "ဤသူကာ မာ နတ်တည်" ဟု သိတော်မူကာ ဘု ဂ ုင်သည် ေအာက်ပါ ဂါထာတို့ဖြင့် မာ နတ်ကို ိန့်တော်မူ၏

ဘု ဂ ုင်
ေ ဂ သုည ေဟာနိ ေသ တိ
သေ ၂ ေသာ မုနိ အတ္တသညတော
ေဝသဿဇ္ဇ ေ ၂ တ္တ ေသာ၊
ပတိရူပံ တိ တ ထာ ိ သ ဿ တံ

ဘု ဂ တည် တူသောမုနိသည် သွာ ၊ ပ်,ထိုင်,လျောင်း ပါ ေသာကြ ိ ဂပုထ်အပေါင်း ဖြင့် တိန် ေအာင် ရှံအကျိုး ဂ ာသော ြို့ ဂ တွန်သံ ဆူညံ ဘဲ လူသံတိတ်ချိန် ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း တို့ကို သီတင်းသုံး နေထိုင်ခြင်း ၊ သုံး ခွဲခြင်း ဖြစ်၏ ထိုသို့သုံး ခွဲ ဂ ၌လည် ခန္ဓာကို ၌ အတ္တဘော တော်ကို စောင့်စည် လျက်သာ သုံး ခွဲ၏ ထိုသို့စောင့်စည် သည်ဆို ဂ ၌လည် ခန္ဓာကို ၌ အတ္တဘောကို တွ ၌ တွ ၌ တာတာမဟုတ် ကို ၌ ခန္ဓာ ၌ တွ ၌ တာနှစ်သက်ခြင်း တင် သည် ဖြစ်၍ လှည့်လည်တော်မူ၏ ခန္ဓာကို ၌ အတ္တဘောတော်ကို စောင့်ရှောက်ရုံမျှ ၊ တိန် ေအာင် ရှံမျှသာ သဘောထာ ၍ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း တို့ကို ုိ သုံး ခွဲသော ဘု ဂ တည် တူသော မုနိအတွက် ခန္ဓာကို ၌ ၌ တွ ၌ တာနှစ်သက်ခြင်း တင်၍ လှည့်လည်နိုင်ခြင်း သည် သင့်လျော် ကောင်းမြတ် လျောက်ပတ်သည်သာတည်

စကာဖဟူဘေဖဟူ၊
အထော သသီသပါဖဟူ
လောမမို့နဲ့တတ္ထက္ကဉ္စေ၊
သုညာ တောမဟာမုနိ

ထိုထိုဤဤလည့်လည်သွာလာခြံသေ့,သစ်,ကျဂစသောသောတိစ္စာန်တို့သည်လည် အမြောက်အမြောကုန်၏ကြောက်ထိတ်လန့်ဖွ သက်သက်မဲ့အသွ သွ တို့သည် လည် မျော ပြော စွာကြကုန်၏ ထို့ပြင်မှက်,ခြင်,ကင်,မြွေအထွေထွေသောသတ္တဝါတို့သည် လည် မျာတုန်၏ ထိုကြောက်ဖွ လန့်ဖွ အသွ သွ တို့ကြောင့်ခန္ဓာကို ကိုစောင့် ှောက်ရုံမျှ,တိန်အောင်ရုံမျှသဘောထာ၍ဆိတ်ငြိမ်ဂသို့ကပ်သောတို ခန္ဓာ တွ တာခြင်တင်တော်မူသောဘုဂျင်သည်အမွေတော်တစ်ချောင်တိုမျှလှုပ်စေတော်မမူ

နဘံစလေ ျဖထဝီစလေ ျ၊
သဗ္ဗေပိဖါဏာဉ သန္တသေ ျူ
သလ္လမ္ပိစေဉ သိကပ္ပငေ ျူ
ဉပဝီသုတာဏံနဲ့တာဂေန္တိဖုဂ္ဂ

အာကာေဟင်မိုကောင်တင်ကြီးသည်အစိတ်စိတ်အမွာမွာတဲ့သွာစေကာမူသတ္တဝါ တို့၏တည်နေဂနှစ်သိန်လေသောင်တုပေါင် ဇနာသညာ ှိုး ဤမဟာပထဝီမြေကြီး သည်အ ပ်လေမျက်နှာအဖြာဖြာ မ်ထို၍အမျိုးမျိုးတုန်လှုပ်စေကာမူ သမျှဉသံအလုံ စုံသောသတ္တဝါတို့ကကြောက်ဖွ လန့်ဖွ အသွ သွ ပြ၍ခြိမ်ချောက်ကြစေကာမူပြောင် ပြောင်လက်လက်အဂေါင်ထွက်သည့်ချွန်ထက်သောလှံမကို င ဋ္ဌမ်ိုတွ ထိုသတ် နဲ့ချိန် ွ ကြစေကာမူကြောက်ခြင်အသွ သွ ကိုဖ တော်မူပြီးသောဘုဂျင်တို့သည်ကာ ခန္ဓာကို ဉပဝီတို့ဋ္ဌမ်ိုခိုကွ ကာဖုန်အောင်ဂကိုဘာ ခါမရှုလုံပင်ပြုတော်မမူကြကုန် **မနိုင်ရှု၍ညှိုးချုံပျောက်ကွ**

ထိုသို့ဘုဂျင်ကမိန့်တော်မူသောအခါမာ နတ် သည်"ဘုဂျင်သည်ငါ့ကိုမာ နတ်မှန်သိလေပြီတကာ"ဟုအလိမ်ပေတောမနိုင်ပြတ်ရှု စိတ်ညှိုးချုံ၍အပူလုံကြွ ထိုနေဂမှာပင်ပျောက်ကွ လေသတည်

သပ္ပသုတ်ပြီး၏

သုပတိသုတ်

	ဌာန	= ဂဇပြဟ်မြို့ ဥ နဲ့ကျောင်တိုက် နွကုဝိ
	ကာလ	= ညဉ့်နက်သန်ခေါင်ကျော်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မာ နတ်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုဂျင်
	တဂတော်	= ဉပဝီမ ိုသောကြောင့်စင်ကြ စွာတျိန်စက် ပုံ

ကျိန် စက်တော်မူ မာ နတ်လာ ဘု ု င်သည် ဇ ပြု ပ်မြို့ ု ပ္ဘိ နက်တို့အာ ဘေ မ့်ပေ ၍ အစာကျွေ ာဥ ျဥ် ီ ည်ဆောက်လှူ ုန် အပ်သော ု န်ကျောင် တိုက်၌ သီတင်သုံး နေတော်မူ၏ ထိုသို့ သီတင်သုံး တော်မူစဉ် တစ်နေ့၌ ဘု ု င်သည် ည့် အတော်နက်၍ သန် ေခါင်ကျော်တက်သည့်တိုင်အောင် လွင်တီ ေခါင်၌ စင်္ကြံကြွတော်မူနေ၏ သန် ေခါင်ကျော်တက် ို သောက် ဖက်သို့ က်မှ ခြေဆေ တော်မူ၍ နွ ကု တိုက်သို့ င် ကာ ်လက် ဂန့်တောင် စောင် လျက် စ်ခဏမျှကျိန် စက်တော်မူ၏ ခြေဆစ်ချင် ပွတ်တိုက်မှု မ ု စေ န် လက် ဂခြေပေ ၌ လက် ခြေတော်ကို အနည် လွန်ကာ တင်ထား တော်မူ၏ သတိသမ္ပဇဉ် အမြဲ ဉ်တော်မူ၍ ထ ို့ န်အချိန်ကိုလည်း ိုင် ဖြတ်သတ်မှတ်တော်မူကာ ကျိန် စက်တော်မူ၏ ထိုအခါ မာ နတ်သည် က်လာ၍ အောက်ပါစကာ ကိုဆို၏

မာ နတ် ကိ ်သောပ္ပသိ ကိ ်နု သောပ္ပသိ၊
ကိမိ သောပ္ပသိ ုမ္ဘ
သုညမ နက္က သောပ္ပသိ၊
ကိမိ သောပ္ပသိ သူ ဥဂ္ဂတေ

အို ဟန် အိပ်နေသလာ အဘ ကြောင့် သင်အိပ်နေသနည်း ၍အိပ်ခြင် သည် မိန် မောတွေ သူသေကဲ့သို့အိပ်ခြင် လော "ငါသည် ဆူသံတိတ်ချိန် ိတ်ငြိမ်သော ကျောင် ကို ပေပြီ" ဟု တွေ ၍ အိပ်ခြင် လော နေထွက်သည့်တိုင်အောင် အိပ် မှုမထသေ သည့် ၍အိပ်ခြင် သည် အဘ မည်သော အိပ်ခြင် ကဲ့နည်း

ဘု ု င် သ လိနီ သတ္တိကာ၊ ကျာ နတ္တိ ုဟိဥ္စိ နေတ
သဗ္ဗူပ ပ ကွ ဂ ု ေ၊ သောပ္ပတိ ကိ ေ တွ္တ မာ

အကြင်မြတ်စွာဘု နွာအစဉ် ၌ တ်မြတ်ကြီ အသွ သွ အဖုံဖုံ စ်စုံတစ်ခု သောဘ သို့ပို့ဆောင်ဆွဲငင်တတ်သော ွန် က်သဖွ ြတွ ဖွဲ့စပ် ကျာ တ်မ ု တော့ တဏှာ တ်ကို အမြစ်ပြတ်ပ စွန့်ပြီ သော ထိုဘု ု င်သည် အလုံ ုံသော ဥပ တို့၏ကုန် ခြင် ကြောင့် ကျိန် စက်၏ အိုမာ နတ် ၍ကဲ့သို့ င်ကြ စွာအိပ်ခြင် ၌ သင်၏ငြူစူ က် က် နှောင့် ျ က်လှည့်လည်နေခြင် သည် အကျို မပြီ အချည် နှီ သာတည်း

ထိုသို့ ဘု ု င်က မိန့်တော်မူသောအခါ မာ နတ်သည် "ဘု ု င်သည် ငါ့ကိုမာ နတ်မှန် သိလေပြီတကာ" ဟု မနိုင်ပြတ်ရှု စိတ်ညှို ချုံ၍ အပူလုံ ကြွ ထိုနေ မှာပင် ပျောက် ကွ လေ၏

သုပတိသုတ်ပြီ ၏

နန္ဒတိသုတ်

 ၍သုတ်သည် တာသံ တ်၊ နန္ဒန နန္ဒတိသုတ်နှင့် အာ လုံ ကူ၏ ထို၌ ထင်မ ု နတ်တစ်ပါ ာ မ ြင်နှင့် ၍၌ မာ နတ်ကမ ြင် သာထူ သည်

နန္ဒတိသုတ်ပြီ ၏

ပဌမအာ ု သုတ်

	ဌာန	=	ဂဇပြိုဟ်မြို့ ေ ဋ္ဌု န်ကျောင်း တိုက်
	ကာလ	=	ဟန် တော်များ တာ ဂ နာ ု နေကျ ည့်ဦး
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	မာ ိနတ်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ဂ ျင်
	တ ဂ တော်	=	ဦ ေခါင်း ဌ ိ အလောင်ခံ သူကဲ့သို့ တုသိုလ်တ ဂ ကို ကြို တာ ပုံ

ဘု ဂ ျင် မု ြမြတ်စွာသည် ဂဇပြိုဟ်မြို့ ့ နက်တို့အာ အစာကျွေး ဘေ မဲ့ပေ ဂ ဥ ျဉ် တည်ဆောက်လှူ ိန် အပ်သော ေ ဋ္ဌု န်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ ၏ ထိုအခါ ည့်ဦး တ ဂ နာ ေ ကက်လာကြကုန်သော ဟန် တော်တို့အာ အောက်ပါ သတိပေ တ ဂ တို ဟောတော်မူ၏

ျည်လှပါဆို တစ် ဂ ပိုမျှ ဘိက္ခုတို့ ခုလူတို့၏အသက်သည် နည်း ေ တိုလျှလှ၏ တမလွန်ဘ နောက်လောကသို့ မုချမသွေ သွာ ေ ကက် ပေဦးမည် ကောင်းမှုကုသိုလ်တ ဂ ကို ကြို တာ ပြုလုပ်ထိုက်၏ ဖြူစင်မြင့်မြတ် အကျင့် ဂတ်ကို မပြတ်စိုက်စိုက် ဖြည့်ကျင့်ထိုက်၏ ဖြစ်ပေ ပေါက်ဖွာ လာသမျှ သေကြပျောက်ပျက် သည်ချည့် ဖြစ်၏ ဘိက္ခုတို့ ခုအခါ အသက်အ ျည်ဆုံး ပါဆိုသူပင်လျှင် အနှစ်တစ် ဂ သာ ျည်၏ ိုလျှင် အနည်း ေ သာပိုနိုင်သည် အနှစ် သို့ ေ ကက်ဟုလို

ထိုဆုံ မသံကို ကြာ သော မာ ိနတ်သည် ဘု ဂ ျင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် အ ွ့တိုက်သည့် အနေဖြင့် အောက်ပါစကာ တိုဆို၏

မာ ိနတ် ိယမာ ု မနုသာနံ၊ န နံ တိ ငွေ သုပေါ ိသော စ ေ ျနိ မတ္တော န္တတ္ထိ မစ္စုသ အာ မော

လူတို့၏အသက်သည် ျည်ပါ၏ သူတော်ကောင်း သည် ထိုအသက်ကို "တို၏" ဟု ပြောကာ မကဲ့ မရှုံ့ချ ဂ နို့ ည် စ်တွ ပက်လက်အိပ်ကလေ ေ သည် အသက်တို့ ျည် ဤ နှစ်လီကို မကြုံစည်မစဉ် တာ သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်း သည် ထိုနှစ်လီကို မကြုံစည်မစဉ် စာ ဂ သေမင်း ၏လာခြင်း သည် အလျှင် ပင်မ ိုနိုင်ပါ

ဘု ဂ ျင် အပ္ပမာ ု မနုသာနံ၊ တိ ငွေ ျန် သုပေါ ိသော စ ေ ျ ိတ္တသီသော န္တတ္ထိ မစ္စုသ နာ မော

လူတို့၏အသက်သည် နည်း ေ တိုလျှလှသည်သာ အ ျည် မြော်မြင် သူတော်စင်သည် ထို အသက်တိုခြင်း တို မကြိုက်မနှစ်သက် ဂ ဦး ေခါင်း ဉ သျှောင်း ီး တောက်လောင်ခံ သူသည် ထိုမီး ငြိမ်း န် အမှန်ကြို တာ သကဲ့သို့ ကြောင်း ကျိုး မြော်မြင် သူတော်စင်သည် ကောင်းမှုကုသိုလ် တ ဂ မချကြို တာ အာ ထုတ် ဂ၏ ဓန္တာဖြို့ခွင်း ျင်သေမင်းနှင့် တွေ့ကြုံ မည့်အ ေ အခင်း ကာ မ ွ င် ကေန် အမှန်မလွဲသာလျှင်တည်

ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာ နတ်သည် ငါ့ကို ဘု ဂါ သိလေပြီ တကား ဟု မနိုင်ပြတ် ရှုံ စိတ်ညှိုး ချုံး၍ အပူလုံး ကြွ ထိုနေရာ၌ပင် ပျောက်ကွယ် လေသတည်း။

ပဌမအာ သုတ်ပြီး၏။

ပုတိ အာ သုတ်

ကြ်သုတ်၌ဖြာန၊ ကာလစသည်နှင့်တကွ မာ နတ်လာသည့်တိုင်အောင်သော စကား စုသည် ပဌမအာ သုတ်နှင့်တူ၏။ ထူး၌သာ ဆို၏။

တ ဂါ တော် = သတ္တ ါတို့၏ အသက်သည် နေ့ညဉ့်တို့ကုန်သလို ကုန်လွ ၏။

မာ နတ် နာ နွ အပေ ကော ပဲ့ ပုရှိ
အာ အနုပ ဂါ တိ စွာန် နေမိ ထကုဗ္ဗ။

နေ့ညဉ့်အတန်တန်တို့သည် ကုန်လွန်သည်ဟူ၍ မဟုတ်ကုန်။ သတ္တ ါတို့၏ အသက်သည် မချုပ်ဆုံးနိုင်။ ထော စက်ဘီး၏ အကွပ်တံကူသည် ထော ဖုံတောင်သို့ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ သတ္တ ါတို့၏အသက်သည် သတ္တ ါတို့သို့ပင် အစဉ်လိုက်နေ၏။

ဘုဂါ အစ နွ အပေ ကော ပဲ့ ပုရှိ
အာ ဓိ တိ စွာန် ကုန္ ပါန် ကြ ကဲ။

နေ့ညဉ့်အတန်တန်တို့သည် ကုန်လွန်ရှိသောဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တ ါတို့၏အသက်သည် ချုပ် ဆုံး၏။ မြစ် ချောင်း တို့၏ ေသည် ကုန်လွ သကဲ့သို့ သတ္တ ါတို့၏ အသက်သည် လည်း ကုန်လွ လှ၏။

ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာ နတ်သည် ငါ့ကို ဘု ဂါ သိလေပြီ တကား ဟု မနိုင်ပြတ် ရှုံ စိတ်ညှိုး ချုံး၍ အပူလုံး ကြွ ထိုနေရာ၌ပင် ပျောက်ကွယ် လေသတည်း။

ပုတိ အာ သုတ်ပြီး၏။

ပဌမ မြန်မာပြန်ပြီး၏။

[illegible] ဒုတိယဝဂ် [illegible]

[illegible] ပါသာဏသုတ်

နိဒါန်း
ဌာန = ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်။
ကာလ = ညဉ့်အချိန်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်။
ဟောကြောင်း = မာရ်နတ်၏ ကျောက်တုံးများကို ပစ်ချ၍ နှောင့်ယှက်မှု။
တရားတော် = ဂိဇ္ဈကုဋ်တစ်တောင်လုံး တုန်လှုပ်သော်လည်း မတုန်လှုပ်ပုံ။

ညဉ့်မှောင်မဲမဲ ကျောက်ပစ်ခွဲ။ ။ ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုသို့ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် တစ်နေ့၌ ဘုရားရှင်သည် ညဉ့်မိုက်မှောင်မှောင် လွင်တီးခေါင်၌ တရားနှလုံးသွင်းကာ ထိုင်နေတော်မူ၏။ မိုးသည်လည်း တဖျောက်ဖျောက်ကျလျက်ရှိ၏။ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ဘုရားရှင်၏ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကြက်သီးထခြင်းကို ဖြစ်စေလိုသောကြောင့် ဘုရားရှင်၏ မနီးမဝေး၌ ကျောက်တုံးကြီးတို့ကို ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်မှ လှိမ့်ချပစ်ချခဲ့ကာ တစ်တုံးနှင့်တစ်တုံး တိုက်ခိုက်၍ တဂျုန်းဂျုန်း မြည်ဟီးစေ၏။

တောင်လုံး ဂိဇ္ဈကုဋ် ပြင်းစွာလှုပ်လည်း။ ။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် မာရ်နတ်မှန်း သိတော်မူ၍ အောက်ပါဂါထာဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။

သစေပိ ကေဝလံ သဗ္ဗံ၊ ဂိဇ္ဈကူဋံ စလေဿသိ။
နေဝ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခန္ဓေ အတ္ထိ ဣဉ္ဇိတံ။

အို မာရ်နတ်၊ သင်သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တစ်တောင်လုံးကို ဂျုန်းဂျုန်း မြည်ကြွေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေဦးတော့၊ ထိုသို့ တုန်လှုပ်စေသော်လည်း ကိလေသာအပေါင်းမှ ကောင်းကောင်း သန့်ရှင်း လွတ်မြောက်ခြင်း ရှိတော်မူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ သန္တာန်၌ တစ်စုံတစ်ခု အနည်းငယ်ကလေးမျှ တုန်လှုပ်မှုသည် မရှိနိုင်တော့ချေ။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူသောအခါ မာရ်နတ်လည်း လက်လျှော့၍ ပြန်လေသတည်း။

ပါသာဏသုတ် ပြီး၏။

[illegible] ကိန္နုသီဟသုတ်

နိဒါန်း
ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ = နေ့လယ်အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = မာရ်နတ်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်။
တရားတော် = ဘုရားရှင်တို့ ပရိသတ်၌ ရဲတင်းပုံ။

မာတိကာသို့

သင့်မှာ န်သူ ပြိုင်ဘက်ပြုံ မုန့်မြတ်စွာသည် သာ တ္တိမြို့ ဇေတ နကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုသို့ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တစ်နေ့သ၌ တ ဂါ နှော နိ ဂါက် လာသော ပ ိသတ်ကြီး အာ တ ဂါ ဟောတော်မူလျက်ရှိ၏။ ထိုအခါ မာ နတ်သည် တ ဂါ နှော ပ ိသတ်၏ ပညာမျက်စိ ပျောက်အောင် အနှောင့်အ ကိ်ပြု န် ဂါက်လာ၍ အောက်ပါ စကာ ကိုဆို၏။

မာ နတ် ကိ နူ့သီဟော န သိ၊ ပ ိသာ ိ သာ ငေ၊ ပ မလ္လော တိ တေ အတ္တ၊ ဇိတာ န ညသိ။

အို ဟန် ပ ိသတ်ကြီး အလ စာင့်တ တင် ဂ ုံ ကြွေ ်ာင်းသည်ဖြစ်၍ မ ွံ့ မကြောက် သေ့ ဟောက်သကဲ့သို့ တောက်တ ဂါ စကာ တို့ ပြောကြား တိန် ဟောက်နေဘိ ၏။ သင့်မှာ ဆန့်ကျင်ဘက် ည်တူ ပြိုင်ဘက်လက်ပမ်း သည်ဆိုသူ ရှိနေပါလျက် သင့်ကို သင် "ငါအောင်နိုင်သူ" ဟူ၍ ထင်နေပါသလာ။

ဘု ဂါ ်င် န ္တိ ဟာ ိ ဂါ၊ ပ ိသာသု သာ ၊ တထာ တာ ဖလပ္ပတ္တာ၊ တိဏ္ဏာ လောကေ သတ္တိကံ။

အိုမာ နတ် ကြီး မြတ်သော စွမ်း သတ္တိ လုံ့လ ိ ုတော်မူကြကုန်သော ဘု ဂါ ်င်တို့သည် လူသာမက နတ်ဗြဟ္မာအသွ သွ ပ ိတ်သတ်ကြီး တို့အလ ၌ ဂ ုံ ကြွေ ်ာင်း တင် တော်မူကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မှုချ တောက်တ ဂါ စကာ တို့ ဟောကြား ရိ ကြုံ ရို ဖြစ်ကုန်၏။ ဘု ဂါ ်င်တို့သည် ကာ ဖလ သည်ဆ တန် အာ စွမ်း အင်နှင့်လည်း ည့်စုံကြ ကုန်၏။ ရူပသ သည် တွေ့စုံ လောက ဂါတ် အဖုံဖုံ၌ အဟုန်ပြင်း လတ် သံလိုက် ဂါတ်သို့ ကပ်တွ တာ ကာမတဏှာကိုလည်း ခွါလွှန် မြောက် မြဲ ဖျောက်ပြီ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသောအခါ မာ နတ်သည် လက်လျှော့၍ ပြန်လေသတည်း။

ကိ နူ့သီဟသုတ်ပြီး၏။

သကလိကသုတ်

	ဌာန	=	ဂဇပြို ဟ်မြို့အနီ မ ဒ္ဒကုစ္ဆိမိ ုန်တော
	ကာလ	=	ညဥ့်အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	မာ နတ်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ဂါ ်င်
	တ ဂါ တော်	=	ဂါ ဆိပ်လူ ာ ုံ သူတို့အိပ်နိုင်လျှင် ငါ အဘ ကြောင့်မအိပ်နိုင် မည်နည်း ဟု ဟော ပုံ

ကျောက်လွှာထိခတ် သွေ ဂါတ်ဆူပူ ဘု ဂါ ်င်သည် ဂဇပြို ဟ်မြို့အနီ မ ဒ္ဒကုစ္ဆိ မည်သော မိ ုန်တော၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုအချိန်၌ ဘု ဂါ ်င်၏ ခြေတော်ကို အ ်င်

ပေ။ ခိုက်တို့၏ တိုက်မှိုင်ချအပ်သောကြောင့် ကျောက်တုံးမှ ထွက်လွင့်စင်လာသော ကျောက်လွှာဖြင့် ထိခိုက်မိထား၏။ ဘုရားရှင်သည် နာကျင်ပြင်းထန်ကုန်သော ဝေဒနာ မှုပေ ဝေဒနာဖြစ်ကုန်၏။ ထိုဝေဒနာတို့သည် ထက်မြက်ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ မာ ခပ်သော အသာသာအလာ အလွန်ဆိုးရွားကုန်၏။ နှစ်သက်ဖွယ် မရှိ စိတ်ညှိုးနွမ်းဖွယ်ရာ အတိသာ ဖြစ်ကုန်၏။

လောကကိုသည်ခံတော်မူ ။ ထိုသို့သော် ဘုရားရှင်သည် ဤမျှပြင်းထန်သော ဝေဒနာကို ချက်ကြီးတိုပင် မပြင်မပန် ရှင်လန်းသည့် သတိ စိတ်စိတ်သမ္ပဇဉ် မလွတ်စေဘဲ သည်းခံတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် နှစ်ထပ်သင်္ကန်းကြီးကို လေးထပ်လေးခေါက်ခေါက်၍ ခင်းတော်မူကာ လက်ယာ နံတောင်းဖြင့် စောင်းတော်မူလျက် ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းဖြင့် ကျိန်းစက်တော်မူ၏။ ဝေဒနာ ဆစ်စသော အဆစ်ချင်းလွဲစေ၍ လက်ယာခြေ တော်ပေ၌ လက်ဝဲခြေကို အနည်းငယ် လွန်အောင် တင်တော်မူ၏။ သတိသမ္ပဇဉ် အမြဲရှိ၍ တော်မူ၏။

မာရ်နတ်။ ထိုသို့ ကျိန်းစက်တော်မူနေစဉ် မာရ်နတ်သည် ချဉ်းကပ်လာ၍ အောက်ပါဂါထာကို ဆို၏။

> မန္ဒိယာ နု သေသိ ဥဒါဟု ကာဗျမတ္တော၊
> အတ္ထာ နု တေ သမ္ပစုရာ န သန္တိ၊
> ဧကော ဝိဝိတ္တေ သယနာသနမှိ၊
> နိဒ္ဒါမုခေါ ကိမိဒံ သောပ္ပသေ ဝ။

အိုရဟန်း ။ သင်သည် မိန်းမောတွေဝေသော အားဖြင့် အိပ်နေသလော၊ သို့မဟုတ် ကာဗျာဆရာသည် ကာဗျာဖွဲ့မှုကို စိတ်ကူး၍ အိပ်သကဲ့သို့ ကာဗျာရွတ်ဆိုမှု အထူးထူးကို စိတ်ကူး စီမံ၍ အိပ်နေပါသလော။ သင့်မှာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ဖွယ် ကိစ္စအသွယ်သွယ် တို့မရှိတော့ကုန်သလော။ တစ်ပါးတည်း ဆိတ်ငြိမ်သော အိပ်ရာနေရာ၌ အိပ်စက်ခြင်းကိုသာ ဦးစားပေး၍ အဘယ်ကြောင့် တအိပ်တည်း အိပ်နေဘိသနည်း။

ဘုရားရှင်။ ။ နာဟံ မန္ဒိယာ သေမိ န ကာဗျမတ္တော၊
> အတ္ထံ သမေစ္စာဟမပေတသောကော၊
> ဧကော ဝိဝိတ္တေ သယနာသနမှိ၊
> သယာမဟံ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပီ။

အိုမာရ်နတ် ။ ငါသည် မိန်းမောတွေဝေသော အားဖြင့် အိပ်နေသည် မဟုတ်။ ကာဗျာအထူးထူးကို စိတ်ကူး စီမံ၍ အိပ်နေသည်လည်း မဟုတ်။ ငါ့ဖွာ နတ်သည် ဟူသော အကျိုးထူးကို ရွတ်ဆိုပိုင်ပိုင် လက်ကိုင်ပြုပြီးဖြစ်၍ စိုးရိမ်ကြောင်း ကြောင့်ကြမှုဟူ၍ ပြုဖွယ် မရှိတော့။ ငါသည် တစ်ပါးတည်း ဆိတ်ငြိမ်သော အိပ်ရာနေရာ၌ လုံးစုံမျှသော သတ္တဝါတို့အပေါ်၌ အစဉ်အမြဲ ဖြင့် သနားစောင့်ရှောက်လိုသည် ဖြစ်၍ ကျိန်းစက်နေပေ၏။

ေ သမ္ပိသလ္လံ သိ ပိ၌၊
မုဟုံ မုဟုံ ာ ေ မာနံ
တေပီ သောပ္ပံ သဘေ သသလ္လာ၊
တသ္မာ အပဟံ န သုပေ တသလ္လော

အိုမာ နတ် အကြင်သူတို့၏ င်တွင် ၌ ုတ်ချင် င်စူ ာ တည် ာသော ဆိပ်လု ော ၏ စိတ်နှလုံးသည် ာဖြုန်ဖြုန် ာဖျပ်ဖျပ် ာလုပ်လုပ်တုန်လှုပ်၏ ဤလောက၌ ာ ဆိပ် လူ ော င်စူးခံနေ သော ထိုသူတို့သော်မှလည်း အိပ်နိုင်ကြကုန်သေး၏ ော ာ်ခပင် အလျှင်ကွတ်ပြီးသော ဂါဘု ာ သည်ကား အဘ ကြောင့် အိပ်ခြင်းကို မ နိုင်ဘဲ ပို အံ့နည်း

ဇဂ္ဂိန် သက်ော် န ပိ ဘေမိ သောတွံ၊
တွိ ္ဒိ နှာနုတပန္တိ ာမံ
ဟာနိ် နိ သသာမိ ာုဟိ ္ဆိ လောကေ၊
တသ္မာ သုပေ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပီ

အိုမာ နတ် အချို့သူသည် ခြသေ့,သစ်,ကျာ သာ များကို့ ဆီ ာ မိုး ုစ်၌ နိုး ကြာ နေပါလျက် ကြောက်လန့် ာ သကဲ့သို့ ဂါသည်ကား ဆို ၌လည်း နိုး ကြာ လျက် မ ာ၊ အိပ်ခြင်း ာလည်း မကြောက်၊ ချိန်မှန်ပြောင်း နေ့ ည့် နေ့တို့သည် ဂါဘု ာ ကို အချိန်လွန်သွာ ပါပေ့ါဟု အများသည် သျှု ုပန် သကဲ့သို့ မပူပန်စေနိုင်ကြကုန် ာ အ ဘ အချက်၌မှု ဂါဘု ာ အတွက် မပြည့်စုံသေး သောအကွက်ကို မမြင် ဆိုအပ်ခဲ့တော် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပင် ဂါသည် လုံး စုံများ စွာ သတ္တ ိတို့အပေ၌ အစီ အပွား ဖြင့်သာ သနာ စောင့်ရှောက်ချီး မြှောက် လိုသည်ဖြစ်၍ ကျိန်း စက်နေပေ၏

ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော အခါ ာ နတ်သည် ကျေကျော့၍ပြန်လေသတည်း ဤသုတ်တော်အတွက် အကျ မှတ်ဖွ များကို ေ တာသံ ုတ်၊ သတုလ္လပကာ ကာ ၊ သကလိကသုတ်၌ ပြန်ရှုပါ

သကလိကသုတ် ပြီး၏

ပတိရူပသုတ်

	ဌာန	= ကောသလတိုင်း ကေသာလာမည်သော ွာ
	ကာလ	= နေ့အချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မာ နတ်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ာ င်
	တ ာ တော်	= ချစ်ဖွ မုန်း ဖွ နှစ်သွ မနှော ာ ာ ဟောပုံ

လိုက်လျောဆန့်ကျင်မပြုချင်နှင့် ု မြတ်စွာသည် ကောသလတိုင်း ပ်တစ်ဆောင် သာ ို သောကြောင့် “ကေသာလာ” မည်သော ပုဏ္ဏာ ွာ၌ သီတင်း သုံး တော်မူခိုက်ဖြစ်၏

ထိုသို့သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်အခါတစ်ပါး၌ကာ ရ္နာကျကောက်လာသောလူ တ်ကြောင်းပဋိသတ်ကြီးအား ကာ ဂ မျှောတော်မူနေ၏ ထိုအခါမာ ိနတ်သည်ကာ ဂ ္နာပဋိသတ်၏ပြည့်မျက်စိပျောက်အောင်အနှောင့်အ ှက်ပြု န်ကျေကောက်လာ၍အောက်ပါစကားကိုဆို၏

မာ ိနတ် နေတံကာ ဖတိရူပံ၊ ညမနုသာသသိ
အနုကျော ုံကျော ေသုံ၊မာ သဇ္ဈတွောကာ ဂ စ ံ

အို ဟန် သင်သည် သူတစ်ပါးကို့အား တွန်သင်ဟောပြောဆိုဆုံးမနေဘိ၏ ထိုသွန်သင်ဟောပြောဆိုဆုံးမနေမှုသည်သင့်အဖို့မလျော်ကန်ပါ သင်သည် င်သို့ဟောပြောဆိုဆုံးမမှုကိုပြုကျင့်လျက်ချစ်ဖွ မုန်းဖွ ထိုနှစ်သွ တို့၌ငြိတွ မက်မောမနေချင်ပါနှင့် မိမိဟောအပ်သည့်တ ဂကိုကြိုက်နှစ်သက်သူ,သာ ုခေ သူတို့အပေါ်၌ချစ်ခင်မှု ဂ ဖြစ်တတ်၍မကြိုက်သူ,မရိုမသေနာ ူ သူ,ဖ ဖန်သူတို့အပေါ်၌ ေဒါသမုန်းကီးမှုဖြစ်တတ်၏ ထိုနှစ်မျိုးဖြစ်မှုကိုလိုလာမနေချင်ပါနှင့်ဟုဆိုလိုသည် ျ ဌ

ဘု ဂ ျင် ဟိတာနုကမ္ပီသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ညမနုသာသတိ
အနုကျော ုံကျော ေဟိ၊ ပ္ပမုတ္တောကာထာ တော

အိုမာ ိနတ် ဘု ဂ ျင်သည် သတ္တဂါတို့အပေါ်၌ စီးပွားချမ်းသာဖြင့်သနားစောင့်ရှောက်ချီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍သူတစ်ပါးကို့အား ကာ ဂ ပြောဆိုဆုံးမ၍နေ၏ ငါဘု ဂ သည်ချစ်ဖွ မုန်းဖွ ထိုနှစ်သွ ကိုငြိတွ မကပ်အထူးစင်ကြ စွာလွတ်လပ်ပြီးသူဖြစ်၏

ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာ ိနတ်သည်လက်လျှော့၍ပြန်လေ၏

ပတိရူပသုတ်ပြီး၏

မာနသသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိပြို့ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မာ ိနတ်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ဂ ျင်
	တ ဂတော်	= ငါးဖြာအာရုံကာမ က်ကျော့ကွင်းမှလွတ်ပုံ

မိုးပြုံကျော့ကွင်း မု မြတ်စွာသည်သာ တ္ထိပြို့ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်၌သီတင်းသုံးတော်မူ၏ ထိုအခါအခါတစ်ပါး၌မာ ိနတ်သည်ဘု ဂ ျင်ထံကျေကောက်လာ၍အောက်ပါစကားကိုကြုံ ကျေလျှောက်ထား၏

မာ ိနတ် အန္တလိက္ခစကျော ဖါသော၊ ဂ ်စ တိမာနသော
တေနတံကာ ိသာမိ၊နမေသမဏမောက္ခသိ

စျာန်အဘိညာဉ်ကန်ခို ျင်ဟုကောင်းကင်တလွှာ ကိမ်ညွှန့်စာကို့ကိုသော်မှဆီကာဖိုင်ပိုင်ဖွဲ့တုပ်နိုင်သော စိတ်နှင့် ဥ်လျှင် ဂ တည်ကူသောကျော့ကွင်းသည်သွားလာမပြတ်ထိုကျ၍အ ပ်၌လှည့်ပတ်နေ၏ အို ဟန် သင့်ကို ထို ဂ တည်ကူသောကျော့ကွင်းဖြင့်

တာ ြမ်စဆို့ပိတ်ထား ိဖ့် ေင်သည့် ကျွန်ုပ်၏လက်တွင်မှ လွတ်ကင်း ွက်မြောက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

ဘု ား ောင်း။ ရူပ သဒ္ဒ သော ဖ္ဗာ ေဖာဋ္ဌဗ္ဗ ္မ မနော မာ
ေတ္တ ေမ ိ တော ဆန္ဒော နိုဟတော ္မသိ အန္တက။

အိုမာ်နတ် ိတ်နှလုံး ို ကျုံ ွမ်ကနေ်သက်စေနိုင်ကုန်သော ရူပ,သဒ္ဒ သည့် အာရုံ ကာမဂုဏ်ကျော့ကွင်း ို ၌ အာသာခင်မင် အကောင်း ထင်၍ လိုချင်မှုဟူသမျှသည် မှ ျင်း င့်သန္တာန်မှာ တင် ေလပြီ ထိုကြောင့် င့်ကိုအမိဖမ်း ောင်ကြိုး မ်း ည် အလုမ် ွာ သင် သာလျှင် ှုံး လေပြီတည်။

ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာ်နတ်သည် လက်လျှော့၍ ပြန်လေသတည်း။

မာနသသုတ်ပြီး၏။

ပတ္တသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္တိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း ိုက်။
	ကာလ	= နေ့အချိန်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	ဟော ကြောင်း	= မာ်နတ်၏ နွား ာ ာ ဥသဘ သဏ္ဌာန်ပြုလုပ်၍ နှောင့် ှက်ခြင်း။
	ာ ား တော်	= မာ်စစ်တပ်တို့ အထပ်ထပ် ျား ဖွေ၍ မတွေ့နိုင်တော့သော ပုဂ္ဂိုလ်။

ခန္ဓာ ငါး ါး နှင့်စပ်သည့်တ ား ပု ဓမြတ်စွာသည် သာ တ္တိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း ိုက်၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ၏ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ာ ား နာ န် ေ ာ က်လာသော ဟန်း တော်တို့ အာ ဥပါ ါနက္ခန္ဓာ ငါး ါး နှင့်စပ်ဆိုင်သောတ ား ို ဟောကြာ တော်မူနေ၏ မစ္ဆုပ္ပန်သံသ ာ ကျုံ နှစ်ဖြာကို ကောင်း ွာမြင်စေ သိစေတော်မူနေ၏ ာမ္မဋ္ဌာန် ာ နာလုပ်ငန်း ို ပြည့်စွန်း တိုက်တွန်း တော်မူနေ၏ ထိုသို့ အား ထုတ်ခြင်း ကြောင့် မည့် အထက်အထက်တ ား ထူး ို့ကို လည်း ဟောပြထုတ်ဖော်၍ အား ာက် ွင်လန်း စေတော်မူနေ၏ ဟန်း တော်များ သည်လည်း အကျိုး ှိ စိတ်စိုက်မှုအပြည့်ဖြင့် ာ ား တော်ကို ငြိမ်သက်စွာ နာ နေကြ၏။

သပိတ်တွေကိုနင်း ွမည့်နွား ာ ကြီး ထိုအခါ မာ်နတ်သည် ာ ား နာ ဟန်း တော်များ ၏ ညာမျက်စိပျောက်အောင် အနှောင့်အ ှက်ပြု န် နွား ာ ကြီး အသွင်ဖန်ဆင်း၍ ဟန်း တော်တို့၏ သပိတ်များ ကို နင်း ွမည့်ဟန်ဖြင့်လာ၏ ွမ်း ကိုစွပြီး ၍ ဆော ကြာပြီး နောက် အနံ့အသက် ျက်ပြု စေ န်း ခေတ္တနေလှန်း င်း လွင်တီး ခါင်၌ ချထား အပ်သော ဟန်း တော် တို့၏ သပိတ်များ ကို နင်း ွတော့မည့်ဟန်ဖြင့် သပိတ်များ ှိ ာ သို့ လာ၏ဟူလို။

တစ်ပါး ဟန်း တော် န့်၍ အော် ထိုအခြင်း အ ာ ကို မြင်း ပြီး သပိတ်များ မှ ခပ်လှမ်း လှမ်း နေ ာ ၌ ေ ာ က်နေသော ဟန်း တော်တစ်ပါး သည် သပိတ်များ အနီး ှိ ဟန်း တော်တစ်ပါး အား ဟန်း

ဟန် ဟို နွာ လော ကြီး သည် သပိတ်များ ကို နင်ခွဲလေတော့မည်” ဟု လှမ်း၍ အော်ကာ ပြောဧ၏။

နွာ လောမဟုတ် မာ ါနတ်တည်း ထိုအခါ ဘု ဂ ုင်က “ အို ဟန် ၊ ၍ နွာ လော သည် နွာ လော အစစ်မဟုတ်၊ နွာ လော အ ေ ဂင်ဆောင်လာသော မာ ါနတ်တည်း၊ သင်တို့၏ ပညာ မျက်စိပျောက်အောင် အနှောင့်အ ှ က်ပြု န် ေ ဂက်လာခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၍ မာ ါ နတ်ကိုလည်း အောက်ပါ တ ဂ ဓ ကာ ကို မိန့်ကြား တော်မူ၏။

ရူပံ ေ ံ တံ သညာ၊ ညာဏံ ဥ သင်္ခတံ။
နေသောဟမသ္မိ နေ တံ မေ၊ ေ ံ တတ္တ ွှ ဒ္ဓတိ။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရုပ်,ေ နာ သညာ,သင်္ခါ ညာဏဟု ဖြာ ထဘိတောင် ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း ၌ ကျ၍သည်ကား၊ ငါမဟုတ် ငါ၏ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ဟု အဖန်ဖန်စဉ်စား ဆင်ခြင်ရှုပွား ထား သည်ဖြစ်၍ တပ်မက်မှုတ ဂ တစ်သင် တို့မှ သန့် ုင် တင် လွတ်နေ၏။

ေ ံ တ္တံ ခေမတ္တံ၊ သဗ္ဗသံ ေ ဂဇနာတိ ံ၊
အနွေသံ သဗ္ဗဍ္ဍာနေသု၊ မာ သေနာပိ နာဇ္ဈ ဂါ။

ဤသို့ တပ်မက်မှုတ ဂ တစ်သင် တို့မှ သန့် ုင် တင် လွတ်နေပြီ ဖြစ်၍ နှောင်ကြိုး အထပ် ထပ်ကို အလျှင် ဖြတ်တောက် လွန်မြောက်တော်မူပြီ သော ထို ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘော အတန်တန် န်အသွ ် သွ ် မနှော ခန္ဓာကို ် အတ္တဘောကို မာ ါနတ်မင်းနှင့် င်၏လက်ရုံး စစ်သည် အာ လုံး တို့ စုရုံး အထပ်ထပ် အ ပ် ပ်၍ တပ်ဖြန့် ဂဖွေသော်လည်း မ မသိမတွေ့မြင်နိုင်တော့ ချေ။

ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာ ါနတ်သည် လက်လျှော့၍ ပြန်လေသတည်း။

ပတ္တသုတ်ပြီး၏

ဆဖသော တနသုတ်

	ဌာန	= ေ သာလီမြို့ မဟာ န်တော ကူ ဂ ါ သာလာ။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ဂ ုင်။
	ဟော ကြောင်း	= မာ ါနတ်၏ ကြောက်မက်ဖွ ် အသံကိုပြု၍ နှောင့် ှ က်ခြင်း။
	တ ဂ တော်	= အာရုံ ် မုန် ချစ်နှစ်သွ ် မငြိတွ ် လျှင် နေမင်း ကဲ့သို့ တင့်တ ် ပုံ။

ဖသော တနနှင့်စပ်သည့်တ ဂ မု မြတ်စွာသည် ေ သာလီမြို့ မဟာ န်တော ် စုလစ်မွန် ချွန် အထွတ်တပ်အပ်သောကျောင်း ဆောင်၌ သီတင်း သုံး တော်မူခိုက်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဘု ဂ ုင်သည် တ ဂ နာ န် ဂက်လာကြသော ဟန် တော်တို့အား ဖသော တန ပါနှင့်စပ်လျဉ်းသောတ ဂ တို့ ဟောကြား တော်မူနေ၏။ စွပ္ပန်သံသ ဂ တို့ နှစ်ဖြာ ကို ကောင်း စွာမြင်စေ သိစေတော်မူနေ၏။ ကာမဍ္ဍာန် ဘာ နာလုပ်ငန် တို့ ပြည့်ဝွန် တိုက်တွန်း။

တော်မူနေ၏။ ထိုသို့အားထုတ်ခြင်းကြောင့် မြင့်မြတ်သည့်အထက်အထက်တရားထူးတို့ကိုဖော်ပြ ထုတ်ဖော်၍ အားထုတ်၍ ကြင်လန်စေတော်မူနေ၏။ ဟန်တော်များသည်လည်း အကျိုးကို စိတ်စိုက်မှုအပြည့်ဖြင့် တရားတော်ကို ငြိမ်သက်စွာနာယူနေကြ၏။

ကြောက်ဖွယ်အသံမြည်ပြီးဟန် ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် တရားနာ ဟန်တော်များ၏ ပညာမျက်စိပျောက်အောင် အနှောင့်အယှက်ပြုလိုက်၍ ဘုရားရှင်၏ အနီးအပါးသို့ ကပ်လာ၍ ကြောက်ဖွယ်လန့်ဖွယ် အသံမြည်ပြီးဟန်ကိုပြု၍ ခြောက်လှန့်လေသည်။

တစ်ပါးဟန်တော် လန့်၍အော် ထိုအခါ ဟန်တော်တစ်ပါးသည် အခြား ဟန် တော်တစ်ပါးအား "ဟန် ဟန် မြေပြိုပြီထင်၏" ဟု စိတ်လန့်တကြား ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် မြေပြိုခြင်း အစစ်မဟုတ်ကြောင်း မာရ်နတ်အနှောင့်အယှက်ပြုကြောင်း ကို ဟန်တို့အား သိစေတော်မူ၍ မာရ်နတ်အားလည်း အောက်ပါ တရားစကားတို့ဖြင့် ကြာ တော်မူသည်။

ရူပါ သဒ္ဒါ သော နွာ၊ ဖဿာ ဓမ္မာ စ ကေ လာ။
တေံ လောကာမိသံ ယောရ် တ္တ လောကော မုစ္ဆိတော။

အို မာရ်နတ် ရူပ,သဒ္ဒ စသည် ဖုံဖုံ ခြောက်အာရုံသည် လောကီလူတို့ နှစ်မြို့ခြင်းတွယ်တာ ဆောင်ခံစားဖွယ် အာမိသဖြစ်၏။ ကာမ်လောကလုံးသည် အာရုံတရား ၆-ပါးဟူသော အာမိ သ၌ ငြိတွယ်လိုက်စား၍ စိုက်မှာနှစ်မြုပ်နေ၏။

ဧတဉ္စ သမတိက္ကမ္မ၊ သတော ဗုဒ္ဓဿ သာဝကော။
မာရဓေယျံ အတိက္ကမ္မ၊ အာဒိစ္စောဝ ဝိရောစတိ။

အမြဲရှုကြည့် သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရား၏တပည့် သာဝကအပေါင်းသည် ကာမ ဤလောကာမိသ ခြောက်ပါးသော အာရုံတရားတို့မှ နှစ်သက်တွယ်တာ ငြိတွယ်မဖောက်လွန်မြောက် နိုင်ခြင်းကြောင့် မာရ်၏ဖြစ်တည်ရာ ဘုံဌာနဖြစ်သော ဝဋ်ဒုက္ခကိုမှ ချလွန်မြောက်၍ နေမင်းကဲ့သို့ ထွန်းတောက်တင့်တယ်နိုင်လေ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူသောအခါ မာရ်နတ်သည် မျက်လျှော့၍ ပြန်လေသတည်း။

ဆဖဿာ တနသုတ်ပြီး၏။

ဝိပိဋကသုတ်

အကြောင်း	ဌာန	= မ ဓိတိုင်း ကြွသာလာမည်သော ပုဏ္ဏား ရွာ။
	ကာလ	= နံနက်ဆွမ်းခံ ချိန်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	ဟောကြောင်း	= ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းခံမရ အောင် မာရ်နတ်နှောင့်ယှက်ခြင်း။
	တရားတော်	= ဘုရားရှင်ဆွမ်းမဘုဉ်းပေး သောနေ့။

ဘုရားရှင်ဆွမ်းမရသောနေ့ ။ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် မဂဓတိုင်း၌ [illegible] ဆောင်ပါသောကြောင့် ပဉ္စသာလာမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၌ သီတင်းသုံးတော်မူခိုက်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ ထိုပုဏ္ဏားရွာ၌ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ဆင်နွှဲ ကျင်းပနေ၏။ ရွာ၌ရှိသော လုလင်ပျိုမိန်းမပျိုတို့မှာ အချင်းချင်း လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ ပေးကမ်းစရာများဖြင့် နေ၏။ ဘုရားရှင်လည်း နံနက်စောစော၌ ထိုရွာသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူ၏။ ထိုသို့သော ထိုရွာတစ်ရွာလုံးကို မာရ်နတ်က ဖုံးလွှမ်းနှောင့်ယှက်ထားသဖြင့် ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းလောင်းမည့်သူ မရှိကြချေ။

ပီတိနှင့်သော်မနေ့သန့်ပျော် ။ ။ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းခံသပိတ်ဖွင့်တစ်ခု ဆက်မပျိုအလောင်း အလျှုမခံရသော သပိတ်တော်ဖြင့်ပင် ရွာမှထွက်ကြွတော်မူလာ၏။ ရွာပြင်ရောက်သောအခါ မာရ်နတ်သည် အနီးသို့ရောက်လာ၍ “ရဟန်း ဆွမ်းများ ရခဲ့ပါ၏လော” ဟု မေး၏။ “အိုမာရ် နတ်၊ ငါ့ဆွမ်းမရအောင် သင်ပြုလိုက်သည်မဟုတ်လော” ဟုမိန့်လေသော် ထိုသို့ဖြစ်လျှင် “တစ်ကြိမ်ထပ်၍ ဆွမ်းခံဝင်ပါဦး၊ ယခုတစ်ခါ ရပါစေမည်” ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် မာရ်နတ်အား အောက်ပါစကားကို မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားရှင်။ ။ ။ အပုညံ ပသဝိ မာရော၊ အာသဇ္ဇ နံ တထာဂတံ။
ကိံ နု မညသိ ပါပိမ၊ န မေ ပါပံ ဝိပစ္စတိ။

မာရ်နတ်သည် ယနေ့ ဘုရားရှင်ကိုပင် ထိပါး၍ မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကို ပွားစေခဲ့လေပြီ။ အိုမာရ်နတ်၊ “ငါ၏ မကောင်းမှုသည် ငါ့အား အကျိုးမပေးနိုင်” ဟု သင်မှတ်ထင်နေသလော။

သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမ၊ ယေသံ နော နတ္ထိ ကိဉ္စနံ။
ပီတိဘက္ခာ ဘဝိဿာမ၊ ဒေဝါ အာဘဿရာ ယထာ။

အိုမာရ်နတ်၊ ငါတို့မှာ မိမိအပေါ်၌ ကြောင့်ကြ်ကျော်အုပ်စိုး၍ လွှမ်းမိုး နှိပ်နင်းနိုင်သော ကိလေသာ တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိတော့။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် အလွန်ချမ်းချမ်းသာသာ အသက်ရှင် ကုန်၏။ အာဘဿရာဘုံသား ဗြဟ္မာများကဲ့သို့ ယနေ့အဖို့ ပီတိတည်းဟူသော အစာရှိကုန် သည်ဖြစ်၍ သီတင်းသုံးကုန်တော့အံ့။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော် မာရ်နတ်သည် လက်လျှော့၍ ပြန်လေသတည်း။

ပိဏ္ဍသုတ်ပြီး၏။

၉။ ကဿကသုတ်

ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ	=	နေ့အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	မာရ်နတ်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
ဟောရကြောင်း	=	လယ်ထွန်သမား အသွင်ဖြင့် ပျောက်ဟန်ပြု၍ မာရ်နတ် နှောင့်ယှက်ခြင်း။
တရားတော်	=	ပစ္စည်း ခြောက်ပါး အပေါ်၌ [illegible] ဥစ္စာဟု မသုံးသပ်ပုံ။

နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သည့်တရား ။ ။ ဘုရားမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်အခါတစ်ပါး၌ တရားနာရောက်လာသော ရဟန်းတော်တို့အား နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားစကားတို့ကို ဟောကြားတော်မူလျက် ပြ၏၊ ... ပွားသံသရာ ကျိုးနစ်ဖြာကို ကောင်းစွာမြင်သိစေတော်မူနေ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာလုပ်ငန်းတို့ကို ပြည့်စုံစွာ တိုက်တွန်းတော်မူနေ၏၊ ထိုသို့အားထုတ်ခြင်းကြောင့် ... မည့်အထက်အထက်တရားထူးတို့အတွက် အားထုတ်ပွင့်လန်းစေတော်မူ၏၊ တရားနာမည့် ရဟန်းတော်တို့သည်လည်း အကျိုးရှိ ... စိတ်စိုက်မှု အပြည့်ဖြင့် တရားတော်ကို လေးစားစွာ နာယူနေကြ၏။

လင်းထွန်းသမားကြွေးပျောက်ဟန် ။ ။ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် တရားနာ ရဟန်းတော်တို့၏ ပညာမျက်စိပျောက်အောင် အနှောင့်အယှက်ပြုလိုသဖြင့် လယ်ထွန်သမားကြီး ဟန်ဆောင်၍ ရောက်လာ၏။ ထွန်တုံးကြီးတစ်တုံးကို ပခုံးပေါ်ထမ်းထား၏၊ နှင်တံရှည်ကြီးကိုလည်း လက်၌ကိုင်လာ၏။ ဆံပင်တို့သည်လည်း ဖရိုဖရဲ ... ဝတ်ရုံနေ၏၊ ... ကြမ်းတမ်းလှသော ... အထိုင်ပေါင်လယ် အထိ ... တိုတိုတိုကာ ခြေထောက်နှစ်ဖက်စလုံး၌ ... ပွန်းအတိပြည့်နေ၏၊ ထို့နောက် ဘုရားရှင်ထံ ... ဆိုသည်၊ အိုရဟန်း ... နွားများ ... နွား လာကြီးတွေကို မြင်လိုက်မိပါသလား။

ဘုရားရှင် ။ ။ မာရ်နတ်မှန်း သိတော်မူ၍ အိုမာရ်နတ် ... နွားလားကြီးများဖြင့် သင့်အား ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း၊ ... နွားလားကြီးတွေကို သင်က ဘာလုပ်အောင် ... နေသနည်းဟူလို။ မာရ်နတ်သည် သူ့ကို ဘုရားရှင်က မာရ်နတ်မှန်း သိသွားကြောင်းကို သိမိလိုက်၏၊ ထို့ကြောင့် အောက်ပါအတိုင်း ဆက်၍ပြောပြန်သည်။

လယ်သမားကြီး ။ ။ အိုရဟန်း ... မျက်စိမှန်သမျှ ထိုမျက်စိဖြင့်မြင် ကြည့်ရှုစကောင်းသည့် ရူပါရုံ အဆင်း မှန်သမျှ မျက်စိနှင့်ရူပါရုံ ပေါင်းဆုံထိတွေ့မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော မြင်စိတ် ... မှန်သမျှသည် ကျွန်ုပ်၏ ဥစ္စာချည်းသာဖြစ်၏၊ ကျွန်ုပ်ပိုင်သည်ချည်းသာ ဖြစ်၏၊ ရဟန်း ... သင်သည် အဘယ်အရပ်သို့ ထွက်ပြေး၍ ကျွန်ုပ်ပိုင်နက် ကျွန်ုပ်လက်မှ လွတ်ထွက်နိုင်မည်နည်း၊ ... မလွတ်နိုင်ဟူလို။

ဘုရားရှင် ။ ။ အိုမာရ်နတ် ... မျက်စိမှန်သမျှ, ရူပါရုံမှန်သမျှ, ထိုမျက်စိနှင့်ရူပါရုံ ပေါင်းဆုံထိတွေ့မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော မြင်စိတ် ... မှန်သမျှသည် သင့်ဥစ္စာချည်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုကဆိုတော့၊ ... သို့သော် ... အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌ မျက်စိမှန်သမျှ, ရူပါရုံမှန်သမျှ, ထိုမျက်စိနှင့်ရူပါရုံ ပေါင်းဆုံထိတွေ့မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော မြင်စိတ် ... မှန်သမျှ၌ နှစ်သက်တွယ်တာ တဏှာဆန္ဒလုံး ... မရှိတော့၊ အိုမာရ်နတ် ... တွယ်တာမဲ့လျှင် တဏှာကင်းသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်၌ သင်၏စခန်း ... ကျက်စားဖို့အခွင့်အလမ်းကို သင်မရနိုင်တော့၊ ... သင့်လက်မှ လွတ်ပြီဟူလို ... ထို့အတူ နား ... နှာ, လျှာ, ကိုယ်, စိတ်နှင့် အသံ, အနံ့, အရသာ, အထိအတွေ့, စိတ်ကူး ... စသော အာရုံမှန်သမျှ, ထိုနှင့်စပ်သော စိတ် ... မှန်သမျှ သူ့ပိုင်ချည်းဟု မာရ်နတ်က ပြော၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း ထိုတရားတို့အပေါ်၌ တွယ်တာမှုကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်

သင်၏လက်တွင် မှ လွတ်ကင်းပြီးဖြစ်ကြောင်း ဖြေတော်မူ၏။
ထို့နောက် မာဂ်နတ်နှင့် ဘုရားလောင်းတို့သည် အောက်ပါ ဂါထာများဖြင့် စကားအတုန့်အလှည့် ဆိုကြလေသည်။

မာဂ်နတ်။ ... ...
တွေ ... စေ ... တေ ... နော ... အတ္ထိ၊ န ... မေ ... သမဏ ... မောက္ခသိ။

အို ... ဟန် ... တနာရွှေငွေ အထွေထွေ အခန်း ... ခန်း ... သပိတ်သက်န်း ... စသော ... ဘဏ္ဍာစုကို "ဤ ဘဏ္ဍာကား ... ငါ၏ဘဏ္ဍာ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း" ဟု ... လောကလူတို့ နှစ်လိုအား ... ပြောဆိုကြကုန်၏ ... ခန္ဓာကို ... ကိုလည်း "ငါ၏ခန္ဓာကို ..." ဟု အား ... နှစ်လိုမြွက်ဆိုသုံးနှုန်းကြကုန်၏ ... ဘဏ္ဍာနှင့်ခန္ဓာ ဤနှစ်ဖြာတို့အပေါ်၌ ... သင့်မှာ တမ်း ... တမ်း ... လမ်း ... စိတ် ... နေသမျှ ... ၏ ... နိုပ်လက်တွင် မှ လွတ်ကင်း ... နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

ဘုရားလောင်း ... ...
ငေ ... ပိမ ... နာဟံ၊ န ... မေ ... ... ကွ္ခသိ။

အိုမာဂ်နတ် ... တနာရွှေငွေ အထွေထွေ အခန်း ... ခန်း ... သပိတ်သက်န်း ... စသော ... ဘဏ္ဍာစုကို "ဤဘဏ္ဍာကား ... ငါ၏ဘဏ္ဍာ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း" ဟု ... လောကလူတို့ နှစ်လိုအား ... ပြောဆိုကြသော်လည်း ... ထိုဘဏ္ဍာဟူသမျှအပေါ်၌ ငါကား ... "ငါ့ဥစ္စာ" ဟူ၍ ... သုံး ... သပ် ... စွဲလမ်း ... ခန္ဓာကို ... ကို "ငါ၏ ... ခန္ဓာကို ..." ဟု ... ပြောဆိုနေကြသော ... ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း ... ငါဘုရား ... ပါ ... အိုမာဂ်နတ် ... ဤသို့ဖြစ်ပုံ ... အလုံး ... ကို ... အကုန်ခွဲခြမ်း ... သင်သိစမ်း ... လော့ ... ငါ့ကို ... ဆိုင် ... တု ... ဖက်ပြိုင်၍ ... အနိုင် ... လမ်း ... သင်ကြုံ ... မည်လည်း ... ငါ၏သွား ... လမ်းမှုကိုပင် ... သင်မြင်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။
ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာဂ်နတ်သည် ... လက်လျှော့၍ ပြန်လေသတည်း။

ကဿကသုတ်ပြီး၏။

... ရှ္ဒသုတ်

...	ဌာန	။	ကောသလတိုင်း ... ဟိမ ... တောနံ့ဘေ ... တောကျောင်း ...
	ကာလ	။	ဘုရားလောင်းတစ်ပါး ... ကိန်း ... အောင်း ... နေစဉ်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	။	မာဂ်နတ်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	။	ဘုရားလောင်း။
	ဟော ... ကြောင်း	။	ဘုရားလောင်း ... အား ... တိုင်း ... ပြည် အုပ်ချုပ် ... ဘုရင်ပြုလုပ် ... ရန် မာဂ်နတ်တိုက်တွန်း ... ခြင်း ...
	တ ... ဂါ ... တော်	။	အလျှိုင် ... ပြောင် ... တောင်ကြီး ... တွေ ... သော်လည်း တင် ... တိမ်း ... အား ... သူ။

သတ်ညှဉ်းမှုကင်း ... ဘုရားလောင်း ... ... မှတ်စွာသည် ... ကောသလတိုင်းအတွင်း ... ဟိမ ... တောင် နံ့ဘေ ... တောကျောင်း ... ၌ ... သီတင်းသုံး ... တော်မူခိုက်ဖြစ်၏ ... အခါတစ်ပါး၌ ... ဘုရားလောင်းသည်

တစ်ပါတည်း တိန် ေအာင်စဥ် ေအာက်ပါအကြောင်းအ ကိုစဥ်စာ ေတာ်မူမိ၏

စဥ်စာ ေတာ်မူပုံကား "ကို တိုင်လည်း မသတ်ဖြတ်, ေအာက်လက်င သာ တို့ကိုလည်း အသတ်အဖြတ် မခိုင်း ဘဲ၊ ကို တိုင်လည်း သူတစ်ပါး၏ဥစ္စာဆုံးရှုံးမှုကို မပြု, ေအာက်လက်င သာ တို့ကိုလည်း မပြုစေဘဲ၊ ကို တိုင်လည်း မ်နည်း ပူဆွေး စိတ်မအေး မှုမ ု, ေအာက်လက်င သာ တို့ကိုလည်း မ ုစေဘဲ တရားေသာနည်း လမ်းဖြင့် တိုင်ပြည်အုပ်ချုပ်မင်း လုပ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင် ကလေ၏လော" ဟူ၍ဖြစ်၏

မာ နတ် တီ နန်းအုပ်ချုပ် မင်းပြုန်လုပ်ပါ ထိုသို့ဘု ျင်၏ စဥ်စာ ေတာ်မူပုံကို သိ ေသာ မာ နတ်သည် ဘု ျင်ထံတော်မှောက်သို့ က်လာကာ ေအာက်ပါစကား တို လျှောက်၏ အ ျင်ဘု သည် သတ်ဖြတ်ညှဥ်းဆဲမှု, အနိုင်အထက်နှိပ်စက်မှု, မ်နည်း ပူဆွေး မှုကင်း သည့် တရား ေသာမင်းအလုပ်ဖြင့် တီ နန်း တို ပြုန်၍စိုးအုပ်တော်မူပါ

ဘု ျင် မာ နတ် သင်သည် ငါ၏အဘ အခြင်းအ ကိုမြင်၍ ဤသို့လျှောက်သနည်း

မာ နတ် အ ျင်ဘု သည် ဣ ပါ ပါ တန်ခိုး တရား တို့ကို အလွန်ပွား များ အလေ့အလာပြုထားအပ်ပြီး ဖြစ်ပါသည် အက ၍ အ ျင်ဘု တရားဆန္ဒရှိသဖြင့် "ဟိမ န္တာတောင်မင်းကြီး တစ်တောင်လုံး ေ တုံးအတိပြီး စေသော" ဟု အ ဍာန်ခဲ့လျှင် တက ပင် ေ တောင်ကြီး ဖြစ်နိုင် ပါသည် ထို့ကြောင့် တိုက်တွန်း လျှောက်ထားပါ၏

မှတ်ချက် ဘု ျင်အပေ အမြဲတမ်းရှုံ့ချ အနှောင့်အ က်ပြုလာခဲ့သော မာ နတ်သည် ဤ နေ ၌ ဘု ျင်အား ေမြှောက်ပင့်ချီးမွမ်း နေသည်မှာကား ဘု ျင်ကို ဘု ျင်ပြုန်လုပ်စေ၍ သူ့န တွင်းမှ မလွတ်ကင်း စေ န် သူ့လက်အောက်ခံဖြစ်စေလိုဟန် ရှိသည်

ဘု ျင်　　ပဗ္ဗတဿ သု ဏ္ဏဿ၊ ဇာတရူပဿ ကေ လော၊
　　　　ဒွိတ္တာ နာလမေကဿ၊ ဣတိ ဝိ သမဉ္စ

အိုမာ နတ် အာသာတပ်မက်ဖုဂ္ဂိုလ်တစ်ေ ဂက်အတွက် အလုံး ျင် ေပြာင် ေ တောင်ကြီး တစ်လုံး တို မဆိုထား ဘိ ထို ေ တောင်မျိုး လုံး လုံး သည် သော်လည်း အလိုပြည့် သည်ဟူ၍ မ ှိတတ် အလိုအာသာ တဏှာဆန္ဒသည် လေလိုလေ အိုတစ္ဆေသာဖြစ်၏ ဟူလို ဤသို့လျှင် တဏှာ တ်ကြော လေလိုလေ ဖြစ်သည့်သဘောကို နှစ်နှောမြင်သိ ပညာ ှိသည် ထိုတဏှာကုန်ကြောင်း နည်းလမ်း ေကာင်း တိုသာ မ စောင်မ သွေ တျင့်ကြံလေ ၏

ေ ဂ ုက္ခမ္ဒ က္ခိ တောနိ န်း၊
ကာမေသု ေသာ ရဇ္ဇ တာထံ နမေ ျ
ဥပ ဝိ တွာ သ ော တိ ေလာကေ၊
တသော ရဇ္ဇ န ဂ သိက္ခေ

"ဆင် ုက္ခဟုသမှုသည် အလုံး ျင် ေပြာင် င်တဲ့သို့သော ေ တောင်, ေငွတောင်စသော ကာမ က်တ လျှင် မြစ်ဖျား ဘိ အကြောင်း င် ျ၏" ဟူ၍ သိမြင်သော သူတော်ကောင် သည် ထို ေ တောင်စသော ကာမ က်တ တို့၌ အဘ ့ကြောင့် စိတ်ထား ညွတ်ကိုင် ေတာ့

အံ့နည်း။ ထို့ကြောင့် လောကဥ္စ ငါ၏ ဖြစ်ရာ အာရုံ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိကို ငြိတွယ်၍ စေ့ဂါ သံသရာ၌ လည်တ် ကျွ မှု မလွတ်နိုင်အောင် ဖမ်း ချုပ်ဆီး ဖြစ်တတ်သော တဏှာ ကို တူ၍ ဖိုင် ကြော တုန်စင်းသိမြင် ပြီး ဖြစ်၍ ထိုကာမဂုဏ်ဥပဓိ တဏှာ ကို ပယ် ၍ စွန့်လွှတ်နိုင်ခြင်း ဂါသာ ကောင်း စွာကြို တ်တ် တျင့် ကြံအား ထုတ် ၏။

ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာရ် နတ်သည် လက်လျှော့၍ ပြန်လေ၏။

ဒွေသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယ မြန်မာပြန်ပြီး၏။

တတိယ ဝဂ်

သမ္ဗဟုလသုတ်

ဌာန	=	သက္ကတိုင်း၊ ကျောက်သားတံတိုင်းရှိသောကျောင်းတိုက်။
ကာလ	=	နေ့အခါ၊ ရဟန်းတော်များ ဆွမ်းခံအထွက်ချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ရဟန်းတော်ကလေးများ။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
ဟောကြောင်း	=	ရဟန်းတော်ကလေးများ ဆွမ်းခံအထွက် ဘုရားသို့လာကာ လူထွက်၍ ကာမဂုဏ်ကို အလျင်ခံစားကြဖို့နှင့် မျက်မြင်လူ့ကာမဂုဏ်ကိုစွန့်၍ မျက်ကွယ် နတ်ပြည်အာရုံ ကာမဂုဏ်ကို မမျှော်ကြရန် မာရ်နတ်တိုက်တွန်းခြင်း။
တရားတော်	=	ရဟန်းတရားသည် အမျှော်ပကင်း လက်ငင်းအကျိုးဖြစ်ပုံ။

လက်ငင်းကိုစွန့်ပြီး မျက်ကွယ်ကိုမျှော်သည့် ရဟန်းတရားတဲ့

မုန့်မြတ်စွာသည် သက္ကတိုင်း၊ ကျောက်သားတံတိုင်းတို့ဖြင့် ကာရံအပ်သောကြောင့် “သိလာဝတီ” မည်သောကျောင်းဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူခိုက်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ များစွာသော ရဟန်းတော်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ မနီးမဝေး၌ ပြီး မမေ့မလျော့ မပေါ့မစား သတိတရားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို လွန်စွာကြိုးစား ကျင့်ကြံနေကြကုန်၏။ ကိုယ်နှင့်အသက်ကို ပင်မငဲ့ကွက် အားထုတ်ကို နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားကြကုန်၏။

ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ပုဏ္ဏားအိုကြီးအသွင်ဆောင်၍ ထိုရဟန်းတော်တို့၏အထံသို့ ရောက်လာ၏။ ခေါင်းပေါ်၌ ကြီးစွာသောဆံထွေးကြီးတို့ စွပ်ထား၏။ ချွတ်တွဲလွဲပါနေသော သစ်နက်ရေကိုလည်း ဝတ်ပြီး အထက်ပိုင်း၌ လွှမ်းခြုံ၍ရုံထား၏။ အိမ်အမိုး၌ အခြင်ကြွထားသည့် ဟန်သူ၏နံရိုးတိုင်တို့ကိုလည်း မြင်အောင်ပြထားလိုက်သေး၏။ အားအင်ကုန်ခန်း၍ မောပန်းသည့်ဟန် ဟူရူးဟူရူး ဟူသော အသက်ရှူသံကြီးတို့ကိုလည်း ကြားအောင်ရှူလာ၏။ ထိုပြင် ဖန်းသား၊ တောင်ဝှေးကောက်ကို ကောက်ကောက်ထောက်၍ လာ၏။ ထို့နောက် ဤသို့ ပြောကာ ဆို၏။

ပုဏ္ဏားအို ။ ။ အရှင်ဘုရားတို့သည် ငယ်ရွယ် နုပျိုအားအင်စိုတုန်း ဖြစ်ကြကုန်သေး၏။ မည်းနက်ညိုမှောင် ဆံပင်အရောင်ရှိကြကုန်သေး၏။ ဆစ်ပိုင်းခြားအရွယ် ပဌမ အရွယ်ဟူသော အရွယ်ကောင်းနှင့်ပြည့်စုံကြခိုက်ဖြစ်၏။ အရှင်ဘုရားတို့သည် လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ မခံစား မပျော်မွေ့ဖူးကြကုန်သေး။ လောကီအာရုံ လူ့ကာမဂုဏ်တို့ကို အချိန်မလွန်မီ ခံစား ပျော်မွေ့ကြကုန်ဦးလော့။ မျက်မှောက်မြင်တွေ့နေရသော လူ့လောက လူ့ကာမဂုဏ်ကို စွန့်ပြီး၍ မျက်ကွယ်ဖြစ်သည့် နတ်တို့အာရုံ နတ်ကာမဂုဏ်ကို မျှော်တွေးတောင့်တ ကျင့်ကြံမနေကြပါကုန်လင့်။

ရဟန်းတော်များ ။ ။ အိုပုဏ္ဏား ငါတို့သည် မျက်မှောက်ကိုစွန့်ပြီး၍ မျက်ကွယ်ကို မျှော်ဆတောင့်တကျင့်ကြံနေကြသည်မဟုတ်။ အိုပုဏ္ဏား အမှန်အားဖြင့် ငါတို့သည် မျက်ကွယ်ဆို

နောင်ကာလမှဖြစ်မည့် နတ်ပြည်အာရုံ နတ်ကာမဂုဏ်ကိုပင်လျှင် စွန့်၍ မျက်မှောက်ထင်ရှား ကိုယ်တိုင်မြင်ထိုက်သည့် လောကုတ္တရာတရားကိုသာ မျှော်ခေတောင့်တ ကျင့်ကြံနေကြပါကုန်၏။

အိုပုဏ္ဏား၊ သင်ပြောဆိုအပ်သည့် နောင်ခါမှတွေ့ကြုံရမည့် နတ်ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း ... ကြွမ်း၊ အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်း များကုန်၏ဟု၍ မုနိထွတ်တင် ငါတို့၏ဆရာဘုရားရှင်က သွန်သင်ညွှန်ကြား ဟောထားအပ်ကုန်ပြီ ဖြစ်၏။

လူ့ဘုံနတ်ပြည်ဟူသော အာရုံ၌ ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကြီး အပြစ်များ အသွင်းသွင်းသည့် တကယ်လွန်စွာများလှပါ၏။ ငါတို့မျှော်မှန်း ကြိုးပမ်းနေကြရာ ဖြစ်၍ လောကုတ္တရာတရားသည်ကား မျက်မှောက်ထင်ထင် ကိုယ်တိုင်ပင် မြင်နိုင်၏။ အမျှော်ပကင်း လက်ငင်းအကျိုး ဖြစ်၏။ လာ ရောက်လေ့လာ ကျင့်ကြည့်ပါဟု ဖိတ်ခေါ်ပြသ၍ အလေ့လာခံ အစမ်းသပ်ခံတရား ဖြစ်၏။ စိတ်ထဲသို့ပိုက်၍ မိမိသန္တာန်၌ ကပ်ဆောင်ထားထိုက်သော တရား ဖြစ်၏။ ကျင့်ကြံကြိုးစားသူတော်စင်များတို့ မိမိမှာ စိုက်စိုက် ကိုယ်စီပင် သိထိုက်၊ ထိုက်သော တရား ဖြစ်ပေ၏။

ခေါင်းညိတ်လျှာထုတ်၍ ထိုသို့ ရဟန်းတော်တို့က ပြောကြသောအခါ ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည် အလင်းလင်း တကင်းကိုယ်တော်ကလေးတွေပါကလား ငါလှည့်စားလို့ မရပါကလားဟု သောသဘောမျိုးဖြင့် ခေါင်းကိုတဆတ်ဆတ်ညိတ်၍ လျှာကိုထုတ်ပြီး လျှင် နဖူးပြင်၌ အရေး အတွန့် သုံးကြောင်းထင်စေလျက် တောင်ဝှေးကို ထောက်ထောက်ကာ ရဟန်းတော် တို့နေရာမှ ထွက်ခွါ၍သွားလေ၏။

ဘုရားထံတော်ချဉ်းကပ်ကြသော် ထို့နောက် ရဟန်းတော်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ ချဉ်းကပ် ကြသောအခါ မကြာမီက သူတို့ထံသို့ ပုဏ္ဏားအိုလာပုံ၊ စကားအပြန်အလှန်ပြောပုံ အလုံးစုံကို လျှောက်ကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် ပုဏ္ဏားအစစ်မဟုတ်ကြောင်း၊ မာရ်နတ်ဖြစ် ကြောင်း၊ သင်တို့၏ပညာမျက်စိပျောက်အောင် အနှောင့်အယှက်ပြုလို၍ လာကြောင်းကို မိန့်တော် မူ၍ ထိုအချိန်၌ပင် အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။

> ယော ဒုက္ခမဒ္ဒက္ခိ ယတောနိဒါနံ၊
> ကာမေသု သော ဇန္တု ကထံ နမေယျ။
> ဥပဓိံ ဝိဒိတွာ သင်္ဂေါတိ လောကေ၊
> တဿေဝ ဇန္တု ဝိနယာယ သိက္ခေ။

(ဤဂါထာ၏မြန်မာပြန်ကို ရှေ့ [illegible] သုတ်၌ ပြန်ရှုပါ။)

သမ္ဗဟုလသုတ်ပြီး၏။

၂၂-သမိဒ္ဓိသုတ်

[illegible]
ဌာန = သက္ကတိုင်း၊ ကျောက်သားတံတိုင်းကာရံထားအပ်သည့်ကျောင်း။
ကာလ = အရှင်သမိဒ္ဓိ တရားအားထုတ်ချိန်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်။

ဟော ကြောင်း = အ ု င်သမိ ္ဒ ဟာ အာ ဝုတ်မှုပျက်အောင် မာ ်န တ်၏ နှောင့် ် က်ခြင်း
တ ါဖြတ် = မာ ်နတ်ခြောက်သော်လည်း ကြောက်ကြောင်း ဟာ ။

တနာသုံ ဖက်အ တော် ။ မုဒ္မြတ်စွာသည် သက္ကတိုင် ်ကျောက်သာ ဝံတိုင် တို့ဖြင့် ကာ ်ထာ အပ်သောကြောင့်"သီလာ တိ"မည်သောကျောင်း၌ သီတင်းသုံး တော်မူရိုက်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ အ ု င်သမိဒ္ဓိသည် ဘု ါ ု င်နှင့် မနီး မ ေး အ ်၌ မမေ့မလျော့ မပေ့ါမစား သတိ တ ါဖြင့် ဟန် ဟာ ါ ကိုအလွန်ကြိုးစား အာ ဝုတ်နေ၏။ ထိုသို့ ဟာ ါ အာ ဝုတ်စဉ် ငှါမှာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသခင် ဘု ါ ု င်တည်း ဟူသော ဝ ါနှင့်တွေ့ကြုံ ခြင်း ထိုဘု ါ ု င်၏ သာသနာ တော်၌ ်င် ဟန် ဘ ကို ခြင်း သီလဖြူစင် သူတော်စင်သီတင်း သုံး ဖော် သံဃာတော်တို့နှင့် ဆုံ ခြင်း သည် အလွန်အမင်း အ တော်လေစွ"ဟု အကြံဖြစ်၏။

ကြောက်ဖွ ် အသံ မြေပြိုဟန် ။ ထိုအခါ အ ု င်သမိဒ္ဓိ၏အကြံကိုသိ သော မာ ်နတ်သည် အ ု င်သမိ ္ဒ သမာ ိပျက်စေ န် ည်သန်၍ အ ု င်သမိဒ္ဓိ၏အနီး အပါး၌ မြေပြိုသည့်ဟန် ကြောက်ဖွ ်လန့်ဖွ ်အသံကြီး တို ပြုလုပ်လေသည်။

ထိုနေ ါမှာသာ အာ ဝုတ်ပါ ။ ထိုအခါ အ ု င်သမိ ္ဒသည် ဘု ါ ု င် ိ တော်မှ ါသို့သွာ၍ ၍အဖြစ်အပျက် အလုံး စုံကို ဘု ါ ု င်အား လျှောက်၏။ ထိုအခါ ဘု ါ ု င်က မြေပြိုခြင်း အစစ် မဟုတ်ကြောင်း သင်၏သမာ ိပျက်အောင် မာ ်နတ်က အနှောင့်အ ် က်ပြုခြင်း သာဖြစ် ကြောင်း အသိပေး တော်မူ၍ ထိုနေ ါမှာ ဆက်လက်အာ ဝုတ်မှုသာ အ ု င်သမိ ္ဒ အဖို့ ဟာ ါ ထူ နိုင်မည့်အချက်ကို တွက်ကွက်ထင်ထင် ခြင်တော်မူသောကြောင့် "သမိ ္ဒ ထိုနေ ါသို့ ပြန်သွား၍ ဓိမိ ဟန် ဟာ ါ တို ကြိုးစား အာ ဝုတ်လေ"ဟု မိန့်တော်မူကာ ပြန်လွှတ်လိုက်၏။

တစ်ခေါက်လာပြန် မြေပြိုသံ ။ အ ု င်သမိဒ္ဓိလည်း ဘု ါ ု င်၏စကာ တော်ကို ါက်ခံ၍ ထိုနေ ါသို့ပင် ပြန်လာကာ ဆက်လက်၍ ဟာ ါ အာ ဝုတ်၏။ ထိုအခါ မာ ်နတ်သည် ိုတိ အကြိမ် ါက်လာပြန်ကာ မြေပြိုတော့မည့်ဟန် ကြောက်လန့်ဖွ ်အသံကို ပြုပြန်လေသည်။ ထိုအခါ မာ ်နတ်မှန် း သိပြီ ဖြစ်သော အ ု င်သမိ ္ဒက အောက်ပါစကာ တို မာ ်နတ်အား ပြော ဆိုလိုက်၏။

သ ္ဓါ ဂဟာ ံ ဗ္ဗဇိတော အ ါ သွာ အန ါ ိ ။
သတိ ပညာ စ မေ ဗု ္ဓါ စိတ္တဥ္စ သုသမာဟိတံ၊
ကာမံ ကာ သုရူပါနိ နေ မံ ဗျာ ိ သသိ ။

အိုမာ ်နတ် ငါသည် ုံကြည်ချက်အပြည့်ဖြင့် အိမ် ါတည်ထောင်လူ့ဘောင်ခွါထွက် ဟန် ဘောင်သို့ ဝက်ခဲ့သူဖြစ်၏။ ရုပ်နာမ် င်ရှုမှတ်ပိုင် ြော သတိပညာတ ါ တိုလည်း လက်ကိုင် ထာ ပြီ ဖြစ်၏။ ငါ၏စိတ်သည်လည်း ကောင်း သည့်အာရုံ၌ စွဲထုံတည်ကြည်ပြီ ဖြစ် သည်။ အိုမာ ်နတ် သင်သည် ကြောက်ဖွ ်လန့်ဖွ ် အသွ ်သွ ်အခန် ခန် ယုံသဏ္ဍာန် အဆန် တို့ကို စိတ်စွမ် တို ်စွမ် ိုသမျှ ပြုလုပ်ခြောက်လှန့်၍ပြသော်လည်း ငါ့ကိုကား စိတ်

လန့်တုန်လှုပ်စေနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာဏ်နတ်သည် လက်လျှော့၍ပြန်လေသတည်း။

သမိဒ္ဓိသုတ်ပြီး၏။

ပါပိမကသုတ်

	ဌာန	=	ဂဇပြိုဟ်မြို့ ငှ နကျောင်းတိုက်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	မာဏ်နတ်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရား။
	ဟောကြောင်း	=	အ င်ပါပိမကမိမိကို ကိုသေကြောင်းကြံနေပါသည်ဟုအကျိုးမဲ့လိုလားမှန်ဖြင့် မာဏ်နတ်က ဘုရားအား လာ၍လျှောက်ခြင်း။
	တရားစိတ်	=	ကြွမှ မှုချလွတ်လိုသူသည်အသက်ကိုပင်မခင်တွယ်ပုံ။

စျာန်လျှော ... ဂဇပြိုဟ်မြို့ ... နက်တို့အား ဘေးမဲ့ပေး၍အစာကျွေး ... ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော ငှ နကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအချိန် အ င်ပါပိမကသည် ဂဇပြိုဟ်မြို့ ... ၍တည်သောတောင်ငါးလုံးတွင်တစ်လုံးအပါအဝင်ဖြစ်သော ... သိဂိလိတောင်နံပါး ကျောက်ဖျာညိုဌာ ... နာအလုပ်ကို အားထုတ် ... သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုကျောက်ဖျာညို၌ပင် အ င်ပါပိမကသည်မမေ့မလျော့ပြင်းထန်သော ... ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့စိတ်ကိုစေလွှတ်ကာ ... နာအလုပ်ကိုအားထုတ် ... ကြိမ်လေသော်မခိုင်မြဲသောသဘောရှိသည့် စိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ... တို့မှလွတ်မြောက်ခြင်း ... စေတောဝိမုတ္တိခေါ် လောကီစျာန်ကို ... ၏။ ... သို့သော် သလိပ်, သည်းခြေ, လေတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ... အမြဲတစေ ... သူဖြစ်သည်အား လျော်စွာ ထို ... ပြီ လောကီစျာန်ကို အထပ်ထပ်လေ့လာသုံးသပ်မှုမပြုနိုင်သောကြောင့် ထိုစျာန်မှ လျှော ... လေသည်။ ... နည်း ဖြင့်ပြန် ... လိုက် လျှောလိုက်ဖြစ်သည်မှာ ... ကြိမ်တိုင်အောင်ပင်ဖြစ်လေသည်။

သေကြောင်းကြံ ... ကြိမ်မြောက် ထိုလောကီစျာန်ကိုပြန်၍ပြီးချိန် အ င်ပါပိမကသည် "စျာန်လက်မဲ့ သေ သူ၏ ... တိသည်မမြဲ၊ စျာန်လက်ရှိ သေ ... လျှင် ... ပြည်သို့ ... ခွင့်ရှိ၏ ... ငါသည် ... ၍အပ်ပြီးစျာန်ကလေး မလျှောမပျောက်မီ မိမိကို ကိုအဆုံး ... မှုကောင်းလေရာ၏" ဟုအကြံဖြစ်လေသည်။

အကျိုးမဲ့လိုဟန် မာဏ်နတ်အသံ ... အ င်ပါပိမက၏ ထိုအကြံကိုသိသော မာဏ်နတ်သည် ... ၍ ... ဟန်သည် မိမိကို ကိုသတ် ... ကြံနေ၏ ... ကို ကိုသတ်မည့်သူသည် ... နှင့် အသက်ပေ ... ကွက်မှုမ ... ထိုသို့ ... ကွက်မှုမ ... ခိုက်မူလအားထုတ်နေကျ ... ဌာန် ... စ်ပါ ... ကိုနှလုံးသွင်း ... ဟန္တာပင်ဖြစ်သွားနိုင်စ ... သည် ... ၍ကိုစွတိုင်အောင်မဖြစ် ... တာ ...

၍ မည်မဟုတ် သူ့ဆ ဖု ပေါတမကို အတာ နိုင်မှုတော်တော့မည်"ဟုကြံ့ကာ မထင်မ အသွင်အာ ဖြင့် ဘု ၏အထံတော်သို့ ကက်လာ၍ အောက်ပါ ထာတို့ကို အကျိ လိုဟန် လေသံတို့ဖြင့် လျှောက်လေသည်

မာ နတ်   မဟာ မဟာပည ကျ ဂ သသာ လ၊
သမ္ပ တ ဂတိတ၊ ၏ နှာမိ ကျမ

ကြီးမြတ်သောလုံ့လ သခင် ညာ ဖြစ်တော်မူသော၊ တန်ခိုးအခြံအ အတန်တန်ဖြင့် ံ လျှံတောက်ပတော်မူသော၊ ပ်သိမ်း အန္တ နှိုစွ မကောင်း ဘေးအပေါင်းတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူပြီးသော ကျွန်ုပ်ဖို့ သခင် ဘုရားသခင်တော်မြတ်ဘုရား ဘုရား၏ ခြေတော်အစုံကြာပ တို့ကို ဦးလုံ့ညွတ်ကျိ ခိုး ၏

သာ ကောတေ မဟာ ကဏ္ဍ ကာဘိဘု၊
အာကန်တိ စေတ ဝတိ၊ ၊ နိုသေ ဒုတိ

ကြီးမြတ်သောလုံ့လသခင် တော်မြတ်ဘုရား အ ဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သူ ပါက သည် သေမင်း၏ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းတို့ ခံနေ သည်ဖြစ်၍ တို့ ကို ကို တ်သေ လိုလာ ကြို ဖြစ်နေ ပါ၏ တန်ခိုး စော် အာနုဘော်သခင် ပင်မြတ်ဘုရား အ ဘုရား သည် ထိုအ ပါကကို တာ မြစ်တော်မူပါ

ကထံ တိ ဘ ၊ သာ ကောတ သာသနေ ၊ တော၊
အပ္ပတ္တမာနသော သေက္ခော၊ ကာလံ ရနေသုတ

လူ ထင် ၏ အိုမြတ်စွာဘုရား အ ဘုရား၏သာသနာ၌ နှစ်ခြိုက်မွေ့လျော် အ ဘုရား၏ အဆုံးအမသာသနာ၌ပျော်နေသော တပည့် ပါကသည် ဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ထိ ဆုံးသို့မ ကက်သေဖါ်ဘဲ ကျင့်လမ်း ဆုံး အဘ ကြောင့် သေကွဲဘ ဖြင့်ပင် ကိုစွတုံ ပါ အံ့နည်း

အဆုံး ထိုသို့ မာ နတ်က လျှောက်နေချိန်၌ အ ပါကသည် လည်းပင် ကို သင်တုန် ဖြင့်လို့၍ သူ့ကို သူ အဆုံး ပြီ ဖြစ်ပေပြီ ဖြင့်လို့သောအခါ ထင်သော နာဖြစ်၏ ထို နာကိုပင် သတိပညာတို့ဖြင့် သိမ်း ဆည်း၍ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း ကို သုံ သပ်တော်မူလေ အသက်ကန်ချိန်နှင့် လေသာအာ ပုံ ကန်ဆုံး သော ဟန္တာဖြစ်ချိန်သည် တစ်ကြိမ်တည်း တဲ့သို့ဖြစ်ကာ ဖ နိဗ္ဗာန်စံတော်မူလေသည် ထိုအကြောင်း ကိုလည်း ကောင် ခုလာ က်၍ အကျိ လိုဟန် လေသံတို့ဖြင့် လျှောက်နေသူသည် မာ နတ်ဖြစ်ကြောင်း ကို လည်း ကောင် သိတော်မူသောဘုရား က မာ နတ်အား အောက်ပါ ထာဖြင့် မိန့်တော်မူ၏

ေ တ် က တု ဗ္ဗ နာ ကခ္ခ ၏ တံ၊
သမူလံ တဏှံမဗ္ဗု ၊ ေ ပါ ကော ဖ နိဗ္ဗုတော

အိုမာ နတ် ကမှ ချလွတ်ေ မျှော်တွေ ဆင်ခြင် ညာ တို့သည် အသက်ကို မခင်တွ စွန့်ပ အာ ထုတ်၍ ပါကပြုလုပ်ပုံကဲ့သို့လည်း ပြုလုပ်တတ်ကြကုန်၏ ခု

လည်း။ ငါဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် အာရုံနှင့် တဏှာမူလ ကို ပိုက္ခ၏ သောက်မြစ် ချောင်းကို အဖြတ်ကမ် ကြက်လက်နက်ဖြင့် ချိုးဖြတ်နုတ်ပြတ်နိုဗ္ဗူတိအငြိမ် တော်ဖြင့် ကိန်း လေပြီတည်း။

ထိုဉာဏ်ကြက်သန်း အခိုက်တန် ။ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ ကြွသိပါလိတောင်နံပါး အာရုံ ကသီတင်းသုံး ကျောက်ဖျာညိုသို့ ကြွလာတော်မူ၏။ ညောင်စောင်း ပေပြီးကြက်ပြတ်လျက် လဲလျောင်းနေသော အာရုံ ၏ အလောင်းတော်ကို တွေ့ကြ၏။ ထိုအချိန်၌ နက်မှောင်ညိုမှိုင်း ခိုး လှိုင်းကြီးများသည် အရပ် မျက်နှာ အောက်ပါ အထက် သက်ချည်တက်ချည် ထိုဉာဏ်ကြက်သန်း အခိုက်တန်ပြေသွား လူလာခေါက်ပြန်ဖြစ်၍နေ၏။

မာရ်နတ်ရှာမှီး အခိုက်တန် ။ ထိုအခြင်းအရာကို ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်တို့အား ပြတော်မူကာ "ရဟန်းတို့ ထိုအခိုက်တန်ကြီးများ လူလာခေါက်ပြန်ဖြစ်နေဟန်ကိုမြင်ကြ၏လော၊ ထို အခိုက်တန်သည် အခြားမဟုတ်၊ မာရ်နတ်က အမျိုးကောင်းသား၏ ဝိညာဏ် ကို ရှာဖွေနေခြင်းဖြစ်သည်။ အမျိုးကောင်းသား မှာ ဝိညာဏ်မတည်ဘဲ နိဗ္ဗူတိအငြိမ်ဓာတ် ၌ ကိန်း စံ လေပြီဖြစ်၏" ဟု မိန့်တော်မူသည်။ မာရ်နတ်လည်း အာရုံ၏ ဖြစ်ရာ ဘုံဌာနကို ရှာဖွေ၍ မတွေ့သည့်အဆုံး၌ သူစစ်သည့်အဆင်တဲ့သို့ ဘာင်းသောစောင်းကိုပိုက်ကာ ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်လာပြီး လျှောက်ပါ ဂါထာဖြင့် လျှောက်၏။

မာရ်နတ် ။ ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယံ၊ ဒိသာ အနုဒိသာ သွယံ၊
အနွေသံ နာဓိဂစ္ဆာမိ၊ ဂေါဓိကော သော ကုဟိံ ဂတော။

အရှင်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အထက်၊ အောက်၊ ဖီလာ၊ အရပ်မျက်နှာအစုံ အကုန်နှောက်မွှေ ရှာဖွေခဲ့ပါသော်လည်း အာရုံ ဂေါဓိက ရဟန်းကို မတွေ့ပါ။ ယခု ဂေါဓိက ရဟန်းသည် အဘယ် စခန်းသို့ ရောက်နေပါသနည်း။

ဘုရားရှင် ။ ယော ဓီရော ဓိတိသမ္ပန္နော၊ ဈာယီ ဈာနရတော သဒါ၊
အဟောရတ္တံ အနုယုဉ္ဇံ၊ ဇီဝိတံ အနိကာမယံ။
ဇေတွာန မစ္စုနော သေနံ၊ အနာဂန္တွာ ပုနဗ္ဘဝံ၊
သမူလံ တဏှမဗ္ဗုယှ၊ ဂေါဓိကော ပရိနိဗ္ဗုတော။

ပိုက္ခမုန်ချလွတ် မျှော်တွေးဆင်ခြင်ပညာရှင်ဖြစ်သော၊ ဈာန်တရားကိုလက်ကိုင် ထားမြဲဖြစ်သည့်ပြင် အမြဲတမ်း ဈာန်ရှင်စားမှု၌ မွေ့လျော်သော ဂေါဓိက ရဟန်းသည် ညဉ့်နှင့်အသက်ကို ကြွက်ခင်တွယ် မှုမထားဘဲ ညဉ့်နေ့မခြား ကြိုးစား အားထုတ်ကာ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံလွှမ်းခြုံနိုပ်နင်း သေမင်း၏ စစ်ခင်းသတ်ဖြတ် စစ်သည်တပ်ကို နှိပ်ကွပ်စိုးမိုး အောင်နိုင်ပြီးဖြစ်၍ အာရုံနှင့် တဏှာမူလစ် သံသရာ မြစ် ချောင်းကို ထောင်ထောင် ကြည်က် ချိုးဖြတ်နုတ်ပယ် တကာ ငြိမ်းချမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ လှမ်းရောက်နိုင်လေပြီတကား။

ထိုအကြောင်းကို ကြား သော မာရ်နတ်သည် ချိုင်ကြာ ဖြည့်ပ်၍ ပိုက်ထားသော စောင်းကိုပင်

မထိန်နိုင်လောက်အောင်ဖြစ်ကာနှလုံးမသာမ ဂဖြင့်ထိုနေ မှ ကွ ပျောက်လေသတည်း
ေ ပိကသုတ်ပြီး၏

သတ္တ သာနုဗန္ဓသုတ်

	ဌာန	= ဥရုေ လတောၤနေ ၶ မြစ်ကမ်း ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်
	ကာလ	= ဘု ျ င်တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မာ နတ်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ျ င်
	တ တ်	= မာ နတ်စိတ်ပျော့ အော လျှော့ ပုံများ

ဘာ့ကြောင့်တောမှာတစ်ပါးတည်းနေ မှု မြတ်စွာသည် ဘု ဖြစ်တော်မူခါစ ဥရုေ လတော ၏ နေ ၶ မြစ်ကမ်းအနီး ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်အောက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်ကာလ ုက္ကာ စ ဂကျင့်တော်မူ နှစ်လုံးလုံးနှင့် ခုဘု ဖြစ်တော်မူပြီးနောက် နှစ်ကာလဟူသော နှစ်တို့တိုင်အောင်မာ နတ်သည် မြတ်စွာဘု ၏ တစ်စုံတစ်ခု သော ချွတ် ၀ င်ချက်အပေါက်အကြား ကို စောင့်ကြည့်ကာ နေလာခဲ့သော်လည်း ထိုချွတ် ၀ င်ချက်ကို မတွေ့ တော့သဖြင့် ဘု ျ င်ထံ ေ ကလာကာ အောက်ပါစကား ကို ဆိုလေသည်

သောကာ တိဏ္ဏော နုမိ ဈာ သိ၊
ဝိတ္တံ နု ဇိနော ဉ ဖတ္တ ဂနော
အာ ုံ နု မသ္မိံမကာသိ ကိဉ္စိ၊
ကသ္မာ ဇနေန န ကာ ေ သိ သက္ခိံ
သက္ခီ န သမ္ပဇ္ဇတိ ကေနစိ တေ

အို ဟန် သင်သည် ၤ ဘောထဲ၌ မ်နည်းဖူဆွေး စိတ်မအေးမှုကြောင့် ေ မှိုင် မေ့မော တွေ တော၍နေသလား သို့မဟုတ် ဥစ္စာများစွာ ဆုံးရှုံး လာသဖြင့် ထိုဥစ္စာပြန် ေ မျှော်တွေ တောင့်တ ကြံဆ၍နေသလား ထိုသို့မှမဟုတ်ပြန်လျှင် မှို့ လူ့ဘုံ ၏ တစ်စုံတစ် ခု မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့မိသလား အဘ ့ကြောင့် လူအပေါင်းနှင့် မိတ်ကောင်းဆွေမွန် မဖွဲ့ သနည်း သင့်မှာ မိတ်ဆွေပေါင်း သင်း ေ င်း င် ကောမ ိ ဘဲဖြစ်နေသလား

ဘု ျ င် သောကဿ မူလံ ပလိခါ သမ္ဘံ၊
အနာ ုံ ဈာ ဂမိ အသောစမာနော
ဆေတွာန သမ္ဘံ ဘာ လောဘဇပ္ပံ၊
အနာသ ေ ဈာ ဂမိ ဖမတ္တဗန္ဓု

မာ နတ် ါသည် မ်နည်းဖူဆွေး စိတ်မအေး ကြောင်း သောကအပေါင်း၏ အကြောင်း င်မြန်သမျှကို တစ်စမချန် တွန် လှန်နုတ်ပ ပြီးဖြစ်၏ မကောင်းမှုဟူသမျှ မြူမျှမတင်လွှန်

သန့်စင်၏ ကိုတွ တာကျော်က်ကြိုကိုဖြတ်ချိသတ်သင်ပြီဖြစ်၏ အာသါမြူဘော ညစ်အကြေမှ ကာင် စင်ဖြူရျာန် င်စာတော်မူနေခြင်ဖြစ်၏

ထိုမှနောက်၌လာသော "" န္တိ မမ န္တိ" စသော ဂါထာ၏မြန်မာပြန်ကိုကာသက သုတ်၊ အပို ၌ပြန်ရှုပါ

မာါနတ် သစေ အနုဗုဒ္ဓ ခေမံ အမတ ါမိနံ၊

အပေဟိ စ္ဆ တွမေ ကော၊ ကိမညမနသာသသိ

ဘာ နိခပ်သိမ် ကာင် ငြိမ် ကမှန် အနိဗ္ဗာန်သို့အမှန် က်ကြောင် လမ် စဉ်ကောင်ကို အကြောင် လျော်ဘိ သင် ါ သိမြင်အပ်ခဲ့လျှင် အမျာ ကိုမနှု သင်တစ်ဦ ည် သာ သွာ ါလေ လော့ အဘ ့ကြောင့် သင်မှတစ်ခြာ သူတစ်ပါ ကို ြသ သွန်သင်ဆုံမ၍နေဘိသနည်

ဘုကျင် အမစ္စုဓေ ့ုစ္ဆ န္တိ ဓ နော ါ ါမိနော၊

တေသာဟံ ုဌော အက္ခာမိ၊ ့ သစ္စံ ာံ နိရူပ ါ

နိဗ္ဗာန်သောင်ကမ် အေမြို့နှန် သို့ ကက်လှမ် လိုတောင် သူတော်ကောင် ကို့က အသေ ကင် နိဗ္ဗုတာကိုမြင်ပါလို လျှောက်ထာ မ ြန် ကြကုန်၏ သိလို နှင့် ထိုသူတော် ကောင် ကို့က လျှောက်ထာ မ ြန် အပ်သောငါသည် ဖောက်မပြန် မှန်ကန်ဘိလျှဉ် ပ ါ ကင် သောနိဗ္ဗာန်ကို ကန်ပုံသေ ဖြေဆို ပေသတည်

အာ တန် ာန်လျှော့

လက်မအချိဖြုံခံ ုစွန်လုံ သဏ္ဍာန် ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာါနတ်သည် အာ မတန်၍ ာန်လျှော့သည့်အနေမျိုကို့ဖြင့် ဘုကျင် အာ လျှောက်ထာ သည်မှာ အ ်င်ဘုက ဥပမာအာဖြင့် ကပည့်တော်လျှောက်ပါမည် ွာ သို့မဟုတ် နိ ါ၏ မနီ မ ါ ကန် ကြီ ကစ်ခုအတွင် ၌ ုစွန်လုံ ကစ်ကောင် ါပါသည် ကြာမီ ကမုကလေ ကို့သည် ထို ကန် ကြီ သို့ က်လာ၍ ထိုပုစွန်လုံ ကို မ် ဆီ ကာ ကုန် သာမြေမြင့်၌ ချထာ ကြကုန်၏ ုစွန်လုံ သည် သူ၏သတ္တိ သမျှကိုပြသည့်အနေဖြင့် ကလေ ကို့ကိုသည့်ပ်မည့်ဟန်ဖြင့် လက်မမျာ ကို ထောင်၍ထောင်၍ ကကာ ကာ လုပ်လေ က၏ ထိုအခါ ကလေ ကို့သည် ကုတ်ချောင် ၊ အို ခြမ် စသည်တို့ဖြင့် ရိုက်ပုတ်ပစ်ပေါက်၍ ထောင်လေသမျှလက်မတို့ကို ချိုဖြဲ့ဖျက်ဆီ ကုန် က ၏ ထိုသို့ လက်မတို့ကို အချိ အဖဲ့ အဖျက်အဆီ ခံ သော ုစွန်လုံ သည် ထိုလက်မတို့ဖြင့် ကန်တွင် သို့ပြန်လည်ဆင် သက်နိုင်ခြင် ကူသော အခွင့်အလမ် သည် မ ါနိုင်တော့သကဲ့ သို့

ထို့အတူပင် ကံကျင်ကန့်လန့်သဖွ ဖြစ်ကုန် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုအပ်ကုန် ကုန်လှုပ်ထိတ်လန့် စေအပ်ကုန်သော ကပည့်တော်မာါနတ်၏ အမူအ ကမှန်သမျှကို အ ်င်ဘုက သည် ကစ်စ မချန် ကွန် လှန်ချိုဖြဲ့ ဖျက်ဆီ အပ်ပါကုန်ပြီ ၍အခါမှနောက်၌ ကပည့်တော်သည် အ ်င်ဘုက ၏ အပေါက်အကြာ ကို ကဖွေသောအာ ဖြင့် ချဉ် ကပ် န်မဖြစ်နိုင်တော့ပါ

ကျောက်ါနခဲ အထင်လွဲသည့် ကျီ ည် မာဖြစ် ါ ထို့နောက် ာါနတ်သည် ဘုကျင်

အထံတော်၌ မြ အောက်ပါစိတ်ပျက်ငြီးငွေ့ကြောင်း အား မတန်၍မာန်လျှော့ကြောင်း ထာတို့ကို တ်ဆိုလေသည်။

မေ ဏ္ဏဝ္ဏ ဘာသဏံ၊ သော အနုပ ၊
အပေတ္တ မုံ န္ဒေမ၊ အပိ အသာ နာ သိ ။

အဆီအခဲနှင့်တူသောအဆင်း သည့် ကျောက်ခဲကို မြင်တွေ့ သောကျီးမိုက်သည် ထို ကျောက်ခဲ၌ နူး ညံ့ချိုမြိန်သောအ သာ သာ ဖွယ် အဖြာဖြာကို နိုင်လောက် ၏ဟု အထင် စွဲ၍ စ် ပတ်ကာ နာ မြ လ ၏။

အလဒ္ဓါ တတ္ထ အဿာဒံ သေတ္တော အပက္ကမေ၊
ကာကော ဿေလမာသဇ္ဇ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာပေမ ိ တမ။

သို့သော် ထိုကျောက်ခဲ၌ ပွန်ကဲကောင်းမြတ် အ သာ ကိုမ နိုင် ော သောကျီးမိုက်မ သည် ထိုကျောက်ခဲ မှလက်လျှော့ကာ ပူစခန်း သို့ဖြစ်ခွါပျံသန်း ကဲ့သို့ ကျောက်ခဲနှင့်တူလှ အ ုင် တမကို နေ့ညဥ့်မပြတ် အခွင့်သာတိုင်း ထိပါဖုတ်ခတ်ခဲ့သော်လည်း အကျိုးမပြီး အချည်း သာဖြစ်၍ အ ုင်ဘု မြ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက် အား မတန်မာန်လျှော့၍ ဖဲထွက်ပါကုန် တော့အံ့။

<u>သတ္တ ဿာနုဗန္ဓသုတ်ပြီး ၏။</u>

မာ တုသုတ်

	ဌာန	= ဥရု လေတော၊ နေ ငွ မြစ်ကမ် ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်။
	ကာလ	= မာ နတ်လက်လျှော့ကာ မှိုင်နေချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မာ နတ်၏သမီး ဂက်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ုင်။
	တ စိတ်	= မာ နတ်၏သမီး ဂက်တို့ ဘု ုင်ကို ဖြား ဂင်ကြပုံများ။

မာ နတ်ငေးမှိုင် မာ နတ်သည် နေ့ သုတ်၌ လာသည့်အတိုင်း ဘု ုင်ကို အမျိုးမျိုး ဆီ တားနှောင့် ကျ်၍ မ တော့သဖြင့် လက်လျှော့ကာ ဆုတ်ခွါလာပြီး သည့်နောက် ဘု ုင်၏မနီး မ အ င် မြေပေ၌ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်နေ၏။ အသံလည်း မထွက်မြက်နှာ လည်း အလွန်ပျက်နေ၏။ ခေါင်းကို အောက်စိုက်ကာ ကြံမှိုင်တွေ တော မ မာနေ၏။ တုတ် တစ်ချောင်းဖြင့် မြေကြီး ပေ၌ တောင်ခြစ်မြောက်ခြစ် ခြစ်နေလေသည်။

သမီး ဆူ စ်ထွက်ကူ ထိုသို့ ဖခင်မာ နတ်မင်း ၏ အခြင်း အ ကို မြင်ကြသော “တဏှာ, အ တိ, ” ဟူသော မာ နတ်၏သမီး ဂက်တို့သည် သူတို့ဖခင် သို့ ကလာ၍ အောက်ပါ ထာဖြင့် မေ မြန်းစုံစမ်းကြ၏။

ကေနာသိ ဒုမ္မနော တာတ၊ ပုရိသံ ကံနု သောစသိ၊
မယံ တံ ရာဂပါသေန၊ အာရညမိဝ ကုဉ္ဇရံ၊
ဗန္ဓိတွာ အာနယိဿာမ၊ ဝသော တေ ဘဝိဿတိ။

အိုဖခင်၊ အဘယ့်ကြောင့် နှလုံးမသာ ညှိုးမှိုင်နေပါသနည်း၊ အဘယ် သူကို အကြောင်းပြု၍ ဝမ်းနည်းပူဆွေး စိတ်မအေးခြင်း ဖြစ်နေပါသနည်း၊ တောတွင် ပျော်ရွှင် တောကြီး ဆင်ကို ထုံး ချိတ်ကျူးသွင်း ဖမ်းဆီးခြင်း ပြုသကဲ့သို့ ဖခင်အား ပျော့ပြောင်း လက်လျှော့ထားကြသော ထိုငယ်ရာ ကို ကျွန်မတို့တတွေ ရာဂကျော့ကွင်း၊ နှောင်အိမ်သွင်း၍ လက်ငင်းမချ ဖမ်းဆီးပေးကြပါကုန်အံ့၊ ဖခင် စိတ်ကြိုက် အလိုသို့ လိုက်ပါစေကုန်အံ့၊ ထိုသူ့ကို သာ ကျွန်မတို့အား ညွှန်ပြပါ ဖခင်။

မာရ်နတ် ။ ။ အရဟံ သုဂတော လောကေ၊ န ရာဂေန သုဝါနယော၊
မာရဓေယျံ အတိက္ကန္တော၊ တသ္မာ သောစာမဟံ ဘုသံ။

ချစ်သမီးတို့၊ ငါ့ဖခင်အား ပျော့ပြောင်း လက်လျှော့ထားကြသော ထိုငယ်ရာဟူသည် လောကီလေညစ် ကြေးမကင်းတော့ပြီ ဖြစ်နေသော ထိုဂေါတမ ဗုဒ္ဓ ပင်တည်း၊ ထိုသူ့ကို ရာဂကျော့ကွင်း နှောင်အိမ် သွင်းဖို့ မလွယ် ကူတော့၊ မာရ်နတ်၏ နယ်ပယ် ဘုံသုံးပါးကို အလွယ် ကူ ကျော်လွန်ပြီး ခိုလှုံ (?) ဖက်သို့ ရောက်ပြီးသူ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါ့ဖခင်မှာ ကြွန်ပြီစိတ်မအေး ဖြစ်နေရပေ သည်။

မာရ်နတ်သမီးများနှင့် ဘုရားရှင် ။ ။ ထိုအကြောင်းကို ကြားသိရသော မာရ်နတ်၏သမီး တို့သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ လာကြ၍ "အို ရဟန်းတော်၊ အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော် ရင်း၌ ကျွန်မတို့ လုပ်ကျွေးပြုစုလိုပါကုန်၏" ဟု လျှောက်ကြ၏၊ ထိုသို့သော် ဘုရားရှင်ကား အတုမရှိ ဥပဓိကုန်ခန်း နိဗ္ဗာန်တရားကို အာရုံပြုလျက် ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူနေသည် ဖြစ်၍ မာရ်နတ်သမီးတို့၏ စကားကို စိတ်ထား နှလုံးသွင်းမှု မပြုတော်မမူ။

အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကြံကြပုံ ။ ။ ထိုကဲ့သို့ သူတို့အား ဘုရားရှင်က အလေးမမူ မလုပ်သည်ကို သိရသော မာရ်နတ်၏သမီး တို့သည် တစ်နေရာ၌ တိုင်ပင်ကြပြန်၏၊ "ငါတို့ ယောက်ျား တို့မည်သည် အလိုစရိုက် အကြိုက်အမျိုးမျိုး ရှိကြသည်၊ များစွာသော ယောက်ျားတို့သည် နုထွား ရွှန်းစိုသော အပျိုစစ်ကိုမှ ချစ်တတ်ကြသော်လည်း အချို့ယောက်ျားတို့ကား သားမဖွားဖူးသေးသော အရွယ်၊ အချို့ ကား တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှသည့် အရွယ်၊ အချို့ကား သားသမီး နှစ်ယောက် မိခင်မျိုး၊ အချို့ကား ကြီးမင်း အလယ် အလတ်အရွယ် မျိုး၊ အချို့ကား အရွယ် ခပ်ကြီးကြီး ကိုမှ ကြိုက် တတ်ကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ဤရဟန်း ဂေါတမအား အမျိုးမျိုးပုံဟန်ကို ဖန်ဆင်း၍ ပြကြကုန်စို့" ဟု တိုင်ပင်ကာ တစ်ယောက်လျှင် တစ်ရာစီ တစ်ရာစီ အားဖြင့် သားမဖွားသေး သည့် အမျိုးသမီး အရွယ် သုံးရာကိုလည်းကောင်း၊ တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှသည့် အရွယ် သုံးရာကိုလည်းကောင်း၊ သားနှစ်ယောက် မိခင်အသွင်မျိုး သုံးရာကိုလည်းကောင်း၊ ကြီးမင်း အလယ် အလတ်အရွယ် မျိုး သုံးရာကိုလည်းကောင်း၊ အရွယ် ခပ်ကြီးကြီး အမျိုးသမီး အသွင် သုံးရာကိုလည်းကောင်း တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ဖန်ဆင်းကြကာ "အရှင်ရဟန်း၊ အရှင်ဘုရား၏ ခြေရင်း၌ ကျွန်မတို့ လုပ်ကျွေးပြုလိုပါကုန်၏" ဟု ပြောဆိုဖြားယောင်းကြသည်။

ဘုရားလောင်းသည်ကား အတုမရှိသည့် ပြဿနာတို့၏ကုန်ခန်းရာနိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို အာရုံပြုလျက်ဖြစ်လာသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူနေသည်ဖြစ်၍ ထိုအားလုံးတို့ကို နှလုံးမသွင်းတော်မမူ။

တိုင်ပြောက်ခိုင်နိုင်လှချည့်လား မည်သို့မျှ မပြုလုပ်ပြ၍ မ ကြသောအခါ "ဤ ဟန်ဖြင့် ပါတမကို ရ ဖြင့် ဖြားယောင်းဖို့မလွယ်" ဟူသောတို့ဖခင်ပြောစကား သည် မှန်နေပေပြီ။ တို့လဲ အစွမ်းရှိသမျှ ပြုလုပ်ဖြားယောင်းပြီး ကြကုန်ပြီ။ အကယ်၍ ဘုရားမကင်းသေးသော အခြားဟန်လုပ်ကြ တစ်ပါးပါးသာ ဖြစ်ခဲ့လျှင် တို့လုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့် နှလုံးအသည်း သော်လည်း ကွဲလောက်၏။ အထက်သို့ လုံ့တက်သွေးသော်လည်း အန်ထွက်လောက်၏။ စိတ်ထွေမေ့မူး ရူးသော်လည်း ရူးလောက်၏။ စိမ်းစိုသည့် ကျူပင်သည် အဖြတ်အနုတ်ခံရသောအခါ တွင် ခြောက်သွေ့ခြောက်ညှိုးနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ငါတို့၏ဖျက်ခံရသူသည် ဖက်ျဂုမှန်သမျှသည် တွင် ခြောက်သွေ့ ခြောက်ညှိုးနွမ်းလောက်၏။ ဤဟန်ဖြင့် ပါတမကား စာကပ် အာဇာနည်ပင်တည်။ ငါတို့မည်သို့ပြု၍မျှ တော့မည်မဟုတ်ဟု တိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။ ထို့နောက် ဘုရားလောင်းထံ တစ်ဖန်လာကြပြီး လျှင် အောက်ပါဂါထာစကားတို့ဖြင့် တစ်လှည့်စီ လျှောက်ထား ပြောဆိုကြပြန်သည်။

တဏှာ။　　သောကာ တိဏ္ဏော နုမို စျာ သိ၊
　　　　　ဝိတ္တံ နုဝိနော ဥဒါဖတ္ထ ဂနော၊
　　　　　အာပုံ နု မသ္မိ မကာသိ တိဒ္ဓ၊
　　　　　ကသ္မာ ဇနေန န ကာ ရောသိ သက္ခိံ၊
　　　　　သက္ခီ န သမ္ပဇ္ဇတိ ကေနစိ တေ။

ဤဂါထာ၏မြန်မာပြန်ကို ရှေ့သတ္တမသာနုဗန္ဓသုတ်၊ အပိုဒ် ၃ ၌ ပြန်ကြည့်ပါ။

ဘုရားလောင်း။　　အတ္ထဿ ပတ္တိံ ဟဒယဿ သန္တိံ၊
　　　　　ဇေတွာန သေနံ ပိယ သာတရူပံ၊
　　　　　ဧကောဟံ စျာယံ သုခမနုဗောဓိံ၊
　　　　　တသ္မာ ဇနေန န ကရောမိ သက္ခိံ၊
　　　　　သက္ခီ န သမ္ပဇ္ဇတိ ကေနစိ မေ။

အိုတဏှာမည်သော မာရ်မင်း၏သမီး ... ငါသည် ချစ်ခင်စုံမက်နှစ်သက်ဖွယ် အဆင်းကိုလေသာတည်းဟူသော စစ်တပ်ကို အောင်မြင်အောင်နိုင်ပြီးဖြစ်၍ တစ်ပါးထီးတည်း ရှုပွားကျင့် ဝင်စားလျက် အကျိုးစီးပွားပြည့်ဝမှုတို့တွင် အထွတ်အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော နှလုံးစိတ်ငြိမ်း၏ ငြိမ်းချမ်းမှုသုခ အပြည့်အဝရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ကောင်းစွာမြင်သိ ရှိတော်မူပြီ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်နှင့်မျှ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့မှုကို မပြုလိုပါ။ အတွက်မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း ဖြစ်လည်း မလိုတော့။

အရတိ။　　ကထံ ဝိဟာရီ ဗဟုလော ဓ ဘိက္ခု၊
　　　　　ပဉ္စောဃတိဏ္ဏော အတရီ ဓ ဆဋ္ဌံ၊
　　　　　ကထံ ဈာယိံ ဗဟုလံ ကာမသညာ၊
　　　　　ပရိဗာဟိရာ ဟောန္တိ အလဒ္ဓ ယော တံ။

အို ဟန် မြ်တ် အဘာ အခြင်အ ဖြင့်များစွာနေလေ့ရှိသော ဟန်သည် ဖြစ်လာ၍ လွှမ်း ကာဖိသတ် နှစ်မြှုပ်တတ်သည့်သဘော ယဉ်တည် ဟူသော ကိလေသာကို ပ ခွါလွှန်မြောက်နိုင်ပါသနည်း ခုမြောက် မနေအကြံ၌ အတန်တန်ဖြစ်ပွာ ကိလေသာ တ ကိုလည်း ပ လွှန်မြောက်နိုင်ပါသနည်း အဘာ စျာန်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ င်စာ လေ့ရှိပါသော ထို ဟန် ကို ကာမ က်နှင့်စပ်သည့် အ ပ်သော အမှတ်သညာတို့သည် နှိပ်စက်ပူ င်ခွင့်မ အပြင်အပတို့သာ ဖြစ်ကြပါကုန်သနည်း

ဘု ပြ်င်

ပသသ ကာ ဂ သု မှတ္တစိတ္တော၊
အသင်္ခ နော သတိမာ အနောကော
အညာ မ္မ အ ိတက္ကစျာ ၊
န ကုပ္ပတိ န သ တိ နထိနော

အိုအ တီမည်သောမာ မင် ၏သမီ စတုတ္ထစျာန်ကို သဖြင့် အဿာသ ပဿာသ ထွက်လေ င်လေ ငြိမ်းသက်နေသော, အ ဟတ္တဖိုလ်ကို သဖြင့် ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သော, တို နှုတ်စိတ် တန်ဖြင့် ကောင်းမှု,မကောင်းမှုကံကို မပြုတော့ သော ပြုသော်လည်း အ ဖွတကျာ အဖော်မ ိတော့သဖြင့် ပြုကာမတ္တ ကြိ ဂမျှသာဖြစ် သောဟူလို သတိတ အမြဲလက်ကိုင်ထားသော, ကိလေသာဟူ အပူမှန်သမျှ၏ တည် ဌာန မဟုတ်တော့သော, တောင်တောင်ဤဤကြံစည်လေ့ကျက် တက်မနော စတုတ္ထစျာန် ဖြင့် နေလေ့ရှိသော ဟန် သည် သစ္စာလေ မြတ် တို င် ာ ကုန်စင် သိမြင်ပြီး ဖြစ်၍ ေ သဖြင့်လည်း စိတ်မပျက်တော့ ထိုကြ် လေ့ ဖြင့်လည်း အောက်မေ့မကြံစည်တော့ မောဟပိတ်လှိုင် စိုင်မှိုင် ငြ်ငိုင်လည်း ိတော့

ေ ဟာ ဗဟုလော ဘိက္ခု၊
ပဥ္စောဃတိဏ္ဏော အတ သင်္ခ
ေ ဇျာ ဖဟုလံ ကာမသညာ၊
ပ ဗာဟိ ဟောန္တိ အလ ေ ဂ တာ

အိုအ တီ ကြ်ဆိုအပ်ခဲ့သောအခြင်အ ဖြင့်များစွာနေလေ့ရှိသော ဟန် တော်သည် ငါ ဖြစ်လာလွှမ်း ကာဖိသတ် နှစ်မြှုပ်တတ်သည့်သဘော ယဉ်တည် ဟူသော ကိလေသာ ကို ပ ခွါလွှန်မြောက်နိုင်၏ ခုမြောက် မနေအကြံ၌ အတန်တန်ဖြစ်ပွာ ကိလေသာတ ကို ပ လွှန်မြောက်နိုင်ပေ၏ ကြ်စတုတ္ထစျာန်ကို ကြိမ်ဖန်ထပ်ပွာ င်စာ လေ့ရှိသော ဟန် တော်ကို ကာမ က်နှင့်စပ်သည့် အ ပ်သော အမှတ် မှုတို့သည် နှိပ်စက်ပူ င်ခွင့်မ အပြင်အပတို့သာ ဖြစ်ကြလေကုန်၏

၁၀၅

အစ္ဆေဋ္ဌ ကာ ကာသဃ်စာ ိ
အ စ ိသန္တိ ဖဟူ စ သ ိ
ဗဟုံ တာ ရနတံ အနောကော၊
အစ္ဆေဋ္ဌ နေသသတိ စ္စ ဇသ ၏

အို ဟာန်ဖြတ် ဆ ဂ ဖြစ်သူကမြီးကပ်တွ ် တာ ကျာ တ်ကိုဖြတ်တောက်လျက် ုဂ်ကြ်ဘံ ဃာအလ ် တင့်တ ် စံပါ ် နေ၏ ုကြည်မပြတ်သ ဂ တ်ပြည့်စုံများစွာကုန်သော တပည့်တို့ကလည်း ဆ ကို့နည်း ဆ ကို့ပုံမျိုးချပင်လှည့်လည်နိုင်ကုန် ၏ ကိုလေသာဟူ အပူမှန် သမျှ၏ တည် ဌာနမဟုတ်တော့သော စွဲ ဆ သည်များ လှစွာတောင် သတ္တ အပေါင်းတို အ ုင်သေမင် သူ့လက်တွင်းမှ လွတ်ကင်း နိုင်လု ကိုမွှာန်ဟူသော ဆ တစ်ဖက်သို့မပျက် ပုံသေ ပို့ဆောင်နိုင်လေ ၏

ဘု ဂ ုင်   နှ ဌ်ကြ မပဟာ ၊ သ မွေ့နတ်ထာ ဘာ၊

မွေ့နန် မာနာနံ၊ ဘာဥသူ ဂ ဇနတံ

အို မည်သော မာ မင်၏သမီး ကြီးဖြတ်သောလုံ့လသခင် ဘု ဂ ုင်တို့သည် သူ တော်ကောင် ဂ ဖြင့်သာ သတ္တ တို့ကိုဆောင်သွားကြကုန်၏ ဂ ဖြင့်ဖို့ဆောင်ကြ ကုန်သော ပညာ တို့ကိုငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်း သည် တစ်ဦးတစ် အဘ ် အကျိုးမဲ့နည်း

သမီးတို့ကိုကြိမ်သည့်အဖေ ထိုမှနောက်၌ မာ နတ်သမီးသုံး ဂက်တို့သည် သူတို့၏ ဖခင်ထံသို့ပြန်လာကြ၏ ထိုအခါ မာ နတ်သည် သူ့သမီးများ အ နိမ့်၍ပြန်လာသည်ကို သိသဖြင့် အောက်ပါ ထာတို့ဖြင့် ဆိ၍ကြိမ်မောင်းပြောဆိုလေသည်

ဗာလာ ကုမု နာငှေဟိ၊ ဗမွတံ အဘိမတ္ထထ၊

နေခေနခ နထ၊ အ ဂ န္တေဟိ ါ ထ

အိုအမိုက်မတို့ သင်တို့သည် န္တမ်း ပျော့ညို့ အိုင်ထဲမှကြာရိုးတလေဖြင့် တောင်ကြီးတို လို ုင်လဲဖို့အပြိုင်ကြ တို မွှကြကုန်ဘိ၏ ကျောက်သာ အတိပြီးသည့် ကျောက်တောင်ကြီးတို လက်သည်းမွှမွှဖြင့် ဆိတ်ဆွတ့ ဖြိုကြကုန်ဘိ၏ သံတုံးသံခဲ ဖြန်းဖြန်း တွဲဖို့ နှော်နဲ့ချိပါ သွား တို့ဖြင့် ကိုက် ကြကုန်ဘိ၏

သေလံ သိ သူဟစ္စ၊ ါတာလေ မေသထ

ခါဏုံ ဥ သာသဇ္ဇ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာပေထ ဂ တမ

သင်တို့လုပ်ပုံများသည် ဦး ခေါင်း ထက်၌ တောင်ထွတ်ပမာဏ ကြီးမား လှသည့် ကျောက်တုံး ကို ွက်၍ ထောက်မမီအောင်နက်လှသဖြင့် ါတာလမည်သော သြဃ၌ ထောက်မီ ဌာနကို ဂကြကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏ သစ်ငုတ်ဆူး ကြောင့်ကို င်း ဖြင့်ဆောင့်သကဲ့သို့လည်း ဖြစ်ကုန် ၏ ခုအခါ ငြီး ငွေ့စိတ်ပျက် ဂ တမထံမှ ပြေ ထွက်ခဲ့ကြကုန်သည်မဟုတ်လော

သ ဂ နာတင်ထေ မျာ ဒ္ဒလ္လမာနာ အာ ဥ္ဆု၊ ကျာ စ အ တီ

တာ တတ္ထ နု သတ္တာ၊ တူလံ ဘဋ္ဌ ာလုတော

တဏှာ, အ တီ, ဟူသော မာ နတ်၏သမီး ဂ ဂက်တို့သည် အလွန်ဆင်သ တွန် တောက်ပကုန်လျက် ဘု ဂ ုင်ထံတော်မှောက်သို့ ဖြာ ဂ ဂင်မျက်ဆီ န် ဂ က်လာကြ ကုန်၏ သို့သော်လည်း အင်အာ ကြီးတုန် လေအဟုန်သည် အသီး တောင့်မှ လျှော့ကျသည့် လဲ ပွမ်း တို မ်း မှုတိုက်လွှင့်လိုက်သကဲ့သို့ သုံး လောကထွတ်တင် ဘု ဂ ုင်သည်လည်း

မာ□်နတ်၏သမီး□ကို့ကို□အဇပါလ□နာမထင်လင်□□ထိုညောင်ပင်□င်□ဦ□အ□ု်င်□စွင့်စွင့်□ကိုက်လှွင့်တော်မူလေသတည်□□

မာ□□တုသုတ်ပြီ□၏□

□ာတိ□ □□မြန်မာပြန်ပြီ□၏□

□□ခုမြောက်□မာ□သံ□ု တ်မြန်မာပြန်ပြီ□၏□

မာတိကာသို့

ဘိက္ခုနီသံ တ်

မာ နတ်က အမျိုးမျိုး နှောင့် ကျက် ဘိက္ခုနီမများ ပြန်လှန်မိန့်ဆို ကြသောတ တော်များ

အာဌ ကာသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့၏အနီး အန္ဓ နတော
	ကာလ	=	နေ့လ အချိန်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	အာဌ ကာမည်သော ဘိက္ခုနီမ
	ဟော ကြောင်း	=	မာ နတ်က ဖြား ဂင် နှောင့် ကျက်ခြင်း
	တ တော်	=	ငါဖြာအာရုံ တာမ ကျက်တို့ လုံ့တံကျင်နှင့်တူပုံ

အာဌ ကာဘိက္ခုနီ ဖုမြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နကျောင်း တိုက်၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ၏ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ အာဌ မြို့ဇာတိသူဖြစ်၍ "အာဌ ကာ" ဟု ထင် သော ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန် သာ တ္ထိမြို့တွင် သို့ ဆွမ်း ခံကြွ၏ ဆွမ်း တ်စွကို မြို့တွင် ဆွမ်း တာ ဇ ပ်၌ ပြုပြီး သောအခါ တစ်ပါး တည်း စိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ်နေလိုသည်ဖြစ်၍ "အန္ဓ န" ခေ အန္ဓ နတောသို့ကြွသွား တာ တစ်ပါး တည်း သီတင်း သုံး၏ ထိုအခါ သူ တစ်ပါး တို့ကို အ တ်တမာ အမှု၌ ပြုအောင်ပြည့်နှန် တိုက်တွန် တတ်သောမာ နတ်သည် အာဌ ကာဘိက္ခုနီမ၏ စိတ်လန့် ကြောက် မှု, ကြက်သီး မွေးညင်း ထမှု, သမာ ပျက်မှုကို ပြုလိုသည်ဖြစ်၍ အောက်ပါ ထာဖြင့် စကား ဆို၏

အာဌ ကာသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

အန္ဓ န = အန္ဓ နတော

စေတီတည်ခြင်း ၌ တောသည် ကာဿပဘု ငါလက်ထက်တော်ကတည်း က ခဲ့သောတောဖြစ်၏ ကဿပဘု ငါ ပ နိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး နောက် ကျန် သောသ တ်တော်တစ်ခုလုံး ကို ဌာပနာ၍ စေတီတည် နံမြင့် နှင့်တကွ တိုင် သူပြည်သာ တို့ ဆွ နွှ တိုင်ပင်ကာ စေတီတစ်ဆူကို ၍တည်ကြ၏

သော တဥပါသကာ စေတီတော်မှာ မုခ်ပေါက် ဖက်ပါ၏ ထိုမုခ် ဖက်တွင် ဘု င်မင် တစ်ပေါက်၊ အိမ်ရှေ့မင် သာ ဖထ နွှ ကတစ်ပေါက်၊ စစ်သူကြီး အမှုထမ်းသော အမတ်များ တစ်ပေါက်၊ သူဌေး အမှုထမ်းသော တိုင် သူပြည်သာ တို့က တစ်ပေါက်စီ တာ န ကြ၏ ထိုတွင် ငံဘု င်, အိမ်ရှေ့မင်, စစ်သူကြီး တို့တာ န သော မုခ်ပေါက်များ သည် ပစ္စည်း ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကြသည့်အလျောက် မကြာမီပင် အုတ်တို့ဖြင့် စီခြ ၍ ပြီးစီး လေ၏ သူဌေးအမှုထမ်းသော တိုင် သာ ပြည်သူတို့တာ န ထား သည့်မုခ်ပေါက်ကား ဥစ္စာပစ္စည်း မပြည့် စုံသေး သဖြင့် မပြီးစီး တတ်ဘဲ လေသည် ထိုအကြောင်း ကိုသိ သော သော တအမည် ဖိ ကသုံး ဆောင် အနာ မိ်ဥပါသကာတစ်ယ ဂက်သည် လှည်း ငါး ကတို့ကို စီစဉ်စုရုံး၍ တောလက်ကျေးရွာ အထိ လှည့်လည်၍ စေတီ တော်အတွက် အလှူခံထွက်ခဲ့လေသည်

နိဗ္ဗာန်ဆော်နှင့်သူပုန်များ တစ် ငံတစ် ထွက်ဖြင့် ခ ဆက်ခဲ့သော ဥပါသကာသည် အလှူခံ သမျှ ပစ္စည်း တို့ကို ကျက် ကျက် ဌာနမှနေ၍ စေတီတည် မြို့သို့ ပို့ပေ လေသည် စေတနာသ ဖြူသည့် တောလက်ကျေးရွာသူ ကျေးရွာသား တို့ကလည်း တ်အား သမျှ ထည့် ငံလှူ န ကြ၏ ထိုနည်းဖြင့် သော တ

မာရ်နတ် ။ နတ္ထိ နိဿရဏံ လောကေ၊ ကိံ ဝိဝေကေန ကာဟသိ။
ဘုဉ္ဇဿု ကာမရတိယော၊ မာဟု ပစ္ဆာနုတာပိနီ။

အိုအရှင်မ၊ လောက၌ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်သည့် နိဗ္ဗာန်ဟူသည်မှာ လောက၌ တော့မရှိ၊ ကေန် အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျှင် အရှင်မမှာ ဆိတ်ငြိမ်မှုဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ ကာမဂုဏ်အတွေ့ဖြင့် မွေ့လျော်ဖွယ် အဖြာဖြာတို့ကို သုံးဆောင်ခံစားပါလေလော့။ အချိန်လွန်မှ နောက်အခါကျမှ မွေ့လေခြင်း မွေ့လေခြင်းဟု လွန်မင်းကြွင်းကြွင်း နောင်တတစ်ဖန်ပူပန်မှု မဖြစ်ပါစေလင့်။

အဋ္ဌကထာဘိက္ခုနီ ။ ရတ်တရက်သော် ဘိက္ခုနီမသည် "ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုနေသူကား လူလေလော နတ်လေလော" ဟု တွေဝေတောမူ ဖြစ်နေသေး၏။ ဆင်ခြင်ကြည့်သောအခါ မာရ်နတ်သည် စိမ်ရန်လာမှုပင် ရှိမှန်း သိ၍ နောင် ဂါထာဖြင့် ပြန်၍ မိန့်ဆို၏။

အတ္ထိ နိဿရဏံ လောကေ၊ ပညာယ မေ သုဖုဿိတံ။
ပမတ္တဗန္ဓု ပါပိမ၊ န တွံ ဇာနာသိ တံ ပဒံ။

မေ့လျော့ပေါ့ဆ နေထိုင်ကြသူတွေ၏ သားအဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်သော အိုမာရ်နတ်၊ လောက၌ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သည့် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရာသည် ရှိ၏၊ ဟုတ်တရား၊ အမှတ်တစ်ပါး အနေ အမှန်ပင် ထင်ရှားရှိပေ၏။ ထိုသို့ ကြောင်းမှာ သူတကာ တစ်ဆင့်ပြော၍ သိသဘောကျ ယုံကြည်နေ သည်မဟုတ်၊ ကိုယ်တိုင်က အလုပ်အားထုတ်ပိုင်ပိုင် ကိုယ်တိုင်ပင် ဆင်ခြင်သုံးသပ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် ထပ်အပ်ထင်ထင် ကောင်းစွာ သိမြင်ပြီးဖြစ်၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်နှင့် နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ကောင်းကို သင်လိုထပ်တူ မေ့လျော့သူ အပေါင်းကား မသိမြင်ဖို့ အကြောင်း အကြီးသာ ဖြစ်ချေ၏။

ဥပါသကာသည် နိဗ္ဗာန်ဆော်လုပ်ကာ အလှူခံနေစဉ်ပင် စေတီတော်ကြီးမှာ အပြီးသတ်သွား၏။ ထိုသို့ စေတီတော်ကြီးပြီးစီးကြောင်း သတင်းကောင်းကိုလည်း သူ့ထံသို့ သတင်းပို့လိုက်ကြ၏။ ထိုသတင်းကို သိသဖြင့် အလှူခံကိစ္စကို ပိတ်ဆိုင်းပြီးလျှင် စေတီတော်ကို ဖူးမျှော်ကန်တော့ရန် ပျော်ပျော်ပါးပါး ကသည်။ ပြင်းမြို့ဘက်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ မြို့မရောက်မီ လမ်းလုံကြား တောအုပ်တစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ ထိုတောအုပ်အတွင်း၌ ပုန်းအောင်းခိုလှုံနေကြသော သူပုန်တို့က သူ့ကို ဖမ်းဆီးလိုက်လေတော့၏။

သူတော်ကောင်းကို မကောင်းကြံမိသော အကျိုးဆက် ။ သူ့ကို ဖမ်းဆီးပြီးသောအခါ သူပုန်တို့သည် သူ့ထံမှ "ဖနပ်သွင်းကြိုး ငွေကလေးကြိုး ကြိုးဝင် အလှူခံကောက်ခံခဲ့သမျှ ငွေတွေကို ပေးပါ" ဟု တောင်းကြ၏။ သူက "သူ့ထံမှာ မပါတော့ကြောင်း၊ ဘုရားအမှုပင် မြို့သို့ ပို့ပေးပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအခါ သူ့မှာ အဝတ်တစ်ထည်ကိုသာ တစ်ခုဖြင့်သာ ပြန်လာခဲ့ကြောင်း" ကို ပြောပြ၏။ ဘာကိုမျှ လည်း စွန့်မပါသဖြင့် သူပုန်တို့မှာ သူ့ထံ၌ ရှာဖွေ၍ ဘာမျှမတွေ့သောအခါ သူ့ကို လွှတ်လိုက်ရန် ကြံကြ၏။ ထိုသို့သော် အချို့သူပုန်တို့က "ဤသူကား ဝင်ပေါက်စိုးနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ထိုကိုပြန်၍ ရန်လုပ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သတ်သင်ပစ်သင့်သည်" ဟု အဆိုပြုကြ၏။ ထိုအဆိုကို ထောက်ခံသူက များလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ အမျိုးမျိုး တောင်းပန်သော်လည်း မတော့ဘဲ အဆုံးစီရင်လိုက်ကြလေသည်။ ထိုသို့ သူတော်ကောင်း ဥပါသကာကို ဖြစ်မှာမိကြခြင်းကြောင့်ပင် ထိုသူပုန်

သတ္တိသူလူပမာ □ကာမာ၊ □ခန္ဓာသံ □အ□ိကုဋ္ဋနာ□
□ံ □တွံ □ကာမ□တိံ □ြူသိ၊ □အ□တိ □မ□ှံ □သာ □အဟု□

□□အိုမာ□်နတ် □□□ငါ□ဖြ□အာရုံ □ကာမ□ုဏ်တို့သည် □စိတ်နှလုံး□ကို□ □ု□ကြံ□ထို□ဆွ□လှံတံကျင်နှင့် တူလှကုန်၏□□ငါ၏ခန္ဓာတို့သည်ကား □□ထိုငါ□ဖြ□အာရုံ □ကာမ□ုဏ်□လှံတံကျင်တို့အတွက် □ထို□နှက်ခုတ်ဆွစ□ာ□အောက်ခံစဉ်□□□တုံး□တို့သာတည်း□□□ငါ၏သို့□သိမြင်နေသော□ငါ့အဖို့မှာ□သင်က □ကာမ□ုဏ်အတွေ့ဖြင့် □ပျော်မွေ့□နိ□ုက်တွန်□သော်လည်း □□မွေ့လျော်ဖွ□် □မမြင်□ထိတ်လန့်ကြောက်□ွ့ဖွ□်သာ□ထင်မြင်လာပေ၏□

ထိုသို့□ပြောဆိုခံ□သောအခါ□မာ□်နတ်သည် "□ငါ၏ဘိက္ခုနီမသည် □ငါ့ကို□မာ□်နတ်မှန်း□□သိလေပြီတကား"□ဟု□ကာ□စိတ်ရှုံ□□စိတ်ညှိုး□ငြိုး□၍ □အပူလုံး□ကြွ□် □ထိုနေ□ာမှာပင်□ပျောက်ကွ□်လေသတည်း□□□

□□သောမာသုတ်

□□□□

ဌာန	=	သာ□တ္ထိမြို့၏အနီး□□အန္ဓ□ုန်တော□
ကာလ	=	နေ့အချိန်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သောမာအမည်□ှိ□ဘိက္ခုနီမ□
ဟော□ကြောင်း□	=	မာ□်နတ်က□ှုံ့ချ၍နှောင့်□ှက်ခြင်း□□
တ□ာ□တော်	=	တ□ာ□□□□□□□ဂက်ျာ□မိန်□မ□□ေ□□ချ□်□နိမလို ကြို□ာ□ုမှုသာ□□ွ□ဖို့လိုပုံ□

အာ□လုံ□တို့၏မျက်စိများ□သည်□ဆီမီး□ငြိမ်□သကဲ့သို့□တစ်ခဏချင်း□အတွင်း□၌ပင်□အလင်□မ□ □ကွ□်ကုန်ကြလေတော့သည်□□□ဥပါသကာက□မသတ်□နိ်တောင်□ဖ□န်ခြင်း□သည်□ကြောက်၍မဟုတ်ချေ□□သူကား□□အနာ□ါမ်ဖြစ်၏□□အနာ□ါမ်သည်□ကြောက်□ွ့□တတ်သော□ေသကို□□□ပြီ□ဖြစ်၏□□သို့သော်□သူတို့တစ်တွေ၏ အကျိုး□ဖြစ်မည့်အ□□□ကို□ြ□င်၍သာ□တောင်□ဖ□န်ခြင်း□ဖြစ်သည်□□

အန္ဓ□ုန = သူကန်□တော□□□□□□□ထိုမျက်စိကွ□်ကုန်ကြသောသူပုန်တို့တွင်□ဆွေ□မျိုး□ာ□တကာ□ှိသူတို့ကို□ဆိုင်□ာဆွေမျိုး□တို့က□လာ□ာ□ာက်ခေ□ါင်သွာ□ကြ၏□□ကျန်သူပုန်တို့ကား□□ထိုကို□□ာမဲ့□ုက္ခ□ာ□ာက်လျက်□ထိုတောအတွင်း□၌သာနေကြ□လေသည်□□□□သွာ□သူအချို့နှင့်□အချို့မြို့□ာတွင်□မှ□စေတနာ□ှင်တို့က□ပေ□ကြကမ်□ကြသော□အစာ□□ာ□ဖြင့်သာ□အသက်□ှင်နေကြ□ကုန်၏□□ထိုအချိန်မှစ၍□ထိုတောကို□သူကန်□တို့□နေထိုင်□ာတောဖြစ်သောကြောင့် "အန္ဓ□ုန = သူကန်□တော" ဟူ၍□ခေ□□ခဲ့ကြသည်□□□တာသပဘု□ာ□□ှင်လက်ထက်ကတည်း□တာ□ှိခဲ့သော□ထိုတောသည်□ငါတို့၏ဘု□ာ□□ှင်လက်ထက်တော်၌မူ□သာ□တ္ထိမြို့၏အနီး□□□□□□တည်□ှိနေလေသည်□□သာ□တ္ထိမြို့၏တောင်ဖက်တစ်□ါ□ုတ်မျှ□ွာ□□□၏□□သာ□တ္ထိမြို့၏□အနောက်တောင်ဖက်၌တည်□ှိသော□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်တော်၏□နောက်ကျောဖက်အ□□ပ်ခတ်ကျကျ၌ဖြစ်၏□□ထိုတောကို□ကောသလမင်□တာ□အစောင့်အ□ှောက်များ□ဖြင့်□ကောင်□စွာစောင့်□ှောက်ထာ□၏□□ထို့ကြောင့်□ဆိတ်ငြိမ်မှုကိုအလို□ှိသော□ဘိက္ခုနှင့်□ဘိက္ခုနီမများ□သည်□ထိုတောသို့ကြွ၍□သီတင်□သုံ□ကာ□တာ□ာ□နှလုံး□သွင်□လေ့□ှိကြသည်□

အာ□ ဋ□ီကာသုတ်ပြီ□၏□

သောမာဘိက္ခုနီ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ သောမာအမည်ရှိ သောဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန် သာဝတ္ထိမြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွ၏။ မြို့တွင်း၌ ဆွမ်းခံလှည့်၍ ဆွမ်းကိစ္စကိုပြုပြီးသောအခါ နေ့အချိန်၌ ဆိတ်ငြိမ်စွာ သီတင်းသုံးရန် အန္ဓဝန်တောသို့ကြွ၍ သစ်ပင်တစ်ပင်၏အောက်၌ တစ်ယောက်တည်း နေ၏။ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အနှောင့်အယှက်ပြုရန် ချဉ်းကပ်လာ၍ အောက်ပါဂါထာဖြင့် စကားဆို၏။

မာရ်နတ် ။ ယံ တံ ဣသီဟိ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဌာနံ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ။
နတံ ဒွင်္ဂုလပညာယ၊ သက္ကာ ပပ္ပေါတုမိတ္ထိယာ။

အိုအရှင်မ ... အရဟတ္တဖိုလ်ခေါ်သော ... ရှိ ... ရဟန်းတော် ... စသော ... မြတ်ကြီးတို့သာ ... နိုင်ရောက်နိုင်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သည်ပင် အလွန်ခဲယဉ်း ... ကြ၏။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ခေါ်သော ... ရှိ ... ကို လက်နှစ်သစ်မျှသော ... ရှိသည့် အရှင်မတို့လို မိန်းမသား အပေါင်းအတွက် ... ဖို့ ရောက်ဖို့ရာ ခက်ခဲလှပါချေ၏။

သောမာဘိက္ခုနီ ။ အစပထမ၌ မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိသော်လည်း ... ဆင်ခြင်ကြည့်သောအခါ "မိမိ၏သမာဓိပျက်အောင် အနှောင့်အယှက်ပြုနေသော မာရ်နတ်တည်း" ဟု သိ၍ အောက်ပါဂါထာဖြင့် ပြန်၍ချေပ၏။

ဣတ္ထိဘာဝေါ ကိံ ကယိရာ၊ စိတ္တမှိ သုသမာဟိတေ။
ဉာဏမှိ ... တ္တမာနမှိ၊ သမ္မာ ... ဓမ္မံ ... ပဿတော။

အိုမာရ်နတ် ... မိမိစိတ်ကို တည်ကြည်အောင် ... ထားနိုင်ခဲ့လျှင် ... ထိုသို့ ... နိုင်ခြင်းကြောင့် ... သစ္စာ ... ပါ ... မြတ်တရားကို ... ထင်ထင်သိမြင်သည်ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကို ... သန္တာန်၌ အမှန်ဖြစ်ပေါ်လာသည် ... သော် မိန်းမသားဘာဝသည် ... ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ် တော့ချေ။ တရားထူး ... မှုသည် ... ယောက်ျား မိန်းမမဟူ ကြိုးစားအားထုတ်မှုသာ ... ဖြစ်သည် ဟူလို။

... သဿ နူန ... သိ ... ... ဂ၊ ကေ ... ပုရိသော ... တိ ...။
ကိဉ္စိ ... ... အညသ္မိ၊ တံ မာရော ... တုမရဟတိ။

ငါကား ... ယောက်ျား ဖြစ်၏ ... သို့မဟုတ် ... ငါကား ... မိန်းမ ဖြစ်၏ ... သို့မဟုတ် ... ငါကား ... မိန်းမ ... ယောက်ျားမှ တစ်ပါး ... ပုံ ဖြစ်၏ ... ဤသို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ တဏှာ၊ မာန၊ ... ဖြင့် စွဲလန်းမှု ... ၏ ... ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုသာ အသင်မာရ်နတ်က "အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ... ရောက်ဖို့မလွယ် ... " ဟု ပြောဆိုသင့် ပြောဆိုထိုက်၏။

ထိုသို့ ချေပပြောဆိုလိုက်သောအခါ မာရ်နတ်သည် "ဤဘိက္ခုနီမသည် ငါ့ကို မာရ်နတ်မှန်း သိလေပြီတကား" ဟု စကားစစ်ရှုံး ... စိတ်ညှိုးငယ်၍ အပူလုံးကြွ ... ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်ကွယ် ... လေသတည်း။

သောမာသုတ်ပြီး၏။

၁၀။ ကိသာဂေါတမီသုတ်

	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့၏အနီး၊ အန္ဓဝန်တော။
	ကာလ	= နေ့အချိန်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကိသာဂေါတမီမည်သော ဘိက္ခုနီမ။
	ဟောကြောင်း	= မာရ်နတ်က ခြောက်လှန့်၍ နှောင့်ယှက်ခြင်း။
	တရားတော်	= သာသနာ၌ မွေ့လျော်ကာ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသည့်မိန်းမ။

ကိသာဂေါတမီ ။ ။ တစ်ခုသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ ကိသာဂေါတမီမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန်၌ သာဝတ္ထိမြို့တွင်း သို့ ဆွမ်းခံကြွ၍ မြို့တွင်းမှ ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်၍ ဆွမ်းကိစ္စကို ပြုပြီးနောက် နေ့သန့်ရန်အလို့ငှာ အန္ဓဝန်တောသို့ ကြွလာခဲ့၍ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်၌ တရားနှလုံးသွင်းကာ ထိုင်ငြိမ်စွာထိုင်နေ၏။ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အနှောင့်အယှက်ပြုလိုသဖြင့် ရောက်လာ၍ အောက်ပါစကားကို ဆို၏။

မာရ်နတ် ။ ။ ကိံ နု တွံ မတပုတ္တာဝ၊ ဧကမာသိ ရုဒမ္မုခီ။
ဝနမဇ္ဈဂတာ ဧကာ၊ ပုရိသံ နု ဂဝေသသိ။

ဘိုအမျိုးသမီး။ ။ သင်သည် သားသေခဲ့သည်ဖြစ်၍ ငိုတော့မလိုမျက်နှာမျိုးဖြင့် အဘယ်ကြောင့် တစ်ယောက်တည်း လာ၍ ထိုင်နေဘိသနည်း။ ။ သို့တည်းမဟုတ် တောကြီးအလယ်၌ တစ်ယောက်တည်း လာ၍ နောက်ထပ် လင်ယောက်ျားကို ရှာနေပါသလား။

ကိသာဂေါတမီ ။ ။ အစပထမ၌ မည်သူမည်ဝါဟု၍ မသိသော်လည်း ။ နောက်ဆုံး၌ မာရ်နတ် မှန်း သိသဖြင့် အောက်ပါဂါထာတို့ဖြင့် ပြန်၍ချေပ၏။

၁၀။ ကိသာဂေါတမီသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဆင်းရဲသူမကလေးနှင့် သူဌေးချွေးမ ။ ။ သာဝတ္ထိမြို့တော်၌ ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူဌေးတစ်ဦး ရှိ၏။ တစ်ချိန်၌ မူ ထိုသူဌေး၏ ကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာငွေများ အားလုံးသည် မီးသွေးတုံး အသွင် ပြောင်းလဲကုန်လေသည်။ သူဌေးသည် ဉာဏ်ပညာ အဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် "ဤမီးသွေးတုံး အားလုံးသည် သူတို့နှင့် ထိုက်သော ကုသိုလ်ကံရှိသူနှင့် တွေ့က ရွှေငွေပကတိ ပြန်ဖြစ်လိမ့်မည်" ဟု စဉ်းစားမိ၏။ ထိုသို့စဉ်းစားမိ သည့်အလျောက် ထိုမီးသွေးတုံးတို့ကို အိုးကြီးများဖြင့် ထည့်၍ သာဝတ္ထိမြို့ ဈေးထဲ၌ ချကာ ။ ဈေးရောင်းသည့်ဟန် ဖြင့် အနီးမှ နေ၍ စောင့်ကြည့်နေခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ် တစ်နေ့၌ ဆင်းရဲသူမကလေး တစ်ဦးသည် ပဲပြောက်မှုသော ငွေကိုကိုင်၍ တင်းပွက်ဆီ ဝယ်ရန် ဈေးသို့ ရောက်လာ၏။ သူမသည် ထိုအိုးကြီးများကို မြင်သဖြင့် "သြော် ဈေးမှာ တောင် ဒီလောက်များများ ရောင်းနေနိုင်တယ် ဆိုတော့ အိမ်မှာ ဘယ်လောက်ပေါလိုက်မတုန်းနော်" ဟု ပြောဆို လိုက်လေ၏။ ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသော သူဌေးက "ချစ်သမီး ။ ဘာကိုမြင်လို့ ပြောပါသလဲ" ဟု မေးရာ "ဒီအိုးကြီးတွေနဲ့ ထည့်ထားတဲ့ ရွှေငွေတွေကို မြင်လို့ ပြောပါသည်" ဟု ဆိုလေ၏။

သူဌေးသည် "သူမျှော်လင့်စောင့်စားခဲ့ရသော ကုသိုလ်ကံရှိသူကို တွေ့ပေပြီ" ဟု ကြံ၍ ထိုမိန်းကလေး၏ မိဘများ ထံ တောင်းရမ်းပြောဆိုကာ သူ၏သားနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုက်သဖြင့် ဆင်းရဲသူမကလေးသည် တစ်ခဏချင်း သူဌေး၏ချွေးမ ဖြစ်လာလေသည်။ ထိုသူမကား အခြားသူမဟုတ်၊ ဤသုတ်တော်လာ ကိသာဂေါတမီပင်တည်း။

ကိုယ်အသားအရေ ပိန်ပိန်ပါးပါးဖြစ်သောကြောင့် ကိသာဟုဆို၏။ "ဂေါတမီ" ကား ။ သူမ၏ နာမည်ရင်းပင်တည်း။

အစ္စန္တံ မတပုတ္တာမို ဖုပ်သာ တေ န္တိကာ။
န သောစာမိ န ရောဒါမိ၊ န တံ ဘာ ဂမိ အာ သော။

အိုမာ နတ် ငါသည် သာ သေခြင်း ကိုလွန်မြောက်ပြီးသူ နောက်ထပ်သာ သေခြင်း မ ဘိ တော့သူ ဖြစ်၏။ ထို့အတူ ငါသည် ဂက်ျ ခြင်း ကိုလည်း လွန်မြောက်ပြီးသူဖြစ်၏။ ငါ့မှာ မ်နည်းပူဆွေးစိတ်မအေး ခြင်း ငိုကြွေး ခြင်း သဘောမ ိ တော့ သင့်ကိုလည်း ငါမကြောက် ပွ။

သဗ္ဗတ္ထ ဟတာ နန္ဒီ၊ တာမောက္ခန္ဓော ဖ ါလိတော။
ဇေတွာန မစ္စုနော သေနံ၊ ဟ ဂမိ အနာသ ါ။

အလုံ့ခုံသော ခန္ဓာ, အာ တန, ကတ်, ဘာ ေ ဂနိစသည်တို့၌ နှစ်သက်တွ ် တာ ဆန္ဒ တဏှာသည် ငါ့သန္တာန်မှ တင်းတွ ာပြီး မသိမှု အ ိဋ္ဌာတည်း ဟူသော အမှောင်ခဲကိုလည်း ဖျက်ခွဲ ပြီး ဖြစ်၏။ သုံး ဆ ့တစ်ဘုံ လွှမ်းမြိုးနိုင်နင်း ် င်သေမင်း ၏ စစ်ခင်း အထပ်ထပ် မာ စစ်တပ် ကိုလည်း မပြတ်အစဉ် အောင်ပွဲ င်ပြီး ဖြစ်၍ အာသ မျြောဘ အညစ်ကြေး တင်း သန့် ှင်း စွာ နေပေသတည်း။

သူ့ သာ မ သေဆေး ှ ပေးဖါတဲ့။ သူမသည် သူဌေး သာ နှင့် ပေါင်း သင်း လာခဲ့ သော ဂက်ျ တာလေ တစ်ဦး ဖွား မြင်၏။ သာဦး တာလေ လည်း ဖြစ် တစ်ဦး တည်း သောသာ တာလေ လည်း ဖြစ်၍ ဘမျာ မျာ မျက်စိ အောက်က အပျောက်မခံနိုင်အောင် ချစ်ကြ၏။ သူဌေး ကြီး အဘို အဘွား တို့ကလည်း “မြေးဦး ရှု အောင် ချစ်” ဆိုသည့်အတိုင်း မြေးဦး တာလေ မှာ သူတို့၏လက်ပေ မှ ဆင်း သည်ဟူ၍မ ိ အောင် အ ိပ်တကြည့်ကြည့် နေကြ၏။ ထို့သော်မမြဲသော သ ါ သဘောတ အာ သာ တာလေ မှာ မတ်တတ်သွာ အ ွ ် တွင်ပင် ရုတ်တ က် သေဆုံး လေသည်။ ကိသာ ေါတမီကာ အရူ တစ်ပိုင်း ဖြစ်လေပြီး သူ့ သာ တာလေ အလောင်း ကို သပြုဟ်သမှု မပြုနိုင်ဟုဆိုကာ သာ အလောင်း ကိုပိုက်လျက် ကုသပေ မည့် သမာ အ ှ ထွက် ်င်း မြို့တွင်း မြို့ပြင် တျင်လည်မ ်ပ် လှည့်ပတ်ပြေ သွာ ၍နေလေ၏။ တစ်နေ့၌မူ ဘုရ ှ ်င်ထံတော်မှောက်သို့ ေ က်လာပြီး လျှင် သူ့ သာ တာလေ အသက်ပြန် ှင်ကြောင်း ဆေး ကောင်း ကို တောင်း လေတော့သည်။

မသေဆေး ပေး တော်မူ။ ဘုရ ှ င်က မသေဆေး ဖေ ပေ မည့်အကြောင်း နန်ခံတော်မူလိုက်၏။ သို့သော် “ထိုဆေး တွင် အသုံးပြု န် မုန်ညင်း စေ့တစ်ဆုပ်စာကို ဖို့ လိုသည်။ ထိုမုန်ညင်း စေ့ကလည်း တစ်စုံတစ်ေ ဂက်မျှ အသေအပျောက်မ ိ ဖူး သူ့၏ အိမ်မှဖြစ် မည်” ဟုမှာ၍ သူ့ကိုပင် အ ှ ခိုင်း လိုက်၏။ သူမသည် သာ ကိုချစ်လှသည့် ဖြင့် အာ ခဲ၍ ှ ကြည့်သည်။ တစ်အိမ် ်င်တစ်အိမ်ထွက်ဖြင့် သာ တ္တိတစ်မြို့လုံး လောက်နီ ပါ ခဲ့သည်။ အဘို သေ ဖူး၊ အဖွား သေဖူး၊ အဘေ သေဖူး၊ အဘိုးသေဖူး၊ အမိသေဖူး၊ အဖသေဖူး၊ ဦး ိ ဦး လေ ေ တြီး ေ လ သေဖူး စသည့်စသည့်အိမ်များနှင့်ချည်း တိုး နေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ “အို လောကမှာ ငါ့သာ တာလေ တစ်ေ ဂက်သာ သေ သည်မဟုတ်။ သူသူငါငါ သေကြ သည်ချည်း သာဖြစ်ပါတကာ” ဟု သတိသံေ တ ရ မှာ မျှာ နိုင်လေ တော့သည်။ ထိုအခါမှ သာ အလောင်း ကို ကောင်း စွာသပြုဟ်ပြီး လျှင် ဘုရ ှ ်င်ထံပြန်လာ၍ ဟန်ပြု န် ခွင့်ပန် လေ၏။ ဘုရ ှ င်ထံမှ အခွင့် ၍ ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်း အ ေ က် ် ဆံကေသာပ ် စဉ် သင်တုန်း ကိစ္စအဆုံး မှာပင် အာသ ေါကုန်ခန်း ဟန္တာမဖြစ်လေသည်။ သူမသည် ခုမှ ဘုရ ှ င်ပေး တော်မူသည့် မသေဆေး အစစ်ကို လေတော့သတည်း။

ကိသာ ေါတမီသုတ်ပြီး ၏။

□□ပိဇ□ဂသုတ်

□□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့၏အနီး□အန္ဓ□န်တော□
	ကာလ	= နေ့အချိန်□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ပိဇ□ဂမည်သောဘိက္ခုနီမ□
	ဟော□ကြောင်□	= မာ□နတ်က□လူပျိုစကာ□ပြော၍□နှောင့်□ှက်ခြင်□
	တ□ါ□တော်	= အရုပ်ဆောင်သည့်□အပုပ်ကောင်ကို□ငြီ□ငွေ့ပြင်□ပြီ□ စက်ဆုတ်လှ၏□

ပိဇ□ဂဘိက္ခုနီ□□□□□စု□မြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်၌□သီတင်□သုံ□နေ တော်မူ၏□ထိုစဉ်□တစ်နေ့သ၌□ပိဇ□ဂမည်သောဘိက္ခုနီမသည်□နံနက်အချိန်□သာ□တ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်□ခံကြွ၏□မြို့တွင်□ဆွမ်□တာ□ပြ□၌□ဆွမ်□တော်စွကိုပြုပြီ□နောက်□နေ့သန့်□န်အလို့ငှာ□အန္ဓ□န် တောသို့□ကြွလာ၍□သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်၌□တ□ါ□နေ့လုံ□သွင်□တော□ထိတ်ငြိမ်စွာထိုင်နေ၏□ ထိုအခါ□မာ□နတ်သည်□အနှောင့်အ□ှက်ပြု□န်□လုလင်ပျိုအသွင်ဖြင့်□ရ□က်လာ၍□အောက်ပါ စကာ□တို့ဆို၏□

မာ□နတ်□　□□□□□□□□ □ဟာ□ါတွဲ ရုပ□တိ၊□အဟဥ္စ□ဟာ□ဟ□သုသု□
ပဥ္စင်္ဂိကေန□တု□ယေ□ နႈ□ဖေဟ□ေ ျဘိ□မာမသေ□

□ိုအ□င်မ□□□သင်အ□င်မလည်□ျိုမျစ်နန□ ငါ□ ွ□သေ□၏□ုပ်သွင်ပြည့်ဖြိုး□အလှတို□ တုန်□ဖြစ်၏□ကျွန်ုပ်သည်လည်□ျိုမျစ်နန□ ငါ□ ွ□တုန်□ဖြစ်၏□□မည်□က်ညီမှောင် ပိတုံ□ဂ□င်ဆံပင်□သူဖြစ်၏□ိုအ□င်မ□လာပါလော့၊တူ□သာသံစုံ□ီ□မှုတ်ကုန်လျက်□ာခုန် ွ□င်မြူ□နစ်ဦ□ိုံတွေ့□ပျော်မွေ့ကြပါကုန်စို့□

ပိဇ□ဂဘိက္ခုနီ□□□□□အစပထမ၌□မည်သူမည်□ါဟု□မ□ေ□ိုနိုင်သော်လည်□□င်ခြင်ကြည့်သော အခါ□မာ□နတ်မှန်□သိသဖြင့်□အောက်ပါ□ါထာတို့ဖြင့်□ြန်၍ပြောဆို၏□

ရုပါ□သ□ဒ□□သာ□န္ဓာ၊□ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ□□□နော□မာ□
နိ□ျတ□ဂမိ□ာ□ေ ျ□□မာ□□နှာဟံ□တေနတ္ထိကာ□

□ိုမာ□နတ်□□□စိတ်နှလုံ□တို□□ူကြုံ□စ်သက်□ွေ့မက်စ□ါဖြစ်ကုန်သော ရုပ,သဒ္ဒ□စသည့် အာရုံ□ာမ□ုဏ်တို့ကို□သင့်အတွက်သာ□သင့်ဥစ္စာဟူ၍သာ□အပ်နှင်□ါ၏□င်□ါကာ□ထိုအာရုံ အပေါင်□တို့□အလိုမ□ှိပါ□

ဣမိနာ□ူတိကာ□ေ နႈ□ဘိန္ဒနေန□ဘင်္ဂုနာ□
အဋ္ဋီ□ ဂမိ□ာ□□ ဂမိ□ာ□မတဏှာ□သမူဟတာ□

ကွဲပျက်ပြုန်□ီ□□မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်□ျက်စီ□□ခြင်□သဘော၌□လမ်□ိုံ□□သည့်□ဤအရုပ် ဆောင်□အပုပ်ကောင်ခန္ဓာကို□ကြီ□ို□ါသည်□ငြီ□ငွေ့ပြင်□ပြီ□စက်ဆုတ်လှပါ၏□ငါ□ဤအာရုံ ကာမ□ုဏ်၌□စိတမင်မင်□င်တမ္မာ□မျှာ□ြစ်ပွာ□နေတတ်□ာဏှာ□တ်ကို□အမြစ်ပြတ်သိမ်□ုတ်၍ ပ□ နုတ်အပ်ပြီ□ဖြစ်၏□

ပေ□ စရုပ္ပပ□သတ္တာ၊ ပ□ စအရူပဗ္ဗာ□ နော၊
□ ဂစ□သန္တာ□သမာပတ္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထ□ဟတောစာမော□

ဤလောကက□အထက်တန်ဘုံလုပ်ပါသည်ဟု□ဆိုထားအပ်ကုန်သော ရူပဗြဟ္မာ၊ အရူပဗြဟ္မာဘုံတို့နှင့် ထိုဗြဟ္မာဘုံတို့သို့ ရောက်ကြောင်း□လမ်းကောင်းဖြစ်ပါသော လောကီစျာန်သမာပတ်တို့၌ပင်□အမြင်မှန်ကိုပိတ်ကာ□အ□ဇ္ဈာဟူသောအမိုက်□ာတ်ကို အမြစ်ပြတ်ပ□ ခွင်း၍□□လင်အပ်ပြီးဖြစ်၏□

ထိုသို့ပြောဆိုခံ□သောအခါ မာ□နတ်သည် "ဤဘိက္ခုနီမသည် ငါ့ကို မာ□နတ်မှန်း□သိလေပြီတကား" ဟု စကာစစ်ရှုံ□တ်ညှိုး၍ အပူလုံကြွ□ ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်ကွ□ လေသတည်း□

□ဇ□ ဂသုတ်ပြီး၏□

□□ဥပ္ပလ□ဏ္ဏာသုတ်

□□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့၏အနီး□အန္ဓ□န်တော□
	ကာလ	= နေ့အချိန်□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဥပ္ပလ□ဏ်မည်သော ဘိက္ခုနီမ□
	ဟော□ကြောင်း□	= မာ□နတ်က တွေ်မဲ မောင်း□ ြမ်းခြောက်၍ နှောင့်□ က်ခြင်း□
	တ□ ာဖြတ်	= မာ□နတ်က ခြိမ်းခြောက်သော်လည်း□မမွှာညင်းတစ်ပင်မျှ မတုန်လှုပ်ပုံ□

ဥပ္ပလ□ဏ်ဘိက္ခုနီ□□□ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာ□တ္ထိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏□ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ ဥပ္ပလ□ဏ်ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန် သာ□တ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်းခံကြွ၏□ မြို့တွင်း□ ဆွမ်းစား□ ပ်၍ ဆွမ်းစားတိစ္စကိုပြုပြီး နောက် နေ့သန့်□ န်အလို့ငှာ အန္ဓ□န်တောသို့ ကြွလာပြီး လျှင်ပင်လုံ ကွျတ်မျှပွင့်နေသော□အင်ကြင်းပင်တစ်ပင်အောက်၌ တ□ ာနေလုံ ဆွင်□ ကာ ထိုင်နေ၏□ ထိုအခါ မာ□နတ်သည် အနှောင့်အ□ က်ပြု□ န် ရောက်လာ၍ အောက်ပါစကာ□ ကိုဆို၏□

မာ□နတ်□ □□□□□□□□ သုပုပ္ဖိတ□ဂ္ဂံ ဥပ□မ္မ ဘိက္ခုနိ၊
ဧကာ တု□ တိဌသိ သာလမူလေ□
န စတ္ထိ တေ□ တိ□ ဂ□ဏ္ဏာ ဟတု၊
ဗာလေ န တွံ ဘာ□ သိ□ တ္တကာနံ□

အို□ဟန်မ□□□ သင်သည် ပင်လုံကွျတ်မျှ တိုင်အောင်ပွင့်နေသော အင်ကြင်းပင်အ□င်သို့လာ၍ တစ်ပါးတည်း နေဘိ၏□ သင့်လောက်လှသူလည်း□ မမွှာမျှာ နှစ်ပေ□ ဂက်မှ□□ မျိုးမျှစ်နန□ အို□ဟန်မင□□□ လှုပ်ထိပ်ခေါင်တင် လှုပ်ဘုင်မဖြစ်နေသောသင်သည် ခြေသောက်ကြူးတို့□ စ်မှု နှောင့်□ က်မည့်အ□ တိုက်တွေ၍မျှ မကြောက်ဘဲ□ ပြုနေပါသလား□

ဥပ္ပလ□က်ဘိက္ခုနီ□□□□အစပထမဦ□မည်သူမည်□ါဟုမ□ေခွဲနိုင်သော်လည်း□သင်ခြင်ကြည့်သောအခါ□မာ□နတ်မုန်□သိသဖြင့်□အောက်ပါ□ါထာတို့ဖြင့်□ပြန်၍ပြောဆို၏□

သတံ□သဟသာနိပိ□ုတ္တကာနံ၊
တ္တ□ာ□တာ□တာ□ိသကာ□ာဂေ□□ျ□
လောမံ□န□တ္တဥ္စာမိ□န□သန္တသာမိ၊
န□မာ□□ဘာ□ ဂမိ□တာမေကိကာပိ□

အိုမာ□နတ်□□ေသေသောက်စာ□ကြူ□□ စ်မူ□သူတို့သည်□□ဂထောင်မက□ကျ်၍အ□ပ်သို့□လာကြစေကာမူ□ထိုသူတို့သည်လည်း□□သင့်နည်□တူစွာ□ါ့ထံမှ□ိပ်စက်ခွင့်□အပေါက်အကြာ□တိုမ□နိုင်ကုန်□ာ□□ငါသည်□မွေး□သင်□တစ်ချောင်မျှ□မတုန်လှုပ်မထိတ်လန့်□□ငါသည်□တစ်□ေ ဂက်တည်□ပင်ဖြစ်သော်လည်း□□သင်နှင့်ထပ်တူ□□ဂထောင်လူတို့ကို□ကြောက်ပွ့်□

သော□အန္တ□□ာ□ ဂမိ၊□တုစ္ဆိ□□ါ□ိ□ဖ□ိသာမိ□တေ□
ပခုမန္တ□ိကာ□ မွိ၊□ဘိဌန္တိ□န□□က္ခသိ□

ငါသည်□သင်တို့မမြင်နိုင်လောက်အောင်လည်း□□ကွ□ ပျောက်နိုင်၏□□သင်၏□□မ်□ခါင်ဦ□လည်□□□င်အောင်□နိုင်၏□□သင်၏မျက်ခုံ□□□□ခုအလ□ ဗွေ၌□တည်နေသော□ါ့ကိုပင်□သင်မမြင်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်□

စိတ္တသ္မိ□□သီဘူတာမိ၊□တ္တ□ိ□ပါ□ါ□သုဘာ□ိတာ□
သမ္ဗပန္ဓနမုတ္တာမှိ၊□န□တံ□ဘာ□ ဂမိ□အာ□ုသော□

အိုမာ□နတ်□□ငါသည်□စိတ်ကို□အစွမ်□သတ္တိ□ုအောင်□အလေ့အလာပြုပြီ□ဖြစ်၏□□တ္တ□ိ□ပါ□□□ပါ□□ကန်ခို□တာ□ာ□တို့ကို□ကောင်□စွာပွာ□များ□အပ်ပြီ□ဖြစ်၏□□အနှောင်အဖွဲ့ဟူသမျှမှ□လုံး□□လွတ်မြောက်ပြီ□သူဖြစ်၏□□□□မည်မျှ□ိမ်□ခြောက်သော်လည်း□□□သင့်ကို□ါမကြောက်□

ထိုသို့□ပြောဆိုခံ□သောအခါ□မာ□နတ်သည်"□ဉ်ဘိက္ခုနီမသည်□ါ့ကို□မာ□နတ်မုန်□သိလေပြီတကာ□"ဟု□တကာ□စ်ရှုံ□□စိတ်ညို□□ျ□၍□အပူလုံ□ကြွ□ ထိုနေ□ာမှာပင်□ပျောက်ကွ□ လေသတည်□□

ဥပ္ပလ□ဏ္ဏာသုတ်ပြီ□၏□

□□စာလာသုတ်

□□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့၏အနီ□□အန္ဓ□ုန်တော□
	ကာလ	= နေ့အချိန်□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= စာလာမည်သော□ဘိက္ခုနီမ□
	ဟော□ကြောင်□	= မာ□နတ်က□□ခြိမ်□ခြောက်၍□နှောင့်□ှက်ခြင်□□
	တ□ာ□တော်	= ပ□ိသန္ဓေ□ုနေမှုကို□မကြိုက်□ခြင်□အကြောင်□များ□□

စာလာဘိက္ခုနီ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်အခါ ဥပါသကာ၏ ညီမတစ်ဦးဖြစ်သော စာလာမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်းခံကြွ၍ မြို့တွင်း၌ ဆွမ်းစားပြီး၍ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုပြုပြီးနောက် နေ့သန့်စင်ရန်အလို့ငှာ အန္ဓဝန်တောသို့ ကြွလာပြီး တစ်ပင်သော သစ်ပင်အောက်၌ နေ့သန့်စင်ခြင်းငှာ ကာ၍ စိတ်ငြိမ်စွာ ထိုင်နေ၏။ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အနေနှင့်အတူ ကပ်ပြုန်း ချဉ်းကပ်လာ၍ အောက်ပါစကားကို ဆို၏။

မာရ်နတ် ။ အိုရဟန်းမ၊ သင်သည် အဘယ်ကို မနှစ်သက်နေသနည်း။

စာလာဘိက္ခုနီ ။ အိုမာရ်နတ်၊ ငါသည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော ဇာတိကို မနှစ်သက်ကြောက်ရွံ့နေ၏။

မာရ်နတ် ။ ကိုယ်နှင့် ဇာတိနှင့်ပြည့်စေသော်၊ ဇာတောကာမာနိ ဘုဥ္ဇတိ၊
ကော နု တံ ဣဒမာဒပယိ၊ ဇာတိံ မာ ရောစ ဘိက္ခုနီ။

အိုရဟန်းမ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို မကြိုက်မနှစ်သက်ပါသနည်း။ ပဋိသန္ဓေနေသူသည် ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို သုံးဆောင်ခံစားရမည် သာပေတည်း။ မည်သည့်သူ အဘယ်လူက သင့်ကို "ပဋိသန္ဓေနေမှုကို မနှစ်သက်ထိုက်" ဟူသော ဤအယူကို လှည့်ပတ်လိမ်ညာ ယူစေခဲ့ပါသနည်း။

စာလာဘိက္ခုနီ ။ ဇာတဿ မရဏံ ဟောတိ၊ ဇာတော ဒုက္ခာနိ ဖုဿတိ၊
ဗန္ဓံ ဝဓံ ပရိက္လေသံ၊ တသ္မာ ဇာတိံ န ရောစယေ။

အိုမာရ်နတ်၊ ပဋိသန္ဓေနေဖြစ်ပွားနေသူအတွက် သေခြင်းကို ကွင်းကင်းတိမ်၍ မမျှမျှတွေ့တော့၏။ သင်မူမှ အဖုံဖုံ ဒုက္ခစုံကိုလည်း တွေ့ကြုံမလွဲ အမှန်မြဲ၏။ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်မှုအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်မှုအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး များပြားစွာတောင်း ဘေးဥပါဒ်အပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း မုချမလွဲ ကြုံတွေ့တော့၏။ ထိုသို့ ဒုက္ခဖြိုင်ဖြိုင် စိုးမိုင်းဆိုမည့်အကြောင်းကြောင့် ငါသည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို အလျှင်းစိတ်ပျက် မနှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မမဒေသေသိ၊ ဇာတိယာ သမတိက္ကမံ၊
သဗ္ဗဒုက္ခပ္ပဟာနာယ၊ သော မံ သစ္စေ နိဝေသယိ။

အိုမာရ်နတ်၊ သုံးလောကထွတ်တင် ဘုရားရှင်သည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးလွန်မြောက်အလင်းပေါက်ကြောင်း သစ္စာလေးပါး တရားတော်ကို သောင်းလောကတတ်နှံ့စပ်ညာကြေဟောမိန့်တော်မူနေ၏။ မဟာကရုဏာတော်သခင် ထိုဘုရားရှင်သည် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးလွန်မြောက်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ထူးမြတ်လွန်မြတ်ပါ မဂ္ဂသစ္စာဟူသော နိဗ္ဗာန်ဂတ်၌ မပြတ်ပုံသေ ငါ့ကို သက်ဝင်တည်နေအောင် ယူစေတော်မူပေသတည်း။

ယေ စ ရူပူပဂါ သတ္တာ၊ ယေ စ အရူပဋ္ဌာယိနော၊
နိရောဓံ အပ္ပဇာနန္တာ၊ အာဂန္တာရော ပုနဗ္ဘဝံ။

သံသ ဂစခန်ဒြ အထက်တန်စာဆိုစ ဂ ရှုပ,အရူပဗြဟ္မာကြီ တို့သည်ပင် ကွဆူဆူ အပူ ခပ်သိမ် အေငြိမ် ချမ်မြ နိ ကို မချုပိုင်ပိုင်မသိနိုင်ကြသေသည် သော် ကွ န် တစ် ဖန်ဘ သို့ က်လာကြ ကုန်၏

ထိုသို့ ပြောဆိုခံ သောအခါ မာ နတ်သည် "ဤဘိက္ခုနီမသည် ငါ့ကို မာ နတ်မှန် သိ လေပြီတကာ"ဟု ကာ စစ်ရှု စိတ်ညှိုးချုံး၍ အပူလုံ ကြွ ထိုနေ မှာပင် ပျောက်ကွ လေ သတည်

စာလာသုတ်ပြီ၏

ဥပစာလာသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့၏အနီး အန္ဓ န်တော
	ကာလ	= နေ့အချိန်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဥပစာလာမည်သော ဘိက္ခုနီမ
	ဟော ကြောင်း	= မာ နတ်က နတ်ပြည် ထပ်ဖြင့်ဆွ ၍ နှောင့် ကျ ခြင်
	တ ဂ တော်	= ဟောင်စုံ ကျ် သန် နတ်ဘုံနတ်နန် တို့၌ပင် မပျော်နိုင်ပုံ

ဥပစာလာဘိက္ခုနီ ဖု မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇတ န်ကျောင် တိုက်၌ သီတင် သုံ နေ တော်မူ၏ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ အ င်သာ ပုတ္တ ၏ နမတစ်ဦ ဖြစ်သော ဥပစာလာမည် သော ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန် သာ တ္ထိမြို့သို့ ဆွမ် ခံကြွ၏ မြို့တွင် ဆွမ် စာ ၌ ဆွမ် တိစ္စကိုပြုပြီ နောက် နေ့သန့် န်အလို့ငှာ အန္ဓ န်တောသို့ ကြွလာပြီ လျှင် သစ်ပင်တစ်ပင် အောက်၌ တာ ဂ နလုံ သွင် တာ ဆိတ်ငြိမ်စွာထိုင်နေ၏ ထိုအခါ မာ နတ်သည် အနှောင့် အ ကျ် ပြု န် ဂ က်လာ၍ အောက်ပါစကာ တိုဆို၏

မာ နတ် အို ဟန် မ သင်သည် အဘ ဘုံ အဘ ဘ ၌ ဖြစ်လိုသည့်ဆန္ဒ ပါသနည်

ဥပစာလာဘိက္ခုနီ အိုမာ နတ် ငါသည် မည်သည့်ဘုံ မည်သည့်ဘ ၌မျှ ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒမ

မာ နတ် တာ တိံသာ စ ဂ မာ စ တုသိတာ စာပိ တာ
နိမ္မာန တိနော ဂ ဝ သ တ္တိနော
တတ္ထ စိတ္တံ ဏိဂ ဟိ တိ ပစ္စနဘောသသိ

အို ဟန် မ တာ တိံသာ, ဂမာ, တုသိတာနှင့် နိမ္မာန တိ, သ တ္တိဟုမည်သ အခန် ခန် ဟောင် ကျ် သန် သည့် နတ်နန် နတ်ဘုံ များ စွာပင် ကြကုန်၏ နတ်တို့ပျော်မြန် ထိုထို နန် သို့ ဦ တမ် ည် ဂ် သင်၏စိတ်ကို မျှော်၍ထာ လေလော့ နတ်တို့ပျော်စံ ထိုဗိမာန်တို့၌ အမုန်ချမ်မြေ မြေမွေ့လျော်ဖွ အတွေ့ကို ငွေ့မှုချ သင်ခံစာ ပေလိမ့်အံ့

ဥပစာလာဘိက္ခုနီ □□□□□တာ□တိံသာ စ□□ ဂမာ□စ၊ တုသိတာ စာပိ□ေ□□တာ□
နိမ္မာန□တိနော□ေ□□ါ၊ ေ□ ေ□□ါ□□သ□တ္တိနော□
ကာမဗန္ဓနဗ□္ဓါ ေတေ၊ ေန္တိ မာ□□သံ ပုန□

အိုမာ□ိနတ်□□တာ□တိံသာ,□□ ဂမာ, တုသိတာနှင့်နိမ္မာန□တိ,□□သ□တ္တိဟု□မည်□ိုအခန်□ခန်□ ေ□ာင်□ ု က်သန်□သည့်နတ်နန်□အစုံစုံ□ထိုနတ်ဘုံတို့သည်□□ါ□ဖြာအာရုံ□ကာမ□က်ကျော့ကွင်□ မာ□ိလက်တွင်□မှ□လွတ်ကင်□နိုင်ကြကုန်သေ□□မာ□ိ၏အလိုအကြိုက်သို့□ခွဲတိုင်□လိုက်နေကြ□ သောဌာနတို့တည်□□

သဗ္ဗော□အာ□ိပိတော□လောကော၊
သဗ္ဗော□လောကော□ူပိတော□
သဗ္ဗော□ဇ္ဇလိတော□လောကော၊
သဗ္ဗော□လောကော□ကမ္ပိတော□

တစ်လောကလုံ□သည်□ို□□,ေ□သ□ု□ိုအသီ□သီ□□□ဟုန်□ဟုန်□□တောက်လောင်ခံနေ□ ၏□□□,ေ□သ□သည်အမျိုမျို□□အခို□ထနေ၏□□□,ေ□သ□သည်အ□ောင်□အလျှံပြောင်၏□ ငြိမ်□ချမ်□မှု□□□အမြဲတမ်□ဟုန်လှုပ်ချောက်ချာ□နေ□တိ၏□

အကမ္ပိတံ□အပဇ္ဇလိတံ၊□အပုထုဇ္ဇနသေ□ိတံ□
အ□တိ□□ တ္ထ□မာ□သ၊□တ္ထ□မနိ□တော□နော□

နိဗ္ဗာန်ခေါ်အပ်□အကြွင်အ□ပ်ဌ္ဌမှုကာ□□□,ေ□သ□သည်ဖြစ်ပွာ□□အညစ်တ□ကြောင့် ချောက်ချာ□ဟုန်လှုပ်□ခြင်□□□□အလျှံပြောင်ပြောင်□တောက်လောင်□ခြင်□□လည်□□□ကမ္ဘာ အောက်တန်□ုထုဇဉ်အရူ□အနှမ်□တို့၏□လက်လှမ်□မီ□လည်□□ဟုတ်□ဆုံ□ဆ□ံ တစ်ဘုံလွမ်□□ နိပ်စက်□မာ□ိလက်နက်တို့□ကျက်စာ□နိုင်စွမ်□လည်□□□ဘော□ကင်□ဖြတ်□ထိုနိဗ္ဗာန်တည်□ဟူ သော□အ□ပ်ဌ္ဌသာ□၏စိတ်□တ်သည်□ပြတ်မွေ့လျော်□အပျော်ကြီ□ပျော်ပေသတည်□□

ထိုသို့□အပြောခံ□သောအခါမာ□ိနတ်သည် "ဤဘိက္ခုနီမသည်ငါ့ကိုမာ□ိနတ်မှန်□သိလေ ပြီတကာ□" ဟု□ကာ□စ်ရှုံ□စိတ်ညို□ချုံ□၍ အပူလုံ□ကြွ□ ထိုနေ□ာမှာပင်□ပျောက်ကွ□ လေ သတည်□□

ဥပစာလာသုတ်ပြီ၏□

□□သီသုပစာလာသုတ်

□□□□ ဌာန = သာ□တ္ထိမြို့၏အနီ□□အန္ဓ□ုန်တော□
ကာလ = နေ့အချိန်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = သီသုပစာလာမည်သော□ဘိက္ခုနီမ□
ဟော□ကြောင်□ = မာ□ိနတ်က□□ငြိမ်□ခြောက်၍နှောင့်□ုက်ခြင်□□
တ□□တော် = ပါသဏ္ဍာအ□ူ□□သော□□ဟန်□အကြောင်□□

သီသုပစာလာဘိက္ခုနီ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်း သုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ အလှင်သာရိပုတ္တရာ၏ နှမတစ်ဦး ဖြစ်သော သီသုပ စာလာမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်းခံကြွ၏။ မြို့တွင်း ဆွမ်းခံ ဖ ပြီး၍ ဆွမ်းစားပြီး နောက် နေ့သန့်ရန် အလို့ငှာ အန္ဓဝန်တောသို့ ကြွလာခဲ့၍ သစ်ပင်တစ် ပင်အောက်၌ တစ်ပါးတည်း နေလျက် ထိုင်နေစဉ် ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အနှောင့် အယှက်ပြုရန် ချဉ်းကပ်လာ၍ အောက်ပါစကားကို ဆို၏။

မာရ်နတ်။ အိုဘိက္ခုနီ၊ သင်သည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝါဒကို နှစ်သက် သနည်း။

သီသုပစာလာ။ အိုမာရ်နတ်၊ ငါသည် မည်သည့်ဝါဒကိုမျှ မနှစ်သက်။

မှတ်ချက်။ ဤတည်ဟူသော ကျော်ကြားသော အယူဝါဒကို ပါသဏ္ဍအယူဟု ခေါ်၏။

မာရ်နတ်။ ကံ နု ဥဒ္ဒိဿ မုဏ္ဍာသိ၊ သမဏီ ဝိယ ဒိဿသိ၊
နစ ရောစေသိ ပါသဏ္ဍံ၊ ကိမိဝ စရသိ မောမုဟာ။

အိုဘိက္ခုနီ၊ သင်သည် မည်သည့်ဆရာကို ရည်စူး၍ ဦးပြည်း ခေါင်းတုံး တုံးခဲ့သနည်း။ သင်၏ပုံဟန်ကား ဘိက္ခုနီမ သဏ္ဍာန် ပါတကား။ ဘိက္ခုနီမအသွင် ရှိသူမှန်လျှင် ပါသဏ္ဍအယူ တစ်ခုခု ရှိမှဖြစ်ပါလျက် အဘယ် ပါသဏ္ဍအယူကိုမျှ မနှစ်သက်ဟု ဆိုချေသော်၊ အဘယ့် ကြောင့် တုံတိတိုတ်နှင့် အသူကဲ့သို့ ကျင့်နေ ပြောဆိုနေဘိသနည်း။

သီသုပစာလာ။ ဣတော ဗဟိဒ္ဓါ ပါသဏ္ဍာ၊ ဒိဋ္ဌီသု ပသီဒန္တိ တေ၊
န တေသံ ဓမ္မံ ရောစေမိ၊ တေ ဓမ္မဿ အကောဝိဒါ။

အိုမာရ်နတ်၊ ပါသဏ္ဍအယူရှိသူတို့သည် ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာ၏ သာသနာမှ အပြင် ပတို့တည်း။ ထိုပါသဏ္ဍအယူရှိသူတို့သည် မိစ္ဆာအယူ ဟူသမျှတို့၌ စွဲပိုက်နှစ်မြုပ်နေကြ ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သစ္စာလေးပါး အမှန်တရား၌ အနည်းအပါးမျှ ပင်မ ကျွမ်းကျင်ကြလေ သောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အယူတရားတို့ကို ငါကား မနှစ်သက်နိုင်ချေ။

အတ္ထိ သက္ယကုလေ ဇာတော၊ ဗုဒ္ဓေါ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊
သဗ္ဗာဘိဘူ မာရနုဒေါ၊ သဗ္ဗတ္ထမပရာဇိတော။
သဗ္ဗတ္ထ မုတ္တော အသိတော၊ သဗ္ဗံ ပဿတိ စက္ခုမာ၊
သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ ပတ္တော၊ ဝိမုတ္တော ဥပဓိသင်္ခယေ။
သော မယှံ ဘဂဝါ သတ္ထာ၊ တဿ ရောစေမိ သာသနံ။

ငါ၏အာစရိယ ငါ့ဆရာကား သာကီဝင် ဇာတ်မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌ မွေးဖွားတော်မူ၏။ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ ကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူပြီး ဖြစ်၏။ တူသူကင်း ပျောက် တစ်ပေါက်တည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်းသော မာရ်နတ်၊ အာဏာကို နှိမ်နင်းတော်မူနိုင်၏။ မာရ်၊ ကိလေသာ အထွေထွေကို နှိမ်နင်းတော်မူပြီ။

ဖြစ်၏ ဖြိုင်သမျှဌာနဌ်ဖြေအောင်ပွဲ ဖြစ်တော်မူ၏ ကုံစုံများစွာ ခန္ဓာ,အာ တန,ဟတ်အ ပ်ပ်တို့ဌ် ငြိုကပ်စွဲလမ် ခြင်းမှ တင် တော်မူပြီးဖြစ်၏ ထိုခန္ဓာစသည်ဌ် ဟ ပေ သမြေမာဟအလီလီဖြင့် ို့တွ တော်မမူ က္ခုငါ ါ သခင်ဖြစ်၍ အ ဟအာ ကုံ သိမ်ထုံ တုန်စင် သိမြင်တော်မူနိုင်၏ ကောင်ခ ဆို တန် ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့၏ကုန်ကြောင် အ ဟတ္တဖိုလ်တည် ဟူသော ဟ ကောင် တို အကြောင်ဖိုင်ပိုင် လက်ကိုင် ပြီ သူဖြစ်၏ ပ ခပ်သိမ် တုန်ငြိမ် ဟမုန် ဖြတ်နိမ့်ပှာနဌ် ကေန်စွဲစွဲ မြဲသက် ်င်တော်မူပြီးဖြစ်၏ ထိုဆ ဟဘုဟ၏ ဟ တော်ဩ ကို ါက လက်ခံကျေနပ်နှစ်သက်အပ်ပေသတည်

ထိုသို့ အပြောခံ သောအခါ မာ နတ်သည် ကြ ဘိက္ခုနီမသည် ငါ့ကို မာ နတ်မှန် သိလေပြီတကား ဟု စကာ စစ်ရှု ိတ်ညို့ ချုံ၍ အပူလုံ ကြွ ထိုနေ ဟမှာပင် ပျောက်ကွ လေသတည်

သီသုပစာလာသုတ်ပြီး၏

သေလာသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့အနီ အန္ဓ နိတော
	ကာလ	= နေ့အချိန်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သေလာမည်သော ဘိက္ခုနီမ
	ဟော ကြောင်	= မာ နတ်က ပြဿနာမေ၍ နှောင့် ှက်ခြင်
	တ ဟ တော်	= မျိုးစေ့မှ အပင်ပေါက်ပုံနှင့် ခန္ဓာစသည်တို့ဖြစ်ပုံမျာ

သေလာဘိက္ခုနီ ဖု မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင် ကိုက်ဌ် သီတင် သုံ နေတော်မူ၏ ထိုစဉ် တစ်နေ့သဌ် သေလာမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန် သာ တ္ထိမြို့တွင် သို့ ဆွမ် ခံကြွ၏ မြို့တွင် ို ဆွမ် ဖ ်ဌ် ဆွမ် ကိစ္စကိုပြုပြီး နောက် နေ့သန့် န်အလို့ငှာ အန္ဓ နိတောသို့ ကြွလာခဲ့၍ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အောက်ဌ် ဟ နေ့လုံ သွင် ထိုင်နေ၏ ထိုအခါ မာ နတ်သည် အနှောင့်အ ှက်ပြု န် ဟက်လာ၍ အောက်ပါပြဿနာကိုမေ၏

မာ နတ် ကေနိ ကတံ ိမ္ဗံ ကွ နု ိမ္ဗဿ ကာ ကော

ကွနု ိမ္ဗံ သမုပ္ပန္နံ ကွ နု ိမ္ဗံ နိရုဇ္ဈတိ

အို ဟန် ကြ၍ ခန္ဓာကို အတ္တဘောကို အဘ သူပြုလုပ်ဖန်ဆင် သနည် ဖန်ဆင် ပြုလုပ်တတ်သူကကော အဘ ပုဂ္ဂိုလ်နည် ကြ၍ ခန္ဓာကို အတ္တဘောသည် အဘ ကြောင့်ဖြစ်လာ၍ အဘ ကြောင့်ချုပ်သနည်

သေလာဘိက္ခုနီ အစပထမဌ် မြည်သူမည် ဟု မသိသော်လည် ဆင်ခြင်ကြည့်သော အခါ မာ နတ်မှန် သိသဖြင့် အောက်ပါ ထာဖြင့် ပြန်၍ပြောဆို၏

နယိ ံ အတ္တကတံ ိမ္ဗံ နယိ ံ ဖ ကတံ အဃံ

ဟေတုံ ဖ စ္စ သမ္ဘူတံ ဟေတုဘ ိရုဇ္ဈတိ

အိုမာ နတ် ၏ ခန္ဓာကို အတ္တဘောကို ဖိမိလည်း ပြုလုပ်အပ်သည် မဟုတ် ။ သူတစ်ပါး လည်း ပြုလုပ်အပ်သည်မဟုတ် ။ အမှန်စင်စစ်ကား အကြောင်းတို့စွဲ၍ ဖြစ်၏ ။ အကြောင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်ပင် ချုပ် ၏ ။

ထား အညတ စ ခေတ္တေ တ္တံ ရူဟတိ
ပထ သဉ္စာ မ္မ သိနေဟဉ္စ တ ူတ

လ ဂ ္ဒ စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့သည် မြေဆီမြေသြဇာနှင့် အစိုအစေးဟူသောအကြောင်း ။ မျိုးတို့စွဲ၍ ပေါက်ရောက်စည်ပင် သကဲ့သို့

 ခန္ဓာ ဓ ု ဂ ု ဓ ု အာ တနာ မေ
ဟေတုံ ပ ိစ္စ သမ္ဘူတာ ဟေတုဘ နိရုဇ္ဈ

ဆိုအပ်ခဲ့တုံပုံနှင့်မခြား အလားတူပင် ခန္ဓာ, အာ တန, ဓာတ်ဟူသော ၁၈ တ ဂ ဂ တို့သည် အကြောင်းတို့စွဲ၍ ဖြစ်ခြင်း လေ့ ကုန်၏ ။ အကြောင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်ပင် ချုပ်ပျောက်ကြကုန်၏ ။

ထိုသို့ အပြောခံ သောအခါ မာ နတ်သည် "၍ဘိက္ခုနီမသည် ငါ့ကို မာ နတ်မှန်း သိလေ ပြီတကား" ဟု စကာ စစ်ရှုံး စိတ်ညှိုးချုံး၍ အပူလုံးကြွ ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်ကွ လေ သတည်း ။

သေလာသုတ်ပြီး ၏ ။

ဇ ာသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့အနီး အန္ဓ နိတော
	ကာလ	= နေ့အချိန်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဇ ာမည်သော ဘိက္ခုနီမ
	ဟော ကြောင်း	= မာ နတ်က ပြဿနာမေး၍ နှောင့် က်ခြင်း ။
	တ ဂ ဖော်	= အတ္တခေါ်အပ် သတ္တ ဖြစ်မှုပုံ

ဇ ာဘိက္ခုနီ ။ မှ မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နကျောင်း တိုက်၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ၏ ။ ထိုစဉ် ကာ စ်နေ့သ၌ ဇ ာမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန် သာ တ္ထိမြို့တွင် သို့ ဆွမ်း ခံကြွ၏ ။ မြို့တွင် ဆွမ်း ဖ ၌ ဆွမ်းတို့စွကိုပြုခဲ့ပြီး နောက် နေ့သန့် နံအလို့ငှာ အန္ဓ နိတောသို့ ကြွလာခဲ့၍ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်၌ တ ဂ နေ့လုံး သွင်းစား ဆိတ်ငြိမ်စွာ ထိုင် နေ၏ ။ ထိုအခါ မာ နတ်သည် အနှောင့်အ က်ပြု ရန် ရောက်လာ၍ အောက်ပါပြဿနာကို မေး၏ ။

မာ နတ် ။ ကေနာ တကတော သတ္တော၊ ကု သတ္တဿ ကာ ကော
ကု သတ္တော သမုပ္ပန္နော၊ ကု သတ္တော နိရုဇ္ဈတိ

အို ဟန်မ ၏ သတ္တ အပေါင်းတို့ကို အဘ သူဖန်ဆင်း ပြုလုပ်သနည်း ။ ဖန်ဆင်း ျင်ကား အဘ သူဖြစ်သနည်း ။ သတ္တ အပေါင်း သည် အဘ ့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာ၍ အဘ ့ကြောင့် ချုပ်ပျောက်သွား သနည်း ။

ဝဇိရာဘိက္ခုနီ ။ ။ အစပထမ၌ ပြည်သူမည်ဝါဟု မသိသော်လည်း ဆင်ခြင်ကြည့်သောအခါ မာရ်နတ်မှန်း သိသဖြင့် အောက်ပါဂါထာတို့ဖြင့် ပြန်၍ဖြေဆို၏။

ကိံ နု သတ္တောတိ ပစ္စေသိ၊ မာရ ဒိဋ္ဌိဂတံ နု တေ။
သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဉ္ဇောယံ၊ နယိဓ သတ္တုပလဗ္ဘတိ။

အိုမာရ်နတ်။ ။ သင်သည် အဘယ်ကို သတ္တဝါဟု ယုံကြည်၍ ဆသနည်း။ ။ သင့်မှာ အမြင်မှား ရှိနေသလော။ ။ ဤသတ္တဝါဟု ခေါ်ဆိုနေအပ်သောအရာသည် အတ္တမဖက် သင်္ခါရတရားစု သက်သက်သာတည်း။ ။ ဤရုပ်နာမ် ခန္ဓာငါးပါး သင်္ခါရတရားစု၌ အတ္တခေါ်အပ်သော သတ္တဝါကို ပရမတ္ထအားဖြင့် ရအပ်မနိုင်။

ယထာ ဟိ အင်္ဂသမ္ဘာရာ၊ ဟောတိ သဒ္ဒေါ ရထော ဣတိ။
ဧဝံ ခန္ဓေသု သန္တေသု၊ ဟောတိ သတ္တောတိ သမ္မုတိ။

ဥပမာ ရထားဘီး အသွားအပေါင်းတို့ဖွဲ့စည်း ပေါင်းဆုံ အဆောက်အအုံကြောင့် လူသူအများ ၏ နှင့် သွားဖို့ရထားဟု ခေါ်အပ်နာမည်ပညတ် ဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ ထိုအတူ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့ စုပေါင်းဆုံ ပြုကြကုန်လတ်သော် သတ္တဝါဟု ခေါ်ဝေါ် ပြုဖို့ သမ္မုတိမှတ်နာမပညတ်သည်လည်း ရုပ်နာမ် ခန္ဓာငါးပါးမကွဲပြားစား ထင်မှား ရှင်ဖြစ်ပေ၍ လာခဲ့ပေသည်မာရ်နတ်။ ။

ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္ဘောတိ၊ ဒုက္ခံ တိဋ္ဌတိ ဝေတိ စ။
နာညတြ ဒုက္ခာ သမ္ဘောတိ၊ နာညံ ဒုက္ခာ နိရုဇ္ဈတိ။

မှန်လှပေ၏၊ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားစုတို့သာလျှင်ဖြစ်၏၊ တည်တံ့နေခိုက် ချုပ်ဆုံးခိုက်၌လည်း ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားစုသာပို၏၊ ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားစုမှ အခြားသော တစ်စုံတစ်ရာသည် ဖြစ်သည်ချုပ်သည်ဟူ၍ မရှိချေ။

ထိုသို့ အပြောခံရသောအခါ မာရ်နတ်သည် "ဝဇိရာဘိက္ခုနီမသည် ငါ့ကို မာရ်နတ်မှန်း သိလေပြီတကား" ဟု ဝမ်းနည်းစိတ်ရှုံး စိတ်ညှိုးငယ်၍ အပူလုံးကြွင်း ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်ကွယ်လေသတည်း။ ။

၁၀-ဝဇိရာသုတ်ပြီး၏။

ဒသမ ခုနစ်မြောက် ဘိက္ခုနီသံယုတ် မြန်မာပြန် ပြီး၏။

ဖြုဟ္မသံ ုတ်

ဖြုဟ္မာများနှင့် စပ်ဆိုင်သောတ ာ ဖြတ်မျာ

ပထမ

ဖြုဟ္မာ ဂစနသုတ်

	ဌာန	=	ဥရု ေလတောာ နေ ဥ ာ ဖြစ်ကမ်းအနီး ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်အောက်
	ကာလ	=	ဘု ာ ဖြစ်တော်မူပြီး ခါစအချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သဟမ္ပတိဖြုဟ္မာ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ာ ျင်
	တ ာ တော်	=	ကိလေသာထုထဲသော သတ္တဝါများနှင့် လေနက်သော သစ္စာလေး ပါး တန်ပုံ

တ ာ ဟော နိ အကြံဖြစ်တော်မူခြင်း မုဉ္ဖြတ်စွာသည့် ဘု ာ ဖြစ်တော်မူပြီး ခါစ သတ္တာဟ လီ စံနေတော်မူပြီး၍ အဋ္ဌမသတ္တာဟအနေဖြင့် ဥရု ေလတောာ နေ ဥ ာ ဖြစ်အနီး ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်အောက်သို့ တစ်ဖန်ပြန် ာက်၍ ဆိတ်ငြိမ်စွာ တစ်ပါး တည် သီတင်း သုံး နေတော်မူစဉ် အောက်ပါအတိုင်း အကြံဖြစ်တော်မူ၏။

ငါသိမြင်ထား အပ်သော သစ္စာ ပါး ဖြတ်တ ာ တ ာ နက်နဲ သိမ်မွေ့လှ၏ လွ လွ ဖြင့် မသိမမြင်နိုင် ခက်ခက်ခဲခဲ ထို ထွင်း၍ သိမြင် ခြင်း သဘော ၏ ငြိမ်သက်လှ မွန်မြတ်လှ၏ ကြံစည်စိတ်ကူး ဉ် ာ ချက်မျှဖြင့် သက် င်နိုင်ကောင်း ငြင်နိုင်စကောင်း သော တ ာ ဟုတ် မဖောက်မပြန် အကျင့်မှန်ကို ကျင့်ကြံကြတောင်း ပညာ ှိသူတော်ကောင်း တို့သာ သိမြင်နိုင် ခွင့် ှိသော တ ာ ဖြစ်၏။

ဖြုဟ္မာ ဂစနသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

သဟမ္ပတိဖြုဟ္မာ တသာပဘု ာ င်း၏ သာသနာတော်အတွင်း "သဟက" မည်သော ဟန်း တော်တစ်ပါး ှိခဲ့ဖူး၏ လောကီပထမစျာန်တ ာ တို ှိသူဖြစ်၏ ထို ဟန်း တော်ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ထမစျာန်ကြောင့်ပင် ပထမစျာန်ဖြုဟ္မာ့ဘုံသို့ ာက်သွားခဲ့သည် ထိုဖြုဟ္မာ့ဘုံ၌ သူ၏အမည် "သဟမ္ပတိဖြုဟ္မာ" ဟူ၍ ထင် ှ ၏ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ တိ အုပ်နှာ ဌ်ကာ အနာ မ်ဖြစ်ပြီး၍ သု ှ သဘုံ၌ဖြစ်ကြောင်း ဆို၏

တ ာ ဟောလိုခြင်းအကြောင်း မုဉ္ဖြတ်စွာသည့် အလောင်း တော်ဘ နစဉ်ကပင် မုတ္တော မောစေသာမိ = မိမိကို တိုင် သံသ ာ မှလွတ်အောင် ကြိုး ာ ပြီး နောက် သူတစ်ပါး တို့ကိုလည်း လွတ်မြောက်စေမည်" ဟု ကြံ ျ တော်မူခဲ့ပါသော်လည်း ဘု ာ အဖြစ်သို့ ာက်တော်မူသောအခါ တို တိုင်လွတ်မြောက်တော်မူသောအခါ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူ ာ တ မ္မာလောက ှိ သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌ ကိလေသာထုထည်ကြီးမား လှပုံ ဟောပြ မည့် သစ္စာ ပါး တ ာ တော်၏နက်နဲခက်ခဲလှပုံတို့ကို မြင်တော်မူ သောကြောင့် ဤ ကဲ့သို့ တ ာ မဟော နိ အကြံဖြစ်တော်မူလေသည်။

မှန်၏ ဤသစ္စာ ပါး တ ာ တော်သည် ဖုနာ သိန္ဓ သောင်း အထု ှိ မြေကြီး၏ အောက်၌ ှိသော ကေ့သို့ နက်နဲလှ၏ တောင်ကြီးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထား အပ်သော မုန်ညင်းစေ့ကဲ့သို့ မြင်တွေ့ နိ ခက်ခဲလှ၏ သာ ငြိ

မျာ□ပြော□စွာတောင်□□၍ကမ္ဘာလောကဝ□သတ္တ□ါအပေါင်□သည်ကာ□□ါ□ဖြာအာရုံ□ာမ□ုက် ဟူသော□တွ□် တာစ□ာ၌□တွ□် တာနှစ်ခြိုက်□ပျော်ပိုက်□ စ်မှု□နေ၏□□၍ကဲ့သို့□ါ□ဖြာအာရုံ□ာမ□ုက်၌□အပျော်ပြင်□စွာ□□ စ်မှု□မွေ့လျော်နေ□ာသော□သတ္တ□ါအပေါင်□သည်□ါဟောပြမည့် ကြောင်□ာကျိုး□စပ်ဆက်□ဖြစ်ပျက်နေကြာ□□ပ□ စ္စသမုပ္ပါ□်တ□ာ□ာကိုလည်□□နာ□လည်သဘောပေါက်ဖို့ မလွ□် □□သ□ါ□ခပ်သိမ်□□အေ□ငြိမ်□□ာဌာနဖြစ်သည့်□ဥပ□မှန်သမျှကို□စွန့်ချ□ာဌာနဖြစ်သည့် နှစ်သက်တွ□် တာ□ာဏှာအညစ်□ာတ်၏□အမြစ်ပြတ်ကုန်□ာဌာနဖြစ်သည့်□ရုပ်နာမ်ဆူဆူ□အပူ ခပ်သိမ်□ာတို့□ေအ□ငြိမ်□ချုပ်ဆုံ□□ာဌာနဖြစ်သည့်□နိဗ္ဗာန်တ□ာ□ာကိုလည်□□သဘောသွာ□မိမိ□သိမြင်ဖို့ အ□□ာ□□□လှုချေသေ□၏□□ါက□ဟောနေသော်လည်□□လူတို့ကာ□□သိနိုင်ကြမည်မဟုတ်□ မသိသူတို့အာ□□ဟောပြောဆုံ□မ၍နေ□ခြင်□သည်□ါ့အဖို့□ပင်ပန်□ဆင်□□ကြောင်□သာ□ဖြစ်တော့ မည်□

ဤသို့အကြံဖြစ်တော်မူရုံမျှသာမက□□□ာကြာ□မျှမကြာ□အပ်စဖူ□□ထူ□ဆန်□လှသော အောက်ပါ□ါထာမျာ□လည်□□ာ□□ု□င်၏ဉာဏ်□၌□ထင်လာပြန်သည်□

ကိစ္ဆေန□မေ□အ□□□တံ□ာလံ□□ါနိ□ကာသိတုံ□
□□□ါသပ□□တေဟိ□နာ□ံ □□မ္မော□သုသမ္ဗု□ော□

ပ□သောတ□ါမိ□နိပုဏံ□□မ္ဘိ□ံ□ု□ဒ္ဒသံ□အဏုံ□
□□□တ္တာ နေ□□ကြွန္တိ□□ာမောခန္ဓေန□အာ□ု□□

ပါ□မိဖြည့်တော်မူစဉ်က□ငြိုငြင်ဆင်□□ခံမှု□ါသိအပ်,□အပ်ပြီ□ဖြစ်သော□သစ္စာ□□□ပါ□ာ□ာ□ာကို □ ခုအခါ□ဟောပြခြင်□ာ□အခွင့်မလျော်□မသင့်တော်□□□□ထန်သည်□□□ါသကြီ□ကြကုန်သော သတ္တ□ါတို့သည်□ဤ၍သစ္စာ□□□ပါ□နက်နဲလှသည့်တ□ာ□ာကို□လွ□် ကူစွာသိနိုင်ကြမည်မဟုတ်ချေ□ ပ□မာအနုမြူနှင့်အလာ□ာကူ၍□သိမ်မွေ့နက်နဲ□မြင်နိုင်ခဲလှသော□အထက်အညာဆန်□နိဗ္ဗာန်သို့ □ာက်အောင်□ပို့တတ်သည့်□သစ္စာတ□ာ□ာကို□နှစ်သက်စ□ာ□အာရုံတစ်သင်□၌□ာပ်မက်ခြင်□ ပြင်□ကြကုန်သော□သတ္တ□ါတို့သည်□မောဟအမိုက်မှောင်လုံ□၏□ပိတ်ဖုံ□လွှမ်□မိုမှုကို□ခံနေကြ□ခြင်□ ကြောင့်□အမိုက်ကင်□ပျောက်□အလင်□□ာက်အောင်□ထွင်□ဖောက်မြင်စွမ်□နိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ် ချေ□

တစ်မျှင်ကို□အစိတ်ပေါင်□ာစ်□ာစိတ်၍□ထိုအစိတ်အမျှင်ကလေ□ာတို့ကို□ထိပ်ချင်□ချင်□ထိအောင်□ထို□□သကဲ့သို့ ထို□ထွင်□သိမြင်□နှ□ခက်ခဲလှ၏□□ထိုမျှလောက်နက်နဲ□□မြင်နိုင်ခဲ□သိနိုင်ခဲသော□သစ္စာ□□□ပါ□ာကို□ာ□လေသာအမှောင် ထုထည်ကြီ□မာ□လှသော□သတ္တ□ါတို့သည်□သိ□နှ□မလွ□် ကူချေ□□ထို့ကြောင့်□ဤ၍ကဲ့သို့□အကြံဖြစ်တော်မူသည်□□ဤ၍သို့ အကြံဖြစ်ခြင်□မှာလည်□□□ာ□ု□ာ□အဆူဆူတို့၏□ထုံ□□ံ□□မ္မတာတစ်ခုဖြစ်သတတ်□

တစ်နည်□အာ□ဖြင့်ကာ□□□□□ဗြဟ္မာအမျာ□ာ□□တောင်□ပန်မှုကိုပြုမှ□ာ□ာ□□ဟောတော်မူလိုသောကြောင့်□ဤ၍သို့ တ□ာ□မဟော□နှ□အကြံဖြစ်တော်မူသည်□□မှန်၏□မု□□□ပင်ပွင့်တော်မူချိန်၌□ာမ္ဘာသူကမ္ဘာသာ□□လူနတ်မျာ□ာတို့သည် ဗြဟ္မာမင်□ာကို□ဘု□ာ□ာစ်ဆူ□□တစ်လုံ□ာကဲ့သို့□သဘောထာ□၍□လေ□ာ□ာကို□ာတွ□် နေကြချိန်ဖြစ်၏□□ဘု□ာ□□င်က “တ□ာ□မဟောတော့”ဟု□အကြံဖြစ်လျှင်□ဗြဟ္မာမျာ□ာ□လာ□ာက်လျှောက်ထာ□□တောင်□ပန်မည်ဖြစ်သည်ကိုလည်□ ဘု□ာ□□င်မြင်တော်မူပြီ□ဖြစ်၏□□သတ္တ□ါအမျာ□သည်□သူတို့က□လေ□ာ□၍□ဘု□ာ□ာ□ု□အထင်□ာက်နေသော□ဗြဟ္မာ

ဤသို့စသည်ဖြင့် မိမိ၏ ရှုထားအပ်သော တရားတော်၏ လေးနက်ပုံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ကိလေသာ အမှောင်အားကြီးပုံတို့ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားတော်မူမိသော ဘုရားရှင်အဖို့ ကြောင့်ကြမဲ့ သီတင်းသုံးဖို့ရန်သာ စိတ်ညွတ်တော်မူ၏၊ တရားဟောပြောတော်မူရန် စိတ်ညွတ်တော်မမူချေ။

လောကကြီး ပျက်တော့မည်၊ ပျက်စီးပါပြီ ။ ။ ဘုရားရှင်၏ ထိုကဲ့သို့ အကြံဖြစ်တော်မူပုံကို သိသော သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းသည် ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်တော်မူထိုက်၍ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် အမှန်အတိုင်း သိမြင်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ သန္တာန်တော်၌ပင် တရားမဟောဖို့သာ စိတ်ညွတ်တော်မူ၍ ဟောပြောပြသ ဆိုဆုံးမရန် စိတ်ညွတ်တော်မမူတော့ပြီဖြစ်၍ကား ။ ။ "ဤလောကကြီး ပျက်တော့မည် ပျက်စီးပါပြီ ။ ။ အချင်းတို့ အထူးသဖြင့်ပင် ပျက်စီးပါပြီ ။ ။ အချင်းတို့" ဟု ။ ။ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တို့၌ ကြားကြရ၍ နေကြသော ဗြဟ္မာများ ကြားလောက်အောင် ။ ။ ဟစ်အော်ကြွေးကြော်လိုက်လေသည် ။ ။ ထိုအသံကြောင့် စကြဝဠာ တစ်သောင်းမှ ဗြဟ္မာအပေါင်းလည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ စုဝေး၍ ရောက်လာကြ၏ ။ ။ ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းနှင့်အတူ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းသည် လက်တစ်ကွေး ။ ။ သို့မဟုတ် လက်တစ်ဆန့် ။ ။ တစ်စက္ကန့်လောက် အချိန်အတွင်းမှာပင် ဘုရားရှင်ထံတော်မှောက်သို့ ရောက်လာကြလေသည် ။ ။ ထို့နောက် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းသည် လက်ဝဲ ဂဝတ်ကို လွှမ်းခြုံထောက်လျက် လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား ဤအောက်ပါစကားတို့ကို လျှောက်၏ ။ ။ "ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ။ ။ အရှင်ဘုရားသည် တရားဟောဖို့ရန် စိတ်ညွတ်တော်မူပါ ။ ။ စိတ်ညွတ်ရုံမျှမက ဘဲ တရားတော်ကို ဟောပြောညွှန်ပြ၍ ကမ္ဘာလောကသားတို့ကို ဆုံးမတော်မူပါ ။ ။ ဤလောက၌ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြူနည်းပါးသူတို့ ရှိကြပါကုန်သေး၏ ။ ။ တရားတော်ကို မနာကြားရခြင်းကြောင့်သာ တရားတော်မှ ဆုတ်ယုတ်နေကြရပါကုန်သည် ။ ။ တရားတော်ကို သိလွယ်၊ မြင်လွယ်၊ နားလည်လွယ်သူများ ရှိကြပါလိမ့်မည်"။

ဤသို့လျှောက်ပြီးနောက် ။ ။ ခုလက်ရှိ ကမ္ဘာလောက၌ ဖြစ်ပျက်နေပုံ အခြေအနေနှင့်တကွ

ကြီးများတို့၏ တိုင်ကအတောင်းအပန်ခံ၍သော ဘုရားရှင်အပေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး လေးစားမှု ဖြစ်မည်မှာလည်း ။ လောက၌ ထုံးစံ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်၏ ။ ထိုသို့လေးစားမှုလည်း ပုဂ္ဂိုလ်ခင်၍ တရားမင်ကြပေမည် ။ ထိုသို့ တရားမင်ခြင်းသည်ပင် သူတို့၏ စီးပွားချမ်းသာဖွံ့ဖြိုး အကျိုးများဖို့ဖြစ်၏ ။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းတရားတွင် ဆက်ကိုဖြက်ပြက်ထင်ထင် မြင်တော်မူသောကြောင့် တရားမဟောရန် အကြံပြုတော်မူ၏။

၁၃။ မျိုးစိသော သတ္တဝါများ ။ ။ "ဘုရားရှင်သည် ကမ္ဘာလောကရှိ သတ္တဝါများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာ အထူ,အပါး ရှိသော အားဖြင့် ။ ။ မျိုးစိပြား သော သတ္တဝါတို့ကို မြင်တော်မူ သည်" ဟု ဆိုခဲ့၏ ။ ထိုတွင် ။ ။

(၁) သဒ္ဓါ, ဝီရိယ, သတိ, သမာဓိ, ပညာ ဟူသော ဣန္ဒြေ ငါးပါးတို့ကို ကိလေသာပါးသူ, ထက်မြက်သူ, အသည်းအချင်းကောင်းသူ, ဟောပြောပြသ ဆိုဆုံးမဖို့ရန်လွယ်သူ, တမလွန်လောကနှင့် အကုသိုလ်တရားကို ကြောက်သောဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသူများဟု ဆိုလို၏။

(၂) ထိုသဒ္ဓါ, ဝီရိယ စသော တရားငါးပါးကို ရှိသော သတ္တဝါများကို ကိလေသာထူသူ, ထုံနှေးနုံသူ, အသည်းအချင်း မကောင်းသူ, ဟောပြောပြသ ဆိုဆုံးမဖို့ရန် ခက်သူ, တမလွန်လောကနှင့် အကုသိုလ်တရားတို့ကို ကြောက်သောဘေးဟု ရှုလေ့မရှိသူများဟု ဆိုလိုသည်။

တင်ပြလျှောက်ထား ကိုက်တွန်း တောင်းပန်လိုသောကြောင့် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်း သည် အောက်ပါ ပါထာတို့ဖြင့် ဆက်လက်၍ လျှောက်ပြန်သည်။

ပါတုရဟောသိ မ ဓေ သု ဓမ္မော၊
မွောအသုဒ္ဓေါ သမလေဟိ စိန္တိတော။
အပါပုရေတံ အမတဿ ဒွါရံ၊
သုဏန္တု ဓမ္မံ ဝိမလေနာနုဗုဒ္ဓံ။

ငင်တော်မြတ်ဘုရား ... ဟောကြော အမှား ကိလေသာအညစ်အကြေး တို့ ကင်း သော ... ဟု သူတို့ကို သူတို့ အထင်ပေါက်နေကြသည့် ပူရဏကဿပ စသော ... ကိုတွဲဆ ဂေါ် ... ကျော်တို့သည် ... ဖြင့် ကြံဆဟောပြောအပ်သော မိစ္ဆာ တရား သည် ... တစ်လွှား ... အတော်ကြာကြာကတည်း ... ဖြစ်ပေ နေခဲ့ ပါပြီ ... တော်ဘုရား သည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရား ၏ တံခါး ... ဖွင့် ... သော ... ကို အချက်ကျစွာ ဖွင့်လှစ်ဟောပြောတော်မူပါ ... ကိလေသာညစ်ကြေးမှ ... စင်ကြယ် တော်မူသော ... တော်ဘုရား သည် ... လျှော်စွာ ဆတ်ဆတ် ... ထွင်း သိမြင်အပ်သော ... ကျော် ... တရားမွန်ကို ... လောကသား တို့ နာကြား ... ကြပါစေ ကုန်ဘုရား။

ကြာ ... မျိုးနှင့် ... ပုဂ္ဂိုလ် ... ဆူ ... ဘုရားရှင်သည် ဗြဟ္မာမျာ၏ တောင်းပန်မှုကို ... ပြီးနောက် ... လောက သား ... သတ္တဝါ အများ တို့ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူ ... ကြာ ... မျိုး ... စာနှင့် ဥပမာထား၍ သတ္တဝါ ... မျိုး ... စား ကို မြင်တော်မူပုံကို ဆိုခဲ့၏ ... ကြာ ... မျိုးမှာ ...

(၁) ရေပေါ်ပေါက်ကြီးမှ ... သော်လည်း ... ၏ အလူ အလဲကို မခံ ... ၏ အထက်၌ လွတ်လွတ်ကြီး မြင့်တက်၍ ပွင့်နေသော ကြာများ။
(၂) ရေမျက်နှာပြင်နှင့် အညီသာ ပွင့်ဖူး နေသော ကြာများ။
(၃) ရေ၏အတွင်း၌ နစ်မြုပ်ဆဲဖြစ်၍ ... ပေါ် ထွက်လတ္တံ့သော ကြာများ။
(၄) ရေအောက်၌ နစ်မြုပ်၍ ... ပေါ်ထွက်ခွင့်မ ... ငါး ... ဖား ... အစာ အဖြစ်ဖြင့် ... ဆုံးမည့် ကြာများ တည်း။

ထို့အတူ ပုဂ္ဂိုလ် ... ဆူကား ...

(၁) ဥဂ္ဃဋိတညူ = တရားတော်ကို အနည်းအကျဉ်းမျှ ဟောဖော်ညွှန်ပြ ဆိုဆုံးမ ... ခဲဏမှာပင် တရား ... ထူး ကို ဆွတ်ခူး သိမြင်နိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ် ... ဥဂ္ဃဋိတ = အကျဉ်းမျှ ဟောလိုက်လျှင် ... ညူ = သိနိုင်သူ။
(၂) ဝိပဉ္စိတညူ = အကျဉ်း ဟောပြအပ်သော တရားတော်ကို အကျယ် ချဲ့ထွင်ဟောပြ ... လျှင် တရားထူး ကို ဆွတ်ခူး သိမြင်နိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ် ... ဝိပဉ္စိတ = အကျယ် ချဲ့ဟောမှု ... ညူ = သိနိုင်သူ။
(၃) နေယျ = တရားတော်ကို ... လေ့ကျက်ဆောင်ရွက်မှတ်သား ... ဆက် ... ကောင်း ... တ်ဆွေကောင်း တို့ထံ ဆည်းကပ်နည်း ... လိုက်ကျင့်ကြံကြိုးစား ... အားထုတ်မှ တရားထူး ကို ဆွတ်ခူး သိမြင်နိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ် ... နေယျ = ဆောင် ... ကြိုးစားအားထုတ်မှ ... ညူ = သိနိုင်သူ။
(၄) ပဒပရမ = တရားတော်ကို ... လေ့ကျက် ဆောင်ရွက်မှတ်သား ... ကျင့်ကြံကြိုးစား သော်လည်း ... ဘဝ၌ အထုံ ပါရမီ ... ရုံမျှသာ အကျိုး ... မည့် ပုဂ္ဂိုလ် ... ပဒ = ပုဒ်၊ ပုဒ်ပေါင်း ... ပရမ = အလွန်အကဲ စကား ... ကို နာကြားမှတ် သား ... ကျင့်ကြံကြိုးစားမှုသာ လျှင် အဆုံး ... သူ။
ကြာ ... မျိုးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် ... ဆူ တို့ တူပုံကား ... ဥပမာဥပမေယျ နှံပါတ်စဉ်အတိုင်း ... ကိုက်ဆိုင်၍ သိလေ။

သေလေ ထာ ဗ္ဗတမုန္ဒိနိုဠ္ဌတော၊
ထာပိ သေဃ ဇနတံ သမန္တတော
တထူပမံ မ္မမ သုမေ
ပါသာ မာရုု သမန္တစက္ခု
သောကာ တိဏ္ဏံ ဇနတမပေတသောကော၊
အဝေက္ခသု ဇာတိဇ ဘိဘူတံ

တစ်ခဲနက်ကျောက်အတိပြီးသော တောင်ထိပ်၌ ပ်တည်သူသည် လည်ပင်းကို ဆန့် မော် ခြင်း ကတိ မပြုမပြင် နေ ပ်တည်မြဲအတိုင်း ပင် ပတ် နိ ကျင်ကလူအပေါင်းကို မြင် သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကောင်းသောပညာ ိုတော်မူ၍ အလုံးစုံကိုမြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်စက္ခု ိုတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား ှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ပညာတည်းဟူသောပြာသာဒ်ထက် သို့ တက်တော်မူကာ ကို ် တော်တိုင်ကသောကကင်းတော်မူပြီး ဖြစ်၍ သောကညွန့်တွင်သို့ သက်ဆင်းကျရောက်နေ ၊ အိုနာသေ ကြ္ခဘေတို့၏ အလွှမ်းမိုး ကိုလည်း ခံနေ သော သတ္တဝါ အပေါင်းကို သနား သမှု မေတ္တာပြု၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ

ဥဋ္ဌေဟိ ီရ ိဇိတသင်္ဂါမ၊
သတ္ထဝါဟ အဏဏ ိစ လောကေ
ဒေသေသု ဘ ဓမ္မံ၊
အညာတာရော ဘ ိဿန္တိ

စစ်မြေပြင်အား လုံး၌ သိမ်းကျုံး ကုန်စင် အောင်ပွဲကြီး ၍ လုံ့လ ီ သခင် လည် ကုန် သည်မှု ကြီးအသွင်၊ ထို့ပြင်တ တာမစ္ဆန္ဒ သည်ခပင် ကြွေး ိုင်တော်မူပြီးသော ှင်ပင်မြတ် ဘုရား ှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် တရားမဟောတော့ဟုကြံ၍ ကြောင့်ကြမဲ့ ဒီတင်သုံးတော် မူခြင်းမှ ထတော်မူပါ ကမ္ဘာလောက၌ သစား ီလှည့်လည်တော်မူကာ တရားအမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးတော်မူပါ တရားအချက်ကိုထွက်ကွက်ထင်ထင် သိမြင်လွ ် သူတို့သည် ဤကမ္ဘာ လောက၌ ကြပါလိမ့်ဦးမည်ဘုရား

တရားဟောရန် နိုးခံတော်မူ ထိုသို့ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာအမှူးပြုသော ဗြဟ္မာတို့က တောင်းပန်လျှောက်ထားမှုနှင့် ကိုစ္စတမျာ ွား သတ္တဝါတို့အပေ၌ သနားတော်မူမှုကြောင့် ထို အခိုက်၌ ကမ္ဘာလောက ် ိုသမျှသတ္တဝါတို့ကို မုဒ္ဓစက္ခုတော် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ ပညာမျက်စိ၌ ကိုလေသာမြူ အထု၊ အပါး သတ္တဝါ မျိုး စား တို့ကိုလည်း ကောင်း သ္ဒ စသောဣန္ဒြေထက်၊ မထက်၊ အခြင်း အ ကောင်း မ ကောင်း ဟောပြောပြသ ဆိုဆုံးမ၍ နား နိ ၊ နား ည့်သူ မျိုး စား တို့ကိုလည်း ကောင်း တမလွန်ဘ နောက်လောကနှင့် အကုသိုလ်တရား အပေ၌ ကြောက်လန့် ် အ ေဘေးကြီးဟု ရှုမြင်သူ၊ မမြင်သူ မျိုး စား တို့ကိုလည်း ကောင်း မြင်တော်မူ လေသည် ဥပမာအားဖြင့် ကြာကြီး တစ်ခုအတွင်း၌ ပေါက်ရောက်နေ ကြီး ထွား နေသော ကြာညို၊ ကြာနီ၊ ကြာဖြူမျိုး စုံတို့တွင် အချို့ကြာတို့ကို ေ ၌နစ်မြုပ်နေကာ ေ ပေသို့ပေါ်ခွင့်မ ါ စာလိပ်စာအဖြစ်ဖြင့်

လမ်းဆုံ၊ ကြာ၊ အချို့ကြာတို့ကိုကား ရေ၌ ထဲ၌ မြုပ်၍ ကြီးပွားခဲ့၊ အချို့ကြာတို့ကိုကား ရေ၌ ပေါ်၌ ပေါ်ထွက်စ၊ အချို့ကြာတို့ကိုကား ရေ၏ အလူးအလဲကို ပင်မခံ၍ တော့ဘဲ ရေ၏ အထက်၌ မြင့်တက်စွင့်စွင့် ဖွင့်နေကြသည်တို့ကို မြင်ရ ပုံကဲ့သို့ ကုန္နေ့ အနုအရင့် အဆင့်ဆင့်သော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ထိုနည်းနှင်နှင် ဘုရားရှင်က မြင်တော်မူ၍ လေသည်။

ထိုသို့ တရားဟောပြခြင်းငှာ ဆိုဆုံးမ၍ ကျွတ်နိုင်လောက်သော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း မြင်တော်မူခြင်းကြောင့် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာအမှူးပြုသော ဗြဟ္မာအပေါင်းအား တရားဟောတော်မူရန် ဝန်ခံသော အားဖြင့် အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် ပြန်ကြား၍ သိစေတော်မူသည်။

အပါရုတာ တေသံ အမတဿ ဒွါရာ၊
ယေ သောတဝန္တော ပမုဉ္စန္တု သဒ္ဓံ။
ဝိဟိံသသညီ ပဂုဏံ န ဘာသိံ၊
ဓမ္မံ ပဏီတံ မနုဇေသု ဗြဟ္မေ။

အိုဗြဟ္မာအပေါင်းတို့... တရားတော်ကို နာကြမည့်သူများသည် မိမိတို့ ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါတရားကို လွှတ်ကြပါစေကုန်... ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါတရားကို ထင်ရှားပြကြပါစေဟူလိုသည်။ မသေရာမှန်းအမြိုက် နိဗ္ဗာန်၏ တံခါးသည် ဖွင့်... သဘောအားဖြင့် မပြတ်ဘဲ တရားတို့ကို ဖွင့်လှစ်ထားအပ်ကုန်ပြီ။ ... စောစောပိုင်း တရားတော့မူ မိမိ၏ ပင်ပန်းကြောင်းသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆင်ခြင်မိ၍ မိမိကိုယ်တော်တိုင်အဖို့ ... လေ့လာပွားများအပ်ပြီး ဖြစ်သော မွန်မြတ်လေးနက်သော တရားတို့ကို သတ္တဝါတို့အား ... ဟောပြောတော့အံ့ဟု အကြံဖြစ်တော်မူခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူသော အခါ ဗြဟ္မာအပေါင်းသည် "ဘုရားရှင်သည် တရားဟောတော်မူရန် လက်ခံခွင့်ပြုတော်မူပြီ" ဟု သိ၍ ... လန်း ... မြောက် ထိုနေရာမှာ ပင် ကွယ် ပျောက်ကြလေသတည်း။

ဗြဟ္မာယာစနသုတ်ပြီး၏။

... သုတ်

[illegible] ဌာန = ဥရုဝေလတော၊ နေရဉ္ဇရာမြစ်ကမ်းအနီး၊ ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်အောက်။

ကာလ = ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးခါစအချိန်။

လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ။

တရားတော် = ဘုရားရှင်အဆူဆူတို့ သူတော်ကောင်းတရားကိုသာ အမှီပြု၍ နေသည့်အကြောင်း။

မှီခိုရာဂါရဝတော်မူခြင်း ... မှ မြတ်စွာသည် ဥရုဝေလတော ... နေရဉ္ဇရာမြစ်၏ အနီး ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်အောက်၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးခါစ အချိန် ... သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်

“လောက၌အလေ ရုပြုထိုက်သူ, မှီခိုအာ တော ထိုက်သူမ ှိတဲ့ နေ ခြင်း သည် ဆင် ပင်ပန် ကြောင်း ဖြစ်၏ ခုအခါ ၏ သည်အဘ ် သမဏ, ဗြာဟ္မဏအမည် သူကိုမှီခို၍ နေ ပါအံ့ နည်း”ဟုအကြံဖြစ်တော်မူသောအခါ“ငါမှာမပြည့်စုံသေ သော သီလ, သမာဓိ, ပညာ, မုတ္တိ နှင့် မုတ္တိဉာဏ ဿနတ ာ ကြ စုဟူ၍မ ှိ အာ လုံးပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ကျင့်ပြီး ဖြစ်၏ ၍လူ နတ်ဗြဟ္မာ ာ မ္မာ လောကကြီး၌ ငါ့ထက် ထိုသီလစသည်အာ ဖြင့် သာလွန်သူဟူ၍လည်းမ ှိ ထို့ကြောင့်ငါကမှီခို၍ နေနစ ာ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း တစ်စုံတစ် ဂ္ဂက်မျှမ ှိ ငါကို ် တိုင် ဆင်ကြ ် ုင် လင်း ထို ထွင် သိမြင်ထား အပ်ပြီးသော လောကုတ္တ ာ တ ာ ကို ပင် အာ ကို တစ်ခုအမှီသ ဟဲပြု၍ နေ ပေတော့မည်တကား”ဟု စဉ်စား သိမြင်တော်မူ၏ မုတ္တိဟူသည် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်မှုအ ဟတ္တဖိုလ်တည်း မုတ္တိဉာဏ ဿနကား ထိုအ ဟတ္တဖိုလ် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်မှုကို “ငါလွတ်မြောက်ပြီ ဖြစ်ပြီ”ဟု ဆင်ခြင်သိမြင်သောဉာဏ်တည်း

ဗြဟ္မာ အကြံ မြဟ္မာထောက်ခံ ဘု ာ ုင်၏ ထိုကဲ့သို့ကြံစည်တော်မူပုံကို သိ သော သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာသည်အာ ုံသော ဂ္ဂက်၂ ာစ် ဂ္ဂက်၏ လက်တစ်ကွေ သို့မဟုတ် လက်တစ်ဆန့် အချိန် တစ်စက္ကန့်ကာလ အတွင်း မှာပင် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ဘု ာ ုင်အထံတော်မှောက်သို့ ဂ္ဂက် လာပြီး လျှင် “အ ုင်မြတ်ဘု ာ ုင်တော်မြတ်ဘု ာ ၏ ကြံစည်တော်မူချက်သည် မှန်ကန် သင့်မြတ်လှပါသည်ဘု ာ အဘ ်ကြောင့်ဆိုသော် ေ အတိတ်ကာလ၌ ပွင့်တော်မူပြီးကြ ကုန်သော ဘု ာ ုင်အဆူဆူတို့သည်လည်း သူတော်ကောင်း တ ာ ကိုပင် အမှီပြု၍ သီတင်း သုံး တော်မူခဲ့ကြပါကုန်ပြီ နောက်နောက်ကာလ၌ပွင့်တော်မူကြမည့် ဘု ာ ုင်အဆူဆူတို့သည် လည်း သူတော်ကောင်း တ ာ ကိုပင် အမှီပြု၍ သီတင်း သုံး တော်မူကြပါလိမ့်မည် ထို့ကြောင့် ခုအခါ ုင်တော်မြတ်ဘု ာ သည်လည်း သူတော်ကောင်း တ ာ ကိုပင် အမှီပြု၍ သီတင်း သုံး တော်မူပါဘု ာ ”ဟု လက်အုပ်ချီကာ ရှိသေစွာလျှောက်၏

ထို့နောက် ထာတို့ဖြင့် ဆက်လက်၍ လျှောက်ပြန်သည်မှာ

ေ စ အတီတာ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ေ စ ဗုဒ္ဓါ အနာ တာ။
ေ ဂ စေတ ဟိ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗဟူနံ သောကနာသနော။
သဗ္ဗေ သဒ္ဓမ္မ ရုနော၊ ဟံသု ဟ ္တိ စ၊
တထာပိ ဟာ ဿနတ္တ ၊ သော ဗုဒ္ဓါန မ္မတာ။

ခပင်မြော စွာ သတ္တ ါတို့၏ ်နည်းမှုပန် ကြောင်း သောကစသော ကိလေသာအပေါင်း ကို ထောင်း ထောင်း ကျေညက်ဖျက်ဆီး ပေးတော်မူနိုင်ကြကုန်သော ပွင့်တော်မူပြီး, ပွင့်တော်မူ လတ္တံ့, ပွင့်တော်မူဆဲ ဘု ာ ုင်အာ လုံးတို့သည် လောကုတ္တ ာ တ ာ ပါ တိုသာ အလေ အမြတ်ထား တော်မူကြကုန်လျက် ေ တလည်း သီတင်း သုံး တော်မူခဲ့ကြကုန်ပြီ ခုလည်း သီတင်း သုံး တော်မူကြကုန်ဆဲ နောင်၌လည်း သီတင်း သုံး တော်မူကြကုန်လတ္တံ့ ၍သို့ တ ာ ကိုသာ အလေ ရုပြု၍ သီတင်း သုံး ခြင်း သည် ဘု ာ ုင်တို့၏ အစဉ်အလာ မ္မတာသာ ဖြစ်ပါ ပေ၏

တသ္မာ ဟိ အတ္တကာမေန၊ မဟတ္တမဘိကင်္ခတာ၊
သဒ္ဓမ္မော ဂရုကာတဗ္ဗော၊ သရံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။

ထို့ကြောင့် မိမိ၏စီးပွားချမ်းသာကို လိုလားသော မြင့်မြတ်ခြင်းကိုလည်း တောင့်တသော၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမဩဝါဒကိုလည်း လေးစားနာယူ သူသည် လောကုတ္တရာ ကိုးပါး မြတ်တရားတို့ကို သာ လေးစားသမှု ပြုရ ပြု၍ နေထိုက်ပေ၏။

ဂါရဝသုတ်ပြီး၏။

၃-ဗြဟ္မဒေဝသုတ်

[illegible] ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့တွင် ရှိသော အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ၏ မိဘများအိမ်။
ကာလ = နံနက်ဆွမ်းခံဝင်ချိန်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ။
ဟောကြောင်း = အနီးသို့ရောက်နေသော သားရဟန်းကို ဆွမ်းမလှူဘဲ ဗြဟ္မာကိုသာ နို့ဃနာထမင်းဖြင့် ပူဇော်ပသနေခြင်း။
တရားမြတ် = မမြင်အပ်သည့် ဗြဟ္မာကို မျှော်နေမည့်အစား မျက်မှောက်၌ တွေ့နေရ ကြုံကြိုက်နေရသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ ကုသိုလ်တရား ရအောင် ယူသင့်ပုံ။

သားရဟန္တာ အနားမှာရှိ၍ ဗြဟ္မာအား ပူဇော် ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန် ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် သာဝတ္ထိမြို့သား ဗြဟ္မဒေဝ မည်သော ပုဏ္ဏား လုလင်တစ်ဦးသည် ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြု၏။ ထို့နောက် အဖော်မရှိ တစ်ပါးတည်း နေ၍ မမေ့ မလျော့ မပေါ့မဆ သတိတရားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ထုံ့လသန်သန် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ် လေရာ မကြာမီပင် အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အိမ်ရာတည်ထောင်ရာမှ ဘောင်ခွါ မြန်းရှင် ရဟန်းပြုရ၍ အကျိုးပန်းတိုင်ဖြစ်သည့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရတော်မူသည်၊ မိမိ၏ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထိုသို့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် တစ်နေ့သော နံနက်၌ သာဝတ္ထိမြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူခဲ့ရာ မိမိ၏ မိဘများအိမ်ပေါက်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ထိုအခါ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ၏ မယ်တော်ပုဏ္ဏေးမသည် သားရဟန်းကို အိမ်ပေါက်သို့ ပင့်တင်၍ ထိုသို့သော် အိမ်ပေါက်၌ ရောက်နေပြီဖြစ်သော သားရဟန္တာအား ဆွမ်းမလောင်းလှူသေးဘဲ ပူဇော်နေကျဖြစ်သည့် မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးအား နို့ဃနာထမင်းဖြင့် ပူဇော်ပသ၍နေ၏။

သဟမ္ပတိဗြဟ္မာလာခြင်း ။ ထိုအခြင်းအရာအားလုံးကို သိမြင်သော သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းသည် တစ်ခဏချင်းအတွင်း ထိုအိမ်သို့ ရောက်လာ၍ လုပ်ငန်းစဉ်အဆင်မပြေ ပြေပြုလုပ်နေသော အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ၏ မယ်တော်ပုဏ္ဏေးမကို သတိသံဝေဂ ရစေရန် ရည်သန်၍ ကောင်းကင်မှပင် အောက်ပါဂါထာတို့ကို ဆို၏။

ႁ ႁ က္ကတော ြဟ္မဏ ိ ြဟ္မလောကော၊
 သာဟုတိ ိ ကျာသိ နီ စ္စ ။
နေတာ ိ သော ြဟ္မဏ ိ ြဟ္မဘက္ခာ၊
ကိ ဗ ပွသိ ြဟ္မပထံ အဇာနံ ။

အိုပုဏ္ဏေ သင်၏စိတ်မှန်ဖြင့် အမြဲတမ်း ယနာနှံ့ဆွမ် သည်မှန်ပူဇော်ပသနေသည့် ြဟ္မာမင်း၏ ြဟ္မာ့ပြည်သည်ဤ ျလူ့ပြည်လောကမှ ေ ေလှစွာ၏။ အိုပုဏ္ဏေ သင်ပူဇော်ပသနေသည့်ဤ ်နှံ့ယနာထမင်း ျေသည်လည်း ထိုြဟ္မာမင်း၏ အစာအစာမဟုတ်။ ြဟ္မာ့ပြည် သွားလမ်းကြောင်းစခန်းကိုမသိပါဘဲ အဘ ်ကြောင့် ြဟ္မာပြည်ကိုမှန်၍ မြည်တမ်းတတ်ဆိုနေဘိသနည်း။

ဧသော ိ ိ တေ ြဟ္မဏ ိ ြဟ္မ ေ ါ၊
နိရူပ ိ ကော အတိ ေ ပ တ္တော ။
အကိ ဥ္စနော ိ ကူ အနညပေါသီ၊
ေ ဂ တေ သော ိ က္ကူ ။ ထံ ံ ဖ ိ ဒ္ဓော ။

အိုပုဏ္ဏေ ်မ၏အိမ်သို့ ဆွမ်းအလို့ငှာ ် ေကာ်နေသော ဤ ျပုဂ္ဂိုလ်ကား ြဟ္မ အမည် ေသောသင်၏သာ ဟန်တော်တည်း။ ထိုအ ်မ၏ သာ ဟန်တော်သည် ကိုလေသာနှင့်ကင်းစင်ဖြာကာမအဘိသင်္ခါ ဟူသော် ခုသောဥပဓိ ်တော်မမူတော့။ နတ်ြဟ္မာတို့ထက်ပင် လွန်ကဲတက်မြင့်မြတ်တော်မူ၏။ ေ သ သည်ဖြစ်ပွား ကြောင်းကြောင့်ကြ ကင်းလည်း ကင်း ကွာတော်မူပြီ။ ိမိကို ်မှတစ်ပါး သာ ဂ သူ အခြားလူကို မွေးမြူခြင်း အလေ့လည်း ် တော်မမူတော့။

ြဟ္မ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

မ ်တော်အိမ်မှ ြဟ္မာပူဇော်ပွဲကြီး ဟန်တော်အ ်ြဟ္မ သည် သာ တ္ထိမြို့၌ ကျောင်း ေဆ ် ကြွ ် ေသောမုဏ္ဏေ၏ သာ တစ်ဦးဖြစ်၏။ တစ်နေ့ ် သာ တ္ထိမြို့၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်လာ ် ် တော်အိမ်ပေါက်သို့ လာ ေကာ်ဆွမ်း ်၏။ မ ် တော်ကား မ သာသာမဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် အိမ်တွင်းသို့ပင့်၍ ထိုင်စ ေန ထိုင် ခင်းကိုကား ေ ပ ၏။ ထိုသော် ဂုဏ်တစ်ဖွန့်လောက်ကိုမျှလောင်လှူမှုကိုမပြု။ ထိုနေ့မှာ ြဟ္မာပူဇော်ပွဲ အထူး ကျင်းပမည့်နေ့လည်း ဖြစ်နေ၏။ တစ်အိမ်လုံးလောက်ပင်နွားချေးဖြင့် လိမ်းကျံထား၏။ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ကို လည်း ကြဲထား၏။ တောပန်းတောင်ပန်းတို့ဖြင့်လည်း အဆန်းတကြ ် ်လု ် ထားသည်။ ကံ့ခွန်ကုက္ကာ မုလေး ပွားတို့ကိုလည်း ကွာ ံ တွဲလဲဆွဲ ်တ်စိုက်ထူထား၏။ ထိုနေ ေ၍ နေ ိ ၌ မြေပြည့်အိုးများကိုလည်း ည်ညာစွာ တည်ထား၏။ မ ်တော်ပုဏ္ဏေမသည် နှံနက်စောစောကပင် အိုး ကမှတ၍ နံ့သာ ေ အို လုံးကုန်အောင်ချေ၍ တ်စာကန်ဆာ ဂဆင်မြန်ထား ြီးဖြစ်နေ၏။ ထို့နောက် ြဟ္မာပူဇော် နံ့အသင့်စီမံမွမ်းမံထား ြီးဖြစ်သော အိမ်နောက်ဖေးတစ်နေ ေ ကွက်လပ်သို့ထွက်လာကာ ဖိတ်မန်ထားသည့်အသည့်ပ ိ သိတ်စုံချိန် ် ေ ခွက်အတွင်း ထည့်ထားအပ်သည့်ယနာနှံ့ထမင်းတို့ကို လက်ဖြင့်မြှောက်ချီ၍ ူ လျက် မြေပေ ူ ထောက်ကာ "အ ်မဟာ ြဟ္မာ တော်မူပါ၊ သာ ဂတော်မူပါ၊ နှစ်သက်တော်မူပါ" စသည်ဖြင့် နှုတ်မှတတွတ်တွတ် တ်ဆိုပူဇော်၍ ဆွမ္မန် များတောင်း တနေလေသည်။

သဟမ္ပတိြဟ္မာလာခြင်း ထိုအခြင်းအ ေအာ လုံးကို သိမြင် ေသော သဟမ္ပတိြဟ္မာမင်းသည် "ဤပုဏ္ဏေမ သည် ဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီဖြစ်၍ မိမိအနီးသို့ အလှူခံ ေကာ်လာသော အ ်မြတ်ကိုကား ဂုဏ်တစ်ဖွန့်လောက် ကိုမျှ လှူမှန်း ံ မှန်းမသိ မြင် ်ကိုအ ေများ ်သည့်ြဟ္မာကိုသာမှန်၍ လှူ ်န်ပူဇော်နေဘိ၏။ တစ်စုံတစ်ခု

အာဟုနေ□ျ□□□□ုဘာ□□တတ္တော၊
န□ါန်□□□□န္တ□□ကိ္ခကောနေ□ျ□
ဗာဟိတ္တာ□ါပါနိ□အနူပလိတ္တော၊
ဃာသေသန်□ကွ□□ တိ□သီတိဘူတော□

ထိုအ□ှင်မ၏□သာ□□ဟန်□တော်သည်□သူ့ကိုလှူ□ါန်□□သမျှ□ာန့်ပြန်ကြီး□လ□□အကျိုး□ိုပေ□ တတ်သဖြင့်□အ□□□ှ□ု□ဆောင်၍မူလည်□□ကြည်ဖြူလေ□□တ်□ူဇော်အပ်သည့်□လာဘ်သပ် ပကာ□အဖြာဖြာကို□ကောင်□စွာသိမ်□ိုက်□ံ□ု□ခြင်□ာလည်□□□ထိုက်တော်မူ၏□□ကိလေသာမှန် အတွင်□□□န့်ကို□□□□တန်□□□□ချက်□ဉာဏ်လက်နက်ဖြင့်□ျိုဖျက်ပျက်သုဉ်□□□ုက္ခအဆုံ□သို့□□ါက် တော်မူပြီ□□သီလစသော□က်တို့ဖြင့်□ုံအပ်သောကို□□တော်မူ၏□□ပူနတ်ဖြဟ္မာ□သတ္တ□ါတို့၏ တမလွန်စခန်□□ကြီ□ပွာ□လမ်□သို့□မျှော်မှန်□□ည်□□□ပေ□လှူဖွ□ကိုလည်□□□ည်□□□သမျှ□အကျို□ □သဖြင့်□ာစ်စမချန်□အလှူခံခြင်□ာလည်□□ထိုက်တော်မူ၏□□ကောင်မှု□အာသ□ါတို့ကို□□ မျှော်ပြီ□ဖြစ်၍□ကိလေညစ်ကျု□လိမ်□ာျမှုမ□ိတော့□□ကိလေသာဟူ□အပူခပ်သိမ်□□အ□ငြိမ်□တော် မူပြီ□ဖြစ်၏□□□ ခုအခါ□အစာအာဟာ□ကို□ခြင်□ာ□လှည့်လည်တော်မူလာခြင်□ဖြစ်၏□

န□ာသယ□စ္ဆာ□န□ု□တ္ထမတ္တိ၊
သန္တော□□ူမော□အနိဃော□နိ□ါသော□
နိက္ခိတ္တ□ဏ္ဍော□ာသထာ□□သု၊
သော□ာျ□ဟုတိ□ဘုဥ္ဍတု□အ□ဂ္ဂပိဏ္ဍံ□

□ှင်မ၏သာ□တော်□အ□ှင်ဖြဟ္မ□□□သန္တာန်၌□ကိလေညစ်ကြေ□□စ်သည်□န်လေ□□မ□ိတော့□ ကိလေခပ်သိမ်□□အ□ငြိမ်□သောစိတ်□ိတော်မူ၏□□□ ဉ်ကျေ□လိမ္မာ□ဆင်□□တနာကြီ□ာဲ့သို့□□ ဥ်ကျေ□သိမ်မွေ့စွာ□လှည့်လည်တော်မူနေ၏□□ာန်လှုပ်တတ်သော□ာဏှာလည်□□တော်မမူ□ □ဟန္တာအ□ှင်မြတ်တို့၏□သီလမျိုး□ဖြစ်၍□ကောင်□မြတ်စင်ကြ□□သော□သီလလည်□□တော်မူ၏□ ကောင်□စွာလွတ်မြောက်သော□စိတ်လည်□□တော်မူပြီ□□□ှင်မ၏□ဖြဟ္မ□□□အမည်□သော□ိုသာ□ တော်သည်□သင်၏□မီ□ူဇော်ဖွ□ဖြစ်သော□မွန်မြတ်သည့်□ဃနာနို့ဆွမ်□ာကို□ဘုဥ်□ပေ□ါစေလော့□

ကို□ချိန်တွ□□လိုသူသည်□ချိန်ခွင်ကြီ□အနီ□မှာ□ပါလျက်□ချိန်ခွင်ကိုဘေ□ချ၍□လက်ဖြင့်သာ□ချိန်ဆနေဘိသကဲ့သို့ လည်□ကောင်□□အနီ□၌□ဆည်ကြီ□□ပါလျက်□ဆည်ကိုမတီ□□□မိ□□ဖိုက်ကို□ာီ□နေဘိသကဲ့သို့လည်□ကောင်□□မီ□ာို အလို□သူသည်□မီ□ာိုမမှုတ်□ို□ာန်□ကြု□ာိုသာ□ခွန်အာ□စိုက်ထုတ်□မှုတ်နေဘိသကဲ့သို့လည်□ကောင်□□ပြုလုပ်နေဘိ၏□ ငါသွာ□၍□သူမ၏မိစ္ဆာအ□□ကို□ဖျောက်ပ□□၊□□□ဂ္ဂတိလမ်□ခ□□မှ□ထုတ်ဆ□□၊မု□ရမြတ်စွာသာသနာတော်□□□□□စ်ဆ□□ ကု□□□အထွေထွေသောဥစ္စာတို့ကို□ကြဲချလှူ□ါန်□ပြီ□□ပျှင်□သု□တိနန်□□နိဗ္ဗာန်လမ်□ာကို□ဖြည္ဆန်တိုက်တွန်□မှ□သင့်တော့ မည်”ဟု□အကြံပြုကာ□ထိုနေ□ာသို့□□ါက်လာခဲ့ခြင်□□ဖြစ်လေသည်□

ဖြဟ္မာနှင့်လှူ့ခ□□□□□□နောက်ဆုံ□□ဖြဟ္မာဘုံမှ□တောင်ထွတ်မျှပမာဏ□□သော□ကျောက်တုံ□ကြီ□□ာစ်တုံ□ာို□ချလိုက်□ာ ၏□□ထိုကျောက်တုံ□ကြီ□□သည်□အ□ိန်အဟုန်ဖြင့်□ာျလာ□ာ□ာစ်နေ့□□□□နာ□ီ□လျှင်□□□ုဇနာ□□□သောင်□□□□ထောင် နှုန်□ဖြင့်□□□လကြာမှ□ာ၍လူ့ပြည်သို့□ိ□ါက်နိုင်၏□□ဖြဟ္မာပြည်နှင့်□လူ့ပြည်သည်□ထိုမျှ□□ကွာ၏□□ “ဤမျှ□□ ကွာလှသော□ဖြဟ္မာပြည်မှ□ဖြဟ္မာကို□မှန်□ာမ်□၍□ူဇော်မနေပါနှင့်□□သင်ပူဇော်အပ်သည့်□နို့ဃနာထမင်□သည်လည်□ ဖြဟ္မာမင်□ာ□သည့်□အစာမျိုး□မဟုတ်ပါ□□ဖြဟ္မာများ□မှာ□ာျာန်ပီတိဖြင့်သာ□နေကြ၍□အစာအာဟာ□□ာ□သောက်ရို□ မဟုတ်ပါ”ဟု□သဟမ္ပတိဖြဟ္မာမင်□ာ□ဖုဏ္ဏော□အာ□□ထမဆုံ□□ထာဖြင့်□သတိပေ□သည်□

ပိသေနိဘူတောပဉ်ပသန္တစိတ္တော၊
နာဂေါ ဒန္တော စ တိ အနေဇော။
ဘိက္ခုသုသီလော သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊
သော တံ ကျာဟုတိ တံ ဘုဥ္ဇတု အဂ္ဂပိဏ္ဍံ။

ကိလေသာစစ်တပ်ကို အောင်နိုင်ကင်းပြတ်ပြီးဖြစ်၍ အပူအပင်မလိမ်း အေးငြိမ်းသော စိတ်ရှိသော ပြဟ္မဏဟန်သည် စာနုပ်လုပ်ချောက်ချားတတ်သည့် တဏှာတဂါမရှိတော့သည်ဖြစ်၍ ဥက္ကောမလေပြီးသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ ထိုထိုဤဤကိုလှုပ်ရှားလည်တော်မူ၏ သီလဖြူစင် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အနှတ္တဖိုလ်စိတ်၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်တော်မူသော ထိုသင်၏သော ဟန်တော် ပြဟ္မဏသည် သင်၏ မိမိပူဇော်ဖွယ်ဖြစ်သော ယနာနို့ဆွမ်းကို ဘုဥ်းပေးပါစေလော့။

တသ္မိံဟ သန္နာ အဝိကမ္ပမာနာ၊
ပတိဋ္ဌပေဟိ ကို ဏ ကိုဏာ ေ။
ကဉ ဟိ ဖည်း သု ခမာ တိကံ၊
ပိသွာ မုနိံ ပြာဟ္မဏိ သြဃတိက္ကံ။

အိုပုဏ္ဏေမ သင်သည် မြတ်သောအလှူကို နံ တော်မူထိုက်သော သင်၏သာ တော် ထိုပြဟ္မဏ ဟန် အား နိုင်သော ကြည်ညိုသဒ္ဓါဖြင့် မြတ်သောအလှူကို ပေးလှူပါလေလော့။ ဩဃ ဖြာ သံသ ဂါ အေ ဥ်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော ထိုပြဟ္မဏ အမည် သော ဟန်တော်ကို ကောင်းစွာမမြင်ဖူး တွေ့နေ ပေပြီ အ နိုင်မ အတွက် နောင်ခါဖွံ့ဖြိုး ကောင်းမှုမျိုးကို အာ ကြိုးမ တ်ပြုလုပ်ပါလေလော့။

သံ နာတင်ထေ ပိတို့၏ မှတ်ချက် ပါထာ

တသ္မိံဟ သန္နာ အဝိကမ္ပမာနာ၊
ပတိဋ္ဌပေသိ ကို ဏ ကိုဏာ ေ။
အကာသိ ဖည်း သု ခမာ တိကံ၊
ပိသွာ မုနိံ ပြာဟ္မဏိ သြဃတိက္ကံ။

ထိုသို့ သဟမ္ပတိပြဟ္မာမင်း တ ကိုက်တွန်းပြောကြား သတိပေး ကာ ဆိုသည့်အတိုင်း ပုဏ္ဏေမသည်လည်း မြတ်သော အလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော အ နိုင်ပြဟ္မဏ ဟန္တာ အပေါ်၌ မြဲနိုင်သော ကြည်ညိုသဒ္ဓါဖြင့် အလှူကိုပေးလှူလေ၏ ဩဃ ဖြာ သံသ ဂါ အေ ဥ်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော မိမိ၏သာ ဟန္တာ အရှင်ကို ဖူးမြင်တွေ့ကြုံနေ သည်ဖြစ်၍ မိမိအတွက် အနာ တ်အကျိုး ဆောင်သည့် ပိုမည့် ကောင်းမှုအမျိုးမျိုးကို အာ ကြိုးမ တ်ပြုလုပ်လေတော့သည်။

ပြဟ္မဏ သုတ်ပြီး၏။

ဗကဗြဟ္မသုတ်

ဌာန = ပထမစျာန်ဗြဟ္မာ့ဘုံ
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်
ဟောကြောင်း = ဗကဗြဟ္မာကသူတို့ဗြဟ္မာ့ဘုံနှင့်တကွဗြဟ္မာအပေါင်း အပေါင်းသည်မြဲ၏စသည်ဖြင့်ပြောဆိုခြင်း
တရားတော် = ဗြဟ္မာ့ဘုံဌာန ဗြဟ္မာအဖြစ်ထက်သာလွန်မြင့်မြတ် သောတရားကြောင်း

ဗကဗြဟ္မာ၏မိစ္ဆာအယူ မြတ်စွာသည်သာဝတ္ထိမြို့ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏ ထိုစဉ် ပထမစျာန်ဗြဟ္မာ့ဘုံ ဖြစ်နေသောဗကအမည်ရှိဗြဟ္မာကြီး၏ သန္တာန်၌ "ဤပထမစျာန်ဗြဟ္မာ့ဘုံနှင့်တကွ ဗြဟ္မာအပေါင်းသည် မြဲ၏ ခိုင်ခံ့၏ အခါခပ်သိမ်း တည်တံ့၏ အလုံးစုံမကျိုးမပျက်ပြည့်စုံ၏ လျောဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိ ပေ၏ ဤဘုံဌာန၌ မည်သူမျှဖြစ်ခြင်းလည်းမရှိ အိုမင်းခြင်းလည်းမရှိ သေခြင်းလည်းမရှိ လျောခြင်းလည်းမရှိ ထို့ကြောင့် ဤဘုံဌာနထက်သာလွန်မြင့်မြတ်သောအခြားလွတ် မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ လောကကြီးတွင်မရှိတော့ ဤဘုံဌာနသည်သာလျှင်လွတ် မြောက်ရာဌာနစစ်စစ် အမြဲ ဘုံဗိမာန်ကြီးဖြစ်၏"ဟု ဖောက်ပြန်သောအယူ အစွဲ ဖြစ်၍နေ၏ ထိုအယူအစွဲအတိုင်း အခြားဗြဟ္မာတို့အား လည်းပြောဟော၍နေသည်

ဘုရားရှင်ကြွတော်မူ ထိုသို့ဗကဗြဟ္မာ၏မိစ္ဆာအယူဖြစ်နေပုံနှင့်တကွ ဗကဗြဟ္မာအမှုထား ၍ ဗြဟ္မာပေါင်းများစွာ လွတ်တမ်းမည့်အခြင်းအရာကို မြင်တော်မူသောဘုရားရှင်သည် ဗကဗြဟ္မာ ရှိရာ ပထမစျာန်ဘုံသို့ကြွလာတော်မူသည် ဘုရားရှင်ကြွလာသည်ကိုအဝေး၌ပင် မြင်သောဗကဗြဟ္မာကြီးက "အရှင်ဘုရား ကြွတော်မူပါ ကြွလာခြင်းသည်ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပင်ဖြစ်ပါ၏ ကြာမြင့်လှမှသာ အရှင်ဘုရားသည် တစ်ခါတစ်ခေါက် ဤနေရာသို့ဗြဟ္မာ့ ပြည်သို့ ကြွရောက်လာပေ၏ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ကြွလာတော်မူဖို့ရာ ကြာမြင့်လှမှသာ အလှည့်ကျပေတော့၏ တပည့်တော်များကတော့ မကြာမကြာကြွလာစေချင်ပါသည်ဟုလို အရှင်ဘုရား ဤဘုံဌာနနှင့်တကွ ဤဗြဟ္မာအပေါင်းသည် မြဲပါ၏ ခိုင်ခံ့ပါ၏ အခါခပ်သိမ်း တည်တံ့ပါ၏ ကျိုးပျက်ပေါက်ကြားမှုမရှိ အလုံးစုံပြည့်စုံပါ၏ လျောဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော မရှိပါ မြဲပါ၏ ဤဘုံဌာနတွင်မည်သူမျှဖြစ်ခြင်း အိုမင်းခြင်း သေခြင်း လျော ခြင်း တဖန်ပြန်ဖြစ်ခြင်း မရှိပါ ဤနေရာဌာနထက်သာလွန်ကောင်းမြတ်သောလွတ် မြောက်ရာဌာနလည်း အခြားမှာမရှိတော့ပါ"ဟု လျှောက်၏

ဘုရားရှင် ထိုသို့ဗကဗြဟ္မာကြီးက သူ့အယူ အဆအချက်အလက်ကိုခပ်သွက်သွက် လျှောက်သောအခါ ဤဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ ဗကဗြဟ္မာကို အဝိဇ္ဇာမှောင်ဖုံးလေပြီတကား ဗက ဗြဟ္မာသည်မသိမှုအဝိဇ္ဇာကြောင့်တန်ခိုးလေပြီတကား အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မမြဲသော အရာကိုပင်မြဲ၏ဟု ပြောဆိုနေဘိ၏ မခိုင်ခံ့သော, အခါခပ်သိမ်းတည်ရာမရှိသော, မပြည့်စုံ

သော, မြဲ့လျော့ခြင်း သဘောရှိသောအ ကကိုပင် နိုင်ခဲ့၏၊ အခါခပ်သိမ်း ထင် က ၏ ပြည့်စုံ ၏၊ မြဲ့လျော့ခြင်း သဘောမရှိဟု စွဲ ု နေဘိ၏၊ ဖြစ်ခြင်း၊ င့် ကြံ အိုမင်းခြင်း၊ သေ ခြင်း၊ မြဲ့ လျော ခြင်း၊ နောက်ထပ်ဖြစ် ခြင်း သဘောတန် လန် ကြီ နေသည့်အ ကကိုပင် မဖြစ် မ င့် ကြံ မသေ မမြဲ့လျော နောက်ထပ်မဖြစ် ဟု မှတ်ထင်နေဘိ၏၊ ဤဘုံ ဤဌာနထက် သာလွန်ကောင်းမြတ်သောဌာန ရှိပါသေး လျက် ဤဌာနထက် သာလွန်ကောင်းမြတ်သော လွတ် မြောက် ကဌာနမရှိတော့ဟု အမြင်မှား နေဘိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဗကဗြဟ္မာ၏ မသိချက်သာ ကော ဆို ကြ လှချေ၏တကား

ဗကဗြဟ္မာ　　ဤသတ္တတိ ေ ိတမ ဖုညကမ္မာ၊
　　သ တ္တိ နော ေကတိ ဝ ိ အတီတာ
　　အ မန္တိမာ ေ ူ ဗြဟ္မုပပတ္တိ၊
　　အသ္မာဘိဇပ္ပန္တိ ဇနာ အနေကာ

အို ဟန် တော် ေိတမ ကျွန်ုပ်အပါအ င် အော လုံ ကိုပ် ေ ၀က်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဤဘုံဤဌာန၌ ကောင်းမှုကံကြောင့် ဖြစ်လာခဲ့ကြကုန်၏၊ အခြား သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အလိုသို့ လိုက်ပါကြ ကုန်၏၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြဲ သေန္ဓေနေ ခြင်း၊ အိုမင်း င့် ကြံ ခြင်း သဘောကိုလည်း လွန်မြောက်ပြီး ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤဘ သည် ကျွန်ုပ်တို့ အဖို့ ေ ူ ဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်ပညာ ကြောင့်ဖြစ် သည့် နောက်ဆုံး ဘ တည်း မျ ကြ လှစွာ သတ္တ ါတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တောင့် တမြတ်နိုး ကြကုန်၏

ဗကဗြဟ္မာသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဗကဗြဟ္မာနှင့်အ ု မှား ဘု က ဖွင့်တော်မမူမီ ေ ု အတော်ကြာကြာဆီက အမျိုး သား တစ်ေ ၀က်သည် ငါးမြား အာရုံ ကာမ ုက်ထုပြောသည့် လူ တ်ကြောင်းတော်၌ နေ ခြင်း မ ပြီ ငွေ့လှသဖြင့် သေ့ပြုလုပ်၏၊ ထို့နောက် တောကြီး တောင်ကြီး များ သို့ နိ င်၍ တ သိုက် မ ိကံ တ က တို့ပွား များ ကာ စျာန်သမာပတ်ချမ်း သာဖြင့် မွေ့လျော်၍ နေ၏၊ စုတေချိန်၌လည်း ိ ထ သော စတုတ္ထစျာန် အာ လျော်စွာ စတုတ္ထစျာန်ဗြဟ္မာဘုံတို့တွင် အောက်ဆုံး ဖြစ် သော ေ ဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၌ဖြစ်၏၊ ထိုဗုံ၌ က မ္မာ ငါး က အသက်တမ်း ကြာအောင်နေပြီး နောက် စုတေ၍ အောက်တတိ စျာန်ဘုံတို့တွင် အထက်ဆုံး ဖြစ်သော သုဘကိဏှာဘုံသို့ ကြံ၏၊ ထိုဗုံ၌ ကမ္မာ သက်တမ်း ကြာအောင်နေပြီး လျှင် အောက် တိ စျာန်ဘုံတွင် အထက်ဆုံးဖြစ်သော အာဘဿ ဗြဟ္မာဘုံသို့ က်ပြန်၏၊ ထိုဗုံ၌ ကမ္မာ ကြာ အောင်နေပြီး နောက် အောက်ပထမစျာန်ဘုံတို့တွင် အထက်ဆုံး မဟာဗြဟ္မာဘုံသို့ က်လာ၏၊ ထိုဗုံ၌ တစ်ကမ္မာ ပတ်လုံး နေစဉ် မိစ္ဆာအ ု ကို ူ မိလေသည်၊ လူသည် ေ ဖိုး တုန် တမူ မိမိပြုအပ်ခဲ့သောကံနှင့် မိမိဖြစ်ခဲ့ ကဘုံဌာန များ တို့ အမှတ် သေ ၏၊ တဖြည်းဖြည်း ကာလကြာလာသောအခါ ထို မျိုး လုံး မေ့ပျောက်ကာ "ဤပထမစျာန် ဘုံနှင့် ဤဗြဟ္မာများ သည် မြဲ၏၊ နိုင်ခဲ့၏၊ ဤဘုံထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သော လွတ်မြောက် ကဌာနမရှိတော့" ဟု သဿတ ိ မိစ္ဆာအ ု ကို ူ မိလေတော့သည်၊ ထိုသို့ ု လိုက်သဖြင့် အထက်အထက်မှ ဗြဟ္မာပြည် ၊တ,စ စျာန်ဘုံ မျိုးတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ မ ိ ပါ၊ ဖိုလ် ပါ၊ နိဗ္ဗာန်တ က တို့ကိုလည်း ကောင်း ကာ ဖြစ် က ကြံက်လေသည်

ကိုပ် ေ ၀က် ဗကဗြဟ္မာက ဘု က ိုင်အာ လျောက်သော ိထာတွင် "ကျွန်ုပ် အပါအ င် ကိုပ် ေ ၀က်တို့" ဟု ကဲ့၌ ဘု က ိုင်၏ "ဗကဗြဟ္မာသည် မသိမှုအ ိဇ္ဇာကြောင့် အကန် ဖြစ် ကလေပြီတကား" စသော စကား တော်ကြောင့် ထိတ်လန့် ကာ မိမိတစ်ဦး သာ ဤကဲ့သို့ ု သည်မဟုတ် ကျွန်ုပ်ပုဂ္ဂိုလ်များ လည်း ဤကဲ့သို့

ဘု□ား□ျင်□ ||||||||||||||||||||||||||||||||||အပ္ပံ□ဂ်ိဖိတံနဲ□ဂ်ိ□ိသမာ□ုံ၊
□ံ□ော်ဖိ□ကမြိညာသိ□ိသမာ□ုံ□
သတံသြ□ဟာသာနံ□ြိ□ဗ္ဗုဂြိနံ၊
အာ□ုံ ဖြီဇာနာမိဝ်ကာ□ါပဂံ□ြိပ္ပဟော့□

အိုဗကဗြပ္ပာ □□နိ□ဗ္ဗု□တစ်သိန်မျှသော အသက်တမ်းကို သင်က□ှည်ကြာလှ၏ဟု မှတ်ထင်နေဘိ၏ □□□ျှမျှလောက် အသက်တမ်းသည် အတိုကလေးသာဖြစ်၍ မ□ှည်ကြာလှချေ□ သင်၏ထိုနိ□ဗ္ဗု□တစ်သိန်မျှသော အသက်ကြွင်းကို ငါဘု□ား သည်ပိုင်းခြားကုန်စင်အောင် သိမြင်ထား□ပြီဖြစ်၏□

ဗကဗြပ္ပာ□ ||||||||||||||||||||||||||||||||||အနန္တ□ဿီ□ာ□□ါဟမသ္မိ၊
ဇာတိဇ□ံသောကမုပါတိ□တ္တော□
ကိံမေ□ုံ□ဗ္ဗံ□□တသီလ□တ္တံ၊
အာစိက္ခမေ□ံ□□ မယံ□ိဇညာ□

□ဘု□ား□ျင်က "□သင်၏အသက်ကြွင်းကို ငါသိမြင်၏" ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သော အခါ ဗကဗြပ္ပာကြီးသည် အနည်းငယ်□ိတ်လန့်သွား၏ □□မိမိအသက်ကြွင်းနှင့်တကွ မိ□ုံ□ာအကြောင်းများကိုလည်း □ကြား□ျင်လာ၏ □ထို့ကြောင့် □□□

အို□ျင်တော်မြတ်ဘု□ား □□အ□ျင်မြတ်ဘု□ားသည် "□ငါကား□□အလုံးစုံကို အကုန်မြင်နိုင်သူတည်း □□□ိ□ါသနေ့ အို,နာ,သေ□□□□ုက္ခဘေးတို့ကိုလည်း ကောင်း□□နေ□ည်□ူဆွေး□ိတ်မအေး□ကြောင်း □သောကစသောဘေးအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း □လွန်မြောက်ပြီးသူတည်း" ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏ □□တပည့်တော်၏ မိ□ုံ□ာအကျင့်သီလကား□□အဘ□်ပါနည်း □□တပည့်တော်သိနိုင်အောင် □□သနား□သောအား□ဟောကြား□တော်မူပါ□

ဘု□ား□ျင်□ ||||||||||||||||||||||||||||||||||□□ံ□ော်အပါ□ေ သိ□ဗ္ဗုမ□နသေ၊
□ိပါသိတေ□ယမ္မနိ□ယမ္မ□ေတေ□

□ူကြပါသည်ဟု "သူခိုးသေဖော်ညှိသောအားဖြင့် "□□□ကျပ်□□□ေ□ဂက်" စသောစကားကိုဆို၍ အများကိုလက်ညှိုး□ထိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်□

နိ□ဗ္ဗု□တစ်သိန် ||||||||||||||||||||တစ်မှစ၍ တစ်ကုဋေတိုင်အောင် □ေ□တွက်နည်းသည် □□ ခုအခါ အားလုံးနားလည်ထား□သည့်အတိုင်းပင်ဖြစ်၏ □ထိုကုဋေပေါင်းတစ်□ာသည် ကောဋိတစ်ခုဖြစ်၏ □ထိုပကောဋိသိန်ပေါင်းတစ်□ာသည် ကောဋိပကောဋိတစ်ခု □ထိုကောဋိပကောဋိသိန်ပေါင်းတစ်□ာသည် နဟုတတစ်ခု □ထိုနဟုတသိန်ပေါင်းတစ်□ာသည် နိန္နဟုတတစ်ခု □ထိုနိန္နဟုတသိန်ပေါင်းတစ်□ာသည် အဗ္ဗု□တစ်ခု □ထိုအဗ္ဗု□နှစ်ဆ□်သည် နိ□ဗ္ဗု□တစ်ခု□ ဗကဗြပ္ပာ၏ နောက်ထပ်နေ□မည့်အသက်ကြွင်းသည် ထိုနိ□ဗ္ဗု□တစ်သိန်မျှသာ□ှိတော့သည်ဟု ဘု□ား□ျင်မိန့်တော်မူသည် □□□□ျှကား □သတ္တကနိပါတ်□ကုက္ကု□ဇာ□□□ဗကဇာတ်အဋ္ဌကထာလာ တွက်ပုံဖြစ်၏ □□□ျှသံ□ုတ်□ိကာ၌ "အဗ္ဗု□တစ်ခုဟူသည်ကား လတိုင်း□သုံး□ဟုည်ဖြင့်တစ်စီကိုက်နှမ်းများ တွင်းအနှစ်တစ်□ာ အနှစ်တစ်□ာလျှင် နှမ်းတစ်လုံးတစ်လုံး ထုတ်□□ ၍ ထိုနှမ်းအားလုံးကုန်သွား□ှိန် တစ်အဗ္ဗု□မှာ ကုန်တတ်သေး□□ ထိုအဗ္ဗု□ကို□နှစ်ဆ□်သည် နိ□ဗ္ဗု□တခုဖြစ်သည်" ဟုဖွင့်ပြ၏ □□□ျှအဖွင့်သည် နောက် □□□□ကောကာလိကသုတ်ပါဠိတော်၌ လာသောစကားတော်တို့နှင့်ညီ၏ □□ထိုသုတ်၌ အကျ□်တွက်ပုံ□သိ□လတ္တံ့□□□

တံ တေ ပုရာဏံ ဝတသီလဝတ္တံ၊
သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါဝ အနုဿရာမိ။

အိုဗကဗြဟ္မာ၊ သင်၏ရှေးအကြောင်းတို့ကို ပြန်ပြောင်း၍ဟောတော်မူလျှင် ထင်ရှားသော အချက်အချက်ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် ငါမြင်တော်မူ၏ဟု ဆိုတွင်။

သင်သည် တန်ခိုးကြီး၍ ကဆုန်အဟုန်ပြင်းပြ ပူလောင်လှသော နွေကာလ၌ သဲကန္တာရအတွင်း၌ ရေငတ်မွတ်ခြင်းဝေဒနာကြီးစွာ ခံစားနေကြရသော သူများစွာသောလူနှင့် နွားတို့ကို သင့်အဘိညာဉ်တန်ခိုးစွမ်းဖြင့် အာဟာရ အနေဖြင့် ရေတို့ကို တိုက်ကျွေးခဲ့ဖူးလေပြီ။ ထိုရေတိုက်ကျွေးခြင်းသည် သင်၏ရှေးအကြောင်း ကောင်းမှုကျင့်ဝတ်တစ်ခုပင်တည်း။ ထိုရှေးအကြောင်းကို ငါသည် အိပ်ပျော်ရာ ထကျိုရာမှ နိုးသောလာသူသို့ ခွဲပြား တုန်စင် သိမြင်တော်မူပေ၏။ အိပ်ရာမှ နိုးသော ထကျိုရာသည် နံနက်ပိုင်း၌ မြင်မက်သော အိပ်မက်အကြောင်းကို အထူးမစဉ်းစားဘဲ သိနိုင်သကဲ့သို့ သင်၏လွန်လေခဲ့သော အတိတ်ဘဝများက အကြောင်းအရာကို ကောင်းစွာမိမိငါဘုရား သိ၏ဟု ဆိုလိုသည်။ သတ္တကနိပါတ်၊ ဗကဇာတ်အဋ္ဌကထာ။

ဗကဗြဟ္မာ၏ ရှေးကောင်းမှုများ
ကူသည့်တို့ အားရေတိုက်၍ ကယ်တင်ခြင်း

ဗကဗြဟ္မာအလောင်းသည် ရှေးအတိတ်ကာလ တစ်ခုသောဘဝ၌ ဈာန်အဘိညာဉ်ရ ရသေ့တစ်ပါးဖြစ်ခဲ့၏။ မြစ်ကမ်းအနီး၌ သစ်ရွက်ကျောင်းတလေဖြင့်နေ၏။ တစ်နေ့သ၌မူ ရသေ့သည် နံနက်စောစောသစ်ရွက် ကျောင်းတလေမှထိုင်ကာ မြစ်ကိုကြည့်ရှုနေ၏။ ထိုစဉ် မြစ်ရေတို့ အဟုန်ပြင်းစွာ တိုက်ပြည့်လျှံ စီးဆင်း လာနေသည်ကို တွေ့မြင်၏။ ထိုသို့ မြစ်လုံးပြည့်မျှ တသွင်သွင်တမောမော စီး၍နေသောရေတို့ကို ကြည့်၍ "ဤ ကမ္ဘာလောကကြီး၌ ဤကဲ့သို့ ချိုမြိန်သော သောက်ရေသုံးရေ ကိုမရ၍ သဖြင့် ဆင်းရဲ ဒုက္ခရောက်နေကြသော သတ္တဝါများ ရှိကြလေသလော" ဟု အဘိညာဉ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုသောအခါ သဲကန္တာရကြီး တစ်ခုအတွင်း၌ ရေငတ်မွတ်ခြင်း ဝေဒနာကြီးစွာ ခံစားနေကြရသော လှည်းကုန်သည် ငါးရာနှင့် နွားများစွာတို့ကို မြင်ရလေသည်။

ရှေးခေတ်က ကုန်သည်တို့သည် လှည်းများစွာဖြင့် တစ်ရွာမှ တစ်ရွာ၊ တစ်မြို့မှ တစ်မြို့သို့ အုပ်စုဖွဲ့ကာ သွားလာ ရောင်းဝယ်ကြရ၍ တစ်ခါတစ်ရံ သဲကန္တာရကြီးများကို ဖြတ်ကျော်ကြရ၏။ သဲကန္တာရကို ကျော်ရာ၌လည်း နေ့အချိန် ၌ သဲနေပူ သဲပူ ရှိက်ကြောင့် မသွားနိုင်ဘဲ ညဉ့်အချိန်များ၌သာ သွားနိုင်ကြ၏။ သဲကန္တာရခရီး၏ အကြီးအငယ်ကိုလိုက်၍ ရက်တစ်ပတ်မှ နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်အထိ ဖြတ်ကျော်ကြရသည်လည်း ရှိ၏။ ထိုခုအခါ ဗကအလောင်း ရသေ့မြင် တွေ့နေရသော လှည်းကုန်သည် ငါးရာတို့သည်လည်း ထိုကဲ့သို့ သဲကန္တာရကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကြရာ နောက်ဆုံးညဉ့် အဖြစ်ဖြင့် ဖြတ်ကျော်နေစဉ် ရှေ့ဆုံးလှည်းမှ နွားများသည် သွားရင်း သွားရင်း မျက်စိလည်၍ လာခဲ့ပြီးခါမှ ဖက်သို့ ဦးလှည့်သွားမိလေသည်။ နောက်နောက်မှလှည်းများသည်လည်း ရှေ့မှလှည်း သွားရာသို့ လိုက်ပါလာခဲ့ကြရာ နံနက် လင်းချိန်ရောက်မှသာ မိမိတို့မူလနေရာ ပြန်ရောက်လာမှန်း သိကြလေသည်။ ဤ၌ သဲကန္တာရခရီးကို ကျော်လွန်နိုင် လောက်အောင် ချက်တွက်၍ ဆောင်လာခဲ့သော ရေ ထင်း ရိက္ခာအားလုံးလည်း ကုန်လေပြီ။ ထို့ကြောင့် နေထွက် လာချိန်၌ လှည်းအားလုံးတို့ချွတ်၍ နွားများကို လှည်းဘီးတို့၌ ချည်ထားပြီး လူနှင့်နွားအားလုံးတို့သည် အစား ရေစာမသောက်မသုံးရဘဲ လှည်းအောက်ခိုလျက် နွမ်းနယ်စွာ ငြိုငြင်စွာ လဲလျောင်း၍သာ နေကြရလေသည်။

ထိုအခြင်းအရာအားလုံးကို ဈာန်အဘိညာဉ်အစွမ်းဖြင့် မြင်တွေ့ရသော ရသေ့သည် မြစ်ရေကြောင်းကို ထိုကုန်သည်တို့ရှိရာသို့ ရှေးရှုစီးသွားစေရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်လေသည်။ သူ၏အဓိဋ္ဌာန်ချက်ကြောင့် မြစ် ရေအဟုန်သည် သဲကန္တာရ ကုန်သည်တို့အနီးမှ ဖြတ်၍ စီးလာလေသည်။ ရေဆာလောင်မှုဒဏ်ကို ခံနေကြရသော လှည်းကုန်သည်တို့သည် ရေသံတွေကို ကြားရသဖြင့် ထ၍ကြည့်ကြကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အားရပါးရ သောက် ကြချိုကြ၏။

ဇောတိကုလသို့ မြန်း ၍ ကြီးတ၊
အမောစ ၍ ပုံ ကံနိုင် မာန်း
တံခါးတေ ဖွ ဂါဏ် ပ တသီလ တွဲ့၊
သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေ အနုသယ ဂါမိ

ထိုမှတစ်ပါလည်း သင်သည့် "ဇောတိကုလ" အမည်ရှိသော မြစ်ကမ်းတွင် ဂါမြသူပုန်တို့က ဂါတစ်ဂါကို အနိုင်အထက်လု ကျ်ဖျက်ဆီး၍ မြစ္စည်ဥစ္စာ လူတို့ကိုပါဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်လာစဉ် အဖမ်းခံရသူ ဆင်ကြီးကြွကြုံတွေ့နေရသော ထိုလူ့အပေါင်းတို့သင့်အဘိညာဉ်တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့် ဂါမြသူပုန်တို့လက်မှ လွတ်ထွက်အောင် ကယ်တင်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ ထိုသို့ ကယ်တင်ခဲ့ခြင်းသည် သင်၏ ဓမ္မစာအကြောင်း ကောင်းမှုကျင့်ထုံးတစ်ခုပေတည်း။ ထိုဓမ္မအကြောင်းတို့၏ သည် အိပ်ပျော်ခဲ ဂက်ဂ္ဂ နိုးသောလာ သို့ တွဲပြ တုန်စင်း သိမြင်တော်မူပေ၏။

ဥ ၁၃ သောတသို့ ကြီးတနာ၊
လုဒ္ဒနေ နာ နေ မနုသယကမျာ
ပမောစ တ္တ ဖ လသာ ဖ သ ၊
တံခါးတေ ဖွ ဂါဏ် ပ တသီလ တွဲ့
သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေ အနုသယ ဂါမိ

နှာ တို့ကိုလည်း တိုက်ကျေ့ကြ၏၊ ထို့နောက်ချမ်းသာစွာဖြင့် သံကန္တာ ခ ကြီးကိုလွန်မြောက်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ဤကား ဗကမြဟ္မာအလောင်း၏ ထမဆုံးသော ဓမ္မအကြောင်း ကောင်းမှုတစ်ခုတည်း။

ဂါမြသူပုန်တို့လက်မှ ဂါသားတို့ကိုကယ်ခြင်း

အခါတစ်ပါ၌လည်း ဗကမြဟ္မာအလောင်း သေ့သည် မြစ်ကမ်း၌ပင် တော ဂါကလေးတစ် ဂါကိုအမှီပြု၍ သစ် က်မို တောင်ကလေး ၌ နေ၏။ တစ်နေ့သောအခါ သူပုန်တို့သည် ထို ဂါကလေးကိုလု ကျ်ဖျက်ဆီး၍ ကွဲနွား များနှင့် လူတို့ကိုပါဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ကြောက်လန့်၍ အော်ဟစ်မြည်တမ်း ငိုကြွေးကြသော အသံ တို့ဖြင့် ဆူညံလျက်ရှိ၏။ ထိုအသံတို့ကိုကြား သော သေ့သည် အဘိညာဉ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍ အဖြစ်မှန်ကိုသိ လေသည်။ ထို့ကြောင့် တန်ခိုးဖြင့် ပင် ဆင်,မြင်း,ထော, ခြေလျင်အာ ဖြင့် ပါ နှံ ဖွဲ့ စည် ထော သည့် မင်း၏စစ်တပ်ကြီး ပုံသဏ္ဌာန်ဖန်ဆင်း၍ ထိုသူပုန်တို့၏ ငံဆိုင်ခ မှနေ၍ပြ၏။ သူပုန်တို့သည် စစ်တပ်ကိုမြင် သောအခါ လု ကျ် ငင်လာသမျှ ပစ္စည်းနှင့် ဖမ်းဆီးလာခဲ့သမျှ လူအားလုံးတို့ကို စွန့်ပစ်၍ ထွက်ပြေးကြလေသည်။ လူအားလုံးသည် လည်း သေ့၏တန်ခိုးကြောင့် မိမိတို့ပစ္စည်းတို့ပင် မိမိတို့ပြန် ကာ ချမ်းသာစွာ ဂါသို့ပြန်လာနိုင်ကြသည်။ ဤကား ဗကမြဟ္မာအလောင်း၏ တို ဖြစ်သော ဓမ္မအကြောင်း ကောင်းမှုတည်း။

နဂါးလက်မှ လှေနှင့်လူတို့ကိုကယ်ခြင်း

အခါတစ်ပါ၌လည်း မြစ်အညာပိုင်း၌ နေထိုင်သော အမျိုးကြီးတစ်မျိုးနှင့် အောက်အကြေပိုင်း၌ နေထိုင်သော အမျိုးကြီးတစ်မျိုးတို့ အချင်းချင်း မိတ်ဆွေဖြစ်ကြ၏။ မိတ်ဆုံပျော်ပွဲအခမ်းအနားအတွက် အညာမှ လူများသည် လှေများ တို ဖောင်ဖွဲ့၍ စားနည်းဆာဆင်ကာ စားသောက်ဖွ အသွ သွ တို့ကို တင်ဆောင်လျက် မြစ်ကြော အတိုင်း စုန်မျော၍လာ၏။ ဒီဆို,တီးမှုတ်,ကခုန်လျက် ပျော်ရွှင်လိုက်ပါလာကြ၏။ ထိုသို့ ဆူညံပျော်ရွှင်လာသည်ကို တွေ့မြင် သော မြစ်၌ အမြဲနေလေ့ရှိသောကြောင့် ဂငါ ဂျာအမည်ရှိသော နဂါးကြီးသည် "မိမိကိုကား အမှတ် မျှမ ပြု ဇော်ပသကြ မှန်း မသိကြ" ဟု ထိုလူတို့အပေ၌ နှင့်မြွှ ပြီးလျှင် သူ၏တန်ခိုးစွမ်းဖြင့် လူအားလုံးတို့ကိုမဟာ သမုဒ္ဒရာသို့ ပါက်အောင် ဖိုဆောင်နှစ်သတ်မည်ဟု ကြံ၏။ ကြီးမွာသော နဂါးကြီးအသွင်ပြလျက် ပါးပျဉ်း တို့ထောင်

ထိုမှတစ်ပါးလည်း သင်သည် မြစ်ကြောင်း မိတ်ဆုံပျော်ပွဲအခမ်းအနားအတွက် သီဆို,တီး မှုတ်တာခုန်ကား မျောလာသည့်လှေကိုသည် မန်နိုင်စက်လိုစိတ်ဖြင့် ကနေ္နာမမည်ဟီး ကြမ်းကြုတ်သောန ကြီး တား ဖမ်းဆီးထား အပ်သည်ကို သင်၏အဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် လွှမ်းမိုး လု က်လွတ်ထွက်စေခဲ့တာ တင်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ ထိုသို့နား လက်မှလွတ်ထွက်အောင် တား တင်ခဲ့ခြင်းသည် သင်၏ ေ တာအကြောင်း ကောင်းမှုကျင့် တ်တစ်ခုပေတည်း။ ထိုေ အ ကြောင်း ကိုငါသည် အိပ်ပျော်ေ ဂက်ျ နိုး သောလာ တဲ့သို့ တွဲပြာ တုန်စင်း သိမြင်တော်မူပေ၏။

　　ကပ္ပေါ စ တေ ဗ စေ ေ ဂ အဟောသိ၊
　　　သမ္ဗုမန္တ ္ တိန်း အမည်ိ
　　　တံ တေ ပု ဂဏ္ဏံ တသီလ ္တံ၊
　　　သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေ အနုဿ ဂမိ

ငါဘု ဂ သည် သင်ကို တိုင် ကေသ အမည်ရှိသော သေ့ဆ ဂကြီး ဖြစ်စဉ်က သင်၏ တပည့် ကပ္ပအမည် သော အနီး နေတပည့်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုစဉ် သင်က ငါ့ကို "အသိ အလိမ္မာဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ, အကျင့်အာစာ ာ က်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသူ" ဟု၍ ချီး မြှောက်သမှု အသိအမှတ်ပြုခဲ့ဖူးလေပြီ။ ထိုသို့ ချီး မြှောက်သမှု ာက်ပြုခဲ့ခြင်းသည် သင်၏ ေ တာအကြောင်း ကောင်းမှုကျင့် တ်တစ်ခုပေတည်း။ ထိုေ အကြောင်း ကိုလည်း ငါသည် အိပ်ပျော်ေ ဂက်ျ နိုး သောလာ တဲ့သို့ တွဲပြာ တုန်စင်း သိမြင်တော်မူပေ၏။

ကာ တာရှု ရှု အသံကြီးဖြင့် လှေဖောင်ကြီး ကိုနှစ်မြှုပ်တော့မည်ပြု၏။ န ကိုမြင် သော လူတို့၏ ကြောက်လန့် တကြား အော်ဟစ်ငို ို သံများသည် မြစ်ပြင်အား လုံး လွှမ်းဖုံး သွား လေသည်။

ထို မြစ်ကမ်း၌ ပင် သစ် ွက်ကျောင်း တာ လေ၌နေသော ဗကအလောင်း သေ့သည် ထိုအခြင်း အ ဂအားလုံး ကို သိမြင် သဖြင့် ဥန်ကြီးအသွင်ဖန်ဆင်း တာ န လက်မှ ထိုလှေဖောင်နှင့်တကွ လူတို့ကို တား တင်ခဲ့လေသည်။ ဤကား ဗကဗြဟ္မာအလောင်း၏ တာတိ မြောက် ေ တာအကြောင်း ကောင်းမှုတစ်မျိုး တည်း။

ကေသ သေ့နှင့် ကပ္ပတပည့်

ေ အခါ "ကေသ "မည်သော သေ့တစ်ပါး ဟိမ ္တာအ ပ်၌ ို နေခဲ့ဖူး၏။ ကို တိုင် ဘု င်ဘ မှထွက်၍ သေ့ပြု လာသူဖြစ်၏။ သူ့၌ အလွန် တ်ကြီး တ်င ကျေပွန်၍ ပညာအမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော "ကပ္ပ" မည်သော အနီး နေတပည့်တစ်ဦးနှင့်အတူ တပည့်ပေါင်းများ စွာ ု၏။ ိ တာလ ေက်၍ ဟိမ ္တာ၌ မိုးများ သောအခါ ဂ ဂဏာသီ မင်း နေပြည်အနီး သို့ချဉ်း တပ်လာကြ သည်။ ဆွမ်းခံ င်ကြွလာသော ကေသ သေ့ဆ ဂကြီးနှင့် တပည့်များ ကို ကြည်ညိုလှသောကြောင့် ဗာ ဂဏာသီပြည့် ှင်ဘု င်မင်း မြတ်က ဥ ဂျာဉ်တော်၌ မို လပတ်လုံး သီတင်းသုံး နှ ပင့်လျှောက်ထား၏။ နေ့စဉ် တစ်နေ့ ကြိမ် သေ့ထံ ဆည်း တပ်၏။ သို့သော် မကြာမီပင် မြို့ ဂတွန်သံ ဆင်, မြင် , ထား သံစသော ဆူဆူညံညံတို့ကြောင့် ကေသ သေ့၏ တပည့်အများသည် ဆ ဂကြီး ကို စွန့်ခွါ၍ ဟိမ ္တာ သို့သာ ပြန်ကြလေသည်။ ဆ ဂကြီး အနီး၌ "ကပ္ပ" တပည့်တစ်ဦး တည်း သာကျန် စ်၏။ မကြာမီ "ကပ္ပ" လည်း သူတို့ အနီး နေ သည်ကို ငြီး ငွေ့ သဖြင့် ဆ ဂကြီး တစ်ဦး တည်း ချည်း ထား ခဲ့၍ ဆ ဂ၏သတင်း ကို ကြား လောက် ဂ မနီး မေ တောအ ပ်၌ ပြောင်း နေထိုင်၏။

မကြာမီပင် ဆ ဂ သေ့လည်း တပည့်များနှင့် ကွေကွင်း၍ နေ ခြင်း ကြာ အခြေခံသော မ်း ေ ဂ ဖြစ်တော့၏။ ဘု င့်သမား တော်အမျိုးမျိုး ဖြင့် တုသသော်လည်း အချည်းနှီး သာဖြစ်၏။ ထို့နောက်

ဗကဗြဟ္မာ အ ္ဓ ဇာနာသိ မေတမာ ၊
အညေပိ ဇာနာသိ တထာ တိ ဗုဒ္ဓေ ၊
တထာ တိ ဇာ ် လိတာနုဘာ ေ ၊
ဩဘာသ ံ တိဌတိ ဗြဟ္မလောကံ

ုင်တော်မြတ်ဘု ား သည် တာပည့်တော်၏အသက်ကိုလည်း မချွတ်မမှာ ကွဲပြား ာ်နစင် သိမြင်တော်မူ၏ ထိုမှတစ်ဖန် အတန်တန်စုပေါင်း ေ အကြောင်း တို့ကိုလည်း ကောင်း စွာမိမိ သိတော်မူပါပေ၏ သိစ ာမှန်သမျှ မကျန် အောင် လုံ စုံလင် ထိုကဲ့သို့သိမြင်တော်မူခြင်း ကြောင့်ပင် ာမ္ဘာ ာတ်တစ်ခွင် ၍လောကတစ်ပြင်လုံး၌ "ဗု ္ဓ" ဟူသောအမည်ကျော်ကို တော် မူပါပေသည် ထိုသို့ ဗု ္ဓအမည်ကျော်ကို တော်မူခြင်း ကြောင့်ပင်လျှင် ုင်တော်ဘု ား ၏ ထွန်း လင်း တောက်ကြွာ ၍အာနုဘော်များ အပေါင်း သည် အံ့ချီး၍မကုန် ဗြဟ္မာ့ဘုံတိုင်အောင် ပျံ့လွှင့် ပ ္တန်း တောက်ထွန်း တော်မူပါပေသည်ဘု ား

သေ့ ကာတော်မင်း မြတ် ကျွန်ုပ်၏ ေ ဂါ ကို ပျောက်စေလိုပါလျှင် ဘာဆေ မျှမတိုက်ကျွေး ဘဲ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များ ု ားသို့သာ ပို့ဆောင်ပေ ပါ

ဘု င် ကောင်း ပါပြီဘု ား အ ုင်ဘု ား စိတ်ချမ်း သာအောင် စီစဥ်ပါမည်ဘု ား

ကျ ၍သို့ လျှောက်ပြီး နောက် သေ့ကို ထမ်း စင်ဖြင့်ထမ်း စေ၍ နာ အမတ်ကို ခေါ်င်း ဆောင်စေကာ အမတ် ဦး တို့ကို ဦး စီး စေလျက် တိမ ္တာသို့ ပို့စေလေသည် တာပည့်များနှင့်တွေ့ဆုံ၍မကြာမီပင် ေ ာ ါပျောက်၍ အသာ အ ေ မျာ လည် ေ ္ဌအဆင် ကဲ့သို့ င် လာ၏ ထိုအခြင်း အ ာကိုမြင်သော နာ အမတ်က မေ လို၍

နာ အမတ် မနုဿိန္ဒံ ဟိတ္တာန၊ သမ္ဘကာမသမိဒ္ဓိနံ
ကထံ နု ဘ ါ ကောသိ၊ တာပ္ပဿ မတိ အဿမေ

လိုအပ်သမျှအလုံး စုံကို ပြည့်စုံအောင်ပေ စွမ်း နိုင်သည့် လူတို့သေဌ်နင်း ပြည့် ုင်မင်း ကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွါစွန့်ခဲ့၍ ပါ ပါ ခေါ်င်း ခေါ်င်း မိုး လေမျှကောင်း စွာမလုံတတ်သည့် ာပ္ပတပည့်၏သစ် က်ကျောင်း၌ အ ုင်ကေသ သေ့သည် အဘ ် ကြောင့် မွေ့လျော်နှစ်ခြိုက် ပျော်ပိုက်ပါသနည်း ဘု ား

ကေသ သေ့ သာ ူနိ မဏီ ဂနိ၊ သန္တိ ရုက္ခာ မနော မာ
သုဘာသိတာနိ ာပ္ပဿ၊ နာ မ န္တိမံ

အိုနာ အမတ် ၍တောတောင်အ ပ်၌ စိမ်း ာစိုစို ညို ာမှောင်မှောင် နို ေ င်မြသွေ ာမ္ဘာဆေ ဖြင့် အလှ ေ သည့်နှ ် မွေ့လျော်ဖွ ် ုကုန်သော, စိတ်အေ ချမ်း မှုကိုလည်း ပြု စွမ်း နိုင်သော သစ်ပင်ကြီး ေ ် အသွ ် သွ ် တို့သည်လည်း ကောင်း ပညာအမြော်အမြင် အဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံ၍ ဆ ့အကြိုက် အလိုက်ကိုသိတတ်သည့် ာပည့် ကြီး ာပ္ပ၏ တော်တည့်ဖြောင့်မတ် ာ ာနှင့်လည်း စပ်သော ပြောဆိုအပ်သည့်စကား တို့သည်လည်း ကောင်း ၊ သေ့ကို ပျော်မွေ့နှစ်ခြိုက်စေကြကုန်၏

နာ အမတ် သာလီနံ ဩ နံ ဘုဥ္ဇေ၊ သုစိံ မံသူပသေစနံ
ကထံ သာမာကနီ ါ ံ၊ အလောဏံ တော န္တိ ာံ

မင်း ၍ ၂ဥ္ဥ၃နေစဥ်က မြေခဲကျောက်ခဲ ဆန်ကွဲမနှော အလွန်သန့်စင်သည့် အသာ ေ ာပွ်မ်း သလေ ဆွမ်း ကို ဘုဥ် ပေ နေခဲ့ပြီး ၍ ခုအခါ တော ဆီမပါ ကြမ်း ာမ်း လှစွာသော လမန်း ဆန်,ကြိတ်ဆန်တို့သည် အဘ ် နည်း ဖြင့် အ ုင် သေ့ကို မြိန်မြိန် ုက် ုက် နှစ်သက်စေနိုင်ပါကုန်သနည်း ဘု ား

အညတရဗြဟ္မသုတ်

	ဌာန	= ဗြဟ္မာ့ပြည်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ဘုရားရှင်
	ဟောကြောင်း	= ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လာရောက်နိုင်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏ ပုဂ္ဂိုလ်များ မှာ လောက၌ မရှိဟု ဗြဟ္မာတစ်ဦး၏ အယူရှိခြင်း
	တရားတော်	= ဖော်ပြပါ အယူ အဆနှင့် သဿတဒိဋ္ဌိပြုတ်ကြောင်း သစ္စာ ပါတရား

ဗြဟ္မာ့ပြည်လာနိုင်သူမရှိ ။ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဗြဟ္မာတစ်ဦး၏ သန္တာန်၌ ဤလောက၌ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လာရောက်နိုင်သော တန်ခိုးရှင် သမဏ, ဗြာဟ္မဏ အမည်ရှိသူများ မရှိနိုင်ဟု အယူ အစွဲဖြစ်နေ၏။ ထိုအကြောင်းကို သိမြင်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ထိုဗြဟ္မာ ရှိရာဘုံသို့ ကြွလာတော်မူ၍ သူ၏အထက် တည့်တည့်၌ တေဇောကသိုဏ်းကို ဝင်စား တောက်ပလျှံ ဖွဲ့ခွေ ကောင်းကင်၌ ပင် တည်နေတော်မူ၏။ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တို့သည် ညိုပြာ, ဝါ, နီ, ဖြူ, နီ အလီလီသော အဆင်းတို့ဖြင့် ဗြဟ္မာ့ပြည် တစ်ခုလုံး ထွန်းလင်းပြောင်လက်ကာ လက်လက်တောက်ပလျက် ရှိ၏။

တေဇော ။ ။ သာတ် ... ဖိုဟုံ
... သသာတွေ ... တ္တဘုဒ္ဓေ ... သာသာသပ ... သာ

အိုနာ အမတ် အစာအာဟာရဟူသည် ကောင်းသည်, ဆိုးသည် အာပကမဟုတ် နည်းသည်, များသည် ပဂါနမဟုတ် အကြင်အပ်၌ အကျွမ်းတဝင် ... နိုင်သော ကိုင်၏။ ထိုအပ်၌ စား သော အစာသည် မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် နှစ်သက်စေနိုင်၏။ မြိန်၏ အသာဟူသမျှတို့သည် အကျွမ်းတဝင် ... ခြင်းတည်းဟူသော အကောင်းအမွန် ရှိကြပေကုန်၏။

ဤသို့ပြောဆိုမြွက်ပြီးနောက် နာ အမတ်နှင့်တကွ လိုက်ပါပို့ဆောင်သူတို့လည်း ကောသ တေဇောကို သူ့တပည့်များထံ ထားခဲ့၍ ဗာရာဏသီသို့ သာပြန်ကြလေသည်။

ဤကား ... ဗကဗြဟ္မာလောင်း တေဇော၏ စိတ္တတ္ထမြောက်မြေ ... အကြောင်း ကောင်းမှုတစ်ခုပေတည်း။

ဝိကြွဲများ ။ ။ ဤဇာတ်ကြောင်းကို ဤသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ အကျဉ်းမျှသာ ခုဖော်ပြအပ်ခဲ့သော အကျယ် တ္တကို မူပ အဋ္ဌကထာ ... ဘ တ္တမှ ၍ ထိုလိုက်သည် ထို့သော် ထိုမူပ အဋ္ဌကထာ၌ ဇာတ်ပေါင်းခန် ... ဗာရာဏသီပြည့်ရှင် ဘုရင်သည် အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်အလောင်း နာ အမတ်ကား အရှင် သာရိပုတ္တရာအလောင်း ... ကပ္ပတပည့်ကား အရှင်အာနန္ဒာအလောင်း ကောသ တေဇောကား ဘုရားတည်း" ဟုမိန့်တော်မူ၍ ပိဋ္ဋကလာ၏။ ဤသံယုတ်အဋ္ဌကထာနှင့် သတ္တကနိပါတ်၊ ကုက္ကုရ ဗကဇာတ်အဋ္ဌကထာတို့၌ ကား "ကောသ တေဇောသည် ဗကဗြဟ္မာအလောင်း တပည့်ကပ္ပသည် ဘုရားအလောင်း" ဟုဖွင့်ဆိုထားကြ၏။ ဤသို့ ကွဲပြား၌ ထိုထိုဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်တို့အလိုအတိုင်း ထိုထိုနေရာ ထိုထိုကျမ်းနှင့်တို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်ဆိုသည် ဟု၍သာ ယူရှိလေသည်။ ... ဝါ၊ စတုက္ကနိပါတ၊ ... မြောက်ဘုဏ္ဏာလ ... ခြောက်ခုမြောက် ကောသ ဇာတက ... ဏ္ဏနာလည်းရှု။

ဗကဗြဟ္မသုတ်ပြီး၏။

သာ□ကကြိ□□□□ပါ□ □□□□ထိုအချိန်၌ အ□ုင်မဟာမော□ဂ္လာန်သည် "□ ခုအခါ□ဘု□ား□င် အဘ□်မှာ□သီတင်□သုံး□ါလိမ့်မည်နည်း" ဟု□စင်ခြင်လေ□ ထိုဗြဟ္မာကို□မြတ်ဖို့ □နေ ဗြဟ္မာပြည်၌ ေ□ာက်နေကြောင်း□မိလည်□□ ကျ□ကိစ္စ၌ ပါ□င်□မည်ဖြစ်ကြောင်း ကို□ပ္ပမ္မစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့် သိမြင်တော်မူ၍ ထိုကြောင့် ဘု□ား□င်□ာ ဗြဟ္မာဘုံသို့လိုက်လာ၍ တေဇောကသိုဏ်ကို□င်စား□ လျက် ထိုဗြဟ္မာ၏ အ□ေ်မှက်အ□ပ်၌ ဘု□ား□င်ထက်□အနည်□ဆ□်နိမ့်ကျသော□ကောင်□ကင် □□် □ထက်□□် ဖွဲ့ခွေ□ထိုင်နေတော်မူသည်□□ ထိုနည်□အတူပင်□လိုက်လာကြ၍ အ□ုင်မဟာ ကဿပသည်□ တောင်ဖက်အ□ပ်၌လည်□ကောင်□□ အ□ုင်မဟာကပ္ပိနသည် အနောက်ဖက် အ□ပ်၌လည်□ကောင်□□ အ□ုင်အနုရု□ဒ္ဓသည် မြောက်ဖက်အ□ပ်၌လည်□ကောင်□□ တေဇော ကသိုဏ်ကို အသီ□အသီ□□င်စား□ကာ □ထက်□□် ဖွဲ့ခွေ□ကောင်□ကင်၌ပင် □ထိုင်နေတော်မူကြ သည်□□ ထိုသို့နေတော်မူကြပြီ□နောက်□□

အ□ုင်မောဂ္ဂလ္လာန် □ □□□□□ အဇ္ဇာပိ□တေ□အာ□ုသော□သာ □ဋ္ဌိ၊
□ဂ□တေ□ဋ္ဌိဖွ□□အဟု□
ပဿသိ□ီတိ□တ္တန္တံ၊
ဗြဟ္မလောကေ□ဘဿ□□

အို□□ ကာ ဗြဟ္မာ□□သင့်မှာ□ေ□□□ ခင်ကဖြစ်ခဲ့သော□လ□ဋ္ဌိ,□သဿတ□ဋ္ဌိ□□□ပါ□သည် □ ခုအခါ၌လည်□□ဖြစ်သေ□သလော□□ သင်တို့ဗြဟ္မာပြည်၌ □အခြာ□သော ဗြဟ္မာတို့၏ □ကို□်မှ အ□ောင်,ဖိမာန်အ□ောင်,□အဆင်တန်ဆာ□□□□ ဂအ□ောင်တို့ကို□ကျော်လွန်ကာ□ပြို□ပြို□ပြက် ပြက်□ဘု□ား□င်၏ □တလက်လက်တောက်ပသော□□ောင်ခြည်တော်ကို□ဖူ□မြော်□ပြီ□မဟုတ်လော□ "ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့□လာ□ောက်နိုင်သော□န်ခို□□ င်□သမဏ,□ောဟ္မဏအမည်□သူမျာ□□ကမ္ဘာလော ကဲ၌□မ□ှိနိုင်" စသည်ဖြင့်ဖြစ်သောအ□□ကို "လ□ဋ္ဌိ" ဟု□ခေါ်၏□ ထို□ဋ္ဌိသည်□သဿတ,□ဥစ္ဆေ□ □ဋ္ဌိတို့မှ□တစ်မျို□တစ်ခြာ□တည်□□□

ဗြဟ္မာ □□□□□□□□□□□ န□မေ□မာ□သ□သာ □ဋ္ဌိ၊□□ ဂ□မေ□ဋ္ဌိဖွ□□အဟု□
ပဿာမိ□ီတိ□တ္တန္တံ၊ ဗြဟ္မလောကေ□ဘဿ□□
သွာဟံ□အဇ္ဇ□ကထံ□□ဇ္ဇံ၊□အဟံ□နိစ္စောမှိ□သဿတော□

အ□ုင်မဟာမော□ဂ္လာန် □အ□ုင်မြတ်ဘု□ာ□□□□□တပည့်တော်မှာ□ေ□□□ ခင်ကဖြစ်ခဲ့သော လ□ဋ္ဌိ,□သဿတ□ဋ္ဌိ□□□ပါ□ဖုံ□သည်□□ ခုအခါ□ဖြစ်တော့ပါ□□ ဗြဟ္မာ့ပြည်လောက၌ □အခြာ□ သော□ဗြဟ္မာတို့၏ □ကို□်မှအ□ောင်,ဖိမာန်□ောင်,□အဆင်တန်ဆာ□□□□ ဂ□ောင်တို့ကို□ကျော် လွန်ကာ□ပြို□ပြို□ပြက်ပြက် □ဘု□ား□င်၏ □တလက်လက်တောက်ပသော□□ောင်ခြည်တော်ကို□ဖူ□ မြော်□ပါပြီ□□ ထိုသို့□ဖူ□မြော်□ရုံမျှမက□တ□ာ□ေတာ်ကိုပါ□နာကြာ□□□ ထိုတွင်□၍သိမြင်□သော ထိုတပည့်တော်သည် "ငါသည်□မြဲ၏□□ အခါခပ်သိမ်□တည်တံ့၏" စသောစကာ□မျို□ကို□အဘ□်မှာ ဆို□ပါတော့အံ့နည်□ဘု□ာ□□

အမှာ□□□□ □ ဤဗြဟ္မာ၏သန္တာန်၌ဖြစ်နေသော "ဤဗြဟ္မာ့ပြည်သို့□လာ□ောက်နိုင်သော□သမဏ,

ဗြဟ္မာ၏အမည်ကို သူမျိုးမပြနိုင်” ဟူသောစကားကြွင်းသည် ဘုရားရှင်နှင့်အသား ကကြီး ပါတို့ကို ဖူးမြင်ခြင်းအချိန်ကတည်းကစ၍ ပင်ပြေပျောက်လေပြီ။ ထို့နောက်၌လည်း ဘုရား၏တရားသစ္စာ ပါတရား တော်ကို ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုတရားတော်အဆုံး၌ သောတာပန်တည်ခဲ့လေ သည်။ ထို့ကြောင့် သသတပြီ၌လည်း ယုံသန္တာန်၌ ရှိနေလေပြီ။

ပါအပြင်ရှိပါသေးသလော။ ဘုရားရှင်သည် ထိုဗြဟ္မာကို တရားပြသဆုံးမတော်မူပြီး သောအခါ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုဗြဟ္မာသည် အလုပ် အကျွေးဗြဟ္မာတစ်ဦးကို အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်အထံသို့ စေလွှတ်၍ “ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ကြွလာ ကြသောအရှင်မြတ် ပါတဲ့သို့ အခြားသောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးမားသည့် တန်ခိုးတော်များ ရှိကြပါသေးသလော” ဟု လျှောက်ထားစေသည်။ ထိုအခါ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်က အောက်ပါ အတိုင်း မိန့်တော်မူ၏။

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ တေဝိဇ္ဇာ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တာ စ၊ စေတောပရိယာယ ကောဝိဒါ။
ခီဏာသဝါ အရဟန္တော၊ ဗဟူ ဗုဒ္ဓဿ သာဝကာ။

အိုဗြဟ္မာ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး ဖြာယှဉ်၍ ပါ အာနုဘော်ပြည့်စုံကြကုန်သော၊ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ပြနိုင်သည့် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကိုလည်း ရကြကုန်သော၊ သူတစ်ပါးတို့၏စိတ်ဖြစ်ပုံကိုလုံးစုံကုန်စင် သိမြင် နိုင်ကြကုန်သော အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာအရှင်ကြီးများဖြစ်ကြသည့် ဘုရားရှင်၏တပည့် သာဝကတို့သည်ကား များစွာပင် ရှိကြကုန်၏။

ဤစကားကိုအလုပ်အကျွေးဗြဟ္မာသည် သူ့အရှင်ဗြဟ္မာအား ပြန်၍ပြောပြ၏။ ထိုဗြဟ္မာ လည်း လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ခြင်းအား ဖြစ်၍ ထိုစကားကို လက်ခံလေသည်။

အညတရဗြဟ္မသုတ်ပြီး၏။

ပဌမ ဗြဟ္မလောကသုတ်

ဝေါဟာရ	ဒိဝါဝိဟာရ	= ဗြဟ္မာပြည်။
	ကာလ	= နေ့လည်အချိန်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သုဗြဟ္မာနှင့် သုဒ္ဓါဝါသမည်သော ပစ္စေကဗြဟ္မာ နှစ်ဦး။
	ဟောကြောင်း	= ဗြဟ္မာတစ်ဦး၏ တန်ခိုးကို သူ့အထင်ကြီး လွန်းပြီး ဘုရား ရှင်ထံသို့ မလာမပေါက်လိုခြင်း။
	တရားတော်	= ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်သင့်ကြောင်း။

တံခါးစောင့်မှီသည့်ဗြဟ္မာ နှစ်ဦး။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် နေ့သန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်လျက် တစ်ပါးတည်း တိန်နေတော်မူနေ၏။ ထိုစဉ် သုဗြဟ္မာမည်သော ပစ္စေက တစ်ကိုယ်တည်း စံ ဗြဟ္မာနှင့် သုဒ္ဓါဝါသမည်သော ပစ္စေကတစ်ကိုယ်တည်းစံ ဗြဟ္မာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံတော် သို့လာကြ၏။ ဘုရားရှင် နေ့သန့်ရာဌာန၌ တစ်ပါးတည်း တိန်တော်မူခိုက် တံခါးနေသဖြင့် ဗုဒ္ဓုပ်

ဘုဂ်ကျောင်းတော်၏တံခါးတောင်အသီးသီး၌မိမိ၏စောင့်ဆိုင်းတည်နေကြသည်။ ထိုနောက်၊

သုပြဟ္မာ = အချင်း၊ ခုအချိန်သည် ဘုရားရှင်နေ့သန့်ရာအခါ၊ သို့ချဉ်းကပ်၍ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူနေသည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ဆည်းကပ်ရန် အခါမဟုတ်သေး၊ ထိုမည်သော ပြဟ္မာပြည်သည် စျာန်ချမ်းသာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊ အဘိညာဉ်ပန်းတို့ဖြင့်လည်း ပွင့်လန်း စည်ပင်၏၊ သို့သော် ထိုဘုံမှ ပြဟ္မာသည်ကား မေ့မေ့လျော့လျော့နေလေ့ရှိ၏၊ အချင်း၊ လာ သွားကြစို့၊ ထိုပြဟ္မာဘုံသို့သွား၍ မေ့လျော့စွာနေလေ့ရှိသော ထိုပြဟ္မာကို မမေ့မလျော့ဖို့ တိုက်တွန်းစကား ပြောကြားချကြစို့။

သုဗြဟ္မာ ပစ္စေကသပြဟ္မာ = ကောင်းပြီ အချင်း၊ သွားကြစို့။

ထိုဘုံမှပြဟ္မာ = သုပြဟ္မာနှင့် သုဗြဟ္မာ ပစ္စေကသပြဟ္မာ ၂ ဦးတို့ကို အဝေးမှ မြင်ပင်မိမိအထံလာနေ သည်ကိုမြင်သောအခါ၊ အချင်းတို့၊ ခုအခါ အဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့ကြပါသနည်း။

ပြဟ္မာ ၂ ဦး = အချင်း၊ ငါတို့သည် ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်တော်မူထိုက်၍ ကြွင်းမဲ့ဉာဏ်သုံး အလုံးစုံကိုအကုန်အစင်သိမြင်တော်မူသော ဘုရားရှင်ထံမှ လာခဲ့ကြကုန်၏၊ အချင်း၊ သင် ကော ထိုဘုရားရှင်အား ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ သွားပါ၏လော။

ထိုပြဟ္မာ = ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်ရန် သွားပါ၏လော ဟူသော ထိုပြဟ္မာ ၂ ဦး၏ အမေး စကားကို သည်းမခံနိုင်သော ထိုဘုံမှပြဟ္မာသည် သူ့ကိုယ်ကို ပြဟ္မာ ပွား တစ်ထောင်ဖန်ဆင်း လိုက်ပြီးလျှင် အချင်းတို့၊ ကျွန်ုပ်၏တန်ခိုးစွမ်းကို မြင်ပြီမဟုတ်လော။

ပြဟ္မာ ၂ ဦး = အချင်း၊ သင်၏တန်ခိုးစွမ်းကို မြင်ပေ၏။

ထိုပြဟ္မာ = အချင်းတို့၊ ဤမျှကြီးသော တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးဖြစ်နေသူကျွန်ုပ်က လောကဥ္ အဘယ်မည်သော သမဏပြဟ္မဏဆိုသူအား ဆည်းကပ်ဖို့သွားနေဦးမည်နည်း။

သုပြဟ္မာ = မိမိကိုယ်ကို ပြဟ္မာပွား ၂ ထောင်အထိ ဖန်ဆင်းလိုက်ပြီးနောက် အချင်း၊ ကျွန်ုပ်၏ ဤတန်ခိုးစွမ်းကို မြင်ပြီမဟုတ်လော။

ထိုပြဟ္မာ = အချင်း၊ မြင်ပါ၏။

သုပြဟ္မာ = အချင်း၊ သင်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့ တန်ခိုးကြီးသည်ထက် ထိုဘုရားရှင်က သာလွန်၍ တန်ခိုးကြီး၊ အာနုဘော်ကြီးတော်မူပါသည်၊ အချင်း၊ တိုက်တွန်းပါသည်၊ ပူဇော်အထူးကိုခံ ထိုက်တော်မူထိုက်၍ ကြွင်းမဲ့ဉာဏ်သုံး အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူသော ထိုဘုရားရှင်၏ အထံသို့ ဆည်းကပ်ရန် သွားစေချင်ပါ၏။

ထိုပြဟ္မာ = တစ်ရာ ဂါသုပဏ္ဏာ စတုရော စ ဟံသာ၊
ဗျဂ္ဃီနိသာ စ ဈာယိနော၊
တဒ် မာနံ လတော ပြဟ္မေ၊
ဩဘာသယ် ဥတ္တရသံ ဒိသံ။

အိုအချင်□□သုဗြဟ္မာ□□ချာန်ဖြင့်ပျော်မွေ့□ချာန်အတွေ့□ဖြင့်နေလေ့□ိုသောကြွနုန်ပ်၏ဗိမာန်၌ □ဋ္ဌုန်ရုပ်သုံ□□ကတို့သည်လည်း□ကောင်း□□ ေ□ေ□ဂင်အရုပ်□ဟာသာံလေ□□ကတို့သည်လည်း□ကောင်း□ ကျာနှင့်တူစွာ□သာ□□ရုပ်ငါ□□ကတို့သည်လည်း□ကောင်း□□ထင်□ာမိုသေ□□ကြပေကုန်၏□ကြွနုန်ပ်၏ ထို□ေ□ဗိမာန်သည်□သင်တို့□□ ခုနေ□ာမှ□မြောက်ဖက်အ□ပ်မျက်နှာ၌□ ဂင်□□ဖြာထွက်□ာလက် လက်တောက်ပကာ□ာည်နေ၏□□ထိုဗိမာန်မျိုး၌□နေထိုင်□သော□ကြွနုန်ပ်သည်□အဘ□ သူ့ထံသို့ ဆည်□ာပ်□နှ်□သွာ□နေ□ဦ□မည်နည်□□

သုဗြဟ္မာ□　□□□□□□□ ကိစ္စာပါ□တေ□ာံ□ရလတေ□□မာနံ၊
ညြဘာသ□ ဉတ္တ□သံ□□သာ□ □
ရူပေ□□ကံ□□သွာ□သ□□□ဖ□□□တံ၊
တသ္မာ□နှ်□ရူပေ□□မတိ□သုမေ□ဂ□

အိုအချင်□□ဗြဟ္မာ□□သင်၏□ေ□ေ□ဂင်□င်□□င်□□ပြောင်လင်□သောဗိမာန်သည်□ကြွနုန်ပ်တို့၏ တည်နေ□ာမှ□မြောက်ဖက်မျက်နှာ၌□ာလက်လက်တောက်ပကာ□ာည်နေသည်ကာ□□မှန်ပေ ၏□□သို့သော်□ရုပ်တ□ာ□အပေ□□ဖြစ်ခြင်း□□□င့်□ောဟောင်□မြင်□□ခြင်း□ပျက်စီ□□ခြင်း□ဟူသော အပြစ်□ေ□ါသကိုလည်း□ကောင်း□□အေ□ပုစသည်□အလီလီကြောင့်□အတည်မမြဲ□အခါခပ်သိမ်□□ကုန် လှုပ်ဖောက်ပြန်□ပြောင်□လွဲ□ပုံကိုလည်း□ကောင်း□ဉာဏ်ဖြင့်ထင်ထင်□သိမြင်တော်မူပြီ□ဖြစ်၍□လေ□ နက်မြင့်မြတ်□ဉာဏ်□ာတ်သခင်□ဘု□ာ□□င်သည်□အသင်စုံမက်□နှစ်သက်သာ□ ဂ□ါ□ တာနေ ဩ□□ထိုရုပ်တ□ာ၌□□င်အာ□မမွေ့□□ဦ□ငွေ့□ာက်ဆုပ်တော်မူပေသည်□

ထိုသို့□သတိပေ□ာိုက်တွန်□ပြီ□နောက်□ဗြဟ္မာ□□□ဦ□ာတို့သည်□မိမိတို့ဘုံဗိမာန်သို့□ပြန်ကြ၏□ နောင်သောအခါ□ထိုမေ့လျော့စွာနေသော□ဗြဟ္မာသည်လည်း□□ဘု□ာ□□င်ထံ□ဆည်□ာပ်□နှ်□သွာ□ လေသတည်□□

□မှတ်ချက်□□□□□□□□ဖ□□သတ်အခြံအ□□အဖော်မမို□□ာစ်ကို□ တည်□နေလေ့□ိုသော□ဗြဟ္မာကို "ပစ္စေကဗြဟ္မာ" ဟု□ခေ□၏□□□ိကာ□

ဗြဟ္မလောကသုတ်ပြီ□၏□

□□ကောကာလိကသုတ်

□□□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□ာိုက်□
	ကာလ	= နေ့လ□ အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သုဗြဟ္မာမည်သော□ပစ္စေကဗြဟ္မာ□
	တ□ာ□တော်	= □ဟန္တာအ□ှင်မြတ်မျာ□၏□သီလ,□သမာ□ိ,□ပညာကို ဤ၍ဤမျှသာဟု□ုထုဇဉ်က□မန်နှိုင်□ချိန်နိုင်ပုံ□

ဗြဟ္မာ□□□ဦ□□□□□□□မု□ မြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□ာိုက်၌□သီတင်□သုံ□နေ တော်မူ၏□□ထိုစဉ်□အခါတစ်ပါ□၌□ဘု□ာ□□င်သည်□နေ့သန့်□ာအ□ပ်သို့□ာပ်□ောက်တော်မူကာ

မာတိကာသို့

တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူနေ၏။ ထိုအခါ သုဗြဟ္မာနှင့် သုဒ္ဓါဝါသမည်သော ပစ္စေက ဗြဟ္မာ ပရိသတ်အခြံအရံ အဖော်မမှီ တစ်ကိုယ်တည်း နေလေ့ရှိသော ဗြဟ္မာ (၂)ဦးတို့သည် ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ရောက်လာကြပြီးလျှင် ဂန္ဓကုဋီတိုက် ဘုရားကျောင်းတော်၏ တံခါးဘောင် ကို အသီးသီးမှီလျက် ရပ်တည်နေကြ၏။ ထို့နောက် သုဗြဟ္မာမည်သော ပစ္စေကဗြဟ္မာက ကောကာ လိကရဟန်းကို ရည်ရွယ်၍ ဘုရားရှင်၏ထံတော်၌ အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

အပ္ပမေယျံ ပမိနန္တော၊ ကောဓ ဝိဒွါ ဝိကပ္ပယေ။
အပ္ပမေယျံ ပမာယိနံ၊ နိဝုတံ တံ မညေ ပုထုဇ္ဇနံ။

ဤလောက၌ သီလစသည်တို့ဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို “သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဤမျှ ဤမျှသာရှိ၏” ဟု နှိုင်းချိန်သမှုပြုသော အဘယ်ပုထုဇဉ် ပညာတတ်သိကျွမ်းကျင်သူ သည် မှန်ကန်အောင် နှိုင်းချိန်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ထိုသို့ မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို နှိုင်းချိန်နေ သော ပုထုဇဉ်ကို မှောက်မှားချွတ်ယွင်း၍ ပညာကင်းသူဟူ၍သာ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါ၏။ ဤ ကောကာလိကရဟန်းနှင့် စပ်၍ အကျယ်ကို နောက် (၁၀) သုတ်၌ တွေ့ရလတ္တံ့။

ကောကာလိကသုတ်ပြီး၏။

၈။ ကတမောရကတိဿသုတ်

[illegible] ဤသုတ်တော်၌ ဌာန၊ ကာလစသည်နှင့်တကွ ဘုရားရှင်နေသန့်ရာ၌ သီတင်းသုံး နေပုံ၊ ဗြဟ္မာ (၂)ဦး လာပုံ အလုံးစုံသည် ရှေ့ (၇) သုတ်နှင့် တူ၏။ ဤသုတ်၌ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာက ကတမောရကတိဿမည်သော ရဟန်းကို ရည်ညွှန်း၍ လျှောက်ခြင်းသာ ထူး၏။

အပ္ပမေယျံ ပမိနန္တော၊ ကောဓ ဝိဒွါ ဝိကပ္ပယေ။
အပ္ပမေယျံ ပမာယိနံ၊ နိဝုတံ တံ မညေ အကိဿဝံ။

ဤလောက၌ သီလစသည်တို့ဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို “သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဤမျှ ဤမျှသာရှိ၏” ဟု နှိုင်းချိန်သမှုပြုသော အဘယ်ပုထုဇဉ် ပညာတတ်သိကျွမ်းကျင်သူ သည် မှန်ကန်အောင် နှိုင်းချိန်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ထိုသို့ မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို နှိုင်းချိန်နေ သော ပုထုဇဉ်ကို ဆို့ပိတ်သော ပညာရှိသူ၊ မှောက်မှားချွတ်ယွင်း၍ ပညာကင်းသူဟူ၍သာ အောက် မေ့မှတ်ထင်ပါ၏။

ကတမောရကတိဿသုတ်ပြီး၏။

၉။ တုရူဗြဟ္မသုတ်

[illegible] ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ	=	ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	တုရူမည်သော ဗြဟ္မာ။

ဟောကြောင်း = အဂ္ဂသာဝကကြီး ပါးအား ဖြစ်မှာပြောဆိုမိ၍ ကောကာလိကဟန် အနာကြီး ကြီး ပေါက်နေသည်ကို သတိပေးလိုခြင်း

တပေါက်တော် = နှုတ်ကိုမစောင့်စည်းလျှင် မိမိပါးစပ်ပေါက်ကြီးကပင် မိမိကိုပြန်၍ခုတ်တတ်,ညှဥ်းဆဲတတ်ပုံ

တုရူပြဟ္မာနှင့်ကောကာလိက မုဆိမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောကာလိကမည်သော ဟန်၏ကိုယ်၌ တစ်ကိုယ်လုံး အဖု,အပိန့်,အနာများ ပေါက်လာ၏။ ပေါက်ပြီးမှ ပြည်ထွန်လှ၍၊ ခဝင်ပွဲစွာ ခံစားနေ၏။ ထိုစဥ်ညဥ့်သန်းခေါင်အချိန်လောက်၌ တုရူအမည်ရှိ ကောကာလိကဟန်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ဖူးသော တစ်ကိုယ်တည်း ပြဟ္မာသည် ကောကာလိကရှိရာသို့လာ၍ ကောင်းကင်မှာပင် ရပ်တည်နေလျက်

တုရူပြဟ္မာ ကောကာလိက အရှင်သာရိပုတ္တရာ,အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အပေါ်၌ သင်၏စိတ်ကို ကြည်ညိုစေပါလော့၊ အဂ္ဂသာဝကကြီးနှစ်ပါးတို့သည် သီလကိုချစ်ခင်တော်မူကြကုန်၏။

ကောကာလိက မျက်ထောက်နီကြီးဖြင့် အပေါ်သို့မော်ကြည့်လျက် င့်ရှင် သင်ကား အဘယ်သူနည်း

တုရူပြဟ္မာ အကျွန်ုပ်သည် တုရူမည်သော ပြဟ္မာဖြစ်သည်

ကောကာလိက ငါ့ရှင် သင့်ကို ဘုရားရှင်က အနာဂါမ်ဟူ၍ဖြေဆိုထားသည်မဟုတ်လော ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ပြည့်ဘုံနယ်သို့ မလာမပေါက်တတ်သောကြောင့် အနာဂါမ်ဟု ဖြေဆိုထားပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ဤလူ့ဘုံသို့လာသနည်း။ "အနာဂါမ်သည် လူ့ပြည်သို့မလာ" ဟူသော ဘုရားစကားကိုလူ့ပြည်သို့ ခုသင်လာခြင်းဖြင့် ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ပြုအပ်သော သင်၏ ကြီးမားသော ချွတ်ချော်ချက်ကိုပဲ သင့်ကို သင်ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော။ အနန္တသီလောက်ရှိသည့်ကို အပြစ်ကိုမကြည့်ဘဲ နှမ်းစေ့,မုန်ညင်းစေ့မျှပမာဏရှိသည့် သူတစ်ပါးအပြစ်ကို မမြင်ချင်စမ်းပါနှင့်ဟူလို

မှတ်ချက် "အနာဂါမ် လူ့ပြည်သို့မလာ" ဟူသည်မှာ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် မလာခြင်းကိုသာ ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်

တုရူပြဟ္မာ ပုရိသဿ ဟိ ဇာတဿ၊ ကုဌာရီ ဇာယတေ မုခေ
(ဂ) ဆိန္ဒတိ အတ္တာနံ၊ ဗာလော ဒုဗ္ဘာသိတံ ဘဏံ

မကောင်းသိမ်ဖျင်း ရုန့်ရင်း ကြမ်းတမ်းသော စကားကိုပြောဆိုသုံးနှုန်းတတ်သော အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာကင်းလူ့အဖျင်းသည် ကြမ်းတမ်းစွာ ပြောဆိုအပ်ပြီးမိမိ၏ စကားဖြင့်ပင် မိမိကိုယ်ကို အလိုလိုဖြတ်နေပေါက်၏။ မှန်၏ ကြမ်းတမ်း ရုန့်ရင်း သိမ်ဖျင်းလေပြီ ထိုစကားသည် ပုဆိန်ဖြစ်ပေ၍ လာ ထိုသတ္တဝါ အတွက် နှုတ်ပါးစပ်၌ တော စပ်ခုတ်လိုသော ပေါက်ကြီး သဖွယ် သာ ဖြစ်လေတော့၏

ဆုံမချက် မလိမ္မာလတ်၊ ဤပါစပ်၊ နိ ဂတ်ဖြစ်တော့သည်။ ပဲ ငိဆ ဂတော်

ေ ဂနိဒ္ဒိ ဖသံသတိ၊
တံ နိဒ္ဒတိ ေ ဂဖသံသိေ ဂ
စိနာတိ မုခေန ေသာ ကလိံ၊
ကလိနာ ေတန သုခံ န နွတိ

အကြင်လူမိုက်သည် ရှုတ်ချကဲ့ ထိုက်သူကို ချီးမွမ်း ထောမနာပြု၏ ကောင်း ချီးဩဘာ ပေ ထိုက်သူကိုကား ရှုတ်ချကဲ့ ပြန်၏ ထိုသူသည် ကောင်း တ်မာ ဆို ဂ စွာသောအပြစ်ကို ပါးစပ်ဖြင့် ခ ျ စုဆောင်းနေသူဖြစ်၏ ထိုသူသည် ထိုကဲ့သို့ အမှား ကို အမှန်၊ အမှန်ကို အမှား ပြုလုပ်နေမိခြင်း အပြစ်ကြောင့်ပင် ကို စိတ်နှစ်ဖြာ လွန်စွာချမ်း မြေ့ချမ်း သာကိုမတွေ့ နိုင်

အပ္ပမတ္တကော အ ကလိ၊
ေ ဂ အက္ခေသု နပ ဂဇေ ဂ
သဗ္ဗဿာပိ သဟာပိ အတ္တနာ၊
အ မေ ဟန္တတ ေဂ ကလိ
ေ ဂ သု တေသု န်း ဖေ ါသေ

တုရူပြဟ္မသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

တုရူပြဟ္မာလာခြင်း ၏အကြောင်း နောက် ကောကာလိကသုတ်၌ အကျ လာလတ္တံ့အတိုင်း ကောကာလိက ဟာန် သည် အ ဂ္ဂသာ ကကြီး ပါ အပေ ၌ နိုင်ငံ့ဖြ ၍ ဘု ဂ ုင်ထံတော်မှောက်၌ပင် စွပ်စွဲပြောဆို၍ ထွက်လာခဲ့ ဂ ဇေတ နိကျောင်း တံခါးမုခ်အနီး၌ အနာ ေ ါ က်ဖြင့် လဲနေ၏ အချိန်ကျ၍ ဇေတ နိကျောင်း တော်သို့ တ ဂ နာလာသူ ပ ိသတ်များ မြင်တွေ့ကြ ဂမှ အကျိုးအကြောင်း ကိုသိကြကာ အ ဂ္ဂသာ ကကြီး ပါ ကို မတ ဂ စွပ်စွဲ ကောင်း လာ ဟု ကဲ့ ရှုတ်ချကြသည် ထိုလူတို့မှတစ်ဆင့် မြေစောင့်, သစ်ပင်စောင့်စသော နတ် အဆက်ဆက်တို့ရှုတ်ချသံသည် သု ိသြဟ္မာ့ပြည် ဘုံတွင် အထက်ဆုံး ဖြစ်သော အကနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင် ေ ါက်လာ၏

ထိုအခါ လူ့ဘုံတုန် က ကောကာလိက ဟာန် ၏ ဥပဇ္ဈာ ဖြစ်ဖူး သော တုရူထေ သည် အနာ မ်တည်၍ ဟ္မာ့ပြည်သို့ ေ ါက်နေ ဂမှ "မိမိမျက်မှောက်၌ ဆို ဆို ဂ ဂ ဖြစ်ပါစေနှင့်တော့" ဟု သဘောထား လာ ေ ါက် သတိပေ ခြင်း ဖြစ်သည် ဤသို့သော် သူ့စကား ကို လက်မခံ ပြန်လှန်အော်ငေါက်လွှတ်သဖြင့် "ပု ိသသ ဟ် တသ" စသော ါထာတို့ကို တ်ဆိုသတိပေး ကာ ြဟ္မာ့ပြည်သို့သာ ပြန် လေသည် ထိုတုရူပြဟ္မာပြန်သွား ချိန်၌ပင် ကောကာလိက ဟာန် လည် ပျံလွန်တော်မူသည်

ကဲ့ ့သူ ချီးမွမ်း သူ အပြစ်တူ ဤသုတ်တော် "ေ ဂနိဒ္ဒိ ဖသံသတိ" စသော ါထာအ ကဲ့ ထိုက်သူကို ချီးမွမ်း သူနှင့် ချီးမွမ်း ထိုက်သူကို ကဲ့ ့သူတို့၏အပြစ်သည် အကျိုး ပေ ဂ၌ တူမျှ၏ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ဆိုသည် နိန္ဒိ ပသံသာ ပသံသိ နိန္ဒာ စ သမကော ပါကော = ကဲ့ ထိုက်သူကို ချီးမွမ်း ခြင်း ကြောင့်လည် ကောင်း ချီးမွမ်း ထိုက်သူကို ကဲ့ ခြင်း ကြောင့်လည် ကောင်း အကျိုးအပြစ်တူသည်သာ အဋ္ဌကထာ အဘ ့ ကြောင့် တူ သနည် ချီးမွမ်း ထိုက်သူကို ကဲ့ ့သူသည် ထိုချီးမွမ်း ထိုက်သူ၏သန္တာန်၌ ဟုတ်မှန်ထင် ဂ သော က်ကျေ ုံ ဂ များ ကို ချေဖျက် သဖြင့် အပြစ်ကြီး လှ၏ ကဲ့ ထိုက်သူကို ချီးမွမ်း ပြန်သူသည်လည် ထိုကဲ့ ထိုက်သူ၌ မ ိသော မဟုတ်မမှန်သော က်ကျေ ုံ ဂ များ ကို လုပ်ကြံအမွမ်း တင်ပေး နေ သဖြင့် မိမိသူတစ်ပါး အား လုံး ၏ အသိမှာ

အလောင်□အစာ□□ာစာ□□ာတို့၌□မိမိခန္ဓာကို□်နှင့်တကွ□□သမျှဥစ္စာအာ□လုံ□□ဆုံ□ရှုံ□□ခြင်□မျို□ သည်□ာစ်ခါတစ်□□ုတတ်၏□□ထိုဆုံ□ရှုံ□ခြင်□သည်□ာစ်ဘ□မျှအ□□□ာစ်ခဏကလေ□ဖြစ်၍ ကြီ□ကျ□်လှသည်ဟု□ဆိုသာသေ□□□ကောင်□ာမြင့်မြတ်□အကျင့်□ာတ်ဖြင့်□ပြတ်ကုံလုံ□ပြည့်စုံ တော်မူကြသော□သူတော်ကောင်□တို့အပေ□□□ကို□်,နှုတ်တို့ပင်မဖက်□စိတ်သက်သက်ဖြင့်ပင် ပြစ်မှာ□မိသည်ဖြစ်အံ့□□ကို□်,နှုတ်ပင်မပါ□စိတ်သက်သက်ဖြင့်သာ□ပြစ်မှာ□မိသော□ထိုအပြစ်ကာ□ ဘ□ထောင်သောင်□□□ကမ္ဘာ□ကြောင်□ဖြစ်၍□ကောင်□ဆို□□□□ကြီ□မာ□သောပြစ်ချက်ဖြစ်လေ ၏□

သတံ□သဟာသသာနံ□နိ□□ဗ္ဗုဒါနံ၊
ဆတ္တိံသတိ□ဥ□□□အဗ္ဗုဒါနိ□
□မ□□□□ဟိ□□□□ဥပေတိ၊
□ဝါစံ□နသဥ□ဏကို□□□□ပကံ□

□ုတ်မာဆို□□□နှုတ်,စိတ်မျာ□ဖြင့်□ပြစ်မှာ□သမှု□□ရှိသည်ကိုပြု၍□ဘု□□□တောင်□□အ□□□ဂ သူတော်ကောင်□တို့ကို□ပြတ်မဲ့□□တဲ့□ရှုတ်ချလေ့□သူသည်□ာပ်□ာက်□မည့်င□၏□သက်တမ်□ ကာ□□နိ□□ဗ္ဗုဒ□နှစ်□ာစ်သိန်□သုံ□ဆ□်ခြောက်ခုနှင့်□အဗ္ဗုဒ□ဂါ□ခုတို့□ဖြစ်ကုန်၏□□□နိ□□ဗ္ဗုဒ□□အဗ္ဗုဒ□□ နှစ်□ာွက်ပုံအကျ□်ကို□ေ□□□□□□ကြပြမှသုတ်၌□ပြန်ကြည့်ပါ□□

□□□ကောကာလိကသုတ်

□□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်□
	ကာလ	= နေ့အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကောကာလိက□ဟန်□□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု□□□င်□
	တ□□တော်	= ကဲ့□□ထိုက်သူကိုချီ□မွမ်□□ချီ□မွမ်□ထိုက်သူကို□ကဲ့□□ခြင်□ ကြောင့်□ဝါ□□ပ်□န်□□တ်ဖြစ်ပုံ□

အကျင့်မှာ□ဖို့အကြောင်□□ကောင်□ကောင်□ကြီ□ပြုလုပ်မိ□□□□က်ခြင်□ကြောင့်□အပြစ်ကြီ□လှ၏ဟု□□ကာ၌□ဖွင့်ဆိုသည်□ ဤအ□□ပ်□်ကို□ည်□□်၍ပင်□ဥစတ္တာလီသပုဏ္ဏ□□သဇ္ဈနာ၌□မင်□ကွန်□ဆ□□တော်က□မ□၍□မာန်လည်ဆ□□ တော်က□ဖြေ□□၌□□□

မေ□□□□ နှစ်ဦ□သာ□□ာလတို့□မိုက်ကြသည့်အနေ□□ာစ်ဦ□သာ□□ာလက၊□□ဟန္တာ□ကေန္တကို၊□ဤသူလျှင်□□သီလ ဟု၊□မြွက်ဟတုံပေ□

တစ်ဦ□မှာ□□သီလကို၊□□ဟန္တာ□ကေန္တဟု၊□ခွန်□နှုတ်က□ဖွင့်ချေသည်၊□ဆိုပုံလေ□လွန်ရိုင်□□နှစ်ပါ□စုံ□ထိုက်ံညစ် တွင်၊□အပြစ်က□်□ဘ□်ကလေ□ာ□်၊□မေ□၏ချင့်နိူင်□□

ဖြေ□□□□ နှစ်ဦ□သာ□□ာလတို့□မိုက်ကြသည့်အနေ□□ာစ်ဦ□သာ□□ာလက၊□□ဟန္တာ□ကေန္တကို၊□ဤသူလျှင်□□သီလဟု၊ မြွက်ဟတုံပေ□

တစ်ဦ□မှာ□□သီလကို၊□□ဟန္တာ□ကေန္တဟု၊□ခွန်□နှုတ်က□ဖွင့်ချေသည်၊□ဆိုပုံလေ□လွန်ရိုင်□□နှစ်ပါ□စုံ□ထိုက်ံညစ် မှာ၊□အပြစ်က□်□အတူ□□ာ□်၊□ဖြေ၏မှန်တိုင်□ာဟု□□□သာ□တော်မူခဲ့သည်□

□သတပ□ကပုဏ္ဏာကျမ်□□ာမျက်နှာ□□□□

တုရူမြပ္ဗသုတ်ပြီ□၏□

ကိုယ်ကျိုးကြည့်၍ အလိုဆိုးရှိသည့် ...ပါတကား ။ ။ ...မြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောကာလိကမည်သော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘုရား ရှင်ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လာပြီးလျှင် အောက်ပါစကားကို လျှောက်၏။

ကောကာလိက ။ ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် ကိုယ်ကျိုး ကြည့်သည့် အလိုဆိုးရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်ဘုရား။

ဘုရားရှင် ။ ။ ကောကာလိက၊ ဤသို့မပြောနှင့်၊ ကောကာလိက၊ ဤသို့မဆိုလင့်၊ ကောကာ လိက၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အပေါ်၌ သင်၏စိတ်ကို ကြည်ညိုစေလော့၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် သီလကို ချစ်ခင်ကြကုန်၏။

ကောကာလိက ။ ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားသည် တပည့်တော်၏ ယုံ ကြည်ထိုက်သောစကားရှိသူ၊ သက်ဝင်လေးစားထိုက်သောစကားရှိသူ ဖြစ်တော်မူပါ၏။ သို့သော် သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကား ကိုယ်ကျိုးကြည့်သည့် အလိုဆိုးရှိသူများသာ ဖြစ်ကြပါကုန် သည်ဘုရား။

ဘုရားရှင် ။ ။ ဤသို့မပြောနှင့် ကောကာလိက၊ ဤသို့မဆိုနှင့် ကောကာလိက၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အပေါ်၌ သင့်စိတ်ကို ကြည်ညိုစေလော့၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် သီလကို ချစ်ခင်ကြကုန်၏။

ကောကာလိက ။ ။ အလိုဆိုးကြောင်းကို တတိယ အကြိမ်ပြောပြန်၏။

ဘုရားရှင် ။ ။ မပြောဖို့ တတိယ အကြိမ်အထိ တားမြစ်တော်မူ၏။

(...) ကောကာလိကသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ကောကာလိက (ပါဠိ) ။ ။ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ကောကာလိကအမည်ရှိ ရဟန်းတော်သည် မဟာ ကောကာလိကနှင့် စူဠကောကာလိကဟူ၍ (၂) ပါးရှိ၏။ အရှင်ဒေဝဒတ်၏ နောက်လိုက်တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သော ပုဏ္ဏားမျိုးဇာတ်ရှိသူသည် မဟာကောကာလိကဖြစ်၏။ ဤသုတ်တော်လာ ရဟန်းတော်ကား စူဠကောကာလိက တည်း။ ကောကာလိကမြို့၌ ကောကာလိကသူဌေး၏သား ဖြစ်၏။ ဖခင်သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်း၌ပင် သီတင်းသုံးနေထိုင်သူဖြစ်သည်။

သာဝကကြီး (၂) ပါး မထင်မရှား နေတော်မူ ။ ။ အခါတစ်ပါး၌ အဂ္ဂသာဝကကြီး (၂) ပါးတို့သည် နောက်ပါသံဃာ တော်များနှင့်အတူ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူခဲ့ကြရာ ထိုအရှင်ကောကာလိက၏ကျောင်းသို့ ရောက်တော်မူလာကြ သည်။ ဝါဆိုရန်လည်း နီးကပ်နေပြီဖြစ်သည်။ အဂ္ဂသာဝကကြီး (၂) ပါးသည် ခုနစ်တစ်[illegible]၌ လူသူအတွေ့မခံဘဲ ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ် သီတင်းသုံးတော်မူလိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် နောက်ပါရဟန်းတော်တို့ကို ဘုရားရှင်ရှိတော်မူရာ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင် ထိုအရှင်ကောကာလိက၏ကျောင်း၌ပင် ဝါကပ်ကြ၏။ “တပည့်တော်တို့ ဤကျောင်း၌ ဝါဆိုကြောင်းကို မည်သူ့အားမျှ အသိမပေးပါနှင့်” ဟု မှာထားကြသည်။ အရှင်ကောကာလိကလည်း မည်သူ့အားမျှ အသိမပေးဘဲ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် တို့ကို ပြုစုရသည်။

ပထမနည်း ။ ။ ဝါကျွတ်သောအခါ ပဝါရဏာပြုပြီးနောက် မိမိတို့ပြန်ကြတော့မည်ဖြစ်ကြောင်းကို အရှင်ကောကာ လိကအား အဂ္ဂသာဝကကြီးများက ပြောတော်မူကြသည်။ ထိုအခါ အရှင်ကောကာလိကသည် တစ်ရက်မျှ ဆိုင်းငံ့ကြ ပါဦးဟု တောင်ပန်၍ မြို့တွင်းသို့ ကြွလာခဲ့ပြီးလျှင် မြို့သူမြို့သား ဒါယကာ ဒါယိကာမများအား “အို ဒါယကာတို့၊ သင်တို့ သည် အဂ္ဂသာဝကကြီး (၂) ပါး ဤငါ၏ကျောင်း၌ တစ်ဝါတွင်လုံး သီတင်းသုံးတော်မူကြသည်ကို မသိကြပါသလော။ ထိုအဂ္ဂသာဝကကြီး (၂) ပါးတို့ကို မည်သူကမျှ ပစ္စည်း (၄) ပါးဖြင့် ဖိတ်မန်သမှု မပြုကြ” ဟု လှည့်လည်ပြောဆို၏။

မာတိကာသို့

အဖုအပိမ့်တွေထ ။ ကောကာလိကရဟန်းသည် ထိုသို့ ဘုရားရှင်က ကြိမ်တိုင်တိုင် တားမြစ်တော်မူသော်လည်း မနာမူ၍ ဘဲ နေရာမှ ထ၍ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ပျော်ချ အရိုအသေ ပြုကာ ထွက်ခွါသွားလေသည်။ ထွက်ခွါသွား၍ ဘုရားရှင်၏ မြင်ကွင်းကို ကျော်လွန်ကာ မကြာမီ ကျောင်းတိုက်တံခါးမုခ်သို့ ရောက်သောအခါ ကောကာလိကရဟန်း၏ ကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး၌ မုန်ညင်းစေ့မျှ ပမာဏရှိသော အဖုအပိမ့်တို့သည် ထလာကုန်၏။ ထိုနောက် ပဲပင်ဖြင့် ပဲနောက်စေ့၊ ကုလားပဲစေ့၊ ... ပဲစေ့၊ ... စေ့၊ ... သျှစ်သျှားသီး၊ ... သျှစ်သီး၊ ... သျှစ်သီးကြီးနှင့် ပမာဏရှိလာကုန်လျက် ကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး၌ ... ပြည်တို့ ... ထွက်လာကြကုန်၏။ ထို့နောက်ဆုံး၌ ထိုအနာကြောင့်ပင် ပျံလွန်တော်မူကာ အရိယာ သာဝကကြီး ... ပါးအပေါ်၌ ပြစ်မှားမိသော အကုသိုလ်ကံ၏ ဆိုးဆောင်ချက်အတိုင်း ... ဖြစ်ရှိရလေသည်။

သဟမ္ပတိဗြဟ္မာလာခြင်း ။ ကောကာလိကရဟန်း ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်လောက်၌ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည် ဘုရားရှင်အထံတော်သို့ လာ၍ ပျံလွန်တော်မူကြောင်းနှင့် အရိယာ သာဝကကြီး ... ပါးအပေါ်၌ ပြစ်မှားမိခြင်းကြောင့် ... ခုအခါ ... ဖြစ်ကြောင်းများကို လျှောက်၏။ နံနက်လင်းသောအခါ ဘုရားရှင်သည် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ လာရောက် လျှောက်သည့် ထိုကောကာလိကနှင့်စပ်သော အကြောင်းကို ရဟန်းတော်တို့အား တစ်ဆင့် မိန့် တော်မူ၏။ ထိုအခါ ...

ထိုအခါ ... ကာများသည် တအံ့တဩဖြစ်ကြလျက် "အရှင်ဘုရား ... အရိယာ သာဝကကြီး ... ပါးသည် အဘယ်မျှ နည်း ... အဘယ့်ကြောင့် အရှင်ဘုရား ... တပည့်တော်တို့အား ... ၍ အကြောင်းကို မပြောပါသနည်း" ဟု လျှောက်ကြ၏။ "... ကာတို့ ... ပြောမှ ပဲ သိကြစတမ်းလား ... ကျောင်းများ ထောင်ကြီးများ ... သီတင်းသုံး ... သည့် နေရာ၌ သီတင်းသုံး တော်မူကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ... ပါး ကို မြင်မိကြသည် မဟုတ်လော ... ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် အရိယာ ကြီးများ ပင်တည်း" ဟု ပြော၏။

ထိုအခါ ... ကာများသည် ... သုတ်သုတ်ခပ်မြန်မြန်ပင် ... သက်နီလျှာ အ ... တ်များနှင့် တကွ ထောပတ်၊ တင်လဲ၊ ပျား ... ည်စသော ... ဆေး ... တို့ကို ... ၍ ကျောင်းသို့ ရောက်လာကြကုန်၏။ အရှင် ကောကာလိကသည် အရိယာ သာဝကကြီး ... ပါးသည် အလိုနည်း ... သူများ ဖြစ်ကြောင်းကို သိပြီး ဖြစ်၏။ သူ၏ ပ ... ကြောင့် ဖြစ်လာသော ... ၍ သက်နီစသော ပစ္စည်းများကို အလှူခံကြမည် မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း တွက်ပြီးသား ဖြစ်၏။ သူတို့ မ ... လျှင် "ငါ့အား လှူလိုက်ကြ" ဟု ညွှန်ကြားသွားလိမ့်မည်ဟုလည်း တွက်ကျော်၍ တွက်ချက်ထားသည်။ သို့သော် အရှင် ကောကာလိက၏ မျှော်လင့်ချက်သည် "မုန်းချက်နှင့် နမ်းတွက်မကိုက်" ဖြစ်လေတော့၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူ အရိယာ သာဝကကြီး ... ပါးသည် "ကောကာလိကရဟန်း၏ တိုက်တွန်းပြောဆိုမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော ... ပစ္စည်း အားလုံးသည် ... နည်း ... ပြ ... အ ... တို့မှာလည်း မအပ်စပ်၊ ကောကာလိကရဟန်းမှာလည်း မအပ်စပ်" ဟု မိန့်တော် မူကြကာ ပစ္စည်း အားလုံးကို ... ကာများအား သာ ပြန်စွန့်၍ ကြွသွားတော်မူကြလေသည်။ ထိုအခါ ကောကာလိက ရဟန်းသည် "မိမိတို့ မသုံးလို၊ မ ... လိုလျှင် တကယ်တော့ ငါ့အား ... ခွဲအပ်လှူဒါန်း ... ညွှန်ကြားသွားသင့်ကြသည် သို့ပါလျက် ... ခုမူ ငါ့အား မျှ မလှူဒါန်း စေဘဲ သွားကြလေသည် တကား" ဟု အရိယာ သာဝကကြီး ... ပါး အပေါ်၌ ထပ်မံ အကြိမ် ... နိုင်ငြိုးဖွဲ့လေတော့သည်။

... နိုင်ငြိုး ။ အရိယာ သာဝကကြီး ... ပါးသည် နောက်နှစ်များ၌လည်း နောက်ပါ ... သတ်ငါး ... နှင့် အတူ ... စာရီ လှည့်လည်တော်မူခဲ့ကြရာ ထိုမြို့သို့ ရောက်လာကြပြန်သည်။ မြို့သူမြို့သားများသည် အရိယာ သာဝကကြီး ... ပါးကို မှတ်မိနေကြပြီ ဖြစ်၍ မြို့အလယ်၌ ပင် မဏ္ဍပ်ထိုး ကာ လှူဖွယ် ... ဖွယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း လိုက်ကြလေသည်။ ... ခုလှူဒါန်းသမျှ ပစ္စည်းတို့သည် ... နည်းတော်အ ... အပ်စပ်သော ပစ္စည်းများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်

ရဟန်းတော်တစ်ပါး။ ။ ပဒုမငရဲ၏ အသက်တမ်းသည် မည်မျှကြာပါသနည်း ဘုရား။

ဘုရားမြတ်။ ။ ရဟန်း၊ ပဒုမငရဲ၏ အသက်တမ်းသည် အလွန်ရှည်ကြာလှ၏၊ နှစ်အပိုင်းအခြား ... ရာ, ထောင်, သောင်း စသည်အားဖြင့် ... မျှဟုပင် ရေတွက်ဖို့ရန် မလွယ်ကူချေ။

ရဟန်းတော်။ ။ ခန့်မှန်းခြေ နှိုင်းလည်း သဘောပေါက်အောင် ဥပမာအားဖြင့် ပြောပြတော်မူရန် ဖြစ်နိုင်ပါသလော ဘုရား။

ဘုရားမြတ်။ ။ ရဟန်း၊ ဥပမာအားဖြင့် ခန့်မှန်းခြေ ပြောတော်မူမည်၊ ကောသလတိုင်းသုံး နှမ်းလှည်း တစ်စီးတိုက်တို့ တောင်းပေါင်း ... တင်းပေါင်း ... တစ်နေရာ၌ စုပုံထားသည် ဆိုကြစို့၊ ... ထိုနှမ်းပုံကြီးမှ အနှစ်တစ်ရာ အနှစ်တစ်ရာကြာလျှင် နှမ်းတစ်လုံး တစ်လုံး ထုတ်ယူရာ၏၊ ထိုသို့ အနှစ်တစ်ရာကြာမှ နှမ်းတစ်လုံး တစ်လုံး ထုတ်ယူခြင်းကြောင့် ထိုနှမ်းပုံမှ နှမ်းအားလုံး ကုန်သွားချိန်ရောက်သည့်တိုင်အောင် အဗ္ဗုဒငရဲ သက်တမ်း ကား မကုန်သေး၊ အဗ္ဗုဒငရဲ သက်သည် ထိုမျှရှည်ကြာ၏၊ ထိုအဗ္ဗုဒငရဲ သက်တမ်းမျိုး အဆ ... သည် နိရဗ္ဗုဒငရဲ သက်တမ်း တစ်ခုဖြစ်၏၊ နိရဗ္ဗုဒငရဲ သက် အဆ ... သည် အဗဗငရဲ သက် တစ်ခုဖြစ်၏၊ အဗဗငရဲ သက် အဆ ... သည် အဟဟငရဲ သက် တစ်ခုဖြစ်၏၊

အဂ္ဂသာဝကကြီး ... ပါးတို့သည် နောက်ပါသံဃာများ အားလုံး အပ်လျှင်ရန် လိုက်ကြလေသည်၊ ထိုအကြောင်းကို ကြား သိ သော ... ကောကာလိကသည် အဂ္ဂသာဝကကြီး ... ပါး ထံလာ၍ "ငါ့ရှင်တို့ ... ရှင်တို့ ... ပါးသည် ... တုန်းက အလိုနည်း ပါးသူများ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏၊ ယခုအခါ၌ကား ... ကျိုးတစ်ခုသာ ကြည့်သည့် အလိုဆိုး ... သူများဖြစ်ကြလေပြီ" ဟု စွပ်စွဲပြောဆို၏၊ ထို့နောက် ... ကိုစွက် ဘုရားရှင်အား လျှောက်၍ သူတို့၏ အ... အမြစ်ကို ဖြတ်တောက် ဖျက်ဆီးမည်ဟု ကြံကာ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ သာဝတ္ထိမြို့ ... ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် ခပ်ပြာပြာ ကြွလာခဲ့လေသည်။

အများဖို့၍ တားတော်မူ။ ။ ဘုရားရှင်သည် ခပ်သုတ်သုတ် ခပ်ပြာပြာ လာနေသော ... ကောကာလိကကို အဝေးမှ ၌ပင် လှမ်း၍ မြင်တော်မူသဖြင့် အကြောင်းကိုဆင်ခြင်တော်မူရာ "အဂ္ဂသာဝကကြီး ... ပါးကို စွပ်စွဲဆဲရေး ... မည့်အကြောင်း ... ဖြစ်၍လည်း ... မည်မဟုတ်ကြောင်း ... အပြစ်ကြောင့် ပင် ပဒုမငရဲ၌ ကျရောက် ... မည့်အကြောင်း တို့ကို ... ကုန်စင် သိမြင်တော်မူ၏ ... ၍ မည်မဟုတ်မှန်း သိတော်မူသော်လည်း ... တော်၏ မျက်မှောက်၌ "အဂ္ဂသာဝကကြီး ... ပါးကို စွပ်စွဲဆဲရေး နေသူကိုတောင် ဘုရားရှင်က ... မြစ်တော်မမူ" ဟု အများ ... ကာ ... တို့ စွပ်စွဲမှုမှ လွတ်မြောက်စေ ... သာ ... တော်မူ၍ "ကောကာလိက ... ၍ ... သို့မပြောနှင့်" စသည်ဖြင့် တားမြစ်တော်မူသည်။

အဗ္ဗုဒသော ငရဲများ။ ။ အဗ္ဗုဒ, နိရဗ္ဗုဒ စသော ငရဲများသည် သီးခြား ငရဲ ... တို့များ မဟုတ်၊ အဝီစိငရဲ၌ပင် ထိုအဗ္ဗုဒ, နိရဗ္ဗုဒ နှစ်အပိုင်းအခြားအတိုင်း ... သည်ကိုစွဲ၍ အဗ္ဗုဒငရဲ, နိရဗ္ဗုဒငရဲ စသည်ဖြင့် ... ခြင်း ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ငရဲများသည် ငရဲကြီး ... ထပ်တွင် အဝီစိငရဲ၌ ပါဝင်သည်ဟု မှတ်ပါ။

အဗ္ဗုဒ စသည်၏ အရေအတွက်။ ။ အဗ္ဗုဒငရဲ သက်ကို ပါဠိတော်၌ မည်မျှဟု အတိအကျ ဟောတော်မမူ၊ နှမ်းလှည်းမှ နှမ်းလုံး ထုတ်... ပုံ ဥပမာဖြင့်သာ ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသို့သော် အတိအကျ ရေတွက်လိုမူ သိန်း ပေါင်း ... ကို တစ် ကုဋေ ... ခေသကဲ့သို့ ... သိန်းပေါင်း ... ကို တစ်ပကောဋိ၊ ထိုပကောဋိ သိန်းပေါင်း ... ကို တစ်နဟုတ၊ ထို နဟုတ သိန်းပေါင်း ... ကို တစ်နိန္နဟုတ၊ ထိုနိန္နဟုတ သိန်းပေါင်း ... ကို တစ်အဗ္ဗုဒ၊ ထိုအဗ္ဗုဒ ... ကို တစ်နိရဗ္ဗုဒ ... ၏၊ ထိုနိရဗ္ဗုဒမှ နောက်၌ကား ပါဠိတော်၌ လာသည့်အတိုင်း ... စီတက်၍ တက်၍ ... မတိုင်အောင် သိရ၏၊ ... ကာ ... ၍ အဋ္ဌကထာ တွက်ပြပုံ တည်း ... ဇကဗြဟ္မသုတ်၌လည်း ... တွက်ပြခဲ့ပြီ။

အဋဋငရဲသက်တမ်းအဆ နှစ်ဆယ်သည် အဟဟငရဲသက်တမ်း တစ်ခုဖြစ်၏၊ အဟဟငရဲသက်တမ်းအဆ နှစ်ဆယ်သည် ကုမုဒငရဲသက်တမ်း တစ်ခုဖြစ်၏၊ ကုမုဒငရဲသက်တမ်းအဆ နှစ်ဆယ်သည် သောဂန္ဓိကငရဲသက်တမ်း တစ်ခုဖြစ်၏၊ သောဂန္ဓိကငရဲသက်တမ်းအဆ နှစ်ဆယ်သည် ဥပ္ပလငရဲသက်တမ်း တစ်ခုဖြစ်၏၊ ဥပ္ပလငရဲသက်တမ်းအဆ နှစ်ဆယ်သည် ပုဏ္ဍရိကငရဲသက်တမ်း တစ်ခုဖြစ်၏၊ ပုဏ္ဍရိကငရဲသက်တမ်းအဆ နှစ်ဆယ်သည် ပဒုမငရဲသက်တမ်း တစ်ခုဖြစ်၏၊ ကောကာလိကရဟန်းသည် ထိုပဒုမငရဲ၌ ဖြစ်နေရသည်။ ထို့နောက် ဘုရားသည် "ပုဂ္ဂိုလ်သည် [illegible]" အစရှိသော [illegible] ဂါထာတို့ကို ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူသည်။

ထို [illegible] ဂါထာနှင့် မြန်မာပြန်ကို [illegible] တုရှုဗြဟ္မသုတ်၌ ပြန်ကြည့်ပါ။

ကောကာလိကသုတ်ပြီး၏။

ပဌမ [illegible] မြန်မာပြန်ပြီး၏။

သနင်္ကုမာရသုတ်

ဌာန = ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ သိပ္ပိနီမြစ်ကမ်းအနီး။
ကာလ = ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် အချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာ။
တရားခေါင်းစဉ် = အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ပတ်သက်သည်။

အမြတ်ဆုံးသူ ။ မှတ်စွာသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ သိပ္ပိနီမည်သောမြစ်ကမ်းအနီး ကြို့ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် ညဉ့်သန်းခေါင်အချိန်၌ သနင်္ကုမာရမည်သောဗြဟ္မာသည် ဘုရားရှင်အထံတော်သို့ရောက်လာ၍ အောက်ပါဂါထာကိုလျှောက်၏။

ခတ္တိယော သေဋ္ဌော ဇနေတသ္မိံ၊ ယေ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သော သေဋ္ဌော ဒေဝမာနုသေ။

အမျိုးဂုဏ်ကို အလေးထား၍ စိစစ်သူတို့တွင် မင်းမျိုးမင်းနွယ်ရှိသူသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါ၏။ လူ့လောကကောင်းကို အလေးထား၍ စိစစ်လျှင်မူကား အသိဉာဏ်ပိဇ္ဇာနှင့် အကျင့်သီလစရဏရှိသူသည် သာနတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဟူသမျှတွင် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

ထိုလျှောက်ထားချက်ကို ဘုရားရှင်ကလည်း နှစ်သက်လက်ခံတော်မူ၏။ ထိုသို့ ဘုရားရှင်၏ နှစ်သက်လက်ခံကြောင်းကို သိရသောအခါ သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုကာ ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်ကွယ်လေ၏။

မှတ်ချက် ။ သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသည် ရှေးလူ့ဘဝတုန်းက ဆံထုံး ထုံးဖွဲ့၍ ထုံးထား သည်။ ကလေးငယ် အရွယ်၌ပင် ဈာန်တရားကို ရခဲ့သူတည်း။ ထိုသို့ ငယ် ငယ်ရွယ်ရွယ် ဖြင့် ရအပ်ခဲ့သောဈာန်ကိုမလျှော့အောင်ထိန်းသိမ်း၍ ကွယ်လွန်သည့်အခါ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက် လာ၏။ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌လည်း သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အများတကာတို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးစဖွယ် ကလေးငယ် အသွင်မျိုးပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သူ့ကို "ကုမာရဗြဟ္မာ = ကလေးငယ်ဗြဟ္မာ" ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။ လူ့ဘဝ၌လည်း ကလေးငယ် ဘဝဖြင့် ဈာန်ကိုရခဲ့၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌လည်း ကလေးငယ်အသွင်ဖြင့် တည်ရှိလုပြီဖြစ်၍ "သနံ" ဟူသော ပုဒ်ထိုတိုးကာ "သနံ ကုမာရ-သနင်္ကုမာရ" ဟုတွင်လေသည်။ သနံ သဒ္ဒါသည် ရှေးဖြစ်သော ရှေးဟောင်းအနက်၊ ကြာညောင်းခြင်း အနက်ကိုဟောသည်။

သနင်္ကုမာရသုတ်ပြီး၏။

၂-ဒေဝဒတ္တသုတ်

၁၈၃။	ဌာန	=	ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်။
	ကာလ	=	ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ။
	တရားတော်	=	လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကြောင့် စိတ်ထားယုတ်သော သူ ဖျက်ဆီးခံရပုံ၊

ဒေဝဒတ်ကို ရည်၍ မိန့်တော်မူခြင်း ။ ။ ဒေဝဒတ်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သံဃာသင်းခွဲ၍ နောက်ပါ သံဃာ ငါးရာနှင့် ဂယာသီသသို့ ထွက်သွား၏။ ထိုကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုစဉ် ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်၌ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည် ဘုရားရှင်အထံတော်သို့ ရောက်လာ၍ ဒေဝဒတ်ကို ရည်၍ ဤ ဂါထာကို လျှောက်ဆို၏။

> ဖလံ ဝေ ကဒလိံ ဟန္တိ၊ ဖလံ ဝေဠုံ ဖလံ နဠံ။
> သက္ကာရော ကာပုရိသံ ဟန္တိ၊ ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

ငှက်ပျောသီးသည် ငှက်ပျောပင်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဝါးသီးသည် ဝါးပင်ကို၊ ကျူသီးသည် ကျူပင်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ အဿတိုရ်မြင်းမ၏ ဝမ်းတွင်း၌ ကိန်းအောင်းသည့် ကိုယ်ဝန်သည် အဿတိုရ်မြင်းမကိုပင် ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ကောင်းမွန်စွာ ပြုအပ် ပူဇော်အပ်သော လာဘသက္ကာရသည် စိတ်ထားယုတ်သော သူကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

ဒေဝဒတ် သံဃာသင်းခွဲပုံ အကျယ်ကို စူဠဝါပါဠိတော်မြန်မာပြန်၊ သံဃဘေဒက္ခန္ဓကအခန်း၌ ကြည့်ပါ။

ဒေဝဒတ္တသုတ်ပြီး၏။

၃-အန္ဓကဝိန္ဒသုတ်

၁၈၄။	ဌာန	=	မဂဓတိုင်း အန္ဓကဝိန္ဒရွာ။
	ကာလ	=	ညဉ့်နက်မိုးမှောင်အချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ။
	တရားတော်	=	လူသူမနီး တောကျောင်းကျောင်း၌ နေ၍ ရဟန်းတရား ကျင့်ပုံ၊ ထိုသို့ မနေနိုင်လျှင် သံဃာအလယ်၌ သတိ ဖြင့် စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်၍ နေသင့်ပုံ။

တောကျောင်းပေါ်မပျော်နိုင်လျှင် ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်း အန္ဓကဝိန္ဒမည်သော ရွာ၌ သီတင်းသုံးတော်မူခိုက်ဖြစ်၏။ ထိုစဉ် ဘုရားရှင်သည် မိုးမှောင်ကျနေသော ညဉ့်တစ် ညဉ့်၌ လွင်တီးခေါင်၌ တရားနှလုံးသွင်းကာ ထိုင်နေတော်မူ၏။ မိုးတလည်း တစ်ဖြောက်

ဖြောက်ကျလျက်ရှိ၏။ ထိုအခါ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည် “ဘုရားရှင်သည် ယခုအချိန်အထိပင် တရားဟောကြားရာအလုပ်ကို အားထုတ်တော်မူတုန်း ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်ထံသွား၍ သာသနာတော်နှင့်လည်း လျော်, ဤအားထုတ်မှုနှင့်လည်း သင့်တော်သော ဂါထာများကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပါဦးတော့မည်”ဟု ကြံ၍ ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ရောက်လာပြီးလျှင် အောက်ပါဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထား၏။

သေဝေထ ပန္တာနိ သေနာသနာနိ၊
စရေယျ သံယောဇနဝိပ္ပမောက္ခာ။
သစေ ရတိံ နာဓိဂစ္ဆေယျ တတ္ထ၊
သံဃေ ဝသေ ရက္ခိတတ္တော သတီမာ။

လူတို့နေရာ မြို့ရွာမနီး ဝေးသော မြိုင်ကြီးတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော ကျောင်းတို့ကို မှီအောင် ကပ်ရင်း နေရာ၏။ ထိုသို့ တောကြီး ဆောက်တည်ပြီး၍ သံယောဇဉ်ဆယ်ပါး အမျိုးမျိုး အနှောင်အဖွဲ့ကြိုးတို့ကို ဖြတ်ချိုး လွတ်မြောက်ဖို့ရန် သာ ကျင့်ရာ၏။ မြို့ရွာမနီး ထိုတောကြီး မြိုင်ပေ၌ မမွေ့လျော်နိုင်ခဲ့လျှင်ကား သံဃာ့ဘောင်၌ နေရာ၏။ ထိုသို့သော် ကိုယ်,နှုတ်,စိတ်ကို စောင့်စည်းကာ သတိတရား လက်စွဲကိုင်ထား၍ နေရာ၏။ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို မပြတ်ရှုပွား၍ နေရာ၏ဟူလို။

ကုလာကုလံ ပိဏ္ဍိကာယ စရန္တော၊
ဣန္ဒြိယဂုတ္တော နိပကော သတီမာ။
သေဝေထ ပန္တာနိ သေနာသနာနိ၊
ဘယာ ပမုတ္တော အဘယေ ဝိမုတ္တော။

ထိုသို့ သံဃာ့ဘောင်၌ နေသော ရဟန်းတော်သည် ဣန္ဒြေတို့ကို လုံခြုံအောင် စောင့်စည်းရာ၏။ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ သတိတရား လက်ကိုင်ထားကာ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းသို့ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာ၏။ သံသရာ့အဝေးသို့ ဆင်းရဲတည်းဟူသော ဘေးမှ လွတ်မြောက်လိုသူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ ဘေးအတန်တန် ကင်းရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်၌ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်ရာ၏။ ထိုစိတ်မျိုးဖြင့် အစွန်အဖျား ဖြစ်သော ကျောင်းတို့ကို မှီအောင် ကပ်ရင်း နေရာ၏။

ယတ္ထ ဘေရဝါ သရီသပါ၊
ဝိဇ္ဇု သဉ္စရတိ ထနယတိ ဒေဝေါ။
အန္ဓကာရတိမိသာယ ရတ္တိယာ၊
နိသီဒိ တတ္ထ ဘိက္ခု ဝိဂတလောမဟံသော။

အကြင်အရပ်၌ ကြောက်ဖွယ် လန့်ဖွယ် အသွင်သွင် ရှိကုန်သော ခြင်္သေ့,သစ်,ကျားစသော ဘေးရှိသည့် အခါ သစ်ငုတ်တို,ခြုံ,နွယ် အစရှိကုန်သော ဘေးများ မြွေ,ကင်းစသော ဘေးတို့သည် ရှိကုန်၏။ လကွယ် သန်းခေါင်ယံ မိုးမှောင်ကျသည့်အချိန်၌ ရောင်ခြည်လက်လက် လျှပ်စီးပြက်၏။ မိုးတိမ်ညို့ အုန်းအုန်း မိုးကြိုးသံလည်း ထစ်ချုန်း၏။ ကြောက်ထိတ်လန့်ဖွယ် အသွင်သွင် ထူထပ်လိုက်ခဲ့

သို့သောအ□ပ်၌□□ ခုအခါဘု□ါ□ှင်သည်ကြောက်□ွံ့ခြင်းကင်း□ကာ□ါန့်လုံးသွင်းကာသီတင်း□ သုံးနေတော်မူနိုင်သကဲ့သို့ □ကာ□ါအလုပ်အားထုတ်ကြတောင်□□ဟန်အပေါင်းသည်လည်း□ ကြောက်□ွံ့ခြင်းကင်း□□တင်းစွာနေနိုင်ပါပေသည်ဘု□ါ□

ကု□□ိ□ကတု□မေ□□ုံ၊န□ိ□□က္ကတိဟီတိဟံ၊
ကေသိ□ြှပ္ပစ□□ သိ□□သဟသံ□စ္စုဟာ□နံ□
ဘိ□ေ□ုဂ□စ္ဆသတာ□သေက္ခာ၊□□သာ□□□သ□ါ□□သ၊
သမ္ဗေ□သောတသမာပန္နာ၊အတိ□စ္စာန□မိနော□

ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်စကား□သည်□မှာ□ကန်□အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ၏□ဤသို့သောအ□ပ်၌ဆိုအပ် ခဲ့သောအခြင်းအ□ါအား□ဖြင့်သီတင်းသုံးနိုင်ခြင်းကို□□ကပည့်တော်□□ိ□ တွေ့မျက်မြင်ပင်ဖြစ် ပါ၏□□“ဤသို့ဖြစ်နိုင်လောက်စ□ါ□၏”ဟု□ကြံ့ဆစဉ်□စာ□□တစ်ဆင့်ကြား□ဟုတ်ပါ□ဘု□ါ□ုင်၏ □□ါ□□သနာတော်တစ်ပု□ကြောင့်ပင်□သခြင်း□ခ□□□ကတ□ါ□ကို□ကျော်လွှာစွန့်ပ□တော် မူနိုင်ကြကုန်သော□□ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်□□□□□တစ်ထောင့်ငါး□□ါ□တို့ကိုလည်း□ကောင်း□သောတာပန် ဖြစ်ကြကုန်ပြီး၍□□ိ□စ္စာန်စသော□အပါ□□□□ပါသို့□လာ□□ော်ကြ□ကုန်တော့သောအား□လုံး□ □□□□တစ်□ါ့တစ်ဆ□□သော□သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း□ကောင်း□□ိ□ တွေ့ထင်ထင်သိမြင်□ □ဖူး□ါသည်□

အထော□□က္ကတ□ါ□ဇာ၊□ညဘာ□□တိ□မေ□□နော□
သခ်ီတုံ□နောပိ□သက္ကောမိ၊□သာ□□□သ□သြတ္တပံ□

ထို့ပြင်တစ်ပါ□ဤဆိုအပ်ခဲ့သော□□ဟန္တာနှင့်□သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ□အခြား□ကုန်သော□□□ နိသသိတ□□□နှင့်မန္တ□□□စင်ကြ□□သော□□ကုသိုလ်ကောင်းမှုအဖို့□ကုန်သော□သတ္တ□တို့သည် ကာ□□ဤမျှလောက်သာဟု□□တွက်ပြောဆိုခြင်း□ှာပင်မစွမ်းနိုင်ပါ□□အဘ□ကြောင့်ဆိုသော်□□ မှသာ□□□မှ□ကြောက်သောကြောင့်ပါတည်□□□ဤနောက်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မျိုး□ကာ□□များ□ြား□လှသည် ဖြစ်၍ဤမျှလောက်သာပါဟု□ပြောလျှင်□ှာ□□ွ□င်□မည်သာဖြစ်သည်ဟူလို□□
အန္တက□ိ□န္ဒသုတ်ပြီး၏□

□□အရုဏ□တီသုတ်

□□□□

ဌာန	=	ဖြဟ္မာ့ပြည်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သိခီဘု□ါ□□ှင်၏□□လက်□ □ါတော်□□□အ□ုင်အဘိဘူ□
ဟော□ကြောင်း□	=	သိခီဘု□ါ□□ှင်၏□□ိုက်တွန်း□တော်မူခြင်း□□
□□ါ□တော်	=	ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏□သာသနာတော်အလင်း□ော□ါင်ကိုမှီ၍□□□□ သမင်း□၏စစ်တပ်ကို□နှင်□ချ,□သတ်ဖြတ်□ဖျက်ဆီး□ဆိုက် ကြောင်း□□

သိခီဘုရားရှင်နှင့်လက်□ ဂတော်□ထေ□□□□□□ စု□မြတ်စွာသည် □သာ□တ္တိမြို့ဇေတ□န်ကျောင်း□ တိုက်၌ □သီတင်း□သုံး□နေတော်မူ၏□ □ထိုစဉ်□တစ်နေ့သ၌ □ဘု□ရား□ □ □န်□ □က်လာသော□□ဟန်□ တော်တို့အား□ □ဘု□ရား□ □ုင်သည် □သိခီဘု□ရား□ ှင်နှင့် □လက်□ ဂတော်□ထေ□ □အ□ ှင်အဘိဘူတို့၏ □ ျား□ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံဇာတ်ကြောင်း□ကို□ပြန်ပြောင်း□၍ □ဟောတော်မူ၏□

ဆွမ်း□စား□ပြီး□ပြဟ္မာ့ပြည်တစ်ခေါက်□□□□□ □ဘိက္ခုတို့□ □ □ ှ□ား□ "အရုဏ□" □ည်သော□ □င်း□တစ်ပါး□ □ခဲ့ဖူး□၏□ □ □င်း□နေပြည်တော်ကား□ □ "အရုဏ□တီ" မြို့တော်ဖြစ်၏□ □ "အ□ □ဟံ□သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ" □ စသည့် □ □က်တော်တို့နှင့်□ပြည့်စုံတော်မူသော□ □သိခီဘု□ □ရား□ □ုင်သည် □ထိုအရုဏ□တီမင်း□နေပြည်တော်ကို □အမှီပြု၍ □သီတင်း□သုံး□တော်မူ၏□ □သိခီဘု□ □ □ ှင်၏ □လက်□ ဂတော်□သည် □ □အ□ ှင်အဘိဘူထေ□ □ ဖြစ်၍ □လက်□တော်□ကား□ □အ□ ှင်သမ္ဘ□ထေ□ဖြစ်သည် □ □တစ်နေ့သ၌ □သိခီဘု□ □ □ ှင်သည် □ လက်□ ဂတော်□ □အဘိဘူထေ□ကို□ခေ□တော်မူ၍ □ထိုထေ□ □နှင့်အတူ□နေ့ဆွမ်း□ဘုဉ်း□ပေး□ပြီး□ □ပြဟ္မာ့ ပြည်တစ်ပြည်သို့ □ကြွသွား□တော်မူ၏□

တ□ား□ဟောစေတော်မူ□□□□□□ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ □ ောက်သောအခါ □သိခီဘု□ □ ှ ုင်သည် □လက်□ ဂ တော်□ □အ□ ှင်အဘိဘူထေ□ကို □ပြဟ္မာမင်း□နှင့်တကွ□ပ□သတ်အား□ □ □ား□ဟော□ □ □ တိုက်တွန်း□ တော်မူ၏□ □ဘု□ □ ှ ုင်၏အမိန့်တော်အ□ □ □အ□ ှင်အဘိဘူသည် □ □သင့်လျော်သောတ□ား□ကို□ဟော တော်မူသည်□

အကဲ့□ခဲ့□□□□□□□□□ ထိုသို့□အ□ ှင်အဘိဘူထေ□က□ □ □ား□ □ဟောတော်မူသောအခါ □ □ပြဟ္မာမင်း□နှင့် တကွ□ပ□သတ်ပြဟ္မာတို့သည် "အိုအချင်း□တို့□ □ □ကြည့်ကြပါဦး□ □ □အံ့□ဩ□စ□ □ကောင်း□ပါပေစွ□ □မိမိ၏ လေ□ား□ထိုက်သည့် □ဆ□ □ဘု□ □ား□သည် □ □မိမိမျက်မှောက်မှာပင်□ထိုင်□ ား□ ှိနေပါလျက်□ □ တ□ား□ဟောပြည့် ဆိုသည့် □ □ဤ□ □ဟန်□ □ □ □နှ□ □ ှ ုံ့□ □ ထွန်းကျူ□ □ □ □ား□စကား□ □ □ဟောကြား□နေဘိ၏□ □ □ကြီး□စဖူး□ □ □ □ ဆန်း□ပါပေစွ" ဟု□အ□ ှင်အဘိဘူကို□ □ ုံ□၍□ကဲ့□ ှုတ်ချကြလေသည်□

တစ်ဆင့်တို□ □ □ □ ားနခိုး□ပြ□□□□□□□□□□□□ ထိုအခါ □သိခီဘု□ □ ှ ုင်သည် □အ□ ှင်အဘိဘူထေ□ကို □ □သင့်ကို ပြဟ္မာပ□သတ်က□ □ဲ့□ □ ုံ့□နေလေပြီ၊ □ □ဤ□ပ□သတ်ကို□တစ်ဆင့်တို□ □ □ □ ားနခိုး□ပြ□ကာ□ □စိတ်လန့်စေ လော့" ဟု□မိန့်တော်မူ၏□ □ □ထိုအခါ□အ□ ှင်အဘိဘူသည် □ □သူ၏ရုပ်သွင်ကို□ထိုင်□ ား□ပြလျက်လည်း□ တ□ား□ဟော၏□ □ပြဟ္မာတို့□မမြင်နိုင်လောက်အောင်□ □ ုပ်သွင်ကိုဖျောက်လျက်လည်း□ □ □ □ား□ဟော ၏□ □ □ □ □ □ ါ□မှ□အထက်ပိုင်း□တို□ □ ကိုဖျောက်, □အောက်ပိုင်း□တို□ □ ကိုပြလျက်လည်း□ □ □ □ား□ □ဟော၏□ အောက်ပိုင်း□ကိုဖျောက်□အထက်ပိုင်း□ကိုပြလျက်လည်း□ □ □ □ား□ □ဟော၏□ □ □ □ ဟန်□အသွင်ကိုဖျောက် ၍□လု□လင်□ □ အသွင်၊ □နဂါး□ □ □ □ဥ□န်, □ □ ဗေ□ာနန်, □ □ ကိန္နရီ်တို့အသွင်၊ □သိကြား□ □ပြဟ္မာ□နတ်□ □ □အသွင် များ□ကိုလည်း□ □ □ဖန်ဆင်း□ပြ□၏□ □ □သမုဒ္ဒ□ □ □ □တော, □တောင်, □ □ □ ြသေ့□ □ □ သစ်, □ကျာ□စသောအသွင်၊ □ဆင်တပ်, မြင်း□တပ်, □ □ □ထား□တပ်, □ခြေလျင်တပ်အသွင်စသည်ကိုလည်း□ □ □ □ဖန်ဆင်း□ပြ□၏□ □ □ □ □ ဤသံ□ □ ုတ်ပါဠိ တော်၌ □တို□ □ ထက်□ □ □က်ဖော်□ထက်□ □ □က်ဖျောက်၍□တ□ား□ □ဟောပုံအထိ□ □ □ □ □ခုမျှသာ□ □လာသော် လည်း□ □ □ □ □မ□သမ္ဘ□မ□ ်ပါဠိတော်၊ □ □ □ □ □ ၌လာသည်တို့ကိုပါ□ □ □ ု၍□အပြည့်အစုံ□ □ပြန်ဆိုလိုက်ပါ သည်□ □

အံ့ဩချီးကျူးထိုသို့တစ်ဆင့်တို ၍ တန်ခိုး အမျိုးမျိုးပြကာ ဟောသောအခါ ပြဟ္မာ မင်းနှင့်တကွ သတ်အာ လုံး သည် "အချင်း တို့ ဟန်တော်၏ တန်ခိုး အာနုဘော်ကြီးပုံကာ အံ့ဩထိုက်ပါပေစွ မဖြစ်စဖူး တူ ဲပါပေစွ" ဟု အံ့ဩချီးကျူး ဆုံ ဖြစ်ကြလေတော့သည်

လောက ဟ်တ်တစ်သောင်း ာ ဂ သံလွှမ်းထိုအခါ အဘိဘူထေ သည် သိခီဘု ဂ ုင်ကို "ုင်တော်မြတ်ဘု ဂ ာပည့်တော်သည် တစ်ချိန်က သံဃာတော်တို့အလ ၌ "ငါ့ုင် တို့ ငါသည် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှနေ၍ တကြ ဋာ ကမ္ဘာလောက ဟ်တ်တစ်သောင်းလုံး ာ ဂ သံဖြင့် လွှမ်းမိုး အောင် ဟောပြောနိုင်၏" ဟု ပြောခဲ့ဖူး သည်ကို ခုအခါ အမှတ် လာပါ၏ဘု ဂ "ဟု လျှောက်၏ ထိုအခါ သိခီဘု ဂ ုင်ကလည်း "အိုအဘိဘူ ခုအချိန်သည် တကြ ဋာ ကမ္ဘာ တစ်သောင်းလုံး ာ ဂ သံဖြင့် လွှမ်းမိုး အောင် သင်ပြ မည့်အချိန်အခါပေတည်" ဟု မိန့်တော် မူ၏ ထိုအခါ အ ုင်အဘိဘူသည် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှနေ၍ တကြ ဋာ ကမ္ဘာတစ်သောင်းလုံး ကြော သိကြ သည့် အောက်ပါ ထာတို့ကို တ်ဆို၏

အာ မ္ဘထ နိက္ကမထ ၃ထ ဗု သာသနေ
ုနာထ မစ္စုနော သန်း နဋ္ဌာ ဂ ုဉ္စ ေ

သီလ,သမာ ,ပညာဟု သိက္ခာ ပ်မ ုမြတ်စွာ၏ သာသနာတော်မြတ်ကြီးနှင့် ကျံ့ကြိုက် နေခိုက်၌ အစ ော့ ဖျာ သတိထား ၍ ကြိုး ာ အာ ထုတ်လိုက်ကြကုန်လော့ အပျင်း ဖ ် ဖျောက် လွှန်အာ ဆောက်၍ တောက်လျှောက်မနာ ကြိုး ာ လိုက်ကြကုန်လော့ တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်ထက်မြင့်အောင် မလင့်ကြို တ် အာ ထုတ်လိုက်ကြကုန်လော့ တောမြိုင်တစ်ခွင် ပျော်ရွှင် ခိုမှီ ဆင်ပြောင်ကြီး သည် ကျူရိုး ဖြင့်ပြုလုပ် ဲကုပ်ကလေ ကို မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်နင်း ချေဖျက် သကဲ့သို့ တစ်ထောင့်ငါး ဂ ကိလေသာမာ သူပုန် န်ဟု န် ထပ်ထပ် သမင်း ၏စစ်တပ်ကို မလပ် စေ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ချိုးဖျက်နင်း ချေကြကုန်လော့

အရဂဏ တီသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ု အကျဆုံး ရုပ်မြင်သံကြား၌သုတ်တော်လာ အ ုင်အဘိဘူထေ သည် တကြ ဋာ ကမ္ဘာလောက ဟ်တ် တစ်သောင်းလုံး လွှမ်းမိုး ကြာ သိအောင် ာ ဂ ဟောတော်မူ ဂ၌ ု ဦ စ္စ နိုးလခေ အညိ ောင်လွှတ်သည့် ကသိုဏ် တို င်စာ တော်မူ၏ ထိုအညို ောင်ကို တကြ ဋာ ကမ္ဘာတစ်သောင်း အတွင်း ု အလင်း ဂင် ဂ အ တိုင် သို့ ဖြန့်လွှတ်လိုက်၏ အာ လုံး အမိုက်မှောင်အတိ ပုံ လွှမ်း သွာ လေသည် ထိုအခါ ထိုထို ေ ထိုထိုစကြ ဋာ၌ ု ကြသောသတ္တ ဂ တို့သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကုန်၏ "ဤအမိုက်မှောင်ကြီး ာ အဘ ် ကြောင့် ကျ ောက်လာပါလိမ့်မည်နည်း" စသည်ဖြင့် ထိုထို၌ ၌ စဉ် ာ တွ နေစဉ် အ ုင်အဘိဘူသည် ညြ ဂ တခေ အဖြူ ောင်ကသိုဏ် တို င်စာ ာ အလင်း ောင်လွှတ်လိုက်၏ ထိုအလင်း ောင်ကို အာရုံစူ စိုက်နေကြစဉ် ထိုအလင်း ောင်အတွင်း၌ မိမိ၏အသွင်ကို ပြတော်မူသည် ထိုအလင်း ောင်အတွင်း မှ မိမိအသွင်ကို အာရုံစူ စိုက် ဖူ မြော်ခံနေ စဉ်ပင် "အာ မ္ဘထ နိက္ကမထ" အစ ုသော ဂ ထာတို့ကို ရွတ်ဆိုဟောကြာ တော်မူသည် ဤ၌ အ ုင်အဘိဘူ၏ရုပ်သွင်ကို တကြ ဋာ ကမ္ဘာတစ်သောင်း သာ တို့ တစ်ပြိုင်နက်ဖူ မြင် အသံတော်ကိုလည်း ကြာ ၏ ထို့ကြောင့် "ု အကျဆုံး (TELEVISION) ရုပ်မြင်သံကြား" ဟု ဆိုလိုက ဆိုထိုက်ပေသည်

အာ လုံး လက်ခံမည့်တ ဂအ ုင်အဘိဘူသည် ၌ "အာ မ္ဘထ နိက္ကမထ" အစ ုသော ဂ ထာကို ရွတ်ဆို တော်မူ ဂ၌ သေချာစွာ စိစစ်ရွေး ျ ် ပြီး မှ ရွတ်ဆိုတော်မူခြင်း ဖြစ်၏ မှန်၏ ၌ ဂ ထာ၏ဆိုလို င်း အချုပ်မှာ

ေ ဂ ကြုမသို့ မ္မ ိနေ အပ္ပမတ္တော ိဟာသသတိ
ပဟာ ဇာတိသံသာ ုက္ခဿန္တံ ကာ ိဿတိ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ၍သာသနာတော်အတွင်း၌ မေ့မလျော့ မပေ့ါမစား သတိတ ်ဖြင့် နေသူ သည်သာ ဘာ ဖန်ခါ သံသ ကြီး ကို မငြိမတွ ် စွန့်ပ ် နိုင်လိမ့်လတ္တံ့ ထို၍ပြောင်းပြန် ဗလောင်ဆန်အောင် ကောင်း ာန်မပြ ုက္ခအဆုံး ကို ပြုနိုင်ပေလိမ့်လတ္တံ့

ကြာ ကြ ့လာ တို့နောက် သိခီဘု ် ုင်နှင့် အဘိဘူ ဟာန် တော်တို့သည် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ပြန်ကြွတော်မူခဲ့ကြ၍ အရုဏာ တီမင်း နေပြည်သို့ ပြန် ောက်သောအခါ သိခီဘု ် ုင်က ကျန် စ်သော ဟာန် တို့ကို "ဘိက္ခုတို့ အဘိဘူ ဟာန် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှနေ၍ ါထာများ ကို ရွတ်ဆိုစဉ် သင်တို့ကြား လိုက်ကြ ကုန်၏လော" ဟု မေ တော်မူ၏ ကြား လိုက်ကြ ပါကြောင်း ကို ဟာန် တော်တို့က လျှောက်သောအခါ "အဘ ် ကဲ့သို့ ကြား လိုက်ကြ သနည်း" ဟုမေ တော်မူ၏ ထို အခါ ဟာန် တော်များ က သူတို့ကြား လိုက် သော "အာ မ္ဘထ နိက္ကမထ" စသော ါထာကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ကြလေ ် သိခီဘု ် ုင်သည် သာ ုခေ တော်မူ၏

ဤဇာတ်ကြောင်း ကို ငါတို့၏ ေ ါတမဘု ် ုင်က ပြန်ပြောင်း ဟောတော်မူသောအခါ တ ် နာ ဟာန် တော်တို့သည် တ ် တော်ကို အာ နှစ်သက် ရွှင်အာ ာက်၍ လက်ခံကြလေ ကုန်သတည်

ပ ိနိဗ္ဗာနသုတ်

ဌာန = ကုသိနာရုံမြို့ မလ္လမင်း တို့၏ အင်ကြင်း ဥ ျဉ်
ကာလ = မဟာသက္က ် ဇ် ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု ် ုင်
တ ် တော် = ဖြစ်ပေ သမျှ အနိစ္စမို့ မမေ့သင့်ကြပုံ

နောက်ဆုံး မိန့်ခွန်း တော် အခါတစ်ပါး၌ ဘု ် ုင်သည် ကုသိနာရုံမြို့ ် မြို့၏ အနောက်တောင်ထောင့်အကွေ့၌ ိသော မလ္လမင်း တို့၏ အင်ကြင်း ဥ ျဉ်အတွင်း ် အင်ကြင်း ပင်ပျိုအစုံတို့၏အကြား င်း တ အပ်သောညောင်စောင်း၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ၏ အချိန်ကာ ပ ိနိဗ္ဗာန်စံတော့မည့်နေ့ ဖြစ်၏ ထိုအချိန် ် စု ေ ေ ် ာက် ိလာသော ဟာန် တော်တို့အား "ဘိက္ခုတို့ သင်တို့အား ငါသည် ခုအခါ နောက်ဆုံး ကာ မှာကြား တော်မူပေအံ့၊

" မပျော့ဖွဲ့မလျော့ကြဖို့ ဆတက်ထမ်းပိုး ကြိုး ာ အာ ထုတ်ကြဖို့" ကိုက်တွန်း ခြင်း ဖြစ်၏ မည်သည့်အ ိ သူ နတ်လူမဆို လုံ့လ ၏ ုက်ကို ချိုးမွမ်း ကြသည်ချည်း ဖြစ်၏ လုံ့လ နှင့်စပ်ဆိုင်သော ာ ် စကား မြန်လျှင် အား လုံး ာ လက်ခံကြသည်ချည်း ဖြစ်၏ ထိုသို့ အား လုံး ာ လက်ခံနိုင်သည့် နှင့်စပ်သော တ ် ကို ဟောတော်မူလို၍ ဤ ါထာကို ရွေးချ ် ၍ ဟောတော်မူပေသည်

အရုဏာ တီသုတ်ပြီး၏

ခန္ဓာ ပါ သနိ တ ဂ မြန်သမျှတို့သည် တုန်ပျောက်ပြန် တိ ပျက်စီး ခြင်း ရှိ လမ် ဆုံးတုန်၏ မမေ့မလျော့ မပေါ့မစာ သတိတ ဂ ဖြင့် တုသိလ်လုပ်ငန်း တြ ဖြမ်ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏ ဤသည်ကား သုံး လောကထွတ်ထား င်တော်ဘု ဂ၏ နောက်ဆုံး မိန့်ကြား တော်မူချက်တည်း။

သမာပတ် င်စား တော်မူ ထိုသို့နောက်ဆုံး စကား မိန့်ကြား တော်မူပြီး လျှင် ဘု ဂ င်သည် ပ ထမစျာန်ကို င်စား တော်မူ၏ ပထမစျာန်မှထတော်မူ၍ တိ စျာန်ကို င်စား တော်မူ၏ ထိုနောက် အစဉ်အတိုင်း တိ စျာန်မှထတော်မူ၍ တတိ စျာန်၊ တတိ စျာန်မှ ထတော်မူ၍ စတုတ္ထစျာန်၊ စတုတ္ထစျာန်မှထတော်မူ၍ အာကာသာနဉ္စာ တန အရူပစျာန်၊ ထိုမှ ထတော်မူ၍ ဉာဏဉ္စာ တန အရူပစျာန်၊ ထိုမှထတော်မူ၍ အာကိဉ္စညာ တန အရူပစျာန်၊ ထိုမှထတော်မူ၍ နေ သညာနာသညာ တန အရူပစျာန်၊ ထိုမှထတော်မူ၍ သညာ,ဝေ နာ နှင့်တကွ စိတ်,စေတသိက် ထိုစိတ်,စေတသိက်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်တို့ ချုပ်ဆုံး ခြင်း ဟူသော နိ ေ သမာပတ်ကို င်စား တော်မူ၏

ပြောင်းပြန်တစ်ဖန် င်စား ထိုနိ ေ သမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ နေ သညာနာသညာ တန အရူပစျာန်မှစ၍ ပ ငါး = ပြောင်းပြန်ပြန်၍ င်စား တော်မူခဲ့ ဂ ရူပါ စ ပဌမစျာန်သို့ ဂ ကော်လာတော်မူ၏ တစ်ဖန် ပဌမစျာန်မှထတော်မူ၍ တိ စျာန်၊ ထိုမှထတော်မူ၍ တတိ စျာန်၊ ထိုမှထတော်မူ၍ စတုတ္ထစျာန်၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်မှ ထတော်မူပြီး သည့်နောက်၌ကား ပ နိဗ္ဗာန် င်စံတော်မူလေသတည်း။

သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၏သံဝေ ဘု ဂ င် ပ နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာသည် အောက်ပါသံဝေ ထာကို ရွတ်ဆို၏

> သဗ္ဗေ နိက္ခိပိဿန္တိ ဘူတာ လောကေ သမုဿ
> တ္ထာ တော သော သတ္ထာ လောကေ အပ္ပ ပု လော
> တထာ တော လပ္ပတ္တော သမ္ဗုဒ္ဓေါ ပ နိဗ္ဗုတော

ဤလောကကြီး၌ ပြိုင်ဖက် ည်တူ တော်မမူသော, ရော သော ဘု ဂ င်တို့နည်း တူ လာခြင်း ကောင်း တော်မူသော, အာ တော်ဆ တန်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော, တြွင်းမဲ့ဉာဏ်သုံး အလုံး စုံကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူသော, နတ်လူတို့ဆ ဂ သခင် ဤကဲ့သို့ ကျော်ပေါင်း စ်တော်မူ သော ဘု ဂ င်သည်သော်မှလည်း ပ နိဗ္ဗာန် င်စံတော်မူ တုံသေး၏ ထိုကြောင့် လောက၌ ဖြစ်ပွား သာမည သတ္တ အား လုံး တို့သည်ကား ခန္ဓာ ခု ပေါင်း စုစွဲဆို ခန္ဓာကို ကိုအဘ မှာ မစွန့်ပစ် တဲ ချေတုံ့အံ့နည်း အား လုံး စွန့်ပစ်ကြ ကုန်မည်သာတည်း။

သိကြား မင်း၏သံဝေ ထို့နောက် သိကြား မင်း တလည်း ဘု ဂ င် ပ နိဗ္ဗာန်စံတော် မူသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် အောက်ပါသံဝေ ထာကို ရွတ်ဆို၏

> အနိစ္စာ တ သင်္ခါ ဂ ဥပ္ပါ မ္မိနော
> ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ တေသံ ပ သမော သုခေါ

နန္ဒာ ပါ သ၏ တ ဂါ တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခံ့အေ ည်ကြံ၍ တည်တံ့ခြင်းသဘောမ ိုလေကုန်စွတကား ဖြစ်ပျက်သဘော ုံကုန်၏ အကြောင်းတို့စွဲ ရတ်ကနဲဖြစ်ပေ ပြီးနောက် ချုပ်ပျောက်ကုန်ဆုံးသွား ကြကုန်၏ ဖြစ်ပျက်မကင်း ထိုသ၏ တစ်သင်းတို့၏ ငြိမ်းအေ ဂါ မဟာအသင်္ခတ ဂတ်နိဗ္ဗာန်တ ဂါ မြတ်သည်သာ အပူဇာတ်မနှော ချမ်းသာသော သဘောအစစ်ပါပေတည်း

အ ုင်းအာနန္ဒာ တို့သို့ ဘုဂါ ုင်ပ ိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးချိန်၌ပင် အ ုင်းအာနန္ဒာသည် အောက်ပါ ါထာကို ရွတ်ဆိုတော်မူ၏

တ ါသိ ံ ဘိံသနကံ တ ါသိ လောမဟံသနံ
သဗ္ဗာကာ ရူပေတေ သမ္ဗုဒ္ဓေ ပ ိနိဗ္ဗုတေ

အခြင်းအ ဂါ ဥသံ ုက်ပေါင်းစုံနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုဂါ ုင်သည် ပ ိနိဗ္ဗာန် င်းစံတော်မူသောကြောင့် ထိုအခိုက် ်ကြောက်မက်ဖွယ် အနေမြေတုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်လေပြီတကား ကြက်သီးမွေးညင်းထဖွယ် အနေမြေတုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်လေပြီတကား

အ ုင်းအနုရုဒ္ဓါ ထိုအချိန်၌ပင် အ ုင်းအနုရုဒ္ဓါသည် အောက်ပါ ါထာကို ရွတ်ဆိုတော်မူ၏

နာဟု အဿာသပဿာသော ငြိတစိတ္တဿ တာ ိနော
အနေဇော သန္တိမာ ဗ္ဗာ စက္ခုမာ ပ ိနိဗ္ဗုတော

တည်တံ့ခိုင်မြဲသော စိတ် ိုတော်မူသော, လာဘာလာဘ စသည် ့ စ်တန် လောကဓံကြောင့် ဖောက်ပြန်မ ုတော ိုက်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုဂါ ုင်၏ ထွက်သက် င်သက်သည် မဖြစ်တော့ပြီ တဏှာကင်း မြတ်၍ ါ ်ငြိမ်းသော စက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုဂါ ုင်သည် အပူခပ်သိမ်း အငြိမ်း ဂါမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ဘုဂါ်တော်ဖြင့် ရှေ့ရှုအာရုံပြု၍ နိဗ္ဗုတိအငြိမ်း ဂါတ်၌ ကိန်း ်း င်းစံတော်မူလေပြီတကား

အသလ္လီနေန စိတ္တေန ဝေ ်နံ အဇ္ဈ ါသယိ
ပဇ္ဇောတဿေဝ နိဗ္ဗာနံ ိမောက္ခော စေတသော အဟု

ဘုဂါ ုင်သည် မတွန့်ဆုတ်သော စိတ်တော်ဖြင့် တို ်၌ဖြစ်လာ ဆင်း ်ဝေ နာ ိုက်ကို သည်းခံတော်မူပြီး မီးတောက်မီးလျှံ ငြိမ်းပျောက်ဟန်ကဲ့သို့ အဆီး အတားမ ုံ အပြီးငြိမ်းပျောက်စိတ်၏ လွတ်မြောက်တော်မူခြင်း ဖြစ်လေပြီ

ပ ိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

အမှာ ၍ ပ ိနိဗ္ဗာနသုတ်နှင့်စပ်၍ အကျ ်သိမှတ်ဖွယ် တို့ကို သုတ္တန်ပိ ကာ ိသနိကာ ်၊ မဟာ ဂ္ဂပါဠိ၊ မဟာပ ိနိဗ္ဗာနသုတ် မြန်မာပြန်၌ ရှုပါ ၍ဋ္ဌကာ ထိုသုတ်တော်ကို မှီ၍ အကျဉ်းချုပ်သိဖွယ် တို့ကို သာ ပေအံ့

ပ ိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခါနီး ုဒ္ဓ၏ ါစဉ် မြတ်စွာသည် ဂါမြောက် ကို သာ ္တိမြို့၌ တော်မူ၍ ကျွတ်ပြီးနောက် ဂဇဂြိုဟ်မြို့ ်ချကုန်းတောင်သို့ကြွ ဂါက်သီတင်းသုံးတော်မူ၏ ထိုမှတစ်ဖန် ပ ိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ ဂါ တုသိနာရုံမြို့သို့ ကြွတော်မူပုံခ ီစဉ်အကျဉ်းချုပ်မှာ

ဂဇဂြိုဟ်မြို့ ချကုန်းတောင်မှ ဂဇဂြိုဟ်မြို့အနီး၌ပင် ိုသော အမ္ဗလဋ္ဌိကာဥ ျဉ်သို့လည်းကောင်း
ထိုမှ မြောက်ဖက်အ ်၌ ိုသော နာဠန္ဒာမြို့သို့လည်းကောင်း

□□ ထိုမှ□အနောက်မြောက်ဖက်၌□တည်□ုသော□ဖ□□လိ□ွ□သို့လည်း□ကောင်း□□□ထို□ွ□သို့ကြွ□□၌□တောင်မြောက်စီ□ဆင်း□နေသည့်□နေ□ွ□မြစ်ကိုဖြတ်၍□ကြွသွား□□သည်□□ထို□ွ□သည်□နောက်အချိန်၌□ဖ□□လိပုတ်ပြည်ဟုထင်ပေ□ကျော်ကြား□သည်□□

□□ ထိုမှ□□အ□ှေ့အနောက်□စီ□ဆင်း□နေသော□□□မြစ်ကို□ဖြတ်တော်မူ၍□□□မြစ်မြောက်ဖက်ကမ်း□ို□ကော□ွ□သို့လည်း□ကောင်း□

□□ ထိုမှ□□မြောက်ဖက်အ□ပ်၌တည်သော□နာတိက□ွ□သို့လည်း□ကောင်း□

□□ ထိုမှ□အနောက်မြောက်□ွန်□□ွန်□၌□ုသော□□သာလီမြို့သို့လည်း□ကောင်း□

□□ ထိုမှ□မြောက်ဖက်၌□ုသော□□□ဋ္ဌ□□ွ□သို့လည်း□ကောင်း□ကြွတော်မူ၍□□□□□မြောက်□နောက်ဆုံး□□ကိုထို□ွ□င□၌□တော်မူသည်□

□□ ထို□ကျွတ်သောအခါ□ထို□ွ□မှ□အနောက်မြောက်ဖက်ဆီ၌□တည်ရှိသော□သာ□တ္ထိမြို့သို့လည်း□ကောင်း□

□□ ထိုမှ□အ□ှေ့တောင်အ□ပ်ဆီ၌□ုသော□□ဇ□ြိုဟ်မြို့သို့လည်း□ကောင်း□

□□□ ထိုမှတစ်ဖန်□မြောက်သို့ပြန်၍□□□မြစ်ကမ်း□အနီး□ို□ဥက္ကစေလ□ွ□သို့လည်း□ကောင်း□

□□□ ထိုမှ□မြောက်ဖက်ကျသော□□သာလီမြို့သို့လည်း□ကောင်း□

□□□ ထိုမှ□အဆင့်ဆင့်□မြောက်ဖက်ကျသော□တ္ထိ□ွ□,□အမ္ဗ□ွ□,□ဇမ္ဗု□ွ□တို့သို့□ကြွတော်မူ၍□

□□□ ထိုနောက်□ထို□ွ□များ၏□အနောက်ဖက်၌□တောင်မြောက်စီ□ဆင်း□နေသော□ဟီမြစ်ကိုဖြတ်ကျော်တော်မူ၍ဘော□မြို့သို့လည်း□ကောင်း□

□□□ ထိုမှ□အနောက်မြောက်ဖက်ကျသော□ဖ□□မြို့သို့လည်း□ကောင်း□□□ထို၌□စုန္ဒ□ပန်□တိမ်သည်က□□က်ပျိုသာ□ဖြင့်□နောက်ဆုံး□ဆွမ်း□ကို□တော်လှူသည်□□

□□□ ထိုမှ□မြောက်ဖက်□□□□□□□□□□မိုင်□မျှ□□သော□ကုသိနာရုံမြို့သို့လည်း□ကောင်း□ကြွတော်မူသည်□□□ဇ□ြိုဟ်မြို့နှင့်□ကုသိနာရုံမြို့သည်□□□□□□ူ□ဇနာ□ကွာ□□၏□□အနေအထားမှာမူ□အ□ှေ့တောင်ထောင့်၌□□ဇ□ြိုဟ်မြို့□တည်□ု၍ကုသိနာရုံမြို့မှာ□အနောက်မြောက်ထောင့်ကျကျ၌□တည်□ုသည်□□ထိုကုသိနာရုံမြို့၏□အနောက်တောင်ဖက်□ုမလ္လမင်း□တို့၏□အင်ကြင်း□ဥ□ျာဉ်အတွင်း□□□□မဟာသက္က□ဇ□□□□□ခု၊□ကဆုန်လပြည့်နေ့နံနက်□အရုဏ်တက်လုနီး□နီး□၌□ဖ□နိဗ္ဗာန်□ံစံတော်မူသည်□□၍ကာ□□□□ဖ□နိဗ္ဗာန်စံတော်မူမည့်နှစ်၌□ဖု□၏□နောက်ဆုံး□ခ□□စဉ်□အကျဉ်□ချုပ်တည်း□□သိမှတ်နှင့်ဖွ□□အနည်း□□□အကျ□□ချဲ့□လျှင်ကာ□□□

□ဇ□ြိုဟ်မြို့မှ□နာဠန္ဒာသို့ □□□□မှ□မြတ်စွာသည်□□□□□□မြောက်□□ကို□သာ□တ္ထိမြို့၌□တော်မူသည်□□□ကျွတ်သောအခါ□□ဇ□ြိုဟ်မြို့□□ရွှကူ□□တောင်သို့ကြွ□□က်ကာ□သီတင်း□သုံး□တော်မူ၏□□ထို၌□သီတင်း□သုံး□တော်မူစဉ်□□သာလီပြည်□လိစ္ဆ□မင်း□တို့ကို□စစ်ထိုး□လိုသော□□ဇ□ြိုဟ်ပြည့်□ှင်□ဘု□င်အဇာတသတ်၏□စေလွှတ်မှုကြောင့်ကျောင်း□တော်သို့□□က်လာသော□□သကာ□အမတ်ချုပ်ကြီး□လျှောက်ထား□ချက်အ□□□ဇအပ□ဟာနိ□□မ္မ=□မင်း□တို့၏□တို□တက်ကြီး□ပွား□ကြောင်း□တ□□□□□□ပါ□တိုလည်း□ကောင်း□□ထိုနှင့်စပ်၍□ဘိက္ခုအပ□ဟာနိ□□မ္မ=□ဟန်□တော်တို့အတွက်□တို□တက်ကြီး□ပွား□ကြောင်း□တ□□□□□□ပါ□တိုလည်း□ကောင်း□□ဟောတော်မူ၏□□ထို့ပြင်□ထို□ရွှကူ□တောင်၌□သီတင်း□သုံး□တော်မူစဉ်□□ဟန်□တော်တို့အား□□သီလ,သမာ□,ပညာ□သိက္ခာ□□□ဖြာ□တ□□□တော်□အကျ□ကိုလည်း□ကောင်း□□သီလဖြင့်ထုံမွမ်း□အပ်သောသမာ□□သမာ□ဖြင့်ထုံမွမ်း□အပ်သော□ပညာတို့သည်သာ□ကြီး□ကျ□ဖွံ့ဖြိုး□များ□ဖြတ်သောအကျိုး□တို□ဆောင်နိုင်ပုံ၊□ထိုပညာဖြင့်□ထုံမွမ်း□ြ□လု□အပ်သော□စိတ်သည်သာ□အာသဝေ□မြူဘော□ညစ်အကြေး□တို့မှ□□တင်း□□□လွတ်မြောက်နိုင်ပုံတို့ကို□အကြိမ်များ□စွာ□ဟောတော်မူ၏□□ထို့နောက်□ထို□ဇ□ြိုဟ်မြို့အနီး□၌ပင်တည်□ုသော□အမ္ဗလဋ္ဌိကာဥ□ျာဉ်သို့□နောက်ပါ□ဟန်□တော်များ□စွာနှင့်အတူ□ကြွတော်မူ၏□□ထို၌လည်း□သီလ,သမာ□,ပညာ□သိက္ခာ□□□ဖြာနှင့်စပ်သော□တ□□□□စကား□တိုသာ□အကြိမ်များ□စွာ□ဟောတော်မူ၏□□ထို့နောက်□ဇ□ြိုဟ်မြို့၏□မြောက်ဖက်အ□ပ်၌တည်□ုသော□နာဠန္ဒာမြို့သို့□ကြွတော်မူသည်□

နာဠန္ဒာမှ□ဖ□□လိ□ွ□သို့ □□□□□□□□□□□□□□□ထိုနာဠန္ဒာမြို့□□□အထည်ကုန်သည်သူဌေး□□ဆောက်လုပ်လှူ□ါန်း□အပ်သောသ□က်ဥ□ျာဉ်ကျောင်း□၌□ဘု□□□င်သီတင်း□သုံး□တော်မူစဉ်□□အ□ှင်သာ□ပုတ္တ□သည်□□ဘု□□□င်၏□□ုက်တော်တို့

အပေ၌သူ၏ ဦးကြည့်ချက်မည်သို့ပုံ” စသည်ကို ထောက်လျှောက်၏။ ထိုစကားတော်များကို သမ္မသာ နီ သုတ်တော်အဖြစ်ဖြင့် သုတ္တန်ပိဋက၊ ဒီဃနိကာယ်၊ ပါထိကဝဂ္ဂပါဠိတော်၊ သမ္မသာ နီ သုတ်မြန်မာပြန်၌ ဖတ်ရှုနိုင်သည်။ ထို၌လည်း ဘုရားရှင်သည် သီလ, သမာဓိ, ပညာနှင့် စပ်ဆိုင်သော တရားစကားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောက် ထိုနာဠန္ဒာမြို့၏အနောက်မြောက်အရပ်၌တည်ရှိသော ပါဋလိဂ္ဂါမ်သို့ ကြွတော်မူသည်။ ထိုသို့ကြွရာ၌ ခရီးအကြား၌ တောင်မြောက်စီးနေသော နေရဉ္ဇရာမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်တော်မူသည်။

ပါဋလိဂ္ဂါမ်မှ ကောဋိဂ္ဂါမ်သို့ ။ ပါဋလိဂ္ဂါမ်သည် မဂဓတိုင်းနှင့် ဝေသာလီမြို့တို့၏ကြား၌ အရှေ့အနောက် စီးဆင်းနေသော ဂင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဖက်ကမ်းပေါ်၌ တည်ရှိ၏။ ထိုပါဋလိဂ္ဂါမ်၌ အာဝသထာဂါရ မင်းတဲ၌ ဒိုမိုလ် တဲ၌ ဘုရားရှင်သည် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရောက်လာသော ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့အား သီလပျက်သူ၏အပြစ် ငါးမျိုး၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသူ၏အကျိုး ငါးမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အခြားသောသစ္စာနှင့်စပ်သော တရားတော်တို့ကို လည်းကောင်း ဟောတော်မူ၏။ မဂဓတိုင်း ကြီး အရှင်ဘုရင် အဇာတသတ်၏အမိန့်ဖြင့် ပါဋလိဂ္ဂါမ်ကို ပါဋလိပုတ်မြို့ဖြစ် အောင် စီမံဆောင်ရွက်နေကြသော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ အမတ်ချုပ်ကြီးများ၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ မြို့သစ်တည် နေရာဌာန၌ တပ်လှူသောဆွမ်းကိုဘုဉ်းပေးတော်မူကာ အနုမောဒနာတရား ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောက် ဂင်္ဂါမြစ်ကို အဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် ဖြတ်တော်မူကာ ဂင်္ဂါမြစ်မြောက်ဖက်ကမ်းရှိ ကောဋိဂ္ဂါမ်သို့ ကြွတော်မူသည်။ ထိုသို့ဘုရားရှင် ကြွတော်မူရာ၌ ပါဋလိပုတ်မြို့သစ်မှ ဘုရားရှင် ထွက်ကြွသည့်တံခါးကို “ဂေါတမဒွါရ = ဂေါတမတံခါး” ဟုလည်း ကောင်း၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌ ဘုရားရှင်ဖြတ်ကူးရာ ဆိပ်ကမ်းကို “ဂေါတမတိတ္ထ = ဂေါတမဆိပ်” ဟုလည်းကောင်း မြို့သစ် တည်ထောင်သူ အမတ်ချုပ်ကြီးတို့က အမည်ပေးကြသည်။

ကောဋိဂ္ဂါမ်မှ နာတိကဂ္ဂါမ်သို့ ။ ဘုရားရှင်သည် ကောဋိဂ္ဂါမ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်းတော်တို့အား သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် သံသရာ၌ စခန်း၌ဆိုး ကျင်လည်ခဲ့ရပုံ တရားတော်များကို ဟောတော်မူသည်။ သီလ, သမာဓိ, ပညာ သိက္ခာသုံးပါးနှင့်စပ်သော တရား တော်ကိုလည်း အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုကောဋိဂ္ဂါမ်၏ မြောက်ဖက်အရပ်၌ တည်ရှိသော နာတိကဂ္ဂါမ်သို့ ကြွတော်မူသည်။

နာတိကဂ္ဂါမ်မှ ဝေသာလီသို့ ။ ထိုနာတိကဂ္ဂါမ်၌ အုတ်တိုက်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ထိုနာတိက ဂ္ဂါမ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသော သာဠှမည်သော ရဟန်း၊ နန္ဒာမည်သော ဘိက္ခုနီမ, သုဒတ္တဥပါသကာ, သုဇာတာ ဥပါသိကာမစသူတို့၏ ရောက်ရာဂတိဘုံဌာနများကို အရှင်အာနန္ဒာ၏ မေးလျှောက်ချက်အရ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ထို့နောက် အပါယ်လားမည်, မလားမည်စသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင်ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ နည်းလမ်းပါ သဓမ္မာဒါသ တရား တည်းဟူသော ကိုယ်လုံးပေမှန်တွင် ကြည့်၍ စစ်ဆေးနည်း သုတ်တော်ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ သီလ, သမာဓိ, ပညာ သိက္ခာသုံးပါးနှင့်စပ်သော တရားတော်ကိုလည်း အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုနာတိကဂ္ဂါမ်မှ အနောက်မြောက်ယွန်း၌ တည်ရှိသော လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏နေပြည်တော် ဝေသာလီမြို့သို့ ကြွတော်မူသည်။ ဝေသာလီမြို့သည် တောင်မြောက်စီးဆင်းနေသော မဟီမြစ်၏ အရှေ့ဖက်၌ တည်ရှိသည်။

ဝေသာလီမှ ဗေဠုဝဂ္ဂါမ်သို့ ။ ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီမြို့၌ အမ္ဗပါလီပြည့်တန်ဆာမ အပိုင်ဖြစ်သော သရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထို၌ ရဟန်းတော်တို့အား သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး တရားတော်ကို ဟောတော် မူ၏။ ထို့နောက် သတင်းကြား၍ ရောက်လာသော အမ္ဗပါလီပြည့်တန်ဆာမ၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ သူ့အိမ်သို့ကြွ ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး လျှောင်သူမ လှူဒါန်းအပ်သော အမ္ဗပါလီသရက်ဥယျာဉ်ကြီးကိုလည်း အလှူခံတော်မူ၏။ အနုမောဒနာတရားကိုလည်း ဟောတော်မူသည်။ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ထွက်လာ၍ ဆွမ်းစားပင့်ကြသေးသော်လည်း အမ္ဗပါလီက ပင့်ပြီးဖြစ်၍ ငြင်းတော်မူ၏။ ထိုဝေသာလီ၌လည်း သီလ, သမာဓိ, ပညာ သိက္ခာသုံးပါးနှင့်စပ်သော တရားတော်ကို အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဝေသာလီ၏မြောက်ဖက်အနီး၌ တည်ရှိသော ဗေဠုဝဂ္ဂါမ် သို့ ကြွတော်မူသည်။

နောက်ဆုံး□□ကပ်□ာ□ှ□ □□□□ဘု□ာ□ုင်သည် ဖ□ငျ□□ွ□င□် သို့ ဖ□ာက်တော်မူသောအခါ ဖါလာသော □□ဟန်□ များစွာတို့ကို ဖ□ ဝ□စ□□ိမ်နှင့် ဖန□ာထိုင်ခင် ဖုံ လောက်သော ဖ□ သာလီမြို့ပတ်□န် ဖျင်၌ မိမိတို့ သင့်□ာသင့်□ာဌာန သို့သွား၍ □□ကပ်ကြ□န် ဖစေလွှတ်တော်မူလိုက်၏ □□အ□ုင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ဖို□် တော်မူကာ □ထို ငျေ□□ွ□င□် ၌ပင် □ိကပ်တော်မူသည် □ □ျ□ှ□င□် ၌ပင် □□ကပ်တော်မူခြင်းသည် □□□□ ဖြောက် ဖနောက်ဆုံး □□ကပ်တော်မူခြင်း ဖြစ်၏□

ငျေ□□ွ□မှ□သာ□တ္ထိသို့ □□□□ ထို ငျေ□□ွ□၌ □□ကပ်တော်မူစဉ် ဘု□ာ□ုင်၌ ပြင်း ဖန်သော အနာ ဖ□ ဝ□စွဲကပ်လာ၏ □ပ□ိနိဗ္ဗာန်စံ□လုနီး ဖါ □ပြင်း ဖန်လှ၏ □□သို့သော် □□ဟန်သံဃာအား □မိပန်ပြောဘဲ ပ□ိနိဗ္ဗာန်စံ□န် မသင့်တော် သေး သဖြင့် သမာပတ် □င်စား ခြင်း ဖြင့် ထို ဖ□ဝ□ငေ□နာကြီးမှ ထမြောက်တော်မူ□၏ □ထို၌ပင် အ□ုင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားချက်အ□အတ္တ□ိပ = ကို□ ့ကို□် ကိုမှီခို၍ □ာကျွန်သဖွ□် နေနိုင်ကြောင်း □တ□ာ□များ ကို ဖဟာတော်မူ၏□ ထို ငျ□□ွ□၌ □ိကျွတ်တော်မူပြီး ဖနောက် ထိုအ□ပ်မှ အနောက်မြောက်ဖက် ခပ်□ွန် □□ွန် ၌ □ိသော □□အစိ□တီမြစ် ဘေး□ို□□သာ□တ္ထိမြို့သို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်□

သာ□တ္ထိမှ□□ဝဇ္ဇီပြ□ဟ်သို့ □□□□ သာ□တ္ထိမြို့ ဖဇတ□န်ကျောင်း ဖိုက်၌ သီတင်းသုံး ဖတော်မူစဉ် လက်□ ဂတော်□ အ□ုင်သာ□ိပုတ္တ□ာသည် ပ□ိနိဗ္ဗာန်ပြု□န် ဘု□ာ□ုင်ထံ ခွင့်ပန်၍ သီတော်စုန္ဒထေ□နှင့်အတူ ဖနောက်ပါ □ဟန် ဖတော် ငါး□□ာကိုခေ၍ မိမိ၏ဖွား□□ာ ဇာတိ နာဠကရွာ သို့ ကြွတော်မူ၏ □ထို□ွာ၌ မိမိဖွား မြင်ခဲ့□ာ တိုက်ခန်း၌ မ□် တော်ပုဏ္ဏေမ ကြီးအား □သောတာပန်တည်အောင် ဖချချွတ်တော်မူပြီး လျှင် ဖာန်ဆောင်မုန် လပြည့်နေ့၌ ပ□ိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်□ ထို့နောက် အလောင်း ဖတော်ကိုမီးပူဇော်၍ ဖျန် □စ်သော သပိတ်သင်္ကန်း ဖိုလည်း ဖကောင်း □□ာတ်တော်များ ဖိုလည်း ကောင်း □ သီတော်စုန္ဒထေ□က□ု ၍ သာ□တ္ထိမြို့သို့ ပြန်ကြွလာခဲ့သည် □ဘု□ာ□ုင်သည် ထို□ာတ်တော်များ ဖို ဌာပနာ ၍ □□ာတုစေတီတည်စေတော်မူပြီး ဖနောက် ထိုသာ□တ္ထိမြို့၏ အ□ရှေ့တောင်ဖက် □□□□ □ု ဇနာ၌ တည် □ိသော □□ဝဇ္ဇီပြ□ဟ် မြို့သို့ ကြွတော်မူသည်□

□ဝဇ္ဇီပြ□ဟ်မှ ဥက္ကစေလသို့ □□□□ □ဝဇ္ဇီပြ□ဟ်မြို့၌ ဘု□ာ□ုင် သီတင်းသုံး ဖတော်မူစဉ် လက်□□ အ□ုင်မဟာ မော□္ဂလ္လာန်လည်း □ိ□သာ ဖို့၏လက်ချက်ကြောင့် ပ□ိနိဗ္ဗာန် □င်စံတော်မူ□သည် □ထိုအ□ုင်မဟာမော□္ဂလ္လာန်၏ □□ာတ် တော်များ ဖိုလည်း □ဌာပနာ၍ ဖစေတီတစ်ဆူ ဖာည်စေတော်မူ၏ □ထို့နောက် ဖထမကြွတော်မူစဉ် ခ□ □အတိုင်း ဖင □□မြစ်□ို□ာ ဖမြာက်အ□ပ်သို့ ဖာစ်ဖန်ပြန်ကြွတော်မူခဲ့၍ □□မြစ်အနီး ဥက္ကစေလ□ွာသို့ ဖ□ာက်တော်မူသည် □ထို□ွာ၌ အ□ုင်သာ□ိပုတ္တ□ာ, အ□ုင်မဟာမော□္ဂလ္လာန်တို့၏ ပ□ိနိဗ္ဗာန် □င်စံမှုနှင့်ဆက်စပ်သော သုတ်တော်ကို ဖဟာတော်မူ၏□ ထိုသုတ်ကို မဟာ□ဂ္ဂ သံ□ု တ်ပါဠိတော်၊ □□□နာ ငနန္ဒာ□□ □□□ ဥက္ကစေလသုတ် မြန်မာပြန်၌ ဖတ်ရှုနိုင်သည် □□

ငေသာလီကို ဖနောက်ဆုံးကြည့် □□□□ ထိုဥက္ကစေလ□ွာမှ ကြွတော်မူခဲ့၍ ထို□ွာ၏ အနောက်မြောက်ဖက် အ□ပ်၌တည် □ိသော လိစ္ဆ□ိမင်း ဖို့၏နေပြည်တော် ဖ□ သာလီသို့ ဖာစ်ဖန် ဖ□ာက်တော်မူလာ၏ □ ဖ□ သာလီမြို့၌ နံနက် အချိန် ဆွမ်းခံတော်မူပြီး လျှင် ဆွမ်းခံ□ာမှ ထွက်ခွါလာ၍ မြို့အပြင်ဖက်သို့ ဖ□ာက်တော်မူသောအခါ ဖ□ သာလီမြို့ကို နောက်ဆုံး ကြည့်ခြင်း ဖြင့် ပြန်လှည့်၍ကြည့်တော်မူကာ "အာနန္ဒာ □□ ဤကြည့်ခြင်းသည် ဖ□ သာလီမြို့ကို ငါဘု□ာ□ နောက်ဆုံး ကြည့်ခြင်း □ဖြစ်လိမ့်မည်" ဟုလည်း □မိန့်တော်မူသည်□

□□□မှတ်ချက်□ □□□□ သာ□တ္ထိ, □□ဝဇ္ဇီပြ□ဟ် ထိုထိုမြို့ကြီးများမှ ဖနောက်ဆုံး ထွက်ခွါတော်မူချိန်၌လည်း □ထိုထိုမြို့ ကြီးများ ဖိုနောက်ဆုံး ကြည့်ခြင်း ဖင ဖြစ်ခဲ့ပါ၏ □သို့သော် မထူးဆန်း၍ ဘု□ာ□ုင်က ပြန်လှည့်ကာ ကြည့်တော်မမူခြင်း□ ဖြစ်၏ □ဤ ငေသာလီမြို့ကိုကာ □ ဖနောင် □□□နှစ်ခန့်ကြာလျှင် အကြီး အကျယ် ပျက်စီးမည်ကိုလည်း ဖကောင်း □ထို ငေ သာလီသား ဖို့သည် ဘု□ာ□ုင်နောက်ဆုံး လှည့်၍ကြည့်တော်မူသည့်နေ□ာ၌ ဖစေတီတစ်ဆူတည်ကာ ပူဇော်ကို ကွ□် ကြလိမ့်မည်၊ ထိုပူဇော်ကို ဖွ□် မှုကြောင့် သူတို့အတွက် ကြာမြင့်စွာ ဖကောင်း ဖျိုးချမ်းသာ မ□ာလာဖြစ်လိမ့်မည် ကိုလည်း ဖကောင်း □မြင်တော်မူသောကြောင့် ဆင်ပြောင်ကြီး ဖဲ့သို့ ဖို□် တော်ကိုပါ ပြန်လှည့်၍ကြည့်တော်မူသည်□

ငေသာလီမှ ဘဏ္ဍု□ွာသို့ □□□□ ထိုသို့ ဖနောက်ဆုံး ကြည့်ခြင်း ဖြင့် ကြည့်တော်မူပြီး လျှင် ဖ□ သာလီမြို့မှ ထွက်ခွါ တော်မူခဲ့၍ ထိုမြို့၏မြောက်ဖက် □ို□ ငေျ□□ွာကိုကျော်ကာ □ ဘဏ္ဍု□ွာသို့ ကြွတော်မူခဲ့သည် □ထိုဘဏ္ဍု□ွာ၌လည်း□ သစ္စာ□□□ပါး ဖိုထို ဖွင်း၍ မသိခြင်း ဖကြောင့် သံသ□ာကြီး၌ ဖာပတ်ပတ်ကျင်လည်နေ□ပုံ ဖာ□ာ ဖတော်ကိုလည်း□ ကောင်း □သီလ,သမာ□ိ,ပညာ သိက္ခာ □□□ ဖြာနှင့်စပ်သော ဖာ□ာ ဖတော်ကိုလည်း ဖကောင်း □ ဖဟာတော်မူသည်□

ဘက္ကုဋ္ဌာမှ ဒေဝဘောဂမြို့သို့ တစ်ဖန် ဘက္ကုဋ္ဌာမှ ထွက်ခွါတော်မူခဲ့၍ ထိုဋ္ဌာ၏ မြောက်ဖက်၌ တည်ရှိကြသော ဟတ္ထိဂ္ဂါ, အမ္ဗဂ္ဂါ, ဇမ္ဗုဂ္ဂါတို့သို့ အစဉ်အတိုင်း ကြွတော်မူ၏။ တစ်ဖန် ထိုဇမ္ဗုဂ္ဂါမှ အနောက်ဖက်၌ တောင်မြောက် စီဆင်းနေသော ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်တော်မူကာ မြစ်အနောက်ဖက်ရှိ ဘောဂမြို့သို့ အာနန္ဒစေတီ၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုမြို့၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မဟာပဒေသ လေးပါးကို အဆုံးအဖြတ်ရှိ တစ်ခုကို တစ်စုံတစ်ယောက် ကတင်ပြလာလျှင် ထိုအဆုံးအဖြတ်သည် ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအဖြတ်, မဟုတ်ဖြစ်တမ်း ထုတ်နည်း တရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့ပြင် သီလ, သမာဓိ, ပညာ သိက္ခာသုံးပါးနှင့် စပ်သော တရားတော်များကိုလည်း ကြိမ်ဖန်များစွာ ဟောတော်မူသည်။

ဘောဂမြို့မှ ပါဝါသို့ ထိုဘောဂမြို့မှ ထွက်ခွါတော်မူခဲ့၍ ထိုမြို့၏ အနောက်မြောက်ဖက်၌ တည်ရှိသော ပါဝါမြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုပါဝါမြို့၌ စုန္ဒမည်သော ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ သည်။ ထို့နောက် သတင်းကြားရ၍ လာရောက်ဖူးမြော်ပြီး လှူဒါန်းချက်အရ စုန္ဒရွှေပန်းထိမ်သည်၏ အိမ်၌ ဝက်ပျိုသားဖြင့် ကပ်လှူသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ထိုဆွမ်းသည် ဘုရားရှင်၏ နောက်ဆုံးဆွမ်း ဖြစ်သည်။ ထိုဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်းကြောင့် ပြင်းထန်သော သွေးဝမ်းသွားသည့် ရောဂါကို ခံစားတော်မူရသည်။

ပါဝါမှ ကုသိနာရုံသို့ ထိုပါဝါမြို့မှ ထွက်ခွါတော်မူခဲ့၍ ထိုမြို့၏ အနောက်မြောက်ဖက် ... မိုင် မျှခန့်အကွာ၌ တည်ရှိသော မလ္လမင်းတို့၏ နေပြည်တော် ကုသိနာရုံမြို့သို့ ကြွတော်မူသည်။ ထို ... မြို့အကြား ဘုရားရှင်သည် ... ကြွတော်လာရသည့် ရောဂါ၏ ဒဏ်ကြောင့် ဆယ်နှစ်ဆယ်စီ မကကြီးမားလှသော အားတော်တို့ ကုန်ခန်းကုန်သဖြင့် ... ကြိမ်မျှ နားရ၍ နားရ၍ ကြွတော်မူရသည်။ ညနေစောင်းမှ ကုသိနာရုံမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဤသို့ ... တော်လာရမှု, အားအင်များ ကုန်ခမ်းသည်ထိ ပန်းပမ်းရမှုသည် ... ပါက်တော်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤကို ... ၍ပင် ... တီပက္ကိတ ဆရာဦးမောင်ကြီးက —

ဆယ့်နှစ်ဆယ်စီ အားကြီးလျှင်မြန်၊
... တော်သွန်ငြာ ... အားမသန်၊
ခွေ ... ငိနွဲ့လို့ မြန်းခဲ့နိမ္မာန်၊
ဖြစ်စေကြောင်း ... ပေါင်းသိဖို့နန်း။
ရောဂါကုစား ... သမားဘက်ကျင်၊
... သူငွေ ... ဆေး ... တင်၊
ခ ... မပေးလို့ ... အုန်းကြွင်၊
... လာဆေး ... ကျက်ကျွေး ... ပေါင်းလည်းလင်။

ဟု ... ပါက်တော် ... ပါ ... လင်္ကာများ၌ စပ်ဆိုခဲ့သည်။

သံဝေဂ ... ပါ "လူ, နတ်, ပြဟ္မာ သတ္တဝါ အဖုံဖုံ သုံးဘုံတို့၏ မကိုဋ် သုံးဆိုက်တို့၏ သခင် ... သုံးလူတို့၏ သခင် ... မ္မ ... ဇ်ထွက်ထား ... သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရား ... သော် ... ပြုခဲ့မိ ... ခဲ့မိသော ... ပါက ... ကြွေ ... တော်မူ သော ... ငါတို့လို ... သာမည အစား ... အဖို့မှာကား ... အဘယ် ဆိုဖွယ် ... ချောတော့အံ့နည်း" ဟု သတိသံဝေဂ ... ပွား ... မိမိတို့၌တွေ့ကြုံလာသော ... ဒုက္ခဟူသမျှကိုလည်း ... ဖြင့် ဖြေဖျောက်နိုင်အောင် ကြိုးစား ... ပြုလုပ် ခွင့်ကြုံကြိုက်လာသော သူတစ်ပါး ... အားနည်းမှုကိုလည်း ... ပျက်ကချော်အမှုမှန်သမျှကိုလည်း သတိတရား ... ကိုင်ထား၍ ... သင့်လှပေသည်။

... ပါက်ရောက်ရေ ... ကြောက်သွေး ... ဖွင်၊
... ဘုရားသော်လဲ ... လွှဲမလွင်၊
... တွေ့ကြုံမြဲ ... ဘောလင်လင်၊
... မလွတ်သေ ... ကြွေ ... ကံလှ ...။

ကြင်နာထောက်ထာ သနာ မြော်ခေ
ကုသိုလ်ပွာ မှု အာ ပြုကြနော်၊
နိပ်စက်ညှဉ်း ဖန် သ မ် ဖျက်ချော်၊
ကြင်ကြည် ကြွေ စင်ဖို့မြော်

လ တီပဏ္ဍိတ ဆ ဦး မောင်ကြီး

တောင်တော်မူ ထိုပါ မြို့မှ ထွက်ခွါ၍ မကြာမီပင် ဘု ျင်သည် လမ် ဘေး သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အောက်၌ ခေတ္တအနာ ူ တော်မူ င် အ ျင်အာနန္ဒာအား သောက် ကပ် နိ တောင် တော်မူ၏ သို့သော် ထိုအနီး ြစ်င ကလေ မှာ မကြာမီက လှည်း ပေါင်း ၏ တို့ ဖြတ်ကူ တေ သဖြင့် မှာ နောက်ကျနေပါကြောင်း မကြာမီ ျ နာ၌ တွေ့ မည့် တကု မြစ်သို့ ကြ်မှ ကြည်လင်သော သောက်တော် ကို တပ်မည့်အကြောင်း သို့ နွမ် နေသောကို တော် ကြည်လင် င်ပျလာအောင် ချို တော် လည်း ထိုမြစ် ကြ်မှ မည့်အကြောင်း တို့ အ ျင် အာနန္ဒာက ဖြန်၍လျှောက်၏ သို့သော် ဘု ျင်က ကြိမ်တိုင်အောင်ပင် ၍နေ ၌သာ သောက် ကို လို ကြောင်း မိန့်တော်မူသဖြင့် အ ျင်အာနန္ဒာသည် သပိတ်ကို ၍ ထိုနောက်ကျနေသော ြစ်င သို့ ခဲ့ မှာ တစ်ခဏအတွင်း ကြည်လင်သန့် င် သွာ သည်ကို တွေ့ လေသည် အ ျင်အာနန္ဒာလည်း အံ့သြ မ် သာစွာဖြင့် ထို ကို ဘု ျင်အား ဆက်ကပ်လေသည်

ပုက္ကုသ၏ သက်နှင့် အလှူ ထိုခါ အကြာ၌ပင် ကုသိနာရုံမြို့မှ ပါ မြို့သို့ တိစ္စတစ်ခုဖြင့်လာသော မလ္လမင်း သာ ပုက္ကုသသည် ဘု ျင်ထံ င်လာ၍ ဟန် တော်တို့၏ သမာပတ် င်စာ တာ ငြိမ်သက်စွာနေထိုင်မှု၏ ကျ်များ တို အံ့သြချီ ကျူ လျှောက်ထား ၏ အာဠာ ၏သာ ကာလာမ ဟန် တော်၏ လှည်း လမ် ဘေး၌ သမာပတ် င်စာ နေ စဉ် လှည်း ပေါင်း ၏ တို့ အနီး မှဖြတ်သန်း သွာ သည်ကိုပင် မသိလိုက် ပုံကိုလည်း မှုနာထုတ်၍လျှောက်၏ ထို အကြောင်းနှင့်စပ်၍ ဘု ျင်ကလည်း ကို တော်တိုင် အာတုမာပြည်၌ သီတင်းသုံး ၊ သမာပတ်ဖြင့်နေစဉ် မိုး ကြီး ထစ်ချုန်း၍ ခြင်း မိုး ကြိုး ပစ်ခြင်း ကြောင့်ပင် သမာ မပျက်ခဲ့ပုံတို့ကို ဟောပြတော်မူ၏ ထို့နောက် ပုက္ကုသ မလ္လမင်း သာ သည် သီ နိုက်ငွေ အဆင် သော အလွန်နူ ညံ့ချောညက်သည့် အ တ် ထည်ကို ဘု ျင်အား လှူ န် ၏ ထိုအခါ ဘု ျင်က တစ်ထည်ကိုသာ အလှူခံတော်မူ၍ တစ်ထည်ကို အ ျင်အာနန္ဒာအား လှူစေတော် မူသည် ပုက္ကုသမလ္လမင်း သာ ထွက်ခွါသွာ သောအခါ အ ျင်အာနန္ဒာသည် မိမိအတွက် သော အ တ်ကို ဘု ျင် အား ပင် လှူ န် လိုက်၏ ထို တ်စုံကို ဘု ျင် တ်ရုံတော်မူသောအခါ အပြင်သို့ င်လျှံမထွက်ဘဲ အတွင်း၌ သာ နီ နီ တောက်ပနေသော မီး ကြီး ခဲ အဆင် တဲ့သို့ ဘု ျင်ကို တော်၌ အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြ တောက်ပ သော အ အဆင် ဖြစ်နေသည်ကို ဖူး တွေ့ ကြောင်း အ ျင်အာနန္ဒာကလျှောက်၏ ထိုအခါ ဘု ျင်က "ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်း သည် ငါဘု အဖို့ တိ အကြိမ်ဖြစ်ခြင်း တည်း ထမအကြိမ်မှာ အတုမ သမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်ကို တော်မူသည့် ညဉ့်က ဖြစ်ခဲ့သည်" ဟု မိန့်တော်မူသည်

စုန္ဒကို ပြော ပ်ပါ ထိုနေ မှ မြောက်ဖက်သို့ ခ ဆက်၍ကြွတော်မူခဲ့ပြန် မကြာမီ တကု မြစ်သို့ ကြ်တော်မူလာ၏ ထိုမြစ်၌ အာ ပါ ကြည်ကြည်အေ အေ တို သောက်တော်မူ ချို တော်မူ၍ ထိုမြစ်မှတက် ခဲ့ပြီ လျှင် သ က်ဥ ျဉ်တစ်ခုသို့ ကြ်တော်မူ၏ ထိုသ က်ဥ ျဉ်၌ နာ နေတော်မူစဉ် "အာနန္ဒာ အက ၍ စုန္ဒ ပြန် တ်မ်သည်မှာ ငါ့ ဆွမ် တို့ဘုဉ် ပေ မိ၍ ဘု ျင် မ် တော်လာ တာ ပ နိဗ္ဗာန်စံ င်တော်မူ သတဲ့ဟု ကြာ ၍နှလုံး မသာမ ဂဖြစ်ခဲ့အံ့ ထိုအခါ သင်က အလွန်အကျိုး ကြီး မာ သော ဆွမ် မျိုး တို့ ဘု ျင်ဟော တော်မူသွာ ကြောင်း တစ်မျိုးမှာ ဘု ဖြစ်တော်မူ မည့် က်မှာ ဘုဉ် ပေ သော သုဇာတာ၏ ယနာနို့ဆွမ် ဖြစ်၍ တစ်မျိုးမှာ ပ နိဗ္ဗာန်စံ င်တော်မူမည့်နေ့၌ တပ်လှူ သောဆွမ် ဖြစ်ကြောင်း တို့ ဘု ျင်ကို တော်တိုင် ဟောမိန့် တော်မူသွာ သည်" ဟု ပြော စ် န် မှာတော်မူသည်

ကုသိနာရုံသို့ ကြ် ထိုသ က်ဥ ျဉ်မှ ခ ဆက်၍ထွက်တော်မူခဲ့ သ နေ နေ င်ချိန်၌ ကုသိနာရုံမြို့ သို့ ကြ်တော်မူ၏ ထိုမြို့၏ အနောက်တောင်ထောင့်အ ပ် မြို့အပြင်ဖက် ၌ တည် သော မလ္လမင်း တို့၏ အင်ကြင်း ဥ ျဉ်အတွင်း အင်ကြင်း ပင်ပျို ပင်တို့၏အကြာ ၌ ခင်း တ အပ်သော ညောင်စောင်း ပေ ၌

မြောက်သို့ဦးခေါင်းပြုကာ လက်ျာနံတောင်းဖြင့် လဲလျောင်းတော်မူသည်။ ဤလျောင်းတော်မူခြင်းသည် နောင်တစ်ဖန်ထပ်၍ မထတော့သော လျောင်းတော်မူခြင်းတည်း။ နောက်ဆုံး လျောင်းတော်မူခြင်းတည်း။ ထိုအချိန်၌ မလ္လမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးနှင့်တကွ စကြဝဠာကမ္ဘာတစ်သောင်းမှ နတ်သစ်ပင်ဟူသမျှတို့သည်လည်း အခါမဲ့ပန်း၊ အခါမဲ့အသီးတို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ မြိုင်နေလေသည်။ ထိုသို့ လဲလျောင်းသီတင်းသုံးနေစဉ်ပင် အရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားချက်အရ သံဝေဇနီယ ဌာန လေးပါး၊ ပေါ်ပေါက်သော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတို့ သွားရောက်ဖူးမြင်ထိုက်၊ သံဝေဂရထိုက်သော ဘုရားဖွားမြင်တော်မူရာဌာန၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာဌာန၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူရာဌာန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာဌာနတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

အရှင်အာနန္ဒာငို ထို့နောက် မာတုဂါမများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ထားသင့်သော စိတ်ထားကိုလည်းကောင်း၊ စေတီတည်၍ ပူဇော်ထိုက်သော ထူပါရဟပုဂ္ဂိုလ် ၄ မျိုးကိုလည်းကောင်း ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောက် "ဘုရားရှင်က ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မည်၊ မိမိကား အားသော်ကုန်ခန်း ပဋိပတ်ကျန်ရှိသေး၏" ဟုသည်တို့ကိုတွေး၍ ဆွေတံခါးခေါင်းကို မှီလျက် ငိုကြွေးနေသော အရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်စေ၍ "သင်သည် ဆည်းကပ်အပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ထူးရှိသူဖြစ်သည်။ ကြိုးစားပါ၊ မကြာမီ အာသဝေါကင်းစင်သော ပဋိပတ်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်" ဟု မိန့်တော်မူသည်။ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အံ့ဖွယ်ကောင်းသော လက္ခဏာများကိုလည်း ရဟန်းတော်တို့အား ဟောတော်မူသည်။

မြို့ကြီးတွေပြန်ပြီးနိဗ္ဗာန်စံ ထို့နောက် "ဤမြို့သိမ်မြို့ငယ်ကလေးမှာ ပရိနိဗ္ဗာန်မစံသင့်ကြောင်း၊ သာဝတ္ထိ ရာဇဂြိုဟ် စသော မြို့ကြီးများ၌သာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသင့်ပါကြောင်း" အရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ငြင်းဆိုတော်မူ၍ ဤကုသိနာရုံမြို့သည် မဟာသုဒဿန စကြာမင်း၏ မြို့တော်ဖြစ်ဖူးကြောင်းစသည်ဖြင့် မဟာသုဒဿနသုတ်တော်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ်တော်အကျယ်ကို သုတ္တန်ပိဋက၊ ဒီဃနိကာယ်၊ မဟာဝဂ္ဂပါဠိ၊ မဟာသုဒဿနသုတ်မြန်မာပြန်၌ ဖတ်ရှုနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးသာဝကသုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ် ထို့နောက် ညဉ့်၏ပထမယာမ်၌ ဖူးရောက်လာကြသော ကုသိနာရုံမှ မလ္လမင်းတို့နှင့်တကွ မြို့သူမြို့သားတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။ ညဉ့်၏မဇ္ဈိမယာမ်၌ ဘုရားရှင်ကို ဖူးတိုင်ချွတ်မှ ကျွတ်မည့် နောက်ဆုံးသာဝကဖြစ်သော သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကို ပြဿနာဖြေဆိုကာ ရဟန်းပြုပေး၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ဟောတော်မူပြီးလျှင် အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာဖြစ်စေတော်မူ၏။ ညဉ့်၏နောက်ဆုံး ပစ္ဆိမယာမ်၌ ဖူးရောက်လာသမျှ ရဟန်းသံဃာတော်တို့အား ဩဝါဒစကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဤသံယုတ်မြန်မာပြန် ပါဠိတော်၌ ဖော်ပြလာသော စကားတော်တို့ကား ဤပစ္ဆိမယာမ်၌ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားတော်တို့ဖြစ်သည်။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေပြီလော ထိုသို့ ရဟန်းတော်တို့အား နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဩဝါဒစကား မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်သည် မည်သည့်စကားကိုမျှ မိန့်တော်မမူတော့ဘဲ သမာပတ် ၉ ပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားတော်မူ၏။ ဘုရားရှင် ဝင်စားသမျှတို့ကိုလည်း အနုရုဒ္ဓါအရှင်အနုရုဒ္ဓါက လိုက်၍ ဝင်စားနေတော်မူ၏။ ပဉ္စမစျာန်မှစ၍ ဝင်စားခဲ့ရာ နောက်ဆုံးအရူပသမာပတ် နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်ကို ဝင်စားပြီး၍ အထတွင် နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်၏ ထွက်သက်ဝင်သက်လေတို့သည် ငြိမ်သက်၍ ပိတ်နေသွားလေတော့သည်။ နိရောဓသမာပတ်ဟူသည် စိတ်၊ စေတသိက်နှင့် ထိုစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်များ အဖြစ်ပျက်သွားကြောင်း သမာပတ်တည်း။ ထိုအချိန်၌ ကမ္မဇကံကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်များ၊ ဥတုဇဥတုကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်များ၊ အာဟာရဇအစာအာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်များသာ အစဉ်မပျက်ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေသည်။ ထိုအခါ "ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ" အထင်ဖြင့် ငိုသူတို့က ငိုကြွေးလေသည်။ အရှင်အာနန္ဒာလည်း "ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေပြီလော" ဟု အထင်မှား၍ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို လျှောက်ကြည့်ရသည်။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက ဖြေရှင်းပြောပြမှသာ ပရိနိဗ္ဗာန်မစံသေးကြောင်း သိကြရသည်။

ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူ ထိုနိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ ပြန်ခုမြောက် အရူပသမာပတ် နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်မှစ၍ တစ်ဖန်အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဝင်စားတော်မူကား ဤပါဠိတော်၌ မြန်မာပြန်၌ လာသည့်အတိုင်း ရှုပါ။ စတုတ္ထစျာန်မှ အထတွင် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ နံနက်အရုဏ်

တက်လုနီးနီးအချိန် ကြက်တော်အားဖြင့် ... တော်အားဖြင့် ... အ ... ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလေသတည်း။

ရှင်ဆုသောင်လုံးကျော် ။ ။ ထိုသို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသောအခါ ကြေကွဲဖွယ်ရာ တစ်သောင်းလုံး ပြုံ့တင်ပ ... ရှိကြ၏။ စွာတုန်လှုပ်လေ၏။ အနာဂါမ် ... ရဟန္တာမဖြစ်သေးသော နတ်များနှင့် ... ရဟန်းသံဃာတော်တို့သည် ပြင်းထန်စွာ ငိုကြွေးကြကုန်၏။ အနာဂါမ် ... ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ... ဖြစ်လာသမျှ ပျက်ရသည် ချည်းပဲ" ဟု စိတ်ထဲ၌ တွေးတောရင်း နာမ်ခန္ဓာအပေါ်၌ ထိတ်လန့်တတ်သော "သံဝေဂ" ဉာဏ်ဖြင့် ... နေသည်မှ ငိုကြွေးမှု မဖြစ်ဘဲ ငြိမ်သက်နိုင်ကြပေသည်။

ဤပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခန်းကို ... ရှင်တိ ... တီကာဆရာတော်က ...

တ ... နတ်စည်၊ ... ဘုံသိုက်၊ ... သောင်း ... ၊ ... တိုက်သသူ၊ နတ်လူပြဟ္မာ၊ ... ကို ... သောင်သို့ ... ဖြင့် ... ပြီးချိန်၊ ... လေ ... ၊ ... ကာ ... စိဆင်၊ ... ကြွင်ကာ၊ ... လေ ... ၊ သက္ကရာဇ် ... ၊ နှင့် မလ္လာတိုင်း ... နိုင်ငံ ... ၊ ... ရုံ၊ အင်ကြင်း ... ၊ ... ဆုန်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့ ... ၊ ... ငြိမ်းနိဗ္ဗူ စံတော်မူသည်၊ ရှင်ဆုသောင်လုံးကျော် တ ... ကို ... နေ့ဘုရားရှိခိုး၌ စပ်ဆိုတော်မူခဲ့သည်။

ဘုရားပွင့်ရှ ... နှသုံး ။ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ... ကိုယ်တော်ကို ဆန့်ကျင်တုပြိုင် ... ဆိုင်လာသမျှ လူ၊နတ်၊ ပြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့ကို ... နသူဟူသော မထေ ... သူတို့၏ အကျိုးကိုလိုလားသော မေတ္တာ ... ၊ ... မြက်သော ဉာဏ်တော်မြတ်ဖြင့် အမြဲတမ်း အရှုံးမပေး ... အောင်နိုင်တော်မူခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ... သို့သော် အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးဟူသော ဘေး ... ရန်ကြီး ... ပါးတို့ကား ... အနိုင်မ ... အရှုံးခံ ... ပါသည်။ ဤကို ... ၍ ... ဆရာတော်၏ ... အမေး အဖြေကျမ်း၌ ...

မေး။ ... ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ရှုံး ... ပါ၊ ... ဘ ... နိရှိသနည်း။

ဖြေ။ ... အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေခြင်းဘေး ... ၊ ဘေးကြီး ... ဖြာ၊ ... နသူလာ၊ မြတ်စွာရှုံး ... ပါသတည်း ... ဟု သတိပေး ... သာ ... တော်မူခဲ့သည်။ အိုစာရှုသူ ... ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသော်မှ အရှုံးပေး ... သော ... နသူကြီးများသည် သင့်အား ... လည်း ... မျိုးကာ အနိုင် ... ကြမည်မှာ မချွတ်ဖြစ်ချေသည်။ ထို ... နသူကြီးတို့ကို ... ဆိုင်နိုင် ... နှင့် ထို ... နသူကြီးတို့ လက်မှ အပြီးအပြတ် လွတ်ထွက်ဖို့ ... အား သန်သန် အချိန်မှန်မှန်ဖြင့် ... သိလ် ... တို့ကို ... အား ထုတ်ပါလေလော့။

အလောင်းတော်ကို မီးပူဇော်ကြခြင်း

မြို့အရှေ့သို့ပင့် ။ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်အလောင်းတော်ကို လူ၊ နတ်၊ ပြဟ္မာတို့သည် ပန်းနံ့သာမျိုးစုံတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြ၊ သံ ... ဖြစ်စ ... အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သဘောပါသော ... တို့ကို သီဆိုတီးမှုတ်၍ ပူဇော်ကြလေသည်။ သံဃာတော်များ ... အလောင်းတော်ကို အထူး ကြောင့်ကြစိုက်၍ မပူဇော်ကြ ... မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခါနီး၌ အ ... အာနန္ဒာသည် "သံဃာတော်များ ... အလောင်းတော်ကို အဘယ်သို့ပြု ... ကြ ... ပါမည်နည်း ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား ... ၏။ ထိုအခါ ဘုရား ... သည် "သံဃာတော်များ ... အလောင်းတော်၌ ကြောင့်ကြမစိုက် ... ကြနှင့်၊ အနှစ်အသားပါသော ... ဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်အောင် သာ ... ကြပါ၊ ... ဘုရား၌ ကြည်ညိုကြသူ ... တ်ကြောင်းများ ... အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ကြလိမ့်မည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမိန့်တော်အတိုင်း သံဃာတော်များ ... လိုက်နာ၍ ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်ရှုဖူးမြော်နေကြလေသည်။ မလ္လမင်းတို့နှင့်တကွ ... လူ ... တ်ကြောင်း ... ကား၊ ... ကာမတို့သည် ... တီးမှုတ်ကြ၊ ... ပြင်ကြ၊ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြခြင်းဖြင့် ... ထမ ... က်ကုန်လွန်ကာ ပူဇော်၍ အားမ ... နိုင်ကြသဖြင့် နောက်ထပ်လည်း ... က်တိုင်တိုင် အင်ကြင်း ... ၌ ... ပူဇော်ကာပင် အချိန်ကုန်စေကြလေသည်။ ... က်မြောက်နေ့၌ကား နတ်တို့ကလည်း နတ်များအလိုက်၊ လူတို့ကလည်း လူများအလိုက် သံ ... ဖြစ်စ ... တမျိုးစုံ၊ ပန်းနံ့သာမျိုးစုံတို့ဖြင့် ပူဇော်ကာ ... ၌ ... မြို့တွင်း သို့ ... ၍ ထိုနောက် မြို့လယ် လမ်းမဖြင့် မြို့အရှေ့သို့ပင့်ဆောင်ကာ မလ္လမင်းတို့ အမြတ်တနိုးထားအပ်သော မကုဋဗန္ဓန ... ကို ...

ဥသျှောင်ဖွဲ့ ါမ ်းလာအိမ်တော် ဒ္ဓထာ တာပူဇော်ကြလေသည် ထိုအချိန်အထိ အလောင်း တော်ကို ခေါင်းမသွင်း သေ

အပ္ပါချပနပွဲ ထိုမကု ဗန္ဓနသို့ ောက်သောအခါ အလောင်း တော်ကို ွမ်းတစ်ထပ် အ တ်တစ်ထပ် အစုံ အစုံ စ်ပတ်လေ ါ အထပ်ပေါင်း အစုံငါး ါဖြင့် စ်ပတ်ပြီးဖြစ်လေသည် ထိုအခါကျမှ ဆီထည့်ထား သော ခေါင်း တော်အတွင်း သွင်း၍ အဖုံးဖြင့် ပိတ်ဖုံးလိုက်ကြလေသည် ထို့နောက် မီး သပြှုဟ်ဖို့ နံ့ အတောင်တစ် ါနှစ်ဆ မြင့်သော စန္ဒကူနံ့သာထင်းပုံအတွင်းသို့ အလောင်း တော်ကိုသွင်း၍ မလ္လမင်းပါမောက္ခကြီးများ တို တိုင်း မီး ရှို့ကြ၏ သို့သော် အမျိုးမျိုး ကြိုး စား ကြသော်လည်း မီးစွဲအောင်မတတ်နိုင်ကြ၍ အ ုင်းအနုရုဒ္ဓါကိုမေး ကြလေ ါ "အ ုင်းမဟာ ကဿပ မ ောက်လာသေး၍ သူ၏ ကာနတ်များ တာ မီးမစွဲအောင်လုပ်ထား ကြသည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏ ထိုစကာ ကိုကြား ၍ အ ုင်းမဟာကဿပကို ပါ သတ်ကြီး တာ မျှော်နေစဉ် နေ ုင်ခါနီး မှ ဟန် ါ ါနှင့်အတူ အ ုင်းမဟာ ကဿပ ောက်လာတော်မူ၏ အ ုင်းမဟာကဿပသည် လှည့်ပတ်၍ ခြေတော်နေ ါဒ္ဓ ပ်ကာ ချာန်သမာ ပတ် င်စာ၍ အ ဓ္ဓာန်လိုက် ါ ါ ုင်း၏ခြေတော်အစုံ ပ ထွက်တော်မူလာလေ၏ လူအများ လည်း အုတ်အုတ် သဲသဲနှင့် မ်းနည် မ်း သာဖြစ်နေစဉ် အ ုင်းမဟာကဿပနှင့် ဟန် ါ ါ ုနိုး ပြီးမှ ထိုခြေတော်အစုံသည် ပြန်၍ င်သွား တော်မူ၏ ထိုအခါကျမှ နတ်တို့၏တန်ခိုး ဖြင့် တေဇောဓာတ်မီး တောက်လာလေသည်

မွေတော် ဓ်စိတ် ထိုသို့ တေဇော ါတ်မီး တောက်၍ အရေ, အသား, အကြောတို့ ကုန်လောက်သောအခါ နံ့သာ ေထည့်ထား သော အိုးငွေအိုး တို့ဖြင့် မီး ကိုငြိမ်း ကြပြီး သော် "အရိုး ါတ်တော် ဓ်စိတ်လောက် ၏" ဟု ပြောဆိုရိုး ၏ သို့သော် မဟာပ ိနိဗ္ဗာနသုတ်အဋ္ဌကထာ ဒ္ဓကာ "သဗ္ဗာပိ ါတုေ ဂ ါကတိကနာဠိ ဂ သောဠသနာဠိ ေ ဂ = ရိုးရိုး တွမ်း တာ ဖြင့် ကွမ်း တာ စလ ် = တစ်စိတ်သာ" ဟု ဖွင့်ဆို၏ ထို့ကြောင့် ဓ်စိတ်ဆိုသော စကာ တို ကုသိနာရုံချင့်ခွက်ဖြင့်ဆိုသည်ဟု မှတ် ထိုက်၏ ထို ါတ်တော်များ တွင်းသုံ ပ်ရိုး တော် ဆူ, ဖွ ် တော် ဆူ, နဖူ သင်း ကျစ်တော် ဆူ ၍ ဆူသာ နုိ ပုံအတိုင်း မကြေမကွဲဘဲ တည်နေ၏ အခြား သော အရိုး တော်များ တာ အစိတ်စိတ်ကြေကွဲ လေသည် ထိုသို့ ကြေကွဲ ခြင်း မှာလည်း အနှံ့အပြား တို ကွ ် အောင် ါ ုင်းကို ် တော်တိုင်း အ ဓ္ဓာန်တော်မူခဲ့ခြင်း ကြောင့် ဖြစ်သည် ါတ်တော်များ သည် အငယ် ဆုံး မုန်ညင်း စေ့ခန့်, အလတ်စား ထက် က်ကျိုး သော ဆန်ကျိုးခန့်, အကြီးဆုံး ပဲနောက်စေ့ခန့် ၏ တချို့ မြလေဖို, တချို့ ဆေ တာ သောပုလဲလုံ, တချို့ နှင့်တူ၏ဟု ဆိုသည်

ဤအ ပွါ ် တို့ကို ည် ် ၍ လ ် တီဆ ါတော်ဘု ါ တာ

နိဗ္ဗူစံပြီး ရှုမအီသာ သ ိ ျှော့လျော့ အလောင်း တော်ကို ထိုဝ ောကဆုန် လဆုတ်ကြံ၍ ဥ ုန်နေ့ ် နို ငွေမနှော ါတ်တေဇောလျှင် ုင်းစောဉာဏ်စက် ဓ္ဓာန်ချက်ဖြင့် လျှံတက် ကော် ော မီးပူဇော်သည် မွေတော် ဓ်စိတ် တွင်း တာ ် ကို ဟု စပ်ဆိုတော်မူခဲ့သည်

ါတ်တော်ပူဇော်ပွဲ မလ္လမင်း တို့သည် မီး ငြိမ်း ပြီး သောအခါ ါတ်တော်များ တို ခေါင်း တော်နှင့်တကွ ဆောင်၍ ကုသိနာရုံတွင်း ရှိ လွှတ်တော်ရုံ ကြီး သန္ထာ ါ ဒ္ဓ တာ ကြ၏ ထိုသို့ထား ပြီး နောက် လက်နက်ကိုင် အစောင့်အ ှောက်များ ထား တာ အာ ပါ ပူဇော်ကြလေသည်

ါတ်တော်လုပွဲ ထိုအချိန်ဒ္ဓ ါဇပြှုဟ်ပြည်, သာလီပြည်, ကပိလ တ္ထုပြည်, အလ္လကပ္ပပြည်, ပါ ပြည်သူ ပြည်သား များ ါမ ါနေ ကောင်း သာကီ င်များ ငွ ိကပုဏ္ဏား တို့သော ပြည်ထောင်တို့သည် ဘု ါ သခင် ပ ိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြောင်း ကြား သိကြကုန်၏ ကြား လျှင်ကြား ချင်းပင် ါတ်တော်များ တို ပ ဖို့ နံ့ တမန် များ အသီးသီး စေလွှတ်ကြ၍ ကြည်ကြည်သာသာ တောင်း၍ မ လျှင် စစ်တပ်ဖြင့်လုဖို့ နံ့ စစ်ချီ၍ထွက်လာကြကာ ကုသိနာရုံမြို့ကို ိုင်း ထား ကြလေသည် ထိုနောက် "ါတ်တော်များ တို ပါ မ ေလျှင် စစ်တိုက် လိမ့်မည်" ဟု ါဇသံပေး ကြလေသည် မလ္လမင်း တို့ကလည်း "မ ေနိုင်" ဟု ငြင်း ပ ် ကြလေသည် တာက ် စစ်ဖြစ်ကြလျှင် နတ်အများ တာ မလ္လမင်း တို့ဘက်က တူမည်ဖြစ်၍ မလ္လမင်း တို့ပင် နိုင်စ ါ ိုသတတ်

ဒေါဏပါမောက္ခကြီး ထိုသို့ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ါဇသံပေး တာ တင်း မာနေကြစဉ် မင်း အများ ၏

ဆ ါဖြစ်ခဲ့ဖူး သော ါဏပါမောက္ခကြီး သည် အလွန်မြင့်သော မြေကုန်း တစ်ခုပေါ်သို့တက်ကာ “အိုမင် အပေါင် တို့ ခေတ္တသည်း ၍ အာ လုံး နာ ထောင်ကြပါဦး သင်တို့ငါတို့၏ အာ ထာ ကို တွ ် ါသခင် ဘု ါ င်သည် အလောင် တော်ဘ တုန် ာပင် သည် ခြင် ≠ ခန္တီတ ါ လက်ကိုင်ထား တော်မူခဲ့ပါသည် ထိုခန္တီတ ါ ကို လက်ကိုင်ထား တော်မူခဲ့သော ဘု ါ င်၏ ါတ်တော်များ ကို လိုမှုကြောင့် သွေး ချောင်း စီး အောင် စစ်ဖြစ်ခြင် ာ လုံး ပင်မသင့်လျော် တော်လွန် ပါ သည်ဖြစ်၍ အသံကျ ် စွာ အော်ဟစ်ကာပြောလေသည်

ဆ ါကြီး အာ လွဲကြ ထိုအခါ ဆ ါကြီး အသံကို မှတ်မိကြ၍ အာ လုံး ကျေကျေနပ်နပ်ဖြစ်ကာ “ဆ ါ ကြီး သာ ကြည့်ရှု၍ ပေ ပါတော့” ဟု လွှဲအပ်ကြလေသည် ထိုအခါ ကျမှ မင် များ အာ လုံး စုရုံး ၍ မင် များ ရှေ့မှောက်၌ ခေါင် တော်ကို ဖွင့်လိုက် ါ မင် အာ လုံး ပင် စိတ်ကိုမချုပ်တည်းနိုင်ဘဲ မ် နည်း စွာ ငိုကြွေးကြ လေသည်

သူခိုး လက် သူ ုက်လု ထိုသို့ငိုနေကြချိန်၌ ါဏဆ ါကြီး သည် လက် ဂ္ဂစွ ် တော်ကို အလစ် ၍ သူ၏ ခေါင်ထုံး ထဲ၌ ထည့်ထား လိုက်၏ ထို့နောက်မှ ါတ်တော်များ ကို စ်ပုံ ပုံကာ ပေ လေသည် ထိုသို့ ချိန် ၌ သိကြား မင် သည် ါဏဆ ါကြီး ုက်ထား သော စွ ် တော်ကို အလစ်နှိုက် ၍ ာ တိံသာ ် စူဠာမဏိ စေတီတော်တွင် ဌာပနာသွင် လိုက်လေသည်

ါတ်တော်ချင့်ခွက်ဖြင့်သော ကျေနပ် ု ါ ါတ်တော်များ ကို အာ လုံး ၍ပြီး သော အခါ ါဏ ပါမောက္ခကြီး သည် သူ ုက်ထား သော လက် ဂ္ဂစွ ် တော်ကို မတွေ့ မ လည် မမေ့ တော့ ကာ ါတ်တော် တုန် ာ ချင့်သော ခွက်ကလေး ကိုသာ ဌာပနာ၍ စေတီတည်ကာ ကို တွ ် ု ါလေတော့သည် ါတ်တော် ပြီးမှ ါက်လာသော ပိပ္ပလိ နမှ မော ိ မင် တို့မှာကား မီး သ ပြုပ်ါမှ မီး သွေး ခဲများ ကိုသာ ၍ပူဇော်ကြ လေတော့သည် မော ိ မင်များ ဟူသည် ုဘဘေ ကြောင့် ာပိလ ္ထာမှ ထွက်ပြေး လာကြသော သာကီ င် တို့တည်ထောင်အပ်သော မော ိ မြို့၌နေထိုင်သူများ ာ ည် သာ ္ထာ ိကာ ်

စေတီ ဆူ ်ပြည်ထောင်တို့သည် မိမိတို့ စု သော ါတ်တော်များ ကို မိမိတို့နေ ါ၌ အသီး အသီး စေတီတည်ကာ ဌာပနာ၍ ပူဇော်ကြ၏ ါဏပါမောက္ခကြီး နှင့် မော ိ မင် တို့လည်း မိမိတို့ သော ါတ်တော် ချင့်ခွက်နှင့် မီး သွေး တို့ကို စေတီအတွင် သွင် နှံပူဇော်ကြ၏ ၍ သို့လျှင် ါတ်တော်စေတီ စ်ဆူ ချင့်ခွက်စေတီ တစ်ဆူ အ ိ ထူပခေ မီး သွေး စေတီတစ်ဆူအား ဖြင့် စေတီ ဆူဖြစ်၏

အဇာတသတ် ါတ်တော်တိုက်တည် ထိုနောက် ာလအနည်း ် ကြာသော အခါ အ င်မဟာကဿပ သည် ါမ ္က ါ၌ ု ါတ်တော်များ မှတစ်ပါး အခြား ါတ်တော်များ ၏ အန္တ ါ ် ကို မြင်တော်မူ၏ ထို့ကြောင့် ထိုမင် များ ကို တွ ် လောက်ရုံချန်၍ ကျန် ါတ်တော်များ ကို ကျေနပ်အောင် အကျိုး အကြောင်း ပြောပြ၍ ူ ခဲ့ပြီး လျှင် အဇာတသတ်မင် နှင့် တိုင်ပင်ကာ ါဇ ပြုပ်မြို့တော်၏ အရှေ့တောင်ထောင့်အ ပ်၌ အတောင် ်ဆ ် နက်အောင် တွင် တူး ၍ ထိုမှထွက်သော မြေဖြင့် အုတ်များ ပြုလုပ်ကာ ါတ်တော်မြှုပ်မှန် မ သိ အောင် ရင် အုတ်များ ဖြင့် မဟာ သာ ကကြီး ်ကျိုပ်၏ စေတီများ ကို တည်စေလေသည် တိုင် နိုင်ငံများ ၌လည်း ဟန္တာအ ှင်မြတ်များ အတွက် စေတီ တည်နေသည်ဟုသာ သတင် လွှင့်ထား လေသည် ထိုအတောင် ်ဆ ် အတွင် ၌မူ သံ,ကြေး သည်တို့ဖြင့် အခိုင် အမာပြုလုပ်ကာ ါတ်တော်အာ လုံး ကို မြှုပ်နှံပြီး နောက် ထိုမြေအောက် ါတ်တော်တိုက်ပေါ်က်၌ “နောင်အခါ အသောကမည်သော မြဒ္ဓ ါဇာသည် ၍ ါတ်တော်တို့ကို ဖျံ့နှံ့အောင်ပြုလိမ့်မည်” ဟု ာမ္ပည် ၍ လက်နက် ကိုင် ္တ ါ အရုပ်များ ကို အစောင့်အ ှောက်ထား ပြီးမှ ဌာပနာတိုက်ကို သေသပ်စွာ ပိတ်လေသည်

မှတ်ချက် ါမ ္က ါမှ ါတ်တော်များ ကို မကြာမီက နဂါး များ ူ ဆောင်သွား ခဲ့လေသည် ထို ါတ်တော် များ ကို နောင်အခါ လင်္ကာ ိပ ခေ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ မဟာ ိဟာ ကျောင်း တိုက် မဟာစေတီ ် မြှုပ်နှံလိမ့်မည်ဖြစ်၍ အန္တ ါ ် မ ှိသောကြောင့် အ ှင်မဟာကဿပသည် ချန်တော်မူခဲ့သည်

အသောကမင် ါတ်တော်ဖြန့် ထိုအချိန်မှ နှစ်ပေါင် နှစ် ါတစ်ဆ ် ်နှစ် နှစ် ကျော်လွန်သော အခါ ် မည်ပြီ ိသမည်သော မင် သာ သည် ဇီ ဖြူကိုစိုက်ထူ၍ မ္ဗာသောကမင် အဖြစ်ဖြင့် မင် ပြုကာ မွ ူ ိပ

ခေ မေ္ရှိမ ေသအန့်အပြာ ေစတီတော်ပေါင် ေသောင် ေလ ေထာင်တည်လေ ာ ာတ်တော်တိုက်ကို ာ၍တွေ့ သဖြင့် တို ာတ်တော်များ ကို ာ ေဖာ်၏ ေကာ်နက်ကိုင် န္တ ာ အရုပ်များ ကို နတ်တို့၏အကူအညီဖြင့် ေ ် ာ ပြီ ေ ျင် ာမ္ပည် ာတမ် ကိုလည်း ေတွ့ ၍အလွန် ေ ေပြာက်စွာ ာတ်တော်များ ကိုပင့်ဆောင်ပြီ ေ ျင် ေစတီတော် တို့၌ ာပနာတည်လေသည် ၍နည် ဖြင့်မု ၏ ာတ်တော်များသည် နေ့တိုင်အောင် ာမ္ဘာလောက ာတ်အန့် ပုံ့၍ အပူဇော်ခံ ူ လျက် ပေသည်

ာတုပ ိနိဗ္ဗာန် မု မြတ်စွာ၏ သာသနာတော်ကွ ် ပ၍ ကို ကွ ် မည့်သူမ ောတော့သောအခါ ေန ာ အသီ သီ ် ာည် နေကြသော ာတ်တော်များသည် အာ ေလုံ ဖင် ေမူလမဟာဗော ိပင် ာသို့ ေ ပေါင် ကြလိမ့်မည် ထိုသို့ ပေါင် သောအခါ ေ ္တ တုံ ကြီ ေလိုဖြစ်၍ ထို ့ ကို ် တော်မှ ေ ာင်ခြည်တော်လွှတ်လိမ့်မည် ထို့နောက် အရို တော် ာတ်သာ ချည် ဖြစ်နေသော ကို ် တော်မှ ေတဇော ာတ် မီ ေတာက်၍ ာတ်တော်အာ ေလုံ ာမှုန်မှု ေကျန် အောင် ကွ ် ပျောက်လိမ့်မည် ၍သို့ ာတ်ပေါင် ကို ် တော် ကွ ် ပျောက်ချုပ်ငြိမ် ြင် ကို “ ာတုပ ိနိဗ္ဗာန်စံ သည်” ဟု ေခ သည် ၍ပွဲတော်ကာ မု မြတ်စွာသာသနာတော်ကြီ ၏ အဆုံ သတ်ပွဲကြီ ဖြစ်လေသတည် အ ိုတ္တို ေကနိပါတ် ိတ် ပမာ သုတ်အဖွင့်အဋ္ဌကထာ ာ ၍ကို ည်၍မု ါင်အမေ အဖြေကျမ် ၏ ာု ာ ဖြစ်တော်စဉ်အဆုံ ၌ ေကျမှု ါင်ဆ ာတော်က ေအောက်ပါအတိုင် ေကာ်ာ ေ ပ်တော်မူခဲ့ သည်

လင်္ကာ

ာတ်အမွေတော်, ကြွင် ဖ်ပါသော်လည်း, ချွတ်ချော်သာသနာ, ေနာင်သောခါ ်, ေ ာင် ါပျောက် ကွေ့, ကွ ် ပချေသော်, ေထွထွေ ပ်န ်, ာတ်သွ ် သွ ် လည်း, ကို ကွ ် ကြမည့်, ေသူမ ိ၍, ဗော ိပင်မှာ, ေ ပေါင် ာဖြင့်, ေ ာင် ါလွှတ်ပြီ, ေ ္တ တုံ ကြီ သို့, ာတ်မီ ေလာင်တောက်, ာန်ဆုံ ပျောက်က, ေ ာ ေ ာက်ကြ ာ, နတ်ဗြဟ္မာတို့, သာသနာမု ့, ခုမှပင်, မ ချအတည်, ကွ ် ပြီဟု, ငိုမြည်တမ် ာ, သံ ေ ဖြင့်, မ ူကျုံ, ကို ် စိတ်ချုံ သည့်, ေနာက်ဆုံ သာသနာ့ပွဲတော်ဘု ာ

ပ ိနိဗ္ဗာနသုတ်ပြီ ၏

ခုမြောက် ဗြဟ္မသံ ု တ်မြန်မာပြန်ပြီ ၏

□□ဗြာဟ္မဏသံ□ုတ်

□ပုဏ္ဏာမျာ□နှင့်စပ်၍ဟောတော်မူအပ်သောတ□□တော်မျာ□□

□□အ□ဟန္တ□□

□□□နန္ဒာနီသုတ်

□□□□ ဌာန	=	□ဂဇ□ပြုဟ်မြို့□□□ဦ□နိကျောင်□တိုက်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘာ□□ဒွါဇအန္တ□□ပုဏ္ဏာ□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□□□□င□
တ□□□တော်	=	အမျက်ကော□ကို□□□သတ်လျှင်□ချမ်□သာပုံ□

ထစ်ခနဲ□□ကတုံ□စုတ်□ဆမ်□ဆ□□□□□□□□မု□မြွတ်စွာသည်□□ဂဇ□ပြုဟ်မြို့□□□ဦ□နိကျောင်□ တိုက်၌□သီတင်□သုံ□နေတော်မူ၏□□ထို□ဂဇ□ပြုဟ်မြို့၌ပင်□ဘာ□□ဒွါဇအန္တ□□ပုဏ္ဏာနှင့်□□နန္ဒာနီ အန္တ□□ပုဏ္ဏေ□မ□□နီ□မောင်နှံတို့□နေထိုင်ကြ၏□□လင်ဖြစ်သူက□သာသနာပ□ဆိတ္ထိပ□ဗိုဇ်တို့ကို ကို□ကွ□□နေသော်လည်□□ဇနီ□ဖြစ်သော□□နန္ဒာနီပုဏ္ဏေ□မကမူ□□တနာ□□□ပါ၌□အလွန်ကြည်ညို ပျပ်□□ဆည်□ဆပ်သည့်□သောတာပန်အ□□ဂမ□ဖြစ်နေ၏□□□ထစ်နေ့သ၌မူ□လင်ဖြစ်သူက□သူ့ ဆ□□ဗြာဟ္မဏမျာ□ကို□အိမ်သို့ပင့်ဖိတ်၍□ထမင်□ကျွေ□မွေ□လှူ□ါန်□၏□□□နန္ဒာနီပုဏ္ဏေ□မသည် ထမင်□လိုက်ပွဲတစ်ခုကို□သူ့ခင်ပွန်□□□ဂသို့□သ□□ဆောင်သွာ□စဉ်□ခြေချော်ကာ□ခြေနာသွာ□၍ "နမော□ဆသဿ□ဆ□□တောအ□□ဟတောသမ္မာသမ္ဗု□□သဿ"ဟူသောစကာ□ကို□□□□ကြိမ်တိုင်တိုင် □တ်ဆိုကျူ□□င့်လျက်□ဘု□□□□င်အာ□□ဆမ်□ဆ□□ခို□လိုက်၏□□ထိုအခါ□ခင်ပွန်□ဖြစ်သူပုဏ္ဏာ□သည် သူ့ဆ□□ဗြာဟ္မဏမျာ□□□□မျောက်တွင်□သူ့အာ□အ□□က်ခွဲသည်ဟု□အထင်□□ကက်ကာ□□တ်ဆို□လှ သဖြင့်□"၎ကျ်အ□□တ်ကောင်မသည်□□လိုချည်□ပဲ□ထစ်ခနဲ□မှဖြင့်□သူ့ဆ□□ကတုံ□စုတ်□□ဟန်□ □□တ်□□□က်ကို□ဆမ်□ဆလေ့□တ□□□□တဲ့□□□□အ□□တ်ကောင်မ□□□နေ့□သင့်ဆ□□□□အပေ□မှာ□ဂါ အပြစ်ကိုတင်ပြမ□"ဟု□ကြိမ်□မောင်□ငေါက်ငန်□လေ၏□□ထိုအခါ□ဇနီ□သည်ပုဏ္ဏေ□မက□"အ□□င် ပုဏ္ဏာ□□□□နတ်လူဗြဟ္မာ□သတ္တ□□တို့နှင့်တကွဖြစ်သော□၌ကမ္ဘာလောကမှာ□ကျွန်ုပ်၏ဆ□□ထို ဘု□□□□င်အပေ၌□ဆစ်□□ဂက်တလေကိုမျှ□□ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်□□အပြစ်ကိုတင်နိုင်စွမ်□မည့် သူ□ကျွန်ုပ်မမြင်ပါ□□ထိုသို့သော်□□ကျွန်ုပ်စကာ□ဖြင့်□မ□□ကြည်ပါနှင့်ဦ□□□သွာ□ပါချေ□အပြစ်တင်ပါချေ၊ အ□□င်ကို□□တိုင်□လက်တွေ့သိ□ပါလိမ့်မည်"ဟု□ပြန်ပြော၏□

□□□□နန္ဒာနီသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□□

လင်တိတ္ထိ□□ဓ□□ဂမ□သောတာပန်□□□□□□□□□□၎ကျ်သုတ်တော်လာ□ပုဏ္ဏာ□ဇနီ□မောင်နှံတို့တွင်□လင်ဖြစ်သူပုဏ္ဏာ□သည် သာသနာပ□အညတိတ္ထိ□ အ□□□သူဖြစ်၏□□□တနာ□□□ပါ၌□မကြည်ညို□ဇနီ□သည်□□နန္ဒာနီပုဏ္ဏေ□မကာ□□သောတာ ပန်တည်ပြီ□သောအ□□ဂဥပါသိကာမတည်□□ထိုသို့သော်□ကို□□ဆိုင်□□ကို□□□လွတ်လပ်စွာ□ကို□ကွ□□ခွင့်□ကြ၏□□တစ် □□ဂက်က□ဆစ်□□ဂက်ကို□ချုပ်ချ□□□လင်ပုဏ္ဏာ□ဆ□□နပြုသောအခါ□သာသနာပ□ဗြာဟ္မဏတွေကိုပင့်၍□နို့ဃနာ ထမင်□ကျွေ□လေ့□၏□□ထိုအခါ□□□ဂဖြစ်သူက□ငြူစူ□□□နတိုငြူစူတတ်သည့်□□□တ်သဘာ□တို့ကိုပင်□သောတာ ပတ္တိမ□ဖြင့်□□□သတ်ပြီ□ဖြစ်၍□□တ်□□င်□□ဖြင့်□ကို□□တိုင်ကို□□ကျ□ပါ□င်ပြုလုပ်၏□□ချက်ပြုတ်၏□□လှူ□ါန်□လုပ်ကျွေ□

နှင့်တွေ့လာသည့်သူ — အိမ်၌ ထမင်းကျွေးပြီးနောက် ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားသည် စိတ်ဆိုးဆိုးဖြင့် ဘုရားရှင်ထံမှောက်သို့ ရောက်လာ၏၊ ထိုသို့သော စိတ်ကို အနည်းငယ် ချုပ်တည်း၍ မိမိ မြောက်မြင်သော တန်ပန်မျိုးဖြင့် ဘုရားရှင်အား နှုတ်ဆက်စကား ပြောကြားသည်၏ ထို့နောက် မှ အောက်ပါပြဿနာကို မေးလေသည်။

ပုဏ္ဏား။ — ကိံသု ဆေတွာ သုခံ သေတိ၊ ကိံသု ဆေတွာ န သောစတိ။
ကိဿဿု ဧကဓမ္မဿ၊ ဝဓံ ရောစေသိ ဂေါတမ။

ဘုရားရှင်။ — ကောဓံ ဆေတွာ သုခံ သေတိ၊ ကောဓံ ဆေတွာ န သောစတိ။
ကောဓဿ ဝိသမူလဿ၊ မဓုရဂ္ဂဿ ဗြာဟ္မဏ။
ဝဓံ အရိယာ ပသံသန္တိ၊ တံ ဟိ ဆေတွာ န သောစတိ။

ဤဂါထာ၏ မြန်မာပြန်ကို ဒေဝတာသံယုတ်၊ ဆေတွာ ဂါထာ စာပိုဒ်၌ ကြည့်ပါ။ ထိုဂါထာ၌ ဒေဝတာ မေးလျှောက်၍ ဤ၌ ပုဏ္ဏား မေးသည်သာ ထူး၏။

၏။ ထိုသို့သော ဒေသနာသည်ကား ဘုရားအမှူးရှိသည့် သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးမည့်နေ့မျိုး၌ ကားလင်ဖြစ်သူ ပုဏ္ဏားသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြ၍ ကားအပြင်သို့ ရှောင်တိမ်းထွက်ခွါနေလေ့ရှိသည်။

အသက်ကိုအသေခံမည် — တစ်နေ့သ၌ လင်ပုဏ္ဏားသည် ဓနဉ္စာနီ ပုဏ္ဏေးမအား မိတ်ဆွေပင်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားဆရာ ဗြာဟ္မဏ များကို ထမင်းစား ဖိတ်မန္တက၏၊ ထို့နောက် မှ သူ့ဇနီးအား နက်ဖြန် ဆရာ ဗြာဟ္မဏများအား ထမင်းကျွေးမည်ဖြစ် ကြောင်း၊ မုန့်ဖွယ်၊ ပြုတ်ဖွယ်၊ အသွယ်သွယ်တို့ကိုလည်း အခြားသူများ ပြုလုပ်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သင့်အနေဖြင့်မူ ဘာလုပ်ငန်းမျှ လုပ်ဖို့မလိုကြောင်း၊ ထိုသို့သော် သင်၏ ချောင်းဆိုးသည့်အခါဖြစ်စေ၊ ချေဆတ်သည့်အခါဖြစ်စေ ဤသို့ သောအခါတို့၌ “နမော တဿ = သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပါ၏” ဟု သင့်ဆရာ၏ ရဟန်းအား ရှိခိုးလေ့ရှိမှုကိုကား နက်ဖြန်တစ်ရက်မျှ သတိထား၍ ရပ်တန့်ဆိုင်းငံ့စေလိုသည်။ သင်၏ ထိုရဟန်း ဂေါတမအား ရှိခိုးသံကို ကြားလျှင် ငါ၏ ဆရာ ဗြာဟ္မဏများသည် နှလုံးစိတ်ဝမ်း မချမ်းသာကြပါ၊ ငါ့ကို ငါ့ဆရာတွေနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲအောင် မလုပ်ပါနှင့်” ဟု တောင်းပန်ပြော၏။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏေးမက “ဗြာဟ္မဏတွေနှင့် သာမက နတ်ဗြဟ္မာကြီးတွေနှင့်ပင် အငြင်းကွဲမည်ဖြစ်စေကာမူ ဘုန်းပွင့်သည့် ဘုရားရှင်ကို သတိရလိုက်လျှင် ရှိမခိုးဘဲ မနေနိုင်ပါ” ဟု ပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားသည် စိတ်ဆိုးလာသဖြင့် “အရှင်မ၊ လူပေါင်းများစွာတို့နေထိုင်ရာ တံခါးရှစ်ဖက်နှင့် ပြည့်စုံသော မြို့ရွာတံခါးကြီးများကိုပင် ပိတ်ဆို့၍ နိုင်ပါသေး၏၊ လက်လက်နှစ်သစ်လောက်မျှရှိသည့် သင့်ပါးစပ်ပေါက်ကလေးကို နက်ဖြန်တစ်ရက်မျှပင် သင်က မပိတ်နိုင်သလော၊ ကောင်းပြီ၊ နက်ဖြန်ခါ ငါ့ဆရာတွေ ရှိတုန်းမှာ သင့်ဆရာ ထံတိုက် စုတ်ကို ရှိခိုးသံကြားလျှင် သင့်အား ဤသန်လျက်ဖြင့် ထိုခုတ်ထိုခုတ် သတ်ဖြတ်ပစ်လိမ့်မည်” ဟု ပြောကာ ခေါင်းရင်း၌ ထားသော သန်လျက်ကို ဆိုင်ပြ၍ ကြိမ်းမောင်း၏၊ ထိုအခါ ပုဏ္ဏေးမက “အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဘုန်းပွင့်တော်မူသော ဘုရားရှင်ကိုစွဲ၍ ကိုယ်ခန္ဓာ အင်္ဂါကြီး ငယ်တို့ကို ဖြတ်လိုဖြတ်၊ အသက်ကိုပင် သတ်လိုလည်း သတ်ပါ၊ ဘုန်းပွင့်၏ ဆရာသခင် ဘုရားရှင်ကိုကား သတိရသည့်အခါတိုင်း ရှိမခိုးဘဲကား မနေနိုင်ပါ” ဟုပင် ပြောလေ၏၊ ပုဏ္ဏေးမသည် အမျိုးလည်း မြင့်မြတ်၊ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ ရတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသူဖြစ်ရကား မည်သို့မျှ မလုပ်နိုင်သဖြင့် ပုဏ္ဏားသည် နောက်ဆုံး၌ လက်လျှော့လိုက်ရလေတော့သည်။

ချေချော်၍ ဝမ်းတာ — ဤနည်းအားဖြင့် နောက်တစ်ရက်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်၊ ဖိတ်မန္တကထားသော ဆရာ ဗြာဟ္မဏများလည်း အိမ်သို့ ရောက်ကြလေပြီ၊ ပုဏ္ဏေးမသည် နံနက်စောစောထ၍ နံ့သာရေမိုး ချိုးပြီးလျှင် ... တ်စား တန်ဆာဆင်ကာ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရာ၌ ဝါင်းကူညီ လုပ်ကိုင်နေ၏၊ စားချိန်၌ ထမင်းခွက်ကို ယူ၍ ခင်းပွန် သည့်ပုဏ္ဏား ... သို့လာစဉ် ခလုတ်တိုက်၍ လဲမလိုဖြစ်သွား၏၊ ခြေထောက်၌ နာကျင်ထိခိုက်မိ၏၊ ထိုအချိန်၌ ဘုရား ရှင်ကို သတိရလာသည်၊ သတိရလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပဉ္စငြုတ်နင်ကျောင်းတော်ဖက်သို့ လက်အုပ်ချီကာ “နမော

မာန်စွ□ ကျိ□ခဲ့□ိုးသော ဘု□ား□ှင်၏ မေတ္တာတော်အဟုန် □ာတ်ဖြင့် □ိုက်ခတ်ခြင်း ခံ□ရုံမျှမက တရားဂုဏ်ကလုံ့ဆော်ပေး□ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဟောဖော်ညွှန်ကြားအပ်သော တရား□ေတော် မြတ်ကို နာခံ□သောအခါ □ဂါဇပုဏ္ဏားသည် □ဋ္ဌိတွေကိုချ□ပေ□သတွေကိုပ□ မာန်စွ□တွေ အကုန်ကျိုး□သ□□ပြည်□ာတ်တွေ□ြို□ြိုပေါ်လာပြီး လျှင် အပြစ်ကိုဆက်လက်၍ စောင့်မည့်အစား □ဟန် □ြူခွင့်ကိုပင် တောင်းခံသည်အထိ ပြောင်းလဲသွားလေတော့သည်။ ဘု□ား□ှင်ကလည်း □ဟန်□ြုခွင့်ပေးတော်မူ၏။ □ဟန်□ြုပြီး၍ မကြာမီပင် အဖော်မဲ့□တစ်ပါးတည်းနေ၍ □ဟန်၏ တ□ား□ကို အပြင်းအထန်□ကြိုးစား အားထုတ်လေ□ာ မကြာမီပင် အာသဝေါကင်း□ွား□ဟန္တာ အ□ှင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

□□အင်္ကောသကသုတ်

□□□□	ဌာန	=	□ာဇဂြိုဟ်မြို့ ပေ□ဠု□န်ကျောင်း□တိုက်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	အင်္ကောသကဘာ□ဒ္ဝါဇပုဏ္ဏား □စ်ဦး။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□ား□ှင်။
	တ□ား□ေတော်	=	မိမိအပေါ်□ဲ□ေ□□ိုင်□ွားလာသူကို ခံနည်း။

ဘု□ား□ှင်ကို□ဲဆဲ ဇ□ြမြတ်စွာသည် □ာဇဂြိုဟ်မြို့ ပေ□ဠု□န်ကျောင်း□တိုက်၌ □ီတင်း သုံးနေတော်မူ၏။ အချိန်ကား □ေ□ှ့သုတ်လာ □ာ□ဒ္ဝါဇပုဏ္ဏား □ဟန်□ြုပြီး□ချိန်ဖြစ်၏။

တသ"□စသော □ဒါန်းကိုကျူး□င့်ကာ □ိုခိုးလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ □င်ပုဏ္ဏား□ "□အ□ ိတ်ကောင်မဟာ □ိုလို ချည်း□"စသော□ဒ္ဒိတော်မြန်မာပြန်၌လာသည့်အတိုင်း □ကြိမ်□ောင်□ြင် ဖြစ်သည်။

ပုဏ္ဏေးမ□ဒါန်း၏အနက် ပုဏ္ဏေးမ□င့်ကျူး□ိုခိုးသော □ဒါန်း၏အနက်ကား "အ□ဟာတော = တစ်ထောင့်ငါး□ာ ကိုလေသာတို့မှ □သနာ□ေ့အထုံငွေ့မျှမငွေ့မ□င်□င်□င် ဖိတ်သို့ □စိတ်တော်ပျံ့သင်း□ွန်သန့်□ှင်း၍ □ည်□ည်□ ပြည်သူ□ကြည်ဖြူကော်□ေ အလှူတော်မှန်□ပူဇော်ကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗု□ဿ = ကြွင်း□ဲ့ဉသံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်□ို□ တော်တိုင်မ□ဖောက်မပြန် □ိမြင်တော်မူထသော၊ တဿ ဘ□□တော = ဘုန်း□ေတော် ခြောက်စုံ□န်ခိုး□က်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုဘု□ား□ှင်အား □မော = ရိုသေမြတ်နိုး□က်စုံမို၍ □ိုခိုး□န်တော့ ပါ၏အ□ှင်ဘု□ား"ဟူ၍ ဖြစ်၏။

□□ဘက်စွန်း□ြဿနာ □ာ□ဒ္ဝါဇပုဏ္ဏားသည် □ကျောင်း□ေတော်သို့လာစဉ်က ဘု□ား□ှင်အား □ြဿနာဖြင့် နှိမ်မည်ဟုကြံ၍ □လာခဲ့သူဖြစ်၏။ □ို့ကြောင့် □ွန်□တွင် "ကိဿဿ□ေ□□ွဿ, □ဿ□□ေ□ာစေဿ□ေ□ဿတမ"ဟူသော အမေး□ ပါ၏။ "အဘ□ အ□ာကို□ည့်□ဲသတ်ဖြစ်ခြင်း□ကိုအ□ှင်ဂေါတမက □ကြိုက်နှစ်သက်ပါသနည်း"ဟူ၍ဖြစ်၏။ အက□ ၍ ထိုအမေး□ကို ဘု□ား□ှင်က "မည်သူမည်သူတွေကို သတ်ဖြတ်ည့်□ဲတာကို □ကြိုက်၏"ဟုဖြေလျှင် "သင်နှင့် မတည့်သူတွေကို □သစေလိုတာလား။ ဘ□ ့နှ□ လဲ၊ □လာကသာ□ တို့ကို□ည့်□ဲဖို့ဘု□ား□လုပ်လာတာလား"□စသည်ဖြင့် အပြစ်တင်မည်ဖြစ်၏။ □ို့မဟုတ် "မည်သူ့ကိုမျှ□ည့်□ဲသတ်ဖြတ်မှုကို ငါမကြိုက်□နှစ်သက်ပါ"ဟု ဘု□ား□ှင်က ဖြေပြန်လျှင် "ဘ□ ့နှ□ လဲ၊ □ာ□,□ေ□ဿ,□မာဟစသော အကုသိုလ်□စ ရိုက်တ□ား□များ□ကို□ည့်□ဲပ□ သတ်တာ ကိုပင် သင်က မကြိုက်ဘူးလော။ □ိုလိုဆိုလျှင်ကြောင့် □ဟန်□ဟု□န်ခံ၍ □မ္ဘာလောက၌ □လှည့်လည်နေဘိသနည်း" စသည်ဖြင့် အပြစ်တင်မည်□ြစ်သည်။ □ို့သော်□သူမျှော်လင့်လာသလိုမဟုတ်ဘဲ ဘု□ား□ှင်က □သူမှာဖြစ်ပေ□နေသော အမျက်ကော□ကိုပင်ပ□ သတ်လျှင်ကောင်း□ကြောင်း□စသည်ကို ဟောတော်မူလိုက်□ာ နောက်ဆုံး□ဟန်□ြု၍ □ဟန္တာ တစ်ပါး ဖြစ်သည်အထိ □ ဉ်ကျေးဇူးမ်မွေ့ပေးသွား□တော်မူလေသတည်း။

□နဉ္ဇာနီသုတ်ပြီး၏။

ထိုအကြောင်းကိုပင် အက္ကောသကဘာရဒွါဇမည်သော ပုဏ္ဏားတစ်ဦးက ကြားသိ၏။ ထိုသို့ကြားသိသောအခါ "ဟန်ပြု၍ ဂေါတမသည် ငါတို့၏ အားကိုးအားထားဖြစ်နေသော သူ့အစ်ကိုကြီး ဘာရဒွါဇကို လှည့်ပတ်၍ ဟန်ပြုပြေခြင်းဖြစ်၏၊ ငါတို့ကို များစွာဆုံးရှုံးအောင် ပြုသူဖြစ်၏၊ ငါတို့အသင်းကို ဖျက်ခဲ့သူဖြစ်၏" စသည်ဖြင့် ကြုံတွေ့ပြောဆိုကာ လွန်စွာစိတ်ဆိုးလှသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံတော်မှောက်သို့ ချဉ်းကပ်လာပြီးလျှင် အမျိုးမျိုးသော ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲဆို၏။ "ဖြေငေါ ဂင်နေသွဲ့ဆောင်မှုဖြင့် ဝါကျဖြင့်ဆိုမည်" စသည်ဖြင့်လည်း ဘာကိုပြ၍ ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၏။

ဘုရားရှင်။ ။ သူ့အလိုမပြည့်၍ သူ့စိတ်တိုင်းမကျမှုကလေးကြောင့် ဒေါသဘတ်ကိုကုတ်ပါ၍ ကိုပုတ်နေသော ရင်ခွင်တွင်မှ သာဂေါ် ကလေးကို အချစ်မပျက် မေတ္တာမပျက် ကို၍ပြင်ပွေ့ဖက်သော မိခင်ကဲ့သို့ မိမိရှေ့မှောက်၌ လာရောက်ဆဲဆိုနေသော ပုဏ္ဏားအပေါ်၌ မပျက်သော မေတ္တာတော်ဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူနေ၏။

အိုပုဏ္ဏား။ ။ သင့်ကို ငါတစ်ခုမေးမည်၊ တစ်ခါတစ်ရံ သင့်အိမ်သို့ သင်၏ မိတ်ဆွေများ၊ ဆွေမျိုးများ၊ ဧည့်သည်များ လာတတ်ကြသည်မဟုတ်လော။

ပုဏ္ဏား။ ။ တစ်ခါတစ်ရံ လာတတ်ကြပါကုန်၏။

ဘုရားရှင်။ ။ ထိုသို့လာသောအခါ သူတို့အား သင်က စားဖွယ်၊ ခဲဖွယ်၊ လျက်ဖွယ်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးသည်မဟုတ်လော။

ပုဏ္ဏား။ ။ ကျွေးမွေးဧည့်ခံပါ၏။

ဘုရားရှင်။ ။ ထိုဧည့်သည်တို့က သင်ကျွေးမွေးဧည့်ခံအပ်သော စားဖွယ်၊ ခဲဖွယ်၊ လျက်ဖွယ်တို့ကို မခံယူ မစားသုံးခဲ့လျှင် ထိုပစ္စည်းများသည် မည်သူ၏ပစ္စည်းများဖြစ်ကုန်ကြသနည်း။

ပုဏ္ဏား။ ။ သူတို့ မစားသုံး မခံယူလျှင် အိမ်ရှင်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ပစ္စည်း ဥစ္စာများပင် ဖြစ်ကုန်ကြပါသည်။

ဘုရားရှင်။ ။ အိုပုဏ္ဏား။ ။ ထိုဥပမာအတိုင်းပင်လျှင် သင့်ကို မဆဲရေး မခြိမ်းခြောက်သော ငါ့အား သင်သည် ဆဲရေးခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၏။ သင်၏ ထိုဆဲရေးခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲမှုမှန်သမျှကို ငါတို့က မခံယူကြကုန်။ ထို့ကြောင့် ထိုဆဲရေးခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲမှုမှန်သမျှသည် သင့်ထံသို့သာ ပြန်ရောက်၏။ သင့်ပစ္စည်းသာလျှင်ဖြစ်၏။

အိုပုဏ္ဏား။ ။ လောက၌ မိမိကိုဆဲလာသူကို ပြန်၍ဆဲသူ၊ ချုပ်ချယ်စော်ကားလာသူကို ပြန်၍ချုပ်ချယ်စော်ကားသူ၊ ခိုက်ရန်ပြုလာသူကို ပြန်၍ခိုက်ရန်ပြုသူကို ဧည့်ခံသည့်ပစ္စည်းကို လက်ခံသူကဲ့သို့ အတူတကွစားသုံးသူ၊ တုံ့ပြန်ဖက်ဟူ၍ဆိုရ၏။ ငါတို့ကား သင်နှင့်တကွ စားဖော်စားဖက် မပြုကုန်၊ တုံ့ပြန်ဖက်လည်း မပြုကုန်။ ထို့ကြောင့် သင်၏ဆဲရေးခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲမှုမှန်သမျှသည် သင့်ထံသို့သာ ပြန်ရောက်၏။ သင့်ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်၏။

ပုဏ္ဏာ မင်နှင့်တကွ တိုင်သော ပြည်သူ င်လူ ဟန် အာ လုံ တာ အ င်ပေါ်တမကို "အာသပေါ်ကုန်ခန် ဟန္တာဟူ၍" နာ လည်ထာ ကြ အသိအမှတ်ပြုထာ ကြပါ၏ ထိုပါလျက် ခုအခါ ဟန် ပါ တမသည် စိတ်ဆို နေချေ၏ အမျက်ထွက်နေချေ၏တကာ

ဘု ရာ ုင် အက္ကော သသ တုတော ကော ဂေါ န္တသသ သမဇီ နော

သမ္မ ညာ မုတ္တာသသ ဥပသန္တသသ တာ နော

အိုပုဏ္ဏာ ကိလေညစ်မှေ့ သွန်ကင် သဖြင့် ဥ်ကျေ ပြီ ဖြစ်သော, တာ ရာ မ္မ နှင့်ညီမျှစွာ အသက်မွေ လေ့ သော, ပါ သောသစ္စာကို ကောင် စွာသိမြင်ပြီ၍ တိလေသာ ကွန် က်မှ လွတ်ထွက်ပြီ ဖြစ်သော, တိလေသာဟူ အပူခပ်သိမ် အေ ငြိမ် ပြီ ဖြစ်သော, လာဘာ လာဘ စသည် ှစ်တန် လောက ကြောင့် ဖောက်ပြန်မ တော ုက်နှင့်ပြည့်စုံပြီ သော, အမျက် ကော လုံ သန့် ှင် တင် ပြီ သောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ အဘ မှာလျှင် အမျက်ထွက်ခြင် ှိနိုင် တော့အံ့နည်

တသေ့ တေန ပါပိ ဂ ဂ တု္မ ကုဇ္ဈတိ
ကု္မ အပ္ပ ကုဇ္ဈန္တော သ မံ ဇေတိ ုဇ္ဇ

မိမိအပေ ှသွမ် ကျော်ဖောက်ဖျက် စိတ်ဆို အမျက်ထွက်သူကို တုံ့ဖန်အမျက် ပြန်၍ထွက် သူအဖို့ ထိုသို့ ပေါ်သလွှမ်မို တုံ့ပြန်၍စိတ်ဆို ခြင် ကြောင့်ပင် ပထမအမျက်ထွက်သူထက် ပို၍ တ်မာခြင် ဖြစ်လေတော့၏ မိမိအာ အမျက်ထွက်သူကို တုံ့ပြန်ခုခံ အမျက်ပြန်မထွက်သူ သည်ကာ အောင်နိုင်ခဲသောစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲအောင်မြင်သူဖြစ်၏

ဥဘိန္နမတ္ထံ တ တိ၊ အတ္တနော ပ သသ
ပ သကုံပိတံ ဥတွာ၊ ဂ သတော ဥပသမ္မတိ

မိမိအပေ ၌ အမျက်ထွက်သူ စ်ပါ သောသူကို အမျက်ထွက်နေမှန် သိပါလျက် သတိ တ ရာ လက်ကိုင်ထာ တာ အမျက်မထွက် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နေနိုင်သူသည်ကာ မိမိသူတစ်ပါ ပါ အကျို တို သ ပို ကျင့်ဆောင်သည်မည်၏

ဥဘိန္နံ တိကိစ္ဆန္တာနံ၊ အတ္တနော ပ သသ
ဇနာ ညန္တိ ာလောတိ၊ မ္မသသ အကော

တုံ့ဖန်အမျက် ပြန်မထွက်ဘဲ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နေနိုင်သူသည် မိမိသူတစ်ပါ ဦ သော ကို ဆေ ဖြင့်ကုစာ ဂေါက်၏ ထိုသို့ ခန္တီတ ရာ လက်ကိုင်ထာ ၍ ကုစာ ပေတတ် ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်ကိုပင် သစ္စာ ပါ အ ဂတို့တ ရာ ၌ င်စာ ကျွမ် ကျင် မြော်မြင်ဉာဏ်မကိန် ုထုဇဉ် လူပြိန် တို့က လူဖျင် လူနံ့ဟူ၍ မှတ်ထင်တတ်ကြကုန်၏ ၍နောက် ထာကို သက္ကသံ တ်၊ ပေပေစိတ္တိသုတ်၌လည် တွေ့ လတ္တံ့

မာန်စွ ်ကင် တွာ ဟန္တာ ၍သို့ ဘု ရာ ုင်က တ ရာ မ္မဟောပြတော်မူသောအခါ ဘု ရာ ုင်၏ မေတ္တာတော် ဂတ်အဟုန် ကရုဏာပညာတော် ဂတ်အထုံတို့ကို ခံ သော အက္ကောသကဘာ ဇပုဏ္ဏာ သည် ဆက်လက်၍ ဆဲ မည့်အစာ ဟန် ပြုခွင့်ကိုပင်

မာတိကာသို့

တောင်းသည်အထိပြောင်းလဲသွားလေသည်။ ဘုရားလည်း ဟန်ပြုခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ဟန်ပြုပြီးနောက် အဖော်မမှီ တစ်ပါးတည်းနေကာ ဟန်တရားကိုလုံ့လပြင်းစွာကြိုးစား လေ ကြောမီပင် အာသဝေါကင်းစွာ ဟန္တာတစ်ပါးဖြစ်တော်မူလေသတည်း။

အက္ကောသကဘာ ဝတ္ထုသုတ်ပြီး၏။

အသုန္ဒရိကသုတ်

	ဌာန	= ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အသုန္ဒရိကဘာ ဝတ္ထုပုဏ္ဏား။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရား။
	တရားတော်	= သည်းခံခြင်းသည်သာ ရန်သူကိုအောင်မြင်ခြင်း၏ အစစ်ဖြစ်ပုံ။

အသုန္ဒရိကပုဏ္ဏား ဤပုဏ္ဏားသည်လည်း အက္ကောသကဘာ ဝတ္ထုပုဏ္ဏားကဲ့သို့ပင် ဘာ ဝတ္ထုပုဏ္ဏားကြီးကို ဟန်ပြုပေးမှုအတွက် ဘုရားအား ချက်တင်ကာ ရန်တွေ့ဆဲဆို လာသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ ရန်တွေ့ဆဲဆိုနေသည်ကို ဘုရားက ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာပင် သည်းခံ နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ

အသုန္ဒရိကပုဏ္ဏား အို ဟန်တွန်းကသင့်ကိုအောင်နိုင်ပြီ။ သင်ဟန်တရားကျွန်ုပ် အား စကာမျှပြန်လှန်မချေပနိုင်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကာ ချေအောင်နိုင်ပြီ။

ဘုရား ဇယံ ဝေ မညတိ ဗာလော ဝါစာ ဖရုသံ ဘဏံ။
ဇယံ ဝေ တံ တိတိက္ခာ ဝိဇာနတော။

အိုပုဏ္ဏား အသိဉာဏ်ကင်း လူဖျင်း လူမိုက်သည် သူတစ်ပါးပေါ်ကြမ်းကြုတ်သောစကား ကိုဖိစီးပြောဆိုလျက် "မချေ အောင်နိုင်ပြီ" ဟုမှတ်ထင်တတ်၏။ သည်းခံခြင်း၏ ကျေးဇူး ကိုသိသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းအတွက်မူကား သည်းခံခြင်းတရားသည်သာ မချေစင်စစ် အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်၏။

ကျန် ဂါထာတို့၏ မြန်မာပြန်သည် အက္ကောသကသုတ်နှင့်အားလုံးတူ၏။

ဟန္တာဖြစ်တော်မူ တရားတော်အဆုံးသို့ ရောက်သောအခါ ဤပုဏ္ဏားသည်လည်း ပုဏ္ဏား ဂက်တို့နည်းတူ ဟန်ပြုခွင့်တောင်း၍ တရားကိုကြိုးစားကျင့်ကြံလေ ကြောမီပင် ဟန္တာအရှင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်လေသတည်း။

မှတ်ချက် ဤအသုန္ဒရိကပုဏ္ဏားသည် ရှေ့သုတ်လာ အက္ကောသကဘာ ဝတ္ထုပုဏ္ဏား၏ ညီဖြစ်၏။

အသုန္ဒရိကသုတ်ပြီး၏။

□□ဓိလဝိါကသုတ်

□□□□ ဌာန = □ဇြိုဟ်မြို့□□ ဥ□နိ်ကျောင်း□တိုက်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□□ု်င□
တ□□တော် = သူတော်ကောင်း□တို့မြ ကောင်းကြံ□ဖိ□ဘ□□ကာ်ထိတတ်ပုံ□

ဓိလဝိါကပုဏ္ဏာ□□□□□□□□□□□ၢ်ပုဏ္ဏာ□လည်□□ောာ□□ြဇပုဏ္ဏာ□တိုု□□ဟန်□ပြု□ပေမှုအတွက်□ဘု□□ု်င□အပေ□□စိတ်ဆို□လှ၍□ဘု□□ု်င□ုိတော်မူ□□ ဥ□နိ်ကျောင်း□တော်သို့□□နိ်တွေ့□နိ်□□ကာ်လာသူဖြစ်၏□□ထိုသော်□စိတ်အလွန်ဆို□လှသည်ဖြစ်၍□ဘု□□ု်င□ျေ့□□ံ□□ကာစကာ□မျှမပြောနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်ကာ□ထိုင်နေလေသည်□□ထိုအခါ□သူ၏စိတ်ဖြစ်နေပုံကို□သိတော်မူသော ဘု□□ု်င□က□အောက်ပါတ□□တိုု□ဟောတော်မူ၏□

ေ□ ဂ□အပ္ပ□ုဋ္ဌသ□ နြ□သ□□ု□သတိ၊
သုဒ္ဓ□သ□□ပါသ□သ□အနင်း□ဏ□သ□□
တမေ□□ဇာလံ□စ္စေတိ□ပါ□ံ၊
သုခုမော□□ဇော□ဝိ□ါတံ□□ခိတ္တော□

□ဤ□ါထာ၏□မြန်မာပြန်ကို□□□□တာ□သံ□ု တ်၊□□□□သတ္တ□□□□ဇာပိုဂ်□□ ၊□□□ဖုသတိသုတ်၌□ပြန်ကြည့်ပါ□□

□ဟန္တာဖြစ်တော်မူ□□□□□□ဤပုဏ္ဏာ□လည်□□ဘု□□ု်င၏တ□□တော်အဆုံး၌□□ဟန်□ပြု□ခွင့်တောင်□ကာ□ဇာ□□ကျင့်၍□□ဟန္တာတစ်ပါ□□ဖြစ်တော်မူလေသည်□

ဓိလဝိါကသုတ်ပြီ၏□

□□အဟိံသကသုတ်

□□□□ ဌာန = သာ□တ္ထိမြို့□□ဇေတ□နိ်ကျောင်း□တိုက်□
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = အဟိံသကအမည်□□သောပုဏ္ဏာ□□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□□ု်င□
တ□□တော် = အမည်နှင့်လိုက်အောင်□နေထိုင်မှ□□□□ပညတ်သွာ□□□□□ာတ်သက်ပါမှ□အစစ်အမှန်□ဟ်သူတော်ကောင်း□ဖြစ်ပုံ□

ပညတ်သွာ□□□□ာတ်သက်ပါမှ□□□□□□□□□□□မှ□□မြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□နိ်ကျောင်း□တိုက်၌□သီတင်း□သုံး□နေတော်မူ၏□□ထိုစဉ်□အဟိံသကဘာ□□ြဇမည်သောပုဏ္ဏာ□သည်□ဘု□□ု်င ထံတော်မှောက်သို့□□ကာ်လာပြီ□လျှင်“□အိုအ□ု်င□□ါတမ□□□ကျွန်ုပ်သည်□အဟိံသကမည်သူဖြစ်ပါ၏□□ကျွန်ုပ်သည်□အဟိံသကမည်သူဖြစ်ပါ၏”ဟု□လျှောက်၏□□ထိုအခါ□□□

ဘု[illegible] [illegible] ထာ[illegible]မံ[illegible]ထာ[illegible]သ[illegible] အဟီသကော[illegible]
[illegible]
သ[illegible]အဟီသကော[illegible]ဟာတိ[illegible]ဟီသတိ[illegible]

အိုပုဏ္ဏာ[illegible]သင်သည်[illegible]သင်၏နာမည်နှင့်[illegible]လိုက်လျောအောင်[illegible]နေထိုင်ပါမှ[illegible]"အဟီသက" ဟူသော[illegible]အမည်စစ်ကို[illegible]ထိုက်သူဖြစ်မည်[illegible]မှန်၏[illegible]"အဟီသက" ဟူသောအမည်သည်[illegible] အလုပ်, နှုတ်အပြော, [illegible]နောအကြံ[illegible]တန်ဖြင့်[illegible]သူတစ်ပါး[illegible]အပေ[illegible]မောက်ကျော်စော်ကာ[illegible] ညှဉ်[illegible]ဆဲနှိပ်စက်မှု[illegible]မပြုသူများ[illegible]အမည်[illegible]ဖြစ်၏[illegible]သူတစ်ပါး[illegible]ညှဉ်[illegible]နှိပ်စက်မှုမပြုသူ သည်သာ[illegible]အမှန်စင်စစ်[illegible]"အဟီသက" မည်သူ[illegible]ဖြစ်နိုင်ပေ၏[illegible]

တ[illegible]တော်အဆုံ[illegible]ပုဏ္ဏာ[illegible]သည်[illegible]ဟန်[illegible]ခွင့်တောင်[illegible]တ[illegible]ကာ[illegible]ဟန္တာ တစ်ပါး[illegible]ဖြစ်တော်မူသည်[illegible]

အဟီသကသုတ်ပြီး၏[illegible]

[illegible]ဇ[illegible]သုတ်

[illegible] ဌာန = သာ[illegible]ဌိမြို့[illegible]ဇေတ[illegible]ကျောင်း[illegible]
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဇ[illegible]ဘာ[illegible]ဇပုဏ္ဏာ[illegible]
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု[illegible]
တ[illegible]တော် = တွင်[illegible]ကျ်မြေ[illegible]ကျောအရှုပ်အထွေး[illegible]ဖြေ[illegible]နည်း[illegible]

ဇ[illegible]ပုဏ္ဏာ[illegible]မှ[illegible]မြတ်စွာသည်[illegible]သာ[illegible]ဌိမြို့[illegible]ဇေတ[illegible]ကျောင်း[illegible]ကိုက်၌[illegible]သီတင်း[illegible]သုံး[illegible] တော်မူစဉ်[illegible]ဘာ[illegible]ဇပုဏ္ဏာ[illegible]လာ၍[illegible]ပြဿနာမေး[illegible]ဘု[illegible]က[illegible]ထာ[illegible]ထာ ဖြင့်[illegible]ဖြေတော်မူ၏[illegible]တ[illegible]တော်ဆုံး[illegible]သောအခါ[illegible]ပုဏ္ဏာ[illegible]သည်[illegible]ဟန်[illegible]ခွင့်တောင်[illegible] ကြို[illegible]အာ[illegible]ထုတ်[illegible]ဟန္တာတစ်ပါး[illegible]ဖြစ်တော်မူသည်[illegible]သုတ်လာ[illegible]အမေး[illegible]ထာနှင့်[illegible]အဖြေ [illegible]ထာပါဠိနှင့်[illegible]မြန်မာပြန်တို့သည်[illegible]တာသံ[illegible]တ်[illegible]သတ္တ[illegible]ပိုင်[illegible]ဇ[illegible] သုတ်နှင့်[illegible]အာ[illegible]လုံ[illegible]တူညီ၏[illegible]ထို၌[illegible]နတ်ကမေး၍[illegible]ပုဏ္ဏာ[illegible]မေး[illegible]သည်သာ[illegible]တူ၏[illegible]

ဇ[illegible]သုတ်ပြီး၏[illegible]

[illegible]သုဒ္ဓိကသုတ်

[illegible] ဌာန = သာ[illegible]ဌိမြို့[illegible]ဇေတ[illegible]ကျောင်း[illegible]
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = သုဒ္ဓိကဘာ[illegible]ဇပုဏ္ဏာ[illegible]
တ[illegible]တော် = မုချစင်ကြ[illegible]သူဖြစ်[illegible]သည်[illegible]အမျိုး[illegible]တ်နှင့်မဆိုင် [illegible]အကျင့်နှင့်သာ[illegible]ဆိုင်ပုံ[illegible]

သုမ္ဒိကပုဏ္ဏာ ဓုမ္ဒမြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နကျောင်း ကိုက်၌ သီတင်းသုံး တော်မူ၏ ထိုစဉ် သုမ္ဒိကဘာ ဇမည်သောပုဏ္ဏာ တစ်ေ ဂက်သည် ဘု ဂ ုင်ထံတော် မှောက်သို့ ေ ဂက်လာ၍ အောက်ပါ ထာစကား ကိုဆို၏

ပုဏ္ဏာ　　နေ ပြာဟ္မဏော သုဗ္ဗတိ ကောစိ၊
　　လောကေ သီလ ပိ ာပေါက
　　ဝိဇ္ဇာစ ဏသမ္ပန္နော၊
　　သော သုဗ္ဗတိ န အညာ က္ကတ ဂ ဖဇာ

လောကဥ တစ်စုံတစ်ေ ဂက်သော ပြာဟ္မဏအမည်ခံသူသည် ပဉ္စ န မသီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ အစာမစား ခြင်း စသော အပူတပြင် ကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော်လည်း မုချ စင်ကြ ် သူမမည်သေ ဧဗ ပုံဟူသော ဝိဇ္ဇာ၊ အမျိုးအနွ ် တို့၏ အကျင့်စာ ဝိတ္တဟူသော စ ဏနှင့်ပြည့်စုံသူ ပုဏ္ဏာ သည်သာ မုချစင်ကြ ် သူဖြစ်၏ ၌ ဝိဇ္ဇာစ ဏနှင့်ပြည့်စုံသော ပြာဟ္မဏမှတစ်ပါး သော ပြာဟ္မဏအမည်မျှသာ သူမှန်သမျှကာ စင်ကြ ် ချေ

ဘု ဂ ုင်　　ဗဟုမ္ပိ ပလပံ ဇပ္ပံ၊ န စ္စာ ဟောတိ ပြာဟ္မဏော
　　အန္တောကသမ္ဗု သံကိလိဋ္ဌော၊ ကုဟနံ ဥပနိဿိတော

အိုပုဏ္ဏာ စင်ကြ ် ၏ဟူသောစကား ကို အကြိမ်ပေါင်း ဂထောင်သိန်း သန်း ကေ ပြော ဆိုနေငြား သော်လည်း ေ ဂက်သွားဖုပ်ကဲ့သို့ အတွင်း၌ ကိလေသာဖြင့်ပုပ်သော, ကာ ုစရိုက် စသည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူး သော, ဟန်ဆောင် ကြွ ယ္ဟာ မှုကိုမှီသောသူသည် အမျိုး ကတ် ကြောင့် ပြာဟ္မဏအစစ် ဖြစ်နိုင်သေ

　　ခတ္တိယေ ဂ ပြာဟ္မဏော ေ သေဿာ၊ သု ္ဒေ စဏ္ဍာလပုက္ကုသော
　　အာ ဝိ ေ ဂ ပဟိတတ္တော၊ နိစ္စံ ဥပ က္ကမော၊
　　ပပ္ပေါတိ ပ မံ သုဒ္ဓိံ ေ ဟနာဟိ ပြာဟ္မဏ

အိုပုဏ္ဏာ မင်း မျိုး မင်း ကတ် ုသူဖြစ်စေ, ပုဏ္ဏာ သူကြွ ် ကုန်သည်အလုပ်သမား ဖြစ်စေ, ္ဒ ဓ စဏ္ဍာ ဖန် မှိုက်ကျုံ သမား ဖင်ဖြစ်စေ ဖြင်း ထန်သောဖွဲ့လုံ့လ နှိမ္ဗာန်မြင်း န ထက်သန်သော စိတ်ဆန္ဒ မြဲမြံသော ဝိ ိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး သည်သာ ကိလေသာစ်ကင်း ခြင်းမြတ်သော စင်ကြ ် ခြင်း သို့ ေ ဂက်သူဖြစ်၏ ၍ သို့ သင်မှတ်သာ နှာ လည်လေလော့

ဟန္တာဖြစ်တော်မူ တာ ဂ တော်အဆုံး၌ ၍ပုဏ္ဏာ လည် ဟန် ပြုခွင့်ကိုတောင်း၍ ဟန် တာ ဂ ကို ကြို ာ ေလ ဂ မကြာမီပင် အာသ ေါကင်း ကွ ဟန္တာအ ုင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ် တော်မူလေသတည်

သုမ္ဒိကသုတ်ပြီး၏

၈-အင်္ဂိကသုတ်

၁၉၉။	ဌာန	= ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင် ... အင်္ဂိကပုဏ္ဏားအိမ်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အင်္ဂိကဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားခေါင်းစဉ်	= ဝိဇ္ဇာစရဏအစစ်,အတုခွဲခြားပုံ။

မိဖုရားဇော်ပွဲနှင့်ဘုရားရှင် ... မှတ်မြတ်စွာသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ... ဥယျာဉ်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ အင်္ဂိကဘာရဒွါဇမည်သောပုဏ္ဏားသည် "မီးပူဇော်အံ့၊ မီးပူဇော်ရာတဲကုပ်သို့ မီးလုပ်ကျွေးရန် ချဉ်းကပ်အံ့" ဟုကြံ၍ နို့ယနာထမင်းကို ထောပတ်ဖြင့်ရောနှောစီစဉ်နေ၏။ ထိုနေ့၌ ဘုရားရှင်သည် နံနက်စောစော ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းသို့ အစဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာရာ ထိုပုဏ္ဏား၏အိမ်သို့ ကြွရောက်ဆွမ်းရပ်တော်မူ၏။ ဆွမ်းရပ်တော်မူနေသော ဘုရားရှင်ကိုမြင်သော အင်္ဂိကပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်ကို ရည်ညွှန်း၍ အောက်ပါဂါထာစကားကို ဆို၏။

ပုဏ္ဏား။ ။ တီဟိ ဝိဇ္ဇာဟိ သမ္ပန္နော၊ ဇာတိမာ သုတဝါ ဗဟူ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သောမံ ဘုဉ္ဇေယျ ...သံ။

ဗေဒ ...ပုံဟူသော ဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံ၊ စင်ကြယ်သောအမျိုးဇာတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၍ ကျမ်း...နှင့်အ...တတ်မြောက်ပြီးသော ဗြာဟ္မဏသည်သာ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သောကြောင့် ...ထောပတ်ဖြင့် ...စပ်စီရင်အပ်သော နို့ယနာထမင်းကို သုံးဆောင်သင့် သုံးဆောင်ထိုက်ပေ၏။ အသင်ကား ... အမျိုးမြင့်၍ မသုံးဆောင်ထိုက်၊ "ကန်တော့ဆွမ်းမဖြစ်" ဟုလို။

ဘုရားရှင်။ ။ ဗဟုမ္ပိ ပလပံ ဇပ္ပံ၊ န ဇစ္စာ ဟောတိ ဗြာဟ္မဏော။
အန္တောကသမ္ဗု သံကိလိဋ္ဌော၊ ကုဟနာပ...တော။

"စင်ကြယ်၏" ဟူသောစကားကို အကြိမ်ပေါင်း ...ထောင်သိန်း သန်းမက ပြောဆိုနေငြားသော်လည်း ... ဂါက်သွားဖုပ်ကဲ့သို့ အတွင်း၌ ... လေသာဖြင့်ပုပ်သော,... စရိုက်စသည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော, ...နဆောင်... ကြွား...လှည့်ဖြားမှုတို့ဖြင့် ... အပ်သောသူသည် အမျိုးဇာတ်တစ်ခုတည်းကြောင့် ဗြာဟ္မဏအစစ်မဖြစ်နိုင်ပေ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ... ဂ ... သဂ္ဂါပါယဉ္စ ပဿတိ။
အထော ဇာတိက္ခယံ ပတ္တော၊ အဘိညာဝေါသိတော မုနိ။

အကြင် ... သည် ... ၌နေအပ်ဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင်၏။ နတ်ပြည် ... သွား ... အပါယ် ... ဘုံကိုလည်း ... ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်နိုင်၏။ ထို့ပြင် တစ်ပါး ...ဇာတိ

(+) "အင်္ဂိဟုတ္တံ ... တိ = ... ဇပူဇော်ကြောင်း မီးကိုပြုစုလုပ်ကျွေး၏" ဟု ... များ ... အနက်ပေး၏။ ... ၌ "အင်္ဂိဟုတ္တံ ... တီတိ အ ... တန်း သမ္မဇ္ဇနုပလေပနဗလိကမ္မာဒီနာ ... ရုပါသတိ ဟူသော = ဌ ... သပ္ပိမ ... ပါ ... ဂ သာဒီဟိ အင်္ဂိ ... ဟောတိ ... တ္တာတိ အင်္ဂိဟုတ္တံ ဟူသော = ဝိ"၊ ... နောက်၌လာသည့် သုန္ဒရိကသုတ် အဖွင့်တို့ကိုကြည့်၍ "မီးပူဇော်ရာတဲကုပ်သို့ ချဉ်းကပ်အံ့" ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ုက္ခ စသည်ဖုံဖုံ ကုန်ကြောင်း မှန်လတ် အ ဟတ္တဖိုလ် ဂတ်သို့ ကပ် ောက်ပြီ သစ္စာ ပါ အမှန်တ ဂ တိုဖိုင် ြော တုန်စင် သိမြင်ပြီ ဖြစ်၍ မ ်ကိစ္စအာ လုံ ပြီ ဆုံ လေပြီ

> တောဟိ တီဟိ ိဋ္ဌာဟိ တေ ိဋ္ဌော ဟာတိ ြာဟ္မဏော
> ိဋ္ဌာစ ဏာသမ္ပန္နော သောမံ ဘုဋ္ဌေ ျ ၊ သံ

ထို ဟာန် သည် ဤ သို့ဆိုအပ်ခဲ့သော အသိဉာဏ် ိဋ္ဌာတို့ကြောင့် "တေ ိဋ္ဌ = ိဋ္ဌာ ပါ တို့နှင့် ပြည့်စုံသူ" ြာဟ္မဏမည်၏ ထို ြာဟ္မဏအမည် သော ဟာန် သည် ိဋ္ဌာစ ဏတို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ဤ ထောပတ်ဖြင့် ဂ စပ်စီ ်အပ်သော နို့ဃနာထမင် ကို သုံ ဆောင် ထိုက်ပေ၏

ပုဏ္ဏာ ဤသို့ ဘု ဂ ျင်က မိန့်တော်မူသော အခါ "အ ျင် ေါတမသည် ြာဟ္မဏ အစစ် ဖြစ်ပါပေ၏ အ ျင် ေါတမသည် ဤနို့ဃနာဆွမ် ကို ဘုဉ် ပေ တော်မူပါ" ဤသို့ လျှောက်၍ ရွှေခွက်ဖြင့်ထည့်ကာ ဘု ဂ ျင်၏သပိတ်ထဲသို့ လောင်း လှူမည်ကဲ့သို့ ပြု၏

ဘု ဂ ျင် ါထာဘိ ီတံ မေ အဘောဇနေ ံ၊
သမ္ပဿတံ ြာဟ္မဏ နေသ မ္မော
ါထာဘိ ီတံ ပန ုဒ္ဓါ၊
မ္မေ သတိ ြာဟ္မဏ တ္တိ ေသာ

အိုပုဏ္ဏာ ါထာဖြင့်သီဆို၍ အပ်သော ဆွမ် ကို ငါဘု ဂ မသုံ ဆောင် ကြောင် ကျို သိမြင် ပညာ ျင်သူတော်ကောင် တို့အတွက် ဤသို့သုံ ဆောင်ခြင် သည် တ ဂ သဘောသို့ မသက် ်ကား ဘု ဂ ျင်တို့သည် ါထာဖြင့်သီဆို၍ အပ်သော ဆွမ် ကို ပယ် ကုန်၏ ပုဏ္ဏာ ဤသည်လျှင် သူတော်ကောင် တ ဂ ဒ္ဓတည်ကုန်သော ဘု ဂ ျင်တို့၏ အသက်မွေ ခြင် တည်

> အညေန စ ကေ လိနံ မေဟေသိံ၊
> ခီဏာသ ံ ကုက္ကုစ္စ ူပသန္တံ
> အန္နေန ပါနေန ဥပဋ္ဌဟဿု၊
> ခေတ္တံ ိ တံ ုညပေက္ခဿ ဟောတိ

အိုပုဏ္ဏာ သီလက္ခန္ဓ စသည် အ ပ် ပ် ြင့်မြတ်သော တ ဂ တို့ကို ဂမို လေ့ ိသော၊ နောက်တစ်ဖန် ပြုပန်မှုခပ်သိမ် အေ ငြိမ် ပြီ သော၊ ကိစ္စအလုံ စုံ ပြီ ပြည့်စုံပြီ ဖြစ်သော ဟာန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ါထာတို့ဖြင့်သီဆို၍ အပ်သော ဆွမ်မှ တစ်ပါ အခြာ သော ဆွမ် ဖြင့်လည် ကောင် အဖျော်ဖြင့်လည် ကောင် ပြုစုလုပ်ကျွေ လော့ ထို ဟာန္တာအ ျင်မြတ်တို့၏ သီတင် သုံ ာ သော သန္တာနတော်သည် မိမိ၏ကောင်မှု အကျို ွာ ကို ြင် ကို ရှာငဲ့သူအတွက် လယ် ဂမြေကောင် ပင် ဖြစ်ပေ၏

ဟန္တာဖြစ်တော်မူ တ ဂ တော်ဆုံ သောအခါ ဤပုဏ္ဏာ လည် ဟန် ပြုခွင့် တောင်၍ ဟန် တ ဂ ကို ကျ တ အာ ထုတ်လေ ဂ မကြာမီပင် အာသ ေါကင် တွ ဟန္တာအ ျင်မြတ် တစ်ပါ ဖြစ်လေသတည်

အပ္ပိကသုတ်ပြီ ၏

သုန္ဒရိကသုတ်

	ဌာန	= ကောသလတိုင်း သုန္ဒရိကာမြစ်ကမ်း ာစ်နေ ာ
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သုန္ဒရိကဘာ ဒွါဇပုဏ္ဏာ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ာ ုင်
	တ ာ တော်	= အလှူခံ ှာ ာဋ္ဌ အမျိုး ာတ်ကိုမ ွေး ျ ် ဘဲ အကျင့် သီလစသော ုဏ်ကိုသာ စိစစ်ရွေး ျ ် ပုံ

ဘု ာ ုင် ခေါင်း ြ ြ ထိုင် အခါတစ်ပါဌ္ဘ ုမ္ဒမြတ်စွာသည် ကောသလတိုင်း ် သုန္ဒရိကာမည်သောမြစ်၏ ာမ်း အနီး ဌြ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက် ် သင်္ကန်း တော်ကို ခေါင်း ြ ခြုံကာ ထိုင်နေတော်မူ၏ ထိုအချိန် ် သုန္ဒရိကဘာ ဒွါဇအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏာ ာစ်ေ ဂက် သည် ဘု ာ ုင်၏မနီး မ ေ ဋ္ဌပင် ထောပတ်,တင်လဲ,ပျာ ည် စသည်တို့ကို မီး အတွင်း လောင်း ၍ လောင်း ၍ထည့်ကာ မဟာဗြဟ္မာကြီး အာ ည်မှန်း ၍ ဇမီး ာို လှူဒါန်း ပူဇော်နေ၏ ဇမီးပူဇော် ာဌာနဖြစ်သော မ ွှာပ်ကိုလည်း ာံမြက်လှည်း ြင်း, သန့် ှင်း သုတ်သင်ခြင်း စသည့် အမှုတို့ဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေး ာာ ချဉ် ာပ်တည်နေ၏ ထိုသို့ ဇမီးပူဇော်မှုပြီး သောအခါ နေ ာမှထ၍ "ဤမီး ပူဇော်ကြွင်း နို့ဃနာထမင်း ာို ည်သူများ ာ ပါအံ့နည်း" ဟုကြံ၍ မ တ် န် ာျင်ဌ္ဘ လှည့်လည် ကြည့်ရှု ာဖွေ၏ ထိုအခါ မနီး မ ေ သစ်ပင်အောက်ဌ္ဘ ထိုင်နေတော်မူသော ဘု ာ ုင်ကို မြင် ၍ ာ ာ အာ ာုတ်နေသော ပုဏ္ဏာ ာစ်ဦး အထင်ဖြင့် အနီး သို့ချဉ် ာပ်လာ၏ နို့ဃနာထမင်း ခွက်ကို ာ ် လက်ဖြင့်လည်း ကောင်း ေ က ာ ာို ာလက်ဖြင့်လည်း ကောင်း ာိုင်ထား၏ ပုဏ္ဏား၏ ခြေသံကြောင့် ဘု ာ ုင်သည် ခေါင်း ြ ြုံကို ဖွင့်တော်မူလိုက်သည် ဘု ာ ုင်ကို မြင် သောပုဏ္ဏား သည် "ဤအ ှင်ကာ ြီး ြည်း ခေါင်း ာုံး ာည် ုတ်ည့်သော ဦး ြည်း ခေါင်း တုံး ာည်" ဟု ရှို့ချ၍ ပြန်လှည့်မည်ကြံ၏ သို့သော် "ဤအ ပ်ဌ္ဘ အချို့ပုဏ္ဏားများ သည် ဦး ြည်း ခေါင်း ာုံး နိုင်လည်း ှိတတ်ကြသည်" ဟု ာဉ် ာ မိကာ အမျိုး ာတ်ကို မေး အံ့ဟုကြံ၍ ဘု ာ ုင်အနီး သို့ ချဉ် ာပ်လာပြီး လျှင်

သုန္ဒရိကသုတ်ဌ္ဘ သိမှတ်ဖွယ်

သင်္ကန်း ခေါင်း ြ ြုံ ဘု ာ ုင်သည် သင်္ကန်း တော်ကို ခေါင်း ြ ြုံ၍ ထိုင်နေတော်မူခြင်း သည် ထိုပုဏ္ဏား အနီး သို့ ောက်အောင်လာ၍ ာကား ပြောစေ န် ည်သန်၍ ထိုင်နေခြင်း ဖြစ်၏ အ ေ မှပင်မြင် ၍ ဘု ာ ုင်မှန်း သို့မဟုတ် ဟန် ာစ်ပါး မှန်း သိကာ ပြန်လှည့်သွား ခဲ့လျှင် ာကား ပြော မည်မဟုတ်၊ ာကား မပြော လျှင် သူ့အား ဟောသင့်သည့်တ ာ ာိုလည်း ဟောတော်မူ လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ

မဟာဗြဟ္မာပူဇော် "မီးပူဇော်သည်" ဟူ ာဋ္ဌ မဟာဗြဟ္မာကြီး ာို ည်မှန်း ၍ပူဇော်ခြင်း ာည် "ထိုမီး၏ အတွင်း သို့ ထည့်လိုက်သမျှ ထောပတ်စသည်ကိုလည်း မဟာဗြဟ္မာကြီး ာ သုံးဆောင်သည်" ဟု ပုဏ္ဏား ာို့အ ူ ိ သည် ထိုသို့ပူဇော်ပသခြင်း သည် "ဗြဟ္မာ့ပြည် ောက်ကြောင်း လမ်း ကောင်း ာွင်ခြင်း" ဟုလည်း ယူတို့က ူ ဆ ကြ၏

ဇမီးကြွင်း ာို့ဃနာ ပုဏ္ဏား သည် ဘု ာ ုင်အား ဇမီးကြွင်း ာို ဆက်ကပ်တော့မည်ဟု သိကြသော နတ်တို့သည် ထို ဇမီးကြွင်း ထဲသို့ နတ်သြဇာများ ာို ထည့်လိုက်ကြ၏ ထိုနတ်သြဇာသည် အလွန်နူး ည့်၏ လူတို့၏ ကမ္ဘဇ မ်း မ်းနှင့်တကွ ာို ် ခန္ဓာက ကြမ်း ာမ်း ၏ အလွန်နူး ည့်သော နတ်သြဇာသည် လူသာမန်တို့အဖို့အစာမကြေ

ပုဏ္ဏာ အ င်က အဘ အမျိုး ဇာတ် သူဖြစ်ပါသလဲ

ဘု ဂါ ရှင် မာ ဇာတိ ဖုဋ္ဌ ကာ ဋ ဖုဋ္ဌ၊
ကဍ္ဍာ တ ဇာ တိ ဇာတ
နိစာကုလီနောပိ မုနိ တိမာ၊
အာဇာနိ ဂ ဟောတိ တ် နိ သေ ။

အိုပုဏ္ဏာ အလှူခံကို ဂ ၌ အမျိုး ဇာတ်ကို စိစစ်စုံစမ်း ထောက်လှမ်းဖွ မလို သီလစ သော အကျင့် မ ကိုသာ သိဖို့လို၏ ပုဏ္ဏာ မီးမှန်သမျှ ထင်းမှ ဖြစ်သည် ချည်း ဖြစ်၏ မီးမိအလို အပ်သော မီး ကို လျှင် မည်သည့် ထင်းမှ ဖြစ်သော မီးနည်း ဟု စိစစ်နေဖွ မလို သကဲ့သို့ အကျင့်သီလ ကြောင်း ကို သိ လျှင် မည်သည့် အမျိုးဇာတ် ပုဂ္ဂိုလ်နည်း ဟု စိစစ် ဖွ မလိုဟုလို အမျိုးမြင့်သော်လည်း ဟန္တာ ဟန် သည် လုံ့လ ၏ အကြောင်း ဟုတ်မှန် မဟုတ်မှန်ကို ဖန်မိမိ သိနိုင်၏ ကောင်းမှုမှန်သမျှကို ခေ က်တတ်သည့် တ ဂါ ဖြင့် ဂ ဂါ တာ မြစ်၏

သစ္စေန န္တော မသာ ပေတော၊
 န္တ သိတ ပြဟ္မစ ဂ
 ညောပနီတော တာ မုပ ထ၊
ကာလေန သော ဇုဟတိ က္ခိဏေ ။

သောတာပတ္တိ သည်ဆင့်တက် ချက်အပြာ တ ဂါ တည် ဟူသော မတ္တ သစ္စာ အာ ဖြင့် ဥ်ကျေ သိမ်မွေ့၏ က္ခ စသော ကြန္ဒြေ ပါ တို့ကို မပေါက်မကြာ အောင် ဆုံး စောင့် စည် ခြင်း သူဖြစ်၏ ပါ သော မ ဘာဏ်တို့ကြောင့် ကိလေသာအာ လုံး၏ အဆုံး သို့ က်ပြီး သူတည် အမြင့်မြတ်ဆုံး အကျင့်ကို ကျင့်ကြံကြိုး တ် အာ ထုတ်ပြီး ဖြစ်၏ ပူဇော်ပသမှု အမျိုးမျိုး ထိုက်သူဖြစ်၏ ထို တိစတုံ သတ္တိ က်နှင့်ပြည့်စုံသော ဟန္တာ အ င်ကို သင့် လျော်လျောက်ပတ် ကောင်း မြတ်သော အချိန်၌ ဖင့်လျှောက် ၏ ထိုဆိုအပ်ခဲ့တုံ သတ္တိ က် တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပင့်ဖိတ်ပူဇော်သူသည် မြင့်မြတ်သော အလှူခံအာ ပေ လှူပူဇော် သူမည်၏

နိုင် တစ်ဖန်နတ်တို့၏ တမ္ဗ မီး နှင့်တကွ တို ခန္ဓာကာ နှ လှ၏ ခင် ဇစာကြွင်း တွင်ပါသော ထောပတ် စသည့် အာဟာ မျှ တာ သူတို့အဖို့ ကြွမ်း တမ်း နေပြန်၏ ထို့ကြောင့် အစာမကြေနိုင်ချေ သမာပတ် စ်ပါနှင့် ပြည့်စုံသော ဟန္တာအ င်မြတ်တို့ကာ သမာပတ်အစွမ်း ကြောင့်လည်း ကောင်း ဘု ဂါ င်ကာ ဖင်ကို ကမ္မဇ မီး တော်ကြောင့်လည်း ကောင်း နတ်ဩဇာကိုပင် ကျေညက်စေတော်မူနိုင်ကြ၏ ထို့ကြောင့် “ငါဘု ဂါ နှင့် ဘု ဂါ ၏သာ ကကို တ ၍ အစာကြေမည့်သူမ ” ဟု မိန့်တော်မူကာ သွန်ပစ်စေခြင်း ဖြစ်သည်

ဇစာကြွင်းမှ အနိုဇ ပုဏ္ဏာ သည် ဘု ဂါ င်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း ဇစာကြွင်း ကို မ သော ၌ သွန် မျှော ဂါ တဖျပ်ဖျပ်မြည်မှု အနိုဇမှုတို့သည် ဘု ဂါ င်၏ အ ဌာန်တော်မူချက်ကြောင့် ဖြစ်ကြ သည် ထိုသို့ ထူးဆန်း အံ့ဩဖွ ကိုမြင်မှသာ ဘု ဂါ င် ထံ ပြန်လာမည် ပြန်လာမှသာ တ ဂါ ကာ ကို ဟောပြော မည်ဖြစ်သည် ထို့ကြောင့် အ ဌာန်တော်မူသည်

ပုဏ္ဏား။ အဒ္ဓါ သုယိဋ္ဌံ သုဟုတံ မမ ယိဒံ၊
ယံ တာဒိသံ ဝေဒဂုမဒ္ဒသာမ။
တုမှာဒိသာနံ ဟိ အဒဿနေန၊
အညော ဇနော ဘုဉ္ဇတိ ဟဗျသေသံ။

အိုအရှင်မြတ်ဘုရား ... ပါသော မဂ်ဉာဏ်တို့ကြောင့် ကိလေသာအားလုံး၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ယခုအခါ တပည့်တော် ဖူးမြော်တွေ့ကြုံနေရပါပြီ။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်၏ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ကောင်းသော ပူဇော်ခြင်း၊ အကျိုးရှိသော လှူဒါန်းခြင်း အမှန်စင်စစ်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ မှန်လှပေ၏၊ အရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မတွေ့မမြင်ရခြင်းကြောင့် အခြားသော လူအပေါင်းသည်သာ ဗိုလ်ပူဇော်ကွင်း၌ နို့ဃနာထမင်းကို သုံးဆောင်စားသောက်သွားလေ့ရှိပါ၏။

အရှင်ဂေါတမသည် ဤ ဗိုလ်ပူဇော်ကွင်း၌ နို့ဃနာထမင်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါ၊ ဗြာဟ္မဏ အစစ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသည် သုံးဆောင်တော်မူပါ။

ဘုရားရှင်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် "ဂါထာဘိဂီတံ မေ" စသော ... ဂါထာဖြင့် "ဂါထာ သီဆိုမှု၍ ရအပ်သော ဆွမ်းကို ငါတို့မစား" စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထို ... ဂါထာ မြန်မာပြန်ကို ပြီးခဲ့သော ... အဂ္ဂိကသုတ်၌ ပြန်ရှုပါ။

ပုဏ္ဏား။ အရှင်ဘုရား၊ ဤ ဗိုလ်ပူဇော်ကွင်း၌ နို့ဃနာထမင်းကို ဂါထာဖြင့် သီဆို၍ ရအပ်သော ဘောဇဉ်ဖြစ်သောကြောင့် မဘုဉ်းပေးပါလျှင် တပည့်တော် အဘယ်သူအား ကျွေးမွေး ပေးကမ်း လှူဒါန်းပါမည်နည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ပုဏ္ဏား ... လူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တဝါအနန္တ၌ လောက၌ ငါဘုရားနှင့် ငါဘုရား၏ တပည့်သံဃာအပေါင်းကို ကြဉ်ထား၍ ဤ နို့ဃနာထမင်းကို စားပြီးနောက် အစာကြေညက်စေနိုင်မည့် အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်ကို မမြင်တော်မမူ။ ပုဏ္ဏား ... ထို့ကြောင့် သင်သည် ထို ဗိုလ်ပူဇော်ကွင်း၌ နို့ဃနာထမင်းကို စိမ်းစိမ်းစိုစို မြက်သစ်ပင်မရှိရာ အရပ်၌သော်လည်း စွန့်လေလော့၊ သို့မဟုတ် ပိုးကောင်မရှိရာ ရေ၌သော်လည်း သွန်မျှောလေလော့။

အလျှံမြူကြွ အခိုးထ။ ... ပုဏ္ဏားလည်း ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ပိုးကောင်မရှိရာ ရေ၌ သွန်မျှောလိုက်၏။ ထိုအခါ ရေ၌ သွန်ချလိုက်သော နို့ဃနာထမင်းသည် တစ်နေ့လုံး နေပူမီးပူ အလောင်ခံထားရသော ထွန်သွားတို့ကို ရေ၌ နှစ်ချလိုက်သောအခါ ဖျစ်ဖျစ်ဖျစ်ဖျစ် ... မြည်သကဲ့သို့ အလျှံမြူကြွ အခိုးထသကဲ့သို့ တဖျစ်ဖျစ် အသံမြည်၏၊ အခိုးအလျှံလည်း ထ၏။ ထိုအခြင်းအရာကို မြင်ရ ကြားရသော သုန္ဒရိကပုဏ္ဏားသည် ကြက်သီးမွေးညင်းထ လောက်အောင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကာ ဘုရားရှင် ရှိတော်မူရာသို့ ပြန်၏။ ထိုအခါ အနီးသို့ ရောက်လာသော ပုဏ္ဏားကို ဘုရားရှင်သည် အောက်ပါ ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်။ မာ ဗြာဟ္မဏ ဒါရုံ သမာဒဟာနော၊
သုဒ္ဓိံ အမညိ ဗဟိဒ္ဓါ ဟိ ဧတံ။
န ဟိ တေန သုဒ္ဓိံ ကုသလာ ဝဒန္တိ၊
ယော ဗာဟိရေန ပရိသုဒ္ဓိမိစ္ဆေ။

အိုပုဏ္ဏာ□□□□သင်သည် □ထင် □တိုမီ □ရှို့၍□□ ၆ပူဇော်သည် □သော် □တိလေညစ်ကြေ□မှ □တင်□ ေ□□စင်ကြ□်၏ဟူ၍ □မမှတ်ထင် □မ□ူ ဆလေနှင့် □□ကျ၍ထင် □တိုမီ □ရှို့၍ □စင်ကြ□် အောင်ပြုခြင်□ သည် □အ□□ ဂသူတော်ကောင် □တို့၏တ□ □□မှ □အပြင်ပသာဖြစ်၏ □□မှန်၏၊ □အ□□ ဂတို့၏တ□ □□မှ အပြင်အပဖြစ်သော □□ထင် □တိုမီပူဇော်ခြင် □ဖြင့် □စင်ကြ□် ခြင် □တို □အလို□သူမျို □တို □ထိုအလုပ်ဖြင့် စင်ကြ□် နိုင်၏ဟူ၍ □တ □□ □အစစ်တ □□ □အမှန်တွင် □ကျွမ် □ကျင်တော်မူကြသော □ပညာ□တို့က မဆိုမမိန့်ကြကုန်□

ဟိတွာ □အပဟံ □ဗြာဟ္မဏ □□ရ□ဟံ၊
အဇ္ဈတ္တမေ□ုဇ္ဇလ□ ဂမိ□□ဇောတိံ□
နိစ္စ□□ □နိစ္စသမာဟိတတ္တော၊
အ□ဟံ □အဟံ □ဗြဟ္မစ□□ □စ □□ဂမိ□

အိုပုဏ္ဏာ□□□□ငါသည် □ထင် □မီ □တို □တောက်စေမှုကို □□်စွန့်၍ □မိမိအတွင် □သန္တာန်၌ □ဉာဏ်မီ□ ကိုသာ □တောက်ပစေတော်မူ၏ □□ပူဇော်အထူ □တိုခံ□ူ ထိုက်သော □ငါသည် □အမြဲမပြတ် □တောက်ပ သော □သမ္မညာတဉာဏ် □□တ်မီ □□သည်ဖြစ်၍ □အမြဲမပြတ် □တည်ကြည်တည့်မတ်သော □စိတ် □□တ် ဖြင့် □မြင့်မြတ်သောအကျင့်ကို □ကျင့်သုံ □နေတော်မူ၏□

မာနော □တိ □တေ □ဗြာဟ္မဏ □ခါ□ □ဘာ □ေ၊
ကောဓော □□မော □ဘသ္မနိ □မောသ □ဇ္ဇံ□
ဇိ□ □သုဇာ □တာ □□ □ဇောတိဌာနံ၊
အတ္တာ □သု□ န္တော ပုရိ□သသ □ဇောတိ□

အိုပုဏ္ဏာ□□□□ငါကာ □□အမျို □မြင့်မြတ်သူတည် □□ငါကာ □□ပညာတတ်သူတည် □□စသည်ဖြင့် □ငှ□ကြွာ □ကြွာ □□ထောင်လွှာ □တတ်သော □သင်၏မာနသည် □သ□် ဆောင်ထမ် □ပို □အပ်သော □□နီ ထုပ်သဖွ□်ဖြစ်၏ □□သင့်သန္တာန်၌ □အမျက်ေ□ါသသည် □ဉာဏ် □□တ်မီ □တိုဖုံ □က်ဆီ □လွှမ် □မို □မီ □ခိုး□ သဖွ□်ဖြစ်၏ □□မဟုတ်မမှန်စကာ □□□သင်၏မှသာ □သည် □ဉာဏ်မီ □ေ□င် □□ဖုံ □တွ□်ကာသည့် ပြာနှင့်အလာ □တူ၏ □□ငါဘု□ □၏ □□ည်လျှာ □ကျ□် ပြန့်သောလျှာသည် □တ □□ □တည် □ဟူသော □□ ဇ ကို □မွှကြောင် □စ□ ဂက်မပင်ဖြစ်၏ □□ကျွတ်ထိုက်ကြသူ □တ်လူပြဟ္မာ □သတ္တ□တို့၏ □နှလုံ □သာ □သည် တ□ □တည် □ဟူသော□ ဇကိုပူဇော် □□အ□ပ်မည်၏ □□သတ္တ□အပေါင် □၏ □ကောင် □စွာ□ ဥ်ကျေ□ ပြီ □သောစိတ်ကာ □□ဉာဏ် □ေ□င် □□င် □□ □အလင် □ပေတည် □□

□မ္မော□□ဟ □ေ□ဗြာဟ္မဏ □သီလတိတ္ထော□
အနာ□ □လော □သဗ္ဘိ □သတံ □ပသတ္ထော□
□ တ္ထ □တ □ေ□ □□□နှော □သိနာတာ၊
အနလ္လ□ တ္တာ □□တ □န္တိ □□ံ□□

အိုပုဏ္ဏာ□□□□ □□င် □စ်ပါ □□ြတ်တ□ □သည် □သူတော်စင်အပေါင် □□နှစ်ထောင် □□င်ဖြူ □□ □ချို□ ဖို့ □နှ□ ကန်ကြီ □ဖြစ်၏ □□ထိုေ□ကန်ကြီ □သည် □တပါ□သုဒ္ဓိသီလ □မြတ် □မှတည် □ဟူသော □ဆိပ်

ကမ်ို၏ သတ္တ ါအများ သောက်ချိုကြောလည် ချောက်ချာမပြုမနောက်ကျုချေ မည္သာ ို
သူတော်ကောင်တို့က နှစ်ထောင်အော ချိုမြွမ်ကြေ၏ မ ဂ္ဂင်ုစ်တန် င် ကန်ကြီဌ်ပင်
ပါ သောမ ဘုဏ်ကြောင့်တိလေ စ်မြွေ သစ်ကြေအာ လုံ၏အဆုံသို့ ကက်တော်မူကြ
သော အာသ ါကင်တွာ ဟန္တာအ ုင်မြတ်တို့သည် ကောင်စွာဆင်သက် ချိုကြကုန်
လျက် မစိုစွတ်သောကို ုိကုန်သည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သောင်ကမ် တစ်ဖက်နန်သို့ ဲမြန် တူ
မြောက်တော်မူကြကုန်၏

သစ္စံ မွော သံ မောဗြဟ္မစ ိ၊
မဇ္ဈေ သိတာဗြာဟ္မဏဗြဟ္မပတ္တိ
သတုဇ္ဈဘူတေသု နမော တာ ကဟိ၊
တမဟံ နံ မ္ဗသာ တိဗြူမိ

အိုပုဏ္ဏာ တိုမ ဂ္ဂင် ုစ်တန် ကန်တော်ကြီ၏မြင့်မြတ်သောအ ဳတို့ကာ မှန်ကန်သော
ဏီသစ္စာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါ ဂါမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိဟူသော မ္မ၊ သမ္မာ
ဉာဏ သမ္မာဝိမုတ္တိ သမ္မာအာဇီဝဟူသော သံ မတို့တည် ကျ်လမ် ည် တျ်အ ဳသည် သသသတ,
ဥဇ္ဇောက– ထွေသော ဋ္ဌတို့၏အလ ဉ္ဇမှီသော မဖ္လိမပ ိပ ါလမ် ည်တည် မြင့်မြတ်သည့်
အဖြစ်သို့ ကက်စေတတ်သောလမ် ည်တည် ိုသင်သည် အပြစ်မထောင့် ဖြောင့်မတ်သော
ဟန္တာပု ္ဂိုလ်တို့ဌ ုိခို သမှုပြုလေလော့ တိုမ ဂ္ဂင် ုစ်ပါ မြတ်တ က တိုမမှာ မ ွေ့ကျင့်လေ့ ို
သောပု ္ဂိုလ်ကို"ကုသိုလ်ခပ်သိမ် တ က ထိန်"ဟူ၍ ဘု က တ ခွဲခြာ ြွက်ဖော် ဟာမိန့်တော်
မူ၏

ဟန္တာဖြစ်တော်မူ တ က တော်အဆုံ ၌ တျ်ပုဏ္ဏာ သည်လည် တု က ုင်ထံ ဟန် ြ
ခွင့်တောင် ၍ ဟန် တ က တို ကြို တ အာ တုတ်လေ က မကြာမီပင် အာသ ါကင်တွာ
ဟန္တာတစ်ဆူဖြစ်တော်မူလေသတည်

သုန္ဒ ိကသုတ်ပြီ၏

ဗဟု ဓိတ သုတ်

	ဌာန	= ကောသလတိုင် အတွင် ို တောအုပ်တစ်ခု
	လျှောက်သည့်ပု ္ဂိုလ်	= ဘာ ါ ဇအနွ ် ိုဖုဏ္ဏာ တစ် ဂက်
	ဟောသည့်ပု ္ဂိုလ်	= ဘု က ုင်
	တ က တော်	= အိမ် ကတည်ထောင် လူ့ဘောင်နှင့် ဟန် အာ တို့ တွာခြာ ဖုံ

နွာ ပျောက်ပုဏ္ဏာ ု မြတ်စွာသည် အခါတစ်ပါဌ် ကောသလတိုင် အတွင် ို တောအုပ်
တစ်ခုဌ် သီတင် သုံ တော်မူ၏ ိုစဉ် နွာ လာ ကောင် ပျောက်နေသဖြင့် နွာ ုကထွက်လာ

ခဲ့သော တောင်သူပုဏ္ဏား ကြီး စစ်ငေ ဂက်သည် ထိုတောအုပ်သို့ ဂက်လာ၍ တောအုပ်တွင် ိ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက် ၊ စင်ပျဉ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူကာ အထက်ပိုင် တို ၊ တော်ကို ဖြောင့်မတ်စွာထား လျက် တ ဂ နှလုံး သွင်း နေတော်မူသော ဘု ဂ ုင်ကို ဖူ မြင် သောအခါ ဘု ဂ ုင်၏အနီး သို့လာ၍ အောက်ပါ ဂါထာတို့ကို ွတ်ဆိုသည် ဘူ ၏

နတ္ထိ နူနိမဿ သမဏဿ ဖလိဗ ူ တု သ
အဇ္ဇ သဠိုန် ိ သန္တ တေနာ ၊ သမဏော သုခီ

ငါ့မှာမူ ပျောက်ဆုံး နေသော နွား လာ ကောင်တို့ကို ဂ ဖွေနေ သည်မှာ က် မြောက် နေ့တိုင်အောင်ပင် ဂ ဖွေ၍မတွေ့ ိ သေ ကြည်သို့ဖွ ၊ အမြင်ဆန် သည့် ဂြ ဟန် တော်မှာကာ ဂါတို့ကဲ့သို့ ပျောက်ဆုံး ဂ နွား လာ ဖင် မ ိလေသောကြောင့် တို ၊ စိတ်ပင်ပန် မည်သို့ နွမ်း ဘဲ အေ ချမ် ခြင် ို လေ ငေ ဂင်တကာ

နတ္ထိ နူနိမဿ သမဏဿ တိလာခေတ္တသို့ ဖါပကာ
ကေပဏ္ဏာ ုပဏ္ဏာ စ တေနာ ၊ သမဏော သုခီ

ငါ့မှာမူ နှမ် ခင် တောင် ဂဥ ုိ ဓာ သဖြင့် အ က်တစ် က်နှစ် က်သာကျန်ကန်သော အသုံ မကျသည့် နှမ်ဖင်ငုတ်တိုတို့ကို မြင်ခဲ့ ၍ နှလုံး စိတ် မ် မချမ် မသာဖြစ် ပါ၏ ကြည်သို့ ဖွ ၊ အမြင်ဆန် သည့် ဂြ ဟန် တော်မှာကာ ထိုကဲ့သို့သော နှမ် ခင် တောင် ဂလည် မ ို နှမ်ဖင်ငုတ်တိုတို့ကို မြင် ခြင် လည် မ ိလေသောကြောင့် ကို ၊ စိတ်ပင်ပန် မည်သို့ နွမ်း ဘဲ အေ ချမ် ခြင် ို လေ ငေ ဂင်တကာ

ဖဟုဓါတ သုတ်ဥ သိမှတ်ဖွ ၊
ဘု ဂ ုင် ကြွ ဓာ င် ုင်

ကောသလနန် တော်သို့ ဘု ဂ ုင်သည် ထိုဖဟုဓါတ သမီမဲ့ဆို မျာ ွာ ိုသည့် ပုဏ္ဏား ကို ဟန် ပြ ပေ တော်မူပြီ နောက်တစ် က်နံနက်ဥ ထိုပုဏ္ဏား ဟန် ကို ခေ တော်မူကာ ကောသလမင် ၏နန် တော်သို့ ကြွသွာ တော်မူ၏ ကောသလမင် လည် ဘု ဂ ုင်ကို နန် တော်ပေ ထို့ပင့်၍ မွန်မြတ်သော ဂ ုကို လောင် လှူမည်ပြု၏ ထိုအခါ ဘု ဂ ုင်သည် သပိတ်ကိုပိတ်ထား ခြင် ဖြင့် ဂ ုကိုအလှူမခံလိုသည့် အ ပြ ၊ ကိုပြ၏ ထိုအခါ

ကောသလမင် ကာတော်မှာ အပြစ်မျာ ို ပါသလာ ဘု ဂ လှူ င် သည် ခံတော်မူပါဘု ဂ

ဘု ဂ ုင် မဟာ ဂဇ မှာ အပြစ်မ ိုပါ

ကောသလမင် တပည့်တော်မှာ အပြစ်မ ို လှူ င် ဘာ့ကြောင့် ဂ ုကို အလှူမခံပါသလဲဘု ဂ

ဘု ဂ ုင် ပလိဗော အနှောင့်အ ့ က် ိ နေသည် မဟာ ဂဇ

ကောသလမင် ဂ ုကိုအလှူခံတော်မမူခြင် ဖြင့် ဂြ ပလိဗော ကို င် လင် နိုင်ပါသလာ ဘု ဂ ကာ တော်သည် ဂြ ပလိဗော ကို င် ပေ နိုင်ပါသည် ဘု ဂ ဂ ုကိုသာ အလှူခံတော်မူပါ ထိုအခါမှ ဂ ုကို အလှူခံတော်မူ၏ နောက်ပါပုဏ္ဏား ဟန် လည် ဘုဥ် ပေ ၏ ဂ ုဘုဥ် ပေ ပြီး နောက်

ကောသလမင် င်တော်ဘု ဂ တို့မှာ ိုသော ပလိဗော ကို သိပါ စေဘု ဂ

ဘု ဂ ုင် မဟာ ဂဇ ဂြ ဟန် ကြီး ၏ ပလိဗော သည် ဂါဘု ဂ ၏ ပလိဗော ပင်ဖြစ်သည်

ကောသလမင် ဟန် ကြီး က်သို့လှည့်၍ အ ုင်ဘု ဂ မျာ မှာ အဘ ၊ ပလိဗော ဘာအနှောင့်အ ့ က် ို နေပါသလဲဘု ဂ

ဟန် ကြီး ကြွေ ပြီး ပလိဗော အနှောင့်အ ့ က် ိုနေပါသည် မဟာ ဂဇ

နတိ နိ္နမသဿ သမဏသဿ တုစ္ဆကောဋ္ဌသို့မူသိကာ
ဥသောဂ္ဃိကာ နစ္စန္တိ တေနာ သမဏော သုခီ

သိုလှောင် နိစပါ မြိုငြာ သဖြင့် အခေါင်သာ ဖြစ်နေသော ငါ၏ကျီကြဋ္ဌ ဟိုမှသည်မှ လာကြသောင် ပြောင် ကြွက်အပေါင်းတို့သည် တပျော်ပျော် တ ျို ျို တအုန်အုန် ခုတ် တက် ဆူပွက်မြူးတူး နေကြကုန်၏ ကြည့်ညိုဖွယ် အမြင်ဆန်း သည့် ကျဉ် ဟန် တော်မှာကား ထိုကဲ့သို့ ကြွက်တို့ဆူစ ကျ္ဘာသိုလှောင်းပြင်ကျီကြပင်မ ြိုလေသောကြောင့် ကိုယ် စိတ်ပင် ပန် မည့်ညိုန္နိမ် ဘဲ အေးချမ်း ခြင်း ို လေ ောင်တကား

နတိ နိ္နမသဿ သမဏသဿ သန္ဘာ သတ္တမာသိကော
ဥပ္ပါ ကေဟိ သဍ္ဍ နွော တေနာ သမဏော သုခီ

ခုနှစ်လပတ်လုံး သုတ်သင်သန့် င်းပြုပြင်ခြင်း ကင်း သော ငါ၏ မြက်အိပ် အခင်းလေ အာ အ ကွ္ကာလုအောင် ကိုက်ခဲတတ်သည့် ပြတ်ဆို ကြမ် ပိုးများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေ၏ ကြည့်ညိုဖွယ် အမြင်ဆန်း သည့် ကျဉ် ဟန် တော်မှာကား ထိုကဲ့သို့သော အိပ် နေ ပင် မ ိုလေသောကြောင့် ကိုယ် စိတ်ပင်ပန် မည့်ညိုန္နိမ် ဘဲ အေးချမ်း လေ ောင်တကား

ကောသလမင်း ဘယ် မျှအတိုင်း အ ည်ရှိပါသလဲဘုရား
ဟန်ကြီး သည် ကြွ င်းမျာနှင့် ကြွမျာတို တွက်ပြသည် လက်ချိုး၍ မဆုံးနိုင် အောင် ိုလေသည် မှန်၏ ကျဉ်ပုဏ္ဏာကြီး သည် စ္စာများ လျှာကျမွဲတေသွာ ခြဲ့ချိန်ဋ္ဌ ဟိုသူ့ထံမှ ကျပ် ၍သူ့ထံမှ ကျပ်စသည်ဖြင့် လူပေါင်း ြောက်မျာ စွာထံမှ ကြွမျာ ကို ခဲ့ သည်

ကောသလမင်း ထိုအခါ ဘု င်းသည် မင်း ချင်း တစ် ောက်ကိုခေ၍ အမောင် “ဗဟုပ်တ ပုဏ္ဏာ ထံမှ ကြွေ စ ို သူမျာ သည် ခုပင်နန် င်းပြင်ဋ္ဌ အမြန်စုရုံကြ မည်” ဟု မြို့တော်ဋ္ဌ ကြွ ကြော်စည် လည်ချေလော့ ကြာမီ ကြွ င်းမျာ ောက်လာကြ၏ ထိုသူတို့ထံမှ ကြွ စာ င်းမျာ ကိုကြည့်၍ ကြွ င်း ပေ ေ ချည်မင်း တစ်သိန်းဖိုး တုန်ကျလေသည်

ကောသလမင်း အခြာ လိမော ိုပါသေ သလာ ဘု ား

ဟန်ကြီး မုဆိုမ သမီး ောက်ပြသနာ ိုပါသေ သည် မဟာ ဇာ

ကောသလမင်း ထိုသမီး ောက်ထံသို့ ထာ မျာ စေလွှတ်၍ နန်း တော်သို့ခေ စေကာ သူတို့ဆိုင်ရာ ခင်ပွန်း သည်များ အမျိုး အိမ်တို့ဋ္ဌ ပြန်၍အပ်နှံလိုက်၏ ထို့နောက် အခြာ လိမော ိုပါ သေ သလာ ဘု ား

ဟန်ကြီး မ ဂ ဖြစ်သူ ပုဏ္ဏော ကြီး တိုစ္စ ိုပါသေ သည် မဟာ ဇာ

ကောသလမင်း ထိုပုဏ္ဏော ကြီး ထံသို့လည်း ထာ စေလွှတ်ခေ စေကာ ဘု င်း၏အဘွာ အ ဋ္ဌ ထာ ၍ပြုစုလုပ်ကျွေး န် တာ နိ ပြီ လျှင် အခြာ လိမော ိုပါသေ သလာ ဘု ား

ဟန်ကြီး မ ိုတော့ပါ မဟာ ဇာ

ကောသလမင်း ထို့နောက် ဟန်ကြီး အာ သက်န်မျာ ဆက်ကပ်လှူ ါန်ပြီး အ င်းဘု ား ၏ ဟန် အဖြစ်သည် ကာတော်၏ ပစ္စည်း ဖြစ်နေပါသည် ထို့ကြောင့် လိုသမျှပစ္စည်း ပါကို လည်း ကာတော်ပင် ဆက်လက် တာ နိ ပါမည် အ င်းမြတ်တို့အဖို့မှာကား ဘု ား ုင်း ၏ စိတ်တော်ကျေနပ်သည်အထိ ဟန် တာ ကို လွတ်လွတ် ကြိုး တာ တော်မူ နိသာ တာ နိ ိုပါသည်ဘု ား

နတ်ကိုနိမသသ သမဏာသ ၂ သတ္တ တ ေ
ကေပုတ္တာ ပုတ္တာ တေနာ ံ သမဏေ သုခီ

ငါ့မှာမူ သာ တစ် ေ ဂက် နှစ် ေ ဂက်စီ ုကြသည့် ုဆို ဖြစ်သူ သမီး နှစ် ေ ဂက်တို့ ဖြင့် ုက္ခ ေ ာက်၍နေ ၏ ကြည်ညိုဖွ ် အမြင်ဆန် သည့် ၍ ဟန် တော်မှာကာ ထိုကဲ့သို့ သောသမီးမျာ ုလေသောကြောင့် ကို ် စိတ်ပင်ပန် ည့်ုနွ်မ်း ဘဲ အေ ချမ်း လေ ေ ဂင်တကာ

နတ်ကိုနိမသသ သမဏာသ လာ တ်ကိုလကာဟတာ
သောတ္တံ ါ ေန ဗာ ေတိ တေနာ ံ သမဏေ သုခီ

ငါ့ကိုမူ မျက်ဆံနီကြောင် တစ်ကို ် ကောင်လုံ လှွမ်း ုံ တွန့်တွဲ မှည့်နက်တွေစွဲနေသည့် သ ် ရုပ်အလာ အိမ်သူမ ဂ တ လွန်စွာညှိုးနွမ်း အလုပ်ပန်၍ အိပ်ပျော်နေသည်ကိုပင် ခြေနှင့် ကန်ကျောက် ငါက်ကာ နေ်တ အသံဆို ဖြင့် အိပ် ာမှနိုး လေ့ ု၏ ကြည်ညိုဖွ ် အမြင်ဆန် သည့် ၍ ဟန် တော်မှာကာ ထိုကဲ့သို့သောမ ဂ ုကြ သဖြင့် ကို ် စိတ်ပင်ပန် ည့်ုနွ်မ်း ဘဲ အေ ချမ်း လေ ေ ဂင်တကာ

နတ်ကိုနိမသသ သမဏာသ ဓစ္စူသမိ က္ကဏာ ံ ကာ
ေထ ေတ တိ စော ေန္တိ တေနာ ံ သမဏေ သုခီ

ငါ့ကိုမူ နံနက်ကာလ အိပ် ာမှထလျှင် မြို့ကြွေး ုင်တို့က “ငါတို့မြို့ကြွေး ခုပေ လော့”ဟု ပြောဆိုတောင် ခံ အပြစ်တင်သံတို့ဖြင့် ဆူညံစွာ ိုင် နီ ကြကုန်၏ ကြည်ညိုဖွ ် အမြင်ဆန် သည့် ၍ ဟန် တော်မှာကာ ထိုကဲ့သို့ ုင် အုံ့ဆူဆူ ကြွေ တောင် ည့်သူတွေ တင် လေသော ကြောင့် ကို ် စိတ်ပင်ပန် ည့်ုနွ်မ်း ဘဲ အေ ချမ်း လေ ေ ဂင်တကာ

ဘု ာ ုင် ၍ကဲ့သို့ ုဏ္ဏာ တ သူမှာခံစာ တွေ့ကြုံနေ သည့် ုက္ခမျာ ကို ဘု ာ ုင်၏ ချမ်း သာစွာ သီတင် သုံ နေ ပုံနှင့် နှိုင် ဉ်ချိန်ထို တ သည် သျှ ာသည့်အသံကို ကြာ တော် မူသောဘု ာ ုင်သည် သူ၏ ည်ည် သျှချက် ချက် ုကြောင် ထို့ကြောင့် ချမ်း သာကြောင် ကို ပြန်လည်မိန့်ကြာ တော်မူ၏

ဟန္တာဖြစ်တော်မူ ဘု ာ ုင်၏ တ ာ တော်ကို နှာ သောပုဏ္ဏာ သည် တ ာ တော်ဆုံ လျှင် ဟန် အဖြစ်ကို တောင် ခံလေတော့သည် ဟန် ပြုခွင့် ပြီ နောက် ဟန် တ ာ ကို လွန်စွာကြို တ လေ ာ ကြာမီပင် အာသ ေ ါကင် တွ ဟန္တာတစ်ပါ ဖြစ်တော်မူလေသတည်

ဟန် ကြီး လည် ထိုသို့ကောသလမင် ၏ အထောက်အပံ့ကို သဖြင့် အာ ကြို မ်ာန်တက် ဟန် တ ာ ကို ကြို စာ လေ ာ ကြာမီပင် အာသ ေ ါကုန်ခန် ဟန္တာဖြစ်တော်မူလေသည်

မှတ်ချက် ကြွေ မြီမကင် သူကို ဟန် ခံမပေ ဟု ည်တ်တော် ုသော်လည် ှင် ကြွေ မြီကိုမုချ တ န် ု ဖြေ ုင် ပေ ည့်သူ ုလျှင် ဟန် ပြုပေနိုင်ကြောင် ၍ တ္ထုကိုထောက်၍ သိနိုင်သည်

ဗဟု ပ်တ သုတ်ပြီ ၏
ပဌမ ုင်မြန်မာပြန်ပြီ ၏

ဥပါသကဝဂ်

ကသိဘာရဒွါဇသုတ်

	ဌာန	= မဂဓတိုင်း ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်နယ်၊ ဧကနာဠပုဏ္ဏားရွာအနီး မြေလယ်တော
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကသိဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်
	တရားမြတ်	= ယဟန်ဘာနှင့်လယ်သမားဘာနှိုင်း၍ ဥချက်

လယ်တောသို့ဆွမ်းခံကြွ မိုးမြတ်စွာသည် အခါတစ်ပါး၌ မဂဓတိုင်း ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်နယ် အပါအဝင် ဧကနာဠမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်တစ်နေ့သ၌ ကသိဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား ဘာရဒွါဇအနွယ်ဝင်လယ်သမားပုဏ္ဏားသည် သူ၏လုပ်သားများနှင့်အတူ မျိုးကြဲမည့်နေ့၌ ထွန်ပေါင်း ငါးရာဖြင့် ထွန်ငင်၍ ပြင်ဆင်ထား၏။ ထို့နောက် လယ် ဂါလုပ်သားတို့အား နို့ယနာစသော စားသောက်ဖွယ်တို့ကို ကျွေးမွေးနေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဘုရားရှင်သည် ထိုပုဏ္ဏား၏ ကျွေးမွေးရာဌာနအနီးသို့ ကြွလာတော်မူကာ ဆွမ်းရပ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ

ပုဏ္ဏား အို ယဟန်း ငါသည် လယ်ကိုထွန်၍ ကိစ်ကိုစ်ပျိုး၍ မှ တို့၏ အစာကိုလည်း ရှာ စားသောက်ပါ၏။ အသင်လည်း ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ကိုယ့်အစာကိုလယ်ကို ထွန်၍ ကိစ်ကိုစ်ပျိုး၍ စားသောက်ပါလော

ဘုရားရှင် အိုပုဏ္ဏား ငါသည်လည်း ထွန်၍ ကိစ်ကိုစ်ပျိုး၍ စားသောက်သူပင်ဖြစ်၏

ပုဏ္ဏား ကျွန်ုပ်တို့သည် ယဟန်း ဂေါတမ၏ ထွန်၍ ကိစ်ကိုစ်ပျိုးခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အဆောက်အဦဖြစ်သည့် ထမ်းပိုး ထွန်တုံး ထွန်သွားနှင်တံနှင့် နွားလားစသည်တို့ကို မတွေ့မမြင်မိပါကုန်။ "ငါသည်လည်း ထွန်၍ ကိစ်ကိုစ်ပျိုး၍ စားသောက်သူဖြစ်၏" ဟု အဘယ့်ကြောင့် ပြောဆိုပါသနည်း။ အရှင်ဂေါတမ၏ ထွန်၍ ကိစ်ကိုစ်ပျိုးပုံ အလုံးစုံကို ကျွန်ုပ်တို့ သိလိုပါကုန်၏။ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ထွန်၍ ကိစ်ကိုစ်ပျိုးပါကုန်သနည်း။

ဘုရားရှင် သဒ္ဓါမျိုးစေ့ တပေါ် ပြ၍ ပညာမေ ဆွန်ႁလံ
ဟိရီ ကြ၍သာ မနောဧ ဂတ္တံ သတိမေ စာလပါစန်

ငါ၏ ယုံကြည်ချက်သဒ္ဓါတရားသည် မျိုးစေ့တည်း၊ ကုသိုလ် ပေါက်ကြောင်း အောင် ထောက်ထား ရစေတင့်စည် မှုအကျင့် ကုသိုလ် သံ သည် မိုးရေ မိုးပေါက်တည်း၊ ဝိပဿနာနှင့်မဂ် ချက်သောပညာသည် ထမ်းပိုးနှင့်ထွန်တုံးတည်း၊ ချား ဖက် ပြုဖို့ချက်မှ ကိုက်လန့် တတ်ပြာ ဟိရီ သြတ္တပ္ပ ပါသည် ထွန်ကြိုးတည်း၊ ဝိပဿနာနှင့်မဂ်၌ ချက်နှင့် ယှဉ် သောသတိသည် ထွန်သွားနှင့်နှင်တံတည်း။

ကာ ုတ္တော စီ ုတ္တော အာဟာ ေ ဥ ေ တော
သစ္စံ ကာ ေ ာမိ နိ ္ဒုံ ေသာ စွံ ေမ ဖ မောစနံ

ငါ၏လ ် ဂမှာ ကာ တစ်လီ စီ စရိုက် ကူ ိုက်ဆီ ကာ င် ႏွ လည် ခတ်ထာ အပ်
၏ ဖ စ္စည် ဖြာ ုင်မို ငှ လည် ေကာင် မ် ကာအေ ကုဥ် ေပ ံသုံ စွဲ ငှ လည် ေကာင်
စင်ကြ ် သန့် ုင် အပြစ်ကင် ေအာင် ေစာင့်စည် ခြင် ဟူသော အကာအ ် ၏ မှန်ကန်သော
စကာ ေပြာဆိုခြင် ဟူသော စီသစ္စာအာ ဖြင့် အကုသိုလ်ပေါင် ေြမြက်တို့ကို တ်ဖြတ်နုတ်ပ ် မှု
ကိုပြု၏ သန္တိသုခ နိဗ္ဗာန ကတ်၌ ကိန် ပ်မွေ့လျော် ေပျာ်ပိုက်တော်မူခြင် သည် လ ် ဂလုပ်
ငန် မှ ဆုံ ခန် ကိုင် ေက် ငါ၏လွတ်မြောက်တော်မူခြင် ကာည်

ေမ ေ ေ ဂ ကွေ့မာ ဟနံ
စွတိ အနိ တ္တန္တံ တ္တ ဂန္တွာ န ေသာစတိ

ငါ၏သန္တာန် မှန်မှန်ဖြစ်ပွာ တ ငှ သည် နိ်ရှန် သည့်နွာ လာ ကာည် တိုနွာ လာ
သည် ေ ဂ တန် ကာန် ငှ မှန်သည့် နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ိုဆောင်တတ်၏ မ် န္တည် ဖူပင်
အစဉ်ကင် ပြတ် နိဗ္ဗုတိ ကတ်သို့ ပြန်လည်ဆုတ်နစ်ခြင် မ ုဘဲ ကစ်သွာ ကည် သွာ ကတ်၏

ေ ေမေသာ ကာသိ ကာ ၁ာ သာ ေဟာတိ အမတပ္ပလာ
ေတံ ကာသိ ကာသိတွာန သမ္ဗု ုက္ခာ ဖမုစ္စတိ

ပုဏ္ဏာ ၍ဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်ဖ င် ငါသည် လ ် ဂလုပ်ငန် ကို ကြို ြမ် ေပျက် ထွန်
က်အပ်ပြီ ထိုလ ် သည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအသီ ကို သီ ၏ ၍လ ် ဂလုပ်ငန်
ကြောင့် ငါသည် အလုံ စုံသော ုက္ခမှ လွတ်မြောက် ပေ၏

ပုဏ္ဏာ အ ုင် ေ ါတမသည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည် ဟူသော အသီ ကိုပင် သီ ေအာင်
ထွန် ကိ်နိုင်ပါပေ၏ ထို့ကြောင့် အ ုင် ေ ါတမသည် လ ် သမာ အစစ် ဖြစ်ပါပေသည် ၍
ဘောဇဉ်တို့ကို ကုဥ် ေပ ံသုံ ေဆာင်တော်မူပါ

ကသိဘာ ဇသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ကို ် အာ ကို ် ကို ပါလာ ဘု ုင် ဆွမ် ခံကြွလာတော်မူချိန်၌ ပုဏ္ဏာ သည် သူ၏လ ် ဂ
လုပ်သာ များ စွာတို့ဖြင့် လ ် ထွန်မ ် လာအခမ် အနာ ေခတ္တ ပ်နာ ၍ ေကျွ ေမွ ဖွ ် များ ဖြင့် ေည့်ခံစာ ေသာက်
နေချိန်ဖြစ်၏ ထိုအချိန် ် ကြွလာတော်မူသော ဘု ုင်၏ ေင်ခြည်တော် သွ ် တို့ကြောင့် လ ် ကွင် ပြင်
တစ်ခုလုံ ထွန် ကိ်ထာ အပ်သော ေမြစိုင်ခဲတို့သည်လည် ေ ေင်အဆင် င် လက်လက် အ ေင်ဖြာ၍
ထွက်နေကုန်၏ ထိုသို့ ထူ ဆန် အံ့သြဖွ ် ကြည်ညိုဖွ ် တို့ကို မြင်ကြ သော လ ် ဂလုပ်သာ အာ လုံ သည်
စာ လက်စ အစာ အစာတို့ကို ပ်တန့်၍ လက်ကိုဆေ ေကြာကာ ဘု ုင် ုတော်မူ ငှသို့ အာ လုံ စုရုံ ေက်
လာကြပြီ လျှင် ဘု ုင်အာ လက်အုပ်ချီကာ ဖူ ေမြာ်နေကြ၏ ထိုအခါ လ ် ုင်ပုဏ္ဏာ သည် "သူ၏လ ် ဂ
လုပ်ငန် ကိစ္စကိုအနှောင့်အ ှက်ပြုသည်" ဟု ဘု ုင်အပေါ်၌ စိတ်ဆိုအမျက်ထွက်၍ နှိပ်စက်လှမ် ိုစကာ ျို
ဖြင့် ေပြာဆိုလိုသောကြောင့် "ကျွန်ုပ်လည် ထွန် ကိ်စိုက်ပျို ကာ ေသာက်၏" စသော စကာ ကို ေပြာခြင် ဖြစ်သည်

ဘုဂ္ဂ ျင် အဂ္ဂကသုတ်၌ မိန့်တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ‘ ဂါထာဖြင့်သီဆို၍ အပ်သောဘောဇဉ်ကို ဘုဂ္ဂ ျင်တို့ မသုံးဆောင်’’ စသည့် ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူကာ ဘောဇဉ်တို့ကို ပ် ်မြစ်၍ တ ဂ ဖြောတော်မူ၏။

သဂ္ဂ ာ ံ တည် ပုဏ္ဏား သည် ဘုဂ္ဂ ျင်၏တဂ ဖြတ်အဆုံး၌ တနာသုံး ်ပါး အသက် ပေ၍ ကြည်ညိုဆည် တ်ပ်သော ဥပါသကာအဖြစ်ကို န်ခံလေသည်။ သူ၏ဇနီးနှင့် သားသမီး များလည်း သဂ္ဂ ာ ံ တည်သည်။ ပုဏ္ဏားတို့ ်တိုင်လည်း နောင်အခါ ဟန်ပြု၍ အာသဝေါကင်း ကွာ ဟန္တာတစ်ပါး ဖြစ်ကြောင်း အဌကထာ၌လာ၏။

ကသိဘာ ဒွါဇသုတ်ပြီး၏။

ဥ သုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်
	ကာလ	= နံနက်ဆွမ်း ခံချိန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဥ ပုဏ္ဏား
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုဂ္ဂ ျင်
	တဂ ဖြတ်	= ထပ်တလဲလဲဖြစ်နေသည့် အဂ များနှင့် မဖြစ်သည့်နေဂ

ထပ်ကာထပ်ကာဆွမ်းမလာပါနှင့် မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဘုဂ္ဂ ျင်သည် နံနက်စောစော ် ဆွမ်းခံကြွစဉ် မည်သောပုဏ္ဏား၏အိမ်၌ ဆွမ်း ်ပ်တော်မူ၏။ ဥ ပုဏ္ဏားသည် သူ့စာ န် ပြင်ဆင်ထားအပ် သော ဘောဇဉ်ကို ဘုဂ္ဂ ျင်အား လောင်းလိုက်၏။ တ် နေ့၌လည်း ဘုဂ္ဂ ျင်သည် ထိုအချိန် လောက်မှာ ဥ ပုဏ္ဏား၏အိမ်၌ ဆွမ်း ်ပ်တော်မူလာပြန်၏။ ဥ ပုဏ္ဏားလည်း ဆွမ်းလောင်း လိုက်၏။ တ် နေ့၌လည်း ဘုဂ္ဂ ျင်သည် ဆွမ်း ်ပ်တော်မူလာပြန်၏။ ထိုနေ့၌မူ ပုဏ္ဏား သည် စိတ်ဆိုးဆိုးဖြင့် ဆွမ်းကိုလောင်းထည့်ပြီးနောက် ‘ ‘ကျဲ ဟန်းဖြေ ဂါတမသည် အ သာ၌ တပ်မက်သူတည်း။ ထပ်ကာထပ်ကာ ကျွဲငါ၏အိမ်သို့သာ မှန်းမသိ သာအိတစိုစိုဟူသကဲ့သို့ ဆွမ်းခံလာနေတော့၏’’ ဟု ကဲ့ ်ပြောဆိုလေသည်။

မှတ်ချက် ပုဏ္ဏားသည် ဖြ ဖြ က်များ တုန်ကလည်း သ ကြည်ညို၍ ဆွမ်းလောင်း နေခဲ့သည်မဟုတ်၊ မိမိအိမ်ပေါက် အလျူခံ ောက်လို့မှ ဆွမ်းတစ်ဇွန်းတစ်ေ ဂက်မလောင်း လျှုဖော်မ ’’ ဟု င်း န်း တဲ့ ်း မည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်သာ ဟန်လုပ်၍ လောင်းနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ မြတ်စွာသည်လည်း တ် နေ့တိုင်အောင် ဆွမ်းခံကြွလျှင် ‘ ‘ကျဲပုဏ္ဏား တ ကျဲစကား ကို ဆိုမည်။ ထိုအခါ ကျဲ တဂ ကိုဟောလျှင် သဂ္ဂ ာ ံ တည်လိမ့်မည်’’ ဟု မြင်တော်မူ၍ က် ဆက်ကာ ကြွတော်မူခြင်းဖြစ်၏။

ဘုရားမိန့် ပုနပ္ပုနံ စ ပန္တိ ဗီဇံ၊ ပုနပ္ပုနံ သသတိ ဒေ ဂဇာ
ပုနပ္ပုနံ ခေတ္တံ ကသန္တိ ကာသကာ၊ ပုနပ္ပုနံ ညမုပေတိ ရဋ္ဌံ

အိုပုဏ္ဏာ ဤလောက၌ မျိုးစေ့ကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် စိုက်ပျိုးကြကုန်၏ မိုးနတ်သည်လည်း အဖန်တလဲလဲ ရွာ၏ လယ် ဂသမားတို့သည်လည်း အဖန်တလဲလဲ လယ် ဂကိုထွန် ကြကုန်၏ တိုင်းသားပြည်သူလူအပေါင်းသည်လည်း ဆန်စပါးလုပ်ကွက်ရှာနသို့ အဖန်တလဲလဲ ကပ်ရောက်၏။

ပုနပ္ပုနံ ဂစကာ ဂစန္တိ၊ ပုနပ္ပုနံ ဒါနပတီ ဒဒန္တိ
ပုနပ္ပုနံ ဒါနပတီ ဒတွာ၊ ပုနပ္ပုနံ သဂ္ဂမုပေန္တိ ဌာနံ

ဘုန်းတော်ကြီး ဂစကာတို့သည်လည်း အဖန်တလဲလဲ တောင်း ခံကြကုန်၏ အလှူရှင်တို့ကလည်း အဖန်တလဲလဲ ပေးလှူကြကုန်၏ ထိုသို့ အဖန်တလဲလဲ ပေးလှူခြင်းကြောင့်ပင် အလှူရှင်တို့သည် နတ်ပြည် သို့ အဖန်တလဲလဲ ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။

ပုနပ္ပုနံ ခီရနိကာ ဒုဟန္တိ၊ ပုနပ္ပုနံ ဝစ္ဆော ဥပေတိ မာတရံ
ပုနပ္ပုနံ ကိလမတိ ဖန္ဒတိ စ၊ ပုနပ္ပုနံ ဂဗ္ဘမုပေတိ မန္ဒော

နို့ညှစ်သမားတို့သည်လည်း အဖန်တလဲလဲ နို့ညှစ်ကြကုန်၏ နွားငယ်ကလေးသည်လည်း အဖန်တလဲလဲ အမိနွားမကြီးသို့ ကပ်ရောက်၏ အဖန်တလဲလဲ ပင်ပန်းလည်း ပင်ပန်း၏ အဖန်တလဲလဲ တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်၏ မိုက်မဲသူလူအပေါင်းသည် အဖန်တလဲလဲ ကျင်လည်ရာ မွေးမိခင် အမိဝမ်းတိုက်သို့ ကပ်ရောက်၏။

ပုနပ္ပုနံ ဇာယတိ မီယတိ စ၊ ပုနပ္ပုနံ သိဝထိကံ ဟရန္တိ
မဂ္ဂဉ္စ လဒ္ဓါ အပုနဗ္ဘဝါယ၊ န ပုနပ္ပုနံ ဇာယတိ ဘူရိပညော

အဖန်တလဲလဲပင် ပဋိသန္ဓေဖြစ်တည်နေ၏ အဖန်တလဲလဲ သေလည်းသေ၏ ထိုသေ သူကို အဖန်တလဲလဲပင် သုသာန်သင်္ချိုင်း မြေလုပ်တိုင်းသို့ ပို့ဆောင်ကြ၏ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ် ပညာရှိသော သူတော်ကောင်းသည်ကား နောက်ထပ်တစ်ဖန် မဖြစ်ရန်အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော ကျင့်စဉ်လမ်းကိုကြိုးစားရသည်ဖြစ်၍ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ရသည့်ပွဲမှ အမြဲလွတ်မြောက်လေသတည်း။

သရဏဂုံတည် ဘုရားတော်ကိုနာသော ဥ ပုဏ္ဏားသည် တနာသုံးပါး၌ အသက် ပေ၍ ကြည်သက်ဝင်တတ်သော သရဏဂုံတည် ဥပါသကာတစ်ယောက်ဖြစ်လေသတည်း။

မှတ်ချက် ဤသုတ်တော်၌ ဘုရားရှင်သည် အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ရသည့်အရာ ပါ နှင့် မဖြစ်ရသည့်အရာ ပါကို ခွဲခြား၍ ပုဏ္ဏားအား ဟောတော်မူသည် အဌကထာ။

ဥ သုတ်ပြီး၏။

၃။ ဒေဝဟိတသုတ်

[illegible]	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဒေဝဟိတမည်သော ပုဏ္ဏား။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	= များမြတ်ဖွံ့ဖြိုးသော အကျိုးကြီးများသည့် အလှူဖြစ်အောင် လှူဒါန်းနည်း။

ဘုရားရှင်၏ လေနာရောဂါ။ ။ မြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်အခါတစ်ပါး၌ မကြာမကြာဖြစ်ပေါ်လာတတ်သော လေနာရောဂါသည် ဘုရားရှင်၌ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုအချိန်၌ အရှင်ဥပဝါဏသည် ဘုရားရှင်၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို အနီးကပ်ပြုစုသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် အရှင်ဥပဝါဏကို "ဥပဝါဏ ငါ တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ ငါ၏အတွက် ရေနွေးကို သိချေလော့"ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ရေချိုသည့်အိမ်သို့။ ။ ထိုအခါ အရှင်ဥပဝါဏသည် သင်္ကန်းကိုပြင်ဆင်ဝတ်ရုံ၍ သပိတ်ကို ယူပြီးလျှင် ဒေဝဟိတမည်သော ရေအတွက် ချိုပေးသူ ပုဏ္ဏား၏ အိမ်သို့ကြွ၍ ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ရပ်တော်မူ၏။ အိမ်သို့ကြွလာ၍ ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ရပ်တော်မူ၏။ ရပ်သကဲ့သို့ ရပ်တော်မူနေသော အရှင်ဥပဝါဏကို မြင်သော ပုဏ္ဏားသည် "အဘယ်အရာကို အလိုရှိ၍ ကြွလာတော်မူပါသနည်း အရှင်"ဟု မေး၏။ အရှင်ဥပဝါဏသည် "ဘုရားရှင်သည် လေနာရောဂါ ဖြစ်ပေနေကြောင်း၊ ထိုလေနာရောဂါအတွက် ရေနွေးကို အလိုရှိကြောင်း၊ မြတ်နိုးလေးမြတ်ပူဇော်ထိုက်သူ အရိုအသေပေးထိုက်သူ ဖြစ်သော ဘုရားအရှင်မြတ်ကြီးတို့၏ပင် မြတ်နိုးလေးစားပူဇော်မှု အရိုအသေပြုမှုကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ထိုဘုရားရှင်အထံတော်သို့ လေနာရောဂါပျောက်ကြောင်း ဆေးဝါးကောင်းဖြစ်သော ရေနွေးကို ယူဆောင်သွားလိုကြောင်း"ကို အမိန့်ရှိ၏။

ရေနွေးတစ်ထမ်းနှင့် တင်လဲတစ်ထုပ်။ ။ ထိုအခါ ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားသည် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ရေနွေးတစ်ထမ်းကို ဆိုင်းဖြင့်ထမ်းစေ၍ ကျောင်းတော်အရောက်ပို့ခိုင်း၏။ တင်လဲ တစ်ထုပ်ကိုလည်း အရှင်ဥပဝါဏအား ဆက်ကပ်လှူလိုက်၏။ အရှင်ဥပဝါဏသည် ဘုရားရှင်ကိုတော်

၃။ ဒေဝဟိတသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဘုရားရှင်၏ လေနာရောဂါ။ ။ ဘုရားရှင်သည် အလောင်းတော်ဘဝဖြင့် ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်နှစ်လုံးလုံး ကျင့်တော်မူ စဉ်က ပဲနောက်ရည်တစ်လက်ခုပ်မျှသာ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ ကာယ၏ အစာအာဟာရ ၏ နည်းပါးမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနေအထိုင်ကြမ်းကြုတ်၏ မမျှတမှုကြောင့်လည်းကောင်း ဝမ်းတွင်း၌ လေတို့သည် ဖောက်ပြန်စာပျက်စီးခဲ့၏။ ထိုကျက် ချက်သည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည့်အချိန်၌လည်း မကြာမကြာပေါ်ခဲ့သည်။ ဤသုတ်တော်၌လည်း ထိုလေနာ ရောဂါကြောင့်ပင် ရေနွေးကိုသိမ်းအရှင်ဥပဝါဏအား စေခိုင်းတော်မူသည်။

အတ္တာ ရေချိုသည်။ ။ ဤသုတ်တော်၌လာသော ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားသည် ရေအတ္တာချိုပေးသော အတ္တာရေချို သည်ဖြစ်၏။ သူ၏အိမ်၌ ရေနွေးအိုးကြီးများ အမြဲတည်ထား၏။ ဆပ်ပြာ၊ နံ့သာမှုန့်စသည်တို့ကိုလည်း အသင့်စီစဉ်ပြင် ဆင်ထား၏။ ရေချိုးစရာအခန်းများလည်း ဆောက်လုပ်ထား၏။ ရေချိုးလိုသူတို့လာလျှင် အဖိုးအခယူ၍ ရေနွေးရော စပ်ထားအပ်သော ရေအေးဖြင့် ရေချိုးပေး၏။ နံ့သာပန်းမာလ်တို့ကိုလည်း လိမ်းကျံဆင်သပေး၏။ ထိုသို့ ရေနွေး

မူ ာသို့ ပြန်လာခဲ့၍ ဘု ာ ုင်ကို ေ နွေ ဖြင့် ေ ချို ေပ ၏ ေ နွေ အနည်း ငယ်ကိုလည်း တင်လဲဖြင့် မွှန်ောက်ကာဖော်၍ ဘု ာ ုင်အား ဆက်ကပ်၏။ ထိုသို့ ေ နွေ ဖြင့် ေ ချို တင်လဲ ည်ပူပူကို သောက်တော်မူ သောဘု ာ ုင်မှာ ေလနာ ေ ာ ါသည် မကြာမီပင် ေပျာက်ကင်း အေ ငြိမ် ေလသည်။ အ ုင်ဥပ ါကကေ ေ နွေ ကိုသာ အလှူခံသော်လည်း ေ နွေ ဖြင့်ဖော်၍ တင်လဲ ည်ကိုသောက် လျှင် ေလနာ ေ ာ ါ ေပျာက်နိုင်သည်ဟုသိ၍ ပုဏ္ဏား ကာ သူ့အလိုလိုပင် တင်လဲခဲကိုပါ လှူလိုက်သည်။ ၂ ။

ပြည့်စုံသည့် အလှူဖြစ်ဖို့ ဘု ာ ုင်၏ ေလနာ ေ ာ ါသည် ေ ဟိတပုဏ္ဏား ၏ ေ နွေ နှင့် တင်လဲခဲကြောင့် ေပျာက်ကင်း ကြောင်း သတင်း သည် သာ တ္တိနေပြည်တော်အတွင်း ၌ သတင်း ကြီး လျက် ၏။ ပုဏ္ဏား ၏ ဆေ အလှူကိုလည်း "မွန်မြတ်ပါပေသည်" ဟု ိုင်း နှံ ချီး ကျူးကြ ၏။ ထိုအလုံးစုံကို သိ သော ပုဏ္ဏား သည် မ် သာလှသဖြင့် ဘု ာ ုင် ုံတော်မူ ာသို့ လာ၍ ေအာက်ပါ ါထာစကား ကို ေလျှောက်၏။

ပုဏ္ဏား ကတ္ထ ဒ္ဒ ေ ျ မ္မံ ကတ္ထ ိန္နံ မဟပ္ဖလံ။
ကထံ တိ ဇမာနဿ၊ ကထံ က္က ဇ္ဈတိ ကွိဏာ။

အ ုင်မြတ်ဘု ာ လှူဖွ ် တ္တုကို အဘ ် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌ လှူ ပါမည်နည်း။ အဘ ် ပုဂ္ဂိုလ်၌ လှူ ါန် အပ်သောအလှူသည် ကြီး ကျ ် ဖွံ့ဖြိုး များ မြတ်သော အကျိုး ိုပါသနည်း။ အဘ ် နည်း အဘ ် ပုံ လှူ ါန် သူ၏အလှူသည် ပြည့်စုံသောအလှူဖြစ်ပါသနည်း။

ဘု ာ ုင် ပုဗ္ဗေနိ ါသံ ေ ဂ ေ ါ သ ဂ္ဂံ ပါ ဥ္စ ဿတိ။
အထော ာတိက္ခ ် ပတ္တော၊ အဘိညာ ေ ါသိ တော မုနိ။
တ္တေ ဒ္ဒ ေ ျ မ္မံ၊ ေတ္တ ိန္နံ မဟပ္ဖလံ။
ေ ံ တိ ဇမာနဿ၊ ေ ံ က္က ဇ္ဈတိ ကွိဏာ။

အိုပုဏ္ဏား အကြင် ဟန် သည် ေ ျ ၌နေအပ်ဖူး သော ခန္ဓာအစဉ်ကို ပုဗ္ဗေနိ ါသဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင်၏။ နတ်ပြည်ခြောက်သွ ် အပါ ် ဂ္ဂ ကိုလည်း ဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် မြင်နိုင်၏။ ထို့မှ တစ်ပါး ာတိ ုက္ခ စသည့်ဖုံဖုံ ာကုန် ာမှန်လတ် အ ဟတ္တဖိုလ် ာတ်သို့ ကပ်ေ ာက်ပြီး သစ္စာ ပါး အမှန်တ ာ ကို ဖိုင် ြော ကုန်စင် သိမြင်ပြီး ဖြစ်၍ မ ် ကိစ္စအား လုံး ပြီး ဆုံး ေလပြီ။

အဆင်သင့် နိုင်လောက်သောကြောင့်ပင် အ ုင်ဥပ ါကသည် ၍ပုဏ္ဏား ၏ အိမ်သို့ကြွတော်မူကာ ပ်တော်မူ သည်။

မှတ်ချက် ၍သုတ်တော်အဖြစ်အပျက်ကို ထောက်က ဘု ာ ုင်လက်ထက်တော်က ေကျာင်း များ၌ မီး ဖို, ထင်း ေ နွေ စသည် ကျိုချက်စ ာ အိုး ကို့ ိုဟန်မတူ မီး တင်ကုပ်လည်း ိုဟန်မတူချေ။ ထို့ပြင် ခုအခါ ကာမှာ အ ပ် ပ်၌ ကို ကက်သောနိုင်ငံကြီး များ၌ အငှာ ေ ချို ေပ ကြခြင်း သည် အဆန်း မဟုတ်တော့ချေ။ ဘု ာ ုင် လက်ထက်တော်မတိုင်မီကပင် အငှာ ေ ချို ေပ သည့်ဆိုင်များ ကမ္ဘာ၌ ို နေပြီဖြစ်ကြောင်း ၍သုတ်တော်ကို ထောက်၍သိ ပေသည်။

ဤဆိုအပ်ခဲ့တုံ ကျက်နှင့်ပြည့်စုံသော ဟာန်ဒဲ့ လှူဖွ င် တ္တုကို လှူ ဂ၏ ဤပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဒဲ့ လှူ အပ်သောအလှူသည် ကြီး ကျ င် ဖွံ့ဖြိုး များ မြတ်သောအကျိုး ၏ ဤနည်း ဤပုံ လှူ ါန် သူ၏ အလှူသည် ပြည့်စုံသောအလှူဖြစ်ပေသည်။

သ ကာ ုံတည် တ ဂ တော်ကိုနာ ု သောပုဏ္ဏား သည် တ ဂ တော်၏အဆုံး၌ တနာ သုံး ်၌ အသက်ပေ၍ လေ မြတ်ကြည်ညိုရှိသေဆည် ာပ်တတ်သော သ ကာ ုံတည် ါ် ပါ သကာတစ်ေ ဂက် ဖြစ်လေသတည်း။

ေ ဟိတသုတ်ပြီး၏။

မဟာသာလသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မဟာသာလပုဏ္ဏား။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ဂ ျင်။
	တ ဂ တော်	= မိဘကျေးဇူး မသိတတ်သော သား သမီးသည် လက်ကသုံး တောင်ေ် လောက်မျှအသုံးမကျပုံ။

အပ င်ခံပုဏ္ဏားအို မ မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သည်၌ ဟောင်နွမ်းစုတ်ပြတ်သော အ တ်ပါ် သော ပုဏ္ဏား အိုတစ်ေ ဂက်သည် ဘု ဂ ျင်ထံတော်မှောက်သို့ ဂက်လာ၏။ ထိုအခါ။

ဘု ဂ ျင် အိုပုဏ္ဏား ကြီး သင်၏အ တ်အထည်များ သည် ဟောင်းနွမ်း လှချေ၏တကား။

ပုဏ္ဏားအို အ ျင် ေ ါတမ ကျွန်ုပ်မှာ သား ေ ဂက် ပါ် ပါသည်။ ထိုသား ေ ဂက်တို့ သည် ကျွန်ုပ်၏အမွေပစ္စည်းများ ကို ခွဲေ ူ ကြပြီးနောက် သူတို့မ ဂများနှင့်တိုင်ပင်ကာ ကျွန်ုပ် ကို အိမ်မှနှင်ထုတ် စွန့်ပ င် ပစ်ထား ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ဤမျှခိုကို ဂမဲ့ မွဲတေနေ ပါသည်။

မဟာသာလသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ င်

သိန် ကြွ င် ပုဏ္ဏား ဤသုတ်တော်လာပုဏ္ဏား သည် မူလက ဥစ္စာ စ်သိန်းမျှ ကြွ င် သူဖြစ်၏။ ဇနီး သည် ကွ င် လွန်ပြီးနောက် သား ေ ဂက်အား တစ်သိန်း စီ အမွေခွဲေ ပေခဲ့၏။ အကြ င် ၍ နောက်နောက်အိမ်ထောင်ပြု လျှင် ကျန် သိန်း ကို မ နိုင်တော့မည့်အေ ကို မတွေးမိကြသော သား ေ ဂက်တို့သည် ဖခင်ကြီးအား ယ ဂ ါသ၏ က္ခတို့ကို ပ်မိတိုင်း ပြောဟောကြကာ သူတို့အိမ်များ၌ ပြုစုထား ကြ၏။ ကျန်အမွေ သိန်း ကိုလည်း ခွဲေ ပေပြီး အေ အလူလူ ာ ဂ ဖြင့် မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ဖို့အကြောင်း သူတို့ သား ဦး ာ အလှည့်ကျပြုစုမည့် အကြောင်း ကိုလည်း မကြာမကြာပြောကြ၏။ သို့ဖြင့် ပုဏ္ဏားအိုသည် သား ဦး အား ကျန်ဥစ္စာ သိန်း ကိုလည်း အညီအမျှခွဲေ ပေလိုက်လေသည်။

ချွေးမငြူစူ ဘဘပု ပစ္စည်းဥစ္စာ လက်မဲ့ဖြစ်သွား သောအခါ၌ကား သား များနှင့်တကွ ချွေးမများ ာ နေ ုိက လောက်မ လေ ာ ကြလုတော့ မလေ ာ ရုံမျှမက ချွေးမလုပ်သူတို့က ငြူငြူစူစူ ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်ပင် ဖြစ်လာကုန်၏။ သား ကြီး အိမ် င် နေစဉ် တစ်နေ့ခင် င် ချိုးပြန်လာခိုက် ချွေးမဖြစ်သူက "ဘ ့ နှ င် လဲ အဖို

ဘုရားပြုင် ကောင်းပြီ ပုဏ္ဏားကြီး ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါက သင့်အား ထော တ များကို သင်ပေးလိုက်မည် ထိုထော တ များကို သင်၏သားများ ပါ င်သည့် ပ သတ်အစည်း အဝေး ချိန်၌ တ်ဆိုလေလော့ ထို့နောက် ထော ထောကို သင်ပေးတော်မူ၏ မကြာမီပင် သူ၏သားများ ပါ င်သော အစည်းအဝေး ၌ သဘင်တစ်ခုနှင့် ကြုံကြိုက်လေရာ ပုဏ္ဏားကြီး သည် ဘုရား သင်ပေးအပ်သော အောက်ပါ ထောတို့ကို ကျ လောင်စွာ တ်ဆိုကာ ပ သတ်အား တိုင်တည်လေသည်

ပုဏ္ဏား ဟိ ဘတေဟိ နန္ဒိ သံ ဝ သဉ္စ ာ မိစ္ဆိသံ
တေမံ ဟိ သံပုစ္ဆ ာ ဂ ုတ္တ သူက

အစည်းအဝေး ဂက်လာကြတောင်း ဆိုလူအပေါင်းတို့ ကျွန်ုပ်စကားကို လေ အနည်း မျှပြောပါ စေ၊ သည် ၍နား ဆင်တော်မူကြပါ ကျွန်ုပ်သည် သားတို့ရုပ် ည် ဝီတာမည်သော ကြည်ချမ် ဖြ စ်ပေါက်ကျကမီ ဘတို့ ငြိမ် တမ်ပြု ကျမ်၍ ထင် ၍ အကြင်သားတို့ ဖြင့်လည်း ကြီး ါတစ်သွ စ်ကတစ်မျိုး အမျိုးမျိုး အချစ်မပျက်နိုင်ဘဲ နှစ်သက်မြတ်နိုးခဲ့ ပါ၏ င်သွေ့ တူကချစ်မ မှ လောကအား လုံ သား သမီးတို့မှန် သည်ဟူ၍ ထုံး မ အသိ ထင်၍ အကြင်သားတို့၏ပင် စွာစည်း မိ ပ ငြိမ်ပြည့်ဖြိုး ချမ် သာတို့ ပွ င် တို့ စိတ်က တွေးတော စားစေ စေဖြင့် အလေ့ာတကြီး အလို ခဲ့ ကြောင့်ကြစိုက်ခဲ့ ပါ၏ မပစ်မမုန့် အနှစ်တုံ လို့ အချစ်ဆုံး ချစ်ခဲ့ တဲ့ ထိုသား ဂက်တို့သည် သူတို့၏မ ဂ ကျွန်ုပ်၏ ချွေးမများနှင့် အတူတကွ တိုင်ပင်ကြကုန်လျှက် က်ကိုဟိန် ဟောက် ချောက်၍ တာ ခြစ်ကြ သော ခွေးတို့ကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်ကို အိမ်သို့မကပ် အောင် တားမြစ်နှင်ထုတ်ထား ကြကုန်၏

ကြီး အမွေခွဲတုံ တ အကြီး ဆုံး သား လို့ တစ် ပဲ့,တစ်ထောင်ပဲ မိုပေ ထား ကာလဲမဟုတ် အားလုံး သား တွေကို အတူတူခွဲပေး ထားပြီ လျက်က နှင့် ၍ အိမ်မှာ လောက်ကြာအောင် နေတုန်း ပြီလာ သား တွေအိမ်ကိုသွားဖို့ လမ်းများ မသိလို့လာ "စသည်ဖြင့် ဆိုမြည်လေသည် ပုဏ္ဏား ဆိုလည်း စိတ်ဆိုး ထား သား တ်အိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့၏

ပုတ်ထဲကြီး သား တ်အိမ်၌နေ၍ အတော်ကလေး ကြာသွား ခြန်သော အခါ၌လည်း "ပုတ်ထဲကြီး" ဆိုသကဲ့သို့ အငြူအစူ အဆိုအပြော ခံ ပြန်သည် ထို့ဖြင့် သား တစ် ဂက်ပြီ တစ် ဂက် လှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့ရာ မည်သည့်သား တ မျှ လေ လေ ား ား မပြုကြတော့သဖြင့် စိတ်ဆင်း စွာ သား များ အိမ်မှ ထွက်ခွါခဲ့၍ အား တ်ဖြူ တ် ပတ္တ ပ မိုဖိ အသွင် တ် ကာ တို့အိမ် အိမ် လှည့်လည်တောင်းစား နေ ၍ လေသည်

ရှေး စကားပုံများ
မိဘဟာတော့ စား လာ သောက်လာ
သား သမီး ဟာကျတော့ ရှုတင် ဖြတ်တင်
မိဘနောင့် ကဲ သား သမက်၊
ချွေးမ ငြူစူ မိဘပူ
မဟာသမုဒ္ဒ ရာ မြောက်မြား လှစွာသော တွေကို ခြင်နေ သော် လည်း သောက်သုံး နိုင် ချိုတစ်ခွက်ကို ဖို့ နှစ်ခက်သလို သား သမီးများ စွာ ပါသော်လည်း ကျေးဇူး သိတတ် ကာ နိုင်ကို အလေး အမြတ်ပြုတတ်သော သား သမီး ကောင်း တို့ ခဲသည်

အသန္တာ ကိရ မံ ဇမ္မာ၊ တာတ တာတာတိ ဘာသရေ။
ရက္ခသာ ပုတ္တရူပေန၊ တေ ဇဟန္တိ ဝယောဂတံ။

သူတော်ကောင်းမဟုတ်သည့် ယုတ်မာသော သတ္တဝါတို့သည် ရက္ခိုသ်ဘီလူးများ ဖြစ်ကြပါလျက် သားအသွင်ဆောင်ကာ စောစောက ကျွန်ုပ်ကို "အဘ အဘ" ဟု ခေါ်ဝေါ်နေခဲ့ကြကုန်၏၊ ယုတ်မာ ထိုသားဆိုတဲ့ သတ္တဝါတို့သည် ယခုအခါ ကျွန်ုပ်ပစ္စည်းတွေကို အကုန်ခွဲဝေယူပြီးသည့်နောက်၌ အရွယ်လွန်ပြီး အဘိုကြီးဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်ုပ်ကို မွေးကျွေးဖို့ မတုံ့မပြန် အမှန်သက်သက် ရက်စက်စွာ စွန့်ပယ်၍ ထားကြကုန်၏၊ သားများကိုပင် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သဖြင့် ရက္ခိုသ်ဘီလူးဟု တင်စားပြောဆိုသည်။

အဿောဝ ဇိဏ္ဏော နိဗ္ဘောဂေါ၊ ခါဒနာ အပနီယတိ။
ဗာလကာနံ ပိတာ ထေရော၊ ပရာဂါရေသု ဘိက္ခတိ။

အသုံးမကျ၍ မသုံးတော့သော မြင်းအိုကြီးကို အစာမကျွေးတော့ဘဲ ပစ်ထားသကဲ့သို့ စားရမ လိုက်သည့် သားအမိုက်တို့၏ ဖခင်ဖြစ်သောကျွန်ုပ်ကိုလည်း အိုမင်းရန်တွေ အသုံးမကျတော့ ပြီဖြစ်၍ မွေးကျွေးကလေမျှ မတုံ့မပြန်ကြသဖြင့် သူတစ်ပါး အိမ်တို့၌ လှည့်လည်သော အားဖြင့် တောင်းစားနေရ၏။

ဒဏ္ဍောဝ ကိရ မေ သေယျော၊ ယံ စေ ပုတ္တာ အနဿဝါ။
စဏ္ဍမ္ပိ ဂေါဏံ ဝါရေတိ၊ အထော စဏ္ဍမ္ပိ ကုက္ကုရံ။

ကျွန်ုပ်အဖို့မှာကား ထိုစကားကို နားမထောင်ကြသော သားမိုက်တို့ထက် ဟောဒီလက်ကသုံးသော တောင်ဝှေးတုတ်ကမှ အားကိုးရသဖြင့် ကောင်းမြတ်ပါသေး၏၊ အမှန်လှ၏၊ ကျွန်ုပ်၏ တုတ်တောင်ဝှေး သည် ဝှေ့ရန်ကြိုးပမ်းသော နွားဆိုးနွားကြမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုက်ရန်ကြိုးပမ်းသော ခွေးဆိုးခွေးကြမ်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ အန္တရာယ် မနှောက်ယှက်အောင် စောင့်ရှောက်ဆီးတားပေးသေး၏။

ခလုတ်ထိမှအမိတ ။ ပုဏ္ဏားသည် အနေဆင်းရဲ၊ အစားဆင်းရဲ၊ အဝတ်ဆင်းရဲဖြင့် နေထိုင်လာခဲ့ရာ တစ်နေ့သ၌မူ တောင်း၍ သမျှကလေးတို့ စားသောက်ပြီးနောက် ဖိနပ်အိုတစ်ခု၌ အိပ်ပျော်သွားခဲ့၏။ အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ သားများအပေါ်၌ မှီခိုစရာမရှိတော့သည်ကို စဉ်းစားမိ စိတ်နာမိရာမှ ဆက်စပ်တည်း ဖြင့် ဘုရားရှင်ကို သတိရလာခဲ့ သည်။ "ဟန်ဆောင်ပါတမသည် ပုက္ခသည်၊ အပ္ပသည်တို့၏ ခြိုကိုအားထားလျက်" ဟု ကြားဖူးသည်။ "မည်သူမျှ နိမ့်ကျသူကို မဆိုစကားလက်ခံပြောဆိုသည်" ဟုလည်း ကြားဖူးသည်။ "ဟန်ဆောင်ပါတမထံ သွားခြင်းဖြင့် ငါ့အား ထောက်တည် ရာ တန်ကောင်း၏" ဟု အကြံဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က အကျိုး အကြောင်းမေး၍ ဂါထာများကို သင်ပေးခဲ့သည်။

သေဆက်နှင့်သားများ ။ ပုဏ္ဏားအိုသည် ဘုရားရှင်သင်ပေးတော်မူသည့်အတိုင်း ပါ သတ်စုံညီ အစည်းအဝေး၌ ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုတိုင်တည်လိုက်သောအခါ လူအများတို့သည် ထိုသားငါးဦးတို့အပေါ်၌ တဲ့ ရှုတ်ချကြ သည်။ တဲ့ ရှုတ်ချကြရုံမျှမက ထိုသားရှုံး၌ သေသက်ကျခံစေရန် စကားစွဲဆိုဖို့ပင် စီစဉ်သူက စီစဉ်ကြလေသည်။

မှတ်ချက် ။ ထိုစဉ်က ဥပဒေတစ်ခုမှာ မိဘပစ္စည်းတို့ကို စားသောက်သုံးစွဲနေပါလျက် မိဘကို မပြုစုမလုပ်ကျွေး ဘဲ စွန့်ပစ်ထားသော သားသမီးတို့ကို သေဒဏ်အထိ ချနိုင်ခွင့်ရှိသတတ်။

ထိုအကြောင်းကို သိသောသားများသည် နောင်တရကာ ဖခင်ကြီး၏ခြေကိုဖက်၍ တောင်းပန်ကြသည်။ မိဘတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် သားသမီးတို့အတွက်မူ အမြဲတမ်း နူးညံ့နေသည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပုဏ္ဏားသည် သားများအား အကြင်စွဲဆိုမည့်သူများကိုပင် ပြန်၍ တောင်းပန်ကာ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ခွင့်လွှတ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

အန္တကာေ ုစုေ ဟောတိ၊ ္ဘို ေ ါ မေ ောတိ
က္လာသဿ အာနုဘာေ နေ၊ ခလိတ္တာ ဖတိတိဌ္ဌတိ

ကျွန်ုပ်၏ စျ်တောင်ေ ျသည် အလင်ေ ်ါင်ကင် မှောင်အတွင်း၌ ေ ုသွ ့ေ ့ဆောင်ဖော် ၏ နို့ကျချိုင့် ်ါအ ပ်၌ ထောက် ါ,တည် ါကို နိုင်၏ ် ုင်မတော် ခြေချော်၍ လဲမည် ုသော်မှ တောင်ေ ျ၏အစွမ် ကြောင့် ပြန်၍မတ်မတ် ပ်တည်နိုင်၏ ထို့ကြောင့် မလိမ္မာသည့်သာ အမိုက်တို့ထက် စျ်တောင်ေ ျ ာ အာ ကို သဖြင့် ကောင် ြတ်ပါသေ ၏

တ်စုံ စုံ ထိုသို့ပြောဆိုတိုင်တည်လိုက်သောအခါ သာ ေ ဂက်တို့သည် သူတို့ဖခင်ကြီ ကို အိမ်သို့ခေ ဆောင်သွာ ကြကာ ကောင် စွာ ေ မို ချိုး စေပြီ လျှင် တ်စုံတစ်စုံစီဖြင့် ကန်တော့ကြ၏ ာ ကောင် သောက်ဖွ ် တို့ကိုလည် ကျွ မွေ ကြ၏ ပုဏ္ဏာ အိုလည် ထို တ်စုံသစ် စုံတွင် တစ်စုံကို ု၍ ဘု ါ ုင်ထံသို့လာကာ "အ ုင်ေ ါ်တမ ကျွန်ုပ်တို့ပုဏ္ဏာ များ ထုံ မှာ ဆ ာ့အတွက် ပူဇော်ဖွ ် ဥစ္စာပစ္စည် ကို ါမိ လှူ ါန် ရို ပါသည် ထိုထုံ အတိုင် တပည့်တော်လည် ဆ ာ့ဖို့ တ်စုံတစ်စုံကို ါဖွေခဲ့ ခဲ့ပါသည် အ ုင်ေ ါ်တမသည် ထို တ်စုံတစ်စုံကို အလှူခံတော်မူပါ" ဟုလျှောက်၏ ဘု ါ ုင်သည် ပုဏ္ဏာ အိုအာ ချို ပြောက်သောအာ ဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏ နောက်ဆုံး၌ ပုဏ္ဏာ လည် ာ ါ တော်ကိုနာ ကာ သ ဏာ ုံ တည်သော ဥပါသကာတစ်ဦ ဖြစ်လေသတည်

အာ လုံ ာ ါ စု　 ပုဏ္ဏာ ကြီ သည် တ်စုံကိုသာမက သူ့အတွက်နေ့စဉ် သော ထမင် အုပ် အုပ်မှ အုပ်ကိုဘု ါ ုင်အာ အမြဲလှူသည် သာ များ ကိုလည် ဘု ါ ုင်ထံဆည် ကပ်ကို တွ ် န် ဆုံ မ၏ တစ်နေ့သ ၌ သာ ကြီ အိမ် ် မ ်လာကိစ္စတစ်ခု ါ ဘု ါ ုင်နှင့် သံဃာတော်ငါ ါကို ဆွမ် ဘုဉ် ေ ပဖြင့်၏ ဘု ါ ုင်သည် လက်ခံကာ ကြွတော်မူ၏ ဆွမ် ကိစ္စပြီ သောအခါ ဘကျေ ုကို အထူ မေ့သင့်ကြောင်း မဟာနာ ဇာတ်တော် အပါအ ုင် ာ ါ တော်များ ကို ဟောတော်မူ၏ သစ္စာ ပါ ာ ါ အဆုံ သတ်ဟောကြာ တော်မူပြီ ချိန်၌မူ ပုဏ္ဏာ ကြီ သည် သာ ေ ဂက် ချွေ မ ေ ဂက်တို့နှင့်အတူ သောတာပတ္တိမ ်ဖိုလ်တ ါ စု ကို လေသတည်

မဟာနာ ဇာတ်တော် အကျဉ် ချုပ်

မိခင်လုပ်ကျွေ မာ ါဏသီ ကိုင်၌ ာနီ ် ဗြဟ္မ တ်မင် စိုး နန် အုပ်ချုပ် မင် လုပ်စဉ် ဘု ါ အလောင်း တော်သည် ဆင်မျိုး၌ ဖြစ်နေလေ၏ တစ်ကိုယ် လုံ ဖွေတ်ဆွတ်ဖြူသော ဆင်ဖြူတော်ဖြစ်၏ အလွန်ကြည့်၍ ကျက်သ ေ ုလှ၏ အ ပ်အမောင် အ ်လက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏ ဟိမ ္တာတောင်တန် အပါအ ုင် တောင်ခေါင် တစ်ခု ် မျက်မမြင်မိခင်ဆင်မကြီ ကို ပြုစုလုပ်ကျွေ ုင် နေထိုင်၏

မုဆိုး ိုက်ကိုက ် ို တစ်ခါသော် မုဆိုး တစ်ေ ဂက်သည် မျက်စိလည်လမ် မှာ တာ မသွာ တတ် လာတတ်ဖြစ်လျက် တောကြီ အလ ် ် အော်ဟစ်ငိုကျွေ နေ၏ သူ့ကိုဘု ါ အလောင်း ဆင်မင် တာ သူ၏ဦ တင် ပေ တင်ကာ ို ့ါအနီ ထိ လိုက်ပို့လိုက်၏ မုဆိုး ာ စျ်မှုလုပ ကျက်သ ေ ုသော ဆင်ဖြူတော်ကို ဘု ုင်မင် ြတ်အာ သံတော်ဦ တင် လျှင် ဆုတော်လာဘ်တော်များ စွာ နိုင်မည်ကို တွက်ချက်မိ၏ ထို့ကြောင့် ဆင်ဦ တင် ေ ပမှ လိုက်လာ ုင် သစ်ပင်သစ်ကိုင် များ ကို ချိုး ြတ်မှတ်သာ ခြင် ဖြင့် သွာ လမ် လာလမ် ကို သတိထာ ခဲ့၏

မုဆိုး လက်ထောက်ချ မကြာမီပင် ဗြဟ္မ တ်မင် တွင် မ ်လာစီ တော်ဆင်တစ်စီ လိုအပ်ကြောင်း ကြေငြာမောင် ခတ်၏ မုဆိုး ာ အကွက်တွေ့လေပြီ ေ ုနန် တော်သို့ ၍ အလွန်ကျက်သ ေ ုသောဆင်ဖြူတော်တစ်စီ ကို တွေ့ထာ ကြောင် သွာ ေ ါက်ဖမ်ူ န် လမ် ညွှန်ပင်ပြုနိုင်ကြောင်း သံတော်ဦ တင်၏ ဆင်ဖမ် ဆ ါများ ြံ ကာ မကြာမီ တောအ ပ် ပ် တောင်အထပ်ထပ်ကျော်ဖြတ်ကာ အလောင် တော်ဆင်မင် နှင့် မိခင်တို့အတူနေ ါသို့

[illegible]။ မာနတ္ထဒ္ဓသုတ်

[illegible]

	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မာနတ္ထဒ္ဓပုဏ္ဏား။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	= မာနဖြင့် လွှမ်းမိုးကျော်ထောင်လွှား၍ ပြစ်မှားသမှု မပြုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။

သူမေမြဲ့ ငါဆိုမည် ။ [illegible] မုန့်မြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုမြို့၌ပင် မာနအလွန်ကြီးသောကြောင့် "မာနတ္ထဒ္ဓ" အမည်တွင်နေသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်လည်း နေထိုင်၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည် အခြားသူများအပေါ် မာနကြီးရုံမျှမက မိမိ၏မိခင်ဖခင် ဆရာသခင်တို့အပေါ်၌ပင် မာနကိုမချ။ ထို့ကြောင့် မိဘကိုလည်း ရှိမခိုး၊ ဆရာ

ဟောက်လာကြ၏။ ထို့နောက် ကျူးသွင်းမိမည့် ရုခြင်းကို အလောင်းတော်ဆင်မင်းခံ လေတော့သည်။ အလောင်းတော်ကား ကျေးဇူးမသိတတ်သူ လူမိုက်ကို ကယ်တင်ခဲ့မိသည့်အတွက် ထိုလူမိုက်၏ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို ခံလေပြီ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရှေးပညာရှိတို့က ကျေးဇူးမသိတတ်သော လူမိုက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းထက် သက်မဲ့ဖြစ်သော ရေမျောထင်းချောင်းကို ဆယ်ယူသည်က မှကောင်းမြတ်သေး၏ဟု ဆိုမိန့်ခဲ့ကြသည်။

ရေ၌မျောဆုံ ထင်းတုံးဆယ်ယူ တင်၊
များမြတ်အကျိုး ပွင့်ဖြိုးသည်ပင်။
ကျေးဇူးထိမ်ချက်၊ သူပျက်ကယ် တင်၊
မမြတ်ကြောင်း အပေါင်းဆိုကြအင်။

ဟူ၍လည်း သစ္စံကိစ္စဇာတ်လာ ဆရာတို့မှီး၍ လင်္ကာတစ်ပုဒ် ရေးထုတ်ခဲ့ဖူးသည်။

အစာမစားဘဲ ဆန္ဒပြ [illegible] ဗာရာဏသီပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အလောင်းတော်ကို လွှန်စွာနှစ်သက်လှသဖြင့် ကောင်းမြတ်လှသော အစာအစာတို့ကို ကျွေးမွေးစေ၏။ သို့သော် အလောင်းတော်ကား ထိုအစာအစာကို မစားချေ။ ထိုသို့ မစားခြင်းအကြောင်းကို ဘုရင်က မေးမြန်းသဖြင့် အလောင်းတော်က မိခင်မျက်မမြင်ကြီးကို လုပ်ကျွေးနေကြောင်း၊ ထိုမိခင်ကြီးသည် အစာရှာကျွေးမည့်သူမရှိသောကြောင့် ငိုကြွေးကာ နေရှာတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မိမိလည်း အစာများကို မစားလိုတော့ကြောင်း၊ မိခင်နှင့်အတူသာ စားလိုကြောင်း စသည်များကို ပြောပြ၏။

ပြန်ပို့စေခြင်း။ ဤသို့ကဲ့သို့ မိခင်ကြီးအား ပြုစုလုပ်ကျွေးနေကြောင်း စသည်များကို ကြားသိရသော ဗာရာဏသီမင်းသည် အလောင်းတော်ကို လွှန်စွာကြည်ညိုချစ်ခင်လှသဖြင့် အလောင်းတော်ကို သူ၏နေရင်းဌာနသို့ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်ပို့စေလေသည်။ အလောင်းတော်လည်း မိခင်နှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံပြီး အသက်ထက်ဆုံး မိခင်ကိုလုပ်ကျွေးကာ ကံစီမံသည့်အတိုင်း သံသရာ၌ ကျင်လည်လေသတည်း။

ဤဇာတ်တော်၌ [illegible] ဗာရာဏသီမင်းကား ယခုအခါ အရှင်အာနန္ဒာ အလောင်း။
ဆင်ဖမ်းဆရာကား ယခု အရှင်သာရိပုတ္တရာ အလောင်း။
မုဆိုးမိုက်ကား ယခု အရှင်ဒေဝဒတ်အလောင်း။
မိခင်လုပ်ကျွေးသည့် ဆင်မင်းကား ယခု ဘုရားအလောင်း။
မိခင်ဆင်မကြီးကား ယခု မဟာမာယာ အလောင်းတည်း။

ရှေးကာလ သကနိပါတ်၊ မာတုပေါသကဇာတ်အဋ္ဌကထာ၊ နှာ [illegible] မှ [illegible]

မဟာသာလသုတ်ပြီး၏။

ကိုလည်း မရှိသော၊ အစ်ကိုကြီးများကိုလည်း မလေးစားသော စိတ်နေ့သဘောရှိမှု ဒ္ဓမြတ်စွာသည် များပြား လှစွာသော ပရိသတ်ကြီး အား တရားဟောတော်မူနေ၏။ မာနတ္ထဒ္ဓ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင် တရား ဟောတော်မူနေရာသို့ ရောက်လာ၏။ သို့သော် စကားမပြောပဲ တကိုယ်ဘောပင်နေ၏။ "ငါ့ကို ယှဉ်ပြီး တမကားတင်၍ စကားပြောမှသာ ငါကပြန်၍ပြောဆိုမည်"ဟု မာနထတ်ခံဖြင့် ထိုင် နေခြင်းဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း သူ့အား စကားပြောတော်မမူချေ။

ကိုယ် ကျိုးမိမှာန်ကိုချ ဘုရားရှင်ထံမှ စကားလက်ဆောင်ကိုမရသော ပုဏ္ဏားသည် "ဤ ယှဉ်ပြီးတမကား သမ္ဗုဒ္ဓ = အလုံးစုံကို အကုန်သိ၏"ဟု နှိပ်ခံပြောသော်လည်း ငါကဲ့သို့ ဇာတ်မြင့်သူတစ်ယောက်က သူ့ထံသို့လာရောက်၍ တရားနာနေသည်ကို နှုတ်ဆက်စကား ကလေးမျှပြောဖော်မပုံနှင့် ငါ၏စိတ်အကြံကိုမျှ မသိပုံကိုထောက်ဆသော် လျှင် တစ်စုံတစ်ရာကိုမှ မသိနိုင်ဟု စိတ်ကူး၍ ထိုနေရာမှ ပင်ထ၍ပြန်တော့မည့်ဟန်ပြင်လိုက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ပုဏ္ဏား၏ စိတ်အကြံအားလုံးကို သိမ်းကျုံးကုန်စင်သိမြင်တော်မူ၍ ---

"န မာနံ ဗြာဟ္မဏ သာဓု၊ အတ္ထိကဿီဓ ဗြာဟ္မဏ၊
ယေန အတ္ထေန အာဂါ၊ တမေဝ မနုဗြူဟယေ"

အိုပုဏ္ဏား ... ဤလောက၌ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုလိုလားသူအတွက် မာန်မာနတက်နေခြင်းသည် အကျိုးမထွက်၊ အရှုံးသာဖက်မည် ဖြစ်သောကြောင့် မကောင်းချေ။ အိုပုဏ္ဏား ... အကြင်အကျိုးဖြင့် သင်လာခဲ့၏။ ထိုအကျိုးကိုသာ အဖန်ဖန်တိုးပွားစေလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပရိသတ်ပင် အံ့ သြ ထိုသို့ဘုရားရှင်က စကားတင်မိန့်ကြားလိုက်သောအခါ ပုဏ္ဏားသည် "ငါ၏စိတ်အကြံကို ဘုရားရှင်သိလေပြီတကား"ဟု စိတ်အားတက်ကြွ၍ ကြည်ညိုလှသဖြင့် ဘုရားရှင်၏ခြေတော်တို့ကို ဦးခေါင်းဖြင့် ပွတ်တိုက်၊ ပါးစပ်ဖြင့်လည်း စုပ်ကာ၊ လက်ဖြင့်လည်း ဆုပ်နယ်၍ "တပည့်တော်သည် မာနတ္ထဒ္ဓ ပုဏ္ဏားဆိုသူပါ ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် မာနတ္ထဒ္ဓ ပုဏ္ဏားဆိုသူပါဘုရား"ဟု နာမည်ကိုလည်း လျှောက်ထားသည်။ ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်သော တရားနာပရိသတ်ကြီးသည် "မိဘဆရာသမား၊ ကျေးဇူးရှင်အစ်ကိုများကိုပင် ဦးမခိုက်လေ့မရှိသော မာနအလွန်ကြီးသည့် ပုဏ္ဏားက ဘုရားရှင်အပေါ်၌ ဦးခိုက်ရုံမျှမက ဤမျှလေးစားဖွယ်ပြုသည့် အမူအရာကို တွေ့မြင်ရသည်မှာကား လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပါပေစွ၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပါပေစွ"ဟု နှစ်သက်ခြင်းကြီးကား အံ့တသြပြောဆိုကြ၏။

မာနမပြုထိုက်သူများ ဘုရားရှင်သည် အားမနာနိုင်လောက်အောင် မိမိခြေတော်တို့ကို ဖက်၍ အရိုအသေပြုနေသော ပုဏ္ဏားကို "အိုပုဏ္ဏား ... သင့်တော်လောက်ပေပြီ၊ ဤမျှလောက်သော အမူအရာဖြင့် သင်၏ကြည်ညိုသည့်စိတ်ကို သိရှိကြရပေပြီ။ မိမိနေရာ၌သာ ပြန်ထိုင်ပါ တော့"ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားသည် မိမိနေရာ၌ပြန်ထိုင်ပြီး နောက်အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် မေးလျှောက်၏။

ပုဏ္ဏား ကေသု န မာနံ ကယိရာထ၊ ကေသု သဿ သဂါရဝေါ။
ကျဿ အပစိတာ အဿု၊ ကျဿ သာဓု သုပူဇိတာ။

ရှင်တော်ဘုရား။ မာန်ဖြင့်ထောင်လွှားခြင်း၊ စိတ်မှာသမှုမပြုထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား၊ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါနည်း။ လေးစားဖို့မို့ အရိုအသေပြုထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အဘယ်ကဲ့သို့ သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါနည်း။ ကောင်းစွာကော်ရော်ပူဇော်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် တို့ဖြစ်ပါကုန်သနည်း ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ မာတရံ ပိတရံ စာပိ၊ အထော ဇေဋ္ဌမ္ပိ ဘာတရံ။
အာစရိယံ စတုတ္ထမ္ပိ။
တေသု န မာနံ ကယိရာထ၊
တေသု အဿ သဂါရဝေါ။
တျာသ အပစိတာ အဿု၊
တျာသု သာဓု သုပူဇိတာ။

အိုပုဏ္ဏား။ မိခင်ဖခင်ဆရာသခင်နှင့် ကျေးဇူးရှင်အစ်ကိုကြီး၊ ဤလေးပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးတို့အပေါ် ၌ မာနထောင်လွှား မပြုစ်မှာ မထိစေရာ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ်၌ လေးစားဖို့မို့ အရိုအသေပြုထိုက်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကောင်းစွာကော်ရော်ပူဇော်လည်း ပူဇော်ထိုက်ကုန်၏။

အရဟန္တေ သီတီဘူတေ၊ ကတကိစ္စေ အနာသဝေ။
နိဟစ္စ မာနံ အထဒ္ဓေါ၊ တေ နမဿေ အနုတ္တရေ။

အပူဇော်ခံသေသကို ခံတော်မူထိုက်ကြ အပူခပ်သိမ်းလည်း ငြိမ်းတော်မူကြ ပြုကျင့်သင့် သမျှ ကိစ္စကိုလည်း ပြုပြီးတော်မူကြ၍ အာသဝေါမြူဘော သစ်အကြွင်းမဲ့ကင်းစင်ဖြူတော် မူကြကုန်သော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ကို မာန်စွယ်ကိုချိုး မထောင်လွှား၍ ရှိခိုးပါချေရာသတည်း။

သင်္ကာံတည်း ။ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို နာကြားသော ပုဏ္ဏားသည်၊ တနာ ပ်၌ အသက်ပေ၍ လေးမြတ်ကြည်ညိုရှိခိုးဆည်းကပ်တတ်သော သာကောင်းတည်း ပါသကာ တစ်ယောက် ဖြစ်လေသတည်း။

မာနတ္ထဒ္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၀။ ပစ္စနီကသုတ်

၁၉၉။ ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ပစ္စနီကသာတပုဏ္ဏား။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်။
တရားတော် = ဆန့်ကျင်လို,ချုပ်ချယ်စော်ကားလို,အပေါက်အကြား ရှာလိုစိတ်ရှိသူသည် မိမိအား အကောင်းပြောသည်၊ အဆိုးပြောသည်ကို ခွဲခြားမသိနိုင်။

ပြောသမျှဘတ်တိုက်မည် ။ ဘုန်းမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီ တင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုသာဝတ္ထိမြို့၌ပင် ပစ္စနီကသာတမည်သော ပုဏ္ဏားတစ်ဦးလည်း နေထိုင်၏။ တစ်နေ့သ၌ ထိုပုဏ္ဏားသည် "ရဟန်းဂေါတမထံသွား၍ သူပြောပြောသမျှကို ဆန့်ကျင်ဘက်

ပြောကာ ဘက်တိုက်မည်”ဟု ကြံ၍ ဘု ါ ျင်ထံသို့ ေ ါက်လာ၏ သည့်လာချိန် ၄်ဘု ါ ျင်သည် လွှင်တီ ခေါင်၌ စင်္ကြံကြွတော်မူနေဆဲဖြစ်၏ ပုဏ္ဏား သည်ဘု ါ ျင်စင်္ကြံကြွတော်မူ ါ အနီး သို့ လာ၍ “ အို ဟန် တ ါ တ်ကို တ်ဆိုပါလော”ဟု လျှောက်၏

ဘု ါ ျင် 　 နပစ္စနီကသာတေန သုပါ ဇာနံ သုဘာသိတံ
ဥပက္ကိလိဋ္ဌစိတ္တေန သာ မ္ဘဇပဟုလေန စ

အိုပုဏ္ဏား ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုအလို သောစိတ် ညစ်ညူး သောစိတ် ချုပ်ချ ် မှုများ သောစိတ်ထား ဖြင့် တ ါ နာ သူသည် ကောင်းစွာဟောအပ်သော တ ါ ကို “ တ ါ ကောင်း ပါတကား” ဟု မသိနိုင်တော့

ေ ဂ စ ါ နေ ျ သာ မ္ဘဲ အပ္ပသာ ဋ္ဌ စေတသော
အာဃာတံ ပါ နီ သဿဋ္ဌ သ ေ ရှေ ဉာ သုဘာသိတံ

ချုပ်ချ ် လိုစိတ်မပွား ကြည်လင်သည့်စိတ်ထား ဖြင့် ခိုက် နှ ေ ါ သကို ပ ် ှ ၍ နာ ူ သူသည် သာ ကောင်းစွာဟောအပ်သော တ ါ ကို “ တ ါ ကောင်း ပါတကား” ဟု မှ ါ ကေန်အမှန် သိနိုင်၏

သ ကာ ုံတည် 　 ၍ သို့ဘု ါ ျင်က ဟောတော်မူသော အခါ ပုဏ္ဏား သည် ဆန့်ကျင် ပြောဆို မည့်အစာ တနာ ပါ အပေ သ ့ ပိုမို လွန်ကြည်ညို၍ အသက်ပေ ကား ခိုဆည် ကပ်သော သ ကာ ုံတည် ဥပါသကာတစ် ေ ဂက်ဖြစ်လေသည် တစ်ဖက်သား ပြောသမျှကို ဆန့်ကျင်ဘက်လုပ်လေ့ ှိသောကြောင့် “ ပစ္စနီကသာတ”ဟု အမည်တွင်သည်

ပစ္စနီကသုတ် ပြီး၏

နကမ္ဗိကသုတ်

	ဌာန	= ကောသလတိုင်း အတွင်း ှိ တောအုပ်ကြီး တစ်ခု
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= န ကမ္ဗိက ဘာ ဒွါဇပုဏ္ဏား
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ါ ျင်
	တ ါ တော်	= တောထဲ၌ တစ်ပါး တည် နေသော်လည်း မပျင်း ှိ မငြီး ငွေ့ ခြင်း ၏ အကြောင်း

တောထဲမှာ မပျင်း ပါလား 　 ပု ္ဓ မြတ်စွာ သည် ကောသလတိုင်း အတွင်း ၄် တောအုပ်တစ်ခု ၌ သီတင်း သုံး တော်မူ၏ ထိုတောအုပ်၌ပင် န ကမ္ဗိကဘာ ဒွါဇပုဏ္ဏား သည်လည်း အလုပ်လုပ် လျက် ှိ၏ ပုဏ္ဏား သည် ဘု ါ ျင်ကို တောအုပ်အတွင်း ှိ အင်ကြင်း ပင်တစ်ပင်အောက် ၄် ထက် ၄် ဖွဲ့ခွေထိုင်နေတော်မူကာ ငြိမ်သက်စွာ တ ါ နှလုံး သွင်း နေသည်ကို တွေ့မြင် သ ဖြင့် “ ငါမူကား ၍ တောအုပ်ကြီး အတွင်း မှာ လုပ်စ ါ များ ကို လုပ်ကိုင် ်း မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် နိုင်၏ ၍ ဟန် ေ ါ တမကား ဘာ အလုပ်များ လုပ် ်း မပျင်း မ ါ နေနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း ” ဟု အကြံဖြစ်ကာ ဘု ါ ျင်အနီး သို့သွား ၍ အောက်ပါ ါ ထာဖြင့် မေ၏

ပုဏ္ဏား ကေန် တာမွန္တာ တာ၀ါ န္တို့ ဘိက္ခု ဘာလ နေ တာ
 ကောကော အ ညသွိ့ တိ န္ဒတိ ေ ါတမော

အို ဟန် ေ ါတမ ကျ၍အင်ကြင် တော၌ အ ုင့်မှာ ဘာလုပ်ငန် မျာ လုပ်စ ဂ ုနေပါသနည်း ဘာမျှ လုပ်စ ဂမ ုဘဲ အ ုင်ဒေါ ါတမသည် တောထဲ၌ တစ်ပါ တည် အဘ ်နည် ဖြင့်မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်နေပါသနည်း

ဘု ဂ ုင် န မေ နသွိ့ တာ ဏီ မတ္တိ၊
 ဉစ္ဆိန္နမူလံ မေ နံ သူကံ
 သွာဟံ နေ နိဗ္ဗနထော သလ္လော၊
 ကော မေ အ တိ ပွဟာ

အိုပုဏ္ဏား ငါမှာတောထဲ၌ ပြုဖွ ်ကိစ္စမ ု ငါသည် ကိလသာတည် ဟူသော တောနှင့်ဆူ ကြောင့်ကို င် လင် သုတ်သင် ခုတ်ထွင်ပ ်နုတ်ပြီ ဖြစ်၏ ငါသည် ကတိတောအုပ်ကြီ ထဲ၌ ကိလေသာတည် ဟူသော တောမ ုသူ ဆူ ကြောင့်မ ုတော့သူဖြစ်၏ မွေ့မလျော်ကြောင် ကိလေသာအပေါင် ကို ပ ်စွန့်နိုင်ပြီ ဖြစ်၍ တစ်ပါ တည် ဖြင် မွေ့လျော်နေနိုင်ပေ၏ ၍သုတ်လာ ပုဏ္ဏာ သည် တော၌ သစ်ပင်များ ကိုခုတ်၍ ဗြာသာ အထွတ်အစ ုသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကာ မြို့ ဂတို့၌ ေ ဂင် ချအသက်မွေ သူဖြစ်၏

သ ဏာ ုတည် ဘု ဂ ုင်၏ တ ဂ စကာ ကို နာ ု သောပုဏ္ဏာ သည် တနာ င် ၌ အသက်ပေ ၍ လေ မြတ်ကြည်ညို ရှိသေဆည် တပ်တတ်သော သ ဏာ ုတည် ပါသကာတစ်ေ ဂက် ဖြစ်လေသတည်း

န ကမ္မိကသုတ်ပြီ ၏

ကဌဟာ သုတ်

	ဌာန	=	ကောသလတိုင် အတွင် တောအုပ်ကြီ တစ်ခု
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘာ ဝ္ဒဇအနွ ် ပါမောက္ခပုဏ္ဏာ
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ဂ ုင်
	တ ဂ တော်	=	တောထဲ၌ တစ်ပါ တည် တင် တင် နေနိုင်ပုံ

မြဟ္မာ့ပြည်မှန် သလာ အခါတစ်ပါ ၌ ဗု မြတ်စွာသည် ကောသလတိုင် အပါအ င်တောအုပ်ကြီ တစ်ခုအတွင် ၌ တစ်ပါ တည် တင်ပျင်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူကာ အထက်ပိုင် ကို ်ကို ဖြောင့်မတ်စွာထာ လျက် ကမ္မဋ္ဌာန် တ ဂ နှလုံ သွင် နေတော်မူ၏ ထိုအချိန်၌ ဘာ ဝ္ဒဇအနွ ် ု တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခပုဏ္ဏာ ကြီ တစ်ဦ ၏ တပည့်ကျောင် သာ များ စွာတို့သည် ထိုတောအုပ်အတွင် ၌ ထင် ခွေလာကြ င် ဘု ဂ ုင်ထိုင်တော်မူသည်ကို ဖူ တွေ့ကြ ၏ ကျောင် သာ များ သည် နောက်မှပါလာသော သူတို့ဆ ဂပုဏ္ဏာ ကြီ အာ "တောထဲ၌ ဟန် တစ်ပါ ကမ္မဋ္ဌာန် နှလုံ သွင် တာ ထိုင်နေကြောင် "ကို ပြန်၍ပြောပြကြ၏ ဆ ဂပုဏ္ဏာ သည် တပည့်

ကျောင်းသားများနှင့်အတူလိုက်လာကာ ဘုရား ျင်းအနီးသို့ ရောက်သောအခါ အောက်ပါ ထာတို့ဖြင့် မေ လျှောက်၏

ပုဏ္ဏား ္မီ ရူပေ ဗဟုဘော ေ နေ၊
သုည်း အ ည်း ဇနံ ဂါဟိ
အနိဋ္ဌမာနေနေ ဌိတေန ဂ္ဂနာ၊
သုစာရုရူပံ တ ဘိက္ခု စျာ သိ

အို ဟာန် အ ုင်ဘုရား သည်နှက်ရှိုင် သာသဘောလည် ုံ ည်းသေ့,သစ်,ကျာ ကြောက်မက်ဖွ ် ဘော အများ လည်ဖြ သည့် တော အုပ်ကြီး အတွင်း ် လူသူကင်း ဆိတ်လှသည့် နေ ရာသို့ ကပ် င်၍ မတုန်မလှုပ် ည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပြေပြစ်သောကို ် ဖြင့် အလွန်ကောင်း မြတ်သောသဘော ုံသော ဈာန်ကို င်စား ကာနေနိုင်ပါပေ၏

န ္တ တ္ထ တံ နုပိ တ္ထ ဂ ိတံ၊
ေကော အ ညေ န သိတော မုနိ
အစ္ဆေ ရူပံ ဖ ိဘာတိ မ်ံ ္ကာ
 ေကာကော ီတိမနော နေ သေ

ပျော့ပျောင်း ကြည်ချို ီဆိုသံ,တီးမှုတ်သံမ ုံသည့် ဂျ်တော်ကြီး ထဲ၌ ကာစ်ပါ ကည် ီတင် သုံး လျက်နှစ်သက်ရွှင်လန် ီတိလျှမ် သောစိတ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်း တိုကာ ဏ္ဍနိုပ်အံ့ဩစွာ မချို ကျူး ဘဲ မနေနိုင်ပါ

မညာမဟံ လောကာ ပတိသဟဗျတံ၊
အာကင်္ခမာနော ကိ အနုတ္တ
ကသ္မာ ဘ ဇနမ သမသိတော၊
တပေါ ်က္က ကြပ္ဗသိ ပြဟ္မပတ္တိ ဂ

အလွန်မြင့်မြတ်သော ဗြဟ္မာ့ပြည်ကိုလည်း ကောင်း ဗြဟ္မာမင်း ကြီးနှင့်အတူတကွ နေ ခြင်းကိုလည်း ကောင်း လိုလား တောင့်တ၍ ဂျ်သို့နေသည်ဟု သင့်ကို ဏ္ဍနိုပ်မှတ်ထင်ပါသည် အ ုင်သည် အဘ ့ ကြောင့် လူသူမနီး သည့် ဂျ်တော်ကြီး ြိုင်ပေ ပျော်နိုင်ပါသနည်း ဂျ်တော်ကြီး အတွင်း၌ ခုထက် မြင့်မြတ်သည့်အ ပ်သို့ ရောက်ဖို့ ရား ြင်း ထန်သောအကျင့်ကို ကျင့်၍နေပါသလာ

ဘုရား ျင်း   ဂ ကာစိ ကာ ် အဘိနန္ဒနာ ဂ၊
အနေက ရာတူသု ဖုထူ သ ဂ်သိတာ
အညာဏမူလပ္ပဘ ဂ ဇပ္ပိတာ၊
သဗ္ဗာ မ ဂ ဗျန္တိကတာ သမူလိကာ

အိုပုဏ္ဏား ကပ်မက်မှု အလွန်နှစ်သက်မှု များ စွာသောအာရုံတို့အပေ၌ အမြဲငြိကပ် မို့နေ တတ်၍ မသိမှုအ ဲ ဇာလျှင် မြစ်ဖျား ခံသော အမျိုးမျိုး သောတဏှာများ တို့ ငါ့သန္တာန်မှ ကင်း အောင်ပြုအပ်ကုန်ပြီ အ င်း အမြစ်နှင့်တကွ ဖြိုဖျက်အပ်ကုန်ပြီ

မာတိကာသို့

သွာဟံ အကခေါ် အသိတော အနူပ ေ ဂ၊
သဗ္ဗေသု မွေသု သုဒ္ဓ သသနော
ပပ္ပု ျ သမ္မော မနုတ္တ သိဂ်၊
စျာ ဂမဟံ ဗြဟ္မ ဟော သာ ေဂ်

ငါ့မှာ တောင့်တမှုတဏှာမ ိုတော့ အာရုံများ ွာ၌ မှီတွ ်ငြိကပ်တတ်သော ဏှာလည်း မ ိုတော့ ွလမ်း တတ်သော ဏှာလည်းမ ိုတော့ ာ ကြ အာ လုံးအပေ ၌ သန့် ှင်း စင်ကြ ် သော ဉာဏ်အမြင် ို၏ အလွန်မြင့်မြတ်သော မိုမွှမ်းထိုက်သည့် အ ဟတ္တမ ဉာဏ်သို့ ေ ာက် ၍ ေါသည် ဆိတ်ငြိမ် ာအ ပ်၌ ပြု ာ ြင် တင် တင် ွာပင် ျန ်စာ ာ နေတော်မူနိုင်၏ **သ ာ ိုတည်** ာ ကြ တော်ကို နာကြာ သောပုဏ္ဏား သည် တနာ ပ်၌ အသက် ပေ၍ လေ မြတ်ကြည်ညိုရှိသေဆည် ာပ်တတ်သော သ ာ ိုတည်သည့် ဥပါသကာတစ် ေ ဂက် ဖြစ်လေသတည်

ကဋ္ဌဟာ သုတ်ပြီး၏

မာတုပေါသကသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း ာတိုက်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	မာတုပေါသကပုဏ္ဏား
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ာ ှင်
	တ ာ တော်	=	မိဘကိုပြုစုလုပ်ကျွေး ြင်း သည် မြင့်မြတ်သော ကုသိုလ်လုပ်ငန်း ဖြစ်ပုံ

မိဘလုပ်ကျွေး သည့်ပုဏ္ဏား မှု ့မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း ာတိုက်၌ သီ တင်း သုံး နေတော်မူ၏ ထိုစဉ် မာတုပေါသက မိဘကိုလုပ်ကျွေး နေသော ပုဏ္ဏား သည် ဘု ာ ှင်ထံတော်သို့ ေ ာက်လာ၍ အောက်ပါစကား ာကိုလျှောက်၏

ပုဏ္ဏား အ ှင် ေါတမ ာပည့်တော်သည် ာ ကြ သဖြင့် ထမင်း ာ ို ှာ၍ မိဘတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေး ပ်၏ အသို့ပါနည်း ၍ သို့ပြုလေ့ ှိသော ာပည့်တော်သည် ပြုလုပ်သင့်, ပြုလုပ် ထိုက်သည်ကို ပြုလုပ် ာ ောက်ပါ၏လော

ဘု ာ ှင် ပုဏ္ဏား သင်ကား ပြုလုပ်ထိုက်သည်ကို ာင်စစ် ပြုလုပ်သူပင်ဖြစ်ပေ၏ ပုဏ္ဏား တ ာ သဖြင့် ထမင်း ာ ို ှာဖွေ၍ မိဘတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေး သူသည် ကောင်း မှုများ စွာကို ဆည်း ပူ ာ ောက်ပေ၏

ေ ဂ မာတ ိ ပိတ ၊ စ္စော မွေန ပေါသတိ
တာ နံ ပါ စ ိ ဂ ၊ မာတာပိတူသု ပဏ္ဍိတာ
က္က ေ နံ ပသံသန္တိ၊ ပေစ္စ သဂ္ဂေ ပမောတိ

မိခင်ဖခင် ကျေးဇူး ှင်ကို ချစ်ခင်မြတ်လေး ာ ကြ သဖြင့် လုပ်ကျွေး သူကို ၍ဖက်ဘ ၌ပင်

ပညာ[illegible]သူတော်ကောင်းတို့ကနှစ်ထောင်းအား[illegible]ချီးမွမ်းကြကုန်၏[illegible]ကမလွန်ဘ[illegible]နောက်လော ကဌကာ[illegible]နတ်ဘုံတစ်လျှောက်ဌ[illegible]ခံမြောက်ပွင်လန်[illegible]ချမ်းသာ[illegible]၏[illegible]

သ[illegible]ကာ[illegible]တည် [illegible] တ[illegible]တော်ကိုနာကြာ[illegible]သောပုဏ္ဏာသည်[illegible]တနာ[illegible]ပ်ဌ အသက် ပေ၍လေ[illegible]တ်ကြည်ညိုရှိသေမပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော[illegible]ကာ[illegible]တည်ဥပါသကာတစ် [illegible]ဂက်ဖြစ်လေသတည်[illegible]

မာတုပေါသကသုတ်ပြီး၏[illegible]

[illegible]ဘိက္ခကသုတ်

[illegible]　ဌာန　= [illegible]သာ[illegible]တ္ထိမြို့ဇေတ[illegible]န်ကျောင်းတိုက်[illegible]
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= [illegible]ဘိက္ခကပုဏ္ဏာ[illegible]
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်　= [illegible]ဘု[illegible]ရှင်[illegible]
တ[illegible]တော်　= [illegible]လုပ်ငန်းချင်းတူသော်လည်း[illegible]အသက်ရှုကွာပုံ[illegible]

တောင်းစားသူချင်းတူသလား[illegible]ဖုန်မြတ်စွာသည်[illegible]သာ[illegible]တ္ထိမြို့ဇေတ[illegible]န်ကျောင်းတိုက်ဌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏[illegible]ထိုစဉ်ဘိက္ခကမည်သောပုဏ္ဏာသည်ဘု[illegible]ရှင်ထံတော်သို့[illegible]က် လာ၍အောက်ပါစကားကိုဆို၏[illegible]

ပုဏ္ဏာ[illegible]အ[illegible]င်[illegible]တမ[illegible]ကျွန်ုပ်သည်လည်း[illegible]ကမင်းလှည့်လည်းတောင်းစားသူတည်[illegible] အ[illegible]င်[illegible]တမသည်လည်း[illegible]ဆွမ်းခံလှည့်လည်းတောင်းစားသူပင်တည်[illegible]၍သို့တောင်းစားသူချင်း ဖြစ်ကြသောကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးမှာ အဘ[illegible]ထူးခြားချက်မှာ[illegible]ရှိနိုင်ပါသေးသနည်း[illegible]

ဘု[illegible]ရှင် [illegible] န[illegible]တေန ဘိက္ခ ကော[illegible]ဟောတိ[illegible]ဂ[illegible]တာ ဘိက္ခတေ[illegible]
[illegible]သံ[illegible]မွဲ[illegible]သမာ[illegible]ဘိက္ခု[illegible]ဟောတိ[illegible]တာ[illegible]တာ[illegible]

[illegible]ပုဏ္ဏာ[illegible]တောင်းတတ်ကာမျှဖြင့်"ဘိက္ခက"ဟူသောအမည်ကို[illegible]နိုင်[illegible]ကောင်းသော အနံ့ကို[illegible]လှိုင်စေတတ်သည့်အကုသိုလ်တ[illegible]တို့ဆောက်တည်ပြုလုပ်ကာ[illegible]သူတစ်ပါးတို့ထံ တောင်းတတ်ရုံမျှဖြင့်"ဘိက္ခု"အစစ်ဖြစ်သေ[illegible]

[illegible]ဂ[illegible]ဖုည္စ[illegible]ပ[illegible]ဟိတွာ[illegible]ဟ္မစ[illegible]
သ[illegible]ာ[illegible]လောကေ[illegible]တိ[illegible]သ[illegible]ဘိက္ခုတိ[illegible]စ္စတိ[illegible]

ဤလောကဌကောင်းမှု,မကောင်းမှု[illegible]၍[illegible]ခုကိုအ[illegible]ဟာတ္တမ[illegible]ဘက်လက်နက်ဖြင့်[illegible] ဖျက်သမှုအပြင်အပပြုလျက်မြင့်မြတ်သည့်အကျင့်[illegible]တ်ကိုဘက်ဖြင့်ရှုချင့်၍မပြတ်ကျင့် သူသည်သာအစစ်အမှန်"ဘိက္ခု"မည်သူဖြစ်ပေ၏[illegible]

သ[illegible]ကာ[illegible]တည်[illegible]တ[illegible]တော်ကိုနာကြာ[illegible]သောပုဏ္ဏာသည်[illegible]တနာ[illegible]ပ်ဌ အသက် ပေ၍လေ[illegible]တ်ကြည်ညိုမှီခိုဆည်းကပ်တတ်သော[illegible]ကာ[illegible]တည်ဥပါသကာတစ်[illegible]ဂက် ဖြစ်လေသတည်[illegible]

ဘိက္ခကသုတ်ပြီး၏[illegible]

သဗြာဟ္မဏသုတ်

၇။	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သဗြာဟ္မဏပုဏ္ဏား။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားခေါင်း	= မကောင်းမှုကိုပယ်တတ်သော ဖြင့်ဆေးကြောမှု၊ မဂ္ဂင်ရေ ဖြင့်ဆေးမှုပုံ။

မကောင်းမှုရေဖြင့်ဆေး။ မှတ်သားစွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုမြို့၌ပင် သဗြာဟ္မဏမည်သော ပုဏ္ဏားတစ်ဦးလည်း နေထိုင်၏။ ထိုသူသည် "ပြုမိသော မကောင်းမှုများကို ရေဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်၏" ဟု ယူဆကာ ယုံကြည်သူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် နေ့တစ်ကြိမ်၊ နံနက်စောစောတစ်ကြိမ် လည်းပင် တိုင်အောင် မြစ်ရေထဲသို့ ဆင်းသက်လေ့ရှိ၏။ ၎င်း၏အကြောင်းကို သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာသော အရှင်အာနန္ဒာက ကြားသိတော်မူသဖြင့် ဆွမ်းခံပြန်သော အခါ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား၏။ ပုဏ္ဏားကို သနားချီးမြှောက်သော အားဖြင့် ၎င်းပုဏ္ဏားအိမ်သို့ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူပါရန် တောင်းပန်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် သဗြာဟ္မဏပုဏ္ဏားအိမ်သို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်။ ထို့နောက် —

ဘုရားရှင်။ "ပုဏ္ဏား... သင်သည် မိမိပြုအပ်ခဲ့မိသော မကောင်းမှုမှန်သမျှကို ရေဖြင့်ဆေး ကြောလျှင် စင်ကြယ်နိုင်၏" ဟု ယုံကြည်၍ ညဦး၊ နံနက်အချိန်မှန်မှန် ရေသို့သက်ဆင်းသည့်အကျင့် ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသည်ဟု ကြားရသည်မှာ မှန်သလား။

ပုဏ္ဏား။ အရှင်ဂေါတမ ကြားရသည့်အတိုင်း မှန်ပါသည်။

ဘုရားရှင်။ ပုဏ္ဏား... အဘယ် အကျိုးထူးကို မြော်မြင်ခြင်းကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အား ထုတ်သနည်း။

ပုဏ္ဏား။ အရှင်ဂေါတမ... ကျွန်ုပ်၏ နေ့အချိန်ပြုအပ်မိသော မကောင်းမှုမှန်သမျှကို ညနေ အချိန်၌ ရေသို့သက်ဆင်း၍ ချိုးခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ည၌အချိန်ပြုအပ်မိသော မကောင်းမှု မှန်သမျှကို နံနက်အချိန်၌ ရေသို့သက်ဆင်း၍ ချိုးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ဆေးကျောပါ၍ စင်ကြယ် စေနိုင်ပါသည်။ ဤအကျိုးထူးကို မြော်မြင်၍ ကျွန်ုပ်သည် ဤအကျင့်ကို ပြုလုပ်အားထုတ်နေ ပါသည်။

သဗြာဟ္မဏသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

အရှင်အာနန္ဒာ ဘာကြောင့် ဘုရားရှင်ပင့်။ ဤသဗြာဟ္မဏပုဏ္ဏားသည် အရှင်အာနန္ဒာ၏ လူတုန်းက ကြောင်းဖြစ်စဉ်က ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ မိမိ၏ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဤကဲ့သို့ မှားယွင်းသော အယူကို ယူကာ အပါယ်လေးပါးသို့ လားရာကြောင်းအကျင့်ကို ဆက်လက်၍ မကျင့်ပါစေနှင့်တော့ဟု သဘောထားတော်မူသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် အခြေအမြစ်များသူဖြစ်၍ ဆွေအမျိုးအားကောင်းသူဖြစ်၍ ထိုသူတစ်ယောက် သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုလျှင် နောက်ပါများစွာလည်း သာသနာတော်ကို ကြည်ညို၍ ကောင်းမှုကုသိုလ်တရားများ ပွားများမည် ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်အား ပုဏ္ဏားအိမ်ကြွရန် လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘု□ါ□ုံး□ □□□□□ မ္မော□ာဟော□ြာဟ္မဏာ□သီလတိတ္တော၊
အနာ□လော□သမ္ဗိ□တံ□သတ္တော□
□ တ္ထ□ာင□□□နော□ိနာတာ၊
အနလ္လ□တ္တာ□□ာ□ိန္တ□□□

အိုပုဏ္ဏာ□□မ□ုင်□ါ□မြတ်တ□ါ□သည်□ူတော်စင်အပေါင်း□န်စ်ထောင်□ုင်ဖြိ□□ချိုဖြို□န်□ကန်ကြီး□ဖြစ်၏□ထိုမ□ုင်□ါတန်□ကန်တော်ကြီးသည်□တုပါ□သု□သီလ□ြတ်□မှတည်□ာူသော□ဆိပ်ကမ်း□လည်း□ို၏□သတ္တ□အများ□သောက်ချိုကြ□လည်း□ချောက်ချားမပြုမနောက်ကျူချေ□ပညာ□သူတော်ကောင်းတို့လည်း□န်စ်ထောင်အော□ချိုမှမ်းကြ၏□မ□ုင်□ါတန်□င်□ကန်ကြီး□ပင်□□ပါ□သော□ာ□ာက်ကြောင့်□ာ□လေ□ြမြေ□သစ်ကြေ□အာ□လုံး□၏အဆုံး□သို့□က်တော်မူကြကုန်သော□အာသ□ါကင်□ွာ□ဟန္တာအ□ုင်မြတ်တို့သည်□ကောင်□ွာဆင်□သက်□□ချိုကြကုန်လျက်□မစိုစွတ်သောကို□ုံကြကုန်သည်ဖြစ်၍□နိဗ္ဗူသောင်ကမ်း□တစ်ဖက်နန်□သို့□ံမြန်□ာူ□ြောက်တော်မူကြပေကုန်၏□

သ□ကာ□ာတည်□□□ တ□ါ□တော်ကို□ကြာ□သောအခါမှုဏ္ဏာ□သည်□ူ၏အ□ အာ□လုံး□ကို□စွန့်လွှတ်၍□တနာ□□ာ်□အသက်ပေ□၍□လေ□မြတ်ကြည်ညို□ရှိသေဆည်□ာပ်တတ်သော□သ□ကာ□ာတည်□ဥပါသကာတစ်□□ဂက်□ဖြစ်လေသတည်း□

သ□□သုတ်ပြီး၏□

□□□ဓါမ□ုသ္သသုတ်

□□□□	ဌာန	=	□သက္ကတိုင်း□ဓါမ□ုသ္သနိ□ုံ□စည်□□□ဂဇ□ုင်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	□ဓါမ□ုသ္သ□ါနေ□မှုဏ္ဏာ□သူကြွ□မျာ□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	□ဘု□ါ□ုံး□
	တ□ါ□တော်	=	□ပညာ□သူတော်ကောင်း□မပါ□ုင်သော□အစည်း□အ□□ သည်□သဘာ□အစည်း□အ□□□အစစ်မဖြစ်သေ□ကြ□

ဘု□ါ□ုံး□အခေါက်ခံ□□□□□ မ□မြတ်စွာသည်□အခါတစ်ပါး□ှ□သက္ကတိုင်း□အပါအ□ုင်□ဓါမတိုင်□ဖြစ်□အ□တ်အစာ□ာ□ထိုဌာနသ၌□ပါမျာ□လုသောကြောင့်□ဓါမ□ုသ္သမည်သော□နိ□ုံ□ှ□သီတင်း□သုံး□တော်မူ၏□ထိုနိ□ုံ□သည်□သာကီ□ုင်မင်□ာတို့□ပိုင်ဆိုင်သော□န□ မြေဖြစ်၏□ထိုသို့□သီတင်း□သုံး□တော်မူစဉ်□ဘု□ါ□ုံး□သည်□နံနက်အချိန်□□ ထိုနိ□ုံ□သို့□ဆွမ်း□ခံကြွလာတော်မူ၏□ထိုအချိန်□□ ဓါမ□ုသ္သနိ□ုံ□ှ□နေကြသော□□ွာ၏မျက်နှာဖုံး□လူကြီး□လူကောင်း□ပုဏ္ဏာ□သူကြွ□မျာ□သည်သူတို့၏စည်□□□နေကျ□အဆောက်အအုံ၌□အစည်း□အ□□တျ□ုင်□နေနိုက်ဖြစ်၏□ဘု□ါ□ုံး□ထိုအစည်း□အ□□အဆောက်အအုံအနီး□□က်တော်မူသောအခါ□ှ□သည်□ာဖြောက်ဖြောက်□ာချလာ၏□ထိုအခါ□ဘု□ါ□ုံး□သည်□စည်□□□ခန်း□မအတွင်း□သို့□ုင်ကြွတော်မူခဲ့သည်□မှုဏ္ဏာ□သူကြွ□တို့သည်□ဘု□ါ□ုံး□□ုင်လာသည်ကို□မြကြိုက်ကြသဖြင့်□□

“ဦးပြည်းခေါင်းတုံး ဖြစ်ကြသော ဤဟန်ဆောင် ရဟန်းတုတ်တို့ကား အဘယ်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်စားတို့နည်း၊ အဘယ် ဦးပြည်းခေါင်းတုံး ပုဂ္ဂိုလ်စားများတို့၏ အစည်းအဝေး အကျင့်ဝတ်လမ်းစဉ်ကို သိနိုင်လိမ့်မည်နည်း” ဟု ဝိုင်းဝန်း ရှုတ်ချပြစ်တင်ပြောဆိုကြကုန်၏။

အစည်းအဝေး ဆိုင်ရာ သဘင်မမည် ။ ။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ထိုပုဏ္ဏားတို့အား အောက်ပါဂါထာဖြင့် ပြန်၍မိန့်ကြားတော်မူ၏။

နေသာ သဘာ ယတ္ထ န သန္တိ သန္တော၊
သန္တော န တေ ယေ န ဝဒန္တိ ဓမ္မံ။
ရာဂဉ္စ ဒေါသဉ္စ ပဟာယ မောဟံ၊
ဓမ္မံ ဝဒန္တာ စ ဘဝန္တိ သန္တော။

ပညာရှိသူတော်ကောင်း မပါဝင်သော အစည်းအဝေးသည် “သဘင်” အမည်ကို မခံထိုက်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟနည်းကြောင်း တရားစကားကို မဟောပြောတတ်သူများသည်လည်း “ပညာရှိ သူတော်ကောင်း” အမည်ကို မခံထိုက်။ ထို့ပြင်လည်း ရာဂ ဒေါသ မောဟ စသည့် ကျူးလွန်ကောင်းမှု တို့ကို စွန့်ပယ်နိုင်၍ ရာဂ ဒေါသ မောဟ နည်းကြောင်း တရားစကားကို သူတစ်ပါးတို့အား ဟောကြားနိုင်သူတို့သည်သာ ပညာရှိသူတော်ကောင်း အစစ် ဖြစ်ကြကုန်၏။

သရဏဂုံတည်ကြ ။ ။ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို နာကြားကြသော အစည်းအဝေးရှိ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ဝမ်းမြောက်နှစ်သက် လက်ခံကြကုန် လျက် ယနေ့မှစ၍ အသက်ပေ၍ လေးမြတ်ကြည်ညိုရှိသေဆည်းကပ်တတ်သော သရဏဂုံတည် ဥပါသကာများ အဖြစ် ခံယူခံကြလေသတည်း။

ပုဒ်စုံ ခေါ်မှုသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

မိုးတဖြောက်ဖြောက် ။ ။ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်အဆောက်အအုံအနီး၌ ရောက်ချိန်၌ မိုးတဖြောက်ဖြောက်ကျခြင်း သည် ဘုရားရှင်၏ အာနုဘော်မှုချက်ကြောင့် ကျခြင်း ဖြစ်၏။ အစည်းအဝေးသို့ ဝင်နိုင်ရန် အကြောင်းဖန်ဆင်းတော်မူ လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အစည်းအဝေး ကျင့်ဝတ် ။ ။ အစည်းအဝေး ကျင်းပနေ၍ ပရိသတ်များ ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေချိန်၌ နောက်ထပ် ဝင်လာလိုသူသည် ပရိသတ်၏အကြားသို့ မတိုးမဝှေ့ဘဲ ပရိသတ်၏နံဘေးမှ စဉ်ဖက်လွတ်ရာ အရပ်မှ ဝင်ရ ဖြစ်၏။ ပရိသတ်ကို တိုးဝှေ့၍ ဝင်လျှင် ပရိသတ်သည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မငြိမ်မသက် ဖြစ်တတ်၏။ ထိုသို့သော ဘုရားရှင်ကမူ ထိုစည်းမျဉ်းကို သိတော်မူသော်လည်း ပရိသတ်အစည်းအဝေး၏ အကြားသို့ ပင် ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး တိုးဝင်ကြွတော် မူလိုက်၏။ ထိုသို့မှသာ တဲ့ပြစ်စကား ဖြစ်ပေမည်။ ထိုစကား ဖြစ်မှ ကျွန်ုပ်တရားကို ဟောမည်။ ကျွန်ုပ်တရားကို ဟောမှ ကျွန်ုပ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သရဏဂုံတည်ကာ အကျွတ်တရား ရကြပေမည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ခေါ်မှုသုတ် ပြီး၏။

ဒုတိယခုမြောက် ဥပါသကဝဂ် ပြီး၏။

သတ္တမခုမြောက် ဗြာဟ္မဏသံယုတ် မြန်မာပြန် ပြီး၏။

ဓိသသံ ုတ်

ကဗျာပါ ူ တေ ်တွဲ့ အရှင် ဓိသထေ ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောတ ါ တော်များ

နိကွန္တသုတ်

ဌာန = အာဌ ဓိမြို့ အဂ္ဂ ဉ စေတီကျောင်း တိုက်
ကာလ = နံနက်ဆွမ်း ခံချိန်
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = အရှင် ဓိသ
တ ါ တော် = တစ်ကြိမ်လျှင် ြော တစ်စင် ဖြင့်သာ ဖစ်ခတ်နိုင်သော လေ သမာ ကျော်ထက် ကြောက်ဖွ ်ကောင်း သော တစ်ကြိမ်လျှင် မြော ါ စင် ဖြင့် ဖစ်ခတ်နိုင်သည့် မိန် မတို့ ာ်ကို ခုခံကာ ကွ ် နည်း

အရှင် ဓိသနှင့် မြော ာ်ချက် အခါတစ်ပါး၌ အရှင် ဓိသသည် အာဌ ဓိမြို့အနီး ို အဂ္ဂ ဉ စေတီကျောင်း တိုက်၌ မိမိ၏ဥပဇ္ဈာ ် ဆ ါ နိဂြော ကပ္ပထေ ်နှင့်အတူ သီတင်း သုံ တော်မူ၏။ ထိုအခါ၌ အရှင် ဓိသသည် တစ် ါမျှမ သေ သော ဟန် သစ်ဖြစ်စ ဟန် ် ဘ သာ ့သေ ၏ သပိတ်သင်္ကန်း တို့ကိုပင် ကောင်း စွာ အချိုးတကျကျ မကိုင်တတ် မရုံတတ်သေ သဖြင့် သီတင်း ကြီး ဟန် တော်များ ဆွမ်း ခံကြွချိန် ် ကျောင်း၌ချန်ထား ခဲ့သဖြင့် ကျောင်း စောင့် င် နေ စ် ၏ ထိုအချိန် ် အာဌ ဓိမြို့မှ အမျိုး သမီး များ စွာတို့သည် မိမိတို့စည် စိမ်ဥစ္စာ အလိုက် သိုက်မြိုက်တင့်တ ် စွာ တ်စား ာနံ့ဆာ ွ ဂ္ဂဆင်မြန်းကြကုန်လျက် အဂ္ဂ ဉ ကျောင်း တိုက်ကို ကြည့်ရှု န် ါ က်လာကြကုန်၏။ ထိုအမျိုး သမီး တို့ကို မြင် သော အရှင် ဓိသ ဟန် ပျိုကလေး၏သန္တာန်၌ ဟန် ဘောင်း ဟန် ာ ် မမွေ့လျော်မပျော်ပိုက်မှု ဖြစ်ပေ သော၏ မာတု ါမတို့အပေ၌ စွဲလမ်း ာပ်မက်မှု ါ သည်။ ဟန် ာ ါ ကြီး ာ ာ ျင့်ကြံလိုသည့် ာသိုလ် စိတ်ကလေး ကို ချိုဖွဲ့ဖျက်ဆီး ဖစ်လိုက်၏။ မာတု ါမတို့ ဖစ်ခတ်လိုက်သော ရူပ,သ စသည့် အာရုံ မြော အဖုံဖုံသည် အရှင် ဓိသ၏နှလုံး သာ တွင် ရုံ င်လျက် ့ ်လေတော့သည်

အရှင် ဓိသ၏ ဖြစ်စဉ်အကျဉ်း ချုပ်

ကမ္ဘာတစ်သိန်း ာဆု ဤကမ္ဘာမှ နောက်ဆုတ်ပြန်၍ တွက်လျှင် ာစ်သိန်း မြောက်ကမ္ဘာ ် မ ုမုတ္တိုု ဘု ါ ုင်ပွင့်တော်မူခိုက် ဟံသာ တီမင်း နေပြည်၌ သူဌေးမျိုး ွ ် လုလင်ပျိုကလေး ာစ်ဦး ့ခဲ့ဖူး၏။ ာစ်နေ့သော် မ ုမုတ္တိုု ဘု ါ ုင်သည် သူ၏သာ ကမျာ တွင် ဟန် တော်တစ်ပါး ကို မ ာနဉာဏ် ကဗျာဉာဏ် အထူး ချွန်ဆုံး ဘွဲ့ထူး ဖြင့် ပ သတ်စုံအလ ် ၌ ချီး ာျူး မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ထိုစဉ် မ သတ်အတွင်း ၌ ာ ါ တော်နာ ု င် ါ က်နေခဲ့သော ခင်အမျိုး သာ ာလေး သည် ထိုဘွဲ့ထူး င် ဟန် တော်ကို အာ ာျကြည်ညို ထို ဟန် တော်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လိုလှ သဖြင့် ဘု ါ ုင်နှင့်တကွ နောက်ပါ ဟန် တော်များ စွာကို မိမိအိမ်သို့ပင့်လျက် ခုနစ် က်ပတ်လုံး ဆွမ်း ကျွေး အလှူ ပွဲကြီး ကို ပြု၏။ နောက်ဆုံး က်၌ ် စက်ချချိန် ် "ဤကောင်း မှုကြောင့် အခြား ဆုကိုမ ု လိုပါ နောက်နောက် ဘု ါ ုင် ာစ်ဆူဆူ၏လက်ထက်၌ မ ဘာနဉာဏ် တေ ်ဘွဲ့ ဟန် တော်တစ်ပါး ဖြစ် ပါလို၏" ဟူ၍ ဆုပန် ခဲ့လေသည်

မြောက်ကိုခံကာကွ ထိုသို့ရုတ်တက်အားဖြင့်မာတုဒ္ဒမတို့၏မြောက်ကိုခံလိုက်သောအခါ ဗိသသည်ခစ်ခဏချင်းပင်သတိပြန်ရကာ "မာတုဒ္ဒမတို့ကိုမြင်ခြင်းကြောင့် ဟန်ဆဲ၌မမွေ့လျော်မပျော်ပိုက်ခြင်းကိုအဖြစ်ခံသောငါသည် ကြံတောင့်ကြံခဲထောအပ်သောဟန်ဆဲကိုအမတော်လေစွ မာတုဒ္ဒမတို့အပေါ်၌စွဲလမ်းတပ်မက်မှုဖြစ်ခြင်းကို ခံသောငါသည် တန်ဖိုးလှသောဟန်ဆဲကိုမကောင်းသဖြင့် အပ်လေစွ ခုအချိန်၌ တစ်ပါတည်းသောကျောင်းမှာကျန်သည်ဖြစ်၍ ဤမမွေ့လျော်မပျော်ပိုက်မှုနှင့်တပ်မက်မှုကိုဖျောက်ပေနိုင်မည့်အခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှမမြင်နိုင် ထို့ကြောင့် ငါသည်မိမိကိုယ်တိုင်ပင်မိမိ၏မမွေ့လျော်မပျော်ပိုက်မှုကိုဖျောက်တော့မည်"ဟုကြံ၍ အောက်ပါဂါထာတို့ကိုရွတ်ဆိုလေ၏။

နိက္ခန္တံ တာမံ သန္တံ၊ အာ ဒွါန ...
ဝိတက္ကာ ဥပ ဂ ...။

အိမ်ရာတည်ထောင်သူတို့ဘောင်မှ ခွါ၍ ထွက်မြောက်ဟန်ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လာသောငါ့အထံသို့ ကြမ်းကြုတ်မည်းနက်ကာမဝိတက်တို့သည် မည်းညစ်တင်းမာပ်နတ်၏အသင်းအပင်းမှကပ်ချဉ်းပြေးဝင်လာကြလေ ဝင်တကား။

ခေါင်းရိုးခေါက်မေးဆေးရာကလေး ထိုအမျိုးသားကလေးသည်လှုပြည်နတ်ပြည်ကျင်လည်လာခဲ့ရ ကျကမ္ဘာမှ ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူလက်ထက်တော်၌ သာဝတ္ထိမြို့ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်လာ၏ ဗေဒသုံးပုံကိုတိုင်ကပင် ပေါင်းများစွာတတ်ကျွမ်းသောပဏ္ဍိတ်များဖြစ်သည့်အလျောက်သာဖြစ်သူ ဗိသလုလင်ကလေးသည်လည်း အမိဖက်မှ အဖဖက်မှ အားဖြင့် တစ်ထောင်ကိုပိုင်နိုင်သူဖြစ်၏ အထူးအားဖြင့်ဆေးသီသ မန္တန်ခေါ်သူသေ၏ဦးခေါင်းခွံကိုမန္တန်စုပ်ကာလက်ဖြင့်ခေါက်၍ ဤသူဘယ်ဘုံဘယ်ဘာဌာန၌ဖြစ်နေ သည်"ဆိုသည်ကိုသိသည့် ဝိဇ္ဇာပညာတစ်ပါးကိုလည်း ထူးကဲစွာတတ်ထားသူဖြစ်၏ ထိုအတတ်ကြောင့်ပင် ဗမ္မုပ်နယ်တစ်ခွင်၌ ထင်ပေကျော်ကြားလူသိများလှ၏ လောဘ်သပ်ပကာဆိုသည်မှာလည်း လိုအပ်သည်ထက်ပင် ပိုလျှံနေသေ၏ ပုဏ္ဏားများလည်း လူ့ကိုအကြောင်းပြု၍ အလွန်စန်ဖွင့်လျက်ရှိကြ၏။

ဗုဒ္ဓနှင့်မန္တန်ပြိုင်ပွဲ ပုဏ္ဏားကြီးများသည် ဗိသလုလင်ကိုထောလုံးဖြင့်တင်ဆောင်ကာ အမြို့မြို့အရွာရွာ နယ်တကာလှည့်နေခဲ့ကြ၏ ထို့နောက်သာဝတ္ထိသို့တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်လာချိန် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက် တော်အနီးသို့ရောက်လာကြစဉ် ဗိသလုလင်သည် ဘုရားအားဖူးမြင်လိုစိတ်ဖိတ်လာခဲ့၏ "ဟန်ဂေါတမ ဟာလည်း ပဏ္ဍိတ်တစ်ပါးပါ၊ ဒါဟာသူ့ထံသို့လည်း သွားရောက်ဆွေးနွေးသင့်တယ်၊ ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် အကျိုးပြုဖို့သာအကြောင်းမြင်တယ်"စသည်စသည်ကိုလည်း စဉ်းစားမိ၏ ထို့ကြောင့်ပုဏ္ဏားကြီးတို့ကမသွားနိုင်တားဆီး ကန့်ကွက်ကြသည့်ကြားမှပင်ဘုရားထံတော်မှောက်သို့ ရောက်လာခဲ့သည် ထိုအခါ

ဗုဒ္ဓ — ဗိသ သင်ဟာ ဆေးသီသမန္တန်အတတ်ကိုတတ်ကျွမ်းသည်ဟုကြားသိရသည်မှာ မှန်သလား။
ဗိသ — မှန်ပါသည်အရှင်ဂေါတမ။
ဗုဒ္ဓ — ကောင်းပြီ ဟော ဤခေါင်းခွံကိုမန္တန်ဖြင့်စစ်ဆေးကြည့်စမ်းပါ၊ သူဟာဘယ်ရောက်နေတဲ့သူလဲ။
ငရဲရောက်နေသူ၏ဦးခေါင်းခွံကိုပြသည်။
ဗိသ — ပုဂ္ဂိုလ်ဟာငရဲရောက်နေပါတယ် အရှင်ဂေါတမ။
ဗုဒ္ဓ — ဟုတ်ပေ၏၊ ဟုတ်ပေ၏ ကိုင်း ဟော ဤတစ်ခုကြည့်စမ်းပါဦး လူ့ပြည်ရောက်နေသူ၏ဦးခေါင်းခွံကိုပြ၏။
ဗိသ — ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့လူ့ပြည်ပြန်ရောက်နေပါတယ် အရှင်ဂေါတမ။

မာတိကာသို့

ဉ ုပုတ္တာ မဟိသာသာ၊ သိက္ခိတာ ဠ မ္မိနော
သမန္တာ ဖ ိကိ ျ သဟသံ အပလာ ိနံ

နှစ်ပေါင် များ စွာ လေ့လာသင်ကြား တတ်မြောက်ထား ကြသည့်၊ ကျုံ ုင် နိုင်ခဲ့သော လေ့ ကြသည့်၊ ကျော်စောထင် ှား လေ ဆ ကြီးမျာ ၏ သာ ဖြစ်ကြသည့်၊ ည်သည့် နှ်သူနှင့် င်ဆိုင် သည်ဖြစ်စေ ကြောက် ွှ ထွက်ပြေ လေ့မ ကြသည့် လေ သမာ အကျော်အမော် တစ် ထောင်တို့သည် တ် န် ျင်မှ ိုင် ပစ်ခတ်ကုန်သည် ဆိုကြစို့

သစေပိ တေတော ကိ ျ၊ အာ မိသန္တိ ဏ္ဏတ္တိ ဂ
နေ မ်း ျာ ိ သန္တို၊ မ္မေ သမို တိဋ္ဌိတံ

လေ သမာ တစ်ဦး အတွက် တစ်ကြိမ်လျှင် ြာ တစ်စင် သာ ပစ်ခတ်နိုင်သော ဆိုအပ်ခဲ့သော လေ သမာ ပေါင် တစ်ထောင်တို့ထက် တစ်ကြိမ်လျှင် တစ် ဂက်ကပင် ရှုပ,သ စ်သည့် အာရုံ ြာ ါ မှ ဖြင့် ပစ်ခွင်းနိုင်သော ိန် ပေါင် တစ်ထောင်တို့က ထက်ကဲ ချွန် သာလွန် ကုန်၏ ယို့သော် ထို လေ သမာ တစ်ထောင် ိုင် ပစ်ခတ်သည် ထက် သာလွန်သော ိန် ပေါင် တစ်ထောင်ကျော်မက ါ၏အထံ ိုင် စေဦး တော့ သိက္ခာ ပါ ကို ံ့ တ ဒြ ာ မာ နိုင်ခိုင် ပ်တည်နိုင်သော ့ကို င် ိန် တစ်သင် ာ သတ်ည့ဉ် နှိပ်စက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ

ဗုဒ္ဓ ကိုင် ဖြင့် ဟာ ဦ ခေါင်း ွ် ုင်ကကော နှတ်ပြည် ာက်နေသူ၏ ဦ ခေါင်း ကိုပြ၏
ိသ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ နှတ်ပြည် ာက်နေပါတ ် အ ုင်ဝေ တမ
ဗုဒ္ဓ အာ လုံ ဟုတ်မှန်ပါပေတ ်၊ ကိုင် ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ကကော ၍တစ်ကြိမ်ဒ္ဓမှုဖ ိနှိမ့်ဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ သော ဟန္တာအ ုင်မြတ်တစ်ပါ ၏ ဦ ခေါင်း ကို တော်မူသည်
ိသ မန္တန်ကို ပ်တလဲလဲစုပ်ပြီ အ ိပ်နိမိတ်မပေ ာ က်ဖြင့် အမျို ျို ပြောင် ၍ပြောင် ၍ ခေါက်ကြည့်၏ အဖြေမထွက် ကြာတော့ တ အင် အင် ဖြင့် စိတ်ပန် ကို ် ပန် ဖြစ်လာ၏ ခေါင်မှ ချွေး သီ ချွေ ပေါက်မျာ ကျလာ၏
ဗုဒ္ဓ ိသ အဖြေမထွက်သေ ပါလာ ပင်ပန် နေပြီထင်တ ်
ိသ အ ုင်ဝေ တမ အထပ်ထပ်အဖုံဖုံ စမ် ပါသော်လည် ၍ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ် ဂဌာနကို ကျွန်ုပ် သိနိုင်တော့ပါ၊ အ ုင်ဝေ တမကော သိပါသလာ
ဗုဒ္ဓ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ့ကို အမှီပြုပြီ သွာ သူဖြစ်လေတော့ သူ ့သွာ ဂဌာနကို မသိဘဲ ုပ့်မလာ
ိသ အ ုင်ဝေ တမ မန္တန်နဲ့ မန္တန်ချင် လဲလု ် မှုပြုတ ် ဆိုတာ ာ ် သူ့မှ အရှုံ ိပါဘူ တော့ကာ ကျွန်ုပ် တတ်ထား သည့် မန္တန်ကိုလည် အ ုင်ဝေ တမ အာ ပေ ပါမည် အ ုင်ဝေ တမကလည် အဲ ိမန္တန်ကို ကျွန်ုပ် အာ ပေ ပါ
ဗုဒ္ဓ ိသ မန္တန်ချင် လဲလု ် နေစ ဂမလိုပါဘူ တို့က တို့မန္တန်ကို အလကာ ပေ နိုင်ပါတ ်
ိသ ကောင် လှပါပြီ အ ုင်ဝေ တမ၊ လိုဆိုလျှင် ကျွန်ုပ် အဲ ိမန္တန်ကို သင် ု ပါ စေ
ဗုဒ္ဓ ိသ သင်တို့ပုဏ္ဏာ တွေမှာ မန္တန်ကောင် တစ်ခုကို သင်တော့မည့်ဆိုလျှင် ပ ိကမ် ေ ုပ်င် အလုပ် ကလေ တွေ လုပ်ကြ ရို ကုံ ိ သလို ါ၏မန္တန်ကို သင် ု ဂမှာလည် ပ ိကမ် ေ ုပ်င် ကိုစ္စ ကလေ မျာ တော့ လုပ် ပေလိမ့်ဦ မည်
ိသ ကောင် ပါပြီ အ ုင်ဝေ တမ၊ လုပ်စ ဂ ိတာကိုသာ အမိန့် ိတော်မူပါ

သက္ခိ တိ မြေ သုတံ တေံ၊ ဖု ့ သော ိ စ္စဗန္ဓ နော
နိဗ္ဗာန မန္ နံ ဂ္ဂ တတ္တ မေ န္ဒိ တော မ နော

ဂ ့ ေ ါသ စ သည်ဆူဆူ အပူခပ်သိမ် အေ ငြိမ် ကြောင် ဖြစ်သော ိပသ္သနာလမ် ကောင်း ကို ငါသည် နေမျိုး တွတ်တင် ဘု ဂ ုင်၏ထံတော်မှ ကြား နာအပ်ဖူး ပြီ ဖြစ်၏ ငါ၏စိတ်သည် ခု ထို ိပသ္သနာတည် ဟူသောလမ် ကောင်း ကိန် အောင် ပျော်မွေ့နေပေပြီ

ဗု ္ဓ တို့က ိ မန္တန်ကို သင်ပေ လျှင် အသွင်တူချင် တို့မှ သင်ပေ သည် ကြောင့် တို့လို ဟန် အသွင်ကို သင်အလျှင်ပထမ ု မည်

ိသ အဖော်ပုဏ္ဏာ များ အား ပြန်၍ အကျိုး အကြောင်း ပြောပြတိုင်ပင်၏ မန္တန် ရုံ သက်န် တ်နေမည်ဖြစ် ကြောင်း ၍ မန္တန်ကို လျှင် မျိုး ပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေသည် ခုထက်ပို၍ ထင်ပေ ကျော်ကြား လာဘ် လာဘပေါ်များ မည်ဖြစ်ကြောင်း များ တို့ ပြောပြပြီ လျှင် ဘု ဂ ုင်ထံပြန်လာ၍ ကောင်း ါပြီ အ ုင် ေ ါတမ ကျွန်ုပ်ကို ုင် ဟန် ပြုပေ တော်မူပါ

ဗု ္ဓ ထိုအချိန်၌ အနီး မှာ ုနေသော အ ုင်နိ ြေ ကပ္ပထေ ်ကို ခေ တော်မူ၍ နိ ြေ ကပ္ပ ိသကို ဟန် ပြုပေ လိုက်ပါ

ိသ ဟန် အဖြစ်ကို ပြီ နောက် ဘု ဂ ုင်ထံလာ၍ လက်အုပ်ချီကာ တည်နေပြီ လျှင် အ ုင်ဘု ဂ မန္တန် ကို သင်ပေ တော်မူပါ

ဗု ္ဓ ကောင်း ပြီ ိသ ဟော ိ ပြေ မန္တန်ကလေ တို အလျှင်ပထမ တ်ဆိုပွာ များ စ် ါဦ ကောဋ္ဌာ သ ကမ္မဋ္ဌာန် တို က်ဆိုစီ ဖြန် စေတော်မူ၏

ိသ ဆိပ်ငြိမ်သည့်နေ တစ်ခု၌ထိုင်၍ ကေသာ,လောမာ,နခါ, န္တာ,တစော တစော, န္တာ,နခါ,လောမာ,ကေ သာ ါ၏ကို မှာ နှုံသာမွေ ကြိုင် ခိုင်လှစွာ ကောင်း ါမမြင် ဆံပင်သာ အမွေ ၍ သည့်လက်သည် ခြေအသည် နှင့် သွာ လည် စ်ထွေ အ ေ တစ်မျိုး ့ နံဆို သည် အသို အပုပ်ချည် ါတကာ

က္ကမသို့ ကာ ေ က္ကမေ ကေသာ နာမ က္ကာတောပိ န္ဓတောပိ သဏ္ဌာနတောပိ ကာသတောပိ အာသ တောပိ အသုဘာ ဇ ္ဓာ ါ ိ ကူလျာ

က္ကမသို့ ကာ ေ မစင်မကြ ် ွဖွ ် ပြည့်လျှမ် အ ေ လွှမ် ဖုံ ၍ ါ၏တစ်ကို ် လုံ ၌ ကူမေ ကေသာ နာမ ဦ ခေါင် ထက်နေ တွက် ေများ ဖျင် ၍ ဆံပင်အစုတို့သည်၊ က္ကာတောပိ အဆင် အာ ဖြင့်လည် ကောင်း န္ဓတောပိ အနံ့ အာ ဖြင့်လည် ကောင်း သဏ္ဌာနတောပိ ပုံသဏ္ဌာန် အာ ဖြင့်လည် ကောင်း ကာ သတောပိ ပေါက် ဋ္ဌာန အ ်ေ သအာ ဖြင့်လည် ကောင်း အာသ တောပိ ဆံပင်၏ဖြစ်ကြောင်း သလိပ် ပြည်သွေ စသော အစုအပေါင် အာ ဖြင့်လည် ကောင်း အသုဘာ စွဲလမ် ဖွ ် မတင့်တ ် ကုန်၊ ဇ ္ဓာ စက် ဆုပ်ဖွ ် ကောင် ကုန်၏၊ ါ ိ ကူလျာ နှလုံ နာသော ွ ဂ ဖွ ် ဖြစ်ကုန်၏ ၍ ကာ သမထ တို့အတူ လောမာ စသည်ချဲ့

ကေသာ သုညာ အတ္တေန အတ္တနိ ေ န

ကေသာ ဦ ခေါင် ထက်နေ တွက် ေ များ ဖျင် ဆံပင်အစုတို့သည်၊ အတ္တေန သူပြုစီမံ သူခံစံတတ်သည့် အမာခံအတ္တမှလည် ကောင်း အတ္တနိ ေ န ထိုအမာခံအတ္တ၏ ပြုသမျှခံ ဖန်သမျှဖြစ် သည့် ဥစ္စာ၏ အဖြစ်မှလည် ကောင်း သုညာ မဟုတ်လုံ လုံ သုဉ် ကြလေကုန်၏တကာ ၍ကာ ိပသ္သနာ ကျန်သည်တို့ကို အလာ တူဆို

တော ိ ဘွဲ့ထူ ၍သို့လျှင် မန္တန် ချင်ဇော ဖြင့် ပ ိ ကမ် ေ ုပိုင် ကောဋ္ဌာသ ကမ္မဋ္ဌာန် တို အထပ်ထပ် စီ ဖြန် တော်မူ ်င် ပ်င် ိပသ္သနာအသာ က်၍ အ ဟတ္တမ ် အ ဟတ္တဖိုလ် ကျွတ်တမ် နိုတော်မူလေ၏ ပုဏ္ဏာ တို့ထံသို့ ပြန်ဖွ ် မလိုတော့သည့်အခြေသို့ ဂ က်လေတော့၏ ထိုမှနောက်၌ကာ ဘု ဂ ုင်ထံသို့ သည် ပ်

ေ ဋ္ဌေ မ်ံ ပိဟ နွံ့ ၍ါပိမ ဉပ ဗ္ဗသိ
တထာ မ်စ္စု တာ ိသာမိ၊ နံ မေ မ ဂ္ဂမ္ပိ ကွသိ

ဟ ၆ အ ုတ်တမာ တိလေသာ ၌သို့ ပိသသနာလက်နက်ကို အချက်ကျစွဲကိုင် မြဲနိုင် စွာနေသောင့်ါကို တစ်ဖန်ထပ်၍ သင်ကပ် ောက်လာ ငြာ အံ့ သတ္တ ါအ ပ် ပ်ကို အထပ်ထပ် သေစေတတ်သော ဟ ၆ အ ုတ်တမာ တိလေသာ ထိုသို့ သင်ကတစ်ဖန် င့ါကိုကပ် ောက် လာပြန်သည် ိုသော် ဘ ,ေ ဂနိ တိ,အခန် ခန် ငါ၏သွာ ဂလမ် တိုမျ သင်မမြင် အောင် လုံ့လပြင် ထန် တျင့်ကြံကြို တုတ် ငါအာ ထုတ်ပေအံ့သတည်

အ တီသုတ်

	ဌာန	= အာဠ ိမြို့ အ ဂ္ဂ ဠ စေတီကျောင်း တိုက်
	ကာလ	= ဉပဗ္ဗျာ ၆ ဆ ဂ၏ အဆုံ အမ တင် တွာနေချိန်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အ ုင် ိသ
	တ ဂ တော်	= ပျော်,မပျော် ဖော်ပ ၆ မှ ဟာန် စ်ဖြစ်ပုံ

ဆ ဂနှင့်ကင်း ၍ပျင် အခါတစ်ပါ၌ အ ုင် ိသသည် ဉပဗ္ဗျာ ၆ ဆ ဂဖြစ်တော်မူ သော အ ုင်နိ ြော ကပ္ပနှင့်အတူ အာဠ ိမြို့ အ ဂ္ဂ ဠ စေတီကျောင်း တိုက်၌ သီတင်း သုံး တော်မူ ၏ ဉပဗ္ဗျာ ၆ ဆ ဂ အ ုင်နိ ြော ကပ္ပသည် မြို့တွင် ို ဆွမ် တာ ပ်၌ ဆွမ် ဘုဉ်း ပေ ပြီး၍ ဆွမ် တိုစ္စပြီး ီး သောအခါ ဆွမ် ခံ ဂမြို့ ဂမှ ပြန်လာပြီး လျှင် တိုန် အောင် ဂကျောင်း သို့ င်တော် မူ၏ တစ်ခါတစ် ံ ညနေချမ် အချိန်လောက်၌ ကျောင်း မှ ထွက်လာတတ်၏ တစ်ခါတစ် ံ၌မူ နောက်တစ်နေ့ ဆွမ် ခံချိန် ောက်မှသာ ကျောင်း မှ ထွက်လာတတ်၏ ထိုသို့ ဆ ဂဉပဗ္ဗျာ ၆ ၏ အာ ပေ မှု,တိုက်တွန်း မှုစသော ြ ါ စကာ မှ တင် နေသော အ ုင် ိသ၏သန္တာန်၌ သာသ နာတော်၌ မပျော်ပိုက်မှု ဖြစ်ပေ လာ၏ ဂ သည် ဟာန် တာ ဂ ကြို တာ တျင့်ကြံလိုစိတ်, ကုသိုလ်စိတ်ကို ဖျက်ဆီး ပ်လိုက်၏

အပျင် ကျ်ကို ခုခံကာကွ ၆ ထိုသို့ ရုတ်တ က်အာ ဖြင့် ပျင် ိင့် ငွေ့မှု ဖြစ်ပေ လာသော် လည်း အ ုင် ိသသည် တစ်ခဏချင်း အတွင်း မှာပင် ထိုအပျင် ကျ်ကို သတိဉာဏ်ဖြင့် ခုခံ ကာကွ ၆ လိုက်နိုင်၏ ံ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော် မပျော်ပိုက်မှုကို တို ၆့ သန္တာန်၌ အဖြစ်

တိုင် လိုလိုပင် ထိုထိုအ ဂ္ဂသာ ကာ၊ မဟာသာ ကကြီး မျာ နှင့် ဆုံ ကြုံ တိုင် လိုလိုပင် ချီး တျူးဖွဲ့ဆိုအပ်သော ါထာ အမျာ အပြာ တို တစ်ခဏချင်း တ်ဆိုတော်မူလေ့ ို၏ ထို့ကြောင့်ပင် နောက်အခါ၌ ဘု ဂ င်သည် အ ုင် ိသ အာ ပ ိတာန ၆ ္တာနံ စေတ ဂ္ဂ= ပ ိတာန် တစ်ခဏချင်း ထင်လာသော ဉာဏ် ိုသူတို့တွင် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံး ဘွဲ့ထူ ဖြင့် ချီး တျူး ကျ်ပြုတော်မူခဲ့ပေသတည်

မှတ်ချက် ၌ အ ုင် ိသကို ဟာန် ဖြစ်စဉ်ပင် ဟန္တာဖြစ်သကဲ့သို့ လာသော်လည်း ကျ်ချင်း ဟန္တာ ဖြစ်သည်မဟုတ် ကောဌာသကမ္မဌာန် တို အတော်ကြာကြာ ီး ဖြန် မှသာ ဟန္တာဖြစ်သည်ဟု မှတ် ူ ပါ

နိက္ခန္တသုတ်ပြီး ၏

ခံလိုက်မိသောငါသည် ကြံ့တောင့်ကြံ့ခဲ ထော အပ်သော ဟာန် ဘာ ကိုအ မတော်လေစွ တ ၏ ဖျက်ဆီး မှုကို ခံလိုက် သောငါသည် တန်ဖိုး ထော အပ်သော ဟာန် ဘာ ကို ကောင်း စွာ အပ် မ ောက်လေစွ ခုအခါ၌ ငါ၏ပျင် ငြိ ငွေ့မှုနှင့် ဖြစ်ပေ ာသော စိတ်ကို ချိုနှိမ်ပ ် ဖျောက်ပေနိုင်မည့် အခြာ သူကို မ နိုင်မည့်အတူတူ ငါကိုယ် တိုင်ပင် ၍ သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေ နေသော ဖျင် မှုနှင့် စိတ်ကို ် ဖျောက် ပေတော့မည်”ဟု တွေ တော သူ့ကိုသူ ဆုံး သောအာ ဖြင့် အောက်ပါ ထာတို့ကို တ်ဆိုလေသည်

ပျော်,မပျော် ဖော် ် နိုင်မှ ဟာန်

အ တိဋ္ဌ တိဋ္ဌ ပဟာ ၊ သဗ္ဗသော ဟာသိတဋ္ဌ တက္ကံ
နထံ န တာ ျ တုဟိဋ္ဌိ၊ နိဗ္ဗနထော အ တော သ တိ ဘိက္ခု၊

သာသနာတော်၌ မွေ့လျော် မပျော်ပိုက်ခြင်း ကိုလည်း ကောင်း ငါ ဖြာအာရုံ တာမ ုဏ်၌ ခံ့မင်မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်ခြင်း ကိုလည်း ကောင်း ိုငါ ဖြာအာရုံ တာမ ုဏ်တည်း ဟူသော အိမ်၌မှီ သော အကြံ့အစည်ကိုလည်း ကောင်း ပဟာန် တန်ဖြင့် အကြွင်း မဲ့ပ ် လှန်ပြီး ၍ မည်သည့် အာရုံ၌မျှ တိုလေသာထူပြောသည့် တောအုပ်ကြီး တိုမပြုမလုပ်   တိုလေသာထူပြော တော အုပ်မ ိတော့ဘဲ ငါ ဖြာအာရုံ တာမ ုဏ်၌ မွေ့လျော် မပျော်ပိုက်သူသည်သာ “ဘိက္ခု = ဟာန် အစစ်” ဖြစ်ပေ၏

တစ်ခဏမျှပ ် သော ပသာသနာဉာဏ်သည် တာ ပဟာန် အတော်ကြာကြာ ် ခွါနိုင် သော ဍာန်သည် ကွမ္မနပဟာန် အမြစ်ပြတ်ပ ် နိုင်သော ဉာဏ်သည် သမုစ္ဆေ ပဟာန် ဤကာ ပဟာန် ပါ တည်

 မိ ထ ဋ္ဌ ဟာသံ၊ ရုပ တဋ္ဌ တော
ကိဋ္ဌိ ဂ တိ သဗ္ဗမနိစ္စံ၊ ် သမေစ္စ န္တိ မုတတ္တာ

ဤလောက၌ မြေအပြင်ထင်ရှား န် ေ ဂက်ျ တ်စာ တန်ဆာအစ ိုသော ရုပ် တ္တု ကောင်း တင်၌ထင်ရှား နေ ောင်လ ောင်အစ ိုသော ရုပ်တ   မြေအတွင်း၌ထင်ရှား န ဂါ ဘုံ အစ ိုသည်၌တည်ကြ စ္စည်း တ္တုမျာ ၌ အလုံး စုံသော ရုပ်တ သည် ပျက်စီး ို ွ င် ဆွေ မြေ့ခြင်း သဘော ို၏ တုန်ပျောက်ပြုန် တ် ပျက်စီး ခြင်း သဘော ို၏ သိအပ်ပြီး သောအတ္တဘော ိုတော်မူကြကုန်သော ကိုယ် ့အကြောင်း တို တို ် တိုင်သိမြင်ကုန်ပြီး သော သူတော်ကောင် တို့ကာ ထိုမမြဲခြင်း သဘောကို ဉာဏ်ဖြင့် ထို ထွင်း သိမြင်ကြကုန်လျက် တျှင့်ကြံ့နေထိုင်ကြကုန်၏

ဥပ ိသု ရနာ တာသေ၊ ဣသုတော ပ ယေ မုတော
တွေ နော   ဆန္ဒမနေဇော၊ ဂ တွေ န သိမ္ပတိ တာံ မုနိမာဟု

မျာ ကြ စွာတောင် သတ္တ ဂါအပေါင်း တို့ကာ ဒ္ဓကိလေ တစ်ထွေဘိသင် အင်သောဉပ တို့၌လည်း ကောင်း ူပ,သ ဒ္ဓ တသည်ဖုံဖုံ ငါ အာရုံ၌လည်း ကောင်း နံ့တမင်မင် ခင်တလဲလဲ စွဲလမ်း တပ်မက် နှစ်သက်နေကြကုန်၏ ဉပ   ပါ ဤတ တို့အပေ ၌ တွ ် တာနှစ်သက် တပ်မက်သည့်ဆန္ဒကို လုံ ပျောက်ကွ ် အောင် ဖျောက်ပ ် နိုင်သော တာမ ုဏ်ငါ ၏ အာရုံ

တ ဂ အပေ ငြ် လိမ် တျံငြိကပ်ခြင်း မ ိတော့သောပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ကို "မုနိ = သိမြင်ပြီးသော ဟန်" ဟူ၍ ပညာ ိုအပေါင်း သူတော်ကောင်း တို့က နှစ်ထောင်း အာ မြွက်ဆိုကြကုန်၏ ကျ၍ ိထော၌ ဥပ ိသု ဖြင့် ခန္ဓ,ကိလေသ,အဘိသင်္ခါ ဥပ ိ ပါ တိုပြု၏ ဌသုတော၊ မ ိယေ၊ မုတေဖြင့် ကာမုပ ိကိုပြု၏ ဥပ ိ ပါ အကျ ် ကို ေ တာသံ ုတ်၊ နန္ဒန ် နန္ဒတိသုတ်၌ ပြန်ကြည့်ပါ

အထ သင္ဌိနိသိတာ သ ိတက္ကာ၊
ပုထု ရေနတာ အ မွာ နိ ိ ဌာ
န စ ဂ္ဂ တသယ တုပတိဋ္ဌိ၊
နော မ န ဌ္ဍလ္လဘာဏီ သ ဘိက္ခု

ထိုမှတစ်ပါး ဆို နိစကာ တာ များ ကြွကုန်သော အကြံဆို အကြံပျက် အ မွ ိတက်တို့သည် အာရုံ ပါ တို မြို့ကုန်လျက် ပူအပေါင်း၌ သက် ်တည်နေကုန်၏ မည်သည့်အာရုံ၌မျှ ကိုလေ သာအသင် အပင် သို့မ ်သော တာမ ုက်နှင့်စပ်သည့် ရုန္န ် ကြွမ် တမ် သော စကာ မျိုး ကို ဆိုလေ့မ ိုတော့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး သည်ကာ "ဘိက္ခု = ဟန် အစစ်" ဖြစ်ပေတော့၏

မ္ဗော စိ တ္တသမာဟိတော၊
အကုပကော နိပကော အပိဟာလု
သန္တိ မ ိ အဇ္ဈ မာ မုနိ မ ိစ္စ၊
ပ ိနိဗ္ဗုတော တခ်တိ တာလံ

ပညာ ိုသော,အမြဲမပြတ် တည်ကြည်သော စိတ် ဂတ်လည်း ိုသော,ဘာ နာအသာ မပြတ် င့်တက်၍ င့်ကျက်နေပြီးဖြစ်သော,ဟန်ဆောင်ပလ္လွာ ကြွာ မှုကင် သော, င့်သန်ထက်မြက် သော ပညာလည်း ိုသော,ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်တွ ် တာ တဏှာမ ိုတော့သော ဟန် တော် သည် ဖြစ်ပျက်မစပ် အငြိမ် ဂတ်ဖြင့် မပြတ်ပုံမှန် အ ြဲသော နိဗ္ဗာန်ကို လေပြီး ထိုနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော အာ ဖြင့် ပြီး ေ ဂက်ပြီး တာ ကိလေသာခပ်သိမ်း အငြိမ် ပြီ ဖြစ်၍ ပ ိ နိဗ္ဗာန်စံ ဂ အခါကို ငံ့လင့်၍နေ၏

အ တိသုတ်ပြီး၏

ပေသလသုတ်

	ဌာန	= အာဌ ိမြို့ အ ဂ္ဂဌ စေတီကျောင်း တိုက်
	ကာလ	= သူတစ်ပါး တို့အပေ အထင်သေ စိတ် ်ချိန်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အ ုင် ိသ
	တ ဂ တော်	= မာန၏ဆို ကျိုးများနှင့် ပ ် လျှင် နိုင်သော ကောင် ကျိုးများ

ပဋိဘာန်ဉာဏ်မာနထန် ။ အခါတစ်ပါး၌ အရှင်ဝင်္ဂီသသည် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာဖြစ်တော်မူသော အရှင်နိဂြောဓကပ္ပနှင့်အတူ အာဠဝီမြို့ အဂ္ဂါဠဝစေတီကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထို စဉ် အရှင်ဝင်္ဂီသ၏သန္တာန်၌ မိမိပဋိဘာန်ဉာဏ်ကဗျာဉာဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ သီလချစ်ခင် သူတော်စင်အခြားရဟန်းတော်တို့အပေါ်၌ အထင်အမြင်သေးစိတ်ပေါ်နေ၏။ "ဤသက်ကြားအို တို့သည် အဘယ်မျှကြီးသော်လည်း အချိန်မစီ၊ အချိန်ကိုတို့သာတည်း။ ထိုသူတို့အဖို့ ဂါထာအဖွဲ့ကထာ များသည် ဘာတစ်ခုမျှအသုံးမကျ ဟန်မပြီ။ ငါ့မှာမူကား သင်္ခတထာအပ်သော ဂါထာအဖွဲ့ကထာတို့ သည် "တစ်ထွာပြတစ်လံမြင်" ဟူဘိသို့ နည်းပေါင်းများစွာ, ထောင်မကဥာဏ်၌ထင်လာကြ ကုန်၏" စသည်ဖြင့် သူတစ်ပါးတို့ကိုရှုတ်ချ၍ မိမိကိုယ်ကိုမြှောက်ပင့်သည့်စိတ်ဓာတ်မျိုးဖြစ်ပေါ် နေ၏။

မာနကိုဖျောက်နိုင်ခြင်း ။ ထိုသို့ အထင်အမြင်သေးစိတ်များ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် မကြာမီပင် အမြင်မှန်ပြန်လာ၏။ "မိမိ၏ မဖြစ်စလောက် ပဋိဘာန်ဉာဏ်ဓာတ်ခံကလေးကြောင့် သီလ ချစ်ခင်သူတော်စင်အရှင်ကောင်းတို့အပေါ်၌ အထင်အမြင်သေးစိတ်ဖြစ်ပေါ်နေသော ငါ့အဖို့ ဧကန်တောင့်တခဲ ရထာအပ်သော ရဟန်းဘဝကို မကောင်းသဖြင့် ရအပ်လေစွ" ဟုဆင်ခြင်၍ မိမိ ၏မာနတရားတို့ကို ပယ်ရှားလွှင့်ဖျောက်၏။ ထို့နောက်အောက်ပါဂါထာတို့ကိုလည်း ရွတ်ဆိုသည်။

> မာနံ ပဇဟဿု ဂေါတမ၊ မာနပထဉ္စ ပဇဟဿု။
> အသေသံ မာနပထသ္မိံ သမ္မုစ္ဆိတော၊ ဝိပ္ပဋိသာရီ ဟုဝါ စိရရတ္တံ။

ဂေါတမနွယ်ဖွား အိုဘုရားသား ... (ကိုယ့်ကိုယ်ကိုခေါ်သည်) ဂေါတမကားဟု ထောင်လွှားကြွား ... မာနတရားတို့ကို ပယ်ရှားလေလော့။ မာနဖြစ်ကြောင်း အာရုံသဟဇာတ်တရားအပေါင်းတို့ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်လော့။ မာနဖြစ်ကြောင်း အာရုံသဟဇာတ်တရားအပေါင်း၌ သင်သည် သက်ဝင် မိန်းမောနေသည်ဖြစ်၍ ကြာမြင့်လှစွာ နှလုံးမသာမယာ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ မာနတက်ဖို့ရန် အကြောင်း ဖြစ်သော ပဋိဘာန်ဉာဏ်ကောင်းခြင်း စသော အာရုံ, မာနနှင့်တွဲ၍ဖြစ်ဖက် လောဘစသော သဟဇာတ်တို့ကို "အာရုံသဟဇာတ်" ဟုဆိုသည်။

> မက္ခေန မက္ခိတာ ပဇာ၊ မာနဟတာ နိရယံ ပပတန္တိ။
> သောစန္တိ ဇနာ စိရရတ္တံ၊ မာနဟတာ နိရယံ ဥပပန္နာ။

မာနဘီလူး ပူးကပ်ခြင်းတို့ ခံကြရကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် သူတစ်ပါးတို့၏ ကျေးဇူး ကျေးဇူးတို့ကို ချေဖျက်မိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မြင့်သောကင်းမှ ငရဲသို့ ကျရောက်ကြကုန်၏။ ငရဲသို့ ရောက်ပြီးနောက်၌လည်း ကြာရှည်လှစွာ ပူဆွေး ငိုကြွေးရောက်ကြကုန်၏။

> န ဟိ သောစတိ ကဒါစိ၊ မဂ္ဂဇိနော သမ္မာပဋိပန္နော။
> ကိတ္တိဉ္စ သုခဉ္စ အနုဘောတိ၊ ဓမ္မဒသောတိ တမာဟု ပဟိတတ္တံ။

မှန်ကန်ကောင်းမြတ်သော အကျင့်ဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာစစ်ကြော ရန်အလေ့တို့ ကင်းဝေးရန် အချက်ပေါ် ဉာဏ်တည်းဟူသော လက်နက်ဖြင့် ခုတ်ဖျက်သုတ်သင်အောင်ပွဲခံ ငြိမ်းပြီးသော ရဟန်းတော်သည် ဘယ်သောအခါမျှ မငြိမ်းမနည်း မပူဆွေး ... တော့ ... ကောင်းသည့် ကျော်

သတင်း ကျော်စောခြင်းကိုလည်း ကောင်း ကို ,စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းကိုလည်း ကောင်း စာ ၏ ကို နှင့်အသက်မွေးကွက်ဘဲ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ် ိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို "မ္မ သ = တ ကို မြင်သူ" ဟူ၍ ချီးမွမ်း ပြောဆိုကြကုန်၏။

တသ္မာ အခိလော ဖ ကန ၊ နီ ကာနိ ဖဟာ ိသု ၏
မာနဒ္ဓ ဖဟာ အသေသံ၊ ိဗ္ဗာ န္တကဓေ သမိတာ ၊

ထို့ကြောင့် ဗု မြတ်စွာသည် ၍သာသနာတော်၌ ဖြောင့်တံသင်း ၏ စင်ကို ပုဂ်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ် အား ထုတ်ခြင်း ိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် နိ ကာ တန်ကို လှန်နိုင်ခြင်း ကြောင့် သန့် ုင်း စင်ကြ ၏ ငါ တကကာ ဖဟု ထောင်လွှာ ဘိတုံ မာန်မျက်ဟုန်ကို အကုန်ကင်း ပြတ် သတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အ ဟာတ္တမ ဉာဏ်လက်နက်ဖြင့် ကိလေသာအား လုံး ကို ကုန်ဆုံး အောင်ပြုလုပ်ကာ များစွာသော အပူ ကွမှ ချငြိမ်း အေး လသတည်း။

ဖြောင့်ငါးစင်း တု ၊တ ၊ သံဃာနှင့် အကျင့်သိက္ခာအပေ၌ မ ုံကြည်မှု – ပါ ။ သူတော်ကောင်း သီတင်းသုံး ဖော်တို့အပေ၌ စိတ်ဆိုးမှု, မကျေနပ်မှု, နိုင်ငြိုးဖွဲ့မှု ပါ အားဖြင့် "စေတောခိလ" ခေါ် စိတ်၏ဖြောင့်တံသင်း ငါး ခု ၏ အ ုတ္တိုပါဠိတော်၊ ပဉ္စကနိပါတ်၊ သုတ်။

ပေသလသုတ်ပြီး၏။

အာနန္ဒသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့တွင်။
	ကာလ	= ဆွမ်း ခံ င်ချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အ ုင် ီသ ။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အ ုင်အာနန္ဒာ။
	တ ေတော်	= ဖြစ်ပေ လာသော ကို သတ်နည်း။

ဟန် ဖျို့နှင့် မိန်း မပျိုများ အခါတစ်ပါး၌ အ ုင်အာနန္ဒာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န် ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံး တော်မူစဉ် တစ်နံနက်ခင်း နောက်ပါ အ ုင် ီသ ဟန် ဖျို့နှင့် အတူ သာ တ္ထိမြို့တွင်းသို့ ဆွမ်း ခံ င်တော်မူ၏။ အ ုင်အာနန္ဒာသည် ေ ဘုန် ေ တံ့ကြီး မား သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။ နာမည်ကျော်ကြား အများ တ လေ တ အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်၏။ မင်းနှင့် မင်း အမတ်ကြီး များ အစ ိသူတို့က အ ုင်အာနန္ဒာကို မိမိတို့နေအိမ်အတွင်း သို့ပင့်ကာ လှူဖွ တို့ကို လောင်းလှူတတ်ကြ၏။ ထိုနေ့၌လည်း အလာ တူ အိမ်တစ်အိမ်သို့ အပင့်ခံ ၏ တ်စာ တန်ဆာ ဂဆင်မြန် တ အပ်သော မိန်း မပျိုတို့သည် အ ုင်အာနန္ဒာအနီး သို့ လာကြ၍ အချို့က ပ်လေခတ်၍ပူဇော်နေကြ၏။ အချို့က ဖြသနာမေး လျှောက်နေကြသည်။ ဟန် သစ် ဟန် ဖျို့ကလေး သာဖြစ်သေး သော အ ုင် ီသသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံလက်လွှတ်ကာ စက္ခုန္ဒြေပေါက်ပျက်လျက် ၏ မိန်း မပျိုတို့၏ ရူပါရုံကျော့ကွင်း သူ၏ စိတ်ဆင်ရိုင်း သည်

နိုင် တာ ပြ င်လျက် ၏ သာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက်မှု, လူထွက်လိုမှုများလည်း ဖြစ်ပွာ လာ၏

အ ုင်အာနန္ဒာထံ တပ်ကူတောင် သို့သော် သ ဂါတ ဖြင့် သာသနာတော်သို့ င်လာသူဖြစ်သည့်အာ လျော်စွာ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ပေ နေသော စိတ်ဆင်ရိုင် ကို ထူ တ်၍ မ ဆီ နိ သတိ လာ၏ ထိုသို့ မ ဆီ နိမ်နင်ဖို့အ ဌ မိမိချည် မစွမ်းနိုင် ကာ အ ုင်အာနန္ဒာ ထံ တပ်ကူတောင် သောအာ ဖြင့် အောက်ပါ ဂါထာကို အ ုင်အာနန္ဒာကြာ ရုံ ခပ်တို ကို တ် ဆို၏

ကာမ ဂ နေ ဂမိ၊ စိတ္တံ မေ ပ တိ
သာ နိဗ္ဗာပနံ ဗြူဟိ၊ အနုကမ္ပာ ဂေါတမ

ဂေါတမနွ ဖွာ အိုအ ုင်အာနန္ဒာဘု ဂါ ဖြာအာရုံ ကာမ ကျ်၌ နိမင်ညီ ညီ တည် ဟူသောမီး သည် တပည့်တော်ကို လောင်မြိုက်နေပါပြီ အထူးအာ ဖြင့် တပည့်တော်၏စိတ်ကို လောင်မြိုက်နေပါ၏ အိုအ ုင်မြတ်ဘု ဂါ တပည့်တော် တောင်း ပန်ပါသည်၊ တပည့်တော်ကို သနာ သောအာ ဖြင့် ငြိမ်း ကြောင်း တ ဂ ကောင်း ကို ဟောတော်မူပါဘု ဂါ

အ ုင်အာနန္ဒာ သညာ ပ ါ သာ၊ စိတ္တံ တေ ပ တိ
နိမိတ္တံ ပ ဇ္ဇေဟိ၊ သုဘံ ဂ ူပသံဟိတံ

ငါ့ ုင် ီသ လှတ ဥတ ခင်မင်ဖွ ဟု တက ထင်မှတ်သည့် သညာနာမ် ဂတ် ၏ အလှည့်အပတ်ကိုခံ ခြင်း ကြောင့် ငါ့ ုင်၏စိတ်ကို တောက်လောင်ညီ ညီ ဂ မီး သည် အပြီ လောင်မြိုက်နိုင်ခြင်း ဖြစ်၏ တွ တာငြိကပ် ဂ နှင့်စပ်သွ တင့်တ ၏ဟု မှတ်ထင်အပ် သော အာရုံနိမိတ်ကို နှလုံးမသွင်း ှောင်ကွင်း လေလော့

သင်္ခါ ေ ဖ တော ဖသသ၊ ကြွတော မာ စ အတ္တတော
နိဗ္ဗာပေဟိ မဟာ ဂ ံ မာ ျ တ္တော ပုနပ္ပုနံ

ရုပ်နာမ်နှစ် သင်္ခါ တ ဂ တို့ကို သူစိမ်း ပြင်ပ အနိစ္စအာ ဖြင့် ရှုလေလော့ သင် ါ အထု ကြွအစုအာ ဖြင့် ရှုလေလော့ သူပြုစီမံ သူခံစံသည့် အမာခံအတ္တ သောအာ ဖြင့် မရှုလေနှင့် ပြင်း ထန်ညီ ညီ တပ်စွဲသော ဂ မီး ကို အပြီ မသွေ ငြိမ်း သတ်လေလော့ ထပ်ကာထပ်ကာ ဂ မီး ၏ လောင်မြိုက်ခြင်း ကို မခံပါနှင့်

အသုဘာ စိတ္တံ ဘာ ေဟိ၊ ကေ ဂ္ဂ သုသမာဟိတံ
သတိ တာ တာ ကျတ္တ နိဗ္ဗိ ဒဗဟုလော ဘ

မတင့်မတ က်ဆုပ် ုဂဖွ အဖြစ်အာ ဖြင့် သင်၏စိတ်ကိုဖြစ်စေလော့ ကမ္မဋ္ဌာန် အာရုံ တစ် ပ်၌ ငြိကပ်တည်ကြည်အောင် ကြိုး စား လော့ တာ တာသတိကမ္မဋ္ဌာန် ကို သင်၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်စေလော့ ပါ သော ကောဋ္ဌာသအစု၌ ငြီ ငွေ့ မုန်း ခြင်း များ သူ ဖြစ်လေ လော့

အနိမိတ္တဥ္စ ဘာဝေဟိ၊ မာနာနုသယ မုဇ္ဇဟ။
တတော မာနာဘိသမယာ၊ ဥပသန္တော စရိဿသီတိ။

အိုဝင်္ဂီသ သင်သည် မြဲသည့်ဟု၊ ကောင်းသည်ဟု ဆိုသော ဘုရားမှ လမ်းကြောင်းနှင့်အမှတ်အသား ကင်းသော ဝိပဿနာကို စိတ်ကို ပွားများလော့၊ မာနအနုသယကို ပယ်လော့။ ထိုမာနကို ပယ်နိုင်ခြင်းကြောင့် ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ နေနိုင်လတ္တံ့။

အာနန္ဒသုတ်ပြီး၏။

သုဘာသိတသုတ်

	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်နှင့်အရှင်ဝင်္ဂီသ။
	တရားတော်	= စကားကောင်း၏အင်္ဂါလက္ခဏာချက်နှင့်အမြတ်ဆုံး စကား။

စကားကောင်းအင်္ဂါ မှတ်သားသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် ဟောတော်တို့အား အောက်ပါအတိုင်း စကားကောင်း၏အင်္ဂါလက္ခဏာချက်ကို ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခုတို့ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော စကားမျိုးသည် စကားကောင်းလည်းဖြစ်၏၊ အပြစ်လည်းကင်း၏၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့၏ နှစ်ထောင်းအားဖြင့် အချီးအမွမ်းလည်းခံရ၏။ အင်္ဂါလက္ခဏာချက်ဟူသည်မှာ

စကားကောင်းဖြစ်ခြင်း၊
တရားလမ်းကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်းခြင်း၊
ချစ်ခင်မြတ်နိုးဖွယ်ဖြစ်ခြင်း၊
မှန်ကန်ခြင်းတည်း။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် အောက်ပါဂါထာကို ဆက်၍ဟောတော်မူ၏။

သုဘာသိတံ ဥတ္တမမာဟု သန္တော၊
ဓမ္မံ ဘဏေ နာဓမ္မံ တံ ဒုတိယံ၊
ပိယံ ဘဏေ နာပ္ပိယံ တံ တတိယံ၊
သစ္စံ ဘဏေ နာလိကံ တံ စတုတ္ထံ။

ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော စကားကို "မြတ်၏" ဟူ၍ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့က ချီးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။ တရားလမ်းကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသော စကားကိုသာ ပြောဆိုရာ၏၊ တရားလမ်းကြောင်းမှ သွေဖည်စောင်းသော စကားကို မပြောဆိုရာ၊ ထိုတရားလမ်းကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းခြင်းကို စကားကောင်း၏ ဒုတိယ အင်္ဂါဟူ၍ မိန့်ဆိုကြကုန်၏။ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ် စကားကိုသာ

ပြောဆိုရာ၏။ မုန်းဖွယ် စကားကို မပြောဆိုရာ၊ ထိုချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ် ပြုခြင်းကို စကားကောင်း၏ တတိ အင်္ဂါဟူ၍ မိန့်ဆိုကြကုန်၏။ မှန်ကန်သောစကားကိုသာ ပြောဆိုရာ၏။ မှတ် င် ဖောက် ပြန် မမှန်ကန်သောစကားကို မပြောဆိုရာ၊ ထိုမှန်ကန်ခြင်းကို စကားကောင်း၏ စတုတ္ထအင်္ဂါဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

အမြွတ်ဆုံးစကား ...တုရား ပုံကထိုကဲ့သို့ စကားကောင်း၏ အင်္ဂါ ချက်ကို ဟောမြွက် တော်မူပြီးသောအခါ အရှင် ဗင်္ဂီသသည် နေရာမှထ၍ အပေရုံကေသီကို လက်ကန်တော့တင် ကာ ဘုရား ပုံ တော်မူရာဖက်သို့ လက်အုပ်ချီပြီး လျှင် "ပုံင်တော်မြတ်ဘုရား ... ခုပုံင်တော် မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ... နှင့်စပ်၍ ပြည့်တော်၏ဉာဏ်တွင် ထင်လာချက် များ ရှိနေပါသည်ဘုရား" ဟု လျှောက်၏။ "ဗင်္ဂီသ ... သင့်ဉာဏ်တွင် ထင်လာသမျှကို ထုတ်ဖော် လျှောက်ထားလေလော့" ဟု ဘုရား ပုံင်က ခွင့်ပြုတော်မူသောအခါ အရှင် ဗင်္ဂီသသည် ဘုရား ပုံင် ၏မျက်မှောက်တော်၌ ပင် သင့်လျော်လျောက်ပတ်ကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ချီးကျူး လျှောက်ထား၏။

တမေဝ ဘာသံ ဘာသေယျ ... တာနံ နတာပယေ ...

ပရေ စ န ဝိဟိံသေယျ သာ ဝေ ဝါစာ သုဘာသိတာ။

မိမိကိုယ် ကိုလည်း နောင်တတစ်ဖန် မပူပန်စေတတ် သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း ထိပါး ညှဉ်းဆဲ ခြင်း မပြုတတ်သည့် စကားမျိုးကိုသာ ပြောဆိုရာ၏။ ထိုမိမိ သူတစ်ပါး ... ဦး သာ လုံးကို မထိခိုက် သော စကားမျိုးသည် "သုဘာသိတ = စကားကောင်း" စင်စစ် ဖြစ်ပေတော့၏။

ပိယ ဝါစံ ဘာသေယျ ... ယာ ဝါစာ ပဋိနန္ဒိတာ။

... အနာဒါယ ပါပါနိ၊ ပရေသံ ဘာသတေ ပိယံ။

ချစ်ခင်မြတ်နိုးဖွယ် ရာ စကားကိုသာ ပြောဆိုရာ၏။ သူတစ်ပါးတို့၏ ... တ်မာညစ်ညမ်း ကြမ်း တမ်းသောစကားတို့ကို အလေးမမူ အရေး မ ... ဘဲ အနက်သဒ္ဒါ သာ ... ဂခြေငံ ... ဖန်ပိုင် ကြော ချစ်ဖွယ် သောစကားကိုသာ ပြောဆိုရာ၏။

သစ္စံ ဝေ အမတာ ဝါစာ၊ ဧသ ... ဓမ္မော သနန္တနော။

သစ္စေ အတ္ထေ စ ... ဓမ္မေ စ၊ အာဟု သန္တော ပတိဋ္ဌိတာ။

မှန်ကန်သောစကားသည် စင်စစ် အမြိုက်သုဘာဘုတ်နှင့်တူ၏။ ၍ မှန်ကန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းသဘောသည် ... သူတော်ကောင်း ... ဟောင်း လောင်းတို့၏ ထုံး ဟောင်း ... မှတ လမ်း စဉ်အစစ်သာလျှင်ဖြစ်၏။ မှန်၏ ... သူတော်ကောင်း မှန်သမျှတို့သည် အကျိုး လည်း ... နှင့် လည်း လျော်ညီသည့် မှန်ကန်သောစကား၌သာ တည်ကုန်၏ဟူ၍ ... ပညာရှိတို့က မိန့်ဆိုကြ ကုန်ပြီ။

... ဘာသတေ ဝါစံ ခေမံ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ ...

ဒုက္ခဿန္တကိရိယာယ ... သာ ဝေ ဝါစာနမုတ္တမာ။

ကြွင်းမဲ့ဥသသံအလုံးစုံကိုအကုန်သိမြင်တော်မူသော သည် ရုပ်နာမ်ဆူဆူ အပူခပ်သိမ်း ကုန် ငြိမ်းမှုနှင့်အနီးဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းတို့ကို အခါ လုံး၏ အဆုံး တို့ပြခြင်းတို့ သော နှင့်ခပ်သိမ်း အငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော အကြင်စကားတို့ကို ဟောမိန့်တော်မူ၏ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်း မြတ်သော စိုးစကား သည် စကား ဟူသမျှတို့ထက် သာထက်ကဲချွန် အလွန်အကျူး အထူးမြတ် သောစကား ဖြစ်ပါပေသတည်း။

မှတ်ချက်။ ဤသုတ်တော်လာစကား အ အ တန်။

နံပါတ်အ ဖြင့်ပိသုဏာဝါစာ = ချောပစ်ကုန်းတိုက်ကြောင်းစကားတို့ပ ကြောင်းပြ၏။

နံပါတ်အ ဖြင့်သမ္ဖပ္ပလာပ = အနှစ်သာ မဲ့သည့်သိမ်သိမ်ဖျင်းဖျင်းစကားမျိုးတို့ ပ ကြောင်းပြ၏။

နံပါတ်ဖြင့်ဖရုသဝါစာ = ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ငေါက်ငန်းပြောဆိုကြောင်း စကားတို့ ပ ကြောင်းပြ၏။

နံပါတ်အ ဖြင့်အလိက = ချွတ် ငြင်းဖောက်ပြန်မမှန်ကန်သော မုသာစကားတို့ ပ ကြောင်းပြ၏။

သုဘာသိတသုတ်ပြီး၏။

သာပိုပုတ္တသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နံကျောင်းတိုက်။
	ကာလ	= အ င်သာပိုပုတ္တ တ ဟောပြီးစအချိန်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အ င် သ
	တ တော်	= အ င်သာပိုပုတ္တ ၏ က်များ။

အ င်သာပိုပုတ္တ ၏တ အခါတစ်ပါး၌ အ င်သာပိုပုတ္တ သည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နံ ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ဟန်းတို့အား တ ဟောတော်မူ၏။ တ စကား သည် သန့် ကြည်လင်၏ ငြိမ့်ညောင်းသာ ဂဖွ ဖြစ်၏။ မြောက်အား တ်ဖွ ဖြစ်၏။ ဆိုလိုချက်အနက်အ ကို ကူစွာသိစေနိုင်လောက်အောင် ပေ ွင်လှ၏။ တ တော် ကိုနာ နေကြသော ဟန်းတော်များသည်လည်း အထူးငြိမ်းသက်စွာ စိတ်စိုက်၍နာ နေကြ ၏။ အကျိုး နာ ထောင်နေကြ၏။ ဟောသမျှအား လုံးတို့ တစ်လုံးတစ်ပါ မျှ လွတ် အောင် နာ စိုက်နေကြ၏။ ထိုတ ပွဲ၏အခြင်းအ အား လုံးတို့ မြင်တွေ့နေ သော အ င် သ ထေ သည် အ င်သာပိုပုတ္တ အား သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော ထာတို့ဖြင့် ချီးကျူးလိုစိတ် ဖြစ် လာ၏။

အ င် သ၏ ချီးကျူးသံ ထိုသို့ အကြံဖြစ်လာသည့်အတိုင်း ဖင်နေ မှထ၍ အပေ ရုံကောသီကို လက်ကန်တော့တင်ကာ အ င်သာပိုပုတ္တ တော်မူ သို့ လက်အုပ်ချီပြီး လျှင် "အ င်ဘု သာပိုပုတ္တ အ င်ဘု နှင့်စပ်၍ တပည့်တော်၏ဉာဏ် မှာ ထင်မြင်လာချက်

များပြီပါသည်ဘုရား”ဟု လျှောက်၍ “ဝင်္ဂီသ ... သင့်ဉာဏ်၌ ... မှာ ထင်လာသမျှကို ဆင်ပြလေ လော့”ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ချီးမွမ်းပြုတော်မူသောအခါ အောက်ပါအတိုင်း ... တ်ဆိုချီးကျူး၏။

ဂမ္ဘီရပညော မေဓာဝီ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒေါ။
သာရိပုတ္တော မဟာပညော၊ ဓမ္မံ ဒေသေတိ ဘိက္ခုနံ။

နက်နက်နဲနဲ ခက်အခဲကို ဖျက်ခွဲမြင်သိ ပညာလည်း ရှိတော်မူသော, ကြောင်းကျိုး ဟုတ်ဟတ် အတတ်မြင်သိ သဘာဝပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူသော, မဂ်ဖိုလ်ကြောင်း ... ကောင်း, မကောင်း ... ကောင်းကောင်း ... မြော်မြင် ကျွမ်းကျင်တော်မူသော, ကြီးကျယ် မြင့်မြတ် ပညာရတ်နှင့် လည်း ပြည့်စုံတော်မူသော, ပညာတော်ရှိန် ... တက်ကြွေကြွလက်၍ ဂုဏ်တော်ထင်ရှား အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည် ... ပေါင်း ... ... လာသော ... ဟန် ... တော်တို့အား ... ... တန်, ဖိုလ်ဝါ ... တန် ... မှာ ... နှင့်စပ် ... ... တော်မြတ်ကို ... ... သာ ... ပြင် ... ကြည်လင်အေး ... ချို ... ဟော ဆိုမိန့်မြွက်တော်မူနေပါသတည်း။

သံခိတ္တေန ပိ ဒေသေတိ၊ ဝိတ္ထာရေန ပိ ဘာသတိ။
သာဠိကာယိဝ နိဂ္ဃောသော၊ ပဋိဘာနံ ဥဒီရယိ။

ပညာတော်ရှိန် ... တက်ကြွေကြွလက်၍ ဂုဏ်ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည် ... တိုတိုကျဉ်းကျဉ်း ... နည်းအားဖြင့်လည်း ... ... မ္မကို ဟောညွှန်ပြသတော်မူ၏။ အပိုပွား ... ... အကျယ် နည်းအားဖြင့်လည်း ဟောဖော်ညွှန်ပြ ဆိုဆုံးမတော်မူ၏။ ... ... သာလိကာ ... ... ဂမြည်ကျူ ... ... သာသောအသံထူ ... ... တဲ့သို့ ... ... ကျူ ... ... သံချို ... ဟောဆိုတော်မူ၏။ ... အဆုံး မမြင် ... ထင်လာသော ပဋိဘာနဉာဏ်သည်လည်း ... သမုဒ္ဒရာ ... ထက် ... လှိုင်း ... တွေ တက်သို့ ဆက်ကာ ဆက်ကာ ... ပေါ်ထွက်၍လာပါပေသတည်း။

တဿ တံ ဒေသယန္တဿ၊ သုဏန္တိ မဓုရံ ဂိရံ။
သရေန ရဇနီယေန၊ သဝနီယေန ဝဂ္ဂုနာ။
ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ မုဒိတာ၊ သောတံ ဩဓေန္တိ ဘိက္ခဝေါ။

တပ်မက်မောဖွယ် ... နှစ်သက်ဖွယ် ... ... လှ၍ ... ... ဂချိုမြည် ... ... ကြည်ဖွယ် ... အသံ ... တ်ဖြင့် ... ... တွတ်တွတ် ဟောဖော် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ... အမြွက် ... သည့် ... ... တော်ကို ... ... တော်စင် စိတ်ပွား ... ဟန် ... တော်အများတို့သည် ... ... ကြွ ... ... လျှမ်း ... ... တက် ... ... မြောက် ... ... သာ ... ... ကြ ... နား၍ နေကြကုန်၏။ ... အား ... နှစ်ချိုက် ... စိုက်၍ ဆောင်နေကြပေကုန်သတည်း။

သာရိပုတ္တသုတ်ပြီး၏။

၇-ပဝါရဏာသုတ်

၂၁၅။ ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်။
ကာလ = သီတင်းကျွတ်လပြည့် ပဝါရဏာနေ့။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = အရှင်ဝင်္ဂီသ။

တ□ာ□တော် = □ု□ား□ှင်နှင့် □□ဟ္မာ□ါ□□ရ□တို့ကို စ□ကြာမင်း□ကြီး□နှင့် □□□သာ□တော်တို့ဖြင့် □ဥပမာနှိုင်း□ဖုံ□

ငါ့ကို□ဖြ□န်□ဖိတ်မန်သံ □□□□□□□အခါတစ်ပါး၌ မု□□မြတ်စွာသည် □သာ□တ္ထိမြို့□□ မုဗ္ဗာရုံကျောင်း□တိုက်□ု□□သာခါကျောင်း□အမ□□□□□ကု□□အကုန်အကျခံ၍ □ဆောက်လုပ်လှူ□ုံ□ုန်အပ်သော ပြာသာ□ကျောင်း□ဆောင်၌ □□ဟန္တာအ□ုင်မြတ် □ါ□□ကနှင့်အတူ □သီတင်း□သုံး□တော်မူ၏□□ထိုစဉ် သီတင်း□ကျွတ်လပြည့်၊ □□ကျွတ်သည့်နေ့□□ မ□ဂ□ကာပြု□နို့□□ဟန်□တော်ငါ□□ကနှင့်အတူ လွှင် တီ□ခေါင်ကွက်လပ်၌ □စည်□□□ထိုင်နေတော်မူ၏□□ထို့နောက် □ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေကြသော □ဟန်□တော်အပေါင်း□တို့□စောင့်ကြည့်ရှုတော်မူလျက် □□

ဘိက္ခုတို့□□□□ ခုအခါ□ငါဘု□ား□သည် □သင်တို့အား□□ငါ့ကို□□□ဖြန်ပြောဆိုဖို့□နို့ဖိတ်မန်တော် မူ၏□□ငါဘု□ား□၏□တို့□□နှုတ်အမူအ□ား□တစ်စုံတစ်□ား□ကို မကဲ့□□ဲ□□ကြကုန်၏လော၊□□ကဲ့□□ဖွ□□ □လျှင်□ပြောဆိုကြကုန်၊ □ထိုသို့□□ဖြန်ပြောဆိုခြင်း□တို့□ငါဘု□ား□လိုလာ□တော်မူ၏ဟူလို□□

လက်□ ဂတော်□□ဖိတ်မန်သံ □□□□□□□□ □ထိုအခါ□အ□ုင်သာ□ိပုတ္တ□ာ□သည် □နေ□ာ□မှထ၍ □အပေ□ ရုံဧကသီကို□လက်ကန်တော့တင်ကာ □ဘု□ား□ုင်□□တော်မူ□ား□ဖက်သို့□လက်အုပ်ချီပြီ□လျှင် □သံဃာ တော်များ□၏ကို□□ စာ□□□အောက်ပါအတိုင်း□□လျှောက်ထား□၏□

□ုင်တော်မြတ်ဘု□ား□□□□တပည့်တော်တို့မှာ □ဘုန်□တော်ကြီး□ဘု□ား□၏□တစ်စုံတစ်ခုသော□တို့□□ အမူအ□ား□နှုတ်အမူအ□ား□ကိုမျှ□ကဲ့□□ဖွ□□ မ□ုကြပါကုန်□

အကြောင်း□မူကား□□□□ဘုန်□တော်ကြီး□ဘု□ား□သည် □သူတစ်ပါး□တို့□မဖြစ်စေအပ်□မဖြစ်စေနိုင်သော မ□□ုင်□ုံ□စ်ပါ□□တ□ား□လမ်း□ကြီး□တို့□ဖြစ်ပေ□စေနိုင်ပါ၏□□သူတစ်ပါး□တို့□မသိစေအပ်,မသိစေနိုင်သော မ□□ုင်□ုံ□စ်ပါ□□တ□ား□လမ်း□ကြီး□တို့□သိစေတော်မူနိုင်ပါ၏□□သူတစ်ပါး□တို့□မဟောကြား□အပ်,□မဟော ကြား□နိုင်သော မ□□ုင်□ုံ□စ်ပါ□□တ□ား□လမ်း□ကြီး□တို့□ဟောတော်မူနိုင်ပါ၏□□မ□□လမ်း□ခ□□□တို့□သိတော်မူ ၏□□မ□□လမ်း□ခ□□၌ □ကျွမ်း□ကျင်တော်မူ၏□

□ုင်တော်မြတ်ဘု□ား□□□□□ ခုအခါ□တပည့်သာ□ကဖြစ်ကြသော□တပည့်တော်တို့သည် □□ုင် တော်ဘု□ား□၏□မ□□ုင်□ုံ□စ်ပါ□တ□ား□လမ်း□ကြီး□သို့□နောက်မှစိုက်စိုက် □အစဉ်လိုက်ကြကုန်လျက် မ□□ုင်□ုံ□စ်ပါ□□တ□ား□နှင့်ပြည့်စုံ□ကုံလုံစွာနေနိုင်ကြပါကုန်၏□

□ုင်တော်မြတ်ဘု□ား□□□□တပည့်တော်ကလည်း□□ုင်တော်ဘု□ား□တို့□ဖိတ်မန်ပါ၏□□ဘုန်□တော် ကြီး□ဘု□ား□သည် □တပည့်တော်၏□တစ်စုံတစ်ခု□တာ□ ကာ,□□စီကာမှုကို မကဲ့□□ဲ□ုံပါ၏လာ□ဘု□ား□□

စကြာမင်း၏□သာ□ကြီး□□တနာ □□□□□□□□□ထိုအခါ□ဘု□ား□ုင်က "သာ□ိပုတ္တ□ာ□□□□ငါဘု□ား□သည် သင်၏တစ်စုံတစ်ခု□တာ□ ကာ,□□စီကာမှုကိုမျှ□ကဲ့□□တော်မမူ□□□ကဲ့□□ဖွ□□ မ□ု□□□သာ□ိပုတ္တ□ာ□သင် သည်□ကြောင်း□ကျိုးပြင်း□သိ□သဘာ□ပညာ□ို□သူတည်း□□မြင့်မြတ်သောပညာ□ို□သူတည်း□□မြေအထု ကဲ့သို့□ကျ□□ပြန့်သောပညာ□ို□သူတည်း□□□ုင်သောပညာ□ို□သူတည်း□□လျင်သောပညာ□ို□သူတည်း□□ ထက်သောပညာ□ို□သူတည်း□□နက်သောပညာ□ို□သူတည်း□□သာ□ိပုတ္တ□ာ□□□□စကြာမင်း၏□သာ□ကြီး□ □တနာသည် □ခမည်း□တော်မင်း□တ□ား□လည်စေအပ်သော□စကြာ□တနာကို□ကောင်း□စွာ□အတု

လိုက်၍ပြည့်စေနိုင်သကဲ့သို့ ထိုအတူ မြင်သည်လည်း ရှိသော ဘုရားသည် ပြည့်စေတော်မူအပ် သော အတုမဲ့ ပုထုဇဉ်အရာ ဖြစ်သော တရားကို ကောင်းစွာလည်း ပြည့်စေနိုင်သူတည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။

အရှင်သောဏပုဏ္ဏား ။ ။ ဟန်မတော်ကြီးဘုရားသည် တပည့်တော်၏ တစ်စုံတစ်ခုသော ကံ, အကြီးကံမှုကို မှုပြုတဲ့ ပွားများ မလိုဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့ဖြစ်လျှင် တပည့်တော်မှ တစ်ပါး ပြည့်ဟန်မတော် ငါ ရဟန်းတို့၏ တစ်စုံတစ်ခုသော ကံ, အကြီးကံမှုကို ကောင်းမကဲ့ပြောခဲ့ပါ၏လော ဘုရား။

ဘုရားရှင် ။ ။ သောဏပုဏ္ဏား မြင်မှ တစ်ပါး ပြည့်ဟန် ငါ ရဟန်းတို့၏လည်း တစ်စုံတစ်ခုသော ကံ, အကြီးကံမှုကို မှုပြုတဲ့ ပွားများ မလိုချေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပြည့်ဟန် ငါ ရဟန်းတို့တွင် ခြောက် ဆယ်သော ဟန်တို့သည် ရှိကုန်၏ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏ အခြားခြောက်ဆယ်သော ဟန်တို့ ကား အဘိညာဉ် ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏ အခြားခြောက်ဆယ်သော ဟန်တို့ကား သမာဓိ, ပညာ တို့ဖြင့် အဖွဲ့တိုဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သူတို့တည်း။ ကျန် ဟန်တို့ကား ရှိကုန် တန် အဘိညာဉ် ကျင့်ထူမစွက်မပါ ပညာသက်သက်ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီး သူတို့တည်း။

အရှင်ဝင်္ဂီသ ။ ။ ထိုနေရာမှ ထကာ အပေ ရုံးကေသီကို လက်ကန်တော့တင်ပြီလျှင် ဘုရား ရှင်ဖို တော်မူရာဖက်သို့ လက်အုပ်ချီ၍ ဟန်မတော်ကြီး လှုပါသော ဖြတ်စွာဘုရား ခုအခါ တပည့်တော်၏ ဉာဏ်မှာ လျှောက်ထား ပွားများ ရှိရှိ ထင်လာပါ၏ ဘုရား ကောင်းသော စကား ကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်၏ ဉာဏ်မှာ လျှောက်ထား ပွားများ ရှိရှိ ထင်လာပါသည် ဘုရား။

ဘုရားရှင် ။ ။ ဝင်္ဂီသ သင်၏ ဉာဏ်၌ ရှိရှိ ထင်လာသမျှကို ထင်ရှားအောင် တင်ပြလေလော့။

အရှင်ဝင်္ဂီသ ။ ။ ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုတော်မူချက်ကို ရသောအခါ အရှင်ဝင်္ဂီသသည် ဘုရားရှင် ကို မျက်မှောက်၌ပင် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော ဂါထာတို့ဖြင့် ချီးကျူးလေ၏။

> အဇ္ဇ ပန္နရသေ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဘိက္ခူ ပဉ္စသတာ သမာဂတာ။
> သံယောဇနဗန္ဓနစ္ဆိဒါ၊ အနီဃာ ခီဏပုနဗ္ဘဝါ ဣသီ။

သံယောဇဉ်ဆယ်မျိုး အနှောင်အဖွဲ့ကြိုးတို့ကို ဖြတ်ချိုးတင်တင် လွတ်လပ်ခြင်း ရှိတော်မူကြ ကုန်သော, ဆင်းရဲမှု မြဲချလွတ်မြောက်တော်မူကြကုန်သော, တစ်ဖန်ဘဝသစ် ဖြစ်ဖို့အကြောင်း ကင်းမဲ့ ကုန်ခန်းကုန်ပြီးသော, အာသဝေါ ကင်းစင်တွ ရဟန္တာချည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ရဟန်းတော်ငါးရာတို့သည် ပန္နရသီ ယနေ့၌ ဝိသုဒ္ဓိ ပဝါရဏာ ပြုဖို့ရာ အစည်းအဝေး ရောက်လာတော်မူကြကုန်ပြီ ကိလေသာ အညစ်အကြေး တို့မှ ကင်းစင်ကြောင်း သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏ ပဝါရဏာပွဲကို "ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာ" ဟု ခေါ်၏ ဝိသုဒ္ဓိ= စင်ကြယ် ခြင်း။

> စက္ကဝတ္တီ ယထာ ရာဇာ၊ အမစ္စပရိဝါရိတော။
> သမန္တာ အနုပရိယေတိ၊ ဣမံ ပထဝိံ သာဂရကုဏ္ဍလံ။

စကြာမင်းသည် မျိုးမြတ်မိလ်ပါ[illegible]ကာဖြင့် သမုဒ္ဒ[illegible]အဆုံး[illegible]တစ်မြေပြင်လုံးကို [illegible]အောင်နိုင်စိုး[illegible]လှည့်လည်ကြွသကဲ့သို့ [illegible]

ဧ[illegible]ဇိတသ[illegible]ဓိ[illegible]သတ္တ[illegible]ပဟံ [illegible]အနုတ္တ[illegible]
သာ[illegible]ကာ[illegible]ရုပါသန္တိ [illegible]တေ[illegible]စ္စုပ္ပဟာ[illegible]နော[illegible]

ပမာဆိုမှုထို့အတူပင်လျှင် [illegible]ပေါ်သ[illegible]မာဟာသဲသဲ[illegible]အောင်အပ်ပြီ[illegible]သော[illegible]စစ်မြေပြင်စစ်ပွဲ[illegible]တော်မူသော, [illegible]အ[illegible]မ[illegible]ထာ[illegible]ဖြင့်ဖြိုလျက်တင်[illegible]နေ[illegible]တို့ကို[illegible]ဖွားနှန်သို့ဆောင်တော်မူနိုင်သော, [illegible]ဖက်ပြိုင်ကင်[illegible]မင်[illegible]ကိုလည်း[illegible]တန့်[illegible]ပါ[illegible]နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သော, [illegible]သခြင်[illegible]သော[illegible]စ္စမှာ[illegible]ကို[illegible]တော်လှန်ဖ[illegible]တော်မူနိုင်ကြကုန်သော[illegible]ပည့်သံယာ[illegible]ဟန္တာမျိုးမြတ်တို့သည် [illegible]မြဲမပြတ်[illegible]ဆည်[illegible]ကြကုန်၏[illegible]

သဗ္ဗေ[illegible]တော[illegible]ပုတ္တာ[illegible]လာပေတ္တ[illegible]ဇိတ[illegible]
တဏှာသလ္လဿ[illegible]ဟန္တာ[illegible]နွေ[illegible]အာ[illegible]စ္စဗန္ဓုနံ[illegible]

ဤသို့[illegible]ဆည်[illegible]ဟန္တာအ[illegible]မြတ်အားလုံးတို့သည် [illegible]နစ်[illegible]စစ်ဖြစ်ကြကုန်၏[illegible]သော[illegible]စင်စစ်ဖြစ်ကြသော [illegible]ဟန်[illegible]တို့တွင် [illegible]သီလအနှစ်ကင်[illegible]အဖျင်[illegible]ဖြစ်သော[illegible]ဟန်[illegible]၍[illegible]တစ်ပါ[illegible]စ်လေမျှမပါမ[illegible]ချော[illegible]ဏှာပြောင့်တံသင်[illegible]ကို[illegible]တ်[illegible]နှုတ်ပ[illegible]နေမျိုးနွယ်[illegible]ထွတ်တင်[illegible]ကို ရှိသေမြတ်နိုး[illegible]လက်စုံမိုး၍[illegible]နိုး[illegible]၏ အ[illegible]

ပ[illegible]ကာသုတ်ပြီး၏[illegible]

[illegible]ပဇ္ဇောသဟာသသုတ်

[illegible]	ဌာန	= သာ[illegible]တ္ထိမြို့ [illegible]ဇေတ[illegible]ကျောင်း[illegible]ကိုက်[illegible]
	ကာလ	= [illegible]ဟန်[illegible]တော်တို့အား [illegible]တ[illegible]ဟာချိန်[illegible]
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အ[illegible]သ[illegible]
	တ[illegible]တ်	= အ[illegible]သ[illegible]ကို[illegible]

မိုးကြိုး[illegible]သလို [illegible] အခါတစ်ပါး၌ မုမြတ်စွာသည် [illegible]သာ[illegible]တ္ထိမြို့ [illegible]ဇေတ[illegible]ကျောင်း[illegible]ကိုက်၌ တစ်ထောင့်နှစ်[illegible]ငါး[illegible] [illegible]သော[illegible]ဟန်[illegible]တော်တို့နှင့်အတူ [illegible]သီတင်းသုံး[illegible]နေတော်မူ၏[illegible] ထိုစဉ်[illegible]စ်နေ့သ၌ ထို[illegible]ဟန်[illegible]တော်တို့အား [illegible]နှန်နှင့်စပ်သော[illegible]စကား[illegible]ကို[illegible]ဟောတော်မူနေ၏[illegible]ဟန်[illegible]တော်အားလုံး [illegible]သည်လည်း [illegible]ကောင်း[illegible]စိတ်စိုက်ကာ[illegible]နေကြ၏[illegible]ထိုအခြင်[illegible]အ[illegible]ကို [illegible]တွေ့မြင်နေ[illegible]သော အ[illegible]သ၏ သန္တာန်၌ [illegible]အား[illegible]ထာတို့ဖြင့် [illegible]လို စိတ်[illegible]ဖြစ်ပေ[illegible]၏[illegible]ထို့ကြောင့် [illegible]နေ[illegible]မှထကာ [illegible]အပေ[illegible]ကိုလက်ကန်တော့တင်ပြီ[illegible]လျှင်[illegible]တော်မူ[illegible]ဖက်သို့ လက်အုပ်ချီလျက်[illegible]ဘုန်[illegible]တော်ကြီ[illegible]တော်မူသော မြတ်စွာဘု[illegible] ခုအခါ[illegible]ပည့်တော်၏ [illegible]မှာ[illegible]လျှောက်ထား[illegible]ပေါ်လာပါ၏ ဘု[illegible]ကောင်[illegible]သောစကား[illegible]ကို[illegible]ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘု[illegible]ပည့်တော်၏ [illegible]မှာ[illegible]လျှောက်ထား[illegible]ပေါ်လာပါ၏ ဘု[illegible]ဟုလျှောက်၏[illegible]ဘု[illegible]ကလည်း [illegible]ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်၏[illegible]

ထိုအခါ၌ အောက်ပါဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထား၏ —

ပရောသဟဿံ ဟိ ဘိက္ခူနံ၊ သုဂတံ ပယိရုပါသတိ။
ဒေသေန္တံ ဝိရဇံ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာနံ အကုတောဘယံ။

ကိလေသာဟူသော မြူအညစ်အကြေးမှ လည်းကင်းသော ဖြစ်ထသော, ကြောက်ဘေး ဆိုးကောင်း မရှိ အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးဘယ် မထင်သည့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လုသော ကျွဲဆူဆူ အပူကင်းငြိမ်းသည့် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတော်ကို တရားဂုဏ်ဆောင် မြတ်ကာတော်ဖြင့် ဟောဖော်ညွှန်ကြားသော မြတ်ဘုရား၏ အထံသို့ ရဟန်းပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်သည် ကောင်းလေ မြတ်သည် ကပ်နာ ရိုနေပေ၏။

သုဏန္တိ ဓမ္မံ ဝိမလံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတံ။
သောဘတိ ဝတ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘိက္ခုသံဃပုရက္ခတော။

ကြွင်းမဲ့ဥသုံ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ဆရာမကူ သိ၍ မျှဉာဏ်ဖြင့် မဖောက်မပြန် အမှန်အတိုင်း သိတော်မူပြီးသော ဘုရားရှင်သည် တစ်ဆင့်ဟောကြား အညစ်အကြေး ကင်းသည့် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတို့ကို ရဟန်းတော်အများ နာကြားကြကုန်၏။ ရဟန်းအပေါင်းတို့ ခြံရံသော ဦးစီးပိုင်ပန် အနေအထား မြတ်ဘုရားသည်လည်း တင့်တယ်၍ မနိုင်လောက်အောင် တင့်တယ်ပါပေစွ တကား။

နာဂနာမောသိ ဘဂဝါ၊ ဣသီနံ ဣသိသတ္တမော။
မဟာမေဃောဝ ဟုတွာန၊ သာဝကေ အဘိဝဿတိ။

ဘုန်းတော်ကြီးလှ မြတ်စုဗုဒ္ဓသည် အကုသလတရား ပြည့်စုံကျူးလွန်မှုကြောင့် "နာဂ" ဟုပင် ခေါ် တွင်သိကြ နာမည်တော်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူပါပေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ သာဝကစသော ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ တွင် ခုနစ်ဆူမြောက် ပွင့်ပေါ်ပေါက်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ တစ်နည်း ကြီးကျယ်သော ဥပမာကား အလို ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မဟာသာဝက တို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဣသိဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဟုပြန်၍ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသည့် မိုးကြီးသဖွယ် အသွင် သွင်သောတရားမိုးကို ဟောပြသည့် သာဝကတို့ကို ရွာသွန်းဖြန့်တော်မူပါပေသည်တကား။

ဒိဝါ ဝိဟာရာ နိက္ခမ္မ၊ သတ္ထုဒဿနကမျတာ။
သာဝကော တေ မဟာဝီရ၊ ပါဒေ ဝန္ဒတိ ဝင်္ဂီသော။

အိုကြီးမြတ်သော လုံ့လဝီရိယ ရှိသော သခင်ဘုရား၊ ရှင်မြတ်ဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဝင်္ဂီသသည် ဘုရားရှင်တော်ဘုရား၏ တပည့်တော် တပည့်တော်သည် ရှင်တော်ခြေစုံ မြတ်ကြာရုံကို ဦးညွှတ်ကာ ဖူးမြင်လိုသည် ဖြစ်၍ နေ့သန့်ရာမှ ထွက်ခွါကာ ဦးနှိမ်ချ လျက် ရှိခိုးကန်တော့လိုက်ပါ၏ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ ဝင်္ဂီသ၊ ခုသင်လျှောက်ထားအပ်သော ဂါထာတို့ကို ကြိုသို့လျှောက်နိုင်ရန် ကြိုတင်၍ စီစဉ်ကြံဆထားအပ်ကုန်သလော။ သို့မဟုတ် ခုတစ်ခဏချင်း သင်၏ဉာဏ် ၌ ထင်လာကြသည့် ဂါထာတို့ဖြစ်ကုန်သလော။

အရှင်ဝင်္ဂီသ။ ။ အရှင်ဘုရား ကြိုတင်စီစဉ်ကြံဆထားအပ်သည်များ မဟုတ်ပါ။ ခုတစ်ခဏချင်း ထင်လာသည့် ဂါထာတို့ဖြစ်ပါကုန်သည်ဘုရား။

ဘု ုင် ကောင်း ာသ ခုတစ်ခဏသင့်ဉာဏ် ဌထင်လာကြသည့် ထာမျာ ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် ခုပင်ဆက်လက်၍လျှောက်ထာ ွ အသွ သွ သော ထာတို့ကို သင့်ဉာဏ် ဌဆက်လက်၍ထင်လာစေဦးလော့ ဟန်အတော်မျာမျာ တာ "အ ုင် သ သည်အခြာ တ်ကြီ ုတ်င တို့ကိုဘာမျှမလုပ်၊ ထာကဗျာကိုသာအချိန် သရှေ့ ွ့နေ သူဖြစ်သည်" ဟုအထင်သေနေကြ၏ အ ုင် သ၏ ဘာန်ဉာဏ်ထက်သန်ပုံကိုမသိ ကြ ထို့ကြောင့်ဘု ုင်က ၍သို့မေ၍ ၍သို့ခိုင်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်

အ ုင် သ မှန်ပါ၊ ဆက်လက်၍လျှောက်ပါမည်ဘု ထို့နောက်အောက်ပါ ထာတို့ကို ဆက်လက်၍လျှောက်၏

ဥမ္မ ပထံ ော သသ အဘိဘု ျ သိ ဘိဇ္ဇ လာနိ
တံ သသထ န္တပမုဥ္စကံ အသိတံ ဘာ သော ဘဝံ

ကိလေသာမာ သူပုန် န်၏မမှန်ညွှန်ကြာ လမ်းအမှာ ကို တွာ တွာ ည်ကျ ည်ကျ လွှမ်း ို ဖြိုဖျက်တော်မူနိုင်သော, ဂ စလျှင် ကြောင့်ငါ ်င် တို့ကိုနုတ်ခွင်း ျဖျက်တော်မူနိုင်သော, ဂ စသည် အလီလီဌ ိုတော်မမူသော, သတိပဌာန်စသာ မြတ်တ ဂ ကို အပြာ အာ ဖြင့် ွခြာ ဖန်တော်မူနိုင်သော, ပိတ်ပင်ဆီ တာ အနှောင်အဖွဲ့မျာ ကို မ ဉာဏ်နက် တ်သန်လျက် ဖြင့် ုတ်ဖျက်လွှတ်မြောက်မှုကို ပြုတော်မူနိုင်သော, ျ ာ မ ကုန် ာန်ခို ဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်ဘု ဂ ကို အာ ါ ာ ူ မြော်လိုက်ကြကုန်လော့

ဩဃသသ နိတ္ထ ဏတ္ထံ၊ အနေက ဟိတံ ါ အက္ခာသိ
တသ္မိံ စ အမတေ အက္ခာတေ၊ ္မ ဒ္ဓ သာ ဌိ တာ အသံဟိ ဂ

ဆိုအပ်ခဲ့တုံ ဏ်ပေါင်း ိုနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြ မြတ်ဘု ဂ သည် ဩဃ စုံ အဟုန်မှ အကုန်ကူ ဂ ် လွှတ်မြောက်ဖို့ ဂ မျာ ွာသောင်းသောင် သတိပဋ္ဌာန်စသော လမ်း ဉ်တ ဂ အပေါင်း ကို မြိုမ့်ညောင်း ကြည်ချိုမြိန့်ဆိုဟောထာ တော်မူပြီ အမြိုက်နိဗ္ဗူသို့ဆောင် နိုင်ကြ ထိုလမ်း ဉ်တ ဂ ကို ကောင်း ွာဟော ကြာ တော်မူအပ်သည့် သော် ဂ ကိုမြင်သိသူတော် စင်ပညာ တို့သည် ဌတည် ာသောလေမုန်တိုင်း တို့အလှိုင်း ဖြိုက်ဖြိုက် အတိုက်အခတ် ဏ် ကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကျောက်သာ တိုင်ကြီ ုင်မလည်သို့ ခိုင်ဖြိုတာည့်မတ်ကောင်း ွာ ပ်တည်တော်မူနိုင်ကြလေကုန်၏

ပဇ္ဇောတကော အတိ ့ျ သဗ္ဗဌိတီနံ အတိက္ကမ ဒ္ဓ သ
ဉတ္တ သစ္စိကတ္တာ ၊ အ ္ဂ သော သ ် သ ္ဒိနံ

ထိန်ထိန် ် င် ဉာဏ်ရောင်အလင်း ကို ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘု ဂ သည် သိစ ဂ မှန်သမျှ မကျန် အောင် လုံ ုင် လင် ထို တွင် သိမြင်တော်မူပြီ၍ အလုံ စုံသော ဌိတို့၏ ဖြစ်တည် ဂဌာနကိုမချလွန်မြောက်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဂ ကောင်း ကို မစောင်းပိုင်ပိုင် သိမြင်တော်မူနိုင်၏ ထိုသို့သိမြင်တော်မူ မျက်မှောက်ပြုတော်မူနိုင်သော မြတ်စွာဘု ဂ သည် ပဥ္စ ္ဂ သည်ဆန် ကူ ဦ သော ဟန် တော်တို့အာ နိဗ္ဗာန်အမြိုက် ဂတ် အထွတ်တပ်အပ် သည့် မြင့်မြတ်သည့်သစ္စာတ ဂ ကို ဟောကြာ တော်မူပါပေ၏

ဧဝံ သုဒေသိတေ ဓမ္မေ၊
ကော ပမာဒေါ ဝိဇာနတံ။
တသ္မာ ဟိ တဿ ဘဂဝတော သာသနေ၊
အပ္ပမတ္တော သဒါ နမဿမနုသိက္ခေ။

ဆိုအပ်ခဲ့တုံ့ ဤအလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့် တရားတော်ကို ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်သော် တရားကို သိမြင်ကုန်သူတော်စင်တို့အဖို့ မေ့လျော့ပေါ့ဆခြင်းမည်သည် အဘယ်မှာရှိချေတော့အံ့နည်း။ ထိုသို့ တရားကို သိမြင်ကုန်သူတော်စင်တို့အဖို့ ပေါ့ဆမေ့လျော့ခြင်း မရှိနိုင်တော့ခြင်းကြောင့် ကြံ့ခဲ လုံ့လစွာ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အမြဲမပြတ် သတိချပ်လျက် လေ့ကျင့်ရာ၏၊ ရှိခိုး ပူဇော်လျက်သာ သိက္ခာသုံးပါး ပ်အကျင့်ရာတ်ကို မပြတ်ပုံသေ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ပေ ရာသတည်း။

ပရောသဟဿသုတ်ပြီး၏။

၉။ ကောဏ္ဍညသုတ်

[illegible] ဌာန = ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ = အရှင်ကောဏ္ဍည၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် ဘုရားရှင်ထံ ခွင့်ပန်ဖို့ ရောက်လာချိန်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = အရှင်ဝင်္ဂီသ။
တရားတော် = အရှင်ကောဏ္ဍည၏ ဂုဏ်သတ္တိများ။

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် ခွင့်ပန်လာ။ ။ အခါတစ်ပါး မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့တွင် အလျင်ပထမ တရား ထူးရတော်မူခဲ့သော အရှင်ကောဏ္ဍညသည် [illegible] နှစ်ကာလတိုင်တိုင် အလွန်ကြာမြင့်စွာ ဘုရားရှင်ထံမှ ခွဲခွာ၍နေထိုင်ပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံတော်မှောက်သို့ ရောက်လာ၏။ ရောက်လာ ခြင်းမှာလည်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မည်ကို ခွင့်ပန်ရန် ရောက်လာခြင်းတည်း။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့ မည်ဖြစ်၍လည်း ဘုရားရှင်ကို နောက်ဆုံးဖူးမြင်ခြင်းအနေအားဖြင့် ဖူးမြင်လိုသူဖြစ်သည့်အ လျောက် ဘုရားရှင်၏ခြေတော်အစုံ ကြာပွင့်တို့ကို ဦးခေါင်းဖြင့် ပျပ်ဝပ်ရှိခိုး၏။ ပါးစပ်ဖြင့်လည်း အားရပါးရ စုပ်၏။ လက်တို့ဖြင့်လည်း ဆုပ်နယ်ပွတ်သပ်၏။ "ဘုန်းတော်သခင် ရှင်ပင်မြတ် ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ရှင်တော်ဘုရား၏ သားကြီးသားကြီး ကောဏ္ဍညပါဘုရား၊ တပည့် တော်သည် ကောဏ္ဍညဖြစ်ပါသည်ဘုရား" ဟု မိမိနာမည်ကိုလည်း လျှောက်၏။

ကောဏ္ဍညသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

[illegible] နှစ်ကြာမှ ကြွလာ။ ။ ဤဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်တွင် ပဌမဦးစွာ တရားထူးရသည့် ရဟန်းတော်ဖြစ် သည့်အပြင် သိက္ခာဝါတော်လည်း အကြီးဆုံးဖြစ်တော်မူသော အရှင်ကောဏ္ဍညသည် ဘုရားရှင်ထံမှ ခွဲခွာ၍ ဘုရား အလောင်းတော် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းအဖြစ် နေခဲ့ဖူးသော ဆဒ္ဒန်တောအုပ်ကြီး မန္ဒာကိနီရေအိုင်ကြီး၏အနီး၌ တစ်ပါး တည်း သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့၏။ ခုအခါ [illegible] နှစ်ကြာမှ ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် ခွင့်ပန်ဖို့ရောက်လာ တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ကဗျာစာဆို ဟန်ဖျို ထိုအခြင်းအရာအားလုံးကို မြင်တွေ့နေသော ကဗျာစာဆို ဟန်ဖျိုအရှင် သ၏သန္တာန်၌ အရှင်ကောဏ္ဍညအား ချီးကျူးလိုပြင်း စိတ်ဆန္ဒများ တဖွားဖွား ပေါ်လာ၏။ ပေါ်လာသည့်အလျောက်ပင် အပေရုံကို လက်ကန်တော့တင်၍ ဘုရားရှင်ကို တော်မူ ဖက်သို့ လက်အုပ်ချီကာ —

"ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူလှပါသော မြတ်စွာဘုရား ... ခုအခါ၌ အရှင်ကောဏ္ဍညထေရ်နှင့် စပ်၍ ပည့်တော်၏ဉာဏ်၌ ရှေးလျောက်ထားဖွယ် ရှုထင်လာပါသည် ဘုရား။ ကောင်း သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား ... ပည့်တော်၏ဉာဏ်၌ ရှေးလျောက်ထား ဖွယ် ရှုထင်လာပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်လိုက်၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထိုအခါ အရှင် သသည် အရှင်ကောဏ္ဍညကို ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ပင် အောက်ပါ ဂါထာတို့ဖြင့် ချီးကျူး၏ —

ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ သော ထေရော၊ ကောဏ္ဍညော တိဗ္ဗနိက္ကမော။
လာဘီ သုခဝိဟာရာနံ၊ ဝိဝေကာနံ အဘိဏှသော။

ကောဏ္ဍညမည်သော ထိုမထေရ်သည် ဘုရားရှင်၏နောက်မှ ထမြောက်ပင် သစ္စာလေးပါး အမှန် တရားတို့ကို ထိုးထွင်းသိမြင်သူဖြစ်ပါပေ၏။ ထက်သန်သော ဖွဲ့လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖလသမာပတ်တည်းဟူသော တရားကောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း ဝိဝေက ... စိတ်ငြိမ်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း အခွင့်ပိုင်ပိုင် တော်မူနိုင်သူပါပေတည်း။

ခွဲနေခြင်းအကြောင်း ... အရှင်ကောဏ္ဍညသည် စိတ်ငြိမ်စွာ သမာပတ်ဖြင့်နေခြင်းကို အလေ့ရှိပြု တော်မူလေ့ရှိ၏။ ထေရ်သည် ပညာလည်းကြီးတော်မူ၏။ တရားတော်ကို ... သူဖြစ်သောကြောင့် ... တစ်သောင်းအတွင်း၌ ထေရ်၏ ... သတင်းသည် ပျံ့သင်း၍နေ၏။ ဘုရားထံတော်သို့ ရောက်လာသမျှ ပုဂ္ဂိုလ် အားလုံးလိုလိုကပင် "တရားတော်ကို စွာ ... တွတ်ချ ... တော်မူနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ပါပေတည်း" ဟုကြံ၍ အရှင်ကောဏ္ဍညထံ ... ၍ ... ၍ ဖူးမြင်ကြ၏။ ... နှုတ်ဆက်စကားတို့ဖြင့်လည်း ... ကြ၏။ ထိုသို့ အနီးသို့ ရောက်လာသူတို့အား ... သူတို့နှင့်သင့်လျော်သော တရားစကားကိုဖြစ်စေ၊ ... သန္တာ = နှုတ်ဆက်စကားကိုဖြစ်စေ ပြော ခြင်းသည် သမာပတ်ဖြင့် စိတ်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ သီတင်းသုံးတော်မူလိုသော အရှင်ကောဏ္ဍညအဖို့ ... ဖွယ် ဖြစ်နေ၏။ ... ကာ ဘုရားရှင်ထံတော်မှ ခွဲခွာ၍ ... တောအုပ် ... တစ်ပါးတည်း နေလိုခြင်း၏ အကြောင်း ... တစ်ခုပ်တည်း။

...အကြောင်း ... ... ၍ မျှသာမက အခြားသော အကြောင်းတစ်ခုလည်း ... သ၏ ... ကြွ တော်မူသော အခါ၌ ... ကအားလုံးသည် ဘုရားရှင်၏ နောက်တော်မှ ... စဉ်အလိုက် ကြွကြ ... ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင် တရားဟောတော်မူချိန်၌ ဘုရားရှင်၏ လက်ယာဖက်၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ လက်ဝဲဖက်၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၊ ထို ... ၏နောက်က မှ အရှင်ကောဏ္ဍည ထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မျိုး၌ အဂ္ဂသာဝကကြီး ... ပါးသည် တရားတူ ကို အစဦး ... သူလည်းဖြစ် ... သိက္ခာ ... ကြီး သူလည်းဖြစ်သော အရှင်ကောဏ္ဍည အပေါ် ... သေလေးစားမှုကြောင့် သူ၏ ... ထိုင်နေကြသည်ကို ... ကြောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူကြ၏။ ထိုသို့ မိမိအပေါ် အဂ္ဂသာဝကကြီး ... ပါးတို့ ... ကြောက်ရိုသေဖြစ်နေမှုကို သိတော်မူသော အရှင်ကောဏ္ဍညသည် အဂ္ဂသာဝက ... ပါးတို့ ချမ်းသာစွာ ... မကြောက် ... ထိုင်နေခြင်းကို လိုလားတော်မူ၏။ ထိုသို့ ချမ်းသာစွာ နေစေလိုခြင်းသည်လည်း ဘုရားရှင် ထံမှ ခွဲခွာ၍ ဆဒ္ဒန်တောအုပ် မန္ဒာကိနီ အိုင်အနီး ... တစ်ပါးတည်းနေလိုခြင်း၏ အကြောင်း တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ံ သော ကေန ဖတ္တမ္ဗံ သတ္တုသာသနကာ နာ
သမ္ဗသ တံ အနုပ္ပတ္တံ အပ္ပမတ္တသ သိက္ခတော

ုင်တော်မှ ဆုံးအမကိုအာ ပွေ့ပွေ့ လိုက်နာလေ့ ုသော တပည့်သာ ကတို့မှုချစိုက်စိုက် ထိုက်ငြောက်ထိုက်သည့် လောကုတ္တ ာ ပါ ဖြတ်တ ာ သို့လည်း မမေ့မလျော့ မပေါ့မစာ ကျင့်ကြံသောအာ ဖြင့် မှာ လူလူ ပြီ ဖြစ်တော်မူပေ၏

မဟာနုဘာ ါ တေ ဇ္ဇော စေတောပ ၇ ကော ါ
ကောဏ္ဍညော ဗု ါ ၇ ါ ါ နွတိ သတ္တုနော

တန်ခိုး နိ်စော် ကြီး ဖြတ်သော အာနုဘော် ုတော်မူသော, ဇ္ဇာ တန်, ပါ ဘာဏ်နှင့် အမှန်ကုံလုံ ပြည့်စုံတော်မူသော, စေတောပ နာမခေတွင် အဘိညာဉ်ဥ ကျွမ်း ကျင်တော်မူသော, ုင်တော်ဗု ဟောဖော်ပြသည့် မ္မအမွေခံ ကေန်ဖြစ်တော်မူသော ကောဏ္ဍညမည် ထိုမထေ သည် သာကီန္ဒ ဗု ါတို့ဘု ာ ၏ နုထွာ မနံ ဖုံ ခြေတော်အစုံကို အာရုံညွတ်နူ သ္ဗ မူ ၍ ိုနိ ပ်ချကာ နေပေသည်တကာ

ဆင် ်စ်ထောင်က တ်ပြုကြ ထိုဆ ္ဒနီတောအုပ် ဲ သီတင် သုံ တော်မူသော အ ုင်ကောဏ္ဍည ကို ထိုတောအုပ်အတွင်း ၌နေကြသော ဆင် ်စ်ထောင်တို့က အလုပ်ကျ ်တ်ကြီ ်တ်င ဲ ပြုစုကြ၏ စား ဖွ ဲ သောက်ဖွ ဲ သစ်သီ ကို့တို့ကိုလည်း ာဖွေဆက်ကပ်ကြ၏ တစ်ခါတစ် ံ၌ ထေ သည် ကေလာသတောင်၌ နေသော နာ တ္တမည်သော နတ်သားအထံသို့ ကြွတော်မူ၏ ထိုအခါ ထိုနတ်သားသည် ထေ ပတ်ပျာ ည်စသည် တို့ဖြင့် ကောင် ်စွာစီစဉ် ကြိုချက်အပ်သော ယနာနိဆွမ် တိုလှ ျ န်ဆက်ကပ်လေ့ ု၏ ၍သို့ ယနာဆွမ် ကို မကြာ မကြာ အလှူခံ ခြင်း သည် တာသပဘု ာ ်င်လက်ထက်တော်တုန်း တာ အနုစ် သောင်ံ့ ံ့ ယန်တော်တို့ အာ ထေ ပတ်နှင့်တကွ ္နိ ည်တို့ကို စာ ံ့ဲ့ချ၍ လှူ ု န်ခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးဆက်ဖြစ်၏

နာမည်ကိုလျှော ၍သို့လျှင် ဘု ာ ်င်ထံမှ ခွဲခွါ၍နေခဲ့ ာ မ မိ၏ အာ သ ါ အသက်တမ် ကုန် တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ကို သိမြင်တော်မူသဖြင့် ပ ိနိဗ္ဗာန်ပြုဖို့ နိ်အတွက် ဘု ာ ုင်ထံ ခွင့်ပန် နိ် ကြွလာခဲ့လေသည် ထိုသို့ကြွလာသောအခါ "တပည့်တော် ကောဏ္ဍညပါဘု ာ "ဟု လျှောက် ခြင်း သည်အကြောင်း ုပေ၏ ဘု ာ ုင်က မမှတ်မိ၍လျှောက် ခြင်း တာ မဟုတ်ချေ နှစ်မျှကြာကြာ ဘု ာ ုင်ထံမှ ခွဲခွါ၍နေသောထေ ကိုအချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က မှတ်မိကြသော်လည်း အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့က မမှတ်မိကြတော့ချေ ထိုအခါ မမှတ်မိသူတို့၏သန္တာန်၌ "၍ခေါင် ဖြူ ဲ ကျုံနှင့် သက်ကြာ ထေ ကာ အဘ ဲ သူလေနည်း အဘ ့ ကြောင့်ဘု ာ ုင်နှင့် ၍မျှတ ်င် တနိ စကာ ပြောဆိုနေလေသနည်း" စသည်စသည်ဖြင့် အချို့ချို့ တွေ တောကာ စိတ်အာ ဖြင့် ပြစ်မှာ ကြချေ မည် ထိုစိတ်ပြစ်မှာချက်သည် အောက် သို့ချဆွဲပို့ဆောင်နိုင်သည့်အထိ ဖြစ်ခွင့်ုလေသည် ထိုသို့သော ဆို ကျိုး ာ တို့မဖြစ်ပွာ စေနှင့်တော့ဟု သဘောထာ တာ မိမိနာမည်ကို ဘု ာ ုင်အာ လျှောက်ကြာ နေခြင်း ဖြစ် ပေသည်

နေ့အထိ ုသည့် ာတ်စေတီ ပ ိနိဗ္ဗာန်ပြု နိ် ဘု ာ ုင်ထံမှ ခွင့်ပန်ပြီ နောက် ို ုကာ လိုက်ပါပို့ဆောင် ကြသူတို့အာ တာ ာ မ္မ ဟောပြပြီ လျှင် ကောင် တာင်ခ ဖြင့်ပင် သီတင် သုံ ခြ ဆ ္ဒနီတောအုပ်သို့ ပြန်ကြွခဲ့၏ မန္ဒာကိနီ ေအိုင်၌ ေ သုံ သပ်တော်မူကာ သင် ဖြင်ကေသီတို့ကိုအ နိ် ညီစွာ တ်တော်မူထာ ၏ ကျောင် အိပ် ာ နေ ာတို့ကိုလည်း ကောင် စွာသိုမှီ သိမ် ဆည် တော်မူ၏ ထိုနောက်မှ ည့် ၇မ်ပတ်လုံ လာသမာပတ်ကို ်င်စာ နေတော်မူပြီ လျှင် လင်းအာ ကြီ ိုးသောက် ဲ အရက်တက်ခါနီ ်ေ ဲ ရိပ်နာမ်ဆုဆုံ အပူပြတ်ငြိမ် တစ်ဇာတ် သိမ်သောအာ ဖြင့် ပ ိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလေသည် ာဇပြုဟ်မှ အ ုင်အနုရုဒ္ဓဦ စီ ၍ ယန်တော်ငါ ာတို့ကြွလာ၏

မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

ဌာန = ဂဇပြုပ်မြို့ ကြ္လာသိပ်လိတောင်နံ့ပါ ကျောက်ဖျာညို

ပောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = အရှင် သ

တ က ဖြေတော် = အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်၏ ုဏ်သတ္တိတစ်ခု

ဂသူကို ဂ အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် ဂဇပြုပ်မြို့အနီး ကြ္လာသိပ်လိတောင်နံ့ပါ ကျောက်ဖျာညို ဟန္တာအရှင်မြတ်ငါး ဂနှင့်အတူ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏ ထိုစဉ် အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် ထို ဟန္တာငါး ဂတို့၏ ကိလေသာအာ လုံး မှ လွတ်မြောက်ပြီ ၍ ကိလေသ, အဘိသင်္ခါ, ကာမဟုသော ဥပ ပါ ုသောစိတ်များ ကို မိမိ၏အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် ဂမို ကြည့်ရှုတော်မူ၏ ထိုသို့ ဟန္တာငါး ဂတို့၏စိတ်ကို ဂမို စ် လေ့လာနေသော အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ကို အရှင် သက တစ်ဖန် အဘိညာဉ်ဖြင့် ဂမို သိနေတော်မူ၏ သိသည့်အလျောက် အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် လိုက်လျောလျောက်ပတ်ကုန်သော ထာတို့ဖြင့် ချီး ကျူး မူကောင်း လေစွဟု အကြံဖြစ်ကာ ဘု ဂ င်အာ လျှောက်ထာ ၏ ဘု ဂ င်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ကို သောအခါ အောက်ပါ ထာတို့ဖြင့် ချီး ကျူး လျှောက်ထာ ၏

> န သသ ဖသေ အာသီနံ၊ မုနိံ ကြ္ခသသ ၊ ံ
> သာ ကာ ဖ ရုပါသန္တိ၊ တေ ဇ္ဇာ စ္စုပ္ပဟာ နော

ဇ္ဇာ တန်, ပါဒ ာရဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သော, သေ ခြင်း ကူ သော စ္စုမာ ကို တော်လှန်စွန့်ပ ပြီးဖြစ်တော်မူကြကုန်သော, င်တော်ဗုဒ္ဓ ဆုံး အမကို လုံး နာ ု တော်မူကြကုန်သော, င်တော်ဗုဒ္ဓ ဆုံး အမကို လုံး နာ ု တာပည့်သာ ချည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ဟန္တာအရှင်မြတ်ငါး ဂတို့သည် ဟန် သေ့ ပျော်မွေ့မပြတ် ကြ္လာသိပ်လိတောင်နံ့ပါ အ င်း၌ ခေတ္တမွေ့လျော် သီတင်းသုံး နေတော်မူသော သံသ ဂန က် သြ ဃဗ္ဗက်မှ လှမ်း ကက်တင့်လျှမ်း တစ်ဖက်ကမ်း သို့ ဂ က်တော်မူသော ဘု ဂ င်ကို နှ ကျင်း ဂ ဆည်း ကပ်ကာနေကြလေကုန်သည်တကား

> တေ စေတသာ အနုပ ေ တိ၊ မော ဂ္ဂလ္လာနော မဟိဒ္ဓိကော
> စိတ္တံ နေသံ သမန္နေသံ၊ ပ္ပမုတ္တံ နိရူပ

မိ သပြုပ် နှပြင်ဆင်ကာ မိရှို့ပူဇော်ကြ၏ ည့်အချိန်၌ ဟန် တော်များ ကစ်ညဉ့်လုံး ပါဠိတော်များ ကို ွတ်ဖတ်သ ရှာ ကြ၏ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက ဂ ဟောတော်မူ၏ နောက်တစ် က် အရုဏ်တက်ချိန်၌ ပင် ဂတ်တော်များ ကိုကောက် ၍ ပြန်ခဲ့ကြသည် ဘု ဂ င်သည် ဥ နှ်ကျောင်း တံခါးမှုမ်မှ စောင့်ကြို့နေတော်မူ၏ ပါလာသော ဂတ်တော်ကိုဖြာပနာ၍ ထိုတံခါးမုခ်အနီး၌ပင် စေတီတည်တော်မူ၏ ထိုစေတီသည် ဘု ဂ င်အ ဌာန်ဖြင့် ပေ သော စေတီဖြစ်သည့်ပြင် နေ့တိုင်အောင် ကည်ညိုနေသေး သတတ်

ကောဏ္ဍညသုတ်ပြီး၏

အဘိညာဉ်တန်ခိုး အမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော လက်ျာတော်ရံ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်သည် အာသဝေါကင်းစွာ ထိုဗြဟ္မာကြီး၏စိတ်ကို ကိုလေည်းစ်ကြေမှုကင်းမြ လွတ်မြောက်ပုံဖော်ကိုလေဘိသင်စက်ဖြင်ကာမုဈ ခုသော ဉပတိတို့တစ်စုံတစ်ခုမျှပုံကို အာရုံပြုကာ ဖြာဖွေသည်ဖြစ်သော် ထိုဗြဟ္မာ၏ ဖြစ်သောအရှင်တို့ကို တန်ခိုး အဘိညာဉ်စိမ့်မိ၏စိတ်အစဉ်ဖြင့် တသွင်မပြတ်ဖိုင်ဖြတ်ကုန်စင်သိမြင်တော်မူလေသည်တကား။

ေ သမ္ဗ သမ္ဗုန္နံ၊ မုနိ ကွသ ။

အနေကာကာ သမ္ဗုန္နံ၊ ရုပါသန္တိ ေ တမံ။

ဤသို့ဤပုံ အလုံးစုံသော ျက်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော, သံသ ြ ယထဲမှ လွတ်မြောက်စက်ဖက်ကမ်းသို့ ကြက်တော်မူသော, များပြားလှစွာ အခြင်းအ ကျက်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ေ တမန္ ဖွာ ျင်တော်ဘု ကို ပ်တွာ မပြတ်ခဲ့သည် ပ်ကာ နေကြပေကုန်သည်တကား။

မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ပြီး၏။

ဂါသုတ်

= စမ္ပာမြို့ ဂ ကန်အနီး။

ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = အရှင် ။

တ တော် = ဘု ျင်၏ အဆင် တ်သာလွန်ပုံ။

ကြ ပေါင်ခံသည့် လစန္ဒော အခါတစ်ပါး၌ဖူ မြတ်စွာသည် စမ္ပာမြို့ ဂ မိဖု သည် လှူ န်အပ်သောကြောင့် ဂ မည်သော ကန်၏အနီး အ ပ်၌ ဟန်တော်ငါ ဥပါသကာခုနစ် ဥပါသိကာမခုနစ် နှတ်ထောင်ပေါင်းများစွာတို့နှင့်အတူ သီတင်းသုံးတော်မူခိုက်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဟန်တော်ပ သတ် လူ တ်ကြောင်ပ သတ် နှတ်ပြဟ္မာပ သတ်တို့နှင့် သီတင်းသုံးတော်မူ ဘု ျင်သည် ထို ဟန်နှင့်နှတ်လူတို့ကို အဆင် တ်တော်အာ ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အခြံအ အာ ဖြင့်လည်း ကောင်း သာလွန်ထူ ကဲ တင့်တ တော်မူနေ၏။ ထိုအခြင်းအ တို့ကို ဖူ ြင် သော အရှင် သည် ထေ တို့ဖြင့် ချီ ကျူးဖွဲ့သီလိုကြောင်း ဘု ျင်အာ လျှောက်ထား၏။ ဘု ျင်ထံမှ ခွင့်ပြုချက် ပြီးသော အရှင် သည် အောက် ပါ ထေ ဖြင့် ချီ ကျူးလျှောက်ထား၏။

စန္ဒော ထ တ လာဟကေန္နဘော၊

ေ စတိ တမလော ဘာကုမာ။

ေ ်အ သ တ္တ် ဟာမုနိ၊

အတိ ေ စသိ သသာ သမ္ဗလောကံ။

ဆီနှင်မြူတိမ်သု န်မိုးနို သစ်မျိုး အင်ကင် သည့် ကောင်တင်၌ ကြ ပေါင်ခံ သည့် လစန္ဒာသည် ေ င်မြင့်ကြွ တင့်တ သကဲ့သို့လည်း ကောင်း စ်ကြေ သန့်ျင်

သုပဏ်မင်းသည် ဝင်းကြွကြွ စောင့်တ၍ တောက်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ၎င်းအတူပင် ကိုယ်အင်္ဂါတော်အစိတ်အစိတ်မှ ရောင်ဖိတ်ဖိတ်ထွက်သော ရောင်ခြည်ပြန့်တော်မူသော ဘုံသုံးလောက ထွတ်တင်ဘုရားရှင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် အခြံအရံအားဖြင့် လောကသားအားလုံးတို့ကို သိမ်းကျုံးဖြင့်ကြွ၍ စောင့်တ၍ သာလွန်တော်မူပါပေသည်ဘုရား။

ဂဂ္ဂရာသုတ်ပြီး၏။

၁၂။ ဝင်္ဂီသသုတ်

နိဒါန်း

ဌာန	=	သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ကာလ	=	ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီးစအချိန်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	အရှင်ဝင်္ဂီသ။
တရားတော်	=	ကဗျာဉာဏ် စွမ်းနေသူ စာဆိုကျော်နှင့် အသူသိမြင်အပ်သော ဗုဒ္ဓတရားတော်များ။ ကဗျာစာဆိုအကျော် အရှင်ဝင်္ဂီသ၏ အသူကိုယ်တိုင်ပြောသော ကိုယ်ရေးရာဇဝင်အကျဉ်းချုပ်။

ကဗျာဉာဏ် စွမ်းပိုင်ကျော်။ ။ အခါတစ်ပါး၌ အရှင်ဝင်္ဂီသသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ အာသဝေါကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးစ အရှင်ဝင်္ဂီသသည် အရဟတ္တဖိုလ်ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူပြီးလျှင် ထိုအချိန်မှာပင် ဤအောက်ပါဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ကာဝေယျမတ္တာ ဝိစရိမှ ပုဗ္ဗေ၊ ဂါမာ ဂါမံ ပုရာ ပုရံ။
အထဒ္ဒသာမ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါ နော ဥပပဇ္ဇထ။

ငါတို့သည် ဘုရားရှင်ကို မဖူးမြင်ရမီ ယခင်က ကာဆိုတုန်းက ကဗျာဖွဲ့သီမှု၌ စွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍ ရွာအစုစု မြို့အလီလီသို့ သွားလာလှည့်လည်နေခဲ့ကြကုန်ပြီ။ ထိုသို့ မပြတ်သွားလာလှည့်ပတ်နေစဉ်ပင် ကြွင်းမဲ့ဥသုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိမြင်ပေတော်မူ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို လေးစားကြည်လင် ဖူးမြင်ခဲ့ရကုန်၏။ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရသော ငါတို့၏စိတ်၌ ကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရားသည် ဖြစ်ပွားလျှံဖိတ်၍ လာခဲ့ပေ၏။

သော မေ ဓမ္မမဒေသေသိ၊ ခန္ဓာယတနဓာတုယော။
တဿာဟံ ဓမ္မံ သုတွာန၊ ပဗ္ဗဇိံ အနဂါရိယံ။

ဘုန်တော်ခြောက်စုံ တန်ခိုးလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြ ဘုရားရှင်တော်ဘုရားသည် ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်ဟူသော ပရမတ်တို့ကို လှည့်ပတ်ခွဲခြမ်း၍ နည်းစုံပြွမ်း၍ ကျွတ်တမ်းဝင်စေသော သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားတို့ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေ၏။ ရှင်တော်ဟောကြားမြတ်တရားတို့ကို နာကြားရသော ငါသည် အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ ခွါရှောင်ကာ အသွင်ဆန်းသည့် ရှင်ရဟန်းပြုခဲ့ပေ၏။

ဗဟုန္နံ တ အတ္ထာယ ၊ ဗောဓိ အဇ္ဈ မာ မုနိ ၊
ဘိက္ခုနံ ဘိက္ခုနီနဉ္စ ၊ ဥ နိ ဂမ တ ဿာ ။

အကြင်ဘိက္ခုတစ်လီ ဘိက္ခုနီတို့သည် သမ္မတ္တနိ ဂမသို့ ကြက်ကုန် မြင်ကုန်ပြီ ဖိုလ်သို့ ကြက်၍မ ကို ကုန်ပြီဟူလို များ ပြား ဘိသော် ထို ဟန် တော်တို့၏လည်း ကောင်း များ ပြား စွာလု ထို ဟန် မတို့၏လည်း ကောင်း မြင့်မြတ်ပြည့်ဖြိုး ကောင်း သောအကျိုး ာ ဘု ဂ ုင်သည် အ ဟတ္တမ ဘာဏ်,သမ္ဗုဒ္ဓတဉာဏ်ကို ဖြန်ပိုင်သ တော်မူလေသည်တကား ။

သွာ တံ တ မေ အာသိ၊ မ ဖု သ သန္တိကေ ။
တိဿော ဇ္ဈာ အနုပ္ပတ္တာ၊ တံ ဖု သ သာသနံ ။

ဘု ဂ ုင်ထံတော်မှောက်သို့ ဝါ၏လာ ကြက် ခြင်းသည် ကောင်း သောလာ ကြက် ခြင်း ဖြစ်ပေပြီတကား ဇ္ဇာ တန်, ပါဉာဏ်တို့သို့လည်း ကေန်ဆတ်ဆတ် အစဉ် ကြက်အပ် ကုန်ပြီ သမ္ဗုဒ္ဓတ ဉာဏသခင် ဘု ဂ ုင်၏ ဿွန်သင်နှုန်း ပြ ဆုံး အမခေ သာသနာတော်ကို လည်း လျှော်စွာစိုက်စိုက် လိုက်နာအပ်ပြီ ဖြစ်ပေပြီတကား ။

ပုဗ္ဗေနိ ါသံ ဇာနာမိ၊ ဗ္ဗစက္ခုံ သော ါတံ ။
တေ ဇ္ဇော က္ကု ပတ္တောမှိ၊ စေတောပ ဂ ကော ဝေ ။

ပြ ကတူ နေအပ်ဖူး သမျှ ဘာ အတန်တန် ခန္ဓာအထွေထွေကို ခွဲ ကြုန်စင် သိမြင်နိုင် ပေပြီ နတ်တို့မျက်စိကဲ့သို့ ဘိသေ မြင်သော အာရုံများ တိုပင် ခြား တုန်စင် သိမြင်နိုင်စွမ်း ပေ ၏ ဇ္ဇာ တန်, ပါဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အဖုံဖုံတန်ခိုး အမျိုးမျိုး တို ပြုစွမ်း နိုင်သည့် က္ကု ဉာဏအ ဂ္ဂလည်း ကောင်း သူတစ်ထူး တို့ စိတ်ကူး စိတ်သန္တာန် အခန်ခန် တို ခွဲခြား ဖန် ကေန်တိတိ သိ နိုင်သော စေတောပ အဘိညာဉ်အ ဂ္ဂလည်း ကောင်း သွန်စွာကျွမ်း ကျင် ပုဂ္ဂိုလ် ုင်တစ်ပါး ဖြစ် ပေပြီတကား ။

မှတ်ချက် အ ုင်း သထေ ၏ အတ္ထုပ္ပတ်အကျဉ်းချုပ်ကို ဤ သသံ ု တ်၊ ၌ အကျ ် ခြွဲ့ပြီ ထို၌ပြန်ကြည့်ပါ ။

သသုတ်ပြီး၏ ။

ခုမြောက် သသံ ု တ်မြန်မာပြန်ပြီး၏ ။

□□□နသံ□ုတ်

□တော၌နေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်စပ်၍ဖြေဟောအပ်သောတ□ါ□တော်များ□□

□□□ါ□ကြာသုတ်

□□□□	ဌာန	= ကောသလတိုင်း□အတွင်း□မှ□တောအုပ်တစ်ခု□
	ကာလ	= □ဟန်□တော်တစ်ပါး□ကာမ□ိတက်ကို□ကြံစည်စဉ်□
	သတိပေး□ည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= တောအုပ်စောင့်နတ်□
	တ□ါ□တော်	= လူဖြစ်သူသည်□လူဖြစ်သူ၌□တွ□ ်တာနှစ်သက်မှု ဆန္ဒကို□ပ□ ်စွန့်သင့်ပုံ□

တောပျော်□ဟန်□နှင့်□နတ်□□□□□□အခါတစ်ပါး၌□□ဟန်□တော်တစ်ပါး□သည်□ကောသလတိုင်း□အတွင်း□□□တောအုပ်တစ်ခု□□ ်□သီတင်း□သုံး□နေထိုင်၏□□ထို□ဟန်□သည်□တောအုပ်၌နေကာ နေ့သန့်□ာသို့□ချဉ်□ကပ်၍□တ□ါ□နှလုံး□သွင်း□မည့်အစား□□□ုတ်မာဆို□ု□ါ□သည့်□အိမ်□ာတည်ထောင် လူ့ဘောင်နှင့်စပ်သော□□ကာမ□ိတက်□အကြံအစည်များ□ကိုသာ□စိတ်ကူ□□ ဥ□စဉ်□စား□၍□အနေ များ□၏□□ထိုတောအုပ်ကို□စိုး□အုပ်၍နေသော□တောစောင့်နတ်သည်□□□ဟန်□၏အကြံအစည်များ□ကို သိနေ□၏□□ထို□ဟန်□တော်□၏□မှာ□□ ်□ငင်□နေသောလမ်□စဉ်ကို□ပြုပြင်စောင့်□ရှောက်လို၏□□ထို□ဟန်□ တော်ကို□လမ်□စဉ်မှန်□ကျင့်စဉ်တ□ါ□တို့□ဖြင့်□ကြီး□ပွား□စေလို၏□□ထို့ကြောင့်□ထို□ဟန်□တော်ကို သတိသံ□□□□အောင်□ပြု□ကြံ၍□□ဟန်□တော်□ု□ါ□အနီး□သို့လာပြီး□လျှင်□အောက်ပါ□ထာတို့ဖြင့် သတိပေး□□ လျှောက်ထား□၏□

□ါ□ကကာမောသိ□□နံ့□ဖ□ါ□၌ော၊
အထ□တော□ဓနှော□နိစ္ဆ□တိ□ဖဟိ□□
ဇနော□ဇနသ္မိံ□□ုနာ□ သု□ဆန္ဒံ၊
တတော□သုခီ□ဟောဟိသိ□□တ□ါ□ဝေ□□

အို□ဟန်□တော်□□□အ□ုင်ဘု□ါ□သည်□□ါ□ကြာသုံး□ဖြာ□ကင်း□ဆိတ်□ာကို□အလို□ုသည်ဖြစ်၍ လူသူမနီး□□တောအုပ်ကြီး□သို့□□ ်□ငင်လာခဲ့သူဖြစ်၏□□သို့ပါလျက်□အ□ုင်ဘု□ါ□၏□စိတ်အစဉ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်□အာရုံမှတစ်ပါး□□အပြင်အပ□ကာမ□ိတက်စသည်များ၌□ဖြစ်ပွား□၍နေပါသည်တကား□□ လူဖြစ်သောအ□ုင်ဘု□ါ□သည်□မိမိမှတစ်ပါး□အခြား□လူသား□အပေ၌□တွ□ ်တာတပ်မက်မှုဆန္ဒကို လုံ□□မဖြစ်ပွား□အောင်□တစ်စတစ်စ□ပ□ ်□ုါ□ပါလေလော့□□ထို့သို့□မဖြစ်ပွား□အောင်□ပ□ ်□ုါ□နိုင်ခြင်□ ကြောင့်□အ□ုင်ဘု□ါ□သည်□တပ်မက်ထန်ပြင်□□ာ□ကင်း□၍□ကို□ ်,စိတ်နှစ်ဖြာ□ချမ်□သာခြင်□အထိ ပြည့်စုံပေလိမ့်မည်တကား□□

အ□တိံ□ဖဇဟာသိ□သတော၊
ဘ□ါသိ□သတံ□ဘံ□သာ□□ ဂမသေ□
ပါတာလ□ဇော□ဘိ□□ တွာ□ော၊
မာ□ဘံ□ကာမ□ဇော□အာ□ါဟ□ါ□□

ဗု□ မြတ်စွာ□သာသနာတော်၌ □မွေ့မလျော်မပျော်ပိုက်ခြင်း□ကို □ □ စွန့်ပါလေလော့□□ကာမ္ဗဌာန်□ အာရုံ□ကောင်း□စွာထုံဘိ□သတိ□□သူဖြစ်ပါလော့□□သူတော်ကောင်း□စဉ်ဆက်တို့၏□ကိုလေသာပ□ ဖျက်ကြောင်း□□□ □ကောင်း□ကို အ□□င်ဘု□ အာ□□အမှတ်□ □□□သတိပေ□ဖါကုန်၏□ □ထောက်□ တည်□ □မ□ □ဗလ□မုခ□ဟူ□ကိုလေသာမြူအညစ်ကြေးမှ□ကင်း□ □□လွတ်မြောက်နိုင်ခဲလှ၏□ ဗလ□မုခ□ဟူ□ကာမ□ □တည်□ဟူသောမြူသည်အ□□င်ဘု□ □ကို အပ□ □ င□သို့□ခွဲချမပို့ဆောင် ပါစေနှင့်□

သကုဏော□□ ထာ□ဖ်သုကုန္တိတော၊
□□နံ□ဖါတ□ တိ□သိတံ□□ဇံ□
ဧ□□ဘိက္ခု□ဖ□ □န□□သတိမာ၊
□□နံ□ဖါတ□ တိ□သိတံ□□ဇံ□

မြေမှုန်ကပ်သည့်□ငှက်သတ္တ□သည်□ကို □ မှာမိုတောင်□□မြူမှုန်အပေါင်□ကို□ဖြောင်□ဖြောင်□ လှုပ်ကာ□ကျစေ□ □သကဲ့သို့□ထို့အတူပင်□သံသ□ □□□□လာမည့်ဘေး□ကို□မျှော်တွေ့ရှုတော်□ □ဟန်□ကောင်း□သည်အစွမ်□ကောင်း□ဉ်သာဟ□ယုံ့လ□□□ □သည်ဖြစ်၍□ကမ္ဗဌာန်□အာရုံ၌□သတိ ချုပ်ကာ□ကို □ မှာမိုတောင်□□ကိုလေသာမြူအပေါင်□ကို□အကြောင်□ဖိုင်ပိုင်□ခါတွက်ပ□ ချနိုင်□၏□ □□□□၍သို့□တောအုပ်စောင့်နတ်က□သတိပေ□□တ်ဆိုအပ်□ထိတ်လန့်စေအပ်သော်□□ဟန်□တော် သည်□သတိသံဝေ□□□ကောင်း□စွာ□လေသတည်□□

□ဝေ□ကသုတ်ပြီး□၏□

□□ဉပဗ္ဗာနသုတ်

□□□□	ဌာန	= ကောသလတိုင်□အတွင်□□□တောအုပ်တစ်ခု□
	ကာလ	= တောနေ□ဟန်□တော်□အိပ်၍နေစဉ်□
	သတိပေ□သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= တောအုပ်စောင့်နတ်□
	တ□ □တော်	= အိပ်ခြင်□ကို□စွန့်ပ□ သင့်ပုံ□

အိပ်ပျော်□ဟန်□နှင့်□နတ်□□□□□□□□အခါတစ်ပါ၌□□ဟန်□တော်တစ်ပါ□သည်□ကောသလတိုင်□ အတွင်□□□တောအုပ်တစ်ခု□□ □□ီတင်□သုံ□၏□□ထိုသို့□ီတင်□သုံ□နေထိုင်စဉ်□နေ့သန့်□ အ□□ သို့□ချဉ်□ကပ်ပြီ□လျှင်□ကမ္ဗဌာန်□အာ□ထုတ်□မည့်အစာ□□အိပ်၍နေ၏□□ထိုအခြင်□□□ ကို□မြင်တွေ့နေ □,□အအိပ်၏နှိပ်စက်ခြင်□ကိုခံနေ□သော□ဟန်□တော်ကို□သနာ□လှ,□ထို□ဟန်□၏□ကောင်□မှုအကျို□ ပွာ□ကို□ခြင်□ကိုလည်□□လိုလာ□လှသော□နတ်သာ□ကစ်ဝေ□ ဂက်သည်□ထို□ဟန်□တော်ကို□သတိ သံဝေ□□□စေ□နိ□□ည်သန်၍□□ဟန်□တော်အနီ□သို့လာကာ□အောက်ပါ□ထာတို့ဖြင့်□□ဟန်□တော် ကို□□ည်ညွှန်□□တ်ဆို၏□

နတ် ဥဒ္ဒေဟိ ကိက္ခုတ်ိ သေသိ၊ ကော အတ္တော သုပိတေန တေ
အာတု သေ တ်ိ တာ နိ္ဒ၊ သလ္လ ိ္ဓ သေ ရုပ္ပတော

အို ဟာန် ပေါ်တော့လော၊ အဘ ့ ကြောင့် အိပ်နေဘိသနည်း သင့်အာ အိပ်နေခြင်း ဖြင့် အဘ ် အကျိုး အံ့နည်း ကိလေသာများ ဖြင့် စ်ဖောက်စူ ်ခြင်း ကို နေ သည်ဖြစ်၍ ဖောက်ပြန်ထိခိုက်လျက် နာကျင်နေ သော သင့်အဖို့ အိပ်နေလို့ ဘာအကျိုး မည်နည်း

ဂ သ ဒ္ဓ ဖဗ္ဗဇိတော၊ အ သ္မာ အန ္ ႏ
တမေ သ ဒ္ဓ ပြုုဟေဟိ၊ မာ နိဒ္ဒ သံ မိ

အကြင် ု ကြည်ချက် သ ္ဓတ ဖြင့် အိမ် တည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ ျောင်ဖဲထွက် ဟာန် ဘောင်သို့တက်ခဲ့၏ ထိုအ င် ံ ု ကြည်ချက် သ ္ဓတ ကိုသာ ကို ပွာ အောင် ကြိုး ပါလေလော့ စိတ်အလိုလိုက် နှစ်ခြိုက်မွေ့လျော် အိပ်ပျော်ခြင်း ၏အလိုသို့ မလိုက်ပါလေနှင့်

ဟာန် အနိစ္စာ အ ္ဓ ကာမာ၊ သု မန္ဒော မုစ္ဆိတော
ခန္ဓေသု မုတ္တံ အသိတံ၊ ကာသ္မာ ဖဗ္ဗဇိတံ ပေ

အိုနတ်သာ ငါ ွာအာရုံ ကာမ ု ်တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခံ့ အ ည်တံ့၍ တည်တံ့ခြင်း မ ု ကုန် မက်မောဖွ ် စုံ ္ ် ကာမ ု ်တို့၌ ညာနည် ကိ သတ္တိမပြုနိုးသူညံ့သူသည်သာ ကာမ ု ် တ်ကြော င ုံမျော၍ နိန် မောတွေ အိပ်ကာနေ၏ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ငါး ခန္ဓာတို့၌ ွဲလမ်း လွတ်ကင် ကာဏှာ ိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ှီခြင်း မ ိ သော ငါကဲ့သို့ ဟာန် ကောင် ဟာန် ွတ်ကို ထိနှမိ္ဓ မောဟအကြိုက် တ်ခိုက်မွေ့လျော် နေ့အခါ၌ အိပ်ပျော်ခြင်း ဆိုကာ အဘ ့ ကြောင့် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုး နိုင်အံ့နည်း

ဆန္ဒ သေ ို နေ ဂ၊ အ ိ ့ ာသမတိက္ကမာ
တံ ာဏံ ဖ မော ိနံ၊ ကာသ္မာ ဖဗ္ဗဇိတံ ပေ

လွန်မင် ဖြင့် ပြ လိုချင်တပ်မက်မှုဆန္ဒ ကို ဖ ် နိုင်ခြင်း ကြောင့် အမှန်တ ကို ဖို ကာ ကွ ် ကာ အ ိ ့ ာကိုလည်း ဖ ် ခွါလွန်မြောက်နိုင်ခြင်း ကြောင့် ဖြစ်ပေ လာကြ တ တုသစ္စဉာဏ် တ သည် ကူ ြ ဖြင့်ကြွ ် အစင်ကြ ် ဆုံ ပေတည် ထိုကဲ့သို့ဉာဏ် ငံ့သန်ဘိသော် ငါကဲ့ သို့ ဟာန် တော်ကို ထိနှမိ္ဓ မောဟအကြိုက် တ်ခိုက်မွေ့လျော် နေ့အခါ၌ အိပ်ပျော်ခြင်း ဆို ကာ အဘ ့ ကြောင့် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုး နိုင်အံ့နည်း

ဥပဇ္ဈာနသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ဟာန္တာအ ုင်အထင်မှာ ၍သုတ်တော်လာ ဟာန် ကာ ဟန္တာအ ုင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်သတတ် အလွန် ကွာသော ာသို့ ဆွမ်း ကြွတော်မူ သဖြင့် ကို ် ပင်ပန် တော်မူ၏ ဆွမ်း ပြန် ာက်သောအခါ သပိတ်သင်္ကန် ကို သိမ်း ည် ပြီ နောက် အနီ ိ တတသ အိုင်၌ သုံး ပ်တော်မူ၏ နေ့နေ အ ပ်ကို တံမြက်လှည်း၍ ပင်ပန်းမှု ကို ဖ ် ဖျောက်ခြင်း ာ ညောင်စောင်း ် ၌ လျောင်း၍နေတော်မူသည် အိပ်ပျော်ခြင်း သို့ကာ ာက်ပါ ိ သို့သော် နတ်ကမူ “ ၍ ဟာန် တော်သည် ု ုင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန် ူ လာခဲ့ပါလျက် ကမ္မဋ္ဌာန် အာ မ ထုတ်ဘဲ နေ့အခါ အိပ်၍ အိပ်၍သာနေ၏ နေ့အခါ၌ အိပ်ခြင်း မည်သည်လည်း ို ကာက်ကြီးပွာ မှု၏ အဆီ အတာ သာဖြစ်၏ သတိပေ ို တော့မည်” ဟု အထင်ပေါက်၍ လာ ာက်ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်

ဆေတွာ အဝိဇ္ဇံ ဝိဇ္ဇာ ၊ အာသဝါနံ ပရိက္ခယ ဂ
အသောကံ အနုပါ ဂသံ၊ တသ္မာ ဗုဒ္ဓဇိတံ တပေ

အမှန်တရား ဖြိုဖျက်တတ် ကာ အဝိဇ္ဇာကို စတုတ္ထမဂ် ဉာဏ်ဖြင့် ဖြတ်လှန်ဖြတ်တောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အာသဝေါ လေတင်တော်မူသော တရားတော်ကိုလည်း အမြစ်ပြတ် အငုတ်မတွင် အောင်ဖြတ်ပြီး ကုန်ခန်းစေနိုင်သော ပူပန်ကြောင့်ကြမှုသော ကကင်းဝေးကဲ့သို့ ဟန်တော် အရှင်ကို ထိန်နမိ မောဟအကြိုက် တတ်ခိုက်မွေ့လျော်နေ့အခါ၌ အိပ်ပျော်ခြင်း တရားဆိုတာ အဘယ့်ကြောင့် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးနိုင်အံ့နည်း။

အာ ဝိဇ္ဇာ ပဟိတတ္တုံ၊ နိစ္စံ ဥပ ကွမံ
နိဗ္ဗာနံ အဘိကင်္ခံ၊ တသ္မာ ဗုဒ္ဓဇိတံ တပေ

အားထုတ်မပြတ် လုံ့လ တတ်ပြီးသော၊ ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်ထားအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ အခါခပ်သိမ်း မြဲမြဲမြံမြံ သန်သန်ဖြင့် အဆင့်ဆင့်တိုးတက်ကြောင်း လုံ့လကောင်း ရှိသော ရုပ်နာမ်ဆူဆူ အပူခပ်သိမ်း ငြိမ်းမှန်ဖြတ် နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တလိုလား ကဲ့သို့ အမျိုးကောင်းသား ဟန်တော်ကို ထိန်နမိ မောဟအကြိုက် တတ်ခိုက်မွေ့လျော်နေ့အခါ၌ အိပ်ပျော်ခြင်း တရားဆိုတာ အဘယ့်ကြောင့် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးနိုင်အံ့နည်း။

ဥပဋ္ဌာနသုတ်ပြီး၏။

ကဿပဂေါတ္တသုတ်

	ဌာန	=	ကောသလတိုင်း အတွင်း တောအုပ်တစ်ခု။
	ကာလ	=	ဟန်တစ်ပါး သာမှုဆိုင်ရာ တရားဟောစဉ်။
	သတိပေးသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	တောအုပ်စောင့်နတ်။
	တရားတော်	=	အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ တရားပြသဆိုဆုံးမခြင်းသည် အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးဖြစ်တတ်ပုံ။

သာမှုဆိုနှင့် ဟန်တော် အခါတစ်ပါး၌ အရှင်ကဿပဂေါတ္တသည် ကောသလတိုင်း အတွင်း တောအုပ်တစ်ခု၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သ၌ နေ့သန့်ရာအခါ၌ ကောက်နေခိုက် သမင်တစ်ကောင်ကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်၍ လုံတံဖြင့်လိုက်လာသော မိမိအနီး သို့ ကောက်လာသည့် မုဆိုးတစ်ယောက်ကို သူ့အလုပ်ကိုဟန့်တား တရားပြသဆိုဆုံးမ၍နေ၏။ သာမှုဆိုတို့ရှိ၍ တရားတို့ စိတ်ပါဝင်စားစေ၍ ည်သန်၍ လက်မမှုမီ လှုံ့ထွက်အောင် အဝ ဋ္ဌာန် ပြတော်မူ၏။ သာမှုဆိုသည် အရှင်ကဿပဂေါတ္တ တန်ခိုးဖြင့်ပြအပ်သော မီးလျှံကိုလည်း မြင် ၏။ ဟောပြောဆုံးမအပ်သော တရားသံကိုလည်း နားမကြားနေ၏။ ထို့သော် စိတ်ကမူ ပြေးသွား သော သမင်နောက်သို့သာ ကောက်နေသည်။ ထို့သို့ တရားတော်အပေါ်၌ စိတ်မကောက်၊ သား သမင်အပေါ်၌သာ စိတ်ကောက်၍ ပျံ့လွင့်နေသူ အား ကြိုးစား ဖမ်းစား တရားဟောနေသော အရှင် ကဿပဂေါတ္တထေရ်၏ ဖြစ်ပုံအခြင်းအရာကို မြင်သော တောအုပ်စောင့်နတ်သည် အရှင်

ကဿပေ ပါတ္တထေ ကို သတိသံဧ ၁၁ ဧေ န ည သန်ကာ အနီး သို့ လာ ပြောက်၍ အောက်ပါ စကာ တို့ လျှောက်၏။

နတ် ။ ။ ပြီဂ္ဂ ဆေတံ၊ အပ္ပပည်း အစေတသံ။
အကာလေ ဩ ကိ ကျ မန္တော ဖ ဘာတိမံ။

အိုအ ုင်မြတ်ဘု ။ တောင်မြှောင်ချောက်ကြာ ကာ လာလုည့် ပတ် အခြေခံပညာ တ် မပြု အကြောင်း အကျိုး အကောင်း အဆိုး တို့ နာ မလည်သည့် သာ သတ်မဆိုး တို့ အခွင့်အခါ မဟုတ် အချိန်မျိုး တာ ပြေ သ ဆိုဆုံးမ၍ နေသော ဟန် သည်ကား ညာနန့် နဲ့ မဆို ထက် ပင် အသိဉာဏ်မဲ့ လွန် သည်ဟု ပည့်တော်၏ ဉာဏ် တ်အပြင်၌ ထင်လာပါသည်ဘု ။

သုဏာတိ န ဇာနာတိ၊ အာလောကေတိ န ဿတိ။
မ္မသ္မိ ဘာညမာနသ္မိံ၊ အတ္ထံ ဗာလော န ဗုဇ္ဈတိ။

တောင်မြှောင်ချောက်ကြာ လုည့်သွာ နေရ ၍ မဆို သည် အ ုင်ဘု တ တ ပြေ သ ဆိုဆုံးမ အပ်သော်လည်း ကြား ကြား ၏ အနက်မသိတည်း အ ုင်ပြသည့် အဘိညာဉ် စွမ်း လျှမ် လျှမ် ထွက်ဖြာ မြင် ပြ အာ ကြည့်ကာ ကြည့်၏ မမြင်ဘိတည်း အကျိုးအကြောင်း တို့ မမြင်ဟူလို ။ စရိုက်အို သာ မဆို သည် အနက်အ ပြ သိသင့် ကို နည်း မျှပေ မသိနိုင်ပါချေ။

သစေပိ သ ဇ္ဇောတေ၊ ပ ဿသိ ကာဿပ။
နေ ကျွတိ ရူပါနိ၊ စက္ခု တိ သာ ပ္ပတိ။

အ ုင်ကဿပေ ပါတ္တ အ ုင်ဘု သည် စွမ်းအဘိညာဉ် တန်ခိုး ဆင်၍ အင်သော လက်ချောင်း မ ဖေ ကင်မောင်း ဆုံး ပွင့်သော မီး တို့ကို ဆောင်ပြစေကာမူ စရိုက်အို မဆို ကာ အကျိုးမထင်၊ ညာမျက်စိ မပြု မှုကြောင့် တွန် လင်းကြောင်း သဘောတို့ကို မသိမမြင်နိုင် ချေ။

။ ။ ဤသို့ နတ်က သတိပေး မှ အ ုင်ကဿပေ ပါတ္တလည်း သတိသံဧ ၁၁ လေသတည်း။

မှတ်ချက် ။ ။ ဤသုတ်တော် ၌ နမာပြန်၌ လက်သဲကွင်း တွင် စကာ တို့သည် အဋ္ဌကထာလာ စကာ တို့ဖြစ်၏။ အ ပြ ပြည့်စုံအောင် ထည့်သွင်း၍ပြန်ထား သည်။

ကဿပေ ပါတ္တသုတ် ပြီး၏။

---

၁၁ သမ္မဟုလသုတ်

၂၂၂။

ဌာန	= ကောသလတိုင်း အတွင်း တောအုပ်တစ်ခု။
ကာလ	= တောအုပ်နေ ဟန်တို့ သစာ ဖဲကြွချိန်။
တ်ဆိုသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= နတ် ပါ
တ ဖြေတော်	= ဟန်တို့သည် အမြဲနေ အိမ်မပြု။

ဟန်တို့ကို ာမ် ာငိုသည့်နတ်သား အခါတစ်ပါး၌ ဟန် တော်များ စွာတို့သည် ကောသလတိုင်း အတွင်း တောအုပ်တစ်ခု၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကြကုန်၏ ာ ဘာ နှာဖြင့် နေလာခဲ့ကြသော ထို ဟန် တော်တို့သည် ကျွတ်သောအခါ မိမိတို့အလို ထိုထိုအ ပ်သို့ သေစာ ကြွချီကြသောအခါ ထိုတောအုပ်၌နေသည့် နတ်သား ာစ်ပါးသည် ဟန် တော်တို့ ကို မဖူ မြင် သည့်အတွက် လွမ်းဆွတ်ငိုကြွေး ာ အောက်ပါ ထာကိုဆို၏

နတ်သား အ တိ မေ ဒ္ဓါ တိ၊
ဗဟုကေ သွာန တွေ့ အာသနေ
တေ စိတ္တကထာ ဗဟုဿုတာ၊
ကောမေ ါတမသာ ကာ တာ

များ ပြော လှစွာ ဆိတ်ငြိမ် ာတို့ကို မြင် သောင့်မှာ ခုအခါ ပျင် ငြိ ငွေ့ဖွ အသွင် ဝင်လာ ပါတော့၏ ာ ကာ အဆန် ာကြ ဗဟုသုတကြွ ကုန်သော ထို ါတမ င်တော် ဘု ၏တပည့်သာ သာ ကတို့သည် အဘ အ ပ်သို့များ ကြွသွား ကြပါကုန်လိမ့်မည်နည်း

အခြားနတ်သား မာ တာ ကောသလံ တာ၊
ကေစ္စိ ဂ ဖန ဓ္ဓိဘူမိ ဂ
မ ါ အသ စာ နော၊
အနိကေတာ ဟ ိက္ခ ါ

အိုမိတ်ဆွေနတ် အသင်တမ် ာ ည်မှန် ထို ဟန် တော်တို့သည် အချို့တို့က တောင်ငါ လုံ ာကာခို ဂဇ ပြော်ပြည့် င် ဘု င်မိမ္မိသာ ၏ အာဏာပျံ့လှိုင်း မ တိုင် သို့ ကြွသွား ကြကုန်၏ အချို့ကမူ သာ တ္တိပြည့် င် ဘု င်ကောသလ၏ အာဏာပျံ့လှိုင်း ကောသလတိုင်း သို့လည်း ကောင်း အချို့ကမူကား မ္မု သောလီ လိစ္ဆ မင် တို့၏ အာဏာပျံ့လှိုင်း ဇ္ဇီတိုင်း သို့လည်း ကောင်း သေစာ ဖြန့်ချီကြွသွား ကြကုန်၏ အိုအဆွေနတ် ဘု သော ကောင်း ဟန် တော်အပေါင်း

သမ္ဗုဟုလသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

ပိ ကာ ပုံဆောင် ဟန်များ ဤသုတ်တော်လာ ဟန် တော်တို့တွင် အချို့တို့သည် သုတ္တန်ဆောင်များ ဖြစ်၍ အချို့ကား အဘိ မ္မာဆောင် နည် ဆောင်များ ဖြစ်ကြ၏ ဘု င်ထံမှ ာမ္မဌာန် ၍ ာ အာ ထုတ် နှ သင့်လျော်မည့်နေ ကို ငါ ကြွလာကြသည် တစ် ာ သို့ ကာ်သောအခါ လူများ ာကြည်ညိုသဖြင့် အနီး တောအုပ် နေ ထိုင်ခင်များ ကို စီစဉ်ဆောက်လုပ်လှူ ါန် ကြ၏ သွမ်း သက်နှ ာသည်တို့ဖြင့်လည်း ပြုစုလုပ် ကျွေ ကြ၏ ဟန် တော်တို့သည် ာ ဟာခြင်း အချင်းချင်း ပြသနာမေ ကြင်း ဖြခြင်း ာ အာ ထုတ်ခြင်းဖြင့် တစ် တွင်း လုံ သီတင်းသုံး တော်မူကြ၏ ကျွတ်သောအခါ၌ ထိုနေ မှ ထွက်ခွါကြွသွား ကြသည်

သာ သမင်နှင့် ဟန် သာ သမင်စသည်တို့သည် "ဤကား ငါ့မိဘ၏နေ ၊ ဤကား ငါ့ဘို ဘွား စဉ်ဆက်မှ ဆင် သက်လာသော ငါပိုင်တောအုပ်" ဤသို့စသည်ဖြင့် တွ တာမှုမထား ာ ကျက်၏ ပြည့်စုံမှု ဘော နှမ မှု ကိုသာ အာရုံထား၍ လှည့်လည်သွား လာကြ၏ ထို့အတူ ဟန် ကောင်းတို့သည်လည်း "ငါ့ ါဆ ကျောင်း ငါ့ ကာ ကာမ ့" စသည်ဖြင့် မတွ တာ၊ သပ္ပါ ဖြစ် ၌သာ သွား လာလှည့်လည်တတ်ကြသည်ဟူလို

တို့ကာ တောသာ သမင်တို့ကဲ့သို့ ထို၍အ ပ် ငြ ကပ် ုက်နွ ် ဆက်သွ ် ချည်ဘိ သံ ေ ဂ
ဇဉ်ကြို မ ု ကုန်သည်ဖြစ်၍ လှည့်လည်တော်မူကြကုန်၏ အမြဲနေစ ဂ အိမ် ေ ဟာမထာ လှည့်
လည်ကြွသွာ၍ သီတင် သုံ တော်မူကြကုန်၏

သမ္မဟုလသုတ်ပြီး၏

အာနန္ဒသုတ်

	ဌာန	=	ကောသလတိုင်းအတွင်း ု တောအုပ်တစ်ခု
	ကာလ	=	အ ုင်အာနန္ဒာ လူများ တို့ချည် စကား ပြောများ ခြင်း
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	တောအုပ်စောင့်နတ်
	တ ဂ တော်	=	ဟာန်မြန်လျှင် လူများအား ဗလစ်ဗလစ် စကား ပြော၍ အချိန်ကုန်မခံသင့်ပုံ

အ ုင်အာနန္ဒာနှင့်နတ် ဘု ဂ ုင်ပ ိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး နောက် သ ဝါ နာတင် န် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ပြီး ချိန် ် အ ုင်မဟာကဿပ၏ တိုက်တွန်း ချက်အ အ ုင်အာနန္ဒာ သည် အထက်မ ဖိုလ်တ ဂ အတွက် ကြိုး စား အား ထုတ်မည်ဟုကြံ၍ ကောသလတိုင်းအတွင်း ု တောအုပ်တစ်ခုသို့ လာ ေ ဂက်သီတင် သုံ တော်မူ၏ သို့သော် အ ုင်အာနန္ဒာ ေ ဂက်လာ သည်ကို ကြား ကြားသော တောအုပ်အနီး အနား ဖတ် န် ကျောင်းမှ လူ ကာ, ကာမများ သည် အ ုင်အာနန္ဒာထံလာ၍ ဘု ဂ ုင်၏အကြောင်း ကို မ မြန် ကြ ပူဆွေး ကြ ငိုကြွေး ကြ၏ ထိုလူတို့ ကို တ ဂ ပြ သ ဆိုဆုံးမ နေ ခြင်း ဖြင့် အ ုင်အာနန္ဒာမှာ မိမိတ ဂ ကို ကြိုး စား ချိန်နည်း ပါ နေလေ သည် ထိုသို့ လူ တ်ကြောင်းတို့နှင့် စကား ပြောဆိုနေ ခြင်း များ နေသည်ကို သိမြင် သော နတ် သာ တစ်ေ ဂက်သည် အ ုင်အာနန္ဒာအား သတိပေး လို ကာ အောက်ပါ ထာကို ွတ်ဆို၏

နတ် ရုက္ခမူလ ဟာန်ံ သက္ကိ ၊ နိဗ္ဗာနံ တာ သို့ ဩပိ
စျာ ဂ ေ တမ ာ မာေ ၊ တိ တေ ဖိဋ္ဌိဗိဋ္ဌိကာ တာ ိ ဿတိ

ေ ိ တမန္တွ ် ဖွာ အို အ ုင်အာနန္ဒာဘု ဂ သစ်ပင်အနီး အောက် တောချုံရှုပ်သို့ ကပ် ေ ဂက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို စိတ်နှလုံး ၌ထည့်သွင်း တာ တ ဂ ရှုပွာ ပါလော့ လာသမျှလူအား စကား ပြော ကာ မေ့လျော့မနေပါနှင့် အ ုင်ဘု ဂ အတွက် ကာ, ကာမတို့အား ဗလစ်ဗလစ်မြည် အောင် စကား တ ဖောင်ဖောင် ပြောဆိုနေခြင်း သည် အထက်မ ဖိုလ် ကျွတ်တမ်း ခိုဖို့ အလိုမပြီး အချည်း နှီး ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်ဘု ဂ
ထိုအခါမှ အ ုင်အာနန္ဒာလည်း သတိသံေ ကာ ကြိုး စား လေသတည်း

အာနန္ဒသုတ်ပြီး၏

အနုရုဒ္ဓသုတ်

	ဌာန	= ကောသလတိုင်းအတွင်း ဩ တောအုပ်တစ်ခု
	ကာလ	= အရှင်အနုရုဒ္ဓါ တောအုပ်၌ တာ ဂ နေလုံး သွင်းစဉ်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ရှေး ဘ ဇနီး ဟောင်းနတ်သမီး
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အရှင်အနုရုဒ္ဓါ
	တ ဂ တော်	= နတ်သမီးနတ်သာ များလည်း ကောင်း တ်သေ

ဇနီးဟောင်းနတ်သမီး အခါတစ်ပါး၌ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ကောသလတိုင်း အတွင်း ဩ တောအုပ်တစ်ခု ၌ သီတင်းသုံး တော်မူ၏ ထိုစဉ် တာ တိံသာဘုံ၌ ဂ ကက်နေသော အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ရှေး ဘ က ဇနီးဟောင်းဖြစ်ခဲ့သူ ဇာလိနီမည်သောနတ်သမီးသည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ ဩ တော်မူ ရာသို့ ဂ ကက်လာ၍ အောက်ပါ ဂါထာတို့ကို ပွတ်ဆိုလျှောက်ထား၏

နတ်သမီး တတ္ထ စိတ္တံ ပဏိဓေဟိ၊ တ္ထ တေ သိတံ ပုရေ
တာ တိံသေသု သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိသု
ပု က္ခတော ပ ရိ တော၊ ကညာဟိ သောဘသိ

အရှင်မြတ်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ရှေး ဘ တုန်းက ပြည့်စုံဖွယ် ဂ ဂါ အာရုံ တာမ ဂက်တို့ ဖြိုးလင်လှစွာ တာ တိံသာဘုံ ခန်း နတ်တို့နန်း၌ စံမြန်း နေထိုင်ခဲ့ဖူးပါပြီ လှမျိုးစုံစွာ နတ် ကညာတို့ ဂရှေ့နောက်ခြံရံ့ ထံမှောက်၌ အခစား ဂ ကက်ကာ ကောင်း စွာတင့်တ ခဲ့ပါ၏ လှမျိုးစုံဆန်း အရှင်စံမြန်းခဲ့သည့် ထိုတာ တိံသာနန်း သို့ ပ ဟန် တ ဂ ကြံ တားနိုက်တွင် အရှင်၏ စိတ်အစဉ်ကို မျှော်မြင်ရှုပွား ထပ်မံ၍ ဂ ကက်စေသော ဟု အ ဓိဌာန်ချက်ထား တော်မူပါဘုရား

အရှင်အနုရုဒ္ဓါ ဂုဂ္ဂတာ ကညာ ဂ၊ သက္ကာ သွံ ပတိဋ္ဌိတာ
တေ စာပိ ဂုဂ္ဂတာ သတ္တာ၊ ကညာဟိ ပတ္ထိတာ

လှမျိုးစုံစွာ နတ်ကညာဆိုသူတို့သည် အကျင့်ပ ဋိပတ် မ လတ်သဖြင့် မမြင့်မြတ်သော တိ ဂူကုန်၏ ဓ္ဓါဟုဆို စိမ်ကို ၌လည်း ဂ ဝေဲသ စသည်ဖြစ်ပွား အကြောင်း ပါဖြင့် ခွဲမှီ တည်နေကြကုန်၏ လှမျိုးစုံစွာ နတ်ကညာတို့ လွှန်စွာလိုလား နတ်သာ ဆိုသည့် သတ္တ ဂါမျာ သည်လည်း အကျင့်ပ ဋိပတ် ငင်ချော်တတ်သဖြင့် မမြင့်မြတ်သော တိ ဂူကြကုန်သေ၏

အနုရုဒ္ဓသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဇနီးဟောင်း ၍သုတ်တော်လာ နတ်သမီးသည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ နတ်မိဖု ဂ ဟောင်းဖြစ်သည် အရှင်အန ရုဒ္ဓါသည် ၍လူ့ဘ သို့ ဂ ကက်မီက တာ တိံသာ၌ နတ်စည် စိမ်ကို ခံစာ တာနေခဲ့ဖူး၏ ထိုစဉ် နတ်မိဖု ဂ သည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ အာ အလွန်ချစ်မြတ်နိုး၏ သာသနာတော် နှံထမ်း ဟန် ဘ ဂ ကက်နေသည့်အချိန်ထိ မကြာမကြာ အနီး သို့ လာနေတုန်း ဖြစ်၏ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ နေထိုင်သည့် ကျောင်းနှင့်တကွ ပတ် န် ကျင်ကို တံမြက်စည်း လှည်း ပေ၏ မျက်နှာသစ် တံပူများ တို့ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေ၏ သောက် သုံး များ လည်း တည်ထား၏ ထေ ကမူ "မည်သူပြုပါလိမ့်မည်နည်း" ဟု မဆင်ခြင်မိဘဲ အမှတ်မဲ့ပင် သုံး စွဲလာခဲ့၏ တစ်နေ့၌လည်း အရှင်အနုရုဒ္ဓါ သည် သက်နှ ဟောင်းနွမ်း ခြင်း ကြောင့် ဖုံ့သကူကောက် နှံထွက်ကြွလာ၏ ထိုအကြောင်း တို့သိသော ဇနီးဟောင်း နတ်သမီးသည် အမှိုက်ပုံတစ်ခုအပေ ၌ နတ်အ တ်များ တို့ မြင်သာအောင် ဖုံ့သကူပစ်ထား၏ ထေ လည်း ထို

နတ်သမီး န ေတ သုခံ ဖ ဇာနန္တိ ြေ န ဖ သသန္တိ နန္ဒနံ
အာ ါ သံ န ေ ါနံ၊ တိ သာနံ သသိနံ

သင် ဖင် ေခြ ံ ပတ်ခြံခစာ တော တိံသာနတ်အများ တို့ စံစာ မေမွ့လျော် နန္ဒ နိုဥ ၂ဥ်တော် ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်မျှမမြင်မတွေ့ ဖူး သူတို့သည်ကာ ချမ်း သာစစ်ချမ်း သာမှန် ေကန် ပိုင်ပိုင် ေတွ့မြင် သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေတကာ

အ ှင်အနုရုဒ္ဓါ န တွံ ဇာလေ ဇာနာသိ၊ ထာ အာ ဟာတံ စော
အနိစ္စာ သဗ္ဗသင်္ ြ ၊ ဥပ္ပါ မ္မိနော
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ ေတသံ ူပသမော သုခေါ

အိုအမိုက်မ ိ လုံ စုံမကြွင်း သင်္ ခပင် တို့သည် အကြိတ်အခဲ အမြဲမတည်တံ့နိုင်ကုန် ဖြစ်ပေ ပြီး နောက် ချုပ်ပျောက်ခြင်း သဘော ှိကုန်၏ ထိုသဘော ှိသည့်အတိုင်း ဖင် ဖြစ်ပေ ပြီး နောက်မှုချုပင်ချုပ်ပျောက်ကြကုန်၏ ဖြစ်ချည်ပျက်ချည် အတည်မကျ ထိုသင်္ တို့၏ ငြိမ်း အေး ာမှန်လှ နိဗ္ဗာနသုခသည်သာ ချမ်း သာစစ်ချမ်း သာမှန် ေကန်ဖြစ်ပေသည်တကာ”ဟူ သော တိုလေညစ်ကြေ ာင်း ေ ဖြူစင် ဟန္တာအ ှင်မြတ်တို့၏ စကား တို့ ထိုအ ှင်မြတ်တို့ ဆိုလိုတိုင်း သော အခြင်း အ ာအား ဖြင့် သင်မသိချေ သင်၏ ထိုသို့မသိမှုကား အလွန်ဆို ှ လှ ချေသည်တကာ ၍ ါထာတို့ကို ေ တာသံ ုတ်၊ သုတ်နံပါတ် ၌လည်း ေ ခဲ့ပြီ

နတ္ထိ ါနိ ဖုနာ ါသော၊ ေ ကာ သို့ ဇာလိနိ
ါကို့ ဏော ဇာတိသံသာ ော၊ နတ္ထိ ါနိ ဖုနဗ္ဘ ေါ

အိုဇာလိနီ ၏ အဖို့မှာ ခုအခါ၌ တော တိံသာဘုံနန် တစ်ဖန်စံမြန် ဖို့ အခွင့်မ ှိတော့ ထိုအ ပ် ပ်၌ ထပ်ကာထပ်ကာ ဖြစ် ခြင်း ဟူသော သံသ ာသည် ငါ့မှာကုန်ခန် ေလပြီ ခု အခါ ငါ့မှာနောက်ထပ် ဖြစ် ာ ဇာတ်မ ှိတော့

အ တ်ကိုပင် ေကာက် ု ချုပ်ဆို၍ တ်ရုံတော်မူသည် ထိုသက်န် တို ချုပ်စဥ်က အ သော ကကြီ ပါ တပင် ကူညီ၍ချုပ်ကြ၏ တု ာ ျင်ကလည် အပ်များ တို အပ်ချည်တပ်၍ ပေ တော်မူသည်

နောင်မလာဖို့နှင့် ထိုဇနီ ဟောင်း နတ်သမီး သည် တစ်ခါတစ် ံ သူတစ်ဦး တည် လာတတ်၏ တစ်ခါတစ် ံ အဖော်တစ် ေ ဂက်နှစ် ေ ဂက်စသည်နှင့်အတူလာတတ်သည် ၍သုတ်တော်၌မူ သုံး ေ ဂက်လာကြခြင်း ဖြစ်၏ အ ှင်အနုရုဒ္ဓါ ေနသန့် ာ အ ပ်သို့လာ၍“အ ှင်ဘု ာ တပည့်တော်မတို့သည် စိတ်အလိုဆန္ဒ ှိသမျှ တို ံ ကာ ကို ဖန်ဆင် နိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါ၏”ဟု သူတို့၏အစွမ်း တို ေလျှာက်၏ ထေ သည် စုံစမ်း သောအား ဖြင့်“ အား လုံး အညို ောင်တွေကို ငါကြည့်လို၏”ဟု ကြံ့လိုက်၏ ကြံ့သည့်အတိုင်း ဖင် မြင် ၏ ထို့အတူ“အနီ,အဝ ့,အဖြူ”စသည် ကြံ့တိုင် ကြံ့တိုင် တို ဖန်ဆင် ၍ပြကြ၏ ထို့နောက်“ ထေ သည် ငါတို့ကို သော ဂနှစ်သက် ငါတို့ဖက်သို့ပါပြီ”ဟု အထင် ောက်ကာ တီး မှုတ်ကပြ သီဆိုကြ၏ ထိုအခါ ထေ သည် စက္ခုန္ဒြေချ၍ တ ာ တိုသာ ဆင်ခြင်၍ နေလိုက် ၏ ထိုသို့ သူတို့ဆွဲတိုင် မပါကြောင် တို သိကြ သောအခါနတ်ပြည်သို့ပြန် န် တန်တော့ကြ၏ ထေ ကလည် သူတို့ကို ခဏခဏမလာကြ န် ေပြာ၍ အ ဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီ ဖြစ်ကြောင် ဟောတော်မူလိုက်လေသည်

အနုရုဒ္ဓသုတ်ပြီး၏

၁၀။ နာဂဒတ္တသုတ်

[illegible] ဌာန = ကောသလတိုင်းအတွင်း ပြိုင်တောအုပ်တစ်ခု။
ကာလ = အရှင်နာဂဒတ္တ ဆွမ်းခံဝင်ပုံ ပြန်ပုံ အချိန်မမှန်သော အခါ။
သတိပေးသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = တောအုပ်စောင့်နတ်။
တရားတော် = အလွန်စောစွာ ဆွမ်းခံဝင်ခြင်း၊ အလွန်နေမြင့်မှ ဆွမ်းခံပြန်ခြင်းကို မပြုသင့်ပုံ။

ဆွမ်းခံဝင်,ပြန် အချိန်မမှန် ။ ။ အခါတစ်ပါး၌ အရှင်နာဂဒတ္တသည် ကောသလတိုင်းအတွင်း ပြိုင်တောအုပ်တစ်ခု၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုထေရ်သည် အလွန်စောစီးစွာ ရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်၍ အလွန်နေမြင့်မှ ဆွမ်းခံပြန်လာလေ့ရှိ၏။ ထိုအခြင်းအရာကို မြင်တွေ့နေသော ထိုတောအုပ်စောင့်နတ်သည် ထေရ်၏ အကျိုးကို လိုလားစွာ ထေရ်ကိုလည်း သံဝေဂရစေလိုသောကြောင့် အောက်ပါဂါထာဖြင့် သတိပေး၏။

ကာလေ ပဝိသ နာဂဒတ္တ၊ ဒိဝါ စ အာဂန္တွာ အတိဝေလစာရီ။
သံသဋ္ဌော ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ သမာနသုခဒုက္ခော။

အရှင်နာဂဒတ္တ ။ ။ အရှင်ဘုရားသည် နံနက်စောစောကြီး၌ ရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်၏၊ အလွန်နေမြင့်မှ ပြန်လာ၏၊ အရှင်ဘုရားသည် ဝင်သင့် ပြန်သင့်သည့် အချိန်အခါကို ကျော်လွန်၍ ကျင့်နေသူ တည်း၊ လူဝတ်ကြောင်တို့နှင့် ရောနှောပေါင်းသင်းကာ လူဝတ်ကြောင်တို့၏ ချမ်းသာဆင်းရဲကို အတူတွဲ၍ ခံစံနေသူ တည်း။

ဘာယာမိ နာဂဒတ္တံ သုပ္ပဂဗ္ဘံ ကုလေသု ဝိနိဗဒ္ဓံ။
မာဟေဝ မစ္စုရညော ဗလဝတော အန္တကဿ ဝသံ ဥပေသိ။

ကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ခက်ထန်ကြမ်းတမ်း၍ ခတ္တိယ စသော အမျိုးလေးပါးတို့၌ ဖွဲ့ချက် စွဲလမ်းနေသော အရှင်နာဂဒတ္တ ထေရ်ကို တပည့်ကာ ကြောက်လှပါ၏၊ တစ်ဘက်တုံ့၌ အစွမ်းဆုံး အောင်ပြုတတ်၍ အိုတပ်, နာတပ် တပ်ပေါင်းတွပ်လျက် ကြပ်ကြပ်ကြောက်စရာ အလွန်စွာ အားကြီးသည့် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ လွှမ်းမိုးနိုင်ပ်နင်းနိုင်သော မင်း၏ လက်အောက်ကျွန် သူ့အလိုသို့ လိုက်ပါ၍ မနေပါနှင့်။

ထိုသို့ နတ်က သတိပေးသောအခါ အရှင်နာဂဒတ္တသည် သတိသံဝေဂရတော်မူလေသ တည်း။

နာဂဒတ္တသုတ်ပြီး၏။

၁၁။ ကုလဃရဏီသုတ်

[illegible] ဌာန = ကောသလတိုင်းအတွင်း ပြိုင်တောအုပ်တစ်ခု။
ကာလ = ဆွမ်းခံအိမ်၌ အချိန်လွန်အောင် ဟန်တစ်ပါးနေစဉ်။
သတိပေးသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = တောအုပ်စောင့်နတ်။

မာတိကာသို့

ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် =ထိုတောအုပ်၌နေသည့် ဟန် တော်
တ က တော် =မိမိအလုပ်ကမ္မမှန်လျှင် ကဲ့ ခံ မှာ ကြောက် ပုံ

အမျို သမီးနှင့် ဟန် အခါတစ်ပါ၌ ဟန် တော်တစ်ပါ သည် ကာသလတိုင် အတွင် ုံ တောအုပ်တစ်ခု၌ သီတင် သုံ ၏ ထို ဟန် သည် သု ၏ဆွမ် ခံ က အမျို အိမ်၌ အချိန်လွန် သည့်တိုင်အောင် သက် င်နေထိုင်လေ့ ုံ၏ ထိုအခြင် အ ကို သိမြင်နေသော တောအုပ် စောင့်နတ်သည် ထို ဟန် ကို သတိပေ လို၏ ထို့ကြောင့် ထို ဟန် ၏ ဆွမ် ခံအိမ်မှ အမျို သမီ တစ်ဦ အသွင် ဖန်ဆင် ၍ ဟန် တော်အနီ သို့လာ၍ အောက်ပါစကာ ကိုဆို၏

အမျို သမီ န ီတီ လေ သုံ သဏ္ဍာနေ သဘာသု ထိ ဂ သုစ
ဖနာ သ ိမ္ မ န္တေ န္တိ မ ဇ္ဇ ကွ ဇ္ဇ ကိမန္တ ိ

ခေါင် ချို အမျို မျို သော မြစ်ဆိပ်မြစ်ကမ် တို့၌လည် ကောင် အပန် ဖြေကာ နာ နေ က အ ပ်မျို ၌လည် ကောင် စုပေါင် မျာ ဖြင့် ပွဲလမ် သဘင်တို့၌လည် ကောင် လမ် ဆုံလမ် ခွ ထော လမ် မ တို့၌လည် ကောင် မျာ စွာသောင် ပြောင် လူအပေါင် တို့သည် အ ှင်ဘု က နှင့် တပည့်တော်မအကြောင် ကို ရုံ စုတီ ကို မေ ထို လက်ပြ ပြောဆိုနေကြကုန်၏ အဘ ် အကြောင် ကို စုပေါင် ပြောဆိုနေကြသည်ဟူ၍ကာ သိနိုင်ပါဘု က

ဟန် ဗဟုဟိ သ ဒ္ဒါ စစ္စုဟာ၊ ခမိ တဗ္ဗာ တပသိနာ
န တေန မ ကုံ ဟောတဗ္ဗံ၊ န ကိ တေန ကိလိဿတိ

အိုနမ ၍လောကဥ မစ္ဆေ ့ကူသာ အဘိဖွာကြောင့် စိတ်မှာရိုင် မှု ာသိုက် ဖြု့သို့ ိုင် စု ပြောဆိုထိုထိုမတ က အသာ မဟုတ် အမျာ ရှုပ်အောင် အာ ထုတ်ပြောဆိုအပ်သော စကာ တို့ သည် လူ ေ ှင်ပါ မသက်ာ ဖို့ စဉ်လာဟွာ ိ က က နေသည် သဖြင့် တာ ခီ မ အောင် အာ ကြီ လူ ချေ၏ ထိုသို့အစုစု ပြောဆိုမှုကို ရှိ သာ ဖြော့မတ် အကျင့် က်တ်ဖြင့် မြင့်မြတ်အတည် မနေသီ ကောင် တာပသီအပေါင် သည် တောင်တောင်ဤဤ ကြံစည်ဘဲ ခန္တီတ က ကို ် မှာထာ ၍ အမျာ ၏ က် သတိဉာဏ်ဖြင့် သည် ခံအောင့်အည် အပ်ကုန်၏ ထိုသူငါမဲ့ တာ ့ ့နှင့် ကဲ့ ့ သ ိုဟ်ထိုသို့စကာ ကောင် ခံဆိုမှုကြောင့် "သည်ခေတ်သည်ခါ သည်လိုသာ" ဟု မွတာနွန် အသာ

ကုလယ က်ီသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

အထင်မှာ သည့်နတ် ၍သုတ်တော်လာ ဟန် တော်သည် အာသ ေကင် တွာ ဟန္တာတစ်ပါ ဖြစ်၏ ဘု က ်င်ထံတော်၌ ကမ္မဋ္ဌာန် ကို ုပြီ ၍ ထိုတောအုပ်သို့ ခ က်လာကာ နောက်တစ် က်၌ တစ် ကာသို့ ဆွမ် ခံ ကြွတော်မူ၏ ထေ ၏ ကြည်ညိုဖွ ် က်တို့ကြောင့် အိမ်တစ်အိမ်မှ အမြဲဆွမ် ဖြင့် ဖိတ်မံပြုစု၏ ထိုဆွမ် အတွက် ချမ် သာမှုကို အမှီပြု၍ပင် ဟန် တ က ကို ကြို ၍ က အာ ထုတ်ကာ ဟန္တာဖြစ်တော်မူသည် ၍အိမ်သည် ၏ ၏အပေ ၌ အလွန်ကျေ ဇူ မျာ လှုပေသည်တကာ "ဟုကြံ၍ ထိုအိမ်ကိုချီ မြှောက်ခြင် ကော ထိုအိမ်၌ပင် ဖလသမာပတ်ကို င်စာ တော ကြာ ည်စွာ သီတင် သုံ လေ့ ုံ၏ ထိုသို့သော ည် ် ချက်နှင့် ဟန္တာဖြစ်နေသည်ကို မသိ ကသော နတ် သည် ထေ ၏အပေ၌ "အပြစ်တင်အံ့" ဟု ကြံ၍ သုတ်တော်လာသည့်အတိုင် ပြုမှာ လုပ်မှာ စကာ မျာ ကို့ကို ဆိုမိလေသည်

ပြုံပြုံလျက်နေလုံကြည့်ရှင်ဗိဗီမထင်ပါ ဆိုခဲ့သည့်စကား ကာ မလင့်အမျှ ချင့်ကာ သင့်လုပေ၏ မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံမဲ့ ပြွ တဲ့ သူပြု တ်ထိုကဲ့သို့ စကားတင်ဆိုခြင်းကြောင့် မြူ အ ကောင်းဖွတ် တိုင်ပြောင်သို့ တန်ဆောင်မည့်ဖြ အကောင်တို့ ၏ ဘို ဘို ဆော အသ ဖြာသည် တေဇ ဆင့်ဆင့် မြင့်လိမ့်မည်သာတည်း။

ဂေါ ဂ စ သ ပြ ပတ္တာသီ၊ နေ တမိ ပါ ထော
လဟုစိတ္တောတိ ဟံ အာဟု နော သသ မ္ဘ တေ ထံ

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တောမြိုင်တစ်ခွင် ၌ လေ့ ၏ ဖြန်ဖြန်ဖျပ်ဖျပ် ချွတ်ချွတ်မည် ဟန် သစ် ကိုသံကြောင့် ထိတ်လန့်ပြေး သွား သော သ မင်ကဲ့သို့ တဲ့ ချိ မွမ် အသံဆန် ကြောင့် ခန် တည် ထိုကြ လှင့်ပျံ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လေ့ရှိ၏ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး စိတ်ပေါ့စိတ်သွမ် တ်သ မ် သူဟု၍ ပညာရှိများ ထိုထို က သတ်မှတ်မိန့်ဆိုကြကုန်၏ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၏ အကျင့်သီလ ကို လိုဘသည်ပြည့် ကုံလုံ မည်သည့်အခါမျှမဖူလုံတတ်ချေ။

ကုလဃ ကီသုတ်ပြီး၏။

နိ ပုတ္တသုတ်

	ဌာန	=	သာလီမြို့ အနီး တောအုပ်တစ်ခု။
	ကာလ	=	ဗုဒ္ဓ တိုင်း သာ ဟန် တစ်ပါး ဗိုနေစဉ်။
	သတိပေး သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	တောအုပ်စောင့်နတ်။
	တ ဂါ တော်	=	ငသော င်းသူတို့သည်နတ်ပွဲသု တိ သို့ ဂက်သူ ကိုဖြတ်နိုင်ကြသလို တောထဲ၌ တစ်ပါးတည်းနေသော ဟန်ကိုလည်း လူအများ ဖြတ်နိုင်ကြပုံ။

ငိုသည့် ဟန် အခါတစ်ပါး၌ ဗုဒ္ဓတိုင်းဖွာ ဗုဒ္ဓမင်းသားမှ ဟန် ဖြစ်လာသော ဟန်တော်တစ်ပါးသည် သာလီမြို့၏အနီး တောအုပ်တစ်ခု၌ သီတင်းသုံး၏ တစ်နေ့သ၌ သာလီမြို့ ၌ ဗုဒ္ဓတိုင်းသူ တိုင်းသားတို့သည် တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး နက္ခတ်ပွဲသဘင်ဆင် ၍ ငါကျင်းပကြ၏ လူအများသည် တ်ကောင်း စာ လှဖြင့် ထိုမှ၍ လှည့်လည်သွားလာကြ၏ သာလီ တစ်မြို့လုံးသည် တီးမှုတ်သံ၊ သီဆို၊ ကခုန်သံတို့ဖြင့် ညံ ညံ သံ၍နေ၏ ထိုသို့ဆူဆူညံညံ တီးမှုတ်သံတို့ကို ကြား သော ဗုဒ္ဓတိုင်းသား တောအုပ်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော ဟန်တော်သည် အောက်ပါအတိုင်း ငိုညည်းတွား၏။

ဧကကာ မ ံ အ ညေ ယာ ဂမ၊
အပ ဒ္ဓ နသ္မိ ရုက္ခံ။
တော သိကာ ဝ တ္တိ ဂ၊
ကော သု နာမ မေ့ယတိ ပိ ေ ဂ။

တောကြီးမျက်မဲ၌ အမြဲစွန့်ပ ်ထား အပ်သော သစ်သား ထင်း ချောင်းကဲ့သို့ ဒါတို့သည် တောကြီး အလ ်၌ အဖော်မမှီ တစ်ပါးတည်း နေကြ ကုန်၏ တိုင်း သောလီနန်း မြို့ဆီမှ စည်စည်ကား ကား လှည့်သွား ပျော်ကြ ၍ ကဲ့သို့သော နက္ခတ်ပွဲသဘင် အခါ၌ ယင်းကဲ့သို့ ကာလမျိုး၌ ဖြစ်သူမပေး ခဲ့သူ မြင်ပျော်၍ ငါးဖွ် ၏ တစ်ယောက်တည်း တောထဲ၌ ပျင်း၍ ဆွေး၍ နေ သော ငါတို့အောက် နိမ့်ကျ ုတ်ညံ့သူကား အဘယ် မှာ ရှိနိုင်ပါတော့ အံ့နည်း။

နတ်ကာသတိပေး ထိုသို့ ဟန်တော်၏ မိန်းနည်း ညည်းတွား၍ နေသံကို ကြား သော တောအုပ်စောင့်နတ်သည် ထို ဟန်တို သနား စောင့် ကိုလိုသူ အကျိုးကိုလည်း ဘယ် ပို ဖို တ ဖ် သံ ေလည်း စေလိုသဖြင့် ဟန်တော် အနီး သို့လာ၍ အောက်ပါ ထာကိုဆို၏။

ဧကောဇွဲ အ ညေ ဟ သိ၊ အပ နှ ိုက်။
တဿ တေ ဗဟုကာ ဟ လို နေ ကာ သဂ္ဂဂါမိနံ။

အို ဟန်တော် အရှင်ဘုရားသည် တောကြီးမျက်မဲ၌ အမြဲစွန့်ပစ်ထား အပ်သော သစ်သား ထင်းချောင်းကဲ့သို့ တောကြီးအလယ်၌ အားဖြင့် ဖွ် အခြေ ထိုင်နေသည် ကား မှန်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါး သူ သော ကြွသည် အများကတို့သည် နတ်ရွာ သုတိသို့ ကျ် သူတို့ကို မျှော်စာ တောင့်တ ချစ်မြတ်နိုး ကြကုန်သကဲ့သို့ မျှော်စွာ ဟူ နတ်နှင့် လူတို့သည် ဟန်တ ၏ ကြိုးစား နေ့ရာ အရှင်ဘုရား အားလေ တော် ကျော်ကြွလွှန် စွာ ပူဇော်မြတ်နိုး ကြပါကုန်၏ဘုရား။

ထိုသို့ တောအုပ်စောင့်နတ်က သတိပေး သော အခါ ဟန်တော်သည် သတိသံ ေလေ သတည်း။

ဝနဝုပ္ပုတ္တသုတ်ပြီး၏။

သဏ္ဍာ သုတ်

ဌာန = ကောသလတိုင်း အတွင်း တောအုပ်တစ်ခု။
ကာလ = ဟန် တစ်ပါး ပြန်နေကျ မပြန်တော့ သော အခါ။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = တောအုပ်စောင့်နတ်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = တောနေ ဟန်တော်။
တဖ်တော် = ဟန္တာမဖြစ်မီ ပြန်လိုသော်လည်း ဟန္တာဖြစ်ပြီး နောက် မပြန်လိုတော့ပုံ။

စာအံသံကြည်ညို အခါတစ်ပါး၌ ဟန်တော်တစ်ပါးသည် ကောသလတိုင်း အတွင်း တောအုပ်တစ်ခု ၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်၏။ ဟန်တော်သည် နေ့စဉ်ပင် အချိန်လွန်သည့်တိုင် အောင် တ ကို တ်အံ၍ နေလေ့ ရှိ၏။ သို့သော် ဟန္တာဖြစ်ပြီး သော နောက်ပိုင်း အချိန် များ၌မူ ထို ဟန်တော်၏ စာအံသံကို မကြား တော့ချေ။ ပ တ်လုပ်ငန်း၌ ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်၍ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို ငံစား တ ဆိတ်ငြိမ်ချမ်းသာစွာ နေတော့၏။ ထိုအခါ တောအုပ်စောင့်နတ်သည် ထို ဟန်၏ ပြန်သံ စာအံသံကို မကြား တော့သဖြင့် ဟန်း အနီး သို့လာ ကာ အောက်ပါ ထာဖြင့် မေးမြန်း၏။

နတ် တာသွာ တု မ္မပ ါနိ ဘိက္ခုနော ါ သိ ဘိက္ခုဟိ သံ သန္တော
သုတ္တာန မ္မံ လာဘတိပ္ပသာ ို ဌေ မ္မေ လာဘတိပ္ပသံသံ

အို ဟန် တော် အ ုင်သည် အဘာ ် ကြောင့် ခုအခါ ေ တာကဲ့သို့ တာ ါ တာတို့ကို မ တ်အံ့ သ ျှာ ် တော့ပါသနည် ဟန် တော်တို့နှင့် ပေါင် ဖော် ဉ်တွဲ မြဲနေ သူသည် အ ုင်ဘု ါ တို့ ို့ချ တ်အံ တာ ါ မ္မက္ခန်ကို နာခံ ခြင် ကြောင့် ကြည်ညိုမှုသ ါ တ ါ ကို ဖွာ ိုတတ်ပါ၏ တာ ါ မ္မက္ခန်ကို ို့ချ တ်အံ့သည့်ပု ္ဂိုလ်သည်လည် ခုပစ္စက္ခ ဤဘ ဌ်ပင် "အဘိ မ္မာဆောင် သုတ္တန်ဆောင် နည် ို ပု ္ဂိုလ်ထူ" ဟု ချီ တျူ ုက်ပြုခြင် တို့ကို ခံ တတ်ပါ သည်ဘု ါ

ဟန် တော် အဟု ဖွ မ္မပ သု ဆန္တော၊
ဂ ါ ါ ေန သမာ မိမ
တော ါ ါ ေန သမာ မိမ၊
် တိဋ္ဌ ိုင္ဓ သုတံ မုတံ ါ
အညာ နိက္ခေပနမာဟု သန္တော

တပ်မက်မှုကို ဖြိုဖျက်သည့် အ ဟတ္တမ ်ကိုမ မိ ေ အဖို့ဆီက တာ ါ မ္မက္ခန်တို့၌ တ် အံ့သ ျှာ ် လိုသောဆန္ဒဖြစ်ခဲ့၏ တပ်မက်မှုကို ဖြိုဖျက်သည့် အ ဟတ္တမ ်ကို ပြီ ါ ခု အခါ၌ကာ ရုပ,သ ္ဒ စသည့်ဖုံဖုံ အလုံ စုံသောတ ါ တို့ဖိုင် ဘြာ သိမြင်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုရုပ,သ ္ဒ စသည့်ဖုံဖုံ အလုံ စုံကို စွန့်ပ ် နိုင်ခြင် တူ၍ ပညာ ျှိ မျှာ တိုထိုက မိန့်ဆိုတော်မူကြ ကုန်၏

သ ွှာ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

စာအံ့သံစွဲ၍ ဟန္တာဖြစ် ၍သုတ်တော်လာ ဟန် တော်၏ တာသင်မှု စာအံ့မှုသည် သံသ ါ ် ုက္ခ ညွှတ်မှ လွှတ်မြောက် န်အင ေ တိုမ ု ရှု၍ပြုသော သင် ု တ်အံ့မှုဖြစ်၏ စာမေ့ပွဲအောင် န်ရ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ ကို န် သည့်သန်၍ စာအံ့မှုပြုသည်မဟုတ်ချေ ထို့ကြောင့်ပင် ၍ ဟန် တော်သည် သူ၏စာအံ့သံကို အကြောင် ပြု ၍ အာသ ေါကင် တွာ ဟန္တာဖြစ်တော်မူခဲ့သည်

ချိုဦ အံ့ ၍ ဟန် တော်သည် နေ့အခါ၌ ဆ ါသမာ ၏ နေ့သန့် န်နေ ါကို တံမြက်လှည် ခြင် နေ ါ ခင် ခြင် ဆ ါကြွလာတော်မူသောအခါ သပိတ်သင်္ကန်လှမ် ု ခြင် နေ ါ၌ထိုင်ပြီ သောဆ ါအာ ပ်လေခတ် ခြင် စသည်ဖြင့် တ်ကြီ တ်င ် ကိုပြု၏ ထို့နောက် တာ ါ တာပေကို ဆ ါ့ထံမှ သင် ု ကာ န ုင်သည့်တိုင်အောင် စာအံ့မှုကိုပြု၏

နေ ုင်ပြီ သောအခါ ဆ ါအတွက် ချိုအိမ်၌ လောင် ခြင် ဆောင် ါသီဖြစ်လျှင် အိုံ တင် ကိုဖြင်ဆင် ပေ ခြင် ချို ြ၍ထွက်လာသောဆ ါ၏ခြေတို့၌ ကိုသုတ်ပေ ခြင် ကျောက်ကုန် စသည်တို့ကိုနှိပ်နယ် ်ပေ ခြင် စသော တ်ကြီ တ်င ် ကိုပြု၏ ထို့နောက် ဆ ါ့ထံမှ သည့်ပိုင် ် တာ ါ တာပေကိုသင် ု ကာ သည့် ဦ ် ကုန်သည့်တိုင်အောင် စာပြန်၏ မိုမ ် ၌ ခတ္တအိပ်၏ တစ်ဖန် အရုဏ်တက်သည့်တိုင်အောင် စာပြန်၏ အရုဏ် တက်သောအခါ၌ကာ ဆ ါအာ မျက်နှာသစ် တံပူစသည်ကပ်ခြင် စသော တ်ကြီ တ်င ် နှင့် ပြုဖွ ် မျှာ ကို ဆွမ် ခံထွက်သည့်အထိ ပြုလုပ်၏

ထိုသို့ စာအံ့ စာပြန် ါ၌ အထူ ဖြင့် နံနက်စောစော စာအံ့ ါ ် မိမိစာအံ့သည့်အသံ = သ ္ဒ၏ ချိုပ်ပျက်သွာ ပုံကို ပသသနာရှုလေ့ ို၏ စာအံ့သံချုပ်ဆုံ သွာ ပုံကို အပျက်အာ ဖြင့် သုံ သပ်လေ့ ို၏ ထို့နောက် ထိုအသံနှင့်

တွဲဖက်ဖြစ်သော ဝဏ္ဏ, ဂန္ဓ, ရသ, ဩဇာဟူသော ဥပါဒါရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဥပါဒါရုပ်တို့၏ မှီရာဖြစ်သော ပထဝီ, အာပေါ, တေဇော, ဝါယော ဟူသော မဟာဘုတ်ရုပ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုရုပ်ရှစ်ပါးနှင့်အတူ အသံသဒ္ဒရုပ်ကိုဖြစ်ပေစေသော မိမိ၏စိတ် နာမ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အချုပ်အားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၌ ဝိပဿနာ ဖြစ်ပျက်တင်၍ ဆင်ခြင်ရှုပွား၏၊ ထိုသို့ နေ့စဉ်ဆင်ခြင်လာခဲ့သော ယောဟန်ဆရာတော်သည် မိမိ၏စာအံသံကို ဖြစ်ပျက်ရှုရာမှ တစ်နေ့၌မူ ဝိပဿနာဉာဏ်ရင့်ကျက် အသားတက်၍ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ဆွတ်ခူးတော်မူလေသည်။

စာအံလျှော့။ ။ ထိုအခါမှစ၍ "ငါသည် အာသဝေါကင်းစင်သော ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ရာ တရားစာပေသင်အံမှုကို ပြုခဲ့၏၊ ထိုအကျိုးသည် ငါ့အဖို့ အပြီးအဆုံး အထွက်အထိပ်သို့ ရောက်ပေပြီ" ဟု ကြံ၍ စာအံမှုကို လျှော့ကာ ဖလသမာပတ် ချမ်းသာဖြင့်သာ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေလေတော့သည်။

နတ်ကမသိ။ ။ တောအုပ်စောင့်နတ်သည် ထေရ်၏ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်းကို မသိချေ၊ ယခါတိုင်းကဲ့သို့ စာအံသံမကြားသဖြင့် "ကိုယ်တော် တိုင်ပင် နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်လေသလား၊ သို့မဟုတ် သမာဓိ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လေသလား၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့် စာမအံနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း" ဟု ကြံကာ သိလိုသဖြင့် ရဟန်းထံလာ၍ ဂါထာဖြင့် လျှောက်သည်။

ရဟန်းတော်၏အဖြေ။ ။ ရဟန်းတော်ဖြေသည့် ဂါထာ၏ဆိုလိုရင်းမှာ "ငါသည် ယခုတော့ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရလိုသောကြောင့် စာပေကျမ်းဂန်ကို လွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ထိုငါမျှော်မှန်းသော အကျိုးကိုလည်း ရပြီ ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် မျှော်စွာသရဇ္ဈာယ်ရန် မလိုတော့ပြီ" ဟူလို။

စာအံသူတို့သတိ။ ။ ဤသုတ်တော်လာ ရဟန်းတော်ကို နမူနာယူ၍ ယခုအခါ စာအံစာပြန်သူတို့သည်လည်း စာအံစာပြန်ချိန်မှာ နားဆင်နိုင်သမျှ မိမိ၏စာအံသံကို ဖြစ်ပျက်ရှု၍ ရှု၍နေခဲ့ပါက တစ်ချိန်မှာ ဝိပဿနာဉာဏ်ရင့်ကျက် ဉာဏ်သားတက်၍ တစ်မဂ်တစ်ဖိုလ် ဆွတ်ခူးနိုင်သည်ကို မှတ်သားကြည်သောသဒ္ဓါတရားမပြတ်သော သတိထိမိသောဖွဲ့လုံ့လတို့ဖြင့် မပျက်မကွက် ကျင့်ကြံ စာ ထိုက်လှပေသတည်း။

အသံရှုရန် ကျေးဇူးပြုသော ပါဠိတော်၏ လက္ခဏာ

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ကရသံတစ်ခု၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုသော်၊ ခရဟုသံထွက်၊ သူမဆက်ဘဲ၊ ကရဖက်၌သာ၊ ပျက်ကြောင်းရာ၊ ဉာဏ်မှာ အနိစ္စ၊

အနိစ္စမှန်၊ ဖြစ်ပျက်လျှင်၊ ကောက်ချက်ဆွဲယူရာ၊

အနတ်သာရ၊ အတ္တခေါ်ရန်၊ ကောက်ကိုးစိတ်၊ မရှိ၍သာ၊ ပျက်ကြောင်းရာ၊ မှန်စွာ အနတ္တ၊

ဤဆိုခဲ့ပြီးသည့် အတူ ခ နှင့် ဂ ဃ စသည့် အသံများ၊ အခြားပြောဆိုကြားနာ အပ်သမျှ အသံများ၌လည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင် လဲ၍လဲ၍ ဆိုပါ။

ဆိုလိုရင်း။ ။ "က, ခ, ဂ, ဃ, င" စသည်ကို လွတ်ဆိုရာ၌ "က" ဟူသောအသံသည် "ခ" ဟူသော အသံပေါ်လာချိန်၌ ကုန်ပြီးပျက်ပြီး ဖြစ်၏၊ ထိုအပျက်လက္ခဏာကို ဉာဏ်မှာ ထင်လာမြင်လာအောင် ရှုနိုင်ခြင်းသည် အနိစ္စလက္ခဏာကို ရှုနိုင်ခြင်း မြင်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်၊ အနိစ္စဉာဏ်ဖြစ်၏ ဟူလို။

ဖြစ်ပြီး၍ ပျက်စီးမှု ဖြစ်ပျက်ခြင်းကို နှိပ်စက်ခြင်းသည်ပင် ဒုက္ခလက္ခဏာဖြစ်၏၊ ထိုဒုက္ခလက္ခဏာကို ရှုမြင်နိုင်ခြင်းသည် ဒုက္ခဉာဏ်ဖြစ်၏။

မပျက်မစဲ အမြဲတည်နိုင်သည့် အမာခံ အတ္တ သည် ထို "က" သံစသည်၌ မရှိ၊ ထိုမရှိခြင်းသည်ပင် အနတ္တလက္ခဏာဖြစ်၏၊ ထိုလက္ခဏာကို ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမြင်နိုင်ခြင်းသည် အနတ္တဉာဏ်ဖြစ်သည်။

တိုက်တွန်းချက်။ ။ ဤသို့လျှင် မိမိ၏စာအံသံတစ်ခုကိုပင် လက္ခဏာသုံးပါးဖြင့် မှန်မှန်သုံးသပ်နိုင်ခဲ့လျှင် တစ်ခုသောနေ့၊ တစ်ခုသောလ၊ တစ်ခုသောနှစ်၊ တစ်ခုသောဘဝ၌ ကောင်းမှုချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်းကို ဤသုတ်တော်လာ ရဟန်းတော်၏ထုံးဟောင်းကို သက်သေပြု၍ ကြည်စွာ အားထုတ်ထိုက်လှပေသတည်း။

သဗ္ဗာသဝ သုတ်ပြီး၏။

□□□ အကုသလ□တက္ကသုတ်

□□□□ ဈာန = ကောသလတိုင်း□အတွင်း□□တောအုပ်တစ်ခု□
ကာလ = □ဟန်□တစ်ပါး□□တော်သည်ကို□ကြံစည်စဉ်□
သတိပေး□သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = တောအုပ်စောင့်နတ်□
တ□□တော် = အကြံဆို□□□□မျိုး□၏အကြောင်း□□င်□□

အကြံဆိုး□ကြံ□□□□□□□□□□□□အခါတစ်ပါး□၌□□ဟန်□တော်တစ်ပါး□သည်□ကောသလတိုင်း□အတွင်း□□ တောအုပ်တစ်ခု၌□သီတင်း□သုံး□၏□□ထို□ဟန်□တော်သည်□နေ့သန့်□□အ□□ပ်သို့□ဝင်□င်ပြီး□နောက် ကမ္မဋ္ဌာန်း□□□□တို□နှလုံး□သွင်း□□မည့်အစား□□□ကာမ□□က်နှင့်စပ်၍လည်း□□ကြံ□၏□□သူတစ်ပါး□တို့ကို သတ်ဖြတ်ညှဉ်□□ဆဲမှုနှင့်စပ်၍လည်း□□စိတ်ကူ□၏□□ထိုကဲ့သို့□□ကာမ□□တက်၊□ဗျာပါ□□□တက်၊□□ဟိံသာ □တက်သုံး□မျိုး□တို□ကြံစည်စိတ်ကူး□၍နေသည်ကို□သိ□□သော□တောအုပ်စောင့်နတ်သည်□သတိ သံ□□□□စေ□န်□□ည်သန်၍□□ဟန်□တော်၏အထံသို့လာကာ□အောက်ပါ□ဂါထာကို□□တ်ဆို၏□

အ□□ ဂနိသော□နေ့သိကာ□□၊□သော□□တက္ကေဟိ□ဇ္ဇသိ□
အ□□ ဂနိသော□□နိသဿဇ္ဇ□□ ဂနိသော□အနုစိန္တ□ □

အို□ဟန်□□□□သင့်မတင့်□နှလုံး□သွင်း□ခြင်း□ကြောင့်□အ□□င်ဘု□□□တို□ကာမ,ဗျာပါ□□ဟိံသာဟု သုံး□ဖြာဆိုင်□ဆိုင်□□□တတ်တည်□ဟူသော□□ င်မမဲရိုင်□တို့က□ဖြိုင်□ဖြိုင်□□မျှ□တိုက်ခဲနှိပ်စက်ကြ လေပြီ□□သင့်မလျော်□တော်မတန်□ကြံစည်မှုကို□ စွန့်ပ□ ပါလေလော့□□သင့်လျော်တော်တန် ကောင်း□မြတ်သော□အကြံကိုသာ□အဖန်တလဲလဲ□စိတ်စွဲ□□ဈာန်□ကြံစည်ပါလေလော့□

သတ္တာ□□□မ္မမာ□ဗ္ဗာ□သံဃံ□သီလာနိ□အတ္တနော□
အ□□စ္ဆသိ□□ပါမောဇ္ဇံ□□တိသုခမသံသ□ □
တတော□ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊□□က္ခဿန္တံ□ကာ□ဿသိ□

ဘု□□□□င်၏□မျှ□ဖြင့်ဘုန်□ဟုန်□ကျေးဇူး□တော်□□က်တော်ကိုလည်း□ကောင်း□□□□□တော်၏ ပူဇော်ထိုက်ဖွ□ အသွ□ သွ□ သော□ကျေးဇူး□တော်□□က်တော်ကိုလည်း□ကောင်း□□□ပါ□အ□□ ဂ မြတ်သံဃာ၏□သုပ္ပ□ပန္နာ□အစလာသည့်□□□ဖြာသော□ကျေးဇူး□တော်□□က်တော်ကိုလည်း□ကောင်း□ ကောင်း□စွာမပြတ်□ထိန်း□သိမ်း□အပ်သည့်□မိမိ၏သီလသိက္ခာ□အ□□ပ်□ပ်ကိုလည်း□ကောင်း□မပြတ်မှမ်□ ထုံ□အာရုံပြုပါလေလော့□□ထိုသို့မှမ်□ထုံ□အာရုံပြုလတ်သော်□□မ်□မြောက်နှစ်သက်□□င်အာ□□က်၍ ကို□ လက်စိတ်ပါ□□□ဖြာလျှမ်□လျှမ်□□ချမ်□သာခြင်း□တို□မ□ □ င်□ကေန်□အမှန်ပင်□နိုင်ပါလတ္တံ့□□ထို သို့□□□ဖြာ□ချမ်□သာကို□□နိုင်ခြင်း□ကြောင့်ပင်□□မ်□မြောက်□□င်အာ□□□□□တိ□□□တ်ခံပြည့်၍ အပူ□□က္ခ□ဟူသမျှ၏□ချုပ်ငြိမ်း□ဆုံး□တို□အသုံး□ဖိုင်ပိုင်□ပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်ဘု□□□
ထိုသို့□နတ်ကသတိပေး□သောအခါ□□ဟန်□တော်သည်□သတိသံ□□□□လေသတည်း□□

အကုသလ□တက္ကသုတ်ပြီး□၏□

မာတိကာသို့

□□□မဈ္ဈန္တိကသုတ်

□□□□	ဌာန	= ကောသလတိုင်းအတွင်း□□တောအုပ်တစ်ခု□
	ကာလ	= နေ့လ□် မွန်းတည့်အချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= တောအုပ်စောင့်နတ်□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= တောကျောင်းနေ□ဟန်းတော်□
	တ□ာ□တော်	= တောအုပ်ကြီး၏လေလတို၍လှုပ်သောတောဟိန်းသံသည်တ□ာ□□ုမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်□□□မျိုးအဖို့ထူးခြားနေပုံ□

တောဟိန်းသံနှင့်အ□ူ အဆ□□□□□□အခါတစ်ပါး၌□ဟန်းတော်တစ်ပါးသည်ကောသလတိုင်း□ အတွင်း□□တောအုပ်တစ်ခု□□် သီတင်းသုံးတော်မူ၏□ထိုစဉ်တစ်နေ့သ၌ထိုတောအုပ်စောင့် နတ်သည်□ဟန်းတော်ထံလာ၍အောက်ပါ□ထာကိုဆို၏□

နတ်□ □ဌိတေမဈ္ဈန္တိကေကာလေ၊သန္နိသိေ□သုဝိကွိသု□
သဏတေ□ပြဟာ□ည်း၊တာံသာ□် ဖ□ာတိမံ□

□ဟန်း□□ □ဌိတေမဈ္ဈန္တိကေကာလေ၊သန္နိသိေ□သုဝိကွိသု□
သဏတေ□ပြဟာ□ည်း၊သာ□တိဖ□ာတိမံ□

□ကျ၍□ထာများ၏မြန်မာပြန်ကို□□□တာသံ□ုတ်၊နန္ဒန□□သဏမာနသုတ်၊စာပိုဒ်□□□□ ၌ပြန်ကြည့်ပါ□ထို၌အာ□ု□□ငြ်ကဖြေ၍ကျ၌□ဟန်းတော်ကဖြေသည်သာထူး၏□□

မဈ္ဈန္တိကသုတ်ပြီး၏□

□□□ပါကတိနြ္ဒြ□ သုတ်

□□□□	ဌာန	= ကောသလတိုင်းအတွင်း□□တောအုပ်တစ်ခု□
	ကာလ	= □ဟန်းတော်တို့မေ့လျော့ပေါ့ဆနေထိုင်ကြချိန်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= တောအုပ်စောင့်နတ်□
	တ□ာ□တော်	= ရှေးခေတ်□ဟန်းတော်များနှင့်နှောင်းခေတ်□ဟန်းတော်များ□ကွာခြားပုံ□

□ဟန်းနှင့်မတူသော□□ဟန်းများ□□□□□□□□အခါတစ်ပါး၌□ဟန်းများစွာတို့သည်□အာ□ု□□ငြ်ထံတော်မှကမ္မဋ္ဌာန်း□□ ခဲ့ကြပြီး၍□ကောသလတိုင်းအတွင်း□□တောအုပ်တစ်ခု□□် သီတင်းသုံးကြကုန်၏□□ထို□ဟန်းတို့သည်ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုကာ□အာမထုတ်ကြ□□သူတို့၏စိတ်များသည်တောင်တောင်ကျ၍ကျ၍ကြံစည်ပျံ့လွင့်နေကုန်၏□အနှစ်မပါမလာအချည်းနှီး□အထီထီတက်ကြွ□သောကျူပင်အလာ□အသာလွတ်မာန်ထောင်နေကြကုန်၏□သပိတ်သက်နှ□အဆန်တကြ□်ကြ□် လု□် ဆင်သလော်လည်သောစိတ်လည်□□ကြကုန်၏□အပြောအဆိုချိုသာသိမ်မွေ့□□ ၌ကျေ□ သည့်အလေ့လည်မ□□ကြ□အကျိုးအပေါက်□□က်တတ်□□ကျဲဖွာသောစကာတိုသာ ပြောဆိုနေတတ်ကြကုန်၏□သတိမေ့လျော့ပေါ့ဆကုန်၏□ပညာအဆင်အခြင်သမ္ပဇဉ်ဖြင့်

ဉာဏ်ပုဉ်မှုလည်း မပိုကြ၊ ထိုဝိဟာန်တို့၏ဖိတ်မျာသည် တည်ကြည်မှုကင်း၍ မငြိမ်မတည် ချာချာလည်နေကုန်၏၊ စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းမှုမရှိ၊ လူ့ဝတ်ကြောင်တုန်းကကဲ့သို့ပကတိ တ္တန္တေအတိုင်းဖြင်ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုအခြင်းအရာအလုံးစုံကိုသိမြင်နေသောနတ်တော်အုပ်စောင့်နတ်သည် ထိုဝိဟာန်တော်တို့ အမှာလေမ်းစဉ်ကိုလိုက်နေမိကြသည်ကိုသနား၍ သူတို့၏အကျိုးကိုလိုလား၍ သူတို့ကိုသတိသံ ဝေဂစေလိုသကြာ၊ ဝိဟာန်တော်တို့အထံသို့လာ၍ အောက်ပါဂါထာတို့ကိုလျှောက်ဆို၏။

> သုခဇီဝိနောပုဗ္ဗေ၊ ဂေါတမသာဝကာ၊
> အနိစ္ဆာပိဏ္ဍမေသနာ၊ အနိစ္ဆာသယနာသနံ။
> လောကေ အနိစ္စတံ ဉတွာ၊ ဒုက္ခဿန္တံ အကံသုတေ။
> ဒုပ္ပေါသံ ကတွာ အတ္တာနံ၊ ဂါမေ ဂါမဏိကာ ဝိယ။
> ဘုတွာ ဘုတွာ နိပဇ္ဇန္တိ၊ ပရာဂါရေသု မုစ္ဆိတာ။
> သံဃဿ အဉ္ဇလိံ ကတွာ၊ ဣဓေကစ္စေ ဝဒါမဟံ။
> အပဝိဒ္ဓါ အနာထာ တေ၊ ယထာ ပေတာ တထေဝ တေ။
> ယေ ခေါ ပမတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ တေ မေ သန္ဓာယ ဘာသိတံ။
> ယေ အပ္ပမတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ နမော တေသံ ကရောမဟံ။

ဤ ဂါထာအားလုံး၏မြန်မာပြန်ကို မဟာသံယုတ်၊ နိဿယနာတိတ္ထိ၊ ပါဠိနိဿယသုတ်၊ စာပိုဒ် □□□□□၌ ပြန်ကြည့်ပါ။

ထိုသို့နတ်ကသတိပေးသောအခါ ဝိဟာန်တော်များသည် သတိသံဝေဂရကြလေသတည်း။

ပါကတိကသုတ်ပြီး၏။

□□□□ နွဲ့ထွေနသုတ်

□□□□	ဌာန	= ကောသလတိုင်းအတွင်းရှိ တောအုပ်တစ်ခု။
	ကာလ	= တောနေဝိဟာန်တို့ကြာပန်းအနံ့ခံမှု ဖြစ်စဉ်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= တောစောင့်နတ်။
	တရားတော်	= လက်နှီးအမဲစက်ကျသော်လည်းထင်ရှားသိသာ၊ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသောအဝတ်မှာမူ သာ၍ပို၍ မှုံအမဲ စက်ကျက သိသာလှပုံ။

ကြာပန်းတို့နံ့မရှုပ် အခါတစ်ပါး၌ ဝိဟာန်တော်တစ်ပါးသည် ကောသလတိုင်းအတွင်းရှိ တောအုပ်တစ်ခုတွင် သီတင်းသုံး၍ တစ်နေ့သ၌ ဝိဟာန်တော်သည် ဆွမ်းခံရာမှပြန်လာ၍ ရေကန်သို့သက်ဆင်းကာ ဖူးပွင့်နေကြာပန်းတို့နံ့မရှုပ်၏။ ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်သောတော အုပ်စောင့်နတ်သည် ထိုဝိဟာန်ကိုစောင့်ရှောက်လို၍ အကျိုးရှိစေလို၍ သတိသံဝေဂရစေလို သဖြင့် ထိုဝိဟာန်ထံသို့လာကာ အောက်ပါဂါထာကိုဆို၏။

နတ် 　　မေတံ ဝ ံဖုပ္ပံ၊ အာ ိန္နံ ဥပသိယံသိ
　　ကေ ်မေတံ ထေ ၂ာနံ၊ နွ တွေ့နောသိ မာ ိသ

အိုတောတွင် ကိန် အောင် တောကျောင်း ုန် တော်ကြီး အ ုင်ဘု ာ သည် ြ ှလန် ကြွ ဉ္ပ ုမွှာကြာပန် ကိုနမ် ရှုဘိ၏ ဉ္ကြာပန်နှင့် ဉ္နမ် ရှုပ်မှုသည် ိုခြင်း ါ သွ ် ို ွ ် ါမျိုး တို့တွင် ာစ်မျိုး အပါအ ်ဖြစ်၏ အ ုင်ဘု ာ သည် စိတ်ထာ မရှိ သည့် အနံ့သူခို ဖြစ်ချေပြီ တကာ

ဆိုလို ်း အကျ ် အ ိပ္ပ ် ကာ၊ အိုတောကျောင်း ုပ္ပုလ်ကြီး ကို ် တော်၏ နှာခေါင်း သည် အကြောင်း မ ွေ မွေ ကိုင် နမ် ချင်တော်မူဘိ၏ ဓွမ် ခံ ှာမှအပြန်တွင် ာမွှဍာန် ခွင်သို့ ်င် မည့်အစာ ေ ကန်တွင် သို့ သက်ဆင် ၍ ကြာပန် ကို့ကို နမ် ရှုနေဘိ၏ ယာနိမ္မြေကို ပေါက်လွှတ်ပဲစာ တာ သဖြင့် ာ ာ လက်လွှတ်ခဲ့ကုန်ပြီမဟုတ်လော အ ုင်ဘု ာ ၏ နှာရုံ အမွှေ ်ှ ာပ်မက်သောတဏှာသည် လော်မာ ော်င့်တက်လွှန် လှသည် ခုလို နမ် ရှုမှုသည် ခို ခြင်း အပြာ ကို့တွင် ာစ်ပါ သော ိုခြင်း ကြီး ဟု၍ မုချဆို မည်ဖြစ်၏ အ ုင်ဘု ာ ကို စိတ်ထာ မရှိ အနံ့ခို ကို ် တော်ကြီး ဟူ၍ ခုချက်ချင်း လက်ငင် စွဲဆိုလိုက်ပြီဟူလို

ဟန် 　　န ာ ာမိ န ဘာဥ္ဈာမိ၊ အာ ာ သိယံာမိ ဝ ံ
　　အထ ကေန န ဏ္ဏောန၊ နွ တွေ့နောတိ ုစ္စတိ

အိုနတ်သာ ါသည် ကြာပင်,ကြာပန် ကို့ကို ဆောင် ု ချိုး ဖြတ်သွာ သည်လည် မဟုတ်ပါ ကြာစွ ် ,ကြာ ်င် ကို့ကို ချိုး ဖြဲ့တူ ဖော် ု ငင်သည်လည် မဟုတ်ပါ အမှန်မှာမူ အ ေ မှ နေ၍ အနံ့ကလေ ကို မွှ သည်ဟုသာ နမ် ရှုရုံ နမ် ရှုမိပါ၏ သို့ပါလျက် အဘ ် ့ ကြောင့် ်င်္ဂါကို စိတ်ထာ မရှိ အနံ့သူခို ဟု လက်ညှိုး ညွှန်ပြ၍ စွပ်စွဲ ပါသနည်

နွ တွေ့နသုတ်ဍ သိမှတ်ဖွ ်

နတ်၏ ည ့ ် ချက် ကြာပန် ကို နမ် ရှုရုံဖြင့် ၍ကဲ့သို့ သတိပေ သောနတ်၏ ည ့ ် ချက်မှာ ဟန် တော် သည် ာမွှဍာန် ာ ာ ကြို ာ အာ ထုတ်ဖို့ န် တောအုပ်သို့ ်င်လာသူဖြစ်၏ ာမွှဍာန် ာ ာ ကြို ာ သူအဖို့ က္ကန္ဒြိ သံ သီလခေ ြင်,ကြာ နံ့,လျက် ထိ,သိချက်မျာ ှ လောဘ,ေ သစသည်မဖြစ်အောင် စောင့်စည်မှုမှာ လွှန်စွာအ ေ ကြီး ၏ ဟန် တော်သည် ကြာပန်နံ့ကို "မွှေ လေစွ" ဟု ရှုကာရှိုက်ကာ နွ တဏှာ အနံ့ှ သော ဂ တပ်မက်မှု ဖြစ်နေ၏ ၍တဏှာသည် ၍တစ်ကြိမ်ဖြင့် ပြီး မည်မဟုတ် "ကောင်း မှန် သိ သာအိတစိုစို" ဆိုသကဲ့သို့ မကြာမကြာ ၍ ေ ကန် ၍နေ ာှ ၍ကြာပန် မျို တွေ့တိုင်း ရှုကာရှိုက်ကာဖြင့် ာဏှာဖြစ်ခြိမ့်မည် ထိုတဏှာမီး ပွာမှ ကို ပွာ ာ ဆို ှ ာ လာခဲ့သော် ပစ္စုပ်,တမလွှန် နှစ်တန်အကျိုး ကို ဖျက်ချီး ချေတော့မည် ပြောသော ်ကို မီး လောင်ခင်အမှိုက်ပုံတွင်ပင် ငြိမ် ပေတော့အံ့ဟု နှလုံး သွင် လျက် ဟန် တော်အာ အပြစ်တင်ခြင်း ဖြစ်သည်

တိုက်တွန်း ချက် ၍သုတ်တော်လာ ဥပ ေ သကို နှာခံပြီး လျှင် အကုသိုလ်အညစ်အကြေ မှ ာင် ေ ဖြူစင် န် ည်သန်မျှော်မှန် ကျင့်ကြံကြို မ် သည့် ဟန် လူ ုင် သူတော်စင်မှန်သမျှသည် အနည် ငယ် မျှသော မိမိ၏ မကောင်မှုကိုအကျိုး လိုလာ သူတို့က ညွှန်ပြဆိုဆုံး မခဲ့လျှင် "င့်ါထက်ဆို သော မည်သူ့ကိုတော့ မပြော၊ ်င့်ါကိုမှ ပြော သလော" ဟု စောကြောပြစ်တင် ဆင်ခြေဆင်လက် ပေတုတက်၍ မနေဘဲ ပြောလာသူကိုပင် ကျေ ူ ာ တင် ကို ် ့ အပြစ်ကို ကို ် မြင်အောင် ပြင်ဆင်ရှုစာ သတိထာ ၍ ကြို ာ သင့်ပေသတည်

ဂ ိဘ် ဘိသာနိ ဓနတိ၊ ဖုဏ္ဏာ ိကာနိ ဘ ဉ္စတိ
ငေ်း အာကိဏ္ဏကမ္မန္တော၊ တာသမှာ ဖေသောနိ ုစ္စတိ

အိုနတ်သာ ကြာစွ ် ကြာ ငိ်ဘိုကိ တူ ု ကြာဖြူပန် ဖလက်တို့ကို ချိုဖြတ်နေသော ဟောဟိုက သေ့သည် အမျိုးမျိုးသော တူ ခြွေချိုးဖွဲ့မှုတို့ကို ပြုလုပ်နေ၏ ထိုကဲ့သို့ တူ ု ချိုးဖွဲ့မှု အမျိုးမျိုးကို ပြုနေသော သေ့ကိုကာ စိတ်ထား မရှိသည့် ကြာပန် သူ ခိုတူ လက်ညှိုးညွှန်ပြ အဘ ့ ကြောင့် မစွပ်စွဲဘဲ ုနိုင် သနည်း ငါ့ကို သာ သင်ကမဲ၍ အဘ ့ ကြောင့် စွပ်စွဲ သနည်း တူ လို

မှတ်ချက် နတ်သာနှင့် ဟန် တော်တို့ စကား တင် ဆိုနေစဉ်ဌပင် သေ့တစ်ပါ သည် ေကန်အတွင်းသို့ သက်ဆင်း၍ ကြာစွ ် ကြာ ငိ်ဘိုကိုလည်း တူ ဖော်နေ၏ ကြာပွင့် ကြာပန် တို့ကိုလည်း ချိုးဖွဲ့နေ၏ ထို သေ့ကို ညွှန်ပြ၍ ဟန် တာဆိုသည်

နတ် အာကိဏ္ဏလုဒ္ဒေါ ပုိသော၊ ဓာတိစေလံ မကိ္ခတော
တသ္မိံ မေ စနံ နတ္ထိ၊ တွဉ္စ ဟာမိ တ္တုမေ

အိုအ ုင် ဟန် ကြာစွ ် ကြာပန် တို့ကို အ မ်မွဲ တူ ု ချိုးဖွဲ့ကာနေသော ထို သေ့ ဆိုသူ သည် မကောင်းမှုတို့ဖြင့် ထွမ်၍ ကြမ် တမ် လှ၏ သာ သည် မိခင်၏ အနီ စုတ်ကဲ့သို့ မကောင်းမှု အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ညစ်ထေး၍နေ၏ ုိညစ်ဆို ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး အပေါ် စေကြောပြစ်တင် ဖို့ ဂ တပည့်တော် အတွက် နိတာမ ုပါ ကိလေသာ အညစ်အကြေး တို့ သုတ်သင်ဖြူဖွေ ဆေ ကြောမည်စိတ်မှန် အ ုင်ဘု ဂ တဲ့သို့သော ဟန် တော် အပေါ် သာ စေကြောဖွ ် ဂ တပည့်တော်မှာ နိတာ ုပါသည်ဘု ဂ

အနင်္ဂဏဿ ပေါသဿ၊ နိစ္စံ သုစိ ဂေဝသိနော
ဝါလဂ္ဂမတ္တံ ပါပဿ၊ အဗ္ဘာမတ္တံ ခါ တိ

ကိလေသာအညစ်အကြေး တို့မှ တင် ေ အောင် ဖြူစင် ဂဖြူစင်ကြောင်း တို့ကောင်း စွာ ပွေ့ပွေ့ ုကမ်းမီး ဖလှ ုိသော အ ုင်တို့ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အဖို့ သာ ဖြူဖျော မှုမပြောပလောက် သော မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကလေ သည်ပင် မိုးလုံးပြည့်မှောင် တိမ်တောင်တိမ်လိပ်ကြီး အ သွင် ထင်မြင်လာပါသည်ဘု ဂ

ဟန် အ ဓါ မံ ကွ ကာနာသိ၊ အထော မံ အနုကမ္ပသိ
ပုနပိ ကွ ဝ္ဒေသိ၊ ဒိ ဖဿသိ ဓိဒိသံ

အိုနတ်မင် သင်သည် ငါ့ကို အမှန်အာ ဖြင့် ခင်ကြ ် သူဟု သိပေ၏ ထိုမှတစ်ပါ ငါ့အား သနာ စောင့်ရှောက်ပေ၏ အိုတောစောင့်နတ်မင် အကြင်အခါ ငါ့ သန္တာန်မှာ ၍ကဲ့သို့သော အပြစ်ကို တစ် ် တစ်ဆစ်မျှ တွေ့မြင် သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုကဲ့သို့တွေ့မြင် ၍ ထပ်ခါ တစ်ဖန် ပြောဆို နိ ဖတ်မန်ပါ၏

နတ် နေ တံ ဉပဇီ မ၊ နပိ တေ ာတကာမှသေ
တွမေ ာဂိက္ခု ာနေ ျ န ဇ္ဆေ ျသု ဂ္ဂတိ

အို ဟာန် တော် အကျွန်ုပ်သည် အသင် ဟာန် ကို မှီခိုကပ် ပ်၍ အသက်မွေ သော နတ် လည်း မဟုတ် သင်၏လခကိုစာ သော တူလီသူ ငှ ား နတ်လည်း မဟုတ် အို ဟာန် အကြင် တ ဂ် လမ်း ဖြင့် ကောင်း မြတ်သော သု တိစခန်း သို့ ောက်နိုင်၏ ထိုသု တိစခန်း ပေါက် ောက်ကြောင်း လမ်း ကို သင် ဟာန် ကို ် တိုင်သာ သိအောင်ကြို ား ပါလေလော့

နွတ္တေနသုတ်ပြီး၏

ခုမြောက်၊ နသံ ုတ်မြန်မာပြန်ပြီး၏

ကွသံ တ်

နတ်ဘီလူးများနှင့်စပ်၍ဟောတော်မူအပ်သောတ ဂ ေတော်များ

ကျန္တကသုတ်

	ဌာန	=	ဂဇပြိပ်မြို့အနီး ကျန္တကူ တောင်၊ ကျန္တကမည်သော နတ်ဘီလူး၏ ဗိမာန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ကျန္တကမည်သောနတ်ဘီလူး
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ဂ ှင်
	တ ဂ ေတာ်	=	ကို နှ်သူင ရုပ်ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပုံအစဉ်

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် ဂဇပြိပ်မြို့အနီး ကျန္တကူ မည်သောတောင် ကျန္တက မည်သောနတ်ဘီလူး၏ဗိမာန်၌ သီတင်းသုံး တော်မူ၏။ ထိုအခါ ကျန္တကနတ်ဘီလူးသည် ဘု ဂ ှင်အား ထာဖြင့် အောက်ပါပြဿနာကို မေး လျှောက်၏

ကျန္တက ရုပံ န ဇီ န္တိ န္တိ ဖုဂ္ဂိ၊ ကာထံ န္တ ိ နွှတိမံ သ ။
ကုတသ အင္ဋိ ကပိက္ကာမေတိ၊ ကာထံ န္တ ိ သဇ္ဇတိ မ္ဘ သို့

ဘု ဂ ှင်အဆူဆူတို့သည် ရုပ်ကို "အသက်ဇီ" ဟူ၍ ဟောမိန့်တော်မမူကြ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘ နည် ဖြင့် ၍သတ္တ သည် ၍ခန္ဓာကို ကို နိုင်ပါသနည်း ထိုသတ္တ ၏ အရိုး နှင့် အသား ဆိုင်သည်လည် အဘ မှ ောက်လာပါသနည်း ၍သတ္တ သည် အဘ အကြောင်း ကြောင့် တောင်ခေါင်း သဖွ ဖြစ်သော အမိ မ်၌ ငြိကပ်ကိန် အောင် ပါသနည်း

ဘု ဂ ှင် ဌမံ ကလလံ ဟောတိ၊ ကလလာ ဟောတိ အဗ္ဗုဒံ
အဗ္ဗုဒါ ကာ တေ ပေသိ၊ ပေသိ နိဗ္ဗတ္တတိ ဃနော
ဃနာ ဖသာခါ ကာ န္တိ ကေသာ လောမာ နခါပိစ

ပ ိသန္ဓေ ကည်နေခါစ ပဌမသတ္တာဟ၌ "ေကြည်" ဟု သမုတ်အပ်သော ကလလရုပ်ဖြစ် ၏ ကလလရုပ်မှနောက် ခုနစ် က်လောက်ကြာသောအခါ အမြှုပ်ပွက်ကလေ ဖြစ်၏ အမြှုပ် ပွက်အဖြစ်ဖြင့် ခုနစ် က်လောက် င့်မာကြီ တွ ပြီ နောက် နီနီတွေ တွ အသာ တစ်ကလေ အဖြစ်သို့ ောက်၏ ထိုအသာ တစ်ကလေ အဖြစ်ဖြင့် ခုနစ် က်လောက် နေပြီ သည်မှနောက်၌

ကျန္တကသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

ဘီလူး၏အ ၍သုတ်လာဘီလူး ကာ ရုပ်ကို အမာခံအာ ဖြင့် "ပုဂ္ဂိုလ်,သတ္တ" ဟု ၍ သူတည် အမိ မ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်,သတ္တ သည် တစ်ပြိုင်နက်တည် အပြည့်အစုံဖြစ်၏ အခြာ သော မျိုးအပ်သမျှ ၊ အမဲစသော အစာတို့သည် တစ်ည၌မျှကြာလျှင်ပင် ပုံသဏ္ဍာန်ပျက်၍ ကြေမွကုန်သော်လည် ပုဂ္ဂိုလ်,သတ္တ ဟူသောရုပ်ကာ အမာခံဖြစ်ခြင်း ကြောင့်သာ ကြေမွမပျက်စီ ခြင်း ဖြစ်၏ဟု ၍ သည် ထိုအ ကို ဖျောက်ပ လို၍ ဘု ဂ ှင်က အစဉ်အတိုင်း ကြီ တွ ပုံကို ဟောတော်မူသည်

မာတိကာသို့

မာမာခက်ခက် တစ်ခဲနက်အသားတုံး တလေဖြစ်၏ ထိုအသားတုံး တလေအဖြစ်ဖြင့် ခုနစ်ရက် လောက်ကြီးထွားပြီးနောက် ဦးခေါင်း၊ ခြေ၊ လက်ခက်မငါးခြား” ကိုင်း အပ်ကြိုတို့ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏ ထိုခက်မငါးခြားတို့ပေါ်ထွက်ပြီးနောက် လေးဆယ့်နှစ်သတ္တာဟလောက်ရောက်သောအခါ ဆံပင် မွေးညှင်း ခြေသည်း လက်သည်းတို့ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏

ဥဿယဘုဥတိခော်တာ၊ အန္ဓပါနစ္စ ဘောဇနံ
တေနခော်တာတ္တ ဂပေတိ၊ ခော်တုကုစ္ဆိ တောနေ

ထိုအမိဝမ်း၌ဖြစ်သောသတ္တဝါသည် ထမင်း အဖျော်စသော မိခင်စား အပ်သမျှအစာအာ ဟာဖြင့်ပင် အမိဝမ်း၌နေစဉ်မျှတ၏။ ကျန်နှစ်ပါထောနှင့်စပ်၍ အကျယ်အပြား ကိုသိလိုလျှင် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်၏ သံယုတ်ဘာသာဋီကာ၊ ရုပ်ပိုင်း ကိုင်း နှင့်သူငယ်ကြီးကြွမား” အဖွင့်၌ ရှုပါ။

ဣန္ဒကသုတ်ပြီး၏

သက္ကနာမသုတ်

ဌာန = ကပိလဝတ်မြို့အနီး နိဂြောဓကျောင်းတောင်
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် = သက္ကမည်သောနတ်ဘီလူး
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်
တရားတော် = မိတ်ဖွဲ့လိုစိတ်ဖြင့် သူတစ်ပါးအား တရားမဟောသင့်၊ မဆုံးမသင့်ပုံ

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် ကပိလဝတ်မြို့ နိဂြောဓကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူနေ၏ ထိုအခါ မာရ်နတ်၏ အသင်းအပင်းဖြစ်သူ သက္ကမည်သောနတ်ဘီလူးသည် ဘုရားရှင်ထံ ရောက်လာ၍ အောက်ပါဂါထာဖြင့် လျှောက်၏

သက္ကဘီလူး ။ ။ သဗ္ဗဂန္ထပ္ပဟီနဿ၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿတေ သတော
သမဏဿနစ္ဆံ သာဓု၊ ယဒညမနုသာသသိ

အရှင်ဘုရားသည် အလုံးစုံသော အနှောင်အဖွဲ့ဟူသမျှကို စွန့်ပယ်ပြီးသော ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ၊ ဘဝ အဖုံဖုံတို့မှလည်း လွတ်မြောက်ပြီးသော ရဟန်းဖြစ်နေပါလျက် သူတစ်ပါးတို့အား မိတ်ဖွဲ့သောအားဖြင့် အခြံအရံတို့ ပွားအောင် တရားဟောပြ ဆုံးမစည်းရုံး၍ နေခြင်းသည် မကောင်းပါ

ဘုရားရှင် ။ ။ ယေန ကေနစိ ဝဏ္ဏေန၊ သံဝါသော သက္က ဇာယတေ
နတံ အရဟတိ သပ္ပညော၊ မနသာ အနုကမ္ပိတုံ

အိုသက္ကဘီလူး မကြီးမကျယ် အနည်းငယ်သော အကြောင်းဖြင့်ပင် ရဟန်းရှင်လူတစ်စုံတစ်ယောက်သောသူနှင့် မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်းမှုဖြစ်နိုင်၏ ထိုကဲ့သို့မိတ်ဖြစ်ရှုံသော ရောက်လာသူမျို

ကိုရှု စိမ်မြော်မြင် ပြောင်းသည်။ တာဂါထာ ကိုထိုတွင် သိမြင်မည်မဟုတ်သောကြောင့် စိတ်ဖြင့်ပင် သနာစောင့်ရှောက် မချိမြော်ထိုက်၏။

မနသာ စေ ပသန္နေန၊ ။ ညမနသာသတိ၊
နတေန ဟောတိ သံ ု တွော၊ ။ ဂနကမ္မာ အနု ။ ဂ

ကြည်လင်သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းသောစိတ်ဖြင့် သူတစ်ပါးတို့အား အကြင်ဆုံးမသွန်သင်၏၊ ထိုဆုံးမသွန်သင်မှုကြောင့်ကား အပေါင်းအဖော်တို့၌ ဥက်ကပ်ငြိတွယ်မှုမဖြစ်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သနာစောင့်ရှောက်ချီးမြှောက်လိုမှုအတွက် အပေါင်းအဖော်တို့၌ ဥက်ကပ်ငြိတွယ်သူ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်တည်း။

သက္ကနာမသုတ်ပြီး၏။

သူစိလောမသုတ်

	ဌာန	= ဂ ဂ္ဂအနီး သူစိလောမဘီလူး၏နေဂ
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သူစိလောမဘီလူး။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုဂါ ုင်။
	တဂါတော်	= ဂ, ဒေါသ, မွေ့လျော်ခြင်း, မမွေ့လျော်ခြင်း, ကြက်သီး မွေးညင်းထခြင်းတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ဂဌာန

ဟာန်စိစ် ဟာန်တော အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် ဂ ဂ္ဂတံခါးပေါက်အနီး အမှိုက်စွန့်ဂဌာနဖြစ်သော ကျောင်းစောင်ရှည် သီတင်းသုံးတော်မူနေ၏၊ ထိုနေဂမှာ သူစိလောမဘီလူး၏နေဂ ဗိမာန်ဖြစ်၏၊ ထိုစဉ် သူစိလောမဘီလူးနှင့် လောမဘီလူးတို့သည် ဘုဂါ ုင်သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူဂအနီးမှ ဖြတ်သန်း၍ အစာအသောက်ဂှာဖွေ သွားကြကုန်၏၊ ထိုသို့ ဘုဂါ ုင်အနီးမှ ဖြတ်သန်းသွား ုင်း လောမဘီလူးသည် ဘုဂါ ုင်ကို ညွှန်ပြကာ။

ခ လောမဘီလူး မိတ်ဆွေ သူစိလောမ တို့ မှာ သင့်ဗိမာန်ထဲ၌ ဟာန်စိစ်ပါ ုင်း၍ ထိုင်နေပါတကား။

သူစိလောမဘီလူး မိတ်ဆွေ ဟာ ဟာန်စိစ်မဟုတ်နိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်ုပ်ကိုမြင်လျှင် လန့်၍ထွက်ပြေးမည့် သူ ဘောကြောင်သည့် ဟာန်တော ကလေးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက် ၍ သူစိလောမဘီလူးသည် သူ့ကိုမြင်၍ ထွက်ပြေးလေ့မ သည့် ဟာန်ကိုသာ "ဟာန်စိစ်" ဟု သတ်မှတ်၍ ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးလေ့ရှိသော ဟာန်တောကို "ဟာန်တော" ဟု သတ်မှတ်ထား၏၊ ဘုဂါ ုင်ကိုလည်း ထိုနည်းအတူ ထွက်ပြေးမည့် ဟာန်တောဟု မှတ်ထင်နေသည်၊ ထို့နောက်ဆက်ပြော၏။

ထိုသူသည် ဟန် စိစ်ဖြစ်သလော ဟန် တုဖြစ်သလော ဆိုသည်ကို ကြောမီသိ ပါလိမ့်မည် စောင့်ကြည့်ပါ စိတ်ဆွေ

ထိုသို့ ပြောဆိုပြီး နောက် သုစိလောမဘီလူး သည် ဘု ဂ ုင်အနီး သို့ကပ်၍ ဘု ဂ ုင်၏ ကိုယ် တော်ပေ သို့ အပ်ကဲ့သို့အမွေး များ ဖြင့် ပြည့်နေသော ကြောက်မက်ဖွယ် အဆင် ုိသည့် သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ကြီးကို ညွှတ်ကိုင် လိုက်၏ ထိုအခါ ဘု ဂ ုင်သည် မိမိ၏ကိုယ် တော်ကို အနည် ငယ် ဘေး သို့တိမ်း ရှောင်ဖယ် ပေး လိုက်၏ ထိုအခါ

သုစိလောမဘီလူး ဟန် ကျွန်ုပ်ကို ကြောက်သလော

ဘု ဂ ုင် အိုဘီလူး သင့်ကို ငါမကြောက်၊ သို့သော်လည်း သင်၏ကိုယ် အတွေ့ကာ ု တ်ညံ့ကြမ်း တမ်း လှ၏

ဘီလူး သူ၏ကိုယ် အတွေ့ကို ု တ်ညံ့ကြမ်း တမ်း လှ၏ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို မခံ မ ပ်နိုင်ဖြစ်ကာ စိတ်ဆိုး လှ၍ အို ဟန် သင့်ကို ကျွန်ုပ်ပြဿနာမေး မည်၊ မဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ လျှင် သင့်ကို စိတ်ပျံ့လွင့်ရူး သွပ်အောင် ပြုလုပ်မည် သို့မဟုတ် သင်၏နှလုံး သား ကိုသော်လည်း ခွဲပစ်မည် သို့မဟုတ် မြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်း သို့သော်လည်း သင်၏ခြေနှစ်ချောင်း ကိုကိုင်၍ ပစ်ချလိုက်မည်

ဘု ဂ ုင် အိုဘီလူး ငါ့ကို ရူး သွပ်အောင် နှလုံး သား ခွဲအောင်ပြုနိုင်၊ မြစ်တစ်ဖက် ကမ်း သို့ ကောက်အောင် ခြေနှစ်ချောင်း ကိုကိုင်၍ ပစ်ချနိုင်သောသူ စိစ်ဆုံတစ် ဂ ကိုမျှ လူ နတ်ပြဟ္မာ သတ္တ ါ အပေါင်း နှင့်တကွဖြစ်သော ဟန် ုဏ္ဏာ အစ ါ ဘို့နှင့်တကွဖြစ်သော ဤကမ္ဘာလောကကြီး ထဲ၌ မြင်တော်မမူ အိုဘီလူး သို့သော်လည်း သင်မေး လို ကိုငါ့အား မေး လေလော့

ဘီလူး ဂ ါ ဂ ါသော တု တောနို ါနှာ၊
အ တိ တိ လောမဟံသော တု တောဇာ
ကုတော သမ္ဘာ မနော ိတက္ကာ၊
ကုမာ ကာ က်မိ ါေသဇ္ဇန္တိ

သုစိလောမသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

သုစိလောမဘီလူး အ တ်ချွန်အပ်ကဲ့သို့သော အမွေး ကြမ်း ကြီး များ တစ်ကိုယ် လုံး ပေါက်နေသောကြောင့် "သုစိလောမဘီလူး"ဟုတွင်၏ သုစိ = အပ်နှင့်တူသော လောမ = အမွေး ရှိ၏ ယ အတိတ်အကြောင်း ကောင်း မှုကာ သူသည် ကဿပဘု ဂ ုင်သာသနာတော်၌ ဟန် တော်တစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့၏ သွား ဂ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ါ သွား ပြီး နောက် ကျောင်း သို့ပြန် ောက်လာ ဂ ချွေး အညစ်အကြေး များ လိမ်းကျံနေသော သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ဖြင့် သံ ယိက သံ ယာပိုင် ခုတင်ပေ ၌ ရိုသေမ လေး စား သော စိတ်ထား ဖြင့် အခင်း မခင်း ဘဲ လှဲ၍အိပ်လိုက်မိ၏ သံ ယိကခုတင် သည် သူ၏ ချွေး အညစ်အကြေး များ ဖြင့် အနည် ငယ် ညစ်ပေသွား၏ ထိုမကောင်း မှုကြောင့် သေလွန်ပြီး နောက် ဂ ၏ တံခါး အနီး အမှိုက်စွန့် ဂ ဌာန အပ်ကဲ့သို့အမွေး များ တစ်ကိုယ် လုံး ပေါက်နေသော ဘီလူး ဖြစ်နေ ဂ သည်

ခ ဘီလူး ၎င်းဘီလူး ၏ကိုယ် သည် အလွန်ကြမ်း တမ်း ၏ နီချောင်း ၏ကျောက်ကုန်း ကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ မညီမညွတ်မိုအပ်သော အုတ်အမိုး ကဲ့သို့လည်း ကောင်း ဖြစ်၏ သူ၏ ှေး ကောင်း မှုကာ သူသည် ကဿပဘု ဂ

အို ဟန် တပ်မက်မှု က အမျက်ထွက်မှု ငြိသ မမွေ့လျော်မှု အ တိ မွေ့လျော်မှု တိ ကြက်သီ မွ ညင် ထခြင်း ဟူသော လောမဟံသ ဤ တ ဂါ တို့သည် အဘ မှ ဖြစ်ပွား ကုန်သနည်း ကလေး သူငယ် တို့သည် ကျီ ငှက်ကိုဖမ်း၍ ခြထောက် ကြိုး ညည် ည် ဖြင့် ချည်နှောင်ကာ လွှတ်ကုန်သကဲ့သို့ အကြံဆို အကြံပျက် စိစ္စာ တက်တို့သည် အဘ မှ ထ၍ ကုသိုလ်စိတ်ကို ကျီ ငှက်အလား လွှတ်ထား ကြကုန်သနည်း

ဘု ဂါ ျင် ဂ ေါ စ ေါ သော စ တ္တတောနိ ါနာ၊

အ တီ တီ လောမဟံသော တ္တတောဇာ

တ္တတော သမုဋ္ဌာ မနော တက္ကာ၊

ကုမာ ကာ က်မိ ေါသဇန္တိ

အိုဘီလူး တပ်မက်မှု က အမျက်ထွက်မှု ငြိသ မမွေ့လျော်မှု အ တိ မွေ့လျော်မှု တိ ကြက်သီ မွ ညင် ထခြင်း ဟူသော လောမဟံသ တ၍ တ ဂါ တို့သည် တ၍ ခန္ဓာကို မှ ပင် ဖြစ်ကုန်၏ ကလေး သူငယ် တို့သည် ကျီ ငှက်ကိုဖမ်း၍ ခြထောက် ကြိုး ည် ည် ဖြင့် ချည်နှောင်ကာ လွှတ်ထား ကြကုန်သကဲ့သို့ အကြံဆို အကြံပျက် စိစ္စာ တက်တို့သည် တ၍ ခန္ဓာကို မှ ပင် ထ၍ ကုသိုလ်စိတ်ကို တ၍ ကို ဌ ဖြစ်ခွင့်မပေ သော အား ဖြင့် အပြင်ပဋ္ဌ လွှတ်ထား ကြကုန်၏ ကုသလစိတ္တံ ဖ တ္တိတုံ အပ္ပ ါန သေန ဖု တော ခိပန္တိ

အကုသိုလ်စိတ်တို့သည် ကုသိုလ်စိတ်တည် ဟူသော ကျီ ငှက်ကို ခန္ဓာကို ဌ ဖြစ်ခွင့်မပေ ဘဲ သူတို့ချည် သာ

သေ့ဟဇာ အတ္တသမ္ဘူတာ၊ နိ ဂြော သေ ခန္ဓဇာ

ပုထူ သတ္တာ ကာမေသု၊ မာလု ါ တတာ နေ

ပညောင်ပင်၏ မြစ်ပျဉ် တို့သည် ပင်စည်၌ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ အတ္တဘော၌ဖြစ်ကုန်သော အကြံဆို အကြံပျက် စိစ္စာ တက် ထို တက်နှင့် ဉ်ဖက်ပွား များ ကိလေသာတ ဂါ တို့သည် တဏှာပေမကြောင့် ဖြစ်ပေ ပါက်ပွား လာကုန်၏ တောမြိုင်အလ မာလော ခွေ တောက် နွ သည် မိမိ၏မှီ ဂါသစ်ပင်ကို ဖြန့်ကြက်နွ ကျ် က်သကဲ့သို့ များ ပြား လှစွာ စိစ္စာ တက် ထို တက်နှင့်တွဲဖက်ကိလေသာတ ဂါ တို့သည် ရူပ သ ဒ္ဒ စသည့်ဖုံဖုံ ကာမ ဏ်တို့၌ ငြိကပ်ဖြန့် ကြက် တွ တာနွ ကျ် က်ကုန်၏

ျင်လက်ထက်တော်တုန်း ကာ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ဥပါသကာတစ် ဂက်ဖြစ်ခဲ့၏ တစ်နေ့သဋ္ဌ ကျောင်း အဆန် ကြ အခင်း တို့ဖြင့် ခင်း ထား အပ်သော သံဃိကအခင်း ပေ ဒ္ဓ မိမိ၏အပေ ငြို့ကိုမခင်း ဘဲ လျောင်း အိပ်ခဲ့ မိ၏ သံဃိကအခင်း သည် သူ့ခန္ဓာကို မှ အညစ်အကြေး ကြောင့် အနည် ၏ ညစ်ပေသွား၏ ထိုမကောင်းမှု အနည် ကြောင့်ပင် သေလွန်ပြီး နောက် ထို ဂျ ၏ တံခါး အနီး အမှိုက်ပုံကြီး အလွန်ကြမ်း တမ်း သော အတွေ့အထိ ုသည့် ခန္ဓာကို ကြီး နှင့် ဘီလူး လာ၍ ဖြစ် ဂျ ၏ သူသည် သူစိလောမဘီလူးနှင့် သဟာ သူငယ် ချင်း ဖြစ်၏

ဘု ဂါ ျင်ကြွတော်မူ ကု ဂါ ျင်သည် နေ့စဉ်ပြုလုပ်တော်မူနေကျ ဖု ကိစ္စကိုပြုတော်မူ ဂါမှ တစ်ခုသော

ယေ နံ ပဇာနန္တိ ယတောနိဒါနံ၊
တေ နံ ဝိနောဒေန္တိ သုဏောဟိ ယက္ခ။
တေ ဒုတ္တရံ ဩဃမိမံ တရန္တိ၊
အတိဏ္ဏပုဗ္ဗံ အပုနဗ္ဘဝါယ။

အိုသူစိလောမဘီလူး ... ယခုဟောအပ်လတ္တံ့သော ဝါစကာကို ကောင်းစွာနှစ်ခြိုက် နာကြားကြ၍ ထောင်လေလော့။ ဖြစ်ပျက်နှစ်ပါး ရုပ်နာမ်ဓာတ်ကို ရှုမှတ်အစဉ် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အတ္တဘော၌ ဖြစ်ခဲဆိုသည့် ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်း ကောင်းစွာ ထိုဒုက္ခကို မုချမသွေ ဖြစ်ပေစေတတ်သည့် သမုဒယ သစ္စာ တဏှာဓာတ်ကိုလည်း ကောင်းစွာ ပိုင်းခြား၍ တတ်ကုန်စင် သိမြင်ကြကုန်၏။ ထိုသို့သိမြင်ပြီး ပညာရှင်တို့သည် သမုဒယ သစ္စာ ထိုတဏှာဓာတ်ကို အမြစ်ပြတ်ပျောက်ကွယ် အောင် မဂ္ဂသစ္စာဖြင့် ဖျောက်ပယ်ကြ၍ သမုဒယ သစ္စာ တဏှာဓာတ်ကို အမြစ်ပြတ် ပျောက် ကွယ်အောင် ဖျောက်ပယ်နိုင်တော်မူကုန်သော ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည် နောင်တစ်ဖန်တစ်ဖန် ဘဝ အသစ်၌ မဖြစ်ပေစေခြင်းငှာ ကူးသော နိဗ္ဗာန်ဟူသော သစ္စာအကျိုးတရား အိပ်မက်တွင်မျှ တောင့် မြောက်ခြင်းရှိသည်ဟု မမက်ဖူးသေး မမြင်ဖူးသေးသော ကူးမြောက်နိုင်ခဲသည့် ဩဃလေးပါးအင်း ဝဋ်ကိုလေသာ ဒေါ်အလျဉ်ကို အလျင် ပေါက်ကြောက် ကူးမြောက်နိုင်ကြလေကုန်၏။

သူစိလောမသုတ်ပြီး၏။

၁၀။ မဏိဘဒ္ဒသုတ်

[illegible]	ဌာန	= မဂဓတိုင်း မဏိမာလိကနတ်ကွန်း မဏိဘဒ္ဒနတ်ဘီလူး၏ ဗိမာန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= မဏိဘဒ္ဒနတ်ဘီလူး။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	= သတိရှိရုံမျှဖြင့် ရန်မှမလွတ်သေးပုံ။

နံနက်ဝယ် သူစိလောမဘီလူးသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဝယ် ထင်လာ၍ ဆက်လက်၍ ဆင်ခြင်တော်မူလိုက် သောအခါ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်၏ အားကြီးသော အထောက်အပံ့ကို မြင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဘီလူးနှစ်ဦးတို့နေ ထိုင်ရာ ... ဂယာတံခါးအနီး အမှိုက်စွန့်ရာဌာန ကျောင်းစောင်း ခုတင် ကျည်ကြိုးပေး၍ သွားရောက်သီတင်းသုံးတော် မူခြင်း ဖြစ်သည်။

တရားတော်ဖြစ်ပေါ်ပုံ ... ဘီလူးနှစ်ဦးလည်း ထိုအချိန်ဝယ် အစာအစာရှာ၍ ထွက်လာကြခိုက်ဖြစ်၏။ နတ်ဘီလူးအစည်းအဝေးသွား၍ ထွက်လာသည်ဟုလည်း အဋ္ဌကထာ၌ တစ်နည်းဆိုသေး၏။ ထိုသို့ထွက်လာကြ စဉ် ခရလောမဘီလူးက ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်၍ "ဟိုမှာ ရဟန်းတစ်ပါး ပါလာ" သည်ဖြင့် ဒါဝိတော်မြန်မာ ပြန်လာသည့်အတိုင်း ပြောဆိုကြသည်။ ဘုရားရှင်က မြဲသလနာဖြေခြင်း နောက်ဆုံး၌ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟော တော်မူ၏။ တရားတော်အဆုံး၌ သူစိလောမဘီလူးသည် သောတာပန်တည်လေ၏။ သောတာပန်ဖြစ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အပ်ကဲ့သို့အမွေးများ ပျောက်ကွယ်ကုန်၏။ ဘုမ္မစိုနတ်တို့၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော အဝတ်ကောင်း အစားကောင်းများလည်း ပြည့်စုံလေ၏။ ဤအကျိုးများတွင် ကဿပဘုရားရှင်သာသနာတော်တွင် ရဟန်းဘဝ ကဖြင့် သီလသိက္ခာများကို ဖြည့်ခဲ့ခြင်း တရားဘာဝနာကို အားထုတ်ခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးများဖြင့်တည်း။

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်း၌ မဏိမာလိကမည်သော နတ်ကွန်း၌ မဏိဘဒ္ဒနတ်ဘီလူး၏ မိမာန်၌ ကျိန်းစက်တော်မူခိုက်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မဏိဘဒ္ဒနတ်ဘီလူးသည် ဘုရားရှင်အား ဤဂါထာစကားကို လျှောက်၏။

မဏိဘဒ္ဒဘီလူး။ ။ သတီမတော သဒါ ဘဒ္ဒံ၊ သတိမာ သုခမေဓတိ။
သတီမတော သုဝေ သေယျော၊ ဝေရာ စ ပရိမုစ္စတိ။

သတိတရား ရှေးရှုကိုင်ထားသူအတွက် အခါခပ်သိမ်း ကောင်းမွန်၏။ သတိနှင့် ပြည့်စုံသူသည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကို ရ၏။ အမြဲမပြတ် သတိချုပ်နေသူအတွက် နက်ဖြန်တိုင်းသည် ပို၍ အမြဲတမ်း ကောင်းမြတ်နေ၏။ ရန်ဟူသမျှမှလည်း လွတ်ကင်းနိုင်၏။

ဘုရားရှင်။ ။ သတီမတော သဒါ ဘဒ္ဒံ၊ သတိမာ သုခမေဓတိ။
သတီမတော သုဝေ သေယျော၊ ဝေရာ န ပရိမုစ္စတိ။

သတိတရား ရှေးရှုကိုင်ထားသူအတွက် အခါခပ်သိမ်း ကောင်းမွန်သည်ကား မှန်၏။ သတိနှင့် ပြည့်စုံသူသည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကို ရနိုင်သည်လည်း မှတ်၏။ အမြဲမပြတ် သတိချုပ်နေသူအတွက် နက်ဖြန်တိုင်းသည် ပို၍ အမြဲတမ်း ကောင်းမြတ်သည်လည်း မှတ်မှန်၏။ သို့သော် သတိရှိရုံဖြင့် ရန်ဟူသမျှမှကား လွတ်ကင်းနိုင်သေးမည်မဟုတ်ချေ။

ယဿ သဗ္ဗမဟောရတ္တံ၊ အဟိံသာယ ရတော မနော။
မေတ္တံ သော သဗ္ဗဘူတေသု၊ ဝေရံ တဿ န ကေနစိ။

အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါမလပ် သူတစ်ပါးတို့ကို မညှင်းဆဲခြင်း ဟူသော အဟိံသာတရား၌ မွေ့လျော်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တဝါတို့အပေါ်၌ မေတ္တာတရားကို အမြဲပွား၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် မည်သူနှင့်မျှ ရန်မရှိ။ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည်သာ ရန်မှ အမြဲတမ်း ကင်းလွတ်သူဖြစ်၏ဟူလို။

မဏိဘဒ္ဒသုတ်ပြီး၏။

၆။ သာနုသုတ်

၂၃၉။	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ကိုယ်ရင်သာနုမယ်တော်အိမ်။
	မေးသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကိုရင်သာနု။
	ပြောဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ကိုရင်သာနု၏မယ်တော်။
	တရားတော်	= ရဟန်းသာမဏေတို့ လူထွက်လာလျှင် အသက်ရှင်နေသေသော်လည်း သေသည်နှင့် မခြားနားတော့ပုံ။

ကိုရင်သာနုဘီလူးမှီခိုခြင်း။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် ဥပါသိကာမတစ်ယောက်၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သည့် ကိုရင်သာနုကို ဘီလူးမတစ်ဦး ဝင်ပူးဖမ်းစားထားခြင်း ခံနေရ၏။ ထိုအခါ ကိုရင်သာနု၏မယ်တော် ဥပါသိကာမသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် အောက်ပါ ဂါထာတို့ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပြောဆို၏။

ဥပါသိကာမ စာတု ဒသိ ံစ ဥ သိ ံ ဂါစ ဖ ကူ သသ အင ဂမီ
ပါ ဟာ ပက္ခ ာအင ္ငသုသမာ တံ
ဥပေါသထံ ဥပ သန္တိ ပြ ဟ္မစ ိ စ န္တိ
န တေဟိ ကွာ စာ ီင္ဥန္တိ ကွ တိ မေ အာ ဟာတံ သုတံ
သာ ြ ိနိ အ ဖေ သာမိ ကွာ စာ ီင္ဥန္တိ သာနနာ

ုစ က်သီတင် လပြည့်လကွ ် ဥပုသ်နေ့တို့၌ဖြစ်စေ၊ ထို က်တို့၏အကြိုနေ့ အပိုနေ့တို့၌ ဖြစ်စေ စ်ပါ သောအ ် ှိသည့် ဥပုသ်သီလကို စောင့်သုံး သူတို့ကိုလည်း ကောင်း ္ဖ ွင့်မြတ်သော ပြဟ္မစ ိ အကျင့်ကို ကျင့်သူတို့ကိုလည်း ကောင်း သ ဘီလူး အထူးထူး သော ကောင်း ဆို ဝါ တို့ ဖမ်း စားမူ ္ငမ္ပမပြုနိုင်ဟု၍ ဟန္တာသခင် အ ုင်မြတ်တို့၏စကား ကို ပေါ် ြေ ကြား အပ် ဖူး ပ၏ ခုအခါ ပြဟ္မစ ိ အကျင့်ကို ကျင့်နေသူဖြစ်သည့် ငါ့သား သာနုသာမဏေကို သဘက်ဘီလူး တို့ င်ပူ ဖမ်း စား နေသည်ကို ခု နေ့ ငါကို ် တိုင် ြင်တွေ့နေ ချေပေ့ါ တကား

ပူ င်သည့်ဘီလူးမ စာတု ဒသိ ံစ ဥ သိ ံ ဂါစ ဖ ကူ သသ အင ဂမီ
ပါ ဟာ ပက္ခ ာအင ္ငသုသမာ တံ
ဥပေါသထံ ဥပ သန္တိ ပြ ဟ္မစ ိ စ န္တိ
န တေဟိ ကွာ စာ ီင္ဥန္တိ သာဟု တေ အာ ဟာတံ သုတံ

အိုလူ့ဘ မ့ ကို င်သာနု၏မ ် တော် ုစ က်သီတင် လပြည့်လကွ ် ဥပုသ်နေ့ တို့၌ဖြစ်စေ၊ ထို က်တို့၏အကြိုနေ့ အပိုနေ့တို့၌ဖြစ်စေ စ်ပါ သောအ ် ှိသည့် ဥပုသ်သီလကို စောင့်သုံး သူတို့ကိုလည်း ကောင်း ္ဖ ွင့်မြတ်သောပြဟ္မစ ိ အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့ကိုလည်း ကောင်း သ ဘီလူး အထူးထူး သော ကောင်း ဆို တို့ ဖမ်း စားမူ င်မ္ပမပြုနိုင်ဟု၍ မိန့်ကြား အပ်သော ဟန္တာသခင် အ ုင်မြတ်တို့၏စကား ကို သင်ကြား အပ်သည်ကား ကြား တိုင်း မသွေ ဟုတ်မှန်ကောင်း မြတ်လှပေ၏ ထိုစကား သည် မမှား ပါ၊ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ၏ ခုမူ င် သည် ကား ကို င်သာနု ပုထွက်မည်စို၍ ု ဘ ကာ မိခင်ဖြစ်ဖူး သော စ ျှန်ပ်ဘီလူး မကမူ င် ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဟုလို အကျ ် ကို သိမှတ်ဖွ ် ၌ တွေ့ လတ္တံ့

သာနသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

ုင်သာနုနှင့် ု ဘ မ ် တော် ကို င်သာနုသည် သာ တ္တိမြို့မှ ဥပါသိကာမတစ် ဂ က်၏ စ်ဦး တည်း သော သာ ဖြစ်၏ သူ့ကိုမ ် တော်က ် ်စဉ်ကပင် ုင်ပြုပေ ခဲ့၏ ကို င်ဘ သို့ ေက်လာသော ုင်သာနုကလေး သည် သီလသိက္ခာလည်း လုံ ခြုံ ဆ ဥပဇ္ဈာ ် မှာ အတွက် တ်ကြီး တ်င ် နှင့်လည်း ပြည့်စုံလှ၏ ထိုမှ့သာမကသေ စ်လလျှင် စ် က်မြောက် ုစ က်မြောက်နေ့တို့၌ နိနက်စောစောထ၍ သောက် ေ အိုးခြင် များ ကို ဖြည့်၏ တ ါ ဟာ ါ မှ ာရုံအဆောက်အအုံကို တံမြက်စည်း လှည်း၍ သုတ်သင်၏ နေ့ ခါများ ခြင် ကျင်၏ ဆီမီး ညှိထွန်း၏ ထိုနောက် တ ါ နာချိန် ောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း လှည့်လည်ကြွေ ကြော်၏ သူ့သတ္တိကို သိကြပြီဖြစ်သော ဟန် တော်များ တ ကိုက်တွန် ြန်လျှင်လည်း တ ါ ဟာပလ္လင်ပေ သို့တက်၍ မ္ဘစကြား အနတ္တ လက္ခဏ ဟာသတိပဋ္ဌာန စသည်ကဲ့သို့သော သုတ်တော်ကြီး များ ကို သာ ဂ သောအသံဖြင့် ကြည်ညိုဖွ ် ါ တ်ဆိုပြ၏ တ်ဆိုမှုပြီး ဆုံး သောအခါ ထိုကောင်းမှုအဖို့ကို မိခင်ဖခင်တို့အား အမျှပေး လေ့ ှိ၏ ထိုအမျှပေး မှု

ထို့နောက် ကို င်သာနုကို ပူ င်သော မိခင်ဘီလူးမ က အောက်ပါအတိုင်း ဆက်၍ပြောပြန်၏
မိခင်ဘီလူးမ သာနုံ မပု ရှာသိ၊ ကွာနံ စနံ ကုံ
မာကာသိ ပါပကံ ကမ္မံ၊ အာ
သစေ ပါပကံ ကမ္မံ၊ ကာ သိသိ ကာ ေဂသိ
န တေ ကွာ မုတျတ္ထိ၊ ဉပ္ပစ္စာပိ လာ တော

အိုလူ့ဘ မှ ကို င်သာနု၏မ တော် ခု ကို င်သာနုကို ပူ င်နေသူသည် အ က ကို င်သာန၏ မိခင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် ဘီလူးမတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည် ကြာမီနို လာမည်ဖြစ်သည့် ကို င်သာနုကို ကျွန်ုပ်ဘီလူးမ၏ ၍ မှာကြား အပ်လတ္တံ့သောစကား ကို ခစ်ဆင့်ပြောကြား ပါလေ တော့ ကို င်သာနုသည် မျက်မှောက်မျက်ကွ နှစ်သွ မခြား မည်သည့်နေ မျာ ၌မဆို အပါ တိ ကက် စေကြောင်း ကောင်းမှုကို မပြုပါလေနှင့် အပါ တိ က် စေ ကြောင်း ကောင်းမှုကို အက ၍ ခုပင်ပြုပြု နောင်အခါမှပင်ပြုပြု ထိုသို့ပြုလျှင် အဇ ခွင် ထက်ကောင်း ကင်သို့ အလျင်ပြေ သွာ ပျံတက်၍ ပုန်း ကွ ငြာ သော်လည်း ဆင် ကွမှ မှုချ လွတ်မြောက်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ”

ထိုသို့ ပြောဆိုမှာထား ပြီး နောက် ဘီလူးမသည် ပူ င်နေ မှ ထွက်ခွါပေ လိုက်၏ ထိုအခါ ကို င်သာနုသည် သတိ လာကာ မတ် နှ ကျင်ကို ကြည့်လိုက် ငိုနေသော မိခင်ကို မြင် သည် ပ်ထဲ ထဲမှ လူအမျာ ကိုလည်း လူ့အနီး၌ စုရုံ င်း အုံနေသည်ကို တွေ့ ၏ ဖြစ်ပျက် နေသည့်အ ပ် ကို နာ လည်နိုင်သကဲ့သို့ဖြစ်ကာ မိခင်အာ အောက်ပါ ထာဖြင့် မ ၏

ကို င်သာနု မတံ အမ္မ ဂ နိ ဂ သတိ
ဇိ ္တံ အမ္မ သန္တိ ကာသ ုာ အမ္မ သိ

အိုမွေ သည့်မိခင် ကျေးရူး င်မ တော် လောကမှာ ကမ် ငိုကြွေ ကြသည်ဆိုတာ ခန္ဓာပြတ်ကြွေ သသူကိုလည်း ကမ် ပူဆွေ ငိုကြွေ ရှိ ဖြစ်ပါ၏ အသက်ထင်ထင် ုင်စဉ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း င်ကွဲကွဲသည့်အခြေ ပျောက်ဆုံ နေသူကိုသော်လည်း ကမ် ပူဆွေ ငိုကြွေ

ကို လက် လူ့ဘ မိခင်ကမသိသော်လည်း အ မိခင်က သိ၏ အ ကမိခင်သည် ခုအခါ ဘီလူးမဖြစ်နေ သည် သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ကို င်သာနုကိုအကြောင်းပြု၍ ထိုမိခင်ဘီလူးမသည်လည်း တ် နှ ကျင်နတ်ဘီလူး ပ တ်သတ်အလ ကန်ခို ကြီး နေ၏ “သာနုမာတာ = သာနုမ တော်” ဟူ၍ပင် ခေ ကြ၏ ကန်ခို ကြီး သည့်နတ်မင်း မျာ ပင်အ ေ ကာ ပြုလုပ်ကြ၏

လူထွက်မည့်ကို င်ဘီလူး ၍နည်း အာ ဖြင့် ကြီးပြ နေသော ကို င်သာနုသည် အ ကလေ ထောက်လာသောအခါ တာစန် လ အကွက်မဆိုက်ချင်သောကြောင့်လောမသိ လူထွက်လိုစိတ် ဖြင့် ထန်လာ ၏ လူ့ကို သူပင် ဆုံ မချိုနိုမ်၍မ ဖြစ်လာ၏ ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံ၌ လူ့ဘ မိခင် သို့ ကက်လာကာ အကျို အကြောင်း ပြောပြ၏ မိခင်သည် အိမ် တည်ထောင် လူ့ဘောင်၏ အပြစ်မျာ ကိုပြကာ အမျိုးမျိုး ဖျောင်း ဖျ၏ သာ ကို င်ကာ နာမ င်း ထိုသို့ စဉ်ခိုက် အ မိခင်ဘီလူးမသည် သာ ကို င်ကို ဆင်ခြင်စူ စမ် မှ ဖြစ်ပုံ ပျက်ပုံ အလုံ စုံသိ ကာ သာ လိုက်လာပြီ လျှင် လူထွက်မည့်အန္တ ကို ကာကွ သောအာ ဖြင့် ကို င်ကို ပူ င်လေသည် ထိုသို့ပူ င်စဉ် ဖောက်ပြန်သောအသွင်ကို မြင် သော လူ့ဘ မိခင်က ရှိုက်ကြီး ကင်ငိုကြွေ ကာ ပါဠိတော် င် လာ ကတုဒ္ဒ သီ ဂွ သီ သော ထာတို့ဖြင့် ပြောဆိုမြည်တမ် ခြင်း ဖြစ်သည်

ကြရို ဖြစ်ပါ၏ ခုအခါ တို င်သာနမှာ အသက်လည်း ုင်ဆဲ၊ မ ် တော်မျက်စိအောက်၌ပင် မြင်တွေ့နေ ဆဲလည်း ဖြစ်ပါလျက် အဘ ့် ကြောင့် တို င်ကို တမ် တပူဆွေ ၍ ိုကြွေ နေ ပါသ နည်း

မ ် တော် မတံ ဖုတ္တ ေ ဂ န္တိ ေ ဂ ိ န ိ သတိ
ေ ဂ စ တာမေ စ ိတ္တာန၊ ဖုန ဂ စ္ဆတေ က္က
တံ ိပိ ဖုတ္တ ေ ဂ န္တိ ဖုန ိ မတော တိ သော

အိုချစ်သာ ခန္ဓာပြတ်ကြွေ သေသူကိုသာ တမ် တပူဆွေ ိုကြွေ ကြရို သည်လည်း မှန်၏ အသက်ပင် င်စဉ် ဖြစ်သော်လည်း င်ကွဲကွဲသည့်အခြေ ပျောက်ဆုံ နေသူကို တမ် တပူဆွေ ိုကြွေ ကြရို သည်လည်း ဟုတ်၏ အိုချစ်သာ ၍မျှသာမကသေ အကြွင်သူသည် တ္တုက်ိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမတို့ကို မငြိမတွ ် စွန့်ပ ် အဟုတ် ုင် ဟန် စသော သူ တော်သူမြတ် ဖြူလုပ်ပြီ နောက်မှ တာမ က်ထူပြော ၍လူ့ဘောင် ၍လူတောသို့ တစ်ဖန်ပြန် လာ၍ သန့် ုင် မွန်မြတ် သူတော်ဇာတ်မှ လျှောပြတ်ဘိတုံ တာမ က်ညွန်ဗွက်သို့ တစ်ဖန်ဆင် သက်လာသည့် ထိုသူမျို ကိုလည်း ပူဆွေ တမ် တ ိုကြွေ ကြ ကုန်၏ အဘ ့် ကြောင့်ဆို သော် သူတော်ဇာတ်မှ လျှောပြတ်ဘိတုံ တာမ က်ညွန်ဗွက်သို့ ဆင် သက်လာသူ ထိုပု ဂ္ဂိုလ်မျို သည် အသက်ပင် ုင်သော်ငြာ လည်း သေသူနှင့်မခြာ လေသောကြောင့်တည်

ကုက္ကုဋ္ဌာ ဥဗ္ဘတော တာတ၊ တကုက္ကုဋ္ဌ တိတုမိစ္ဆသိ
န ကာ ဥဗ္ဘတော တာတ၊ န ကံ တိတုမိစ္ဆသိ

ချစ်သာ သင်သည် အိမ် ဂတည်ထောင် လူ့ဘောင်ဟူသော ကြာပူမှ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီ ကျွတ်လွတ်ပြီ ဖြစ်ပါလျက် ခုအခါ ဃ ဂ ိသ သမ္ဘာ ဟု တိစ္စမျာ မြောင် လူ့ဘောင်ဟု သော ကြာပူပုံတွင် ခုန်ချသက်ဆင် လိုဘိ၏ တ သောက်ဖွ ် ေ နေထိုင် ေ နှင့် မင် ဘ တို တာ လွန်စွာမျာ မြောင် လူတို့ဘောင်ဟူသော နှ က်ချောက်ကြီ မှ တက်မြောက်ပြီ ဖြစ်ပါလျက် ခုအခါ ထိုန က်ချောက်တွင် သို့ တစ်ဖန်ခုန်ချ ဆင် လိုဘိ၏တကာ အိုချစ်သာ

သက်တော် ည် ထေ ိသာန ဘီလူ မ အပူ အ င်ခံ ဂမှ ကျွတ်လွတ်ပြီ နောက် မိခင်၏ပြောပြသော အကြောင် အ ဂမျာ တို ကြာ သိ သော တို င်သာနသည် မျာ စွာသတိသံေ သွာ၏ ထို့ကြောင့် သာသနာ့ ဘောင်မှာပင် ဆက်လက်၍ ထမ် ွက်နေထိုင်တော့မည်ဖြစ်ကြောင် တို မိခင်အာ နှံခံပြောဆိုလိုက်၏ မိခင်လည်း အာ မ် သာလှစွာ သာ ုခေ လေသည် ထို့နောက် ဟန် ဖြူချိန် တျ ောက်နေပြီဖြစ်သဖြင့် သက်န် သပိတ်ပြည့် စုံအောင် စီမံ၍ ဟန် ဘောင်သို့ တက်စေ၏ ဟန် ဖြစ်ပြီ စ အ ုင်သာနကို ည် ် ၍ ဘု ဂ ုင်သည် အောက်ပါ တ ဂ တော်ကို ဟောတော်မူ၏

ကူ ဖုေ စိတ္တမစာ ိ စာ ိကံ၊
ေ နိစ္ဆကံ တ္တကာမံ ထာသုခံ
တ ဖွဟံ နိ ဂ္ဂဟေဿာမိ ေ ဂနိသော၊
ဟတ္ထိပ္ပဘိန္နံ အင်္ကုသ ဂ္ဂဟော

ဤစိတ်သည် ေ ု တ သူဖြစ်ချင်တိုင် သောအကြောင် ဖြင့် သူအလို ိုသလို သူချမ် သာမည်ထင်သည့်အတိုင် ထိုဤမပြတ် လှည့်ပတ်ပြေ သွာ ကျက်စာ ခဲ့လေပြီ ခုအခါ ငါသည် အာရုံတွေ့တိုင် ပြေ ခုန်စိုင် နေသည့် စိတ်

အဘိဓာ ထ ဘာ ေန္တာ ကာသ ဥစ္စာပ ဂမသေ
အာပိတ္တာ နီဟတံ ဘာဏ္ဍံ ယုန ျ တုမိစ္ဆသိ

အိုချစ်သာ သင်သည် ၍ လူတို့ဘောင်မှ ၍ ငြောင်ထွက်ပြေးပါလေလော့ သင်ချစ်သာ အတွက် ကောင်း ခြင်း မ လာသည် အ ဂ ဂဠ္ဌဖြစ်ပါစေသတည်း ခုအခါ ဘီလူး မ် ၏ ဤသို့ ဖောက်ပြန်နေမှုကို ငါတို့သည် အဘ သူအား အပြစ်စကား ပြောကြား နိုင်တည် ကုန် အံ့နည်း သင်ချစ်သာ သည် အလျှံတပြောင်ပြောင် မီး တောက်လောင်နေအပ်သောအိမ်မှ ထုတ် ဆောင်အပ်ပြီး သော ဥစ္စာဘဏ္ဍာကဲ့သို့ လူတို့ဘောင်မှ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီး လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်ပါလျက် ထပ်၍တုံ့ပြန် မီး အလောင်ခံလိုနေချေသည်တကား

ပိယင် ကသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	အ င်အနုရုဒ္ဓါ
	ပြောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ပိ င်က မာတာခေါ် ဘီလူးမ
	တ ဂ တော်	=	ဘီလူးမင်ဖြစ်သော်လည်း တ ဂ သံကြောင့် မ ပြေ သည့်ပြင် တ ဂ တော်ကိုပင် နာ တတ်ပုံ

အ င်အနုရုဒ္ဓါ၏ တ ဂ သံ အခါတစ်ပါး၌ အ င်အနုရုဒ္ဓါသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န် ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်း သုံး တော်မူ၏ ထိုစဉ် အ င်အနုရုဒ္ဓါသည် ည့်၏မို သောက် ငှ နံနက်စောစောထ၍ မွပ တ ဂ အစု တို့ကို တ်ဆိုတော်မူနေ၏ နံနက်စောစော အချိန် င် တ်ဆိုနေခြင်း ကြောင့် တ ဂ သံသည် ဖိုမို၍ကြည်နူး ဂ ကောင်း လှ၏

ဘီလူးမ သာ အမိ ထိုအချိန် င် ပိ က် မည်သော ဘီလူး လေ ၏ မိခင်ဖြစ်သော ကြောင့် "ပိ က် မာတာ" အမည် သော ဘီလူးမသည် သာ င် ကိုရှီကာ အစာ အစာ ဂ ဖွေ င် ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်အနီး သို့ ဂ က်လာ၏ ထိုဘီလူးမသည် နံနက်စောစော င် ကြည်နူး ဖွ င် ကောင်း လှသော အ င်အနုရုဒ္ဓါ၏ တ ဂ တ်သံကို ကြား သောအခါ ပ်တန့်၍ စိတ်စိုက် နာ ထောင်နေမိ၏ တ ဂ သံသည် လူ မ၏ အ ထူ အ ပါ အသာ အကြောတို့ကိုပင်

ရိုင် စိတ်မိုက်ကို ချွန် နိုင် ဂက်ဂျ သည် အမုန် စ်ဆင်ကို နှိမ်သကဲ့သို့ သင့်တင့်လျော်ကန် တော်မှန်အသုံး ကျမည့် လုံ့လပညာ အလိမ္မာတ ဂ အပေါင် ဖြင့် ကောင်း စွာမသွေ နှိပ်ကွပ်ဆုံးမပေအံ့

တ ဂ တော်၏အဆုံး၌ အ င်သာနုနှင့်တကွ များ စွာသော နတ်လူတို့ တ ဂ ထူ ကြ၏ အ င်သာနုကာ နောက် ပိုင်း၌ အာသ ေ ကင် တွ ဟန္တာတစ်ပါး ဖြစ်တော်မူပြီး လျှင် ပိ က ပုံဆောင် မဟာ မ္မကထိကဖြစ်တော်မူ၏ သက်တော် ည်တော်မူသည် သံ ု တ်အဋ္ဌကထာနှင့် မွပ အဋ္ဌကထာ၊ နာ ၊ သာနုသာမဏေ တ္ထု။

သာနုသုတ်ပြီး၏

ဖောက်ထွင်□၍ရှိ□တွင်□ခြင်ဆီတိုင်အောင်ထိကာ□နှလုံး□အသည်□□□င်စွဲတည်နေသကဲ့သို့ဖြစ်၏□ ထိုသို့□□□်တန့်ကာ□တ□ါ□နာနေသည်ကို□အစာဆာလောင်လှပြီဖြစ်သော□သာ□ [ ]ဘီလူး□တလေ□ ပိ□ က်□က□မကြိုက်ချေ□အမေကို□ပြုဆက်သွား□□နန့်အစာ□ှ□နှ□တစာစာပူဆာ၏□ထိုအခါ□□□

ဘီလူး□ □□□□□□□□မာ□သ□ိ□တ□ိ□□ ကျ်□□ဘိက္ခု□□မ္မပ□ိနိ□ကာသတိ□

အပိစ□□မ္မပ□ိ□ဇာနိ□ ။□ပိ□ပဍ္ဍေမ□တိတာ□ □နော□သိ□ ဂ□

အိုချစ်သာ□□ပိ□ ကျ်□□□□အသံမပြုစမ်းပါနှင့်□□□ဟန်□တော်သည်□□မ္မပ□□တ□ါ□အစု□တို့ကို ကြည်နူး□ွ [ ]□ါ□ွတ်ဆိုနေပါ၏□ထို□ဟန်□တော်□□ွတ်ဆိုနေအပ်သော□□မ္မပ□□တ□ါ□အစု□ကို နာ□လည်အောင်□ပြုလုပ်ကာ□ကျင့်ကြံကြိုးစားတ်□အာ□ထုတ်လျှင်□ါတို့အတွက်□ကောင်□တျိုး□တ□ါ□ တို့□ွား□ဖို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်□ချစ်သာ□□□□

ပါဏေသု□စ□သံ□ မာမသေ၊□သမ္မဇာနမုသာ□နှ□ဘာဏာမသေ□

သိက္ခေမ□သုသီလျမတ္တနော၊□အပိမုစ္စေမ□ပိသာစ□ေ ဂနိ□ ဂ□

လုံး□ိုမျှာ□ွ□ာ□သတ္တ□ါတို့အပေ□□ညှဉ်□ဖန်□နှိပ်စက်မှုကို□မပြုအောင့်အည်□□စောင့်စည်□တန်အံ့□ သိလျက်အပြော□□ွတ်□ွ င်□သောစကာ□တိုလည်□□စိတ်ထာ□□ ွ င်□□ု□မပြောမဆိုကုန်အံ့□□မိမိ၏ ကောင်□မြတ်သော□သီလအစုဖြစ်သော□အပိ□နှာ□ိနမှ□ရှောင်ကြဉ်ခြင်□,□ကာမေသုမိစ္ဆာစာ□မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်□,□သု□ါမေ□□ မှ□ရှောင်ကြဉ်ခြင်□အမှုကိုလည်□□ပြုလုပ်မှန်မှန်□ကျင့်ကြံကုန်အံ့□ ဤသို့မှန်မှန်□ကျင့်ကြံခဲ့သည်□ှိသော်□ါတို့သာ□အမိသည်□မ□□စော□ဖွေ□ှ□စာ□□□□၍□မြေဘုတ် ဘီလူး□ဘာ□မှ□လွတ်မြောက်ကုန်တန်□ာ၏□ချစ်သာ□□□□

မှတ်ချက်□ □□အ□ိပ္ပါ [ ]ပို၍□ပြည့်စုံ□နံ□အဋ္ဌကထာစကာ□မျှ□တိုပါ□ကြာ□သှုပ်၍□ပြန်ဆိုလိုက် သည်□

ပိ□ ကျ်□သုတ်ပြီ□၏□

□□ပုနဗ္ဗသုသုတ်

□□□□	ဌာန	= သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်□
	ပြောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ပုနဗ္ဗသုမာတာအမည်□ှိသော□ဘီလူး□မ□
	တ□ါ□တော်	= သာ□သမီ□ထက်□မိမိအာ□□သံသ□ါ□ ိ□□ုက္ခမှ□လွတ်မြောက် မှု□ချမ်□သာကို□ပေ□စွမ်□နိုင်သော□တ□ါ□တော်ကို□ို၍ချစ် ထိုက်ပုံ□

နေ□ှင်ချိန်တ□ါ□ဖွဲ့□ □□□အခါတစ်ပါ□၌မှ□ုမြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက် ၌□ိဘီတင်□သုံး□နေတော်မူ၏□ထိုစဉ်□တစ်နေ့သည်၌□နေ□ှင်အချိန်□[ ]□ာ□ါ□ှင်သည်□□ဟန်□တော် ပ□ိ□သတ်အာ□□နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်□ ှ ဉ်သောတ□ါ□တို□ဟောတော်မူ၏□□□ဟန်□တော်အပေါင်□သည် လည်□□အလွန်ငြိမ်သက်စွာ□တ□ါ□တော်ကို□ုရှုရှို□ိုက်စိုက်□နာ□ူနေကြ၏□

ဘီလူး□မ□သာ□အမိ□ □□□□□□□□ထိုအချိန်□[ ]□ပုနဗ္ဗသုအမည်□ှိဘီလူး□တလေ□၏□မိခင်ဖြစ်သော

ကြောင့်၊ "ပုနဗ္ဗသုမာတာ" အမည်ရှိသော မြေဘုတ်ဘီလူးမ တစ်ယောက်သည် ဥတ္တရိကာအမည် ရှိသော သမီးငယ်လေးကို ပေါင်ခွင်ဖြင့်ချီလျက် ပုနဗ္ဗသုအမည်ရှိသော သားငယ်ကို လက်ဆွဲကာ အစာရှာဖွေရင်း၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၏ တံခါးမုခ်အနီးသို့ ရောက်လာ၍၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ တရားနာနေသော ရဟန်းတော်ပရိသတ်ကို မြင်ရသောအခါ "စားဖွယ်သောက်ဖွယ် တစ်စုံတစ်ခု ဝေငှနေသည်" ဟု ဘီလူးမ၏စိတ်တွင် ထင်မိ၍၊ "အောက်သို့ ဖိတ်စင်လွင့်ကျလာသော စားဖွယ် ခဲဖွယ်တို့ အနည်းငယ်တော့ ရတန်ကောင်း၏" ဟု မျှော်လင့်ကာ ရဟန်းတော်ပရိသတ်အနီးထိ ကပ်၍ဝင်လာခဲ့၏။ ပရိသတ်အစွန်သို့ ရောက်သောအခါ၌မူ ကြည်လင်အေးမြပြီး ပြင်လှသော ဘုရားရှင်၏ တရားသံသည် သူမ၏ အရေထူ၊ အရေပါး၊ အသား၊ အကြောတို့ကိုပင် ဖောက်ထွင်း၍ ကာ ရိုးတွင်းခြင်ဆီတိုင်အောင် ထိ၍ ထိုမှတစ်ဆင့် နှလုံးအသည်းအထိ ဝင်ခဲ့ထိုးဖောက်လာ၏။ သူမသည် အစာရှာဖွေမှုကိုပင် မေ့သွားလောက်အောင် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်တန့်နား ထောင်နေမိသည်။ ထိုအခါ အစာဆာလှပြီဖြစ်သော သားနှင့်သမီးငယ်လေးတို့က တစာစာတွတ် ထိုကြ၍၊ ထိုသို့ တွတ်ထိုနေသော သား သမီးငယ်လေးတို့ကို သူမသည် အောက်ပါအတိုင်း ဖျောင်းဖျပြောဆို၏။

ဘီလူးမ။ ။ တုဏှီ ဥတ္တရိကေ ဟောဟိ၊ တုဏှီ ဟောဟိ ပုနဗ္ဗသု။
ယာဝါဟံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ဓမ္မံ သောသာမိ သတ္ထုနော။

အိုချစ်သမီး ဥတ္တရိကာနှင့် သား ပုနဗ္ဗသု၊ လူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ဆရာ စင်စစ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်ကို အမေနာကြားနေစဉ်အတွင်း တတွတ်တွတ် မပူဆာဘဲ အသာကလေး တိတ်တိတ်နေကြစမ်းပါလော။

နိဗ္ဗာနံ ဘဂဝါ အာဟ၊ သဗ္ဗဂန္ထပ္ပမောစနံ။
အတိဝေလာ စ မေ ဟောတိ၊ အသ္မိံ ဓမ္မေ ပိယာယနာ။

ရှင်တော်ဘုရားသည် အတုပ်အချည် အနှောင်အဖွဲ့ဟူသမျှတို့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သည့် တရားတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူနေ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတော် မြတ်၌ ငါမိခင်၏ မြတ်နိုးတောင့်တခြင်းသည် လွန်မင်းပြင်းပြသည် ဖြစ်နေလှပေ၏။

သား သမီးထက် တရားကို ချစ်

ပိယော လောကေ သကော ပုတ္တော၊
ပိယော လောကေ သကော ပတိ။
တတော ပိယတရာ မယှံ၊
အဿ ဓမ္မဿ မဂ္ဂနာ။

ဤလောက၌ မိမိ၏ သား သမီးတို့ကို ချစ်အပ်ပါ၏။ မိမိ၏ ချစ်လင်ခင်ပွန်းကိုလည်း မြတ်နိုးအပ် ပါ၏။ သို့သော် ငါမိခင်အတွက်ကား ထိုသား သမီးနှင့် ခင်ပွန်းတို့ကို ချစ်ခြင်းထက် ဤနိဗ္ဗာန်နှင့်စပ် သော တရားတော်မြတ်ကို သိမှတ်ဖွေရှာခြင်းကိုသာ ပို၍ ချစ်အပ်မြတ်နိုးအပ်ပေ၏။

တ ါ တိုချစ် ခြင်း အကြောင်း ာ

နှ တ်ိ ုတ္တော တိ ိပ၊ ိ ေ ဂ ုက္ခာ မောစေ
 ထာ သ ္ဓမ္မသ ုန်း၊ ုက္ခာ မောစေတိ ါ ကိန်း

အဘ ္ ကြောင့် သာ ု သင်ခင်ပွန်း ကြ် ာ ါ တော်ကို ချစ် သနည် ူမှု သူတော်
ကောင်း ာ ါ ကြားမှုသည် ံုး ိုးများ ာ သတ္တ ါတို့ကို င် ု က္ခမှာ ူသမျှမှ ုချလွတ်မြောက်
စေသကဲ့သို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုး အပ်သော သာ ု သင်ခင်ပွန်း တို့ကာ ု က္ခမှ လွတ်မြောက်စေ
နိုင်ကြသောကြောင့်တည်း

သာ ာလေ တိတ်တိတ်နေစမ်း

လောကေ ုက္ခပ ေ တသ္မိံ၊ ဓ ါမ ဏသံ ုတေ
ဓ ါမ ဏမောက္ခာ ၊ ံ မ္မံ အဘိသမ္ဗု ံ
တံ မ္မံ သောတုမိစ္ဆာမိ၊ ာ ုကျ ိ ဟောဟိ ုနဗ္ဗသု

ုက္ခအဆုဆု အပူလှိုင်း အမျိုးမျိုး တို့၏ ဖိစီး လွှမ်း ုိး ခြင်း ကို ခံနေ သည်ဖြစ်၍ အိုနာသေ
သံသ ါဘေး ကြီး တို့နှင့် မပြေ သာမလွတ်သာ ကဲ့ ု ဥ်ကာနေ သော ၍လောကကြီး ၌ ဘု ါ
ုင်သည် ုိအိုနာသေ သံသ ါ ုက္ခဘေး ကြီး တို့မှ ာင်း ေ လွတ်မြောက် ါ လွတ်မြောက်
ကြောင်း နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သည့် ာ ါ ကောင်း ကို ကို ္ တော်တိုင်လည်း သိပြီး ဖြစ်၍ ေ နေ ု
တို့အာ လည်း ာစ်ဆင့်ဟောကြား သိစေတော်မူနေ၏ ိုု က္ခငြိမ်း ကြောင်း ာ ါ ကောင်း ကို
အမေ ဏကလေး ာ ုလိုပါ၏ ချစ်သာ ုနဗ္ဗသု ဏကလေး တိတ်တိတ်နေစမ်း ါလော့

သာ သိမ္မာ ပုနဗ္ဗသု၏ ပြန်ကြား ချက်

ပုနဗ္ဗသုသည် မိခင်၏ပြောစကား မျ ကို ကောင်း ာသဘောပေါက်နာ လည်သ္ဘာ ၏ ို့
ကြောင့် သူကို ္ တိုင်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာနေကာ ဘု ါ ုင်၏ ာ ါ တော်ကိုနာ ု ၏ သူ၏
နမကလေး ုတ္တ ါကာကိုလည်း ငြိမ်ငြိမ်နေ န် ချော့မော့၏ ို့နောက် သူ့မိခင်အာ အောက်ပါ
အတိုင်း ပြန်ပြော၏

ပုနဗ္ဗသု အမ္မာ နေ ျပဟ ါ သာမိ၊ ာ ုကျ ိ ဘူတာ မုတ္တ ါ
မ္မမေ နိ သာမေဟိ၊ သ ္ဓမ္မသ န်း သုခံ
သ ္ဓမ္မသ အနညာ ၊ အမ္မာ ုက္ခံ ါမသေ

အိုမိခင် ကျွန်တော်လည်း စကား ပြောမဆိုနေပါမည် ၍နမကလေး ုတ္တ ါသည်
လည်း တိတ်တိတ်နေပါလတ္တံ့ မိခင်သည် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ် ာ ါ တော်မြတ်ကိုသာ ိုက်ကြည့်
သာ ာ ု ပါလော့ သူတော်ကောင်း ာ ါ ကို ကြာ ခြင်း သည် ချမ်း သာ ကြောင်း ကောင်း
မြတ်လှပါ၏ အိုမိခင် ၍သူတော်ကောင်း တို့၏တ ါ ကို သိမမြင်နိုင်ခြင်း ကြောင့်ပင် မိခင်
တို့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေသည် မ ေ ာ ဖွ ါသောက်စာ သောအာ ဖြင့် ျော ြော ုက္ခ
တွေ့ ဖုံဖုံ င် ွာ ှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့ကြ ကုန်၏

သော မနုဿာနံ သမ္မုဋ္ဌာနံ စဘက် ေ
ဗုဒ္ဓေ အန္တိမသာ ေ မွဲ ေသေတိ စက္ခုမာ

ဘု ကျ င်သည် မြင် စွာအဖုံဖုံ တွေ မိုက်မဲကြကုန်သော နတ်လူပြဟ္မာ သတ္တ ါတို့အတွက် အ ေင်အလင် ကို ပြုတော်မူတတ်၏ ၍ဘ မှ စုတေ လျှင် ဘ သန္ဓေ တည်နေ ခြင် ကင် တော်မူပြီး ဖြစ်၍ အဆုံ စွန်သော ကို ခန္ဓာ၏အ င် ဖြစ်တော်မူ၏ စက္ခုငါ အင် အမြင် အလင်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏ သုံ လူ့ထွတ်တင် ၍ဘု ကျ င်သည် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ် ကြ တော် မြတ်ကို ဆတ်ဆတ်ပုံသေ ဟောတော်မူနေပေ၏

သာ အမိ ဦးနှင့် ကြ ထူ ဘု ကျ င်သည် ဟန် တော်တို့အာ ကြ ဟောတော် မူ င် ပ ပ သတ်တွင် စစ်မ တစ်ဖိုလ် ကျွတ်တမ် နိုင်လောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘာဏ်ဖြင့် စု မ် ဖွေတော်မူလေ ထိုဘီလူ နှင့်သာ ဖြစ်သူပုနဗ္ဗသုတို့၏ ကြ ထူ နိုင်လောက် သည့် အာ ကြီ သော အကြောင် အထောက်အပံ့ကို မြင်တော်မူ ၏ ထိုကြောင့် သူတို့ နှင့် သင့်လျော်အောင် ကြ တော်ကိုပြင်ဆင်လှည့်ပတ်၍ ဟောတော်မူကာ အဆုံ သစ္စာ လေ ကြ ကို ပြတော်မူ၏ ထိုအခါ သာ အမိနှစ်ဦ တို့သည် သောတာပတ္တိမ ဖိုလ်တ ထူ ကြလေသည် သမိ ဥတ္တ ကာ၏သန္တာန်၌လည် ကြ ထူ နိုင်လောက်သည့် အာ ကြီ သော အကြောင် အထောက်အပံ့ကာ ပါ၏ ဘိုသော် အသက်မှာ အလွန်င သေ ကာ သနာတော်ကို လက်ခံနာ နိုင်စွမ် သောကြောင့် ကြ ထူ ထိုနောက်မှ ခင်ဘီလူ မသည် သာ နှင့်သမီ လေ အာ အောက်ပါအတိုင် ကျ ပြောဆို၏

ဘီလူ မ သာ ခေါ် ကွို တော နာမ၊
ပုတ္တော ကာတော ဥ သ ဂ
ပုတ္တော မေ ဗ္ဘ သေ ဋ္ဌသ၊
မွဲ သု ပ ဂ တိ

ကောင် ပေစွ၊ ကောင် ပေစွ အမေ့ င်ဖွာ အမေ့သာ ချစ်သည် အသိအလိမ္မာ ဘာဏ် ပညာ ပါပေစွ ခုအခါ အမေ့သာ ချစ်သည် သုံ လောကထွတ်တင် ဘု ကျ င်၏ င်ကြ မွန်မြတ် ကြ တော် တ်ကို အလေ အမြတ် ချစ်တတ်ပါပေစွ

ပုနဗ္ဗသု သုခီ ဟောဟိ အဇ္ဇာဟမှိ သမုဂ္ဂတာ
ဋ္ဌာနိ အ သစ္စာနိ ဥတ္တ ပ သုဏာတု မေ

ငါသည် ခု ကွမ္မချွတ်မြောက် ပေပြီ ချစ်သာ ပုနဗ္ဗသု သင်သည်လည် ကို စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ် သာခြင် သူဖြစ်ပါစေသတည် အ ဂ တို့သိအပ် သစ္စာလေ တို့ကို ငါတို့ သာ အမိနှစ်ဦ အထူ သိမြင်အပ်ကုန်ပြီ ချစ်သမီ လေ ဥတ္တ သည်လည် ငါတို့သာ အမိ နှစ်ဦ ကြ ထူ ပြီဆိုသည့်စကာ ကို ကြာ သိပါစေသတည်

နတ်စည် စီ သာ အမိနှစ်ဦ တို့သည် ကြ ထူ ကို သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်ပင် တ်စာ တန်ဆာ အစာ စာတို့နှင့်ကုံလုံ နတ်တို့ကဲ့သို့ပင် ပြည့်စုံကြလေကုန်၏ ကဲ့သို့ ချို

တဲ့တဲ့ မဟုတ်ကြတော့ချေ၊ သမီးစာလေးငြိတ္တာ ကာမာလည်း ဒိခင်၏အ နှိ အ ကြောင်း ပြည့်စုံလေ၏ ထိုအခါမှစ၍ ထိုသာ အမိသုံး ပြီ တို့သည် ဘု ၂ င်သီတင်းသုံးတော်မူ ၂ နှ ကျော င်း တိုက်တော်၏အနီး ၌ သစ်ပင်တစ်ပင်၌ နေထိုင်စ ကို ကြ၏ နေ့ညဉ့်မပြတ် ဘု င်၏ တ ၂ တော်ကိုလည်း နာ ကာ ချမ်း ချမ်း သာသာ နေကြ လေသည်။

မှတ်ချက် အ ပွ ကိုပြည့်ပြည့်စုံစုံ နာ လည်လွ စေ န် ၍သုတ်တော်၌ အဋ္ဌကထာလာ စကား တို့ကိုပါ ထည့်သွင်း ၂ ည ပ်၍ ပြန်မာပြန်လိုက်သည်။

စကားချုပ်

မုဒ္ဓိစက္ခု	=	သတ္တဝါတို့၏ ကြေန္ဒြေန ်နှင့် အဆင့်ဆင့်ကို သိသောဉာဏ်။
မ္မစက္ခု	=	အောက်မ အောက်ဖိုလ် ခု ၌ သောဉာဏ်။
သမန္တစက္ခု	=	န် တချင်လုံး ကိုသိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်။
ဗ္ဗစက္ခု	=	နတ်မျက်စိကဲ့သို့ အလွန် အလွန်သေး သော အာရုံတို့ကိုပင် မြင်နိုင်စွမ်း သောဉာဏ်။
ပညာစက္ခု	=	သစ္စာ ပါ တိုဖိုင် ြ၍သိသောဉာဏ်။

<u>ပုနဗ္ဗသုသုတ်ပြီး၏။</u>

သု တ္တသုတ်

	ဌာန	= ဂဇပြိုဟ်မြို့အနီး င် တိုက်တော်။
	ကာလ	= နံနက်စောစောအချိန်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သု တ္တဥပါသကာ အနာထပိဏ်သူဌေး
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု င်။
	တ တော်	= ကာမ ဏ်မီးမှ ငြိမ်း ပြီးသူမှ ချမ်း ချမ်း သာသာ အိပ်စက် ပုံ။

ဗုဒ္ဓအာရုံ စိတ်၌ထုံသူ အခါတစ်ပါး၌ မုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဂဇပြိုဟ်မြို့အနီး င် တိုက်တော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏ ထိုစဉ် မည်အား ဖြင့် သု တ္တအမည်ရှိသော အနာထပိဏ်သူဌေးသည် အကောင်းအ ကိစ္စဖြင့် သူနေထိုင် သော တ္တိမြို့မှ ဂဇပြိုဟ်မြို့သို့ ကောက်လာ၏ ကောက်လာ၍ မကြာမီပင် ဂဇပြိုဟ်သူဌေး ထံမှတစ်ဆင့် လောက၌ သဗ္ဗညုတ

သု တ္တသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

သု တ္တနှင့် ဝိသာလ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အမြဲနေ မြို့သည် သာ တ္တိမြို့ဖြစ်၏ မည်မှာ သု တ္တဖြစ်သည် ဂဇပြိုဟ်သူဌေး၏ အမည်က "ဝိသာလ" ဟူ၍ဖြစ်၏ ထိုသူဌေးနှစ်ဦးသည် အချင်းချင်း မောင်လ နမလ တစ်ဦးနှမကို တစ်ဦး တ ထာ ကြသူများဖြစ်၏ ငွ ပါဠိတော်၌က ဂဇပြိုဟ်သူဌေး၏နှမနှင့်အနာထပိဏ်သူဌေး အကြောင်း ပါသည်" ဟုသာ လာ၏ အကောင်းအ ကိစ္စအားဖြင့်လည်း အချင်းချင်း အမြဲတမ်း ဆက်သွ မှု ကြသည် ၍သုတ်တော်၌ "အနာထပိဏ်သူဌေး ဂဇပြိုဟ်သို့လာသည်" ဟူ ၂ ၌လည်း အကောင်း အ ကိစ္စအတွက် လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဉာဏသခင် ဘုရားရှင်ဖွင့်ထွန်းပေးတော်မူနေပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းကိုကြားသိ ၏ ကြားလျှင်ကြားချင်းပင် ထိုဘုရားရှင်ကို အဖူးအမြော်သွားလိုစိတ်ဆန္ဒပြင်းပြစွာဖြစ်ပေလော၏ သို့သော်အချိန်မှာ ညနေနေ င်နေပြီဖြစ်၍ နောက်တစ် က်နံနက်မှသွား န်စိတ်ကိုအောင့် အည်းလျက်ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ ၏ ထို့ဖြင့်ဖုဒ္ဓကို တတမ်းတတ သတိ လျက်နှင့်ပင်အိပ် ားသို့ င်ခဲ့သည် အတော်နှင့်အိပ်၍မပျော်မုဒ္ဓကိုသာဖူးမြင်လိုစိတ်ဖြင့်အမြဲသတိ နေ၏ အိပ်ပျော် ပြန်သောအခါ၌လည်း ဘုရားအာရုံစိတ်၌ထုံနေ ကာ "နံနက်လင်းပြီ" ဟူသောအမှတ်ဖြင့် သုံးကြိမ်မျှနိုး၍နိုး၍ထမိ၏

ပီတိအောင်အလင်းဖြင့်ဘုရားရှင်ထံသို့ ထိုသို့ပြန်အိပ်လိုက်နိုးလိုက်ဖြင့်ဖြစ်နေ ား မှ နောက်ဆုံး ိုးသောက် အချိန်လောက်၌မူအိပ် ားမှထလာခဲ့၏ ဘုရားအာရုံစိတ်မှာထုံနေ ကာ ပီတိနှင့်တကွ ကြည်လင်နေသောစိတ် ာတ်၏အစွမ်းကြောင့် သူ့သန္တာန်မှအရောင်အလင်းများ င်း င်းဖြာထွက်နေ၏ ထိုအလင်း ာတ်ကိုအားကိုပြု၍ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံး တော်မူရာ င်းတိုက်တောင် ားဖက်သို့ထွက်ခဲ့သည် အိမ် င်းတံခါး မြို့တံခါးများကိုနတ်များ ကဖွင့်ပေးလိုက်ကြ၏

ချက်လာပြုတ်လာ အလုပ်များ ရှိ ားအချိန်မျိုး၌ သူဌေးနှစ်ဦးတို့သည် မိမိတို့မြို့မှတစ် ုဇနာကွာ လောက်အထိထွက်၍တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြိုဆိုလေ့ရှိကြ၏ ခုတစ်ခေါက်အနာထပိဏ်သူဌေး ာဇဂြိုဟ်သို့လာ သောအခါ၌ကား ထိုအကြိုအဆိုကိုမခံ ချေ အနာထပိဏ်သူဌေးလာပြီဖြစ်ကြောင်း သ က်ွှာလာပို့သူ အိမ်သို့ ောက်ချိန်၌ ာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည် င်းတိုက်တော ်ဘုရားရှင်ထံ၌တ ားနာ ု နေဆဲဖြစ်၏ ညနေ အိမ်သို့ ပြန် ောက်လာသောအခါ၌လည်း နောက်တစ် က်နံနက်အတွက်ဘုရား အမှူးပြုသော သံဃာတော်များအား ဆွမ်း ဘုဉ်းပေး န်ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ သူ၏လုပ်သားများနှင့်အတူ ချက်လာပြုတ်လာဖြင့်အလုပ်များနေလေသည်

ပီတိဟုန်ဆွေ့၍မေ့ အနာထပိဏ်သူဌေးလာသည် အကြိုလာနိုးလာနိုးဖြင့်ပင် ာဇဂြိုဟ်သူဌေးအိမ် င်းကြီး သို့ ောက်လာခဲ့၏ သူ့လုပ်သားများနှင့်အတူ အလုပ်များနေသော ာဇဂြိုဟ်သူဌေးကိုကြည့်၍ "သားသမီး ်လာဆောင်ကိစ္စ ိုလေသလား သို့မဟုတ် ဧကြီးမှုဇော်ပွဲများ ိုလေသလား သို့မဟုတ် ာဇဂြိုဟ်ပြည့် င်ဘု င်ဗိမ္ဗိသာ ကိုပဲ နောက်ပါစစ်တပ်အခြံအ ံနှင့်တကွ ည့်ခံကျွေးမွေး ားကိစ္စများ ိုလေသလား" စသည်ဖြင့်တွေးတောလာနေကျ ဖြစ်သည့်အတိုင်း အိမ် င်းကြီးအတွင်း သင့်လျော် ာနေ ာများ ် သူ၏နောက်ပါများကိုနေ ာချထားမှုကိုတိုင် တိုင်ပင်ပြု၏ နေ င်ချိန်လောက် ော ာက်မှသာ သူဌေးနှစ်ဦးတို့တွေ့ခွင့် ကြသည် ထိုအခါ

အနာထပိဏ်သူဌေး မိတ်ဆွေ ခုအခါမိတ်ဆွေမှာ ချက်လာပြုတ်လာနှင့် အလုပ်တွေများနေလိုက်တာ ဘာကိစ္စများ ိုလို့ပါလဲ

ာဇဂြိုဟ်သူဌေး သြော် မိတ်ဆွေမသိသေးဘူး ထင်တ ် နက်ဖြန်နံနက်အရုဏ်တက်လျှင်ဗုဒ္ဓနှင့် တကွ နောက်ပါသံဃာတော်များကိုဆွမ်းဘုဉ်းပေး ကြွ န်ပင့်ထားပါတ ် အဲ ိုဘုရား အမှူးပြုသံဃာအား ဆွမ်းကပ်ဖို့ကိစ္စအတွက် အလုပ်များနေခြင်းဖြစ်ပါတ ်

အနာထပိဏ် "ဗုဒ္ဓ" ဟူသောအသံကိုကြားလိုက် သောအခါ တမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်တိုင်၍ဗုဒ္ဓနှင့်တွေ့ ၍ကျောင်း ကာဖြစ် န် ဆုပန်ဆည်းပူးခဲ့သော ပါ မီကုသိုလ်ထူးတို့၏အ ုန် ာတ်ခိုက် မှုကြောင့် ပီတိဟုန်ဆွေ့၍မေ့ကနဲဖြစ်သွားသည် ထို့ကြောင့် ာဇဂြိုဟ်သူဌေးပြော လိုက်သောစကားကို ကြားလိုက်သလိုလို မကြားလိုက်သလိုလိုဖြစ်သွားသဖြင့် မိတ် ဆွေ ခုနက "ဗုဒ္ဓ" လို့ပြောလိုက်ပါသလား

အလင်းပျောက်၍ နောက်ဆုတ်။ ။ ဒိမိကို မှ အလင်း ပေါင်ကိုအမှီပြု၍ တောင် ကျွင်းထံသို့ လာခဲ့သော အနာထပိဏ်သူဌေးသည် မြို့အပြင်သချိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ လူသေအလောင်း ကောင်တစ်ခုကို တက်နင်းမိ၏။ ခြေမ၌ ငွေ့သည်စိုစို အပုပ်နံ့ကလည်း နှာခေါင်းသို့လာ၍ တိုက်ခိုက်၏။ ထို့ကြောင့် အနည်းငယ် ထိတ်လန့်သွား၏။ ထိတ်လန့်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပီတိအရှိန် ကြောင့် ဖြစ်ပေ နေသော အလင်း ရောင်သည် ကောင်းပြတ်ပျောက်ကွယ် လေသည်။ ပကတိ အမိုက်မှောင်သည် လွှမ်းမိုးလာ၏။ ကြောက်သီး မွေးညင်းထသည်အထိ ကြောက်ရွံ့လာ၏။ ထို့ ကြောင့် ထိုနေရာမှပင် ပြန်ဆုတ်တော့မည်ဟု ကြံလိုက်၏။

ခြေတလှမ်း မြှောက်တသန်း။ ။ ထိုသို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းကြောင့် ဘုရားဖူး ရန် စိတ်များ ပျောက်ကွယ်၍ နေအိမ်သို့ ပြန်ဆုတ်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေ လာသည်ကို သိ သော သချိုင်းစောင့်နတ်သည် ကိုယ် ထင်မပြဘဲ အသံကိုသာကြားစေလျက် အောက်ပါအတိုင်း တိုက်တွန်း ပြောဆို၏။

သတံ နာဂ သတံ အဿာ၊ သတံ အဿတရီ ရထာ။
သတံ ကညာသဟဿာနိ၊ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာ။
ဧကဿ ပဒဝီတိဟာရဿ၊ ကလံ နာဂ္ဃန္တိ သောဠသိံ။

ဒေါက်တာ သူဌေး။ ။ ဟုတ်ပါတယ် မိတ်ဆွေ။ ကျွန်ုပ်က "ဗုဒ္ဓ" လို့ဆိုတဲ့စကား ပြောလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဖြင့် "ဗုဒ္ဓ" ဟူသော အသံကိုကြားလိုက်တိုင်း မေ့ကနဲ မေ့ကနဲဖြစ်ဖြစ်သွား၍ ပြန်ကာပြန်ကာ မေး သည်မှာ [illegible]ကြိမ်[illegible]ခါတိုင်ပင်လေသည်။ ထို့နောက်မှ။

အနာထပိဏ်။ ။ မိတ်ဆွေ။ ယခု "ဗုဒ္ဓ" ဟူသော အသံကိုပင် လောက၌ ကြားဖို့ရန် မလွယ်ကူပါ။ ထိုဗုဒ္ဓကို ခုတွေ့နိုင်ဖူးမြော်ချင်လှပါသည်။ ခုအချိန်၌ သွား ရောက်ဖူးမြော်လျှင်ဖြစ်နိုင်ပါမည်လား။

ဒေါက်တာ သူဌေး။ ။ အချိန်မတော်တော့ပါဘူး။ မိတ်ဆွေ နက်ဖြန်နံနက်သင့်လျော်သော အချိန်ကျမှ သွား ရောက်ဖူးမြော်တာပေါ့။ ထို့နောက် အလ္လာပသလ္လာပစကား အနည်းငယ် ပြောဆိုပြီးလျှင် အိပ်ရာသို့ဝင်ခဲ့သည်။

လင်းပြီ အမှတ်ဖြင့် [illegible]ကြိမ်ထ။ ။ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် အိပ်ရာသို့ဝင်ခဲ့ပြီးနောက် မှေး လွန်သောခါ အိပ်ရာမှထ၍ ဘုရားရှင်ကို အာရုံပြုနေ၏။ ထိုအခါ လူ့သဘာဝအလွန်နှစ်သက် မြိုးသာမှု ပီတိဖြစ်လာ၏။ ထိုပီတိ နှင့်တကွသော စိတ်ကောင်းမှုကြောင့် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည့် စိတ္တဇရုပ်အဆက်ဆက်ကျ ကိုယ်ကာ ပီတိအခြေခံသည့် အရောင်အလင်းသည် သူ၏ခန္ဓာကို မှ ထင်ရှားထွက်ပေ လာ၏။ အမှောင်အားလုံး ပျောက်ကွယ်သွား၏။ ထိုအခါ နံနက်လင်းနေပြီ အထင်ဖြင့် အပြင်သို့ထွက်၍ လနှင့်တကွ နက္ခတ်တာရာတို့ကို ကြည့်၏။ ထိုအခါမှ အလွန်စောသေး ကြောင်း သိ၍ ပြန်အိပ်ရ သည်။ မကြာမီ အလင်း [illegible] တုန်ချိန်၌လည်း ကျွန်ုပ်တည်ထ၍ ပြန်အိပ် သည်။ ထို့မှ နောက် ဆုံး [illegible]ကြိမ်မြောက်အကြိမ်၌ ပြန်မအိပ်တော့ဘဲ အိပ်ရာမှထ၍ မြို့အပြင်တိုင်အောင် ထွက်ခဲ့လေသည်။

လူသေကောင်နင်းမိ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကြီးသည် လူဦးရေ [illegible] ကုဋေ ရှိ၍ လူနေအလွန်ထူထပ်၏။ မြို့အတွင်း ထပ်၌ [illegible] ကုဋေ မြို့အပြင်ထပ်၌ [illegible] ကုဋေ၏ ထည့်အချိန်မတော်၌ မြို့တွင် သေသူတို့ကို အချိန်မီ မသင်္ဂြိုဟ်မှု၊ မြှုပ်မှုကို မပြုနိုင်ချေ။ မြို့အပြင်သို့ရောက်ရှိသာ စွန့်ပစ်ထား၍ ထိုဆောင်ချထားကြ၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ထိုအလောင်းကောင်များတွင် တစ်ခုကိုနင်းမိ၊ တစ်ခုကိုတိုက်မိ၍ လန့်ဖျပ်ကာ ပီတိရောင်အလင်းပျောက် အမိုက် မှောင်ရောက်ကာ အိမ်သို့ပြန်ဆုတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ ဒေဝ ပုတ္တသည် ဤသူငယ်မင်း၏ တရားကြိုက်နှစ်သက်သည်ကို ပေါင်းစပ်၍ ဂါထာနှင့်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်သင့်သည် ဆင်ပေါင်း တစ်သိန်း၊ မြင်း ပေါင်း တစ်သိန်း၊ အဿတရီမြင်း ဖြင့် ကြည့်၍ အပ်သော မြင်းရထား ပေါင်း တစ်သိန်း၊ ယုဝတီ နှင့် တောင်၌ ဂေါင်းမောင်း ဖြော်ဖြော်အစိမ်း ဆင်မြန် တော အပ်ကုန်သော သတို့သမီး ကညာ တစ်သိန်း အားဖြင့် ၎င်းသိန်းလေးဆယ်သောလာဘ်တို့ကို ခြင်းသည်။ ခုအသင်သူငယ်မင်း၏ ဘုရားထံ ဖူးမည် စိတ်ဦး တည်လျက် ထွက်ချီကြွ လှမ်းလိုက်သည့် ခြေတစ်လှမ်း၏ တစ်ဆယ့် ခြောက်စိတ် ခြောက်ပြန်စိတ်၍ တစ်စိတ်သော အဖိုးကိုမျှ မမီနိုင်ကြပါကုန်။

အဘိက္ကမ ဟပတိ၊ အဘိက္ကမ ဟပတိ။
အဘိက္ကမန် တေ သေယျော၊ နော ပဋိက္ကမန်။

အိုအိမ်ရှင်သူငယ်မင်း ရှေ့သို့သာ တိုးလေလော့၊ နောက်သို့ ပြန်မဆုတ်ပါနှင့်၊ သင့်အဖို့ ရှေ့သို့တိုး၍ သွားခြင်းသည်သာ ကောင်းမြတ်ပေ၏၊ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်ခြင်းသည် မကောင်း မြတ်ချေ။

ခြေတစ်လှမ်း၏ တန်ဖိုး ။ ဤအနာထပိဏ်သူဌေးအား သိဝကနတ်သား အစောင့်နတ်က တိုက်တွန်းအားပေးသည့် ဂါထာ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ။

ဆင်ပေါင်း တစ်သိန်း၊ မြင်း ပေါင်း တစ်သိန်း၊ အဿတရီမြင်း ကြည့်၍ အပ်သော ရထား ပေါင်း တစ်သိန်း၊ ယုဝတီ နှင့် တောင်၌ ဂေါင်းမောင်း ဖြော်ဖြော်အစိမ်း ဆင်မြန်အပ်သော အမျိုးသမီး အပျိုတစ်သိန်း ဟူသော ဤ ၄ သိန်းသော လာဘ် အခြံအရံပါသော စည်းစိမ်ကြီးတို့ ကို ခြင်းသည်။ ခုအခါ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရန်နှင့် တရားတော်ကို နာရန် မည်ဟု ကြံစည်၍ ထွက်လာခဲ့သော အသင်သူဌေး၏ ခြေတစ်လှမ်း လောက် တန်ဖိုး မရှိ၊ ခြေတစ်လှမ်း၏ တန်ဖိုး တိုမမီ မမီ သည်မှာလည်း လုံးချင်း မမီသည် မဟုတ်သေး၊ အသင့် ခြေတစ်လှမ်း၏ တန်ဖိုး ကို ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၊ ထိုဆယ့် ခြောက်စိတ်ထဲမှ တစ်စိတ်ကို တစ်ဖန် ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ ရအပ်သော အစုအတွက်တွင် ၁ စိတ် တွင် တစ်စိတ်ကလေး လောက် တန်ဖိုး ကိုမျှ မမီကြဟူလို။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသူဌေးသည် ဘုရားရှင် ထံမှ တရားတော်ကို နာ သောအဆုံး၌ သောတာပန်ဖြစ်မည်၊ သောတာပန်သည် အကြာဆုံး ၇ ဘဝ ကျွ ဘ မျှသာ ကျင်လည်၍ ထိုမှနောက်၌ အပုဗ္ဗဇာတ်ခပ်သိမ်း ပြတ်ငြိမ်း အေးချမ်းပေတော့မည်၊ ထိုသိန်းလေး လီ ကို သူကား ဤကဲ့သို့သော ကွ အပုဗ္ဗခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းမှုကို ရနိုင်ဖို့ ရန်မှာ အလွန်ဝေးလှသေး၏၊ ထို့ကြောင့် မမီဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဤမျှသာမကသေး ဆင်စသည်မှ လွတ်မြောက်လိုသော မည်၍ ချက်ဖြင့်စေတီတော်ကို ကိုးကွယ်မည်၊ ဖန်နှင့်သာ တို့ဖြင့်ပူဇော်မည်၊ တရားနာမည်၊ ဆီမီး ပူဇော်မည်၊ သံဃာတော်များ တို့ ကိုဖင့်၍ အလှူပြုမည်၊ သိက္ခာသီလ ဆောက် တည်မည်၊ သရဏဂုံ ဆောက်တည်မည် စသည်ဖြင့် ကြံစည်၍ သွား သူတို့၏ ခြေတစ်လှမ်း တစ်လှမ်း၏ ခြေတစ် လှမ်း ကို ဖြစ်စေသော ကုသိုလ်စိတ်ကလေးသည်လည်း ထိုသိန်း လီ လာဘ်ကို သည်ထက် မြတ်လှကြောင်း အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤခြေတစ်လှမ်း တစ်လှမ်း အတွင်း၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ် အစဉ်သည် ကွမှ မုချလွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရနိုင်ရန် အကြောင်း အား ကောင်းသော အထောက်အပံ့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တည်း။ အကယ်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မ သေဟု ဆိုကြပါဦးစို့၊ ကွေးသောလက်မဆန့်မီ၊ ဆန့်သောလက်မကွေးမီ ဆိုသည့် သေခြင်းသဘောတရား သင်္ခါရ သဘောတရား အတိုင်း ဤ ခြေတစ်လှမ်း အတွင်း သေဆုံး သွားခဲ့လျှင် နတ်ရွာ သုဂတိသို့ ဤကုသိုလ်က ကောင်းကင်ပို့ဆောင်ပေလိမ့်မည်၊ အောက်ထစ်ဆုံး စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်သို့ ရောက်သည် ပင်ဆိုစေ ဦးတော့၊ ဆိုအပ်ခဲ့သော သိန်း လီ တို့ အား နည်း နှင့် မျှ လိုက်၍ မမီနိုင်သော ကြီးကျယ် သည့် နတ်စည်းစိမ်ကို ပေးလတ္တံ့၊ ထိုသို့သော အကြောင်းများ ကြောင့်လည်း မမီနိုင်ကြောင်း ကို ထပ်လောင်း၍ သိသင့်ပေသည်။

ငယ်မည်ကိုခေါ်၍ အလွန်ပျော်။ ။ ထိုသို့ သင်္ချိုင်းစောင့်နတ်၏ တိုက်တွန်းအားပေးစကားကို ကြားရသောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် အားတက်၍ ရင်ပျလာ၏။ ကိုယ်မှ အရောင်အလင်း များလည်း ထွက်ပြန်ပေလာ၏။ ရှေ့သို့တိုးသွားပြန်သည်။ ရှေ့ရှုနားရောက်သောအခါ အလောင်းကောင် တစ်ခုကို တိုက်မိနင်းမိပြန်၏။ ကြောက်စိတ်ဝင်ကာ အလင်းတွေ ပျောက်ပြီး အမှောင်ကျလာ ပြန်၏။ ပြန်လှည့်ဖို့ကြိုးစားလိုက်ပြန်သည်။ တစ်ဖန် နတ်က တိုက်တွန်းအားပေးပြန်၏။ ဤ နည်းဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင် အလီလီ ဆုတ်ချည်တိုးချည်ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး အကြိမ်ဖြစ်ပြီးသောအခါ အရှေ့လောကဓာတ်မှ အရောင်အလင်း လည်း ပေါ်လာလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဆက်၍လာခဲ့ရာ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာအနီးသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ဘုရားရှင်သည် နံနက်စောစောထ၍ စင်္ကြံကြွ တော်မူနေရာမှ အနာထပိဏ်သူဌေး လာနေသည်ကို မြင်တော်မူသဖြင့် စင်္ကြံမှဆင်းသက်၍ ခင်းထားအပ်သော နေရာတစ်ခု၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ထို့နောက် အနီးသို့ရောက်လာသော အနာ ထပိဏ်သူဌေးကို လူသိနည်းလှသော သူ၏ငယ်နာမည်ဖြင့် "လာခဲ့ သုဒတ္တ။ လာ လာ" ဟု ခေါ်တော်မူလိုက်သည်။ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် သူ့ကို ငယ်နာမည်ဖြင့် ထုတ်ဖော်၍ခေါ်တော် မူလိုက်သည်ကို အလွန်ဝမ်းသာ ကျေနပ်သက်ဝင်၍ အားတက်၍သွား၏။ ထို့ကြောင့် ဝမ်းသာ အားရပင် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်အစုံ ကြာပွင့်ပုံတို့ကို ခေါင်းဖြင့်ပျပ်ဝပ်ဦးတိုက်၏။ ထို့နောက် —

ငယ်မည်ခေါ်၍ အားတက်။ ။ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ချင်လှသော စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြစွာဖြင့် နံနက်စောစောကြီး မြို့မှထွက်ခွါ၍ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာသို့ လာခဲ့ရာ ဘုရားရှင်၏ မနီးမဝေးသို့ ရောက်လာခဲ့လေပြီ။ ထိုအခါ —

ဤလောက၌ "ဘုရား ဘုရား" ဟု အမည်ခံနေသူတွေကား များလှပေ၏။ ပူရဏကဿပစသော ဆရာကြီးများ လည်း "ဘုရား" ဟု အမည်ခံကြ၏။ ယခု ငါတွေ့လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း "ဘုရား" ဟု အမည်ခံသူပင်ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော ဘုရား အစစ်ဖြစ်မဖြစ်ဆိုသည်ကိုကား ငါ ဘယ်နည်းဖြင့် သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ အကယ်၍ "ဘုရားအစစ် မဟုတ်ခဲ့လျှင်" စသည် ဖြင့် အတွေး ဝင်လာခဲ့လေသည်။ အနီးရောက်ကာမှ သံသယ ကဝင်လာပြန်သည်။ ရှေ့တိုး ကောင်းနိုးနိုး ပြန်ဆုတ် ကောင်းနိုးနိုးဖြင့် အမျိုးမျိုး ချိန်ဆနေမိပြန်သည်။ နောက်ဆုံး၌ အကြံတစ်ခု ရလာသည်။ "ငါ၏ ငယ်နာမည် "သုဒတ္တ" ဆိုသည်ကို ဤအရပ်ဒေသ၌ ငါမှတစ်ပါး မည်သူမျှ မသိ။ ငါတွေ့လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားစစ်စစ် ဧကန်ဖြစ်သူ မှန်လျှင် ငါ့ကို ငယ်နာမည်ဖြင့် ခေါ်နိုင်ပါစေသတည်း" ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ရှေ့သို့တိုးလာခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ သူ၏ စိတ်ဖြစ်နေပုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူနေသော ဘုရားရှင်က "လာခဲ့ သုဒတ္တ။ လာ လာ" ဟု ခေါ်တော် မူလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အနာထပိဏ်သည် သူဌေးသည် "မုချ = ဘုရားအစစ် ဖြစ်ပါပေသည်" ဟု မို၍ ယုံကြည် ကာ ဝမ်းသာနှစ်သက်ပြီး အားတက်လျက် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်အစုံတို့ကို ခေါင်းဖြင့်ပျပ်ဝပ်ဦးတိုက်လေတော့သည်။

တရားထူး။ ။ ဘုရားရှင်သည် အနာထပိဏ်သူဌေးအား "သဗ္ဗဒါ ဝေ သုခံ သေတိ" စသော ဂါထာကို ဟောတော်မူပြီးနောက် အနုပုဗ္ဗိကထာ ခေါ် ဒါန,သီလ,နေက္ခမ္မစသော တရားစဉ်ကို ဟောတော်မူ၏။ နောက်ဆုံး၌ သစ္စာလေးပါး တရားကို ပြတော်မူလိုက်ရာ သူဌေးသည် သောတာပတ္တိမဂ်,ဖိုလ်တရားထူးကို ရလေသည်။

ဆွမ်းလုပ်ကျွေး။ ။ ထို့နောက်သူဌေးသည် နောက်တစ်ရက်နံနက်အတွက် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များ ကို ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူရန် ပင့်လျှောက်ခဲ့၍ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးအိမ်သို့ ပြန်ခဲ့၏။ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၊ ဇနပုဒ်နယ်ပယ်မှသူဌေးများ၊ မိတ်ဆွေများနှင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင်ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရတို့က ဆွမ်းလုပ်ကျွေးမည်ကြား၍ သုံးစွဲရန် ပေးပို့သော အကူ ပစ္စည်းများကိုပင် လက်မခံဘဲ သူ့၌ရှိရင်း ယူဆောင်ပါလာသော စုန်ပစ္စည်းများကိုသာ ဖလှယ်၍ ရာဇဂြိုဟ်၌ပင် ဆွမ်း တစ်ထပ်ကပ်လှူလေသည်။

သူဌေး။ ။ ဘယ့်နှယ်ပါလဲဘုရား၊ အရှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် လွန်ခဲ့သည့်ညဉ့်က ချမ်းချမ်းသာသာ အိပ်စက်တော်မူပါ၏လော ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ သဗ္ဗဒါ ဝေ သုခံ သေတိ၊ ဗြာဟ္မဏော ပရိနိဗ္ဗုတော၊
ယော န လိမ္ပတိ ကာမေသု၊ သီတိဘူတော နိရူပဓိ။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါးပါးသော အာရုံကာမဂုဏ်တို့၌ မိန်းမင်တွယ်တာ အာသာကင်ပြတ် မလိမ်းကျံ မငြိကပ်တော့ဘဲ မကောင်းမှုဟူသမျှကို မျှော်ချအပ်ပြီးဖြစ်၍ အပူခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းလေပြီး ကိလေသာဟူသော ဥပဓိလည်း မရှိတော့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကား မုချစင်စစ်မသွေ အမြဲတမ်း ချမ်းချမ်းသာသာ အိပ်စက်ပေ၏။

သဗ္ဗာ အာသတ္တိယော ဆေတွာ၊ ဝိနေယျ ဟဒယေ ဒရံ။
ဥပသန္တော သုခံ သေတိ၊ သန္တိံ ပပ္ပုယျ စေတသာ။

အာရုံအသွယ်သွယ်၌ ခင်တွယ်ငြိကပ်အလုံးစုံသော တဏှာဓာတ်တို့ကို ဖြတ်တောက်ပြီးသော စိတ်နှလုံးပူပန်ကြောင်း ကိလေသာအပေါင်းတို့ကို ကောင်းစွာနုတ်ပယ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းအေးမြခြင်းသို့ ရောက်၍ ငြိမ်းသက်ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်ပေ၏။

သာဝတ္ထိသို့ပင့်။ ။ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များကို သာဝတ္ထိမြို့၌ ဆိုင်းပင့် လျှောက်၏။

အနာထပိဏ်။ ။ အရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ နောက်ပါသံဃာတော်များနှင့်အတူ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဝါကပ်တော်မူရန် ပင့်လျှောက်ပါသည်ဘုရား။ တပည့်တော်ကို သနားသောအားဖြင့် လက်ခံတော်မူပါဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ အိုသူကြွယ်၊ ဘုရားရှင်တို့သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ မွေ့လျော်တတ်ကြကုန်၏။

အနာထပိဏ်။ ။ တပည့်တော်သဘောပေါက်ပါ၏ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်တော်ဘုရား၏ ဆိုလိုတော်မူချက်ကို နားလည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် အနာထပိဏ်သူဌေးနှင့်တကွ ပရိသတ်အား ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောတော်မူပြီး၍ ကျောင်းတိုက်တော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။

အပြန်ခရီးနှင့် ကျောင်းဆောက်ကျောင်း။ ။ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် မိတ်ဆွေလည်းပေါ၊ ဩဇာနှင့်လည်း ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိနှင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သည် ယူဇနာ ၄၅ ယူဇနာကွာဝေး၏။ ခုတစ်ခေါက် ဆိုခါ ကိုပြန်ရာလမ်း တစ်လျှောက်ရှိ လူတို့အား လောက၌ ဘုရားအစစ်ပွင့်နေပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့၏။ ထိုမျှသာမက သေချာစွာ တစ်ယူဇနာခြားအကွာသို့ ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်း ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွလာသောအခါ တည်းခိုနားနေနိုင်ရန် ကျောင်းပေါင်း ၄၅ ကျောင်းတို့ကိုလည်း ဆောက်လုပ်ရန် စီစဉ်တိုက်တွန်းခဲ့၏။ ထိုကျောင်းများအတွက် သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ငွေတစ်သိန်းစီ မြှုပ်တည်၍ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ကျောင်းတိုက်မြေနေရာ။ ။ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကျောင်းတိုက် တည်ဆောက်လှူဒါန်းရန်အတွက် မြေနေရာကို ရှာဖွေရွေးချယ်၏။ သူလိုသောနေရာသည် -

(၁) မြို့ရွာမှ မနီးလွန်း မဝေးလွန်းခြင်း၊
(၂) သွားလမ်းလာလမ်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဘုရားဖူး တရားနာ သွားလိုသူတို့အတွက် လွယ်ကူခြင်း၊
(၃) နေ့အချိန် လူသူလေးပါး ရှုပ်ထွေးသွားလာမှု မရှိဘဲ ညဉ့်အချိန်၌လည်း မြို့ရွာတွန်သံ မဆူညံခြင်း၊

မာတိကာသို့

လူတို့၏လှည့်ပတ်သွားလာမှုကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသောလေအနံ့အသက်များကင်း၍လူတို့၏လျှို့ဝှက်ပြုလုပ်ဖွယ်များကိုပြုလုပ်နိုင်လောက်အောင်ဆိတ်ငြိမ်သည့်နေရာဖြစ်ခြင်း

ှင်ယှာန်စသောသူတော်ကောင်းတို့ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ်တရားဖြင့်တိန်းအောင်မွေ့လျော်ဖို့နှင့်သင့်လျော်လျောက်ပတ်ခြင်းဟူသောအင်္ဂါများနှင့်ပြည့်စုံသည့်နေရာမျိုးဖြစ်၏ သော တ္တိမြို့ပတ်လည်နှံ့ကျင်၌လှည့်လည်ရှာဖွေခဲ့ရာမြို့၏အနောက်တောင်ဖက်တစ်ပိုတ်နီးပါးအဝေးပ်၌ရှိသောဇေတမင်းသားပိုင်ဥယျာဉ်မြေကိုတွေ့ လေသည်

ောင်းချ်စာချုပ် ထိုဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်မြေနေရာကိုသဘောကျသွားချ်ပြီးလျှင်အနာထပိဏ်သူဌေးသည်ဇေတမင်းသားထံသွား၍စကားဆို၏

သူဌေး အရှင့်သာ သင်၏ဥယျာဉ်ကိုဘုရားနှင့်သံဃာတော်များအတွက်ကျောင်းတိုက်တည်ဆောက်လှူဒါန်းလိုပါ၍တွန်ပ်အားောင်းချပါ

မင်းသာ သူဌေးမင်း၍ဥယျာဉ်ခြံမြေ၌ငွေပြားများတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအစွန်းချင်းဆက်၍မြေကွက်အပြည့်မျှခင်းပေးလျှင်တော့ခြံမြေကိုကောင်းပါလိမ့်မည်

မှတ်ချက် ၍စကားကိုဇေတမင်းသားသည်ခြံမြေကိုမောင်းလိုသောကြောင့်စကားလွန်အနေဖြင့်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်

သူဌေး အရှင့်သာ ကောင်းပြီ၊ဥယျာဉ်ခြံမြေကိုတွန်ပ် ်ူအပ်ပြီးဖြစ်ပြီ သင်ပြောသည့်အတိုင်းပေးမည်၊ ်ပြီသာသာသဘောထားလိုက်တော့ဟူလို

မင်းသာ သူဌေးမင်း သင်မ ်ူအပ်သေးပါ အောင်းအ ်ကိစ္စအတည်မဖြစ်သေးပါဟုလို ထိုသို့ဖြင့်အောင်း ်ကိစ္စ "အတည်ဖြစ်ပြီ၊မဖြစ်သေး" ဟုအငြင်းပွားကာရုံးသို့ ောက်လာခဲ့လေသည်

တရားသူကြီးများ အရှင့်သာ သင်ကတန်ဖိုးကိုဖြတ်၍ပြောပြအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ထိုသင်ပြောအပ်သောတန်ဖိုးကိုပင်ပေးမည်ဟုလည်း သူဌေးမင်းကန်ခံအပ်ပြီးဖြစ် ကာ အောင်းအ ်ကိစ္စအထမြောက်ပြီးစီးလေပြီ

ငွေပြားများခင်း ၍နည်းဖြင့်အနာထပိဏ်သူဌေးကအနိုင် ခဲ့လေသည် သူဌေးသည်နောက်တစ် က်၌လှည်းများဖြင့်ငွေပြားများကိုတိုက် ူထုတ်ဆောင်စေကာ ်ပ ်ခန့်ကျ ်သောဇေတ န်ကျောင်းတိုက်မြေနေရာကိုငွေပြားချင်း ိပ်တိုက်ထိအောင်အပြည့်ခင်းလေသည် သစ်ပင်စသည်ရှိသည့်နေရာ၌မူထိုသစ်ပင်စသည်၏လုံးပတ်အကျ ်အ န်းတိုတိုင်းတာ၍ထိုအကျ ်အ န်းအတိုင်း အခြားမြေကွက်လပ်တစ်နေရာ၌ငွေပြားများကိုခင်း၍ပေးချေပေသည် ထိုသို့ခင်းခဲ့ရာတံခါးမုခ်ဖြစ်မည့်နေရာသို့ ောက်သောအခါ၌မတစ်ကြိမ်တိုက်ထုတ်လာခဲ့သောငွေပြားများမှာကုန်သွားသဖြင့်အနည်း ်လိုနေ၏ ထို့ကြောင့်ထိုနေရာအတွက်အိမ်သို့လှည်းများကိုလွှတ်လိုက်၍ငွေပြားများကိုထပ်မံ ူစေသည်

မင်းသာ၏အကြံ ထိုအချိန်၌အနီးတွင်ရှိနေသောဇေတမင်းသားသည်အနာထပိဏ်သူဌေး၏များစွာအကုန်အကျခံ၍စိတ်အားထက်ကြွစွာဖြင့်ပြုလုပ်နေသည်တို့ကိုလွန်စွာအံ့ဩနေမိ၏ ၍မျှများပြားသောဖစ္စည်းဥစ္စာများကိုစွန့်လွှတ်၍ကြိုးစားအားထုတ်ပြုလုပ်နေပုံကိုထောက်လျှင်၍လုပ်ငန်း၍ကိစ္စသည်အသည့်စားတော့ဘ ်နည်းနှင့်မျှမဖြစ်နိုင်ဟုလည်း စဉ်းစားသည် ထို့ကြောင့်တံခါးမုခ်နေရာအတွက်ငွေလို၍ပြန် ူန်းစေလွှတ်သောအခါထိုနေရာအတွက်မိမိကပဲကုသိုလ်ပါ င်မည်ဖြစ်ကြောင်း ထိုနေရာ၌မိမိကတစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ်လှူဒါန်းလိုပါကြောင်းဖြင့်သူဌေးအားပြောလေသည် အနာထပိဏ်သူဌေးကလည်း "၍ကဲ့သို့ထင်ရှားကျော်ကြား လူသိများသူအဆင့်အတန်းဖြင့်သူ မင်းသာတစ်ပါး သာသနာတော်ကိုကြည်ညိုလာခြင်းသည်နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အကျိုးရှိပါသည်" ဟုသဘောပိုက်၍မင်းသား၏တောင်းဆိုချက်ကို မ်းမြောက်စွာပင်လက်ခံလိုက်လေသည်

ဇေတ န်ကျောင်း မြေနေရာအတွက်ကုန်ကျငွေသည် ကုဋေဖြစ်၏ ကျောင်းအဆောက်အအုံစသည်

တို့အတွက်လည်း ကုေပင်အကုန်ကျခံ၍ဆောက်လုပ်၏ အလ ်၌ဘုဂါ ုင်းသီတင်းသုံးတော်မူ န် ိန္ဒကုဝ် ကျောင်းဆောင်ကိုဆောက်၏ နွကုဋ်ကိုဖတ် န် ကျင်မှ ်၍မဟာထေ ်ကြီးများအတွက်ကျောင်းအသီးသီးတို ဆောက်၏ ထို့နောက်ကျန်သံဃာများသီတင်းသုံး န်ကျောင်းများ ေ တွင်း ေ ကန်များ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် အိမ် များ ဓိ တင်းကုတ်များ ေ ချိုးအိမ်များ ေ အိုးစင်များ စကြႍလမ်း စကြႍကျောင်းများ ချေးရုံ အိမ်များ အစည်း အေ ေဆောင်များ မဏ္ဍပ်များစသည်တို့ကိုလည်း ဆောက်လုပ်၏ ကျောင်းတိုက်တံခါးမုခ်ကိုကား ဇေတမင်းသားတ ကုသိုလ်ပါ င်သောအားဖြင့်ဆောက်လုပ်သည်

ဘုဂါ ုင်းကိုကြို ကျောင်းတိုက်တည်ဆောက်မှုကိစ္စအားလုံးပြီးဆုံးသောအခါ ဂဇပြိုဟ်မြို့၌ပင် ိုတော်မူနေ သေ ေသာဘုဂါ ုင်းကိုပင့် န် တမန်တော်တစ်ေ ဂက်ကိုစေလွှတ်လိုက်၏ ဘုဂါ ုင်းလည်း နောက်ပါသံဃာများ နှင့်အတူ ဂဇပြိုဟ်မြို့မှ ဿာ တ္တိမြို့သို့ တဖြည်းဖြည်း ကြွတော်မူလာ၏ ခရီးအကြားတွင် ိုသော ကျောင်းများ၌လည်း သီတင်းသုံးနားနေတော်မူခဲ့၏ ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်သို့ ေ ဂက်မည့်နေ့၌ကား သူဌေးသည် သူ၏သားတို့ တ်စာ တန်ဆာဆင်စေ၍နောက်ပါလုလင်ပျို ခြံ ်စေကာ ေ ဆုံမှထွက်စေ၏ သူတို့၏လက်၌ တံခွန်အလံ တို့ကိုကိုင်ထားစေ၏ ထို၏နောက်၌ မဟာသုဘဒ္ဒါနှင့်စူဠသုဘဒ္ဒါ သမီးနှစ်ေ ဂက်တို့ကိုသတို့သမီးတည့ာ ခြံ ်စေကာ ေပြည့်အိုးများကို လျက်ထွက်စေ၏ သူမတို့၏နောက်၌ သူဌေးတော်ကိုအမျိုးသမီး ေပါင်း ခြံ ်စေကာ ထွက်စေ၏ လက်၌ ေ ပြည့်ခွက်များကိုကိုင်ထားကြ၏ အားလုံးနောက်၌မူ သူဌေးသည် မိမိကိုယ် တိုင်လည်း အသစ်စက်စက်အ တ်များကို တ်လျက်အခြံအ ံသူဌေး တို့ကိုလည်း အသစ်ကျပ်ချွတ်အ တ် အစားများကို တ်ဆင်စေကာ ဘုဂါ ုင်းအားကြိုဆို၏

ကျောင်း ေစက်ချ ဘုဂါ ုင်းသည် ကြိုဆို န်ထွက်လာသော ဥပါသကာ,ဥပါသိကာမ ပ်ိသတ်ကို ေ မှ သွားစေလျက် ဟန်တော်အပေါင်းခြံ ်ကာ နောက်မှကြွတော်မူ၏ ဘုဂါ ုင်း၏ကိုယ် တော်မှထွက်သောအ ောင် အဆင်းတို့ဖြင့် ဖတ်ပတ်လည် ိုသစ်ပင်,တော,တောင်အဆောက်အအုံမှန်သမျှသည် ေ ည့်လူးတ ကဲ့သို့ င်း င်း ါ ါ ကျက်သေ ေဖြာ၍နေ၏ ဘုဂါ ုင်းသည်အတုမ ိုသောဗုဒ္ဓအသေ ေတော်ဖြင့်ဇေတ န်ကျောင်းတိုက်ကြီး သို့ င်တော်မူ၏ ကျောင်းတိုက်သို့ ေ ဂက်ပြီးနောက်တစ် က်၌အနာထပိဏ်သူဌေးသည် သူ၏နေအိမ်သို့ ဖင့်၍ ဘုဂါ အမှူးပြုသောသံဃာတော်များကိုဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီး လျှောက်“ ကျ၍ကျောင်းတိုက်ကြီးအပေ ၌ တပည့်တော်များ အဘ ်ကဲ့သို့ ဿဘောထားပြုလုပ် ပါမည်နည်းဘုဂါ ”ဟုလျှောက်၏ ဘုဂါ ုင်းက“ ေ ဂက်လာပြီး ေ ဂက်လာ သေ ေသာအ ပ်လေမျက်နှာ ို ဟန်သံဃာအပေါင်းအား ည်ညွှန်းဖါ၏”ဟု ဿဘောထား၍လှူ ါန်း န်မိန့် တော်မူ၏ သူဌေးလည်း ဘုဂါ ုင်းညွှန်ပြတော်မူသည့်အတိုင်းဖင်း ေ ွ ကာ ါ ကိုကိုင်၍ဘုဂါ ုင်း၏လက်တော်၌ ေကိုသွန်းလောင်းကျစေကာ ကျောင်းတိုက်ကြီးကို ာတုဒ္ဒိသသံဃိကေ စက်ချလှူ ါန်း လေသည် ဘုဂါ ုင်း သည် ကျောင်းတိုက်ကိုလက်ခံတော်မူ၍ ကျောင်းအနုမော နာတ ါ ကိုလည်း ဟောတော်မူသည်

လကြာ ကျောင်းပူဇော်ပွဲ ထို ေစက်ချပွဲနေ့၏နောက်တစ် က်မှစ၍ ကျောင်းပူဇော်ပွဲကို လတိုင်တိုင် ကျင်းပပူဇော်လေသည် ကျောင်းပူဇော်ပွဲကျင်းပ ၌ ကုန်ကျငွေသည် ကုေ ပင်ဖြစ်၏ ထို့ကြောင့် ဇေတ န် ကျောင်းတိုက်ကြီးကို“ ကု ေ အကုန်ကျခံ၍လှူ ါန်းသည်”ဟုမှတ်သားအပ်သတည်း သံ ုတ်အဋ္ဌကထာ၊ စူဠ ဂ္ဂပါဠိတော်၊ အပ ါန် ဋ္ဌ၊ ဖ အုပ်၊ တို့ကိုမှီ၍ေ သည်

သု တ္တသုတ်ပြီး၏

ပဌမသုက္ကာသုတ်

	ဌာန	= ဂဇပြုပ်မြို့တွင် လမ်ကြီး လမ်ငံ မျာ
	ပြောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သုက္ကာဘိက္ခုနီမကို ကြည်ညိုသော ဘီလူး တစ်ဦး
	တ ဂါ ဖြတ်	= တ ဂါ နာသူတို့သည် တိမ်တိုက်မှ ထွက်ကျသော ကို ခ စခန် ဌ မောပန် လာသူတို့ သောက်သုံး သည် နှင့်တူပုံ

နိဗ္ဗာန်ဆော်ဘီလူး အခါတစ်ပါ ဌ မု မြတ်စွာသည် ဂဇပြုပ်မြို့ ဥ နကျောင် တိုက် ဌ သီတင် သုံး နေတော်မူ၏ ထိုအခါ တစ်နေ့သ ဌ သုက္ကာအမည် ဘိက္ခုနီမတစ်ဦး သည် ကြီး မော များ ပြော လှသော ပ သတ်ကြီး အာ ဂ ဟာနေ၏ ထိုအခါ သုက္ကာဘိက္ခုနီမအပေ အလွန်ကြည်ညိုသော ဘီလူး တစ်ဦး သည် ဂဇပြုပ်မြို့တွင် သို့ ၌ လမ် ကြီး လမ် ငံ အသွ သွ လှည့်လည်ကာ အောက်ပါ ထာတို့ကို ွတ်ဆိုလျက် နိဗ္ဗာန်ဆော် ပြုလုပ်၏

ကိမေ တာတာ ဂဇ ဟော နုသသာ၊ ပ ပီတာ သေ ေ
ေ သုက္ကံ န ပ ရုပါသန္တိ၊ ေ သေန္တိ အမတံ ပ

ဤ ဂဇပြုပ်မြို့သူမြို့သာ လူအများတို့သည် ဘာကိစ္စတွေများ လုပ်နေကြပါလိမ့်မည်နည် အကြင်သူတို့သည် ဂ မ ဂ မ သဖြင့် ကာလပုံသေ အမြဲတေဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ် တ ဂါ ဖြတ်မြတ်ကို ပ သတ်စုံအာ ဟောကြာ နေသည့် သုက္ကာဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ် ပ်နာ ုမှန် မ သိကြ ထိုသူတို့သည် အလွန်ချိုစွာ အာ သာ သော အဖျော် ည်ကိုသောက်လျက်မူး နောက်တွေ အိပ်ပျော်၍နေကြလေ ဂင်တကာ

တ ဌ န အပ္ပ ဂိန္နံ၊ အသေစနကမောဇ
ပိ န္တိ ညေ သပ္ပညာ၊ လာဟကမိ န္တ္ထု

ခ လမ် ဌ မောပန် လာသူ ခ သွာ လူတို့သည် အထက် ဟင် မိုး ကောင် တင်တိမ်တိုက်မှ ထွက်ကျလာသော ချို အေ တို အာ င်ပျ သောက်သုံး ကြကုန်သကဲ့သို့ ကြာ နာရုံမျှ အာ နိုင်သော တစ်စုံတစ် ပ် မထည့်ခတ်အပ်ဘဲ ချိုမြိန် သာ သီ ဖ သော အမြိုက် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ် ထိုတ ဂါ ဖြတ်မြတ်ကို အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ ှင် သူတော်စင်တို့ကာ တွင်တွင် အာ သောက်သုံး ၍ နေကြလေ ဂင်တကာ

ပဌမသုက္ကာသုတ်ပြီး၏

တိ သုက္ကာသုတ်

	ဌာန	= ဂဇပြုပ်မြို့တွင် လမ်ကြီး လမ်ငံ မျာ
	ပြောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သုက္ကာဘိက္ခုနီမကို ကြည်ညိုသောဘီလူး တစ်ဦး
	တ ဂါ ဖြတ်	= ဟာန္တကမအာ ခွမ် လှူမှုကို ချီး ကျူး ခြင်

ကုသိုလ်ပြုခြင်းကိုချီးကျူးသည့်ဘီလူး အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် ဂဇပြုဟ်မြို့ ဥ နှ်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် သုက္ကာဘိက္ခုနီမအား ဆွမ်းဘောဇဉ်ကိုဆက်ကပ်လှူဒါန်း၏။ ထိုအချိန်၌ သုက္ကာဘိက္ခုနီမ အပေါ် အလွန်ကြည်ညိုသော ဘီလူးတစ်ဦးသည် ဂဇပြုဟ်မြို့တွင်း သို့ ၍ လမ်းကြီး လမ်း အသွ သွ လှည့်လည်ကာ အောက်ပါ ထာဖြင့် ထိုဆွမ်းအလှူ ဥပါသကာအား ချီးကျူး၏။

ပုညံ တ သ ဟုံ၊ သပ္ပညော တာ ဥပါသကော
ဂ သုက္ကာ အ သိ ဘောဇနံ၊ သဗ္ဗ ဗ္ဗေဟိ ပ္ပမုတ္တိ ဂ

အိုမြို့သူမြို့သား လူအများတို့ အကြင်ဥပါသကာသည် အချည်အတုပ် အနှောင်အဖွဲ့ဟူသမျှ တို့မှ လွတ်မြောက်ဖို့ နှ် ည်သန်၍ သုက္ကာတွင်မည်သော ထေ မအား မွန်မြတ်ဖြူစင်ဆွမ်းဘော ဇဉ်ကို စေတနာသုံး တန်ထက်သန်စွာ လန် လှူဒါန်းဆက်ကပ်၏၊ ၍ ဥပါသကာသည် တွက် မ မြောက်များလှသည့် ပုညကောင်းမှုကို ပြုစုပွားများစေလေပြီတကား၊ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ် ပညာ ပါပေစွတကား။

တိ သုက္ကာသုတ်ပြီး၏။

စီရ သုတ်

ဌာန	=	ဂဇပြုဟ်မြို့တွင်း လမ်းကြီး လမ်း များ။
ပြောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	စီရဘိက္ခုနီမကို ကြည်ညိုသော ဘီလူးတစ်ဦး။
တ ဂ တော်	=	ဟန္တာမအား သင်္ကန်းလှူမှုကို ချီးကျူးခြင်း။

သင်္ကန်းအလှူကိုချီးကျူး အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် ဂဇပြုဟ်မြို့ ဥ နှ်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် စီရအမည် ှိသော ထေ မအား သင်္ကန်းလှူဒါန်း၏။ ထိုအချိန်၌ စီရဘိက္ခုနီမအပေါ် အလွန်ကြည်ညို သော ဘီလူးတစ်ဦးသည် ဂဇပြုဟ်မြို့တွင်း သို့ ၍ လမ်းကြီး လမ်း အသွ သွ လှည့် လည်ကာ အောက်ပါ ထာဖြင့် သင်္ကန်းအလှူ ဥပါသကာအား ချီးကျူး၏။

ပုညံ တ သ ဟုံ၊ သပ္ပညော တာ ဥပါသကော
ဂ စီ ဂ အ သိ စီ ၊ သဗ္ဗ ဂ ယောဟိ ပ္ပမုတ္တိ ဂ

အိုမြို့သူမြို့သား လူအများတို့ အကြင်ဥပါသကာသည် ဆင် ၌ ဖြေအောင် ဉ်စပ်တာ ထားတတ်သည့် ပ်သော ဂ တ ဂ တို့မှ လွတ်မြောက်ဖို့ နှ် စိတ် ည်သန်၍ စီရ တွင်မည် ထေ မအား န် တပ်စွန်း အ တ်သင်္ကန်းကို စေတနာ တန်ထက်သန်စွာ လန် လှူဒါန်း လေပြီ၊ ၍ ဥပါသကာသည် တွက်မ မြောက်များလှသည့် ပုညကောင်းမှုကို ပြုစုပွားများစေ လေပြီတကား၊ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ ပါပေစွတကား။

စီ ဂ သုတ်ပြီး၏။

အာငှ ကသုတ်

	ဌာန	= အာငွ မြို့အနီး အာငှ ကဘီလူး၏ ဗိမာန်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= အာငှ ကဘီလူး
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ါ င
	တ ါ ဖြတ်	= ဘ ေ အလျှဉ် သံသ ါ သမုဒ္ဒ ါ တို့ကို ကူးဖြတ်နည်း ဉစ္စာ, ပညာ ကျ်သတင် ကျော်စောခြင်း တို့ကို နိုင် သောနည်း ဗိတ္တဖလတို ကျ နနည်း များ

ဘု ါ င် င်လိုက် ထွက်လိုက် အခါတစ်ပါ ဘု ါ င်သည် အာငွ မြို့အနီး အာငှ ကနတ်ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်၌ သီတင်းသုံး တော်မူ၏ ထိုအခါ ဟိမ ဘီလူးအစည်း အေ မှ ပြန် ကလာသော အာငှ ကဘီလူးသည် ဘု ါ င် အနီး သို့ချဉ်း ကပ်၍ "အို ဟန် ငါ၏ဗိမာန်မှ ခထွက်လော့" ဟု အော်ဟစ်ပြောဆို၏ "ကောင်း ပါပြီ ကာဘီလူး" ဟုမိန့် တော်မူ၍ ဘု ါ င်သည် သူ၏ဗိမာန်မှ အပြင်သို့ထွက်ကြွတော်မူ၏ ထိုအခါ အာငှ ကဘီလူး သည် "အို ဟန် ဗိမာန်အတွင်း သို့ ပြန် င်ဦးလော့" ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုပြန်၏ "ကောင်း ပြီ ကာဘီလူး" ဟုမိန့်တော်မူ၍ ဘု ါ င်သည် ဗိမာန်အတွင်း သို့ ပြန်၍ င်တော်မူ၏

မေ လို ါ မေ အဖြေပေးမည် ၍ နည်း အာ ဖြင့် အာငှ ကဘီလူး သည် သုံး ကြိမ်တိုင် တိုင် "ထွက်လိုက်ဦး င်လိုက်ဦး" ဟု အမိန့်ပေး ကာ ထွက်စေ င်စေပြီး နောက် "အို ဟန် ငါ၏ ဗိမာန်မှ ထွက်ဦး လော့" ဟု လေး ကြိမ်မြောက် နိုင် ပြန်လေသည် ၍ တစ်ကြိမ်၌မူ ဘု ါ င်သည် " ကာဘီလူး သင်လုပ်လို ါ ပြုလုပ်ပေတော့ ငါ က ဗိမာန်မှ မထွက်တော့" ဟု မိန့်တော်မူ၍ မထွက်ဘဲနေတော်မူသည် ထိုအခါ ဘီလူး က "အို ဟန် သင်သည် ဗိမာန်မှ မထွက်လိုလျှင် ကျွန်ုပ်မေ သော ပြဿနာများ ကို ဖြေဆို မည် မဖြေဆိုနိုင်ခဲ့လျှင် သင့်ကို ရူး အောင်သော်လည်း ပြုလုပ်မည် သို့မဟုတ် သင်၏နှလုံး အသည်း ကိုသော်လည်း ဖောက်ခွဲပစ် မည် သို့မဟုတ် ခြေ ချောင်း ကိုင်၍ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း အ ကသော်လည်း ပစ်ချခြင်း ခံ မည်" ဟု ကြိမ်း မောင်း ပြောဆို၏ ထိုအခါ ဘု ါ င် က "အို ကာဘီလူး လူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တ အဖုံဖုံတို့ အစုံနေထိုင် ါ ၍ ကမ္ဘာလောကကြီး၌ ငါဘု ါ ကို ရူး အောင်ပြုနိုင်သူ ငါ၏ နှလုံး အသည်း ကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီး နိုင်သူ ငါ့ကို ခြေ ချောင်း ကိုင်၍ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း အ ကပစ်ချနိုင်သူ တစ်လူတစ် ဂ ကိုမျှ ငါဘု ါ မြင်တော်မမူ အို ကာဘီလူး ထိုသို့ ငါ့ကို နိုင်ထက်စီး နင်း နှိပ်စက်ကလူပြုနိုင်သူ တစ်လူတစ် ဂ ကိုမျှ မ ၍ မဖြေဘဲနေ လိုက ငါနေနိုင်သော်လည်း သင့်ကို ကိုက်တွန်း ဖိတ်မန်ပါ၏ သင်အလို ါ ပြဿနာကို မေ လေလော့ ငါဘု ါ က ဖြေဆို နို မလေ အဆင်သင့်ပင်ဖြစ်သည်ဟုလို

ထိုအခါ အာငှ ကဘီလူး သည် သူ့မိဘများ က သူ့အား အမေ ါ အဖြေပါ သင်ပေး ကာ ခဲ့သော်လည်း ခအခါ အဖြေပျောက်နေပြီဖြစ်သော ပြဿနာ င်ကို မေ လို ကာ အောက်ပါ ထာကို ဆိုလေ၏

အာဠဝကဘီလူး ။ ။ ကိံသူဓ ဝိတ္တံ ပုရိသဿ သေဋ္ဌံ၊
ကိံသု သုစိဏ္ဏံ သုခမာဝဟာတိ။
ကိံသု ဟဝေ သာဒုတရံ ရသာနံ၊
ကထံဇီဝိံ ဇီဝိတမာဟု သေဋ္ဌံ။

အိုရဟန်း ... ဤလောက၌ တစ်ခွင်ဖြဲ့အပြင်၌ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းအတွက် အကောင်းမြတ်ဆုံး အဖိုးအနဂ္ဃဥစ္စာကား အဘယ်ဥစ္စာနည်း။ အဘယ် အကျင့်သည် ကောင်းစွာ မပြတ်အလေ့အလာ ပြုအပ်သော် ချမ်းသာခြင်းကို ဆောင်သနည်း။ အရသာဟူသမျှတို့တွင် အကောင်းဆုံးအရသာကား အဘယ်အရသာနည်း။ အသက်မွေးမှုပြုသူတို့တွင် အဘယ်နည်း အဘယ်အမှုဖြင့် အသက်မွေးကျောင်းပြုသူတို့ကို အသင့်မြတ်လျော်ကန်အတော်တန်ဆုံးဟူ၍ ဘုရားစသောင်များ (ပညာရှိ) ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်ထောင်အား ပြောကြားဖြစ်နှံ့ဆိုကြကုန်သနည်း။

ဘုရားပြန်ဖြေ ။ ။ သဒ္ဓီဓ ဝိတ္တံ ပုရိသဿ သေဋ္ဌံ၊
ဓမ္မော သုစိဏ္ဏော သုခမာဝဟာတိ။
သစ္စံ ဟဝေ သာဒုတရံ ရသာနံ၊
ပညာဇီဝိံ ဇီဝိတမာဟု သေဋ္ဌံ။

အိုဘီလူး ... ဤလောက၌ တစ်ခွင်ဖြဲ့အပြင်၌ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းအတွက် အကောင်းမြတ်ဆုံး အဖိုးအနဂ္ဃဥစ္စာကား ... တနာ ... တန်ဖိုး,ကံအကျိုးမြတ်နိုးကြောင်းယုံကြည်ခြင်း,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ဆောင်နိုင်သော ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါ ရတ်ပင်တည်း။ သုစရိုက်ဆယ်ပါး မြတ်တရားသည် ကောင်း စွာအသင့်အသဖွံ့ပွင့်၍ ပြုကျင့်အပ်သော်ကား စိတ်နှစ်ဖြာမြတ်ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏။ အရသာဟူသမျှတို့တွင် အမှန်စင်စစ်အကောင်းဆုံးဖြစ်သော အရသာကား သစ္စာစကားတည်း။ အသက်မွေးမှုပြုသူတို့တွင် ပညာဖြင့်အသက်မွေးသူကို အသင့်မြတ်လျော်ကန်အတော်တန်ဆုံး ဟူ၍ ဘုရားစသောင်များ (ပညာရှိ) ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်ထောင်အား ပြောကြားဖြစ်နှံ့ဆိုကြကုန်၏။ ဤ ... ဂါထာ၏ မြန်မာပြန်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ကို ... ဘာသံယုတ် ... ဝိတ္တသုတ်၌လည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ။

ဘုရားရှင်၏ ဤအဖြေ ... ချက်ကို ကြားနာရသောအခါ အာဠဝကဘီလူးသည် ပင်ပေးအပ်ခဲ့သော အဖြေများနှင့် တစ်ထပ်တည်းကျသောကြောင့် ဝမ်းသာသွား၏။ ထို့နောက် အောက်ပါပြဿနာ ... ချက်ကို ဆက်၍မေးမြန်းသည်။

အာဠဝကဘီလူး ။ ။ ကထံသု တရတိ ဩဃံ၊ ကထံသု တရတိ အဏ္ဏဝံ။
ကထံသု ဒုက္ခမစ္စေတိ၊ ကထံသု ပရိသုဇ္ဈတိ။

အိုရဟန်း ... အဘယ်တရားဖြင့် ဩဃ ... အင်းလေး အလျဉ်ကို ကူးမြောက်လွန်မြောက်နိုင်သ နည်း။ အဘယ်တရားဖြင့် သံမုဒ္ဒရာ နက်ကျယ်သော ဘဝပင်လယ်ကို အလွန်ထုတ်ချောက်ကူးမြောက် နိုင်သနည်း။ အဘယ်တရားဖြင့် ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို မချလွန်မြောက်နိုင်သနည်း။ အဘယ်တရားဖြင့် ... နှ ... စင်ကြယ်နိုင်သနည်း။

ဘု□ါ□ျင်ဖြေ□□□□□□□□□□သ□□□ □ာ□တိ□ြေဃံ၊ □အပ္ပမာ□ေန□အဏ္ဏ□□
□□□ □ န□□က္ခမစ္စေတိ၊ □ပညာ□ □□ိသုဖ္ဈတိ□

အိုဘီလူ□□□□သူတော်ဆည်□ာပ်□ြတ်တ□ါ□နာ□လျက်စွာနလုံ□□အဖြောင့်သုံ□လျက်□အာ□ထုတ်ကျင့်ကြံ□သောတာပန်ဟု□ြစ်□န်မှန်စွာ□□□ဖြာသောအ□□□ပ်တို့၏□အနီ□ာပ်အကြောင်□□□စောင်□မတ်မတ်□□ကြည်ချက်သ□□ါတ်ဖြင့်□□ျိမည်□□□ြေဃကို□ချမသွေ□ကူ□တ်လွန်မြောက်နိုင်ပေ၏□□ာသိုလ်တ□ါ□□လွန်တိုမှ□ာဖို့□နာ□□ပ်□ပြတ်ပွေ့ပွေ့□မေ့လျော့သော□အပ္ပမာ□ာ□ါ□ဖြင့်□ာ□ြေဃ□ခေါ□□နက်ကျ□ □မြစ်ပင်လ□ ကို□အလွ□ ထုတ်ချောက်□ကူ□မြောက်နိုင်၏□အထက်အထက်ဖိုလ်နင့်မ□တို့□အချက်မှန်စွာ□ြစ်ပေ□လာဖို့□လွန်စွာကြို□ာ□□□□□ တ□ါ□ဖြင့်ကာမြေဃ□ခေါ□□သဲသဲ□□□ဆင်□□ကို□ဖျက်ခွဲလွန်မြောက်နိုင်၏□□အ□□ာတ္တမ□□နှင့်ဖိုလ်□ခဆို□ဂြာ□□ပညာတ□ါ□ဖြင့်□□န်□ကျင်ခပင်□□သန့်□င်□င်ကြ□ နိုင်ပေ၏□

□ဤအဖြေ□ါထာ၏အဆုံ□□အာင္□ကဘီလူ□သည်□သောတာပတ္တိမ□ဖိုလ်□ာ□ါ□ထူ□ကို□လေသည်□□ထို့နောက်□ပညာ□ □□ိသုဖ္ဈတိ”ဟူသော□□ထာစကာ□ကို□□ျ□မိမိ၏□ထင်လာသော□ာဏ်အမြင်အာ□လျက်စွာ□အောက်ပါပြဿနာကို□ဆက်၍လျှောက်ပြန်သည်□□

အာင္□ကမေ□□□□□□□□□□ကထံသု□လဘာတေ□ည်၊□ကထံသု□ိန္ဒတေ□□န်□
ကထံသု□ာိတ္တိ□ပ္ပေါ်တိ၊□ကထံ□မိတ္တာနိ□□န္ဓတိ□
အသ္မာ□လောကာ□□□လောကံ၊□ကထံ□ပေစ္စ□န□သောစတိ□

□င်တော်မြတ်ဘု□ါ□□□□လိုက်နာကျင့်ကြံ□ကြို□ာ□□ကောင်□□□ာ□ အကြောင်□ဖြင့်□အသိအလိမ္မာ□ာဏ်ပညာကို□ကောင်□စွာလုလု□□နိုင်ပါသနည်□□□အဘ□ အနေ□အဘ□ အခြေမျို□ဖြင့်လောကုတ်,□လောကီ□နှစ်လီနှစ်ဖြာ□ြတ်ဥစ္စာကို□ကောင်□စွာလုလု□□နိုင်ပါသနည်□□□ကောင်□ြတ်သင့်လျော်□အဘ□ သို့ပြုကျင့်ခြင်□ကြောင့်□လူ□ောနတ်ပါ□ာမ္မာလွှမ်□ပေါက်□ကျော်စောခြင်□သို့□ောက်နိုင်ပါသနည်□□□အဘ□ နည်□□အဘ□ ဟန်□ာ□ ပုံဖန်ခြင်□ဖြင့်□အ□□ပေ□ာျှင်□ဖ□ဖော်ကူမ□ိတ်ဆွေခင်ပွန်□ကို□ဖွဲ့□ပါသနည်□□□□ ခုကြုံ□□ဤလောကမှ□□□□တစ်ထောက်□နောက်လောကသို့□□ောက်သောအခါ□အဘ□ နည်□အဘ□ ပုံ□အဘ□ □ုက်တို့□ကုံလုံလုလု□ပြည့်□ခြင်□ဖြင့်□□□□မြောက်□ွင်ပျ□ချမ်□သာသုခကို□□ပါသနည်□ဘု□ါ□□

ပညာ□□□န်□အကြောင်□□□□တန်

ဘု□ါ□ျင်ဖြေ□□□□□□□□□□သ□□ဟာနော□အ□□ဟာတံ၊□□မ္မံ□ိဗ္ဗာနပတ္တိ□ □ ဂ□
သုဿူသံ□လဘာတေ□ည်၊□အပ္ပမတ္တော□□□ကခ္ခဏော□

အိုဘီလူ□□□□ကုသူဆူ□အပူခပ်သိမ်□□□အ□□□မ်□□ာမှန်□ိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ခြင်□□ာကိုလေမြူဘော□ညစ်အကြေ□ျ□ာင်□□□ဖြူစင်□□ဟန္တာအ□င်တို့၏□လမ်□စဉ်ပ□ပ်တ်□အကျင့်မြတ်တ□ါ□ကို□ကျနပ်ကြည်□ုံ□သ□ထုံသော၊□နာ□ု ဖွ□ □ါ□အဖြာဖြာကို□ရှိသေစွာလည်□နာ□ု တတ်သော၊□မေ့မလျော့□ပေါ့မစာ□□သတိတ□ါ□နှင့်လည်□□ည့်စုံသော၊□ကောင်□ဆို□□□ါ□ပြောစကာ□ကိုလည်□ခွဲခြာ□□ဖန်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်□အသိအလိမ္မာ□ာဏ်ပညာကို□ကောင်□စွာပုံသေ□□နိုင်ပေ၏□

အချုပ်မှာ နိမ္မာန်ကို ခြင်း၌ ဟန္တာအန္ုင်မြတ်တို့၏ကျင့်စဉ်တရားအပေ ကြည်သည့် = သဒ္ဓါတရား
ကြည်သည့်အတိုင်းရှိသေစွာနှာ လိုက်နာတတ်သည့် = သုဿုသာတရား
ကုသိုလ်တရားကောင်းသည့်အလုပ်များ၌မမေ့မလျော့သော = သတိတရား
ကောင်းဆို ပါပြောဆိုအပ်သည့်စကားကိုခွဲခြား ဖန်၍သိတတ်မှု = ဝိစက္ခဏာတရားတို့နှင့်ပြည့်စုံလျှင်ပညာကိုရနိုင်သည်ဟူလို။

ဥစ္စာအကျော်အစောမိတ်ဆွေ ကြောင်း

ပတိရူပကာ ဓုရဝါ ဥဋ္ဌာတာ ဝိန္ဒတေ နံ။
သစ္စေန ကိတ္တိံ ပပ္ပေါတိ၊ မိတ္တာနိ ဂန္ထတိ။

အိုဘိက္ခုတို့ သင့်တင့်လျော်ကန်တော်တန်သောအမှုကိုပြုလုပ်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ကို ဖေ စိတ်ပါနှစ်ဖြာတက်ကြွ လုံ့လ ရှိသူသည်လောကုတ်လောကီနှစ်လီသောဥစ္စာကိုကောင်း စွာပုံသေ နိုင်ပေ၏ စဉ် မပြုဖိုထစ်မနှောင်သဘောဖြောင့်စင် တော်တည့်မှန်ကန်ခြင်း စီသစ္စာဖြင့်လူ နတ်ပါမှာလွှမ်းပေါက်ကျော်စောခြင်းသို့ ကိုနိုင်၏ သင့်ကာလ အကွက်ကျလျှင် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲလှူ ဒါန် သူသည်အ ပေးလျှင် ဖေဖော်ကူမမိတ်ဆွေ ကိုရနိုင်ပေ၏။

တမလွန်ဘ မပူပန် ကြောင်း

အသ္မာလောကာ လောကံ၊ ပေစ္စ န သောစတိ။
သဒ္ဓေတေ စတု ဓမ္မာ၊ သဒ္ဓဿ ဃ မေသိနော။
သစ္စံ ဓမ္မော ဓိတိ စာဂေါ၊ သ ပေစ္စ န သောစတိ။

အိုဘိက္ခုတို့ ဟန္တာအန္ုင်မြတ်တို့၏လမ်းစဉ်ပဋိပတ်အကျင့်မြတ်၌ကြေနပ် ကြည်သော သဒ္ဓါ တ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြာအာရုံကာမဂုဏ်တို့ကိုကုံလုံပြည့် ဖွ ၍နေ သော အကြင်လူပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကုန်သော တ်ဖြောင့်မှန်ကန်မှုသစ္စာ၊ ရှိသေစွာ နာ လိုက်နာခြင်းဟူသောဓမ္မတို့ကိုဆုံမကြောင်း မ္မ အဋ္ဌကထာအလို အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာဟူသော မ္မ ဋီကာအလို ထိုထိုအမှုပြုသင့်သမျှကိုစွအခန့်ခန့်ကို ဆောင်စွမ်း နိုင်သော ဟူသော တိ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းဟူသော စာ ၍တရား လေ တို့ မဟာ တိ ကေန် ၏ တရား လေ ပြည့်စုံသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုကြုံ ၍လောကမှ ပွေ့ တစ်ထောက် နောက်လောကသို့ ၍ မိမြောက်ပွင်ပျ ချမ်းသာ လေ၏။

အခြားသူအားလည်း မေး လေဦး

ဣဃ် အညေပိ ပုစ္ဆဿု၊ ပုထူ သမဏဗြာဟ္မဏေ။
သစ္စာ မ္မာ စာ ၊ ခန္တျာ ဘိယော ဝိဇ္ဇတိ။

အိုဘိက္ခုတို့ ဘု တာ သင့်အားတိုက်တွန်း၏ ၍ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အကျိုး တို့အတွက် သစ္စာ၊ မ္မ၊ စာ န်ကိုဆောင်စွမ်းနိုင်သော ဟူသော ခန္တီတရား ပါထက် သာလွန်

သောတ ါ သည် ၍ကမ္ဘာ ါတ်တစ်ခွင် ာံ့အပြင်၌ ထင် ါ မသေ့ ြ ီနေ သေ သည်ဖြစ်လျှင် ငါမှတစ်ပါ ြောက်များစွာလု သမဏဗြာဟ္မဏအမည် သူတို့ကိုလည် ည့်သွတ်ခဆည် ဖူ မေလေဦ လော့

၍ ီထာဖြင့် ာ ါ ြ ်က ီတမလွန်လောက၌ မပူပန် ချမ် သာ ကြောင် တာ ါ ပါ ဖြစ်သော သစ္စာ, မ္မ, ီတိ, တာ တို့ထက် သာလွန်သော တာ ါ ြ ီသေ လျှင် ခြာ ဖု ဂ္ဂိလ် မျာ ထံ သည် တာ ပ်ခစာ ၍ ဖွေ ှာ မေ မြန် စုံစမ် လေဦ ီဟု ိန့်လို င် ဖြစ်၏ ထို အခါ ာဂီလု သည် ၍တ ါ ပါ ထက် သာလွန်ကောင် မြတ်သော တမလွန်ဘ ချမ် သာကြောင် တာ ါ မ ြ ီသည်ကို ကို ် တိုင်သိပြီ ဖြစ်၍ သူတစ်ပါ တို့အာ တစ်ဆင့်မေ ဖွ ် မလိုပါကြောင် တို လျှောက်ထာ လို၍ အောက်ပါ ီထာကိုဆို၏

အာင္ ကာ　　ကထံ ေ ိ ိ ဖုစ္ဆေ ုဖုထု သမဏဗြာဟ္မဏော

ေ ဂဟံ အဇ္ဈ ဇာနာမိ ေ ဂ အတ္တော သမ္ဗ ါ ီကော

တပည့်တော်သည် နေ့မှစ၍ ပစ္စုပ်,တမလွန် တန်သောအကျို တို သ ် ပိုနိုင်တောင် ကောင် မြတ်သောအကြောင် တာ ါ တို့မျက် ီ ထင်ထင် သိမြင် ပါပြီ ကို ် တိုင်ကို ် ကျ ထိုကဲ့ သို့သိ သော တပည့်တော်သည် ခုအခါ များ ပြာ စွာလုသော အာဘ ် သမဏဗြာဟ္မဏ အမည် သူကို မေ ဖွ ် လိုပါတော့အံ့နည် ာ ါ မေ ဖွ ် မလိုတော့ပါဟုလို

မ် သာကြည့်နူ ပြ ီ န် တ ျ

အတ္တာ တမေ ဗုဇ္ဇေ ိ သာ ဂဋ္ဌ ိမာ မာ

ေ ဂဟံ အဇ္ဈ ဇာနာမိ တွ ိန္ဒ ဟပုလံ

သံ လောကထွတ်တင် ာ ါ ြ ်သည် တပည့်တော်၏ အကျို ိ ၀ှာ အလိုတ္ဂာ အင်္ဂ ြို့သို့ ကြွလာ သီတင် သံ တော်မူပေသည်တကာ အမြတ်ထွတ်တင် ာ ါ ြ ်၌ လှူ ိန် ကြောင် ကောင် မြတ်သောစေတနာသည် ကြီ တ ျ ် ဖွံ့ဖြို များ မြတ်သောအကျို ြိ၏ဟူ၍ ခုအခါ တပည့်တော်သည် အပြာ အာ ဖြင့် ခွဲခြာ ိမိ သိ ပါပေပြီဘု ါ

သော အဟံ စ ီ ဿာမိ ိမာ မံ ဖု ါ ဖုံ

နမဿမာနော သမ္ဗုဒ္ဓ မ္မဿ စ သု မ္မတံ

ဗုဒ္ဓ, မ္မ,သံဃအကြောင် ကောင် ကောင် မြင် မြော် ထိုတပည့်တော်သည် ကြွင် မဲ့ဥသံ အလုံ စုံကို အကုန်သိမြင် ာ ါ ြ ်ကိုလည် ကောင် မ ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန် မ္မကွန်ဟု ာ ် တန် သော တာ ါ တော်မြတ်၏ စ,လ ်,အဆုံ ပေါင် ရုံ ပြည့်စုံ ကောင် စွာဟောအပ်သည့် အဖြစ် တည် ဟူသော ုဏ်ကိုလည် ကောင် ျစ်ပါ ာ ဂ မြတ်သံဃာ၏ ကောင် စွာကျင့်တတ် ပ်သော ုဏ် ပြည့်စုံပုံကိုလည် ကောင် သ ဒ္ဓ မြတ်နို ီ ခိုင်ဦ တင်လျက် တစ် ၀ှာမှတစ် ၀ှာ, တစ်မြို့မှတစ်မြို့သို့ ှင် မြို့ထောမနာ လှည့်လည်ပါအံ့ဘု ါ

အာင္ ကသုတ်ပြီ ၏

အာဠွကသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဘုရင်နှင့်သမင်။ အာဠဝီမြို့ကို ထီးနန်းအုပ်ချုပ်မင်းလုပ်နေသော အာဠွကမင်းသည် သူခိုး ဓားပြ သူပုန်သူကန်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ နန်းပြုလိုသော မင်းတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ တားဆီးပြီးသော ဖြစ်စေရန်နှင့် တိုင်းလက်လှုပ်ရှား တျန် မာစေရန် ရည်သန်၍ ခုနစ်ရက်တစ်ကြိမ်ကျ စစ်တပ်နှင့်အတူ တောကစား ထွက်လေ့ရှိ၏။ အခါတစ်ပါး၌ ထုံးစံအတိုင်း တောလည်ထွက်ခဲ့ရာ သမင်တစ်ကောင်ကို ဝိုင်းမိကြ၏။ "ကိုယ့်ဖက်မှ ထွက်လျှင် ကိုယ့်တာ" ဟူသော ကတိစကား ထား၍ ဝိုင်းနေစဉ် သမင်သည် ဘုရင်၏ဖက်မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွား၏။ ဘုရင်သည် သမင်နောက်သို့ လေးကိုထမ်း၍ ပြေးလိုက်ခဲ့၏။ သုံးယူဇနာမျှ လိုက်မိသောအခါ သမင်ကို လေးသည်။ သက်သေခံပြနိုင်ရန် သမင်ကို သတ်၍ နှစ်ပိုင်းပိုင်းကာ ထမ်းပိုးဖြင့် ထမ်း၍ နောက်ထမ်း၍ ပြန်ခဲ့သည်။

ဘုရင်နှင့်ဘီလူး။ အာဠဝီမြို့တော်နှင့် တစ်ဂါဝုတ်ခန့် အကွာလောက်သို့ ရောက်သောအခါ တခဲနက်ဖြိတ်သည့် ထူထပ်သော အရွက်တို့ကြောင့် အရိပ်အာဝါသကောင်းလှသော ညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်ကိုတွေ့ရ၏။ အမောအပန်း ဖြေရန် ညောင်ပင်ရင်း၌ သမင်ကိုချ၍ ခေတ္တအနားယူနေသည်။ ထိုအခိုက် ဘီလူးတစ်ကောင်သည် ဘုရင်ရော သမင်ကိုပါ စားမည့်အသွင်ဖြင့် ညောင်ပင်မှ ဆင်းလာ၏။ ထိုဘီလူးကား အထက်နတ်မင်းကြီးများ၏ ခွင့်ပြုချက် အရ ထို ညောင်ပင်ရိပ်နေ၍ နိမိတ်သို့ ရောက်လာသူမှန်သမျှကို စားခွင့်ရထားသော အာဠွကဘီလူး ဖြစ်သည်။

ကတိခံလွတ်။ ဘုရင်သည် ဘီလူးအား တောင်းပန်၏။ "ခု အကျွန်ုပ်ကို မစားဘဲလွှတ်လျှင် နေ့စဉ်နေ့စဉ် သင့်အား လူတစ်ယောက်နှင့် ထမင်းတစ်အုပ်ပို့ပါမည်" ဟု ကတိပြုခဲ့၏။ အကယ်၍ မေ့နေခဲ့လျှင်လည်း ဘုံကိုပင် လာ ရောက်ဖမ်းစားရန် ခွင့်ပြုကြောင်း ကတိပြုခဲ့သည်။ ထိုကတိကို ရသောအခါ ဘီလူးသည် မင်းကိုသွားခွင့်ပြုလိုက်၏။

ခိုးသားတို့ကိုပို့။ ဘုရင်သည် မြို့တော်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ မှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိစသူတို့အား ထို အကြောင်းကို ပြောချေ၏။ မြို့တော်စောင့်ကိုသာ တစ်ဦးတည်း ခေါ်၍ အကျိုးအကြောင်းကို ပြောပြတိုင်ပင်၏။ မြို့တော်စောင့် က "အရှင်မင်းမြတ် မည်မျှကြာအောင် ပို့ဆောင်ပါမည်" ဟု အချိန်အပိုင်းအခြား ထားခဲ့ပါသလား" ဟု မေး၏။ "မထားမိခဲ့ ကြောင်း" ဘုရင်က ပြန်ပြောဆို၏။ "အရှင်မင်းမြတ် ထိုသို့အပိုင်းအခြား အကန့်အသတ်မထားခဲ့သည်ကား မကောင်းပါ ချေ။ ထိုသို့ တစေလည်း ထို ကိစ္စကို အကျွန်ုပ်ပင် ကြည့်ရှုစီစဉ်ပါအံ့" ဟု လျှောက်၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ခိုးသား ထောင်မှ အကျဉ်းခံနေသူ ခိုးသားတစ်ယောက်တစ်ယောက် နေ့စဉ် ထမင်းတစ်အုပ်နှင့်တကွ ဘီလူးထံ ပို့စေသည်။ ဘီလူး လည်း ရောက်လာသမျှ လူနှင့်တကွ ထမင်းအုပ်ကို စားလေသည်။ ဘီလူးတို့၏ စားအိုးကြောင့် လူ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးသည် ဆီဦးအဆိုင်ကဲ့သို့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသွားသတတ်။

မှတ်ချက်။ တောထဲ၌ ကျားတို့ကိုခပ်လှမ်းလှမ်း၌ မြင်ရသော ခွေးတစ်ကောင်သည် ကြောမီးသူ၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ အတွေ့တဲ့သို့ ချူကျိုကျိုအရည်များဖြင့် ပိမ့်တျံခံထားသလို ဖြစ်နေသည်ဟု လက်တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ဆရာတော်တစ်ပါး၏ မိန့်ဖူးသော စကားသည် အထက်ပါ "ဘီလူးအစားခံရ ခါနီးလူ၏ကိုယ်သည် ပျော့ပျောင်း သွားသည်" ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားနှင့် အလားတူလှပေသည်။

လမ်းလေးခေါင်းမှ ငွေထုပ်ချသူမရှိ။ အကျဉ်းထောင်၌ ခိုးသူများ ကုန်သောအခါ မြို့တော်စောင့်သည် ဘုရင်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ လမ်းဆုံလမ်းခွ လမ်းလေးခွတို့၌ ငွေထုပ်ငွေစများကို စွန့်ပစ်ချထား၏။ လမ်းဘေး ချောင်ကျကျ နေရာများ၌လည်း မြင်မှုထမ်းသားများကို စောင့်ကြည့်နေစေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ထိုငွေထုပ်ငွေစကို ကောက် ယူခဲ့လျှင် သူခိုးဟုစွပ်စွဲ၍ ဖမ်းဆီးထောင်ချကာ ဘီလူးထံပို့ရန် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုငွေထုပ်ငွေများကို ခြေဖြင့်ပင် တို့ထိသူမရှိချေ။ လူအားလုံးသည် ခိုးသားများကို ဖမ်းမိလျှင် ဘီလူးစာကျွေးကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး သိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

နို့စို့ကလေးငယ်များ။ ခိုးသားရှားပါးသော အကျဉ်းသားများကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မရနိုင်သောအခါ အဘိုးအိုအဘွားအိုများကို အလှည့်ကျပို့ရန် အမတ်များ စီစဉ်ကြသည်။ ထိုအကြံကို တိုင်းပြည်မငြိမ်မသက် ဆူဆူပူပူဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဘုရင်က ခွင့်မပြုချေ။ နောက်ဆုံး၌ နို့စို့အရွယ် ကလေးငယ်ကလေးများကို အလှည့်ကျ ပို့ရန် စီမံကြလေသည်။ ထိုသတင်းကို ကြားကြသော ကလေးငယ်ရှိသူတို့ ကိုယ်ဝန်ရှိသူ မိခင်များသည် တိုင်းတစ်ပါး သို့ ထွက်ပြေးကြ၏။ ကလေးများကြီးလာမှသာ မိမိတို့မြို့ရွာသို့ ပြန်လာကြသည်။

ဘုရင့်သားတော်အလှည့်။ တစ်နေ့၌မူ တစ်မြို့လုံး လှည့်လည်ရှာဖွေသော်လည်း နို့စို့အရွယ် ကလေးငယ်ကို တစ်ယောက်တစ်လေမျှ မတွေ့ကြတော့။ ဘုရင့်သားတော် "အာဠဝကကုမာရ" ကလေးငယ် တစ်ယောက်သာ ကြွင်း၍ကျန်ရှိတော့၏။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို ဘုရင်အား သံတော်ဦးတင်ကြ၏။ ဘုရင်ကလည်း မိမိအသက်ထက် သာ၍ အသက်ကို မချစ်နိုင်တော့ကား မိမိသားတော်ကလေးကိုပင် ထိုနေ့၌ ပို့ဆောင်ရန် စီမံလေတော့သည်။

ဘုရားကြွတော်မူ။ "အာဠဝကကုမာရ" ခေါ် ဘုရင့်သားတော်ကလေးကို ပို့ဆောင်ရန် စီမံထားသည့်နေ့၌ ပထမတစ်ရက် နံနက်စောစော၌ သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှနေ၍ တွေ့ထိုက်သည့် ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ရှာဖွေတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၌ မင်းသားကလေးနှင့် အာဠဝကဘီလူးတို့ ထင်လာလေသည်။ မင်းသားကလေး၏ အနာဂါမိမဂ်ဖိုလ်တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ အာဠဝကဘီလူး၏ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်တိုင်အောင်လည်းကောင်း ရမည့်အကြောင်းနှင့် တကွ ဥပနိဿယ သတ်၏ ဓာတ်ခံတို့ကို အသီးသီး ရကြမည့် အကြောင်းကို ဘုရားရှင် မြင်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် ယူဆတော်မူ၍ ရက်နေ့၌ နေမွန်းလွဲချိန်၌ ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်း သာဝတ္ထိမြို့မှ တောင်ဖက် ယူဇနာ ၃၀ ကွာဝေးသော အာဠဝီမြို့အနီး အာဠဝကဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်သို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်။

ဂြဒြဘနှင့်မှု။ ဘုရားရှင်သည် အာဠဝကဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်ဖြစ်သော ညောင်ပင်ကြီးသို့ ရောက်တော်မူလာချိန်၌ အာဠဝကဘီလူးသည် ဟိမဝန္တာ ဘီလူးအစည်းအဝေးသို့ သွားရောက်နေခိုက်ဖြစ်သည်။ အာဠဝကဘီလူး၏ ဗိမာန်တံခါးစောင့် ဂြဒြဘမည်သော နတ်ဘီလူးသည် ဘုရားရှင်ကို ဗိမာန်တံခါးဆီသို့ ကြွလာသည်ကို မြင်လျှင် ခရီးဦးကြိုဆိုလျှောက်ချ၏။

ဂြဒြဘ။ ။ ဘုရင်တော်မြတ်ဘုရား၊ အချိန်မဲ့ အခါမဲ့ ကြီး၌ အဘယ် အရပ်အဘယ် ဌာနသို့ ကြွတော်မူပါမည်လဲ ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ ဂြဒြဘ၊ ငါတို့သည် ဤဗိမာန်သို့ပင် လာခဲ့ကြကုန်၏၊ သင့်မှာ ဝန်မလေးလျှင် နေတစ်ညဥ့်မျှ ဤဗိမာန်၌ တည်းခိုလိုကုန်၏။

ဂြဒြဘ။ ။ ဘုရင်တော်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်မှာကား ဝန်မလေးပါ၊ ထိုသို့သော်လည်း ဤဗိမာန်ရှင် အာဠဝကဘီလူးသည် ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်လှပါသည်၊ မိဘဆရာသမားတို့ကိုပင် ရိုသေညွတ်ကိုင်းခြင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသူမဟုတ်ပါ၊ ထို့ကြောင့် ဘုရင်တော်ဘုရားသည် ဤဗိမာန်၌ တည်းခိုခြင်းကို နှစ်သက်တော်မမူပါနှင့်ဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ ဂြဒြဘ၊ ငါသည် သူ၏သဘောကို သိပြီးဖြစ်၏၊ ငါ့မှာ တစ်စုံတစ်ရာမျှ အန္တရာယ် မရှိနိုင်၊ သင့်မှာ ဝန်မလေးလျှင် နေတစ်ညဥ့်မျှ ငါတို့ ဤဗိမာန်၌ တည်းခိုလိုကုန်၏။

ဂြဒြဘ။ ။ ဘုရင်တော်မြတ်ဘုရား၊ ဤအာဠဝကသည် မီးပူနှင့်တူသော သံအိုးခင်းနှင့်တူလှပါသည်ဘုရား၊ "ဤသူတို့ကား မိဘ၏ကျေးဇူးရှင် မိဘများ တည်း၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား သူတော်စင် ဟန်ဆောင်ကြသူတို့ တည်း၊ ဤသူသည်ကား ဘုရားတော်တည်" ဟူ၍ မခွဲခြားပါ၊ ဤအရပ်သို့ ရောက်လာသူတို့ကို ထိုသူစိတ်မထင်လျှင် စိတ်ဖောက်ပြန်ရူးသွပ်အောင်လည်း ပြုတတ်ပါသည်၊ နှလုံးအသည်းကို သော်လည်း ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးတတ်ပါသည်၊ ခြေနှစ်ချောင်းကို ကိုင်၍သော်လည်း သမုဒ္ဒရာတစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဖြစ်စေ၊ စကြဝဠာတစ်ခုသို့ဖြစ်စေ ပစ်ချလိုက်တတ်ပါသည်။

ဘုရားရှင်။ ။ ဂြဒြဘ၊ သူ့အကြောင်းကို ငါ အားလုံး သိပြီးဖြစ်ပေ၏၊ သင့်မှာသာ ဝန်မလေးလျှင် ငါတို့ နေတစ်ညဥ့်မျှ တည်းခိုခွင့်ရလိုပါကုန်၏။

ဂြဒြဘ။ ။ တပည့်တော်မှာကား ဝန်မလေးပါ ဘုရား၊ ထိုသော် ခေတ္တဆိုင်းဖို့တော်မူပါ၊ သူ့ကို မတိုင်ပင်ဘဲ ခွင့်ပြုမိလျှင် တပည့်တော်ကို အသက်အန္တရာယ် ကိုပင် ပြုချင်ပြုပါလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် သူ့အား သွားရောက်၍ ပြောပြအသိပေးပါစေဘုရား။

ဘုရားရှင်။ ။ ကောင်းပြီ၊ ဂြဒြဘ၊ သင်အလိုရှိသလို ပြုလုပ်လေလော့။

ပြဿနာ။ ထိုသို့ သူ့အကြောင်းတို့ကို မင်းတော်ဘုရား အားလုံး သိပြီးဖြစ်ပါလျှင် မင်းတော်ဘုရားကိုယ်တိုင်ပင် မိမိနေမည့်နေရာကို သိတော်မူပါ၏၊ သူကတော့ အဘယ်မှာနေပါဟု ခွင့်မပြုပါဟုလို၏။

မိဖုရားများနှင့် ဘုရားလောင်း။ ထိုသို့ လျှောက်ထားပြီးနောက်၌ ပြဿနာသည် အာဠဝကဘီလူး၏ နတ်အစည်းအဝေးသို့ ထွက်ခွါသွား၏၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗိမာန်တွင်း၌ မင်းတော်မူ၍ မင်းလာနေ့ထူးကို ထူးတို့၌ အာဠဝကဘီလူး ထိုင်လေ့ရှိသော ကျောက်သင်ပုန်းအပြင် ဆုံ၏၊ အထွတ်အမြတ်ဆုံးဆိုသည့် ပလ္လင်ပေ၌ ထိုင်တော်မူ၍ ရွှေရောင်အဆင်းရှိ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူလိုက်၏။ ထိုရောင်အဆင်းကို မြင်ကြသော အာဠဝကဘီလူး၏ မိဖုရားနှင့် တကွ မောင်းမမိသံတို့သည် ဘုရားလောင်းတော်မူရာသို့ ရောက်လာကြ၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် ဘုရားလောင်းကို ဝိုင်း၍ ထိုင်ကြ၏၊ ဘုရားလောင်းသည် သူမတို့အား တရားဟောတော်မူနေသည်။

အသာနေ သိစေမည်။ ပြဿနာသည် အာဠဝကအား ဘုရားလောင်း ဗိမာန်၌ ရောက်နေကြောင်းတို့ကို ပြောပြ၏။ ထိုအခါ အာဠဝကသည် လွန်စွာစိတ်ဆိုး၍ "ပြဿနာ အသာနေ၊ တိတ်တိတ်နေ၊ ငါသွား၍ လုပ်သင့်တာ ကြည့်လုပ်မည်" ဟု ပြော၏။ ထိုအချိန်မှာပင် သာတာဂိရိနှင့် ဟေမဝတနတ်မင်းကြီးသည် နတ်အစည်းအဝေးသို့ ရောက်လာကြ၏၊ ထိုနတ်မင်းကြီးနှစ်ဦးသည် နတ်အစည်းအဝေးသို့ လာစဉ် အာဠဝကဗိမာန်၌ ဘုရားလောင်း ရောက်တော်မူနေသည်ကို တွေ့ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် အစည်းအဝေးတွင် အာဠဝကကို တွေ့မြင်ကြသောအခါ နတ်မင်းကြီးနှစ်ဦးတို့က အာဠဝကအား အောက်ပါစကားတို့ကို ပြောပြကြ၏။

နတ်မင်းကြီးနှစ်ဦး။ မိတ်ဆွေအာဠဝက၊ သင်၏ဗိမာန်၌ ဘုရားလောင်းသည် သင်က အပင်ပန်းခံ၍ ပင်မပင့်ဘဲ ကိုယ်တော်အလိုလိုပင် ကြွရောက်သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်၊ အိုမိတ်ဆွေ၊ သင်ကား ကံကောင်းလှပေစွ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို သွားရောက်ဖူးမြော်ခြင်းငှါ သင့်တော်ပါချေ၏။

အာဠဝက။ သမ္ဗုဒ္ဓ သီလ မရှိသူအား ပိုင်ဆိုင်ကာနှင့် စပ်၍ ပြောအပ်သော စကားသည် နားခါး ခံရခက်သော စကား ဖြစ်နေတတ်၏၊ ထို့အတူ သီလမရှိသူ မလုံခြုံသူ၏ ပျော်ဝင်သီလနှင့် စပ်သော စကားသည်များလည်း နားခါးခံရခက်သော စကား ဖြစ်နေတတ်၏။ ခုလည်း သမ္ဗုဒ္ဓစသည် မရှိသော အာဠဝကအား သမ္ဗုဒ္ဓနှင့် စပ်၍ ကိုက်တွန်းပြောဆိုအပ်သော စကားသည် သူ့အား နှိပ်စက်သူ၏ ပေါင်သကို နှိုးဆွလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေရကား အာဠဝကသည် ဒေါသ တရှူးရှူး ထွက်ကာ အသင်နတ်မင်းကြီးများ၊ ခုပြောလိုက်တဲ့ အဲဒီဘုရားဆိုသူက ဘာဘုရားတဲ့တုံး၊ ဘာ့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ခွင့်ပြုချက် မရှိဘဲ ကျွန်ုပ်ဗိမာန်အတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းကျူးကျော် ဝင်ရောက်နေသတဲ့တုံး။

နတ်မင်းကြီးများ။ အိုမိတ်ဆွေ၊ ဘုရားလောင်းကို သင်မသိချေသလော၊ ကြွင်းမဲ့ ဥသုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူသော ဘုရားလောင်း ပွင့်တော်မူနေသည်ကို သင်မသိသေးသလော၊ သို့စသည်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေ ယူတော်မူစဉ်၊ ဖွားမြင်တော်မူစဉ်၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူစဉ်၊ ဓမ္မစကြာ တရားဟောတော်မူစဉ် စသော အချိန်များ၌ ထူးကဲစွာ ပေါ်ပေါက်လာသော အံ့ဖွယ်ရာ အကြောင်းအလင်းများ ထင်ရှားပုံ စသော နိမိတ်လက္ခဏာများတို့ကို ပါ ဆိုလင်းစွာ ပြောပြကြ၏၊ သို့သော် ၎င်းတို့ ပြောအပ်သမျှ စကားကောင်း အားလုံးသည် သမ္ဗုဒ္ဓ တရားမရှိသော အာဠဝကအဖို့ နားခါး ခံရခက်ကဲ့သို့သာ ဖြစ်နေပြန်ရကား ထိုအကြောင်းအလင်းစသည်များတို့ကို မြင်လိုက်သော်လည်း။

အာဠဝက။ ကျွန်ုပ်သည် အသင်နတ်မင်းကြီးတို့ ခုပြောပြအပ်သော ဘုရားဆိုသူနှင့် စပ်သည့် အကြောင်းအလင်းဆိုသည်များတို့ကို ရမစိုက်၊ မသိမမြင်လိုက်၊ ကျွန်ုပ်အဖို့ သိမြင်ရန်လည်း မလို၊ ကျွန်ုပ်အလေးမစိုက်ဟုလို၏။

နတ်မင်းကြီးများ။ ကောင်းပြီ မိတ်ဆွေအာဠဝက၊ သင့်အဖို့ မြင်မြင် မမြင်မြင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်တွင် အာထာ လေလောက်သခင် ဘုရားကား အလေးမပြု၍ ရမထား၊ သင်က အလေးထားခြင်း၊ မထားခြင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားလောင်းက မှုတော်မမူပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားကို အသင်က ဘာပြုလုပ်နိုင်လိမ့်မည်နည်း၊ အမှန်မှာ ဘုရားကို သင်က တုဖက်၍ ဥပြိုင်လျှင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ပိုးထွာတွာနှင့် နွားလှာဥသဘကြီး၏ထံပါး၌ ချဉ်းသည့် နေ့မှ မွေးဖွားသည့် နွားပေါက်စကလေး အလားတူကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ သုံးမျိုးသုံးစား အမှန်ရှိသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ထံပါး၌ ဆင်ငယ် ပေါက်စ အလားတူကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ ကင့်တက် တောက်ပလှသော အမွေးနှင့် ကိုယ်လုံးတိုက် ထည်ရှိသော သားတို့သေဋ္ဌနင်း ခြင်္သေ့မင်း၏ ထံပါး၌ အားအင်တုန်ချိ နောနိနောနိ မြေခွေးအိုအလားတူကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊

ု ဇနာ မျှကြီး မာ လှသော တို ကာ ိုသည့် ဥ္ဂနမင်း၏ ထံတော် င် အတောင်ကျိုးပျက် တို တန် ငှက်ကလေး အလား ကဲ့သို့လည်း ကောင်း ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ သွား ပါချေ။ အမောင့်စိတ်ကြိုက် နှစ်ခြိုက်သလို ပြုလို က် ပြုပါချေလော့။

အာင္က နတ်မင်းကြီး မှာ ၏ သွေ ခွစကား ကြောင့် ပို၍ ြ သထွက်လာကာ ကောင်း သင်တို့ ဘု က ဆို သူကပဲ တန်ခိုးကြီး သလား။ တွ္ဂနိပ်ကပဲ တန်ခိုးကြီး သလား ဆိုသည်ကို စောင့်ကြည့်လိုက်ကြ

ငါးဟဲ့ ေ ဂက်ျာ ဇမ္ဗူကြော ေ ဂ့ ၍ သို့ကြုံ ပြီး လျှင် မနောသိလာ ကျောက်ဖျာထက်၌ လက် ခြေကိုနင် ထား၍ ု ဇနာခြောက်ဆ မှ ပြင့်မောက်သော ကေလာသတောင်ထွတ်ကို လက် ဂခြေထောက်ဖြင့် ဖနောင့် ပေါက် ပေါက်ကာ နင် လိုက်၏။ သံတူကြီး ဖြင့် ထု နက်ခံ သော သံတွေခဲကဲ့သို့ တောင်ထွတ်မှ ကျောက်ချပ်ကျောက် လွှာတို့သည် ကွာထွက်လွင့်ကျလာကုန်၏။ ထို့နောက် ထိုကေလာသတောင်ထိပ်၌ ပ်ပြီး လျှင် ငါကွ အာင္က" ဟု ကြုံ ဟစ်အော်လိုက်လေသည်။ ထိုကြုံ သံသည် ဇမ္ဗူ ိပ်တစ်ကျွန်း လုံး သို့ ပျံ့နှံ့သွား၏။

ဇမ္ဗူကြော အသံ ပါ ၍ နေ က်၌ ပ်တန့်၍ ဇမ္ဗူ ိပ်တစ်ကျွန်း လုံး ကြော သော အသံ မျိုး တို မှတ် သာ က၏။ နဥ္ဇ ကော မှုမင်း နှင့် ကြွေအံကစား က မှ အနိုင် သောကြောင့် လက်ခမောင်း ခတ်ကာ "ငါနိုင်ပြီ" ဟူ၍ အော်ဟစ်လိုက်သော ပုဏ္ဏကနတ်ဘီလူး စ်သူကြီး၏ အသံ ကာသပဘု က ျင်သာသနာနောက်ပိုင် အာ လုံး အကျင့်ပျက်, တ က ပျက်ကုန်ကြချိန် သိကြား မင်း၏ အစီအစဉ် အ ိ သကြုံ နတ်သား တ အ ေ ဂင် ဆောင်ထား အပ်သော ခွေး နက်ကြီး၏ ဟိန်း သံ ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်း တို့က မြို့ကို ိုင် အ ေ ဆို က်၌ ဘ တီနှင့်အတူ ဆင်ပေ သို့တက်စီး လျက် "ငါဟ ကုသ" ဟု ဟစ်အော်ကြုံ သော ကုသမင်း၏ အသံ ခု အာင္ကဘီလူး၏ ကြုံ သံတို့တည်း။

အာင္က၏ ထို စစ်အမျိုး မျိုး အာင္ကဘီလူး သည် သူ၏ဗိမာန်အနီး သို့ ေ ဂက်လာသော အခါ ဘု က ျင်ကို လန့်ဖျပ်ထွက်ပြေး စေ နိ ည် ၍ ထို စစ်အမျိုးမျိုး တို ကြုံ တ ပြုလုပ်၏။ ေ ဦး စွာ လေမုန်တိုင်း ကြီး ထ စေ၍ ချောက်လှန့်၏။ ထိုလေမုန်တိုင်း ကြောင့် သစ်ပင်ကြီး ေ တို့သည် အမြစ်ပါကျွတ်၍ လဲကျကုန်၏။ တောင်ထွတ် တောင်စွ မှာ သည်လည်း ကွဲအက်ကျိုးပြတ်ကျလာကုန်၏။ အာင္ဂ မြို့ ိ အဆောက်အအုံတို့၏ အမိုး အကာတို့ သည် လွင့်လန်ပြုပျက်ကုန်၏။ သို့သော် ထိုလေနီကြမ်း မုန်တိုင်း တို့သည် ဘု က ျင်၏သင်္ကန် တော် အနား တ လေ ကိုမျှ မလှုပ် ု က စေနိုင်ကြချေ။ ထို့နောက် မိုးကြီး သည် ထန်စွာ ု က စေ၏။ ေ ဖြင့် လွှမ်းမိုး နှစ်သတ် နိ ကြုံ ၍ ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ကျောက်ခဲမိုး ကြီး တို လည်း ကောင်း က လုံးစသော လက်နက်မိုး ကြီး တို လည်း ကောင်း မီး တျိုးခဲ မိုး ကြီး တို လည်း ကောင်း ပြာပူမိုး ကြီး တို လည်း ကောင်း သဲမိုး ကြီး တို လည်း ကောင်း ည္ဂွန်မိုး ကြီး တို လည်း ကောင်း ကဖြိုး သွန်ချစေ၏။ အမိုက်တိုက်ကြီး တို လည်း ။ အကြီး အကျ ကျ ေ ဂက်စေ၏။ နောက်ဆုံး၌ လက်နက်မျိုးစုံကိုင်ထား သော တ ရွှေ မြဘုတ် သ သဘက်စသော ကောင်း ဆို နတ် ုတ်,နတ်ကြမ်း သူ တို့ပါ င်သော စစ်တပ်ကြီး ဖြင့် "ိုင် ဟ၊ ဖမ်း ဟ၊ ဆီး ဟ၊ သတ်ဟ၊ ခုတ်ဟ၊ ထို ဟ" စသည် အော်ဟစ်ကာ ချီတက်လာပြန်၏။ သို့သော် ထို သမျှစစ်အာ လုံး သည် အရှုံးနှင့်ချည်း။ အဆုံး သတ်ကြ လေသည်။ ဘု က ျင်ကား အနေမပျက် အခြေမပျက်ပင် ဖြစ်တော်မူသည်။ ထိုအခါ အာင္ကသည် နောက်ဆုံး လက်နက်ဖြစ်၍ အစွမ်း ထက် လှသော "ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး လက်နက်" ကို အသုံး ပြု နိ ကြုံ စည်လေ၏။

အစွမ်း ထက်သည့် လက်နက် မျိုး လောက၌ အလွန်အစွမ်း ထက်သည့် လက်နက် မျိုး နှင့် ပိုင်ဆိုင် သူ မျိုး ိ သတတ် ထို မျိုး တ သိကြား မင်း၏ ိန်လက်နက် ေ သ ကျ်နတ်မင်း ကြီး၏ ချွန် တောင် လက်နက် မမင်း၏ န နမျက်စောင်း လက်နက် အာင္က၏ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး လက်နက် တို့တည်း။ သိကြား မင်း၏ ိန်လက်နက်သည် မြင်း မိုး တောင်ကြီး တို ဖြို ခွင်း နိုင်စွမ်း ိ၏။ ေ သ ကျ်နတ်မင်း၏ ချွန် တောင် လက်နက်သည် တစ်ကြိမ်လွှတ်လိုက်က ဘီလူး ပေါင်း ထောင်သောင်း တို့၏ ဦး ခေါင်း တို ဖြတ်၍ နတ်မင်း ကြီး၏ လက်ထဲသို့ ပြန်၍ ေ ဂက်လာနိုင်စွမ်း ိ၏။ မမင်း၏ မျက်စောင်း တစ်ချက်သည် ကုမ္ဘဏ် ကျိုဒ် ထောင် သောင်း မှာ စွာတို့ကို အလွန်ပူသော အိုး တင် ၌ ထည့်၍ လှော်အပ်သော နှမ်း လုံး တ လေ မှာ ကဲ့သို့ တဖျပ်ဖျပ်

တဖြောက်ဖြောက် ပေါက်ကွဲပျက်စီး သေကြေစေနိုင်၏။ အင်ဥ က၏ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး လက်နက်ကား ကောင်း င်သို့ ပစ်လွှတ်လျှင် နှစ်လုံး လုံး မိုး ခါင်စေနိုင်၏။ မြေပေါ်၌ ပစ်ချလျှင် သစ်ပင်အား လုံး သို့ ချုံ ခြောက်သွေ့၍ နှစ်အတွင်း ပြန်လည်မစည်ပင်နိုင်တော့။ သမုဒ္ဒ အတွင်း ပစ်ချလျှင် သမုဒ္ဒ ေ ုံသမျှ ခြောက်ခန်း သွား နိုင်၏။

ဘွဲ့ဖြူလက်နက်လွှတ်ပြီ ။ အင်ဥ ကသည် နောက်ဆုံး၌ သူ့အတွက် အစွမ်း အထက်ဆုံးနှင့် အား အထော ဆုံး ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ကို ဘု ား ်း၏အပေါ်သို့ လွှတ်လိုက်၏။ ထိုလက်နက်သည် မိုး ကြိုးပစ်သံကဲ့သို့ ဖြိုင်း ဝန်သော အသံကိုပြုကာ အခိုး အလျှံများ ကို လွှတ်လျက် ပြေး သွား၏။ သို့သော် ဘု ား ်းအထံတော်မှောက်သို့ ောက်သော အခါ၌မူ ခြေသုတ်ပုဆိုး ကဲ့သို့ ဘု ား ်း၏ ခြေတော် ်း၌ ပ်စင်းပြီး ကိုက်နေသကဲ့သို့ဖြစ်ကာ ည်းသာစွာကျလာ၏။

အတွင်း လက်နက်ဖြင့် ာစ်မျိုးဆင် ။ မိမိ၏ အား အကို ဆုံး ဘွဲ့ဖြူလက်နက်သည်ပင် အစွမ်း မ ုံဖြစ် ပုံကို ကို ် တွေ့ကြုံ သော အင်ဥ ကသည် ချိုကျို သောနွား အဆိပ်အစွ ် ကို ထုတ်ပ ် ခံ သော မြွေကဲ့သို့ဖြစ်ကာ စိတ်မောကို ် မောဖြစ်သွား၏။ "ဤ ဟန် သည် မေတ္တာဖြင့် အမြဲနေဟန်တူသည်။ ထို့ကြောင့်သာ ငါ၏လက် နက်များ မထိမ ခြင်း ဖြစ် မည်" ဟုလည်း စဉ်း ားတွက်ချက်မိ၏။ ထို့ကြောင့် ဘု ား ်းကို စိတ်ဆိုး လာအောင်ပြု လုပ်၍ အတွင်းလက်နက်ဖြင့် ဖျက်ဆီး န် ကြံပြန်သည်။ ထိုသို့ကြံပြီး လျှင် ပါဠိတော်မြန်မာပြန်၌လာသည့်အတိုင်း "အို ဟန် ကြီး ငါ့ဗိမာန်မှ ခုထွက်လော့" စသော စကား များ ကို ာစ်အော်ပြောဆိုလေသည်။

ဘု ား ်းက လိုက်လျော ငြင်း ဆို ။ ထိုသို့အထွက်ခိုင်း သောအခါ ဘု ား ်းသည် "ကောင်း ပြီ" ဟု န်ခံ၍ အလွ ် ပင်ထွက်ပေး လိုက်၏။ ည့် ် တော်မူချက်ကား အတွင်း၌ အလွန်ပြင်း ထန်စွာ ေ ါသဖြစ်နေသော အင်ဥ ကကို ထို ေါသကင်း ကွာ သွား စေလိုသောကြောင့်တည်း။ မှန်၏။ "ထွက်ပါ" ဟု ခိုင်း သည်ကို မထွက်ဘဲနေ ချေက ခွ ကြမ် ၏ နှာခေါင်း၌ သည့် ခြေအိတ်ကို ဖောက်ခွဲတို့ပေး လိုက်လျှင် ထိုခွေး သည် ပို၍ကြမ်း ာမ်း လာမည် ဖြစ်သကဲ့သို့ အင်ဥ က၏သန္တာန်၌ ပို၍ကြမ်း ာမ်း သော ေါသ ဖြစ်ပေး လာချေမည်။ သူက အမိန့်ပေး သည့်အတိုင်း ထွက်ပေး လိုက်သောအခါ အင်ဥ ကသည် "သော် ဤ ဟန် သည် ါလိုတော့လည်း ပြောလွ ် ဆိုလွ ် ုံပေသာ ပဲ" ဟု စဉ်း ား မိကာ ေါသမှာပြေပျောက်သွား၏။ သူ့အလိုမကျ၍ သည် ထန်စွာငိုကြွေး နေသော သား ာ းလေး ကို မိခင်သည် သူလို ာကို ာ ဖွေပြုလုပ်ပေး ခြင်း ဖြင့် အငိုတိတ်စေသကဲ့သို့ ေါသ,မာနစသော ာ းလေးသာဖြင့် ငိုနေသူ ဘီလူး ကို ဘု ား ်းက အငိုတိတ်စေတော်မူ၏။ နို့ထိန်း သည်သည် နို့မစို့ဘဲနေသောကလေး ကို ာစ်စုံတစ်ခုပေး ၍ ချော့မော့ဖြား ေ ဂင်း ား နို့စို့စေသကဲ့သို့ မ ်,ဖိုလ်တ ာ ား ည်း ဟူသောနို့ကို မစို့လိုဘဲ ဖောင်လွှဲနေသော အင်ဥ က ဘီလူး ကို သူ့အလို သူ့အကြိုက်ကို လိုက်ပါလုပ်ဆောင်ပေး ခြင်း ဖြင့် ဖြား ေ ဂင်း ၍ လောကုတ္တ ာနို့ချိုကို ဘု ား ်းက စို့စေတော်မူသည်။ ဖန်ပူ ထဲသို့ ချိုမြိန်ကောင်း မွန်သော ာတုမ ုကို ထည့်သွင်း လိုသောသူသည် မှုး အတွင်း ုံ အညစ်အကြေး ကို ဆေး ကြောပစ်သကဲ့သို့ အင်ဥ ကဘီလူး ၏ စိတ်သန္တာန်ဖန်ပူ ထဲသို့ လောကုတ္တ ာတ ာ း ာတု မ များ ကို ထည့်ပေး တော်မူလိုသော ဘု ား ်းသည် သူ့အလိုလိုက် သူ့အကြိုက်ကို ပြုလုပ်ပေး ခြင်း ဖြင့် ေ ါသ,မာန စသော အညစ်အကြေး ကို ဆေး ကြောသုတ်သင် သန့် ်း စေတော်မူသည်။ ဤသို့သော ည့် ် ချက်ဖြင့် သုံး ကြိမ်သုံး ီ ထွက်ချည် င်ချည်ပြုလုပ်ကာ ဘီလူး ၏အလိုကို လိုက်တော်မူသည်။ ဘီလူး ာလည်း ာက ် ပင် ပြောလွ ် ဆိုလွ ် ဟုတ်မဟုတ်ကို ုံ ်း လိုသောကြောင့် သုံး ကြိမ်တိုင်အောင် အ င်အထွက်ခိုင်း နေခြင်း ဖြစ်၏။ လေး ကြိမ်မြောက်အထွက်ခိုင်း သောအခါ၌မူ ဘု ား ်းက ထွက်တော်မမူဘဲ ငြင်း ဆိုလိုက်၏။

စိတ်ထား မှန်၍ ။ အဘ ် ကြောင့် ဤသို့လေး ကြိမ်မြောက်၌ မထွက်ဘဲနေတော်မူသနည်း ဟူမူ ဘီလူး သည် ဘု ား ်းကို သူ့အမိန့်အတိုင်း င်ချည်ထွက်ချည်လုပ်သည်ကို သဘောကျကာ ပျော့ပျောင်း လာ ာမှ "ဤ ဟန် ကို ါသည်။ နေ့တစ်ညဥ့်လုံး ဤနည်း ဖြင့် ထွက်ချည် င်ချည်ပြုလုပ်ခိုင်း မည်။ ထိုသို့ပြုလုပ် ဖန်များ သော အခါ မောပန်း ညောင်း ညာလာမည်။ ထိုအခါ အလွ ် တကူပင် သူ၏ခြေနှစ်ချောင်း ကိုကိုင်၍ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း၌ ပစ်ချမည်" ဟု ကြံ၍ ုတ်မာသောစိတ်များ င်လာပြန်၏။ ထိုအကြောင်း ကို သိတော်မူသောကြောင့် ဘု ား ်းက လေး ကြိမ်မြောက်၌ ငြင်း ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြဿနာမေး။ ထိုအခါ ဘီလူးသည် အခြားနည်းဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်း အနိုင်ယူခြင်းတို့ မဖြစ်နိုင်တော့၍ ရှေးက မိမိဗိမာန်သို့ ရောက်လာခဲ့ဖူးသော ဘုရားတစ်ပါးသော်လည်းကောင်း၊ ရသေ့၊ ရဟန်းမှန်သမျှတို့ကို ပြဿနာမေး၍ မဖြေဆိုနိုင်သော အခါ ရူးသွပ်အောင်ပြုခြင်း စသည်ဖြင့် ညှဉ်းဆဲခဲ့ဖူး၏။ ထိုပြဿနာတို့ကိုပင် ဤရဟန်းကြီးအားလည်း မေး၍ မဖြေနိုင် သောအခါ အနိုင်ယူမည်ဟု ကြံကာ "သင့်ကို ပြဿနာမေးမည်" စသော စကားကို ဆိုလေသည်။

ပြဿနာ ရကြောင်း။ အာဠဝက၏ မိဘများသည် ကဿပဘုရားရှင်ကို ဆည်းကပ်၍ ဤပြဿနာ ၈-ချက်ကို အဖြေနှင့်တကွ ခံယူဆောင်ထားခဲ့ကြ၏။ သားဖြစ်သူ အာဠဝကကိုလည်း ပို့ချသင်ပေးခဲ့ကြသည်။ ကြာမြင့် သောအခါ အဖြေများ မေ့ပျောက်ကုန်၏။ အမေး ၈-ချက်ကိုပင် မပျောက်ပျက်စေရန် ရွှေပြားပေါ်၌ ရေးသားချုပ်ထည့်သည်ဖြင့် ရေးသား မှတ်ထားခဲ့လေသည်။ ယခု ထိုအဖြေမပါသော ပြဿနာတို့ကို မေးရန် ကြံစည်သည်။ ပြဿနာ၏ အဖြေများ ကား ဘုရားရှင်တို့၏ အရာသာ ဖြစ်ကုန်၏။ တစ်ပါးသူတို့ မဖြေဆိုနိုင်။

မင်းသားကလေး။ အာဠဝကဘီလူး မေးသမျှ ပြဿနာတို့ကို ဘုရားရှင်က ဖြေတော်မူ၍ ပြီးဆုံးချိန်၌ မိုးသည် စင်စင်လင်းခဲ့လေပြီ။ အာဠဝကနှင့်တကွ ပရိသတ်များ၏ တရားတော်ကို သဘောကျလှ၍ သာဓု သာဓုဟု ကောင်းချီး ပြုသံသည်လည်း ဘုံဗိမာန်၏ အပြင်ဖက်သို့ပင် ပျံ့နှံ့၍ ထွက်ခဲ့လေသည်။ ဘုရင့်နန်းတော်မှ မင်းသားကလေးနှင့် ထမင်းအုပ် အပို့လာသူများသည်လည်း ညောင်ပင်ကြီး၏အနီးသို့ ရောက်နေကြပြီဖြစ်၏။ ဘီလူးထံလာ၍ ပို့သူ တို့သည် သာဓုသံကို ကြားရသောအခါ ဗိမာန်အတွင်းသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဘုရားရှင်ကို အာဠဝက ဘီလူးက ရိုကျိုးစွာ ထိုင်နေသည်ကို မြင်ကြရ၏။ ထို့ကြောင့် ဗိမာန်အတွင်းအထိ ဝင်ကြကာ "အိုအရှင်ဘီလူးမင်း၊ အသင်စားသောက်ရန် ဤကလေးကို အပို့လာပါသည်။ အလိုရှိသလို သုံးဆောင်စားသောက်ပါ" ဟုပြော၍ မင်းသား ကလေးကို ဘီလူးလက်သို့ အပ်နှံလိုက်ကြ၏။

ဘုရားရှင်အား လှူ။ သောတာပန်ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော အာဠဝကဘီလူးသည် ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ လွန်စွာရှက်၏။ အထူးသဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်မှာဖြစ်သောကြောင့် ပို၍ရှက်၏။ ထို့နောက် မင်းသား ကလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပွေ့ဖက်ချီယူပြီးလျှင် "တပည့်တော်အတွက် ပို့ဆောင်အပ်သော ဤကလေးကို တပည့် တော်သည် ဘုရားရှင်အား လှူပါ၏။ ဤကလေး၏ စီးပွားချမ်းသာအလို့ငှာ ဘုရားရှင်သည် လက်ခံတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၍ ဘုရားရှင်အား လှူ၏။

ဟတ္ထကအာဠဝက။ ဘုရားရှင်သည် လက်ခံတော်မူ၍ မင်းချင်းယောက်ျားတို့၏ လက်သို့ပင် ပြန်၍ပေးတော်မူ၏။ "ဤကလေးကို ကြီးပြင်းအောင် မွေးမြူ၍ အချိန်တန် အရွယ်ရောက်သောအခါ ငါဘုရားအား တစ်ဖန်ပြန်၍ လှူကြမည်" ဟုလည်း မိန့်တော်မူလိုက်၏။ ထိုသို့ တစ်လက်မှ တစ်လက်သို့ ကူးပြောင်းသောကြောင့်ပင် ဤမင်း သားကလေးကို "ဟတ္ထကအာဠဝက" ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။ ဟတ္ထက = တစ်လက်မှ တစ်လက်သို့ ကူးပြောင်း သော၊ အာဠဝက = အာဠဝီမြို့ဘုရင်၏ သားကလေး။

တစ်မြို့လုံး အုတ်အုတ်သဲသဲ။ မင်းသားကလေးကို ပြန်၍ယူဆောင်လာကြသော မင်းချင်းယောက်ျားတို့၏ ပြောစကားကို ကြားကြရသော အာဠဝီမြို့သူမြို့သားတို့သည် များစွာ သာဓုခေါ်ကြ၏။ ဘုရားရှင်အပေါ်၌လည်း များစွာ ကျေးဇူးတင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အာဠဝကဘီလူးကို ချွတ်ပြီးသောအခါ အာဠဝီမြို့၌ပင် ဆွမ်းခံ၍ ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးတော်မူပြီးနောက် ညောင်ပင်တစ်ပင်အောက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဘုရားရှင်ထံတော်မှောက်သို့ စုရုံးရောက်ရှိလာကြ၏။ အာဠဝီမင်းနှင့်တကွ နန်းတော်သူ နန်းတော်သားများလည်း ရောက်လာကြ၏။

တရားဟောတော်မူ။ "ဤမျှကြမ်းကြုတ်လှသော ဘီလူးကို အဘယ်နည်းဖြင့် ချွတ်တော်မူပါသနည်း ဘုရား" စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်အား မေးမြန်းလျှောက်ထားကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ညဉ့်၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အလုံးစုံ ဖြစ်သော ဤအာဠဝကသုတ္တန်တရားတော်ကိုပင် ဟောတော်မူ၏။ တရားတော်၏ အဆုံး၌ များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တရားထူးရကြသည်။ မင်းနှင့်တကွသော မြို့သူမြို့သားတို့သည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ ဗိမာန်အနီး၌ အာဠဝက ဘီလူးအတွက် ဗိမာန်ကို သတ်မှတ်ပြုလုပ်၍ အမြဲတမ်း ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကြ၏။

တေ ဝိ ဘင်္ဂ. အဋ္ဌကထာ အဋ္ဌဝိမင်သည် မြင်သော တလေ တို အချိန်အခွင့် ရောက်လာသောအခါ "သင်သည် ဘုရားကို အမှီပြု၍ အသက်ရှင်ခွင့် ရလာသူဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် သင်သည် ဘုရားနှင့်သံဃာတော်များ ကို ဆည်းကပ်ပြုစုလုပ်ကျွေးလေလော့" ဟု ပြော၍ စေလွှတ်လိုက်၏။ မင်းသားလည်း ဘုရားနှင့်သံဃာတော် အပေါင်းတို့ကို ဆည်းကပ်ပြုစုခြင်း တကာ ရန်ရာ တကာ အဘ တုတ်မှုကို ပြုလေ ရ မကြာမီပင် အနာ မိမင်း ဖိုလ်တ ရ တူ ကို လေသည်။ ဘုရား၏ တကာ တော်အားလုံးတို့လည်း ဆောင်စွမ်းနိုင်၍ ပါသကာငါ ရ အခြံအရံ သူလည်း ဖြစ်လေသည်။ တစ်နေ့၌မူ ဘုရားသည် သူ့အား "သင် ဟ ထု ပါ ဖြင့် ပ သတ်ကို သပြုဟ်ထောက်ပင့် ချီ မြှင့်နိုင်သူတို့တွင် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံး" ဟူသော တေ ဘင်္ဂ ထူဖြင့် ချီ တျူ ျက်ပြုတော်မူသည်။

ထိုသူကား သာသနာတော်သမိုင်း တွင် "ဟတ္ထကာဠကဥပါသကာ" ဟူ၍ ထင်ရှား သူပင်တည်း။

အဋ္ဌကထာသုတ်ပြီး၏။

ခုမြောက် ကွသံယုတ်မြန်မာပြန်ပြီး၏။

သက္ကသုတ်

သိကြားမင်းနှင့်စပ်၍ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်များ

ပဉ္စမ

သုသုတ်

	ဌာန	= သာဝတ္ထိပြည်ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားရှင်
	တရားတော်	= လုံ့လကြိုးစားမှုတ်အားထုတ်ဘဲ ချမ်းသာသုခကိုမရနိုင်ပုံ သိကြားသားအဖဥပမာပြ၍ဟောတော်မူ၏

အသုရာနှင့်သိကြားစစ်ပွဲ အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်တို့အား “ဘိက္ခုတို့ သင်တို့အား ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ဟောပေအံ့” ဟု မိန့်ကာ၍ အောက်ပါတရားကို ဟောတော်မူသည်။

ဘိက္ခုတို့ ရှေးက အခါတစ်ပါး၌ အသုရာတို့သည် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို စစ်ထိုးခြင်းငှာ ချီတက်လာကြကုန်၏။ ထိုအခါ နတ်တို့သခင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် သုဝီရအမည်ရှိသော သူ့သားတော်ကို “ချစ်သား သုဝီရ ... ခုအခါ အသုရာတို့သည် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို စစ်ထိုးခြင်းငှာ ချီတက်လာကြကုန်ပြီ။ ချစ်သား သုဝီရ ... သွား၍ အသုရာတို့ကို တွန်းလှန်တုန့်ပြန်ရန် စစ်တပ်ဖြင့် ချီတက်ပါလော့” ဟု ခေါ်၍ပြော၏။

ဘိက္ခုတို့ ထိုသို့ပြောသောအခါ သုဝီရသည် “အရှင်ခမည်းတော် ကောင်းပါပြီ” ဟု ဝန်ခံပြီး လျှင် နတ်သမီးများနှင့်အတူ နန္ဒဥယျာဉ်စသော အရပ်တို့၌ ပျော်ပါး လှည့်လည်သွား လာလျက်သာနေ၍ စစ်ချီတက်မှုကို မေ့လျော့နေ၏။ ... ခမည်းတော်ဖြစ်သူ သိကြားမင်းက သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စေခိုင်းသော်လည်း သုံးကြိမ်လုံး မေ့လျော့နေ၏။ ထိုအခါ သိကြားမင်းနှင့် သူ့သား သုဝီရတို့ အပြန်အလှန် အောက်ပါစကားများကို ပြောကြ၏။

သိကြားမင်း ... အနုဋ္ဌဟံ ... ဂမံ၊ သုခံ ... တြာ ... ဓိဂစ္ဆတိ၊

သု ... တ္ထ ... ဟိ၊ မဲ့ ... တော္ထေ ... ပ ...

... နှင့်ဖျန် ... မင်းကြွမ်းသို့ ... ပျင်း ... မ်ပြိုင်မှု အနိုင် ... မည့်အတူ ... လျက် ... ဟဲ့ အေ စက်စက် သု ... မ ... မက ... မပ့ါဟု ... ကျကျနန ... ထကြွကြွလည်း မ ... ပါဘဲလျက်၊ ... ကြွေစေ ငါမသေဟု ... ဆုံး ... ဖြင့် ... လုံ့လလည်း မပြုပါဘဲလျက် ... မ ... က်အပ်နှတ်မ ... က် ... ပြုဟ ... တွေ့မျှ ... နေ ... သည့် အကြင်သို့သော ... စိတ်လန်း ... စ်မ်မ ... မာသို့ လျှမ် ... အသင့် ... ချမ်းသာခွင့်ကို ... စွမ် ... စ ... ဖန် ... တဲ ... ကြံသမျှမသေ့ ... အမှန်ပင် ... နိုင်လေ ၏ ... ကြံသမျှဖြင့် ... ဟန် နိုင်ရို ... ကိုကဲ့သို့သော ... သမျိုးသို့ ... ရ ... ပိုက် ... အမှာ ... လိုက်ဖို့သာ ... ကိုးပီပီ

သွာ နေချေလော့ အာ မစိုက် တဲ အမိုက်ကဲလျက် အမြဲချမ် မြ ထိုအ ပ် သေသို့ပင် ကံစွမ် ဉာဏ်စွမ် လုံ့လစွမ် ကြောင့် ထီ နန် ဒ္ဓပျော် ငါခမည် တော်ကိုလည်း တစ်မြို့တစ်နန် တစ်ဖို့ ဆန် သဖြင့် တို့မြန် စ ဂ ဖို့စမ် ပါလော့ ဆ ဂတော်၏ ဂါထာပေါင်းချုပ်မှ ူ သည်

သု အလသွသ အနုဋ္ဌာတာ၊ န စ တိစ္စာနိ တာ ေ
သမ္ဗကာမသမိဒ္ဓ သ၊ တံ မေ သက္က ိ သ

အကြောင်းအ ပ်ဌ ဖျင် ချင်တိုင် ဖျင် နိုင်၏ တကြွလုံ့လ ိ လည်း ုဖို့မလို၊ တိစ္စကြီး ေ ၊ အသွ ၊ သွ ၊ တို့ကိုလည်း မပြုဘဲနေနိုင်၏ အလုံ စုံအလို ုအပ်သော တာမ က်အာရုံနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏ အိုခမည် တော် ဆိုအပ်ခဲ့ ကျ်ပြည့်စုံတင့်ဖြို့ ထိုအ ပ်မျိုးတို အပျင်း ထိပ်ထား သုိ မည်သော ကျွန်တော်အား ပြောဆိုညွှန်ကြား ပါလော့

သိကြားမင်း တ္တာလသော အနုဋ္ဌာတာ၊ အစ္စန္တံ သုခမေ တိ
သုိ တတ္တ ဗ္ဗာဟိ၊ မဗ္ဗ တတ္တေ ဓါပ

အကြောင်းအ ပ်ဌ ဖျင် ချင်တိုင် ဖျင် နိုင်၏ တကြွလုံ့လ ိ လည်း ုဖို့မလို သို့ပါလျက် စင်စစ်ကေန် ချမ် သာမှန်ကို တ ံမသွေ နိုင်လေ၏ အိုသာဖျင် သုိ ဆိုအပ်ခဲ့ ကျ်ပြည့်စုံ တင့်ဖြို့ ထိုအ ပ်မျိုးသို့ သာ ကိုက်ပီပီ ုလိမ့်မည်အထင်ပေါက်က ဂက်တတ် ဂ ဂ ဖွေ ဂ၍ သွာ နေချေပါလော့ ခွန်အာ လုံ့လ မစိုက် တဲ အမြဲချမ် မြ ထိုကဲ့သို့သောအ ပ်သေ သမျိုးသို့ ကံစွမ် ဉာဏ်စွမ် လုံ့လစွမ် ကြောင့် ထီ နန် ဒ္ဓပျော် ငါခမည် တော်ကိုလည်း တစ်မြို့တစ်နန် တစ်ဖို့ဆန် သဖြင့် တို့မြန် စ ဂ ဖို့စမ် ပါလော့

သု အကမ္မုနာ ေ သေဋ္ဌ၊ သက္က ိ န္ဒေမု ံ သုခံ
အသောကံ အနုပါ ဂသံ၊ တံ မေ သက္က ိ သ

အိုနတ်တို့သေဌ်နှင်း ခင်သိကြားမင်း မည်သည့်အလုပ်မျှမလုပ် တဲ စိ ိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါ လည်း မ ု ပြင်း စ္စာပူပန် ခြင်း လည်း တင် သော အကြောင်းချမ် သာကို ကျွန်တော်တို့ နိုင် ကုန်၏ အိုခမည် တော် ဆိုအပ်ခဲ့ ကျ်ပြည့်စုံတင့်ဖြို့ ထိုချမ် သာမျိုး တို အပျင်း ဘု င် ခ တွင် ဂြာ ကျွန်တော်သုိ အား ညွှန်ကြား ပြောဆိုပါလော့

သိကြားမင်း သစေ အတ္တိ အကမ္မေန၊ ကောစိ ကွစိ န ိ တိ
နိဗ္ဗနသသ တိ သော မ ဂ္ဂ၊ သုိ တတ္တ ဗ္ဗာဟိ
မဗ္ဗ တတ္တေ ဓါပ

အိုသုိ မည်သည့်အလုပ်မျှမလုပ် တဲ တစ်စုံတစ် ေ ဂက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်စုံ တစ်ခုသောအ ပ်ဌ အသက်မမွေးနိုင် အက ၍ ထိုအ ပ်မျိုး ုသည်ဟုဆိုလျှင်ကား ထိုအ ပ် သည်နိဗ္ဗာန် ကြောင်း လမ် ကောင်း ဖင်တည်း အိုသုိ ထိုအ ပ်သို့ သွာ နေချေလော့ ငါ ခမည် တော်ကိုလည်း ထိုအ ပ်မျိုးသို့ ပို့ပေ စမ် ပါလော့ ဤသို့ သိကြားမင်း သာ အဖတို့ အချင်း ချင်း ပြောဆိုကြကုန်၏

ဤမှာဆိုဖွ ် အဘ ် ပြိုအံ့ ဘိက္ခုတို့ သိကြာမြင် သည် မိမိ၏ ကောင်မှုကံ အကျိုးတိုမိုး၍အသက် ှင် သူဖြစ်ပါလျက်၊ တ ာ တိသာနတ်တို့၏အစို မင်ဖြစ်နေပါလျက် ထကြွလုံ့လ ၏ ုက်ကျေးဇူးတို ိုမှုချီးကျူးနေသေး၏ ထို့ကြောင့် ဤလူ့ဘုံ၌ဖြစ်နေ ကြသော သင်တို့အဖို့ ဤကဲ့သို့ကောင်းစွာဟောပြအပ်ခြွတ်သောသာသနာတော်၌ ှင် ဟန် ြူလုပ်လာကြသည် သော်မ ောက်အပ်သေ သော ာ ါ ုဆို့ ောက်ဖို့ ုန်,မ အပ် သေ သော ာ ါ တို့ကို ဖို့ ုန်,မျက်မှောက်မပြုအပ်သေ သော ာ ါ တို့ကိုမျက်မှောက်ပြုဖို့ န် ထကြွလုံ့လ ပြုကြခြင်, စေ့ဆော်ကြိုးတုတ် အား ုတ်ကြခြင် သည်သာ တင့်တ ် ကောင်ဖြစ်ပေ ၏ လုံ့လမ ုံးချင် နေ ုန်ကာ လုံ မသင့်တော်၊ ကောင်းဖြစ်ဟူလို

သုံ ဒ္ဓသုတ်ပြီး၏

သုသီမသုတ်

 ဤသုသီမသုတ်သည် သုံ ဒ္ဓသုတ်နှင့်အား လုံး တူ၏ ဤ၌ သိကြာမင် တ သုံ့သာ သုသီမကို ဆုံးခြင် သာ တူ၏

သုသီမသုတ်ပြီး၏

ဇ ္ဂသုတ်

	ဌာန	= သာ ္တိမြို့ ဇေတ ုန်ကျောင်း ိုက်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘု ါ ှင်
	တ ါ တော်	= တနာသုံ ါ က် အာရုံပြု၍ကြောက်စိတ်ဖျောက်ပုံ

ဇ ္ဂသုတ် အခါတစ်ပါ၌ မြတ်စွာသည် သာ ္တိမြို့၌ သီတင်သုံးနေတော်မူ၏ ထို အခါ ဘု ါ ှင်သည် စ်နေ့သည် ဟန် တော်တို့အား ခေ တော်မူ၍ တောကြီး တောင်ကြီး များ၌ တ ါ အား ုတ်စဉ် ကြောက်စိတ်,လန့်စိတ် င်လာလျှင် ဖျောက်ပ ် နည်းဖြစ်သော အောက်ပါ ဇ ္ဂသုတ်တ ါ တော်ကို ဟောတော်မူ၏

သိကြာမင် ၏ စ်ထွက်မိန့်ခွန်း ဘိက္ခုတို့ ေ ၌ အထူ ဖြစ်ဖူး သည်ကာ အခါ တစ်ပါ ် တ ာ တိသာနှင့် အသူ ါနတ်တို့၏ချဉ် ပ်သဲ သဲ စ်ပွဲသည် င်ဆိုင်မိ၏ ထိုသို့ စ်ထိုဖို့ ါ င်ဆိုင်မိကြ ါအခါ၌ နတ်တို့သေဌ်နင် သိကြာမင် သည် တ ာ တိသာနတ် တို့ကို ဤသို့ အာ ပေ စကာ မိန့်ကြာ ြွက်ဆို၏ အချင်တို့ စ်မြေပြင်အ ်၌ချဉ် ပ်နေ ကြကုန်သော အသင်နတ်တို့၏သန္တာန်၌ ကြောက်ြွမှု,ထိတ်လန့်မှု, ကြက်သီး မွ ည် ထ မှုသည် အက ် ၍များ ဖြစ်ပေ ြအံ့ ထိုသို့ဖြစ်ပေ ာသောအခါ၌ သင်တို့ကို ာ ၏ သိကြာ၏သာလျှင် ွင့်ထူစိုက်ထာ အောင်လံအဖျာ ်ကို လည် ကြ ည် ေ မော်၍ကြည့်ကြ ကုန်လော့ ထိုသို့ကြည့် ကျိုး ာ ၏သိကြာ၏ ွင့်ထူစိုက်ထာ အောင်လံဖျာ ်ကို လည်ကြ ည် ေ မော်ကြည့်ကြကုန်သော အသင်နတ်တို့၏သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေ နေခဲ့သော ကြောက်ြွ ခြင်, ထိတ်လန့်ခြင်, ကြက်သီး မွ ည် ထ ခြင် သည် အလိုအလျောက် စ်ခဏချင် ပျောက် ကွ ် လတ္တံ့

ငါ့ကိုမမြင်လျှင်။ ။ အကယ်၍ ငါသိကြား၏ လွှင့်ထူစိုက်ထားအပ်သော အောင်လံဖျားကိုလည်းကြွ ရှည်သော မျက်မကြည့်နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသို့ဖြစ်သော် "ပဇာပတိ" အမည်ရှိသည့် အသက်အဆင်အားဖြင့် ငါသိကြားနှင့်တူသော နတ်မင်း၏သော်လည်း ကောင်း၊ ထိုသို့မဟုတ် "ဝရုဏ" အမည်ရှိသည့် အသက်အဆင်အားဖြင့် ငါသိကြားနှင့်တူသော နတ်မင်း၏သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့မဟုတ် "ဤသာန" အမည်ရှိသည့် အသက်အဆင်အားဖြင့် ငါသိကြားနှင့်တူသော နတ်မင်း၏သော်လည်းကောင်း လွှင့်ထူစိုက်ထားအပ်သော အောင်လံဖျားကိုလည်းကြွ ရှည်သော မျက်၍ကြည့်ကြကုန်လော့။ ထိုသို့ကြည့်သော် ကျိုးစကား။ ထိုနတ်မင်းကြီးသုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး၏ လွှင့်ထူစိုက်ထားအပ်သော အောင်လံဖျားကိုလည်းကြွ ရှည်သော မျက်ကြည့်ကြကုန်သော သင်တို့၏သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေနေခဲ့သော ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည် အလိုအလျောက် တစ်ခဏချင်းပင် ပျောက်ကွယ်ကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့လျှင် သိကြားမင်းသည် စစ်ထိုးခါနီး ဖြစ်သော နတ်စစ်သည်တို့အား တိုက်တွန်းအားပေးစကားကို ပြောပြ၏။

မသေချာမပြောဆိုပါ ။ ။ ဘိက္ခုတို့၊ နတ်တို့သေဌ်နင်း သိကြားမင်း၏ လွှင့်ထူစိုက်ထားအပ်သော အောင်လံဖျားကိုလည်းကြွ ရှည်သော မျက်၍ကြည့်ကြကုန်သော၊ ထိုသို့မဟုတ် ပဇာပတိ၊ ဝရုဏ၊ ဤသာန အမည်ရှိ နတ်မင်းကြီးသုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး၏ လွှင့်ထူစိုက်ထားအပ်သော အောင်လံဖျားကိုလည်းကြွ ရှည်သော မျက်ကြည့်ကြကုန်သော ထိုနတ်စစ်သည်တို့အတွက် နေရာဖြစ်နေခဲ့သော ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည် လွတ်ကင်းနိုင်စွာ ပျောက်သော်လည်း ပျောက်ရာ၏၊ ထိုသို့မဟုတ် မလွတ်မကွာ မပျောက်ဘဲသော်လည်း ရှိရာ၏၊ ပျောက်ချင်မှ ပျောက်မည်ဟုလို၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ဘိက္ခုတို့၊ နတ်တို့သေဌ်နင်း သိကြားမင်းကိုယ်တိုင်သည် ပင်စားပ်မကုန်မှု = ရာဂ၊ စိတ်ဆိုးမှု = ဒေါသ၊ မကျေနပ်မှု = ဒေါသ၊ တွေဝေမှု = မောဟ မကင်းသေး။ ကြောက်လေ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လေ့ ထွက်ပြေးလေ့ရှိသေး၏။ ထိုသဘောတရားများ မကင်းသေး၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သေချာပေါ်ဂြာသည့်နည်း ။ ။ ဘိက္ခုတို့၊ ငါဘုရားကားမူ ဤသို့မိန့်တော်မူလို၏ "ဘိက္ခုတို့၊ တောကြီးမျက်မဲ၌ နေကြကုန်သော၊ သစ်ပင်အနီးအောက်၌ နေကြကုန်သော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ နေကြကုန်သော သင်တို့၏သန္တာန်၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည် အကယ်၍ ဖြစ်ပေလာကြအံ့၊ ထိုအချိန်မျိုး၌ ငါဘုရား၏ အရဟတာ အစရှိသည့် ဂုဏ်ကိုဖွားသော ဂုဏ်ကို အာရုံပြုကြ၊ အဖန်ဖန်အမှတ်ရ လိုက်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခုတို့၊ ထိုသို့ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြုလိုက်၊ အဖန်ဖန်အမှတ်ရ လိုက်ကြကုန်သော သင်တို့၏သန္တာန်၌ မူလဖြစ်ပေနေသော ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည် အလိုအလျောက် တစ်ခဏချင်းပင် ချုပ်ပျောက်ကွယ်ကုန်လတ္တံ့။

ငါ့ကိုမသတိမရလျှင် ။ ဘိက္ခုတို့၊ အကယ်၍ ငါဘုရားကို သင်တို့သတိမရနိုင်ကြလျှင် သွာက္ခာတတာ အစရှိသည့် ခြောက်ဖြာသော ဂုဏ်ပြည့်စုံသော တရားတော်ကို အာရုံပြုလိုက်ကြ၊ အဖန်ဖန်အမှတ်ရ လိုက်ကြကုန်လော့၊ ထိုသို့ တရားတော်ကို သတိမရနိုင်ကြပြန်လျှင် သုပ္ပဋိပန္နတာ အစရှိသည့် ကိုးဖြာသော ဂုဏ်ပြည့်စုံပေလတ်အံ့။ သံဃာတော်မြတ်ကို အာရုံ

ပြုလိုက်ကြ၊ အဖန်ဖန်အမှတ်ရ လိုက်ကြကုန်လော့။ ရဟန်းတို့ ... ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရားတော်ကိုဖြစ်စေ၊ အရိယာ သံဃာတော်ကိုဖြစ်စေ အာရုံပြုကြ၊ အဖန်ဖန်အမှတ်ရ လိုက်ကြကုန်သော သင်တို့၏ သန္တာန်၌ မူလက ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သော ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည် အလိုအလျောက် တစ်ခဏချင်း မှာပင် ချုပ်ငြိမ်းပျောက်ကွယ် ကုန်လတ္တံ့။

အကြောင်းရင်းလုံး ။ ရဟန်းတို့ ... အဘယ့်ကြောင့် ထိုသို့ ... နာ ... ပါ၏။ ... ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကို အာရုံပြုသော အခါ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်မှု၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထမှုများ ပျောက်ကွယ်ပျောက်ကွယ် သနည်း ဟူမူ ရဟန်းတို့ ... မြတ်စွာဘုရားတော်၏ သခင်၊ အရိယာ သံဃာတို့၏ အရှင်၊ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ... ကင်းကွာ၍ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင်သော ဘုရားရှင်ကို ... တိုင်ကပင် တပ်မက်နှစ်သက်မှု = ရာဂ၊ စိတ်ဆိုးမှု၊ မကျေနပ်မှု = ဒေါသ၊ တွေဝေမှု = မောဟတို့မှ အမြစ်ပြတ်ကင်း ပြီးဖြစ်၍ ကြောက်ရွံ့လေ့၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လေ့၊ ထွက်ပြေးလေ့မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဤသို့ ဟောတော်မူပြီးနောက် အောက်ပါ ဂါထာတို့ကိုလည်း ဆက်လက်၍ မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားအာရုံ ။ ... အရညေ ရုက္ခမူလေ၊ သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘယံ တုမှာက နော သိယာ။

ရဟန်းတို့ ... သင်တို့သည် လူသူကင်းပြတ်သော တောတောင်အရပ်၌ဖြစ်စေ၊ လူသူကင်းမဲ့သော သစ်ပင်ရင်း၌ဖြစ်စေ၊ မြို့ရွာတွန်သံ မဆူညံဘဲ လူသံတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ရာ အရပ်၌ဖြစ်စေ နေကြကုန်စဉ် ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင်သော ဘုရားရှင်ကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် အမှတ်ရ ကြကုန်လော့။ ထိုသို့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အာရုံ စိတ်၌ ထုံထားသည် ရှိသော် ... သင်တို့၏ သန္တာန်၌ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း စသော ဘေးသည် မဖြစ်ပေနိုင်ချေ။

တရားအာရုံ ။ ... နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

တစ်လောကလုံး၏ အကြီးအကဲဖြစ်တော်မူ၊ တစ်လောကလုံး၏ အထွတ်အမြတ် အာသဘ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်ကို အမှတ်မရနိုင်ခဲ့ကြလျှင် ထိုဘုရားရှင်သည် စ၊ လယ်၊ အဆုံး ပေါင်းရှိ သတ်မှတ် ကောင်းစွာဟောပြတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍ သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ထွက်ပေါက်မြောက်အောင် မချွတ် ဆောင်နိုင်စွမ်းသော တရားဖြစ်သည့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ္တိဟု ဆယ်ပါးတန်ပိုင်း မြတ်သော တရားတော်မြတ်ကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် အမှတ်ရ လိုက်ကြကုန်လော့။

သံဃာအာရုံ ။ ... နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

ဘုရားရှင်သည် စ၊ လယ်၊ အဆုံး သုံးပါးပေါင်းရှိ သတ်မှတ် ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူအပ်သော၊ သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ထွက်ပေါက်မြောက်အောင် မချွတ်ဆောင်နိုင်စွမ်းသော တရားဖြစ်သော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ္တိဟု ဆယ်ပါးတန်ပိုင်း မြတ်သော တရားတော်မြတ်ကို အမှတ်မရနိုင်ခဲ့ ကြလျှင် အတုမရှိ မြတ်ခေါင်ထိသည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု မျိုးစေ့စေ၏ ကြီးထွားမြင့်မား ရှင်သန်စွာ ... ဖြစ်သော ... ပါ အရိယာ ... မြတ်သံဃာကို အဖန် ဖန် အထပ်ထပ် အမှတ်ရ လိုက်ကြကုန်လော့။

အကျိုး ပုံ ေ ဖု သ န္တာနံ၊ မ္မံ သံဃဥ္စ ဘိက္ခေဝါ
ဘ ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ ၊ လောမဟံသော နှ ဟေသသတိ

ဘိက္ခုတို့ ၍ သို့ညွှန်ပြဆိုဆုံးမခဲ့သည့်အတိုင်း အံ့ချီးမကုန် ဘု င်၏ ကျေးဇူး က်ကို လည်း ကောင်း တွက် မကုန် တ တော်၏ ကျေးဇူး က်ကိုလည်း ကောင်း မျာ လှ ဖုံဖုံ အ ဂ သံဃာတော်အ င်မြတ်တို့၏ ကျေးဇူး က်ကိုလည်း ကောင်း အခါခါအထပ်ထပ် သ ဟုန် တ်ဖြင့် အမှတ် ကြကုန်သော သင်တို့၏ သန္တာန်၌ ကြောက် ခြင်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် ခြင်း ကြက်သီး မွ သင် ခြင်း သော ဘ အတန်တန် နှ်အသွ သွ အန္တ ဟူသမျှ သည် ချမဖြစ်ပေနိုင်တော့လတ္တံ့

ပေ ပေစိတ္တိသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နှ်ကျောင်း ကိုက်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု င်
	တ တော်	=	မိမိအပေ မောက်မော်စော်ကာ လာသူကို နည်းမှန် လမ်းမှန်ဖြင့် ခံကာကွ နည်း

ဓဇဂ္ဂသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ

အစွမ်း ထက် ဓင်္ဂသုတ် ဤ ဓင်္ဂသုတ်တော်ကာ ဘာသာ င်တို့ တ်ဖတ်ပူဇော်လေ့ ကြသော ပ တ်ကြီး သုတ်တွင် သတ္တမမြောက်သုတ်အဖြစ်ဖြင့် ပါ င်သော သုတ်တော်တည်း ဤ ဓင်္ဂသုတ်တော်လာသည့်အတိုင်း ဆင်ခြင်နှလုံး သွင်း ခြင်း ကြောင့် ကိုလူ သာ သော ဘ အန္တ နှ်အသွ သွ တို့မှ လွတ်ကင်း ချမ်း သာဖူး သူတို့၏ အ အတွက်ကာ မြောက်မြာ လှစွာ မ တွက်သာအောင်ပင် လေပြီ

လက်တွေ့ ထ္ထုတစ်ခု ထိုတွင် အခြာ အန္တ မျိုး တို့မှ လွတ်မြောက်ပုံထက် ဆူ ဆန်း နေသော အတိတ်မှဖြစ် ခဲ့သည့် ထ္ထုတစ်ခုကာ ေ ယ ပီမည်သော တစ် ၌ ဦး စေတီတစ်ဆူကို တည်ထာ ကြ၏ ထိုစေတီကို အ ံတေသုတ်လိမ်း နေစဉ် ဟန် တစ်ပါး သည် စေတီ၏ အထက်ပိုင် ထိပ်နား က်ပျော ဖူး အောက်၌ ပြုလုပ်ထား အပ်သော အကျ ပစ္စ မှ လိမ့်ကျကာ စေတီလုံး တ်အပြင်အတိုင်း လျှောကျလာ၏ စေတီအောက်ခြေ မြေပြင်၌ ှနေသော ဟန်း တော်တစ်ချို့က “ငါ့ ြင် ဇဂ္ဂ ပ တ်တော်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့လော့၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့လော့”ဟု သတိပေး ကြ၏ ကျလာသော ဟန် လည်း “ငါ့ကို ဇဂ္ဂ ပ တ်တော်သည် မ စောင့် ှောက်ပါစေသတည်”ဟု အ ဌာန်ပြုလိုက်၏ ထိုအခိုက်၌ပင် စေတီလုံး တ် မ်း ကြိုက် မှ အုတ် ချပ် တို့သည် ရုတ်တ က်ထွက်ပြူပေ လာကာ လှေကာ တစ်သဖွ တည်နေ၏ ကျလာသော ဟန် သည် ထို အုတ် ချပ်လှေကာ တစ်ပေ တင်နေလေသည် ထို့နောက် အထက်၌ ကျန် သူတို့က နွ ကြိုး လှေကာ ကို ချပေ ကြ၏ ထို ဟန် နွ ကြိုး လှေကာ ပေ သို့ က်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ထိုအုတ် ချပ်လည်း ထိုနေ မှ ပျောက်ကွ ကာ မူလတည်မြဲတိုင်း နေ ၌ ပြန်၍တည်နေကြကုန်၏ ဤကာ ဓဇဂ္ဂသုတ်တော်၏ လက် တွေ့အစွမ်း ပြခဲ့သော သက်သေခံ ထ္ထုတစ်ခုတည်း

ဓဇဂ္ဂသုတ်ပြီး၏

ပေ□ပစိတ္တိနှင့်သိကြာမင်း□ □□□အခါတစ်ပါး၌မုန့်မြတ်စွာသည်သော□တ္ထိမြို့ဇေတ□န်ကျောင်း□ တိုက်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏□□ထိုအခါ၌တစ်နေ့သ၌ဘု□ကျွန်သည်□□ဟန်ဖြေတော်တို့အား□ သိကြာမင်း□ပေ□ပစိတ္တိအသု□ကတို့နှင့်စပ်သောအကြောင်းအ□ကတစ်□ပ်ဖြင့်ဖြေအောက်ပါတ□ကြတို ဟောတော်မူ၏□□ဟောတော်မူပုံကား□□□

ဘိက္ခုတို့□□ရှေး□၌အထူး□ဖြစ်ဖူးသည်ကား□□တား□တိံသာနှင့်အသု□ကနတ်တို့၏စစ်□တပ်သဲသဲ □န်စစ်ပွဲသည်တစ်ခါကဖြစ်ပေ□ငါဆိုင်မိ၏□□ထိုသို့စစ်ထိုးဖို့□န်□ငါဆိုင်မိသောအခါအသု□က တို့၏မင်းဖြစ်သောဖြေ□ပစိတ္တိအသု□ကကြီးသည်သူ၏တပ်သားတို့အား□□အချင်းတို့□□□ ခုတား□ တိံသာနှင့်အသု□ကတို့စစ်ပွဲကြီးဖြစ်□□□အကယ်၍ငါတို့အသု□ကများတားအောင်နိုင်၍တား□ တိံသာနတ်တို့ရှုံးခဲ့လျှင်နတ်တို့၏အရှင်သိကြာမင်းတိုဖြေနှစ်ဖက်လက်နှစ်သွယ်နှင့်လည် ပင်းတိုပါ□ကြိုးတို့ဖြင့်ချည်ဖွဲ့တုပ်နှောင်ကာငါ၏□ကအသု□ကမြို့သို့ဖိုဆောင်ကြ□မည်”ဟုအမိန့် ပေးထား၏□

သိကြာမင်း□အဆဲခံ□ □□□□သိကြာမင်းကလည်း□သူ၏တပ်သားတို့အား□ထိုနည်းတူပင်နတ်တို့ ကအောင်နိုင်လျှင်ဖြေ□ပစိတ္တိအသု□ကကြီးတို□ကြိုးတို့ဖြင့်ချည်ဖွဲ့တုပ်နှောင်၍သုဓ□ကတား□တိံသာ သု□မ္မာသဘင်သို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့□န်အမိန့်ပေးမှာထား၏□□ထိုအကြိမ်၌တား□တိံသာနတ်တို့က စစ်နိုင်လေသည်□ထို့ကြောင့်နတ်စစ်သည်တို့သည်ဖြေ□ပစိတ္တိအသု□ကကြီးတို□ကြိုးတို့ဖြင့်ဖမ်း□ ဆီးတုပ်နှောင်ကာသု□မ္မာသဘင်သို့ခေါ်ဆောင်လာကြကုန်၏□□ဘိက္ခုတို့□□ထိုအခါ□ကြိုးအတုပ် အနှောင်ခံ□သောဖြေ□ပစိတ္တိအသု□ကကြီးသည်သု□မ္မာသဘင်သို့□□ဝင်၌လည်းကောင်း□ထွက် စဉ်၌လည်းကောင်း□သိကြာမင်းတိုအမျိုးမျိုးသော□□တ်ညံ့ကြမ်းတမ်းသောစကားတို့ဖြင့်ဆဲ□□ ၏□ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၏□

သိကြာမင်းနှင့်မာတလိတို့၏စကား□□ည်လုပ္ပဲ

ကြောက်လို့ငံ့ခံသလား□ □□□□□ထိုသို့ဖြေ□ပစိတ္တိအသု□ကကြီးကသိကြာမင်းတိုဆဲ□□ခြိမ်း□ ခြောက်မောင်းမဲနေပါလျက်မည်သို့မျှတုန့်ပြန်ပြောဆိုခြင်းမပြုသောသိကြာမင်းတိုသိကြာ□ မင်း၏အထောက်အကူဖြစ်သောမာတလိနတ်သားက□အောက်ပါ□ထာဖြင့်ဖြေမေး၏□

မာတလိ□ □□□□□□□ဘ□ဂါန်မဃ□သက္က□□ဗ္ဗလျာ□နော□တိတိက္ခသိ□
　　　　သုဏန္တော□ရုသံ□□စံ□သမ္မုခါ□ဖြေ□ပစိတ္တိနော□

အရှင်သိကြာမင်း□□□မိမိ၏မျက်မှောက်၌ပင်ဖြေ□ပစိတ္တိအသု□က၏□□□တ်မာခက်ထန်ဆဲ□□ ခြိမ်းခြောက်သံကိုနားဆံ့မျှကြားနေ□ပါလျက်□ထိုသို့ဆဲ□□ခြိမ်းခြောက်မှုကို□ထိတ်လန့် မကင်း□ကြောက်□့ခြင်းကြောင့်ဖြေတုန့်မပြန်□သည်ဖြစ်၍နေပါသလော□သို့မဟုတ်တုန့်ပြန်နိုင် □န်စွမ်းအင်နဲ့ချိအားမရှိခြင်းကြောင့်□သည်ဖြစ်၍နေပါသလော□

သိကြာမင်း□ □□□□□□□နာဟံ□ဘ□ဂါန်□□ဗ္ဗလျာ□ခမာမိဖြေ□ပစိတ္တိနော□
　　　　ကထံ□ိ□□ရှာ□□သော□□ညျူ□တာလေနဖ□□သံ□ုဇေ□

အမောင်မာတလိ□□□ငါသည်ဖြေ□ပစိတ္တိအသု□ကအား□□ထိတ်လန့်မကင်း□ကြောက်□့ခြင်း□

ကြောင့်မတုန့်မပြန်သည်ခံနေသည်လည်းမဟုတ်၊ တုန့်ပြန်နိုင်နိုင်စွမ်းအင်နံ့ချိအားမရှိခြင်း ကြောင့်သည်းခံနေသည်လည်းမဟုတ်၊ မှန်၏၊ ဤကဲ့သို့ ခမ်းဆင်ခြင်အမြော်အမြင်ရှိသူမျိုးတာ အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာကင်းလူမိုက်လူဖျင်နှင့်အဘ ကြောင့်တုဖက်ငြင်းဆိုင်ပြိုင် နေအံ့နည်း။

မာတလိ ။ ဘိငြ ဂ္ဂဟာလာဖဘိဇ္ဇေ ျုနောဖသသဖ ီသေ ကော တသ္မာဘုသေန ။ ဣေ ္ဗနာ ၊ ဂေါဟာလံနိသေ ေ

အနုင်သိကြာမင်း၊ စိတ်ထားဆိုးသွမ်းလူကြမ်းလူမိုက်တို့ကို အက ၍တားမြစ်နှိမ်နင်း သူမရှိခဲ့လျှင် အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာကင်း ထိုလူမိုက်လူဖျင်တို့သည် မိမိသူတစ်ပါး များ အပြားတိုတွေတွေဆက်ကြေတိုတက်၍ဖျက်ဆီးလေကုန်ရာ၏၊ ထိုသို့သောအင တိုမြော် တွေ့မိသောကြောင့် ပညာရှိလူလိမ္မာသည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိမ်နင်းကြောင်း ဏ်ဖြင့် စိတ် ထားဆိုးသွမ်းလူကြမ်းလူမိုက်ကိုမလှုပ်နိုင်အောင်ချုပ်ကိုင်တားမြစ်ထားရာ၏။

သိကြာမင်း ။ တေ အဟံမညေ၊ ဟာလသသဖ ီသေ နံ့ ပ သက္ကံပိတံဉတွာ၊ ဂ သတောဉပသမ္မတိ

အမောင်မာတလိ၊ တစ်ဖက်သာပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြင်းစွာအမျက်ထ ီသထွက်နေသည်ကိုသိ သည်ရှိသော်လိမ္မာမြော်မြင်အကြင်သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိတရား လက်ကိုင်ထားလျက် လှုပ်ရှားမသွေ ငြိမ်သက်စွာနေ၏၊ ဤသို့ သတိလက်ကိုင်ဖြင့် ငြိမ်သက်အေးဆေးစွာနေနိုင် ခြင်းကိုသာ စိတ်ထားဆိုးသွမ်းလူကြမ်းလူမိုက်ကိုတားမြစ်နည်းလမ်းမှန်ဟူ၍ ဖန်မသွေ ငါမှတ်ထင်ပေ၏။

မာတလိ ။ တေ တိတိက္ခာ ၊ ဋ္ဌံ ဖသသာမိ ီသ ။ ဒ ီနံ မညတိ ဟာလော၊ ဘာ ဂမျော ဲ တိတိက္ခတိ အဇ္ဈာရုဟတိ မေ္မဓော၊ ေ ီ ဘိငြ ဂ္ဂဖလာ နံ့

အနုင်သိကြာမင်း၊ စိတ်ထားဆိုးသွမ်းလူကြမ်းလူမိုက်သည် အလိမ္မာဉာဏ်ဖြင့်သည်းခံနေ သူကို "ဤအကောင်သည် ငါ့အား စိတ်လန့်မကင်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းကြောင့်သည်းခံနေ၏" ဟူ၍ မှတ်ထင်အောက်မေ့တတ်၏၊ ထိုသို့မှတ်ထင်အောက်မေ့ခြင်းကြောင့်ပင် တောလ ပြင်ထဲ နွားနှင့် အားနည်းညှိုးချုံ့ချိုရှိတာအင ထွက်၍ပြေးသောနွားတိုနိုင်သည့်နွားနှင့်များပြား သောင်းသောင်း ဘဝမှာကြည့်နေသည့်နွား အပေါင်းသည် ဖြောင်းဖြောင်းဖြိုးဖြိုး နောက်မှလိုက် ကာလွှမ်းမိုးသကဲ့သို့ ထိုအတူပင် ခင်ခြင်ဉာဏ်ကင်း လူဖျင်လူမိုက်သည် အလိမ္မာဉာဏ်ဖြင့် သည်းခံနေသူကိုတို၍တစ်မျိုး လွှမ်းမိုးလာတတ်၏၊ တစ်ဆင့်တို၍ ဤသို့လွှမ်းမိုးလာခြင်းတို ပင်သည်းခံခြင်းအတွက် ပြစ်ချက် လာဘ်ဟူ၍ တွေ့နှပ်သိမြင်မှတ်ထင်၍နေပါ၏။

သိကြာမင်း ။ ကာမံမညတု ဝါ မာ ၊ ဘာ ဂမျော ဲ တိတိက္ခတိ သဒတ္ထပရမာ အတ္ထာ၊ ခန္တျာ ဘိငြ ဂ္ဂန ဇ္ဇတိ

အမောင်မာတလိ စိတ်ထား ဆိုး သွမ်း လူကြမ်း လူမိုက်က “ ကြ၍သူသည် ၏အား ကြောက်ခြင်း ကြောင့် အောင့်အည်း သည်း ခံနေ ၏” ဟူ၍ မှတ်ထင်လိုမူလည်း မှတ်ထင်ပါစေ၊ မမှတ်ထင် လိုမူလည်း မမှတ်ထင်စေ ထင်ထင် မထင်ထင်ဟူလို အကျိုး တ ဟူသမျှတို့သည် မိမိ အကျိုး သာလျှင် လွန်ကဲသောအတိုင်း အ ည် ကုန်၏ အကျိုး တ များ တွင် မိမိမှာ အပ် သောအကျိုး ကိုသာ အ ကထား မည် မိမိမှာ ကောင်း ကျိုး မ ကိုသာ စဉ် စား မည်ဟူလို မှန်၏၊ အသိအလိမ္မာဉာဏ်ဖြင့် သည်း ခံနိုင်ခြင်း ထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သော တ တ ား စိစစ် ကေန် အမှန်မ ချေ

ေ ဂ တ ေ ဖလ ါ သန္တော၊ ပ္ပလသဿ တိတိက္ခတိ
တမာဟု ပ မံ ခန္တိံ၊ နိစ္စံ ခမတိ ပ္ပလော

စု မ် ေ မျာ်မြင် အကြင်သူတော်စင်သည် စင်စစ် မိမိကအား သူ အသား သူ ဖြစ်ပါလျက် စွမ်း အင်နည်း၍ အား မ သူအား သည်း ခံ၏ ထိုသို့ မိမိကနိုင်ပါလျက် သည်း ခံသူ၏ သည်း ခံခြင်း မျိုး ကိုသာ ထူ ကဲမြင့်မြတ် ခန္တီ ဂတ်ဟူ၍ ဘု စ သာ ပု ္ဂိုလ်များ တို့ လေ ား ကြည့်ဖြူ ဟော မိန့်တော်မူကြကုန်၏ မှန်၏၊ စွမ်း အင်နန ်အား မကြွ ်သူမူကား အမြဲပုံသေ သည်း ခံ၍ နေ ေပ၏

အဗလံ တံ ဗလံ အာဟု၊ သဿ ာလဗလံ ဗလံ
ဗလဿ မ္မ ုတ္တဿ၊ ပ ိ တ္တာ န ိ ဇ္ဇတိ

အမောင်မာတလိ အကြင်ပု ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ ဆင်ကန် တာတိ သဘောမျိုး သို့ အကျိုး မပ္ပာ လူမိုက်အား ဟူသော အစွမ်း သည်ဖြစ်၏ ထိုလူမိုက်၏အား မျိုး တို့ အား စွမ် အစစ် မဖြစ် ပါဘဲလျက် “ အား စွမ် ” ဟူသာ သူငါဖုံဖုံ ခ ခ ပြောဆိုနေကြကုန်၏ ကျွေမှထောင့် တ ဂ တို စောင့်သူ၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော သည်း ခံခြင်း စ သော အား တို့ကား တုံ့ပြန်တုပြိုင် ပြောဆိုနိုင်သူ တစ်လူတစ်ေ ဂက်မျှ ပေ ပါက် ဂ ဖွေ မ နိုင်ပါချေ

တသေဿ တေန ါ ိပိ ေ ဂ၊ ေ ဂ တ ု ္ဒ ပ ိ ကုဇ္ဈတိ
ကု ္ဒံ အပ္ပ ိ ကုဇ္ဈန္တော၊ သ ါမံ ဇေတိ ဒ္ဓ

အမောင်မာတလိ မိမိအပေ ်သွမ်း ကျ ်ဖောက်ဖျက် စိတ်ဆိုး အမျက်ထွက်သူကို တုံ့ဖန် အမျက် ပြန်၍ထွက်သူအဖို့ ထိုသို့ ါသလွှမ်း မိုး တုန့်ပြန်စိတ်ဆိုး ခြင်း ကြောင့်ပင် ပထမအမျက် ထွက်သူထက် ဆို၍ ု တ်ညံ့ခြင်း ဖြစ်လေတော့၏ မိမိအား အမျက်ထွက်သူကို တုန့်ပြန်ခုခံ အမျက်ပြန်၍မထွက်သူသည်ကား အောင်နိုင်ခဲသော စစ်ပွဲကြီး တစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲအောင်မြင်သူပင် ဖြစ်တော့၏

ဉဘိန္နမတ္ထံ စ တိ၊ အတ္တနော စ ပ ဿ စ
ပ ံ သင်္ကံ ပိတံ ဉတ္တာ၊ ေ ဂ သတော ဉပသမ္မတိ

အမောင်မာတလိ မိမိအပေ ်သွမ်း ကျ ်ဖောက်ဖျက် အမျက်ထွက်သူ တစ်ပါး သောလူကို ပြင်း စွာအမျက် ါသထွက်နေမှန် ကို သိပါလျက် လိမ္မာမျော်မြင် အကြင်သူတော်စင်သည် သတိ

တ□ဂါ□□လက်ကိုင်ထား□တာ□မပွာ□အမျက်□ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ပင်□နေနိုင်၏□□ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား□ မိမိသူတစ်ပါး□□□□ပါး□အကျိုး□□သ□ ပို□ကျင့်ဆောင်□ဂ□ဂကာ်၏□

ဉဘိန္န□တိကိစ္စ ဿန်း၊ □အတ္တနော□စ□ပ□သော□စ□
ဗနာ□ည ္တိ□ာလောတိ၊ □ □□မ္ဗသေ□အကော□ဋ□□

□တ်ံ့ဖန်အမျက်□ပြန်၍မထွက်ဘဲ□ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်□နေနိုင်သူသည် □မိမိသူတစ်ပါး□နှစ်ဦး□ သာ□ကို□ဆေ□ဖြင့်ကုစား□□ဂ□ဂကာ်၏□□□ထိုသို့□ခန္တီတ□ဂါ□□လက်ကိုင်ထား၍□ကုစား□ပေတတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကိုပင်□□သစ္စာ□□□ပါး□□အ□ဋ□ ဂတို့တ□ဂါ၌□□ငစာ□ကျွမ်□ကျင်□မြော်မြင်ဉာဏ်မကိန်□ ပုထုဇဉ်လူပြိန်□တို့က□"လူဖျင်□□လူနုံ"ဟူ၍မှတ်ထင်ထား□ကြကုန်၏□□□၍နောက်ဆုံး□□□□ဂါထာကို ဗျေ့ပြောဟ္မဏာသံ□ုတ်၊□□□□□အက္ကောသသုတ်၌လည်း□□□ခဲ့ပြီး□□

ဤမှာဆိုဖွ□ အဘာ□ ဋ္ဌိအံ့□ □□□□ဘိက္ခုတို့□□မိမိ၏□ □ု□တကောင်းမှုကံအဋ္ဌိန်၏အကျိုး□ကို မှီ၍□အသက်□ုင်□သူဖြစ်၍□တာ□တိံသာနတ်တို့၏□အစိုး□ရ□□အကြီး□အကဲမင်း□အဖြစ်ပြု□သော နတ်တို့သေဌ်နင်း□□သိကြာ□မင်း□ဖြစ်နေလျက်ပင်□□ဖြစ်နေတာတောင်မှ□□သည်း□ခံခြင်း□□ကောင်း□ သောအမှု၌□မွေ့လျော်ခြင်း□၏□□ကျက်ကျေးမှု□တို့□ချီး□ကျူး□ပြောဆိုတုံသေ□၏□□ထို့ကြောင့်□ါဘု□ဂ□၏ တ□ဂါ□သဖြင့်ဆုံး□မအပ်□ဂ□၍သာသနာတော်၌□ကျင့်ကြကုန်သော□သင်တို့အဖို့မှုကား□□သည်း□ခံ ခြင်း□□ကောင်း□သောအမှု၌□မွေ့လျော်ခြင်း□သည်သာ□ကောင်း□မြတ်တင့်တ□ ပေ□ဂ၏□□□သာသနာ့ □နှ်ထမ်□□□ုင်,□ဟာန်□တို့အဖို့မှာမူ□သည်း□ခံခြင်း□□ကောင်း□သောအမှု၌□မွေ့လျော်ခြင်း□သည်□မချ ဋ္ဌ□မည်□□ထိုသို့ဋ္ဌ□□ပြည့်စုံ□မည့်အ□□အတွက်□အထူး□ဆိုဖွ□ အဘာ□ ဋ္ဌ□တော့အံ့နည်း□ဟူလို□□ □ပေ□ပစိတ္တိသုတ်ပြီး၏□

□□သုဘာသိတဇ□ သုတ်

□□□□ ဌာန = သာ□တ္ထိမြို့□□ဇေတ□န်ကျောင်း□တိုက်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□ဂ□□ုင်□
တ□ဂါ□တော် = သိကြာ□မင်း□နှင့်□ေ□ပစိတ္တိအသူ□ဂမင်း□တို့□မိမိအပေ□ စော်ကား□သူကို□တုန့်ပြန်ခုခံနည်း□နှင့်စပ်၍□စကား□စစ် ထိုးပုံ□

သိကြား□နှင့်□ေ□ပစိတ္တိအသူ□ဂတို့၏□စကား□□ည်လုပွဲ

အခါတစ်ပါး၌□မု□မြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်း□တိုက်၌□သီတင်း□သုံး□တော်မူ၏□ ထိုအခါ□တစ်နေ့သ၌□ဘု□ဂ□□ုင်သည်□□ဟာန်□တော်တို့အား□□သိကြား□နှင့်□ေ□ပစိတ္တိအသူ□ဂတို့၏ စကား□စစ်ထိုး□ခြင်း□နှင့်စပ်သော□အကြောင်း□အ□ဂတစ်□ပ်ဖြင့်□အောက်ပါတ□ဂါ□ကို□ဟောတော်မူ ၏□□ဟောပုံကား□□□

စစ်ပွဲ□□င်ဆိုင်□ □ဘိက္ခုတို့□ □ု□၌အထူး□□ဖြစ်ဖူး□သည်ကား□□□□တာ□တိံသာနှင့်အသူ□ဂနတ်တို့ ၏□ချဉ်□တပ်သဲသဲ□□နှစ်စစ်ပွဲသည်□တစ်ခါက□ဖြစ်ပေ□□င်ဆိုင်မိ၏□□ထိုသို့□စစ်ထိုးဖို့□နှ□□င်ဆိုင်မိ

သောအခါ အသူ ာတို့၏မင် ဖြစ်သော ပစိတ္တိအသူ န်သည် နတ်တို့၏မင် ဖြစ်သော သိကြာ ကို ၍သို့စကား ဆို၏

ပေစိတ္တိ အိုသိကြာမင် အသင်နှင့် ၫွန်ပ်တို့၏ ခုတစ်ကြိမ် စ်ပွဲ ် ကား ကို သာလွန်မြင့်မြတ်အောင် ပြောဆိုနိုင်ခဲ့သူက အနိုင် ခြင် အောင်မြင်ခြင် ဖြစ်ပါစေ ကား ာ သာလွန်အောင်ပြောဆိုခြင် ဖြင့် အနိုင်အရှုံး ဆုံး ဖြတ်ကြပါစို့ ကား ည်လုကြပါစို့ဟူလို

သိကြာမင် ကောင် ပစိတ္တိအသူ န် ပါစေ ထိုနောက်နတ်ပ သတ်နှင့် အသူ ာ ပ သတ် နစ်ဖက်လုံး မှ အကဲဖြတ်နတ်ကြီးများ ကို ချ ် တင်မြောက်ကြကုန်၏ ထိုနောက် ဆက်လက်၍

ပေစိတ္တိ အိုသိကြာမင် ထာကို တ်ဆိုပါလော့

သိကြာမင် အို ပစိတ္တိ ၍တာ တ်သာနတ်ပြည်၌ အသင်အသူ ာတို့သည် အလျင် ပထမ ကြသောနတ်တို့တည် ထို့ကြောင့် အသင်က ပြီး ထာကို တ်ဆိုပါလော့

ပေစိတ္တိ ဘိ ဟေ ာလာ ဘိဇ္ဇေ ူ နော သသ ပ သေ ကော
တသ္မာ ာ သေန ဏ္ဍေ န ေ ာ ာလံ နိ သေ

၍ ထာမြန်မာပြန်နှင့်တကွ ၍သုတ် ် နောက်၌လာမည့် အခြေအတင် ထာများ၏ မြန်မာပြန်ကို ပစိတ္တိသုတ်၊ ပိုဒ်နံပါတ် တွင် ပြန်ကြည့်ပါ ထိုသုတ်၌ ာတလိနှင့် သိကြာမင် အခြေအတင်ပြော၍ ၍သုတ်၌ ပစိတ္တိအသူ ာနှင့် သိကြာမင် ပြောသည်သာ ထူ၏

ဘု ား ဘိက္ခုတို့ ၍ကဲ့သို့ ပစိတ္တိအသူ ာက ထာ တ်ဆို ပြောပြလိုက်လျှင် အသူ ာတို့သည် မြောက်နှစ်သက် အား ကျကြညာ ကောင် ဘာပေ ကြကုန်၏ နတ်တို့သည်ကာ အသံမထွက် ငြိမ်သက်စွာသာ နေကြကုန်၏ ဘိက္ခုတို့ ထို့နောက် ပ စိတ္တိအသူ ာက သိကြာမင် ကို ထာဆို န် တိုက်တွန်း၏

သိကြာမင် တေ အပ်ံ ဖြ ော သသ ပ သေ ်
ပ သက် ပိတံ တ္တာ ဂ သ တော ပသမ္မတိ
မြန်မာပြန် ့သုတ်ပြန်ကြည့်

ဘု ား ဘိက္ခုတို့ နတ်တို့၏အ ်ဖြစ်သော သိကြာမင် ၍ ထာစကား ဖြင့် ပြန်၍ချေပပြောဆိုအပ်သည် သော် နတ်တို့သည် မြောက်နှစ်သက် အား ကျကြညာ ကောင် ဘာပေ ကြကုန်၏ အသူ ာတို့ကာ အသံမထွက် ငြိမ်သက်စွာသာ နေကြကုန်၏ ဘိက္ခုတို့ ထို့နောက် သိကြာမင် ပစိတ္တိအသူ ာကို အခြာ ထာဆိုနိုင် ပြန်၏

ပေစိတ္တိ တေ တိတိက္ခာ ၊ ဖွံ သသာမိ သ
နံ ညတိ ာလော ဘာ ဂ ျော ် တိတိက္ခတိ
အဇ္ဈာရုဟတိ မွေ ၊ ဘိ ေ ာ လာ န်
မြန်မာပြန် ့သုတ်ပြန်ကြည့်

ဘုရားလောင်း။ ။ ရဟန်းတို့ ... ဝေပစိတ္တိအသူရာကြီး၏ ဂါထာစကားဖြင့် ချေဖန်ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော် အသူရာတို့သည် ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်အားရကြကုန်၏၊ နတ်တို့သည်ကား အသံမထွက် ငြိမ်သက်စွာသာ နေကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ... ထို့နောက် ဝေပစိတ္တိအသူရာမင်းသည် သိကြားမင်းကို အခြားသော ဂါထာကို ဆိုခိုင်းပြန်၏။

သိကြားမင်း။ ။ ...ကာမံ မယာ သုတံ ... ဂ ... တိတိက္ခတိ၊
သ ... တ္တ ... အတ္တ ... ချ ... တိ၊
... ဂ ... ဖလ ... သန္တော ... ဗလသ ... တိတိက္ခတိ၊
တမာဟု ... မံ ... နိစ္စံ ခမတိ ... ဗ္ဗလော။
အဗလံ ... ဗလံ အာဟု၊ ... သ ... လဗလံ ... လံ၊
ဗလဿ ... မ္မ ... တ္တဿ၊ ... တ္တာ ... ဒ္ဓတိ၊
တဿေဝ ... တေန ... ပိ ... ဂ ... ဂ ... ကု ... ကုဇ္ဈတိ၊
ကုဒ္ဓံ အပ္ပ ... ကုဇ္ဈန္တော ... သ ... ဇေတိ ... ဒ္ဓ ...
ဥဘိန္နမတ္ထံ ... တိ၊ အတ္တနော စ ... သ စ၊
ပ ... သက်ံ ပိတံ ... တွာ ... ဂ ... သတော ... ပသမ္မတိ၊
ဥဘိန္နံ ... တိကိစ္ဆန္တာနံ၊ အတ္တနော စ ... သ စ၊
ဇနာ ... ညန္တိ ... လောတိ ... မ္မဿ အကော ... ။
မြန်မာပြန်တို့ကို ... ရှုသုတ်ပြန်ကြည့်ပါ။

ဘုရားလောင်း။ ။ ရဟန်းတို့ ... နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် ... ဂါထာတို့ကို ... ဆိုချေပအပ်ကုန်သည်ရှိသော် နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်အားရကြကုန်၏၊ ... သြဘာပေးကြကုန်၏၊ အသူရာတို့ကား အသံမထွက် ငြိမ်သက်စွာ နေကြကုန်၏။

အရှုံးနှင့်အနိုင်။ ။ ရဟန်းတို့ ... ထိုသို့ နှစ်ဦး နှစ်ဖက်စကား အခြေအတင် ပြောဆိုမှုပြီးဆုံးသောအခါ နတ်နှင့် အသူရာပရိသတ်မှ အကဲဖြတ်နတ်ကြီးတို့သည် ဝေပစိတ္တိအသူရာမင်း ... ဆိုပြောပြအပ်သော ဂါထာစကားတို့သည် ဓားတုတ်သံ၊ ... သံ၊ လက်နက်သံ ပါနေကုန်၏၊ ထိုသို့ ဓားတုတ်သံ၊ ... သံစသော လက်နက်သံ ပါနေခြင်းကြောင့် ငြင်းခုံကြောင်း ... လက်ထိပါကြောင်း ... ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်နေချေ၏၊ နတ်တို့၏ အရှင် သိကြားမင်း ... ဆိုအပ်သော ဂါထာတို့ကား ဓားတုတ်သံ၊ ... သံ၊ လက်နက်သံ မပါ၊ ထို့ကြောင့် ငြင်းခုံကြောင်း ... လက်ထိပါကြောင်း ... ဖြစ်ကြောင်း မဖြစ်၊ ... တင်ပြအပ်ခဲ့သော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော စကားဖြင့် သိကြားမင်း၏ အောင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါစေ၏” ဟု ပြောဆိုဆုံးဖြတ်ကာ သိကြားမင်းကို အနိုင်ပေးကြလေ၏၊ ရဟန်းတို့ ... တစ်ကြိမ်စစ်ပွဲ၌ သိကြားမင်းသည် စကား ... ကောင်းကြောင့် အနိုင်ရလေသည်။

သုဘာသိတဇယ သုတ် ပြီး၏။

□□ကုလာ□ကသုတ်

□□□□	ဌာန	=	သာ□တ္ထိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်း□ိုက်□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□ား□င်□
	တ□ားတော်	=	မိမိပြုသမျှ□ံ□မည့်သူအပေါ်□မေတ္တာထား□ြင်း□ကြောင့် နတ်တို့ရှိ□ျှ အသူ□ာတို့နိုင်□ာမှ□သိကြာ□မင်း□ာ□ာ□ာ□ သဖြင့်ပြန်နိုင်□

အခါတစ်ပါး□ှို မု□ မြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်း□ိုက်□ှ□ိတင်□သုံး□နေတော်မူ□၏□ထိုအခါ□တစ်နေ့သ□ှ ဘု□ား□င်သည်□□ဟန်□တော်တို့အား□ဟာ□တိံသာနတ်တို့နှင့် အသူ□ာတို့၏□စစ်ပွဲနှင့်စပ်သော□အကြောင်း□အ□ာ□တစ်□ပ်ဖြင့်□အောက်ပါတ□ား□ို□ဟောတော်မူ□၏□

ဘိက္ခုတို့□□□□ ှ□ှ အထူ□□ဖြစ်ဖူး□သည်ကာ□□ဟာ□တိံသာနှင့်အသူ□ာနတ်တို့၏□ချဉ်□ပ်သဲသဲ□န်စစ်ပွဲသည်□တစ်ခါက□ဖြစ်ပေ□င်ဆိုင်မိ□၏□ဘိက္ခုတို့□□□ထိုအကြိမ်စစ်ပွဲ□ှ အသူ□ာတို့ကနိုင်□ျှ နတ်တို့ကရှုံး□ကုန်□၏□ဘိက္ခုတို့□□စစ်ရှုံး□ကုန်သော□နတ်တို့သည်□မြောက်ဖက်အ□ပ်သို့□ ှ□ှရှု တက်ပြေးကြကုန်□၏□စစ်နိုင်သော□အသူ□ာတို့သည်□ထိုတက်ပြေးကြကုန်သော□နတ်တို့၏နောက်သို့ လိုက်ကြကုန်□၏□

[သိကြား□မင်း□သည်လည်း□□မာတလိနှင့်အတူ□□ထား□စီး□ျှ□ထွက်ခွါလာခဲ့□ာ□□ငှန်မျာ□စွာတို့□ှိတင်□နေထိုင်□ာ□လက်ပံတောကြီး□အနီး□သို့□□ောက်လာ□၏□□□ထား□၏အသံ၊ □□ထား□ှ□တန်ဆာဆင်□န်ဆွဲချိတ်ထား□အပ်ကုန်သော□□ှချေွချေ□စသည်တို့၏အသံ၊ □အာဇာနည်မြင်း□တို့၏ဟီသံ၊ □တံခွန်အောင်လံတို့၏□လေခတ်သံဖြင့်□တဖျပ်ဖျပ်မြည်သံတို့ကြောင့် □လက်ပံတောကြီး□ှ□ှိသည့်□□ငှန်ငှက်မျာ□စွာတို့သည်□လန့်ဖျပ်□ျှ ပျံသန်း□ထွက်ပြေးကြကုန်□၏□□အား□အင်□ ှ င်□□ု□□ငှန်အိုကြီး□မျာ□နှင့်□အမွေး□အတောင်မစုံသေး□သည့်□□ငှန်င□ ကလေး□တို့သည်သာ□မပျံနိုင်ဘဲ□အသိုက်ထဲ□ှ အော်ဟစ်ဆူညံ□ျှ □ကျန်□စ်ကြကုန်□၏□ထိုအကြောင်း□ကိုသိ□သော□သိကြား□မင်း□သည်□အောက်ပါစကား□ကို□မာတလိအား□□ပြော□၏□ □□ှ□လေ□ထောင့်ကွင်း□တွင်း□စကား□တို့ကား□□ပါဠိတော်□ှ□ိုက်ရိုက်မလာ၊ □အဋ္ဌကထာမှ□စကား□မျာ□တည်း□□□

သိကြား□မင်း□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ ကုလာ□ကာ□မာတလိ□သိမ္ဗလိသ္မိံ၊
ဤသာမုခေန□ပ□□ဇ္ဇ□ သ ဗ□
ကာမံ□စဇာမ□အသုရေ□သု□ါဏံ၊
မာ□ိ□ မေ□□ဇာ□ကုလာ□ကာ□အဟေသုံ□

အမောင်မာတလိ□□□□ငှန်သံသောသော□ဤလက်ပံတောကြီး□ှ□ှ □□ငှန်ငှက်တို့၏□အသိုက်မျာ□□ကြကုန်□၏□ထို□ငှန်ငှက်သိုက်တို့ကို□ငါတို့စီး□သွား□သည့်□ဤ□ထား□ဦး□ဖြင့်□မတိုက်ခိုက်မိအောင်□ ှ□ှ င်လွှဲမောင်း□နှင်ပါလော့□□အကယ်□ ျှ□ ငါတို့သည်□ဤသို့□ှောင်□□ကံ□□□သဖြင့်အသူ□ာစစ်သည်တို့၏လက်ထဲ□ှ□မ်□ိကာ□အသက်ကို□စွန့်ကြ□စေကာမူ□ဤ□ငှန်ငှက်တို့ကိုကား□အသိုက်မဲ့□အိုး□အိမ်မဲ့□ဖြစ်အောင်□မပြုလုပ်ပါလေနဲ့□

မေတ္တာ၏တန်ခိုး။ ။ ဘိက္ခုတို့ ထိုသို့ သိကြားမင်းက အမိန့်ရှိသောအခါ မာတလိသည် "ကောင်းပါပြီအရှင်" ဟု ဝန်ခံ၍ အာဇာနည်မြင်းတစ်ထောင်တက် ဥဒ်အပ်သော ရထားကို နောက်သို့ပြန်၍ လှည့်လိုက်လေ၏။ ဘိက္ခုတို့ ထိုသို့ သိကြားမင်း၏ ရထားဦး ပြန်လှည့်လာသည်ကို မြင်ကြသောအခါ အသူရာတို့သည် "ငါတို့ကို ပြန်လည်၍ ခုခံတိုက်ခိုက်စစ်ထိုးတော့မည်" ဟု မှတ်ထင်ကြောက်ရွံ့ကာ ထွက်ပြေးကြကုန်လျက် အသူရာပြည်သို့သာ ပြန်၍ ဝင်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခုတို့ ဤသို့လျှင် နတ်တို့သခင် သိကြားမင်း၏ ဂဠုန်ငှက်ငယ်တို့အပေါ်၌ မေတ္တာ, ကရုဏာတရားကြောင့် အသူရာတို့ကို အောင်မြင်ခြင်းသည် တစ်ခါက ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေသည်။

ကုလာဝကသုတ်ပြီး၏။

[illegible] နဒုဗ္ဘိယ သုတ်

[illegible]

ဌာန	=	သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
တရားတော်	=	နတ်သိကြား၊ အသူရာတို့လည်း [illegible]ကျိန်စာဆိုကြပုံ။

အကြံနှင့်အလုပ်။ ။ အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် သိကြားမင်းနှင့် ဝေပစိတ္တိအသူရာတို့နှင့်စပ်သော အကြောင်းအရာ တစ်ခုဖြင့် အောက်ပါတရားကို ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုတို့ ရှေး၌ အထူးဖြစ်ဖူးသည်ကား၊ အခါတစ်ပါး၌ နတ်တို့သခင် သိကြားမင်း၏ သန္တာန်၌ "ငါ၏ ရန်သူအစစ်မှန်ဖြစ်သူ အပေါ်၌ ပင် ငါသည် မပြစ်မှားတော့အံ့" ဟု တစ်ယောက်တည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ [illegible]နေစဉ် အကြံအစည်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုတို့ သိကြားမင်း၏ ထိုအကြံကို ဝေပစိတ္တိအသူရာသည် မိမိစိတ်ဖြင့် သိ၍ သိကြားမင်းရှိရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်သောဟု [illegible]၏။ ဘိက္ခုတို့ သိကြားမင်းသည် ဝေပစိတ္တိအသူရာကို အဝေး၌ပင် လာနေသည်ကို မြင်၍ "အိုဝေပစိတ္တိ ရပ်လော့၊ အသင့်ကို ငါသည် ဖမ်းယူအပ်ပြီ" ဟု ခုပင်ဖမ်းလိုက်ပြီဟု လို၍ ထိုသို့ ပြောလိုက်လျှင် ပြောလိုက်ချင်းပင် ဝေပစိတ္တိအသူရာ၏ကိုယ်၌ လက်နှစ်ဖက်, ခြေနှစ်ဖက်, လည်ပင်းတို့ကို ကြိုးဖြင့် တုပ်နှောင်ပြီး ဖြစ်နေ၏။

[illegible] နဒုဗ္ဘိယ သုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

[illegible] စေတိယ မင်း။ [illegible] ကမ္ဘာဦးအခါက ဝါ ဝါ သီလ အလွန်လုံခြုံကြ၏။ အထူးအားဖြင့် မုသာဝါဒ သိက္ခာပုဒ်ကို ထိန်းသိမ်းကြ၏။ ထိုအချိန်က စေတိယ တိုင်းပြည်၏ဘုရင် "ဥပစရ" အမည်ရှိ စေတိယ မင်းသည် မုသာစကားကို ပထမဦးစွာ စတင်ပြောဆိုခဲ့ဖူး၏။ သူ၏ပုရောဟိတ်ဟောင်းနှင့် ပုရောဟိတ်ညီတို့ကို အစ်ကိုကို ညီ၊ ညီကို အစ်ကိုဟု လွဲမှားအောင် ပြောဆိုမှုဖြစ်၏။ ထိုမုသာကြောင့် ထိုစေတိယ မင်းသည် [illegible] အပ်ပြီးသော တန်ခိုး [illegible] များ တို့ ပျောက်ကွယ်သည့်ပြင် မြေမျို၍ အဝီစိငရဲသို့ပင် ကျရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ အကျယ်ကို အဋ္ဌကနိပါတ်၊ စေတိယ ဇာတ်၌ရှင်း၊ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်၏ တနင်္ဂနွေ [illegible] မုသာဝါဒ အဖွင့်၌ရှင်းရှုပါ။

သိကြာ□မင်□တ□အကျိန်ခိုင်□ □ဘိက္ခုတို့□□□ထိုအခါ□□ပစိတ္တိအသူ□ကက"အချင်□သိကြာ□မင်□□□□သင်သည်□□□တဖြစ်ခဲ့ဖူး□သော□နိုင်ငံဖြူ့လိုစိတ်ကို□စွန့်နိုင်သေး"ဟု□ပြော၏□ထိုအခါ သိကြာ□မင်□□□"□□ပစိတ္တိ□□□□သင်သည်□□၏အပေ၌□နောင်အခါ□ပြစ်မှာ□စိမ့်သောဟု□ကျိန်စာဆိုလော့"ဟု□ပြော၏□ဘိက္ခုတို့□□□ထိုအခါ□□ပစိတ္တိအသူ□သည်□အောက်ပါကျိန်စာကိုဆို၏□

□ံ မုသာ□ာဂဏတော ဖြစ်ပါ၊□□ ဖြစ်ပါ□အစ□□ုပ□□နော□
မိတ္တ□နော□စ□□ ဖြစ်ပါ၊□□ ဖြစ်ပါ□အကတညုနော□
တမေ□ဖြစ်ပါဖုသတု၊□□ဂ□တေ□ဗ္ဗော□သုဇမ္ပတိ□

အိုသုဇာသက်နှင်□□သိကြာ□မင်□□□□အကြင်သူသည်□သင်၏အပေ၌□ပြစ်မှာ□၏□□ထိုသူ့ကို ကမ္ဘာဦး□အခါက□မုသာ□ပြောဆိုသော□စေတိ□ မင်□၏□မကောင်□မှုမျိုး□တဲ့သို့သော□မကောင်□မှု သည်လည်း□ကောင်□□အ□ုင်သာ□ပုတ္တ□၏အပေ၌□ပြစ်မှာ□သော□ကောကာလိက□ဟန်□၏ မကောင်□မှုမျိုး□တဲ့သို့သော□မကောင်□မှုမျိုး□သည်လည်း□ကောင်□□ဘု□□အလောင်□တော်□မျောက် မင်□၏အပေ၌□ပြစ်မှာ□သော□မုဆို□□□တ်□□အ□ုင်□□□□တ်အလောင်□□၏□မကောင်□မှုမျိုး□တဲ့သို့ သော□မကောင်□မှုသည်လည်း□ကောင်□□သူတစ်ပါ□၏□ကျေးဇူး□ကို□မသိတတ်သော□အ□ုင်□□□□တ် ၏□မကောင်□မှုမျိုး□တဲ့သို့သော□မကောင်□မှုသည်လည်း□ကောင်□□□□သင့်အပေ□□ပြစ်မှာ□သူသို့□ထိ □ောက်ပါစေသတည်□□□

ကောကာလိက□ဟန်□□□□□□ကောကာလိကအမည်□ိုသော□□ဟန်□တော်တစ်ပါ□သည်□အ□ုင်သာ□ပုတ္တ□နှင့်□အ□ုင် မဟာမော□္ဂလ္လာန်တို့အပေ၌□□မကျေနပ်သောကိစ္စတစ်□ုပ်ဖြင့်□ဘု□□□ုင်ထံလာ၍"□သာ□ပုတ္တ□□မော□္ဂလ္လာန်တို့သည် အလိုဆို□ုိကြသူများ□□ဖြစ်ကြပါသည်၊□လှူ□ုတ်မာများ□ဖြစ်ကြပါသည်"စသည်ဖြင့်□လျှောက်ထား□ပြစ်မှာ၏□ ဘု□□□ုင်က□သုံး□ကြိမ်တိုင်□တာ□သည့်ကြားမှပင်□လွတ်ပြစ်မှာ၏□□ထို့ကြောင့်□ခန္ဓာကို□မှ□အဖုအပိန့်အနာများ□□တစ် ခဏချင်□□ထွက်လာကာ□ကို□ခန္ဓာပေါက်ကွဲ၍□သေဆုံး□တာ□ပ□ုမင□သို့□ောက်ခဲ့□ဖူး□သည်□□□အကျ□ကိုဖြာမှ□သံ □ုတ်၊□□□□□ကောကာလိကသုတ်၌□ကြည့်ရှုပါ□□

မုဆို□□ုတ်□ □□တောလိုက်□ုင်□မျက်စိလည်ကာ□ချောက်ကမ်□ပါ□အတွင်□၌□ကျ□ောက်နေသော□မုဆို□ကို□ဘု□□ အလောင်□တော်□မျောက်မင်□တ□တ□တင်ခဲ့၏□□အပေ□သို့□ောက်ပြီ□နောက်□မောပန်□လှသဖြင့်□မုဆို၏□ပေါင်ပေ၌ ခေါင်□အုံ၍□ခေတ္တအိပ်စက်နေသော□အလောင်□တော်မျောက်မင်□ကို□မုဆို□□□ုတ်သည်□ကျောက်ခဲဖြင့်□ထုသတ်၏□ သို့သော်□အလောင်□တော်ကာ□□သေကံမ□ောက်□သက်မပျောက်□ပါ□□မုဆို□မိုက်သည်ကာ□□မြေမျို၍□အ□ီစီ□သို့ □ောက်ခဲ့ဖူး□သည်□□□အကျ□ကို□သတ္တကနိပါတ်၊□တပိဇာတ်မြန်မာပြန်၌□ရှုပါ□□

အ□ုင်□□□□တ်□ □အ□ုင်□□□□တ်သည်□ဘု□□□ုင်၏□ကျေးဇူး□ကို□မသိတတ်□□ထို့ကြောင့်□ဘု□□□ုင်အပေ□□အမျိုး မျိုး□□နှိပ်စက်၏□□ပြစ်မှာ၏□□ထို့ကြောင့်□မြေမျို၍□□□သို့□ကျ□ောက်ခဲ့□သည်□□၍□ပြအပ်ခဲ့သော□ပြစ်ချက်မျိုး□များ□□သင့်အား□ ပြစ်မှာ□သူသို့□ထိ□ောက်ပါစေဟု□□ပစိတ္တိအသူ□န်က□ကျိန်စာဆိုသည်□

နု□ဋ္ဌ□ သုတ်ပြီ□၏□

၈။ ဝေရောစနအသုရိန္ဒသုတ်

[illegible] ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = သိကြားမင်းနှင့် ဝေရောစနအသုရိန်။
တရားစကား = ပြီးစီးမှု ကောင်းမြတ်တင့်တယ်မည့် ကိစ္စတို့တွင် မပြီးစီးသည် ခံခြင်းကိစ္စထက် မြတ်သောအရာမရှိ။

ဘုရားရှင်ထံ စကားနိုင်ပြော။ ။ တစ်ခါတစ်ပါး၌ ဘုရားမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ တစ်နေ့သ၌ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူ နေစဉ် သိကြားမင်းနှင့် ဝေရောစနအမည်ရှိသော အသုရိန်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှောက်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ရောက်လာပြီးနောက် အသီးအသီး တံခါးဘောင်ကို အမှီပြု၍ ရပ်တည်နေကြ၏။ ထို့နောက် အချင်းချင်း ဤအောက်ပါစကားတို့ကို ပြောဆိုကြသည်။

ဝေရောစန။ ။ ဝါယမေထေဝ ပုရိသော၊ ယာဝ အတ္ထဿ နိပ္ဖဒါ။
နိပ္ဖန္နသောဘနော အတ္ထော၊ ဝေရောစနဝစော ဣဒံ။

ယောက်ျားသည် အကျိုးပြီးစီးသည့်တိုင်အောင် ဝီရိယ ဇွဲလုံ့လကို မလျှော့ဘဲ အားထုတ်ရာ၏။ ကိစ္စသည် လိုတိုင်းထမြောက်အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်မှသာ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၏။ ဤစကားသည် ဝေရောစနအသုရိန်၏ စကားဖြစ်ပေသည်။

သိကြား။ ။ ဝါယမေထေဝ ပုရိသော၊ ယာဝ အတ္ထဿ နိပ္ဖဒါ။
နိပ္ဖန္နသောဘနော အတ္ထော၊ ခန္တျာ ဘိယျော န ဝိဇ္ဇတိ။

ယောက်ျားကောင်းသောအကျိုး ပြီးစီးထမြောက်သည့်တိုင်အောင် ဝီရိယ ဇွဲလုံ့လကို မလျှော့ဘဲ အားထုတ်ရာ၏။ ကိစ္စသည် လိုတိုင်းထမြောက်အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်မှသာ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၏။ ထိုသို့ ထမြောက်ပြီးဆုံးမှ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသော ကိစ္စတို့တွင် သည်းခံခြင်းကိစ္စထက် သာလွန်မွန်မြတ်သော ကိစ္စကား မရှိချေ။ ဤစကားသည် သိကြားမင်း၏ စကားဖြစ်ပေသည်။

ဝေရောစန။ ။ သဗ္ဗေ သတ္တာ အတ္ထဇာတာ၊ တတ္ထ တတ္ထ ယထာရဟံ။
သံယောဂပရမာ တွေဝ၊ သမ္ဘောဂါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
နိပ္ဖန္နသောဘနော အတ္ထော၊ ဝေရောစနဝစော ဣဒံ။

သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ထိုထိုနေရာ ထိုထိုကာလတို့၌ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ကိစ္စကြီးငယ် အသွယ်သွယ် ရှိနေကြကုန်၏။ အောက်ထစ်ဆုံး သွားလာခြင်းကိစ္စ၊ ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်းကိစ္စ ရှိနေကြသောကြောင့် ကိစ္စမှကင်း၍ နေနိုင်သည်ဟူ၍ မရှိကြဟူလိုသည်။ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ သုံးဆောင်ထိုက်သော အစာတို့သည်လည်း ပေါင်းစပ်ထည့်ခပ် ပြုပြင်စီရင်မှသာ ကောင်းမြတ်ကုန်၏။ အစာဖွယ် သောက်ဖွယ် မုန့်သမျှတို့ကို ချက်ပြုတ်၍ နှံ့ပေါင်း မှည့်အောင်အုပ်၍ ပြုပြင်စီရင်ကုန်၏။ ထောပတ်၊ တင်လဲ၊ ပျား၊ သကာတို့ကိုလို အပ်လျှင် ထည့်ခပ်ပေါင်းစပ်ကုန်၏။ ထိုသို့ပြုမှ ကောင်းမြတ်ကုန်၏ဟူလိုသည်။

ကိစ္စမှန်သမျှသည် လိုတိုင်း ပြောက် အပြီး အဆုံး သို့ ောက်မှသာ တင့်တ ် ကောင်း မြတ်၏ ဤကာ ေ ောစနအသူ ိန်၏ ကာ ဖြစ်ပေသည်

သိကြား မင်း သမ္ဗေ သတ္တာ အတ္တဇာတာ၊ တတ္ထ တတ္ထ ထာ ဟံ
သံ ေ ဂ ပ မာတေ ့ သမ္မော ိ သဗ္ဗပါကိနံ့
နိပ္ပန္နသောဘနော အတ္တော၊ န္တရှု အိ ေ ၂ န ိဇ္ဇတိ

သတ္တ ါအာ လုံ တို့သည် ထိုထို ေ သ ထိုထိုကာလတို့၌ ထိုက်သည့်အာ လျော်စွာ ကိစ္စကြီး င ် အသွ ် သွ ် ိ နေကြကုန်၏ သတ္တ ါအာ လုံ တို့၏ သုံ ဆောင်ထိုက်သော အစာအာဟာ တို့သည်လည်း ေ ာနှောထည့်ခပ် ပြုပြင်စီ င်အပ်မှသာ ကောင်း မြတ်ကုန်၏ ကိစ္စမှန်သမျှ သည် လိုတိုင် ပြောက် အပြီး အဆုံး သို့ ောက်မှသာ တင့်တ ် ကောင်း မြတ်၏ ထိုသို့ ပြောက်ပြီး ဆုံး မှ တင့်တ ် ကောင်း မြတ်ခြင်း ိုသော ကိစ္စတို့တွင် သည် ခြင်း ကိစ္စထက် သာ လွန်မွန်မြတ်သောကိစ္စကာ မ ိုချေ

ေ ောစနအသု ိန္ဒသုတ်ပြီး၏

အ ညာ တနက္ကသိသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္တိမြို့ ဇတ နကျောင်း တိုက်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ာ င်
	တ ာ တော်	=	သီလ ိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကို ် နံ့ကို နတ်တို့မ ွမ်းမုန် ကြပုံ

သမက်နှင့် ေ ဂဏ္ဍမ မုဍ္ဍမြတ်စွာသည် သာ တ္တိမြို့ ဇတ နကျောင်း တိုက်၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ၏ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဘု ာ င်သည် ဟာန တော်တို့အား သိကြား မင်း ေ ပ စိတ္တိအသူ ာတို့နှင့်စပ်သော အောက်ပါတ ာ ကို ဟောတော်မူ၏ ဘိက္ခုတို့ ေ ၌ အထူ ဖြစ် ဖူ သည်ကာ အခါတစ်ပါး၌ များ စွာကုန်သော သေ့တို့သည် ဟိမ န္တာတောကြီး ် သစ် က် မို ကျောင်း လေ တို့၌ နေထိုင်ကြ၏ သီလအလွန်စင်ကြ ် ကြ၍ ကောင်း မြတ်သော ကို ် ကျင့်တ ာ နှင့်လည်း ပြည့်စုံကြကုန်၏ ဘိက္ခုတို့ ထိုအခါ ေ ပ စိတ္တိအသူ ာကြီး ၏သမီး သုဇာကို သိကြား မင်း ူ ထာ သည့်အတွက် သာ မက်နှင့် ေ ဂဏ္ဍမတော်စပ်ကြသော သိကြား မင်း နှင့် ေ ပ စိတ္တိအသူ ာတို့သည် တစ်ခါတစ် ိုက် န်ဖြစ်တတ်ကြသော်လည်း တစ်ခါတစ် အတူတကွ လှည့်လည်သွာ လာတတ်ကြသည့်အာ လျော်စွာ အတူတကွ လှည့် လည် င် ထို သေ့တို့ထံသို့ ောက်လာကြကုန်၏

မရှိသေ ရှိသေ ဘိက္ခုတို့ ထိုသို့ သေ့တို့အနီး သို့ ောက်လာကြသောအခါ ေ ပ စိတ္တိ အသူ ာသည် အထပ်ထပ်အလွှာလွှာ ိုသော ဖိနပ်ကိုစီ ၍ သန်လျက်ကို ခုံ၌လွ ် ကာ ထီး ကို ဆောင် ျက် ထိပ်ဦး တံခါ ဖြင့် ကျောင်း အတွင်း သို့ င်၍ ထို သေ့တို့ကို အရိုအသေမပြုဘဲ

ကျော်လွန်သွာ□၏□□သိကြာ□မင်□ကာ□□ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ□ဖိနပ်ကိုချွတ်၍□သန်လျက်ကို□နောက်ပါ နတ်သာ□အာ□□ပ□ကာ□□ထီ□ကိုရုပ်လျက်□ရှိ□□ကတံခါ□ဖြင့်ပင်□ကျောင်□□င်□တွင်□သို့□□င်ပြီ□လျှင် လေ၏အောက်မှနေကာ□ထို□□သေ့တို့ကို□□လက်အုပ်ချီမို□□ုနို□၍□□ပ်တည်နေ၏□□ဘိက္ခုတို့□□ ထိုအခါ□□သေ့တို့သည်□သိကြာ□မင်□အာ□□အောက်ပါစကာ□ကို□ပြောကြကုန်၏□

□သေ့များ□ □□□□ □နွော□က္ကသိနိ်□ဗ□□□က္ခိတာနံ၊
ကာ□ ဂ□ဗ□တော□□စ္ဆတိ□ဓာလုတေန□
တ္တတော□ဖ□□က္ကမ္မ□သဟာသနေတ္တ၊
□နွော□က္ကသိနိ်□အသုစိ□ □□□ဂဇ□

မျက်လုံ□ကာစ်ထောင်□အမြင်ကိုဆောင်နိုင်သည့်□အခေါ်င်သေဦနိုင်□□ဘိုသိကြာ□မင်□□□□□□သေ့ ပြု၍□အကျင့်ကိုကျင့်လာကြသည်မှာ□ကြာမြင့်လှကုန်ပြီဖြစ်သော□□သေ့တို့၏□ကို□ ခန္ဓာမှ□အနံ့ သည်□လေကြောင့်လွင့်၍□□□ ့လျှ□သွာ□လာနေ၏□□နတ်တို့သေဦနိုင်□□သိကြာ□မင်□□□□□□၍□အ□□ပ်မှ □ှောင်ကွင်□လေလော့□□□သေ့တို့၏□ကို□ မှထွက်သော□အနံ့ကာ□□မစင်ကြ□ □မသန့်□ုင်□ချေ□

သိကြာ□မင်□□ □□□□ □နွော□က္ကသိနိ်□ဗ□□□က္ခိတာနံ၊
ကာ□ ဂ□ဗ□တော□□စ္ဆတ□ဓာလုတေန□
သုစိတြပုပ္ဖ□သိ□သို□□□ဓာလံ၊
□န္တို□တေံ□ဖ□□ကခါ၏မ□ဘန္တေ□
န□ဟေတ္တ□ □□□□ဖ□□ကူလသညိနော□

အ□င်မြတ်တို့ဘု□ □□□□□□သေ့ပြု၍□အကျင့်ကိုကျင့်လာကြသည်မှာ□ကြာမြင့်လှကုန်ပြီဖြစ်ကြ သော□အ□င်□သေ့တို့၏□ကို□ ခန္ဓာမှအနံ့သည်□လေကြောင့်လွင့်ကာ□□ ့လျှ□သွာ□လာနေသည် ပင်□ဖြစ်ပါစေဦ□တော့□□ထိုသို့ဖြစ်ပါသော်လည်□□□တာပည့်တော်တို့သည်□□ဆန်□ကြ□ တင့်လန်□ ပွင့်သည့်ပန်□ကို□ဦ□ခေါင်□ဦ□မန်ဆင်□□နိ်□လိုလာ□ကြကုန်သကဲ့သို့□၍□အ□င်ဘု□ □တို့၏□ကို□ အနံ့ ကိုလည်□□လိုလာ□ပါကုန်၏□□တာပည့်တော်လျှောက်သည့်စကာ□သည်□မှာ□ကန်□မှန်လှပါ၏□ နတ်တို့သည်□သီလဖြူစင်□သူတော်စင်အ□င်မြတ်တို့၏□ကို□ အနံ့ဦ□ကိုက်ဆုပ်ဖွ□ အသွင်□မှတ် ထင်ကြပါကုန်□

အ□ညာ□ တနက္ကသိသုတ်ပြီ□၏□

□□□သမုဒ္ဒကသုတ်

□□□□ ဗှာန = သာ□တ္တိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□တိုက်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□ □□□င်□
တ□ □□တော် = မိမိစိုက်ပျိုး□ကြဲချအပ်သည့်မျိုး□စေ့နှင့်တူသောအသီ□ ကို□□သလို□ကောင်□မှု,□□ကောင်□မှုအာ□လျော်စွာ ကောင်□ကျို□,□ဆို□ကြ်□တွေ့ကြုံခံစံ□ပုံ□

သေ့တို့တိုင်ပင် မှ မြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ နံကျောင်း ကိုက်၌ သီတင်းသုံး နေ တော်မူ၏ ထိုအခါ ဘု ဂ ျင်သည် ဟန်း တော်တို့အား နတ်နှင့်အသူ ဂတို့၏ စစ်ပွဲနှင့်စပ်သော အကြောင်း အ ဂ တစ် ပ်ဖြင့် အောက်ပါတ ဂ တို ဟောတော်မူ၏ ဘိက္ခုတို့ ေ ၌အထူ ဖြစ်ဖူ သည်ကာ အခါတစ်ပါ၌ များ စွာသော သေ့တို့သည် သမုဒ္ဒ ဂကမ် အနီ ်သစ် က်မို ကျောင်း တို့၌ ငြိမ် ချမ် စွာ နေထိုင်ကြကုန်၏ သီလအလွန်စင်ကြ ်ကြ၍ ကောင်း မြတ်သော ကို ်ကျင့်တ ဂ နှင့်လည်း ပြည့်စုံကြကုန်၏ ထိုအခါ တစ်ခုသောအချိန်၌ တာ တိံသာနှင့် အသူ ဂနတ်တို့၏ ချဉ် တပ်သဲသဲ နှစ်စစ်ပွဲသည် ဖြစ်ပေ င်ဆိုင်မိ၏ ထိုအခါ သေ့တို့သည် “တာ တိံသာနတ်တို့ကာ တ ဂ တို စောင့်ကုန်၏ အသူ ဂတို့ကာ တ ဂ တို မစောင့်တတ်ကြ အသူ ဂတို့ထံမှ ငါတို့အတွက် ဘေ အန္တ ဂ ်ဖြစ်ပေနိုင်ကောင် ဖြစ်ပေနိုင်စ ဂျ၏ ငါတို့ သည် သမ္ဗ အသူ ိန်ထံသို့သွာ ၍ ဘေ မဲ့အလှုကို တောင် ခံကြ လျှင် ကောင်း ပေ ဂ၏” ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏

ဘေ မဲ့လှုပါ ဘိက္ခုတို့ ထိုသို့ တိုင်ပင်ကြပြီ နောက် သေ့တို့သည် အာ အင်နှင့်ပြည့် စုံသော ေ ဂက်ျ ၏လက်တစ်ကွေ သို့မဟုတ် လက်တစ်ဆန့်အချိန်လောက်တွင် မှာပင် သမ္ဗ အသူ ိန်၏မျက်မှောက်သို့ ေ ဂက်လာကြကုန်၏ ထိုသို့ ေ ဂက်လာပြီ နောက် အောက်ပါ ထာ ဖြင့် ဘေ မဲ့အလှုကို တောင် ခံကြသည်

သေ့များ ကြွလာသ ေ ဂ သမ္ဗ ်ဖတ္တာ၊ ဂစန္တ အာဘ ကိ္ခဏံ
　ကာမံကေ ဂေ တိ တေ ဂ်တုံ၊ ဘ သ အာဘ သ ။

အိုသမ္ဗ အသူ ိန်မင် အသင်၏အထံသို့ ခု ေဂက်လာကြကုန်သော သေ့တို့သည် ဘေ မဲ့အလှုကို သင့်ထံမှ တောင် ခံကြပါကုန်၏ တ၍ကဲ့သို့ အသင်၏အထံမှ တောင် ခံ ခြင် ၏ အကြောင် တာ အသင်အသူ ိန်မင် သည် ဘေ နိုကိုလည် ကောင် ဘေ မဲ့ကိုလည် ကောင် အလို ို တိုင် ပြုနိုင်စွမ် ို ခြင် ကြောင့်ပါတည်

သမ္ဗ ကွာသီနံ အာဘ ်နတ္ထိ၊ ဒွာနံ သက္ကသေ ိနံ
　အာဘ ် ဂစမာနာနံ၊ ဘ မေ ဂ် မိ ေ ဂ်

မကောင် သော အလိုဆန္ဒ ိုကြကုန်လျက် ဂျွန်ပ်တို့၏ နံသူ သိကြာ မင် ၏ ခည် တပ်ကို ကွ ်ခြင် ကိုလည် ခံကြ ကုန်သော အသင် သေ့တို့အတွက် ဘေ မဲ့မည်သည် မ ိုနိုင် ဘေ မဲ့ ကို တောင် ခံလာကြကုန်သော အသင် သေ့တို့အာ ဂျွန်ပ်သည် ဘေ ကိုသာ ပေ လှူ ပေမည်

သေ့များ အာဘ ် ဂစမာနာနံ၊ ဘ မေ ဂ်သိ နော
　ပ ိ ဂ ကျာမ တေ တော်၊ အက္ခ ် ဟောတု တေ ဘ ် ။

အိုသမ္ဗ အသူ ိန် အသင့်ထံမှ ဘေ မဲ့ကို တောင် ခံကုန်သောငါတို့အာ အသင်သည် ဘေ နိုကိုသာ ပေ လှူ၏ သင်၏ ထိုဘေ နိုအလှုကို ငါတို့ခံ ကြပေကုန်၏ ထိုသို့ ဘေ နိုကို လှူ ိန် ခြင် ကြောင့် သင့်မှာလည် ဘေ အတန်တန် နှိအသွ ်သွ ်သည် မကုန်မခန် တင် ကြမ် ဖင် ပြည့်စုံပါစေသတည်

ဂါသံ ပတေဖိဇံ၊ တာ ဂါသံ တာ တေ ဖလံ
ကလျာဏကာ ဂါ ကလျာဏံ၊ ပါပကာ ဂါ ပါပကံ
ပတ္တံ တာ တ တေ ဖိဇံ၊ ဖလံ စ္စနုဘောသသိ

အိုသမ္ဗ အသူ ိန် မိမိကြဲချစိုက်ပျိုး သစ်စေ့မျိုးနှင့်အလာ တူသော အသီး ကိုသာ ရိ ထုံ ိ၏ ကောင်း သောအမှုကိုပြုလေ့ိ သူသည် ကောင်း ကျိုး ချမ်း သာကိုမုန်စွာမသွေ ခံစာ ပေ၏ မကောင်းမှု စရိုက်ကို နှစ်ခြိုက် ်မြူ လွန်ကျူး ပြုလုပ်သူအာ သင် ုက္ခ ဆို ကျိုး အ ကို မုချမသွေ ခံစာ ချေ၏ အိုသမ္ဗ အသူ ိန် သင်သည် ဘေ န်အလှူကို ပေ လှူသောအာ ဖြင့် မကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးအပ်ပေပြီ ထိုမကောင်းမှုမျိုးစေ့နှင့် ထိုက်တန်သော မကောင်း ကျိုး အ ကိုလည်း သင်သည် မုချမသွေ ခံစာ ပေလတ္တံ့

သုံ ကြိမ်လန့်၍အော် ကိုက္ခုတို့ သေ့တို့သည် သမ္ဗ အသူ ိန်ကို ထိုသို့ပြောဆိုကျိန်ဆဲကြပြီ နောက် တစ်ခဏချင်း အတွင် မှာပင် မိမိတို့နေထိုင် ရာ သမု ဂကမ် အနီ ို သစ် ကမ်ိ ကျောင်း များ သို့ ပြန် ကက်လာကြကုန်၏ သမ္ဗ အသူ ိန်သည်ကာ ထို သေ့တို့၏ ကျိန်စာသင့်ခြင်း ကြောင့် ည ့်၌ သုံ ကြိမ်တိုင်တိုင် လန့်ဖျပ်၍ တစ်အော် လေသည်

သမု ကသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

ဘေမိ့ ဘာ့ကြောင့်တောင် မှာ သောအာ ဖြင့် နတ်နှင့်အသူ ဂတို့၏စစ်ပွဲသည် မဟာသမု ဂ မျက်နှာပြင်အထက်၌ ဖြစ်တတ်၏ အသူ ဂတို့သည် ရှုံ သည်ကမျာ ၍နိုင်သည့်အခါကာ နည် ပါ လှ၏ စစ်ရှုံ အသူ ဂတို့သည် ဟိုဟို ွက်ပြေးကြသောအခါ သေ့တို့၏ ကျောင် သခ်န် များ အနီ မှ ဖြတ်သန် ပြေး သွာ တတ်ကုန်၏ ထိုအခါ "သိကြာ မင်း သည် သေ့တို့ထံသို့ သည် တပ်လေ့ိ၏ ကျ၍ သေ့များ ထံမှ အကြံဥာဏ် ၍ ငါတို့ကို စစ်တိုက်ဖျက်ဆီး ခြင်း ဖြစ် မည်" စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကြကာ သခ်န် ကျောင်း များ သောက်အိုးများ ကြို့သွာ ဂ ကျောင်း ဆောင်များ ကို ဖျက်ဆီး သွာ တတ်ကြကုန်၏ သေ့တို့သည် သစ်သီး ကြီး ် အလို့ငှာ တောတွင် သို့ သွာ ဂက်နေကြ ဂမှ ပြန်လာသောအခါ ထိုအပျက်အစီး များ ကို ခဲ ဉ် ဉ် ပြန်လည်ထူထောင် ပြုပြင်ကြ ကုန်၏ ထို့ကြောင့် ခုအကြိမ် နတ်နှင့်အသူ ဂတို့ စစ်သည်ချင် င်ဆိုင်ကြချိန် ် ထိုအဖျက်အဆီး ကို မခံ န် သမ္ဗ အသူ ိန်ထံသို့သွာ ၍ ဘေမိ့ အလှူကို တောင်း ခံကြခြင်း ဖြစ်၏

တစ်ညဉ့် သုံ ကြိမ်လန့် သေ့တို့၏ ကျိန်စာအသင့်ခံ သော သမ္ဗ အသူ ိန်ကြီး သည် ညစာစာ ပြီး နောက် အိပ် ဂထက်သို့ ဂက်၍ အိပ်ပျော်လုလုိ သောအခါ သူ၏ပတ်ပတ်လည်မှ လှံအစင် ပေါင် တစ် ဂလောက်ဖြင့် ိုင်၍ အထိုးခံ သကဲ့သို့ ထင်မြင်လာကာ လန့်၍ အော်ဟစ်လိုက်မိ၏ အခြာ အသူ ဂစစ်သည်များ ဂက်လာ၍ အကျိုးအကြောင်း ကို မေ သောအခါ၌မူ ဘာမျှဖြစ်သည်ကို မတွေ့ ချေ ထို့အတူပင် ည ့်လ ်, မို သောက်အချိန်များ ၌လည်း လန့်၍လန့်၍ အော်ဟစ်နေ ၏

ပေစိတ္တိနာမည် ထိုအချိန်မှစ၍ ပြင် ထန်စွာ တုန်လှုပ်ချောက်ချာ သောစိတ်သည် သူ၏သန္တာန်၌ မကြာမကြာ ဖြစ်ပေ နေတော့၏ ထို့ကြောင့်ပင် သူ့၌ "ပေစိတ္တိအသူ ဂ" ဟူသော နာမည်သစ်တစ်မျိုး ကို လာလေသည်
ပ = တုန်လှုပ်သော စိတ္တိ = စိတ်ိသူ

သမု ကသုတ်ပြီး၏
ပဥ္စမ ်မြန်မာပြန်ပြီး၏

□□□ုတ်□ □□

□□□တပ□သုတ်

□□□□ ဌာန = သာ□တ္ထိမြို့ဇေတ□န်ကျောင်းတိုက်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□ဂါ□ုင်□
တ□ဂါ်တော် = သိကြာဖြစ်ကြောင်း□အကျင့်□□□ပါ□

သိကြာ□ကျင့်□တ် □□□□□□□□□စု□□မြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့ဇေတ□န်ကျောင်းတိုက်၌□သီတင်□ သုံးနေတော်မူ၏□ထိုအခါ□တစ်နေ့သ၌□ဘု□ဂါ□ုင်သည်□□ဟန်□တော်တို့အား□သိကြာ□ဖြစ်ကြောင်□ ကျင့်□တ်□□□ပါနှင့်စပ်သော□တ□ဂါ်တော်ကို□ဟောတော်မူ၏□□ဘိက္ခုတို့□□နတ်တို့၏အ□ုင်ဖြစ် သော□သိကြာမင်း□သည်□□လူဖြစ်စဉ်အခါတုန်း□က□□□ပါ□သော□ကျင့်□တ်အစုတို့ကို□ကောင်း□ စွာပြည့်စုံလုံလောက်အောင်□ကျင့်ခဲ့ဖူး□လေပြီ□□ ၎င်း□ကျင့်□တ်□□□ပါ□ကြောင့်ပင်□သိကြာ□အဖြစ် ကို□□ခဲ့သည်□□ထိုကျင့်□တ်□□□ပါ□ကူသည်□□

□□ □ဂ□□□□မာတာပေတ္တိဘ□□ါ□အသံ = အသက်ထက်ဆုံး□မိဘနှစ်ပါး□အ□□□ထ□□လုပ်ကျွေး□ လေ□□□သ□မူ□ပြုစုလုပ်ကျွေး□သူဖြစ်အံ့ဟု□ဆောက်တည်ထား□ခြင်း□□

□□ □ဂ□□□□ကုလေ□ဇေဋ္ဌာပစာ□□အသံ = အသက်ထက်ဆုံး□မိဖက်□ဖက်□အဖက်ဖက်က အဆက်အသွ□□အမျိုး□အနွ□□၌□တို□□ထက်ကြီး□□င့်□□က်□မြင့်သူတို့ကို□အသင့်စိတ်ထား□ ရှိသေလေး□□လေ့□□သူဖြစ်အံ့ဟု□ဆောက်တည်ထား□ခြင်း□□

□□ □ဂ□□□□သဏှ□စော□အသံ = □အသက်ထက်ဆုံး□□စိတ်□□င်□ဖြကတော့□အလွန်သိမ်မွေ့ သော□စကား□□သူဖြစ်အံ့ဟု□ဆောက်တည်ထား□ခြင်း□□

□□ □ဂ□□□□အပိသုဏ□□စော□အသံ = □အသက်ထက်ဆုံး□□စ်သူနှစ်□□ဂ□က်□ကွဲပြား□လောက် အောင်□ကောက်ကျစ်စိတ်ထား□□ကုန်□ချောစကား□မ□□သူဖြစ်အံ့ဟု□ဆောက်တည်ထား□ခြင်း□□

□□ □ဂ□□□□□□တမလမစ္ဆေ□□□နေ□စေတသာ□အ□□□အဂ္ဂါ□သော□□မုတ္တစာဂေ□□□ တ□ ပါဏိ□□□သဂ္ဂ□□တော□□ ဂစ□□ဂ□□□□နသံ□ဘာ□□တော = အသက်ထက်ဆုံး□မပေ□ □က်လို□မြော□န်တိုတတ်သောစိတ်ကို ပ□□ဂါ□လျက်□လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်□စွန့်ကြဲ ပေး□□မ်□လေ့□□သူ၊□□လှူဖွ□□□တ္တုမြစ္စည်□စကို□တို□□တွ□□လှူ□□န်□ဖို့□နှ□□□အမြဲတမ်□ ဆေ□ကြောသန့်□င်□သော□လက်□□သူ၊□စွန့်ကြဲ□□□□လှူ□□န်၍□နေ□ခြင်း၌□မွေ့လျော်သူ၊ သူတစ်ပါးတို့□အတောင်းတိုလည်း□□နိုင်သူ၊□ပေး□□မ်□လှူ□□န်□ခွဲခြမ်း□□ဖန်□ခြင်း၌□မွေ့ လျော်သူအဖြစ်ဖြင့်□အိမ်၌နေအံ့ဟု□ဆောက်တည်ထား□ခြင်း□□

□□ □ဂ□□□□သစ္စ□စော□အသံ = □အသက်ထက်ဆုံး□မှန်ကန်သော□စကား□□သူဖြစ်အံ့ဟု ဆောက်တည်ထား□ခြင်း□□

□□ □ဂ□□□□အက္ကော□နော□အသံ “သစေပိ□မေ□ကောဓော□ပ္ပဇ္ဇေ□□ခိပ္ပမေ□□□□□□ □နေ□□” = အသက်ထက်ဆုံး□အမျက်ကော□မ□□သူ၊□တစ်□□တစ်ခါ□ထိန်□သိမ်□နိုင်ခြင်□ ကြောင့်□□□သဖြစ်မိစေကာမူ□ထို□□သကို□အမြန်ပင်□□□ဖျောက်နိုင်သူဖြစ်အံ့ဟု□ဆောက် တည်ထား□ခြင်း□တို့တည်□□

အကျဉ်□ချုပ် □ □□□□□□□□□မာတာပေတ္တိဘ□□ရန္တံ□ကုလေ□ဇေဋ္ဌာပစာ□ိနံ□
သဏှံ□သခိလသမ္ဘာသံ□ပေသုဏေ□ျပ္ပဟာ□ိနံ□
မစ္ဆေ□ိနေ□ □□ုတ္တံ□သစ္စံ□ကောဓာဘိဘုံ□န□□
တံ□□□□ဂါ□တာ□တိံသာ□အာဟု"သပ္ပု□ိသော"က္ကတိ□

မိဘနှစ်ပါ□ကို□အ□□ထာ□လုပ်□လေ□ာ□သမှု□ပြုစုလုပ်ကျွေ□ာတ်သော,□ဖက် ဖဖက် အဖက်ဖက်က□အဆက်အသွ□ □အမျိုး□အနွ□ □ဉ်□ကိုင်□ထက်ကြီ□□င်□□က်မြင့်သူကို□အသင့် စိတ်ထာ□□ရိုသေလေ□ာ□လေ့□ိသော,□ိတ်□င်□ကတော့□အလွန်သိမ်မွေ့သော,□ပြေပြစ်ညက် သော□အာ□လုံ□ချောအောင်□ပြောတတ်ဆိုတတ်□သုံ□နှုန်□တတ်သော,□ချစ်သူနှစ်□ ဂက်□တွဲပြာ□ လောက်အောင်□ကောက်ကျစ်စိတ်ထာ□□ကုန်□ချောစကာ□ကိုလည်□□□ □□ာ□နိုင်သော,□မပေ□ □က်လို□မြော□န်တိုသည့်□စိတ်ထာ□ကို□□ □□ာ□ရှုစွန့်ကြဲပေ□ာမ်□□လှူ□ိန်□□□□□ □လေ□လေ□ ပင်ပင်□အမြဲ□□ ဉ်သော,□မိမိနှုတ်မှာ□ကျက်သ□□ဖြာအောင်□မေတ္တာပြည့်ပြည့်□သစ္စာလည်□□ သော,□□ါ□□ါသ□ဖြစ်ပြန်ကလည်□□ာစ်ခဏပျောက်ကွ□ အောင်□ဖျောက်ပ□ လွှမ်□ိုနိုင်သော ထိုလူတော်လူကောင်□ကို□□တိံစံစာ□□နတ်အများ□ကို့သည်□ချီ□မွမ်□ဖွ□ တောင်□□ကောင်□ထက် ကောင်□မည့်□အလောင်□လျာ□င်□သူတော်စင်ဟူ၍□ာအံ့တညြ□ာသောသောဖြင့်□ပြော၍မပြီ□ ချီ□မွမ်□ကြလေကုန်သတည်□□

□ကျရှိ□□ုင်ဆ□ာတော်၏□□ါထာအနက်ကိုမှီ□သည်□□

□တပ□သုတ်ပြီ□၏□

□□သက္ကနာမသုတ်

□□□□□ ဌာန = သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□ကိုက်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□ာ□□ုင်□
တ□ာ□တော် = သိကြာ□မင်□၏□နာမည်□□□□□မျိုးနှင့်□ထိုနာမည် များ□ကို□□ခြင်□၏အကြောင်□□

သိကြာ□၏□အမည်များ□□ □□□မု□မြတ်စွာသည်□သာ□တ္ထိမြို့□ဇေတ□န်ကျောင်□ကိုက်၌□သီတင်□ သုံ□နေတော်မူ၏□□ထိုအခါ□ာစ်နေ့သ၌□ဘု□ာ□□ုင်သည်□□ဟန်□တော်တို့အာ□□အောက်ပါတ□ာ□ ကို□ဟောတော်မူ၏□

□□ ဘိက္ခုတို့□□□နတ်တို့၏အ□ုင်ဖြစ်သောသိကြာ□သည်□□□လူဖြစ်စဉ်အခါတုန်□ာ□"မဃ" အမည်□ိ□လုလင်ဖြစ်ခဲ့ဖူ□၏□□ထို့ကြောင့်□သိကြာ□ဖြစ်သောအခါ"မဃ□"ဟူသော□အမည် ကို□၏□□□မဃ = သ□□,သီလစသော□ဉ်စွာများ□□ □ = □ိသူ□□

(၂) လူဖြစ်စဉ်အခါ၌ ရှေးတုန်းက အလှူကို ပေးလှူခဲ့ဖူးသောကြောင့် "ပုရိန္ဒဒ" ဟူသောအမည်ကို ရ၏။ (ပုရ = ရှေးတုန်းက၊ ဒဒ = လှူဒါန်းခဲ့ဖူးသူ)။

(၃) ရှေးလူဖြစ်စဉ်တုန်းက ရိုသေလေးစားစွာ အလှူကို လှူခဲ့ဖူးသောကြောင့် "သက္က" ဟူသောအမည်ကို ရ၏။ (သက္က = ရိုသေလေးစားစွာ အလှူကို လှူနိုင်စွမ်းသူ)။

(၄) ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါတုန်းက လမ်းဆုံ လမ်းခွ လမ်းလေးခွ၌ လူအများတို့ တည်းခိုနေထိုင် အသုံးပြုနိုင်ရန် ဇရပ်တန်ဆောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ဖူးသောကြောင့် "ဝါသဝ" ဟူသောအမည်ကို ရ၏။ (ဝါသ = နေထိုင်ရာ ဇရပ်စသည်ကို၊ ဝ = လှူဒါန်းခဲ့သူ)။

(၅) တစ်ပြိုင်နက် မေးမြန်းလာသော တစ်ထောင်သော အကြောင်းအရာတို့ကို တစ်ခဏချင်း အတွင်း ကြံစည်စဉ်းစား၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သောကြောင့် "သဟဿက္ခ" ဟူသော အမည်ကို ရ၏။ (သဟဿ = တစ်ထောင်သော အကြောင်းအရာများကို၊ အက္ခ = မြင်နိုင်စွမ်း ကြံစည်စဉ်းစား၍ ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်းရှိသူ)။

(၆) ဝေပစိတ္တိ အသူရာကြီး၏ သမီး သုဇာမည်သော နတ်ကညာ၏ လင်ဖြစ်သောကြောင့် "သုဇမ္ပတိ" ဟူသောအမည်ကို ရ၏။ (သုဇာ = သုဇာ၏၊ ပတိ = လင်)။

(၇) တာဝတိံသာ နတ်အများတို့၏ မင်းဖြစ်သောကြောင့် "ဒေဝါနမိန္ဒ" ဟူသောအမည်ကို ရ၏။ (ဒေဝါနံ = နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒ = အရှင်သခင်)။ ဤမှနောက်၌ ကျန်သောပါဠိ၏ မြန်မာပြန်သည် ရှေ့ "ဝတပဒ" သုတ်တော် မြန်မာပြန်နှင့် အလားတူ၏။

သက္ကနာမသုတ် ပြီး၏။

၃-မဟာလိသုတ်

[illegible]

ဌာန	=	ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော်ရှိ ကူဋာဂါရ ကျောင်းဆောင်။
လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	မဟာလိ လိစ္ဆဝီ။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
တရားတော်	=	မဟာလိက သိကြားအစစ်ကို မြင်ဖူးပါသလော ဟု လျှောက်ရာ သိကြားနှင့် သိကြားဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်တို့ကိုပါ မြင်ပုံကို ဟောတော်မူ၏။

သိကြားနတ်ထင်ပုံ။ ။ တစ်ခုသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီမြို့ အနီး မဟာဝုန်တော်၌ ဆောက်လုပ်အပ်သော အထွတ်တပ်အပ်သည့်အတွက် ကူဋာဂါရ မည်သော ကျောင်းဆောင်၌ သီတင်းသုံး တော်မူ၏။ ထိုအခါ မဟာလိအမည်ရှိသော လိစ္ဆဝီမင်းသည် ဘုရားရှင်ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်လာ၍ ဘုရားရှင်ကို အောက်ပါစကားတို့ကို လျှောက်၏။

မဟာလိ။ ။ အရှင်တော်ဘုရားသည် နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းကို မြင်အပ်ဖူးပါ သလော ဘုရား။

မာတိကာသို့

ဘုရားရှင်။ ။မဟာလိ... ငါသည် နတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းကို မြင်အပ်ဖူးပေ၏။
မဟာလိ။ ။ထိုမြင်တော်မူအပ်သော သိကြားဟူသည် သိကြားအတုများ ဖြစ်လေ ရော့သလော ဘုရား... သိကြားအစစ်ကို မြင်ဖို့ရန်ကား ခဲယဉ်းလှပါသည်ဘုရား။
ဘုရားရှင်။ ။မဟာလိ... ငါသည် သိကြားမင်းကိုလည်း သိတော်မူ၏၊ သိကြားဖြစ်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းတို့ကိုလည်း သိတော်မူ၏။

ဤသို့မိန့်တော်မူပြီးနောက် သိကြားနာမည်များ၊ သိကြားဖြစ်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းတရား များကို ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုမြန်မာပြန်တို့သည် ရှေ့သက္ကနာမသုတ်၊ ဝတပဒသုတ် တို့နှင့် အလားတူ၏။

---

၃ - ဒလိဒ္ဒသုတ်

[illegible]	ဌာန	=	ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
	တရားတော်	=	လူဆင်းရဲနှင့် လူချမ်းသာခွဲနည်း။

နတ်တို့၏ကဲ့ရဲ့သံ ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး တော်မူ၏။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်တို့အား လူဆင်းရဲ၊ လူချမ်းသာ ခွဲခြားမှုနှင့်စပ်ဆိုင်သော အောက်ပါတရားကို ဟောတော်မူ၏။

မဟာလိသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်ရာ

သိကြားအကျင့်ကိုသိ ။ ။သိကြားမင်းသည် ရှေးလူ့ဘဝတုန်းက မဂဓတိုင်း မစလရွာ၌ "မဃ" အမည်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ မောင်မဃသည် အမြော်အမြင်ပညာရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ရွာ၏အလယ် ကွက်လပ်တစ်နေရာ၌ အမှိုက်များကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်၍ မြေကိုညီညာအောင်ညှိ၍ ထား၏။ လူအများက ထိုနေရာကို နှစ်ခုံမင်မင် နေချင်ကြသည်ကို တွေ့သောအခါ အခြားအခြားသောနေရာများကိုလည်း ပြုပြင်သုတ်သင်ထား၏။ ထို့နောက် တတ်နိုင်သောအခါ တည်းခိုဇရပ်ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန်တူးဖော်လှူဒါန်းခြင်း၊ လမ်းတံတားခင်းခြင်းစသည်တို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ သူနှင့်စိတ်တူသဘောတူ သူငယ်ချင်း ၃၂ ယောက်တို့သည်လည်း သူ့ကိုအတုယူ၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တို့ကို ပြုလုပ်အားထုတ်ကြ၏။

နောင်သောအခါ၌မူ မိမိတို့မြို့ရွာမှာသာမက အခြားသောမြို့ရွာနယ်ပယ်တို့၌လည်း ဆိုအပ်ခဲ့သော ကောင်းမှု တို့ကို ပြုလုပ်ကြ၏။ မဃလုလင်ကား ထိုကောင်းမှုတို့အပြင် မိဘတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့ကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူး၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဘဝမှ စုတေကြသောအခါ မဃလုလင်သည် သိကြား ဖြစ်လာ၍ ကျန်သူငယ်ချင်းတို့ကား သိကြား၏အခြံအရံနတ်များ ဖြစ်လာကြကုန်၏။ ထိုအလုံးစုံသော အကြောင်းတို့ကို သိတော်မူသည်ကို ရည်၍ "သိကြားကိုလည်း ငါသိ၏၊ သိကြားဖြစ်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းတို့ကိုလည်း ငါသိ၏" ဟု ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူသည်။ ပို၍ထက်ကျယ်ပြန့်သော မဃဇာတ်ကြောင်းကို သိလိုလျှင် ဓမ္မပဒ၊ မဟာဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ [illegible] မှ စ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာမြန်မာပြန် မဃဝတ္ထု၌လည်းကောင်း ရှုပါ။

မဟာလိသုတ် ပြီး၏။

ဘိက္ခုတို့ ေ ု ၌အထူ ဖြစ်ဖူ သည်ကာ ဤ ာဇပြုပ်မြို့၌ပင် စွည် မ့ ေအာက်တန် စာ လူဆင် တစ်ဦ ုခဲ့ဖူ ၏ ထိုလူဆင် ေ ဂက်ျာ သည် ာု ာ ုင်၏ ာ ာ သဖြင့်ဆုံ ာ သာသနာတော်၌ သက် င် ု ကြည်မှု သ ္ဓ ာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏ ကို ် န္ဓတ်တို့ကို ထိန် ချုပ်မှု သီလ, အကြာ အမြင်ဟူသော သုတ, စွန့်ကြဲလှူဒါန် မှုဟူသော ာ ,အ ာ ာ၌ လိမ္မာကျွမ် ကျင် ေမြာ်မြင်မှုဟူသော ညာတ ာ ုတို့ကို ပြည့်စုံအောင် ကြို ာ ေဆာက်တည်၏ ထို ေ ဂက်ျာ သည် ထိုသို့ သ ္ဓ, သီလ, သုတ, ာ , ညာတို့ကို သူ့သန္တာန်၌ ပြည့်စုံအောင် ကြို ာ ေဆာက်တည်ကာ ေနထိုင်ပြီ ၍ ွ ် လွန်သောအခါ ာ တိံသာနတ်ပြည်သို့ ေ ာက် သွာ ၏ သူ၏ အေ ာင်အဆင် နှင့် အခြံအ ံအကျော်အစောသည် အခြာ ေသာနတ်တို့ကို ကျော်လွန်တင့်တ ် နေ၏ ထိုအခါ ာ တိံသာနတ်တို့သည် "အံ့သြဖွ ် ကောင် ေလစွ ာရို့ မဖြစ်စဖူ ူ ဆန် ပါပေစွ ာရို့ ဤ ေ ာက်သစ်စနတ်သာ သည် ေ ု လူ့ဘုံ လူ့ဌာနတုန် ာ ပစွည် မ့ ေအာက်တန် ာ လူဆင် ဖြစ်ခဲ့ပါလျက် ခု ဤနတ်ပြည်သို့ ေ ာက်လာရုံမျှမက သူ၏ အေ ာင်အဆင် နှင့် အခြံအ ံအကျော်အစောတို့သည် နု ုပြီ အခြာ ေသာနတ်တို့ ထက်ပင် သာလွန်တင့်တ ် နေချေသေ ေတာ့၏တကာ "ဟု ကဲ့ ့ ရှုတ်ချ ပြစ်တင်ပြောဆိုကြ ကုန်၏

လိ ္ဒသုတ်၌ သိမှတ်ဖွ ်

သုပ္ပဗု ္ဓကုဋ္ဌိ ဤသုတ်တော်၌လာသောလူဆင် လူအောက်တန် ာ ာ မှ ာ တိံသာသို့ေ ာက်လာ သူပု ္ဂိုလ်ကာ "သုပ္ပဗု ္ဓကုဋ္ဌိ" ဟူ၍ သာသနာ့သမိုင် ွင် ထင် ာ သည့်ပု ္ဂိုလ်တည် ခု ထိုပု ္ဂိုလ်၏ အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် ာတ်လမ် အကျဉ် ချုပ်ကို ေအာက်ပါအတိုင် သိနိုင်၏

ပစ္စေကဗု ္ဓကို ပြစ်မှာ ုဘု ာ ုင်ပွင့်တော်မမူမီ ေတာ်တော်စောစောအချိန်ဆီတုန် ာ ာသိတိုင် ် ဗာ ာဏသီမင် သည် ာစ်နေ့သ၌ ိုင် ခန် လှည့်လည်၏ လူအပေါင် ို့သည်လည် မင် ၏အသ ေ ကို ကြည့်ရှု ဖို့ န် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ွက်လာကြ၏ ထိုအခိုက် န္ဒမာ နတောင်မှ ကြွလာတော်မူသော အ ုင်ပစ္စေကဗု ္ဓ အ ုင်မြတ်တစ်ပါ သည် ငြိမ်သက်လှသော ကုန္ဒေတော်ဖြင့် ဗာ ာဏသီမြို့တွင် သို့ ခွမ် ခံ င်တော်မူ၏ ဘု င်မင် ၏ ကျက်သ ေ ကို ကြည့်ရှုနေကြသော လူအပေါင် သည် ပစ္စေကဗု ္ဓအ ုင်မြတ်ဖက်သို့ ဦ လှည့်ကြကုန်၏ အ ုင် ပစ္စေကဗု ္ဓကာ က်တော် ္ဓ ် တော် င့်ညောင် ေလပြီဖြစ်သည့်အပြင် သင်္ကန် ေတာ်များ သည်လည် အလွန် ဟောင် န္ဓမ် ုတ်ပြတ်နေလေပြီ လူအပေါင် ာ မိမိကို အေ ေ မထာ ေတာ့ဘဲ ပစ္စေကဗု ္ဓအ ုင်မြတ်ကို အေ ေ ာ ူ ပြုလုပ်နေကြသည်ကို နှာလိုခံခက်ဖြစ်လာသော ဘု င်သည် အ ုင်ပစ္စေကဗု ္ဓအာ ုခို မှု အရိုအသေပေ မှုကို မပြုနိုင်သည့်ပြင် "အနူ့အ ္ဒ သင်္ကန် ေဟောင် သင်္ကန် အစုတ်ပဲ့တွေ တ်ရုံထာ ဲ့ လူကာ ာ ် လိုလူတဲ့နည် "ဟု ကဲ့ ့ ပြစ်မှာ မိလေသည်

ပြစ်မှာ မိ က် ထိုသို့ အသ ျှော်နှင့် ာမ္ဘာတစ်သိန် ပါ မီတို့ကို ဖြည့်ဆည် ဖူ ေတာ်မူပြီ မှ ဖြစ်လာ သည့် အ ုင်ပစ္စေကဗု ္ဓအ ုင်မြတ်ပေ ၌ ပြစ်မှာ မိသော ေကောင် မှုကံကြောင့် အ ိ စ်င ၌ ာချခဲ့ ၏ ထိုမှ လွတ်လာ၍ အကုသိုလ်ကံကြွင် ၏ နှိပ်စက်မှုကြောင့် လူ့ဘ ကို ပြန်သောအခါ၌လည် ာဇပြုပ်မြို့ ် အလွန်ဆင် သော မိန် မတစ်ေ ဂက်၏ ၌ဖြစ် ၏ သူ့ကို ပ ိ သန္ဓေနေသည့်အချိန်မှစ၍ မိခင်သည် ပအံ့ သည်မျှကိုပင် အောင်မစာ ချေ ထိုကံကြွင် ၏ နှိပ်စက်မှုကြောင့် အမိ မ် ွင် ၌ ုစဉ်ကပင် နှာ ွက်နှစ်ဖက်နှင့် နှာခေါင် ို့သည် ကြွေမွပျက် ပြာ ာကုန်၏ ာစ်ကို ် လုံ သည် ခရသင် ဖြင့် ဖွေ ဖွေ ဖြူ၍ နူနေ၏ ွာ ဖြင်လာသောအခါ၌လည် ဖွေ ဖွေ ဖြူသော အနူအနေဖြင့်ပင် မွေ ဖွာ လာ၏

ခွက်ကို လက်စွဲ မိဘများ သည် သာ သမီ ို့အပေ ၌ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့သော ာိစ္စကြီ ေ ် တို့ကိုပင် မငြိုမငြင်

သိကြာစာငြ ဘိက္ခုတို့ ထိုသို့နတ်အများတကဲ့ရှုတ်ချသံဖြင့် ပြောဆိုကြသော အခါ သိကြာမင်းသည် တာတိံသာနတ်တို့ကိုင်လင်းပြောဆို၍ အဘ် သို့ပြောဆိုသနည်း ဟူမူ "အိုအချင်းနတ်တို့ သင်တို့သည် ၍ောက်သစ်စနတ်သာ အာ မကဲ့ မရှုတ်ချကြကုန် လင့်၊ ၍နတ်သာ သည် ေလူဖြစ်စဉ်တုန်က ြတ်စွာဘုရား၏ တာ ဂါ သဖြင့်ဆုံး ဂါ သာသနာ တော်၌ သ၊ သီလ၊ သုတ၊ တ၊ ပညာတ ဂါ တို့ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ခဲ့သူဖြစ်၏ သူသည် ထိုတ ဂါ တို့ကို သူ့သန္တာန်၌ ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစား ဆောက်တည်ခဲ့ပြီး၍ လူ့ပြည်မှ ကွ် လွန်သောအခါ ၍တာတိံသာနတ်ပြည်သို့ ောက်လာရုံမျှမကဘဲ သူ၏အောင်အဆင် နှင့် အခြံအ အကျော်အစောတို့ဖြင့် အခြာနတ်တို့ကို ကျော်လွန်တင့်တ် ခြင်းဖြစ်ပေ၏"

သိကြာ၏ ဩ ဂါ ဘိက္ခုတို့ ထိုသို့ ကဲ့ ကြ န် သိကြာ ပြောပြီး နောက် ထို နတ်တို့ကို ဆုံး လိုသော သိကြာ သည် ထိုအချိန်၌ပင် အောက်ပါ ဂါထာတို့ကို တ်ဆို၍

သသ ဒ္ဓါ တာထာ တော၊ အစလာ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ
သီလဉ္စ သလျာဏံ၊ အ ကန္တံ သံသိတံ

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ ဘုရား င်းအပေ၌ ကြည်မှုသ ဒ္ဓါ တ်သည် တုန်မလှုပ် ကောင်းစွာစွဲမြဲတည်တံ့၏ အ ဂပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်လိုအာ မ်းမြ်းခြင်းကိုခံ သော ကောင်း မြတ်သောသီလလည်း ၏

သံဃေ သာဒေ သတ္တို ဥဇုဘူတဉ္စ သနံ
အလိဒ္ဒေတိ တံ အာဟု၊ အမောဃံ တဿ ိတံ

ပြုနိုင်ကြ၏ ထို့ကြောင့် ခင်ဖြစ်သူသည် သာ လေ သူ့ခွက်ဖြင့် သူ့ထမင်းကို သူကို် တိုင် တောင်း စာ သောက်နိုင်လောက်သည်အထိ ဆင်ဆင် မွေးမြူစောင့်ှောက်၏ အချိန်အ ် ောက်သောအခါ၌မူ ခွက်တစ်လုံးကို သာ၏လက်၌ပေးအပ်ကာ စွန့်ပစ်ထွက်သွာ လေတော့သည် လေ သည်လည်း ပ်တကာ ဂတကာ လှည့်ပတ်တောင်း စာ သောက်နေ ှာသည်

သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိနာမည် ထို့နောက် ကာလကြာသောအခါ သူ၏ကိုယ် မှ အသာ များသည် ဖြတ်၍ပြတ်၍ကျ၏ မန် ည်နှင့် သွေး များ ပြည်များသည် သူ၏ကိုယ်မှ စိုစိုတ အမြဲ ကျနေ၏ ပြင်း ထန်သော ကွ နာကို ခံစား ှ၏ ဂါ ဂါ က်ကြောင့် သူ၏ သနာ ဖွ် အော်ဟစ်ညည်း ညူသံသည် ဆူညံလျက် ှ၏ အထူး အာ ဖြင့် ည၌အချိန် သူအိပ်သည့်လမ်း ပ်ကွက် လူတို့ကာ သူ၏သနာဖွ် ဂါ အော်ဟစ်သံ ညည်း ညူသံကြောင့် အိပ်၍ မကြတော့ အိပ်ပျော်နေသူတို့လည်း လန့်နိုး လာကြကုန်၏ ထိုသို့ အိပ်ပျော်နေသူတို့ကိုပင် နိုး သကဲ့သို့ ဖြစ်သော ကြောင့် သူ့ကို "သုပ္ပဗုဒ္ဓ" ဟုလည်း ကောင်း ခန္ဓာကိုယ် နူနေသောကြောင့် "ကုဋ္ဌိ" သဒ္ဒါနှင့်တွဲ၍ "သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ" ဟု လည်း ကောင်း ခေ ကြသည် သုပ္ပ = အိပ်ပျော်နေသူတို့ကို ဗုဒ္ဓ = နိုးစေတတ်သော ကုဋ္ဌိ = နူနာ သူ

တ ဂါ တ္ထု ဘုရား င်း ဂဇပြိုဟ်မြို့သို့ ကြွလာတော်မူသောအခါ မြို့သူမြို့သား တို့သည် ဘုရား င်းကိုပင့်၍ မြို့လ် ခေါင် ် ကြီး ကျ ် သောမဏ္ဍပ်ကို ဆောက်လုပ်ကာ ခွမ်း သောလှူဖွ် ပူဇော်ဖွ် တို့ဖြင့် လှူ ဒါန် ပူဇော် ကြ၏ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည် အလှူမဏ္ဍပ် ဂါ သို့လာ၍ မဏ္ဍပ်အနီး အပါး၌ ထိုင်နေ၏ လူများ သည် သူ့အား လည်း ဖွ် သောက်ဖွ် တို့ကို ပေး မ်း ကြ၏ အစား သောက်လိုက် သဖြင့် သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏စိတ်သည် ည်ငြိမ်သွာ၏ ဘုရား င်းသည် ခွမ်း ကိစ္စပြီးစီး တော်မူသောအခါ တ ဂါ ဟောတော်မူ၏ သစ္စာတ ဂါ တို့ကို ပြ တော်မူ၏ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည် တ ဂါ တော်ကို ဘာဏ်ဖြင့်စိုက်၍ နား င်း ပ်င်း သောတာပတ္တိမဂ်၊ ဖိုလ် ဂါ တ္ထုကို လေသည်

တာ တိံသာသို့ ဘုရား င်းသည် တ ဂါ ပွဲပြီး သောအခါ ကျောင်း တော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏ သုပ္ပဗုဒ္ဓလည်း သူ့

သံဃာတော်အပေ၌ကြည်ညိုခြင်းလည်း ို၏ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သော ာဏ်အမြင်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို "သူဆင်း မဟုတ်" ဟု ချမ်းသာ ဟူ၍လည်း ကောင်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၏အသက် ှင်နေခြင်းကို အချည်းအနှီးမဟုတ်သော အသက် ှင်ခြင်း တန်ဖိုး ိုသောအသက် ှင်ခြင်း ဟူ၍လည်းကောင်း ဘု ာ သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို လေ ာ ည်ီတူ န်မြွက်တော်မူကြ ကုန်၏

တသ္မာ သ ္ဓ သီလဉ္စ သော မ္မ သနံ
အနု ုဉ္ဇေထ မေ ာ ီ သ ုဒ္ဓါန သာသနံ

ဆိုအပ်ခဲ့တော် အကြောင်း ကြောင်း ကြောင့် ဆို ကောင်း မြော်မြင် ညာ ှင်သည် ဘု ာ ှင်တို့၏ အဆုံး မ တော်ကို သတိ အောက်မေ့လျက် ကြည်မှု သ ္ဓ၊ စောင့်ထိန်း မှု သီလ၊ ကြည်ညိုမှု သော တ ာ တော်ကိုသိမြင်ခြင်း ဟူသော မ္မ သနတ ာ တို့ကို မြဲမြဲမြံသန္တာန်၌ ပြည့်စုံအောင် ဖန်ဖန်ကြိုး မ်း ပြုစွမ်း နိုင် ာ၏

ဂမကော ျကသုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း ိုက်
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သိကြာ မင်း
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ာ ှင်
	တ ာ တော်	=	မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်း သည့် အ ်အစစ်ကို ဟောတော်မူပုံ

နေ ာသို့ အပြန်တွင် နွား မ တစ်ကောင်၏အ ျှကိုခံ ကာ သေလွန်ပြီး နောက် တာ တိံသာနတ်ပြည်သို့ ာက်လေ သည်

နိဒါန်းဆက် နွား မ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိကို ိ သတ်သောနွား မသည် ဘီလူး မ တစ်ဦး ဖူး ှင်ခြင်း သောနွား မ တည်း ှင်ဦး အံ့ ေ အတိတ်ကာလ၌ သူဌေး သား လေးဦး ို ခဲ့ဖူး၏ သူတို့သည် အခါတစ်ပါး၌ ပြည့်တန်ဆာမတစ်ဦး ကို ငွေတစ်ထောင်ပေး၍ ဥ ျာဉ်တစ်ခုအတွင်း၌ တစ်နေ့လုံး ပျော်ပါး ကြ၏ ည နေချမ်း အိမ်ပြန်ခါနီး၌မူ သူတို့ပေး တော် အပ်သော ငွေတစ်ထောင်နှင့်တကွ ပြည့်တန်ဆာမကို ်၌ တ်ဆင်ထား အပ်သမျှ ဖြစ်စည်း တို့ကို ပြန်လည်လု ုကြ၏ သူကိုလည်း အစတုန်း ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ကြ၏

ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် သေခါနီး၌ သူတို့အပေ၌စိတ်နာကြည်းစွာဖြင့် "ငါသည် ဖြစ်လေ ာဘ တိုင်း၌ သင်တို့ ကိုလည်း ပြန်လည်သတ်ဖြတ် လက်စား ချေနိုင် ပါစေသော" ဟု ကျိန်ဆဲကာ ဆုတောင်း သွား၏

ထိုသူဌေး သား လေး ဂ က်တို့သည် ကောင်းမှုကြောင့် ၌ ကြွ ည်စွာ ကျ ောက်ခဲ့ ၏ နောက်ဆုံး ငါတို့ ဘု ာ ှင်လက်ထက်၌မူ ပက္ကုသာတိမင်း ာဟိ ဂိရုစီ ၊ ာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ိ သူသတ်သမား ကြီး တမ္ဗ ဌိက၊ ၍ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ် ဦး အဖြစ်ဖြင့် သာသနာ့သမိုင်း တွင် ထင် ှ ၏ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဦး လုံးပင် အတိတ်မှ ဘီလူး မ ၏ နွား မ အာ ဖူး ှင်၍ ိ သတ်မှုကို ခံကြ သည် ထို့ကြောင့် ၍ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိသည်လည်း ထိုဘီလူး မ ၏ လက်ချက်ဖြင့် အသက်ထွက် ှ ခြင်း ဖြစ်သတည်း

လိ ္ဒသုတ်ပြီး၏

မာတိကာသို့

သိကြာ၏□အမေး□ □မုဋ္ဌမြတ်စွာသည်□သာ□တ္တိမြို့□ဇေတ□နကျောင်း□ကိုက်၍□သီတင်း□သုံး□ နေတော်မူ၏□ထိုအခါ□တစ်နေ့သ၌□သိကြာ□မင်း□သည်□ဘု□ား□ျင်ထံသို့လာ၍□ှိုးခိုး□ပြီး□နောက် "မွေ့လျော်ဖွ□ ်□မြေအ□ပ်သည်□အဘ□ ်အ□ပ်မျိုးပါနည်း□ဘု□ား□"ဟု□လျှောက်၏□

ဘု□ား□ျင်း□အဖြေ□ □အာ□ာမစေတျာ□ နစေတျာ□ပေါက္ခ□ဏော□သုနိမ္မိတာ□
မနုဿ□ာမဏေ□ ျဿ□တောလံနာ□ ္သ□သောဥသိ□

ကောင်း□စွာပြုပြင်□စီ□င်အပ်ကုန်သော□ဆန်□ကြ□ ်သော□ ျာဉ်□ဆန်□ကြ□ ်သောတော□ ဆန်□ကြ□ ်သော□ကန်တို့သည်□လူသူတော်ကောင်း□တို့၏□မွေ့လျော်ဖွ□ ်□ာ□သီလအစုံသော □ က်၏□တစ်ဆ□ ်□ခြောက်စိတ်□စိတ်၍□တစ်စိတ်သောအဖို့ကိုမျှ□မမီကြကုန်□

ဂါမေ□ □ □ □ □ □ □ ညေ□နိန္နေ□ □ □ □ □ □ □ ထလေ□
□ တ္တ□အ□ာန္တော□ပဟ□ န္တိ□တံ□ဘူမိ□ာမဏေ□ ျကံ□

□ ာ၌ဖြစ်စေ□တော၌ဖြစ်စေ□နိမ့်□ှိမ်□ာ၌ဖြစ်စေ□ကုန်□သာမြေမြင့်၌ဖြစ်စေ□ဟန္တာအ□ှင် မြတ်တို့□သီတင်း□သုံး□နေထိုင်□ာအ□ပ်သည်□မွေ့လျော်ဖွ□ ်□မြေအ□ပ်ဖြစ်ပေ၏□

□ာမဏေ□ ျကသုတ်ပြီး၏□

□□□ ဇမာနသုတ်

□□□□	ဌာန	=	□ာဇပြိုဟ်မြို့အနီး□ပိ□စွျကု□တောင်□
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	သိကြာ□မင်း□
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု□ား□ျင်□
	တ□ား□တော်	=	ကြီး□ကျ□ ်ဖွံ့ဖြိုး□မျာ□မြတ်သောအကျိုး□တို့□ပေး□စွမ်း□ နိုင်သည့်□အလှူခံ□ာနည်း□

သိကြာ၏□အမေး□ □မုဋ္ဌမြတ်စွာသည်□□ာဇပြိုဟ်မြို့အနီး□ပိ□စွျကု□တောင်၌□သီတင်း□သုံး□ တော်မူ၏□ထိုအခါ□တစ်နေ့သ၌□သိကြာ□မင်း□သည်□ဘု□ား□ျင်ထံတော်သို့□ောက်လာ၍□ှိုးခိုး□ ပြီး□နောက်□ဘု□ား□ျင်ကို□အောက်ပါအတိုင်း□လျှောက်၏□

□ ဇမာနာနံ□မနုဿာနံ□ပုညပေက္ခာန□ပါဏိနံ□
က□ောတံ□ဩပဓိကံ□ပုညံ□ကတ္ထ□ိန္နံ□မဟပ္ဖလံ□

ကောင်း□မှုကို□အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍□ဥပဓိဟူသောအကျိုး□တို့□စေနိုင်သော□ကောင်း□မှုကို ပြုလိုကြကုန်သဖြင့်□ပေး□လှူပူဇော်ကြသည့်□လူသာ□ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက်□အဘ□ ်၌□ပေး□လှူပူဇော် ခြင်း□သည်□ကြီး□ကျ□ ်ဖွံ့ဖြိုး□မျာ□မြတ်သောအကျိုး□ှိပါသနည်း□ဘု□ား□

ဘု□ား□ျင်း□ □စတ္တာ□ော□စ□ပဋိပန္နာ□စတ္တာ□ော□စ□ဖလေဋ္ဌိတာ□
သေ□သံဃော□ဇုဘူတော□ပညာသီလသမာဟိတော□

ကျင့်ဆဲဟုဆို□မဂ္ဂဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်□□□ေ□ ဂ္ဂက်□ဖိုလ်၌တည်သည့်□ဖလဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်□□□ေ□ ဂ္ဂက်ဟူ

သော အသီးအခြားစီရှိသောအာရုံဖြင့် ပြုစုနိုင်ပါမှာဆို၍ အပ ဂပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည် ဖုဖုထစ်ထစ် မကောက်ကျစ်ဘဲ မြင်စစ်ဖြောင့်မှန်သော မြတ်စွာဘုရား ပထွသံဃာတော်တည်း သီလ,သမာဓိ,ပညာနှင့် လည်း ကောင်းစွာပြည့်စုံ၏။

ဗမာနာနံ မြနသသာနံ ပုညပေက္ခာနပါဏိနံ။
ကရောတံ ဩပဓိကံ ပုညံ သံဃေ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ။

ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဥပဓိဟူသော အကျိုးကို ပေးနိုင်သော ကောင်းမှုကို ပြုလိုကြကုန်သဖြင့် ပေးလှူပူဇော်ကြသည့် လူသားပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ပေးပါအပ ဂဖြစ် မြတ်စွာ သံဃာတော်၌ ပေးလှူပူဇော်ကြောင်း ဒါနစေတနာသည် ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုးများပြားမြတ်သော အကျိုး ရှိပေ၏။

ပုဗ္ဗန္နာသုတ်

အဖွင့်	ဌာန	= သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
	လျှောက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= သိကြားမင်းနှင့် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ။
	တရားတော်	= သိကြားနှင့် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကြီးတို့၏ အာရုံခံချီးမွမ်းစပ်။

ဗမာနသုတ်၌ သိမှတ်ဖွယ်

သိကြားထွက်ဆောင့်ကြောင့်မေး။ ဤ၌သုတ်တော်၌ သိကြားမင်းတရားဒေသနာ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ လှူဒါန်းခြင်း သည် ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုးများပြားမြတ်သောအကျိုးရှိပါသနည်းဟူသော မေးခွန်းကို အကြောင်းအတွေ့ပြု၍ သောကြောင့် မေးလျှောက်ခြင်းဖြစ်၏။

အကြောင်းတရား။ အင်္ဂတိုင်းနှင့်မဂဓတိုင်းသူတိုင်းသားအများစုသည် နှစ်စဉ်နှစ်စဉ် မီးပူဇော်ပွဲကျင်းပလေ့ ရှိသည်။ ထိုသူတို့သည် တစ်နေ့ရက်၌ လှည်းအစီးစီး ငါးရာဖြင့်လောက်သော ပဲကြီးတိုပုံ၏ အချိန်ကျသောအခါ မီး ရှို့ကြ၏။ မီးတောက်မီးလျှံများ ထလာသောအခါ ကူဆောင်လာခဲ့သည့် ထောပတ်များကို သွန်းလဲစသည်တို့ကို ထိုမီးပုံကြီးအတွင်း သို့လောင်းထည့်ကြ၏။ "မဟာဗြဟ္မာကြီးအား ပူဇော်ပါကုန်၏"ဟုလည်း ဆုတောင်းပေ၍ ဟစ်ကြွေးကြ၏။ "တစ်ကြိမ်ထည့်လောင်းအပ်သော ထောပတ်စသောလှူဖွယ်သည် အကျိုးတစ်ထောင်ကို ပေးနိုင်၏" ဟူ၍လည်း ထိုသူတို့မှာ အစွဲအလမ်းအား ဆိုကြ၏။

သိကြားတရားချုပ်။ ထိုအကြောင်းကို သိသောသိကြားမင်းသည် ထိုလူတို့အစွဲကို ချေချွတ်၍ အလဟဿ ကုန်ကျမည့် စရိတ်စွည်များကို အာရုံသာသနာတော်ဖက်သို့ ပို့လှည့်လာခြင်းဖြင့် အကျိုးရှိကုန်စေချင်၏။ ထို့ ကြောင့် တစ်နှစ်၌ သူတို့ မီးပူဇော်ပွဲကျင်းပနေစဉ် နေကြစဉ် မဟာဗြဟ္မာကြီးအဂင်ဆောင်၍ သူတို့အထံသို့ လာ၏။ ထည့်အချိန်လမင်းကြီးထွက်လာချိန်တွင် လမင်းနှင့်အတူ လာဟန်ပြု၏။ ထို့နောက် လမင်းကြီးကို ခွဲ၍ ထွက်လာ ဟန်ဖြင့် သူတို့ထံသို့ လာခဲ့၏။ သူတို့၏ မီးပုံကြီးထိပ်ကောင်းကင်တွင် ရပ်က "ဤပူဇော်ဖွယ်ကား အဘယ်သူ့ အတွက်နည်း"ဟုမေး၏။ "အရှင်ဗြဟ္မာကြီးအတွက်ဖြစ်ပါသည်၊ အလှူခံတော်မူပါ"ဟု တစ်အော်ပြောဆိုကြ၏။ "ထိုသို့ဖြစ်ပါကပူဇော်မည်ဖြစ်လျှင်ငါ့နောက်သို့ ခွတ္တာလိုက်ခဲ့ကြလော့"ဟု ပြော၍ လူအများကို ဘုရားရှင်တော်မူရာ သို့ ခေါ်လာပြီး လျှင် ဤသုတ်တော်မြန်မာပြန်၌ လာသည့်အတိုင်း မေးခွန်းကို လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်၏။ လူအပေါင်း လည်း ထိုအခါမှစ၍ ဘုရားရှင်အမှူးရှိသော သံဃာတော်အား သာလှူဖွယ်ပူဇော်ဖွယ်တို့ကို ပေးလှူပူဇော်ကြလေ တော့၏။

ဗမာနသုတ်ပြီး၏။

သိကြာနှင့်ပြဟ္မာ မှ မြတ်စွာသည် သာ တ္တိမြို့ဇေတ နကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဘု ကြ င်သည် နေ့သန့် ဂအ ပ်၌ ကိုး တော်တစ်ပါး တည် ကိန်း အောင်းတော်မူနေ၏ ထိုအချိန် ၌ သိကြားမင်းနှင့် သဟမ္ပတိပြဟ္မာမင်းတို့သည် ဘု ကြ င်ထံတော်မှ ကသို့ လာကြ၍ အသီးအသီး တံခါးဘောင်ကိုမှီ၍ ပ်တည်နေကြပြီးလျှင် အောက်ပါ ထာတို့ကို တ်ဆိုလျှောက်ထား၏

သိကြားမင်း ဥဋ္ဌေဟိ ိ ဝိဇိတသ ိမ၊
ပန္နဘာ အနဏ စ လောကေ
စိတ္တဥ္စ တေ သု ိမုတ္တံ၊
စန္ဒော ထာ ပန္န သာ တ္တိ

ဤစွမ်းသတ္တိလုံ့လ ိ လည်း ပြီးတော်မူ,အောင်နိုင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေပြင်လည်း ပြီးတော်မူ, ခန္ဓာ န် တိလေသာ န်တို့ကိုလည်း ချထား ပြီးဖြစ်တော်မူ,ကာမစ္ဆန္ဒ စသည် ခပင် နီ ဏကြွေး ၊ မြီမှ ကင်းတော်မူသော င်တော်မြတ်ဘု ကြ အပွေါ်သုက္က သင်္ကော်စမု ထတော်မူပါ လူနတ် ပြဟ္မာ သတ္တ ါအနန္တ ၍လောကကြီး၌ ာ ကြ အေ အမြိုက်ဆေး တိုတိုက်ကျွေးဖို့ န် သ စာ ိလှည့်လည်တော်မူပါ လဆန်း ဖက္ခ လပြည့်ည၌ ဒီ ိနင်မြူနို ဂဟုမို ဟု သစ်မျိုး အင် ကင်းစင်ပ ် ၊ လမင်းကြီး တဲ့သို့ င်တော်မြတ်၏ စိတ် ဂတ်အစဉ်သည်လည်း ကြ ,ေသ စသည် စ်မြေ အညစ်အကြေးမှ ကင်း လွတ်မြောက်တော်မူပါပေသည်ဘု ကြ ဘ ကြ ပယော‌တော့အံ့ဟု ကြောင့်ကြမဲ့နေခြင်းတို့ "အပွေါ်သုက္က သင်္ကော်စ" ဟုခေ၏

သဟမ္ပတိပြဟ္မာ အိနုတ်တို့အ င်းသိကြားမင်း ဘု ကြ င်တို့ကို ခသင် နိုသကဲ့သို့ မ နိုတိုက်ကုန် ခု ကျ န်ပ် နိုလတ္တံ့အတိုင်းသာ နိုတိုက်ကုန်၏ နှာ ထောင်ပါလော့

ဥဋ္ဌေဟိ ိ ဇိ ိတသ ိမ၊
သတ္တ ါဟ အနဏ စ လောကေ
ေသသု ဘ ိ မ္မံ၊
အညာတာ ေ ဘ ိသန္တိ

ဤစွမ်းသတ္တိလုံ့လ ိ လည်း ပြီးတော်မူ,အောင်နိုင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေပြင်လည်း ပြီးတော်မူ, လှည့် ကုန်သည်မှူးကြီး အလာ သတ္တ ါအများ တို့ကို ဘ ကင်း ဂမုန် ပြည် နိုမှာန်သို့ ဆောင် တော်မူ,ကာမစ္ဆန္ဒ စသည်ခပင် နီ ဏကြွေး မြီမှ ကင်းတော်မူသော င်တော်မြတ်ဘု ကြ အပွေါ်သုက္က သင်္ကော်စမု ထတော်မူပါ လူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တ ါအနန္တ ၍လောကကြီး၌ ာ ကြ ေအေ အမြိုက်ဆေး တိုတိုက်ကျွေးဖို့ န် သ စာ ိလှည့်လည်တော်မူပါ တုန်း တော်ကြီး ဘု ကြ သည် ကမ္ဘာသုကမ္ဘာသာ သတ္တ ါအများတို့အား သစ္စာ တန် ကြ မုန်ကို ဖန်လှလှ ဟောပြတော်မူပါ င်တော်ဟောကြား မြတ်တ ကြ တို မှာ မိမိ သိလွ ် သူတို့သည်လည်း ဤကမ္ဘာလောက၌ ကြပါကုန်လိမ့်မည်ဘု ကြ

ဗုဒ္ဓ နှနာသုတ်ပြီး၏

[illegible]ဟင္ဒ[illegible]န္ဓနာသုတ်

[illegible] ဌာန = သာ[illegible]တ္ထိမြို့ဇေတ[illegible]န်ကျောင်းတိုက်[illegible]
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရား[illegible]
တရားတော် = သိကြားမင်း၏အ[illegible]ိုစိုးခံ[illegible]သူများ[illegible]

သိကြား[illegible] [illegible]ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည်[illegible]သာ[illegible]တ္ထိမြို့ဇေတ[illegible]န်ကျောင်းတိုက်၌[illegible]သီတင်း[illegible]သုံးနေတော်မူ၏[illegible]ထိုအခါတစ်နေ့သ၌ဘုရား[illegible]သည်[illegible]ဟန်တော်တို့အား[illegible]သိကြားမင်း၏[illegible]ိုစိုးမှုကိုခံ[illegible]သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်စပ်သောအောက်ပါတရားကိုဟောတော်မူ၏[illegible]ဘိက္ခုတို့[illegible]ရှေး၌အထူး[illegible]ဖြစ်ဖူး[illegible]သည်ကာ[illegible]နတ်တို့၏အ[illegible]င်ဖြစ်သော[illegible]သိကြား[illegible]သည်[illegible]သူ၏[illegible]အထောက်အကူဖြစ်သောမာတလိကို[illegible]"အချင်းမာတလိ[illegible]မြင်းတစ်ထောင်[illegible]က[illegible]ဥ်အပ်သောအာဇာနည်သိန္ဓောမြင်း[illegible][illegible]ထာ[illegible]ကို[illegible]ကပ်[illegible]ဥ်ပါလော့[illegible]ရှုမျှော်ဖွယ်ကောင်းသောမြေအ[illegible]ပ်ကို[illegible]ကြည့်ရှုဖို့[illegible]န်[illegible]ုင်[illegible]ျဉ်သို့သွားကြစို့"ဟုပြောဆိုအမိန့်ပေး၏[illegible]ဘိက္ခုတို့[illegible]မာတလိသည်လည်း[illegible]မြင်း[illegible]ထာ[illegible]ကိုပြင်ဆင်ပြီးနောက်[illegible]"အား[illegible]လုံးအဆင်သင့်ဖြစ်ပါကြောင်း"[illegible]သိကြားမင်းအားလျှောက်၏[illegible]ဘိက္ခုတို့[illegible]ထိုသို့လျှောက်သောအခါ[illegible]သိကြားမင်း[illegible]သည်နေထိုင်စံမြန်[illegible]ရာ[illegible] န္တာပြာသာ[illegible]မှ[illegible]ဆင်[illegible]သက်လတ်သော်[illegible]လက်အုပ်ချီလျက်များစွာသောအ[illegible]ပ်မျက်နှာတို့ကို[illegible]ိုစိုး၏[illegible]

မာတလိ၏[illegible]အမေး[illegible] [illegible]ဘိက္ခုတို့[illegible]ထိုကဲ့သို့[illegible]သိကြားမင်း၏[illegible]ထာ[illegible]သို့တက်ခါနီး[illegible] [illegible] န္တာပြာသာ[illegible]မှ[illegible]အဆင်[illegible]အဆင်[illegible] အ[illegible]ပ်မျက်နှာတို့ကို[illegible]ိုစိုး[illegible]သည်ကို[illegible]မြင်မြင်နေ[illegible]သောမာတလိသည်[illegible]အခါတစ်ပါး၌မူ[illegible]အောက်ပါအတိုင်း[illegible]မေး၏[illegible]

တံ[illegible]န်မသသန္တိ[illegible]တေ[illegible]ဇ္ဇာ[illegible]သမ္ဗေ[illegible]ဘုမ္မာ[illegible]စ[illegible]ခတ္တိ[illegible]ဂ[illegible]
စတ္တာ[illegible]ော[illegible]စ[illegible]ဟာ[illegible]ဇာ[illegible]ကိ[illegible]သာ[illegible]စ[illegible] သသီနော[illegible]
အထ[illegible]ကောနာမ[illegible]သော[illegible] ကွော[illegible] တံ့[illegible]သက္ကန်မသသတိ[illegible]

အ[illegible]င်သိကြားမင်း[illegible]မေ[illegible]သုံးဖို[illegible]အလုံးစုံကို[illegible]အကုန်အစင်[illegible]သိမြင်တတ်ကျွမ်းကြကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း[illegible]ကောင်း[illegible]မြေအပြင်ထင်[illegible]ျား[illegible]အလုံးစုံသောမင်း[illegible]တ်[illegible]သူများ[illegible]သည်လည်း[illegible]ကောင်း[illegible]အ[illegible]ပ်လေးမျက်နှာကောင်းစွာစောင့်ရှောက်နတ်မင်းကြီး[illegible]လေး[illegible] ဂက်တို့သည်လည်း[illegible]ကောင်း[illegible]န်[illegible]စား[illegible]ျား[illegible]သောအခြံအ[illegible]ံ[illegible]ကုန်သော[illegible]တာ[illegible]တိံသာနတ်တို့သည်လည်း[illegible]ကောင်း[illegible]အ[illegible]င်သိကြားမင်း[illegible]ကို[illegible]ိုစိုး[illegible]ကြ[illegible]ပါကုန်၏[illegible]ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်[illegible]အကြင်နတ်မင်း[illegible]ကို[illegible]အ[illegible]င်သည်[illegible]ိုစိုး[illegible]၍နေ၏[illegible]ထိုနတ်မင်း[illegible]တာ[illegible]အဘ[illegible]ယ်မည်သောနတ်မင်းဖြစ်ပါသနည်း[illegible]

သိကြားမင်း[illegible] [illegible]မံ[illegible]န်မသသန္တိ[illegible]တေ[illegible]ဇ္ဇာ[illegible]သမ္ဗေ[illegible]ဘုမ္မာ[illegible]စ[illegible]ခတ္တိ[illegible]ဂ[illegible]
စတ္တာ[illegible]ော[illegible]စ[illegible]ဟာ[illegible]ဇာ[illegible]ကိ[illegible]သာ[illegible]စ[illegible] သသီနော[illegible]

အမောင်မာတလိ[illegible]မေ[illegible]သုံးဖို[illegible]အလုံးစုံကို[illegible]အကုန်အစင်[illegible]သိမြင်တတ်ကျွမ်းကြကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း[illegible]ကောင်း[illegible]မြေအပြင်ထင်[illegible]ျား[illegible]အလုံးစုံသောမင်း[illegible]တ်[illegible]သူများ[illegible]သည်လည်း[illegible]ကောင်း[illegible]အ[illegible]ပ်လေးမျက်နှာကောင်းစွာစောင့်ရှောက်နတ်မင်းကြီး[illegible]လေး[illegible] ဂက်တို့သည်လည်း[illegible]ကောင်း[illegible]န်[illegible]စား[illegible]ျား[illegible]သောအခြံအ[illegible]ံ[illegible]ကုန်သော[illegible]တာ[illegible]တိံသာနတ်တို့သည်လည်း[illegible]ကောင်း[illegible]ငါ့ကို[illegible]ိုစိုး[illegible]ကြ[illegible]ကုန်သည်ကာ[illegible]မှန်ပေ၏[illegible]

အဟဉ္စ သီလသမ္ပန္နော၊ စိတ္တသမာဟိတော၊
သမ္မာပဗ္ဗဇိတော၊ နေ္တော၊ ပြဟ္မစရိယ ပရာယန်။

ထိုသို့သော် ငါ၏အပိုင်းကိုကြသူပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့လည်း ကြကုန်၏။ အမောင်မာတလိ ငါသည်လည်း သိက္ခာသီလနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သော ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မိမိစိတ်ကို တည့်မတ်အောင် ကောင်းစွာထိန်းသိမ်း တည်ကြည်စေနိုင်ကြကုန်သော မြင့်မြတ်သောအကျင့် ဟူသော လဲလျောင်းရာ ကိုကြကုန်သော ရှင်ရဟန်းကောင်းတို့ကို ရှိခိုးပေ၏။

ယေ ဂဟဋ္ဌာ ပုညကရာ၊ သီလဝန္တော ဥပါသကာ၊
ဓမ္မေန ဒါရံ ပေါသေန္တိ၊ တေ နမဿာမိ မာတလိ။

အမောင်မာတလိ ထိုမှတစ်ပါးလည်း ကောင်းမှုဟူသော ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ ဆိုင်ရာ သီလကို စောင့်ထိန်းကြကုန်သော၊ ရတနာသုံးပါး မြတ်ထက်မြတ်ကို ဆည်းကပ်ကြည်ညို မှီခိုကြကုန်သော အကြင်လူဝတ်ကြောင်တို့သည် ကြွေ့ကောက်မမှား တရားသောနည်းလမ်းဖြင့် သားမယားကို လုပ်ကျွေး၍ အလေ့မူလျက် မွေးမြူစောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ဆိုခဲ့သည့်ရက် ပြည့်စုံကြည်လင် ထိုလူဝတ်ကြောင် သူတော်စင်တို့ကိုလည်း ငါသိကြား သည်မမှား သည့်နေ ရှိခိုးလေ့ရှိပေ၏။

မာတလိ။ သေဋ္ဌာ ဟိ ကိရ လောကသ္မိံ၊ ယေ တွံ သက္က နမဿသိ၊
အဟမ္ပိ တေ နမဿာမိ၊ ယေ နမဿသိ ဝါသဝ။

အရှင်သိကြားမင်း အရှင်မြတ်နိုင် ရှိခိုးအပ်သူပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား သတ္တဝါအနန္တ ဆန်းထိုင်ရာ ဤလောက၌ မြင့်မြတ်လှပါပေကုန်စွတကား၊ အရှင်သိကြားမင်း အရှင်သိကြား သည်တွေ့မြတ် နိုင် ရှိခိုးအပ်သူပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မာတလိဟု မည်ရှိသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်လည်း နေ့မှစ နေ့ညပုံ သော ရှိခိုးပေတော့အံ့။

ဣဒံ ဝတွာန မဃဝါ၊ ဒေဝရာဇာ သုဇမ္ပတိ၊
ပုထုဒ္ဒိသာ နမဿိတွာ၊ ပမုခေါ ရထမာရုဟိ။

ဘိက္ခုတို့ သမ္မာ သုဇာ ဖြစ်သော ဥစ္စာ ရှိသော သုဇာ၏အရှင် ချစ်လင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း သည် ဤဆိုအပ်ခဲ့သောစကားကို ပြောဆိုပြီးနောက် အပ်မျက်နှာ များစွာတို့ကို ရှိခိုးလျက် ရထား ထက်သို့ တက်လေသည်။

ဂဟဋ္ဌ ဝန္ဒနာသုတ်ပြီး၏။

၉၊ သတ္ထာရဝန္ဒနာသုတ်

၂၅၈။ ဌာန = သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘုရားရှင်။
တရားမြတ် = သိကြားမင်း၏ အပိုင်းရှိခိုးသူများ။

အမှာ ကျ၍သုတ်တော်၌လည်း ေ ုံ့ ဟဌ နှနာသုတ်ကဲ့သို့ပင် သိကြာမင်း သည် ၂၉၂ ၍ သို့သွာ နံ့ ပြင်ဆင်စေပြီး လျှင် ထော သို့တက်ခါနီး ဴ ေ ဧ နွှာပြာသာ ်မှ အဆင်း၌ လက်အုပ်ချီမိုး ော ုဂ ုံင်ကို ုံိုံ ၏ ထို ုံ ိုံပိုကို ြင်သော မာတလိက အောက်ပါ ါထာဖြင့် မေ ြန်၏

မာတလိ ိ ဴ ေ ေ ါ ိနေသသာ ၊ ံ နမသသန္တိ ါသ

အထ ေကော နာမ ေသာ ကော္ခာ၊ ဴ ံ့ သက္က နမသသသိ

အ ုံင်သိကြာမင်း နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ လူတို့သည်လည်း ကောင်း၊ အ ုံင်သိကြာ မင်း ကို ုံိုံ ကြ ကုန်၏ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် အကြင်နတ်မင်း ကို အ ုံင်သည် ုံိုံ ၍နေ၏ ထိုနတ် မင်း ကာ အဘ ် မည်သော နတ်မင်း ဖြစ်ပါသနည်း

သိကြာမင်း ေ ဂ ုံက္က သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ အသွိ ေလာကေ သ ေ ကေ

အနောမနာမံ သတ္ထာ ံ ံ နမသသာမိ မာတလိ

အမောင်မာတလိ သူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တ ါအနန္တ ကျ၍လောက၌ အကြင်ဘု ဂ ုံင်သည် ကြွင်း မဲ့ဥ သံု အလုံ ံကို အကုန်အစင် ကို ် တော်တိုင် သိမြင်တော်မူ၏ ကောင်း ကျဟူသမျှ ထိုက်တန်လှသဖြင့် ပြည့် ံ့ ညီ နာမည်အမျိုးမျိုး ကို ံ ု တော်မူထိုက်သော လူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တ ါတို့၏သခင် ဆ ဂ အ ုံင်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘု ဂ ကို လက်အုပ်ချီမိုး ံ ုံိုံ ပေ၏

ေ သံ ဂ ေ ါ ေ ါသော ၊ အ ိ ွှာ ိ ဂ ဇိတာ

ခီဏာသ ါ အ ဟဏ္တော၊ တေ နမသသာမိ မာတလိ

အမောင်မာတလိ အကြင်ပု ုံလ်မြတ်တို့သည် ဂ ၊ ေ ါသ မောဟပိတ်ကာ အ ိ ွှာ စတောင် အကုသိုလ်တ ဂ အပေါင်း ကို ထောင် ထောင် ကျေညက်ချေဖျက်သုတ်သင်ပြီး ကုန်ပြီ အာသ ေါကုန်ခန် ဟန္တာသခင် ထိုအ ုံင်မြတ်တို့ကို လက်အုပ်ချီမိုး ံ ုံိုံ ပေ၏

ေ ဂ ေ ါသ ိန ဂ၊ အ ိ ွှာသမတိက္ကမာ

သေက္ခာ အပစ ဂ ဂမာ၊ အပ္ပမတ္တာနုသိက္ခ ေ

တေ နမသသာမိ မာတလိ

အမောင်မာတလိ သေက္ခဟုဆို အကြင်ပု ုံလ် ေ ဂက်တို့သည် ဂ ၊ ေ ါသတို့ကို ပ ် ဖျောက်နိုင်ခြင်း ကြောင့် သစ္စာလေ ကန် အမှန်တ ဂ ကို့ကို ကွ ် ကာ၍ထာ တတ်သော အ ိ ွှာကို လွှန်မြောက်နိုင်ခြင်း ကြောင့် လွန်စွာရှုပ်လှ ုံ ကွ ခကို လုံ ပျက်စီး အောင်ဖျက်ဆီး ခြင်း၌ မေ့လျော့ပေါ့ပိုက်ကြကုန်၏ မမေ့မလျော့ မပေါ့မစား သတိတ ဂ ဖြင့် ကြိုး ကာ မ ုံ တ် ကျင့်ကြံအာ ထုတ်ကြကုန်၏ ကျင့်ဆဲဟုဆို ထိုသေက္ခပု ုံလ်တို့ကိုလည်း လက်အုပ်ချီမိုး ံ ုံိုံ ပေ၏

မာတလိ သေဌ္ဌာ ကိ ကိ ေလာကသ္မိံ၊ ေ ံ့ သက္က နမသသသိ

အဟမ္ပိ တေ နမသသာမိ၊ ေ နမသသသိ ါသ

အ ုံင်သိကြာမင်း အ ုံင်မြတ်နိုး ုံိုံ အပ်သူပု ုံလ်တို့သည်ကား သတ္တ ါအနန္တ နေထိုင် ဂ ကျ၍လောက၌ မြင့်မြတ်လှပါပေကုန်စွတကား အ ုံင်သိကြာ ပ်တွင်း မြတ်နိုး ုံိုံ အပ်သော

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မာတလိဟု ခေါ်သည်။ သမုတ်အကျွန်ုပ်သည်လည်း နေ့မှစ၍ နေ့ညပုံသော်လည်း ပေ တော့အံ့။

ဘုရားလောင်း ။ ကုဏ်တွာန မဃ မဃ ဂဇာ သုဇမ္ပတိ။
ဘဒ္ဒန္တနမသသိတွာ ဓမ္မဒေါ ထေမာရုဟိ။

ဘိက္ခုတို့ ။ သဂ္ဂ စသော မျှ သော ဥစ္စာရှိသော သုဇာ၏အရှင် ချစ်လင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း သည် ဤဆိုအပ်ခဲ့သောစကားကို ပြောဆိုပြီး နောက် ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး ကျက် ထော တက်သို့ တက်လေ၏။

သတ္တာ နွနာသုတ်ပြီး၏။

သံဃ နွနာသုတ်

	ဌာန	= သာ တ္တိမြို့ ဇေတ နကျောင်းတိုက်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	= ဘုရားလောင်း။
	တပါးတော်	= သိကြားမင်း အရှိခိုး သူများ

အမှာ ။ ဤသုတ်တော်၌လည်း နှစ်သုတ်၌ကဲ့သို့ပင် သိကြားမင်းသည် ဥ ၂၃သို့ သွား နိ ဇ ဇ ။ န္တာပြောသာ မှ အဆင်၌ ဟန်သံဃာတော်အပေါင်းတို့ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုး၏ တို ရှိခိုးပုံကို မြင်ပြန်သော မာတလိက အောက်ပါ ထောဖြင့် မေး၏။

မာတလိ ။ တံ တေ မသေ ျူပုတိဒေဟသ ဂန နိ ။
နိမုဂ္ဂ ကုဏပမှေတော နပ္ပိပါသသမပ္ပိတာ။

အရှင်သိကြားမင်း လူ၌ မွေ့မှာ လူသာ ဖြစ်ကြသော ထို ဟန်တော်တို့က သာ အရှင့်ကို ရှိခိုး ကသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘ ကြောင့်ဆိုသော် လူ၌ မွေ့မှာ လူသာ ဖြစ်ကြသော ထို ဟန်တော်တို့သည် ပုပ်သို့လှောင်မိုက် အမိ ဗ်တိုက်၌ ဝ်ပိုက်သန္ဓေ ကိန်း အောင်းသည် နေခဲ့ကြ ပါကုန်၏။ အမိ တည်ကူသော အကောင်းပုပ်၌ နစ်မြုပ်နေခဲ့ကြ ပါကုန်၏။ လောင်ခြင်း ွတ်သိပ်ခြင်းတို့သည်လည်း ပြင်းပြင်းပြ အနိုပ်စက်ကို ခံနေကြ ပါကုန်၏။

ကိံ နေ တေသံ ဗိဟ ။ သိ၊ အနာ ါ ကန ါသ ။
အာစာ ကွာသိန်း မြူဟိ၊ တံ သုဏောမ စော ။

အရှင်သိကြားမင်း ။ အမိ ဂမထောင် ဟန်ဘောင်၌ ကျင့်ဆောင်ကြ ထို ဟန်တို့အား အရှင်သည် အဘ ့ကြောင့် ချစ်ခင်မြတ်နိုး ရှိခိုး ပါသနည်း။ အရှင်လေ ထို ဟန်တော်များ၏ ကြိုး ဆည်းပူး အကျင့်ထူ တို့ကိုလည်း ကြည်နူးဖွယ် အမိန့်ရှိ ပါဦးလော့။ အရှင်သိကြား မိန့်စကားတို့ကို လေ ကြည်ဖြူနာ လိုပါကုန်၏။

သိကြားမင်း ။ တေသံ ဗိဟ ဂမိ၊ အနာ ါ ကန တလိ။
မှာ မာ စက္ကမန္တိ၊ အနပေက္ခာ ဇန္တိ တေ။

အမောင်မာတလိ အိမ် မထောင် ဟန် ဘောင်၌ ကျင့်ဆောင်ဘိသော် ထို ဟန် တော်တို့၏ ၍ဆိုအပ်လတ္တံ့သော အကြောင်း အ ကို ကောင်း စွာမြတ်နိုး ုိ ေပ၏ မြတ်နိုး အပ်ထိုအ င်မြတ်တို့သည် အကြင်မြို့ နေ ဌာန အ ပ် ေသမှ ကြွ ခြိမြန် ကုန်၏ ထိုသည့်ဌာနထို ေသကို စိတ်ကငြီတွ နည် မထာ ကြွ သွာ တော်မူနိုင်ကြကုန်၏

န တေသံ ကောဌေ ြပေန္တိ၊ န ကုမ္ဘိ န ကာဠောပိ
ပ နိုဋ္ဌိတမေသာနာ၊ တေန ဂပေန္တိ သုဗ္ဗတာ

အမောင်မာတလိ မြတ်နိုး ၍ ုိ ဦ ကင် ထိုအ င်ကောင် တို့သည် အခြေစိုက်ကာ ကျီတိုက်တာ၌ ၃ စွာစပါ သိုထာ သွင် လှောင်ခြင် လည် မပြုကြကုန် အို ကြီ အို အသွ သွ တင် တောင် စုဆောင် သိုမှီခြင် လည် မ ုကြကုန် သူတစ်ပါ တို့ ချက်ထာ ပြုပြင် ဆွမ် ဘောဇဉ်ကိုသာ အိမ်စဉ်မသွေ ု မှီ သုံ ဆောင်တော်မူကြပေကုန်၏ ကောင် ဆိုနည် ၍ ခွဲခြာ မပြ တတ်သမှုဖြင့်လည် မှု တတင် ကိမ်တော်မူနိုင်ကြကုန်၏ သီလဖြူစင် ုတင်ကိုဖြည့်သမာ ိလောင် ကောင် သောအကျင့်နှင့်လည် ပြည့်စုံကြပေကုန်၏

သုမန္တမန္တိနော ုိ ၊ ကုဏီဘူတာ သမဓ္ဓ
ေ ိ ုိ ရုဋ္ဌ အသု ေ ဟိ၊ ုထု မ စွာ မ ာတလိ
အ ိ ရုဋ္ဌ ုိ ရု ဋ္ဌေ သု၊ အတ္တ ဏ္ဍော သုနိဗ္ဗုတာ
သာ ိ နေသု အနာ ိ နာ၊ တေ န်မသဿာမိ ာတလိ

အမောင်မာတလိ မြတ်နိုး ၍ ုိ ဦ ကင် ထိုပညာ ိ အ င်ကောင် တို့သည် သီလဖြည့်ခန် ကမ္မဋ္ဌာန် ကို ကြို မ် ဖို့ ကောင် စွာဖြိုင်ဖြိုင် မြင့်မြတ်သည့်အလုပ်ကိုသာ ကိုင်ပင်နီ နှော ပြောဆိုလေ့ ုကြကုန်၏ အကျိုမဲ့စကာ မပြောကြာ ဘဲ အမြဲမသွေ ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ် အညီအမျှ ကျင့်ကြံနေထိုင်တော်မူကြပေကုန်၏ အမောင်မာတလိ ငါတို့နေ တိုံသာစံစာ နတ်အမျာ တို့သည် အသူ တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်ကြကုန်၏ ကြွင် ကျန်မျာ ပြာ သတ္တ ိ အစာ စာ တို့သည်လည် အချင် ချင် ဆန့်ကျင်ကြကုန်၏

ငါမြတ်နိုး ၍ ုိ ဦ ကင် ထိုအ င်တို့သည်ကာ မိမိတို့အပေ ွမ် ကျော်ဆန့်ကျင်သူတို့၌ပင်ဆန့်ကျင်သမှု ြုတော်မမူကြကုန် လက်နက်တုတ် ုိင်စွဲထာ သူတို့အပေ၌ပင် လက်နက်ကိုစွန့်ချ အ ငြိမ် တော်မူနိုင်ကြကုန်၏ စွဲလမ် ြင် ြု သတ္တ ိ အနန္တတို့အလ ၌ စွဲလမ် ွတ်ကင် သန့် ုင် တော်မူကြကုန်၏ ဆိုအပ်သည့် ုဏ် လုံ စုံပြည့်မတ် ထိုအ င်ကောင် အ င်မြတ်တို့ကို ချပ် ပ်မြတ်နိုး ငါ ုိ ေပ၏

မာတလိ 　　သေဌ္ဌာ ကိ ကိ ေလာကသ္မိံ၊ ေ ကွဲ သက္က န်မသဿိ
အဟမ္ပိ တေ န်မဿာမိ၊ ေ န်မသဿိ ိ သ

အ င်သိကြာ မင် အ င်မြတ်နိုး ုိ အပ်သော ပု ဂ္ဂိုလ်တို့ကာ သတ္တ ိ အနန္တ နေထိုင် ဤလောက၌ မြင့်မြတ်လှပါပေကုန်စွတကာ အ င်သိကြာ ပ်တွာ ြတ်နိုး ုိ အပ်သောပု ဂ္ဂိုလ်တို့ကို ာတလိဟု ည် ိ သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်လည် နေမှစ နေ့ညပုံသေ ုိ ေပ တော့အံ့

ဘုရားပြင် ဣ ကြွတွာနမယ ၊ေ ဇာသုဇမ္မတိ
ဘိက္ခုသံဃံ နမသိတွာ၊ စမုခေါ ထမာရုပ်ဟိ

ဘိက္ခုတို့ သဗ္ဗိစသော မျာ သောဥစ္စာ ိုသော သုဇာ၏အ ိုင် ချစ်လင်ဖြစ်သော သိကြာ မင် သည် ဤဆိုအပ်ခဲ့သောစကား ကို ပြောဆိုပြီး နောက် ဟန် သံဃာကို ရိုခို လျက် ထား ထက်သို့ တက်လေသည်

သံဃ နှနာသုတ်ပြီး၏
ုတိ ြမြန်မာပြန်ပြီး၏

မာတိကာသို့

တတိ

ဆေတွာသုတ်

 ဤဆေတွာသုတ်တော်သည် တာသံ ုတ်၊ ဆေတွာ ၊ ဆေတွာသုတ်၊ ပိုင်နှင့်အာ လုံ ၏ “ တေ = အိုနတ်” ဟူသော အာလုပ်ပုဒ်နေ ၌ “ သ = သိကြာ” ဟု ပြောင်းလွဲရုံသာ ၏

ဆေတွာသုတ်ပြီး၏

ပုဗ္ဗဏှ သုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ား
	တ ဖော်	=	သိကြာ မင်း၏ ခန္တိ ကိုသိ ပုံ

ကဲ့ ရှုတ်ချ တို ၍လှ မု ြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဘု ား သည် ဟန် ဖော်တို့အား သိကြာ မင်း၏ ခန္တိ ကျ် နှင့်စပ်၍ အောက်ပါတ ား ကို ဟောတော်မူ၏ ကျွတို့ ၌ အထူ ဖြစ်ဖူးသည်ကား တစ်နေ့သောအခါ၌ မီ လောင်ငုတ်ကဲ့သို့ ရုပ်အဆင်း လည်း မလှ ိုက်ပူပုကွသဖြင့် အချိုအစား လည်း မကျသော နတ်သား တစ်ေ ဂက်သည် သိကြာ မင်း၏နေ ာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ြကျောက်ဖျာ၌ ထိုင်နေ၏ ကျွတို့ ထိုအခါ တာ တိံသာနတ်တို့သည် “မီ လောင်ငုတ်တမျှ ရုပ်အဆင်း လည်း မလှ ိုက်ပူပုကွ အချို အစား လည်း မကျပါဘဲ ဤနတ်သည် ငါတို့သခင် အ င်သိကြာ မင်း၏နေ ၌ သူမို့လို့မျာ ထိုင်စကောင်း သည်ဟူ၍ မှတ်ထင်ပေ၏ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီး ထိုက်ပါပေစွ ာရို့ မဖြစ်စဖူး တူ ာဲပါပေစွ ာရို့” ဟု ကဲ့ ရှုတ်ချ ြစ်တင်ပြောဆိုကြ၏ ကျွတို့ ထိုထိုင်နေသော အရုပ်ဆိုး နတ်သည် တာ တိံသာဘုံသား နတ်အမျာ ာ ိုး ၍ ကဲ့ ရှုတ်ချလေလေ တို ၍တို ၍ လှပတင့်တ ် ရှုချင့်စဖွ ် ဖြစ်၍လာလေဖြစ်၏

သိကြာ ို ရုပ်ပြန်ဆို ကျွတို့ ထိုကဲ့သို့ ကဲ့ ရှုတ်ချမှ တို ၍တို ၍ လှပလာသောအခါ တာ တိံသာနတ်တို့သည် သိကြာ မင်း ထံသွာ ၍ ဤဖြစ်ပျက်ပုံ အလုံ ုံကို လျှောက်တင်ကြ၏ ထိုအခါ သိကြာ မင်း ာ “အချင်းနတ်တို့ သင်တို့ပြောဆိုအပ်သော ထိုနတ်သည် ကော ဘက္ခ အမျက်ထွက်မှု ကော ကို ာ သကဲ့သို့ ဖျက်ဆီး သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ကော ဘက္ခ မည်သော နတ်ဖြစ်လေေ ဂင်တကာ” ဟု ပြော၏ ထိုနောက်သိကြာ မင်း သည် ထိုနတ်ထိုင်နေ ာသို့ ချဉ် ာပ်၍ လက်ကန်တော့တင်ကာ လက် ဂပုဆစ် ူ တို ြေ၌ ထောက်၍ ထိုနတ်ဖက်သို့ လက်အုပ်ချီကာ “အ င် တ္တုန်ပ်ကာ နတ်တို့ကိုအစို သော သိကြာ ပါတည် အ ုင် တ္တုန်ပ်ကာ နတ်တို့ကိုအစို သော သိကြာ ပါတည် ” ဟု သုံး ကြိမ်တိုင်တိုင် မိမိနာမည်ကို ကြာ သိစေ၏ ထိုသို့ သိကြာ မင်း ာ နာမည်ကို ကြာ သိစေသောအခါ ထိုနတ်သည် မီ လောင်ငုတ်တိုတမျှ ရုပ်ဆင်း လည်း မလှ ိုက်ပူပုကွ အချို အစား လည်း မကျတော့ ထိုသို့ ရုပ်မလှ အချိုမကျဖြစ်နေ င်း ပင် ထိုနေ ာမှ ပျောက်ကွ ် သွာ လေသည်

သိကြာ□၏တ□ာ□ □□ဘိက္ခုတို့ □□ထိုကဲ့သို့အရုပ်ဆိုးနတ်ပျောက်ကွယ်သွားပြီးနောက် သိကြာ□မင်း သည် မိမိနေ□ာ၌ထိုင်ကာ တ□ာ□ တိံသာနတ်တို့ကိုဆုံးမဆွဲဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုအချိန်၌ ပင် အောက်ပါ□ါထာတို့ကို□ွတ်ဆို၏□

နသူပဟတစိတ္တော့မိ□နော□ွတ္တေန□သုပြီနသေ□ဂ□
နပြီတိ□ဟဲကုဇ္ဈာမိ□ေကာပေ□ာမ□ါ□နော□တိဌတိ□

အချင်းနတ်တို့ □□ငါသည် သူတစ်ပါးတို့အား □ထိပါးလိုသောစိတ်မ□ါ □□အမျက်ေ□ာသ၏ဆွဲ ဆောင်□ာသို့ လိုက်ပါလွယ် ကူသူမဟုတ် □□ငါသည် ကြာမြင့်စွာလည်း □□အမျက်ေ□ာသကိုလက်ခံ မထား □□အမျက်ကော□သည် ငါ၌ ခွဲမြဲသက်□င်၍လည်း □မတည်တံ့နိုင်□

ကုဒ္ဓဟံနဖရုသံပြူမိနစ□□မ္မာနိတ္တကေ□
သန္နိဂ္ဂဏှာမိအတ္တာနံ□သမ္ပဿံအတ္ထမတ္တနော□

ငါသည် □တစ်ခါတစ်□ □အမျက်ထွက်ပြန်လျှင်လည်း □ရုန့်□ကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ကို မပြောမဆိုမိအောင် သတိဆောင်၏ □□သနာတ□ာ တို့ကိုလည်း □မဟောပြော □မိမိအကျိုးကို ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာနှိမ်နင်း ပေ၏□

မှတ်ချက်□ □ဤ၌သုတ်တော်၌လာသောအရုပ်ဆိုးနတ်ဟူသည် သိကြာ□မင်း၏ ခန္ဓာကိုယ် ကိုစုံစမ်း □နိုးလာသော ရူပါ□စ□ြဗြဟ္မာတစ်ဦးဖြစ်၏ □□အဋ္ဌကထာ □□

ပုဗ္ဗဏ္ဏ□ သုတ်ပြီး၏□

□□သမ္ဗရိမာ□ာဂုသုတ်

□□□□ ဌာန = သာ□ဏ္ဍိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်း တိုက်□
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ် = ဘု□ား □င်□
တ□ာ□တော် = တ□ာ□စောင့်သောပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း ပတ်ကြောင်း □□မာ□ာအတတ်မျိုး တို့ကို မသင် □သင့်ပုံ□

ဖျာ ခြာသည့်နတ်□ □ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာ□ဏ္ဍိမြို့ ဇေတ□န်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေ တော်မူ၏ □□ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဘု□ား □င်သည် □□ဟန်ဖြေတော်တို့အား □□ေ□ပစိတ္တိအသုရိန်နှင့် စပ်သော အောက်ပါတ□ာ တို့ကိုဟောတော်မူ၏ □□ဘိက္ခုတို့ □□ရှေး□၌ အထူးဖြစ်ဖူးသည်ကား □□အခါ တစ်ပါး၌ □□ေ□ပစိတ္တိအသုရိန်သည် ပြင်းထန်စွာ မကျန်းမမာဖြစ်နေ၏ □□ထိုအခါ သိကြာ□မင်း သည် ေ□ပစိတ္တိအသုရိန်ထံ□□လာနမေ □□နိုး ခြာကဲ လာ၏ □□ထိုအခါ အငေ□၌ပင် သိကြာ□မင်း လာ နေသည်ကိုမြင်□သော □□ေ□ပစိတ္တိအသုရိန်က □□□

"အိုနတ်တို့သေင်နင်း □□သိကြာမင်း □□□အကျွန်ုပ်ကို ဆေးကုပါလော့"ဟု ပြော၏ □□ထိုအခါ သိကြာ□မင်းက □□□

အိုပေ ပစိတ္တိအသူ ပိန် အကျွန်ုပ်ကို သမ္မ ပိမာ ဂအတတ်ကို သင်ပေးလျှင် သင့်ကို ကျွန်ုပ်ဆေးတော့ပေးအံ့ဟု ပြော၏ သမ္မ ပိအသူ ပိန်၏ဥစ္စာဖြစ်သော သူတစ်ပါးတို့ကိုလှည့်ပတ်ကြောင်း မာ ဂအတတ်ကို "သမ္မ ပိမာ ဂ" ဟု ခေ သည်။

ထိုအခါ ပေ ပစိတ္တိအသူ ပိန်က

"အချင်း သိကြာ မင်း သမ္မ ပိမာ ဂကို သင့်အား သင်ပေး န် သဘောတူ၊ မတူကို အသူ ပ အများ အား ကျွန်ုပ်မေးဦးအံ့၊ ထိုအချိန်အတွင်း ခေတ္တဆိုင်းငံ့ဦးလော့" ဟု ပြောဆို၍ အသူ ပတို့ကို သင်ပေးသင့်၊ မသင့်ကို ပြောပြတိုင်ပင်၏၊ ၎င်းတို့၊ ထိုအခါ အသူ ပများ က သိကြာ မင်း သည် ၍သမ္မ ပိမာ ဂအတတ်ကို မတတ်ဘဲပင် ငါတို့ကို နှိပ်စက်လုလေပြီ၊ တတ်လျှင်ကား ဆိုဖွယ် မရှိတော့၊ ထို့ကြောင့် သင်မပေးသင့်ဟု တန့်ကွက်ကြ၏၊ ထိုအခါ ပေ ပစိတ္တိအသူ ပိန် သည် သိကြာ မင်း ကို အောက်ပါ ပါထာဖြင့် ပြောဆို၏။

မာ ဂ ပိမယ ပါ သက္က၊ ဂ ဇ သုဇမ္ပတိ
ဥပေတိ နိ ယ ယော ပါ သမ္မ ပ သတံ သမံ

သ ဂ္ဂါ စသော များ သော ဥစ္စာ ပိုသော သုဇာချစ်ကြင် ခင်ပွန်း လင်ဖြစ်သော အိုသိကြာ မင်း မာ ဂများ သော သမ္မ ပိအသူ ပိန်သည် အနှစ်တစ် ပတ်လုံး ကြမ်း တမ်း သော ငရဲ၌ ကျ ောက်သကဲ့သို့ မာ ဂများ သူသည် ကြမ်း တမ်း သော ငရဲ သို့ ကျ ောက်တတ်ပေ၏၊ ထို့ကြောင့် သမ္မ ပိမာ ဂကို မသင်ချင်ပါနှင့်ဟူလို၊ ရှုံ့ သမ္မ ကသုတ်၌လည်း သမ္မ အသူ ပိန်ဟူ၍ ပါခဲ့၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား ပေ ပစိတ္တိအသူ ပိန်ပင်တည်း၊ ၍သုတ်၌လာသော ၎ ကျ သည့် သမ္မ အသူ ပိန်ကား အလွန်ရှေး ကျသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တည်း၊ သမ္မ ပိမာ ဂကို တတင်တည်ထွင်သူ ဖြစ်၏၊ ပိကား။

သမ္မ ပိမာ ဂသုတ်ပြီး၏။

အစ္စ သုတ်

	ဌာန	=	သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်။
	ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘု ပ ျင်။
	တ ပ တော်	=	အပြစ်ကိုတောင်း ပန်ပါလျက် လက်မခံသူသည် လူမိုက်ဖြစ်ပုံနှင့် ေ ပါသပွာ သူသည် တောင်းကြီး တ မိမိကို အကြိတ်ခံသူနှင့်တူပုံ။

ဟန် နှစ်ပါး အချင်း များ မှု ဂ္ဂမြတ်စွာသည် သာ တ္ထိမြို့ ဇေတ န်ကျောင်း တိုက်၌ သီတင်း သုံး နေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ဟန် နှစ်ပါး တို့သည် အချင်း ချင်း ကြမ်း ကြုတ်သောစကား ကို ပြောဆို ငြင်း ခုံကြကုန်၏၊ ထိုနှစ်ပါး တွင် တစ်ပါး သည် အခြား တစ်ပါး ကို နှုတ်ဖြင့် လွှမ်း မိုး လွန်ကျူး လေ၏၊ ထို့နောက် လွန်ကျူး ပြောဆိုမိသော ဟန် သည် အပြောအဆိုခံ သော ဟန် ၏အထံ၌ သူ၏အပြစ်ကို န်ချတောင်း ပန်၏၊ သို့သော် အပြောခံ သော ဟန် သည် လက်မခံချေ။

လူမိုက်နှစ်မျိုး။ ။ ထိုအခါ ရဟန်းတော်များစွာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာကြ၍ ထိုရဟန်းနှစ်ပါး အချင်းများပုံ၊ တစ်ပါးက တောင်းပန်ပုံနှင့် တစ်ပါးက လက်မခံပုံ အလုံးစုံကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့ ... လူမိုက်နှစ်မျိုးရှိသည်။ ... မိမိအပြစ်ကို အပြစ်ဟူ၍ မသိမမြင်သူတစ်ယောက်၊ ... အပြစ်ကို ကျူးလွန်မိသည့်အလျှောက် ... တောင်းပန်ပါလျက် လက်မခံသူတစ်ယောက် အားဖြင့် နှစ်ယောက်တို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ... လူလိမ္မာလည်း ... မျိုးရှိသည်။ ... မိမိအပြစ်ကို အပြစ်ဟူ၍ သိမြင်သူတစ်ယောက်၊ ... အပြစ်ကို ... တောင်းပန်လျှင် လက်ခံသူတစ်ယောက် အားဖြင့် နှစ်ယောက်တို့တည်း" ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဆက်၍လည်း အောက်ပါဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

သိကြားမင်း၏ ...။ ။ ရဟန်းတို့ ... ရှေး၌ အထူးဖြစ်ဖူးသည်ကား ... အခါတစ်ပါး၌ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် သုဓမ္မာနတ်သဘင်အစည်းအဝေး၌ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို ဆုံးမဆွဲဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍ အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

> ကောဓော ... သမာ ... ဂတု၊ မာ ... မိတ္တေသု ဟိ ... ၊
> အ... ဟိ ... မာ ... ဟိတ္တ၊ မာ ... ဘာသိတ္တ ပေသုဏံ။
> အထ ... ပါပဇနံ ကောဓော၊ ပဗ္ဗတော ... ဘိမဒ္ဒတိ။

အချင်းနတ်တို့ ... အမျက်ဒေါသသည် သင်တို့၏အလိုသို့ လိုက်ပါလာစေလော၊ သင်တို့က အမျက်ဒေါသ၏အလိုသို့ မလိုက်ကြနှင့်ဟူလို။ သင်တို့မှာ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့် မိတ်မပျက်စေကြလင့်။ မကဲ့ရဲ့ထိုက်သူ ... ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုလည်း မကဲ့ရဲ့မိကြစေကုန်လင့်။ ချောပစ်ကုန်းတိုက်စကားကိုလည်း မပြောမဆိုမိကြစေကုန်လင့်။ ... ကဲ့သို့ မဟုတ်ခဲ့သော် ဒေါသတရားသည် ယုတ်မာသည့်လူ ... တ်အပေါင်းကို တောင်ကြီးသဖွယ် ... ဖိ ... ချေတတ်၏။

အစ္စ ... သုတ်ပြီး၏။

... အကွောသုတ်

ဌာန	=	သာ ... တ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်။
ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်	=	ဘုရားရှင်။
တရားတော်	=	အမျက်ကော ... ကို အနိုင် ... နှိမ်နှင်းပုံ။

သိကြားမင်း။ ။ ... မိဖုရားမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်တို့အား သိကြားမင်း၏ တရားတိုတစ်ဆင့် ဟောကြားတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ... ရှေး၌ အထူးဖြစ်ဖူးသည်ကား ... အခါတစ်ပါး၌ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် သုဓမ္မာနတ်သဘင်အစည်းအဝေး၌ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို ဆုံးမဆွဲဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍ အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

မာ ေကာ ေ အ ဘာ ေ ာ တု ထု ာ တု ု တ
အ ေ ကာ ေ အ ဟိ သာ ၊ အ ေ သု ပ
အထ ပဇန် ေကာ ေ ၊ မ္ဘ တော ဘိမ တိ

အချင် ်တတ် တို့ အမျက် ေ သသည် သင်တို့ကို မ လွမ် ဖို ေ စလင့် မိကို အမျက်ထွက်သူ တို့ အပေ ပြန်၍ အမျက်မထွက်မိအောင် ေ စာင့်စည် ကြကုန်လော အမျက်မထွက်ခြင်း ဟူ သော မေတ္တာနှင့် မေတ္တာ၏ ေ ပြ မ္ဘ ာ သည်လည်း ေကာင်း မ ည ့် ခြင်း ဟူသော ကရု ဏာနှင့် ကရုဏာ၏ ေ ပြ မ္ဘ ာ သည်လည်း ေကာင်း အ ဂ ပ္ဂိုလ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်၏ ထိုသို့ မဟုတ်ခဲ့လျှင် ေ သတ သည် လူ ည့် လူ တ် အပေါင် ကို ေ တင် ကြီ သ ဖွ မ်မို ကြိတ်ချေတတ်၏

အပ္ပနာသို့ ဆိုက် ေ က်သော မေတ္တာနှင့် ကရုဏာတို့၏ ေ ပြ ကာ မာ မေတ္တာနှင့် ကရုဏာကို မ္ဘ ာ မေတ္တာနှင့် မ္ဘ ာ ကရုဏာ ဟု ေ ခ သည် ကာ

အ ေ ကာ သုတ်ပြီ ၏
တတိ မြန်မာပြန်ပြီ ၏
ခုမြောက် သက္ကသံ တ် မြန်မာပြန်ပြီ ၏

သ ထာ သံ တ်
မြန်မာဘာသာ ကာ ပြီ

မာတိကာသို့

မှတ်သားဖွယ်ရာ အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
(အ)	
အကဲ့ပြန်□	□□□
အကျိုးကြီးမားသောဆွမ်း□□မျိုး	□□□
အကျိုး□□ပုံ	□□□
အကျိုးလိုပဟန်ဆောင်နတ်အသံ	□□□
အကျဉ်းချုပ်□ထား□သိကြားစာချွင့်□တ်□	□□□
အကြံဆိုကြံ	□□□
အကြံနှင့်အလုပ်	□□□
အကြောင်းစာ	□□□
အကြောင်းစာကိုမေးသည့်နတ်	□□
အကြောင်းနိုင်လုံ	□□□
အကြောင်းစာစ်မျိုး□□ကျိုးထွက်□ ပါသလာ□	□□□
အကြောင်းနှင့်အကျိုး□□ပုံများ	□□□
အခိုးထနေသည်ကိုမြင်□	□□□
အချိန်ကိုစောင့်	□□□
အချောသူအားလည်□မေးလေဦး	□□□
အငှား□□ချိုးသည်	□□□
အစာမစား□ဘဲဆန္ဒပြ	□□□
အစားအလှူနှင့်ခွန်အား	□□
အစည်းအဝေး□ချွင့်□တ်	□□□
အစည်းအဝေး□တိုင်□သဘင်မမည်	□□□
အစွမ်းထက်□□ဂင်္ဂါသုတ်	□□□
အစွမ်းထက်သည့်လက်နက်□□မျိုး	□□□
အဆောက်အအုံအလှူနှင့်သမ္ဘ□□	□□
အဆုံးစီ□□င်	□□□
အဇာတသတ်□ဂတ်တော်တိုက်တည်	□□□
အဇာတသတ်ကိုလက်□ဖမ်□	□□□
အညတိတ္ထိ□ လည်းနတ်ပြည်ရောက်	□□□
အတင်းအကြပ်ခစားစေခြင်း	□□□
အတုံ့အလှည့်စာပ်ဖွဲ့ဖန်ဖန်	□□□
အတွင်းလက်နက်ဖြင့်တစ်မျိုးဆင်	□□□
အထင်မှားသည့်နတ်/များ	□□□/□□
အဒိမုတ္တကသာမဏေ□တ္ထု	□□
အန□□□ အိမ်မဲ့□	□□□
အနာထပိဏ်နတ်သား	□□
အနာထပိဏ်မကျန်းမာ	□□
အနာထပိဏ်မျက်□ည်ကျ	□□
အနုရုဒ္ဓသုတ်ဦးသိမှတ်ဖွယ်	□□□
အနှစ်□□□□သို့မရောက်	□□□
အပစာ□ န	□□□
အပ□စေတနာချိုခဲ့ပုံ□တ္တု	□□□
အပေါ်မြဲသင်္ကန်း□ပေလှူ□န်□	□□□
အပ□ ခံပုဏ္ဏားအို	□□□
အပျင်း□□က်ကိုနှုခံကာကွယ်	□□□
အပြစ်□□ပါစာင်ဖေသာနေရာ	□
အပြန်ခါနှင့်ကျောင်း□□□□ကျောင်း	□□□
အဖုအပိမ့်တွေထ	□□□
အဘိသခ်ီရုပ□	□□
အမိဟူသောတဲကုပ်	□□
အမုန်တရားအားကို□□ပ်တည်ခြင်း	□□
အမျှဖြင့်ရှိတားတော်မူ	□□□
အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံကြံကြပုံ	□□□
အမျိုးသမီးနှင့်□ဟန်□	□□□
အမြတ်ဆုံးစကား□	□□□
အမြတ်ဆုံးသူ	□□□
အမွန်မြတ်ဆုံးဘာဏ္ဍာ	□□□
အမြှာပူ□□□□ကြိမ်	□□
အ□ည်သုတ်ဦးသိမှတ်ဖွယ်	□□

အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
အ□ဏ္ဏသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□□
အ□တီ□မော□ိနတ်သမီ□□	□□□
အ□သော□□□ပါ□	□□□
အ□ဟန္တသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□
အရဏ□တီသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□□
အရှုပ□ာ□သံဧ□ဂဇဉ်	□
အ□ပ်□□ပါနှင့်အပြစ်	□
အ□ှင်ဧ□□တ်	□□□
အ□ှင်မော□ဂ္ဂလ္လာန်	□□□
အ□ှင်□□သ	□□□
အ□ှင်□□သ၏ချီ□ကျူ□သံ	□□□
အ□ှင်□□သ၏ဖြစ်စဉ်အကျဉ်□ချုပ်	□□□
အ□ှင်□□သနှင့်မြာ□□က်ချက်	□□□
အ□ှင်သမိ□	□□
အ□ှင်သမိ□နှင့်နတ်သမီ□	□□
အ□ှင်သာ□ပုတ္တ□ာဖြေ□ှင်□	□□
အ□ှင်သာ□ပုတ္တ□ာ၏တ□ာ□	□□□
အ□ှင်အနုရု□၏တ□ာ□သံ	□□□
အ□ှင်အာနန္ဒာငို	□□□
အ□ှင်အာနန္ဒာထံ□တပ်ကူတောင်□	□□□
အ□ှင်အာနန္ဒာနှင့်နတ်	□□□
အ□ှင်အာနန္ဒာဘာကြောင့်ဘု□ာ□ှင်ပင့်	□□□
အ□ှင်အာနန္ဒာ၏အစီအမံ	□□□
အ□ှင်အာနန္ဒာ၏အမှန်□	□□□
အရှုံနှင့်အနိုင်	□□□
အလင်□ပျောက်နောက်ဆုတ်	□□□
အလိမ်ပြေပြ□် □မော□ိနတ်ကွ□်	□□□
အလောင်□တော်ကိုပူဇော်ကြခြင်□	□□□
အလိုက်သိစွာပေ□လှူတတ်ခြင်□	□□□
အလှူပေ□ခြင်□နှင့်စစ်ထိုး□ခြင်□	□□
အလှူ၏အ□ှင်သခင်	□□□
အလှံ့□မျုကြွ□အခိုးမ□	□□□
အလျှော့□က်ကောင်□၍□အထောင်□ဖွင့်တွတ်	□□
အ□တ်အလှူနှင့်အဆင်□	□□
အ□ဇ္ဇသံဧ□ဂဇဉ်	□
အသာနေ□သိစေ□မ□်	□□□
အသာမိကော□သာမိကော	□□□
အသူ□ာနှင့်သိကြာ□စစ်ပွဲ	□□□
□အသူ□နှ်ဖမ်□မှုမှတ်ချက်□	□□□
အသောကမင်□□ာတ်တော်ဖြန့်	□□□
အသံကိုရှု□န်□ကျေ□ဖူ□ှင်ဆ□ာတော်□ ၏လက်ာ	□□□
အသက်ကိုအသေခံမည်	□□□
အသုန္ဒ□ကပုဏ္ဏာ□	□□□
အံ့ဩချီ□ကျူ□	□□□
အ□စျာပနပွဲ	□□□
အစ္ဆ□ာသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□
အဇ္ဈတ္တိကအာ□ တန□□ပါ□	□□
အတ္တဟတသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□
အန္ဓ□န=သူကန်□တော	□□□
အန္ဓ□န=အန္ဓ□န်တော	□□□
အန္ဓ□န်တောနှင့်သူပုန်ငါ□□ာ	□□□
အပ္ပမာ□သုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□□
အဗ္ဗု□စသောင်□မျာ□	□□□
အဗ္ဗု□စသည်၏□အင□အတွက်	□□□
အိပ်ပျော်□ဟန်နှင့်နတ်	□□□
အိမ်တွင်ဖုန်□□သည့်လင်မ□ဂ□	□□
အို□□မလှူတာဘဲကောင်□ဖါတ□်လေ	□□
အောင်ပြီ□အောင်ပြီ	□□
အောင်သံလန့်သည့်□ကောသလမင်□	□□
အိပ်ခြင်□□□မျိုး□	□□

□အာ□

အာဇာနည်သည်□အမြတ်ဆုံ□	□□
အာ□မ္မကူပနိဗ္ဗာန်ဟူသည်	□□□

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
အာရုံငါးပါး၌အငြင်းအခုန်	[illegible]
အာဠွကမေး	[illegible]
အာဠွက၏ထိုစစ်အမျိုးမျိုး	[illegible]
အာဠွကသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
အာဠွက၏အဖြေပျောက်နေသည့်	
အမေးများ	[illegible]
အာဠဝိကာဘိက္ခုနီ	[illegible]
အာဠဝိကာသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
အာဖိုတ်ခြင်းသည်ချက်	[illegible]
အာရုံကောင်းဖါ၏ခိုသော်	[illegible]
အာရုံစာရာတို	[illegible]
အာရုံလက်ခံမည့်တရား	[illegible]
ဣ၊ ဤ	
ဣသိ သုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဣသိတ္တသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဣန္ဒကသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဤမှာဆိုဖွယ် အဘယ်အဲ့	[illegible]
ဥ	
ဥပစာလာဘိက္ခုနီ	[illegible]
ဥပဓာနသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဥပဝါဒ	[illegible]
ဥပါဒါနကသနိချုပ်ရာကို	
အာရုံပြုနေခြင်း	[illegible]
ဥပနိ သုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဥပမာဥပမေ နှိုင်း ချက်	[illegible]
ဥပုသ်နေ့ကိုလွှင့်ခြင်း	[illegible]
ဥစ္စာအကျော်အစောဖိတ်ဆွေကြောင်း	[illegible]
ဥဿတညူ ပုဂ္ဂိုလ်	[illegible]
ဥဋ္ဌာနသညီသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဥဒ္ဒိသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဥစ္စကုက္ကုစ္စနီဝရဏ	[illegible]
ဥစ္စသံယောဇဉ်	[illegible]
ဥပ္ပထသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီ	[illegible]
ဧ	
ဧကေသာကပုဏ္ဏာ တွေ	[illegible]
ဧကိဇယ်သုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဧတေ ခြွဲ့ထူး အန်း သေ	[illegible]
ဧတေ ခြွဲ့အာဠွက	[illegible]
ဩ	
ဩဃ = ဩဃလေးဖြာ	[illegible]
ဩဃတရဏသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ဩဃ ဖြာသံသရာ	[illegible]
က	
ကကုဓပြဟ္မာ	[illegible]
ကကုသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ကတိခံ၍လွှတ်	[illegible]
ကတိဆိန္နသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ကတိပေ ခြင်း	[illegible]
ကဗျာ စမူ ကိုကို	[illegible]
ကလျာဏမိတ္တသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ကပိသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ကသိဘာ ဇသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ကာမနတ်သား	[illegible]
ကာမသုတ်၌သိမှတ်ဖွယ်	[illegible]
ကာမဘာသညာ	[illegible]
ကာမဘုံ	[illegible]
ကာမဘောဂီသေ ၂	[illegible]
ကာမရာသံယောဇဉ်	[illegible]
ကာမုပ	[illegible]
ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ	[illegible]
ကာ ဝိက	[illegible]
ကာ သံသဂ္ဂကို လက်နီဖြနော	
ဆက်ဆံမှု	[illegible]

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ကာ□ဂ□ တန	□□
ကာလ = အချိန်	□□
ကာလိက	□□
ကာလံနြ□ကနာမိ□□သေ□မည့်□ အချိန်ကိုမသိ□	□□
ကိလေသုပ□ိ	□□
ကိသာဂေါတမီ	□□□
ကိသာဂေါတမီသုတ်၌ဒ်သိမှတ်ဖွ□	□□□
ကု□ိကာသုတ်၌ဒ်သိမှတ်ဖွ□	□□
□□□ကုဋေတန်အလှူကြီး□	□□
ကုလဃ□ဏီသုတ်၌ဒ်သိမှတ်ဖွ□	□□□
ကုသိုလ်□ုင်ကိုချိတ်ချူ□သည့်ဘီလူး□	□□□
ကုသိနာရုံသို့□က်	□□□
ကေသ□□သေ့အဖြေ□	□□□
ကေသ□□သေ့နှင့်ကပ္ပတပည့်	□□□
ကဲ့□ရှုတ်ချ□ကိုး□ရှု	□□□
ကဲ့□သူချီးမွမ်းဒ်သူ အပြစ်တူ	□□□
ကောကန□နတ်သမီး□	□□
ကောကာလိက□□□ပါ□	□□□
ကောကာလိက□ဟာန်□	□□□
ကော□ိ□ဂမုန်□ာတိကဂ္ဂ□သို့	□□□
ကောသလနန်ဒ်တော်သို့	□□□
ကောသလနှင့်မလ္လိကာ	□□□
ကောသလမဟာ□ဇ□□မ်မြောက်စွာ□ လျှောက်ပုံ	□□□
ကောသလမင်ဒ်၏□ ဇ်ကြီး□	□□□
ကောသလမင်□□သ□ကာ□ိ□ူပုံ	□□□
ကောသလမင်ဒ်၏ဘွာ□□ကျော်	□□□
ကောသလမင်ဒ်၏သူပုန်ဖမ်းပွဲ	□□□
ကောဏ္ဍညသုတ်၌ဒ်သိမှတ်ဖွ□	□□□
ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြီ	□□
ကမ္ဘာ□	□
ကမ္ဘာတစ်သိန်း□ာဆု	□□□
ကမ္ဘာမီးလောင်ဒ်သာဒ်တောင်ချနင်□	□□
ကိ□□သုတ်၌ဒ်သိမှတ်ဖွ□	□□
ကုန်ဒ်ကိုက်ကြပြီ	□□
ကို□င်သာနဒ်ဘီလူးဖူး□	□□□
□□လကြာဒ်ကျောင်းဖူးဇော်ပွဲ	□□□
ကို□ မချိတော့အမိသော်လဲသာဒ်တော်ခဲ	□□
ကို□ လည်းလုံခြုံဒ်သူလည်းလုံခြုံ	□□□
ကို□ □နှံသူင□ ဖြစ်တည်ပုံ	□□□
ကို□ လုံဒ်ပမှန်ထောင်ပြမှု□ကြွ□ ဓက်□	□□
ကို□ ကျိုးကြည့်အလိုဆိုး□သည့်□ □□ပါဒ်ာ့	□□□
ကို□ ကျိုးဒ်ပိုဒ်မာန်ကိုချ	□□□
ကို□့ ကျိုးဒ်သူ့ကျိုး□□□ကျိုးဖူးလုံ	□□□
ကို□့ □မှကို□ စာ□□တာပဲ	□□
ကို□့ အာဒ်ကို□ ကိုဒ်ပါလာ□	□□□
ကျိန်ဒ်ကော်တော်မူ□ာ□ာ□နတ်လာ	□□□
ကျောက်လွှာထိခတ်ဒ်သွေ□□တ်ဆူပူ	□□□
ကျောက်□နခဲ	□□□
ကျောင်းဒ်ကိုက်နေ□ာ□ွေ□	□□□
ကျောင်းဒ်□စက်ချ	□□□
ကြာနီနှင့်မြေ□□ူ ဆက်ပါတဲ့	□□□
ကြာပန်းဒ်ကိုနမ်းရှုပ်	□□□
ကြာ□□မျိုးနှင့်ဖူး□လ်□□ဆူ	□□□
ကြာဒ်ကြာ□လာ□	□□□
ကြ□ ပေါင်ဒ်သည့်ဒ်လစန္ဒာ	□□□
ကြောက်ဖွ□ အသံဒ်မြပြီဟန်	□□□၊□□□
ကြောက်လိုင့်ခံသလာ□	□□□
ဒ်ကြွေ□သူ□ဟန်ဒ်သင့်□ မသင့်□မှတ်ချက်	□□□

အကွ□ □ စဉ်	စာမျက်နှာ
□ခ□	
ခ□ တီလူ□	□□□ □□□□
ခလုတ်ထိ□ အမိတ	□□□
□□ ကိုပ်□□□ □ ေ□ ဂက်	□□□
ခေမသုတ်၌□ သိမှတ်ဖွယ်□	□□□
ခေါမ□ □ သသုတ်၌□ သိမှတ်ဖွယ်□	□□□
ခတ္တိ□ သုတ်၌□ သိမှတ်ဖွယ်□	□□
ခန္ဓာကိုယ်□ ၌မပါလျှင်မပြီ□	□□
ခန္ဓာငါး□ □ နှင့်စပ်သည့်တ□ □	□□□
ခန္ဓပုစ်□	□□
ခေါင်□ □ ဆိတ်လျှာထုတ်	□□□
ခေါင်□ □ □ ခေါက်မေ□ □ ဆ□ □ ကလေ□	□□□
ခို□ □ သာ□ □ □ □ □ □ ဟန္တာဖြစ်ခြင်□	□□
ခို□ □ သာ□ □ တို့ကိုပို့	□□□
ခို□ □ သာ□ □ တို့နှင့်တွေ့ခြင်□	□□
ခွဲနေခြင်□ အကြောင်□	□□□
ခွက်ကိုလက်စွဲ	□□□
ချက်လာ□ □ ပြုတ်လာ□ □ အလုပ်များ□	□□□
ချွေ□ □ မြေ□ ပြုစု□ □ ဘပူ	□□□
ခြေချော်၍တမ်□ □	□□□
ခြေတစ်လှမ်□ □ ငွေ□ □ တစ်သန်□	□□□ □□□□
□□□	
□ တိ = □ ေ□ ကက်□ မည့်ဘ□	□□
□ ထာ□ □ မို□ □ □ □ □ တည်□	□□
□ □ ပြ□ တနှင့်ဗုဒ္ဓ	□□□
□ နွှတွေ□ နသုတ်၌□ သိမှတ်ဖွယ်□	□□□
□ဃ□	
ဃာနာ□ တန	□□
□င□	
ငါင□ သေ□ □ □ နတ်သမီ□	□□
ငါဟဲ့□ ေ□ ဂက်ျ□ □ □ မျှကြာ□ □ □ □	□□□
ငါ□ ခြေ□ □ နှင်□ ကြပါ	□□□
ငါ့ကိုမမြင်လျှင်	□□□
ငါ့ကို□ ေ□ ဖန်□ □ တ်မန်သံ	□□□
ငါ့ကိုသတိမ□ လျှင်	□□□
ငါ□ □ တတ်ဆင်□ □ မျှ□ □ ဂျိတ်အသွင်	□□□
င□ င□ လေ□ ဖာ□ အ□ ေ□ □ မစိုက်လျှင်□	
ဘေ□ ဆိုက်တတ်သည့်□ □ □ မျိုး□	□□□
င□ မည်ကိုခေ□ □ အလွန်ပျော်	□□□
င□ မည်ခေ□ □ □ အာ□ □ က်	□□□
ငွေပြော□ □ မျှ□ ခြင်□	□□□
ငှက်မှုဆို□	□□
ငိုသည့်□ □ ဟန်□	□□□
ငြိမ်လျှင်မြပ်ပုံ	□
ငြိမ်လျှင်မြပ်□ □ လှုပ်လျှင်မှော	□
ငြောင့်ငါ□ □ ခင်□	□□□
□စ□	
စကာ□ □ ကောင်□ အ□ □	□□□
စတုတ္ထဗြဟ္မာ	□□
စာလာဘိက္ခုနီ	□□□
စာအံလျှော့	□□□
စာအံသူတို့သတိ	□□□
စာအံသံကြည်ညို	□□□
စာအံသံစွဲ၍□ □ ဟန္တာဖြစ်	□□□
စူဠကောကန□ □ နတ်သမီ□	□□
စေတိ□ မင်□	□□□
စေတီ□ □ □ □ ဆူ	□□□
စေတီတည်ခြင်□	□□□
စက္ခာ□ တန	□□
စက္ခုငါ□ □	□□□
စကြာမင်□ ကြီ□ □ □ သာ□ ကြီ□ □ □ တနာ	□□□
စစ်ထို□ □ ပြီ	□□
စစ်ပွဲ□ င်ဆိုင်	□□□

အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ	အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
စစ်ရှုံ□ြန်ကောသလနှင့်□ာန်□သည်မ□		ဇာနည်သာ□ြတ်□မွေ□ွား□ာတ်၏	□□□
မလ္လိကာ	□□□	ဇိ□ု□ တန	□□
စစ်သူကြီး□ာတော်မလ္လိကာ	□□	ဇီ□ိတ = အသက်	□□
စဉ်□ား□တော်မူပုံကာ□	□□□	ဇေတ□နသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□
စန္ဒန□ံလိကဥပါသကာ	□□□	ဇေတ□န်ကျောင်□	□□□
စန္ဒိမသသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□	ဇောတိဇောတိပ□ာ□ နော	□□□
စိတ်ဆွဲဆောင်□ာပါနေကြသည်	□□	ဇောတိတမပ□ာ□ နော	□□□
စိတ္တ□ိ□ေက□ာကိလေသာတို့မှ□ေ□ာ္ကမှု	□□□□	ဇန္တုသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□
စိတ်ထာ□မှန်၍	□□□	ဇန္တုနတ်သာ□	□□□
စုန္ဒကိုပြော□စ်ပါ	□□□	ဇမ္ဗူကကြာ□အသံ□□□ပါ□	□□□
□ဆ□		**□ဈ□**	
ဆ□ာကြီး□အာ□□ွဲကြ	□□□	ဈာန်လျှော	□□□
ဆ□ာနှင့်ကင်□၍ပျင်□□	□□□	**□ည□**	
ဆေတွာသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□	ဉာတပ□ညာ	□□
ဆင်□ုန်ထောင်က□□တ်ပြုကြ	□□□	ညစ်ညူး□ကြောင်□ဘော□□န်	□□
ဆင်□□သူမကလေနှင့်□သူဌေး□ချွ□	□□□	ညဥ့်မိုက်မို□မှာင်□လွင်တီး□ခါင်	□□□,□□□
ဆောင်ပု□ံ□သေခြင်□ာ□ာ□□	□□□	ညဥ့်မှောင်မဲမဲ□ကျောက်ပစ်ခွဲ	□□□
ဆုံ□ချက်□ိပ□ ်င□□	□□□	**□တ□**	
ဆိုလို□င□	□□□	တစ်ခေါက်လာပြန်□မြေပြုံး	□□□
ဆွမ်□ကျွေ□ပျက်သည့်မလ္လိကာ	□□	တစ်ဆင့်တို□□ာန်နိုင်□	□□□
ဆွမ်□□င်ပြန်□အချိန်မမှန်	□□□	□□□နှစ်ကြာမှကြွလာ	□□□
ဆွမ်□□င်□ဟန်□တော်မျာ□	□□□,□□□	တစ်ညဥ့်□□□ကြိမ်လန့်	□□□
ဆွမ်□စား□ီး□ြဟ္မာပြည်တစ်ခေါက်	□□□	တဏှာ□□မာ□နတ်သမီး□□	□□□
ဆွမ်□လုပ်ကျွေ□	□□□	တဏှာဖြစ်နေသမျှ	□
□ဇ□		တတိ□ ဗြဟ္မာ	□□
ဇ□ာပုဏ္ဏာ□	□□□	တထာ□တသေ□ ု၂	□□
ဇ□ာသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□	တ□□□ေ□က	□□□
ဇနီ□ဟောင်□	□□□	တန□ ဂ□ဟုဖြေသည်	□□
ဇနီ□ဟောင်□နတ်သမီ□	□□□	တစ်ပါ□□ဟန်□တော်□လန့်၍အော်	□□□,□□□
ဇ□ာမ□ကာသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□	တပေ□ါ်ရုံတိုက်	□□
ဇ□ာသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□	တမလွန်ဘ□□ပူပန်□ကြောင်□	□□□
ဇာ□□သုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□	တမောဇောတိပ□ာ□ နော	□□□

အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
တစ်မြို့လုံး□အုံ့အုံ့သဲသဲ	□□□
တ□ကာ = ကုသိုလ်လွန်မြောက်ပုံ	□
တ□ရ□တိုချစ်□ခြင်းအကြောင်းစာ	□□□
တ□ရ□ထူ□□□အနာထပိဏ်□	□□□
တ□ရ□ထူ□□□ချမ်းသာလှ	□□□
တ□ရ□ဖွဲ့နှင့်သူတို့နှစ်ဦး□	□□
တ□ရ□မ□ဟော□န်အကြံဖြစ်တော်မူခြင်း□	□□□
တ□ရ□မ□ဟောလိုခြင်း□အကြောင်း□	□□□
တ□ရ□သူကြီး□ဖျာ□	□□□
တ□ရ□ဟောစေတော်မူ	□□□
တ□ရ□ဟောတော်မူ	□□□
တ□ရ□ဟော□န်□န်ခံတော်မူ	□□□
တ□ရ□အာရုံ	□□□
တာ□ နနတ်သား□	□□□
တာ□ နသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
တာ□တိံသာသို့	□□□□□□
တိ□ကာပ□သ္ဘာ	□□
တုရူပြဟ္မသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
တုရူပြဟ္မာနှင့်ကောကာလိက	□□□
တုရူပြဟ္မာလာခြင်း□အကြောင်း□	□□□
တူ□□စစ်ပွဲ	□□□□□□
တောကြီး□ခြင်ပေ□ပျော်နိုင်လျှင်	□□□
တောထဲမှာ□ပျင်□လာ□	□□□
တောပျော်□ဟန်နှင့်နတ်	□□□
တောဟိန်□သံနှင့်အ□ အဆ	□□□
တံခါး□ဘောင်မှီသည့်ဗြဟ္မာ□□ဦး□	□□□
တံခွန်အလံကိုကြည့်၍	□□□
တံတွေး□ာ□	□□
တန်ခိုး□နတ်□စ□ထံမကပ်နိုင်	□□
တောင်လုံး□ရွှကု□ပြင်□ာလှုပ်လည်□	□□□
တောင်□ာ□သူချင်□□သူ□လာ□	□□□
တိုက်တွန်း□ချက်	□□□□□□

အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
□ထ□	
ထချည်တစ်လီထိုင်ချည်တစ်လှည့်	□□□
ထမင်း□ာ□□□ဥ္□ာင်□ကောင်□လို	□
ထိနမိ□နို□□ကာ	□□
ထူ□□ာ□သောလူတစ်□ဂက်	□□
ထင်□□ာ□သည့်ဘု□□□□ပါ□	□□□
ထစ်ခနဲ□ကတုံ□တ်တမ်း□ာ	□□□
ထပ်ကာထပ်ကာ□ချမ်း□လာပါနှင့်	□□□
ထိုဤ□ က်သန်□အခိုး□ာန်□	□□□
ထိုနေ□ရာမှာသာ□အာ□တ်ပါ	□□□
ထိုမြည့်တကဲကဲ□သင်မဲမဲ	□□□
□□□	
□ပြုသူပုန်တို့လက်မှ□□ရာသားတို့ကို□ က□ခြင်း□	□□□
□လိ□သုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
□ဟ□သုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
□န	□□□
□နမဲ့သူနှင့်သူဌေး	□□
□မလိသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
□သ□န = ကျွန်အလှူ	□□□
□ပုတ်ထဲက□ပဲ	□□□
□□တာသံ□တ်	□
□□ပုတ္တသံ□တ်	□□□
□□ဟိတသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
□ဟနိက္ခေပ = အလောင်း□ာ□ရှာန	□□
□တိ□ ကဿပသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
□တိ□ ဗြဟ္မာ	□□
□တိ□ □နွ□	□□□
□တိ□ အပုတ္တကသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
□တိ□ အကြောင်း□ာ□□	□□□
□ကာပါမောက္ခကြီး□	□□□

အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
□သနသံသ□ဂ္ဂတွေချင်မြင်ချင်ခြင်□	
ဆက်ဆံမှု□	□□□
□ဋ္ဌဇုကမ္မ	□□□
□ဋ္ဌသံ□ဂဇဉ်	□
□မ္မစက္ခု	□□□
□က္ခတွေစုံ□ကာမ□က်	□□
□က္ခသည်တို့အာ□□တိုက်၍□	
က□တင်ခြင်□	□□□

□□□

□ဇ□ဂ္ဂသုတ်	□□□
□ဇ□ဂ္ဂသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
□နဥ္စာနီသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□□
□တုပ□န်မှာန်	□□□
□တ်တော်ချင့်ခွက်ဖြင့်သာ ကျေနပ်□	□□□
□တ်တော်ပူဇော်ပွဲ	□□□
□တ်တော်လုပွဲ	□□□
□မ္မစက္ခု	□□□
□မ္မဌ□တ□ာ□တည်သူ□	□□□
□မ္မ□သနာ	□□□
□မ္မသ□န	□□□
□မ္မအလှူနှင့်အမတ	□□

□န□

န□လက်မှ□လှေနှင့်လူတို့ကိုက□ခြင်□	□□□
န□မာနမဖွ□မာနကို□□	□□
နာတိက□ာမှ□သာလီသို့	□□□
နာနာတိတ္ထိ□ သာ□ကသုတ်၌□	
သိမှတ်ဖွယ်	□□□
နာမည်ကိုလျှောက်	□□□
နာ□အမတ်□အမေ□	□□□
နာဋ္ဌနှာမှ□□လိ□ာသို့	□□□
နိမောက္ခသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□
နိ□□သမာပတ်ဟူသည်	□□□
နိ□ဂ္ဂဋ္ဌ□ ၆	□□□
နိ□မ္မ□တစ်သိန်□	□□□
နိ□□ဏ	□□
နူညှံ့ပျော့ပြောင်□ခြင်□မှု□	□□□
နေကို□ာဟုအသူ□န်ဖမ်□	□□□
နေ□၂□ပုဂ္ဂိုလ်□	□□□
နေ□င်ချိန်တ□ာဖွဲ	□□□
နေအိမ်မီး□လောင်၍ပမာဆောင်	□□
နတ်ကမသိ	□□□
နတ်ကသတိပေ□	□□□
နတ်စည်□စိမ်□	□□□
နတ်တို့ကဲ့□သံ	□□□
နတ်မင်□ကြီ□□□ဦ□	□□□
နတ်သမီ□တို့□င်□အံ့ချော့မြူ	□□
နတ်သမီ□မသိသေ□	□□
နတ်သမီ□လာခြင်□	□□
နတ်သမီ□အမေ□	□□
နတ်သမီ□အသံပြုခြင်□	□□
နတ်သာ□အ□	□□
နတ်သမီ□အာ□ဘု□ာ□င်၏မေ□ခွန်□	□□
နတ်၏□ည်□□ချက်	□□□
နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□
နန်□တွင်□လူဖမ်□ဖွဲ	□□□
နန်□□င်ပြင်မှအို□□ည်□	□□□
န□ခြာ□သူပုန်	□□
နန္ဒတိသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်	□□
နန္ဒ□န်ဥ□၂ဉ်ကိုအထင်ကြီ□သောနတ်	□□
နိဗ္ဗာန်ဆော်နှင့်သူပုန်များ□	□□□
နိဗ္ဗာန်ဆော်ဘီလူ□	□□□
နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သည့်တ□ာ□	□□□
နိသ□ဏ□□က	□□□
နောက်ဆုံ□မိန့်ခွန်□တော်	□□□

အက္ခ□□စဉ်	စာမျက်နှာ
နောက်ဆုံး□□□ကပ်□□□□□□တု□□□□င်□	□□□
နောက်ဆုံး□□သာ□□က□□သုဘ□□ပ□□မိုဇ်	□□□
နောက်ဆုံး□□သာသနာ့ပွဲတော်လက်ာ	□□□
နောက်နှာ□□စ်သိုက်□□အဖြောင့်လိုက်	□□□
နောင်မလာဖို့နှင်	□□□
နိုင်သူ□□နံပွာ□□□□သူကာ□□	□□□
နို့စို့ကလေ□□□□ မျာ□	□□□
နှာ□□သာ□□ပုတ်□□ား□□နတ်တည်□	□□□
နှာ□□ပျာက်ပုဏ္ဏာ□	□□□
နှစ်တန်အကျို□□□သ□□ ပို□□တော်မှု	□□□
□□ဘက်စွန်□□ြသနာ	□□□
□□မျိုးစီသောသတ္တ□□မျာ□	□□□
□ပ□	
ပ□□ယသံ□□ ဂရဉ်	□
ပ□□တာန်ဉာဏ်□□ာနထန်	□□□
ပ□□ပွာသ□□□□□□က	□□□
ပဋ္ဌမကဿပသုတ်□□□သိမှတ်ဖွ□□	□□□
ပဋ္ဌမသ□□မသုတ်□□□သိမှတ်ဖွ□□	□□□
ပထမဖြဟ္မာ	□□
ပထမ□□နိဗ္ဗာ□	□□□
ပ□□ပ□□မ□ပုဂ္ဂိုလ်□	□□□
ပ□□နိဗ္ဗာနသုတ်□□□သိမှတ်ဖွ□□	□□□
ပ□□နိဗ္ဗာန်စံချိန်စောင့်	□□□
ပ□□နိဗ္ဗာန်စံတော်မူခါနီ□□□□□□၏ခ□□စဉ်	□□□
ပ□□နိဗ္ဗာန်စံလေပြီလာ□	□□□
ပ□□နိဗ္ဗာန်□□င်စံတော်မူ	□□□
ပ□□နိဗ္ဗာန်ပြု□□န်□□ွင့်ပန်လာ	□□□
ပ□□ဘော□□သံသ□□□အတူသုံ□□ဆောင်□ ဆက်ဆံခြင်□□□	□□□
ပ□□သတ်ပင်အုံ့ညြ□	□□□
ပ□□စွာ□□□□သ□□	□□□
ပ□□ညာ□□□□ပါ□	□□

အက္ခ□□စဉ်	စာမျက်နှာ
ပဟာနပ□□ညာ	□□
ပဟာန်□□□□တန်	□□□
ပါ□□လိ□□□မှ□□ကော□□□□သို့	□□□
ပါထေ□ျသုတ်□□□သိမှတ်ဖွ□□	□□□
ပါ□□ဟာ□□□ ပညာ	□□
ပါ□□မှ□□တုသိနာရုံသို့	□□□
ပိ□□က□□□□ပုံဆောင်□□ဟန်□□ျာ□	□□□
ပီတိနှင့်သော်□□နေ့သန့်ပျော်	□□□
ပီတိ□□င်အလင်□□ဖြင့်□□တု□□□□င်ထံသို့	□□□
ပီတိဟုန်ခွေ့၍မေ့	□□□
ပု□□သမေ□□ ဇ်	□□□
ပု□□ဟိတ်ကြီ□□၏နိမိတ်ဖတ်ပုံ	□□□
ပေတသေ□ျ	□□
ပါ□□ပ်တွင်□□စ်ဖြာ□□လက်မှာတစ်ဖုံ	□□□
ပက္ခန္ဒန□□သ□□	□□□
ပစ္စေကဗု□□□ကိုပြစ်မှာ□	□□□
ပစ္စည်□□□ လူလွှတ်	□□□
ပဥ္စပဥ္စသတ□ ဇ်ကြီ□	□□□
ပဥ္စ□□ဇသုတ်□□□သိမှတ်ဖွ□□	□□□
ပဥ္စာလစဏ္ဍာနတ်သာ□	□□□၊□□□
ပဥ္စာလစဏ္ဍာသုတ်□□□သိမှတ်ဖွ□□	□□□
ပညာစက္ခု	□□□
ပညာ□□□န်□□အကြောင်□□□□တန်	□□□
ပညတ်သွာ□□□□□တ်သက်ပါမှ	□□□
ပညိန္ဒြေ	□
ပတ္တာနမော□□န	□□□
ပတ္တိ□□န	□□□
ပန်□□သည်မလေ□□လ္လိကာ	□□□
ပဗ္ဗတူပမသုတ်□□□သိမှတ်ဖွ□□	□□□
ပ□□ ဖျက်အပ်သောအ□□□□□ချက်	□□□
ပုဏ္ဏသ၏သက်န်□□အလှု	□□□
ပုဂ္ဂိုလ်□□□□မျို□	□□□

အကြ□ာင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
□ပုဂ္ဂိုလ်□□□မျိုး□လေက်ာ□	□□□
ပုံဟန်အမျိုးမျိုး□□အကျိုး□မြ□ို	□□□
ပုညကိ□ိ□ □ တ္တုဆ□ ပါ□	□□□
ပုဏ္ဏာ□အို	□□□
ပုဏ္ဏေ□မ□ဉ□ိန်□၏အနက်	□□□
ပျော်□မပျော်□□□ဖော်ပ□ နိုင်မှု□ဟန်□	□□□
ပြောမ□ □ ကြ□ုလို့သိ	□□□
ပြောသမျှဘက်တိုက်မည်	□□□
ပြစ်မှာ□ိ□□က်	□□□
ပြဿနာမေ□	□□□
ပြဿနာ□ဘ□ က□	□□□
ပြန်တွေ့ပြီ	□□□
ပြန်ပို့စေခြင်□	□□□
ပြည့်စုံသည့်အလှူဖြစ်ဖို့	□□□
ပြည့်စုံ□မည့်အ□ိ□□□တန်	□□□
ပြုံ□တော်မူခြင်□	□□
ပြောင်□ပြန်တစ်ဖန်□င်စာ□	□□□

□ဖ□ဗ□

အကြ□ာင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
ဖဿာ□ တနနှင့်စပ်သည့်တ□ာ□	□□□
ဖမ်□□ခြင်□အကြောင်□	□□□
ဖျာ□နာသည့်နတ်	□□□
ဖြုတ်နိုင်ခဲ့သည့်နှောင်ကြိုး□	□□□
ဗကဗြဟ္မာနှင့်အ□ူ မှာ□	□□□
ဗကဗြဟ္မာ၏မိစ္ဆာအ□ူ	□□□
ဗကဗြဟ္မာ၏□ျော□ကောင်□မှုများ□	□□□
ဗဟု□ိတ□သုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□
ဗိလ□ိကပုဏ္ဏာ□	□□□
ဗေ□င်ငါ□ို	□□
ဗန္ဓနသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□
ဗန္ဓုလနှင့်သာ□ျာ□	□□
ဗုဒ္ဓ□စက္ခု	□□□
ဗုဒ္ဓနှင့်ကောသလမင်□	□□□
ဗုဒ္ဓနှင့်မန္တန်ပြိုင်ပွဲ	□□□
ဗုဒ္ဓဘာသာ□င်မဟုတ်သော်လည်□	□□□
ဗုဒ္ဓအကြံ□ဗြဟ္မာထောက်ခံ	□□□
ဗုဒ္ဓအာရုံ□ိတ်၌ထုံသူ	□□□
ဗိုက်လေ□အသက်ရှူကြပ်သည့်□	
ကောသလမင်□	□□□
ဗျာ□ိ= အနာ□ောဂါ	□□
ဗျာပါ□ □ □□ကာ	□□
ဗြဟ္မ□□သုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□
ဗြဟ္မ□ ဂ□နသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□
ဗြဟ္မာနှင့်လူ့ခ□ိ□	□□□
ဗြဟ္မာ□□□ဦ□	□□□
ဗြဟ္မာထုံ□၏□သန်□ခါင်□□ လာ	□
ဗြဟ္မာ့ပြည်လာနိုင်သူမ□ို	□□□
ဗြဟ္မာ့ပြည်မှန်□သလာ□	□□□
ဗြဟ္မာ့ဘုံ	□

□ဘ□

အကြ□ာင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
ဘ□ခန္ဓာဇာတ်သိမ်□	□
ဘာ့ကြောင့်လ,နေကို□ာဟုဖမ်□	□□□
ဘာ့ကြောင့်တောမှာတစ်ပါ□တည်□နေ	□□□
ဘာ့ကြောင့်အလိုမကျ	□□□
ဘာ□နှာ	□□□
ဘီလူ□မ□သာ□အမိ	□□□
ဘီလူ□၏အ□ူ	□□□
ဘု□ာ□□ဟန္တာများ□ကြွသည့်အလှူပွဲ	□□□
ဘု□ာ□ျင်က□ာလိုက်လျှောငြင်□ဆို	□□□
ဘု□ာ□ျင်ကိုကြို	□□□
ဘု□ာ□ျင်ကျေ□ူ□တုမှတ်ထင်	□□□
ဘု□ာ□ျင်ကြွတော်မူ	□□□,□□□,□□□
ဘု□ာ□ျင်ကြွေ□ာ□င်□ျင်□	□□□
ဘု□ာ□ျင်ခေါင်□ပြီ□ြိုထိုင်	□□□
ဘု□ာ□ျင်ခြေတော်၌ကျောက်လွှာထိ	□□

အက္ခ□ရာစဉ်	စာမျက်နှာ
ဘု□ရား□ှင်ဆွမ်း□ မ□ □သောနေ့	□□□
ဘု□ရား□□ှင်ထံ□စကား□နိုင်ပြော	□□□
ဘု□ရား□ထံတော်□ေ□ ရောက်ကြသော်	□□□
ဘု□ရား□□ှင်ထံတော်သို့	□□□□□□□□□□□□
ဘု□ရား□□ှင်ထံမှဆု	□□□
ဘု□ရား□□ှင်ထောက်ခံ	□□□
ဘု□ရား□□ှင်ျော့်□ခဲ	□□□
ဘု□ရား□□ှင်ရှု□□□□နှံသုံး□□	□□□
□ဘု□ရား□□ှင်လက်ထက်□အို□□	
ခွက်□မှတ်ချက်	□□□
ဘု□ရား□□ှင်□□ှင်လိုက်□ □ထွက်လိုက်□	□□□
ဘု□ရား□□ှင်သည်□အမြတ်ဆုံး□	□□
ဘု□ရား□□ှင်ဟောတော်မူသည့်□□□ထာ၏□	
ဆိုလို□ှင်□	□□□
ဘု□ရား□□ှင်အငေါက်ခံ□	□□□
ဘု□ရား□□ှင်အထံသို့□သုမြဟ္မနတ်လာ□	□□□
ဘု□ရား□□ှင်၏အပြုံး□	□□□
ဘု□ရား□□ှင်အပြုံးနှင့်□နတ်တို့၏□	
အထင်လွဲချက်	□□
ဘု□ရား□□ှင်၏လေနာ□ ေရာ□	□□□
ဘု□ရား□□ှင်အဖြေ	□□□
ဘု□ရား□□ှင်၏အမြစ်ဖြတ်အဖြေ	□□□
ဘု□ရား□□ှင်အာ□လျှောက်	□□□
ဘု□ရား□အာရုံ	□□□
ဘု□ှင်နှင့်ဘီလူး□	□□□
ဘု□ှင်နှင့်သမင်	□□□
ဘု□ှင့်သာ□တော်အလှည့်	□□□
ဘေ□မှဲ့ဘာ့ကြောင့်တောင်□	□□□
ဘေ□မှဲ့လှုပါ	□□□
ဘော□□မြို့မှ□ဖါ□□သို့	□□□
ဘ□ □သူအကောင်□ဆုံး□ဖါလဲ	□□□□□□□□□□□
ဘဏ္ဍာ□ရာမှ□ဘော□မြို့သို့	□□□
ဘွဲ့ဖြူလက်နက်လွှတ်ပြီ	□□□
□မ□	
မကောင်းမှု□ □ ဖြင့်ဆေး□	□□□
မဃေ□□လက်ာ	□□
မငြိမ်မလှုပ်ကုဖို	□
မ□ု□□ ဂ□ကော□□	□□□
မနော□ါ□ ဏာသုတ်□ ဦးသိမှတ်ဖွယ်□	□□
မနိုင်ရှု□၍ညို့□ချုံ□ပျောက်ကွ□	□□□□□□□□
မပေ□လှူသူများ□တို□□သူသေများ□□	
နှင့်□တူ၏□ ဟုဆိုခြင်း□	□□
မရှိသေ□ရှိသေ	□□□
မ□ှင်လျှင်ညို့□သလာ□	□□□
မ□ ဂ□တို့တွင်□အမြတ်ဆုံး□	□□
မ□ ဂ□ကူသောအသိုက်အအုံ	□□
မသိငါ□ဖါ□ဆောင်ပုံ□	□□
မသေသူများ□	□□
မသေဆေး□□ပေ□တော်မူ	□□□
မသေချာမ□□ရာ	□□□
မဟာနာ□ ဏတ်တော်အကျဉ်း□ချုပ်	□□□
မဟာမြဟ္မာပူဇော်	□□□
မဟာ□ရာရှ□သို့	□□□
မဟာလိသုတ်□ ဦးသိမှတ်ဖွယ်□	□□□
မဟာသာလသုတ်□ ဦးသိမှတ်ဖွယ်□	□□□
မာနကာမသုတ်□ ဦးသိမှတ်ဖွယ်□	□□
မာနကိုအောင်နိုင်ခြင်း□	□□□
မာန□□□ မျိုး□	□□
မာနမပြုထိုက်သူများ□	□□□
မာနသံ□ေ ဂဇ်	□
မိခင်လုပ်ကျွေး□	□□□
မိ□ □□□	□□
□အာဠ□က□ဇိဖု□ရာနှင့်ဘု□ရား□□ှင်	□□□
မိဘကိုပင်မပြော	□□

အကြော□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
မိဘလုပ်ကျွေး□သည့်ပုဏ္ဏာ□	□□□
မိမိတူကိုသတ်ခဲ့ခြင်□	□□□
မီဖူဖော်ပွဲနှင့်ဘု□ာ□ျုင်	□□□
မီဖူဖော်□ာတဲကုပ်	□□□
မီးအလှူနှင့်မျက်စိ	□□
မေဃပို□ာမေ□□အဖြေပေးမြည်	□□□
မုဆိုးမိုက်ကိုက□ံမိ	□□□
မုဆိုး□□ုတ်	□□□
မုဆိုး□လက်ထောက်ချ	□□□
မင်း□တိုအစ္စဲပြု၍	□□□
မင်းနှစ်ပါး□၏စစ်ပွဲ	□□□
မင်း□သာ□တလေ□	□□□
မင်း□သာ□၏အကြံ	□□□
မစ္ဆ□□ သုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□ံ	□□
မေတ္တာ၏တန်ခိုး□	□□□
မန္ဒကုစ္ဆိဥ□ ၂ဉ်	□□
မန္ဒကုစ္ဆိဥ□ ၂ဉ်သို့	□□
မာန်စွ□ံ ကင်□တွာ□□ဟန္တာ	□□□
မာန်စွ□ံ ကျုံ၍□ုံခိုးငြီ□တင်	□□□
မာ□ံနတ်ငေမြှိုင်	□□□
မာ□ံနတ်စူ□မ်□□အနိုင်□တန်□	□□□
မာ□ံနတ်ပူ□□	□□□
မာ□ံနတ်လာပြီ	□□□,□□□
မာ□ံနတ်သမီးမျာ□နှင့်ဘု□ာ□ျုင်	□□□
မလ္လိကာနှင့်စာ	□□
မလ္လိကာလာပြီ	□□□
မလ္လိကာသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□ံ	□□□,□□□
မ□ံ တော်အိမ်မှ□ပြဟ္မာပူဖော်ပွဲကြီ□	□□□
မ□ံ တော်ကြီး□□င်တီ၍ငို	□□
မိတ်ဆွေကောင်းမှ□သွာက္ခာတ	□□□
မိတ္တာသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□ံ	□□
မိန်း□မအညစ်အကြေ□	□□

အကြော□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
မှီခိုစ□ာ□ာတော်မူခြင်□	□□□
မှတ်ချက်□သနက်မာ□ □	□□□
မှန်□ချက်နှင့်နှမ်□တွက်မကိုက်	□□□
မိုး□ကြီး□□ာသလို	□□□
မိုး□တာဖြောက်ဖြောက်	□□□
မိုး□ဖျံကျော့ကွင်□	□□□
မွေတော်□စ်စိတ်	□□□
မျာ□သောဥစ္စာနှစ်□ုံသူ	□□□
မြေခွေး□နှံသေ်□မ့,ဖြစ်	□□□
မြေသို့ဆင်း၍□□ပ်စင်□တောင်□ဖန်	□□
မြော□□က်ကိုခုခံကာကွ□ံ	□□□
မြို့ကြီး□တွေပြန်□ဖ□ုံနီဗ္ဗာန်စံ	□□□
မြို့□ာအနီး□□□ံ □ဖ□ကန်နှ□ံ	□□□
မြို့အပျော့သို့ပင့်	□□□

□□ □

□ ဇမာနသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□ံ	□□□
□ ညသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□ံ	□□□
□ ခုမှောင်၍□နောင်လင်□	□□□
□ ခုလည်□မှောင်□နောင်လည်□မှောင်	□□□
□ ခုလည်□လင်□□နောင်လည်□လင်□	□□□
□ ခုလင်၍□နောင်၌မှောင်	□□□
□ နေ့အထိ□ုံသည့်□ာတ်စေတီ	□□□
□ နေ့ပင်□အာ□ူမဟေသီဖြစ်လိမ့်	□□□
□ သော□တဥပါသကာ	□□□
□ ဇိကွင်□မှအနိုး□ထ	□□□
□ ဇိစာကွင်□တိုသွန်	□□□
□ တြာချေ□မည့်□ ဇိကြီး□	□□□
□ ၁ဉ်အလှူနှင့်ချမ်□သာ	□□
□ုတ်မာ□□□လီး□အကြံအစည်	□□
□ုကြည်တတ်သောသ□	□□□

□□□

□□□မာ□ံနတ်သမီး□□	□□□

အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
□တနာသုံးဖြ□ာ်□အ□တော်	□□□
□ထသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□
□ဟန်□စ်□□ဟန်□တု	□□□
□ဟန်□တော်များ□	□□□
□ဟန်□တို့ကို□တမ်□တငိုသည့်နတ်သား□	□□□
□သေ့တို့တိုင်ပင်	□□□
□ဟန္တာအ□ှင်□အထင်မှား□	□□□
□ဟန်□□□ပါ□အချင်းမြား□	□□□
□ဟန်နှင့်မတူသော□ဟန်မြား□	□□□□□□□
□ဟန်ဖို့နှင့်မိန်မပျိုများ□	□□□
□သေ့ပ□မိုဇ်တို့ကိုဦး□ညွှတ်သည့်မင်□	□□□
□ဟန်□အသွင်□သူ့စိတ်ထင်	□□
□ာ□□စသောငြိကပ်တ□ာ□□ဖါ□	□
□ာဇပြုပ်မြို့မှ□ကွက္ကစေလသို့	□□□
□ာဇပြုပ်မြို့မှ□ာဋ္ဌနှာသို့	□□□
□ာဟုကို□တု□ာ□ှင်တ□ာ□ဖြော	□□□□□□□
□ာဟုသည်□နေကိုမျိုနိုင်သလော	□□□
□□ာဟုအသု□န်၏ကို□ အတိုင်□အ□ှည်	□□□□
□ာဟုအသု□န်၏အဖြေ	□□□
ရူပဘ□သညာ□အရူပဘ□သညာ	□□
ရူပ□ာ□သံ□ ဂဇဉ်	□
□ချို□သည်အိမ်သို့	□□□
□တောင်□တော်မူ	□□□
□နွေ□တစ်ထမ်□တင်လဲတစ်ထုပ်	□□□
□ာနှောခြင်□ဖြော	□□□
□ာဟိတသနတ်သား□	□□□□□□□
□ာဟိတသသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□□
□ကျိုသ်တောလ□ □□ကန်နှ□	□□□
□ည်□□ ချက်□ကကု□ပြဟ္မာ□	□□□
□န်ငြိ□ဆက်နွာမြ	□□□
□န်တွေ့လာသည့်သူ	□□□
□န်သူငါ□တန်□ဆက်ဆံကုန်ခန်□	□□□
ရှပ်သွင်ကျော့□ှင်□□လုံ□ မင်□	□□□
□ာင်□□ စာချုပ်	□□□
□ှာသူကို□ှာ	□□□
ရှု□ရှု□□□□မြွမင်ကြီး□	□□□
□ေ□ခေတ်အလှူနှင့်□□ ခုခေတ်အလှူ	□□□
□ေ□□က်ကိုဖော်□နောက်ကိုကော်	□□□
□ေ□ကကာဖိုတစ်ခု	□□□
□ေ□ကကာဖိုများ□	□□□
□ေ□ာ□ဇာတ်လမ်□	□□
□ေ□အကျဆုံ□ရုပ်မြင်သံကြား□	□□□
□ှင်သာနနှင့်□ေ□ာ□မ□ တော်	□□□
□ှည်လှပါဆို□တစ်□ာပိုမှု	□□□

□လ□

အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
လကို□□ာဟုအသု□န်ဖမ်□	□□□
လူဆို□လူကောင်□□ပေါင်□မှသိ	□□□
လူတွေအိုသလိုတော့□မအိုကြဘူ□	□□
လူထွက်မည့်ကို□င်□ဘီလူ□□င်	□□□
လူမိုက်□□□မျို□	□□□
လူသေကောင်နင်□	□□□
လေဖြတ်၍စုတေ□	□□
□□ပါ□သောတ□ာ□အစု	□□□
□□ပါ□အပြင်□□ပါ□သေ□လော□	□□□
လောက	□□□
လောကကိုဖန်တီ□တတ်သူ	□□□
လောက□ကိုသည်□တော်မူ	□□□
လောကကြီ□တော့ပျက်စီ□ဖြီ	□□□
လောက□ာတ်တစ်သောင်□□တ□ာ□□ သံလွှမ်□	□□□
လောကနှင့်လောက	□□□
လောကမဆုံ□လျှင်□ကွမတုံ□	□□□
လောကသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□	□□
လောကအဆုံ□သို့	□□□

အကၡ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
လောကအဆုံး□ှ□ာဗ္ဒာန	□□□
လောက၏အဆုံး□	□□□
လက်တွေ့ကိုပ□် ၍မြျက်ကွ□်ကို□ မမျှော်ပါနှင့်	□□
လက်တွေ့□တ္တုတစ်ခု	□□□
လက်မအချိုဖြံ့ခံ□ိုစွန်လုံ□သဏ္ဍာန်	□□□
လက်□ ဂတော်ဖိတ်မန်သံ	□□□
လက်□ုကိုစွန့်ပ□်	□□□
လင်တိတ္တိ□မ□ ဂ□သောတာပန်	□□□
လင်□ ဂက်ျာ□ကိုအကြောင်း□ြု	□□□
လင်□ြီအမှတ်ဖြင့်□□ကြိမ်ထ	□□□
လမ်□လ□် ခေါင်မှ□ထုပ်□□ူသူမ□	□□□
လ□် တောသို့ဆွမ်□ကြွ	□□□
လ□် ထွန်သမာ□□ှာ□ပျောက်ဟန်	□□□
လ□် သမာ□ကြီး□	□□□
လုပ်ကြံခံ□□ာပြီ	□□
လုပ်ကြံမှုများ□	□□
လိုချင်မှု = တဏှာ	□□□
လိုက်လျောဆန့်ကျင်□ပြုချင်နှင့်	□□□
လှူ□န်□ပ□ာမ်□တော့အံ့	□□
လှုပ်လျှင်မျောပုံ	□
လွတ်မြောက်ပေပြီ	□□□
□□□	
□ဇိ□ာဘိက္ခုနီ	□□□
□စာပေ□ ၂□ ဇ်	□□□
□ဇပေ□ ၂	□□□
□□ကွဲများ□	□□□
□□ွှာ□□□□ဟိမိဖု□□	□□□
□စိကိစ္စာနီ□□ဏ	□□
□စိကိစ္စာသံ□ ဂဇဉ်	□
□ဇ□ ဂဘိက္ခုနီ	□□□
□ပါက်တော်လက်ာ	□□□
□ပဋ္ဌိတည္သူ□□ုဂ္ဂိုလ် □	□□□
□□ကသံုး□ါ□ုင်□လင်□ျက်□ုင်□ီ□အံ့□	□□□
□□က□□□ဖြာ	□□□,□□□□
□□ာ□သုံး□ြာနှင့်နိ□ာ□သုံး□ြာ	□□□
□သမူလကော□	□□□
□□□ နွေ	□
□□နှာ□စာမှု□ြ□သညာ	□
□□နှာပစ္စ□ ဂ□ာဏာ	□
□□□ဟိမည်ပုံ□မှတ်ချက် □	□□□
□□ပစိတ္တိနာမည်	□□□
□□ပစိတ္တိနှင့်□ာဟုအသူ□န်	□□□,□□□□
□□ပစိတ္တိနှင့်သိကြာ□မ်င□	□□□
□□ဖန်ခွဲခြမ်□လှူ□န်□ြင်□သံ□ဘာ□	□□□
□□□ ၂□စ္စ	□□□
□□သာလီမှ□ာဏ္ဏ□ာသို့	□□□
□□သာလီမှ□□ဥ□□ာသို့	□□□
□□ဥ□□ာမှ□သာ□တ္တိသို့	□□□
□□သဃ□□□□ပါ□	□□□
□□သိ□ကျူသီ□ုတစ်နည်း□သို့	□□□
□တ်စုံ□□□စုံ	□□□
□တ္တုသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□
□မ်□မြောက်□မ်□သာ□ကို□် □ောင်ဖြာ	□□□
□မ်□သာကြည်နူ□စ□န်□တျူ□	□□□
□ကွမ္ဘန□□က	□□□
□တ္တာသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□□
□ဋ္ဌိသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□□
□န်□ဆူသောင်□လုံ□ကျော်	□□□
□သ□ဟ□	
သကလိကသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□
သ□ထာ□ဂ္ဂ	□
သူဌေး□သာ□□□□ ဂက်အသံ	□□□
သဏ္ဍာမာနသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□

အကွက်□ရာစဉ်	စာမျက်နှာ	အကွက်□ရာစဉ်	စာမျက်နှာ
သတိန္ဒြေ	□	သဟမ္ပတိဗြဟ္မာလာခြင်း□	□□□,□□□,□□□
သတုလ္လပကာ□ိကာ	□□	သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၏သံ□ေ□□	□□□
သတုလ္လပကာ□ိကာနတ်များ□□		သာကီ□င်□ဟန်□□□□□နှင့်ဖြဟာ□	
လာကြခြင်း□	□□	သမ□ သုတ်	□□
သပ်ိသမာန်	□□	သာ□သုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်□	□□
သပိတ်တွေကိုနင်ခြွမည့်နွာ□လာကြီး□	□□□	သာနသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်□	□□□
သမဏနတ်သား□	□□	သာမီ□န = အ□င်သခင်□န	□□□
သမ□ သုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်□	□□	သာ□ကကြီး□နစ်ပါ□□ထင်မ□ာ□တောနိ	□□□
သမာပ်ိန္ဒြေ	□	သာ□ကကြီး□လ□ဖါ□	□□□
သမာပတ်□င်စား□တော်မူ	□□□	သာ□တ္ထိမှ□ာဇပြိုဟ်သို့	□□□
သမီ□တို့ကိုကြိမ်□သည့်အဖေ	□□□	သာ□တ္ထိသို့ပင့်	□□□
သမီ□ဖွာ□၍မျက်နှာပျက်	□□□	သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူ	□□□
သမီ□□□□ဆူ□စ်ထွက်ကူ	□□□	သိကြာ□တာချွတ်	□□□
သမက်နှင့်ေ□ ဂကွမ	□□□	သိကြာ□တာ□င်ပြ	□□□
သမန္တစက္ခု	□□□	သိကြာ□တာချင့်□တ်□□□□ပါ□□	□□□
သမိဒ္ဓိသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်□	□□	သိကြာ□တာထင်ပ□	□□□
သမုဒ္ဒ□ိ□ေ□က	□□□	သိကြာ□နှင့်မာတလိတို့၏စကာ□□	
သမု□ကသုတ်၌□သိမှတ်ဖွယ်□	□□□	□ည်လုပ္ပဲ	□□□
သမုဋ္ဌကအလျှ	□□	သိကြာ□နှင့်ေ□ပစိတ္တိအသူ□ာတို့၏□	
သမုလ္လပနသံသ□□စကာ□ပြောခြင်း□□		စကာ□□ည်လုပ္ပဲ	□□□
ဆက်ဆံမှု□	□□□	သိကြာ□င်□□အဆဲခံ□	□□□
သ□ကာ□တည်	□□□,□□□,□□□,□□□	သိကြာ□င်□၏စစ်ထွက်မိန့်ခွန်း□	□□□
သ□ကာ□နှင့်ငါ□ဖါ□သီလခံ□ကြပုံ	□□	သိကြာ□င်□၏သံ□ေ□□	□□□
သ□နသံသ□□နာ□ထောင်,□နာခံခြင်း,□	□□□	သိကြာ□□ခို□ပြန်ရုပ်ဆို□	□□□,□□□
ဆက်ဆံမှု□	□□□	သိကြာ□အကျင့်ကိုသိ	□□□
သသမေ□စသော□ ဇကြီးများ□	□□□	သိကြာ□၏တ□ာ□	□□□,□□□
သသမေ□□ ဇ	□□□	သိကြာ□၏အမေ□	□□□
သ□သော□န□□တို့၏ဆိုလို□င်□□		သိကြာ□၏အမည်များ□	□□□
□ထာများ□	□□□	သိကြာ□၏ဩ□□	□□□
သ□သော□န□□အသံ□□ခု	□□□	သီဘု□ာ□□င်နှင့်□လက်□ ဂ□	
သဟာ□ □န = သူ□ ချင်□□န	□□□	တော်□ထေ□	□□□
သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ	□□□,□□□	သိဖွယ်□ မှတ်ဖွယ်□	□□□

အက္ခ□ာစဉ်	စာမျက်နှာ
သီလ	□□□
သီလတန်ဆာ	□□
သီလဗ္ဗတပ□ာမာသသံ□ေ□ဇဉ်	□
သီသပူပစာလာဘိက္ခုနီ	□□□
သီဟသေ□ပ္	□□
သု□တ္တနှင့်□ိသာလ	□□□
သု□တ္တသုတ်□□သိမှတ်ဖွ□	□□□
သု□ဿနလုလင်	□□□
သုဗြဟ္မနတ်သာ□ထိတ်လန့်	□□□
သုဗြဟ္မနတ်သာ□□တ္တ	□□□
သုဗြဟ္မသုတ်□□သိမှတ်ဖွ□	□□□
သုဗြဟ္မာ	□□□
သုသိမနတ်ကလည်□ထောက်ခံ	□□□
သုသိမသုတ်□□သိမှတ်ဖွ□	□□□
သူနိ□လက်□သူ□ုက်လု	□□□
သူစိလောမဘီလူ□	□□□,□□□
သူစိလောမသုတ်□□သိမှတ်ဖွ□	□□□
သူတော်ကောင်□တို□ကောင်□ကြံမိ□	
ဘော□□က်ထိ	□□□
သူတို့□ိုင်□ကြပြီ	□□
သူပုန်ငါ□□□တံကျင်လျှိုခြင်□	□□□
သူမေမြ□ိုငါဆိုမည်	□□□
သူ□□ သုတ်□□သိမှတ်ဖွ□	□□□
သူ၏ငှေ□အကြောင်□များ□	□□□
သူသာ□သေသေဆော□□ပေ□ါတဲ့	□□□
သေကြောင်□ကြံ	□□□
သေချာ□□ာသည့်နည်□	□□□
သေခြင်□တာ□ာ□တာပိတ်ဆို့	□□
သေ□က်နှင့်သာများ□	□□□
သေဘော□ကြံလို့□ဇတ□န်ဥခိုလှုံ	□□□
သေ□ပျမာန်	□□
သေ□မှုဥ	□
သေ□သုတ်□□သိမှတ်ဖွ□	□□□
သေလာဘိက္ခုနီ	□□□
သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်	□□□
သောတာပန်တည်□သုဗြဟ္မနတ်□	□□□
သောတာ□ တန	□□
သောမာဘိက္ခုနီ□□န်□ဘာ□□	
ပ□ာနမဟုတ်□	□□□
သံဃာကိုသူ့လွှဲဖို့တောင်□	□□
သံဃာအာရုံ	□□□
သံ□ေ□ဇဉ်ကြို□□□မျို□	□
သံ□ုတ်	□
သံ□□□ုပါ	□□□
သံ□□□ုထိုက်□ာဒ္ဒါန□□□ခ	□□□
သာ□ာလေ□□တိတ်တိတ်နေစမ်□	□□□
သာ□ဆို□သမီ□ဆို□□စ်ရှိမ□	□□
သာ□ထက်မြတ်သောသမီ□	□□□
သာမှုဆိုနှင့်□ဟန်□တက်	□□□
သာ□လိမ္မာပုနဗ္ဗသု၏ပြန်ကြာ□ချက်	□□□
သာ□သမီ□□အမြတ်ဆုံ□	□□
သာ□သမီ□ဟူသောပတ်ချာကွန်□က်	□□
သာ□သမင်နှင့်□ဟန်□	□□□
သာ□□ဟန္တာအနာ□တာ□၍□ဗြဟ္မာ□	
အာဖုဇော်	□□□
သာ□အမိ□□□ဦ□နှင့်တ□ာ□ထူ□	□□□
သက်တော်□ှည်□ထေ□သာန	□□□
သက်န်□အလှူကိုချီ□တျူ□	□□□
သ□□ နာတင်ထေ□တို့၏□မှတ်ချက်□	
□ထော	□□□
သ□□ နာတင်ထေ□များ□□	
□မှတ်ချက် □	□□,□□□□
သ□□□သုတ်□သိမှတ်ဖွ□	□□□
သင်မှီနေ□မည့်တ□ာ□တာစ်ပါ□	□□□

အကွ□ဂစဉ်	စာမျက်နှာ
သင့်မှာ□န်သူ□ပြိုင်ဘက်ပြု	□□□
သင့်မှန်□ဆချက်□မှန်၏	□□□
သင်တို့နှင့်ငါ□ဘာထူ□သလဲ	□□
သစ္စာအ□သာ၌တည်ခဲ့လျှင်	□□□
သဖွ္ဂာ□ သုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□□
သညာ,□□□နာ,□ညာဉ်တို့၏ကုန်မှု	□
သတ်ညှဉ်မှုကင်□□စာ□ဂ□မင်□	□□□
သတ္တ□□တို့၏□အမြဲတည်နေ□ဂ	□□
သ□□နေ္ဒြ	□
သန်□ကြွ□် သူဌေးနှင့်□ဆန်ကွဲထမင်□	□□□
သဗ္ဗ□□□□□တ□စသည်□□□မျိုး□	□□□,□□□
သဗ္ဗိသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□
သမ္ဗဟုလသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□□

အကွ□ဂစဉ်	စာမျက်နှာ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ□ဟု□□နိုခံသလာ□	□□□
သမ္မာပါသ□ ၆	□□□
သိန်□ကြွ□် ပုဏ္ဏာ□	□□□
သု□□□သမြဟ္မာ□□□ဦ□	□□
သု□□ကပုဏ္ဏာ□	□□□
သုန္ဒ□ကသုတ်၌□သိမှတ်ဖွ□်	□□□
သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ	□□□
သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ□စာ□ဂ□ထူ□□	□□□
သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိနာမည်	□□□
သုံ□ကြိမ်လန့်၍အော်	□□□
သွ□် □ိက်တ□ဂ□ဖောက်	□□□
ဟီနမာန်	□□
ဟတ္ထကအာဠ□က	□□□

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် မြန်မာဘာသာဋီကာ

မှတ်သားဖွယ်ရာ အကွရာစဉ်အညွှန်း

ပြီးပြီ။

နေသာ သဘာ ယတ္ထ န သန္တိ သန္တော၊
သန္တော န တေ ယေ န ဝဒန္တိ ဓမ္မံ။
ရာဂဉ္စ ဒေါသဉ္စ ပဟာယ မောဟံ၊
ဓမ္မံ ဝဒန္တာ စ ဘဝန္တိ သန္တော။

ပညာရှိသူတော်ကောင်း မပါဝင်သော အစည်းအဝေးသည် "သဘင်" အမည်ကို မရနိုင်။ ရာဂ,ဒေါသ,မောဟနည်းကြောင်း တရားကောင်းကို မဟောပြောတတ်သူများသည်လည်း "ပညာရှိသူတော်ကောင်း" အမည်ကို မရကြ။ ကိုယ်တိုင်လည်း ရာဂ,ဒေါသ,မောဟညစ်ကျု မကောင်းမှုတို့ကို စွန့်ပယ်နိုင်၍ ရာဂ,ဒေါသ,မောဟနည်းကြောင်း တရားကောင်းကို သူတစ်ပါးတို့အား ဟောကြားနိုင်သူတို့သည်သာ ပညာရှိသူတော်ကောင်းအစစ် ဖြစ်ကြကုန်၏။

(နာ - ၃၆၆)

မာတိကာသို့